





BCU – Lausanne



1094974871

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑ,
ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΟΥΝΤΟΣ Α. ΚΟΡΑΗ,

Φιλοτίμω δαπάνη τῶν ὁμογενῶν Χίων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ,

Περιέχον τὰς σημειώσεις καὶ τοὺς πίνακας.



ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

SE TROUVE,

CHEZ THÉOPHILE BARROIS, PÈRE, LIBRAIRE, RUE HAUTEFEUILLE, N° 28.

ΑΠΘ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΑ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

ΜΕΡΟΣ Α.

ΒΙΒΛΙΟ Α.

Τὸ ΔΓ τὰς διαφόρους δηλοῖ γραφάς, ΕΔ τὰς ἐτέρων διορθώσεις, τὸ ΗΔ τὰς ἡμετέρας· τὸ δὲ ΑΤ ἴσον δύναται τῶ, Ἀντὶ τοῦ.

ΣΕΛΙΔΙ 1, στ. 4, Τοιοῦτοι δὴ τινες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοιοῦτοι τινες.

ΣΕΛΙΑ. 2, στ. 2, Ἀνθρώπεια.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνθρώπινα. — Στ. 8, Τῆς περὶ τὸν βίον τέχνης.] Τῆς Ἡλικῆς, ἣν καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο, Βιωτικὴν, ἐνὶ ὀνόματι, ὠνόμασε Μάρκος ὁ Αὐρήλιος (ζ', 61). — Στ. 19, Ἄφικετο.] Ἰσως γραπτέον, Ἐφίκετο, ὡς φέρεται ἐν τινὶ τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 28, Ἡέλιος μὲν ἔπειτα κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρου ἱλιάδος, ἡ, 421. — Στ. 30, Ἐν δ' ἔπει' κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ζ', 485.

ΣΕΛΙΑ. 3, στ. 1, Καὶ τοὺς ἀστέρας λελουμένους κ. τ. λ.] Τὸν ὀπωρινὸν ἀστέρα, περὶ οὗ φησὶν ὁ Ποιπτής (ἱλιάδ. ε', 6), ὅτι

Λαμπρὸν παμφαίνησι, λελουμένος Ὠκεανοῖο.

— Στ. 9, Ἄλλα σ' ἐς Ἠλύσιον κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεύς, δ', 563-568. — Στ. 16, Καὶ τῆς Ἰθρηίας.] Ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἀντιγράφου (1393) ΑΤ, Καὶ τὸ τῆς Ἰθρηίας. — Στ. 17, Τὸ ταυτὴ πέρας.] Τὸ πρὸς δύσιν δηλονότι. — Στ. 21, Αἰθίοπας κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Ὀδυσσ. α', 23. — Στ. 24, Ζεὺς γὰρ ἐς κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρ. ἱλιάδ. α', 423. — Στ. 28, Οἴη δ' ἄμμορος κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, σ', 489.

ΣΕΛΙΑ. 4, στ. 2, Οὐκ εὖ.] Εἰς ΕΔ, ΑΤ, Οὐκ εἶτ'. — Στ. 3, Ἄνεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνοῖν. Καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ

πολλαχοῦ φερομένου Δυοῖν, Δυεῖν (ἐπὶ γενικῆς πτώσεως) ἔγραψα, τὸ πλεῖον ἐξ ἀντιγράφων. — Ἦν πω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἦν που. — Στ. 13, Ἐσπέρας.] Γραπτέον, Ἐσπέρης, ἰωνικῶς τῇ γὰρ ἰάδι διαλέκτῳ ἔγραψεν Ἡράκλειτος. — Στ. 14, Οὔρος.] Οἱ μὲν τῶν Ὀρον ἐξεδέξαντο, Οὔρον ἰωνικῶς λεγόμενον, οἱ δὲ τὸν φορὸν ἄνεμον, ἐξ οὗ καὶ τὸ Οὔριος. — Στ. 22, Τὸν ἐπὶ τῆς γῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐπὶ τῆς γῆς. — Στ. 27, Νῦν πω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νῦν που.

ΣΕΛΙΑ. 5, στ. 1, Ὄταν οὕτω φῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄταν οὕτω φησίν. — Στ. 2, Εἶμι γὰρ ὀφομένη κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Ἰλιάδ. ξ', 200. — Στ. 5, Ὀπλοποιία.] Τῆς Σάραφωδιαν τῆς Ἰλιάδος οὕτως ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου· διὰ μακρῶν γὰρ ἐκεῖ (Ἰλιάδ. σ', 468-613) τὴν ὑπὸ Ἡραΐσου πρῶτον τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων ὁ Ποιητὴς ἀφηγείται. — Στ. 6, Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.] Ἦν Ὀμηρος ἀχτυγα καλεῖ, διὰ τῆς συνωνύμου Ἰτυος ὃ Στράβων ἐφύλαξε, τάχα μὲν ἑτέρως ἀναγνοῦς ἐν τοῖσδε τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. σ', 607),

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
ἌΝΤΥΓΑ παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο,

τάχα δὲ καὶ Ἡσιόδω ἀκολουθήσας· κάκεινος γάρ· ἐν τῇ Ἡρακλέους ἀσπίδι (στχ. 314) ὡσαύτως εἴρηκεν·

Ἀμφὶ δ' ἔτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.

— Στ. 9, Τρίς μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Ὀδυσσ. μ', 105. — Στ. 10, Παραπεσόντος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παραπεσοῦσης. Ὁ δὲ νοῦς, Καὶ γὰρ, εἰ μὴ τρίς πῆς ἡμέρας συμβαίνει τὰ περὶ τὴν πλημμύραν καὶ ἀμπερῆν, ἀλλὰ δὲς, ἐνδέχεται μὲν τὴν παρά φῶ Ποιητῆ γραφὴν, Τρίς, ἡμαρτήσθαι· ἐνδέχεται δὲ καὶ αἰσὸν τὸν Ποιητὴν παραπεσεῖν καὶ ἀποπλημψῆναι τῶν κατὰ τὸν Ὠκεανὸν ἰσορημένων. — Στ. 13, Ποσειδῶνιος δὲ ΚΑΙ ἐκ τοῦ σκοπέλου κ. τ. λ.] Διεγραπτέον τὸν παρ' ἀπαι φερόμεσων δευτέρον τῶν συνδέσμων· ὃν οὐδ' ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστὴς ἐφύρασε. — Στ. 16, Τὸ περὶ τὰς πλημμυρίδας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐπὶ τὰς πλημμυρίδας. — Στ. 23, Ὄταν οὕτω φῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (παρ' ἀπασε σολοίκου), Ὄταν οὕτω φησίν. — Στ. 24, Αὐτὰρ φησὶ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. μ', 1.

ΣΕΛΙΑ. 6, στ. 10, Καὶ ὅπου δὲ τῇ αἰσθήσει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ὅπου δὲ αἰσθήσει. — Στ. 13, Πᾶν ἐπὶ πολύ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πᾶν καὶ ἐπὶ πολύ. — Στ. 20, Ἐγχειρήσαντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιχει-

ρήσαντες.—Στ. 23, Ἐχούσης πόρον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχούσης τὸν πόρον.—Στ. 27, Ἐφ' ἐνός.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰφ' ἐνός, ἢ ὡς φέρει τὸ ἕμὸν ἀντίγραφον (1393) Ἰπὸ ἐνός.

ΣΕΛΙΔ. 7, στ. 5, Διακροτήσαντας.] ΗΔ, ΑΤ, Διακρατήσαντας. Τὸ μὲν γὰρ Διακρατεῖν οὐδὲν ἂν ἐνθάδε σημήνει· τὸ δὲ Διακροτεῖν εἴη ἂν τὸ ἀκριβῶς ἐρευνᾶν, ἐφ' ἧς σημασίας ἐχρήσατο καὶ Πλάτων (Κρατύλ. σελ. 421) « Ταῦτα μὲν μοι δοκεῖς, ὦ Σώκρατες, ἀνδρείως πάνυ διακροτηκέναι ». Μαρτυρεῖ δὲ τῶ λόγῳ τὸ τῶν Γάλλων *discuter*, ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ *discutio* παρηγημένον, καὶ κατὰ λέξιν αὐτὸ τοῦτο τὸ διακροτεῖν σημαῖον.—Στ. 7, Τά τε οὐράνια... ἀναθυμιάσειν.] Στωϊκῶν δόγμα ὁ Στωϊκὸς Στράβων ἡμῖν ἐνθάδε προτίθησιν. Ἐφασκον δὲ τὸν μὲν Ἥλιον τρέφεσθαι ἐκ τῆς μεγάλης θαλάσσης, τὴν δὲ Σελήνην ἐκ τῶν ποτίμων ὑδάτων (Διογένης Λαέρτ. ζ', 145).—Στ. 10, Ὡσπερ οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡσπερ δέ.—Στ. 23, Ἡέρι κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Ὀδυσσ. λ', 15, 16 καὶ 19.—Στ. 26, Τῶν Μυσῶν, ἔθλους.] ΗΔ, ΑΤ, Τεῦ Μυσῶν ἔθλους.

ΣΕΛΙΔ. 8, στ. 25, Λαβεῖν αὐτήν.] ΗΔ (συνάθουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῇ) ἢ προσθήκη τῆς ἀνωθυμίας.—Στ. 30, Προσεχωρηκυίας.] ΗΔ, ΑΤ, Παρακεχωρηκυίας. Ἐτέρα ΔΓ, Προπαρακεχωρηκυίας.

ΣΕΛΙΔ. 9, στ. 1, Πλὴν ἤ.] Ἄμεινον γράφειν Πλὴν εἰ.—Στ. 2, Οὗτος δὲ καὶ ταῦτά φησιν.] ΗΔ, ΑΤ, Οὗτος δὲ δὴ τοιαῦτά φησιν. Ἐτέροι ΔΓ, Οὗτος δὲ δὴ ταῦτά φησιν : Οὗ δὲ δὴ τοιαῦτά φησιν. Ἡ ἀρχαία Λατινικὴ μετάφρασις, *ubi et hæc dicit*, ὡσπερ ἂν εἰ ἐγέγραπτο, Οὗ [ἢ Ὀπου] καὶ ταῦτά φησιν.—Στ. 9, Προσῆκει.] ΗΔ, ΑΤ, Προσῆκε.—Στ. 12, Πρὸς ἄρκτον μὲν τό.] Ἴσως ἀναστροφῶς γραπτέον, Τὸ πρὸς ἄρκτον μὲν.—Στ. 14, Παμπόλλην.] Ἐκ τοῦ ἕμου ἀντιγράφου, ἀντὶ τοῦ παρ' ἅσιν ὀξυτονουμένου, Παμπόλλην.—Στ. 24, Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν τοιαύτην.] Ἴσως γραπτέον, Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.—Στ. 25, Ποικιλώτεραν.] ΗΔ, ΑΤ, Πολιτικώτεραν. Ὀνοῦς, Εἰ μὴ δυνατόν ἐστιν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ ἀκριβῶς ἐξετάζειν καθ' ἣν ἐφημεν ὑπόθεσιν, ὡς ἔχουσι δηλονότι πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ὅσον ἀπέχουσι γεωμετρικῶς ἀλλήλων, διὰ τὸ εἶναι πῆν τοιαύτην ὑπόθεσιν ποικιλώτεραν, τουτέστι διὰ τὸ πολλῆς καὶ ποικίλης ἔχεσθαι διδασκαλίας, οὐχ ἅσιν ἐπικτηῖς προσῆκει γε μὴν ἐπὶ τοσοῦτον ἀκριβοῦν,

ἐφ' ὅσον ἂν δύναιτο νοεῖν καὶ ὁ πολιτικός, τούτέστιν ὁ παιδείας μὲν μετασχών, οἷας χρῆ μετέχειν τοὺς καλοὺς κάγαθούς τῶν πολιτῶν, οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς παρακολουθεῖν ἅπασι τοῖς ὑπὸ τῶν κατ' ἐπάγγελμα γεωγραφούντων λεγομένοις. Ὅτι δὲ τοῦτο σημαίνει παρὰ τῷ Στράβωνι ὁ Πολιτικός, δηλώσει παράλληλον ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 16) ἕτερον χωρίον αὐτοῦ, καὶ τρίτον ἄλλο (σελ. 141), ἐν οἷς διακρίνει μὲν τοῦ ἀπαιδευτοῦ τὸν Πολιτικόν, ἐκτέρους δ' αὐ ἀντιδιατέλλει πρὸς τὸν Γεωγραφικόν.

ΣΕΛΙΔ. 10, στ. 3, Καὶ πόσα.] ΗΔ, ΑΤ, Η καὶ πόσα. Παρ-
έλιπον τὸν διαξευκτικόν καὶ οἱ μεταφρασταί. — Στ. 9, Ὅσον οὐρα-
νός κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Ἰλιάδ. 9, 16. — Στ. 16, Πολλαχοῦ.]
Πολλαχῇ γράφειν τινὲς παρήνεσαν οὐκ ἀλόγως· μακρῶ δ' εὐλογώ-
τερον ἂν ἦν τὸ, Πολλαχόσε. — Στ. 17, Πολλῶν ἀνθρώπων
ἰδεῖν κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Ὀδυσσ. α, 3. — Στ. 20, Τηλόθεν κ. τ. λ.]
Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Ἰλιάδ. α, 270. — Στ. 22, Κύπρον κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς
αὐτοῦ Ὀδυσσ. δ', 83-85. — Στ. 26, Τρις γὰρ τίκει κ. τ. λ.] Ὀδυσσ.
δ', 86. Διώρθου καὶ τὸ τυπογραφικόν ἀμάρτημα, μετατιθεῖς τὸ πρὸ
τοῦ Τρις γραμμίδιον εἰς τὴν πρὸ τοῦ ἐξῆς σίχου, Τῇ πλεῖσα
φέρει, χώραν. — Στ. 27, Ἐπὶ δὲ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν· Τῇ πλεῖ-
σα κ. τ. λ.] Ὁ μὲν σίχος, Τῇ πλεῖσα κ. τ. λ. ἐστὶν ἐκ τῆς Ὀδυσ-
σειάς (δ', 229)· ἀλλ' ἐκεῖ περὶ τῆς Αἰγυπτίων γῆς ἀπλῶς ὁ λόγος
τῷ Ποιητῇ, οὐ περὶ τῶν Θηβῶν, περὶ ὧν εἰσὶν οἱ ἐξῆς (ἐκ τῆς Ἰλιάδ.
ε, 383) σίχοι, Αἰῖδ' ἑκατόμυλοί εἰσι κ. τ. λ. Διὸ ἡμαρτησθαι
τὸ κείμενον ὑπελήφασιν εὐλόγως οἱ κριτικοί, ἢ τῶν γραφάντων ἀμε-
λεία, ἢ αὐτοῦ Στράβωνος ἀπροσεξία. Ἐχρῆν γὰρ οὕτω γεγράφθαι,
Ἐπὶ δ' Αἰγύπτου·

— Τῇ πλεῖσα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

Ἐπὶ δὲ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν,

Αἰῖδ' ἑκατόμυλοί εἰσι κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΔ. 11, στ. 2, Τὸ μαθεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῷ μαθεῖν. Ἐστὶ γὰρ
ἡ συνάρτησις, Πάντα τὰ τοιαῦτα, οἷόν ἐστι τὸ μαθεῖν τῆς χώρας τὴν
φύσιν, καὶ ζῶων καὶ φυτῶν ἰδέας, παρασκευαί τινὲς εἰσὶν εἰς φρόνησιν
μεγάλαι. — Στ. 3, Προσθεῖναι δὲ δεῖ καί.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ
Ἑυλάνδρου μεταφράσει), ΑΤ, Προσθεῖναι δὲ καί. — Στ. 7,
Μεγάλων κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσειάς (φ', 26)

Φῶδ', Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίσωρα ἔργων.

—Στ. 8, Ἐκ δὲ δὴ.] Ἐκ γε δὴ, γράφειν δεῖν ὑπέλειπεν ὁ Κασωδῶν ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεῖν γράφειν, Ἐκ τε δὴ.—Στ. 12, Καὶ Θάλαττα.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ἡ Θάλαττα.—Στ. 15, Μίγισται δ' αἱ τῶν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μίγιστοι δὲ τῶν.—Στ. 16, Συναγαγόντες. Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συναγόντες.—Στ. 29, Μόλις γὰρ ἄν.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ δευτέρου συνδέσμου,

ΣΕΛΙΑ. 12, στ. 3, Ἴν' εἴη.] Ἰσ.γρ. Ἴν' ἤ.—Στ. 8, Οἴθ' Ἰρίην κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. β', 496.—Στ. 10, Τὰ δὲ παρὰ Ἰνδοῖς οὕτω καὶ τὰ καθ' ἕκασα.] Γραπτέον, οἶμαι, Τὰ δὲ παρὰ Ἰνδοῖς οὕτω καθ' ἕκασα. Ὁ νοῦς, Ἡμῖν προσήκει, Ἕλλησιν οὔσι, τὰ μὲν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀκριβῶς καθ' ἕκασα φράζειν οὕτως, ὡσπερ Ὀμηρος τὰ κατὰ Βοιωτούς· τὰ δὲ παρ' Ἰνδοῖς οὐκέτι προσήκει οὕτω καθ' ἕκασα λέγειν.—Στ. 18, Τὰ ἐκ τῆς ἀπειρίας.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου ἄρθρου.—Ὁ μέντοι.] Τὸ παρ' ἅπασιν οὕτω φερόμενον μεταμέλει μοι μὴ τρέψαντι εἰς τὸ, Ὁ μὲν γε (ὅπερ ἴσον δύναιται τῷ, Ὁ μὲν γὰρ), ἢ γοῦν εἰς τὸ, Ὁ μὲντοι γε, ᾧ κὰν τοῖς ἐξῆς (σελ. 134) κίχρηται· «Ὁ μέντοι γε εἰς μίαν χώραν κ. τ. λ.»

ΣΕΛΙΑ. 13, στ. 5, Τούτου.] Ἄμεινον τὸ ἐν οὐκ ὀλίγοις τῶν ἀντιγράφων φερόμενον, Τούτων.—Στ. 13, Ἡγεμονιῶν.] Τὸ παρ' ἅπασιν Ἡγεμονικῶν, ἔτρεφα εἰς τὸ Ἡγεμονιῶν, ἀπαιτοῦντας τοῦτο τοῦ λόγου, ἢ δῆλον ἐξ' ὧν ἐπιφέρει ὁ Στράβων. Μαρτυρεῖ δέ μου τῇ διορθώσει καὶ τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, ἐν ᾧ γεγραμμένου, ὡσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις, Ἡγεμονικῶν, ἀπέξεσέ τις τὸ π, εἴτ' αὐτὸς ἐννοήσας, εἴτ' ἐξ ὀρθοτέρου παρεληφῶς ἀντιγράφου.—Στ. 19, Καὶ ἄλλος τὸ τοῦ δήμου.] Ἐξ ΕΔ (συναδούσης τοῖς μεταφραzaῖς), ΑΤ, Καὶ τὸ τοῦ δήμου.—Στ. 28, Αἴγιοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αέγει.

ΣΕΛΙΑ. 14, στ. 4, Ἡ τὸ ἡδύ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸ ἡδύ.—Στ. 17, Αὐτὸ μόνον, ὅτι τῆς... εἰ ἄρα, ἐπισημηνάμενον κ. τ. λ.] ΗΔ (περὶ ἧς ἐπέχου τανῦν), ΑΤ, Αὐτὸ μόνον ἐπὶ τῆς... εἰ ἄρα ἐπισημηνάμενοι κ. τ. λ. Τὸ, Ἐπισημηνάμενον, μόνον ἐστὶν ἐξ ἀντιγράφων, ὁμολογούτων ἐν τοῖς λοιποῖς τῇ ἐκδεδομένη γραφῇ. Ἴδε τὰς διαφορὰς ἐξηγήσεις τῶν κριτικῶν.—Στ. 20, Ἰπόμνησις.] ΔΓ (ἐνάρθρος), Ἡ ὑπόμνησις.—Στ. 21, Κατὰ πελάγη.] Γράψε, Κατὰ τὰ πελάγη, ἐνάρθρος, κατὰ φέρεται ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 25, Φέγγουσι.] Φέγγουσι φέρεται ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων, οὐ κακῶς ἐν δὲ τῷ ἐμῷ, Φέγγουσι, ἐν τῷ κειμένῳ, μετὰ προσημασμένης ἕξωθεν ἐτέρας γραφῆς, Μεγέθει, οὐδὲ ταύτης

ἀνδοξάσας κακῆς, εἰ μὴ Πλίνιος (*libr. II, cap. 66*) προσεμαρτύρει τῷ Φέγγεσι, ἐξ Ἐρατοσθένους, ἢ Ἰππάρχου κάκεινος λαβῶν. — Στ. 30, Ὄψ μάλα κ. τ. λ.;] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. εἰ, 395.

ΣΕΛΙΔ. 15, στ. 13, Ω φίλοι, κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. κ', 191.

ΣΕΛΙΔ. 16, στ. 2, Παραδίδοται, μὴ κατανοήσας τις ὅλως, πῶς δύναται παρακολουθεῖν κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Παραδίδοται, κατανοήσας τις ἄλλως, πῶς δύναται παρακολουθεῖν; Τῶν κριτικῶν δέ τις γράφειν παρῆναι ἐγκλιτικῶς καὶ δίχα ἐρωτηματισμοῦ, κατανοήσας τις ἄλλως πῶς, δύναται παρακολουθεῖν, κατὰ καὶ φέρεται ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ, ἐν ᾧ ὁ νοῦς, Ταῦτα γὰρ κατανοήσας τις ἐνί τινι τρόπῳ, δύναται παρακολουθεῖν. Ὁ δὲ Κασσιδῶν, ἐρωτηματίζων καὶ αὐτὸς (ὡσπερ καὶ ὁ Σουλανδρος, καὶ οἱ τούτου ἀρχαιότεροι μεταφρασαὶ) τὴν περίοδον, τὸ Ἄλλως ἐπὶ τοῦ κακῶς ἐξεδέχτο. Ἡμῖν δ' ἔδοξε τοῦτο μὲν τρέπειν εἰς τὸ Ὄλως, τῇ δὲ μετοχῇ προσθεῖναι τὴν ἀπαγόρευσιν, ἣν εἰκὸς εὐρεῖν ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων καὶ τὸν Ἰταλὸν μεταφραστὴν· οὕτω γὰρ ἐκεῖνος μετέφρασε τὸ χωρίον, Perciochè chi al contrario queste cose non intendesse (μὴ κατανοήσας), et quelle ch' intorno agli orizzonti, et ai circoli artici, et all' altre speculazioni, che sono appartenenti alle prime introduzioni delle matematiche, comme potrebbe egli giamai comprendere quello che in questi libri si tratta? — Στ. 3, Ὁ δὲ μηδ'.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁ τε μηδ'. — Στ. 12, Κακῆ δὲ πολιτικὸν λέγομεν.] Καλῶς ἔχει τὸ κατ' ἐνεσῶτα· ἐνδέχεται μέντοι καὶ, Ἐλέγομεν, γεγράφθαι τὸ πάλαι. Τὸ γὰρ, Κακῆ, ἀναφέρεται εἰς ἣν ἔγραψεν Ἰσορίαν πρὸ τῆς Γεωγραφίας ὁ Στράβων. — Στ. 14, Οὐδὲ γὰρ ἂν οὔτε ψέγειν δύναίτο καλῶς... ὅτῳ μὴδὲν ἐμέλησεν κ. τ. λ.] Γνωμικὸν ἀριστον καὶ ἀληθέστατον. Πολλοὶ μὲν γὰρ εἰσιν οἱ ἰπαινούντες, πολλῶ δὲ πλείους οἱ ψέγοντες· ἐν ἑκατέροις γε μὴν ὀλιγίτους εὐρεῖν εἰς τοὺς ἐσκεμμένους τοῦτο ποιοῦντας. — Στ. 17, Οὕτως δὲ καὶ οἱ τοὺς λιμένας... συνάπτειν προσήκει.] Ὅλον τοῦτο τὸ τεμμάχιον ἐκτετοπισθαι τῆς οἰκείας χώρας δοκεῖ μοι· αὐτὰ δ' ἦν ἀμέσως μετὰ τὰ μικρῶ πρότερον λεχθέντα, Οὐκ ἂν εἴη γεωγραφίχς οἰκειὸς, ὡσπερ καὶ μετέφρασεν ἀποδεξάμενός μου τὴν εἰκασίαν ὁ μακαρίτης Δουθεύλης (du Theil). — Στ. 23, Καὶ αὐτῇ.] Ἰσ.γρ. Καὶ αὐτῇ. — Στ. 25, Τὰ περὶ τοὺς.] Ἐπελαθόμενῃ προσλαθεῖν τὴν ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων φερομένην ἀμείνω γραφὴν, Τὰ μὲν περὶ τοὺς. —

Στ. 27, Τὰ μικρὰ καὶ τὰ ἀφανῆ.] ἴσως κἀνάθε γραπτέον, Τὰ μὲν μικρὰ κ. τ. λ. καίπερ μηδενὸς τῶν ἀντιγράφων ὑπαγορευόντος τῆν γραφήν.—Στ. 29, Εὐμνημόνευτον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μνημόνευτον.—Καθάπερ γε καὶ ἐν τοῖς.] Ἐἷα τῶν ἀντιγράφων φέρει, Καθάπερ τε καὶ ἐν τοῖς, καλῶς μὲν τῶ, Τε, ἀντί ποῦ, Γε, οὐ μέντοι μᾶλλον ὀρθῶς διὰ τὸν ἐπόμενον σύνδεσμον. Γράψε, Καθάπερ τε ἐν τοῖς. ἴδε Μερ. Γ, Προλεγομ. σελ. 5.

ΣΕΛΙΑ. 17, στ. 1, Εἰ καλῶς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ εἴη καλῶς. Ἐφαίρει ΔΓ, Ἡ εἰ καλῶς : Ἡ καὶ καλῶς.—Στ. 3, Φρωτίζουσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φράζουσα.—Στ. 4, Δύνηται καὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύναται, ὅ,τι καὶ τῶν.—Στ. 6, Τσαῦτα.] ΗΔ, ΑΤ, Ταῦτα.—Στ. 11, Πρὸς αὖς.] Ἐν τῶ ἐμῶ ἀντιγράφῳ καὶ τισιν ἐτέραις ἄμεινον, Πρὸς οἷς.—Στ. 23, Ὑπὲρ τρίτων Σκύθας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπὲρ τούτων δὲ Σκύθας.—Στ. 26, Ἐσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσι.—Στ. 27, Τοὺς πάλαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκ τῶν πάλαι. Ἐτέρη ΔΓ, Ἐκ τοῦ πάλαι.

ΣΕΛΙΑ. 18, στ. 1, Τῶν πολλῶν.] ἴσως γραπτέον, Τῶν παλαιῶν, διὰ τὸ προηγησάμενον, Τοὺς πάλαι.—Στ. 13, Εὐκατατρόχασος.] Τοιοῦτος, οἷου κατατρέχειν δύνασθαι τὸν βουλευόμενον. Παρὰ μόνῳ ἴσως τῶ Στράβωνι ἡ λέξις, ἢ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, σελ. 59) κυριωτέρως ἐχρήσατο, Πεδία εὐκατατρόχασα, φήσας, τὰ πῶν χερῶν κατατρέχεσθαι ὑπὸ λησῶν.—Στ. 20, Προσιτέον.] Ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων, Πεισιτέον.—Στ. 23, Ἐπ' αὐτῶ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπ' αὐτό. Ἀναφέρεται γὰρ εἰς τὸν Βίωνα.—Στ. 25, Οἶνον ἐκ ρακέων ὁ Βίων!] Ἐξ Ὀδυσσ. σ', 74, ἔνθα ὁ Ποιητὴς περὶ Ὀδυσσεὺς λέγει

Οἶον ἐκ ρακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φτίνει!

Ἐρατοσθένης δὲ παρῴθησε τοῦτο διὰ τὰ ράκη, οἷς τὸν κυνισμὸν ἐμφαίνει τοῦ Βίωνος. Ἰδ. Διογέν. Λαέρτ. Δ, § 46.

ΣΕΛΙΑ. 19, στ. 1, Ἡ περὶ τῶν ἀγαθῶν...πραγματεία.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς Προλεγομένοις (Στραβ. Μέρ. Α, σελ. μς') εἰρημένα μοι.—Στ. 2, Μελέτη.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Μελέται.—Στ. 4, Ὑπόθεσιν.] Μεταμέλει μοι ὧδε ἀκολουθήσαντι τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει, γράψαντος (ἐκ διορθώσεως τοῦ Κασσιανῶνος), Ὑπόθεσιν, ΑΤ ἐν ἅπασι τοῖς ἀντιγράφοις φερομένου, Ὑπόσχεσιν. Ἐσι γὰρ ἐνάθε τὰ Ὑπόσχεσιν συνώνυμον τῶ Ἐπαγγελίαν, Profession, ὥσπερ ἐξεδήξαντο ὅ,τι ἀρχαῖος Λατίνος μεταφρασῆς καὶ ὁ Ἰταλός.—Στ. 6,

Πρὸς διαγωγὴν, ἢ καὶ παιδιάν.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΔΤ, Πρὸς διαγωγὴν, ἢ καὶ παιδείαν. Ἴσως δ' ἐν ἑτέροις ἠφανισμένοις, ἢ μήπω γ' ἰγνωσμένοις ἀντιγράφοις, καὶ διχα τοῦ διαζευκτικοῦ ἐφέρετο, Πρὸς διαγωγὴν καὶ παιδιάν. Συνῆπται γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ταῦτα οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Ἀριστοτέλει (Ἠθικ. Νικομαχ. δ', 14) » οὐσης δὲ καὶ ἀναπαύσεως ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ διαγωγῆς μετὰ » παιδιᾶς, δοκεῖ κ. τ. λ. ». Ἔστι δὲ Διαγωγή μὲν τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις λεγόμενον *Passe-temps* (ἢ οἰκειοτέρα, καίπερ ἀπρηχαιωμένη λέξι, *Déduit*) Παιδιά δὲ, τὸ *Divertissement*. — Στ. 10, Ὑπεδέμεθα.] Ἐν ἅπασι τοῖς ἀντιγράφοις, καὶ ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, Ὑπερεδέμεθα. Ἐν δὲ τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ τὸ μὲν κείμενον φέρει αὐτὸ τοῦτο τὸ, Ὑπερεδέμεθα· ἕτερος δὲ τις ἐπελθὼν προσέγραψεν ἔξωθεν, ὡς διέρωθαι (ἦν καὶ διχα τῆς τῶν ἀντιγράφων ἐπικουρίας οὐ δυσχερὲς ἦν συνιδεῖν), τὸ, Ὑπεδέμεθα· τρίτος δ' ἄλλος, ἐξ ἐκείνων, οὐσπερ φησὶν Ἡσίοδος, Μήτ' αὐτοὺς νοεῖσιν, μήτ' ἄλλου ἀκούοντας ἐν θυμῷ βάλλεσθαι, μακρὰ γραμμῇ διέγραψε τὸ Ὑπεδέμεθα, προελόμενος δηλονότι τὸ τοῦ κειμένου Ὑπερεδέμεθα. Μαρτυροῦσι δὲ τῇ διορθώσει καὶ οἱ ἀρχαῖοι μεταφρασταὶ ὅτε Λατῶος καὶ ὁ Ἰταλὸς, τὸ, Ὑπεδέμεθα, ἀμφοτέροι ἐκφράσαντες, ὁ μὲν διὰ τοῦ, *quod a nobis nuper suppositum est*, ὁ δὲ διὰ τοῦ, *che poco fa proponemmo*. — Στ. 11, Ποιητὴν γὰρ ἔφη πάντα σοχάζεσθαι ψυχαγωγίας, οὐ διδασκαλίας.] Τὴν Ἐρατοσθένειον ταύτην περὶ ποιητῶν κρίσιν ἀπεδέξατο ἀνακαινίσας παρὰ τοῖς νεωτέροις ὁ Μόττιος (*de la Motte*), διαρρήθην κάκεινος ἀποφηνάμενός, ὅτι μόνου τοῦ ψυχαγωγῶν σοχάζεται ἡ ποίησις, *que la poésie n'a que le plaisir pour fin*. Ἰδ. *Goujet, Biblioth. franç.*, *tom. IV*, pag. 101. — Στ. 15, Οἱ δ' ἡμέτεροι.] Οἱ Στωϊκῆ· Στωϊκὸς γὰρ ἦν ὁ Στράβων. — Μόνον ποιητὴν ἔφρασαν εἶναι τὸν σοφόν.] Ἐπιθι τὰ ἐν τοῖς Προλεγομένοις (Μέρ. Α, σελ. 10⁴) εἰρημένα μοι περὶ τούτου. — Στ. 19, Αὐλεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐλίξειν. — Στ. 20, Παιδευτικοὶ τε γάρ.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου. — Στ. 22, Ἀριστένης.] Ὁ περὶ Μουσικῆς ἰδιαιτέρως πραγματευσάμενος.

ΣΕΛΙΑ. 20, στ. 2, Ἐναρχόμενος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀρχόμενος. — Στ. 6, Τὰ δὲ δὴ κατὰ τὴν Ἑλλάδα.] Περιττός ἴσκειν ὁ δεύτερος τῶν συνδέσμων. — Στ. 17, Προσεργάζεται.] ΔΓ, Προσεργάζεται: Προσεπεργάζεται. Κασωθῶν εἶκαζε γραπτέον εἶναι Προσεπε-

εξεργάζεται· ἕτερος δὲ τις τῶν κριτικῶν (ἄμεινον ἴσως), Προσπεριεργάζεται. — Στ. 20, Προεκπίπτοντος.] ΗΔ, ΑΤ, Προεκπίπτοντος, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τῶ Κασωδῶνι πεισθεῖς, διέλυσε εἰς τὸ, Πρὸς ἐκπίπτοντος. Ἔστι δὲ τὸ ἡμέτερον, Προεκπίπτοντος, ἔξω τῶν ἑρίων ἐκπίπτοντος, πέρα τοῦ προσήκοντος προχωροῦντος ὑπὸ φιλοτιμίας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων, οἱ τῆ ῥύμη τῆς φορᾶς οἷον ὠδοῦμενοι, καὶ κατέχειν ἑαυτοὺς μηκέτι δυνάμενοι, ὑπερβαίνουσιν ὃν προτίθενται ὅρον τοῦ δρόμου. — Στ. 22, Ἀττικῆς Εἰρεσιώνης... μῆλα καὶ ὄχνας.] Σὺκκα γὰρ φέρειν παραδέδοται ἢ Εἰρεσιώνη· περὶ ἧς ἐπιθετὸν Πλούταρχον (Μέρο. Α, σελ. 17 ἐμ. ἐκδ.).

ΣΕΛΙΑΔ. 21, στ. 3, Πολλῶν ἀνδρώπων.] Ἐκ τῆς Οἴδυσσ. α, 3. — Στ. 5, Εἰδῶς παντοίους κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. γ, 302. — Στ. 7, Βουλῆ καὶ μύθοισι κ. τ. λ.] Τοῦτο δὲ τὸ ἔπος οὐδαμοῦ τῆς Ὀμηρικῆς ποιήσεως σώζεται· καὶ εἰκὸς ἐξ ἑτέρου ποιητοῦ εἰληφθαι, καθὰ καὶ Πολύκαινος (Στρατηγημάτ. σελ. 2 καὶ 3οι ἐμ. ἐκδ.) εἰδήλωσε. — Στ. 8, Τοῦτου γ' ἐσπομένοιο κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. κ', 246. — Στ. 10, Καὶ μὴν ἐπί γε.] Ἰσ. γρ. Καὶ μὴν ἐπί τε, ἰσοδυναμῶς τῶ, Καὶ μὴν καὶ ἐπί. — Στ. 12, Ἐν ποίῃ δρέπανον κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Οἴδυσσ. σ', 368. — Στ. 15, Τῶ κέ μ' ἴδοις κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Οἴδυσσ. σ', 375. — Στ. 21, Διαπειρα.] Διάπειραν, ἢ Ἀπόπειραν, ὠνομάσθαι τὴν Β Ῥαψωδίαν τῆς Ἰλιάδος ἐσημειώτατο ὁ Κασωδῶν. — Στ. 22, Λιταῖς.] Λιτάς δὲ, τὴν Ι Ῥαψωδίαν. — Πρῆσεια.] Πρῆσειαν δὲ, κατὰ γε τὸν Στράβωνα, τὴν Γ Ῥαψωδίαν, ἐξ ἧς (γ, 221) οἱ ἐπόμενοι σίχοι τρεῖς. — Στ. 30, Δυναμένον.] Ἀμεινον ἂν γράφοις, Δυναμένων, συνάπτων τῶ Θραυματοποιῶν.

ΣΕΛΙΑΔ. 22, στ. 3, Ὄπει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄς ἤ. — Στ. 4, Ἡ δὲ ποιητικῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ δὲ ποιητοῦ. Ἄμεινον ἂν γράφοις· Ἡ δὲ τοῦ ποιητοῦ. — Στ. 10, Τῶ γε εἶδει, ὡς.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶ γε εἰδίω, ἢ ὡς ἕτεροι, Τῶ γε εἰδίως. Ὁ νοῦς, Τοῦ Λόγου, διαιρουμένου εἰς τὸν πεζὸν καὶ τὸν ποιητικόν, ὡς εἰς δύο εἶδη, γάταρον τούτων ἐστὶν ἡ ποιητικῆ, ὥσπερ καὶ αὐτῆς τῆς ποιητικῆς εἶδη εἰσὶν ἡ τραγωδία καὶ ἡ κωμωδία, τοῦ δ' αὖ πεζοῦ λόγου, ἡ ἱστορία, καὶ ἡ ἐν δικαστηρίοις κατηγορία ἢ συνηγορία. — Στ. 12, Οὐδὲ λόγος.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδ' ὁ λόγος. — Στ. 13, Ἡ λόγος μὲν, ῥητορικὸς δὲ λόγος οὐκ ἔστι γενικὸς, καὶ φράσις κ. τ. λ.] Οὐκ ἔρρωται τὸ χωρίον, δι' ἐμποπισμὸν ἴσως λέξεως τῆς, Γενικὸς· ὥφειλε γὰρ εἶναι, Ἡ λόγος

μὲν γενικὸς, ῥητορικὸς δὲ λόγος οὐκ ἔστι, καὶ φράσις. Πιθάνον δὲ γίνεται τοῦτο μάλιστα ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως, καίπερ δις ἐκφρασάσης ἢν ἔλεγον ἐκτοπισθῆναι λέξιν· ἔχει δὲ οὕτως, *Vel oratio quidem GENERALIS est; verum Rhetorica oratio GENERALIS non est, et eloquutio.*—Στ. 15, Ὁ γε κατασκευασμένος.] Ὁ ἐντέχνως συντεταγμένος καὶ γεγραμμένος, πρὸς ἀντιδιαστολήν του ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίαις λόγου.—Στ. 16, Ἡ ποιητικὴ κατασκευή.] Ἐκ τοῦ Ποσειδωνίου ταῦτα ὤριζε γὰρ ἐκεῖνος (Διογάν. Λαέρτ. ζ', 60) τὴν ποίησιν, Λέξιν ἔμμετρον ἢ ἔρρυθμον μετὰ κατασκευῆς, τὸ λογοειδὲς ἐκθεβηκυϊαν.—Στ. 25, Πηγὴ καὶ ἀρχὴ κ. τ. λ.] Καθάπτεται τοῦ χωρίου τοῦδε ὁ Ρουσσῶς, φάσκων, *dire et chanter étaient autrefois la même chose, dit Strabon; ce qui montre, ajoute-t-il, que la poésie est la source de l'éloquence. Il fallait dire que l'une et l'autre eurent la même source, et ne furent d'abord que la même chose. Sur la manière dont se lièrent les premières sociétés, était-il étonnant qu'on mit en vers les premières histoires, et qu'on chantât les premières lois? etc. Rousseau, Essai sur l'Origin. des Langues, chap. 12.*—Στ. 27, Τοῦτο δ' ἦν ἡ ᾠδὴ λόγος μεμελισμένος.] Ἴσως γραπτέον, Τοῦτο δ' ἦν ᾠδὴ λόγος μεμελισμένος, ἢ Τοῦτο δ' ἦν ᾠδὴ, ἢ λόγος μεμελισμένος, τοῦ διαζευκτικοῦ ἰσοδυναμοῦντος ὡδε τῷ, Τουτέστι, ὡσπερ ἐξηγήσαντο καὶ οἱ μεταφρασαί. *Questi erano ode, che viene à dire, parole e ragionamenti cantati, εἶρηκεν ὁ Ἰταλός.*

ΣΕΛΙΔ. 23, στ. 7, Καὶ δι' ἀκριβείας.] Διαγραφτέος ἴσως ὁ σύνδεσμος, ὃν οὐδ' ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς ἐξέφρασε.—Στ. 14, Ἀπεδέξαντο.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνεδέξαντο· ὁ Κασωδῶν παρῆναι τρέπειν εἰς τὸ Ἀνεδέξαντο. Μαρτυρεῖ δὲ τῇ ἡμετέρᾳ διορθώσει, τὰ μετ' ὀλίγον (σελ. 24) εἰρησόμενα τῷ Στράβωνι· « Ταῦτα δ' ἀπεδέξαντο » οἱ τὰς πολιτείας καταστραφάμενοι κ. τ. λ. ».

ΣΕΛΙΔ. 24, στ. 12, Διὰ λόγων.] Ἴσως γραπτέον, Διὰ λογίων, τουτέστι, διὰ χρησμῶν.—Διὰ κτύπων ἀώρων.] Τῷ μὲν Κτύπων, ΗΔ, ΑΤ, Τύπων, ἢν ἐσημειωτάμην ἐν τοῖς εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. Δ, σελ. 498), καὶ νῦν εὕρισκω ἐν τῇ παρά τοις Ἀγγλοῖς ἐκδόσει τοῦ Στράβωνος προῦπονηθεῖσαν ὡσαύτως ὑπὸ τινος τῶν κριτικῶν· τὸ δὲ Ἀώρων ἐκ τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεως, παρτι-

ληρότος ἐκ διορθώσεως τοῦ Κατωθῶνος, ΑΤ, Ἀοράτων, ἢ ὡς ἐν ἑτέροις τισὶν ἀντιγράφοις φέρεται, Ἀόρων. Ἐτερος δὲ τις ἐν τῷ κατὰ Κανταβριγίαν ἐκδομένῳ Κριτικῷ Μουσείῳ (Museum criticum, or Cambridge classical researches n° 11, October, 1813, pag. 255) παρῆνει γράφειν, Διὰ τύπων γραπτῶν. — Στ. 13, Οὐ γὰρ ὄχλον... παντὸς χυδαίου πλήθους κ. τ. λ.] Συνοψὰ τούτοις καὶ ὁ Πολύβιος (ς', 56) λέγει· « Εἰ μὲν γὰρ ἦν σοφῶν ἀνδρῶν πολιτεύμα συναγαγεῖν, ἴσως οὐδὲν ἦν ἀναγκαῖος ὁ τοιοῦτος » τρόπος. Ἐπεὶ δὲ πᾶν πλήθος ἐς ἵλαρὸν καὶ πλήρες ἐπιθυμῶν » παρανόμων, ὀργῆς ἀλόγου, θυμοῦ βιαίου, λείπεται τοῖς ἀδήλοις » φόβοις καὶ τῇ τοιαύτῃ τραγωδίᾳ τὰ πλήθη συνέχειν ». — Στ. 16, Ἀλλὰ δεῖ, νῆ Δία, καὶ δεισιδαιμονίας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀλλὰ δεῖ καὶ διὰ δεισιδαιμονίας.

ΣΕΛΙΑ. 25, στ. 1, Ἄτε δεῖ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄτε δή. — Στ. 5, Ὡς δ' ὅτε τις κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. ζ', 232. — Στ. 6, Προσετίθει.] ΗΔ, ΑΤ, Προσεπετίθει. — Στ. 7, Τὸ αὐτὸ τέλος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ αὐτὸ τὸ τέλος. — Στ. 11, Κενὴν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καινήν. Τὸ Κενὴν δ' ἐξέφρασε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστῆς. — Προσπίπτει γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὡς κ. τ. λ.] Ὁ νοῦς, Προσβάλλει γὰρ, ὡς εἰκὸς, ἐνὸς ἐκάστου τῶ νῶ, καὶ παρίσταται τούτο, ἢ Εὐχερές ἐς καὶ τῶ τυχόντι συνιδεῖν τούτο, ὅτι πιθανωτέρως ἂν ψεύδοιτό τις, εἰ τοῖς ψευδέσει καὶ τῶν ἀληθινῶν ἕνα συμμίσγοι, ἀλλὰ μὴ πάντα ψευδῆ λέγοι. — Στ. 16, Ἴσκει ψεύδεα κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. τ', 203. — Στ. 17, Οὐ γὰρ πάντα, ἀλλὰ πολλά, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἦν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Ἐλάβεν οὖν παρά τῆς ἰσορίας τὰς ἀρχάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔτε γὰρ πάντα, ἀλλὰ πολλά εἶπεν, οὐδ' ἂν ἦν ἐτύμοισιν κ. τ. λ. Οὐδετέρα τῶν γραφῶν ἐρρώσθαι ἔοικεν· ἀλλ' ἔστιν, οἶμαι, ἐξ ἑκατέρας τὸ χρησιμὸν λαβόντα, πρὸς δὲ καὶ τὸ παρ' ἐνίοις τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ Ἐλάβεν οὖν, φερόμενον, Ἐλάβον οὖν, τρέψαντα εἰς μίαν λέξιν τὴν Ἐλάμβανον (πληθυντικῶς δηλονότι καὶ κατηγορητικῶς πρὸς τὸ ψεύδεα), οὕτως διασκευάσαι τὸ χωρίον· Οὔτε γὰρ πάντα, ἀλλὰ πολλά εἶπεν· οὐτ' ἂν ἦν ἐτύμοισιν ὁμοῖα (τὰ ψεύδη), εἰ μὴ ἐλάμβανον παρά τῆς ἰσορίας τὰς ἀρχάς. — Στ. 19, Φασι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Φησι. — Στ. 26, Εἰς σκοτεινὸν τινα τόπον, τὸν καθ' ἄθην.] Ἄμεινον ἂν γράφοις, Εἰς σκοτεινὸν τινα τόπον τῶν καθ' ἄθην.

ΣΕΛΙΑ. 26, στ. 6, Δείκνυται γὰρ τινα σημεῖα... πλάνης ση

μεῖα.] Θάτερον τῶν δύο, Σημεῖα, ὀπότερον διαγραφτέον. — Στ. 10, Βυζαντιακοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βυζαντικοῦ. — Στ. 27, Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. ε', 282.

ΣΕΛΙΑ. 27, στ. 6, Ἄν οὕτω δέχεται.] Ἰσ. γρ. Ἄν οὕτω τις δέχεται, ἢ Ἄν οὕτω δέχεται τις. — Στ. 18, Εἰ φαίη, τοῦτον κ. τ. λ.] Γράφε, Εἰ μὴ φαίη τοῦτον, ὃ συνίδε καὶ ὁ Κασσῶν ἐκ τοῦ ἀρχαίου Λατινίου μεταφραστοῦ. Οὐ μόνον δ' οὗτος, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστῆς ἐξέφρασε τὴν ἀπαγόρευσιν.

ΣΕΛΙΑ. 28, στ. 4, Σειρηνουσῶν.] Οὕτως ἔγραψα δι' ὅλης τῆςδε τῆς Γεωγραφίας τοῦνομα, διπλῶ σ, ἔξι μὲν οὖ, συναδόντων καὶ τῶν ἀντιγράφων, ἔξι δ' οὐ καὶ δίχα τῆς παρ' ἐκείνων μαρτυρίας. — Στ. 6, Οὐδ' ὁ σκόπελος.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδ' ὁ σκόπελος. — Στ. 11, Καὶ πετρώδη.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ Ἰταλῶ μεταφραστῇ) ἢ προσθήκη τοῦ συνδέσμου. — Στ. 12, Σειρηνούσσας.] Ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κασσῶνος, ΑΤ, Σειρήνας. — Στ. 19, Συρηνούσσαις.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ΑΤ, Σειρήναις.

ΣΕΛΙΑ. 29, στ. 5, Καὶ πιεύσαντα.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ συνδέσμου, ὃν ἐξέφρασαν καὶ οἱ μεταφρασταί. — Στ. 6, Μόνων.] Καίπερ οὕτω παρ' ἅσασι γραφόμενον, ὧφειλον τρέψαι εἰς τὸ Μόνων. — Στ. 11, Ἡ Ἡσιόδω.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ καὶ Ἡσιόδω. Τὸ δ' ἐμὸν ἀντίγραφον (1393), Καὶ Ἡσιόδω, δίχα τοῦ διαζευκτικοῦ. — Στ. 26, Μάντεις... ἀποδείκνυσθαι βασιλέας] Ἐξηγείται ταῦτα πλατύτερον ἐν ἄλλοις (Μέρ. Γ, σελ. 196) ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 30, στ. 5, Ἐπιχώρια.] ΗΔ, ΑΤ, Περιχώρια. Αἰνίττεται γὰρ τοὺς Ἰθαγενεῖς, ἢ γοῦν οἰκήτορας, τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας συγγραφεῖς, οἷος ἦν Ἀντίοχος, Τίμαιος, Φίλιςος, Φιλῖνος, καὶ ἄλλοι. — Στ. 6, Οὐκ ἐπαινεῖ. Οὐκ ἐπαινεῖ δὲ κ. τ. λ.] Προσέθηκα τὸ πρῶτον, Οὐκ ἐπαινεῖ ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως, ὃ καλῶς ἂν ἔχοι, εἰ τὸ ἀνωτέρω Πεποιήσθαι, εἰς τὸ Πεπλάσθαι, τρέπιτο, ἢ γοῦν ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ Πεπλάσθαι ἐκλαμβάνοιτο, ὥσπερ καὶ ἐξέλαθεν ὁ Λατῖνος μεταφραστῆς. Φησὶ γὰρ, Totum autem circa Siciliam poëtice fictum esse a poeta, reliquisque scriptoribus, qui adjacentia loca disserunt (sic) Italiæ atque Siciliæ, non sane probat. Nec hujusmodi Eratosthenis sententiam laudat, etc. Ὁ γὰρ νοῦς ἐστὶ, Συγχωρεῖ ὁ Πολύβιος μικρὰ μὲν τινα προσμεμυθεῦσθαι ὑφ' Ὀμήρου τῇ Ὀδυσσεῖς πλάνῃ· τὸ δὲ ὑπολαμβάνειν τὴν ὅλην πλάνην, τὴν περὶ Σικελίαν, πεπλάσθαι ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ,

ἢ ὑπὸ τῶν ἔπειτα συγγραφέων, τῶν ἰσορησάντων τὰ κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, οὐκ ἔπαινε. Οὐκ ἔπαινε δὲ οὐδὲ τὴν Ἐρατοσθένους ἀπόφασιν. Εἰ δὲ τὸ Πεποιῆσθαι ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ἐμμέτρως συντετάχθαι λαμβάνοιτο, περιττὴ ἂν εἴη τῆνκαῦτα ἢ προσθήκη. Ἔοικε μέντοι συνάδειν ἢ μετὰ προσθήκης γραφῇ οἷς ἐρεῖ κατωτέρω (σελ. 57) « Ἀλλ' εἰ μὲν μηδαμοῦ γέγονεν ἢ πλάνη, ἀλλ' ὅλον πλάσμα ἐστὶν » Ὀμήρου... Μῆτε δὲ ὅλου πλάσματος πιθανῶς εἶναι λεγομένου, » καὶ ἄπερ ἐπεδεικνυμεν κ. τ. λ. ν. — Στ. 12, Αὐτοῦ δ' ἰχθυῶν κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. μ', 95. — Στ. 16, Ἐκπέσωσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐμπέσωσι. — Στ. 18, Τοὺς γαλεώτας, οὓς καὶ ξιφίας λέγασθαι, καὶ κύνας φησί.] Τὸ μὲν τελευταῖον, Φησί, ἐξ ΗΔ, ΑΓ, Φασί· Πολύβιος γάρ ἐστιν ὁ ταῦτα φήσας. Περί δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιτι τὰ ἀλλαχοῦ (Ξενοκράτ. καὶ Γαλην. περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐνύδρ. τροφ. σελ. 71 καὶ 209) εἰρημένα μοι οἷς νῦν προσίθηναι, ὅτι καὶ ὁ Ἰταλὸς τοῦ Στράβωνος μεταφράστῆς, παραπλησίως τῷ Γεσνήρῳ ἐξεδίξατο τότε τὸ χωρίον, τὰς τέσσαρας λέξεις, Οὓς καὶ ξιφίας λέγασθαι, τῷ διὰ μέσου σημείῳ τῶν λοιπῶν χωρίσας οὕτως, Galeote (dette volgarmente pesce spada) e i pesci cani, etc. καὶ ὁ ἀρχαῖος δὲ Λατίνος μεταφράστῆς πρὸς μόνους τοὺς Γαλεώτας συνῆψε τὴν τοῦ Ξιφίου προσγορίαν.

ΣΕΛΙΑ. 31, στ. 5, Ἐάν μὴ μέγα ἦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐάν μὴ μέγα εἴη. — Στ. 11, Ὀρμῆν.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ Ευλάνδρου μεταφράσει) ΑΓ, Ἄκμῆν. — Στ. 17, Τρις μὲν γάρ τ' ἀνήσιν.] [δ. ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 5. — Στ. 26, Ἐνάργειαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Ἐνέργειαν. Τὸ δὲ χωρίον τότε καὶ κατωτέρω (σελ. 374) ἐν οὐκ οἰκείῳ τόπῳ γεγραμμένον εὐρήσεις.

ΣΕΛΙΑ. 32, στ. 2, Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ κ. τ. λ.] Ἐξ Ὀδυσσ. ι', 82. — Στ. 17, Ἀνωμαλίας.] Ἀμείνων ἴσως ἢ ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων φερομένη γραφῇ, Ἀνομολογίας. — Στ. 21, Αὐτὰρ ἐπεὶ κ. τ. λ.] Ἐξ Ὀδυσσ. μ', 1. — Στ. 24, Νήσω ἐν Ὠγυγίῃ κ. τ. λ.] Ἐξ Ὀδυσσ. α', 50, ὅπου μέντοι ἀντὶ τοῦ Ὠγυγίῃ, γράφεται, Ἀμφιρύτη. — Στ. 27, Οἰκέομεν κ. τ. λ.] Ἐξ Ὀδυσσ. ζ', 204.

ΣΕΛΙΑ. 33, στ. 2, Καὶ ὑπὸ τοῦ ΠΟΙΗΤΟΥ βεβαιοῦται.] Οὕτω παρ' ἅπασιν ὁμοφώνως οὐκ ἀλόγως μέντοι ὑποκτος ἔδοξεν ἢ γραφῇ τῷ Κασωθῶνι, διὰ τὸ τοῦ Ποιητοῦ ὄνομα, ἀτόπως ἐνθάδε κείμενον. Γραπτέον ἔμοι γε δοκεῖ, ἢ, Καὶ ὑπὸ τοῦτοῦ βεβαιοῦται, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ Πολυβίου ἢ, Καὶ ὑπὸ τῶν τόπων βεβαιοῦ-

ται, τουτέστιν ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν ἐν τοῖς τόποις, καθ' οὓς ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσεύως γενέσθαι λέγεται. Ἐκατέρα γὰρ τούτων τῶν γραφῶν οἰκείως ἔχει πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα, Νεαπολίτας μὲν λέγειν κ. τ. λ. ἢ δὲ τοῦ κειμένου οὐ πάνυ. — Στ. 18, Ἔποίησε.] ΔΓ (οὐ κακῆ), Ἐποίηει. — Στ. 19, Δίκαιόν ἐστιν.] Γράψε, Δίκαιός ἐστιν (καθὰ φέρεται ἐν τῇ τοῦ Κασωβῶνος ἐκδόσει καὶ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις), καὶ μὴ, Δίκαιόν ἐστιν, ὃ παρείληφα πλανηθεὶς ἐκ τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεως. — Στ. 24, Μυθολογούμενα.] ΔΓ (ἀμείνων), Μυθευόμενα. — Στ. 28, Ὁ ζητῶν τί] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. Εἶη δ' ἂν καὶ οὕτως διορθοῦν, Ζητῶν τις τί.

ΣΕΛΙΑ. 34, στ. 6, Τοῦ Σοφοκλέους.] ΔΓ (ἀμείνων), Τὸν Σοφοκλέους. — Στ. 9, Ῥάδιον ἦν αἰσθῆσθαι τὴν ὑπερβολὴν.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ Ευλάνδρου καὶ τῇ τοῦ Ἰταλοῦ μεταφράσει), ΑΤ, Ῥάδιον εἶναι θῆσθαι τὴν ἐπιβολὴν. — Ἡ τὴν διαφορὰν.] Ἰσ. γρ. Καὶ τὴν διαφορὰν τὸν συμπλεκτικὸν γὰρ ἐξέφρασε καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστής. — Στ. 12, Ὄσσαν κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. λ', 315. — Στ. 15, Ἥρη δ' αἴξασα κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ζ', 225. — Στ. 22, Κύπρον κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. δ', 83. — Στ. 29, Λιπῶν δὲ Λυδῶν κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν Εὐριπίδου Βακχῶν (ζίχ. 13-16) ὧν καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ', σελ. 84) μνημονεῖται Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 35, στ. 3, Ὁ Τριπτόλεμος.] Ὁ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ μηκέτι σωζομένῳ ὁμωνύμῳ δράματι εἰσαγόμενος· οὓς δ' ἐνθάδε παρέλιπε ζίχους Σοφοκλέους ὁ Στράβων, τοὺς αὐτοὺς Κασωβῶν οἰεῖται εἶναι τοῖς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, σελ. 84) ὑπὸ τοῦ Γεωγράφου μνημονευσόμενοις τούτοις·

Ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχωμένην

Βροτοῖσι κ. τ. λ.

— Στ. 6, Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. ε', 25. — Στ. 9, Δύω θεὶ τέ οἱ.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. ν', 109-111. — Στ. 13, Εἴτ' ἐπὶ δεξι'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. μ', 239. — Στ. 17, Ὡ φίλοι.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. κ', 190. — Στ. 20, Βορέης.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ε', 5. — Στ. 21, Ὁ αὐτός.] Ἄμεινον διχα τοῦ ἄρθρου, αὐτός, φέρεται ἐν οὐκ ὀλίγοις ἀντιγράφοις. — Στ. 26, Προπίπτουσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσπίπτουσα.

ΣΕΛΙΑ. 36, στ. 8, Σὺν δ' Εὐρός τε.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσ. ε', 295. — Στ. 10, Μὴ προπίπτουσαν] Τὸ μὲν, Προπίπτουσαν, ΗΔ, ΑΤ,

Προσπίπτουσαν· τὸ δὲ ἀπαγορευτικὸν, Μὴ, οὐκ ἀλόγως ὑποπτον ἔδοξε τῷ Κασσῶνι· ἐν γοῦν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ, ἀντὶ τούτου φέρεται καταδῆλως, Μὲν, καίπερ οὐ σσημειωμένον ἐν ταῖς ΔΓ τῆς ἐν Ἀγγλία ἐκδόσεως τοῦ Στράβωνος. Ἄλλ' οὐδὲ τὸ Μὲν οἰκειῶς ἔχει τῷ προκειμένῳ χωρίῳ. Ἡ τοίνυν ἀμφότερα διαγραφτέον, ἢ ἑτέρον γε (τὸ Μὲν) εἰς τὸ ἄρθρον τρεπτέον, γράφοντας, Ἡ τὴν Ἐθράκην οὐκ οἶδε τὴν προπίπτουσαν· Ἀναπολεῖ γὰρ τὸ δεύτερον ἄρθρον τὸ ἀνωτέρω (σελ. 35) εἰρημένον περὶ τῆς προπτώσεως τῆς Ἐθράκης. — Στ. 18, Ὅταν φῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅταν φησί. — Στ. 19, Κι-νήθη κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. β', 144. — Στ. 26, Θρασαύλην.] Ὅν Θάσιον εἶναι φῆσει ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 236) Στράβων. — Στ. 28, Ἀργέσαο Νότοιο.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. λ', 306. — Στ. 30, Βο-ρίης.] Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 35.

ΣΕΛΙΑ. 37, στ. 12, Ὡς ὁπότε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς δ' ὁπότε. Ἔστι δὲ ἐκ τῆς Ἰλιάδ. λ', 305. — Στ. 24, Οὐ πεπύσθαι.] Γράψε, Μὴ πεπύσθαι, ὡς φέρεται ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 28, Αἴγυπτον.] ΗΔ (συνάδουτα τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῆ), ΑΤ, Αἴγυπτιον. Τὸ, Αἴγυπτον φέρεται πρὸς ἀμφότερα, καὶ πρὸς τὸ Ποταμόν καὶ πρὸς τὸ Χώραν· Αἴγυπτος γὰρ (ἀρσενικῶς) ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ὁ Νεῖλος, ὡσπερ καὶ ἡ ὑπ' ἐκείνου ἀρδευομένη χώρα Αἴγυπτος (Θηλυκῶς), κατὰ δηλοῖ καὶ Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 45).

ΣΕΛΙΑ. 38, στ. 5, Φαίη τις ἄν, δόξει οὐκ.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ δυνατικῆς, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ, ΑΤ, Φαίη τις δόξει οὐκ. — Στ. 10, Τῶν εἰρημένων.] Ἐκ ΔΓ (ἀπροθέτως), ΑΤ, Περὶ τῶν εἰρημένων. — Στ. 15, Προσέθειεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προςέ-θειεν. — Στ. 17, Εἰ μὴ τήν.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰ μήτε τήν. — Στ. 26, Αἰθίοπας.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. α', 23. — Στ. 28, Τοσοῦτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοσοῦτον.

ΣΕΛΙΑ. 39, στ. 5, Περὶ ἐπιφερομένου.] Γράψε ἐνάρθρως, Περὶ τοῦ ἐπιφερομένου, κατὰ φέρεται ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 12, Παρ' ἑκάτερα.] ΗΔ, ΑΤ, Παρ' ἑκάτερον. — Στ. 25, Καὶ κατ' ἄλλα.] Περιττὸς ὁ σύνδεσμος· ἠγνόηκε δ' αὐτὸν καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής.

ΣΕΛΙΑ. 40, στ. 20, Καὶ γὰρ ἄν ὀποτέρως.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ γὰρ ἄν ὡς ἑτέρως. Ἔστι δὲ κατ' ὑπέρβασιν, ἀντὶ τοῦ, Καὶ γὰρ ὀπο-τέρως ἄν. — Στ. 28, Πῶς οὖν; οὐ διχθὰ δεδαίεται οὕτω... ὁ

Ποιητής;] Γραπτέον, οίμαι, και ρικτέον, Πῶς οὖν οὐ διεχθὰ δε-
δαιάταται οὔτοι... ὁ Ποιητής; [Ἰδ. Μέρ. Γ, Προλεγόμ. σελ. ζ΄.

ΣΕΛΙΑ. 41, στ. 4, Τί δ' ἢ ἄλλη Αἴγυπτος.] ΗΔ, ΑΤ, Τί δ' ἄλλο
ἢ Αἴγυπτος. Νοεὶ δὲ τὴν Κάτω λεγομένην Αἴγυπτον, ἢ τὸ Δελτα.
— Πλὴν ἢ.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ διαζευκτικοῦ.— Στ. 26, Ἀτο-
πιῶν.] Ἰσ. γρ. Ἀποριῶν (ἴδε ἀνωτέρ. σελ. 6).

ΣΕΛΙΑ. 42, στ. 8, Ἐκ τούτου καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκ τοῦ καί.
— Στ. 11, Ταῦτά τε δὴ.] ΗΔ, ΑΤ, Ταῦτα δὲ δὴ.— Στ. 21,
Ἐν Προμηθεὶ τῷ λυομένῳ.] Ἴσως διαγραφτέον τὸ ἄρθρον. Δύο δ'
Αἰσχύλος ὑράματα Προμηθεῶς ἐπώνυμα εἰδίδασκεν, ὃν νῦν ἔχομεν,
Προμηθεῖα δεσμώτην, καὶ τὸν μηκέτι σωζόμενον, Προμηθεῖα
λυόμενον, ἐξ οὐπερ οἱ ἐξῆς ρίχοι.— Στ. 25, Παντοτρόφον.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παντοτρόφον. Ἐτέρα ΔΓ, Παντοστροφῶν. Τῶν
κριτικῶν τις παρήγει τρέπειν εἰς τὸ, Ποντοστροφῶν, τουτέστι τῶν
ἐκ τοῦ Πόντου τρεφομένων Αἰθιοπῶν, τῶν ἰχθυοφάγων ὃς καὶ τοὺς
ἐχομένους τέσσαρας ρίχους οὕτως ἔτασεν·

Ἴν' ὁ παντεπόπτας ἥλιος αἰεὶ
Χρῶτ' ἀθάνατον, κάματόν δ' ἴππων,
Θερμαῖς ὕδατος
Μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει·

Ὁ δὲ Σνειδέρος (Λεξικ. Ἑλληνογερμανικ. λέξ. Παντοτρόφος) τρεπτέον
εἶναι ὑπέλαβεν εἰς τὸ, Ποντοστροφῶν, ἵνα ἢ, τῶν ἐξεμμένων τῷ
Πόντῳ, τουτέστι τῶν περιεχομένων καὶ περικυκλουμένων ὑπὸ τοῦ
Πόντου Αἰθιοπῶν. Τὸ δὲ κατ' αἰτιατικὴν Παντοτρόφον, συναπτό-
μενον τῷ Λίμνῳ, σημαίνει γ' ἂν τὴν παντοδοπὰ τρέφουσαν ὄψα,
τὸν Νεῖλον ἴσως αἰνιξαμένου διὰ ταύτης τοῦ τραγικοῦ. Τρέφειν γὰρ
λέγονται αἱ λίμναι τὰ ἐν αὐταῖς γεννώμενα ζῶα, καθὰ καὶ Στράβων
εἴρηκε πολλαχοῦ μὲν καὶ ἀλλαχοῦ, ἐν δὲ δὴ καὶ τῇ τῆς Ἰταλίας περιο-
δείᾳ (κατωτέρ. σελ. 303), « Λίμναι μεγάλαι τε καὶ πολλαί... τρέ-
» φουσιν ὄψον πολὺ, καὶ τῶν πτηνῶν τὰ λιμναῖα ».

ΣΕΛΙΑ. 43, στ. 1, Παρ' ὅλον καὶ τοὺς Αἰθίοπας ἀποφαίνεται.]
Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Παρ' ὅλην καὶ τοὺς Αἰθίοπας αὐτῷ (ΔΓ, Αὐτὸν:
Αὐτῶν) φαίνεται.— Στ. 2, Ἐπὶ τῷ Φαέθοντι.] Καταχρήσει προ-
θέσεως εἴρηκεν οὕτως τὸ γὰρ χρῆσθόν, Ἐν τῷ Φαέθοντι. Ἐστὶ δ' ὁ
Φαέθων τῶν οὐκέτι σωζομένων Εὐριπίδου δραμάτων.— Στ. 3, Τὴν
Κλυμένην φησὶ

— Δοθῆναι

— Δοξῆναι Μέροπι τῆσδ' ἀνακτι γῆς].

ΔΓ, Τὴν Κλυμένην δοξῆναι φησι

Μέροπι τῆς δ' ἀνακτι γῆς.

Καὶ ἔοικεν ἀμείνων αὐτῆ τῆς ἐκδεδομένης εἶναι γραφῆς.—Στ. 6, Χρυσία βάλλει φλογί.] Γράφειν τις παρήνει τῶν κριτικῶν, Χρυσία βῶλον φλέγει, πιθανῶς μὲν ἐπὶ ποσόν, διὰ τὸ τὸν αὐτὸν Εὐριπίδην (Ὅρες. 982) Ἀλύσει χρυσείαις φερομένην βῶλον ἐξ Ὀλύμπου, εἰρηκέναι τὸν ἥλιον· οὐκ ἀληθῶς δέ· ἐπεὶ τῆς χρυσῆς βῶλου, χρυσᾶς εἰκὸς εἶναι καὶ τὰς φλόγας, τούτεσι τὰς ἀκτίνας.—Στ. 8, Ἔω φαεννῶς.] ΗΔ (κατὰ γενικὴν), ΑΤ (κατ' αἰτιατικὴν), Ἔω φαεννά. Μαρτυρεῖ δὲ τῆ διορθώσει τὸ προσεχῶς ἐπιφερόμενον, « Κοινὰς ποιῖται » τὰς ἵπποσάσεις τῆ τε ἡοῖ καὶ τῶ ἡλίω ». — Στ. 23, Πρὸς ζόφον.] Ἰδ. ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 35. — Στ. 27, Ἐἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι κ. τ. λ.] Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 35. — Στ. 30, Ὡ φῶλοι κ. τ. λ.] Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 15 καὶ 35.

ΣΕΛΙΑ. 44, στ. 3, Ζεὺς γὰρ ἐς κ. τ. λ.] Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 3. — Στ. 5, Δεχτέον.] Εἰς ΕΔ, ΑΤ, Δεχτέον. — Στ. 6, Τεταγμένον.] Τὸ παρ' ἄπασι οὕτω γεγραμμένον τρεπτέον εἰς τὸ, Τεταμένον.— Στ. 7, Προσβάλλης.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Προσβάλλοις. — Στ. 9, Τὸν δ' ἐξ Αἰθίοπων.] Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 26. — Στ. 18, Αἴτ', ἐπεὶ κ. τ. λ.] Εἰς τῆς ἱλιάδ. γ, 4.

ΣΕΕΛΙΑ. 45, στ. 25, Εἰ τὸν μὲν Νεῖλον ᾗθει ὁμωνύμως τῆ τοσαύτῃ χώρᾳ λεγόμενον.] Αἴγυπτον δηλονότι καλούμενον, ὥσπερ καὶ ἡ χώρα ἡ Αἴγυπτος. Μνημονεύει δ' ὁ Ποιητὴς τοῦ Αἰγύπτου ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν, Ὀδύσσ. ξ, 257.

Πεμπταῖοι δ' ΑἴΓΥΠΤΟΝ εὐρρέιτην ἰκόμεσθα·

Στῆσα δ' ἐν ΑἴΓΥΠΤῳ ποταμῶ νέας ἀμφιέλισσας.

— Στ. 26, Μάλισα γὰρ ἂν προσπίπτοι.] Εὐχερῶς γὰρ ἂν παρασαίη τῶ λογισμῶ, εὐχερῶς πᾶς τις συνιδεῖν ἔχει. — Στ. 27, Τὸ ῥηθὲν ὑφ' Ἡρόδοτου, διότι κ. τ. λ.] Μνημονεύει τούτου τοῦ ὑφ' Ἡροδότου (β', 5) ῥηθέντος ὁ Στράβων καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 89).

ΣΕΛΙΑ. 46, στ. 17, Συνιάσιν.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Συνιώσιν. Καὶ διὰ μὲν τοῦ Αἰγυπτίων, αἰνίττεται τὸν Ἀρίσταρχον· Ἀλεξανδρεὺς γὰρ ἦν διὰ δὲ τοῦ Σύρων, τὸν Κράτητα, ἐκ τῆς ὁμόρου τῆ Συρίᾳ

Κλιμαίης ὄντα. — Στ. 21, Ἡγνόει γε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡγνόησεν.
 — Στ. 23, Μόνους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μόνον. — Στ. 24, Ἀπλῶς.]
 ΔΓ (ἀμείνων ἴσως) Κοινῶς. — Ομβρίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀμβρί-
 μων. — Στ. 28, Κουφότερον κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν κωμικῶν τὸ πλεόν
 παρείληπται τῶ παροιμιώδη ταῦτα εἴρηκε μέντοι καὶ Πίνδαρος (Πυθ. ἠ,
 136) Σκιάς ἄναρ, Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς καὶ Καπνοῦ σκιάν
 (Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Πλούταρχ. σημ. τοῦ Βυτεμβαχ. τόμ. Α, σελ. 713).
 Τὸ δὲ περὶ τῆς Λακωνικῆς ἐπιστολῆς παρέθετο καὶ Λογγίνος (Περὶ ὑψ.
 § 38), ὡς ὑπερβολῆς παράδειγμα·

Ἄγρὸν ἔσχ' ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς
 Λακωνικῆς.

— Στ. 30, Ἐπ' ἐξοχῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' ἐξοχῆς.

ΣΕΛΙΑ. 47, στ. 5, Πεπαραμυθήμεθα.] Ἐκ ΔΓ, καὶ τῆς τοῦ
 Κασσωθῶνος ἐκδόσεως, ΑΤ, Πεπαραμυθήμεθα. — Στ. 12, Αὐτῶ]
 Τῷ Ὀμήρῳ δηλονότι. Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Οὕτω. — Στ. 15,
 Ἡ ἀνάβασις.] Ἰσ. γρ. Αἱ ἀναβάσεις. — Στ. 16, Συνεῖς.] ΗΔ, ΑΤ,
 Συνεῖς. — Στ. 19, Οὐκ ἀγνοίας σημεῖον δήπου. Οὐδὲ γὰρ κ. τ. λ.]
 ΗΔ, ΑΤ, Οὐκ ἀγνοίας χάραξ' σημεῖα γὰρ δήπου. Οὐδὲ γὰρ.
 — Στ. 22, Οὐ κατ' ἀγνοίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐ γὰρ κατ' ἀγνοίαν.
 — Στ. 25, Ἐν δὲ λιμῆν.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. δ', 358. — Στ. 27, Ἐκλι-
 πῆν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκλείπειν.

ΣΕΛΙΑ. 48, στ. 9, Φησὶ δέ.] Τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἀμει-
 κων, Φησὶ δὲ. — Στ. 9, Ἡ γὰρ πολλὰ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. δ',
 81-85. — Στ. 28, Οὐχ ὡς ἀδύνατος εἶναι.] ΔΓ (χειρῶν τῆς ἐκδο-
 μένης), Οὕτως ἀδύνατος εἶναι. Γραπτέον, Οὐχ ὡς ἀδύνα-
 τος ἦν.

ΣΕΛΙΑ. 49, στ. 1, Φήσαντος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Φήσαντα.
 Ἀναφέρεται γὰρ εἰς τὸν Ποιητὴν, Φήσαντος τοῦ Ὀμήρου κ. τ. λ. Λέ-
 γει δὲ τοῦτο, ἢ μᾶλλον λέγοντα τὸν Νέσωρα περὶ τοῦ Μενελάου
 παράγει ἐν τῇ Ὀδυσσειᾷ (γ', 299) πρὸ τῶν ἐξῆς στίχων. — Στ. 4,
 Φε ὁ μὲν ἔνθα.] Ὀδυσσ. γ', 300. — Στ. 6, Κύπρον.] Ὀδυσσ. δ', 83.
 — Στ. 24, Ἀλλὰ σ' ἐς.] Ὀδυσσ. δ', 565. — Στ. 28, Ἀλλ' αἰεὶ.]
 Ὀδυσσ. δ', 567.

ΣΕΛΙΑ. 50, στ. 2, Εἴχομεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχομεν. — Στ. 5, Καί-
 τοι θαυμάζουσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καίτοι γὰρ θαυμάζουσι. —
 Στ. 7, Χρυσοῦ τ'.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. δ', 73. — Στ. 10, Μέχρι.]

ΔΓ, Μέρη, ἣν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προείλετο.—Στ. 15, Τότε γ' οὐκ ἦν.] ΗΔ, ΑΤ, Τότε δ' οὐκ ἦν.—Στ. 16, Ἡ πολλὴ αὐτῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ πόλις αὐτῆς. Μαρτυρεῖ τῇ διορθώσει τὸ ἐχόμενον, « Ὀλίγη δ' ἡ ἀρωματοφόρος ». —Στ. 30, Τὸν ποτὶ οἱ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. λ', 20.

ΣΕΛΙΑ. 51, στ. 1, Λεκτέον ἐν τοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Λεκτέον μὲν ἐν τοῖς.—Στ. 8, Μενέλαος, ὅτι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μενέλαος, οὐχ ὅτι. Τοῦτο γὰρ βούλεται λέγειν, ὅτι ὁ ἀφιγμένος μέχρι τῶν ὄρων χώρας τινός, δικαίως ἀν λέγοιτο καὶ εἰς αὐτὴν ἀφίχθαι τὴν χώραν. Δῆλον δὲ καὶ ἐξ ὧν ἐρεῖ μετ' ὀλίγα, « Οὕτω δὲ καὶ εἰς Λιδύην » [ἦκεν], ὅτε προσέσχε τόποις τισίν ». —Στ. 25, Τρῳάς τε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ν', 1.—Στ. 27, Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 641.—Στ. 50, Ἰδῶν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 47, ὅπου φησὶν ὁ Ποιητής.

Ἰδὼν δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα Σηρῶν,
Γάργαρον·

Βούλεται δὲ λέγειν ὁ Γεωγράφος, ὅτι ἔθος ἐστὶν Ὀμήρῳ τοῖς γενικοῖς, ἢ καθόλου, συνάπτειν οὕτω τὰ μερικά, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐμπεριέχεσθαι ἐν ἐκείνοις, οἷον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ παραδείγματι, Τρῳάς τε καὶ ἔκτορα εἶρηκε, καίπερ Τρῳός ὄντος καὶ τοῦ ἔκτορος· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, τοὺς υἱοὺς τοῦ Οἰνῆος μῆκετι εἶναι, τούτέστιν ἐν τοῖς ζῶσι, φήσας, ἐπήγαγε τὸ, Θάνα Μελέαγρος, ὥσπερ ἀν εἰ ἕτερος ἦν οὗτος τῶν Οἰνῆος υἱῶν.

ΣΕΛΙΑ. 52, στ. 2, Οἱ δ' Εὐβοῖαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. β', 536.—Στ. 5, Ἡ πάνορμος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἡ Πάνορμος. Ἐστὶ γὰρ οὐ πέλωσ ὄνομα ἐτέρας παρά τὴν Πάφον, ἀλλ' αὐτῆς ταύτης τῆς Πάφου, Κυπριακῆς πόλεως, ἐπίθετον, τὸ πάνορμος, σημαίνον τὸ πολλοὺς καὶ χρησοὺς ἔχουσα ὄρμους.—Στ. 9, Κύπρον.] Ἰδ. ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 48.—Στ. 11, Ἴνα δ' ἐμφήνη... τοῖς ἀνθρώποις μετὰ Ἀλεξάνδρου.] Συγκέχεται τὸ προκειμένον χωρίον, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως εὐκρινῆσαι ἐπεβάλλοντο. Ἡ μὲν οὖν ἐν τῇ τοῦ Κασσωδῶνος ἐκδόσει γραφῆ οὕτως ἔχει « Ἴνα δ' ἐμφήνη καὶ τὴν παρά τοῖς Σιδονίοις ἀποθημῖαν τὴν ἐπὶ » πλέον γενομένην, ΕΜΦΑΙΝΕΙ διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς παρ' αὐτοῖς » εὐτυχίας, ΚΑΙ ἩΣ καλῶς εἶχεν εἴτ' ἀναλαβεῖν, εἴτε καὶ παρα- » λαβεῖν εὐτεχνίας, καὶ ΤΟ τὴν Ἑλένην προεξενῶσθαι τοῖς ἀνθρώ- » ποις μετὰ Ἀλεξάνδρου ». Ταῦτα δ' ὁ μὲν Κασσωδῶν οὕτω διασκευάζειν παρήνει, τὰ μὲν μετατοπίζων, ἔτι δ' ἅ καὶ προσωθεῖς,

α Ἴνα δ' ἐμφήνη... γενομένην, καλῶς εἶχεν εἶτ' ἀναλαβεῖν, εἶτε καὶ » παραλαβεῖν [ταύτην δὲ τὴν ἀποδημίαν] ἐμφαίνει διὰ τῶν ἐπαίνων » τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας καὶ εὐτεχνίας. [Ἐμφαίνει δὲ] καὶ τὸ » τὴν Ἑλένην προξενῶσθαι τοῖς ἀνθρώποις μετὰ Ἀλεξάνδρου ». Ὁ δὲ Γρονόσιος, τόνδε τὸν τρόπον· α Ἴνα δ' ἐμφήνη... γενομένην, διὰ τῶν » ἐπαίνων τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας, καλῶς εἶχεν εἶτ' ἀναλαβεῖν, » εἶτε καὶ παραλαβεῖν εὐτεχνίαν, καὶ τὸ τὴν Ἑλένην προξενῶσθαι » τοῖς ἀνθρώποις μετὰ Ἀλεξάνδρου ». Ταύτην ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προελόμενος τὴν διόρθωσιν κατεχώρισεν εἰς τὸ καίμενον, κάππερ μακρῶ πιθανωτέρας καὶ Ἑλληνικωτέρας οὔσης ἢν ὁ Κλαυδῶν προὔδετο. Ἡμῖν δ' ἔδοξε πρῶτον μὲν τὸ, ΚΑὶ ἩΣ, λείπον ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων, ἀποβαλεῖν τοῦ κειμένου, ὥσπερ ἀπεβλήθη καὶ ὑπὸ τῶν πρότερον κριτικῶν· εἶτα τὸ ΕΜΦΑΪΝΕΙ τρέψαι εἰς τὸ ΕΚΦΑΪΝΕΙ προσθέντας καὶ τὸν ΔΕ σύνδεσμον, ἀντιδιαζαλμένως πρὸς τὸ ἐν ἀρχῇ τῆς περιόδου, Ἐμφήνη (Ἐμφαίνειν γὰρ ἔξι τὸ παραφαίνειν καὶ οἷον αἰνίττεσθαι, Ἐκφαίνειν δὲ, τὸ προδήλως τι παριστάειν)· τρίτον δὲ καὶ τὸ ἄρθρον, ΤΟ, τρέψαι εἰς τὸ ΤΟῖ, ἢ ἡ ὁ νοῦς τοῦ ὅλου χωρίου οὕτως· Εἰ μὲν ἦν Ὀμήρω σκοπὸς τὸ καταλέξει μόνον καθεξῆς τὰ ἔθνη, ἱκανῶς εἶχε μόνης τῆς Φοινίκης μνησθῆναι παραλιπόντα τοῦνομα τῆς Σιδόνας (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ ζητούμενον, διὰ τί Φοινικῆν εἰπὼν, ἐπάγει καὶ τὴν Σιδόνα, τῆς Φοινίκης οὔσαν πόλιν καὶ αὐτήν)· Ἴνα δ' ἐμφήνη, τουτέστι λεληθότως παραδηλώσῃ, ὅτι καὶ παρὰ τοὺς Σιδονίους ἀπεδήμησεν ὁ Μενέλαος, καλῶς εἶχεν ἐπαναλαβεῖν τοῦνομα τῆς Σιδόνας. Ἐκφαίνει δὲ, τουτέστιν ἐφανέστερον ἰσορεῖ τὴν ἀποδημίαν ταύτην ἀλλαχοῦ, διὰ τε τῶν ἐπαίνων τῆς παρὰ Σιδονίοις ἐντυχίας καὶ εὐτεχνίας, καταλέγων τὸν ἀργυροῦν κρατῆρα, ὃν παρ' ἐκείνων εἰλήφει ὁ Μενέλαος (Ὀδυσσ. ὁ, 115), καὶ τοιοῦτον ἕτερον δοθέντα τῷ Θόαντι (Ἰλιάδ. ψ', 741), καὶ τοὺς παμποικίλους πέλους, οὓς ἐκείθεν ἐκομίσατο ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ διὰ τοῦ προξενῶσθαι παρ' ἐκείνοις τὴν Ἑλένην (Ἰλιάδ. ζ', 289) μετ' Ἀλεξάνδρου. — Στ. 16, Ἐνθ' ἔσαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ζ', 289. — Στ. 21, Δώσω τοι κρητῆρα.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. ὁ, 115. — Στ. 28, Οἱ ἄνδρες.] Ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προεἶλετο τὴν τιμῶν ἀντιγράφων γραφήν, Οἱ Σιδόνιοι, οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἐπεξήγησιν οὔσαν τῆς γνησίας γραφῆς. — Στ. 29, Εὐνης.] Ἐγραψα, ὡς παρ' Ὀμήρω (Ἰλιάδ. ψ', 747) φέρεται, καὶ ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ Στράβωνος (σελ. 59) γράφεται, ἀντὶ τοῦ, Εὐνεως. — Στ. 30, Κάλλει ἐνίκα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ψ', 742.

ΣΕΛΙΑ. 53, στ. 16, Προσθορείς.] Γραπτέον, ὡς φέρεται ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων, Προσθόρροις, ἢ γοῦν Προσθορείσις. — Στ. 18, Ἀραμαῖοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀριανοί. Δῆλον δέ, ὅτι περὶ Ἀραμαίων ὁ λόγος, καὶ ἐξ ὧν ἀλλαχοῦ φησὶ Στράβων (Μέρ. Β, σελ. 505, καὶ Γ, σελ. 228). — Κκι οἱ Ἀρμένιοι.] Λείπουσιν ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων (ἐν οἷς καὶ τὸ ἡμέτερον) αἱ λέξεις αὗται. — Στ. 22, Ἀρμενίους καί.] Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρὴ ἴσως καὶ ἐνθάδε διαγράψαι τὰς λέξεις.

ΣΕΛΙΑ. 54, στ. 3, Ὅμως.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁμοίως. Καὶ ὁ Ἰταλὸς δὲ μεταφρασῆς τὸν ἐναντιωματικὸν ἐξέφρασε, non sono pero... poppinati. — Στ. 11, Ἐν Καταλόγῳ.] Τῶν οὐκέτι σωζομένων ποιημάτων Ἡσιόδου ἐστὶν ὁ ἐπιγραφόμενος Κατάλογος, ἐν ᾧ τῶν ἀρίστων γυναικῶν μνεῖαν καθεξῆς ἐποιεῖτο. — Στ. 12, Ἐρμῶν ἀκάκητα.] Ὁ εἰρηνικὸς καὶ μὴ κακοποιῶν Ἐρμῆς, ὡς ἐξηγοῦνται οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰ Ὁμήρου (Εὐστάθ. σελ. 75) πρότερος γὰρ Ἡσιόδου Ὀμηρος οὕτως ἐπωνόμασε τὸν Ἐρμῆν ἕτεροι δὲ ἀπὸ Ἀκακχίου, ἄρους, καὶ ἄλλοι ἀπὸ Ἀκάκου τοῦ Τρέψαντος αὐτὸν οὕτως ὠνομάσθαι φασὶ (Πανσαν. ἡ, 36).

ΣΕΛΙΑ. 55, στ. 18, Θεόπομπος δέ.] Ἰσ.γρ. διὰ διπλοῦ συνδέσμου, Θεόπομπος δέ καί. — Στ. 23, Καὶ γὰρ τούτου.] Ἡ προσδετόν τρίτον σύνδεσμον, Καὶ γὰρ καὶ τούτου, ἢ καθ' ὑπερβατὸν ἐκδεκτόν, ἀντὶ τοῦ, Καὶ τούτου γάρ. — Στ. 29, Τρὶς μὲν γάρ.] Ἰδε ἀνωτέρ. σελ. 5 καὶ 31. — Στ. 30, Οὐ γὰρ κατ' ἄνοιαν τῆς ἰσορίας κ. τ. λ.] Καὶ μὴ ἀνωτέρω (σελ. 5 καὶ 31) εἰκὸς εἶναι ὠμολόγει καὶ παραπεσεῖν τῆς ἰσορίας τὸν Ὀμηρον' ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ ταύτην ἀποτρέψαι τοῦ Ποιητοῦ πειρᾶται τὴν ἄνοιαν ὁ πέρα τοῦ προσήκοντος φιλόμηρος Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 56, στ. 4, Εἶρηκε μὲν οὕτως ἡ Κίρκη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶρηκεν ἡ Κίρκη. — Στ. 8, Παρέτυχε γε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρέτυχε τε. — Στ. 10, Ἡ μὲν ἀνερρόϊδθησε.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. μ', 431. — Στ. 18, Τρισμάκαρες.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. ε', 306. — Στ. 20, Ἀσπασίη.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. δ', 488. — Στ. 22, Τριχθά.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. γ', 363. — Στ. 24, Ἐφαρμόττει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφαρμόττοι. — Στ. 26, Τὸ τοσοῦτον.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρῤῥου. — Στ. 27, Προσιχομένω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προῖσχομένω. Τοῦτο μὲν γὰρ ἐσιπρατείνοντι, ἢ προβάλλοντι τὸ δὲ Προσιχομένω σημαίνει τὰ προσκολλωμένω. — Στ. 29, Νωλεμέως.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. μ', 437.

ΣΕΛΙΑ. 57, στ. 5, Ἐπιτεῖναι, μὴ κοινῶς.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῆ) ΑΤ, Ἐπιτεῖναι, καὶ μὴ κοινῶς. Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐμφασιν αξιολόγου χρόνου παρέχει καὶ τοῦθ', ὅτι ὁ Ποιητὴς ἐπέτεινε τὴν ἐσπέραν, μὴ κοινῶς εἰπὼν κ. τ. λ.—Στ. 7, Ὑπέτεινε τῶν ναυαγίων τὴν ἀπαλλαγὴν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπέτεινε τῷ ναυαγίῳ τὴν ἀπαλλαγὴν. Ὁ νοῦς, Οὐ πιθανὴν ἂν ἐνέφηενεν, ἢ ὑπηγήρευσεν, ὁ Ποιητὴς τὴν ἀπὸ τῆς Χερσίδιως ἐξέμεισεν τῶν ναυαγίων (ταῦτα δ' ἦσαν ὁ ἰσὸς καὶ ἡ τρόπις), εἰ πρὶν ἀποσπασθῆναι πολὺ ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς, αὐτίκα ὑπὸ τῆς παλιρροίας ἐφέροντο πάλιν πρὸς αὐτόν. Ἴσως μέντοι καὶ τὸ Ὑπέτεινε τρέπειν ὄφειλον εἰς τὸ Ἐπέτεινε, κατὰ τοῦτον τὸν νοῦν, Οὐ πιθανῶς ἂν μακρὰν ἰποίησε τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ναυαγίων, εἰ πρὶν ἀποσπασθῆναι κ. τ. λ.—Στ. 9, Αὐτίκα εἰς τοῦπίσω παλιρροῖα μετέπιπτεν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ αὐτίκα εἰς τοῦπίσω παλιρροῖα μετέπιπτεν. Ὁ μὲν γὰρ σύνθεσις οὐδὲν πρὸς ἔπος ἐνθάδε· τὸ δὲ Παλιρροῖα ἔτρεψα εἰς τὸ Παλιρροῖα (πληθ. οὐδέτερον), ἵνα συνάπτοιτο τῷ, Τῶν ναυαγίων. Ἐξί δὲ καὶ ἕτερον τῆς τοιαύτης συγχύσεως παράδειγμα παραθεῖσθαι ἐκ τῶν ἐξῆς (σελ. 383, στ. 2), ὅπου ἀντὶ τοῦ Εὐθύπλους, ἀπεδεξάμεν τὴν ἐν πλείοις ἀντιγράφοις φερομένην γραφὴν Εὐθύπλοα. Εἰ δὲ τις ἀντὶ, Τῶν Ναυαγίων, προαιρεῖται γράφειν, Τοῦ ναυαγίου, καλῶς ἔχει τῆνικαῦτα παραλαβεῖν τὴν ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων φερομένην γραφὴν, Παλιρροῖα. —Στ. 16, Δεῖ λέγειν.] Ἄμεινον ἂν γράφοις, Ἐδεῖ λέγειν.—Στ. 18, Ἐπεδείκνυμεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπεδείκνυμεν. Παράβαλε τάδε οἷς ἀνωτέρω (σελ. 13) ἐσημειωσάμεθα. —Στ. 25, Περὶ Κύζικον.] Ἐκ ΑΤ, ΑΤ, Ἐπὶ Κύζικον.—Στ. 30, Εὐνηον.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐνήων, ἢ, ὡς ἡ Κασσωβωνιακὴ ἔκδοσις, Εὐνηων.

ΣΕΛΙΑ. 58, στ. 10, Τὸν ὑπ' Ἀθμήτω.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. β', 714.—Στ. 13, Τῶν ὁμολογουμένων.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν μὲν ὁμολογουμένων.—Στ. 16, Ὅ τε ἐξ ἀρχῆς πλοῦς.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅτι ἐξ ἀρχῆς πλοῦς.—Στ. 20, Ἐκ τῶν ἔτι νῦν δεικνυμένων πεπιστευμένον ἐστὶ, καὶ ἐκ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκ τῶν ἔτι νῦν δεικνυμένων καὶ πεπιστευμένων ἐστὶν ἐκ τῆς. Ἴσως δὲ καὶ Πεπιστευμένα ὄφειλον γράφαι. ΑΤ, Ἐκ τῶν ἔτι νῦν δεικνυμένων πεπιστευμένον ἐστὶν, ἐκ τῆς: Ἐκ τῶν ἔτι νῦν δεικνυμένων, καὶ πεπιστευμένον ἐστὶν, ἐκ τῆς: Ἐκ τῶν ἔτι νῦν δεικνυμένων καὶ πεπιστευμένων, ὅτι ἐκ τῆς. Πιστοῦται τὴν διόρθωσιν παραπλήσιον ἕτερον χωρίον

τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 73) « Ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυ-
 » μένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν ». — Στ. 24, Ἴσορρεῖται.] Ἴσ.
 γρ, Ἴσόρρηται. — Στ. 25, Ἀργυρείων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργυρείων.
 — Δικαίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ δικαίαν. — Στ. 28, Φρίξιον.]
 Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φρίξιον. — Στ. 29, Ἄ πολλαχοῦ.] ΗΔ ἢ προσθήκη τῆς
 ἀντωνυμίας. — Μηδίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μηδείας.

ΣΕΛΙΑ. 59, στ. 8, Λείπων.] Προειλόμην τὴν ἀρχαίαν γραφὴν
 ταύτην, ἀντὶ τοῦ, Δέγων, ὃ κακῶς ἐκ τοῦ Καλλιμαχίαιος εἰχου εἰς
 αὐτὰ μετηνεχθῆ τὰ τῶ. Στράβωνι λεγόμενα. Ὁ γὰρ νοῦς, Λείπων
 τὸν Αἰγλήτην Ἀπόλλωνα, καὶ τὴν ἐν ἧ ἰδρυταὶ νῆσον Ἀνάφην, τὴν
 πλησίον κειμένην τῆς νήσου Θήρας τῆς ὑπὸ Λακσδαιμονίων οἰκισθῆ-
 σης, ὡσπερ ἐξέφρασε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστῆς,

Lasciand' Eglete, e Anafè, à la Spartana
 Tera vicina.

— Στ. 9, Ἄρχμενος.] Κατὰ συγκοπὴν, ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου,
 ΑΤ, Ἀρχόμενος. Καὶ τοῦτο κακῶς ἐξέωσθη τῶν Καλλιμαχίαιων
 ἐπῶν ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ, μετηνεχθῆν εἰς τὰ τοῦ Στράβωνος. — Στ. 10,
 Αὔθις.] Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Αὔτις, οἰκιστέρας τῇ Ἰάδι διαλέκτῳ.
 — Ἀρχαίαν.] Οὕτως ἐν τῷ ἐμῷ καὶ ἐν ἑτέροις, ΑΤ, Ἀρχαίαν —
 Στ. 14, Τὸ κεν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ μὲν. Ὁ μὲν γὰρ ἐναντιωματικὸς,
 Μὲν, εἰς οὐδὲν ἐνθάδε χρήσιμος ὁ δὲ θυνητικὸς, Κέν, τῶν ὧν
 οὐκ ἄνευ ἐστὶ, διὰ τὸ ἐπόμενον, Ἐνίσποι. — Στ. 19, Τάδε.] ΗΔ,
 ΑΤ, Τὰ δέ. — Στ. 23, Τὸν Αἰήτην.] ΗΔ ἢ τοῦ ἄρδρου προσθήκη.
 — Στ. 24, Παρὰ τὴν Αἶην, τὴν Αἰαίνην πλάττη.] ΗΔ, ΑΤ, Παρὰ
 τὸν Αἰήτην πλάττη. Ἐτεροι ΔΓ, Περὶ τὴν Αἰαίνην πλάττει :
 Παρὰ τὴν Αἰαίνην πλάττει : Παρὰ τὴν Αἶην πλάττει :
 Παρὰ τὴν Αἶαν πλάττη. Μαρτῶρεϊ τῇ ἡμετέρα διορθῶσει τὰ
 ἀνωτέρω (σελ. 26) εἰρημένα τῷ Στράβωνι. Ὁ νῆς, Ὀμηρος τὴν
 Κίρκην ἔπλασε, λαβὼν τὰς ἀρχὰς τοῦ μυθεύματος ἐξ ἰσορίας, ἐκ τῆς
 Μηδείας δηλονότι καὶ ἐπαὶ ἡ Μηδεία Αἰαίη ἦν, τουτέστιν ἐκ τῆς ἐν
 Κόλχοις πόλεως Αἶης, οὐκ ὤκνησε καὶ τὴν νῆσον, ἐν ἧ ὤκει ἡ Κίρκη,
 Αἰαίνην παρονομάσαι (Ὀδυσσ. μ', 5). — Στ. 25, Εὐνήων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
 Εὐνήων. — Στ. 26 καὶ 27, Ποιῆ.] Δις ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποιεῖ. —
 Στ. 28, Αὐτοκασινῆτην.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. κ', 137.

ΣΕΛΙΑ. 60, στ. 3, Ἀργῶ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. μ', 70. — Στ. 7,
 Ἐκτός.] Ἰσ. γρ. Ἐκεῖτε, καδὰ φέρεται ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων. —

Στ. 8, Ἡ ἐπὶ τὸ δέρας.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ πρώτου ἄρθρου. Τινὰ τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀντὶ τοῦ, Δέρας, φέρουσι Δέρος· ἔστι δὲ ποιητικώτερον τὸ διὰ τοῦ δ. — Στ. 10, Καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ καθ' ἡμᾶς. — Στ. 14, Χαλεπήρες.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου (1393), ἐν ᾧ τὸ μὲν κείμενον φέρει, Χαλεπήρες, τὸ δὲ παρὰ τὸ κείμενον τῆς σελίδος λευκόν, Χαλεπήρες. Οὔτε γὰρ τὸ παροξύτονον ὀρθόν, οὔτε τὸ ἐν ταῖς πρὸ ἐμοῦ ἐκδόσεσι προπερισπωμένως γραφόμενον Χαλεπήρες. — Στ. 25, Μόνων.] Διελαθὲ με ἢ φερομένη ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ ὀρθή γραφή, Μόνων. — Στ. 27, Οὐδὲν δ' ἐψευσμένως.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδὲ διεψευσμένως.

ΣΕΛΙΔ. 61, στ. 5, Χοάσπην.] ΗΔ (ὡδὲ τε κἀν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Χοάσπην. Οὕτω γὰρ καὶ ἀλλαχού Στράβων (Μέρ. Γ, σελ. 143) ἰσοσυλλάβως κλίνει τοῦνομα τοῦ ποταμοῦ. — Στ. 7, Θουμάζειν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θουμάζειν· ἀναφέρεται γὰρ εἰς αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη. — Στ. 13, Ἀποιδούς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποδοῦς. — Στ. 17, Σχιδόν τι καί.] Διάγραφε τὸν, Καί, σύνδεσμον, λείποντα ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 24, Πλεῖν κατά.] ΗΔ, ΑΤ, Πλεῖν καὶ κατά.

ΣΕΛΙΔ. 62, στ. 12, Λιδύης.] Εἰ μὴ ἡμάρτηται ἡ γραφή, ἀντὶ τοῦ, Λιδυκῆς, ἐκδέχου τὴν σύνταξιν οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ ἐγέγραπτο, Τῆς παραλίης τῆς Λιδύης. — Στ. 26, Περὶ τοῦ σχήματος λόγον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ τοῦ σχήματος ἤδη λόγον.

ΣΕΛΙΔ. 63, στ. 10, Φησὶ ζήτησιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φησὶ τὴν ζήτησιν. — Στ. 12, Κόγχων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κόχλων. Ἐστὶ δὲ παρὰ τὸ ἀρσενικόν, Κόγχος· ἴσως μέντοι καὶ περισπωμένως ἔδει γράφειν, Κογχῶν, παρὰ τὴν Κόγχην. Ἐπιθὶ τὸν τοῦ ἐκδοθέντος μοι Ἐξοκράτους Πίνακα, λέξ. Κόγχη. — Στ. 17, διὰ του χάσματος.] ΗΔ ἢ ἔγκλισις (ἐν' ἧ, διὰ τινος χάσματος), ΑΤ, Διὰ τοῦ χάσματος. — Στ. 23, Αὐτὸν τε ἰδεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτὸν δὲ εἰδέναι. — Λίθους τε κογχυλιώδεις... τυπώματα.] ΔΓ, Λίθους τε κογχυλιώδεις κ. τ. λ. Γραπτέον ἴσως Λίθους τε κογχυλιώδεις καὶ κτενώδεις, καὶ χηραμίδων τυπώματα, ἢ, Λίθους τε κογχυλιώδεις, καὶ κτενῶν καὶ χηραμίδων τυπώματα. — Στ. 25, Ματιηνοῖς.] Ἐκ ΔΓ (κακῶς βαρυνομένης Ματιήνοισ), ΑΤ, Ματιηνοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 64, στ. 12, Ἐκεῖνα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκεῖνο. — Στ. 19,

Τάχα δὴ.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, Τάχα δέ.—Στ. 21, Εἰκάζειν τε τό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰκάζειν τε καὶ τό.

ΣΕΛΙΑ. 65, στ. 3, Καὶ τῆς καλουμένης Μοίριδος λίμνης.] ΗΔ, συναδούσα τῇ τοῦ Κασωδῶνος, ΑΤ, Καί τῆς Ἀλμυρίδος λίμνης· εἰκίνοσ μὲν γὰρ τρέπειν παρῆνει εἰς τὸ, Καὶ τῆς Μοίριδος λίμνης, ἡμῖν δ' ἔδοξε καὶ τὴν μετοχὴν προσθεῖναι, μημονεύσασι παραλλήλου ἐτέρου χωρίου τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 263). Δε' αὐτὸ δὲ τοῦτο οὐκ ὠκνησα καὶ τὸ προσεχέσ, Αἰγιαλοῖσ, προσλαθεῖν.—Στ. 11, Προσφέροσιν.] Ἰσ.γρ. Προφέρειν, τουτέσιν ὀνειδίζειν.—Στ. 17, Τὸ ἄλλα.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου.—Στ. 21, Εἰ γὰρ οὔτω, δεήσει κ. τ. λ.] Διορθοῦν παρῆνει ὁ Κασωδῶν γράφοντασ, Εἰ γὰρ μὴ οὔτω, δεήσει, ἕτεροσ δὲ τισ, Εἰ γὰρ οὐ, δεήσει· ἔν' ἡ ὀνοῦσ, Εἰ γὰρ οὐκ ἔσιν αἰτίον τῶν ἐπικλύσεων τοῦδ' (ὄπερ λέγω) τὸ τὰ αὐτὰ ἐδάφη ποτὲ μὲν ἐξαιρέσθαι, ποτὲ δὲ ταπεινοῦσθαι, δεήσει κ. τ. λ. Ἀλλὰ καὶ κατὰ χώραν ἐώμενον τὸ κείμενον τὸν αὐτὸν ἐξει νοῦν, τῆσ ἀναφορᾶσ καδ' ἕτερον τρόπον ὑποτιθεμένησ. Εἰ γὰρ οὔτω γίνεταί, ὡσ φησιν ὁ Στράτων, τουτέσιν, Εἰ αἰτίον ἐσὶ τῶν ἐπικλύσεων τὸ τὰ μὲν τῶν ἐδαφῶν ὑψηλότερα, τὰ δὲ ταπεινότερα φύσει εἶναι, δεήσει κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΑ. 66, στ. 3, Τὸ τὰ αὐτὰ ἐδάφη.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ αὐτὰ τὰ ἐδάφη.—Στ. 5, Ὁ δὲ τοῦτο λαμβάνει.] Ὁ Ἰταλὸσ μεταφραστῆσ οὔτωσ ἠρμήνευσεν, ὡσπερ ἂν εἰ ἐγγράπτο, Ὁ δὴ οὔτοσ ὑπολαμβάνει, *il che egli s' imaginò*. Ἰσωσ ἡ ἀρχαία γραφή ἦν, Ὁ δὲ τοῦδ' ὑπολαμβάνει.—Στ. 19, Ἐῶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐῶμεν.—Στ. 25, Λίμνην μείζω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λίμνην καὶ μείζω.

ΣΕΛΙΑ. 67, στ. 4, Εἰ γὰρ τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰ γὰρ καὶ τοῦτο.—Στ. 7, Ταῦτα δὲ δεῖ μεταφέρειν.] Προσέθηκα τὸ, Δεῖ, ἐξ ΕΔ· ἔτρεψα δὲ καὶ τὸ Ταῦτά, εἰς τὸ Ταῦτα, ὄπερ ἠρμήνευσαν καὶ οἱ Λατίνοσ μεταφρασαί.—Στ. 13, Ἐπαυξομένην δ' αἰὶ καὶ μᾶλλον.] Ἐξ ΕΔ ἢ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου.—Στ. 14, Ἰπ' αὐτῆσ.] Παρέλιπε τὰσ δύο ταύτασ λέξεισ ὁ ἀρχαίωσ μεταφραστῆσ, εἰτ' ἀντιγράφοισ ἐντυχῶν οὐκ ἔχουσιν, εἴτε περιττάσ ἠγησάμενοσ.—Στ. 16, Ὅλωσ τὸ τοῖσ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅλωσ, οὔτε τοῖσ.

ΣΕΛΙΑ. 68, στ. 10, Καταφερομένην.] ΗΔ, ΑΤ, Κάτω φερομένην.—Στ. 15, Κυμάτωσιν.] Μῶν ἐγγράπτο, Κυματωγήν;—Στ. 17, Κἂν γαληνότατον ἤ, ἐπιφερόμενον κ. τ. λ.] Τυπογράφωσ ἀμαρτία ὑπέσικταί μετὰ τὸ, Γαληνότατον. Ὁ δὲ Κασωδῶν παρῆνει

γράφειν οὐκ ἀπιθάνως, Ὅ, κἀν γαληνότατον ἢ, ἐπιφερόμενον, ὡσπερ ἐξέφρασε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής. — Στ. 20, Πολλὸν δέ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ι, 7. — Στ. 22, Οὐδὲν γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ γάρ. — Στ. 24, Τὴν κίνησιν... αὐτῆ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γράφην, ΑΤ, Κίνησιν... αὐτῶ. Ὁ νοῦς, Συγκινούμενον τὸ κύμα αὐτῇ τῇ θαλάττῃ τὴν ὡς ἂν ἰδίαν κίνησιν αὐτῆς. — Στ. 25, Ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. δ', 425. — Στ. 28, Ηἰόνες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ρ', 265.

ΣΕΛΙΑ. 69, στ. 2, Ἡ δ' ἀναχώρησις.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἡ τ' ἀναχώρησις. — Στ. 3, Ἡ τὸ κουφότατον, φελλόν.] Ὑπέριξα πρὸ τοῦ, Φελλόν, ἐν' εἴῃ ἢ συνάρτησις, Ἡ φελλόν, ὅπερ ἐς ἰ κουφότατον. Ἄλλ' ἴτως ἐγγράφητο ἀρσενικῶς, Ἡ τὸν κουφότατον φελλόν. — Στ. 4, Εἰς γῆν ἀναβληθῆναι.] Οὐκ ἀπηλλοτριώταται ὑποψίας τὸ χωρίον. Ἰσως ἦν, Ἐκ γῆς ἀναληφθῆναι, ἢ, Εἰς γῆν ἐκβληθῆν ἀναληφθῆναι. — Οὐδ' ἐκ τῶν πλησίον.] ΜΔ, ΑΤ, Οὕτω δὲ καὶ τῶν πλησίον, ἀνθ' οὗ, ἐξ ΕΔ, ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Οὔτε δ' ἐκ τῶν πλησίον. — Στ. 6, Τὴν χοῦν.] Οὔτω καὶ ἀνωτέρω (σελ. 68) θηλυκῶς, Τὴν χοῦν, ἢ ἰδιάζον τοῦτο τῷ Στράβωνι, καθάπερ ἔδοξε τῷ γράψαντι τὰς Χρησομαθείας, ἢ γραφικῶς ἡμαρτημένον. — Στ. 30, Καὶ μαθηματικός.] Αποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς προεϊλετο διορθώσεως τοῦ Κασαβῶνος ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Καίπερ μαθηματικός· ταῦτο γὰρ ἐνθάδε γε δύναται ὁ Καὶ τῷ Καίπερ.

ΣΕΛΙΑ. 70, στ. 7, Οὐδ' ἐν τοῖς σύνεγγυς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ τοῖς σύνεγγυς. — Στ. 8, Καίτοι τῶν μαθηματικῶν.] ΔΓ, Καὶ τῶν μαθηματικῶν : Ὡς καὶ τῶν μαθηματικῶν : Ὡς τῶν μαθηματικῶν. Οὐδεμία δὲ τούτων προέχει τῆς τοῦ κειμένου, Καίτοι τῶν μαθηματικῶν. — Στ. 14, Διακόψει.] ΗΔ, ΑΤ, Διακόψει. — Στ. 20, Καί, καθάπερ τὸν Ὠκεανόν.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ συνδέσμου. — Στ. 22, Τῇ μὲν οὖν πλημμυρίδι ὁμολογεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὴν μὲν οὖν πλημμυρίδα δεῖ ὁμολογεῖν. — Τὸν ἐκ τοῦ... καταφερόμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν ἐκ τοῦ... καταφερομένην. Φέρεται γὰρ πρὸς τὸ, Ροῦν. — Στ. 28, Τῇ δὲ ἀμπώτει.] ΗΔ, ΑΤ, Τῇ τε ἀμπώτει. Ἀντιδιέσκαται γὰρ πρὸς τὸ ἀνωτέρω, Τῇ μὲν οὖν πλημμυρίδι. — Στ. 29, Ἐναντίον, ὄν Ἐξίοντα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐναντίον Ἐξίοντα.

ΣΕΛΙΑ. 71, στ. 4, Ἐχόντων... φυσικώτερον λόγον, κατὰ τὴν

νῦν ὑπόθεσιν τοσοῦτον εἰπεῖν ἀπόχρη.] Οὕτως ἔσκιται καὶ γέγραπται παρ' ἅπασιν, ὥς τὸ, Κατὰ τὴν νῦν ὑπόθεσιν, πρὸς τὸ, Ἀπόχρη, συνηρτῆσθαι. Μόνος ὁ πρῶτος μεταφράσας εἰς τὴν Λατινίδα φωνὴν τὸν Στράβωνα, συνῆψε πρὸς τὸ, Φυσικώτερον· τούτο δ' ἐπεὶ οὐκ ἔχει ὀρθῶς, μὴ μεσολαβήσαντος τοῦ διαζευκτικοῦ μορίου, γράψε καὶ εἴξε τὸ χωρίον, Ἐχόντων... φυσικώτερον ἢ κατὰ τὴν νῦν ὑπόθεσιν, τοσοῦτον εἰπεῖν ἀπόχρη.—Στ. 6, Οὐδ' εἰς.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδ' εἰς.—Στ. 20, Οὐχ ἔτι παλιρροῦντας κ. τ. λ.] Λάμβανε ἀπὸ κεινοῦ τὸ, Φαίη ἄν τις.—Στ. 25, Ποιεῖται, καὶ τοιαύτην λαμβάνει τὴν ἐπιφάνειαν, οἷαν ὁ Ἀρχιμήδης φησίν.] Τὸ ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις ἀπαρεμφατικῶς φερόμενον, Ποιεῖσθαι καὶ λαμβάνειν, ὑπονοεῖν παρέχει μήποδ' ἢ ἀρχαία γραφή ἦν δίχα τοῦ, Οἷαν, οὕτως, Ποιεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τοιαύτην ἐπιφάνειαν ὁ Ἀρχιμήδης φησίν.—Στ. 29, Πάντα τὸν τόπον.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου.—Καθ' ἕκασα τεναγίζειν.] ΗΔ, ΑΤ, Καθ' ἕκασά τε τεναγίζειν.—Στ. 30, Συνενδούσης.] ΗΔ, ΑΤ, Συνελθούσης. Ἴδε ἀνωτέρω (σελ. 65), ὅπου περὶ πᾶν αὐτῶν τούτων τῶν περὶ τὸ Κάσιον τεναγῶν φησίν, « Ἐνδούσης δὲ τῆς θαλάττης ἀνακαλυφθῆναι », καὶ μικρὸν ὑποβάς, « Συνεξαίρειν, ἢ συνενιδιδόμει τὸ πέλαγος ».

ΣΕΛΙΑ. 72, στ. 5, Δέχομαι τό.] ΗΔ, ΑΤ, Δέχομαι, καὶ τό.—Στ. 12, Συμμεδίσα.] ΗΔ, ΑΤ, Σύμμεδισα. ΔΓ, Συμμεδισάναι: Συμμεδίσησι.—Στ. 19, Φήσει.] ΗΔ, ΑΤ, Φησίν. Ὁ δὲ Κασωθῶν παρήνει γράφειν, Φήσειεν, ὅπερ εἰς σόλοικον, μὴ προσθεμένου καὶ τοῦ δυνητικοῦ, Φήσειεν ἄν.—Στ. 25, Πρὸς αὐτήν.] ΗΔ, ΑΤ, Πρὸς αὐτόν.

ΣΕΛΙΑ. 73, στ. 5, Ἰπὸ Κυρηναίων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπὶ Κυρηναίων.—Στ. 17, Τόπων.] Ἐκ ΔΓ προσέθεικα τὴν λέξιν.—Στ. 28, Ἄς ἔφαμεν.] ΗΔ (ἴσως οὐκ ἀναγκαία), ΑΤ, Οἷας ἔφαμεν.

ΣΕΛΙΑ. 74, στ. 1, Καὶ Πιθηκούσας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐπὶ Πιθηκούσας.—Στ. 4, Ἐκπληξιν. Νυνὶ δὲ ἄηδες.] Ἀποκατέγησα τὴν ὀρθὴν γραφὴν, τὸ μὲν ἐκ τῆς Κασωθωνικῆς ἐκδόσεως, τὸ δὲ ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐκπληξιν. Εἰ δὲ τὸ ἀληθές.—Στ. 6, Λέγοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέγει.—Στ. 7, Κυρηναίας.] [Ἰ.γρ. Καρίας. Ἐτέροι δ' ὑπενόησαν γραπτέον εἶναι, Κυνουρίας.—Στ. 12, Συντεθειμένην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ συντεθειμένην.—Στ. 14, Θαλαττοκρατοῦντες ἔτι, προσπλεύσαι.] ΗΔ, ΑΤ, Θαλαττοκρατοῦντες ἐπιπροσπλεύσαι.—Στ. 24, Κατὰ μέρη.] ΗΔ, ΑΤ, Κατὰ τὰ μέρη.

Ἐτέρα ΔΓ, Καὶ τὰ μέρη. — Στ. 25, Πηλοῦ διαπύρου.] Τοῦ μᾶ λέξει Γαλλισί καλουμένου Lave. — Στ. 3ο, Κρουνώ.] Ἐκ τῆς ἱλιάδ. χ', 147.

ΣΕΛΙΑ. 75, στ. 5, Ἐκλειψιν.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Ἐκθλιψιν. Παράβαλε τούτοις ἄπερ ἐν ἄλλοις (Μέρ. Β, σελ. 469) εἶρηκε Στράβων. — Στ. 19, Τῆ ἐντός.] Οὕτως τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον ἐκ διορθώσεως, ΔΤ, Τῆς ἐντός. — Στ. 23, Ἄλλως.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Ἄλλσν. — Στ. 26, Ἡ Λευκάς.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Ὁ Λευκάς. — Στ. 28, Φασι.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Φησι. — Στ. 29, Οἶος Νήρικον.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. ὦ, 377.

ΣΕΛΙΑ. 76, στ. 4, Λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἐκλεκτόν.] ΔΓ, Λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ τὸν ἐκλεκτόν, μετὰ τοῦ ἄρθρου ὅπερ ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε ἡ γνησία γραφή ἦν, Λογαίου λίθου, οἶον καλεῖ τὸν ἐκλεκτόν. Μακρῶ γὰρ πιθανώτερον τῷ σπανίῳ τοῦ Λογαίου ὀνόματι προσαγορεῦσαι τὸν Ἐκλεκτόν, ἢ τῷ καθημαξευμένῳ, Ἐκλεκτόν, ἐκφράσαι τὸν Λογαίου. Εἰσὶ δὲ Λογαῖοι λίθοι, οὓς ὁ Θουκυδίδης (δ'. 4) Λογάθην λίθους καλεῖ, τουτέστι μὴ λελατομημένους, ἀλλ' οὕτως, ὥσπερ ἔχουσι φύσεως, ἔνθεν κάκειθεν συλλεγομένους καὶ ἀλλήλοις συναρμοζομένους, οὓς οἱ Ῥωμαῖοι Cæmentum, οἱ δὲ Γάλλοι moellon καλοῦσι. Παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφεῦσιν Ἐγχόρηγοι ἐκαλοῦντο οἱ τοιοῦτοι λίθοι, οὓς ὁ Σαλμάσιος (Plinian. exercitat. pag. 870) παρὰ τὸ ἐν χοροῦ τάξει τίθεσθαι ἐτυμολογεῖ, οὐ πάνυ πιεσά ἔμοιγε λέγων. — Στ. 6, Περὶ Μεθώνων δὲ τὴν ἐν τῷ... κόλπῳ [πῦρ] ἐπτά ραδιῶν κ. τ. λ.] Προσέειπα τὴν λέξιν, Πῦρ, οὐ ἄνευ ἀσυνάρτητός ἐστὶν ὁ λόγος· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐπόμενα μετοχικὰ οὐδέτερα, Ἀπροσίτου, Ἐκλάμπων, Θερμαῖνον, τὴν χρειαὴν τῆς λέξεως. Τινὰ τῶν ἀντιγράφων φέρει, Ἡ περὶ Μεθώνων δὲ ΤΗΝ ἐν τῷ, ὃ καλῶς ἂν ἴσως εἶχεν, εἰ τὸ προπαρτελευταῖον ἄρθρον ἐτρέπετο εἰς τὸ Γῆ (ὅπερ ἐξέφρασαν οἱ ἀρχαῖοι μεταφρασαί, ὃ τε Λατίνος καὶ ὁ Ἰταλός), καὶ τὰ ἐχόμενα μετοχικὰ, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ διορθώσεως, εἰς τὸ Ἀπροσίτου, τὰ λοιπὰ δὲ ἐκ ΔΓ, εἰς τὸ, Ἐκλάμπωντος, Θερμαίνοντος. — Στ. 7, Ἐρμιονικῶ.] Ὠφείλου εἶναι, Σαρωνικῶ, ὥσπερ αὐτὸς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 127) τὴν Μεθώνων, ἣν ἐκεῖ Μέθανα (πληθυντικῶς καὶ οὐδετέρως) καλεῖ, μεταξὺ Ἐπιδαύρου καὶ Τροιζῆνος τῶν ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ πόλεων, καίσθαι φησιν. Ἐστὶ μὲντοι οὐ γραφείων τὸ παράγραμμα, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ Στράβωνος μνημονικὸν ἀμάρτημα. — Στ. 9, Ἰπὸ τοῦ θερμοῦ καὶ τῆς θειώδους ὀσμῆς.] ΔΓ,

Ἰπὸ τῆς τοῦ Θερμοῦ καὶ Θειώδους ὁσμῆς: Ἰπὸ τοῦ Θερμοῦ τῆς Θειώδους ὁσμῆς: Ἰπὸ τοῦ Θερμοῦ καὶ Θειώδους ὁσμῆς· ἐξ ὧν ἂν τις ὑπονοήσῃ γεγράφαι πάλαι, Ἰπὸ τῆς τοῦ Θερμοῦ Θειώδους ὁσμῆς.—Εὐῶδες.] Ἡ διαγραπτέον τὴν λέξιν, ἢ τρεπτέον εἰς τὸ Φλόγῶδες, ἢ Πυρῶδες. Ἀλλότριον γάρ ἐστιν ἐνθάδε τὸ Εὐῶδες· ὃ δ' εἰς τὴν ἐκείνου χώραν τάξει χρῆναί φημι, ἔστι καὶ ἐκ παραπλησίων ἰσοριῶν πιεῶσασθαι. Αὐτίκα Ἀριστοτέλης, ἢ ὀσισθήποτ' ἦν ὁ Περὶ Θαυμασίων ἀκουσμάτων (κεφ. 35) πραγματευσάμενος, ταῦτα λέγει περὶ τῶν ἀναδιδομένων ἐκ γῆς πυρῶν « Λέγεται δὲ καὶ τὰ ἔξω Στηλῶν Ἡρακλείων καίεσθαι, τὰ μὲν διὰ παντός, » τὰ δὲ, νύκτωρ μόνον... καὶ τὸ ἐν τῇ Λιπάρῃ δὲ φανερόν καὶ ΦΛΟ- » ΓῶΔΕΣ, οὐ μὴν ἡμέρας, ἀλλὰ νυκτὸς μόνον ». — Στ. 13, Ἄρνη.] Ἰδ. τὰ σημειωθέντα μοι περὶ Ἄρνης ἐν τοῖς εἰς τὸν Πλούταρχον Προλεγομένοις, Μέρ. Α, σελ. 56'. — Στ. 15, Οἱ τε πολυσάφυλον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. β', 507. — Στ. 17, Αἰ δὲ καὶ Τρηρῶν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οἱ δὲ καὶ Τρηρῶν. — Στ. 20, Φησί.] Γράφει, Φασί, κατὰ φέρεται ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 22, Ἡρόδοτος.] Εἰς τοῦτο τρέψαι ἐτόλμησα τὸ καὶ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις καὶ ἐν τοῖς διὰ τύπων ἐκδοθέντοις, Ἡσίδοτος. Οὗτος μὲν γὰρ οὐδαμοῦ τῶν γε ἐγνωσμένων ἡμῖν αὐτοῦ ποιημάτων τῶν Ἐχινάδων μέμνηται· Ἡρόδοτος δὲ (β', 10) τὰς ἡμίσειας τῶν Ἐχινάδων ἐφ' ἑαυτοῦ ἐξηπειρωθῆναι ἤδη φησὶν ὑπὸ τοῦ Ἀχελῷου. — Στ. 23, Νησιζουσαι.] Ἐν τι τῶν ἀντιγράφων, Νησιάζουσαι, ὡς καὶ ἀνωτέρω (σελ. 75) ἐσχημάτιζαι ἢ λέξις παρὰ τὸ Νησίον· τὸ δὲ Νησιζουσαι παρὰ τὴν Νῆσον. — Στ. 25, Ἔστι δὲ τις νῆσος.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσειας δ', 844. — Στ. 28, Ἀγκυροβόλιον.] Τόπον ἐπιτήδετον εἰς τὸ βαλεῖν ἄγκυραν, ὃν κατὰ λέξιν οἱ Γάλλοι Ancrage λέγουσι. — Στ. 29, Οἶον φησὶν Ὀμηρος.] Ἐν τῇ Ὀδύσσειᾳ (ν', 103)

Ἀγχόδι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἡεροειδές,
Ἴρον Νυμφάων, αἰ νηιάδες καλέονται.

ΣΕΛΙΑ. 77, στ. 3, Τῆς γὰρ Λέσθου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τῆς Λέσθου. — Στ. 9, Γεγόνασι γὰρ καί.] ΗΔ, ΑΤ, Γεγόνασι δὲ καί. — Περὶ ταῦτα.] Περὶ τὴν Ὀσσαν καὶ τὸν Ὀλυμπον τὰ ὄρη δηλονότι. — Στ. 11, Ραγάς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ραγάδας. Γράφει δὲ, Ράγας, καθάπερ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 336) ὀνομάζει τὴν πόλιν τῆς Μηδίας ταύτην. — Στ. 14, Σατυρικῆ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σατυ-

ροῖς. ΔΓ, ἐκ μὲν τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου Σατύρεις· ἐξ ἐτέρων δὲ, Σατύροις. — Στ. 16, Βοιωτίας κ. τ. λ.] Γραπτέον ἴσως, ὡς διώρο-
θου πάλαι τῶν ἐπισήμων τις κριτικῶν·

Βοιωτίας ἐχώρισ', ἀκτὴν ἐκτεμῶν
Προβλήτα πορθμῶ.

— Στ. 27, Λαμιεῦσι.] ΗΔ, ΑΓ, Λαριεῦσι. Λαριεῖς μὲν γὰρ οὐ-
δαμοῦ γῆς εἰσὶ· Λαμιεῖς δὲ λέγονται οἱ τῆς Λαμίας, Θεσσαλικῆς
πόλεως, οἰκῆτορες. — Στ. 30, Σκάρφην.] Πιθανόν, ὅτι Σκάρφειαν
ἐγγράφτο πάλαι· πλὴν εἰ μὴ τις αὐτὸν ὑπολάβοι τὸν Στράβωνα, ἦν
μικρὸν ἀνωτέρω Σκάρφειαν εἴρηκεν, ἐνθάδε Σκάρφην ὀνομάσαι,
ὡς οὐδὲν διαφέρον οὕτως ἢ ἐκείνως καλεῖσαι, κατὰ τὸ Πηνελόπη καὶ
Πηνελόπειά. Μνημονεύει δὲ τῆς Σκάρφης ὁ Ποιετῆς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ
(ἰλιάδ. β', 532)·

Βῆσάν τε, ΣΚΑΡΦΗΝ τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
Τάρφην τε, Θρόνιον τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ρέεθρα.

ΣΕΛΙΑ. 78, στ. 6, Οἶον.] Ἐψίλωσαν τοῦθ' οἱ πρὸ ἡμῶν, καὶ
ὄνομα τόπου εἰκότως ὑπέλαθον εἶναι, καίπερ παρ' οὐδενὶ ἐτέρῳ τῶν
ἰσορικῶν ἢ γεωγράφων μνημονευόμενον. Ἰσως γραπτέον Οἶνεῶνος,
ἐν ᾗ ἢ συνάρτησις, τὸ δὲ ὑπερκειμένον τοῦ Οἶνεῶνος φρούριον. Ἦν
δ' ὁ Οἶνεῶν τῆς Λοκρίδος λιμῆν. — Στ. 8, Ἄλπωνον.] ΗΔ, ΑΓ,
Ἄλγωνον. Ἴδε Στέφανον τὸν Βυζάντιον (λέξ. Ἄλπωνος). — Στ. 9,
Ἐλλιμενίων.] Ἐλλιμενίον ἐστὶ τὸ καταβαλλόμενον τοῖς ἐπὶ τῶν εἰσπαγο-
μένω· τελώναις ὑπὸ τῶν καταπλεόντων τέλος· ἐνθάδε μὲντοι τὰ Ἐλλι-
μένα ἀγῶνος ἔοικεν ὄνομα εἶναι, παραπλησίῳ ταῖς περὶ Σούμιου τῆς
Ἀττικῆς μνημέναις τριηρῶν ἀμιλλαῖς, (περὶ ὧν ἐπιτι τὸν Λυσίαν ἐν
ἀρχῇ τοῦ ἐπιγραφομένου Ἀπολογία δωροδοκίας), καὶ τῶ νῦν
παρὰ τοῖς Ἐνετοῖς πλείων ἀγῶνι τῶ καλουμένῳ Regatta. — Στ. 14,
Ἐκ τῶν νεωρίων ἐξαρθείσαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐκ τῶν νεωρίδων
ἐξαρθείσαν. — Στ. 15, Μεταναςάσεων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Μετα-
νάσεων. — Στ. 18, Ἀθαμβεῖ, τὸ ἀτάραχον καὶ ἀνέκπληκτον.] Οὕτω
πάλαι διορθώσας ΑΓ, Ἀθαμβεῖ καὶ ἀταράχῃ καὶ ἀνεκπλήκτῳ,
εὐρίσκω νῦν ἐν ΔΓ, Ἀθαμβεῖ, ἀτάραχον καὶ τὰ ἀνεκπλή-
κτον. — Στ. 20, Οὐς καὶ ὁ Ἀράξης.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ Κασωθῶνος
ἢ γραφῆ, ἣν αἱ πρὸ ἐμοῦ ἄσμενοι ἀπεδέχοντο, καμὲ ἀποδεχθῆναι
ἐπίεσαν, ΑΓ, Οὐς Χοαράξης· Ἄλλ' ὀψέποτε συνείς τὸ γραφικόν

ἀμάρτημα, εὗρηκα τὴν γνησίαν γραφὴν ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ἐκδότου παραβληθεῖσιν ἀντιγράφοις, οὓς οὐχ ὁ Ἀράξης. Γράφε τοίνυν μηδὲν μελλήσας, περιελὼν καὶ ὁ προσέθηκα παρενδείσεως σημεῖον, οὓς οὐχ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλοδώρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει, Κῦρος δὲ μᾶλλον καὶ τὰ ὄρη τὰ Μοσχικά. Παραπλησίᾳ τῆς ἀρνήσεως προσέθηκ' ἰδιωτὴν ἔτερον χωρίον τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 214).

ΣΕΛΙΑ. 79, στ. 5, Τρήρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρήρωνας.—Στ. 8, Αἶμα ταύρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἶμά τι ταύρου.—Στ. 18, Γελοῖαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λέγοι ἄν.—Στ. 22, Ἄλλὰ κατωτέρω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄλλὰ καὶ κατωτέρω.

ΣΕΛΙΑ. 80, στ. 4, Λέγοντας, τὰ μὲν ἐν μύθου κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγοντας τὰ μὲν γὰρ ἐν μύθου. Οὗδ' αἱ Λατινικαὶ δὲ μεταφράσεις, οὗδ' ἡ Ἰταλική, ἐξέφρασαν τὸν εἰς οὐδὲν χρήσιμον ὡς αἰτιολογικόν.—Στ. 6, Ἐπισκοπεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σκοπεῖν.—Στ. 11, Εἰσάγειν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄγειν.—Στ. 14, Οὐχ ὁμολογοῦσιν οἱ ὕστερον, οὐδ' ἐπαινοῦσι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐχ ὁμολογοῦσιν. Οἱ ὕστερον δ' ἐπαινοῦσι.—Στ. 19, Διὰ πλειόνων δεικνύς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διὰ πλειόνων καὶ δεικνύς.

ΣΕΛΙΑ. 81, στ. 3, Κιναμωμοφόρον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κιναμωμοφόρον. Εἰ γὰρ καὶ ἀθῆλος, ὡς ξενικοῦ ὀνόματος, ἡ παραγωγή τοῦ Κιναμώμου, ἐν πλείονι ἐστὶ χρήσιμη ἢ διὰ διπλοῦ γ' γραφῆ. Ἔοικε μὲντοι ἀπὸ τῶν Σινῶν ἢ Κινῶν παρῆχθαι, ὡς φησιν ὁ Σαλμάσιος, ὠρμημένος ἀπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ ὀνόματος, Δαρσινί, τουτέστι, Ξύλον Σινικόν, ᾧ ἐκεῖνοι τὸ Κιναμώμον προσαγορεύουσιν. Ἡρόδοτος δὲ φησιν (γ', 111) ἀπὸ Φοινίκων τοὺς Ἕλληνας μαθεῖν τὸ ὄνομα.—Στ. 8, Καὶ Ἰέρην.] Λεῖπει ὁ, Καὶ, σύνδεσμος παρ' ἅπασιν πλὴν τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεως, ὅς οὐκ ἐδήλωσεν εἴτ' ἐξ ἰδίας διορθώσεως, εἴτ' ἐξ ἀντιγράφου παρεληφώς προσέθηκεν αὐτόν.—Στ. 30, Εὐροίς.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ Λατινῇ μεταφρασῇ) ΑΤ, Εὐροί.

ΣΕΛΙΑ. 82, στ. 2, Λέγεται τό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέγοι τό.—Στ. 7, Καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν ἌΛΛΩΝ οἱ χαμέσατοι.] Ἰσ. ἐγγράφητο, ΠΑΛΑΙΩΝ.—Στ. 11, Πλέον ἢ δεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, Πλέον ἢ δεῖ.—Στ. 16, Μυρίων τετρακισχιλίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μυρίων τε καὶ τετρακισχιλίων.—Στ. 25, Κάβλιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κάβδιον.

ΣΕΛΙΑ. 83, στ. 16, Ὁ λόγος περὶ μὲν τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ λόγος τὰ μὲν περὶ τῆς. ΔΓ, Ὁ λόγος τὰ τῆς μὲν περὶ : Ὁ λόγος

τὰ περὶ μὲν τῆς.—Στ. 18, Περὶ δὲ τῆς οἰκουμένης (καλοῦμεν γάρ...) ἐνδέχεται *δὲ* ἐν τῇ αὐτῇ κ. τ. λ.] Εἰ προαιρῆ σῴζειν ὄν αἰερίσκοις διειληφᾶ σύνδεσμον, βουλήσῃ τυχὸν γράφειν καὶ εἴξειν Περὶ δὲ τῆς οἰκουμένης, καλοῦμεν μὲν... ἐνδέχεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κ. τ. λ.—Στ. 20, Πλείους, καὶ μάλιχα.] ΗΔ, ΑΤ, Πλείους, εἰ καὶ μάλιχα. ΔΓ, Πλείους εἴη καὶ μάλιχα: Πλείους εἴη καὶ μάλιχα: Πλείους εἴη καὶ μάλιχα.—Στ. 30, Τοῦ Ἐκρήγματος, καὶ χερρόνησους.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ Ἐκρήγματος τούς δὲ χερρόνησους. πλὴν εἰ μὴ τις προαιροῖτο γράφειν, Τοῦ Ἐκρήγματος τούτους δὲ χερρόνησους.

ΣΕΛΙΑ. 84, στ. 1, Εἰς πραγματικὸν κατασρέφοι.] Τὸ μὲν ἐξ ΗΔ, τὸ δὲ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς πράγματα κατασρέφοιτο. ΔΓ, Εἰς πράγματα κατασρέφοι. Ὁ νοῦς, Πῶς ἂν εἰς ἀξιόλογόν τι καὶ βιωφελὲς ἢ τοιαύτη ζήτησις τελευτῶη.—Στ. 2, Ἄλλὰ *μόνον* ἔριν διαιτῶντων μάλλον, κατὰ Δημοκρίτον, εἶναι.] Τὸ μὲν Μόνον, εἰ μὴ βούλοιο διαγράφειν, τρέπε εἰς τὸ, Λόγον, κτητικῶς πρὸς τὸ Διαιτῶντων, καὶ ἀντιδιεσαλμένως πρὸς τὸ Πραγματικόν, Τὸ δὲ, Ἐριν διαιτῶντων, καλῶς μὲν ἔχειν δοκεῖ, διὰ τὸ καὶ κατωτέρω λεγόμενον, Διαιτῶν τὴν ἔριν μὴ κατὰ Δημοκρίτον οὐ μέντοι παντάπασιν ἀπῆλλαχται ὑποψίας. Διὸ καὶ τινες τῶν κριτικῶν τρέπουν δεῖν ᾤθησαν τοῦτο μὲν, εἰς τὸ Ἐριν διαιτῶντων, τὸ δ' ἐξῆς εἰς τὸ, Διαιτῶν τὴν ἔριν (ἴδ. τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα ἐπιγραφομένην, *Mus. critic. or Cambridge Classic. researches*, n° 11, October, 1813, pag. 255). Ἄλλὰ τὸ Διαιτῶν, ὅπερ ἢ συνήθεια, Κοσκινίζεται, λέγει, οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν ἀρμόσει τοῖς ἐνθάδε λεγομένοις, καίπερ χαίροντος μάλιχα Δημοκρίτου μεταφοραῖς καὶ τρόποις ἐξηλλαγμένοις τῶν ἄλλων. Ἐμοὶ μὲν οὖν ὀνόματις ἐνταῦθα χρῆζειν τὸν λόγον δοκεῖ τινος, δηλοῦντος τοὺς περὶ μικρῶν ἐρίζοντας, τοὺς λεξιδίων μάλλον ἢ πραγμάτων φροντίζοντας· καὶ ἔγραψα *Ἐρρόν* (εἰ μὴ μετὸ ἐπόμενον, Διαιτῶν τὴν ἔριν, ἐκόλυε) ἀντὶ τῶν δύο λέξεων *ἘΡΙΝ ΔΙΑΙΤῶΝΤΩΝ*, μίαν μόνην, καὶ ταύτην Δημοκρίτειον, *ἘΡΙΑΔΑΝΤῶΝ*, ὃ ἐστὶ φιλονείκων, καὶ περὶ ὄνου σικίος (τὸ λεγόμενον) ἐρίζοντων λόγον εἶναι, παρὰ τὸ Ἐριδαίνω, συγγενὲς καὶ συνώνυμον τοῦ Ἐρίζω ἄημα. Ὅτι δ' ἐστὶ Δημοκρίτου ἡ λέξις, Ἐριδαντεύς, ἐφ' ἧσπερ ἔφην σημασίας τεταγμένη, μαρτυρήσει Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς (Στρωματ. Α, σελ. 279) λέγων περὶ τῶν ματαίαις ἐνασχολουμένων ἐρεύνας· « Δια- » βολὰς τοῖς λόγοις ἐξευρίσκειν βιάζονται, ζητήσεις ἐριστικὰς ἐκπορίζοντες,

» ζοντες, λεξειδιων θηράτορες, ζηλωται τεχνυθριων, **ΕΡΛΑΑΝΤΕΕΣ**
 » και ιμαντελικτες, ως ο Αδθηριτης εκεινός φησιν w. Προσπι-
 μαρτυρησει δε τῷ Κλήμεντι Πλούταρχος (Συμποσιακ. Α, προβλ. Ι),
 « Τας ψυχάς αι μὲν ελαφραὶ ζητήσεις ἐμμελῶς καὶ ἀφελίμως κινουσιν »
 » **ΕΡΛΑΑΝΤΕΩΝ** δε (κατὰ Δημόκριτον), και ιμαντελικτέων λό-
 » γους ἀφετέον, οἱ αὐτούς τε κατατείνουσι ἐν πράγμασι γλίσχροις,
 » καὶ δυσθεωρήτοις, τούς τε πρατυγγχάνοντας ἀμῶσι ». — Στ. 4,
 Τούτων.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτο. ΔΙ, τοῦτον. — Στ. 5, Τουτί.] Εκ
 ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο. — Στ. 6, Τούς ὄρους δε μὴ ἔχειν εἰπεῖν.] Πλη-
 ρέστερον καὶ σαφέστερον ἂν ἐξέφρασε τὸν νοῦν, εἰ ἔλεγε, Τούς ὄρους
 δε τῶν ἡπειρῶν μὴ ἔχειν εἰπεῖν, ἢ συντομώτερον (ὡσπερ και
 ἐγγράπτο ἴσως πάλαι), Τας ἡπειρούς δε μὴ ἔχειν εἰπεῖν. —
 Στ. 15, Διαιτῶν τῆν ἔριν μὴ κατὰ Δημόκριτον.] Τοῦτο, εἰ ὀρθῶς
 ἔχοι (ἕτερα γὰρ ἀντίγραφα Διαιτῶντες τὴν κ. τ. λ. φέρουσι),
 σημήνειεν ἂν, Διακρίνων και ἐρευνῶν τὸ περὶ οὐ ἡ ἔρις, οὐ φιλονεί-
 κως, κατὰ τούς ὑπὸ Δημοκρίτου φεγομένους ἐριδαντέας. — Στ. 18,
 Καὶ ὀλέγην.] Εκ ΔΓ, Καὶ τὴν ὀλέγην. — Στ. 20, Ἐπιόντες ὅση ἦν
 ἱκανὴ ὑπογράψαι κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπιόντες ὅσην ἱκανὴ
 ἐπιγράψαι. Ἐστὶ δ' ὁ νοῦς, Ἐπιόντες τοσαύτην χώραν, ὅση ἦν ἱκανὴ
 δηλώσαι και ὑπαγορεύσαι αὐτοῖς τὴν τῆς οἰκουμένης ἐπίνοια. —
 Στ. 23, Προσπινοεῖ.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Προσπικοεῖ. — Στ. 24, Εἰ δ'
 ἐπινοεῖ μὲν τὴν οἰκουμένην.] ΔΓ, Εἰ δ' ἐπινοεῖ μὲν μὴ τὴν κ. τ. λ.
 μετὰ τῆς ἀπαγορεύσεως, ἦν προεῖπετο ὁ πρὸ ἡμοῦ ἐκδότης. — Στ. 25,
 Ποιεῖται.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐποιεῖτο, ὁ καλῶς ἂν εἶχεν, εἰ και ἀνω-
 τέρω, ἀντὶ τοῦ Ἐπινοεῖ, ἐγράφετο, Ἐπενόει. Ἐτέρα ΔΓ, Ποιῖ-
 το. — Στ. 26, Εἶπε.] Ἰσ. γρ. Εἶποε. — Στ. 28, Τὸ φήσαντα.] Εκ
 ΔΓ, ΑΤ, Τὸν φήσαντα.

ΣΕΛΙΑ. 85, στ. 2, Καταςρέφει.] ΗΔ, ΑΤ, Καταςρέφον. —
 Διαχωρίζειν.] Καίπερ οὔτω παρ' ἅπασι γεγραμμένον, μεταμελεῖ μοι
 μὴ τρέψαντι εἰς τὸ Διορίζειν. Ὅψε γὰρ νῦν συνήμι ὅθεν ἔσχε τὴν
 γένεσιν τὸ κῶδον τοῦτο, Διαχωρίζειν. Ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων,
 ἐν οἷς και τὸ ᾧ κέρρημαι, τοῦ τεμαχίου τοῦτου, « **ΤΟ ΔΙΑΧΩΡΙΖΕΙΝ**
 » τὰς χώρας ἢ τοῦτο λέγει, ως ἐπὶ μὲν τῶν χωρίων, και νῆ Δία τῶν
 » καδ' ἕκαστα ἐθνῶν πραγματικόν, **ΤΟ ΔΙΟΡΙΖΕΙΝ** κ. τ. λ. » λεί-
 πουσι, πλην τῶν τελευταίων δύο λέξεων, ἅπαντα ἢ δὲ τεικνύτη παρά-
 λειψις ἀποχρώτως δηλοῖ διτλῆν γεγονέναι πάλαι τοῦ πρώτου ἀπαρεμφά-
 του τὴν γραφήν, τὴν μὲν ἡμαρτημένην, Διαχωρίζειν, τὴν ὀρθὴν δὲ,

Διορίζειν, ἥς ἡ μετὰ τοῦ τελευταίου ταυτότης, πλανήσασα τοὺς ἀντιγραφίας παραλιπὼν ἐποίησε τὰ ἐν μέσῳ.—Στ. 7, Ὅποτέρου Δ' ἐστὶν ἡ Αἴγυπτος.] Ὄφειλον κἀνθάδε περιελθεῖν τὸν κακῶς παρ' ἅπασιν γραφόμενον σύνδεσμον· συνεχίεται γὰρ τοῖς ἀνωτέρω τὸ λεγόμενον, Γένοιτο ἂν ἀμφισβήτησις, ὅποτέρου ἔστιν ἡ Αἴγυπτος.—Στ. 9, Κατανείσαντας δὲ τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ (παρ' ἅπασιν ἀδιανοήτου), Κατάνας δὲ τις τοῦτο. Ὁ δὲ νοῦς, Συγχωρήσαντας δὲ τὸ περὶ τὸν εἶναι τὸν διορισμὸν τῶν τριῶν ἡπείρων, Ἀσίας δηλονότι, Εὐρώπης τε καὶ Λιβύης, διὰ τὸ μὴ πολλάκις περὶ τῶν ὀρίων αὐτῶν ἀμφισβητήσεις γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ τῶν κατὰ μέρος χωρῶν κ. τ. λ.—Στ. 14, Μῆδὲ νήσους.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰς μὲν δὴ νήσους.—Στ. 15, Οὐκ ἐπαφνέσας... τοὺς Ἀλεξάνδρῳ παραινοῦντας κ. τ. λ.] Ἀριστοτέλης ἦν ὁ παρηνεικῶς Ἀλεξάνδρῳ, ὥσπερ καὶ Πλούταρχος (Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρ. τύχ. ἢ ἀρετ. § 6) λέγει, τοῖς μὲν Ἕλλησιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρβάρους δεσποτικῶς χρῆσθαι. Εὐόκασι μέντοι κακῶς ἐκλαθεῖν ὁ τε Ἐρατοστένης καὶ ὁ Πλούταρχος τὴν τοῦ Σταγειρίτου παραινέσιν· εἰκὸς γὰρ τὸν φιλόσοφον, ἀποτρέψαι βουλόμενον τὸν Ἀλέξανδρον τῆς κατὰ τῶν ὀμοφύλων ἐπιβουλῆς, οὗς, καθάπερ ὁ πατὴρ Φίλιππος, δουλώσασθαι θῆλος ἦν ἐπιμέμενος, τοιοῦτόν τι παραινέσαι, ὡς ἐχρῆν μὲν αὐτὸν πᾶσιν ἡγεμονικῶς καὶ μὴ δεσποτικῶς προσφέρεισθαι· εἰ δ' οὖν πάντως δεσπόζειν ἠδούλετο, τῆς γε τῶν Ἑλλήνων αὐτονομίας ὄφειλε φεῖσθαι.—Στ. 22, Πολιτευομένους.] Τὸ ἴμὸν ἀντίγραφον, Πολιτευσχρένους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΣΕΛΙΑ. 87, στ. 8, Τῆς Ἀττικῆς, μέχρι.] ΗΔ, ἡ περιαιρέσις τοῦ πρὸ τοῦ, Μέχρι, συνδέσμου, Καί, ὃν οὐδ' οἱ μεταφρασταὶ Λατινοὶ ἐξέφρασαν.

ΣΕΛΙΑ. 88, στ. 10, Σωσκεσπᾶσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Συνεπισπᾶσθαι. ΔΓ Συνεσπᾶσθαι.—Στ. 11, Γινομένην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενομένην.—Στ. 12, Ταύτην.] ΗΔ, ΑΤ, Τοιαύτην.

ΣΕΛΙΑ. 89, στ. 11, Τούτους τε δῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Τούτους γε δῆ. ΔΓ, Τούτους μὲν δῆ.—Στ. 13, Παρέντας τοὺς τοσοῦτον ἀντιμαρτυροῦντας αὐτῶ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Παρέντας τοσοῦτον ἐπιμαρτυροῦντας αὐτῶ.—Στ. 22, Τούτῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο.—Στ. 26, Περὶ τὰ ὄρη.] Ἄρεινον ἂν γράφοιτο, Παρὰ τὰ ὄρη.—

Στ. 29, ὡς καὶ ἐκκρητυρούμενα.] Ἀγερίσκοις διειληφα τὸν κακῶς εἰσφρήσαντα μεταξὺ σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΑ. 90, στ. 5, Οὗς αὐτός.] ΗΔ, ΑΤ, ὡς αὐτός.

ΣΕΛΙΑ. 91, στ. 10, Παραψελλίζοντες, ἤδη δὲ καὶ ἡμῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Παραψελλίζοντες ἤδη. Καὶ ἡμῖν δ'. — Στ. 17, Ὄφεις τε, βοῦς κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄφεις τε καὶ βοῦς. — Στ. 21, Σανδρόκοττον.] Ἀνδρόκοττον, φέρουσιν αἱ ἐκδόσεις τε καὶ τάντιγραφα (καθὰ καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ) μετὰ ΔΓ, Ἀνδρόκοτον. Ἐγραφα, Σανδρόκοττον, ὡς φέρεται παρ' αὐτῷ Στράβωνι τρις ἐν τῇ πεντακαίδεκάτῃ βιβλῳ, παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ ἄλλοις. — Στ. 23, Τοιαῦτα.] Τοιούτων ψευσμάτων πλήρη. — Στ. 26, Εἰ γὰρ ὁ διὰ Ρόδου κ. τ. λ.] Λίπειν εἰκασαν οἱ πρὸ ἡμῶν τινὰ ὡς πρὸ τῶν ῥημάτων τούτων, ὡς περ καὶ κατωτέρω πρὸ τῶν, Ὅ τε ἐξ Ἄμισοῦ, ἢ τοῖς ἀντιγραφεῦσιν ἀβλεπτηθέντα, ἢ τῷ μακρῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γεγονότα.

ΣΕΛΙΑ. 92, στ. 5, Καὶ αὐτὸς ὁ Ἴππαρχος.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ὁ αὐτὸς Ἴππαρχος· μαρτυρεῖ δὲ τῇ διορθώσει καὶ ὁ Ἄκτινος μεταφρασῆς· εἰρηκε γάρ, ipse etiam Hipparchus, εἰπὼν ἂν, et idem Hipparchus, εἴπερ ἦν ὀρθῇ ἢ φερομένη γραφή. — Στ. 9, Οὐδ' ἐκεῖνο εὐ λέγει, ἐπειδὴ.] Αἱ ἐκδόσεις καὶ τὰ ἀντίγραφα φέρουσιν, Οὐδ' ἐκεῖνος εὐλογεῖτο, μετὰ ΔΓ, Οὐδ' ἐκεῖνος εὐλογεῖ ὁ τινὲς μὲν παρήνουσιν εἰς τὸ Οὐδ' ἐκεῖνος (ὁ Ἴππαρχος δηλονότι) εὐ λέγει τὸ, ἐπειδὴ, καθάπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης· ἔτεροι δὲ εἰς τὸ, Οὐδ' ἐκεῖνο εὐ λέγει, ἐπειδὴ, ὁ προσιλόμην αὐτός. ἴσως μέντοι ἐγέγραπτο, Οὐδ' ἂν ἐκεῖνο (ἢ, ἐκείνως) εὐ λέγοιτο, ἐπειδὴ. — Στ. 11, Λόγον.] Ἰσ. γρ. ἐνάριθρος, Τὸν λόγον. — Στ. 15, Οὐδετέρωσε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδ' ἐτέρωσε. — Στ. 22, Ὅσα εὐ διαβέβληκεν.] Παρ' ἅκασιν, Ὅσα οὐ διαβέβληκεν, πλὴν ἐνὸς ἀντιγράφου, ἐνθα λείπει ἢ ἄρνησις. Καὶ ὁ μὲν Κασωθῶν γράφειν παρήνει, Ὅσα οὖν διαβέβληκεν· ἐμοὶ δ' ἄμεινον ἔδοξε τρέπειν τὴν ἄρνησιν εἰς τὸ, Εὐ, τουτέστιν, ὀρθῶς, εὐλόγως, κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 99) λεγόμενον, Εὐθύνην πάλιν οὐκ εὐ.

ΣΕΛΙΑ. 93, *στ. 3, Αὐτό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτός. — Στ. 24, Φέρε δὴ τὴν... ὑποβῶμεν.] Ἰσ. γρ. Φέρε δὴ ἐπὶ τὴν, ἢ Φέρε δ' ἐπὶ τὴν... ὑποβῶμεν. — Στ. 30, Ἐμπορία.] ΔΓ, τῆς ἐκδεδομένης ἀμείνων, Ἐμπορεία. — Χελώμα.] Χελώνιον ὀνόμαζον τὸ τῆς χελώνης ὄσρακῶδες κέλυφος, τὸ παρὰ τοῖς ἰταλίζουσι μᾶλλον ἢ ἑλληνίζουσι τῶν ἡμετέρων Ταρταρούγα (Tartaruga) καλούμενον.

ΣΕΛΙΑ. 94, στ. 3, Τῶν ὄρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ ὄρου. — Στ. 18, Τὸν δὲ σίτον ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ κ. τ. λ.] Παραπλήσια τούτοις ἐρεῖ (Μέρ. Γ, σελ. 288 καὶ 293) περὶ τῆς παρ' ἐμοῖς τῶν Διέων εὐφορίας. — Στ. 21, Ματιανῆ... Σακασσηνῆ... Ἀραξηνῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Ματιανῆ... Σακασσηνῆ... Ἀραξηνῆ. Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον δι' ἐνός ᾧ φέρεται παρ' Ἡροδότῳ, καὶ παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ (τούτο δὴ Στράβωνος τὸ χωρίον παρεχομένῳ μαρτύριον) τῶν δὲ λοιπῶν ἢ τάσις οὐκ ὁμολογεῖ τῷ τοῦ ἐθνικοῦ τύπου κκόνει Σακασσηνὸς γὰρ καὶ Ἀραξηνὸς (ὡς Πέργαμηνὸς) φιλεῖ λεγέσθαι, οὐ Σακασσηνός, οὐδ' Ἀραξηνός. — Στ. 24, Ἐν δὲ τῇ Μαργιανῇ κ. τ. λ.] Παράβαλε τοῖς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 338) λεχθησομένοις τῷ Στράβωνι περὶ τῆς αὐτῆς ταύτης χώρας.

ΣΕΛΙΑ. 95, στ. 5, Βαγαδαονία.] Εἰς ΕΑ ἐνθάδε τε κἀν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Β, σελ. 375), ὁμολογούσης τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ, ΑΤ, Βαγαδαονία. — Στ. 10, Ὄξον.] Γράφε, Ὄξον, ὡς φέρουσιν αἱ ἐκδόσεις, καὶ τῶν ἀντιγράφων τὰ πλεῖστα, οἷς ὄφειλον ἀκολουθεῖν, οὐ διὰ τὸ πιεσθὲν (οὐδὲν γὰρ ἀκριβὲς οὐδ' ὁμολογούμενον ἐν τῇ γραφῇ τῶν ξενικῶν ὀνομάτων, ἐπεὶ καὶ Πολύβιος καὶ ἕτεροι, καὶ Στράβων αὐτὸς ἀλλαχοῦ τὴν διὰ τοῦ ὄ γραφὴν προείλοντο), ἀλλ' ἵνα γε καινοτομοῦντος αἰτίαν ἐκφύγω.

ΣΕΛΙΑ. 96, στ. 3, Παραβάλλοιτο.] Οὕτω τὰ πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων, ΑΤ, Παραβάλλοιτο. — Στ. 19, Ἐπιδείκνυμεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπιδείκνυμεν καὶ μαρτυρεῖ τὰ περὶ Ἰέρνης εἰρημμένα τῷ Στράβωνι ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 81) παραχημένου, οὐκ ἐνεσῶτος, χρήζειν ἐνθάδε τὸν λόγον. — Στ. 21, Πεντακισχιλίων.] ΔΓ, Τετρακισχιλίων. Συνεξέτασον τοῖς ἀνωτέρω (σελ. 81) ῥηθεῖσι, προσεξετάσας καὶ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις. — Στ. 23, Ἐς δὲ Βάκτρα καὶ τὰ τοῦ εἴματος κ. τ. λ.] Οὕτως ἐξέδωκε τὸ χωρίον ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀκολουθήσας τῇ Κασωθῶνος διορθώσει, προσιδέναι παραινέσαντος τὸ πρῶτον ἄρθρον. Ἄλλ', ἐπεὶ ἐν ἐνὶ τῶν ἀντιγράφων φέρεται κατὰ γενικὴν, Βάκτρων, ὡς διόρθωσις τοῦ Βάκτρα, δηλον, ὅτι ἄμεινον ἂν λέγοιτο, Ἐς δὲ Βάκτρων καὶ τοῦ εἴματος κ. τ. λ. Ἰν' ἧ ὁ νοῦς, Τὰ περὶ τὴν Ἰέρνην εἰσὶ πάμπλου ἀρκτικώτερα τῶν Βάκτρων καὶ τοῦ εἴματος τῆς Κασπίας εἴτε Ἰριανίας θαλάττης, ὅπερ εἶμα διέχει τοῦ μυχοῦ τῆς αὐτῆς θαλάττης περὶ ἑξακισχιλίους σταδίους.

ΣΕΛΙΑ. 97, στ. 2, Ζῶντα δ' ὄμωσ. Πῶς οὖν, εἴπερ κ. τ. λ.] Οὕτως αἱ ἐκδόσεις καὶ τὰ παραβληθέντα ἀντίγραφα. Εἰ μέντοι γ' ἦν

δυνατόν μοι καὶ δευτέρον ἐκδύναμι τὸν Στράβωνα, οὐκ ἂν ὄκησῃ γράφειν, Ζῶντα δ' ὈΜΩΣ ὈΠΩΣΟΥΝ. ΠᾶΣ ΟὔΝ, εἴπερ, κ. τ. λ. « Ὀπωσοῦν, ὀπωσθήποτε, οἰωθήποτε τρόπω » φησὶν Ἡσύχιος.— Στ. 9, Αὐτά γε.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Αὐτά τε.—Στ. 13, Φησὶ δὲ ὁ.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Φησὶ δὲ γε ὁ.

ΣΕΛΙΑ. 98, στ. 1, Τοῖς πρὸς τῷ Καυκασίῳ Βακτρίοις.] Οὕτως αἱ ἐκδόσεις· τὰ δὲ πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων, Βάκτροις. Ἴσως δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Καυκασίῳ (ᾧ προσυπακούοιτ' ἂν τὸ, ὄρεθ) ἐγράφετο πάλαι Καυκάσῳ.—Στ. 11, Συνέγραψαν.] ΔΓ, Συνέγραψαν ἂν, ἀμείνων τῆς ἐκδοδομένης.—Στ. 13, Ὀμολόγει.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀμολόγητο. Εἰ δὲ προαιρῆ πάντως τὸν παθητικὸν τύπον, γράφει γοῦν κατὰ παράτασιν, Ὀμολογεῖτο.—Στ. 14, Οὐ·σοφῶς.] Εξ ΕΔ προσέθηκα τὴν ἄρνησιν. ΔΓ, σοφός.—Στ. 15, Ὡς ἰσοδυναμούντων τῶν ζητουμένων, λαμβάνοντος πρὸς τὸ ἀποδείξει τὸ ζητούμενον.] Ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς εἰκόειν ἀνεγνωκῆναι μετὰ συνδίσμου, Ὡς ἰσοδυναμούντων τῶν ζητουμένων, καὶ λαμβάνοντος κ. τ. λ. Ὁ δ' ἰταλὸς μεταφραστὴς ἠρμήνευσεν, ὥσπερ ἂν εἰ ἀντὶ, Τῶν ζητουμένων, ἐγγράπτο, Τῷ ζητουμένῳ· λέγει γάρ (πρὸς τὸν Ἐρατοσθένην ἀναφέρον τὸ, λαμβάνοντος), come se egli avesse preso à dimostrare il quesito per principi, i quali fussero d' eguale forza alle cose che si cercano, τουτέστιν, Ὡς τοῦ Ἐρατοσθένους λαμβάνοντος τὰ ἰσοδυναμούντα τῷ ζητουμένῳ πρὸς τὸ ἀποδείξει αὐτὸ ταῦτο τὸ ζητούμενον· κατὰ καὶ κατωτέρω (σελ. 99) « Ὡσπερ τοῦ Ἐρατοσθένους προηγουμένως τὴν ἐκείνου μαρτυρίαν ἐγκρίνοντος ». Ἄλλοι δ' ἄλλως ἀποδεδώκασι τοῦ χωρίου τὸν νοῦν, εἰς αὐτὸν τὸν Ἰππαρχον ἀνερχόμενος τὸ, λαμβάνοντος· οἷς συνγορεῖν εἶκοι τὰ ἐξῆς (σελ. 105, 115 καὶ 117).—Στ. 23, Ταῦτα δὴ.] ΔΓ, Ταῦτα δέ. Ἰσ. γρ. Ταῦτά τε.—Στ. 30, Οὐχ ὁ ἐκείνος· δυεῖν.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Οὐχ ὅπερ ἐκείνος· δυοῖν.

ΣΕΛΙΑ. 99, στ. 1, Πεσεῖν.] Ἴσως κἀνθάδε, ὡς μετ' ὀλίγα, γραπτέον, Πεσεῖν ἂν.—Στ. 2, Ὄσων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄσων· προσυπακούεται γάρ τῷ, Σταδίων. Ἡ δὲ ΔΓ, Ὄσων, ἔχει μὲν τι εὐπρόσωπον, ὡς ἀναφερομένη πρὸς τὸ, Ἰνδικήν, οὐκ ἔστιν ὅμως γνησία· εἴρηκε γάρ ἂν, Ἡλίκην.—Στ. 5, Ὅτε γε.] Ἰσ. γρ. Ὅ·γε.—Στ. 6, Εἰπόντα.] Εἰπόντος, ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ ἐψευσμένου, Εἰπόντας· ἐμοὶ δ' ἔδοξεν αὐτὸ τοῦτο τρεπτεῖον εἶναι εἰς τὸ, Εἰπόντα, τὸν Ἐρατοσθένην δηλονότι.—Στ. 7, Ἀπὸ

τοῦ χειμερινοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ ἔξι δὲ γράφειν καὶ, Ἐπὶ τοῦ χειμερινοῦ.—Στ. 8, Μαθηματικῶν.] ΔΓ, Τῶν μαθηματικῶν, μετὰ τοῦ ἄρθρου.—Στ. 20, Τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.] Ἐξ ΕΑ προσέθηκα τὸ πρῶτον ἄρθρον.—Στ. 24, Τῶν τόπων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν τόπον.

ΣΕΛΙΑ. 100, στ. 2, Ὡς οἶται... πισεύων.] Τὸ μὲν, Πισεύων, ἔκ ΔΓ, ΑΤ, Πισεύοντες· τοῦτο δὲ καὶ τὴν τοῦ, Οἶονται, τροπὴν εἰς τὸ, Οἶται, ὑπηγόρευεν. Ἀναφέρεται δ' εἰς τὸν Ἐρατοσθένη τὸ Οἶται, κατὰ γε τὸν Ἰππαρχόν· ὁ γὰρ Στράβων τούναντίον φησὶν, ἀπολύσαι βουλόμενος τῆς αἰτίας Ἐρατοσθένη.—Στ. 4, Ταῦτα.] Ἡ διαγραφτέον τὴν ἀντωνυμίαν ὅλως, ἢ τρεπτέον εἰς τὸ, Αὐτά, ὡς ἠρμήνευσεν ὁ ἀρχαῖος μετάφραστής.—Στ. 21, Δισχιλίους.] Ἐξ ΕΑ, ΑΤ, Χιλίους.—Στ. 24, Δισχιλίων.] Καὶ τοῦθ' ὡσαύτως, ΑΤ, Χιλίων.

ΣΕΛΙΑ. 101, στ. 13, Ποιούσαις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποιούση.—Στ. 25, Ἀποδούς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αποδιδούς.—Στ. 29, Πρὸς τὴν δευτέραν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τὴν ἐς δευτέραν.

ΣΕΛΙΑ. 102, στ. 8, Ἀπὸ τῶν ὄρων.] Ἀπὸ τῶν ἄρκτων, θεῖν γράφειν εἴκασεν ὁ Κασωδὼν οὐκ ἀπιθάως, διὰ τὰ ἐξῆς τῶ Στράβωνι (σελ. 114) ῥηθησόμενα.—Στ. 12, Ὑπηρεσίῳ.] Μόνος ὁ Στράβων καταχρηστικῶς ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι (ἕτερόν τι δηλοῦντι) ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ, Ὑπηρετικῶ πλοίῳ, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Κασωδὼν.—Στ. 16, Μὴ ἔχει πτόσον.] Γραπτέον, οἶμαι, Μὴ ἔχει εἰπεῖν, πόσον (Ἰδ. κατωτέρ. σελ. 107).—Στ. 18, Καὶ γὰρ καὶ τὰ διασήματα.] Ἐπαναλάμβανε τὸ, Τυπωδῶς φησὶν ἀποδιδόναι, τουτέστιν οὐκ ἀκριδῶς.—Ἄ φησιν.] Ἐκ ΔΓ καὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν.—Στ. 19, Συναγαγεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Συνάγειν.—Ὡν τινάς.] ΗΔ ἡ προσθήκη τῆς πρώτης λέξεως. Ὁ δὲ Κασωδὼν πηρήνει γράφειν, Οὓς τινάς.—Στ. 26, Φιλότιμθν.] Οὐ μετακινητέον τὴν γραφήν· ἴσον γὰρ ἐνταῦθα δύναται τῷ, Φελόνηικον. Ἐνδέχεται μέντοι τὸν Στράβωνα γεγραφέναι ὡς Φιλαίτιον· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 113) ὡς φιλαίτιον καθάπτεται τοῦ Ἰππάρχου ὁ Στράβων. Ἐξὶ δὲ Φιλαίτιος, δυοὶ Γάλλοι καλοῦσι chicaneur, ἢ chicanier.

ΣΕΛΙΑ. 103, στ. 20, Πολὺ ἐγκλίνειν.] Ἰσ.γρ. Πάλιν ἐκκλίνειν. Ἴδε κατωτέρω (σελ. 114).—Στ. 28, Γορδυαίων.] Ἐξ ΕΑ, ΑΤ, Γορτυναίων.

ΣΕΛΙΑ. 104, στ. 2, Ἀπὸ δὲ τινων ἀκρωτηρίων κ. τ. λ.]

Παράβαλε τούτοις ἄπερ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μίρ. Γ, σελ. 141) ἐρεῖ, καὶ τὰς ὑφ' ἑκατέροις Γαλλικᾶς σημειώσεις. — Στ. 6, Γορδουαίων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Γορτυναίων. — Περιβαλομένους.] ΗΔ, ΑΤ, Περιβαλλομένους. — Στ. 9, Γινόμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γεγόμενον. — Στ. 17, Επισκεψόμεθα.] Τὸ ἰμὸν ἀντίγραφον, Επισκεψώμεθα, ὀρθώτερον ἴσως. — Στ. 21, Προφέρεται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσφέρεται. — Στ. 29, Ἀπομετρήσθαι.] ΗΔ (κατὰ παρακείμενον ὡς κατωτέρω, σελ. 106), ΑΤ, Ἀπομετρεῖσθαι. ΔΓ, Ἀπομετρεῖται.

ΣΕΛΙΔ. 106, στ. 8, ὄσων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσον· κατὰ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 37) διωρθώκαμεν. — Στ. 15, Τοὺς συνάμφω.] Ἐκ ΔΓ (προσπακουμένου τοῦ, Σταδίου), ΑΤ, Τοῦ συνάμφω. — Στ. 23, ὄσων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσον. — Στ. 24, Τὸ τοῦ Ταύρου.] Γράψε, Τὰ τοῦ Ταύρου, ὡς φέρουσι τὰ ἀντίγραφα καὶ αἱ ἐκδόσεις, πλὴν τῆς τοῦ Γερμανοῦ, ἧ μὴ συνδῶν ἠκολούθησα. — Στ. 27, Πρὸς τῶ... προσχρῆσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τό... προχρῆσθαι.

ΣΕΛΙΔ. 107, στ. 24, Ἡ μὲν καὶ τὰ μέλη λαμβάνει... ἀρθρώσει κ. τ. λ.] ΗΔ (ἦν πάλαι κατεχώρισα ἐν ταῖς εἰς τὸ ἵπποκράτ. Περὶ ἀέρον κ. τ. λ. σημειώσ. σελ. 391), ΑΤ, Ἡ μὲν κατὰ μέλη (ΔΓ, μέρη) λαμβάνει... ἐρθώσει. — Στ. 26, Τοὺς δὲ δαμελεῖται ταμών.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τὸν δὲ κ. τ. λ. Ἐξὶ δ' ἐκ τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεΐ, 291. — Στ. 27, Ἐκατέρω.] Τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων, Ἐκατέρω· ὁ καλῶς ἔξει, εἰ, προσπακούων τῶ Χρώμεθα τὸ, Ἀμφοτέρω, οὕτω ζῖζις, Χρώμεθα δ' οἰκείως, ἑκατέρας τὸν καιρὸν καὶ τὴν χρεῖαν σκοποῦντες. — Στ. 29, Ποιεῖσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Ποιῆσαι. Καὶ μετ' ὀλίγα· δὲ (σελ. 108) κατ' ὁμοίαν διάδοσιν χρῆσεται τῶ ῥήματι.

ΣΕΛΙΔ. 108, στ. 9, ἵς τὴν Σικελίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἴσως τὴν Σικελίαν. — Στ. 11, Τὴν δέ.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τῶ συνδέσμου, — Στ. 14, Ἡ μὲν οὖν οἰκουμένη δίχα διήρηται τῶ τε Ταύρω καὶ τῇ ἐπὶ Στήλας Θαλάττῃ καλῶς εἰς τε τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον μέρος.] Ταῦθ' οὕτως ἔχει ἐν τοῖς ἀντιγράφοις· Ἡ μὲν οὖν οἰκουμένη δίχα διήρηται ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ (ἄλλ. ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ) ΜΕΡΟΥΣ· ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἀκολουθήσας τῶ πρὸ αὐτοῦ Γάλλῳ Βρεκιγνῦ (κἀκείνῳ ἐξ ἑτέρου διορθώσεως γράψαντι), μετέβαλεν εἰς τὸ... καλῶς εἰς τὰ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου μέρους. Καὶ ὁ μὲν γαῖς δῆλος· τὴν δὲ διόρθωσιν

χαίρειν ἑάσας, συντομωτέρως δεῖν φήσῃν ἐξενεγκεῖν... ΚΑΛΩΣ ΕἶΣΤΕ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΤΙΟΝ ΜΕΡΟΣ, αὐτῷ πεισθεῖς Στράβωνι οὕτως φήσαντι ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 101), «Τοῦ τε Ταύρου » καὶ τῆς ἀπὸ Στηλῶν θαλάττης, διελῶν [Ἐρατοσθένους] τῇ γραμμῇ » ταύτῃ τὴν οἰκούμενην διχα, καὶ καλέσας τὸ μὲν βόρειον μέρος, » τὸ δὲ νότιον ». — Στ. 17, Ὡς ὄντως ἐνὸς ἔθνους ὤσε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς ἔθνος ἐνὸς ἔθνους ὤσε. Ἀλλ' ἴσως ἦν ἡ γνησία γραφή Ὡς ἔθνος ἐν ὤσε. — Στ. 25, Οὔτε γάρ.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΑ. 109, ὅτ. 7, Τὸ ἐνταῦθα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, τὰ ἐνταῦθα. — Στ. 10, Οὐ μὴν πω ἂν ἐξισάζετο Τῆ ἸΝΔΙΚῆ, ἈΛΛ' ΟΥΔΕ τῆ Ἀριανῆ.] Τυπογράφων ἀδελφία ἐξερύρησαν τοῦ ἡμετέρου κειμένου τὰ κεφαλαίους κεχαραγμέναις γράμμασιν. Ἀντὶ δὲ τῶν προτέρων ἴσως ἐγγραπτο πάλαι, Οὐπω ἂν (ἢ Οὐκ ἂν πω) ἐξισάζετο. Ἐνδέχεται μέντοι καὶ γεγράφθαι πάλαι, Οὐ μόνον γ' ἂν ἐξισάζετο. — Στ. 28 καὶ 30, Δυσεῖν.] Ἴνα μὴ παλλογεῖν ἀναγκάζωμαι, ἅπαξ εἶπεν ἀπόχη, ὅτι ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς ἄλλοις Δυοῖν, ἔγραψα κατ' ὄλην τὴν Γεωγραφίαν τοῦ Στράβωνος, Δυσεῖν (ἐπὶ γενικῆς πτώσεως) οὐκ ὀλίγοις ἀκολουθήσας ἀντιγράφοις.

ΣΕΛΙΑ. 110, στ. 8, Ἐκεῖνο.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐκεῖνου. — Στ. 16, Ἐπειτα καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπειτα δὲ καί.

ΣΕΛΙΑ. 111, στ. 10, Οὐδετέρα.] Τουτέστιν, οὐδ' ἡ εὐθεία, οὐδ' ἡ κεκλασμένη. ΗΔ, ΚΤ, Οὐδετέρα. Εἰ δὲ προαιρῇ τὸ κατὰ δοτικὴν, γράπτειν γοῦν Οὐδετέρω, τουτέστιν, οὔτε τῷ διὰ τῆς Ἡρώων πόλεως, οὔτε τῷ διὰ Ῥόδου. — Στ. 11, Διαβόρμοι.] Ἐν τοῖς ἀμφιβάλλομένοις ἔταξα τοῦ ὀνόματος τὴν πρόθεσιν, ἄλλως τε καὶ πλὴν τούτου τοῦ χωρίου Στράβωνος, παρ' οὐδενὶ πω ἐτέρῳ τῶν συγγραφέων εὐρημένου τοῦ τοιοῦτου συνθέτου, ὡσπερ οὐδὲ τοῦ, Διανότοι, Διαζεφύρισι, Διεφῶσι. — Στ. 21, Ἐχον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχοντα. — Στ. 22, Τῶν τὴν ὀρθὴν περιχουσῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν ἐχουσῶν (ἄλλ. ἐχουσαν). — Στ. 27, Οὐδὲ τὸ ἐπιφερόμενον εὐ.] ΗΔ, ἡ προσθήκη τοῦ ἐπιρρήματος.

ΣΕΛΙΑ. 112, στ. 10, Σχεδὸν δὲ τί.] Ἀντὶ τῆς παρ' ἅπασιν ταύτης γραφῆς, γραπτέον ἴσως, Σχεδὸν δὲ τί. — Στ. 26, Παρέσπασαι.] ΗΔ, ΑΤ, Περιέσπασαι.

ΣΕΛΙΑ. 113, στ. 7, Ἐλάττονι.] ΔΓ (ἀμείνων), Ἐν ἐλάττονι. — Ἄν... πιεσόμεν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐ... πιεσυομένη ἂνδ' οὐ ἔ

Γερμανός εκδότης (κάκεινος ~~δ~~ ΕΔ) ἔγραψεν Εἰ... πικρῶς. — Στ. 14, Ἀνατολάς.] Οὕτως ὀρθῶς τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, ΑΤ, Ἀνατολήν. — Στ. 15, Ἐφ' ἐκάτερον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφ' ἐκάτερα. — Στ. 25, Λέγει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λέγειν.

ΣΕΛΙΑ. 114, στ. 5 καὶ 11, Ὀκτακισχιλίων.] Ἐξ ΕΔ (κατωτέρω δὲ καὶ ἐκ ΔΓ), ΑΤ, Ἐπτακισχιλίων. — Στ. 15, Ἐπὶ τόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τό. — Στ. 19, Παρετίθεμεν.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Παρατίθεμεν. — Στ. 25, Ὡς ἄν.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΑ. 115, στ. 9, ~~Θ~~ γάρ διδοται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐ γάρ δὴ διδοται. — Στ. 11, Τετρακισχιλίων ὀκτακοσίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τετρακισχιλίων ΣΤΑΔΙΩΝ ὀκτακοσίων. Ἴσως ὀρθωτέρα ταύτης γραφή ἦν, Τετρακισχιλίων ΕΠΤΑΚΟΣΙΩΝ, ἢ ὀκτακοσίων. Ἴδ. τὴν Βαλλικὴν μετάφρασιν, τόμ. I, σελ. 231, σημειώσ. 2. — Στ. 25, Ἐκείνη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκείνης. — Στ. 26, Τὰς διζαμείνας.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου.

ΣΕΛΙΑ. 116, στ. 1, Νοῖται τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νοῖται ἔτι. — Στ. 5, Ῥάδιον.] Γραπτέον, Ῥᾶον. Ἰδ. τῆς παρουσ. ἐκδ. τὰ Προλεγόμενα Μέρ. Α, σελ. 55. — Στ. 7, Ἐλάττον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡττον. — Στ. 20, Διαμέτρω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαμέτρον. — Στ. 21, Καταμετρεῖν ἄν.] ΗΔ, ΑΤ Καταμετρεῖν δὴ, ἢ τῆς ΔΓ, Καταμετρεῖν δέ. — Στ. 22, μηδέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μή.

ΣΕΛΙΑ. 117, στ. 7, Ὅτι ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅτ' ἐπί· συνδίσμου γάρ (ὃν ἐξέφρασε καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς διὰ τοῦ quoniam, ἀμεινον ἂν ἐκφράσας διὰ τοῦ quod) ἐνθάδε χρεῖα, οὐ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ, Ὅτε. — Στ. 17, εἶναι κατ'.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, εἶναι καὶ κατ'. — Στ. 27, Ἀφρζάνας ἴσον τὰς Κασπίους πύλας, Θαψάκου ΔΕ καὶ τοῦ Κασπίου, ΠΟΛΥ' ἐλάττους ἀφρζάνας κ. τ. λ.] Οὕτω φέρεται παρ' ἅπασιν τοῖς ἐκδόταις τῶν δ' ἀντιγράφων ἐν μὲν φέρει ἐκ διορθώσεως ΤΕ ἀντὶ τοῦ ΔΕ, ἕτερον δὲ, ΔΕ ΠΟΛΥ', ἀντὶ τοῦ ΠΟΛΥ'· ἐξ ὧν ἂν τις ἠγάθειτο τὴν γνησίαν γραφὴν ὑπάρξει κάλαι, Ἀφρζάνας ἴσον τὰς Κασπίους πύλας Θαψάκου ΤΕ καὶ τοῦ Κασπίου· ΠΟΛΥ' Δ' ἐλάττους ἀφρζάνας κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΑ. 118, στ. 3, Λαμβάνοντος τὰς εὐθείας.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — Στ. 5, Ἰσημερινήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεσημβρινήν. — Στ. 13, Ἐντεῦθεν ἐξακοσίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐντεῦθεν δ' ἐξακοσίους. Ἐτέρα ΔΓ, Ἐνθενδε κ. τ. λ. — Στ. 15, Ἡτις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴ τις. — Στ. 17, Αὐτὸς οὖν τέτμηκε.] Περιττός ὁ συμπερα-

ματικὸς, καίπερ φερόμενος παρ' ἅπασι. Γραπτέον, οἶμαι, Αὐτὸς συντέμμηκε.

ΣΕΛΙΑ. 119, στ. 16, Τῶν Μαλεῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶ Μαλέα. ΔΓ, Τῶ Μαλαίω : Τῶ Μαλέω. — Στ. 19, Παρείημεν.] ΗΔ, ΑΤ, Παρήμεν. Ὁ δὲ νοῦς τοῦ, Εἰ δ' οὖν παρείημεν τοῦτο, ἐσίν, Εἰ δὲ ἐάσαιμεν, ἢ συγχωρήσαιμεν τοῦτο, τὰς τρεῖς δηλονότι ἄκρας, κ. τ. λ. — Στ. 28, Ὁμολογοῦσι μὴ πλειόνων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁμολογοῦσι πλειόνων. Ἐτέρα ΔΓ, Ὁμολογοῦσιν ἢ πλειόνων. — Στ. 29, Πεντακισχιλίων.] Γράφε, ὡς παρήνει γράφειν ὁ Κασσῶν, Ἐννακισχιλίων.

ΣΕΛΙΑ. 120, στ. 3, Τρισχιλίους.] Γράφε, Τετρακισχιλίους, κατὰ τὰ σημειωθέντα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (τόμ. I, σελ. 241). — Στ. 11, Τὸ πλεόν δ' ἐτι ὅπου καί.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ πλεόν δ' ἔσιν ὅπου καί. Ἴσως ἄμεινον γράφειν· Τὸ πλεόν δ' εἶ τί που καί. — Στ. 26, Προσαρκτιῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσαρκτικῶν.

ΣΕΛΙΑ. 121, στ. 16, Τῶν κατὰ τὴν ἡπειρωτίν πάλι.] Πλεονάζειν ἔοικεν ἐνθάδε τὸ, Πάλιν, πλὴν εἰ μὴ τις ἡμαρτημένην ὑπολάβοι γραφὴν εἶναι τοῦ, Ταύτην, ἐν' ἣ ὁ νοῦς, τῶν κατὰ ταύτην τὴν ἡμῖν προσεχῆ ἡπειρον, ἀντιδιασαλμένως πρὸς ἃ εἴρηκεν ἀνωτέρω πολὺ διεσπῆκτα μέρη. — Στ. 8, Αἰτιασάμενος δ' οὖν τινα.] Γραπτέον, Αἰτιασάμενος δ' αὖ τινά. — Στ. 27, Ὡς ἂν ὑποπίπτη μέτρου τινὸς ἐχόμενα.] Οὕτως εἶναι γραπτέον ὑπέιληφα τὴν τελευταίαν λέξιν, ἀντὶ τοῦ, Ἐχομένου, ἢ, ὡς φέρουσι τινα τῶν ὑφ' ἑτέρων παραβλήθέντων ἀντιγράφων, Ἐχομένους, ἢ, ὡς τὸ ἐμὸν, Ἐχόμενος. Ὁ νοῦς, Ὡς ἂν ὑποπίπτη τὰ καθ' ἕκαστα, ἐχόμενα μέτρου τινὸς, τουτέστιν, ὅπου ἂν ὁ λόγος ἦ περὶ διασπῆκτων μετρήσεως.

ΣΕΛΙΑ. 122, στ. 4, Φησὶ δὴ.] ΔΓ, Φησὶ δέ. — Στ. 7, Ἰπερπίπτουσης.] Γράφε, Ἰπερπίπτουσαν. Ἰδ. Μέρ. Γ, Προλεγομ. σελ. ζ'. — Στ. 17, Ἐως τοῦ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐως τῆς. — Στ. 19, Μέχρι τοῦ ἰσημερινοῦ, λόγῳ δεῖκνυται.] ΗΔ, ΑΤ, Μέχρι τοῦ ἰσημερινοῦ λέγῳ, δεῖκνυται. — Στ. 30, Διορίζοι τὰς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διορίζοι πως.

ΣΕΛΙΑ. 123, στ. 11, Τὰ ἀνθρώπεια.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τ' ἀνθρώπεια. — Στ. 17, Μηδὲ ποταμοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μηδὲ δὴ ποταμοῖς.

ΣΕΛΙΑ. 124, στ. 7, Πρὸς τε τὰς τῶν ζώων καὶ φυτῶν ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ, καὶ τῶν ἄλλων ΜΕΤΑΛΛΑΞΕΙΣ τῶν ὑπὸ τῆ ἀέρι.] ΗΔ, ΑΤ,

Πρὸς τε τὰς τῶν ζώων καὶ φυτῶν ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ, καὶ τῶν ἄλλων ΗΜΙΣΥ ΣΤΑΛΕΙΣ τῶν ὑπὸ τῷ ἀέρι. Τὸ ἀδιανόητον, Ἡμισυ σαλεῖς, ἢ, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων φέρεται, συνδέτως, Ἡμισυσαλεῖς, ἔτρεψα εἰς τὸ Μεταλλάξεις. Ἴσως δ' ἂν τις καὶ τὸ Συσάσεις, λείπον ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων, περιελείν ὅλως τοῦ κειμένου προσλοιτο, ἀπὸ παραλλήλου χωρίου ὁρμώμενος τοῦ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 132) τοῦδε· « Δι' ὧν ἐμελλον ἐξαλλάξεις δεικνυσθαι ζώων τε καὶ » φυτῶν καὶ ἀέρων, τῶν μὲν τῇ κατεφυγμένη κ. τ. λ. ». Ἐχοι δ' ἂν τις καὶ ὧδε διασκευάζειν τὸ χωρίον, Πρὸς τε τὰς τῶν ζώων καὶ φυτῶν ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ καὶ τῶν ἄλλων, Ἡ ΜΕΤΑΛΛΑΞΕΙΣ τῶν ὑπὸ τῷ ἀέρι. — Στ. 22, Τμηθεῖσα δίχα ἡ σφαῖρα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τμηθεῖσα ἡ σφαῖρα δίχα. — Στ. 26, Τὰ εὐκράτα.] Διαγραπτέον ἴσως τὸ ἄρθρον. — Στ. 28, Ταύτας.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύταις. — Κεχρημένας.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ Κεχρημένός τρεπτέον, οἶμαι.

ΣΕΛΙΔ. 125, στ. 12, Καὶ ποιῖ.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου. — Στ. 14, Ταῖς ἐν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν ἐν. — Στ. 16 καὶ 24, Εἰ οὖν... Εἰ δ'.] ΔΓ, Εἴτ' οὖν... Εἴθ. — Στ. 23, Τὴν ὅλην τήν.] Ἰσ.γρ. Τὴν γῆν ὅλην τήν, ἢ, Τὴν ὅλην γῆν τήν. — Στ. 25, Ἡ ὑποπίπτουσα.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — Στ. 30, Εἰσάγειν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, συνάγειν.

ΣΕΛΙΔ. 126, στ. 6, Οὐδέν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδέ. — Στ. 7, Οὐδέ δὴ ὄρεινήν.] Ἰσ.γρ. Οὐδέ ὄρεινήν. — Στ. 11, Ὅρη εἶναι τά.] Ἰσ.γρ. Ὅρη εἶναι τινα. — Στ. 17, Πλήν εἰ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλήν ἦ. — Στ. 24, Παρὰ Γέλωνι.] Ἄμεινον ἂν ἐλέγγο, Παρὰ Γέλωνα. — Στ. 25, Φήσας, Εὐδοξον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φήσας, καὶ Εὐδοξον. — Στ. 26, Κορινθίων.] ΔΓ, Κοριῶν. Ἰδ. τῆς Γαλλικ. μετὰφρ. τόμ. I, σελ. 258, σημειώσ. 4. — Στ. 30, Τυχεῖν δὴ.] Ἰσ.γρ. Τυχεῖν δέ.

ΣΕΛΙΔ. 127, στ. 2, Καταχθέντα.] ΗΔ, ΑΤ, Κατασχεθέντα. — Στ. 6, Ἀποδεχθέντα.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπολειφθέντα. ΔΓ, Ὑποληφθέντα. Καὶ ἔστι τὸ, Ἀποδεχθέντα, ἀποδοχῆς ἀξιώθέντα, πιεσθέντα· τὸ μὲν γὰρ, Ὑπολειφθέντα, προφανῶς ἡμάρτηται· ἢ δὲ διάφορος γραφῆ, Ὑποληφθέντα, ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε πληρέστερον ἐγράφετο πάλαι, Ὑποληφθέντα δ' ἀληθῆ λέγειν. — Στ. 15, Διαδέξασθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέξασθαι. — Στ. 27, Προφέροντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ. Φέροντα. — Στ. 28, Εὐπόρους.] ΗΔ (ἦν

νῦν καὶ ὑφ' ἐτέρου προβληθεῖσαν ὁρῶ ἐν ταῖς ΔΓ τῆς ἐν Ὄξυνίῳ τοῦ Στράβωνος ἐκδόσεως), ΑΤ, Ἐμπόρους.

ΣΕΛΙΔ. 128, στ. 1, Ἀλλὰ καὶ τῶν.] Ἐξ ΕΔ καὶ ἡμετέρας ἐπι-
διωρθώσεως, ΑΤ, Ἀλλὰ τῶν δὴ ναυκλήρων. ΔΓ, Ἀλλὰ τῶν
ναυκλήρων. — Στ. 6, Ἐξορμίσαι.] Ἐκ ΔΓ, (παρὰ τὸν Ὄρμον δη-
λονότι) ΑΤ, Ἐξορμῆσαι, ὅπερ ὤφειλον ἴσως κατὰ χώρων ἔαν. —
Στ. 10, Καὶ ἐμβιδάσασθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐμβιδάσασθαι
τε.—Παιδισκάρια.] Νεάνιδας δούλας· τοῦτο γὰρ αἰεὶ ποτε σημαίνει
τὸ Παιδισκάριον (παρὰ τὴν παιδίσκην δηλονότι), οὐ τοὺς ἄρρένας τῶν
δούλων· ὡς ἐστὶ συλλογίσασθαι ἐκ τινος χωρίου Διογένηος τοῦ Λαερ-
τίου (ξ', 13). Τοῦτ' ἀγνοήσας ὁ Κασωδῶν, οἶμαι, ἐν τῷδε τοῦ
Ἀθηναίου (ἐ', σελ. 200) τῷ χωρίῳ, « Ἐσεφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἠνιοχούντα
» παιδάρια πίτυϊ, τὰ δὲ παιδισκάρια κισσῷ » ταῦτά τῷ γένει ὑπ-
ελαβε τοῖς παιδαρίοις τὰ παιδισκάρια, ἡλικία μόνη διαφέροντα, δέον
ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν κορασιῶν, τὰ δὲ παιδάρια ἐπὶ τῶν ἀρρένων παιδῶν
ἐκδέχασθαι. Ὁμοίᾳ δὲ χρήσει καὶ, Δουλάρια, τὰ θήλας τῶν δούλων
καλεῖσθαι εἰδίδασκεν ἡμᾶς ὁ Λουκιανὸς (Λεξιφάν. § 25). Καὶ τὸ μὲν
πρῶτον ἐσημειώσατο ὁ Στέφανος ἐν τῷ Θεσαυρῷ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσ-
σης (τόμ. 3, σελ. 16) ἐπαγαγόμενος μάρτυρα καὶ τὸν Ἡσύχιον τὸ
δὲ Δουλάριον, ἀπεναντίας τῷ Λουκιανῷ, μὴ προσχῶν αὐτοῦ τοῖς
ρήμασιν, ἐξηγήσατο (τομ. 1, σελ. 1044) — Στ. 14, Καθίσαι γὰρ
τὸ πλοῖον.] Σημειοῦ τὸ, Καθίσαι τὸ πλοῖον, ὡς σεσωσμένον ἄπο
τῆς συνήθειας. — Στ. 19, Ἀπεγέγραπτο.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπογέγραπται.
— Στ. 21, Ὁμοροῖεν τῆ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὁμοιοὶ ἐν τῆ. — Στ. 29,
Ἄναδειχθεῖσαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἄναχθεῖσαν.

ΣΕΛΙΔ. 129, στ. 2, Μακρὸν πεντηκόντορον.] Ὄφειλεν εἶναι, Μα-
κράν, οὐχ, ὡς παρ' ἅπασιν φέρεται, Μακρόν· θηλυκὸν γὰρ ἡ Πεν-
τηκόντορος, ὑπονοούμενον ἔχουσα τὸ Ναῦς. Ἐνδέχεται μέντοι
τὸν Στράβωνα πρὸς τὸ προηγούμενον, Πλοῖον, ἐπιθετικῶς συνάψαι
τοῦνομα. — Στ. 9, Μέχρι τῆς.] Οὐ κακῶς ὁ Κασωδῶν εἰπέζει γρα-
πτέον εἶναι, Μέχρι τοῦδε τῆς. — Στ. 13, Οὐ γὰρ μιν κ. τ. λ.] Ἐξ
ἀδήλου ποιητοῦ ἢ ρῆσις. — Στ. 17, Αὐτόν.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῶν· φέ-
ρεται γὰρ πρὸς τὸν περίπλουν· θηλοῦ δ' ἄλλως καὶ ἐκ τῆς ἐπομένης
σημειώσεως. — Ὀν.] Ἐκ δύο ἀντιγράφων, ἐνὸς μὲν τοῦ τῆς Μόσκας,
Ζατιέρου δ', ὅπερ αὐτὸς χρώμαι, ΑΤ, Ὦν. — Στ. 18, Τὸ δὲ Βερ-
γαῖον διήγημα.] Ὡσπερανεὶ ἔλεγε, διήγημα παραπλήσιον τοῖς ψευ-
θῶς ἰσορρημίους ὑπ' Ἀντιφάνους τοῦ Βεργαίου (Ἰδ. τὰς σημειώσ. τῆς

Γαλλ. μεταφράσ. τόμ. Α, σελ. 106 και 264) ἀφ' οὗ καὶ Βεργατζειν εἶρηται τὸ ψεύδεσθαι.—Στ. 29, Τά γε.] Ἐπελαθόμεν τὴν ἐν δυοῖ φερομένην ἀντιγράφοις ὀρθὴν γραφὴν, Τό γε, ἀντὶ τῆς ἐκδομένης ὑπὸ πάντων παραλαβεῖν.

ΣΕΛ. 130, στ. 15, Δεικνύς.] Ἰσ.γρ. μετὰ τοῦ συνδέσμου, Καὶ δεικνύς.—Στ. 25, Ἐπειδὴ δὲ καί.] Περιαιρετέον ἴσως τὸν τελευταῖον σύνδεσμον, λείποντα καὶ ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 28, Ἐσπερίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσπερινοῦς.

ΣΕΛΙΑ. 131, στ. 2, Ναυτολίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ναυτιλίας.—Στ. 7, Γινόμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενόμενον.—Στ. 17, Τῶν τοιούτων.] ΔΓ, Τῶν παραπλησιῶν.—Στ. 19, Πρὸς ὅ.] Ἰσ.γρ. Πρὸς ᾧ.—Στ. 23, Καὶ τοῦτο βέλτιον οἶεται λέγειν.] Ἀμείνων ἢ ΔΓ, Καὶ τοῦτο οἶεται βέλτιον εἶναι λέγειν.—Στ. 25, Καὶ τῶν συγγενῶν.] Εἶχεσε πάλαι ὁ Κασωδῶν γραπτέον ἴσως εἶναι, Καὶ Τωῦγενῶν, περὶ ὧν ἐρεῖ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 241—καὶ Μέρ. Β, σελ. 8) ὁ Στράβων.—Στ. 26, Οὐ γενέσθαι κατὰ θαλάττης ἔφοδον ἀθρόαν συμβᾶσαν.] ΗΔ, ΑΤ, Γενέσθαι κατὰ θαλάττης ἔφοδον, οὐκ ἀθρόαν συμβᾶσαν. Ὁ νοῦθ, Ὡς οὐκ ἐγένετο δι' αἰφνιδίου συμβᾶσαν πλημμύραν θαλάσσης. Ἴδε τὰς Γαλλικὰς εἰς τὸν Στράβωνα σημειώσεις (tom. I, pag. 269 et tom. III, pag. 17). Παραπλησιῶς ἐν ἄλλοις (Μέρ. Β, σελ. 507) εἶρηκεν ὁ Στράβων, «Οὔκ εὐλογον δὲ » ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμπρησθῆναι ἈΘΡΟΩΣ, » ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός ». Ἴσως δ' ἂν τις προέλοιτο τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀρνήσεως, Μὴ γενέσθαι κατὰ θαλάττης ἔφοδον ἀθρόαν συμβᾶσαν. Ἴσως δὲ καὶ πληρετέρα τῆς φερομένης ἦν ἑτέρα γραφὴ, Γενέσθαι κατὰ λησειάν, οὐ κατὰ θαλάττης ἔφοδον ἀθρόαν συμβᾶσαν.—Στ. 29, Εὐρφ.] Ζεφύρω δεῖν γράφειν διατείνονται τινες (Bake, Posidon. Rhod. reliq. doctr. pag. 91 και 276).—Στ. 30, Μυριάσιν ἔλθοις.] ΗΔ, ΑΤ, Μυριάσιν ἔλθοι. Ἐς δὲ γράφειν καὶ, Μυριάσι τις ἔλθοι.

ΣΕΛΙΑ. 132, στ. 6, Ἐν ἀλύσει διηνεκεῖ γίνεται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν ἀλύσει δίκην γίνεται. Ὁ νοῦς, Ἐν ἀκαταπαύσῳ ἀπορία σφίρεται.—Στ. 9, Κατὰ τὰ ἔθνη.] ΔΓ, Κατὰ ἔθνη. Ὁ δὲ μακαρίτης Δουδεῖλης (du Theil) εἶκαζε γραπτέον εἶναι, Κατὰ ἔθνη.—Οὐδ' αἱ διάλεκτοι.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδὲ διάλεκτοι.—Περίπτωσιν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπίπτωσιν.—Στι 12, Παρὰ τά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περί τά.—Στ. 13, Τὰ δ'

ἔδει.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ δὲ ἴσει. Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἰπποκράτους, Περὶ αἰρῶν, ὑδάτων, τόπων, Προλεγόμενα (Discours prélimin. p. xxxvi). — Στ. 19, Τους ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν.] Τους ἐν τῇ Ἰνδῷ Αἰθιοπίας. — Στ. 20, Διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαφέρειν ὄντων ἐν τῇ Λιβύῃ. — Εὐερνεσέρους.] ΔΓ, Εὐερνές τε: Εὐερνεσέρους: Ἐρευνεσέρους: Ἐνεργεσέρους: Εὐεργεσέρους. Γραπτέον ἴσως, Εὐερίους τε, ἢ Εὐθουερίους τε, τουτέστιν εὐθύτριχας, ἀπεναντίας, τοῖς οὐλοτριχοῦσιν Αἰθιοφιν, ὧν καὶ ἀλλαχοῦ (Μερ. Γ, σελ. 96) μέμνηται, λέγων τοὺς ἰνδοὺς Αἰθιοπίας μὴ οὐλοτριχεῖν, ὥσπερ τοὺς ἐν τῇ Λιβύῃ· τοῦ ἐρίου ἐνθάδε καταχρηστικῶς λαμβανομένου ἀντὶ τῆς τριχὸς, κυριώτερον ἐν τῇ τῶν Γάλλων φωνῇ (laine) ἐπὶ τῶν οὐλοτριχῶν Αἰθιοπῶν ταττομένου, ὧν αἱ τρίχες ἐρίου ὄντως εἰοκασιν. Εἰ δὲ τοιοῦτός ἐστιν ὁ νοῦς τοῦ Στράβωνος, εἴη ἂν καὶ, ἦττον ἀφισαμένους τῆς ἐκδεδομένης γραφῆς, γράφειν, εὐερωτέρους, συγκριτικὸν τοῦ Εὐερος, ἢ Εὐερεσέρους, συγκριτικὸν μῆπω κατακεχωρισμένου ἐν τοῖς Λεξικοῖς ὀνόματος τοῦ Εὐερός, ὃ ταῦτόν ἂν εἴη τῷ, Εὐερος, ὥσπερ τὸ Εὐεργῆς τῷ Εὐεργός, καθάπερ ἔφη ἐν ταῖς ὑποκειμέναις τῇ Γαλλικῇ τοῦ Στράβωνος μεταφράσει σημειώσσει (tom. V, pag. 30, not. 2). Ἄλλ' ἴσως ἂν τις, ἀπὸ τῆς τελευταίας διαφόρου γραφῆς (Εὐεργεσέρους) ὀρμώμενος, εἰκάσει γραπτέον εἶναι, Εὐοργεσέρους, τουτέστιν ἡμερωτέρους, ὥσπερ καὶ ἀληθῶς εἰσι τῶν Λιβύων Αἰθιοπῶν οἱ ἰνδοὶ Αἰθιοπες ἡμερώτεροι, καὶ ἀπλῶς τῶν ἀλλαχοῦ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες ἄνθρωποι, οὓς καὶ Ἰπποκράτης (Περὶ αἰρ. ὑδ. τόπ. § xxiii καὶ lxxii) Ὀργὴν βελτίους, ἢ Εὐοργοτέρους, ἔφησεν εἶναι. — Στ. 24, Κράτιτα δέ.] Προςέθεικα τὰς δύο ταύτας λέξεις ἐξ ΕΔ.

ΣΕΛΙΑ. 133, στ. 2, Αἰθιοπίας, ὅτι.] ΗΔ, ΑΤ, Αἰθιοπίας, ἢ ὅτι· οὐδὲ γὰρ ὁ πρῶτος εἰς τὴν Λατινίδα φωνὴν μετενεγκῶν τὸν Στράβωνα ἐξέφρασε τὸν διακεντικόν. — Στ. 4, Ὄπου οὐδ' ὁ Εὐεργέτης, κατὰ γε τόν.] Οὕτω μεταθεῖς τὸν σύνδεσμον ἔγραψα, ΑΤ, Ὄπου οὐδ' ὁ γε Εὐεργέτης κατὰ τόν. ΔΓ (ἦν μεταμέλει μοι μὴ παρεληφῆσι), Ὄπου γε οὐδ' ὁ Εὐεργέτης, κατὰ τόν. — Στ. 5, Ἐπ' αὐτῆν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' αὐτῆν. — Στ. 14, Ἢχί περ ἄκραι.] Ἐκ τῶν Ἀράτου Φαινομένων (σίχ. 61). — Στ. 16, Φήσει.] ΗΔ, ΑΤ, Φήσειε. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῆς κακῆς ΔΓ, Φησί.—Στ. 27, Ὅλην μὲν τὴν Βρετανικὴν ἐμβαδὸν ἐπέλθειν.] Γέγραπται ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, Ὅλην μὲντοι Βρετανικὴν ἐμβατὸν ἐπέλθειν, ἧς γραφῆς

τὸ μὲν Μέντοι, διαφόρῳ γραφῇ ἀκολουθήσας ἔτρεψα εἰς τὸ, Μὲν τήν τὸ δ' Ἐμβαδόν, ΗΔ εἰσίν. Ἐτέροι δῶρθου, Ὀλην μὲν τὴν Βρετανικὴν, ὅσον ἔμβατόν ἤ. Τῆς ἡμετέρας διορθώσεως ὁ νοῦς εἰσίν, Ἐφασκον ὁ Πυθέας ἔμβαδόν, τουτέστι κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, ἐπελθεῖν ὅλην τὴν Βρετανίαν. Ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν Μαθηματικῶν, ὧν καὶ τὸ Ἐμβαδομετρεῖν (ὡσπερ καὶ σερρομετρεῖν ἔλεγον τὸ κατὰ μῆκος, πλάτος, καὶ βάθος μετρεῖν). « Ἐμβαδομετρικὸν δὲ τὸ ἔχον » μῆκος καὶ πλάτος, ἐξ οὗ καὶ τὸ Ἐμβαδὸν γινώσκειται, ὃ καὶ δύναμις καλεῖται σερρομετρικὸν δὲ τὸ ἔχον μῆκος, πλάτος καὶ βάθος, » ἐξ οὗ καὶ [τὸ] σερρον γινώσκειται, ὃ δὴ καὶ κύβος καλεῖται ». (Ἰδ. Salmas. Plinian. exercitat. pag. 492).

ΣΕΛΙΑ. 134, στ. 5, Αἰωρεῖσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἰωρήσθαι.— Στ. 7, Μῆτε πορευτόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μῆ ποτε πορευτόν.— Στ. 16, Τῷ Μεσσηνίῳ.] Τῷ Εὐήμερῳ, οὗ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 60) ἐμνημόνευσε, κἂν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Β, σελ. 15) μνημονεύσει. Ἔστι δ' οὗτος ὁ τὴν Παγκλαίαν πλάσας νήσον μεγίστην ἐν τῷ Ὠκεανῷ οὗ καὶ Πλούταρχος (Περὶ Ἰσίδ. καὶ Ὀσίρ. § 23) καθάπτεται.— Στ. 19, Τὴν προσάρκτιον τῆς Εὐρώπης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν προσάρκτιον Εὐρώπην. Ἐτέρα ΔΓ, τὸ προσάρκτιον τῆς Εὐρώπης.— Στ. 21, Βεργαίον.] Ὅμοιον τῷ ἐκ Βέργης Ἀντιφάνει, τουτέστι ψεύσῃ (Ἰδ. τὰ σημειωθ. ἀνωτέρ. σελ. 44).— Καὶ ταῦτα μηδέ.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ταῦτα δὲ, μήτε.— Στ. 22, Μηδέ.] ΗΔ, ΑΤ, Μήτε.— Στ. 28, Ὀλαδογματικῆς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὁ ὅλας δογματικῆς.

ΣΕΛΙΑ. 135, στ. 7, Οὔτε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδέ.— Στ. 19, Προσειλήφθω.] ΗΔ, ΑΤ, Προειλήφθω.— Στ. 20, Τοῦ κατὰ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ κατὰ.— Στ. 21, Τῆς πεδικῆς μετρήσεως.] ΗΔ, ΑΤ, Τῆς παιδικῆς μετρήσεως. Καὶ ὁ μὲν Κασωδῶν διορθοῦν ἐπεβάλετο, Τῆσδε τῆς μετρήσεως τῶν δ' ἄλλων, οἱ μὲν, Τῆς μερικῆς (ἢ εἰδικῆς), οἱ δὲ, Τῆς πεδιακῆς, οἱ δὲ, Τῆς πρακτικῆς μετρήσεως.— Στ. 26, Αὐτοὶ οἱ.] Ἐκ ΔΓ ἡ πρόσληψις τοῦ ἄρθρου.

ΣΕΛΙΑ. 136, στ. 2, Κόρκυραν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κέρκυραν. Ἀμφοτέρω; εὔρηται γεγραμμένον ἔν τε τοῖς ἀρχαίοις νομίμασι, καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεύσιν· εἴκοι δὲ προίχειν ἢ διὰ τοῦ ὄ γραφῆ, ἦν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι προσέλιοντο, Κορκυρα.— Στ. 12, Δυσμικώτερα.] Γραπτίον, οἶμαι, Δυσμικώτατα. Ὁ νοῦς, Ἄπειρα ἀπὸ τῆς Ἰθρηρίας,

μέρη εἰς τῆς οἰκουμένης τὰ δυσμικώτατα, κατὰπερ αὐτὸς Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 178-179) ἐρεῖ.

ΣΕΛΙΔ. 137, στ. 1, Τοῦ Γαλατικοῦ.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 4, Καὶ τοῦτο οὐκ εὔ.] Γραπτέον, οἶμαι, Καὶ τοῦτο δ' οὐκ' εὔ.—Στ. 7, Περὶ, αὐτῆς] Τῆς Ἰβηρίας.

ΣΕΛΙΔ. 138, στ. 1, Τούτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούτων, οὔν.—Στ. 3, Καὶ τὸ μήκος.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 4, Ἐκθεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκτιθεῖς.—Στ. 7, Τοῦ συνάμφω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν συνάμφω.—Στ. 8, Προσλαμβάνει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προλαμβάνει.—Στ. 21, Οὐδὲ τοῦ Βορυσθένους.] Γραπτέον, Οὔτε τοῦ Βορυσθένους.

ΣΕΛΙΔ. 139, στ. 1, Ἡ παρακειμένου.] Ἐξ ΕΔ προσεληφα τὸν διαζευκτικόν.—Στ. 8, Ὀδῶν.] Τῶν διὰ τῆς ἠπείρου.—Πόρων.] Τῶν διὰ τῆς θαλάσσης.

ΣΕΛΙΔ. 140, στ. 13, Περιοδεία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιοδεία.

ΣΕΛΙΔ. 141, στ. 13, Ἡ ὀδεύων.] ΗΔ (συνζήδουσα τοῖς ἀρχαίοις μεταφρασταῖς), ΑΤ, Καὶ ὀδεύων.—Στ. 14, Ὁ πολιτικός.] Ὡσανεῖ ἔλεγεν, ὁ παιδείας μετεληχῶς· ἀντιδιασέλλει γὰρ τὸν πολιτικὸν πρὸς τὸν ἀπαιδεύτον, ὡς μὴ οἶόν τ' ὄν ὑπὸ τῶν τελείως ἀπαιδεύτων πολιτεία εὐνομοκείμενη συστῆται, ἀκοινωνήτως πρὸς ἀλλήλους ἐχόντων.—Στ. 15, Καὶ τὰς πρὸς ταῦτα.] Τὰ οὐράνια δηλονότι ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὰς πρὸς ταύτας. ΔΓ. (οὐδὲν μᾶλλον συνετὴ), Καὶ πρὸς τὰς ταύτας.—Στ. 19, Ἐπισκοποῖ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπισκοπεῖ.—Στ. 20, Δόξει.] Νομίσει, ὑπολήψεται.—Στ. 21, Ἴδια δόγματα.] ΗΔ, ΑΤ, Διαπτώματα. Οὕτω διωρθωκῶς πάλαι, ἐνέτυχον ἔπειτα τῇ Λατινικῇ του Σιβεγκήσου (Siebenkees) μεταφράσει, *propriae opinionones*, αὐτὴν ταύτην ἐκφραζούση τὴν διόρθωσιν, εἴτ' ἐξ ἀντιγράφων ἀρυσάμενου, εἴτε αὐτοῦ συνεωρακότος.

ΣΕΛΙΔ. 142, στ. 1, Τὸν μὲν δὴ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν δὲ μὴν.—Στ. 5, Αὐτῶν... καὶ ἐν αὐταῖς.] Γράφε, Αὐτῶν... καὶ ἐν αὐταῖς.—Στ. 6, Τούτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πάντων.—Στ. 10, Αὐτῇ.] Ἐὰν κατὰ χώραν ὤφειλον τὸ ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις, Αὐτῇ.—Στ. 13, Ὀλω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πόλω.—Στ. 21, Ταῖς... δόξαις, ταῖς δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰς... δόξας, τὰς δέ.

ΣΕΛΙΔ. 143, στ. 5, Ὁμωνύμας.] Ἄμεινον γράφειν ἐνθάδε γε, Ὁμωνύμους.—Στ. 9, Τῶν τε οὐρανίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν οὐρανίων.—Στ. 14, Ἐν ἧ.] Τουτέστιν, Ἐν ἧ εὐκράτῳ ἄμεινον μέντοι,

τοι, Ἐν ᾧ, γράφειν, ὡσπερ γέγραπται καὶ μετ' ὀλίγα. — Στ. 19, Καὶ τῷ βορείῳ γε.] Ἐκ ΔΓ ἢ τοῦ ἄρθρου πρόσληψις. — Στ. 20, Μέσσω γάρ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. λ', 156· ὁ καὶ πάλιν ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 97) παραδήσεται ὁ φιλόμηρος Στράβων. — Στ. 30, Καταμετρεῖ... ἐμβατεύων.] Καταμετρεῖ αὐτὸς πορευόμενος κατὰ μῆκος καὶ πλάτος (Ἰδ. τὰ ἀνωτέρ. σελ. 47, σημειωθέντα).

ΣΕΛΙΑ. 145, στ. 7, Τοῦτο.] Ἐκ τοῦ ἐμαυ ἀντιγράφου, ἀντὶ τοῦ παρ' ἄπασι, Τούτω. — Στ. 11, Ἐἶ.] ΗΑ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῇ), ΑΤ, Ἐἶν. — Στ. 26, Σπονδύλου ἐπιφανείας (γρ. ἐπιφανεία) ὅμοιον.] Ἐξ ΕΔ παρέλαβε τὴν γραφὴν ταύτην ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ΑΤ, Σπονδύλου ἐπιφανείας μείον. ΔΓ, . . ἦμιον. Ἰδ. τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (tom. I, pag. 308). — Ἐπίκειται.] Ἰσ. γρ. Περι-κεῖται.

ΣΕΛΙΑ. 146, στ. 9, Οὐ πλέον ἂν εἶη τοῦ λοιποῦ.] Τὴν μὲν ἄρνησιν αὐτὸς (μηδὲν δεῖν ἴσως) προσέθετα· ἀντὶ δὲ τοῦ, Πλέον ἂν εἶη ἢ τὸ λοιπὸν, ἐπειδὴ λείπει ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων ὁ διαζευκτικὸς, δεῖν γράφειν ὑπέλαβον, Πλέον ἂν εἶη τοῦ λοιποῦ. — Στ. 12, Ἐντεῦθεν δεῖν.] Ἐκ ΔΓ ἔτρεψεν εἰς τοῦτο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, τὸ τῶν προτέρων ἐκδόσεων (ἄρθωτερον ἴσως), Ἐντεῦθεν δῆ. — Στ. 21, Συλλογίζεται δῆ.] Ἄμεινον ἴσως τὸ γράφειν, Συλλογίζεται δε. — Στ. 22, Μέτρων.] Ὀρθωτέρας ἂν γράφοις κατὰ μετοχὴν, Μετρῶν. — Τὸν μὲν γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν γάρ.

ΣΕΛΙΑ. 147, στ. 12, Κάντεῦθεν δε.] Ἰσ. γρ. Κάντεῦθεν δῆ. — Στ. 21, Καὶ οἱ ὑπέρ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 26, Ἰσορῶ.] ΗΑ (ἦν νῦν καὶ ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων φερομένην εὐρίσκω), ΑΤ, Ἰσορῶν.

ΣΕΛΙΑ. 148, στ. 9, Κύκλος. Πολλαχοῦ.] ΗΑ (ἦν παρήνεσε καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης), ΑΤ, Κύκλος πανταχοῦ. Πολλαχοῦ. Τοῦτο γάρ τὸ, Πανταχοῦ, διάφορος ἔοικεν εἶναι γραφὴ τοῦ, Πολλαχοῦ. — Στ. 27, Οὐδὲν δεῖ φροντίζειν... τοῖς ἐπάνω λεχθεῖσι.] Ἡ μὲν τάξις τῶν λέξεων ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲν δεῖ τοῖς ἐπάνω λεχθεῖσι φροντίζειν. Τρισὶ δὲ ζημαῖς διειληφα τὸ χωρίον, παραλείψαι τι ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν ἐμφαίνων. Ἰσως ἦν τὸ πλῆρες, Οὐδὲν δεῖ φροντίζειν, ὡς ἐν τοῖς ἐπάνω λεχθεῖσι δέδεικται, ἢ, Οὐδὲν δεῖ φροντίζειν, τοῖς ἐπάνω λεχθεῖσι προσέχοντας. Ἐπάνω δὲ λεχθέντα εἶη ἂν τὰ πρὸ μικροῦ (σελ. 145) εἰρημένα. Ἰσως δὲ καὶ ἀνελλιπῶς γράψας ὁ Στράβων, ἐκαίνισε τὴν σύνταξιν, Τοῖς

ἐπάνω λεχθεῖσιν, εἰπόντα, ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἐπάνω λεχθεύ-
 τας, τουτίσι τοὺς γεωγραφοῦντας, ὧν ἀνωτέρω (σελ. 145) ἐμνη-
 μόνηυσεν. Ἐρεῖ δὲ περὶ αὐτῶν τούτων κἀν τοῖς ἐξῆς (σελ. 170 καὶ
 175)· « τοῖς δὲ γεωγραφοῦσιν οὔτε τῶν ἐξω τῆς καδ' ἡμᾶς οἰκου-
 » μένης φροντισέον, κ. τ. λ. ».

ΣΕΛΙΑ. 149, στ. 4, Τὰς τοιαύτας.] Ἰσ. γρ. τὸ τὰς τοιαύτας.
 — Στ. 10, Πλέον γὰρ ἐκ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλέον γὰρ ἂν ἐκ. —
 Στ. 13, Ἐτι γένοιτο.] ΗΔ (ἦν καὶ ἕτερός τις πρὸ ἡμῶν εἴκασε),
 ΑΤ, Ἐπιγένοιτο. — Ἐπὶ τῶν ἄλλων.] Ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἦν ἂν
 ἄμεινον:

ΣΕΛΙΑ. 150, στ. 3, Σχημάτων.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκημάτων· ἀνδ'
 οὗ ἕτεροι, Ὀργάνων, Οἰκοδομημάτων, ἢ Ποικιλμάτων,
 γράφειν δεῖν ὑπέλαβον. — Στ. 25, Μόνον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κῶνον. —
 Στ. 28, Γραμμῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γραμμάτων.

ΣΕΛΙΑ. 151, στ. 27, Κρείττων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κρεῖττον.

ΣΕΛΙΑ. 152, στ. 5, Ἐμβαλλόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμβαλλόντων.
 — Στ. 7, Στόλοις.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Στόλος. — Στ. 13, Ἐπὶ τῶν.] Ἐκ
 ΔΓ, ΑΤ, Ἐκ τῶν. — Στ. 17, Ταῦτα.] Ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Ταύτας. —
 Στ. 18, Ὡς εἰπεῖν.] Ἰσ. γρ. Ὡς εἶπον. — Ἐγχειρεῖν.] ΔΓ, Ἐγχει-
 ρεῖ: Ἐχει. — Στ. 19, Πόσον] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πόσον. — Στ. 22,
 Ἐλέγομεν.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγωμεν. Ἐλεγε δὲ τοῦτο ἀνωτέρω (σελ. 143-
 145), ἔνθα περὶ ζωνῶν καὶ σπονδύλων ἦν ὁ λόγος. — Στ. 26, Ταύτη.]
 Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ταῦτα.

ΣΕΛΙΑ. 153, στ. 1, Ταύτη.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύτης. — Στ. 2,
 Ἐσπερίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσπερίας. — Στ. 4, Καταστρέφουσα.]
 Ἄμεινων ἢ ἔν τισι τῶν Ἀντιγράφων φερομένη γραφή, Καταστρέφον-
 τα, τὸν Ταῦρον δηλονότι. — Στ. 6, Δεῖ δὴ.] Γραπτέον, οἶμαι, Δεῖ
 δέ. — Στ. 19, Ὅτι δ' αὐτῆς χλαμυδοειδές... τοῦ πλάτους. Τοῦτο δὲ
 δῆλον κ. τ. λ.] Ἄμεινον ἂν ἴσως οὕτως ζήζοιτο τὸ χωρίον, Ὅτι δὲ
 χλαμυδοειδές... τοῦ πλάτους, τοῦτο δὲ δῆλον (ἢ, τοῦτο
 δῆλον). — Στ. 21, Κλυζόμενα ὑπό.] ΗΔ, ΑΤ, Κλυζόμενα δ'
 ἀπό. — Στ. 26, Τὴν γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν μὲν γάρ.

ΣΕΛΙΑ. 154, στ. 2, Κατὰ τὴν γραμμὴν πῶς τὴν διά.] Ἐκ ΔΓ,
 ΑΤ, Κατὰ γραμμὴν πῶς πρὸς τὴν διά. — Στ. 8, Τὸν Κάνω-
 βον.] Προσέθεικα τὰς δύο λέξεις ἐκ ΔΓ. — Στ. 11, Ἐκ τοῦ τε τοὺς
 μικρόν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκ τούτου τε μικρόν. — Στ. 18, Μικρῶ.]
 Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μικρά. — Στ. 20, Ἐσπερίας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Αἰθερίας.

ΣΕΛΙΑ. 155, στ. 5, Ἦξει.] ΔΓ (ἀμείνων τῆς ἐκδοδομένης), Ἐξεισι. Ἐτέρα ΔΓ, Ἐξει. — Στ. 7, Ἐφ' ἑκάτερα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐφ' ἑκατέραν. ΔΓ, Ἐφ' ἑκατέρα. — Στ. 8, Κατά ταῦτα.] Ἐκ τοῦ Γεμί-
σου Πλήθωνος, ΑΤ, Κατά ταύτην (ἰδ. τὴν Γαλλ. μετάφρ. τοῦ
Στραβ. tom. I, pag. 330, not. 2). — Στ. 12, Ἀποδηλωθήσεται.] ΔΓ
(ἀμείνων), Ἀποδοθήσεται. — Μᾶλλον.] Λεῖπει ἔν τισι τῶν ἀντι-
γράφων ἢ λέξις, καὶ λειπούσης, οὐδὲν ἦττον ὀρθῶς ἔξει τὸ χωρίον. —
Στ. 18, Ἐπερχόμεθα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνεχόμεθα. Ἐτέρα ΔΓ, Συν-
εχόμενα ἔξομεν. — Στ. 24, Εὐφυῶς.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐφυεῖς. —
Ἐνενοήθησαν.] ΔΓ, Ἐπενοήθησαν. — Στ. 26, Κατεσπαρμένον.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατεσπαρμένον. — Στ. 29, Τὰς φύσει δεῖ.] Ὁ Γερ-
μανὸς ἐκδοτῆς ἐξ ΕΔ, Τὰς μὲν φύσει, ΑΤ, Ἄς φύσει. Διόγραφα
τὸν σύνδεσμον, ὡς κακῶς πλεονάζοντα.

ΣΕΛΙΑ 156, στ. 2, Ἡ μὴ πολὺν.] Ὁ Γερμανὸς, Καὶ τὰς μὴ
πολὺν, ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μὴ πολὺν ἧς συντομωτέρα μοι ἔδοξεν ἢ διὰ
μόνης τῆς τοῦ διαζευκτικοῦ προσθήκης διόρθωσις. — Ἐπιφάνειαν ἐχού-
σας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιφάνειαν μὲν ἐχούσας. — Στ. 4, Οὔσαν
τὴν κατασκευὴν.] Ὁ Γερμανὸς, Οὔσαν ἐκ κατασκευῆς, ἐξ ΕΔ,
ΑΤ, Οὔσαν κατασκευὴν. Συντομωτέραν ἔκρινα τὴν διὰ μόνης τῆς
τοῦ ἄρθρου παραλήψεως διόρθωσιν. — Στ. 18, Θαλάττης κατά.] Ἀμεί-
νων ἢ ΔΓ, Θαλάττης τῆς κατά.

ΣΕΛΙΑ. 157, στ. 2, Μᾶλλον μὲν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μᾶλλον δεῖ. —
Στ. 16, Ποθοῦμεν δεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, Ποθοῦμέν τε. Οὕτω δὲ καὶ ὁ
ἀρχαῖος μεταφραστῆς, *ista vero magis nosse concupiscimus*. —
Στ. 24, Περὶ ἐβδομήκοντα σαδίους.] Ὁ δὲ Φιλίστρατος ἐν τῷ Ἀπολ-
λωνίου βίῳ (βιβλ. ε, κεφ. 1) ἔξηκοντα φησὶν (ἰδ. τὴν Γαλλ. τοῦ
Στραβ. μετάφρ. tom. I, pag. 335, not. 1). — Στ. 25, Παραπλεύ-
σαντι.] ΗΔ, ΑΤ, Περιπλεύσαντι.

ΣΕΛΙΑ. 158, στ. 3, Ἐπτασάδιος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπτὰ σαδίοις.
ΔΓ, Ἐπτασάδιοις : Ἐπτὰ σαδίων. — Στ. 19, Πιθηκούσαι.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πιθήκουσαι.

ΣΕΛΙΑ. 159, στ. 7, Τὴν ἄλλην τὴν ταύτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν
ἄλλην γῆν τὴν ταύτην. — Στ. 24, Τὸ μέγιστον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ
μὲν μέγιστον. — Στ. 26, Κυράκτικῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κηρυκτικῆ.
Ἐσι δὲ, κατὰ τὸν Ὀρέλιον, ἦν ὁ τε Πτολεμαῖος καὶ ὁ Πλίνιος Κου-
ρίκταν (Curictam) καλοῦσι.

ΣΕΛΙΑ. 160, στ. 3, Εἰς τὴν Λιθύην.] ΔΓ, Ἐπὶ τὴν Λιθύην.

— Πλέοντων, τετρακισχιλίων.] ΔΓ, Πλέον τῶν τετρακισχιλίων. Συγέχεται ὅλη ἡ περίοδος αὕτη, τοῦ Στράβωνος γράψαντος εὐκρινέστερον οὕτως, ὡς γέ μοι δοκεῖ. Τὸ δὲ ἀπὸ ἄκρας ἰαχυγίας ἐπὶ μὲν τὸν μυχὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου τρισχιλίων ἐς τὴν ἔλαττον ἐπὶ δὲ τὴν Λιβύην πλέον τῶν τετρακισχιλίων ἐσί. — Στ. 13, Τῷδε συνεχές.] ΗΔ, ΑΤ, Τῷ δὲ συνεχές, ὅπερ ἔλαβεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ τοῦ Πλήθωνος, ΑΤ, Τὸ δὲ συνεχές. Ἐτέρα ΔΓ, ᾧ συνεχές. — Στ. 19, ὡς δ' αὐτως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ὡσαύτως δ'.

ΣΕΛΙΑ. 161, στ. 28, Εἰς Πόντον.] ΔΓ (ἀμείνων), Εἰς τὸν Πόντον. — Στ. 29, Τὸν Θράκιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ Θράκιον.

ΣΕΛΙΑ. 162, στ. 9, Κατ' ἴσόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ ἴσον.

ΣΕΛΙΑ. 163, στ. 13, Περιουσίας.] ΔΓ (ἀμείνων), Περιουσίας. — Στ. 22, Πολιτείων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πολιτῶν. — Στ. 24, Ἀμαξοίκοι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀμαξικοῖς. Ἀμαξοικοὶ δὲ λέγονται οἱ νομάδες σκύθαι, ἅτε ἐν ἀμάξαις οἰκοῦντες.

ΣΕΛΙΑ. 164, στ. 1, Περὶ τὸν βίον.] Ἐκ ΔΓ, προσθέτωκα τὸ ἄρθρον. — Καὶ τὴν φύσιν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ἅ τὴν φύσιν. Ἐτεροι δὲ διώρθουν, Κατὰ τὴν φύσιν. — Στ. 3, Πολλοῖς.] Ἡ παραλειπτόν ὅλως τὴν λέξιν, λείπουσαν καὶ ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων, ἢ ἐνάρθως γραπτόν, τοῖς πολλοῖς. — Στ. 12, Κρατοῖτο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κρατεῖτο. — Ἰπάρχει δὴ τι.] Ἄμεινον ἂν γράφοις, Ἰπάρχει δὲ τι. — Στ. 25, Βοσκημάτων μὲν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοσκημάτων μὲν πολλῶν. Ἴσως ἐγγράπτο Βοσκημάτων μὲν παντοίων (ἢ παντοδαπῶν). — Στ. 29, Τραχηλαίων.] ΔΓ, Τραχηλιμαίων, διὰ τοῦ μ (ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς Μέρ. Γ, σελ. 211). Οὐδετέρα τῶν γραφῶν ἐλληνικῆ γραπτόν, Τραχηλαίων, ὅπερ ὑπονοεῖν παρέχει ἔτερα ΔΓ, Τραχηλίων· πλὴν εἴ τις αὐτὴν ταύτην εἰς τὸ, Τραχηλείων, τρέπειν προαιροῖτο.

ΣΕΛΙΑ. 165, στ. 1, Τούτοις ἐν ἀποτέμενται τῶν πλευρῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Τούτοις ἐναποτέμενται τὸ πλευρόν. ΔΓ, Τούτοις μὲν ἐναποτέμενται τὸ πλευρόν. Ὁ νοῦς, Καὶ κατὰ ταῦτα τὰ πρὸς ἑω μέρη, τὸ ὄρος, ἢ Πυρῆνη, ἀποτέμενται ἐν τῶν πλευρῶν τῆς ἰδρυίας, τουτέστιν, ἢ Πυρῆνη ἀπαρτίζει τὸ ἐωθινὸν αὐτῆς πλευρόν· τῶν λοιπῶν δὲ τριῶν, τῶν θαλάττη περιρρύτων, τὸ μὲν νότιον ἢ καθ' ἡμᾶς, τουτέστιν ἢ μεσόγειος θαλάττα, περικλύζει, τὸ δὲ δυτικὸν καὶ τὸ βόρειον ἢ Ἀτλαντικῆ. — Στ. 12, Τὸ δὲ νότιον.] Ἴσ. γρ. Τοῦ δὲ

νοτίου. — Τὸ μὲν ταῖς Ἄλπεσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταῖς μὲν Ἄλπεσι — Στ. 16, Ὀμώνυμος αὐτῶ, καλούμενος.] Γράφε, Ὀμωνύμως αὐτῶ καλούμενος, ὡς φέρεται ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 23, Ποιοῦντα.] ΗΔ, ΑΤ, Ποιούντων· εἰ δὲ πρὸς τὸ, Ἄλπεων, συντάττειν βούλοιο, γράφε, Ποιουσῶν.

ΣΕΛΙΑ. 166, στ. 9, Αὐσόνιον,] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐσόνειον.

ΣΕΛΙΑ. 167, στ. 8, Ἴμαον.] ΕΔ, ΑΤ, Ἴμαῖον. ΔΓ, Ἴμαον. — Στ. 18, Τιβαρηνικῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Τιβαρηνικῶν. — Στ. 24, Καὶ ἡ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ τε τῶν. — Στ. 25, Καὶ ἡ Ἐπίκτητος.] Λείπουσιν ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων αἱ τρεῖς αὐταὶ λέξεις· παρὰ δὲ τῶ Πλάθωνι, Καὶ τὴν Ἐπίκτητον. — Στ. 28, Λυκάονες.] Κατάονες, γραπτέον εἶναι εἶκασεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.

ΣΕΛΙΑ. 168, στ. 10, Οἱ ἐν αὐτοῖς.] ΔΓ (πολλῶ προέχουσα) Ἡ ἐν αὐτοῖς. Οὕτω δὲ καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής, vel in eis. — Στ. 19, Τραχειώται.] ΗΔ, ΑΤ, Τραχιώται· παρὰ γὰρ ἦν ἄκουσιν Τραχειῶν Κιλικίαν ὀνομαζομένην, οὕτως ἐλέγοντο. — Στ. 25, Ταύτην.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύτη. ΔΓ, Ταύτας. Ἔτεροι διώρῳδον, Τούτους. — Στ. 26, Μέχρι τινός.] Μέχρι Τίγγις, γράφειν δεῖν ὑπέλαβεν οὐ πιθανῶς ὁ Ἀγγλὸς ἐκδότης.

ΣΕΛΙΑ. 169, στ. 1, Παρδαλῆ.] Τουτέσι, Παρδάλεως δορᾶ. ΗΔ, ΑΤ, Παρδάλει. ΔΓ, Παρδάλη. Καὶ πρὸ ἡμῶν δὲ ὁ Κασσιῶν, Παρδαλή δεῖν γράφειν ὑπενόησεν. — Στ. 2, Ἐσιν οἰκήσεσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσι ταῖς οἰκήσεσι. — Στ. 13, Πολλῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πολλοῖς. — Στ. 15, Ἄφικνοῦνται πόρρωθεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄφικνοῦνται οἱ πόρρωθεν. Ἴσως ἐγγράπτο, Ἄφικνοῦνται καὶ πόρρωθεν. — Καὶ οὐ πικρὰ, οὐδὲ πάντα λέγουσι.] Ἰσ. γρ. Καὶ οὐδὲ πικρὰ πάντα λέγουσι. — Στ. 20, Μαρμαρίδας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μαρμαρύδας. — Στ. 25, Μασσυλεῖς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μασσαλιεῖς. Ἀμεινον ἂν γράφοις, Μασσυλεῖς, ὡσπερ γράφει καὶ ὁ Πολύδοτος. — Στ. 29, Τινὰς ἐξ αὐτῶν.] ΔΓ (ἀμεινων), Τινὰς αὐτῶν.

ΣΕΛΙΑ. 170, στ. 12, Λέγω δὲ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγω δὲ τὸν, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἠβουλήθη μὲν τρέφαι (ἐξ ΕΔ) εἰς τὸ, Λέγω δὲ τὸ, ἔγραψε δὲ ὑπὸ τῶν τυπογράφων σφαλῆς, Λέγω δὲ τῶ. Ἡ συνάρτησις, Τῶν... τεταγμένων λέγω δὲ τῶν, παραπλησία τῇ μικρῶν ἀνωτέρω, Ἐκ τῶν γραμμῶν ἐκείνων... λέγω δὲ τῆς τε κ. τ. λ. — Στ. 24, Τὰ διασῆματα τὰ ἐν τῶ... μέλλοντα.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ διασῆματα ἐν τῶ... μέλλουσι. — Στ. 26, Ἰσημεριῶ.]

Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μεσημβρινῶ. — Στ. 29, Εἰ οἰκήσιμα καὶ ταῦτα.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰ καὶ ταῦτα οἰκήσιμα.

ΣΕΛΙΑ. 171, στ. 6, Ἐπιτέον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιθετέον. Ἴσως
ἐγγράπτο πάλαι, Ὑποθετέον. — Στ. 22, Ἐγγίνετο.] ΗΔ, ΑΤ,
Γέγονε. — Στ. 29, Ὀκτακοσίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκατόν.

ΣΕΛΙΑ. 172, στ. 1, Δι' οὐ γνωρίμων.] ΗΔ, ΑΤ, Διὰ γνωρί-
μων. Ὁ δὲ Γερμανὸς ἐκδότης, γράφειν παραινῶν, Δι' ἀγνωρίμων,
ταῦτόν ἠθούλετο τῷ νῶ, λέξει χρησάμενος οὐχ Ἑλληνικῇ. — Στ. 9,
Κυρήνης πεντακισχιλίου.] ΗΔ, ΑΤ, Κυρήνης μὲν πεντακισχι-
λίοις. — Στ. 17, Ἐςὶ διάμμος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐστὶν ἡ διάμμος. — Στ. 21,
Τετρακοσίους.] ΔΓ, Τριακοσίους. Ἴδε τὰς εἰς τὴν Γαλλ. τοῦ
Στράβ. μεταφρ. σημειῶσ. tom. I, pag. 372, not. 2. — Στ. 25,
Τετρακοσίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τριακοσίους.

ΣΕΛΙΑ. 173, στ. 1, Σουσιάδος.] Ἀλλαχού δὲ Σουσιὰ καλεῖ
τὴν χώραν. — Στ. 9, Συρακουσίων.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ,
Συρακοσίων. — Στ. 13, Μηδίας.] ΗΔ, ΑΤ, Μηθείας. — Στ. 15,
Κατ' Ἀμφίπολιν.] Γραπτίον, Καὶ κατ' Ἀμφίπολιν.

ΣΕΛΙΑ. 174, στ. 10, Ἐν δὲ τοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν τε ταῖς. —
Στ. 17, Ἀντιπεριζαμένου.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀντιγράφοις), ΑΤ,
Ἀντιπεριζαμένου. — Στ. 30, Ὠρῶν.] ΔΓ (πληρεστέρα) Ὠρῶν
ἰσημερινῶν.

ΣΕΛΙΑ. 175, στ. 4, Διὰ τὸ τρανώτερα εἶναι τῆς νῦν προκειμένης
πραγματείας.] Σημειοῦ τὸ Τρανώτερα ἐφ' ἧς καὶ νῦν ἐκλαμβάνομεν
σημασίας τοῦ, ὑψηλότερα, τεθειμένον ὑπὸ τοῦ Στράβωνος. — Στ. 29,
Οὐδὲ τοῦ μεγέθους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ τοῦδε τοῦ μεγέθους.

BIBLION TPITON.

ΣΕΛΙΑ. 178, στ. 5, Κατὰ μῆκος μὲν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ μὲν
μῆκος. — Στ. 13, Τὸ ξενώτατον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δὲ ξενώτα-
τον. — Στ. 18, Τὸν ἰβηρικόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἰβηρικόν. —
Στ. 27, Τὸ δυτικώτατον.] Ἐκ ΔΓ, προσειληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 30,
Τοῖς πέρσι τῆς Λιβύης.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῖς πρώτοις τῆς Λιβύης.
ΔΓ, Τοῖς πρώτης τῆς Λιβύης. Ἴσ. ἐγγράπτο πάλαι, Τοῖς τῆς
Λιβύης, ἢ, Τοῖς πρὸ τῆς Λιβύης.

ΣΕΛΙΑ. 179, στ. 4, Κούνεον.] Λατινιστὶ Cuneum, ἀπ' εὐθείας
τῆς Cuneus, ὁ σφῆν. — Στ. 8, Ὑφόρμους.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐφόρμους. —

Στ. 10, Οὐτ' ἄλλου του Θεῶν.] Τουτέστιν, οὔτε ἄλλου τινὸς τῶν Θεῶν. ΗΔ, ΑΤ, Οὐτ' ἄλλο τι τῶν Θεῶν. ΔΓ, Οὐτ' ἄλλου τῶν Θεῶν: Οὐτ' ἄλλου τὸν Θεόν.— Στ. 11, Λίδους συγκεῖσθαι τρεῖς ἢ τέτταρας.] Παραπλήσιον ἔοικεν οἷς εἴρηκε Πausanίας (ζ', 22) περὶ τῆς πάλαι τῶν Ἑλλήνων περὶ τοὺς Θεοὺς ἀγιστείας· « Τιμὰς Θεῶν ἀντί » ἀγαλμάτων εἶχον ἀργοὶ λίθοι.— Στ. 13, Σπονδοποιησαμένων.] ΗΔ, ΑΤ, Ψευδοποιησαμένων. Ἐτέροι δὲ διορθοῦν ἐπεβάλλοντο, Εὐχὰς ποιησαμένων, ἢ, Εὐχοποιησαμένων, καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ἡμῖν ἔδοξε πιθανώτερον τὸ Σπονδοποιησαμένων, οὐ μόνον ὡς τῇ ἐκδεδομένη κακῇ γραφῇ ἐγγύτερον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀντιδιαξέλλεσθαι ἔοικε πρὸς τὸ ἐξῆς, Θύειν δ' οὐκ εἶναι νόμιμον. Διὸ καὶ μεταρρύθμιζεν νῦν ἔξῃς τὴν Γαλλικὴν μου μεταφράσιν (tom. I, pag. 385) εἰς τὸ, qu'ils se bornent à faire des libations en leur honneur, mais qu'il, etc.— Στ. 23, Καὶ τοῦτο.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου προσεῖληφα τὰς λέξεις.— Στ. 27, Παραφωτισμοῦ.] ΔΓ, Περιφωτισμοῦ.— Πλείω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλείον.— Οὐκ ἐπακολουθεῖν.] ΔΓ, Οὐ παρακολουθεῖν.

ΣΕΛΙΑ. 180, στ. 2, Διαιγῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Δι' αὐλῶν. Ἰδ. τὰς εἰς τὴν Γαλλ. τοῦ Στράβ. μεταφρ. σημειώσεις μου tom. I, pag. 387, not. 3.— Στ. 4, Διὰ νέφους ξηροῦ καὶ ΛΕΠΤΟῦ.] Ἰσ. γρ. ΛΕΥΚΟῦ. Ὀνομάζει δὲ καὶ Ξενοφῶν (Κύρ. Ἀναβάσ. Α, ἢ, § 8) Λευκὴν νεφέλην, πρὸς ἀντιδιαξέλλου τῆς ἐπὶ τὸ μελάντερον παχυνομένης καὶ ὕδατωδεστέρας.— Στ. 22, Κελτικοί.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κελτοί. ΔΓ, Κέλτιοι.

ΣΕΛΙΑ. 181, στ. 5, Τουρθητανίαν... Τουρθητανούς.] Ἐνθάδε τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, διὰ τοῦ π ἔγραψα τὴν δευτέραν συλλαβὴν (κατὰ παρήναι καὶ ὁ Κασωδῶν), οὐ διὰ τοῦ τ, κατὰ φέρουσιν αἱ ἐκδόσεις καὶ τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον.— Στ. 11, Ἐχουσι συγγράμματα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχουσι τὰ συγγράμματα (Ἰσ. γρ. Ἐχουσί τινα συγγράμματα).— Στ. 13, Οὐ μιᾶ ἰδέα.] Ἰσ. γρ. Οὐ μὴν μιᾶ ἰδέα, ἢ συντομώτερον, Οὐ μιᾶ δ' ἰδέα.— Γλώττη μιᾶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γλώττη ἰδέα.— Στ. 20, Ὁ Ἄνας.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.— Στ. 21, Εἰς τὸ μεταξύ.] Κάνθαδε ἐκ ΔΓ ἢ τοῦ ἄρθρου πρόσληψις.

ΣΕΛΙΑ. 182, στ. 5, Ἐμπορεία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμπορία.— Στ. 19, Νάβρισσαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνάβρασσις, ὁ Κασωδῶν, ὡς συνώνυμόν πως τῷ προηγουμένῳ, Ἀνάχυσσις, ἐξεδέξατο. Πισοῦται δὲ μου τὴν διορθῶσιν ὅτε Ἰταλὸς μεταφραστὴς, γράψας Nabrissa, καὶ

αὐτὸς μάλιχα ὁ Στράβων, συνάπτων, ὡσπερ ἐνθάδε, καὶ κατωτέρω (σελ. 187) τὴν Νάβρισσαν τῇ Ἄστᾳ. Εἰσι δὲ δύο πλησιόχωροι τῆς Ἰβηρίας πόλεις, ἃν ἡ μὲν νῦν τοῖς Ἰσπανοῖς Lebrixa, καλεῖται, ἡ δ' Ἄστα, Mesa de Asta.—Στ. 22, Ἐπ' αὐταῖς] ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' αὐτῆς.—Στ. 23, Ὑπὸ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ τῶν.—Στ. 5, Καπιώνος.] ΗΔ, ΑΤ, Καπιώνος· Cæpio (Καιπίων) γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Ῥωμαῖος οὗτος στρατηγός, περὶ οὗ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 247) ὁ Στράβων.—Στ. 29, Ὡς' ἴδει.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡς εἶδει.

ΣΕΛΙΑ. 183, στ. 10, Διαρρέει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Διαίρει.—Στ. 26, Ταύτην.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὴν ἀντωνυμίαν.

ΣΕΛΙΑ. 184, στ. 5, Βαίτει.] ΗΔ (ἴδ. κατωτέρ. σελ. 63), ΑΤ, Βαίτι.—Ἀστία.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀστίνας. ΔΓ, Ἀστίνας.—Στ. 8, Τοῦκκις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦκκις.—Στ. 11, Ἐξήκοντα καὶ τετρακοσίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Χιλίους καὶ τετρακοσίους. ΔΓ, Ἐξακισχιλίους.—Στ. 17, Κονίσορις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κονίσωρις.—Στ. 19, Συνίασι μάλιχα, ὑπερκειμένη κ. τ. λ.] Τοῦτο μὲν ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπερκειμένην' ἐπηνώρωσα δὲ καὶ τὴν εἶξιν, ΑΤ, Συνίασι, μάλιχα ὑπερκειμένη, ὑφ' ἧς παραχθέντες οἱ μεταρρασαὶ τὸ Μάλιχα τοῖς ἐξῆς συνήψαν, δεῦν συνάπτειν τῷ Συνίασι.

ΣΕΛΙΑ. 185, στ. 1, Κασλώνας.] Ἐξ ΕΔ (συναδούσης τῷ Πολυβίῳ καὶ ἄλλοις), ΑΤ, Κλασῶν. ΔΓ, Κλασῶνος. Ὁ δὲ Πλούταρχος (Σερτωρ. § 3, Βίων Μέρ. Δ, σελ. 3) Κάσλωνα ὀνομάζει τὴν πόλιν, κατὰ συγκοπὴν περὶ ἧς συγκοπῆς, ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὸν Μάρκου Ἀντωνίου Πίνακα (λέξ. Ἡρκλάων, καὶ Τοῦσκλα). Εὔρηται καὶ Κασυλόπολις ἐγγεχαραγμένη ἀρχαίῳ λίθῳ, κατὰ φησιν ὁ Ἄγγλος ἐκδότης, οικειοτέρα γραφῇ τῷ Ῥωμαϊκῷ ὀνόματι Castulo. Ἐσι δὲ ἡ τοῖς νῦν Ἰσπανοῖς ὀνομαζομένη Caslona.—Οὐκ ἔτι.] ΗΔ (ἦν πιεσοῦνται νῦν καὶ αἱ ἌΓ) ΑΤ, Οὐκ ἔστι.—Στ. 10, Καὶ τούτου μεταλλείας.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὰ μεταλλείας. ΔΓ, Καὶ τοῦ μεταλλείας: Καὶ τοῦ μεταλλείας (ἡ ὡς τὸ ἡμέτερον ἀντίγραφον, Καὶ τοῦ μετὰ λαιᾶς).—Στ. 19, Ναυκληρίων.] ΗΔ (παρὰ τὸ οὐδέτερον Ναυκλήριον), ΑΤ, Ναυκληριῶν.—Στ. 23, Μεσογαία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεσογαία.—Ἡ ὑπὲρ τῆς.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 186, στ. 14, Ὀκτακοσίους.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀκτώ. Θυμασίον γὰρ τι ἠδούλετο λέγειν ὁ Στράβων ἐνθάδε· τὸ δὲ, Ὀκτώ, πρὸς τῷ ἀθυμασίῳ καὶ γελαιῖον. Οὕτως ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 228) πλημμύρα

Θαλάσσης καὶ ἀνάχυσιν ἐφ' ἑπτακοσίους ραδίους σημειώσεται. — Στ. 17, Ναυτιλία, διὰ τήν.] ΗΔ, ΑΤ, Ναυτιλία, αἱ διὰ τήν. ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), Ναυτιλία, αἱ διὰ τήν. — Στ. 18, Ῥύσει.] Ἐκ ΔΓ (καὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων), ΑΤ, Φύσει. — Ἀντιπνέουσαι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀντιπνέουσαι. ΔΓ, Ἀναπνέουσαι: Ἀντιπνέουσι. — Στ. 19, Τοῖς ναυκληρίοις.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῖς ναυτιλίοις. ΔΓ, Ταῖς ναυκληρίαῖς: Τοῖς ναυκλήροις: Ταῖς ναυτίλοις. — Στ. 24, Τὰς πρὸ τῶν ποταμῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰς πρὸς τὸν ποταμόν. Ἄμεινον ἴσως τὸ γράφειν ἀπροθέτως, Τὰς τῶν ποταμῶν. — Στ. 25, Ἀπελήφθη.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπελείφθη.

ΣΕΛΙΑ. 187, στ. 1, Καθάπερ καί.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν τελευταῖον σύνδεσμον. — Στ. 2, Νάβρισσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νέβρισσα. Ἐστὶ δ' ἥς ἀνωτέρω (σελ. 55) διώρθωκα τὴν κακὴν γραφήν. — Στ. 4, Τῷ πολλαχόθεν.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ πολλαχόθεν. — Στ. 5, Καὶ πρὸς ἀλλήλους.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 7, Πλήμας, τῶν διειργόντων ἰσθμῶν τοὺς πόρους πλωτοὺς ἀπεργαζόμεναι.] ΗΔ, ΑΤ, Πλήμας, καὶ διειργομένας ὑπὸ τῶν διειργόντων ἰσθμῶν τοὺς πόρους καὶ πλωτὸν ἀπεργαζομένων. ΔΓ, Πλήμας (ἄλλ. Πλήμματος) διειργομένας ὑπὸ τῶν διειργόντων ἰσθμῶν τοὺς πόρους, καὶ πλωτοὺς (ἄλλ. πλωτῶν) ἀπεργαζομένων: Πλήμας καὶ διειργομένας ὑπὸ τῶν διειργόντων ἰσθμῶν τοὺς πόρους πλωτοὺς ἀπεργαζόμεναι. — Στ. 9, Ἄπανα δ' ἡ.] ΗΔ (πεπιζωμένη νῦν καὶ ὑπὸ ΔΓ), ΑΤ, Ἄπανα δῆ. — Στ. 21, Μόλις, παρενεχθεῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Μόλις, διενεχθεῖς, ἣν προείλετο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ ΔΓ, ΑΤ (ἐν ταῖς πρότερον ἐκδόσεσι) Μόλις γὰρ διενεχθεῖς. Ἔτεροι παρῆνουν γράφειν, Μόλις, παραδιενεχθεῖς. Τὴν ἡμετέραν διόρθωσιν πιεζοῦται καὶ ἕτερον χωρίον τοῦ Στράβωνος (ἀνωτέρ. σελ. 127). — Στ. 30, Χεῖρων.] ΗΔ, ΑΤ, Χεῖρον.

ΣΕΛΙΑ. 188, στ. 1, Νῦν δὲ ἔρια.] ΔΓ, Νῦν δὲ καὶ ἔρια. — Μάλλον.] (Ἰδ. Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν Ἀναγν. σελ. ζ'). — Στ. 2, Καὶ ὑπερβολὴ δὲ τίς ἐστίν.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν δεῦτερον σύνδεσμον. — Στ. 5, Ἄφθονος... ἀφθονία.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄφθονος... ἀφθονία. — Στ. 7, Λεβορίδας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λεβηρίδας. Ἰδ. τὰς εἰς τὴν Γαλλ. τοῦ Στράβ. μετάφρ. σημειώσεις μου tom. I, pag. 412, not. 1, αἷς προσίθει, ὅτι καὶ Λειρούς ἕτεροι τὰς Λεβορίδας ὠνόμαζον· φησὶ γὰρ Ἡσύχιος, « Λειρὸς... τὸν μικρὸν λαγῶν ». — Στ. 8, Γὰρ φυτά.]

ΔΓ (ἀμείνων), Γάρ καὶ φυτά. — Στ. 17, Φέρει, τρέφουσιν.] Τὸ μὲν, Φέρει, ἐκ τῶν πρᾶτερον ἐκδόσεων, καὶ τινῶν ἀντιγράφων, ΑΤ, Τρέφει· τὸ δὲ, Τρέφουσιν, ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Φέρουσιν. — Στ. 19, Καταλάβωσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταλάβουσιν· οὐ ἡ διόρθωσις οὐδ' ἔχρησεν ἀντιγράφων. — Στ. 22, Ναυκληρίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ναυκλήρων.

ΣΕΛΙΑ. 189, στ. 2, Λιμνασίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Γυμνασίαν. Ἐπιθετὴν εἰς τοῦτο τὸ χωρίον Γαλλικὴν μου σημειώσιν (Strab. tom. I, pag. 414, not. 1) ἢ προσίθει, ὅτι τὸ κράτιστα εἶναι τῶν ὄσρέων τὰ πρὸς ταῖς λίμνας, ἢ λιμνάζουσιν αἰγιαλοῖς, γεννώμενα, καὶ τοιοῦτοις μάλιχα τόποις χαιρεῖν αὐτὰ, δῆλον καὶ ἐξ Ἀριστοτέλους, αἰεὶ ποτε Λιμνόςρεα καλοῦντος τὰ τοῖς λοιποῖς ὀνομαζόμενα ὄσρεα. Ταῦτο δὲ συμβαίνει καὶ τοῖς λοιποῖς ὄσρεώδεσι καὶ κοχχοειδέσι. — Στ. 3, Κητείων.] Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον (ἐξ ἑτέρας παρὰ τὴν τοῦ γράψαντος χειρὸς), Κητείων ὃ προέχειν ἔοικε τῆς ἐκδομένης γραφῆς. — Στ. 6, Πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι.] Ὄφειλεν εἰπεῖν, Πολὺ τοὺς κ. τ. λ. καθάπερ εἶρηκε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 2), Πάντας ὑπερβέβληται τοὺς πάλαι. — Στ. 12, Ἄλλης.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀλέης. — Στ. 13, Παραλίας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Παλαιᾶς. — Στ. 17, Ἐξαιρουμένη δὲ θάμνου.] Ἐξ ΕΔ καὶ ΔΓ, ΑΤ, Ἐξαιρουμένη δὲ ἐκ θάμνου. — Στ. 25, Ἐπιλειπούσης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιλιπούσης. — Παρὰ τᾶλλα πῖον.] ΗΔ, ΑΤ, Παραθαλάττιον. ΔΓ, Παρὰ θάλατταν τε (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου) : Παρὰ θαλάττιον. — Στ. 27, Γενομένης.] ΗΔ, ΑΤ, Γενομένης. — Στ. 29, Κεχορηγημένης.] ΗΔ (πισουμένη νῦν καὶ ἐξ ἀντιγράφων), ΑΤ, Κεχορηγημένουσ. — Στ. 30, Ἀλλὰ καὶ μάλιχα.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις.

ΣΕΛΙΑ. 190, στ. 7, Οὐ γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔτε γάρ. — Στ. 8, Οὐδὲ χαλκός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ δὴ χαλκός. — Στ. 20, Τάντευσεν.] ΗΔ (πισουμένη νῦν καὶ ἐξ ἀντιγράφων), ΑΤ, Κάντευσεν. — Στ. 26, Κατεψομένου.] ΗΔ, ΑΤ, Κατεψομένου. — Στ. 27, Ἀποκαίεσθαι.] Ἰσ.γρ. Ἀποκαθαίρεσθαι. — Στ. 28, Γὰρ ὁ τύπος.] Μεταμέλει μοι παριδόντι τὴν Σαλμασίον διόρθωσιν, Γὰρ οὗτος. — Λιτώδης.] ΗΔ, ΑΤ, Λιτώδης, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης μετέβαλεν (ἐκ τῆς Σαλμασίον διορθώσεως) εἰς τὸ Λυτώδης. Ἀλλὰ τὸ μὲν Λυτώδης ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ εὐδιάλτους, οὐδ' ἑλληνικὸν ὄλωσ ἐστὶ· διὸ καὶ ὁ Σνειδέροσ (Λεξικ. λέξ. Λυτώδης) ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις

καλῶς ποιῶν ἔταξε τὴν τοῦ Σαλμασίου ταύτην διάρθρωσιν. Τὸ δὲ Λιπώδης, τὴν γούν αἰτίαν δηλοῖ, δι' ἣν θάττον ὁ χρυσὸς τοῦ ἀργύρου τίκεται· τὰ γὰρ ὀπωσοῦν λιπαρὰ θάττον αἰσθάνεται τοῦ πυρός. Ἐστὶ δὲ τοῦνομα μεταλλουργικόν, καὶ ἴσον ἐνθάδε δύναται τῷ Τακερός· ὅθεν καὶ ῥήμα τοῖς μεταλλουργοῖς ἐν χρήσει, τὸ Συλλεπαίνεσθαι παρά τῷ Στράβωνι (κατωτέρ. σελ. 299).—Στ. 30, Ἀπανάλισκει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπανάλισκει.

ΣΕΛΙΑ. 191, στ. 5, Χαλκουργείων.] Οὕτως ὀρθῶς ἢ τοῦ Ἄγγλου ἔκδοσις ἀντὶ τοῦ Χαλκουργῶν.—Στ. 8, Τὸ πλήθος.] Ἐκ τοῦ ἔμου ἀντιγράφου, ΑΤ, Ὁ τὸ πλήθος.—Στ. 9, Ῥητορίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ῥητορίας.—Στ. 11, Τκαῖσα.] Ἐξ ΕΔ παρελήφην ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἀντὶ τῆς ἀδιανοήτου μὲν γραφῆς, ΤΑ ΚΑΙΝΑ, παρεχούσης δ' ὑπονοεῖν μήποτε ἐγγράφτο ΤΑΚΕΡΑ ΟΥΣΑ· ὁ πιθανολογεῖν πῶς ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ ἐχομένου, Ἄτε ἀργυρίτις, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο τρέπειν προαιροῖτό τις εἰς τὸ, Ἡ τε ἀργυρίτις.—Στ. 15, Ἀεννάου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀεννάου.—Ταμειῖον.] Ἐκ τοῦ ἔμου ἀντιγράφου, ΑΤ, Ταμειῖον.—Ἀνεκλείπτου.] Ἐτήρησα (οὐ καλῶς ποιῶν) τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων καὶ τῶν ἀντιγράφων γραφὴν, δεόν γράφειν, Ἀνεκλείπτον.—Στ. 19, Ωραίω.] ΔΓ, Ῥητορικῶ· Οὐρανίω· τὸ δ' ἔμου ἀντίγραφον, Οὐνω (ὅπερ ἂν εἴη μᾶλλον Οὐρανῶ, ἢ Οὐρανίω). Ἴσως ἢ γνησίᾳ γραφῇ ἦν, Ἀγοραίω, τουτέστι δικανικῶ.—Στ. 26, Καὶ τοὺς ἐν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ πρὸς τοὺς ἐν.—Τοῖς Αἰγυπτίοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταῖς Αἰγυπτίαις.—Στ. 27, Ἀναντλοῦντων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀναντλοῦνται. ΔΓ, Ἀναντλοῦντας· Ἀναντλοῦντα· Ἀντλοῦντα.—Κοχλίας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σκολίας. Ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Κοχλείαις.—Τὸν δὲ λόγον οὐ τὸν αὐτόν.] Οὕτως ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τὸν δόλον οὐ τὸν αὐτόν. ΔΓ, Τὸ δ' ὅλον οὐ ταυτόν.—Στ. 28, Τοῦτοις.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτον. Ἄτεροι δὲ παρήνουν γράφειν Τοῦτων. ΔΓ, Τοῦτο.—Καὶ ποτέ (γρ. Καὶ ποτε).] ΗΔ, ἢ τοῦ συνδίσμου προσθήκη, ὃν ἐνια τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, Ποτέ, τάττει. Ἴσως ἄμεινον τὴν ὅλην περίοδον ταύτην, ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντας, καὶ τὸ πλέον τοῖς ἀντιγράφοις πειθομένους, οὕτως γράφειν· Τὸ δ' ὅλον οὐ ταυτόν εἶναι τούτοις τε καὶ τοῖς Ἄττικοις.—Στ. 29, Ὅσα μὲν γὰρ ἈΝΕΛΑΒΟΝ... οὐκ ἔλαβον.] ΔΓ, ἌΝ ἘΛΑΒΟΝ. Τοῦτο διαφύρωσ τὸ αἰνίγμα καὶ διορθῶσαι καὶ ἐξηγήσασθαι ἐπεβάλλοντο οἱ κριτικοί. Οἱ μὲν γὰρ, ἈΠΕΛΑΒΟΝ, δεῖν γράφειν, ἢ γούν ἐπὶ τῆς τοῦτου σημασίας τετάχθαι τὸ Ἀνέλαβον, ᾗθησαν, ἢ ἢ ὁ νοῦς, ἔτι

τὰ δαπανηθέντα εἰς τὴν μεταλλείαν ἀπέλαβον μόνον, μηδὲν κέρδος προσλαβόντες. Οἱ δὲ οὕτως ἀναγινώσκειν παραινέουσιν· Ὅσα μὲν γὰρ Ἐλαβον, Ἄνελαβον... οὐκ ἔλαβον ὧν ὁ νοῦς πρόδηλος, καὶ ἡ διάρθρωσις οὐκ ἀπίθανος. Ἐφείσθω δὲ καὶ ἡμῖν δηλῶσαι τὸ περιζήμενον ἴσως προαιρετόν τὴν ΔΓ, Ὅσα μὲν γὰρ Ἄν Ἐλαβον κ. τ. λ. τουτέστιν, ὅσα δυνατὸν ἢ ἐνδεχόμενον ἦν λαβεῖν. Καὶ πισιούνται πως ταύτην ὁ τε Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (έ, 37) καὶ ὁ Ἀθήναιος (ς, σελ. 233), ὁ μὲν λέγων, «Ἄ μὲν ἠλπισαν ἐνίοτε λαβεῖν, οὐκ ἔλαβον κ. τ. λ.» ὁ δ' Ἀθήναιος, «Ἄ μὲν ἔμελλον, οὐκ ἔλαβον, κ. τ. λ.» Ἐξί δ' ἄλλως γράφειν καὶ, Ἄνεβαλον, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ, Ἄνελαβον ἐπὶ τοῦ Ἄνεβαλον ἐκδέξασθαι, ἐν' ἧ ὁ νοῦς, ὅσα ἀνήντησαν καὶ ἄνω ἔλαβον ἐκ τῆς γῆς, οὐκ ἔλαβον· χουῖς γὰρ καὶ λίθοι μόνον ἦσαν, μηδὲν ἔχοντες ἀργύρου.

ΣΕΛΙΔ. 192, στ. 1, Αυσιτελεῖ.] Πρὸς τὸ, Μεταλλείαν ἴσως μέντοι γραπτέον, Αυσιτελεῖν.—Τοῖς μὲν γὰρ χαλκουργοῖς.] ΔΓ, Τοῖς μὲν χαλκουργοῖς.—Στ. 2, Τινές.] Προσεληφα τὴν λέξιν ἐκ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου (έ, 36), ἵνα θεραπέυσω τὸ ἀσυνάρτητον τοῦ χωρίου. Νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐν τῷ προτέρῳ χωρίῳ λείπει ὁ, Γάρ, σύνδεσμος ἐκ τινων ἀντιγράφων, γραπτέον, οἶμαι, καὶ σικτέον οὕτως τὴν ὅλην περίοδον· Τούτοις δ' ὑπεράγαγαν λυσιτελεῖ, τοῖς μὲν χαλκουργοῖς τέταρτον μέρος ἐξάγουσι τῆς γῆς τὸν χαλκὸν, τῶν δ' ἀργυρευόντων [τισὶν] ἰδιωτῶν... ἐξαίρουσι. Καὶ ἔσαι τὸ Ἐξαίρουσι, καθάπερ καὶ τὸ Ἐξάγουσι, οὐ ρῆμα, ἀλλὰ μετοχῆς δοτική.—Στ. 3, Ἐξαίρουσι.] Οὕτω τὰ πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων, ΑΤ, Ἐξαιρόντων. Ἰσως γρ. Ἐξαιροῦσαι.—Στ. 4, Ἐπιπολῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' ἐπιπολῆς.—Στ. 9, Ἐξακθεῖν φησιν ἀργύρω... χρυσῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐξανθεῖν φασιν ἀργυρεῖω... χρυσίω. Ποσειδώνιος γὰρ ἐστὶν ἐτι ὁ φάσκων ταῦτα.—Στ. 12, Ἡθητηρίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰσηθητηρίους· ἀνθ' οὗ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐτέραν οὐκ ἀμείνω προσέλετο γραφὴν Ἐσηθητηρίους.—Στ. 15, Ἐκοσί.] ΔΓ, Ὀκτώ.—Στ. 17, Μυριάδας.] ΔΓ, Μοίρας.—Στ. 21, Διαττάσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Διαρτάσθαι.—Στ. 24, Τὸν ἀργυρον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἀργύριον.—Στ. 26, Οὔτε ἐνταῦθα.] ΗΔ, ΑΤ, Οὔτε δὲ ἐνταῦθα.—Στ. 27, Ἐγκτήσεις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκτίσεις· ἀνθ' οὗ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψε (ἐξ ΕΔ), Κτήσεις, ὁρῶς μὲν τῷ κῆ, ἀνομοιότερον δὲ τῇ πρὸ αὐτοῦ γραφῇ.—Στ. 28, Ἐν δὲ Κασαλῶνι.]

ΗΔ, ΑΤ, Ἐνθεν δὲ καὶ Κασαῶνι.—Στ. 29, Ἀργύρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργυρίου.

ΣΕΛΙΑ. 193, στ. 1, Κασαλῶνος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κασαῶνος.—Στ. 2, Διὰ τὰ ἀργυρεῖα.] Ἐκ ΔΓ, προσεληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 7, Καὶ τὰς περὶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὰς πρὸς.—Στ. 9, Γηρυόνου.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Γηρυόνος, ὃ προεἰλετο ἐκ ΔΓ ὃ Γερμανὸς ἐκδότης. Ὁ Γηρυόνης γάρ, τοῦ Γηρυόνου, παρ' Ἑλλήσι τῇ δὲ περιτοσυλλάβῳ κλίσει Ῥωμαῖοι ἐνιαχοῦ ἐχρήσαντο Geryon, Geryonis, ὃ Γηρυών, τοῦ Γηρυῶνος.—Στ. 10, Ἀντιπέρας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀντιπέραν.—Στ. 11, Παγὰς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πηγὰς.—Στ. 12, Ἐν κευθμώνων πέτραις.] Ὅρθῶς ὃ τὰ Σησιχόρου συλλέξας λειψανα παρήνει γράφειν, Ἐν κευθμῶσι πετρῶν. Ἐσι μέντοι συντομώτερον διορθοῦν, Ἐν κευθμῶνι πέτρας.—Στ. 15, Τὰ ἀσερίσκους σημειωθέντα μοι νῦν ὀρῶ καὶ ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων λείποντα.—Στ. 24, Εὐπαραδῶτερα.] Τοῦδ', ὃ καὶ ὃ Γερμανὸς ἐκδότης προεἰλετο, καὶ αὐτὸς ἔγραψα, οὐχ ὡς σαφές, ἀλλ' ὡς γοῦν ἑλληνικώτερον τῆς τῶν προτέρων ἐκδόσεων τερατώδους γραφῆς, Εὐπαραδοξότερα περὶ οὗ ἔπιτε τὴν εἰς τὸδε τὸ χωρίον Γαλλεῖσι γεγραμμένην σημείωσιν (Strab. tom. I, pag. 428). ΔΓ, Εὐπαραδῶτερα' ἦν εἰ τις τρέψοι εἰς τὸ Εὐπαραλώτερα (τουτέστιν ἀμείνους καὶ ἦττον τραχείας ἔχοντα τὰς παραλίαις), οὐδὲν μᾶλλον σαφές ποιήσεται τὸ χωρίον.—Στ. 25, Πυθέα πιεσύσας δι' ἀλαζονεῖαν.] ΔΓ... ἀλαζονεῖαν. Ὁ νοῦς, Τοῖς ἀλαζονεῦμασι τοῦ Πυθέου πιεσύσας.—Στ. 29, Περὶ αὐτῶν.] Τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεχθέντων. Ἴσως μέντοι ἐγγράπτο, Περὶ αὐτοῦ, τουτέστι, περὶ Ὀμήρου.

ΣΕΛΙΑ. 194, στ. 1, Ἐσχάτην ἤκουεν αὐτήν.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ἐσχάτη ἤκουεν αὐτή.—Στ. 6, Ἀκούοντα τὰ περὶ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀκούον τὰ περὶ.—Στ. 9, Ζοφεροῖς.] ΗΔ (συναδουσα τοῖς ἐν ἀρχῇ (σελ. 25) εἰρημένους τῷ Στράβωνι), ΑΤ, Ζεφυροῖσι. ΔΓ, Ζεφύροις.—Στ. 11, Ἐχθος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἔθος.—Στ. 13, Τὴν μέχρι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν μέχρι.—Στ. 19, Καὶ ὃ Κατὰ Σικελίαν.] ΗΔ (ὃ διορίζων τὴν Σικελίαν τῆς Ἰταλίας δηλονότι πορθμὸς), ΑΤ, Καὶ τὸ κατὰ Σικελίαν πλὴν εἰ μὴ τις προαιροῖτο γράφειν, Καὶ τὰ κατὰ Σικελίαν.—Στ. 23, Στρατεία.] Ἐνθάδε τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ Στράβωνος (σελ. 195-196), ἵνα μὴ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις ἀναγκαζῶμαι λέγειν, διὰ διφθόγγου ἔγραψα, ὅτι μὲν ἐκ ΔΓ, ὅτι δ' αὐτὸς διορθώσας.—Στ. 26, Σφόδρα.] Ἐκ ΔΓ προσεί-

ληφα τὴν λέξιν. — Στ. 30, Καθάπερ τήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθάπερ καὶ τήν.

ΣΕΛΙΔ. 195, στ. 5, Τῆς τε ἐκείνου.] Ἐκ ΔΓ ὁ σύνδεσμος. — Στ. 6, Περιγενομένων, ἐπίσης κακώσαντος.] ΗΔ, ΑΤ, Γενομένων, καὶ ἐπίσης κακώσαντων. — Στ. 10, Συνέθη οὖν τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνέθη τοῖς. — Στ. 13, Αἰσχρόν τοι... πάλιν. ἢ τε τοῦ Αἰνείου.] Συγκεχυμένα καὶ τῇ ρίξει καὶ τῇ γραφῇ ταῦτα, ὅπως ἐπηνώρωθα, μαθεῖν ἐξιν ἐκ τῆς Γαλλικῆς σημειώσεως (Strab. tom. I, pag. 431, not. 4). — Στ. 18, Μενεσθέως.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀδυσσεύς. — Στ. 27, Οὔτε ποτ'.] ΗΔ (συνάδουσα ταῖς Ομήρου ἐκδόσεσι), ΑΤ, Οὐδέ ποτ'.

ΣΕΛΙΔ. 196, στ. 2, Τὸν ἄδην.] Ἐκ ΔΓ τὸ ἄρθρον. — Στ. 8, Γηρυόνου.] Ἀποκατέγησα καὶ ἐνθάδε τὴν ἀρχαίαν τῶν τε ἐκδόσεων καὶ τῶν ἀντιγραφῶν γραφήν, ΑΤ, Γηρυόνος (ἴδ. ἀνωτέρ. σελ. 61). — Στ. 16, Καὶ ταῦτα μαρτύρια· Καρχηδόνιοι μετὰ.] Ἴσως ἐγγεγραπτο πάλαι, Καὶ ταῦτα μαρτύρια, καὶ Καρχηδόνιοι, οἱ μετὰ. — Στ. 18, Φιάλαις.] Ἐκ τῶν τοῦ Στράβωνος Χρησομαθειῶν (Μέρο. Γ, σελ. 326), ΑΤ, Φάτναις. — Στ. 23, Ἐγὼ δ' οὐτ' ἄν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐγὼ τ' οὐτ' ἄν, ἣν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης εἴληφεν ἐξ ΕΔ. Ἡ ἀρχαία γραφή, Ἐγὼ τ' ἄν οὐτ'. — Ἀμαλθείης.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀμαλθίης. — Στ. 24, Οὔτ' ἔτεα.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐτ' ἔτη. Ἡ ἀρχαία γραφή, Οὔτε τὰ. — Στ. 25, Χήκατόν.] ΗΔ, ΑΤ, Χ' ἑκατόν. Ἡ ἀρχαία γραφή, Καὶ ἑκατόν. — Στ. 28, Μὴ ἴσον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἡ ἴσον. Ὁ νοῦς, Ἡ οὕτω τις ἂν νοήσει τὸ τοῦ Ἀνακρίοντος, οὐ βούλομαι βασιλεῦσαι ἴσον τῷ Ἀργανθωνίῳ, τῷ ζήσαντι ἑκατὸν πενήκοντα ἔτη, ἢ ἀπλούσερον, οὐ βούλομαι πολὺν χρόνον βασιλεῦσαι τῆς Ταρτησσοῦ.

ΣΕΛΙΔ. 197, στ. 3, Καὶ διὰ τὴν συγγένειαν.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς μεταφράσεσιν.) ἡ τοῦ συνδέσμου πρόσληψις. — Στ. 14, Στολάτοι λέγονται ἢ Τογάτοι.] Ἴσ. γρ. Λέγονται Τογάτοι, μόνον. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσεις. — Στ. 20, Εὐθύπλοια ράδιοι διακόσιοι δέκα.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐθύπλοιαί· ράδιοι δ' εἰσὶ δέκα. — Ἐνταῦθα δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ ὁ πρῶτος τῶν συνδέσμων. — Στ. 22, Πύργου.] Ἴσ. γρ. Ἄκρου, τούτεσι τοῦ Βαρβαρίου. — Ἰδρυνται.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰδρύνονται. — Ὀλισίπων καὶ Λάκεια.] ΗΔ, ΑΤ, Εἶπον καὶ λάκεια. ΔΓ (διὰ μᾶς λέξεως), Εἶπον λάκεια. Καὶ Λάκεια μὲν τίς ἂν εἴη πόλις χαλεπὸν διορίσασθαι· Ὀλισίπων δ' ἐξιν ἢ νῦν καλουμένη Λισβόνα (Lisbonne). — Στ. 28, Ἀπολαμβάνειν.] ΔΓ, Ἀπολαμβάνειν.

ΣΕΛΙΔ. 198, στ. 2, Κατὰ Μόρωνα πόλιν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κατὰ

λόγον ἀπολειπεῖν.—Στ. 9, Ταῖς δὲ τοῦ ποταμοῦ πλημμύραις ἐπεχειρήσῃ τὴν ἄλωσιν.] ΗΔ (συνάδουσα τὸ πλεόν τοῖς ἀρχαίοις μεταφρασταῖς), ΑΤ, Τοῖς δὲ τοῦ ποταμοῦ πλίθροις ἐπεχειρήσῃ τὴν ὄλοσιν, ἥς γραφῆς μόνον τὸ Πλίθροις μετεποίησεν εἰς τὸ Πλευροῖς (ἐξ ΕΔ) ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, προσεπινοήσας, ὅτι καὶ ἄλωσιν, οὐχ ὄλοσιν, ἐχρῆν γράφειν.—Στ. 12, Αὗται κράτιςαι.] Ἰσ.γρ. Αὕτη κρατίση, τουτέστιν ἡ Μόρων πόλις. Καὶ εἴ γε οὕτως εἶχεν ἡ γραφή, ἐνήλλαξα ἂν καὶ τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν (Strab. tom. I, pag. 439), εἰς τὴν Μόρωνα πόλιν μόνην ἀνενεγκῶν τὸ Κρατίση.—Στ. 13, Ὀστρακίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀσρέων. Ὀσράκια καλεῖ Στράβων ἐν γένει, ὥσπερ καὶ ὁ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ Στράβωνι βιώσας Ξενοκράτης (σελ. 3, ἐμ. ἐκδόσ.), τὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις καλούμενα Ὀσρακόδερμα, ὧν εἶδος εἰσι τὰ θέρει.—Στ. 16, Βαίτει.] Οὕτω προδήλως ὡς τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, ΑΤ, Βαίτι, ὥσπερ διώρθωκα ἀνωτέρω (σελ. 56), καὶ σιγῶντων τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 18, Ὀρῶν.] Ἰσως διαγράφειν χρὴ τοῦνομα, Ἴδε τὰς εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν σημειώσεις μου (Strab. tom. V, pag. 145).—Στ. 21, Δούριος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δουρείας. Ἐτέρα ΔΓ, Δουρίας.

ΣΕΛΙΑ. 199, στ. 4, Ὑπεναντίως δὲ ΤΟΙΣ ΝΥΝ ἔνιοι κ. τ. λ.] Διαγραφπτέον ἴσως τὰς λέξεις ΤΟΙΣ ΝΥΝ, ἃς οὐδ' ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστὴς ἐξέφρασεν ἢ γοῦν τρεπτέον εἰς τὸ ΤῶΝ ΝΥΝ, συναπτόντας τῷ ἔνιοι, ἐν' ἧ, ἔνιοι τῶν νῦν ἱστορικῶν ἢ γεωγράφων.—Στ. 12, Ἡ δὴ καί.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡδὴ καί.—Στ. 13, Τὴν παραλίαν τὴν κατὰ τὴν Μαυρουσίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μαυρουσίαν.—Στ. 22, Μούνας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μουλιάδας.

ΣΕΛΙΑ. 200, στ. 17, Ὅν οἱ πλείοντες καὶ χρώμενοι... λιμένα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅν οἱ πλείοντες χρώμενοι... λιμένας.—Στ. 19, Πεντήκοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τριάκοντα.—Στ. 27, Ἡρῆξαντο.] ΔΓ (ἀμείνων), Ἡρχον.—Στ. 28, Ἀνομίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνοίας.

ΣΕΛΙΑ. 201, στ. 2, Στεῖραν εἶναι... οἰκείσθαι δ' ὑπὸ λησῶν.] ΔΓ (κομψοτέρα), Στεῖραν οὐσαν... οἰκείσθαι ὑπὸ λησῶν.—Στ. 13, Ἀλειπτηρίους χρωμένους δίς.] Ὑποπτος λέξις τὸ, Δίς (ΔΓ, Δυσι) ὥφειλε γοῦν εἶναι, Δίς τῆς ἡμέρας, ὥσπερ ἡρμηνεύσα μεταφράσας Γαλλιστί. Ἰσως ἦν, Ἀλειπτηρίους χρωμένους ξηροῖς, ὃ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἦν φράσαι, Ξηραλοιφοῦντας.—Στ. 22, Χαμαιεῦναι, βελθεῖαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χαμαιεῦναι, καὶ βελθεῖαν.

ΣΕΛΙΑ. 202, στ. 3, Ζύθει.] Πιθανῶς τῷ ἐκ βελάνων* γίνεται γὰρ

καὶ ἐκ τούτου τοῖς κριδᾶς οὐκ ἔχουσι.—Στ. 4, Γινόμενον.] ΗΔ, ΑΤ, Γενόμενον.—Στ. 9, Ἄλλά.] Ἰσ. γρ. Ἄμα.—Στ. 10, Ἀναμιξῆ ἀντιπρασλαμβανόμεναι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀναμιξῆ ἀντιπροσαντιλαμβανόμεναι. ΔΓ, Ἀναμιξῆ ἀντιπροσαντιλαμβανόμεναι. Ὁρῶτερον ἂν γράφοις, καθάπερ εἶκασα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσειςι (Strab. tom. I, pag. 448, not. 3) Ἀναμιξῆ ἀνδράσι προσαντιλαμβανόμεναι. Πισώσταιτο δ' ἂν τοῦτο καὶ Ὀμηρος (Ἰλιάδ. σ', 593), λέγων

Ἔνθα μὲν ἠΐθειοι καὶ πάρθενοι ἀλφεισίβοιοι
Ἄρχευντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.

—Στ. 12, Κεραμίους.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Κηρίνοις. Ἐτεροι δὲ παρήνουν γράφειν, Κερατινοῖς, πιθανώτερον ἴσως ὀρείους γὰρ ὄντας καὶ βαλανηφάγους, κέρασι μᾶλλον εἰκὸς χρῆσθαι ἀφ' ὧν εἶχον προβάτων, ἢ κεραμίους ἀγγεῖοις, ὧν τὴν πλάσιν ἠγγούουν.—Στ. 14, Οἱ λίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Οἱ δὲ λίαν.—Στ. 15, Ἀργυροῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀργύρου.—Στ. 19, Αἰγύπτιοι.] Ἰσ. γρ. Ἀσσύριοι· Ἀσσυρίων γὰρ ἦν ἔθνος τὸ προτιθέναι τοὺς νοσοῦντας εἰς τὰς ὁδοὺς, καθάπερ αὐτὸς Στράβων ἐρεῖ (Μέρ. Γ, σελ. 171) ἐξ Ἡροδότου (ἀ, 197) λαθῶν.—Στ. 22, Νυνὶ δὲ καὶ τὰ μονόξυλα *ἀ δῆ* σπάνια.] ΔΓ, Νυνὶ δὴ καὶ τὰ κ. τ. λ.: Νυνὶ δ' ἔχουσι καὶ τὰ κ. τ. λ. Οὐδεμία τούτων τῶν γραφῶν ἔρρωται· οὐ γὰρ ἀπὸ διφθερίνων ἐπὶ μονόξυλα, ἀλλὰ τοῦμπαλιεν, ἀπὸ μονοξύλων ἐπὶ διφθέρινα, καὶ ἀπὸ τούτων καθ' ἑξῆς εἰς τὰ τελώτερα μεταβαίνει τὸ βιομήχανον τῶν ἀνθρώπων, καθάπερ καὶ Στράβων ἐδήλωσεν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 184), εἰπὼν, « Σκάφεσι, » πηκτοῖς μὲν τανῦν, τὸ παλαιὸν δὲ καὶ μονοξύλοις ». Ἡ τοίνυν γραπτέον, Νυνὶ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ τὰ μονόξυλα σπάνια, ἢ, Νυνὶ δὲ πηκτοῖς· καὶ τὰ μονόξυλα δὲ σπάνια.—Στ. 23, Ὡν περ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡσπερ. Ὁ δ' ἀρχαῖος μεταφραστὴς, Ὄνπερ (quem)· οὐδὲ τοῦτο κακῶς.—Στ. 25, Ἄσυρας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀσούρους. ΔΓ, Ἀσούρας.—Οὐασκῶνων καὶ τῆς Πυρήνης.] Ἐπανώρθωτο τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, γράφων ἀσίκτως, Οὐασκῶνων καὶ τῆς Πυρήνης.

ΣΕΛΙΔ. 203, στ. 5, Ὅσοις δὲ μὴ τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσοις δ' ἤττον τοῦτο. Ὁ νοῦς, ὅσοις δὲ μὴ συμβαίνει εἰρηνεύειν, καὶ Ῥωμαίοις ἐπιμίγνυσθαι.—Στ. 6, Καὶ τῆς ἀπὸ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ἀπὸ τῶν. ΔΓ, Καὶ ἀπὸ τῆς τῶν.—Στ. 14, Στρατιωτικόν.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατιωτικῶν (ἴδ. ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 149).—Στ. 21, Ἐπὶ πλείον δισχίλιος

δισχιλίους σταδίους εἴρηται.] Ἐκ ΔΓ (πλὴν οὐ παρόλιπον, Καί, συνδέσμου), ΑΓ, Ἐπὶ πλείονι καὶ δισχιλίους εἴρηται σταδίους, Ἐτέρα ΔΓ, Ἐπὶ πλείον ἢ δισχιλίους σταδίους εἴρηται. Ὁ νοῦς, Τὸ δὲ λειπόμενον τοῦ ὅλου μήκους τῆς ἰσθμίας κατὰ την προαλίαν, τουτέστι τὸ ἀπὸ Στηλῶν ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀκρωτήριον διάστημα, ἐν δισχιλίους σταδίους, εἴρηται — Στ. 24, Ἰπό.] ΗΔ, ΑΓ, Ἀπό.

ΣΕΛΙΔ. 204, στ. 6, Ἀπὸ τῆς μισογαίας] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Τὴν ἀπὸ τῆς μισογαίας. — Στ. 9, Ἐστὶ τοῖς.] ΗΔ, ΑΓ, Ἐστὶν ἐν τοῖς. — Στ. 10, Συμπασι.] ΗΔ, ΑΓ, Σαίματι. Ἐταροι δὲ διώρθουν, Νομάσι, καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὴν Γαλικὴν μετάφρασιν (S rab. iom. I, pag. 155, not. 2) — Στ. 12, Πρὸς δύσει.] ΔΓ (αμύμων) Πρὸς δύσειν. — Στ. 15, Πλησίον.] ΗΔ, ΑΓ, Καὶ πλησίον. — Φοινικικὴ τε τῷ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Φοινίκης τῷ. Ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Φοινικικὴ τε τῷ. — Στ. 17, Ἀθήρη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Αὔθηρα. — Αὔτη.] ΗΔ, ΑΓ, Αὔτη.

ΣΕΛΙΔ. 205, στ. 1, Ἄλλοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἄλλος. — Ὄψικέλλαν.] Ὄκέλλαν, γρηπτεῖον εἶναι εἴκαθεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης. — Στ. 2, Ὄκέλλαν κτίσμα.] ΗΔ, ΑΓ, Ὁ Ὄψικέλλα κτίσμα. Ὁ δὲ Γερμανὸς ἐκδότης εἴκασε γράψαι δεῖν, Ὁ Ὄκέλλου κτίσμα, φυλάσσων καὶ τὴν ἀντωνυμίαν, καὶ Ἀττικῶς τὴν γενικὴν ἐκφέρων. Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα διορθώσις, καὶ τῆ τερατώδει ταύτη ΔΓ, Ὁ καὶ λάκτισμα, συνηθεῖ, καὶ τὴν Δωρικὴν (Δωρικοῦ ὀνόματος) γενικὴν Ὄκέλλα κατὰ χώραν εἶα, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, Ὄκέλλας. Εὔρηται μέντοι παρὰ τῷ Ξενοφῶντι, Ὄκέλλος, ἀνδρὸς ὄνομα Σπαρτιάτου. — Τοῦ μετὰ... διαβάντος.] ΔΓ, Τῶν μετὰ... διαβάντων. — Στ. 11, Μήνιγγα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Μήνυγγα. — Στ. 21, Τὴν τοιαύτην.] Ἰσ.γρ. Ταύτην. — Στ. 24, Μαινομένους ὑπέλαβον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Καὶ μαινομένους ὑπέλαβον. Αἰνίττεται δ' Ἐρατοσθένει, ὃς φλυάρους ἀπέφαινε τοὺς ἐξηγουμένους τὸν Ὀμηρον, καθάπερ ἔλεγεν ἀνωτέρω (σελ. 23) ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 206, στ. 7, Τοῦτο δὲ τὸ αὔθαδες ἐν τοῖς.] ΗΔ, ΑΓ, Τοῦτο δὲ αὔθαδες ἐν δὲ τοῖς. — Στ. 8, Ἐπιθετικοί.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ Συνειδέρου διορθώσει, ἐν τῷ Ἑλληνογερμανικῷ Λεξικῷ), ΑΓ, Ἐπίθετοι. — Στ. 24, Ἐρμυνοτάτη.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψεν ἐκ ΔΓ, Ἐρμυνότητι. Νῦν δὲ καὶ τὸν ἐπόμενον, Καί, σύνδεσμον διαγράψαι δεῖν οἶμαι, ἐν ἧ ἀδιακρίτως, Ἐρμυνοτάτη τεῖχει. — Στ. 25, Κατεσκευασμένω.]

ΗΔ (συνήθουσα καὶ τῷ ἰμῶ ἀντιγράφῳ), ΑΤ (βαρβάρου), Κατασκευασμένη. Ἰσ. ἐγγράφτο, Κατεσκευασμένη. Καὶ ἔσαι τὸ ὅλον, Καὶ γὰρ ἐρμυνοτάτη τείχει, κατεσκευασμένη καλῶς, κ. τ. λ. παραπλήσιον οἷς κατωτέρω (σελ. 207) λίγει, Κατεσκευασμένη τοῖς ἄλλοις ἰκανῶς, καὶ πάλιν ἀλλαγῆ (Μέρ. Γ, σελ. 295), Πόλις εὐερκεσάτη, κατεσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι.—Στ. 26, Ἀργυρίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργυρείων.—Στ. 28, Μέγισον.] ΗΔ (συνάθουσα τῇ ἀρχαίᾳ μεταφράσει, *amplissimum*), ΑΤ, Μεῖζον.

ΣΕΛΙΑ. 207, στ. 4, Μικρὸν... καὶ τοῦ Ἰβηρος.] ΗΔ (συνάθουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφραστῇ *Paululum... atque Ibero*), ΑΤ, Μικρὸν... ἢ τοῦ Ἰβηρος. Ἀλλ' ἴσως ἀμείνων ἦν εἴκασα διόρθωσιν πρότερον (Strab. tom. I, pag. 462, not. 5), Μακρότερον... ἢ τοῦ Ἰβηρος.—Στ. 13, Κύκλον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐν κύκλῳ.—Στ. 14, Καρχηδόνι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καρχηδόνα.—Στ. 22, Καρταλίαις.] Ἄμεινον ἂν γράφοις *Thlykōs*, Καρταλία' οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς, *Cartalia*, εἴρηκε.—Στ. 29, Τοῖς ἄλλοις.] Ἰσ.γρ. Τοῖς ὅλοις.

ΣΕΛΙΑ. 208, στ. 10, Τετρακοσίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τετρακισχιλίους. Τὸ δ' ἀληθές, Διχκοσίους, γραπτέον, ὥσπερ εἴκασα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι (Strab. tom. I, pag. 462, not. 5), συνυδοκοῦντος καὶ τοῦ σοφοῦ Γοσσελίνου.—Στ. 17, Παλαιάπολις.] Οὕτω τὸ ἰμὸν ἀντίγραφον (κατὰ τὸ Νεάπολις), ΑΤ, Παλαιά πόλις.—Στ. 21, Τοῦτον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο.—Τείχει.] Ἰσ.γρ. Τῷ τείχει.—Στ. 29, Ἰουγγάριον.] Ἐκ ΔΓ (ἐνθάδε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς) ΑΤ, Ἰουγγάριον. *Juncarium* γὰρ ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι, οὐ *Jungarium*.—Τινὰ δέ.] ΗΔ, Τινές δέ.

ΣΕΛΙΑ. 209, στ. 15, Θαλάττη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θάλατταν.—Στ. 16, Ἐπιψάνουσαν μόνον τοῦ Σχοινοῦντος, εἰς ταῦτο δὲ κ. τ. λ.] Τὸ μὲν, Δέ, ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καί' ἔτρεψα δ' ἂν καὶ τὸ Μόνον εἰς τὸν, Μὲν, σύνδισμον, εἰ μὴ με παραπλησία φράσις (κατωτέρ. σελ. 312) ἐκώλυε.—Στ. 17, Κασαλῶνα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κλάσωνα.—Στ. 20, Ἐλθεῖν Καίσαρα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλθεῖν καὶ Καίσαρα.—Στ. 27, Ἀσύρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀσούρων.—Στ. 29, Τελευτῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Τελευτήν.

ΣΕΛΙΑ. 210, στ. 16, Καλαγούρι.] ΗΔ, ΑΤ, Καλάγουρι.—Στ. 18, Δ' ἐν Ὀσχ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δέ νόσφ.—Στ. 25, Οἰκῶνα.]

Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰδάνουσαν. — Στ. 27, Ἀκουϊτανίας.] ΗΔ (ὡς φέρεται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ κειμένου τῶν ἀρχαίων ἐκδόσεων), ΑΤ, Ἀκουϊτανίας. — Στ. 29, Ὑστερον δ' ὁ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑστερον δέ.

ΣΕΛΙΑ. 211, στ. 9, Ὑπερβαλόντι.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπερβάλλοντι. — Στ. 13, Κελτιβηρίας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰβηρίας. — Στ. 14, Δούριος.] ΗΔ, ΑΤ, Δουρίας. — Στ. 25, Ὀρόσπεδαν.] Γράφει Ὀροσπέδαν, καθὰ φέρει καὶ τὸ ἑμὸν ἀντίγραφον. — Στ. 25, Αὐτῶν δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῶν τε. — Στ. 28, Τὴν ἀρετὴν τῶ.] Ἰσ γο. Τὴν ἀρετὴν ἐν τῶ. — Στ. 30, Νομαντινοί.] Γράφει, Νομαντινοί.

ΣΕΛΙΑ. 212, στ. 5, Περὶ τῶ Ἰβηρι.] Διῶσθου τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, τρέπων εἰς τὸ, Ἐπὶ τῶ Ἰβηρι. — Περὶ ὀκτακοσίου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπὶ ὀκτακοσίου. — Στ. 23, Ἡ διὰ τὸν ἐκτοπισμόν.] Γραπτίον, οἶμαι, Καὶ διὰ τὸν ἐκτοπισμόν. — Στ. 27, Οὐδ' αὐταί.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, Οὐδ' αὐταί. — Στ. 28, Οἰκούντων.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκούντων.

ΣΕΛΙΑ. 213, στ. 17, Ἴππους τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἴππους τοῦς τῶν. — Στ. 21, Εἰς Βαφὴν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς τὴν βαφὴν. — Στ. 24, Ἡ μέντοι.] Ἐκ ΔΓ νῦν (οὕτω παλαι διαρῥωκῶς). ΑΤ, Ἡ μὲν. Τὸ ἑμὸν ἀντίγραφον, Ἡμῶν (ἀντὶ τοῦ, Ἡ μὲν οὖν, ἴσως).

ΣΕΛΙΑ. 214, στ. 5, Πανοικίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πανοικί. — Στ. 14, Προπίπτοντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσπίπτοντας. — Στ. 17, Νομίζεν κόσμον.] Ἰσ.γρ. Μίγαν νομίζεν κόσμον ὡσπερ ἡρμήνευσαν οἱ ἀρχαῖοι μεταφρασαί. — Τυμπάνιον.] Παραπλήσιον τι εἶσκειν εἶναι τὸ τῶν Ἰβηρίδων γυναικῶν Τυμπάνιον τῆ τῶν Λακαϊῶν σαλία· περὶ ἧς φησὶν Ησύχιος, « Σαλία, πλέγμα καλάθω ὅμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαιναί· οἱ δὲ, Θολία ». — Στ. 23, Πρὸς δὲ τῆ ἀληθεία τοιαῦτα πολλὰ καὶ εὔρηται.] ΗΔ, ΑΤ, Πρὸς δὲ τῆ ἀληθεία τῆ τοιαῦτη πολλὰ καὶ εἴωραται. — Στ. 25, Οὐ μόνον τά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐ μόνον δὲ τά. Τοῦ δὲ συνδίσμου παραλειφθέντος, ἐπάναγκες καὶ τὴν ρίζην ἐνήλλαξα. — Στ. 28, Δεδεμένων.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν δεδεμένων. — Στ. 29, Τῶν γονέων.] Ἐκ ΔΓ ἢ πρόσληψις τοῦ ἐνθάδε ἀναγκαίου ἄρθρου.

ΣΕΛΙΑ. 215, στ. 1, Κληθεῖς... αὐτόν.] Ἰσ.γρ. Κληθεῖσα... αὐτήν. — Στ. 3, Καὶ Σκυθικά.] ΔΓ (ἀμείνων) Καὶ τὰ Σκυθικά. — Καὶ τὰ πρὸς ἀνδρείαν.] Ἐξ ΕΔ ἢ τοῦ ἄρθρου πρόσληψις. — Στ. 6, Αὐταί.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐταί. — Στ. 12, Αὐτὸς δ' ἐπιπόνως.] Ἐκ τοῦ ἑμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Καὐτὸς ἐπιπόνως. — Στ. 14, Ἀφείη.] ΗΔ,

ΑΤ, Ἀφίησι. ΔΓ, Ἀφίη : Ἀφήσοι.—Τὸ νήπιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν νήπιον.—Στ. 17, Σύνδυο.] ΗΔ, ΑΤ, Σὺν δύο.—Στ. 21, Ἄρυσθαι, μυοθηρούνας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄρυσθαι, καὶ μυοθηρούνας. ΔΓ, Ἄρυσθαι, μυοθηρούνας.—Στ. 22, Καὶ διεσώζοντο.] ΗΔ ἢ τοῦ συνδέσμου προσθήκη.—Στ. 26, Ἐπαιάνιζον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπαιώνιζον.—Στ. 30, Ἀποδεικνυσθαι.] ΔΓ, Ἀπολείπεσθαι.

ΣΕΛΙΑ. 216, στ. 1, Γυναικοκρασίαν] Οὔτω καὶ αἱ ἐκδόσεις καὶ τάντιγραφα. Ἄμεινον ἂν γράφοις, Γυναικοκρατίαν (ὡσπερ ἔγραφεν ὁ Ἄγγλος ἐκδότης), κατὰ τὸ, Ἀριστοκρατία, Δημοκρατία, καὶ τὰ παραπλήσια, εἶγε βούλει σημαίνειν τὸ τῶν γυναικῶν κράτος. Καὶ ὁ μὲν Στέφανος (Πίνακ. σελ. 700) ἐν ἀρχαίοις Λεξικοῖς τὴν Γυναικοκρασίαν εὐρών ἐπὶ τῆς περὶ τὰς γυναίκας ἀκρωσίας τῶν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐπὶ ταύτης τῆς σημασίας ὀρθῶς εἰρήσθαι ὑπέληθε. Τῷ δὲ Σινειδέρω Ἀττικῶς εἰρήσθαι δοκεῖ τὸ Γυναικοκρασία, ἀντὶ τοῦ Γυναικοκρατία, τῷ τόν τε τούτῳ σημαίνειν, μαρτύρια παρεχόμενος τοῦτο τε Στράβωνος τὸ χωρίον, καὶ ἕτερον Πλουτάρχου, ἐν τῷ Κλεομένους βίῳ (§ 55, Μέρ. Ε, σελ. 150, ἐμ. ἐκδ.). Εμὶ δὲ φαίνεται, ἢ ἐξωσέον ὅλας εἶναι τῶν Ἑλληνικῶν βίβλων τὸ Γυναικοκρασία, ὡς ἀντιγραφῶν ἀμάρτημα, ἢ τῆς Ἀττικῆς Μούσης ἀποσχοινίζοντας, τῷ παρακμάζοντι Ἑλληνισμῷ ἀναθεέν. — Στ. 5, Ὑπ' αὐτῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπὲρ αὐτῶν (ἴδε Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν Ἀναγν. σελ. 5). — Στ. 16, Ὅσα δὲ καὶ πόριζω.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσα δὲ δὴ πόριζω — Στ. 24, Ἐπεὶ καὶ Ἰβηρίαν... πᾶσαν τὴν ἔξω τοῦ Ροδαννοῦ καὶ τοῦ ἰσθμοῦ.] Κακῶς ὑπέλαθον ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσειςι (Strab. tom. I, pag. 488, not. 2) διορθώσεως χορήζειν τὸ χωρίον ὑπερ ὧφειλον οὕτως μεταφράσαι, Les anciens donnoient le nom d'Ibérie à tout le pays situé au-delà du Rhône et de l'Isthme formé par les deux golfes Gaulois. — Στ. 29, Ἰγλήτας.] Οὔτω γραπτέον, ἢ γοῦν (ὡσπερ ὁ Βυζάντιος Στέφανος), Ἰγλητας, οὐκ ἰγλήτας ἔστι γὰρ παρά τὴν, Ἰγλης, ἢ Ἰγλῆς, εὐθείαν, περιττοσύλλαβως κλινομένην.

ΣΕΛΙΑ. 217, στ. 8, Κασαλώνος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κασάωνος. — Στ. 9, Ὑπ' αὐτοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπ' αὐτοῦ. — Στ. 20, Μέρη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄρη. — Στ. 24, Παραλίας.] ΗΔ, ΑΤ, Παραρορίας.

ΣΕΛΙΑ. 218, στ. 7 (Καλοῦσι δὲ καὶ Βαλεαρίδας), προκείσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Καλοῦσι δὲ Βαλεαρίδας, ἃς προκείσθαι. ΔΓ (τοῦ

ἔμου ἀντιγράφου) Καλοῦσι καὶ Βαλειαρίδας προκείσθαι. — Στ. 10, Γυμνησιῶν.] Οὕτω κακῶς παρ' ἅπασε γράφει (ἐνθάδε τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς Γυμνησιῶν. — Στ. 11, Ἔβουτος.) Ἐγγραφα ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, κατὰ γέγραπται καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς ἀνωτέρω (σελ. 158 καὶ 208), ΑΤ, Ἐβουτος. ΔΓ, Ἄβουτος.

ΣΕΛΙΑ. 219, στ. 6, Καὶ πεπυρακτωμένον.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῆ), ΑΤ, Ἡ πεπυρακτωμένον. — Στ. 14, Δίρρεις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέρρεις — Στ. 25, Δὲ ἐν Ἑρμυνείᾳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τε ἐν Ἑρμυνείᾳ. Πιθανῶς δ' ἕτεροι φασι, Δὲ ἐν Ἑρμῆ, γραπτεῖον εἶναι Ἑρμῆς γὰρ ἐπεγράφετο τὸ τοῦ Φιλητᾶ βιβλίον. — Στ. 26, Ἀραιὸς ἰξὺς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀραιὸς ἰξὺς, ὅπερ ἀνθυπέβηλεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τῆ τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφῆ, Ἀραιὴ ἰξὺς, ἕτεροι διώρθουν, Ἀραιὴν ἰξύν. — Στ. 28, Μελαγκρύνιας.] Ἀποκατέσθησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Μελαγκρανίς. Ἄμεινον δ' ἂν γράφοις, Μελαγκράνης, ἢ Μελαγκράνιος, ἢ Μελαγκράνιδος.

ΣΕΛΙΑ. 220, στ. 18, Γαδειρανοῦς.] Ἐνθάδε τε καὶ τοῖς ἐξῆς διὰ τοῦ ρ̄ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γαδειτανοῦς, ἢ, Γαδιτανοῦς. — Στ. 22, Γαδειτανοῦς.] Ἐνταῦθα μέντοι ἐφύλαξα τὴν διὰ τοῦ τ̄ γραφὴν, καίπερ τοῦ ἔμου ἀντιγράφου καὶ ὡδε, Γαδειρανοῦς, φέροντος. Ῥωμαίου γὰρ ἐπώνυμον ὄν, οὐκ ἀπεικὸς τὸν Στράβωνα καὶ τὸν Ῥωμαϊκὸν τηρῆσαι τύπον τὸν ἰδιότικόν Gaditanus γὰρ ἐκείνοις λέγεται, παρὰ τὴν Gades πληθυντικὴν εὐθείαν, ὁ παρ' Ἑλλήσι Γαδειρανοῦς, παρὰ τὰ Γάδειρα.

ΣΕΛΙΑ. 221, στ. 7, Τὸ τοῦ μήκους τῆς.] Ἰσ.γρ. Τὸ μῆκος τῆς. — Στ. 9, Φερεκύδης.] Ὁ δὲ Πλίνιος (H. N. IV, 22) Φιλιεῖδην φησὶ τοῦτο λέγειν, οὐ Φερεκύδην. — Στ. 15, Ἀποσχάξει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποσχάξει. — Στ. 16, Ἐκ τούτου πεπλάσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκ τοῦ πεπλάσθαι. — Στ. 18, Κοινῆ μέντοι.] Ἰσ.γρ. Καὶ νῦν μέντοι. — Στ. 19, Λέγεται.] Ἀποκατέσθησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Λέγοντες. — Στ. 20, Ὄν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀντινα. — Στ. 21, Ἀποικίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποικίας. — Στ. 24, Στρατιάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρατιᾶς.

ΣΕΛΙΑ. 222, στ. 7, Προκείσθαι.] ΔΓ (ἀμείνων), Κεῖσθαι. — Στ. 28, Ὅ τι ἂν τις... παράλογον.] ΗΔ, ΑΤ, Τί ἂν τις... παρὰ λόγον.

ΣΕΛΙΑ. 223, στ. 10, Ἐπιγράψαντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπέγραψαν.

— Στ. 24, Καὶ λεγομένων.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο δίχα τοῦ συνδέσμου. — Τόπων τινῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν τόπων τινῶν.

ΣΕΛΙΑ. 224, στ. 2, Ἐκλιπόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκλειπόντων.

— Στ. 7, Ἐν τοῖς τοιοῦτοις.] Γραπτέον, Ἐν τοιοῦτοις. — Στ. 14, Οἶαν.] Τυπογραφικὸν ἀμάρτημα ἐν τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει, παροραθὲν καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ, ΑΤ, Οἶαν. — Στ. 15, Γαδειρίδας.] Ἀποκατέσχησεν τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφὴν, ἐκβαλὼν τὸ, Γαδειρίτας. — Στ. 23, Ἦν φησιν.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ Ἰταλοῦ μεταφραστοῦ), ΑΤ, Ἦν φησιν ἀναφέρεται γὰρ πρὸς τὰ ἀνωτέρω (σελ. 222) εἰρηνέα, « Τὸ ἀνάλωμα... ταύτας λέγεσθαι φησιν ».

ΣΕΛΙΑ. 225, στ. 3, Εἴργεται τῶν οἰκειῶν ἐξόδων.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴργεται τῶν τοιοῦτων ἐξόδων οἰκειῶν. ΔΓ, Τῶν οἰκειῶν τοιοῦτων ἐξόδων : Τῶν τοιοῦτων οἰκειῶν ἐξόδων. — Στ. 14, Καὶ ἐκλείπει.] Ἀποκατέσχησεν τὸν σύνδεσμον ἐκ τῶν προτέρων ἐκδόσεων. — Στ. 19, Κενῶς.] ΕΞ ΕΔ (συναδούσης τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφραστῇ inaniter) ΑΤ, Καινῶς. — Στ. 22, Τὰ μὲν πρό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ πρό.

ΣΕΛΙΑ. 226, στ. 1, Εἰ δ', ὥσπερ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰ δ' ὅπερ. Ἐτέρα ΔΓ, Εἰδ' ὥσπερ. — Στ. 3, Εἰκὸς εἶναι τινα.] ΗΔ, ΑΤ, Εἶναι ἂν τινα. — Στ. 8, Ὅταν οἶον ἐκπνοή.] ΔΓ (οὐ κακῇ), Ὅταν ἢ ἐκπνοή. — Ἀπολείπει... ἀναχωρεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπολείπει... ἀναχωρεῖ — Στ. 10, Κακείνη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκείνη. — Στ. 15, Ἡμέρα μὲν γὰρ καὶ νύξ τῇ τοῦ ἡλίου περιφορᾷ.] Ἐκ ΔΓ (συναδούσης τῷ ἀρχαίῳ μεταφραστῇ), ΑΤ, Ἡμέρα μὲν γὰρ καὶ νυκτὶ ἢ τοῦ ἡλίου περιφορά. — Στ. 14, Τοτὲ μὲν... τοτὲ δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποτὲ μὲν... ποτὲ δέ. — Στ. 18, Διοιδεῖν.] Ἀποκατέσχησεν τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἣν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, διὰ τυπογράφων ἴσως ἀμαρτίαν, εἰς τὸ ἀκατανόητον, Διὸ ἰδεῖν, ἔτρεψεν.

ΣΕΛΙΑ. 227, στ. 3, Πλεονάζειν δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸν πρῶτον τῶν συνδέσμων. — Στ. 4, Ἐνιαυσιαίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐνιαυσίας. Ἄμεινον γράφειν, Ἐνιαυσίους, ὡς φέρουσιν αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, καὶ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς κείμενον τοῦ Στράβωνος. — Στ. 8, Ἐαρινῆς.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ (ποιητικῶ), Εἰαρινῆς. — Στ. 9, Τῶν δῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν δέ. — Στ. 11, Τὸν ἡμερήσιον χρόνον καὶ τὸν νυκτερινόν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν ἡμερησίων χρόνων καὶ τῶν νυκτερινῶν. — Στ. 12, Πῶς οἶόν τε πολλάκις.]

ΗΔ (ἦν περὶ οὖνται νῦν καὶ τάντιγραφᾶ), ΑΤ, Πῶς οἴονται τὸ
πολλάκις. — Στ. 15, Ἡ τοὺς Γαδειρίτας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ καὶ
ἱσάκις δὲ τοὺς Γαδειρίτας. — Στ. 18, Γίνεσθαι.] ΗΔ, ΑΤ,
Γενέσθαι. — Στ. 27, Ἐκάσου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκασον.

ΣΕΛΙΔ. 228, στ. 12, Τὸ διπλάσιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸ
διπλάσιον. — Στ. 13, Γινομένης.] ΗΔ, ΑΤ, Γενομένης. — Οὐδ'
οὕτω.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ (καταφατικῶ), Οὔτω. — Στ. 22, Πολλάκις,
καὶ φύλλα.] ΗΔ, ΑΤ, Πολλάκις δὲ φύλλα. — Στ. 28, Φέρει δ'
οὐ δένδρον.] ΗΔ, ΑΤ, Φέρει δ' οὐδὲν δένδρον. — Στ. 29, Βο-
τάνη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ βοτάνη.

ΣΕΛΙΔ. 229, στ. 17, Δημοσίᾳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δημοσίαν. —
Στ. 22, Δειργούσης τήν.] ΗΔ, ΑΤ, Δειργούσης εἰς τήν.

BIBLION TETARTON.

ΣΕΛΙΔ. 232, στ. 5, Τὰ δ' εἰς ἐκντίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δ'
εἰς ἐναντίας. — Στ. 14, Ἄλπειων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄλπειων. ΔΓ, Ἄλ-
πειῶν : Ἄλπινῶν. — Στ. 19, Οὔσπερ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄσπερ. —
Στ. 20, Τεσσαρεσκαίδεκα.] Γράφει, Τεσσαρακαίδεκα ; ἐκ ΔΓ
ἑλληνικωτέρας. — Στ. 24, Ὅτι ἂν ἤ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ὅτι ἂν
ἤ. — Στ. 28, Μὲν οὖν ἐστὶν αὕτη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μὲν οὖν αὕτη.

ΣΕΛΙΔ. 233, στ. 6, Εἰς ἑκατέραν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς τὴν ἑκα-
τέραν. — Στ. 11, Ὄσπερ εἴρηται.] Μετετόπισα τὰς δύο λέξεις ταύ-
τας, γεγραμμένας πρότερον ἀμέσως μετὰ τὸ ἀνωτέρω, Σύρρους.
— Στ. 15, Προϊόντι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παριόντι.

ΣΕΛΙΔ. 234, στ. 1, Μεταξύ.] ΔΓ (χμεινων), Ἡ μεταξύ.
— Στ. 10, Χειμῶνος δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸν δευτερον τῶν
συνδέσμων. — Στ. 13, Ἐπρχίας.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ,
Ἰπαρχίας. — Στ. 15, Ενθεν μὲν εἰς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐνθεν εἰς.
— Στ. 29, Ἐπ' Ἐβρόδουον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Εἰς Ἐπεβρόδουον.
— Στ. 30, Καὶ Σκιγγομάγου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκ Σκιγγομάγου. ΔΓ,
Καὶ ἐκ Σκιγγομάγου.

ΣΕΛΙΔ. 235, στ. 6, Πρὸς νότον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τὸν νό-
τον. — Στ. 17, Τὸ τε ἱερὸν ἰδρύσασθαι, καὶ τὴν Ἀρισάρχην τιμη-
σαι κ. τ. λ.] Μῶν ἡ αὐτὴ Ἀρισάρχη, ἡ συγγενὴς ταύτῃ καὶ ὁμώνυμος
ἑτέρα, τῶν ἐντίμων Ἐφρασίων γυναικῶν, τῇ συνεργησάσῃ εἰς τὴν κτίσιν τοῦ
ἐν Πελοποννήσῃ ἱεροῦ ; Φησὶ γὰρ Πλούταρχος τὸ ὑπὸ Σαμθικοῦ συληθῆναι

ἐν Ἡλίδι τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν Ἄρις ἀρχεῖον καλεῖσθαι (Πλούταρχ. Κεφαλ. Ἑλληνικ. καταγραφ. § 47).—Στ. 22, Νενόμισαι.] Μεταμέλει μοι προσελομένῳ τῆσδε τὴν ἐξ ἀντιγράφων γραφὴν ἀντὶ τοῦ Ἐνενόμειο.

ΣΕΛΙΑ. 236, στ. 2, Οὐδεὶς Τιμοῦχος γίνεταί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἷς Τιμοῦχος οὐ γίνεταί.—Στ. 13, Ταυροέντιον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ταυρέντιον.

ΣΕΛΙΑ. 257, στ. 5, Ἀθεντίω.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 514, γραφῇ), ΑΤ, Ἀθεντίω. Ὁρῶντερον δ' ἂν γράφοις Ἀθεντίω.—Στ. 6, Ἐχον τῷ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐχοντες.—Στ. 9, Ὅμως δ' οὖν ἔχνη λείπεται τοῦ παλαιοῦ ζήλου κ. τ. λ.] Ταῦτα μὲν ἐπὶ Στράβωνος νῦν δ' οὐδὲν ἔχνος σώζουσι τοῦ παλαιοῦ ζήλου οἱ Μασσαλιῆται, εἰς τὸν Γαλατικὸν τρόπον μετακοσμηθέντες ὅλως, καὶ τοῖς Γαλάταις συντελοῦντες. Εἰ δὲ χολή πιεσεῦεν τοῖς ἰσθρικοῖς, κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἑκαδεκάτην ἑκατονταετηρίδα (1557), καὶ σολή καὶ γλώσση ἑλληνικῇ διεκρίνοντο τῶν Γαλατῶν. ἴδε Westmann, Litteratur der ältest. Reisebeschreibung. Th. 2. S. 267.—Στ. 18, Κατεσκευάσε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατεσκευάσε.—Στ. 22, Ἡρὸς τοιοῦτους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡρὸς τοὺς τοιοῦτους.

ΣΕΛΙΑ. 238, στ. 3, Ἐπαρχίαν.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Ἐπαρχίαν.—Στ. 11, Αὐτόν.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἰταλικῇ μεταφράσει), ΑΤ, Αὐτό.—Στ. 13, Σήτιον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σίγιον.—Στ. 22, Τὸ δ' Ἀρελάται.] Ἴσως ἔγραψεν ὁ Στράβων, Τὸ δ' Ἀρελάτον, οὐδετέρως, καθάπερ εὔρηται καὶ παρὰ τῷ Πτολεμαίω. Παρὰ δὲ Ῥωμαίοις Arelas (Ἀρέλας), καὶ Arelate (Ἀρελάτη) Ἐπλυκῶς καλεῖται ἡ πόλις, ἣν καὶ πληθυντικῶς ἐξῆν ὀνομάσαι τοῖς Ἕλλησιν, Ἀρελάται. Ἴσως καὶ ὡς ἄκλιτον οὐδέτερον, Τὸ Ἀρελάται (ἢ μᾶλλον, Τὸ Ἀρελάτε) ἐξέλαθεν ὁ Στράβων ἐνθάδε· εἶγε καὶ παρὰ Ῥωμαίοις οὕτως ἔστιν ὅτε ἐξελαμβάνετο, ὡς φησὶν ὁ Κελλάριος (Cellar. Geograph. Antiq. tom. I, pag. 190).—Στ. 26, Ἰλυθίρρις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰλυθίρρις.

ΣΕΛΙΑ. 239, στ. 3, Αἰ ἐγγέλυς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ ἐγγέλυες.—Στ. 5, Ἐπὶ δὲ Σάτερα.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 7, Ὅτε.] Γράφε διεσαλμένως Ὁ τε.—Στ. 8, Βηττέρα.] ΔΓ, Βλιτέρα: Βλιτέρα: Βιλιτέρα: Βλιττέρα. Διανοίξας ῥεμβασμῶ ἔγραψα, Βηττέρα, δέον γράφειν, ἢ ὡσπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψεν, ἐξ ΕΔ, Βαιτέρα, ἢ ἀκριβέστερον, Βητήρρα, ἢ γραφῇ μαρτυρεῖ καὶ νομίσματος

ἑλληνική ἐπιγραφή ἀρχαίου εὐρεθέντος περὶ τὴν Βητηρράτων πόλιν, τὴν νῦν Beziers καλουμένην. — Στ. 14, Τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοσοῦτον δὲ τὸν διάμετρον. — Στ. 18, Συνίζανται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐνίζανται. — Ἄπασα μὲν οὖν ἡ.] ΗΔ, ΑΤ; Ἄπασα μὲν οὖν καὶ. ΔΓ, Ἄπασα μὲν καὶ ἡ. — Στ. 21, Κατακλᾶσθαι.] Εἰκασάν τινες γραπτέον εἶναι, Κατακυλίεσθαι· πιθανώτερον δ' ἂν τις εἰκάσειε, Καταβάλλεσθαι. Καὶ τὸ Καφακλᾶσθαι μέντοι καλῶς ἔχει. — Στ. 28, Ὄμοίως.] ΔΓ, Ὄμοίους. Προέχει μέντοι τὸ ἐπιρῥημα· ἔστι γάρ, Ὄμοίως τοῖς κάχληξι καὶ ταῖς ψήφοις λείους.

ΣΕΛΙΑ. 240, στ. 1, Καὶ ταύτην αἰτίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὴν αἰτίαν. Ἐτεροι δ' εἰκασαν, Καὶ οὕτω τὴν αἰτίαν. — Στ. 2, Πιθανός.] Κωκῶς ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι (Strab. tom. II, pag. 18, not. 4), εἰκασα τρεπτέον εἶναι τὴν λέξιν εἰς τὸ Ἀπίθανος, διὰ τὸν μάτην ὑπὸ τοῦ Ξυλίνθρου προσεθέντα τοῖς ἐξῆς, Ἀλλὰ, σύνδεσμον. — Στ. 3, Οὐ.] Διαγραπτέαν εἶναι τὴν ἀτόφασιν ἐδήλωσα ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ, τοῖς ἐξῆς δὲ, ἀντὶ τοῦ Ἀλλὰ συνδέσμου, τοῦ συγγέοντος τὸν νοῦν, προσέθηκα τὸν δεύτερον διαζευκτικὸν, ἢ, ᾧ διακρίνεται τῆς τοῦ Ποσειδωνίου ἢ Ἀριστοτέλους ἐξηγήσεως. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἔστι νῦν τὸ χωρίον ὅλον τοιοῦτον· Πιθανός μὲν οὖν... λίθους καθ' ἑαυτοὺς, ἢ ἐξ ὑγροῦ παγέντας μεταβαλεῖν, ἢ ἐκ πετρῶν κ. τ. λ. πρὸς ὃ μεθῆρμοσα καὶ τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν (Strab. tom. V, pag. 146). — Στ. 4, Παγέντας.] Ἰσ. γρ. Παγέντος. — Μεταβαλεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Μεταβάλλειν. — Στ. 6, Λαβῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παραλαβῶν. — Στ. 12, Μέμψει.] Προειλόμην τὴν Ἀττικὴν γραφὴν, ΑΤ, Μέμψη. — Στ. 13, Ἐλέσθαι θ' οὐ.] Τὸ παρὰ τῷ Γερμανῷ ἐκδότῃ ἡμαρτημένον (εἴτ' ἐκ ΔΓ, εἴτ' ἐξ ΕΔ, ΑΤ. Ἐλέσθαι θ' οὐ) ἡμίλησα διορθῶσαι. Γράψε τοῖον, Ἐλέσθαι θ' οὐ. — Στ. 16, Ὑπερσχών.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὑποσχών. — Γογγύλων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρογγύλων. — Στ. 17, Οἷς ἔπειτα σὺ βάλλων διώσει.] ΗΔ (συνάδουσα ἐκ μέρους τοῖς ἀντιγράφοις), ΑΤ, Οἷς ἔπειτα συμβαλῶν δηώσει. ΔΓ, Οἷς ἔπειτα συμβαλῶν δηώσει. Ἐτεροὶ διώρθουν, Οἷς ἔπειτα σὺ βαλῶν διώξει. Τὸ Δηώσει (ἀντὶ τοῦ Δηώση) ἐστὶ παρὰ τὸ Δηοῦσθαι τὸ δ' ἡμέτερον Διώσει (ἀντὶ τοῦ Διώση) παρὰ τὸ Διωθεῖσθαι. — Στ. 20, Ἐμβαλεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐμβάλλειν. — Στ. 27, Γινομένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενομένων.

ΣΕΛΙΔ. 241, στ. 2, Ἀπίργασο.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπειργάσατο.—
 Στ. 5, Ταῦτ'.] Ἐκ ΔΓ (δια τὸ μέτρον) ΑΤ, Τάδ'.—Στ. 12, Πο-
 λὺν, τέλη πραττόμενοι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πολυτελῆ πραττόμενοι.
 —Στ. 25, Πεντάζομον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπτάζομον.

ΣΕΛΙΔ. 242, στ. 8, Ἐπειτίχισαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐτείχισαν.—
 Στ. 10, Τὴν γε.] ΗΔ, ΑΤ, Τὴν τε.—Στ. 12, Καταλείπουσα.]
 ΗΔ, ΑΤ, Καταλιπούσα.—Τῶν ἐπιπέδων χωρίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
 Τῶν χωρίων τῶν ἐπιπέδων.—Στ. 20, Ἐπαρχίας.] ΗΔ, ΑΤ,
 Ἰπαρχίας.

ΣΕΛΙΔ. 243, στ. 4, Τὸ ναύσαθμον.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸν ναύσα-
 θμον· οὐδετέρως γὰρ σχεδὸν τι δι' ὅλης τῆς βίβλου ὁ Στράβων.—
 Στ. 11, Περί τούτων.] Ἀμεινον τὸ γράφειν, Περί τούτου, τουτέστι
 τοῦ Ροδανοῦ, ὡσπερ ἡρμήνευσε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής.—Στ. 20,
 Τῶν δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν τε.—Στ. 21, Μίδυλλοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
 Μέδουλοι.—Στ. 23, Τῶν Ἄλπεων.] Ἐκ ΔΓ ἢ τοῦ ἄρθρου πρόσ-
 ληψις.—Στ. 26, Αἰνὸδαρβος.] Ἐνθάδε συνημμένως τὴν Ῥωμαϊκὴν
 δίφθογγον (*Ænobarbus*) ἐδήλωσε διὰ τῆς Ἑλληνικῆς· ἐν δὲ τοῖς
 ἐξῆς (σελ. 251) Ἀννόθαρβον, φῆσει· διότι καὶ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις
 διπλῆ φέρεται γραφὴ, *Ænobarbus*, καὶ *Ahenobarbus*, καὶ παρὰ
 ταύτας ἄλλη, *Æneobarbus* (Αἰνεόδαρβος).

ΣΕΛΙΔ. 244, στ. 3, Τὸν Δρουεντιάν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τὴν Δου-
 ριῶνα.—Στ. 6, Εἴκοσι.] Ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων τὸ δηλωτικὸν
 τοῦ ἀριθμοῦ σοιχεῖον κ' οὔτω, γέγραπται, ὡς δυσχερῶς διακρίνεσθαι
 τοῦ δηλοῦντος τὸν ὀκτώ αριθμὸν ἢ. Ἐπιθετὰ τὰ Γαλλεῖσι σημειωθέντα
 μοι εἰς τόδε τὸ χωρίον.—Στ. 11, Εφ' οὔ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄφ'
 οὔ.—Στ. 20, Φανερόν δεικνυσι τὸ ρεῖθρον ἐπὶ πολλοὺς ραδίους.]
 Τουτέστιν ἀμιγῆς τοῖς ὕδασι τῆς Λεμάνης λίμνης· ὅπερ ἐν εἶναι τῶν
 εἰκῆ πιευσθέντων· ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ἰκανῶς διδάσκει ἢ αὐτοψία.—
 Στ. 24, Σηκουανούς τε καὶ Αἰδούους καὶ Αἰγγονας.] ΗΔ (συνάδουσα
 τοῦτο μὲν αὐτῇ τοῦ Στράβωνος τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς [σελ. 255] γραφῇ,
 τοῦτο δὲ τοῖς Λατινεῖσι γεγραμμένοις Ὑπομνήμασιν Ἰουλείου τοῦ
 Καίσαρος), ΑΤ, Σηκοανούς τε καὶ Αἰδουίτους καὶ Αἰγκα-
 σίους.—Στ. 30, Συμπεσόντων.] ΗΔ, ΑΤ, Συμπεσόντες· ὁ παρεί-
 ληφεν ἐξ ΕΔ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἀντὶ τῆς ἀρχαίας γραφῆς Συμπε-
 σόν. ΔΓ, Συμπεσών.

ΣΕΛΙΔ. 245, στ. 2, Τοὺς ἄλλους.] Ἡ διαγραφτέον τὸ ἄρθρον,
 ἢ γραπτέον, Πολλοὺς ἄλλους.—Στ. 6, Ἀρηκομικούς.] Ἐκ ΔΓ

(ὡδὲ τε κὰν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Ἀρικομισκούς.—Στ. 9, Τὸ ἔμπορειον.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶ ἔμπορειῳ.—Στ. 21, Ἐχουσα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχουσαν ὁ προσιλετο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης (ἐξ ΕΔ) ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσιν, Ἐχούσας.—Λάτιον.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς [σελ. 103] ὑπὸ ἀντιγράφων ὠμολογημένη), ΑΤ, Λατειον. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Λάτειον.—Στ. 25, Ὀδόν.] Λεῖπει ἢ λέξις ἐν τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει, διὰ τυπογράφων ἴσως ἀμαρτίαν.

ΣΕΛΙΑ. 246, στ. 26, Τό γε.] ΗΔ, ΑΤ, Τό τε.

ΣΕΛΙΑ. 247, στ. 3, Τῶν ἄλλων.] Οὕτω προδήλως ἐγγράπτο ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ, μετατραπέν ὕστερον εἰς τὸ, Τὸν ἄλλον, ὁ φέρουσι νῦν αἱ ἐκδόσεις. Προσιλόμην τὴν προτέραν γραφὴν ὡς ἦττον ἀσαφῆ τῆς ἐτέρας, ἣν τῶν κριτικῶν τις τρέπειν εἰς τὸ, Τὸν Γάλλον, παρήγει. Ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς Λατίνος οὐδετέρην ἐξέφρασεν. Εἴη δ' ἂν ὁ νοῦς τῆς ἡμετέρας, Ἐπεὶ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων, τῶν Τεκτοσάγων δηλαδὴ, τὸν ἐπελθόντα Βρέννον ἐπὶ Δελφούς κ. τ. λ.—Στ. 14, Αἷς.. καταπορνευθεῖσαις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄς.. καταπορνευθεῖσας. ΔΓ, Οἷς... καταπορνευθεῖσιν.—Στ. 29, Χρυσοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρυσίου.

ΣΕΛΙΑ. 248, στ. 22, Τὸν φόρτον πλείζον.] ΔΓ, Τὸν φόρτον τὸν πλείζον ὑπαγορεύει δ' αὐτῇ κομψοτέραν γραφὴν, Τοῦ φόρτου τὸν πλείζον.—Στ. 24, Σηκουάνα.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς γραφῇ τοῦ Στράβωνος, καὶ τῇ παρὰ Ῥωμαίους κλήσει τοῦ ποταμοῦ Sequana), ΑΤ, Σηκοάνα.—Ποταμοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ ποταμοῦ.

ΣΕΛΙΑ. 249, στ. 4, Χρήσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Χρήσασθαι.—Στ. 15, Ἀκυϊτανῶν.] ΗΔ (ὡδὲ τε κὰν τοῖς ἐξῆς) ΑΤ, Ἀκουϊτανῶν.—Στ. 17, Γαρούνα.] Οὕτως τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον παροξυτόνως ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Ὁ Γαρούνας, τοῦ Γαρούνα), ΑΤ, Γαρουνᾱ.

ΣΕΛΙΑ. 250, στ. 5, Ὄμοῦ τι σαθίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄμοῦ σαθίων.—Στ. 7, Οὐιδίσκων.] Ἐξ ΕΔ (συναδούσης τῇ παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ γραφῇ) ΑΤ, Ἰοσκῶν.—Στ. 12, Ναμνητῶν.] Καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Πτολεμαϊκῆς γραφῆς, ΑΤ, Ναμνιτῶν. Ὁ δὲ Κάιταρ ἐν τοῖς Ἰπομνήμασι Ναννήτας (Nannetæ) αὐτοὺς καλεῖ.—Στ. 17, Περὶ τῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπέρ τῆς.—Στ. 18, Κορβιλῶνος.] ΗΔ, ΑΤ, Κορβηλῶνος. Καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης συνάδων τοῖς πρὸ αὐτοῦ, διὰ τοῦ τ μικρὸν ἀνωτέρω γέγραψε.—Στ. 21, Κέγγρα

τρέφουσα.] Ἐλλειπτικῶς τοῦ Ἀνθρώπου· ὅπερ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 305) πληρέστερον ἐρεῖ, «Ζεῖα μᾶλλον ἢ πυρῶ τοὺς ἀνθρώπους τρέφουσα». — Στ. 29, Μεσόγειος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεσόγειος. — Στ. 50, Κονουένων, ὅ ἐστι.] ΗΔ, ΑΤ, Κονουένων, ὅπερ ἐστὶ, ὡσπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης (ἐξ ΕΔ) ἀντὶ τῆς κακῆς γραφῆς, Κονουένων ἐστὶ.

ΣΕΛΙΑ. 251, στ. 1, Συνηλύδων.] ΗΔ (κατὰ τὰ σημειωθέντα τοῖς κριτικαῖς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον, ἰδ', 66), ΑΤ, Συγκλύδων· οἱ γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις Κοινεναὶ (Κονουέναι), Συνηλύδες εἰσι κατὰ λέξιν φραζόμενοι. — Στ. 5, Οὐέλλαοι.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Οὐελλάζοι. — Στ. 13, Λιουουργία.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λιουουργία. Ἐπιθετὰ ἀποριθέντα μοι ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι (Strab. tom. V, σελ. 146). — Στ. 14, Ἀργυρεῖα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργύρια. — Στ. 15, Λάτιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λατινίον. — Στ. 30, Ἀινόβαρθον.] Ὁν ἀνωτέρω Αἰνόβαρθον εἶρκεν. Ἴδε τὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 74) σημειωθέντα. ΔΓ, Ἡνόβαρθον. Ἔστι δὲ ὁ Αἰνόβαρθος, Χαλκοπέγων, ὡσπερ ἐξηγήσατο Πλούταρχος (Αἰμιλ. Παύλ. § 25, ἐμ. ἐκδ. Μέρ. Β, σελ. 145).

ΣΕΛΙΑ. 252, στ. 3, Ἀλῆσιαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀλεσιαν. — Στ. 5, Ἐν ἡ ἑάλω.] ΔΓ, Ἐν ἡ καὶ ἑάλω. — Στ. 8, Δομήτιον.] Ἄμεινον ἀν γράφοις, Δομίτιον, ὡς γράφεται καὶ παρὰ Ῥωμαίοις, Domitius. — Στ. 10, Καὶ μέχρι.] Ἐκ ΔΓ, ἡ πρόσληψις τοῦ συνδέσμου. — Στ. 12, Βιτίτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βίττου. Παρ' Ἀθηναίων δὲ (δ', σελ. 152) Βιτύτιος (ἀπ' εὐθείας τῆς Βιτύτις). — Στ. 13, Λουέριος.] Παρὰ δ' Ἀθηναίων, Λουέρνιος. — Στ. 16, Διασπεύρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σπειρών. — Στ. 20, Καθ' ὅ.] ΗΔ, ΑΤ, Καθ' ὅ. — Στ. 25, Βέλγαϊς.] ΗΔ, ΑΤ, Βέλγες.

ΣΕΛΙΑ. 253, στ. 1, Ἐπὶ λόφῳ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπὸ λόφῳ. — Στ. 10, Καὶ ἄλλος μέγας.] Ἐπιθετὰ λεχθέντα μοι ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι (Strab. tom. V, σελ. 146). — Στ. 11, Σεγοσιανῶν.] ΑΤ, Σαιγοσιανῶν, ἡ γραπτέον, ὡς ἔγραψα διὰ μονοφθόγγου, ἡ διὰ τοῦ π, ὡς φέρει τινα τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 12, Εθνη.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὴν λέξιν. — Στ. 14, Ἀπὸ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπὸ τῶν. — Στ. 17, Σηκουάνας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σηκουανός. — Στ. 21, Ἄραρος.] Οἱ μὲν εἰς τὸ, Ἐλαύηρος (τοῦ νῦν τοῖς Γάλλοις l'Allier καλουμένου ποταμοῦ), οἱ δὲ εἰς τὸ, Λεῖγηρος (la Loire) τρεπτέον εἶναι εἴκασαν τὸ Ἄραρος (la Saône).

ΣΕΛΙΑ. 254, στ. 7, Ἐλουήτιοι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ναντουάται· ὅπερ ἀνθυπέβαλεν (ἔξ ΕΔ) ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τῆ τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφῆ Αἰτουάτιοι. Ὅτι δὲ περὶ Ἐλουητίων ὁ λόγος ἐνθάδε τῷ Στράβωνι, εἰκοτολογεῖν ἐστὶ καὶ ἐξ ὧν μετ' ὀλίγα ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ (σελ. 255) ἔρει, «Φασὶ δὲ καὶ πολυχρότους» τοὺς Ἐλουητίους εἶναι κ. τ. λ.» Ἀνακολουθῶν γὰρ ἂν ἔλεγε τοῖς προηγουμένοις, εἰ μηδεμίαν ἐπεποιήτο πρότερον μνήμην τῶν Ἐλουητίων. — Στ. 9, Ἀδδουας.] Οὕτως ἔγραψα διὰ διπλοῦ τοῦ δ, κατὰ γράφεται παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις συγγραφεῦσι, Addua (καὶ ὅθι καὶ τοῖς νυν ἰταλοῖς Adda), καὶ κατὰ γράψει ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 271) καὶ αὐτὸς ὁ Γερμανὸς ἐκδότης. — Στ. 12, Περὶ ὧν.] Γραπτέον, οἶμαι, Περὶ οὗ, ὥσπερ ἠρμήνευσεν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, τοῦ Μαρτοῦ δι' αὐτοῦ, περὶ οὗ ἔρει κατωτέρω (σελ. 270). — Στ. 19, Τὸ λοιπὸν καταβάς ἀπὸ τῶν ὀρών.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταβάς ἀπὸ τῶν ὀρών τὸ λοιπὸν.

ΣΕΛΙΑ. 255, στ. 4, Μέχρι τοῦ Σηκουάνα χιλίων σαθίων ἐστὶν ἔλαττον δὲ, ἢ διπλάσιον τούτου, τὸ ἀπὸ τῶν κ. τ. λ.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφραστῇ), ΑΤ, Μέχρι τοῦ Σηκουάνα, ἢ χιλίων σαθίων ἐστὶν ἔλαττον, ἢ διπλάσιον τούτου, ἀπὸ τῶν. ΔΓ.. Ἐλαττον ἢ διπλάσιον τούτου τοῦ ἀπὸ τῶν: (τὸ δ' ἐμὸν ἀντίγραφον) Ἐλαττον δὲ ἢ διπλάσιον τούτου ἀπὸ τῶν. — Στ. 5, Εἰσβολῶν.] ΔΓ, Ἐκβολῶν — Στ. 7, Ἐλουητίους.] Δε' ἐνός τ' ἔγραψα ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν, τοῖς Ῥωμαίοις ἀκολουθήσας συγγραφεῦσι, παρ' οἷς καλοῦνται Helvetii — Στ. 11, Περὶ τετραράκοντα μυριάδες.] Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον φέρει... μυριάδας· ὅπερ ἔοικεν εἶναι διόρθωσις τοῦ ἀντιγραφέως, πρὸς τὴν, Περὶ, πρόξισιν βουληθέντος συντάξει τοῦνομα διὰ τὸ δοκοῦν σόλοικον. Ἔσαι μέντοι ὑπερβατὸν μᾶλλον ἢ σόλοικον, ἦν οὕτως ἐκδέχη τὴν σύνταξιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, Διεφθάρησαν μυριάδες σωμαίων περὶ τετραράκοντα. — Στ. 18, Ἰουράσιος.] Τὸ αὐτὸ ὄρος, ὅπερ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 276) ἰόρας (Γαλλ. le Mont Jura) ὀνομάζεται τῷ Στράβωνι. — Στ. 25, Ἀλλόθροξι.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν ἄλλοις, σελ. 244, γραφῇ τοῦ Στράβωνος), ΑΤ, Ἀλλόθροξι.

ΣΕΛΙΑ. 256, στ. 17, Ἀτρεβάτιοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀτρεβάτοι. — Στ. 19, Σουεσιῶνες.] Ἐκ ΔΓ (ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Σουεσιῶνες. — Στ. 25, Συμπλέκοντες.] ΔΓ, Συντέμνοντες (ἴδ. τὰς Γαλλικ. σημ. tom. II, σελ. 55, not. 2, καὶ tom. V, σελ. 146).

—Ούσας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ὄντας.—Στ. 26, Παρόδους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εισόδους.

ΣΕΛΙΑ. 257, στ. 12, Ἐμπορείω.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐμπορίω.—Στ. 15, Ἰξία... σκίτινα.] Οἶοις μέχρι καὶ δεῦρο χρῶνται οἱ Γροιλανδοὶ καὶ ἕτεροι τῶν προσαρκτίων ἰθῶν, ἐκ δερμάτων κητείων συνερράμμενοις· ἴδε Beckmann, Hytr. zur Gesch. der Erfind. Th. 5, S. 41.—Στ. 16, Ἀλύσει.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Ἀλύσεις.—Στ. 17, Ὑψίπρωρα.] Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον ἀμυδρῶς ἐμφαίνει ὡς ἐπιδιόρθωσιν, Ὑψίπρωρα, διὰ τὸ προσηγησάμενον δηλονότι Ὑψίπρυμνα.

ΣΕΛΙΑ. 258, στ. 4, Ἐκεῖνός φησι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκεῖνος ἔχειν φησί.—Στ. 18, Συνίασι δὲ κατὰ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνίασι δὲ καὶ κατὰ.

ΣΕΛΙΑ. 259, στ. 1, Δὲ καὶ τὰς.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληπα τὸν δευτέρον τῶν συνδέσμων.—Στ. 2, Μᾶλλον δὲ καὶ πανοικίων.] ΗΔ, ΑΤ, Μᾶλλον δ' ἐκ πανοικίων. Ἐστὶ δὲ καὶ συντομώτερον διορθῶν, Μᾶλλον δὲ πανοικίων.—Στ. 3, Ἐκβάλλονται.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ), ΑΤ, Ἐκβάλλονται.—Στ. 12, Ἡ παρὰ τούτων.] Ἐξ ΕΔ προσεῖληπα τὸ ἄρθρον.—Στ. 16, Παροικούντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παροικούντας.—Στ. 22, Καὶ τῶν Συμμάχων.] ΔΓ (ἀμείνων), Καὶ τὸ τῶν συμμάχων.—Στ. 26, Μέχρις.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Μέχρι.—Στ. 27, Μακρόμαλλος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀκρόμαλλος.—Στ. 28, Οὓς λαίνας καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι. Ἐν μέντοι τοῖς προσβορρότατοις ὑποδιφθέρους κ. τ. λ.] ΗΔ (ἦν νῦν ἐπιδιορθῶν γράφοιμ' ἂν, Οὓς λαίνας καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι. Οὔτοι μέντοι καὶ ἐν τοῖς κ. τ. λ.), ΑΤ, Οὓς λαίνας καλοῦσιν· οἱ μέντοι Ῥωμαῖοι καὶ ἐν τοῖς προσβορωτάτοις ὑποδιφθέρας. Ἄλλοι δ' ἄλλως διώρθουν, ὡς ἐστὶ μαθεῖν ἐκ τῶν Λατινικῶν σημειώσεων τῶν ὑποτεταγμένων τῇ Ἀγγλικῇ ἐκδόσει τοῦ Στράβωνος. Τὰ ἀντίγραφα συνάδει τῇ ἡμαρτημένῃ γραφῇ, πλὴν ὀλίγων τινῶν, ἐν οἷς φέρεται προσβορρότατοις, ΑΤ, προσβορωτάτοις, καὶ τοῦ ἐμοῦ, ἐν ᾧ τὸ, Ὑποδιφθέρας, διήρηται εἰς τὸ, Ὑπὸ διφθέρας (ἴσως ἐξ ἀμείνονος γραφῆς τῆς, Ὑπὸ διφθέρας). Προειλόμην γράφειν, Ὑποδιφθέρους, ἐπιδεικτικῶς, διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Β, σελ. 385) χρῆσθαι τῇ λέξει τὸν Στράβωνα.

ΣΕΛΙΑ. 260, στ. 3, Παρὰ τό.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀντιγράφοις), ΑΤ, Παρὰ τόν.—Στ. 7, Ἀφιέμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφιέμε-

νον.—Στ. 9, Πλείση μὲν ἀπὸ γάλακτος.] ΗΔ, ΑΤ, Πλείση μετὰ γάλακτος.—Στ. 10, Ἰτίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰτίων.—Στ. 13, Ωσαύτως καὶ λύκω.] Οὕτως, ὡσπερ ἂν εἰ καὶ λύκω προσεπέλαξε.—Στ. 25, Τὸ αὐτό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ αὐτά.—Στ. 27, Γυναϊκας, τὸ διηλλάχθαι.] Ἰσ.γρ. ἀνάρθρων καὶ ἀδιαρίκτως, Γυναϊκας διηλλάχθαι.

ΣΕΛΙΑ. 261, στ. 16, Ἰπὸ τῆς τοιαύτης.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 21, Προσπατταλεύειν τὴν θείαν.] Τὴν ὄψιν, τούτῃσι τὸ πρόσωπον. α θείαν τὴν ὄψιν, καὶ τὴν θεωρίαν » φησὶν ὁ Φώτιος.

ΣΕΛΙΑ. 262, στ. 1, Ἰπεναντίων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰπεναντίως. Στ. 6, Ξύλων.] ΗΔ, ΑΤ, Ξύλων.—Στ. 12, Εξήλλαγγμένας.] ΗΔ, ΑΤ, Εξίλειουμένας.—Στ. 16, Ἐκπέση.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκπίσουι.—Στ. 17, Μίλη.] ΗΔ, ΑΤ, Μέρη.—Στ. 20, Τούτου.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτο.—Στ. 26, Ἐπιπτάντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εφίπτάντας.

ΣΕΛΙΑ. 263, στ. 4, Δένδρον ὁμοιον συκῆ.] Ἐπιθε τῆς τοῦ Βεγκμάννου σημειώσεις εἰς τὸ Ἀριστοτέλους Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων (σελ. 178-179), καὶ τὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν (Sirab. tom. II, pag. 74, not. 1).

ΣΕΛΙΑ. 264, στ. 4, Γενομένης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενομένης.—Στ. 12, Εἰς τὴν νῆσον.] Ἐκ ΔΓ, προσέθηκα τὸ ἄρθρον.—Στ. 16, Πολλὰ δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ ἢ τοῦ δευτέρου συνδέσμου πρόσληψις.

ΣΕΛΙΑ. 265, στ. 3, Ἐνταῦθα καὶ αὐτοί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα.—Στ. 22, Σχεδόν τι.] Ἐκ ΔΓ, προσέθηκα τὴν ἀνωνομίαν.—Στ. 23, Οὐπω.] ΗΔ (ἰσ. οὐ χωρητή), ΑΤ, Οὐπως.—Στ. 24, Τῶν τε εἰσαγομένων.. καὶ τῶν ἐξαγομένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ Τῶν τε ἐξαγομένων... καὶ τῶν εἰσαγομένων.

ΣΕΛΙΑ. 266, στ. 6, Προμήκης μᾶλλον, ἢ πλάτος ἔχουσα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Προμήκης, μᾶλλον δὲ πλάτος ἔχουσα. ΔΓ, Προμήκης μᾶλλον πλάτος ἔχουσα.—Στ. 18, Περὶ τε ταύτης.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΑ. 267, στ. 13, Σαβάτων.] Ἐκ ΔΓ (ὧδέ τε καὶ τοῖς ἐξῆς) ἔγραψα δι' ἐνὸς τὸ κακῶς διὰ δύο γραφόμενον β̄.

ΣΕΛΙΑ. 268, στ. 6, Δεκνητῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δεκνητῶν.—Στ. 7, Προεχῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Προσεχῆς· περὶ ἧς ἐπιθε τὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. Δ, σελ. 415).—Στ. 9, Ἀπολείποντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ. Ἀπολειπόντες.—Στ. 11, Πρὸς τῇ θαλάττῃ.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 12, Ἐνταῦθα παμπόλλην.] Ἐκ

ΔΓ, ΑΤ, Ἐνταῦθα τὰ ὄρη παμπόλλην.—Στ. 19, Οἱ τε Γίνοι.] ΗΔ (ἦν ἐκ μέρους καὶ ἕτεροι εἶκασαν), ΑΤ, Οἱ Γεγύηιοι. ΔΓ, Οἱ Γυγύηιοι : Οἱ Γεγύηιοι.

ΣΕΛΙΔ. 269, στ. 5, Καὶ τινά.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τινας.—Στ. 9, Ἀρβυεντία.] Οὕτως ἔγραφα ΑΤ, Λουερίωνος, ὅπερ ἕτεροι παρήκων τρέπειν εἰς τὸ Δουρίωνος. Ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν.—Στ. 20, Ἐπισήσαντες φόβον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπισήσαντες φόρον. Γραπτέον, εἶμαι, Ἐπιτάξαντες φόρον.—Στ. 24, Οὐ χεῖρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐχοοούς.

ΣΕΛΙΔ. 270, στ. 2, Ἰπαρχος.] Ἐκ ΔΓ (ἥς ἀμείνων ἂν ἦν Ἰπαρχος), ΑΤ, Ἰπαρχος.—Στ. 4, ἰκόνιοι.] ΗΔ (ἦν καὶ ἕτεροι εἶκασαν), ΑΤ, Σικόνιοι· οἱ αὐτοὶ γὰρ εἰσὶ τοῖς ἐπάνω (σελ. 245) μνημνευθεῖσι.—Στ. 7, Κάνθενδε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κάντευθεν.—Τοὺς ὄρους τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Τοὺς ὄρους τοὺς τῆς.—Στ. 10, Ἐξίσιν ὁ Δρουεντίας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐσὶν ὁ Δρουέντιος.—Ὅς ἐπί.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Ὡς ἐπί.—Στ. 11, Καταράττει.] ΗΔ συνάδουσα τοῖς ἀντιγράφοις, ΑΤ, Καταράττη.—Στ. 13, Ταπεινότερες.] [ἰ.γρ. Ταπεινότερας, ὥσπερ εἶκασεν ὁ Κασσιῶν.—Στ. 15, Ἐκ πολλῶν γάρ... ἐν τοῖς πεδίοις,] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκ πολλῶν δὲ... ἐν δὲ τοῖς πεδίοις.—Στ. 18, Εκπίπτει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμπίπτει.

ΣΕΛΙΔ. 271, στ. 1, Καὶ ἡ Δεμάνα.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ παρὰ Ῥωμαῖοις γραφῇ, Lemanus, καὶ τῇ παρὰ Δίωιν τῷ Κασσιῶ, λδ', 5, παρ' ᾧ φέρουσι τάντιγραφα Δεμάνω), ΑΤ, Καὶ ἡ Πελαμένα. ΔΓ, Καὶ ἡ Πηλεμένα : Καὶ ἡ Πηλεμένα : Καὶ ἡ Πελεμένηνα : Καὶ ἡ Δεμένηνα. Πιθανὸν δ' οὖν τὴν ἀρχαίαν γραφὴν γεγονέναι, ἢ τε Δεμάνα.—Στ. 7, Οὐένωνες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ουένονες.—Στ. 11, Τελείως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τελείως.—Στ. 15, Ὡς ἐνς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὡς ἐν ἐς.—Στ. 15, Ὄσον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄσην.—Στ. 19, Στενή ΚΑΤΑ ΤΙ ΑΥΤΟΥ ἢ ὁδός.] Ἰποπτος γραφῇ. Γραπτέον, εἶμαι, Στενή ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΑ ἢ ὁδός· πλὴν εἰ τις ὑπονοεῖ γεγραφῆναι πάλαι, Στενή ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΤΗΣ ἢ ὁδός.—Στ. 27, Ἐπιπολῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' ἐπιπολῆς.

ΣΕΛΙΔ. 272, στ. 2, Ἀμφοτέρωθεν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀμφοτέρων.—Στ. 5, Ποινίου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποινήνου.—Στ. 7, Ἐχει δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ ἢ τοῦ δευτέρου συνδέσμου προσθήκη.—Στ. 11, Σχίζοντες Εἰς τὰς ἐξοχεταιίας τὸ ὕδωρ, τὸ κοινὸν ρεῖθρον ἐξικένουν.] Ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων (ἐν οἷς καὶ τὸ ἐμὸν) λείπει ἢ πρόθεσις ἀπεικόντως· πλὴν

πλὴν εἴ τις ὑπολαμβάνει γεγράφαι πάσαι, Σχίζοντες τὰς ἐξοχ-
τείας, τὸ ὕδωρ τοῦ κοινοῦ ῥεῖθρου ἐξεκένουν. — Στ. 15,
Δυναμένου.] Ἀποκατέστησα τῶν ἀρχαίων ἐκδόσεων τὴν γραφὴν, ΑΤ,
Μὴ δυναμένου. — Στ. 18, Χρυσουργίων.] ΗΔ (παρὰ τὸ οὐδέ-
τερον Χρυσουργεῖον) ΑΤ, Χρυσουργιῶν. — Στ. 28, Φεύγοντα.]
ΗΔ, ΑΤ, Φυγόντα.

ΣΕΛΙΔ. 273, στ. 12, Δόρυ, κατασρεψάμενος.] Γράφε ἐνάρθρου,
Δόρυ, ὁ κατασρεψάμενος, καίπερ ἐν οὐδενὶ τῶν ἀντιγράφων φε-
ρομένου τοῦ ἄρθρου. — Στ. 24, Ληπόντιοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λεπόν-
τιοι· αἱ δὲ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Λειπόντιοι. — Στ. 25,
Παρωρεῖαν.] ΔΓ, Παρώρειαν.

ΣΕΛΙΔ. 274, στ. 2, Δικάτιοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δικάττιοι. —
Στ. 16, Θερεία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θερία. — Στ. 22, Πάχνας.] Ἐξ ΕΔ
(κάμοι πάσαι γνωσθεῖσης), ΑΤ, Τέχνας. — Στ. 26, Ποίνων.]
Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀπέννιον — Ἰσαρον.] Τινὰ τῶν ἀντιγράφων, Ἰσα-
ραν, κακῶς ἕτερα δὲ, Ἰσαρα, ἀπ' εὐθείας τῆς Ἰσαρ, καθάπερ,
Ἄραρα, ἀπὸ τῆς Ἄραρ.

ΣΕΛΙΔ. 275, στ. 8, Σοῦθων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σουθήων. — Στ. 10,
Ποίνων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀπέννιον. — Στ. 12, Κλάνης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Κλάνης. — Στ. 16, Καὶ εὐανδρῶντες.] Διάγραφε τὸν σύνδεσμον,
λείποντα καὶ ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 17, Ἐφ' ἐκάτερα.]
ΗΔ, ΑΤ, Ἐφ' ἐκάτερον. — Στ. 20, Μονήτιον, Οὐένδων.] Τὸ μὲν
πρῶτον ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μονήτιον· τὸ δὲ Οὐένδων ἐξ ἐτέρας πρκαλ-
λήλου γραφῆς τοῦ Στράβωνος (Μερ. Β, σελ. 37), ΑΤ, Οὔενδων. —
Μεθ' οὗς.] Ἰσ.γρ. Μεθ' ἄς, πρὸς τὸ Πόλεις. — Στ. 23, Τὸ τα-
πεινότατον.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 26 καὶ 28,
Ναύπορτον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πάμπορτον, — Στ. 28, Γάρ δὴ τό.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γάρ τό.

ΣΕΛΙΔ. 276, στ. 5, Αἱ Ἄλπεις.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.
— Στ. 23, Ἐκτροπή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκτροπήν. Ἐτέρα ΔΓ, Ἐκ-
τροπή. Ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι ἐνθάδε Γαλλισί (Strab. tom. II,
pag. 102, not. 2). — Λεμάνην.] ΗΔ, ΑΤ, Λιμένναν. — Στ. 25,
Ἰόρα.] ἀπ' εὐθείας τῆς Ἰόρας, ἀνθ' ἧς ἀνωτέρω (σελ. 255) ἔγρα-
ψεν Ἰουράσιος.

ΣΕΛΙΔ. 277, στ. 1, Ἔτι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπέι. — Ἐφ' ἑαυτοῦ.]
Ἀποκατέστησα τὴν συνάθουσαν τοῖς ἀντιγράφοις γραφὴν, ἣν ἐστὶν ἰδεῖν
καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἄγγλου ἐκδόσει, ΑΤ, Ἐφ' ἑαυτῶν. — Στ. 10,

Αισθημένους... ἐκβαλόντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αισθανομένους... ἐκβαλλόντας. — Στ. 20, Παρελθῆιν.] Ἰδ. Τυπογραφικ. σφαλμ. διόρθωσιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 279, στ. 3, Ταρχντίου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταραντίου. — Στ. 6, Τά μέχρι.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 8, Εικάσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εικάσσει.

ΣΕΛΙΔ. 280, στ. 14, Ἡ βάσις.] ΗΔ, ΑΤ, Αι βάσεις. — Στ. 25, Ραούνηναν.] ΗΔ (ὁμολογούσα τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς γραφῇ τοῦ ὀνόματος), ΑΤ, Ραβένναν.

ΣΕΛΙΔ. 281, στ. 18, Ἀπολείποντα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπολίποντα. — Στ. 19, Πεισάτιν.] ΑΤ, Πισάτιν, ΗΔ, ἵνα ὁμολογῇ τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς γραφῇ τοῦ ὀνόματος.

ΣΕΛΙΔ. 282, στ. 1, Τῇ ἀφοριζομένη τοῖς τε.] Ἐκ ΔΓ (ὡδὲ τε κὰν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Τῇ τε ἀφοριζομένη τοῖς. — Στ. 6, Βρέτιοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βρέτιοι. — Στ. 9, Πλέοντι δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Πλέοντι δέ, καί. — Στ. 26, Ἐν τοῖς ὄρεσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπὸ τοῖς ὄρεσιν. — Στ. 28, Περὶ δὲ τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΔ. 283, στ. 19, Διοχετεύεται.] ΔΓ (ἀμείνων), Διωχέτευται. — Στ. 24, Ὀμβρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀμβρίων.

ΣΕΛΙΔ. 284, στ. 1, Τὸ πλείσον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν πλείσων. — Στ. 3, Οἱ τὴν Ῥωμαίων.] ΔΓ (ἀμείνων), Οἱ τὴν Ῥωμαίων ποτέ. — Στ. 7, Δάκους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δάκας. — Στ. 12, Οὐηρών.] ΗΔ (ὁμολογος τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 273, γραφῇ), ΑΤ, Βηρών. — Στ. 19, Συνοίκους. Καὶ οὐ μόνον συνώκησαν αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τοῦνομα τῶν.] ΗΔ (καταχωρισθεῖσα ἐν ταῖς εἰς τὸν Πλούταρχον σημειώσειςι, Μέρ. Δ, σελ. 483 ἐμ. ἐκδ.), ΑΤ, Συνοίκους· οὐ μὲντοι ὤκησαν αὐτόθι· ἀλλὰ καὶ τοῦνομά γε τῶν.

ΣΕΛΙΔ. 285, στ. 1, Πασῶν ἀρίση τῶν ταύτη πόλεων, ἧ γε κ τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πασῶν ταύτη ἀρίση τῶν πόλεων, ἧν. — Στ. 3, Δώδεκα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύω. Πιθανώτερον μέντοι τὸ Δύω τοῦ Δώδεκα, καίπερ ἐν πλείοις ἀντιγράφοις φερομένου. — Στ. 6, Εὐτεχνίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐτυχίαν. — Στ. 8, Ὀμωνύμως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀμώνυμος. — Στ. 10, Πορθμείσις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πορθμείσις. — Στ. 12, Ἐκκλυζόμενον.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰσκλυζόμενον.

ΣΕΛΙΑ. 286, στ. 4, Ὀπιτέργιον... Οὐϊκετία.] Ἐξ ΕΑ, ΑΤ, Ἐπίτερπον... Οὐϊκέντια. — Στ. 13, Τὸν Ἰλλυρικόν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν Ἰλλυρικῶν. ΔΓ, Τῶν Ἰλλυριῶν. Ὁ νοῦς, περὶ ἐκεῖνο τοῦ Ἰζρου ποταμοῦ τὸ μέρος, ὃ πλησιάζει τοῖς Ἰλλυριοῖς (ἴδ. Μέρ. Β, σελ. 35). — Στ. 13, Οὔτοι μὲν κ. τ. λ.] Τὰ μὲν περὶ τὸν Ἰζρον τὸν Ἰλλυρικὸν ἔθνη κομίζουσι τοῖς ὑπερκειμένους ἔθνεσιν ὅσα δεχονται ἐκ τῆς θαλάσσης. — Στ. 14, Οἶνον ἐπὶ ξυλίνων πίθων.] Κατεχρήσατο τῇ προθίσει ὁ Στράβων ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν, Οἶνον ἐν ξυλίνοις πίθοις. — Στ. 15, Ἐκεῖνοι.] Οἱ ὑπερκειμένοι βάρβαροι. — Στ. 17, Ἀλπίων.] ΗΔ (ἵνα συνάδῃ τῇ ἐν ἄλλοις γραφῇ), ΑΤ, Ἀλπίων. — Στ. 18, Νωρητίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νωρήσιαν. — Γναῖος Κάρβων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γναῖος ὁ Κάρβων. — Στ. 19, Κιμβροῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Κιμβρόις. — Στ. 22, Ἐκπρεπές.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐπρεπές. — Στ. 25, Ποτίμου.] Ἐξ ΕΑ, ΑΤ, Ποταμίου. — Στ. 26, Τῆς θαλάττης.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΒΕΛΙΑ. 287, στ. 1, Ἐπὶ τῇ θαλάττῃ.] Ἰσ.γρ. Ἐπὶ τῆς θαλάττης. — Στ. 17, Καταψώντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταψαυόντων. — Στ. 18, Καταφύγη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταφύγοι. — Στ. 20, Περιτυχεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρατυχεῖν. — Στ. 22, Εἶργασο, διαλύσειν.] Τὸ μὲν πρῶτον ΗΔ, τὸ ἐπόμενον δὲ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶργασαι, διαλύειν. — Στ. 24, Ἀκαυσηριάσων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀκαυσηριάτων. Ἐτέρα ΔΓ (ἴσως ἀμείνων ἢ παρεῖληφα), Ἀκαυσηριάσων. — Στ. 25, Καυσηριάσαι τε τὰς ἵππους λύκων.] Ἰσ.γρ. Καυσηριάσαι τε τὰς ἵππους λύκω, ἢ, Καυσηριάσαι τε ταῖς ἵπποις λύκων ὥσπερ ἐν ἄλλοις (Μέρ. Γ, σελ. 85) εἶρηκεν « Ἐπιεκαῦσθαι » βουσί καὶ ἡμίονοις ρόπαλον ». — Στ. 28, Καυσηρίον.] ΔΓ, Καυτήριον.

ΣΕΛΙΑ. 288, στ. 2, Γενομένης.] Ἰσ.γρ. Γενομένης. — Στ. 4, Μετὰ δὲ τό.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 8, Τῶν ἐπὶ τήν.] Ἐκ ΔΓ παρεῖληφα τὸ πρῶτον ἄρθρον. — Στ. 10, Ὡς Καλλιμαχος εἶρηκε.] Μετήνεγκα εἰς τήνδε τὴν χώραν τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις, ἃς οἱ πρὸ ἐμοῦ ἀπαξάπαντες μετὰ τὸ ἐπόμενον, Γραικὸς, τοῦ δευτέρου εἴχου κατακεχωρίκασι. — Στ. 11, Τὸ κεν φυγάδων τις ἐνίσποι.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ μὲν φυγάδων τις ἐνίσποι. ΔΓ, Τὸ μὲν φυγάδων κεν ἐνίσποι. Ὁ νοῦς, Ὁ Γραικὸς ἂν τις εἶποι τῇ ἰδίᾳ φωνῇ ΦΥΓΑΔΩΝ, ἢ δὲ ἐκείνων γλῶσσα ὠνόμασε ΠΟΛΑΣ. — Στ. 15,

[Ἰνσουβροί... καὶ Ἰνσούβρους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σύμβροί... καὶ Συμβρίους. — Στ. 17, Στρατείας.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατιᾶς.

ΣΕΛΙΑ. 289, στ. 6, Στρατιάν.] Γραπτέον, οἶμαι, Στρατείαν. — Στ. 10, Πλείους δὲ τῶν Ὀμβρικῶν.] Ὁ Κασαβῶν ὑπενοεῖ γραπτέον εἶναι, Πλείους δ' εἰσὶ τῶν Ὀμβρικῶν ἀλλ' ἐστὶ συντομώτερον διορθοῦν, καὶ διορθωτέον ἐστὶ, Πλείους δ' αἱ τῶν Ὀμβρικῶν. — Στ. 23, Σάπει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰσάπει.

ΣΕΛΙΑ. 290, στ. 1, Κοττίου.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀνωτέρω, σελ. 270, γραφῆ), ΑΤ, Κόττου. — Στ. 6, Μιλίων δ' ἐστὶ.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον, μεταβαλὼν καὶ τὴν ζίζιν. — Στ. 10, Καὶ τὸ στρατιωτικόν.] Ἐκ ΔΓ παρείληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 20, Παρμητῶν.] Ἐκ ΕΔ, ΑΤ, Παρμησῶν.

ΣΕΛΙΑ. 291, στ. 13, Πιττουργεία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πιττουργεία. — Στ. 17, Πολὺ πασῶν καλλίσην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πασῶν πολὺ καλλίσην. — Στ. 18, Ἰνσούβρων.] Ἐξ ΕΔ (ὥσπερ μικρὸν ἀνωτέρω), ΑΤ, Σύμβρων. — Στ. 19, Οἰκετίας.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκίας. Ἐστὶ δ' ἡ Οἰκετία περιεκτικὸν ὄνομα, πλῆθος οἰκετῶν δηλοῦν (ἰδ. Μέρ. Γ, σελ. 55). — Στ. 20, Γαυσάπαι.] ΗΔ, ΑΤ, Γαύσαπαι. Ἐστὶ δὲ Ῥωμαίων ἡ λέξις Gausaræ, ἀπ' εὐθείας ἐνικῆς τῆς Gausara. Ὁ δὲ Οὐάρρων ὤτετο, ὡς φησὶ Πρισκιανὸς (βιβλ. ζ', σελ. 759), παρ' Ἑλλήνων λαβεῖν τοὺς Ῥωμαίους τοῦνομα. Καὶ εἰ τοῦτο ἀληθές, ἐνδέχεται τὸν παρ' Ἑλλήσι Γαυνάκην, ἢ Καυνάκην, φθειραντας ἐξενεγκεῖν τοὺς Ῥωμαίους· ὕφασμα γὰρ ἐξ ἐρίων ἐστὶν ὁ Καυνάκης, ὡσπερ καὶ ὁ Γαυσάπης· «Καυνάκαι, σρώματα, ἢ ἐπιτόλαια ἑτερο-» μαλλῆ» φησὶν Ἡσύχιος. Αὐτοὶ δ' οὖν οἱ Ἕλληνες προὰ Περσῶν ἔλαβον τὴν λέξιν δι' ἃ καὶ Περσίδα τινὲς ἀνόμαζον τὸν Καυνάκην, ὡς ἐμφαίνει ὁ Κομμικὸς (Ἄριστοφάν. Σφ. 1137),

Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.

— Στ. 25, Καὶ ταύτης κόμης.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ταύτης τῆς κόμης. — Στ. 27, Περιωδεύσθω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιουδεύσθω.

ΣΕΛΙΑ. 292, στ. 10, Μέρος μὲν τι... τῷ δ' ἐφεξῆς... μέχρι τῆς παραλίης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέρος μὲν τοῖ... τὸ δ' ἐφεξῆς... μέχρι παραλίης. — Στ. 19, Σινοέσσης.] ΗΔ (ὥδέ τε κἀν τοῖς ἐξῆς, συνάδουσα τῇ ἐν ἄλλοις γραφῇ τοῦ Στράβωνος), ΑΤ, Σινουέσσης. — Στ. 22, Σαυνιτακῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σαμνητικῶν. — Στ. 24, Σαυνιτικά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σαμνητικά. Ἴδε τὰ σεσημητωμένα μοι

κατωτέρω (σελ. 88).—Στ. 25, Ουεζίνους.] ΗΑ (ἵνα συνάδῃ τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς γραφῇ), ΑΤ, Ουεζίνους.

ΣΕΛΙΔ. 293, στ. 2, Προΐασιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προΐασιν.—Στ. 3, Περικυκλῶσιν.] ΗΑ, ΑΤ, Περικυκλίουσιν. ΔΓ (ἦν ἴσως ἐχρῆν με προελίσθαι), Περικλείουσιν.—Στ. 5, Διέξιμεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διέξιμεν.—Στ. 9, Ἀπὸ Τυρρῆνου.] Ἐκ τοῦ ἰμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Ἀπὸ τοῦ Τυρρῆνου.—Στ. 10, Ἰπὸ γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ γάρ.—Στ. 13, Τὴν χώραν.] ΔΓ (ἀμείνων), Τὴν τε χώραν.—Στ. 16, Γεγενῆσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γεγενῆσθαι.—Στ. 20, Τραπόμενοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρεπόμενοι.—Στ. 24, Ταρκυνιτῶν.] Ἀποκατέθησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ταρκυνητῶν.—Στ. 25, Μαρκίω.] ΗΑ, ΑΤ, Μάρκω.

ΣΕΛΙΔ. 294, στ. 7, Πορσίνας... Κλουσίανων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πορσηναῶς... Κλουσίανων.—Στ. 9, Ὄπλων, ὡς οὐχ οἰός τε ἦν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄπλων, οὐχ οἰός τε ὦν ἦν ἐξ ΕΔ ἀνδρὸς τελευτῶν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τῇ ἐκδοδομένη γραφῇ, Ὄπλων, οὐχ οἰός τε ἦν.—Στ. 14, Ἄ παρ' ἐκόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄπερ ἐκόντων.—Στ. 19, Ἐνέγραψαν.] ΗΑ, ΑΤ, Ἀνέγραψαν.—Στ. 25, Ὠνομάζετο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλογίζετο.

ΣΕΛΙΔ. 295, στ. 4, Πόλις, νῦν Ἰχνη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πόλις, Ἰχνη.—Στ. 8, Ἀρχαῖον τὸ φύλον καὶ κατὰ τήν.] ΗΑ (συνάδουσα ἐκ μέρους τοῖς ἀντιγράφου), ΑΤ, Ἀρχαῖον τι φύλον κατὰ τήν.—Στ. 11, Νομίζω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νομίζειν.—Στ. 16, Λέγει γοῦν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέγει οὖν.—Στ. 18, Ἄλλη δ' ἄλλων.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, τ', 175.—Στ. 23, Τοὺς Πελασγούς.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 296, στ. 7, Τῷ δ' Ἐφόρω τοῦ... ἤρξεν Ἡσίοδος.] ΗΑ, ΑΤ, Τῷ γ' Ἐφόρω τῷ... ἤρξεν Ἡσίοδος. ΔΓ, Τῷ δ' Ἐφόρω τὸ... ἤρξεν Ἡσίοδος.—Στ. 9, Ἐξεγένοντο.] ΗΑ, ΑΤ, Ἐξ ἐγένοντο. ΔΓ (οὐ πάνυ πιθανή), Ἐξ ἐγένοντο.—Στ. 16, Ὠκισεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὠκισεν.—Στ. 18, Νόμον ἔθνηκ' ἀν' Ἑλλάδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νόμον ἔθνηκεν (ἐν δυοῖς λέξεσι). Ἐτέρα ΔΓ, Νόμον ἔθνηκεν Ἑλλάδα.—Στ. 27, Ὠσίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὠσιάνων.

ΣΕΛΙΔ. 297, στ. 1, Πίσσας.] Ὡδὲ τε καὶ ἀλλαχοῦ διὰ διφθόγου ἔγραψα, ΑΤ, Πίσσας, ὅτε μὲν (ὡσπερ ἐνθάδε) ἐκ ΔΓ, ὅτε δὲ τῆς γραφῆς παραιτούμενος τὸ ποικίλον.—Στ. 5, Πολύβιος δ' οὖν εἶναι.] ΗΑ (καταρατικῶς), ΑΤ (ἀποφατικῶς), Παλύβιος δ'

οὐκ εἶναι.—Στ. 10, Γένοιτο ὀρμητήριον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γένοιτο τὸ ὀρμητήριον.—Στ. 16, Στύλους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στήλας.—Στ. 20, Τιβέριδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τίβριδος Ἐτέρα ΔΓ, Τιβέριος.—Στ. 22, Κατάγουσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατάγουσαν.—Στ. 23, Ὁ Μάκρης ἐστὶ ΧΩΡΙΟΝ.] Ἐπειδὴ ἀπαξάπαντες ἰσορῆκασιν Μάκρην (τὸν νῦν τοῖς Ἰταλοῖς καλούμενον Μαγρα), ὃν οὐκ εἰκὸς ἀγνοῆσαι τὸν Στράβωνα, ὑπελήφασιν τινες τῶν κριτικῶν, μήποτε ἀντὶ τοῦ Χωρίου ἐγγράπτο πάλαι Ποταμός· ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο μακρῶς τῆς ἐκδεδομένης γραφῆς ἀπεσχοίνισαι, *Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατάγουσαν.*—Στ. 25, Κτίσμα μὲν ἐστὶ.] Ἐκ ΔΓ παρελήφθη τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΔ. 298, στ. 8, Κατακλύσειεν] ΗΔ, ΑΤ, Κατακλύσειεν.—Στ. 13, Παρώξυνον.] ΗΔ, ΑΤ, Παρώξυναν.—Στ. 14, Γείτονες παρά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γείτοσι περί.—Στ. 15, Καὶ ταῖς ἐπαύλεσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ταῖς ἐπαύλεσι.—Στ. 23, Στρατιάς.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατίας.

ΣΕΛΙΔ. 299, στ. 5, Πρὸ αὐτῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς αὐτοῖς.—Στ. 18, Τοῦτό τε δὴ.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτο δὲ δὴ.—Στ. 21, Καὶ τῶς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας.] Περί ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 102).—Στ. 26, Ὅραται, ἢ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον.] Τὸν μὲν διαζευκτικὸν ἐκ ΔΓ προσεληφθα, τὴν δ' ἄρνησιν αὐτὸς προσέθηκα διὰ τὸν διαζευκτικὸν, ΑΤ, Ὅραται αἰ ἐπὶ τοσοῦτον. Ἴσως συντομώτερον ἦν γράφειν, Ὅραται ἐπὶ τοσοῦτον.

ΣΕΛΙΔ. 300, στ. 1, Ἀποσλεγισμάτων.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀντιγράφοις) ΑΤ, Ἀποσελεγισμάτων.—Στ. 4, Εἰσίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐστίν.—Στ. 12, Λησιῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Λησηριῶν. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον (ὀρθότερον ἴσως); Λησηριῶν.—Στ. 19, Καταβαλοῦσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταβάλλουσιν.—Στ. 27, Καὶ οὐκ εἰρηναῖον.] Γραπτέον εἶναι, Καὶ ὀρεινὸν, ὑπελήφην ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.

ΣΕΛΙΔ. 301, στ. 1, Κάλαρις.] Ἐκ ΔΓ (συνάδουσῶν τῶ παρά τοῖς νῦν ἐγχωρίαις ὀνόματι τῆς πόλεως, Cagliari), ΑΤ, Κάραλις.—Στ. 4, Διχαρθεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διχαγήθρεις.—Στ. 8, Ἐπεχράτησαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατεκράτησαν.—Στ. 11, Πάρατοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταράτοι.—Στ. 12, Εἰ δέ τινα γῆν (γρ. Εἰ δέ τινα καὶ γῆν).] ΗΔ, ΑΤ, Εἰ καὶ τινα γῆν. ΔΓ, Οὐδέ τινα γῆν.—

Στ. 16, Ἐπί δ' οὐ λυσιτελεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπειδὴν μὴ λυσιτελεῖ. —
Στ. 17, Στρατηγεῖν τέχνας τινάς.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο ἐν δυσὶ μό-
ναις λέξεσι, Στρατηγεῖν τέχναις. — Στ. 28, Τὸ ἐγγυτάτω.] Ἐκ
ΔΓ, ΑΤ, Τῷ ἐγγυτάτω.

ΣΕΛΙΑ. 302, στ. 1, Μετὰ δὲ τό.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸ ἄρθρον.]
— Στ. 8, Φρεγῆνα.] Οὕτως ἔγραψα ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς συμφώ-
νως τῇ παρὰ Ῥωμαίους γραφῇ τῆς πληθυντικῆς Fregene ἐκφερομέ-
νης πόλεως, Ἐτέρα ΔΓ, Φρεγηνία (ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς, Φραιγῆνα).
— Στ. 11, Μαλαιῶτου Πελασγοῦ.] Ὑποπτος γραφῇ αὕτη τε καὶ ἡ ἐν
τινι ἀντιγράφῳ φερομένη, Μαλαιῶ τοῦ Πελασγοῦ. Ἴσως ἐγγ-
γραπτο, παλαιοῦ τινος Πελασγοῦ. — Στ. 22, Ἀρήρτιον.] Ἐκ
ΔΓ, ΑΤ, Ἀρήτιον. — Στ. 23, Οὐλοσίνοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐλοσί-
νιον. Ἐτέρα ΔΓ, Οὐλοσίνοι. — Στ. 24, Φαλίριοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Φαλίριον.

ΣΕΛΙΑ. 303, στ. 1, Φαλίσκους, ἴδιον ἔθνος· τινὲς δὲ καὶ τοὺς
Φαλίσκους, πόλιν.] Οὕτως σαφῶς τὸ ἐμὸν ἀντιγραφον μεθ' ἑτέρων
τινῶν, ΑΤ (ἐν τῇ Κασσωβωνιακῇ ἐκδόσει), Φαλίσκους ἴδιον ἔθνος
τινὲς· καὶ τοὺς Φαλίσκους πόλιν, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης
μετήλλαξεν εἰς τὸ, Φαλίσκους. Ἴδιον ἔθνος τινὲς καὶ τοὺς
Φαλίσκους, καὶ πόλιν. — Στ. 2, Αἰκουμφαλίσκον.] ΗΔ, ΑΤ,
Αἰκουμφαλίσκον. Πλείονων γὰρ ἢ πέντε συλλαβῶν εἶναι τοῦνομα,
δηλοῦσι καὶ αἱ κακαὶ ΔΓ, καὶ μᾶλλον τούτων ἢ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ,
οἷς πληθυντικῶς καὶ ἀρσενικῶς Aequi-Falisci καλεῖται τὸ οὐδετέρως
ὡδὲ Aequum faliscum ἐξενεχθέν. — Στ. 10, Μάλισα δ' ἐστὶν ἐν με-
σογαίᾳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μάλισα δ' ἐστὶν ἐν μεσογαίᾳ. — Στ. 11, Ῥώ-
μης χιλίους καὶ διακοσίους σαδίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ῥώμης ἐν με-
σογαίᾳ χιλίους σαδίους. — Στ. 15, Πλέονται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Πλεῖται. — Στ. 18, Ὡν ἐστὶν ἡ τε Κιμινία καὶ ἡ περὶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Ὡν ἐστὶν καὶ ἡ τε Κιμινία, καὶ περὶ. — Στ. 21, ἩΔΗ Τρασυ-
μένα.] ΔΓ, ΓΗ πασομέννα (ἄλλ. ποσομέννα). Οὐδετέρα τού-
των ἔρρωται· γραπτέον, οἶμαι, ΛΙΜΝΗ Τρασυμένα. Ἐστὶ δὲ ἡ νῦν
τοῖς Ἰταλοῖς καλουμένη Lago di Perugia. — Στ. 27, Φλαμίνιον.]
Ἐκ ΔΓ (ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Φλαμμίνιον.

ΣΕΛΙΑ. 304, στ. 4, Τὰ πλησίω.] ΗΔ (συνχόμενα τοῖς μετα-
φρασταῖς), ΑΤ, Τὸ πλησίον. — Στ. 6, Γηγυῶνον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Γυγγουῶνον. — Στ. 9, Ταύτης.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύτη. Ἡ συνάρτησις,
Κατὰ τὸ μέρος ταύτης (τῆς ἐντὸς τῶν Ἀλπεων Κελτικῆς δηλονότι)

τὸ πρὸς τῇ Θαλάττῃ — Στ. 23, Οἱ τε Ὀκρίκλοι πρὸς τῷ Τιβέρι καὶ Λάρολον, καὶ Νάρνα, δι' ἧς.] Ἰπποτος ἔδουξεν ἡ γραφὴ τοῖς πρὸ ἑμοῦ δλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἑμοῦ ἀντιγράφου, Οἱ τε Ὀκρικλοὶ πρὸς τῷ Τιβερι καὶ λαρολονικαὶ Νάρνα, δι' ἧς. Ἴσως ἦν γράφειν, Οἱ τε Ὀκρίκλοι πρὸς τῇ τοῦ Τιβέρεως καὶ Νάρ συμβολῇ, καὶ Νάρνα, δι' ἧς.

ΣΕΛΙΑ. 305, στ. 1, Φλαμίνιον.] Ἐκ ΔΓ (ὡδὲ τε κὰν τοῖς ἐξῆς) ΑΤ, Φλαμμίνιον· δι' ἀπλοῦ γὰρ τοῦ μ̄ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι Flamini-um προφέρουσι. — Στ. 4, Σπολίτιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σπολίτιον. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τετρασυλλάβως, Spoletium, καὶ τρισυλλάβως, Spole- tum, ὡσπερ καὶ νῦν οἱ Ἰταλοὶ, Spoleto. — Στ. 6, Τοῦδερ.] Ἐφύ- λαξε τὸν Ῥωμαϊκὸν σχηματισμὸν, Tuder ἔστι δ' ἡ τῶν νῦν Ἰταλῶν Todi καλουμένη πόλις. — Στ. 7, Ἴτουρον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἴτορον. — Στ. 10, Ὀνπερ αὐτῇ, τῇ Τυρρόνηκῃ. Καὶ τῆς Λατίνης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀνπερ αὐτῇ τῇ Τυρρόνηκῃ. Καὶ τοῖς Λατίνοις. — Στ. 21, Ρεάτον, ᾧ πλησιάζει.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Ρεάτω πλησιάζει.

ΣΕΛΙΑ. 306, στ. 2, Τρηβούλα δέ.] Ἡ μὲν γραφὴ τοῦ ὀνόματος ἐξ ΕΔ· ἡ δὲ τοῦ συνδέσμου τροπὴ ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Τρηβούρα τε. Οὐίργλιος δὲ Μυτύσκην (Mutusca) αὐτὴν ὀνομάζει. Ἐστὶ τὸ νῦν καλούμενον Monte-leone. — Στ. 11, Σαννίται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σα- μνίται. Ἰστέον δὲ (ἵνα μὴ πολλάκις ταῦτὰ λέγειν ἀναγκάζωμαι), ὡς ὡδὲ τε καὶ ἀλλαχοῦ τὴν διὰ διαφοροῦ γραφὴν, συναδούσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς ἀντιγράφοις, προσιλόμην τῆς διὰ τοῦ μ̄, καίπερ ταύτης μόνης οὔσης συμφώνου τῇ παρὰ Ῥωμαίοις γραφῇ (Samnitæ). Ὁ γὰρ Στρά- βων καὶ ἕτεροι πλείστοι τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων Σαννίτας φιλοῦσι καλεῖν τοὺς παρὰ Ῥωμαίοις Σαμνίτας, ὡσπερ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 336) ὁμολογήσει. — Στ. 19, Ἀπὸ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπέρ τῆς. — Στ. 20, Πόλις, πολλὰς συνειληφύια καὶ τῆς μή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πόλις καὶ πολλὰς συνειληφύια τῆς μή. — Στ. 25, Ἰπῆρξαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπῆρξεν. — Στ. 28, Τῆς πλησιον.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 307, στ. 1, Τιβέρεως.] Ὅτε μὲν οὕτως, ὅτε δὲ, Τιβέρι- δος, ὁ Στράβων, καθάπερ καὶ ἄλλων πολλῶν ὀνομάτων, ποικίλων οὐ καλῶς τὸν σχηματισμὸν. — Στ. 29, Ἀνελόμενον ἐκθρέψαι.] Ἡ ταύτας τὰς λέξεις διαγραπτέον, ἢ μᾶλλον τὰς ἐπομένας τὰς ἐν τῇ παρενθέσει (σελ. 308, στ. 1), Λαβόντα ἐκθρέψαι.

ΣΕΛΙΑ. 308, στ. 1, Λαβόντα ἐκθρέψαι.] Ἴδε τὴν ἀνωτέρω

σημείωσιν. — Στ. 7, Τὴν περίξ.] Ἴσως διαγραπτέον τὸ ἄρθρον. — Στ. 12, Κτήσεις.] Γραπτέον, οἶμαι, μετὰ τοῦ συνδέσμου, Καὶ κτήσεις. — Στ. 18, Ἀμβαρουαλίαν.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ παρὰ Ῥωμαίοις γραφῇ, Ambarvalia) ΑΤ, Ἀμβαρουίαν. — Στ. 20, Συνηλυδας.] ΗΔ, ΑΤ, Συγκλύδας. — Στ. 23, Ἐπήγγειλεν ἀγῶνα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπηγγείλετο ἓνα ἀγῶνα. — Στ. 27, Δι' ὀπλων.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Μετὰ ὀπλων.

ΣΕΛΙΑ. 309, στ. 4, Καὶ μυθῶδης.] Λεῖπουσιν ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων αἱ δύο λέξεις αὐταὶ καὶ παραλείπεται ἴσως εἰσίν. Οὐ γὰρ εἰκὸς τὴν ὑπ' Ἀρκάδων κτίσιν, οὐχ ἦττον τῆς προτέρας πικρυθεῖσαν ὑπὸ Ῥωμαίων, οὕτως ἀποτόμως ἀποφήνασθαι μυθῶδη τὸν Στράβωνα. — Στ. 6, Φασί.] Εκ ΔΓ προσέθηκα τὴν λέξιν. — Στ. 8, Εἰη τελίσαντι.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Ἦν τελευτήσαντι. — Στ. 11, Καὶ ὁ Καικίλιος.] ΗΔ ἢ διὰ διφθόγγου γραφῇ τοῦ κυρίου ὀνόματος. Γραπτέον μέντοι, Καὶ ὁ γε Καικίλιος, καθάπερ ὑπνοοῖν παρέχει ἡ κακὴ ΔΓ, Καὶ ὁ γε κύλιος. — Στ. 16, Καρμέντην.] ΗΔ, ΑΤ, Καρμέντιν. — Στ. 23, Πριβέρνων.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ παρὰ Ῥωμαίους γραφῇ), ΑΤ, Πρεφέρνων. ΔΓ, Προφέρνων. — Στ. 24, Καὶ τὸ Πωμεντίνον πεδίον.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν Πομετίων ἐντιμον πεδίου.

ΣΕΛΙΑ. 310, στ. 7, Ἐπιγαμίαι τε.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιγαμίαι τε. — Στ. 11, Περιαικίδων.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Περιαικίων. — Στ. 15, Τῆς μεσογαίας... οὐ πολλή.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν μεσογαίαν... οὐ πολλήν. — Στ. 21, Καὶ τὰ μεταξύ.] Εκ ΔΓ προσείληθα τὸ ἄρθρον. — Πωμεντίνου.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Πωμεντίου. — Στ. 22, Σητίνης.] ΗΔ, ΑΤ, Σήτίνης. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Σιτίνης.

ΣΕΛΙΑ. 311, στ. 5, Ἄψασθαι ἔξι δ' ἂ καὶ, μέρος ἀποκουφισθέντος κ. τ. λ.] Οὕτω διώρθουν πάλαι ὀρμηθεῖς ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως ΑΤ, Ἄψασθαι, καὶ μέρος ἀποκουφισθέντος. ΔΓ, Ἄψασθαι ἔξι δ' ἂ μέρος ἀποκουφισθέντος. Ἴσως ὀρθώτερον ἂν τις γράφοι, Ἄψασθαι ἔξι δ' ἂ καὶ ἐκ μέρος (ἦ, καὶ μέρος) ἀποκουφισθέντα. — Στ. 26, Προπόλων.] ΗΔ, ΑΤ, Προγόνων. Εἰσὶ δὲ οἱ Πρόπολοι, Ξεράποντες, δοῦλοι, κατ' ἐξαιρέτον δὲ οἱ τοῖς ἱερεῖς ὑπηρετοῦντες. «Πρόπολοι, ὑπρέται, δοῦλοι, νεωκόροι, προφήται» φησὶν Ἡσύχιος. Ἴσως δ' ἔτι ἰδιαιτερον οἱ τῆς Ἀφροδίτης οὕτως ἐλέγοντο, ὡς γοῦν ὑπνοοεῖν παρέχει ὁ αὐτὸς Ἡσύχιος ἐν τῷ, «Κυπρογενέος, προπόλου, προαγαυοῦ γοῦ». — Στ. 27, Ἐν ἑβδομήκοντα ρασίοις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄνω

ἑβδομήκοντα ραδίσις.—Στ. 28, Ταύτης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταύτη.

ΣΕΛΙΔ. 312, στ. 3, Δικκοσίσις καὶ ἐννενηκοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐβδομήκοντα καὶ ἐννενηκοντα.—Στ. 4, Νησιζον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νησιάζον.—Στ. 6, Πολίχνιον Κίρκης ἰερόν, καὶ Ἀθηνᾶς βωμόν.] ΗΔ, ΑΤ, Πολίχνιον καὶ Κίρκης ἰερόν, καὶ Ἀθηνᾶς βωμόν· καθάπερ ἐξέδωκεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ ΔΓ, ΑΤ ἐν ταῖς προτέροις ἐκδόσει, Πολίχνιον καὶ Κίρκης, καὶ ἰερόν Ἀθηνᾶς βωμόν. Ἔσται ΔΓ, Πολίχνιον καὶ Κίρκης ἰερόν, καὶ Ἀθηνᾶς βωμόν : Πολίχνιον καὶ Κίρκης ἰερόν Ἀθηνᾶς βωμόν. Ἡ ἡμετέρα διόρθωσις τὸ πολίχνιον ὄλον καθιερωσθαι λέγει τῇ Κίρκῃ, ἀφ' ἧς αὐτῷ καὶ τὸ Κιρκαῖον καλεῖσθαι. Ὡς δ' αὐτως καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 352) ὀνομάζει τὸ Λακίνιον, Ἡρας ἰερόν.—Στ. 8, Στόρας.] Ἀσύρας οὗτος παρ' ἄλλοις ὀνομάζεται ὁ ποταμὸς.—Ἰπ' αὐτῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπ' αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸ Ἰπ' αὐτῷ, κατὰ τὰς ἐκδότας αὐτοῦ.—Στ. 9, Προεχής.] ΗΔ (ἰδ. τὰ σημεῖα. ἀνωτέρ. σελ. 79), ΑΤ, Προσεχής.—Διγιάλος ἀλίμενος πρὸς αὐτῷ κ. τ. λ.] ΔΓ, Διγιάλος λίθη πρὸς κ' αὐτῷ, οὐδένα μὲν ἔχουσα νοῦν, ὑπονοεῖν δὲ παρέχουσα, μήποτε ἐγγράπτο, Διγιάλος λιθὶ ἀνεμμένος πρὸς αὐτῷ κ. τ. λ. τουτέστιν, ἐκκείμενος, ἢ τετραμμένος πρὸς λίθα ἄνεμον κ. τ. λ.—Στ. 10, Πωμεντίον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πωμέντιον.—Στ. 15 καὶ 18, Αὔσονων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὔσονίων.—Στ. 20, 24 καὶ 26, Ταρράκινα... Βρεντεσιου... Ταρράκινης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταρακίνα... Βρεντησιου... Ταρακινῆς.

ΣΕΛΙΔ. 313, στ. 3, Μάλισα μὲν νύκτωρ... ἀφ' ἑσπέρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μάλισα νύκτωρ... ἐφ' ἑσπέρας.—Στ. 4, Ἄλλα καὶ μεθ' ἡμέραν· ῥυμουλκεῖται δὲ δι' ἡμιόνων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄλλα καὶ μεθ' ἡμέραν ῥυμουλκεῖται δι' ἡμιόνων. Τὸ ἕμὸν ἀντίγραφον σαφέστατα φέρει, Ἄλλα καὶ μεθ' ἡμέραν· ῥυμουλκεῖ δ' ἡμιόνων. Ἡ δὲ περίοδος ὅλη τῆς αὐτῆς ἔχεται συντάξως, ἢ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 371) κίχρηται Στράβων, « Μάλλον μὲν τῆς κατὰ... » ἄλλα καὶ τῆς κατὰ ». Καὶ αὐδὺς (Μερ. Β, σελ. 11), « Μάλλον » μὲν τοῖς ἐκτὸς Ἰζρου, ἄλλα καὶ τοῖς ἐντὸς ». —Στ. 7, Καιάταν... Καιάτας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καιάτταν... Καιάττας. Τὸ ἕμὸν ἀντίγραφον, Κεάτα (γρ. Κεάταν)... Κεήτας. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (Μερ. Β, σελ. 116) Καιέτας γράφεται τοῦνομα.—Στ. 11, Ἐνταῦθα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐντεῦθεν.—Στ. 17, Οὐσηνίης.] Οὐσηνίης, δεῖν

γράφειν ὠθήθησάν τινες, ὡσπερ καὶ κατωτέρω τῆς αὐτῆς τῆσδε σελίδος, Οὐησκίνω, ἀντὶ τοῦ, Σητίνω.

ΣΕΛΙΔ. 314, στ. 2, Αὐται μὲν.] ΔΓ, Αὐται μὲν οὖν. — Στ. 10, Μετήει.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Μετήη. — Στ. 11, Ἄγκος δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄγκος τε. — Στ. 12, Καίλιον] ΗΔ (Cælium παρὰ Ῥωμαίοις), ΑΤ, Κέλλιον. — Στ. 13, Καὶ ἀπ'.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὰ ἀπ', ἢ, ὡς αἱ ἄλλαι ἐκδόσεις, Καὶ τὸ ἀπ'. — Στ. 15, Ἐπιτειχίσματα... κύκλον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιτειχισμά τι... τοίχον. — Στ. 18 καὶ 23, Ἐσκυλίνον... Ἐσκυλίνης.] Οὕτως ἔγραψα διὰ τοῦ ε (ἀντὶ τοῦ η) τὴν πρώτην, ὡσπερ γράφεται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ κειμένου (σελ. 318), ἵνα γοῦν ἐμφάνω τὴν Ῥωμαϊκὴν πρόθεσιν, ΕΧ (ΕΞ). Καὶ εἶδει γράφεσθαι, Εξκουιλίνον. Εχquilix γὰρ ἐκείνοις ἐκαλεῖτο ὁ λόφος, ὁ νῦν ὀνομαζόμενος τοῖς Ἰταλοῖς, Monte di S. Maria maggiore, καίπερ οὐδὲ τῆς ἐτέρως γραφῆς Esquilix ἀμαρτύρου οὐσης.

ΣΕΛΙΔ. 315, στ. 12, Καταβαλλόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταβαλλόντων. — Στ. 13, Ἐτέρα ἐξ ἐτέρων.] Αἰνιττεται τὸ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. ρ', 266). — Στ. 27, Πορθμίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πορθμίας.

ΣΕΛΙΔ. 316, στ. 2, Εὐσοχῆσαι] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Εὐτυχῆσαι. — Στ. 6, Λύματα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λύματα. — Στ. 9, Τὰς ἀρμαμάξαις δέχεσθαι κ. τ. λ.] Ἦν ὅτε γραπτέον εἶναι ὑπελάμβανον, Ταῖς ἀρμαμάξαις διοχεῖσθαι κ. τ. λ. — Στ. 10, Κατακαμφθέντες.] ΔΓ, Καμφθέντες. — Στ. 14, Σίφωνας.] Μεταπέφρασται διὰ τοῦ Canaux, σημαίνοντος τοὺς ὑδραγωγικούς κυλίνδρους, ἢ σωλήνας (tuyaux), ὡσπερ ἐνόησαν τὴν λέξιν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν. Καὶ τοῦτο μὲν ἐν γένει σημαίνει τοῦνομα· ἰδιαιτέρον δὲ τινες εἶκασαν λέγειν ἐνταῦθα τὸν Στράβωνα ἐκείνους τοὺς Σίφωνας (pompes) δι' ὧν ἐκθλιβόμενον τὸ ὕδωρ σβέννυσι τὰς πυρκαϊὰς· καὶ φέρουσι μάρτυρα τὸν Ἡσύχιον « Σίφων... ὄργανόν τι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς ». (Ἰδ. Beckmann, Beytr. zur Gesch. der Erfindung. Th. IV, S. 434). Μήποτε δ' οὐ τούτους τοὺς Σίφωνας λέγειν βούλεται ὁ Στράβων, ἀλλὰ τοὺς ἐν ταῖς δεξαμεναῖς ἄγοντας τὸ ὕδωρ, καὶ εἰς ὕψος ἐξακοντίζοντας, τέρψεως καὶ διαγωγῆς χάριν. — Στ. 22, Ὑπερεβάλλοντο.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπερεβάλλοντο. — Στ. 26, Παρέχοντος τοσοῦτω.] ΗΔ, ΑΤ, Παρέχων τῷ τοσοῦτω. — Στ. 27, Δίσκω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κίρκω. ΔΓ, Κρίκω.

ΣΕΛΙΑ. 317, στ. 9, Μίγα.] Ἐκ ΔΓπροσέθεικα τὴν λέξιν.— Στ. 15, Κατάφυτος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατάφυτον.— Στ. 17, Τζύτη.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύτην.— Στ. 19, Διδίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διδίης.— Στ. 24, Παρά ττύταις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περί ταύταις.— Στ. 27, Μίσση δ' αὐτῶν.] Ἀναπλήρου τὸ τυπογραφικὸν ἔλλειμμα, γράφων, Μίσση δ' αὐτῶν ἢ Λατίνη.— Στ. 28, Κασιλίνον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κασίνου.

ΣΕΛΙΑ. 318, στ. 2, Τουσκλάνου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τουσκουλάνου. Ἐτέρα ΔΓ, Τοῦ Τουσκλάνου. Συγκόπτειν γὰρ φιλοῦσιν Ἕλληνας τὰ τριαῦτα (Ἰδ. Μάρκ. Ἀντωνίν, Πίνακ. λέξ. Τοῦσκλα, ἐμ. ἐκδ.).— Στ. 5, Πανδοχεία.] Ἄθλον, πόθεν ὀρμηθεῖς ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔτρεψε τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφὴν εἰς τὸ Ἴωνικόν, Πανδοχεία.— Στ. 10, Τοῦσκλον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦσκουλον.— Στ. 14, Φερεντίνον, Φρουσίνων.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δ' ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Φερέντιον, Φορούσιον. Τὸ μὲν γὰρ οὐδετέρως καὶ διὰ τοῦ ὐ ἐκφέρεται παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, Ferentinum, τὸ δ' ἀρσενικῶς καὶ τρισυλλάβως ὁ Φρουσίνων, Frusino.— Στ. 15, Ρεῖ. Ακουῖνον δὲ μεγάλη πόλις ἐστὶ, παρ' ἧν.] Ὅν προσέθηκα σύνδεσμον πεισαῦται πως καὶ φράσις ἑτέρα παράλληλος (Μέρ. Β, σελ. 38), «Δάλμιον δὲ με-» γάλη πόλις, ἧς κ. τ. λ.»— Στ. 16, Ἰντεράμνιον, ἐν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰντεράμνιον ὃν ἐν.— Στ. 17, Καὶ ἑτέρου Κασίνου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἑτέρου Κασίνου. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Καὶ ἑτέρου Κασίνου. Ἰσ. γρ. Καὶ ἑτέρου Κασίνου Κασίνον, ἐν' ἧ τῆ πόλει ὁμώνυμος ὁ ποταμὸς. Ἰδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (Strab. tom. II, pag. 216, et Éclaircissem. pag. 110).— Στ. 19, καὶ 20, Σιδικίνον... Σιδικίνων.] ΗΔ ἢ διὰ τοῦ ὤ, ΑΤ ἢ γραφὴ τῆς δευτέρας ἀπὸ τέλους.

ΣΕΛΙΑ. 319, στ. 4, Περιοκίδας.] ΗΔ, ΑΤ, Παροικίδας. ΔΓ, Περιοκίαις : Παροικίας.— Στ. 5, Ἀγῶνάς τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀγοράς.— Στ. 8, Αἰκούων.] ΗΔ (ἐν συνάθῃ τῇ ἐν τῇ σελ. 309 γραφῇ), ΑΤ, Αἰκῶν.— Στ. 11, Ὑπουργοῦν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπουργόν.— Στ. 13, Εἰθ' αἶ ἐν τοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰθ' ἢ ἐν τοῖς.— Στ. 17, Οὐέναφρον.] ΗΔ (σύμφωνος τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 326, γραφῇ τοῦ Στράβωνος) ΑΤ, Οὐεναφριον.— Στ. 18-21, Ἡ μὲν οὖν πόλις... παρὰ τὸ... Ἀλλίφαι ἤδη Σαμνιτικάι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ μὲν οὖν ἡ πόλις... περὶ τὸ... Ἀλιφαὶ ἤδη Σαμνιτικάι.— Στ. 28, Ὁ Καταρρά-

κτες, ὃν ποιῆ πλωτὸς ὢν.] Ἐκ ΔΓ ἡ πρόσληψις τῆς μετοχῆς ἐπὶ τέλους, καὶ ἡ τοῦ ρ διπλωσις.

ΣΕΛΙΔ. 320, στ. 2, Καταρβάσσων.] ΗΔ, ΑΤ, Κατάλαση ἦν ὡς αἰτιατικὴν ἐπιθετικὴν (πρὸς τὸ Φάραγμα) ἐκ ΔΓ, ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ΑΤ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι, Κατάλασι. Ἐτέρα ΔΓ, Κατ' ἄλση. Τὸ ἐνθάδε, Καταράσσων πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει, παραπλήσιόν πῶς ἔστι τῷ ἀνωτέρω (σελ. 270), «Ἐπὶ τὸν Ροθανὸν » καταράττει » καὶ τῷ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Β, σελ. 361), «Δι' ἧς » καταράττει νυκτὶ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Κασπίαν Θάλατταν». Ἐπιθε καὶ τὰς εἰς τὸν Εἰνοκράτην σημειώσεις (σελ. 52). — Πεδιον.] Προσέθηκα τὴν λέξιν ἐκ τοῦ ἑμοῦ ἀντιγράφου. — Στ. 3, Παρά τά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περί τά. — Στ. 17, Ἄκραν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄκρον. Δύναται δὲ τὸ, Ἄκραν ἔχει ὄρος ὑψηλόν, ταῦτόν τῷ, Ἐξιν αὐτῷ ἀντ' ἄκρας (Γαλλ. Citadelle) τὸ ὑπερκείμενον ὑψηλὸν ὄρος. — Στ. 22, Ὑθρίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑθρίας. — Στ. 23, Ταῖς μὲν οὖν ἄλλαις πόλεσι πλείστον.] ΔΓ (ἀμείνων), Ταῖς μὲν οὖν ἄλλαις πόλεσι ταῖς πλείστοις.

ΣΕΛΙΔ. 321, στ. 19, Τῆς ἐξ Ἀρικίας.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν (συνάδουσαν τοῖς πλείστοις τῶν ἀντιγράφων), ΑΤ, Τοῖς ἐξ Ἀρικίας. Ἡ γὰρ ἐχομένη μετοχὴ, Ἀναθαίνουσιν, ἕτερον ἔχει ὑπονοούμενον ἄρθρον πληθυντικόν. — Στ. 23, Σιφῆρης οὖν.] Ἰσογρ. Σιφῆρης γοῦν. — Στ. 26, Περιέκείται, λίαν ὑψηλή.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Περιέκείται, καὶ μία ὑψηλή.

ΣΕΛΙΔ. 322, στ. 1, Ἐστὶ καὶ ἡ Ἠγερία καλουμένη.] Ἐξ ΕΔ (πλὴν οὐπερ αὐτὸς προσέθηκα συνδέσμου), ΑΤ, Ἐστὶν ἰερεία καλουμένη. Ἐτέροι δὲ παρήνουν γράφειν, Ἐστὶν ἡ ἰερά καλουμένη. Εἰκὸς μοι δοκεῖ γεγράφθαι πάλαι, Ἐστὶ μία ἰερά καλουμένη. — Στ. 7, ἔχει δὲ καὶ τοῦτο.] Διάγραψε τὸν δευτέρου σύνδεσμον, ἄλλως τε καὶ λείποντα ἔν τινι τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 11, Φουκίνα.] Καὶ ἐκ ΔΓ, καὶ ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Φουκίνας, ἢ Φουσίνας. — Στ. 15, Ἐἴτε... εἴτε τελείως.] Τὸ μὲν ἐξ ΕΔ, τὸ δ' ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Ἡτοι... ἢ τελείως. — Στ. 18, Ἐπὶ τοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περί τοῦ. — Στ. 19, Ἐκλείπει... ῥεῖ.] Ἰράψε, Ἐκλείπειν... ῥεῖν, ὡς φέρουσιν ἕνια τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 25, Καὶ τῶν Ἀπεννίνων.] Ἀναπλήρου τὰ τυπογράφων ἀβλεψία ἐξεργνηκότα τοῦ χωρίου, γράφων, Καὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς ὄρων τῶν Ἀπεννίνων.

ΣΕΛΙΔ. 323, στ. 14, Ἡ τοῖς σιτικαῖς.] Ἐκ ΔΓ προσετέθηκα τὸ

ἄρθρον. — Στ. 17, Πόλις.] ΗΔ, ΑΤ, Πόλις. — Στ. 21, Πυροφόρος.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐπυρόφορος. — Στ. 28, Καὶ αὐτή.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ αὐτή.

ΣΕΛΙΑ. 324, στ. 4, Μαβρουκίνοι... Σαννιτικόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μαρουκίνων... Σαννιτικόν. — Στ. 20, Μαβρούδιον, καὶ Τεάτον τῶν Μαβρουκίνων.] Τὸ μὲν ἐξ ΗΔ, τὸ δ' ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μαβρούτιον, καὶ Τεατέαν (ἄλλ. Τεγεάτην) τῶν Μαρουκίνων. — Στ. 23, Ἀμιτερνίης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀμιτερρίνης. — Στ. 30, Ὀμορον Τεάνω τῷ Ἀπούλω. Ὀρτώνιον δ' ἐστίν.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δ' ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Ὀμορος Τεάνω τῷ Ἀπούλω, Ὀρτίον ἐστίν.

ΣΕΛΙΑ. 325, στ. 1, Πέτρα.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῆ), ΑΤ, Πέτραι. — Στ. 2, Θηριώδεις εἶναι δὲ λέγονται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θηρειώδεις εἰσί. — Στ. 26, Ἐγκατοικίσαντας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐγκατοικίσαντες.

ΣΕΛΙΑ. 326, στ. 5, Ζεῖα.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Ζεαῖ διὰ διφθόγγου γὰρ καὶ ἀλλαχού (Μέρ. Γ, σελ. 91) ὁ Στράβων. — Στ. 9, Συρρέντινος.] ΗΔ, ΑΤ, Σουρρεντίνος· Συρρέντον γὰρ ὁμοφώνως τῇ παρὰ Ῥωμαίοις γραφῇ, Surrentum, ὠνόμασεν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 28) καὶ ὀνομάσει αὖθις ἐν τοῖς ἔξῃς (σελ. 352) τὴν πόλιν ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 327, στ. 1, Καὶ δὴ καί.] Ἐκ ΔΓ προσείληρα τὸν δευτέρον τῶν συνδέσμων. — Στ. 5, Προσεχῆς.] Τῇ ἀνωτέρῳ διορθώσει (σελ. 79 καὶ 90) συνάδοντα ἐν τούτῳ γε τῷ χωρίῳ μαθάνω νῦν καὶ τὸν Σκαλιγέρον, ΑΤ, Προσεχῆς. Ἐτέρα ΔΓ, Προσηχῆς. — Στ. 13, Λιμνή.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λίμνη. — Στ. 14, Καὶ μετὰ τοῦτο ἐγκολπιζουσα ἠῶν εἰς βάθος, ἐν ἧ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ μετὰ τοῦτο ἐγκολπιζουσα ἠῶν εἰς βάθος ἀένναον ἐν ἧ. Ἴσως τὸ ἐνθάδε ἄτοπον, Ἀένναον, ἐγράφετο πάλαι Ἀένναα, τρεψιμένον μετὰ τὸ ἔξῃς, Θερμᾶ ὕδατα. — Στ. 19, Παραλίας.] ΗΔ, ΑΤ, Πελαγίας. Ἐτέρα ΔΓ, Πελασγίας. — Στ. 21, Αὐτῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτήν. — Στ. 27, Προδραχῆ.] ΔΓ, Προδραχῆ (ἦν ἀπεθεξάμην ἐν τοῖς ἔξῃς, σελ. 382) : Προδραχῦ : Προβαθῆ. — Ὁ Ἄορνος.] Ἐκ ΔΓ προσείληρα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 328, στ. 5, Ἰπὸ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ τῶν. — Στ. 7, Λέγεσθαι.] Ἀμεινον τὸ γράφειν, ὡς ἐτέροις ἔδοξε, Γενέσθαι. — Γε προθυσάμενοι.] ΗΔ, ΑΤ, Γε οἱ προθυσάμενοι. ΔΓ, Γε οἱ προθυσάμενοι. — Στ. 8, Ἰλασάμενοι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰλασσάμενοι. ΔΓ,

ἰλασόμενοι.—Στ. 9, Ἡργολαθηκότων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐργολαθηκότων.—Στ. 10, Ποτίμου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ποταμίου.—Στ. 12, Ἴδρυτο.] ΗΔ, ΑΤ, Ἴδρυται.—Στ. 13, Πλησίον καὶ τῆς Ἀχερουσίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλησίον τῆς Ἀχερουσίας.—Στ. 18, Μαντίας.] ΗΔ (ἴσως τελημρά), ΑΤ, Μεταλλείας.—Στ. 28, Περὶ τόβ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ τόβ.

ΣΕΛΙΑ. 329, στ. 2, Καὶ τὴν ἐπὶ Νέαν πόλιν ἐκ Δικαιαρχίης τῆς ἐπί.] Ἐξ ΕΔ προσεῖληθα τὰ ἄρθρα.—Στ. 15, Ὡς καὶ τοῦ Μισσηνοῦ τὸ Μισσηνόν.] Κάνθαδε τὰ διειλημμένα τῷ τῆς προσθήκης σημείῳ ἐξ ΕΔ προσέθενται.—Στ. 20, Ἄπαν γὰρ τὸ χωρίον ἐκείνο μέχρι Βαίων, καὶ τῆς Κυμαίας, Θείου κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄπαν τὸ χωρίον ἐκεῖ μέχρι Βαίων, καὶ τῆς Κυμαίας, ὅτι Θείου.—Στ. 24, Ἀναφέρειν τὰς τοιαύτας προχοάς.] Ἀποκατέστησα τὴν προτίραν γραφήν ἕως ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προσέλετο τὴν ΔΓ, Ἀναφέρουσι ταῖς τοιαύταις προχοαῖς.—Στ. 26, Σύμμετρος γὰρ ἐστὶ τῇ τιτάνῳ.] Σημειοῦ τὸ Σύμμετρος, ἐπὶ τοῦ ἐπιτηδείου, ἀρμόζοντος ἢ εὐαρμύσου, τεθειμένον. Κάνταυθα μὲν φράζειν ἐστὶ Γαλλεῖσι, *Ce sable s'allie bien* (ἢ *se marie bien*, ἢ *s'assortit*) *avec la chaux* ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 98) τὸ, «Θηρίοις τε μάλλον, ἢ ἀνθρώποις σύμμετρον» αὐτὸς παραφράσας εἶρηκα, *Plus propres à être le repaire des bêtes féroces que le séjour des hommes* (*Strab. Iom. V, pag. 34*).

ΣΕΛΙΑ 330, στ. 6, Θείου πλήρες ἐστὶ συρτοῦ.] Συρτὸν Θεῖόν ἐστὶ τὸ ἐπιπολὶς ἐξουθενῶν τῆς γῆς καθαρὸν Θεῖον, καὶ μόνῃ τῇ ἀποξίσει ἢ σαρώσει συγχομιζόμενον, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ μεταλλουομένου Θεῖου. Καὶ ὄλον ἐξ ὧν ἀνωτέρω (σελ. 190) εἶρηκε Στράβων περὶ τοῦ χρυσοῦ «Ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον, » ἀλλὰ καὶ σύρεται· καταφέρουσι δ' οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χεῖμαρῶν τὴν » χρυσίτην ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνδρῶσι τύποις οὖσαν». Καὶ αὐτῆς (σελ. 191) περὶ τοῦ αὐτοῦ «Ἐν δὲ τοῖς ρείθροις σύρεται » καὶ πλύνεται». Καὶ τὸν οὕτως ἀποξέουμενον ἄργυρον (σελ. 192), συρτὴν βῶλον ἀργυρίτην, ὠνόμασε.—Στ. 8, Πιθηκουσσιῶν.] Ἐκ ΔΓ ἢ τοῦ σ διπλωσις.—Στ. 17, Φρατρίαί.] ΗΔ, ΑΤ; Φρατρίαί.—Στ. 22, Ὑπεργασθέντος.] ΔΓ (ἴσως ἀμείνων) Ὑπεργασθεῖσα.

ΣΕΛΙΑ. 331, στ. 1, Γεγένηται, συνωκοδομημένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γίνεταί, συνωκοδομουμένων.—Στ. 4, Τῶν ἀπὸ παιδείας ἐργασαμένων.] Ἐλλειπτικῶς τοῦ, χοήματα.—Στ. 12 καὶ 15, Πρῆμην...

Πομπηία.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πομπαιαν... Πομπεία. — Στ. 15, Ὀμω-
νύμου... τῆς.] Ἰσ.γρ. τῆ. — Στ. 22, Ὡς τεκμαίροιτ'.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ,
Ὡς τεκμαίροιτ'. — Στ. 24, Ὡσπερ ἐν τῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡσπερ
τῆ. — Στ. 27, Ἐχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον καὶ τὴν ἐκπυρουμένην βῶ-
λον, καὶ τὴν ἐκφέρουσαν τοὺς καρπούς.] Τὰ μὲν ἀντίγραφα φέρουσι
ἀπαρλλάκτως τὸ χωρίον, ὡσπερ ἐνθάδε καὶ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδό-
σει καταχωρίζαι, πλὴν τοῦ, Ἐχειν, ὅπερ αὐτὸς ἀνθυπέβαλον τῷ
ὀριστικῶ, Ἐχει. Ἐν δὲ τῇ Ἀμσελοδαμαία ἐκδόσει, οὐκ οἶδ' ὅθεν ὀρη-
θεῖς ὁ ἐκδότης, ὡς τυπογραφικῶς ἡμαρτημένον, ἐν τοῖς τυπογραφι-
κοῖς σφάλμασι κατεχώρισε, διωρθωμένον δῆθεν, οὕτως, Ἐχει μὲν
γὰρ τὸ λιπαῖνον καὶ ἡ ἐκπυρουμένη βῶλος καὶ ἡ ἐκφέ-
ρουσα τοὺς καρπούς. Ὅπως ποτὲ δ' ἂν ἔχη ταῦτα, οὐ μεταμέ-
λει μοι, τῆς κατ' αἰτιατικὴν γραφῆς, Τὴν ἐκπυρουμένην κ. τ. λ.
ἄλλως τε καὶ συναδούσης τοῖς ἀντιγράφοις· αὕτη δὲ καὶ τὸ ἀπαρέμ-
φατον, Ἐχειν, ἐπάναγκες ἀπῆται, ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἀνωτέρω, Φασι.
Ἀςρισκοῖς δὲ διειληφα καὶ τοὺς δύο συνθέσμιους· ἴσως δὲ καὶ τὸν τελευ-
ταῖον διαλαθεῖν ὤφειλον, πρὸς δὲ καὶ τὸ οὐδέτερον ἄρθρον εἰς τὸ
ἐγκλινόμενον, Τι, τρέψαι, ἐν' εἴη ἡ συνάρτησις τοῦ χωρίου τοιαύδε'
« ἘΧΕΙΝ γὰρ ΤΙ λιπαῖνον, τὴν ἐκπυρουμένην βῶλον, τὴν ἐκφέρουσαν
» τοὺς καρπούς », οἷον ἐξέφρασε καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστῆς,
Excoctas enim igne globas pingue ALIQUID HABERE, quod
uberiores fructus afferat.

ΣΕΛΙΑ. 352, στ. 8, Σειρηνούσας.] Διὰ διπλοῦ τοῦ σ̄ ἔγραψα
ὡδὲ τε κὰν τοῖς ἐξῆς, καὶ τῶν ἀντιγράφων ἐν πολλοῖς ἐπιμαρτυρούν-
των. — Στ. 9, Τιμώντων τῶν πλησίον τὸν τόπον.] ΗΔ (ἦν ὑπαγο-
ρεύουσί πως καὶ ἀντίγραφα), ΑΤ, Τιμώντων τὸν πλησίον τό-
πον. ΔΓ, Τιμώντων πλησίον τόπον. Τὸ δ' ἐμὸν ἀντίγραφον,
Τιμώντων τῶν πλησίον τόπον. — Στ. 16, Πιθηκουσσῶν.] Διὰ
διπλοῦ τοῦ σ̄ ἔγραψα ὡδὲ τε κὰν τοῖς ἐξῆς, ἀκολουθήσας οὐκ ὀλίγοις
ἀντιγράφοις. — Στ. 21, Ἀποφοράς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰποφοράς. —
Στ. 26, Στρεφόμενου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρεφόμενον.

ΣΕΛΙΑ. 353, στ. 2, Συναπτούσας πρὸς τε τὰς νήσους καί.] ΗΔ,
ΑΤ, Συναπτούσας νήσους πρὸς τε ἀλλήλας καί. Αἰ πρὸ τοῦ
Γερμανοῦ ἐκδόσεις· Συναπτούσας πρὸς τε ἀλλήλας καί. ΔΓ,
Συναπτούσας πρὸς τε νήσους καί : Συναπτούσας πρὸς
τε Ἐλληνας καί. — Στ. 16, Πολὺ ὄν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πάλιν. —

Στ. 18,

Στ. 18, Τὴν Θάλατταν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τῆς Θαλάττης.—Στ. 27, Κτῆμα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κτίσμα.

ΣΕΛΙΑ. 334, στ. 4, Αὐτὴ τε καὶ τῶν ἄλλων αἰ ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτὴ τε καὶ αἰ τῶν ἄλλων ἐπί. Διὰ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Αὐτὴ τε καὶ αἰ τῶν ἄλλων ἐπί.—Στ. 5, Καλλατερία.] Γράφει, Καλατία, ὡς φέρεται ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 383).—Στ. 6, Καύδιον, καὶ Βενουέντον.] Ἐγραψα, ὡς φέρεται ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 383), ΑΤ, Καλύδιον καὶ Βενουέντον.—Στ. 10, Μυός.] Ἐξ ΕΔ (συναδούσης τοῖς Ῥωμαίοις ἰσοροικοῖς), ΑΤ, Μεδίμνου.—Στ. 13, Ἔως τελεσφορήσειεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡς τελεσφορῆσαι. ΔΓ, Ὡς τελεσφορήσειεν.—Στ. 17, Κάλη.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κάλκη.—Στ. 22, Ἐξοδείας.] Γράφει, Ἐξοδίας, καθὰ φέρεται ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων· οὐ γὰρ παρὰ τὸ Ἐξοδέω, ἀλλὰ παρὰ τὴν Ἐξοδον.—Στ. 26, Ἐκπεπόνηται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκπεπόνηται.

ΣΕΛΙΑ. 335, στ. 2, Μόνους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μόνον.—Ὀμόσε χωροῦντας.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀμοίως ὁμοροῦντας. Ἴσως ἐξὶ διορθοῦν καὶ διὰ μιᾶς λέξεως, Ὀμονοοῦντας.—Στ. 15, Αἰσερνία, Πάννα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐσερνία, Παύνα.—Στ. 20, Εὔξαιντο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὔξακτο.—Στ. 25, Ἐπεφήμισαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπευφήμισαν.

ΣΕΛΙΑ. 336, στ. 7, Κολακευόντων ὁμόρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κολακευόντων δ' ὁμόρους.—Στ. 10, Στρατιάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρατείας.—Στ. 16, Μεταβαλόμενος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεταβαλλόμενος.—Στ. 17, Ἴρπηνοί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἱρπηνοί, ἤ, Ἴρπηνοί.—Στ. 20, Περὶ μὲν οὖν Σαννιτῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ μὲν Σαννιτῶν.—Στ. 22, Ἐτρύφησαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐνετρύφησαν. ΔΓ, Εὔ ἐτράφησαν : Εὔ ἐτρύφησαν : Εὔετρύφησαν.—Στ. 24, Δειπνοῦντων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δείπνων.—Στ. 25, Στρατιάν.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείαν.—Στ. 27, Ἐπὶ τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπὸ τοῖς.

ΣΕΛΙΑ. 337, στ. 1, Ἐσωφρόνισαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσωφρόνησαν.—Στ. 5, Φρεντανῶν.] Ἡ Γαλλικὴ τοῦδε τοῦ χωρίου μεταφράσις ὠκισίεται τοῖς οἰομένοις γραπτέον εἶναι, Λευκανῶν.—Στ. 19, Καμπανίαν.] Κάνταιθα, Λευκανίαν, δεῖν γράφειν ὠήθησαν.—ἴσοροοσι περὶ.] ΗΔ, ΑΤ, ἴσοροοσιν ἐπί.—Στ. 25, Ἐν τῷ τότε δημοσίῳ.] Οὐκ ἔρρωται οὐδ' αὐτῇ, οὐδ' αἰ ΔΓ, Ἐν τῷ τότε δημοσίῳ : Τῷ τότε χρόνῳ δημοσίῳ. Γραπτέον, καὶ μεταμίλει μοι μὴ γράψαντι, ἔκτοτε τῷ δημοσίῳ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ,

ΣΕΛΙΑ. 339, στ. 2, Ἀργωνίας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀργονίας. Ὁ Κασωδῶν διῶρδον Ἀργώας παρὰ τὴν Ἀργώ, τὸ σκάφος. — Στ. 3, Ἐντεῦθεν δ' ἐκπλέοντι.] Ἐκ ΔΓ προσέειπα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 7, Ἀντακρωτήριον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀκρωτήριον. Ἐς δὲ ὁ μικρὸν ἀνωτέρω εἴρηκε πρ κείμενον τῆς Λευκωσίας ἀκρωτήριον, καὶ ἀντικείμενον ταῖς Σειρηνούσσαις νήσοις, ταῖς περὶ θάτερον ἀκρωτήριον, τὸ Ἀθήναιον, ἢ καὶ Σειρηνουσσῶν ἀκρωτήριον, κλοῦμενον (σελ. 247), σὺν ᾧ τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον ποιεῖ. Διὸ καὶ Ἀντακρωτήριον ὠνόμασεν αὐτό· ἢ λέξις τῶν μήπω κατακεχωρισμένων ἐν τοῖς Λεξικοῖς. Τῆς ἐξ ἀντιγράφων ὀρθῆς ταύτης γραφῆς, Ἀντακρωτήριον, μήπω ἐγνωσμένης, εἰκότως ἑλληνικῆς ἐκρίθη ἢ ἐκδομένη, Ἀκρωτήριον, τῶν μὲν, τὴν Ἀντικείμενον, τῶν δὲ, τὴν Ἀνταῖρον μετοχὴν, προσθετόν εἶναι ὑπολαβόντων, ἐμοῦ δὲ συντομωτέρως, ὡς ὑπελάμβανον, διορθοῦντος, Τὸ ἀκρωτήριον, τὸ σὺν ταῖς Σειρηνούσσαις πσιοῦν κ. τ. λ. — Στ. 9, Ἐλκν] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλλην.

ΣΕΛΙΑ. 340, στ. 8, Μασσαλίαν.] Ἀλαλίαν, γραπτέον εἶναι ὑπέληφεν ὁ Κασωδῶν, ὀρμηθεῖς ἐξ Ἡρόδοτου (α', 166). — Στ. 18, Τετρακόσιοι.] Ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων, Τετρακόσιοι πεντήχοντα. — Στ. 20, Ἀφ' οὗ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφ' οὗ.

ΣΕΛΙΑ. 341, στ. 6 μέχρι 13, Πρὸς ἀλλήλους. Ἰςερων μέντοι γε... διέθηκαν. Νυνὶ δὲ κ. τ. λ.] ΗΔ ἢ μετάταξις τοῦ κειμένου, ὃ δεινῶς συγκεχύσθαι ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν, καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν συνέντες, μετέτασσον κακείνῳ τρόπῳ ἕτερον, τὸν αὐτοῖς δοκῶντα βελτίω, ὡς ἐς ἐν ἰδεῖν ἐν ταῖς ὑποκειμέναις τῇ Ἀγγλικῇ Στράβωνος ἐκδόσει σημειώσσει (τόμ. Α, σελ. 365). Τὴν ἡμετέραν τάξιν τοῦ κειμένου ἐξέφρασε καὶ ἡ Γαλλικὴ μετάφρασις. — Στ. 6, Μέντοι γε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέν γε. — Στ. 21, Οἱ ὑπεροικούντες.] Ἐκ ΔΓ προσέειπα τὸ ἄρδρον.

ΣΕΛΙΑ. 342, στ. 3, Πετηλία.] Πετιλία, διὰ τοῦ Τ, φέρεται ἐν ταῖς Χρησιμοθεταῖς (Μέρ. Γ, σελ. 347). Καὶ παρὰ Ῥωμαίοις δὲ διαφορεῖται ἡ γραφή, Petelia καὶ Petilia. — Στ. 4, Χώνων.] Εἰς τοῦτο τρίψαι ἀπετόλμησα τὴν ἀπαξασαῶν τῶν ἐκδόσεων τοῖς ἀντιγράφοις συνάδουσαν γραφὴν, Λευκανῶν ὅθεν δ' ὠρμημένος, δηλώσει ἢ ἐξῆς σημειώσις. — Στ. 6, Σαννίταις ποτὲ φρούριον ἐπετείχισαν

κῶτην.] ΗΔ, ΑΤ, Σαυνίται ποτὲ φρουρίοις ἐπιτειχίσαν αὐτήν. Αὐτὴ τοῦ, Ἐπιτειχίζειν, ἡ σημασία ἀποχρώτως ἐμφαίνει τὴν διασπορὴν τοῦ χωρίου· ἐπιτειχίζουσι γὰρ καθ' ἑτέρας πόλεως, ἢ ἐτέρου ἔθους οἱ ἐν σκέπη βουλόμενοι εἶναι τῶν ἐξ ἐκείνων ἐφόδων· καὶ πολὺ τοῦτο ἐν ταῖς ἱστορίαις. Οὕτω Λακεδαιμόνιοι ἐπιτειχίσαν Δεκίλειαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἄλλοι ἄλλοι ἄλλα χωρία. Κατὰ τίνων οὖν οἱ Σαυνίται τὸν ἐπιτειχισμὸν ἐποιήσαντο; οὐ μὲν οὖν κατὰ τῶν Λευκανῶν (ὡσπερ ἔλεγεν ἡ ἐκδοθεμένη γραφὴ μικρὸν ἀνωτέρω), Σαυνιτῶν καὶ αὐτῶν ὄντων, καθὼς εἶρηκε Στράβων (σελ. 341), καὶ αὐθις ἐρεῖ μετ' ὀλίγα. Λίπειται οὖν κατὰ τῶν Χῶνων, οὓς ἡμεῖς τοῖς Λευκανοῖς ἀνθροπεβάλομεν, καὶ οὓς ὁ Στράβων ἀνωτέρω (σελ. 341) ὑπὸ Σαυνιτῶν ἐβληθῆναι τῆς Τυρρόνηκῆς παραλίας εἶρηκεν. Ἄλλ' οὐδὲ τούτοις καλῶς ἀν λέγθιντο ἐπιτειχίζειν οἱ Σαυνίται, ἀδυνάτοις οὔσι, παρὰ πολὺ ἐπικρατέστεροι ὄντες αὐτοί. Οὕτως οὖν διεσκεύασα τὸ χωρίον, ὡς εἶναι τὸν νοῦν, ὅτι οἱ Χῶνες ἐπιτειχίσαν τὴν μητρόπολιν αὐτῶν Πετιλίαν τοῖς Σαυνίταις, φυλάττεσθαι βουλόμενοι τὰς πυκνάς ἐκείνων ἐπιδρομάς. — Στ. 8, Περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς μεταφρασαῖς καὶ τῷ τὰς Χρησομαθείας γράφαντι, (Μέρ. Γ, σελ. 347), ΑΤ, Περὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. — Στ. 13, Οὐερτίται.] Ἰσ. τυπογρ. κῆμάρτηται τὸ ἐν τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει Οὐερτίται. — Στ. 21, Ἀπὸ τῶν νεμομένων τὰς ἀρχάς.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπὸ τῶν νεμομένων ἀρχάς. Ὁ νοῦς, Ἡρούντο βασιλεία ἐν καιρῷ πολέμου ἕνα τῶν ἀρχόντων, ἕνα στρατηγόη τὸν πόλεμον.

ΣΕΛΙΑ. 343, στ. 11, Μετὰ δὲ ταῦτα] Πρὸς τὸ Φησί, οὐ πρὸς τὸ Ἐπεκτείνεσθαι. — Στ. 12, Μεταποντινῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεταποντικῆς. — Στ. 27, Ἐτάραξεν.] ΔΓ, Ἐξέταραξεν.

ΣΕΛΙΑ. 344, στ. 1, Ἀπὸ δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ γάρ. — Στ. 9, Λεγόντων... ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς.] Τῶν κριτικῶν παραλείφθαι τι ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν ὑπολαβόντων ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ, ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ζηγμαῖς ᾤηθη δεῖν σημειῶσαι τὴν παράλειψιν. Ἴσως ἀντωνυμία μόνον, ἢ Αὐτὸν, ἐξερρῦν τοῦ κειμένου ἴσως δὲ οὐδ' ἐξερρῦν, προσυπακουομένη καὶ μὴ παρούσα. Ὁ νοῦς, Μηδεις τὸν Ἥρωα παροξυνέτω τὸν ἐν Τεμέσῃ, μηδεις αὐτῷ ἀνδισάσθω, λεγόντων αὐτὸν ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς ὡς πολέμιον. Ἐπιθε τὰ περὶ τοῦ ἥρωος τούτου ἱστορημένα τῷ Παισανία (ς', 6) καὶ τῷ Αἰλικνῷ (Ποικ. ἱς. ἡ, 18). Μνημονεύει τῆς παροιμίας καὶ ὁ Εὐστάθιος (σελ. 1409), ἐτέρως ὁμως αὐτὴν ἐξηγούμενος.

— Στ. 18, Καταπερεύγει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταπερεύγει. — Στ. 21, Ὁ ἐκ Δωδώνης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁ ἐν Δωδώνῃ. Ὁ δὲ χρῆσιμος διαφόρως ἐκτίθειται ἐν τῷ ἔναγχος ἐκδοθέντι τοῦ Τρύφωνος Περὶ τροπῶν συγγραμμάτων (Ἰδ. Museum Criticum, or Cambridge classical researches, n° 1, pag. 47), ὅπου ταῦτα φέρεται « ὡς ἔχει » ὁ δευόμενος χρῆσιμος Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μολοσσῷ, Φυλάξασθαι τὸν » Κηρόεντα. Ὁ μὲν γὰρ ἦτο τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμόν· ἦν δὲ ἕτερον. » Προσδοξέντος γὰρ αὐτῷ πινακίδιου κεκρωμένου, τοῦτο ἀνα- » γινώσκων ἐδολοφονήθη ».

ΣΕΛΙΑ. 345, στ. 10, Ἄρχεται ἐπιστρέφειν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀρχή τοῦ ἐπιστρέφειν.

ΣΕΛΙΑ. 346, στ. 1, Ἀποσροφήν.] Γράφει (διορθῶν τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα) Ἀνταποσροφήν. Ἡ δὲ λέξις ἰδιάζει, κατὰ περ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 339) τὸ Ἀντακρωτήριον. — Στ. 2, Τοῦ Ποσειδωνίου [καὶ] τῆς... ὅσον ἑξαστάδιος, [οὗ] μικρῷ πλέον τὸ ἐλάχιστον διαπέραμα.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ Ποσειδωνίου, τῆς... ὅσον ἑξαστάδιος, μικρῷ δὲ πλέον κ. τ. λ. Οὕτω δ' ἀνεγνωσκέται καὶ τὸν ἀρχαῖον μεταφρασθῆν, δηλον ἐκ τῆς ἐρμηνείας, Posidonium recessum, et Rheginam columellam... ad stadia sex, ubi minimus trajectus, paulo majorem, καί περ τὸ, Οὗ, κακῶς τοπικὸν ἐπιρρήμα ἐκδεξάμενον, καὶ τὰ λειπόμενα τοῦ χωρίου μὴ κατανοήσαντα. Μικρῷ δὲ πλέον τοῦ ἑξασταδίου λέγει τὸ ἐγγυτάτω διάστημα ἢ διαπέραμα, τὸ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν· ἦν γὰρ ἑπταστάδιον, ὡς αὐτὸς ἀνωτέρω (σελ. 158) εἴρηκεν. Ἐπιθετὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (Strab. tom. II, pag. 309, not. 1). — Στ. 15, Ἄς καὶ ΑΥΤΟΙῖ ἐδίξαντο.] ΑΥΤΑΣ, αἶμαι, χρὴ γράφειν.

ΣΕΛΙΑ. 347, στ. 2, Περιουκίδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιουκίας. — Στ. 5, Εἴθ'.] Τουτέστιν, εἴτε. Αἱ ἐκδόσεις ἅπασαι, Εἴθ', ἀντὶ τοῦ, Εἴτα, ἐπιρρήματος ἐκδεξαμένων τῶν ἐκδοτῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀντιγραφῶν. Αἴτιον δὲ τῆς πλάνης, τὸ μακρῷ τούτου διεσηκέναι τὸ ἀνταποδιδόμενον ἕτερον, Εἴτε, Ὁ νοῦς, Ὀνομάσθη Ρήγιον, εἴτε διὰ τὸ ἀπορράγῃναι, ὡς φησὶν Αἰσχύλος, εἴτε ὡς βασιλεῖον, ὅπερ Ρήγιον Rhegium, τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καλεῖται. Οὐκ ὀρθῶς δ' ὁ Στράβων ἀμφιβάλλει περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ ὀνόματος· καὶ αὐτοὶ γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς ἐσημείωσατο ὁ Κασσῶν, τῆς Ἑλλήνων φωνῆς εἶναι τὸ Ρήγιον (παρὰ τὸ Ρηγνύω) ὠμολογήασιν. — Στ. 17, Συμυχόμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνεχόμενον. — Στ. 18, Μοχλευόμενοι.] Τῶν τις

κρητικῶν, Ἀνοχλευόμενοι, γραπτέον εἶναι εἶκασε. — Στ. 20, Τῶν ταύτη νήσων.] Ἐκ ΔΓ ἢ τάξις ΑΤ, Νήσων τῶν ταύτη. — Στ. 22; Ξειρηνοῦσαι.] Ἐκ τῶν Χρησομαθειῶν, ΑΤ, Ξειρηνες. — Στ. 26, Δειρηγομένας.] Ἐκ τῶν αὐτῶν (Μέρ. Γ, σελ. 349), ΑΤ, Δειρημένας.

ΣΕΛΙΑ. 348, στ. 5, Διονύσιον.] Προσίδει μετὰ τὸ κύριον ὄνομα τότε τὴν μετοχὴν, Αἰτιασάμενον, ἀβλεπτηθεῖσαν τοῖς τυπογράφοις. — Στ. 7, Φοιβίαν ἐκάλεσεν. Ἐπὶ δὲ Πύρρου ἢ τῶν.] Οὕτω κάλλιστα ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψεν, αὐτὸς, ὡς φησι, διορθώσας, ΑΤ, Φοιβίαν ἐκάλεσεν ἐπὶ Πύρρου. Ἡ δὲ τῶν. Οὕτω γράφειν δεῖν καὶ ὁ Ἄγγλος ἐκδότης ἐσημείωσατο, ἰδιάν. καὐτὸς ποιούμενος τὴν διορθώσιν. Ἄλλ' ὁμοῦ τι πενήκοντα πρότερον ἔτεσε τὴν αὐτὴν ταύτην διορθώσιν κατεχώρισεν ἐν ταῖς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (τόμ. Β, σελ. 117) σημειώσσειν ὁ Οὐεσσαλίγγιος. Τοῦτο δὲ λέγω, οὐδέτερον τῶν τοῦ Στράβωνος ἐκδοτῶν λογοκλοπίας αἰτιώμενος, ἀλλὰ τοὺς ἀπείρωσ ἔχοντας τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα σπουδῆς διδάσκων, ἔν, εἴ τι καὶ ἥμῃ συμβαίη τοιοῦτον, εὐγνωμονέστερον κρίνειν ἔχωσι. Τί γὰρ Θαυμαστὸν τοὺς καὶ χρόνοις καὶ τόποις ἀλλήλων διεσηκότας μακροῖς ὁμολογεῖν πολλακίς ἐν ταῖς διορθώσεσι; — Στ. 10, Κατήρηψαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατείριψαν. — Στ. 12, Αὐτοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτῆ. — Στ. 27, Συμπραξάντων καὶ Συρακουσίων ἅμα τούτοις ἐν οἷς ἐστὶ καὶ κ.τ. λ.] Οὕτω διώρθωκα, ὠρμημένος ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως, *Opem ferentibus Syracusanis una cum iis : apud quos est*, ΑΤ, Συμπραξάντων καὶ Συρακουσίων ἅμα γὰρ οὗτοι, ἐν οἷς καὶ ἔστιν ἐκεῖ.

ΣΕΛΙΑ. 349, στ. 7, Συνάγων.] ΗΔ, ΑΤ, Συναγαγῶν. — Στ. 11, Περιδιώθειν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιδιώκειν. — Στ. 14, Παίδων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παιδίων. — Στ. 15, Ἦσαν αἱ θυγατέρες.] ΔΓ, Ἦσαν οἱ θυγατέρες ἦν εἰς τὸ ὀρθώτερον καὶ γνήσιον ἐπαναξίς γράφων ἀνωμυμικῶς, καὶ κατ' ἔγκλισιν, Ἦσαν οἱ θυγατέρες. — Στ. 18, Σώματα.] Ἀποκατέστησα τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφὴν, ΑΤ, Πράγματα. — Στ. 26, Τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτον.

ΣΕΛΙΑ. 350, στ. 1, Δεῖν δὲ τὰς αὐτὰς εἶναι. Ἐπαινεῖ δὲ καὶ τό.] ΗΔ, ἦν κατεχώρισα πρὸ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως ἐν ταῖς εἰς τὸν Βεκκαρίαν (Περὶ ἀμαρτημ. καὶ ποιη. σελ. 212) σημειώσσειν, ΑΤ (στγμαῖς διειλημμένου, ὡς ἑλλιποῦς), Δεῖν δὲ τὰς αὐτὰς... ἐπαινεῖν καὶ τὸ, ὑπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν ἐπεβάλλοντο. — Στ. 3,

Ἀκριβοῦν θέλοντας ΠΕΡΑ ΤΩΝ ΔΟΚΡΩΝ, ἐνδοξότερους μὲν κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ἈΚΡΩΝ, ἢ ὡς ἑτέρα ΔΓ, ΠΑΡΑ ΤΩΝ ἈΚΡΩΝ. Ἔστι δὲ τὸ Πέρα τῶν Δοκρῶν, ὑπὲρ τοὺς Λοκρούς, ἢ μᾶλλον τῶν Δοκρῶν. Ἔστι δὲ καὶ οὕτω διορθοῦν τὸ χωρίον Ἀκριβοῦν θέλοντας περιττῶς, Δοκρῶν ἐνδοξότερῶς μὲν κ. τ. λ. — Στ. 14, Παλίσκειον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παλίσκειον. — Στ. 16, Εὐφῶς.] Ἰσ. γρ. Εὐφῶνας. — Στ. 17, Ἐδείκνυτο δ'.] Ἰσως ἄμεινον τὸ γράφειν, Ἐδείκνυτο δὲ καί.—Στ. 24, Ἐκείνους τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκείνους αὐτοῖς τῶν. — Στ. 28, Ἐπίσθ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπίσθ.

ΣΕΛΙΑ. 351, στ. 3, Ὁ δρυμὸς, ὁ φέρων τὴν ἀρίστην πίτταν τὴν Βρεττανίαν, ἐν Σίλαν καλοῦσιν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὁ δρυμὸς Σίλα, ὁ φέρων τὴν ἀρίστην πίτταν, ἣν Βρέττιον καλοῦσιν. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Ὁ δρυμὸς, ὁ φέρων τὴν ἀρίστην πίτταν, ἣν Βρεττανίαν Σίλαν καλοῦσιν. — Στ. 14, Συμμεῖναι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συμμεῖναι — Στ. 17, Εἰς Σικελίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν Σικελίᾳ.

ΣΕΛΙΑ. 352, στ. 4, Ὡς γε ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡς γε ἐπί.—Στ. 6, Δισχιλίους.] Ἴδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (Strab. tom. II, pag. 326, not. 1), ἐν αἷς καὶ τὰ ἐχόμενα ὅτι συγκέχεται εἴση.—Στ. 8, Μιλίων ΔΙΑΚΟΣΙΩΝ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ. καὶ τὸ ΛΕΪΠΟΝ τοῦ πλάτους.] Ὅτι μὲν κακῶς διατίθεται ὑπὸ τῶν ἀντιγραφίων ὅλον τουτὶ τὸ χωρίον, δηλοῦσι τὰ κενὰ διαστήματα ὅπως δ' ἀναπληροῦν αὐτὰ πιθανῶς ἔστιν, εἴση ἐπιῶν τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις. Ἐγραφα οὐδετέρως, ΛΕΪΠΟΝ, ἐκ τῶν ἀντιγράφων, ὧν τινὰ καὶ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ φέρει, ἀντὶ τοῦ, ΔΙΑΚΟΣΙΩΝ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ.—Στ. 16, Ἐν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα.] Ἐν πενήκοντα μόνους φησὶν ὁ Λίβιος. —Στ. 17, Λίμνην.] Λίμνη γραπτέον εἰναι τινες ὑπέλαβον.—Στ. 18, Ὡν τὴν ἐπωνυμίαν.] Γράφει Θαρρόων, Οὐ τὴν ἐπωνυμίαν· Νέατορος γὰρ εἰσι μόνος ὁ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, τουτέστι τοῦ ἐμπρησμοῦ τῶν πλοίων (παρὰ τὸ Ναῦς καὶ Αἰθω), οὕτως ὀνομασθεῖς.—Στ. 23, Ἐκείνους.] Ἰσ. γρ. Ἐκεῖ.—Στ. 24, Αὐθίς.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐθύς.

ΣΕΛΙΑ. 353, στ. 5, Ἐπανέρεσθαι οὖν... εἰ λῶον... τὸν δὲ ἀντιπεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπανέρεσθαι δ' οὖν... εἰ δοτόν... τὸν δὲ ἀντιπεῖν.—Στ. 8, Παρέκ θεόν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πάρεκ σέθεν.—Στ. 9, Κλαύματα.] ΗΔ (ὡδὲ τε κὰν ταῖς Χρησομαθείαις, Μέτρ. Γ, σελ. 351),

ΑΤ, Κλάσματα, ὃ φέρουσι τὰ πλείστα τῶν ἀντιγράφων, ἐν ἑτέροις τριῶν, ἀντὶ μίας, λίξιων (ὅς οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μέτρον), Οὐκ ἀγαθὰ κλάσματα, φερομένων. Παρὰ δὲ τῷ Ζηνοβίῳ (Παροιμ. γ', 42) Οὐκ ἄλλα· καὶ τούτο τινες τροπτείου ἔφασαν εἶναι εἰς τὸ, Οὐδ' ἀλα' ἔπερ ὃ μὲν Καλλίσρατος (παρ' Εὐσαθ. εἰς τὸ Οὐδυσσ Ρ, σελ. 1808) ἐξηγῆται διὰ τοῦ, « κόπρια, ἢ ἄλλως λύματα, παρὰ τὸν οὐδόν, » ἦτοι τὸν βατῆρα, κείμενα », Ησύχιος δὲ διὰ τοῦ « τῶν ἄρτων τὰ » φλογίσματα». Οὐδετέρας οὖν τῶν σημασιῶν τούτων προσηκούσης τῷ νῷ τοῦ χρησμοῦ, ὥσπερ οὐδὲ τῆς πρὸ ἡμῶν ἐκδεδομένης γραφῆς, Κλάσματα, μόνον τὸ ἡμέτερον, Κλαύματα, καλῶς ἔξει, μετωνυμικῶς λαμβανόμενον ἀντὶ τοῦ, δυσυχήματα. Πισοῦται δὲ τὴν διόρθωσιν οὐ μόνον τὸ προσδεξιμένον, Οὐκ ἀγαθὰ, τῇ γραφῇ, ὃ προδήλως, οὐ μέρος αὐτῆς, ἀλλ' ἐξηγήσις εἰς τοῦ Κλυμάτα, ἀλλ' ἔτι μάλλον τὸ συνώνυμον Δακρύματα, παραπλησίως ἀντὶ τοῦ, δυσυχήματα, δι' ἑτέρου χρησμοῦ τοῖς Κρησὶν ἀποφοιρασθέν, οἱ, καθάπερ ἰσόρηκεν Ἡρόδοτος (ἢ, 169), « Τὸν θεὸν ἐπειρώτεον, εἴ σφι ἄμεινον γίνε- » ται τιμωρέουσι τῇ Ἑλλάδι. Ἡ δὲ Πυθίη ὑπεκρίνατο, Ὡ νήπιοι, » ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν... Μίνως ἔπεμψε μνηίων δακρύ- » ματα». — Στ. 12, Ὄρμητο.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄρμητο. — Στ. 27 ; Ὑποσπάσαι δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληπα τὸν δεῦτερον τῶν συνδέσμων.

ΣΕΛΙΑ. 354, στ. 4, Ἐπισυμπεσεῖν... ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συμπεσεῖν... ἀπολειφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ. — Στ. 8, Οἰκίτης δ' αὐτῆς Οἰς... ἘΛΙΚΕΥΣ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ ἸΣΕΛΙΚΕΥΣ, ὅπερ ἅπαντες, ἀντὶ κυρίου ὀνόματος συντεταγμένου τῷ ἄρθρῳ ἐκδεξάμενοι, τὸν οὐδαμοῦ γῆς ὑπάρξαντα Ἰσελικία οἰκίτην τῆς Συβάρειδος ὑπέλαβον (οὐδεὶς γὰρ Ἑλλήνων ποτὲ τοιαύτης ἔτυχε κλήσεως). Τὸ ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν κεκολωμένον (Οἰς..) ὄνομα τάνδρος, οὐκ ἐξισχύσας μαντεῦσαι, τὸ γοῦν τῆς πατρίδος αὐτοῦ πικρῶς οἶμαι δεδηλωκένας, Ἐλικία φήσας αὐτόν. Ἐπεὶ γὰρ ἡ Σύβαρις ὑπὸ Ἀχαιῶν ὤκισθη, εἰκὸς καὶ τὸν εἰς τὸν οἰκισμὸν ἀποσελέντα Ἀχαιὸν γεγονέναι· ἦν δ' οὗτος ἐξ Ἐλίκης, μῆς τῶν Ἀχαικῶν δώδεκα πόλεων (Στράβ. Μέρ. Β, σελ. 142), καθὰ καὶ ὁ ἀνωτέρω (σελ. 553) μνημονευθεὶς Μύσκαλλος, ὃ κτίσας τὴν Κρότωνα, Ἀχαιὸς κάκεινος, ἐκ Ρυπῶν ἦν, ἑτέρας Ἀχαικῆς πόλεως (Στράβ. Μέρ. Β, σελ. 145). — Στ. 19, Διεχειρίσαντο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διεχειρώσαντο. — Στ. 23, Ξανθοτριχεῖν καὶ λευκοτριχεῖν.] Ξανθοτριχεῖν, μόνον ἐν τῷ τοῦ Γερμανοῦ,

ἐκδόσει, τὰ λοιπὰ ἢ τῶν τυπογράφων παριδόντων, ἢ καὶ αὐτοῦ διαγράψαντος, ὡς ἀνοικία τῷ χωρίῳ. Τῶν γὰρ ἰσορησάντων τὰ περὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου, οἱ μὲν ξανθίζεν αὐτὸν, οἱ πλείους, οἱ δ' εἰς τὸ λευκὸν μεταβάλλειν ἔφασαν τὴν χροάν, οὐθενὸς ἀμφοτέρα ποιεῖν ἅμα φήσαντος (ἴδ. τὰς εἰς τὸν Ἀριστοτέλ. περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. κρ. 183 σημειώσ. τοῦ Βεκμάννου, καὶ τὰς εἰς τὸν Αἰλίαν. περὶ ζῶων ιδιότητ. ιβ', 36 τοῦ Σενιδέρου). Ἴσως οὖν κἀν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ τοῦ Στράβωνος, τρέποντας τὸν συμπλεκτικὸν εἰς τὸν διαζευκτικὸν, γραπτέον, Ξανθοτριχεῖν, ἢ λευκοτριχεῖν, ἐν ἧ τῶν μὲν μελάνων εἰς τὸ ξανθόν, τῶν δ' αὖ ξανθῶν εἰς τὸ μέλαν τρέπειν τὴν χροάν. — Στ. 27, Κοπιάς.] Αποκατίεσσα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Κοπιάς.

ΣΕΛΙΑ. 355, στ. 4, Ἡράκλεια πόλις.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Ἡρακλεόπολις. — Στ. 7, Ἀνοικισθείσης.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκισθείσης. Ὁ νοῦς, Μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἦσαν Ἡράκλεια, καὶ ἐτέρη πόλις Σεῖρις, ὁ μώνυμος τῷ ποταμῷ Σεῖρις ὕψου δέ, τῆς Ἡρακλείας ἀνοικισθείσης ἐντεῦθεν, τουτέστι μετατεθείσης ἀνώτερον οὐ κατεῖχε τόπου πρὸς τῇ θαλάττῃ, ἢ Σεῖρις ἐγένετο ἐπίνειον τῆς Ἡρακλείας. — Στ. 16, Μὴ καταμῦσαι φανῆναι μόνον.] ΗΔ, ΑΤ, Μὴ μόνον καταμῦσαι φαινόμενον, ΔΓ, Μὴ καταμῦσαι φαινόμενον. — Στ. 17, Αποσραφῆναι.] Προσπακουσέον ἀπὸ κοινοῦ τὸ, Φανῆναι. Ὁ γὰρ νοῦς τοῦ ὅλου χωρίου, Μὴ φανῆναι καταμῦσαι μόνον ἄπαξ, ἀποσπωμένων τῶν ἰκετῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐν Ἰλίῳ ἐφάνη καταμῦσαι, βιαζομένης τῆς Κασσάνδρας, ἀλλὰ καὶ δείκνυσθαι νῦν ἔτι καταμῦον. — Στ. 21, Σεῖριτιδι.] Γραπτέον ἔοικεν εἶναι, Σεῖριδι. — Στ. 24, Καὶ τὴν Σεῖριτιν (γρ. Σεῖριν, ἢ, Σεῖριδα), καὶ τὴν ΠΕΡΙ ΤὸΝ ΤΡΑΕΝΤΑ Σύβαριν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ Σεῖριτιν, καὶ τὴν ΕΠΙ ΤΕΥΘΡΑΝΤΟΣ Σύβαριν. Ὅτε μὲν ἡμάρτηται τὸ χωρίον, ὠμολογῆται καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν ἄπασιν ὅτι δὲ καὶ δυσχερὲς αὐτοῦ ἢ ἐπανάρθωσις, καὶ τοῦτο τῶν ὠμολογημένων ἐστίν. ΕΦ' ἸΔΡΟΥΝΤΟΣ, εἵκαζε δεῖν γράφειν τῶν ἐν ὀνόματι τις κριτικῶν ὁ μετ' ἐκείνων ὑπενόησε καὶ ὁ Ἀγγλος ἐκδότης, Ἡρῖν δὲ τοῦ, Περὶ τὸν Τράεντα, γράφειν τὰς ἀφορμὰς δέδωκεν ὁ Σικελιώτης Διόδωρος (ιβ', 22), λέγων «Διαφεύγοντες τὸν ἐν » τῇ ζάσει κίνδυνον Συβαρίται περὶ τὸν Τράεντα ποταμὸν κατῴκησαν » καὶ χρόνον μὲν τινα διέμειναν, ἔπειθ' ὑπὸ Βρεττικῶν ἐκβληθέντες » ἀγῆρευθησαν». Εἰκὸς γὰρ τοὺς ἐκ τῆς περὶ τὸν Κραῖιν Συβαρίδος ἐκβληθέντας Συβαρίτας, καὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα μετενέγκαι ἐφ' ἃν μετακίεθησαν περὶ τὸν Τράεντα χῶρον. Ἐστὶ δὲ καὶ συντηρωτέρως

γράφειν, Περὶ Τράεντα, ἢ Ἐπὶ Τράεντος, τῆς, Ἐπὶ, προθέσεως πλατύτερον ἐκλαμβανομένης. Εἰ δὲ τις οὐκ ἀποδέχεται τὴν ἡμετέραν διόρθωσιν, προαιρείσθω τὴν τῶν πρὸ ἡμῶν, γράφων μέντοι, οὐκ, Ἐφ' Ὑδροῦντος, ἀλλ', Ὑπὲρ Ὑδροῦντος, ἢ γοῦν Περὶ Ὑδροῦντα. Ἔστι γὰρ πόλις, οὐ ποταμὸς, ὁ Ὑδροῦς (τὰν Ὀτραντο), ἧς πλησίον καὶ Λουπίαι πόλις, πρότερον, Σύβαρις καλουμένη, ὡς φησὶν ὁ Πausanias (5', 19).—Στ. 26, Κλεανδρίδα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κλεανδρία.

ΣΕΛΙΑ. 356, στ. 13, Δυεῖν δ' οὐσῶν πόλεων, τοῦ δὲ Μεταποντίου ἐγγυτέρω τοῦ Τάραντος ὄντος, πεισθῆναι.] ΗΔ (συναδουσα ἐν μέρει τοῖς ἀντιγράφοις), ΑΤ, Δυοῖν δ' οὐσῶν τῶν πόλεων τῶν Μεταποντιῶν ἐγγυτέρω τοῦ Τάραντος, πεισθῆναι.—Στ. 23, Παρωνομάσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρονομασθῆναι.

ΣΕΛΙΑ. 357, στ. 5, Ἀποδοίη.] Ἰσ.γρ. Ἀποδιδοίη.—Στ. 19, Στηλίδα τὴν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Στηλίδα καὶ τὴν.—Στ. 23, Ταύτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτήν.

ΣΕΛΙΑ. 358, στ. 1, Ἡ μὲν ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ τ' ἐπί.—Στ. 7, Ἐκ μίν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκ γε, εἰς ὅπερ μετέβαλεν ὁ Γερμανὸς (ἐξ ΕΔ) τὸ τῶν προτέρων ἐκδόσεων (οὐδὲν μᾶλλον ὀρθόν), Ἐκ δέ.—Στ. 10, Ἄλαισαν.] Προσέθηκα τὸ Ὦ, ἐν ᾗ αἰτιατικὴ τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος Ἄλαισα.—Στ. 15, Ἀκραγαντίνων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀκραγαντίνων.—Στ. 23, Τὸν περίπλου ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πέντε.] Πλούταρχος δὲ (Περὶ φυγ. § 10) τεσσαρῶν ἡμερῶν τὸν τῆς Σικελίας περίπλου λέγει.—Στ. 24, Ποσειδώνιος δὲ τοῖς... τὴν νῆσον, πρὸς.] ΗΔ, ΑΤ, Ποσειδωνιὸς τε τοῖς... τὴν νῆσον, καὶ πρὸς.

ΣΕΛΙΑ. 359, στ. 3, Ἐκκείσθαι πρὸς ἔω μὲν καὶ πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν, ποιούσαν δὲ τὴν πλευρὰν τὴν πρὸς.] Οὕτω διεσκεύασα τὸ χωρίον, ΑΤ, Ἐκκείσθαι πρὸς ἄρκταν βλέπουσαν ποιήσει δὲ τὴν πλευρὰν καὶ πρὸς. Τὸ ἐμὸν Ἀντίγραφον σὺν ἄλλοις, Ἐκκείσθαι πρὸς ἔω φαμὲν πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν, ποιήσει δὲ τὴν πλευρὰν καὶ πρὸς. Ἐτέρα ΔΓ, Ἐκκείσθαι πρὸς ἔω πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν, ποιήσει δὲ κ. τ. λ.—Στ. 10, Ἐπὶ Πάμισον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' Ἀμισόν.—Στ. 12, Λέγη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέγειν.—Στ. 15, Λοξοῖτο ἀπό.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δόξοι τὸ ἀπό. ΔΓ (ἦν ἀπέδειξτο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης), Δόξοιτο ἀπό.

ΣΕΛΙΑ. 360, στ. 2, Συνῆλθον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνελθούσαι.

ΣΕΛΙΑ. 361, στ. 1, Ἐκπεσῶν τῆς νήσου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκ-

πισῶν ἐκ τῆς νήσου. — Στ. 4, Εὐθύως.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐφρῶς. — Στ. 9, Καλοῦσι τε.] ΗΔ, ΑΤ, Καλοῦσι δέ. — Στ. 20, Ξύνης ὁ τι.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Ξύνης τί. — Στ. 21, Ἰέρων.] ΒΞ ΕΔ, (ἐπιτετικῶς), ΑΤ, κυριωνομουμένου, Ἰέρων. — Στ. 23, Μετὰ δὲ τήν.] ΗΔ, ΑΤ, Κατὰ δὲ τήν.

ΣΕΛΙΑ. 362, στ. 3, Ὅταν οὖν, φησὶ Ποσειδώνιος, φλέγεται τά.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅταν τῷ Ποσειδῶνι φαίνεται τά. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Ὅταν τῷ Ποσειδῶνι φαίνεται τά. Ἐπίδὲ τὰ ἐπισημειωθέντα μοι τῇ διορθώσει (Μέρ. Γ, σελ. ζ') — Στ. 9, Φασίμ.] Ἰσ.γρ. Φησὶν ὁ Ποσειδώνιος δηλονότι. — Στ. 23, Ἢ τε Νάξος.] ΕΞ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἡ Νάξος. — Στ. 25, Χρησηριασομένους.] ΗΔ, ΑΤ, Χρησηριαζόμενον. ΔΓ, Χρησηριαζομένους.

ΣΕΛΙΑ. 363, στ. 4, Οὐκ ἂν ἐγγένοιτο αὐτοῖς ἡ Συρακουσίων δεκάτη.] Ἀσαφῆς ἡ παροιμία, ἣν ἀσαφές ἔρως ἐξηγεῖται ὁ τῶν Χρησηριαζομένων (Μέρ. Γ, σελ. 354) συγγραφεὺς, φήσας, Οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω. Εἴη δ' ἂν ὁ νοῦς, ἐπὶ τῶν ἀπειθῶς ἀναλισκόντων λεγομένης, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν αὐτοῖς οὐδ' ἡ Συρακουσίων δεκάτη, καίπερ οὔσα μεγίστη. — Στ. 6, Στρατιάς.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Στρατείας. — Στ. 9, Οἰκίσαι.] ΕΞ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκῆσαι. — Στ. 12, Μετ' αὐτῶν.] Ὡδὲ ἐκ ΔΓ μετέθηκα τὸ κακῶς τεθὲν μετὰ τὸ, Συρακούσας. — Στ. 14, Οἱ τε ἄνδρες.] ΕΞ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ ἄνδρες. — Στ. 22, Πρώτους... γενέσθαι... Καὶ τό.] ΗΔ, ΑΤ, Πρώτους... λέγεσθαι... Καὶ τήν.

ΣΕΛΙΑ. 364, στ. 11, Ἐνθένδε.] ΕΞ ΔΓ προσέθηκα τὴν λέξιν. — Στ. 12, Εἰς τὸν ποταμὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ.] Τῆς ἐκθεδομένης γραφῆς, Εἰς τὸν ποταμὸν ἐνόμισαν ἐν Ὀλυμπίᾳ, διαγράψαι δεῖν ᾤθηται τὸ, Ἐνόμισαν, καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν ὑποκτονεῖναι δόξαν. — Στ. 18, Ταῦτά.] ΕΞ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Ταῦτα. — Στ. 25, Συμμεῖναι.] Ἄμεινον ἂν γράψαι Συμμεῖναι, κατ' εὐκτικὴν ἔγκλισιν. — Γλυκύ.] ΕΞ ΔΓ, ΑΤ, Γλυκύν.

ΣΕΛΙΑ. 365, στ. 2, Ἐκεῖ μὲν καὶ βραχὺ τὸ διάστημα.] ΗΔ (μόνον τοῦ, Καί, προσληφθέντος ἐκ ΔΓ), ΑΤ, Ἐκεῖνο μὲν βραχὺ διάστημα. — Στ. 5, Οἰκίος.] ΕΞ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκείας. — Στ. 6, Αὐτὴ ρεύματι εὐπειθῆς, οὐχ ὅπως τασούτῳ τε καὶ διὰ τοιούτων πόρων φερομένη.] Οὕτω διεσκεύασα, τὸ μὲν ἐξ ΕΔ, μέρος δὲ τι καὶ αὐτὸς ἀναπληρώσας τὰ ὄντα καὶ δόξαντα τοῖς πρὸ ἡμῶν ἑλλιπῆ, ΑΤ, Αὐτὴ ρεύματι εὐπειθῆς... οὐχὶ τῷ τότε (ΔΓ, οὐχὶ τῷ)... οὕτω

(ΔΓ, οὕτω τε) καὶ διὰ τοιούτων ὀρῶν φερομένων (ΔΓ, φερομένων). Ὁ νοῦς, Καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ φιάλη οὐκ ἔστιν εὐπειθὴς ῥεύματι, μήτι γε τοσούτω ῥεύματι, καὶ διὰ τοιούτων πόρων φερομένων.—Στ. 10, Καὶ τῶ περί.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὰ περί.—Στ. 16, Τοῖς Ἀχελφίου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ Ἀχελφίου.—Στ. 17, Καὶ ὑποβάς.] Ἐχώρισα ταῦτα τοῦ ἐξῆς Σοφοκλείου ἔπους, κακῶς μέρος αὐτοῦ νομισθέντα, τῶν μὲν, «Καὶ ὑποβάς ἐνδένδ' εἰς ἄργος», τῶν δὲ, Καὶ γῆν » ὑποβάς ἐνδεν εἰς ἄργος» γραφόντων. Ἴδε τὰς ὑποτεταγμένας σημειώσεις τῆ τοῦ Ἄγγλου ἐκδόσει, καὶ Mus. Critic. or Cambridge Classic. research. n° II, october, 1813, pag. 145.—Στ. 29, Οὗτος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὕτω. Ἐτέρα ΔΓ, Οὕτως.

ΣΕΛΙΑ. 368, στ. 3, Συμβαλομένην.] ΗΔ, ΑΤ, Συμβαλλομένην.—Στ. 22, Περιελημμένην.] Γράφει, Περιελημμένην, ὡς παρῆναι τις τῶν κριτικῶν.—Στ. 23, Ὀροπεδίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀριπεδίους.—Πᾶσιν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πᾶσαν.—Στ. 25, Τὰ αὐτὰ ταῦτα καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ αὐτὰ καί.

ΣΕΛΙΑ. 369, στ. 2, Ἀνετίθεσαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνέθεσαν.—Στ. 4, Αὐτή.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Αὐτη.—Στ. 14, Οἱ Καμικοί.] Ἐνικῶς καὶ θηλυκῶς, ἢ Κάμικος, φέρεται παρ' Ἡρόδοτου καὶ τοῖς λοιποῖς συγγραφεῦσι.—Στ. 22, Σέλουρος.] Ἐν ταῖς Χρησμοθεσίαις (Μέρ. Γ, σελ. 354) γράφεται, Σέρουλος.—Στ. 25, Χρόνον' ὃν ἐν τῇ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρόνον' τοῦτον δ' ἐν τῇ.

ΣΕΛΙΑ. 370, στ. 7, Ταμείον.] ΗΔ, ΑΤ, Ταμείον.—Στ. 13, Κεκάκωται δὲ... εὐτυχημάτων οὐκ αἰεὶ] Κακῶς ὡς μετενεχθῆναι εἴκειν ὅλη ἡ περίοδος αὕτη, οἰκειοτέρως ἂν καταχωρισθεῖσα ἀνωτέρω (σελ. 369) μετὰ τὰς λέξεις, Εὐθόσιαν δὲ οἱ Λεοντῖνοι, ὡς περ ὀρθῶς ἔκρινεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.

ΣΕΛΙΑ. 371, στ. 4, Ἐχούση.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχοντι.—Στ. 5, Ὄρᾶν τ' ἐν τῶ μέσῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄρᾶν τε τὸ μέσον.—Στ. 9, Προελθεῖν... ἐπειδὴ θερμότερας ἐπέβαινον τῆς ψάμμου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, προσελθεῖν... ἐπεὶ δὲ θερμότερας ἔβαινον τῆς ἄμμου.—Στ. 14, Καθάλλοιτο.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Καθάλλοιτο.—Στ. 22, Φθάνειν.] ΗΔ, ΑΤ, Φθάνοι.—Στ. 24, Ἐπιλειπούσης τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπιλειπούσης ποτὲ τῆς.

ΣΕΛΙΑ. 372, στ. 5, Ἀναβολάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχβολάς.—Στ. 7, Ἐχουσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχουσι.—Στ. 10, Θολώδες.] ΗΔ, ΑΤ, Θολοειδέες. Ἐπιθετὸν Μακρόβιον (Macrob. Saturnal. V, 19).—

Στ. 12, ἔχει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἔχειν.—Στ. 22, Πεπιςεῦσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πιςεῦσαι.—Στ. 26, Ἰταλίκν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σικελίαν.

ΣΕΛΙΑ. 373, στ. 4, Θέρμισσαν.] Ἐκ ΔΓ (ὠδέ τε καὶ κατωτέρω) ΑΤ, Θέρμισσαν.—Στ. 9, Καὶ γήν... μέταλλον εὐπρόσδοον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὴν γῆν... μετ' ἄλλων πρόσδοον.—Στ. 21, Ἐξαπτόμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐξαναπτόμενον.—Στ. 22, Ἄμωσγίπως.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄλλως γέ πως.—Στ. 25, Πεντήκοντα.] Ἐν ταῖς Χρησομαθίαις (Μέρ. Γ, σελ. 357), Τριάκοντα.—Στ. 26, Καθ' οὗ.] Οὕτω καὶ ἐν ταῖς Χρησομαθίαις. Ἄλλ' ἴσ. γρ. Μεθ' ὃ, τοῦτις, μετὰ τὴν εἰς πενήκοντα πόδας συναγωγὴν, καθάπερ ἐξέφρασε καὶ ὁ Λατίνος μεταφραστῆς (atque inde).—Στ. 27, Ἀπιστίον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπισέον.

ΣΕΛΙΑ. 374, στ. 8, Τῶν γοῦν ἐν Λιπάραις, γενομένης ἀπλοίας, προειπεῖν τινὰς φησι Τὸν ἐσόμενον ἄνεμον, καὶ μή.] Ἀποκατίεσσα τὴν προτέραν γραφὴν, προσειληφώς ἐξ ΕΔ καὶ τὴν προπαρατελευταίαν λέξιν, ΑΤ, Τῆς γοῦν ἐν Λιπάραις γενομένης ἀπλοίας (ΔΓ ἀπνοίας) προειπεῖν τινὰς τὸ ἐσόμενον, καὶ μή. Ὁ δὲ σοφὸς τοῦ Πολυβίου (τόμ. Δ, σελ. 651, καὶ τόμ. Η, σελ. 115) ἐκδότης (Schweighäuser) διώρθου τὸ χωρίον τότε, γράφων, Τῆς γοῦν ἐν Λιπάραις γενομένης ἀπνοίας, προειπεῖν τινὰς τὸν ΣΕΙΣΜΟΝ, καὶ μή. Καὶ ἔστι τῆς ἐκδεδομένης γραφῆς μακρῶ πιθανωτέρα ἢ διόρθωσις αὕτη, μικρὰς μόνον, ὡς γε μοι δοκεῖ, ἐπιδιορθώσεως χρήζουσα τῆσδε· ΤΟΙΣ γοῦν... τὸν ΕΣΟΜΕΝΟΝ ΣΕΙΣΜΟΝ, καὶ μή.—Στ. 15, Αὕτη.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτή.

ΣΕΛΙΑ. 375, στ. 9-11, Ἐν δὲ τῶν... γινομένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκ δὲ τῶν... γενομένων.—Στ. 17, Φλαμίνιον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Φλαμίνιον.—Στ. 25, Ἐκατέρας ἀμφοτέραι διέχουσαι.] Ἄκρας παρήνε τις τῶν κριτικῶν γράφειν, ἀντὶ τοῦ Ἐκατέρας. Ἴσ. ἐγγράπτο πάλαι δίχα τῆς λέξεως ταύτης, Ἄμφοτέραι διέχουσαι, ἢ, Ἐκατέρα διέχουσα, ἄνευ τῆς μεταξὺ λέξεως.—Στ. 28, Ἄφ' ἑκατέρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφ' ἑκατέρας.

ΣΕΛΙΑ. 376, στ. 6, Εἰσὶ, καὶ Ἄπουλοι, οἱ καὶ Δαῦνιοι.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰσὶ καὶ οἱ Δαῦνιοι. ΔΓ, Εἰσὶ καὶ Αὐδάνιοι: Εἰσὶ καὶ Ἄδαῦνιοι. Ἰππγόρευσε δέ μοι τὴν διόρθωσιν αὐτὸς ὁ Στράβων, φήσας ἀνωτέρω (σελ. 325), «Τοὺς Ἄπουλους, οὓς οἱ Ἕλληνας Δαυνίους καλοῦσι».—Στ. 9, Ἐστὶ δὲ τι χερρόνησίζουσα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐστὶ δ' ἐπιχερρόνησιάζουσα.—Στ. 11, Ἐπὶ τὴν ἄκραν.] ΗΔ, ΑΤ, Περι

τὴν ἄκραν.—Στ. 15, Λιμὴν.] Ἐξ ΕΔ προσείληφα τὴν λίξιν.
—Στ. 23, Τὸ πρὸς τῷ ἰσθμῷ.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ πρῶτον
ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 377, στ. 7, Κολοσσικός.] Ἀπὴλειψα (ἐκ ΔΓ) τὸ πρὸ τῆς
λέξεως ἄρθρον.—Στ. 18, Τοῖς παρὰ τῆς βουλῆς ὀνομασθεῖσι.] ΔΓ,
Τοῖς περὶ τῆς βουλῆς ὀνομασθεῖσι. Ἐνδέχεται τὴν γησίαν γρα-
φὴν ὑπάρξαι πάλαι, Τοῖς περὶ τῆς ἐπιβουλῆς νομισθεῖσι, του-
τέστι, προσάτης μὲν ὑπῆρχεν ὁ Φάλανθος τῶν ἐπιβουλεύσαντων τῷ
δῆμῳ, οὐχ ἀπλῶς δ' ἅπασιν τοῖς ὑπ' ἐκείνων κριθεῖσι περὶ τῆς ἐπι-
βουλῆς ἠρέσκετο, ἀπηνέστερον ἴσως ἐκείνων βουλομένων τίσασθαι,
αὐτὸς πρῶτον χοῦναι ποιήσασθαι τὴν ἐπίθισιν ἐγκωκῶς.—Στ. 19,
Υἱοὶ τοῦ Φάλανθου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Υἱοὶ τοῦ Φάλανθου.—Στ. 20, Περίθεται.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιθῆ.—Στ. 21, Ἐξαγγελάντων δὲ τινῶν... τῶν
περὶ Φάλανθου.] ΔΓ, Ἐξαγγελάντες δὲ... οἱ περὶ Φάλανθου,
ἀνακολούθως δηλονότι πρὸς τὰ ἐπόμενα, καθάπερ καὶ κατωτέρω
(σελ. 379) «Ἐξαγγελάντες... χαλεπὸν ἔγνωσαν» ἔνθα ἕτεροι τῶν
γυόντων εἰσὶν οἱ εξαγγελάντες. Τοῦ δ' οὖν προκειμένου χωρίου ἡ
γενεαλογία γραφὴ ἔοικεν εἶναι, Ἐξαγγελάντων δὲ λάθρα τὰ συγ-
κείμενα τῶν περὶ Φάλανθου, τούτεστιν αὐτοῦ τοῦ Φάλανθου ἐξ-
αγγελάντος, ὡς μὴ ἀρεσκομένου ἅπασιν ἀπλῶς τοῖς ὑπὸ τῶν συνεπι-
βούλων κριθεῖσι.—Στ. 23, Εἶπε.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, Ἄνεϊπε.
—Μὴ περιθῆσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Μὴ ἂν περιθῆναι.—Στ. 25, Κελεύ-
σαντες δ' αὐτούς.] ΔΓ (ἀμείνων), Κελεύσαντος δ' αὐτοῦ, τοῦ
Φάλανθου δηλονότι· μέσος γὰρ ἦν τῶν τε ζασιωτῶν καὶ τοῦ δήμου,
τὸ παρὸν εὖ θεσθαι βουλόμενος.

ΣΕΛΙΑ. 378, στ. 1, Παρθενία.] ΗΔ (ὡδὲ τε καὶ τοῖς ἐξῆς) ΑΤ,
Παρθενεῖαι.—Στ. 24, Στρατιάς.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείας.

ΣΕΛΙΑ. 379, στ. 14, Τινὲς εξαγγελάντες.] Ἀνακόλουθον, ὡσπερ
τὸ ἀνωτέρω, πλὴν εἰ γράφοις, Τινὸς εξαγγελάντος.—Στ. 23,
τὸν Τάραντα.] ΗΔ, ΑΤ, τὴν Τάραντα.

ΣΕΛΙΑ. 380, στ. 3, Ἡ τὰς ἄλλας ἡμέρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ τὰς
ἡμέρας. Ἡ δὲ ΔΓ ἔχει οὕτω, κατὰ τὸν Γερμανὸν ἐκδότην· Ἡ τὰς
ἄλλας ἡμέρας ἐργατικὰς. Ὁ μέντοι Εὐστάθιος (εἰς τὸν Περιγηγ-
σίχ. 376) ἀνέγνω, ὡσπερ ἡμεῖς, Ἡ τὰς ἄλλας ἡμέρας.—Στ. 12,
τῆς Ταραντινῆς.] ἴσως ἐγράφετο πάλαι, Τοῖς Ταραντινοῖς, συν-
νηρημένως πρὸς τὸ, Ἐξοὺς ἦν.—Στ. 13, Ἐκέλευσε τε... Καὶ δὴ καὶ
ἦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκέλευσε δὲ... Καὶ δὴ ἦ.—Στ. 16, Περὶ δὲ

τά.] ΗΔ, ΑΤ, Περὶ τε τά.—Στ. 21, Ἰαπύγων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰαπυγίων.

ΣΕΛΙΑ. 381, στ. 3, Κλείον.] ΗΔ, ΑΤ, Κλείων.—Στ. 7, Περίπλους δέ.] ΔΓ (ἀμείνων), Περίπλους δ' ἐκ.—Στ. 8, Βάριδος.] Οὕτως ἔγραφα, ΑΤ, Βάριτος (ἰδ. τὰς εἰς τὸν Βυζάντ. Στέφ. λέξ. Βαρήτιον, σημ. τοῦ Πινέδου).—Στ. 13, Περιλειφθέντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιλειφθέντας.—Στ. 15, Καταφυγόντες δὲ δεῦρο.] ΗΔ, ΑΤ, Καταφυγόντας δεῦρο. Εἰ δὲ προαιρῆ τὴν ἐχομένην (σίχ. 16) ΔΓ, Περισαλῆναι, τῆς ἐνδεδομένης, Περισαλείεν, τόθ' ἅπαν τὸ χωρίον οὕτως ἔξει διασκευάζειν, Καλουμένους, οὓς Ἡρακλῆς ἐξήλασε, καταφυγόντας δεῦρο, ὑπὸ γῆς περισαλῆναι.—Στ. 25, Ῥωδαίων.] ΗΔ, ΑΤ, Ῥωδαίων. Ῥωδαῖαι γὰρ ἢ πόλις, ὡς αὐτίκα δευχθήσεται.

ΣΕΛΙΑ. 382, στ. 3, Περιπλω.] ΗΔ, ΑΤ, Παράπλω. Καὶ γὰρ μικρὸν ἀνωτέρω (σελ. 381), αὐτὸ περιπεόμενον χωρίον εἶρηκε.—Στ. 4, Ῥωδαῖαι.] Ἐκ ΔΓ (πληθ. καὶ θηλυκ.), ΑΤ, Ῥωδαῖοι.—Στ. 5, Ἀλητία.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σαληπία.—Στ. 6, Οὐρία, ἐν ἤ.] Ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Θυραῖοι, ἐν φ̄.—Ἔτι δείκνυται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπιδείκνυται.—Στ. 7, Ὑρίαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐρίαν.—Στ. 8, Στόλου εἰς.] ΔΓ (ἀμείνων), Στόλου τοῦ εἰς.—Ἡ ταύτην.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡτοι αὐτήν.—Στ. 13, Ὑζερρον δέ.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου προσεληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 18, Σφόδρα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λίαν.—Στ. 23, Βρέντιον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βρεντέσιον.—Στ. 24, Τῆς ἐλάφου.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ ἐλάφου.—Στ. 25, Προβραχῆ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Προσβραχῆ.

ΣΕΛΙΑ. 383, στ. 2, Εὐθύπλοα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐθύπλους.—Στ. 5, Δαυνίων.] ΗΔ, ΑΤ, Δαυνιτῶν.—Στ. 6, Κελία, καὶ Κανύσιον, καὶ Ἐρδωνία.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κελία, καὶ Νήτιον, καὶ Κανύσιον, καὶ Κερδωνία.

ΣΕΛΙΑ. 384, στ. 12, Αὐφιδον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐφίδιον.—Στ. 14 καὶ 18, 19, Ἀργυριπίνων... Ἀργυρίππα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργυριπηνῶν... Ἀργυριππη.—Στ. 19, Λέγονται δ' ἀμφότεραι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέγεται δ' ἀμφότερα.—Στ. 20, Κτίσματα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κτίσμα.—Πεδιον.] Ἰσ.γρ. Ἐπίνειον.—Στ. 28, Ἡμέρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκ μέρους.

ΣΕΛΙΑ. 385, στ. 28, Παρά σφίσι πως.] Ὁ ὄρχαιος μεταφραστὴς

ἔξῃφρασε, Παρά σφίσιν οὐκ οἶδ' ὅπως, nescio quo pacto penes se.

ΣΕΛΙΑ. 386, στ. 4, Εἰς Ἀσπίαν ποταμὸν, πλησίον ὄντα τοῦ Ἀγκῶνος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ (ἀδιανοήτου τούτου); Εἰς α σ η πλησίον τὰ τοῦ Ἀγκῶνος. ΔΓ, Εἰς χίλια διακόσια ἐνευνήκοντα πλησίον τὰ τοῦ Ἀγκῶνος. — Στ. 11, Ἐξαισχιλίων.] ΔΓ (ἀμείνων), Ἐξαισχιλίουσ. — Τουσκον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο. — Στ. 20, Παραπεμφθέντα οὐδὲν ἔβλαψεν, ἢ οὐ πολὺ.] ΗΔ, ΑΤ, Παραπεμφθέντα ἔλαθε καὶ οὐδὲν, ἢ οὐ πολὺ. Πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου ἠγράφετο, Παραπεμφθέντα ἔλαθε οὐκ ἔβλαψε καὶ οὐδὲν, ἢ οὐ πολὺ. ΔΓ, Παραπεμφθέντα ἔλαθε, καὶ οὐδὲν, ἢ οὐ πολὺ (ἄλλ. ἢ πολὺ). — Στ. 26, Πάντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπάντων.

ΣΕΛΙΑ. 387, στ. 8, Καταλείπον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταλιπόν. — Στ. 11, Τοῖς περί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῆς περί. — Στ. 13, Εἰρηκότων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰρηκότες. — Στ. 17, Οὔσι.] Ἀποκατέσησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Οὔτοι. — Στ. 26, Τοσαύτη οὔσα, καὶ τοσοῦτω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ... Τοσοῦτον. Φέρεται δὲ πρὸς τὸ Μῆκει.

ΣΕΛΙΑ. 388, στ. 2, Ὡς' ἐκ τούτων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡς καὶ τούτων. — Στ. 6, Δὲ τῶν πλευρῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ πλευρόν. — Στ. 7, Ἀπολιπόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπολιπόντων. — Στ. 13, Ὑλης δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑλης τε. — Στ. 22, Σύμπασαν ἡγεμονίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σύμπασαν τὴν ἡγεμονίαν.

ΣΕΛΙΑ. 389, στ. 1, Τῶν πλησιοχώρων.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 10, Ἀνάδην.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄδην. ΔΓ, Ἀναίδην. — Στ. 19, Ὄσων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄσον. — Στ. 21, Τοῦ Ταύρου.] Ἀποκατέσησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Τῶν Ταύρου. — Στ. 28, Ὑπακούουσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπακούουσι.

ΣΕΛΙΑ. 390, στ. 1, Καντάβρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κανταύρους. — Στ. 4, Καὶ μετὰ ταῦτα.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὴν σύνδεσμον. — Στ. 12, Διὰ τῶν... ἐκλελοιπόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπὸ τῶν... ἐκλελιπόντων. — Στ. 21, Ἡγησόμενων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡγησχαμένων. — Καλῶς δέ.] Ἰσ.γρ. Καὶ ἄλλως δέ. — Στ. 25, Τῷ ἀκοινωτήρ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ ἀκοινώνητον. Ὁ νοῦς, Οἱ δὲ Νομάδες εἰσι παντάπασιν ἄχρηστοι, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι.

ΣΕΛΙΑ. 391, στ. 8, Διαφθοράς.] ΔΓ (ἴσως ἀμείνων), Διαφροῆς.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΣΕΛΙΑΙ, 1, στ. 4, Τὰ πρὸς ἔω τείνοντα πέραν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ πρὸς ἔω μὲν τὰ πέραν. Παράδειξ τῷ προκειμένῳ χωρίῳ τὰ ἐν τῆς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 166) εἰρημένα.

ΣΕΛΙΑ. 2, στ. 2, Αὔθις.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐθύς.—Στ. 6, Ἐκκλίνων πρὸς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκκλίνων πως πρὸς.—Στ. 26, Σχεδὸν δέ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δέ τοι.

ΣΕΛΙΑ. 3, στ. 3, Μετανασάντα.] Ἀποκατίεσσα τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφὴν, ΑΤ, Μεταξάντα.—Στ. 15, 16, Ταύτη... καθάπερ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταύτης... καθάπου.—Στ. 19, Μαρκομάνους.] Ἐκ ΔΓ, ἡ δι' ἐνὸς μὲν τῆς τρίτης συλλαβῆς γραφή.—Στ. 24, Καὶ τῶν.] Ἀποκατίεσσα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Καὶ τὸ τῶν.—Στ. 26, Οἰκί.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὄκει.—Στ. 27, Μέγισον μὲν οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέγισον μὲν.—Στ. 30, Νυνί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νῦν.

ΣΕΛΙΑ. 4, στ. 5, Καθάπερ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθάπου.—Οἰκία.] ΗΔ (παρὰ τὴν, Οἰκίαν, εὐθείαν), ΑΤ, Οἰκία.—Στ. 22, Ἀπανισαμένους.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπανισαμένους.—Στ. 26, Διεδέχοντο.] ΗΔ (πισουμένη, ὡς γέ μοι δοκεῖ, ὑπὸ παραλλήλου ἑτέρου χωρίου, Μέρ. Α, σελ. 256), ΑΤ, Διεῖχον.

ΣΕΛΙΑ. 5, στ. 2, Τούτοις... παρ' οἷς τρία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούτων... παρ' οἷς τὰ τρία.—Στ. 7, Ὁ Σεγέσου.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου.—Στ. 12, Σιγιμήρου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σαιγιμήρου.—Τοῦ Χηρούσκων ἡγεμόνος, καὶ γυνή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν χηρούσκων ἡγεμόνος καὶ ἡ γυνή.—Στ. 14, Βαιτόριτος.] ΗΔ, ΑΤ, Βαιτόριτος. Ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Σεγέσης.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σαιγέσης.—Στ. 17, Λίθις... ἱερέυς.] ΔΓ, Λέθις... ἱερός· περὶ ἧς, καίπερ ἀπιθάνου δοξάσης τῷ Κασωβῶνι, σκοπητέον ἀκριβέστερον, μὴ τὸ αὐτὸ βαρβαρικὸν ἔθος ἐμφαίνῃ, ὃ μετὰ μικρὸν (σελ. 6) περὶ τῶν Κίμβρων ἰσόρτηται.

ΣΕΛΙΑ. 6, στ. 3, Οὐίνδελικούς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οῶινδελικούς.—Στ. 11, Ἐρημία. Μέχρι Παννονίων πάντες, τὸ πλεον δ'.] Εἰσὶν οἱ οὕτω ζῆζεν παρήνεσαν Ἐρημία, μέχρι Παννονίων. Πάντες, τὸ πλεον δ'. Ὁ δ' Ἰταλὸς μεταφραστὴς ἠρμήνευσε ζῆζων Ἐρημία, μέχρι

μέχρι Παννονίων πάντες. Τὸ πλείον δ'.—Στ. 16, Γάβρητα ἐπὶ τάδε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γαβρήτα' ἐπεὶτα δέ.—Στ. 20, Μετρίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (μετ' ἀνήσεως), Οὐ μετρίας.—Οὐδέ.] Εἰς τοῦτο ἔτρεψα τὸ Οὔτε, μὴ συνιδῶν τὴν λανθάουσαν, διὰ τὸ μεταξὺ μακρὸν διάστημα, ἀπόδοσιν. Γράφε οὖν, Οὔτε γὰρ τὴν τοιαύτην... Ἔοικέ τε πλάσματι.—Στ. 22, Ἐξελαθεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐξελασθεῖν.

ΣΕΛΙΑ. 7, στ. 1, Παρορμηθέντας.] ΗΔ, ΑΤ, Παροργισθέντας.—Στ. 2, Ἔοικε δὲ καὶ πλάσματι.] Γράφε, Ἔοικέ τε πλάσματι' ἔστι γὰρ ἀπόδοσις τοῦ ἀνωτέρω (σελ. 6) Οὔτε.—Στ. 10, Τοιαύτας ἀτοπίας.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῆ), ΑΤ, Ταύτας τὰς ἀτοπίας.—Στ. 12, Αἰσθίσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Αἰσθάνεσθαι.—Στ. 17, Ὀρωμένην.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὀρωμένην.—Στ. 22, Ταῦτα δέ.] Γραπτέον, οἶμαι, Ταῦτά τε δή.

ΣΕΛΙΑ. 8, στ. 8, Ὑπερβαλόντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπερβάλλοντες.—Στ. 16, Ἀναβάσαι ὑπερπετεῖς... ἐλαιμοτόμουν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀναβάσαι ὑπερπετῆς... ἐλαιμοτόμι.—Στ. 18, Μαντείαν τινα ἔποιούντο.] Διαγραφπτέον εἶναι μοι δοκεῖ τὸ, Τινά, ὑπερ ἀγνοεῖ καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφρασῆς.—22, Παρήκουσι.] Ἰσ. γρ. Παροικ οὔσι.

ΣΕΛΙΑ. 9, στ. 3, Μέρη, μέχρι.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ αντιγράφου, ΑΤ, Μέρη, τὰ μέχρι.—Στ. 5, Πεζῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πεζοί.—Στ. 7, Βορρᾶν τοῦ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βορρᾶν μέρη τοῦ.—Στ. 14, Ἡ καὶ γένος.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἡ εἰ καὶ γένος.—Στ. 16, Προσαρκτίων, ὧν ἔλεγον.] ΗΔ (κατὰ πρῶτον πρόσωπον τὸ τοῦ Στράβωνος), ΑΤ, Προσαρκτίων ἔλεγεν.—Στ. 18, Ὑπὲρ τὸν Πόντον... συνάπτουσιν αὐτῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπὲρ τοῦ Πόντου... συνάπτουσιν ἐν αὐτῆ.—Στ. 24, Παρωρία... μέρος τι τῶν ὀρῶν καὶ αὐτῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρορία... μέρος τι καὶ αὐτῆ τῶν ὀρῶν.

ΣΕΛΙΑ. 10, στ. 4, Πάντα.] ΗΔ, ΑΤ, Τοιαῦτα. ΔΓ, Ταῦτα.—Στ. 5, Καὶ τὰ μαθηματικά.] Ἐκ ΔΓ προσεβλήθη τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 11, στ. 3, ὄντων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐόντων' οὐ γὰρ Ὀμήρου, ἀλλὰ Στράβωνος ἡ λέξις.—Στ. 6, Πάλιν τρέπεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πάλιν τρέπειν' ἐξ ἐναντίας γὰρ ἐνθάδε, Ὀμήρου, οὐ Στράβωνος ἐστὶν ἡ φράσις. Πιστοῦται δὲ τὴν διόρθωσιν καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφρασῆς, ἐρμηνεύσας, rursus vertit.—Στ. 8, Ἐπὶ τοὺς ΜΗ ὀπισθεν αὐτῶν, Ἡ ἐκ κ. τ. λ.] Γραπτέον ἴσως, Ἐπὶ τοὺς ὀπισθεν αὐτῶν

ΚΑΙ ἔκ κ. τ. λ. περιαιρείσει τῆς ἀπαγορεύσεως, καὶ τροπῇ τοῦ δια-
 ζευκτικοῦ εἰς τὸν συμπλεκτικόν, κατὰ τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ
 Γαλλικῇ μεταφράσει (Strab. tom. III, pag. 24, not. 2).—Στ. 10,
 Δὲ τούτου.] ΗΔ, ΑΤ, Δ' αὐτοῦ τὸ, ἀνθ' οὗ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης
 ἔγραψε, Δ' αὐ τοῦτο. Ὁ νοῦς, Καὶ τὸ ἐπιφερόμενον τῷ «Μουσῶν
 » τ' ἀγχεμάχων» μαρτύριόν ἐστι τούτου, τοῦ περὶ τῶν ἐν Θράκῃ
 Μουσῶν εἶναι τὸν λόγον Ὀμήρῳ, οὐ περὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ. Λέγει γὰρ
 (Ιλιάδ. ν', 5),

Μουσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν,
 Γλακτοφάγων, ἀβίων τε

οὓς οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς Μουσίοις. Ἐστὶ δὲ γράφειν καὶ,
 Δ' αὐ τοῦτου, ἢ Δ' αὐ τοῦτω.—Στ. 12, Ἀμάξιοι.] Οἱ ἐν
 ἀμάξαις οἰκοῦντες. Κακῶς καὶ ὧδε (ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 52) φέρεται ἐν
 ταῖς ἐκδόσεσι καὶ ἐν τοῖς πλείοσι τῶν ἀντιγράφων, Ἀμαξιοκοί,
 καὶ χειρόνως ἐν ἐνίοις, Ἀμαξικοί. Ἐγραψα τοίνυν προπαροξυτόνως
 Ἀμάξιοκοι, κατὰ τὸ Ἄγροικοι, ὥπερ ἐδήλουν οἱ Ἄττικοὶ τοὺς ἐν
 ἀγρῷ οἰκοῦντας.—Στ. 17, Τυρίσκους.] ΗΔ, ΑΤ, Λιγυρίσκους.
 —Στ. 21, Θεοσεβεῖς τε καὶ Καπνοβάτας.] Ἵποπτον μὲν τὸ Θεοσε-
 βεῖς ἐνθάδε, ὑποπτότερον δὲ τὸ Καπνοβάτας. Αἱ παρὰ τῶν κρι-
 τικῶν προτεθεῖσαι διορθώσεις εἰσὶ, Καπνοπάτας, Καπροβά-
 τας, Καπανοβάτας, Σεμνοβάτας, Σεμνοβιῶτας, Ἀπνοβιῶ-
 τας· ἔναγχος δὲ τις καὶ Ἀγνοβιῶτας γραπτέον εἶναι εἶπασε.
 Τούτων οὐδεμίαν ἀποδιξάμενος, εἶπασα τὸ Καπνοβάτας κατὰ χώραν,
 καίπερ οὐδὲν μᾶλλον σαφές ἐν τῶν προτεθεισῶν διορθώσεων. Ἴσως,
 κατάπερ ἐσημειωσάμην ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (Strab. tom. III,
 pag 26, not. 1), γραπτέον Καπάτας, τουτέστι καθαρούς, ὡς
 ἐξηγεῖται τὸ ξενικὸν ὄνομα τοῦθ' Ἠσύχιος.—Στ. 22, Γυναικός.]
 Γράφω, Γυναικῶν, ὡς φέρεται ἐν μόνῳ τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ.—Κτίσας.]
 Καὶ τοῦτο ξενικὸν εἶναι μοι δοκεῖ τοῦνομα, καθὰ καὶ ἑτέροις ἔδοξε.
 —Στ. 27, Ἠγούμενον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἠγούμενος. ΔΓ, Ἠγούμενοι.

ΣΕΛΙΑ. 12, στ. 1, Καθὸ καὶ ἀγαθοὶ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθὰ
 καὶ οἱ ἀγαθοί.—Στ. 2, Τρισκαιδεκάτω.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δεκάτω.
 Τὸ δ' ἐξῆς, Μοισῶν τ' ἀγχεμάχων, αὐτὸς προσέδηκα, ἀναπλη-
 ρώσας ὅπερ οἱ πρὸ ἐμοῦ κατέλιπον κενὸν γραφῆς διάσημα.—Στ. 6,
 Δὲ Μοισούς νῦν.] ΗΔ, ΑΤ, Δὲ καὶ νῦν.—Στ. 9, Ἐγκησιν.]
 ΗΔ, ΑΤ, Ἐκτίμησιν. Ἐτεροὶ διώρθουν, Ἐκτισιν. Σημαίνει δὲ τὸ

τῆς Ἐγκτήσεως ὄνομα, πρῶτως εὐρισκόμενον παρά τοῖς Ἑβδομήκοντα (Λευϊτικ. κέ, 13), αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν τοῦ κτᾶσθαι, τοῦτ' αὖ διαφέρου ἐνθάδε γε τοῦ Κτῆσις, ὡς παρά τοῖς Γάλλοις ἡ Acquisition τῆς Possession.— Στ. 10, Ζώντας, δικαιοτάτους.] Γραπτέον, οἶμαι, Ζώντας, ἀβίους καὶ δικαιοτάτους, ἀναπληροῦντας ὅπερ ἔοικεν ἐξ-ερῆρυνκέναι τοῦ χωρίου Ὀμηρικὸν ὄνομα.— Στ. 13, Ἄφ' οὗ καὶ κατὰ προέκπωσιν τινές αὐτῶν παρεώσθησαν ἐπὶ τὸν κυνισμόν.] ΗΔ, ΑΤ, (ἀσυναρτήτου καὶ ἀσυνέτου), Ἄφ' οὗ καὶ πρὸς ἐκπτώσεις τινάς (Γεμίς. Πλήθ. ἔκπτωσιν τινες) αὐτῶν παρέωσαν ἐπὶ τὸν κυνισμόν.— Στ. 14, Τὸ δὲ χήρους... ὑπογράφει.] Ἰσ. γρ. Τοῦ δὲ χήρους κ. τ. λ. κατὰ γενικὴν, ἔν' ἧ ὁ νοῦς, Οὐδεμίαν Ὀμηρος, τῷ καλεῖν αὐτοὺς ἀβίους, ἔμφασιν ὑπογράφει τοῦ χήρους γυναικῶν αὐτοὺς εἶναι.— Στ. 22, Τίθησι παραδείγματα.] ΗΔ, ΑΤ, Τίθησι τὰ παραδείγματα.— Στ. 24, Εἰ μὴ δέκ', ἦ.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Ἡ οὐ δέκ' ἦ.— Στ. 25, Γυναίκας, δώδεκά τε πλείους τινές.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ, Γυναῖκες, δώδεκα δ' ἢ πλείους τινές. Σημαίνει γὰρ καὶ δίχα τοῦ διαζευκτικοῦ, πλείους τῶν δώδεκα. Εἰδὲ βούλει σώζειν τὸν διαζευκτικόν, γράφε, Γυναῖ-κας, δώδεκα τ', ἢ πλείους, τινές.— Στ. 26, Τύχη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τύχοι.

ΣΕΛΙΔ. 13, στ. 10, Ταῖς περὶ τὰς Θυσίας... ΔΑΠΑΝΑΙΣ.] ΗΔ, ΑΤ, ἈΠΑΤΑΙΣ. Οὕτω γὰρ εἰκὸς φάναι τὸν Στράβωνα, κατὰ καὶ Ἰσοκράτης (Μέρ. Α, σελ. 354 ἐμ. ἐκδ.) ἔφη περὶ Ἀλκιβιάδου, « Ἐν ταῖς » θυσίαις, καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὴν ἑορτὴν δαπάναις, οὕτως » ἀφειδῶς δέκεται ». — Στ. 18, Κανωλόλυζον.] ΗΔ, ΑΤ, Αἰ δ' ὠλόλυζον, ἀνθ' οὗ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψεν, Αἰδ' ὠλόλυζον.— Στ. 21, Σπουδὴν, ὥστε καὶ ἐμφύχων ἀπέχεσθαι δι' εὐσέθειαν, ἔκ θ' ὧν εἶπε Ποσειδῶνιος, οὐκ ἀπισητέον, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἰσορίας.] ΗΔ (συνάδουσά πως τῇ παρά τῷ Γεμίῳ Πλήθωνι γραφῇ), ΑΤ (παρ' ἅπασι συγκεχυμένου τοῦδε χωρίου), Σπουδὴν, ἔκ τε ὧν εἶπε Ποσειδῶνιος, οὐκ ἀπισητέον, καὶ ἐμφύχων ἀπέχεσθαι δι' εὐσέθειαν, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἰσορίας.— Στ. 27, Οικίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οικίαν.

ΣΕΛΙΔ. 14, στ. 1, Καὶ κατ' ἀρχάς.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.— Στ. 8, Τουτί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο.— Στ. 15, Βοιρεβίδας.] ΗΔ (ἵνα συνάδη τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 21 καὶ 22, γραφῇ

τοῦ ὀνόματος), ΑΤ, Βυρεβίεας.—Στ. 16, Πυθαγόρειον.] Ἰσ. γρ. Πυθαγόρειον ὄν, ἢ Πυθαγόρου ὄν.— Ὑπὸ τοῦ Ζαμόλιος.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ προστέθη ἡ πρόθεσις.—Στ. 17, Ταῦτα.] ΗΔ, ΑΤ, Τοιαῦτα.— Μέν οὖν οὐ καλῶς.] Ἡ μὲν ἄρνησις ἐξ ΕΔ, τὰ λοιπὰ δ' ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέν οὖν καλῶς.—Στ. 21, Τούς ἄλλους.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου.

ΣΕΛΙΑ. 15, στ. 3, Πλάττειν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πάντας.—Στ. 9, Σκυθικῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σκυθῶν.—Στ. 24, Ὠγύγιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὠγυίον.—Στ. 26, Εὐημέρω.] Τῷ ἐκ Μεσσηνίας, οὐ καὶ πρότερον (Μέρ. Α, σελ. 134) ἐμνημόνευσε.—Στ. 27, Ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου.] Ἐξ ἄμμου δηλονότι συγκειμένους, κισσηρώδεις τινὰς λίθους, ἀμμόδει συγκρίματι εοικότας, καὶ οὐχ, ὡς οἱ λοιποὶ λίθοι, τὴν πῆξιν ἔχοντα· οἷοι ἦσαν οἱ ἐν Νισύρῳ τῇ νήσῳ, ὡς φησὶν ὁ τοῦ Σταγειρίτου μαθητῆς Θεόφραστος (Περὶ λίθ. σελ. 394), « Ἡ γὰρ ἐν » Νισύρῳ, καθάπερ ἐξ ἄμμου τινὸς εἶκε συγκείσθαι· σημεῖον δὲ » λαμβάνουσι, ὅτι τῶν εὕρισκομένων, ἔναι διαθρύπτονται ἐν ταῖς » χερσίν, ὡσπερ εἰς ἄμμον, διὰ τὸ μήπω συνεχῆσαι μηδὲ συμπε- » πηγῆναι. Εὕρισκουσι δὲ ἀθρόας κατὰ μικρὰ (ἰσ. γρ. κατὰ μικράς, » ἢ, καὶ μικράς) χειροπληθεῖς ὅσον, πολλὰς, ὅταν ἀπαμείρωνται » τᾶν ».—Στ. 29, Ἐπιτιμᾶ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπιτείνει.

ΣΕΛΙΑ. 16, στ. 1, Ἄν χρῆναι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀὐ χρῆναι.—Στ. 4, Γραμματικῆς.] ἴσον τῷ Κριτικῆς ὄδε.—Στ. 9, Ὡς καί.] Ἰσ. γρ. Ὡν καί.

ΣΕΛΙΑ. 17, στ. 4, Πῶς οὖν... οἱ Σκύθαι· ΠΡΟΤΕΡΟΝ δ' οὐδ' Ἰππημολγοὶ κ. τ. λ.] Γραπτέον, οἶμαι, ΠΟΤΕΡΟΝ, καδ' ὁμοίαν λόγου συνάρτησιν τῇ ἀνωτέρῳ (Μέρ. Α, σελ. 40), « Πῶς οὖν;... πότερ' » οὐδ' ἢ Αἴγυπτος κ. τ. λ. ».—Στ. 8, Ἀμάξιοι.] Ὀρθῶς ἐνθάδε ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἀνεβίβασε τὸν τόνον.—Στ. 16, Αἰθίοπας, Λίβυάς τ', ἠδὲ Σκύθας ἰππημολγούς.] Οὕτως διῶρθου πρὸ ἐμοῦ ὁ Κλέρικος, οὐχ, ὡς ἔφην ἐν ταῖς ὑποτεταγμέναις τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει σημειώσειςι (Strab. tom. III, pag. 39, not. 1), πρῶτος αὐτὸς εἰς τοῦτο μετεποίησα τὴν κακὴν γραφὴν, οὕτως ἔχουσαν· Αἰθίοπας τε Λυγυσι δὲ Σκύθας ἰππημολγούς.—Στ. 18, Καὶ ἀγαυούς.] ΗΔ ἢ τοῦ συνδίσμου προσθήκη, ὄν ἡρμήνευσε καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστής.—Στ. 21, Ἐν δὲ τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν δὲ τοῦτοις· ταῦτό γὰρ τοῦτο σημαίνει τὸ, Ἐν δὲ τοῖς.—Στ. 25, Αὐτῇ

δ' ἡ.] ΗΔ, ΑΤ, Α ὕτη δῆ.—Στ. 29, Εἰς πλεονεξίας.] Ἰσ.γρ. Κ καὶ πλεονεξίας.

ΣΕΛΙΑ. 18, στ. 13, Τῶν περὶ Σάτυρον καὶ Λεύκωνα.] Τῶν ἀρχαίων τινὲς ἐκδόσεων ἔφερον, Τῶν περὶ Σελεύκωνα, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, Τῶν περὶ Λεύκωνα. Καὶ ἐπεὶ οὐδεὶς ἐξόρηται Σελεύκων Βασπόρου βασιλεὺς, ὑπέλαβέ τις τῶν κριτικῶν γεγράφθαι πάσαι, Τῶν περὶ Σέλευκον καὶ Λεύκωνα. Ἡμῖν δ' ἤρесе μᾶλλον τὸ Σατύρου ὄνομα, οὐ γεγονῶς ὁ Λεύκων διεδέξατο τὴν ἀρχὴν (Διοδώρ. Σικελ. ιδ', 93). Ἐρεῖ δὲ καὶ μετ' ὀλίγα (σελ. 30) ὁ Στράβων, « Τῶν » περὶ Λεύκωνα καὶ Σάτυρον κ. τ. λ. ». — Στ. 17, Τοιοῦτοι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τοῖς Ἕλλησι τοιοῦτοι.

ΣΕΛΙΑ. 19, στ. 3, Παρὰ πότον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τὸν πότρον. — Στ. 8, Τὴν εἰς τὴν νῆσον.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου ἄρθρου. — Στ. 11, Τοῦ Ἀλεξάνδρου.] ΔΓ, Τοὺς Ἀλεξάνδρου. — Στ. 16, Καὶ Πλάτων δὲ ἐν τῇ πολιτείᾳ.] Ἐν μὲν οὖν τῷ Περι νόμων (σελ. 705) τοῦτό φησι Πλάτων. — Στ. 18, Πολιτευσομένους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πολιτευσομένους. — Στ. 26, Δεῖν δὲ τάναντία.] ΗΔ, ΑΤ, Δεῖον τάναντία. ΔΓ, Δεινὸν δὲ τάναντία.

ΣΕΛΙΑ. 20, στ. 1, Τῇ τε δικαιοσύνῃ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τῇ δικαιοσύνῃ. — Στ. 6, Αἴαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γαῖαν. — Στ. 17, Ἐνα, ἐπ' εὐτελείᾳ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐνα τελείᾳ. Συντομώτερον, ἴσως δὲ καὶ ἀληθέστερον, ἦν διορθοῦν, Ἐν εὐτελείᾳ.

ΣΕΛΙΑ. 21, στ. 5, Ἡ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ δέχεται; Τοὺς μὲν οὖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ δεχόμενος, παρερμηνεύσει κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ δεχόμενος παρερμηνεύσει. Ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ ἡ τε ρίζις καὶ ἡ προσθήκη τοῦ, Δέ, συνδέσμου; καὶ τοῦ ῥήματος, Ἐρεῖ, ἐξ ΗΔ εἰσί.—Στ. 8, Ἐφ' ἡμῶν Αἴλιος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφ' ἡμῶν γοῦν Αἴλιος. — Στ. 14, Μυσῶν καλουμένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καλουμένων Μυσῶν. — Στ. 15, Ἐπάνιμεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπάνευμεν. — Στ. 16, Τῶν δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν δῆ.—Στ. 25, Βοίους δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου.

ΣΕΛΙΑ. 22, στ. 4, Ἰπεκρίνετο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπεκρίνατο. — Στ. 5, Ζαμόλιος.] Οὕτως ἔγραψα, καδὰ γέγραπται ἀνωτέρω (σελ. 14), ΑΤ, Ζαμόλξεως, τὸ παικίλον τῆς γραφῆς παραιτούμενος. — Στ. 9, Στρατιάν.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατεῖαν. — Στ. 10, Στρατιάν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Στρατεῖαν. — Στ. 11, Τότε δέ.] Ἀπρηκατέησα

τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου διορθώσεως, Ποτὲ δὲ.

ΣΕΛΙΑ. 23, στ. 14, Σκυθῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν Σκυθῶν.—
 Στ. 18, Αὐξηθέντες οὖν.] Ἐκ ΔΓ οὕτω γράψαντι, μεταμίλει μοι
 νῦν, ΑΤ, Αὐξηθέντες δ' οὖν.—Στ. 20, Στρατιάς.] ΗΔ, ΑΤ,
 Στρατεῖαν. ΔΓ, Στρατείας.

ΣΕΛΙΑ. 24, στ. 14, Τὰ δ' ἐξῆς ἐν παράπλῳ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ δ'
 ἐξῆς εἰς ἔω παράπλῳ. ΔΓ, Τὰ δ' ἐξῆς ἔω παράπλῳ.—Στ. 16,
 Τὰ ἐφεξῆς.] Ἐκ ΔΓ προσείληθα τὸ ἄρθρον.—Στ. 25, Ὀφιοῦσσα.]
 Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀφιοῦσα.

ΣΕΛΙΑ. 25, στ. 3, Ἐξακοσίους σαδίους.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐξακοσίους
 σαθίοις.—Στ. 23, Ἡκον δ' ἐπὶ Παλάκιον συμμαχήσοντες τῷ Σκι-
 λούρω.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡκον δὲ Παλάκῳ συμμαχήσοντες τῷ Σκι-
 λούρου (ΔΓ, Σκιλούρω). Τὴν παρ' ἅπασι ταύτην κακὴν γραφὴν
 ἐξέφρασα καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (Strab. tom. III,
 σελ. 53), μήπω τότε συνιδῶν τῶν ἀντιγραφῶν τὰμάρτημα, ὅπερ
 ὕστερον ἐδήλωσα, ἐπανορθώσας καὶ τὴν μετάφρασιν (Strab. tom. V,
 pag. 147). Ὅτι δ' οὐ Παλάκῳ, ἀνδρὸς ὄνομα, ἀλλὰ Παλάκιον,
 ὄνομα χωρίου ἢ φρουρίου, γραπτέον, αὐτὸς ὁ Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς
 (σελ. 33) δηλώσει, ἐτέροις αὐτὸ συγκαταλέγων φρουρίους. Ἔστι δὲ τὸ
 Παλάκιον ὁ νῦν Παλουκλαβᾶς καλούμενος, ὡς φησὶν ὁ Μελέτιος
 ᾧ συνάδει καὶ ὁ Πάλλας (Second voyag. tom. III, pag. 82,
 καὶ 157).

ΣΕΛΙΑ. 26, στ. 1, Ἀμυντήρια ἔχοντες λόγχας.] Τὸ μὲν ἐξ ΗΔ,
 τὸ δὲ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀμυντήρια δ' ἔχουσι, καὶ λόγχας.—Στ. 6,
 Ἀκολουθοῦσι δὲ ταῖς νομαῖς ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ τόπους αἰε τοὺς
 ἔχοντας πόαν.] Ἀσείως πάνυ προσήρμοσε τῶν γαστριμάργων τινὶ τὸ
 Σκυθικὸν ἔθος τοῦτο ὁ Λουκιανὸς (Συμποσ. ἢ Λαπίθ. § 13) «Ἐδεῖ-
 » πνει, ὡσπερ οἱ Σκύθαι, πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν ΜΕΤΕΞ-
 » ΑΝΙΣΤΑΜΕΝΟΣ, καὶ τοῖς περιφέρουσι τὰ ὄψα συμπερινοσῶν». —
 Στ. 8, Ἐν τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐν τοῖς.—Στ. 22, Πλοῦν.]
 ΗΔ (πάσαι κατακεχωρισμένη ἐν ταῖς εἰς τὸ Ἱπποκράτους Περὶ
 ἀέρων κ. τ. λ. σημειώσεσι, σελ. 290), ΑΤ, Πηλόν.—Ἰχθύες.] Ἐκ
 ΔΓ διέγραψα τὸ ἄρθρον.—Στ. 23, Γαγγάμη.] «Γαγγάμη, σπηλή-
 » νη, ἣ δικτυον ἀλιευτικὸν φησὶν Ἡσύχιος· καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ ὦ,
 «Γωγγάμη, ἐν ᾧ οἱ ἀλιεῖς συνάγουσι τὰ ὄψρεα· εἴρηται καὶ Γαγ-
 » γάμη». Καὶ οὐδετέρως δὲ Γάγγαμον παρ' Αἰτχύλω (Ἀγχιμέν.

571). Ἔοικε δ' οὖν ξενικὸν εἶναι τοῦνομα, ἀπὸ τῶν προσαρктиῶν ἐθνῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας διαβάν, συγγενές ἴσως, καίπερ οὐχ ὅμοιον, τῷ παρὰ τοῖς νῦν Νορουεγοῖς καὶ Γροιλλανδοῖς Γαγγουάδ (Gangwad) καλουμένῳ ἀλιευτικῷ ἐργαλείῳ. Ἰδ. Lacepède, *Histoir. Natur. des Poissons*, tom. X, pag. 249. Ἐπιθὶ καὶ τὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὴν Γαλλικὴν τοῦδε τοῦ χωρίου μετάφρασιν. Προσίδει δὲ τούτοις, ὅτι ὁ Πάλλας (*Second voyag. tom. III, pag. 561*), παραχθῆς ὑπὸ τῆς μεταφράσεως τοῦ Ευλάνδρου, τὴν Γαγγάμην, οὐχ ἀλιευτικὸν ἐργαλεῖον, ἀλλὰ τόπου ὄνομα κακῶς δεξαμένου, αἰτιᾶται μηδὲν δεῖον τὸν Στράβωνα, ὡς οὐκ ἀκριβῶς ἰσορήσαντα τὴν γε ἐπὶ τῶν πάγων ἀλιεῖαν τῶν ἀντακείων.—Στ. 28, Πολλήν.] ΗΔ, ΑΤ, Πολύ. Συμμένει δὲ μέχρι καὶ δεῦρο παρὰ τοῖς Βοσπορονοῖς Σκύθαις ἢ περὶ τὰς ἀμπέλους πρόνοια, τὸ ἐπαμᾶν αὐταῖς γῆν χειμῶνος, ἀνκαλύπτειν δὲ ἕαρος κατὰ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα, ὡς φησὶν ὁ Πάλλας (*Second voyag.*, eic. tom. III, pag. 46, et tom. IV, pag. 141).

ΣΕΛΙΑ. 27, στ. 9, Καλούμενον δ' ἄλσος.] Ἐκ ΔΓ καὶ ἡ τάξις καὶ ὁ σύνδεσμος, ΑΤ, Ἄλσος καλούμενον. Ἐναντιωματικῶς πρὸς τὸ ψιλόν ἢ δῆλον ἐξ ὧν κατωτέρω (σελ. 185) φῆσει· «Οἱ δὲ ποιηταὶ ἢ κοσμοῦσιν; ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερά πάντα, κἂν ἢ ψιλὰ».—Στ. 18, Οἱ δὲ καί.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνδ' ἤς ὁ Γερμανὸς ἐκδότης διορθῶν ἔγραψεν, Οἱ δ' ἐκεῖ. Ταύτην καὶ αὐτὸς ἐξέφρασα τὴν διόρθωσιν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, πιθανωτέρας ἀπορῶν· νῦν δὲ προειλόμην κατὰ χώραν μὲν εἶναι τὴν γραφὴν, τὰ δ' ἐξῆς ζητημαῖς διασειλαί, ὡς ἐξερόρηκόντων τινῶν τοῦ χωρίου λίξεων.—Στ. 21, Τὴν Σαπρὰν λεγομένην λίμνην.] Ἦν οἱ Τούρκοι Τσουρούκ δενιζ, τουτέστι Σαπρὰν θάλασσαν, καλοῦσι νῦν.—Στ. 22, Σταδίων τετταράκοντα.] Ὀκτώ Ουέρσας λεγομένης Ρωσικᾶς καὶ ἡμίσειαν δύνανται τὰ τεσσαράκοντα στάδια, ὡς φησὶν ὁ Πάλλας περὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τούτου τὸν λόγον ποιούμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ Περιηγήσει (*Pallas, Second voyag. de l'Empir. de Russie*, tom. III, pag. 4)· ἐν ἡ ἐξυμνῶν τοῦ Στράβωνος τὴν ἀκριβείαν καὶ ταῦτα προστίθησι, Cette étendue de huit verstes et demie, s'accorde assez exactement avec celle que Strabon indique... et confirme l'étonnante et scrupuleuse exactitude qu'a mise cet ancien Géographe dans la description qu'il nous a laissée de la mer Noire, de celle d'Asoph, et particulièrement de la presqu'île de Crimée.

ΣΕΛΙΑ. 28, στ. 7, Προσβραχῆ.] Προβραχῆ κἀνθάδε γραπτέον

εἰναί φησι τῶν ἐν ὀνόματι κριτικῶν τις.—Στ. 9, Καὶ καλός.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καὶ ἄλλος. Ἐστὶ δὲ τὸ Καλὸς ὡς κυριωνυμικόν.—Στ. 14, Τετρακοσίω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεσσαρακοσίω.—Στ. 15, Ἄκρα... καλουμένη Παρθέσιον.] Νῦν δὲ, κατὰ τὸν Πάλλαν, ὀνομάζεται Αἶα-Βυρυν, σύνθετον, ὡς φησιν, ὄνομα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἄγιος, καὶ τοῦ Τουρκικοῦ Βυρυν, ὡς ἂν τις εἶποι, Ἄγιον ἀκρωτήριον (*Second voyag. tom. III, pag. 73, 74, 108*). Ὁ Δαμβίλλης δὲ Eski-Bourun (ὃ ἐστὶ Παλαιὸν ἀκρωτήριον) αὐτὸ καλεῖ.—Στ. 21, Συμβόλων λιμὴν.] Κοινῶς Σύβουλα, κατὰ τὸν ἡμέτερον Μελέτιον· κατὰ δὲ τὸν Γάλλον Δαμβίλλην, Port de Koslevé· ὃ δὲ Πάλλας (*Second voyag. tom. III, pag. 65*) Port de Balaklawa καλεῖ αὐτόν.—Στ. 22, Κτενοῦντα.] Ἀλικὰς αὐτὸν νῦν καλεῖσθαι φησιν ὁ Μελέτιος· ὃ δὲ Πάλλας, Port d'Achtiar.—Στ. 5, Πόλις Χερρόνησον.] Ἦν οἱ μετὰ Στράβωνα Χερσῶνα ἐκάλεσαν.

ΣΕΛΙΑ. 29, στ. 7, Παλάκιον.] ΗΔ (φρουρίου δηλοῦσα ὄνομα), ΑΤ (ἀνδρωνυμικῶν), Πάλακον. Ἐπιθετὰ τὰ ἀνωτέρω (σελ. 118) σημειωθέντα.—Στ. 22, Δισχιλίους.] ΔΓ, Χιλίους. Ἐπιθετὰ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.—Στ. 26, Τραπεζοῦς.] *Mancour* φησὶν ὁ Δαμβίλλης κλεισθαι νῦν τὸ ὄρος τοῦτο· ὃ δὲ Πάλλας (*Second voyag. tom. III, pag. 227*) Tschatyr dag, ὃ ἐστὶ Σκηνῶν ὄρος.—Τῇ περὶ τήν.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ δευτέρου ἄρθρου.

ΣΕΛΙΑ. 30, στ. 3, Βοσποριανῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Βοσποριανῶν.—Στ. 5, Βοσποριανῶν.] Ὡς δὲ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοσποριανῶν.—Στ. 13, Σάτυρον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σάγαυρον.—Στ. 19, Ἰσατος, ὃς οὐχ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφήν, ἀνδ' ἢς ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Ἰσατος, οὐχ.—Στ. 25, Ἀπὸ ἑβδομήκοντα.] Περιττὴ ἢ πρόθεσις.

ΣΕΛΙΑ. 31, στ. 1, Φαναγορίαν.] Τὴν ὑπὸ τῶν Ρώμων ὀνομασθεῖσαν Τρυταράκαν, νῦν δὲ καλουμένην Ταμάν (*Pallas Second voyag., etc. tom. III, pag. 362*).—Στ. 19, Ἐννακισχιλίω.] Ἰδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.

ΣΕΛΙΑ. 32, στ. 6, Ὀρύκτου.] ΗΔ (παρὰ τὴν εὐθείαν Ὀρύκτης), ΑΤ, Ὀρυκτοῦ. Ἔσσειε δὲ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια τοῦ Ὀρύκτου τοῦνομα ἐν τῷ Ἄξινορύγιον (χρδ. Ἀξινογύρι), ὃ ἐστὶν ἐξ Ὀρύκτου καὶ ἀξίνης συγκείμενον ἐργαλεῖον.—Στ. 11, Μυ... μεδίμων διακοσίας καὶ δέκα.] Ἰδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.—Στ. 15, Ὄξυγάλακτι.] Ἐστὶ τὸ ἐν τῇ συνθεσί. Ὄξυνόγαλον.—Ὄψημα.] ΔΓ, Ἐψημα.

Ἐχρήσατο καὶ Πλούταρχος (Συμποσιακ. δ', 1, § 3) τῷ Ὄψημα ἐκ Πλάτωνος (Πολιτ. β', σελ. 372) παραλαβών. Ἄλλ' ἐπεὶ παρὰ τῷ Πλάτωνι φέρεται Ἐψήμα, εἰκότως ὁ Σουειδέρος ἀμφιβάλλει περὶ τῆς γραφῆς τοῦ Ὄψημα, καίπεο παρῆχθαι δοκοῦντος ἀπὸ τοῦ Ὄψασθαι ῥήματος, ᾧ πάλιν Πλούταρχος ἐχρήσατο (Συμποσιακ. δ', 4, § 2), λέγων, «Τί γάρ ἐπ' ἀκτῆς, τίς λέκυθον ὀψάται καὶ κάππαριν;» ὁ καθαρῆς τῶν γραφικῶν κηλίδων, μεταποιῶν εἰς τὸ, «Τίς γάρ ἐπ' ἀκτῆς λέκυθον κ. τ. λ.». Ἔστι δὲ τὸ Ὄψάται, ὅψω χρῆται τὸ δὲ Ὄψημα (εἰ γε γνήσιον τοῦνομα), οὐδὲν ἂν λέγοι πλέον τοῦ Ὄψον. — Στ. 25, Δέ, δυνάμει πεποιθότες.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀμεινον ἂν γράψας, ὡς φέρουσιν ἕνα τῶν ἀντιγράφων, Δ' οἱ δυνάμει πεποιθότες. Ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψε, Δ' αὐ δυνάμει πεποιθότες.

ΣΕΛΙΑ. 33, στ. 1, Ἐπισήσαντα πύργους καθ' ἕκασον ζάδιον δέκα.] Ἐπιθι τὰ εἰρημένα τῷ Πάλλα (*Second voyag., etc. tom. III, pag. 334*), περὶ τῶν σωζομένων ἐρειπίων τῶν πύργων τούτων. — Στ. 6, Πρὸς δὲ τοῖς καταριθμηθεῖσι τόποις.] ΗΔ (ἦν καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν εἶκασαν, ὡς ἐστὶν ἰθεὶν ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι καὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ἐκδότου συλλεγείσαις ΔΓ'), ΑΤ, Πρὸς δὲ καὶ τὴν καταριθμῆσιν τῶν τόπων. — Στ. 14, Ὁ Κτενοὺς ἦν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ὑπαρκτικὸν ῥήμα. — Ἰν' οὖν ἀντέχοιεν.] Εἰς ΕΔ, ΑΤ, Ἰν' οὖν ταῦτ' ἔχοιεν.

ΣΕΛΙΑ. 34, στ. 2, Ὀρεσιν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐλεσιν. — Στ. 3, Ἐν τοῖς τόποις τούτοις.] Οὕτω γράφε, προσιδεῖς τὴν τυπογράφων ἀβλεψίαν ἐκρυείσαν ἀντωνυμίαν. — Στ. 22, Διέλοι.] ΗΔ, ΑΤ, Διέλιθοι.

ΣΕΛΙΑ. 35, στ. 4, Ὁ Πολύβιος... οὐκ ἀληθῆ λέγων.] Θεοπόμπω πιτεύσας ἴσως ὅς γε μὴν οὐκ ἀπὸ τοῦ Αἴμου, ἀλλ' ἀπὸ τινος ὄρους Ἰλλυρικοῦ, ἀμφω κατοπτεύεσθαι τὰ πελάγη φησὶ (κατωτέρ. σελ. 40), τὸ Ἰόνιον δηλονότι πέλαγος καὶ τὸ Αἰγαῖον, οὐ τὸν Πόντον. Τὸ δὲ ὄρος Δέλφειον ὀνομάζει ὁ τοῦ Περί Σαυμασιῶν ἀκουσμάτων (κεφ. CXI) συγγραφεύς. — Στ. 11, Συνάπτοντα τῷ τε Ἰζρω, καὶ ταῖς Ἄλπεσιν.] Τῷ μὲν Ἰζρω οὐ συνάπτει τὰ Ἰλλυρικά, πλὴν εἰ μὴ τὸν κατὰ τὸν Ἀδριαν Ἰζρον λέγει, ὁμολογῶν ἐνθάδε οἷς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 73) ὡς ψευδέσιν ἐπιτιμᾶ. Τὸ δὲ Ἄλπεσι καλῶς ἔχει, εἰ τὰ ἄκρα τῶν Ἄλπεων τὰ κατὰ τοὺς ἰάποδας, τὰ καὶ Ἄλβια καλούμενα (κατωτέρ. σελ. 36, 37, καὶ Μέρ. Α, σελ. 267) βούλεται λέγειν. Ἴδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (*Strab. tom. III, pag. 72, not. 4*). — Στ. 12,

Ἄ κείται... ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς λίμνης κ. τ. λ.] Ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει συνήγα τὸ ἀναφορικόν, Ἄ, τῷ ἰλλυρικῷ, καθὰ καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ μεταφρασαί, πλὴν τοῦ Ἰταλοῦ, συνάφαντος πρὸς τὸ Ἄλπεσιν, *con quell' Alpi che sono tra l'Italia et l'Alemagna*. Ἡ τοίνυν γραπτίον, Αἰ κείται... ἀρξάμεναι, ἡ ὑποληπτίον τὸν Στράβωνα πρὸς τὸ ὑπονοούμενον, Ὄρεσι, συναρτῆσαι τὰ ἐξῆς. Τὴν δ' οὖν ἐμὴν μετάφρασιν, *Commençons par l'Illyrie qui touche à l'Ister et aux Alpes, situées entre l'Italie et la Germanie*, διορθώσεις γράφων, ΣΙΤΥΕΕΣ. Ἡ δὲ λίμνη, ἧς εἶρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 6) προσάπτεσθαι τοὺς Ραίτους τοὺς Ἐλουητίους τε καὶ τοὺς Οὐίνδελικούς, ἐξίν ἡ νῦν καλουμένη *Lac de Constance* ἀπὸ τῆς σύνεγγυς πόλεως Κωνσταντίας.—Στ. 14, Ἐλουητίους.] Τοῦθ' εὐρηκέναι ἐν ἀρχαίᾳ βιβλῷ φησὶν ὁ Κασωδών, ΔΤ (παρ' ἅπασιν φερομένου), Τοινίους, ἡ Τοινίους, ψευδესάτης γραφῆς. Ὅτι δὲ περὶ Ἐλουητίων ἐξίν ὁ λόγος ὧδε, μαρτυρεῖ καὶ ὅπερ ἔφθην σημειωσάμενος παράλληλον τοῦ Στράβωνος χώριον. Τοῦτ' ἀπεδέξαντο καὶ δύο τῶν μεταφραζῶν, ὁ τε Ἰταλὸς (*Svizzeri*) καὶ ὁ Γερμανὸς (*Helvetier*).—Στ. 18, Μαρίσου.] Εἰς ΕΔ, ΔΤ, Παρίσου. Ἐμνημόνευσε καὶ ἀνωτέρω (σελ. 23) τοῦ Μαρίσου.—Στ. 28, Πολλοί.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ Ξυλάνδρου μεταφράσει), ΔΤ, Πολύν. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει, καὶ τῇ Ἰταλικῇ, ἐκπέφρασαι ἀμφότερα, Πολλοὶ πολύν.

ΣΕΛΙΑ. 36, στ. 8, Τεργέζων.] ΗΔ (ἵνα συνάδη τῇ μετ' ὀλίγα, στ. 16, γρηγῆ), ΔΤ, Τεργέζης. ΔΓ, Τεργέσαι : Τηργέσαι.—Στ. 15, Πλωτὸς προσλαβών.] Εἰς ΕΔ, ΔΤ, Πλήθους προσλαβών. ΔΓ, Πλήθει προσλαβών. Ἡ δὲ γνησία ἦν ἴσως, Πλεῖται, καὶ προσλαβών.—Στ. 28, Ἰςρους.] Οὗς ἀνωτέρω (*Μέρ. Α*, σελ. 288) ἰςρίους ἐκάλεσε.

ΣΕΛΙΑ. 37, στ. 12, Οὐίνδων.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Οὔενδον.—Στ. 14, Ὄμοιως τοῖς ἄλλοις.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Ὄμοιως καὶ τοῖς ἄλλοις.—Στ. 21, Κυρακτικῇ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν (συνάδουσαν τῇ ἀνωτέρω, *Μέρ. Α*, σελ. 159) ΔΤ, Κηρυκτικῇ.

ΣΕΛΙΑ. 38, στ. 4, Καὶ Νεϊάν.] Ἰσ-γρ. Καὶ Αἰνῶνα (περιτοσυλλάβως), ἡ Καὶ Αἰνῶναν (ἰσοσυλλάβως, καθὰ φέρεται παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ, καὶ τῷ Πλινίῳ), ἡ ἐξίν ἡ νῦν καλουμένη Νῶνα (*Nona*), πόλις ἰλλυρίδος.—Στ. 10, Νομίσματι.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΔΤ, Νομίσμασι.—Στ. 12, Μέσην.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ

ἐν ταῖς Χρησομαθείαις γραφῇ), ΑΤ, Μίεσον.—Στ. 18, Οὐαρθαίους.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Οὐαθαλίους.

ΣΕΛΙΑ. 39, στ. 5, Ἡ συνάπτει τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνάπτει δὲ τοῖς.—Στ. 6, Δασθαρήτιοι.] ΕΞ ΕΔ ἢ τοῦ σ δίπλωσις.—Στ. 8, Δαρδανιάταις.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐταριάταις.—Γαλάβριοι.] Τοὺς αὐτοὺς εἰκάξουσι τινες εἶναι τοῖς παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ Γαλάθραις. Ἴσως μέντοι γραπτέον Ταυλάντιοι, ἢ γοῦν τοὺς Γαλαβρίους μοῖραν εἶναι τῶν ἐξῆς (σελ. 53) ῥηθησομένων Ταυλαντίων ὑποληπτέον. Ὁ γὰρ Πολύαινος (Στρατηγημ. δ', 1, σελ. 109, ἐμ. ἐκδ.) καὶ Γάλαυρον (ἢ Γάλαβρον), βασιλέα Ταυλαντίων ἐξόρηκε.—Στ. 10, Δαρδάνιοι.] Οὐχ ἕτεροι τῶν Δαρδανιατῶν.—Στ. 26, Καὶ ἀσφάλτου.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.—Τηκομένης.] ΗΔ, ΑΤ, Καιομένης.

ΣΕΛΙΑ. 40, στ. 2, Ἐκμηθέν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τμηθέν.—Στ. 16, Ἀπὸ ἀνδρός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ τοῦ ἀνδρός.—Στ. 21, Καὶ ἄλλα δ' οὐ πιζά.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληρα τὸν δεῦτερον τῶν συνδέσμων.—Στ. 23, Ἀπὸ τινος ὄρους.] Τοῦ κληθέντος ὑπὸ τινῶν Δελφίου, ὡς ἐσημειωσάμεθα ἀνωτέρω (σελ. 121). Καὶ συνεχύθη ἴσως τὸ ὄρος τοῦτο τῷ ὄρει Πίνδῳ (τῷ νῦν Μετσόβῳ), ἀφ' οὗ τῷ ὄντι κατοπτεύεσθαι φασιν ἄμφω τὰ πελάγη, τό τε Ἴόνιον καὶ τὸ Αἰγαῖον.—Στ. 24, Τὴν θείων.] ΗΔ, ΑΤ, Τιθείς.—Στ. 27, Λαοδογματικά.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Λαοδογματικῶς. Ἰδ. Μέρ. Α, σελ. 134.

ΣΕΛΙΑ. 41, στ. 7, Ἐκτετράχυνται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκτραχύνεται.—Στ. 10, Ἐθος.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Ἐθνος.—Στ. 11, Νιφοβόλος.] Γράφε, Νιφόβολος, καθὰ διώρθωκα ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 371).—Στ. 17, Συνάπτοντα... τῇ δὲ, παρὰ τὰ ὄρη.] Ἐξερρύνηκται τι τοῦ χωρίου δηλοῖ τὸ ἀσυνάρτητον αὐτοῦ. Ἴσως οὕτως ἀναπληροῦν ἐστὶ, Συνάπτοντα τοῖς παρὰ τὰ ὄρη. Εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τὰ ὄρη Σκορδίσκοι, οὓς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 42) Μεγάλους Σκορδίσκους ὀνομάζει.

ΣΕΛΙΑ. 42, στ. 8, Μάρτου.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Μάργου.—Στ. 9, Μάργου.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Βάργου.—Στ. 12, Ὄρων.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Ὄρων.—Στ. 19, Τόμιν.] ΗΔ, ΑΤ, Τομέα. ΔΓ, Τόμηα : Τομέαν : Τομαία. Ἡ ἡμέτερα διόρθωσις συνάδει οὐ μόνον τῇ κατωτέρω (σελ. 43) ὑφ' ἀπαξικάντων ὠμολογημένη γραφῇ, Τόμις, εὐθείας πτώσεως, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχαίοις νομίμασιν, οἷς ἐγκεχάρακται ΤΟΜΕΩΣ κατὰ γενικὴν, ὡς πόλις, πόλιως, πόλιν. Προσίδει δε, ὅτι καὶ ὁ ἐκεῖ διατρέψας τὸν τῆς ἐξορίας χρόνον ποιητὴς

Ουίδιος οὐκ ἄλλως αὐτὴν ὀνομάζει (*Ovid. Ex Ponto epistol. libr. IV, 14, 59*).

Tam mihi cara Tomis : patria quæ sede fugatis
Tempus ad hoc nobis hospita fida manet.

Ἐξί δ' ἡ Τόμις τὸ νῦν καλούμενον Τομισθάρ, ἢ Τεμισθάρ, οὐ σύνεγγυς καὶ λίμνην εἶναι τινα φασὶ καλουμένην, Ὀβιδοβιτζέρο, τουτέστιν, Ουίδιου λίμνην.—Στ. 24, Ἀπὸ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπὸ-τῶν.—Στ. 26, Ἰλλυριῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰλλυριδῶν.

ΣΕΛΙΔ. 43, στ. 9, Σημειωδεσέρας... ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΣ.] ΗΔ, ΑΤ, ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΣ. Εἶρηκε δὲ καὶ ἀλλαγῆ (Μέρ. Α, σελ. 224), « Τὸ » εὐπερίγραφόν τε καὶ σημειώδες. » — Στ. 16, Τόμις.] Ἀποκατέσθησεν τὴν ἀρχαίαν γραφὴν συνάθουσαν ὡς πᾶσι τοῖς ἀντιγράφοις (ἴδ. τὰ ἀνωτέρ. σημειωθέντα), ΑΤ, Τομεύς.—Στ. 17, Κάλλατις.] Κατὰ μὲν τὸν Δαμβίλλην, ἡ νῦν λεγομένη Μαγγάλια (Mangalia), κατὰ δὲ τὸν ἡμέτερον Μελέτιον, Παγκάλλια. — Στ. 20, Ἐν νησίῳ τινί, ὅπου ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.] ΔΓ (οὐ κακῆ) Ἐν νησίῳ τινί ἱερῶ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΣΕΛΙΔ. 44, στ. 10, Καὶ Ἀρχιᾶλη, καὶ αὐτὴ Ἀπολλωνιατῶν.] Ἀγερίσκοις διειληφα ὡς πλεονάζοντα· οὐ πλεονάσουσι δὲ, εἴαν τις γράφῃ, Καὶ ἀκτὴ ἄλλη, καὶ αὕτη Ἀπολλωνιατῶν. Ἐπιθετὰς εἰς τὸδε τὸ χωρίον Γαλλικὰς σημειώσεις μου.—Στ. 20, Οὐπερ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅπερ. Ὁ νοῦς, ἐν ᾧ τόπω (τῷ ἱερῶ τῶν Καλιχθονίων, δηλονότι) ἐξί τὸ ζενώτατον τοῦ Εὐξείνου πόντου. — Στ. 21, Πενταζάδιον.] Ἐν δὲ τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 162) τετραζάδιον εἶρηκε τὸ ζῶμα τοῦ Θρακίου Βοσπόρου.

ΣΕΛΙΔ. 45, στ. 7, Πρώτων.] ΗΔ, ΑΤ, Πρώτερον· ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς (σελ. 389) περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς Φαρνακίας τὸν λόγον ποιούμενος, λέγει « Πρώτις γὰρ ἀλίσκεται ἐνταῦθα τὸ ὄψον τοῦτο » ἢ πηλαμύς δηλονότι. Ἡ δὲ Φαρνακία, Φερνάκη νῦν καλεῖται, ἦν τὴν αὐτὴν εἶναι βούλονταί τινες τῇ Κερασούντι. Ὁ δὲ Στράβων (σελ. 388), καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Πτολεμαῖος ἑτέραν παραδεδώκασι τῆς Φαρνακίας τὴν Κερασούντα. Ἀλίσκεται δ' ἐν αὐτῇ καὶ ἐν ἑτέροις οὐκ ὀλίγοις τόποις τῆς Ποντικῆς παραλίας οὐ πηλαμύς μόνον, ἀλλὰ καὶ πλεῖστ' ἄλλα γένη ἰχθύων, περὶ ὧν ἐπιθετὸν τὸν Πάλλαν (Pallas, *Second voyage. tom. IV, pag. 233*). — Στ. 12, Προπίπτουσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσπίπτουσα.—Στ. 23, Πρώτεροι.] ΗΔ, ΑΤ, Πρώτερον.

— Στ. 24, Περαιαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πέραν.— Στ. 26, Ἐπειδὴ πόλις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπει δ' ἡ πόλις.

ΣΕΛΙΑ. 46, στ. 4, Καὶ τὴν κατὰ τὰ ἀρισερὰ τοῦ Πόντου ΛΕΓΟΜΕΝΗΝ.] Ἰσ.γρ. ΛΕΓΟΜΕΝΑ· ἐρεῖ γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 377), « Ἐν ἀρισερᾷ μὲν τὰ προσεχῆ τῷ Βυζαντίῳ... καλεῖται δὲ τὰ ἀρισερὰ τοῦ Πόντου. » — Στ. 12, Ἐπαγαγομένου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπαγομένου.— Στ. 13, Δρυόπων δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Δρυόπων τε.— Στ. 18, Ὡς καὶ Πίνδαρός φησιν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν. Οὕτω δὲ πῶς ἠρμήνευσε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστῆς, e così dice Pindaro.— Στ. 23, Κρίνακος.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Κρινανός.

ΣΕΛΙΑ. 47, στ. 16, Καὶ ἐκ παλαιοῦ.] Διαγραφτέον ἴσως τὸν σύνδεσμον, ὃν καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστῆς παρέλιπε.— Στ. 28, Ἀλέας.] Ἀποκατέστησα τὴν γραφὴν τοῦ Εἰνσίου, τὸ ψιλὸν μόνον πνεῦμα μεταποιήσας εἰς τὸ δασύ (ἰδ. Ἡσίοδου τῆς τοῦ Διοσνήρου ἐκδόσεως σελ. 435), ΑΤ, Ἀλεούς, ἢ Ἀλέους, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔτρεψεν ἐξ ΕΔ εἰς τὸ Λαούς. Ἐστὶ δὲ τὸ Ἀλέας, ἀθρόους· οἱ δὲ ἀρχαῖοι μεταφρασταί, ὃ τε Λατίνος καὶ ὁ Ἰταλός, ὡς συνώνυμον ἐξεδέξαντο τοῦ Ἀλήτας, τουτέστι πλάνητας.

ΣΕΛΙΑ. 48, στ. 2, Καὶ διὰ τοῦτο.] Οὕτως ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἐκ τοῦ Γεμίζου τὰς ἀφορμὰς λαβὼν, ΑΤ, Καὶ διὰ τὸ, ὅπερ ὁ Κασωβὼν ὑπενόει τρεπτέον εἶναι εἰς τὸ, Καὶ οὐ διὰ τὸ, ἕτερος δὲ τις εἰς τὸ, Μὴ διὰ τὸ, παραλείπων τὸν σύνδεσμον.— Στ. 8, Νυνί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νῦν.— Κατοικιών.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατοίκων.— Στ. 13, Αὐτῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτοῖς.

ΣΕΛΙΑ. 49, στ. 22, Ἐθνῶν.] Ἰσ.γρ. Ὀρῶν.

ΣΕΛΙΑ. 50, στ. 7, Εὐφύιας.] Ἰσ.γρ. Εὐφορίας· ὅπερ ἔοικεν ἐκφράσαι καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστῆς, ubertate. Τὰ ἀρχαῖα Γλωσσάρια, « Εὐφορία... ubertas » καὶ « Uberimum, εὐφορώ- » τατον ».

ΣΕΛΙΑ. 51, στ. 13, Ὁ Θύαμις.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 52, στ. 7, Γόργου.] ΕΞ ΕΔ (συναδούσης τῇ ἐν ταῖς Χρηστομαθείαις γραφῇ Μέρ. Γ, σελ. 376, καὶ τῇ παρὰ Σκύμνω τῷ Χίω, σίχ. 454), ΑΤ, Τόλγου· ἀνθ' οὗ τὸ ἔμὸν ἀντίγραφον φέρει Τόργου, διὰ τοῦ ρ, καθὰ γράφεται καὶ ἐν ταῖς Ἀντωνίν. Λιβεράλ. Μεταμορφ. κερ. 4. Αὐτὸν δὲ τοῦτον, τὸν εἴτε Τόλγον, εἴτε Τόργον, ἢ Γόργον, Γάργασον ὁ Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 241) ὀνομάζει. Δικπεφώνηται δὲ οὐ μόνον περὶ τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πρὸς Κύψελον

σχέσεως αὐτοῦ· Στράβων μὲν γάρ (ὡς γοῦν ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τοῦ προκειμένου χωρίου καὶ ἐκ τῶν Χρησμοθεσιῶν), καὶ Σκύμος ὁ Χίος παῖδα Κυψέλου λέγουσι τὸν Γόργον Ἀντωνίνος δ' ὁ Λιβεράλις, ἀδελφόν.— Στ. 9, Ολίγων.] Ἰσ.γρ. Ὅκτώ, ὡσπερ ἐσημειωσάμην ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.— Στ. 10, Τύμφης.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Στύμφης. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐξῆς (σελ. 53) ἰθνηκόν, Τυμφαῖοι.— Παρωραίας.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Παρωρείας. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς (σελ. 53) ἰθνηκοῦ, Παρωραῖοι.— Στ. 28, Περιπόλοι.] Ἰσ.γρ. Περιπόλια.

ΣΕΛΙΑ. 53, στ. 15, Καὶ Ἀμφίλοχοι.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο ἐνάρθρως, Καὶ οἱ Ἀμφίλοχοι.

ΣΕΛΙΑ. 54, στ. 1, Ἀργυρεῖα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργύρια.— Οὐ Περισάδιες.] Προσέδεικα τὸ τοπικόν, Οὐ, ὠρμημένος ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατίνης μεταφράσεως (ubi), διαγράψας καὶ τὸν μετὰ τὸ, Περισάδιες, σύνδεσμον, Τε, ὃν παρέλιπε καὶ τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον. Ἰποπτον δὲ καὶ τὸ ἰθνηκόν, Περισάδιες. Ἴσως γραπτέον, Οὐ περ Ὑλλεῖς· εἰσὶ δ' οἱ Ὑλλεῖς ἔθνος ἰλλυρικόν, κατὰ τὸν Βυζάντιον Στέφανον.— Στ. 2, Οὐς καὶ Ἐγγελίους.] Προσέδηκα τὴν ἀντωνυμίαν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχαίας Λατίνης μεταφράσεως. Τοῦ δ', Ἐγγελίους, φέρεται ΔΓ, Ἐγγελείους : Ἐγγελέους. Ἰσ.γρ. Ἐγγελέας.— Στ. 5, Ἐγγελίους.] ΔΓ, Ἐγγελέοις : Ἐγγελείαις (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου). Ἰσ.γρ. Ἐγγελέσιν.— Στ. 7, Οὔτοι μὲν οὖν οὐχ ὑπό.] Ἀποκατέσθηκα τὴν ἄρνησιν, ἣν διέγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐξ ΕΔ.— Στ. 8, Οἱ τε Λυγκησαί.] ΗΔ, ΑΤ, Οἱ δὲ Λυγκησαί.— Στ. 20, Παραπλησίους.] ΗΔ, ΑΤ, Παραπλησίως.

ΣΕΛΙΑ. 55, στ. 1, Ἐριγῶν (γρ. Ἐριγῶν).] Ἀποκατέσθηκα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ἐρίγων, ὡς κατωτέρω (σῆχ. 6), Ἐριγῶνι, ΑΤ, Ἐρίγωνι.— Στ. 2, Βρυγῶν.] Γράφε, Βρύγων καὶ ἀνωτέρω γάρ (σελ. 53), Βρύγοι, βαρυτόνως, καθὰ καὶ παρὰ Σκύμω τῷ Χίω (σῆχ. 436).— Δευριόπων.] Ἀποκατέσθηκα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (στ. 6), ΑΤ, Δευριοπίων.— Πελαγόνων.] ΗΔ, ΑΤ, Πλειόνων. Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.— Στ. 7, Ἄλοκομεναί.] Ἐξ ΕΔ (ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, στ. 14), ΑΤ, Ἄλακομεναί.— Βρυγῶν.] Γράφε κἀνάδε Βρύγων, διὰ τὰ ἀνωτέρω σημειωθέντα.— Στ. 16, Τομάρου.] ΗΔ, ΑΤ, Ταμάρου. Ἐστὶ γάρ τὸ περὶ Δωδώνην ὄρος ὁ Τόμαρος· περὶ οὗ αὐτίκα (σελ. 56) ἐρεῖ.— Στ. 20, Κχι ἄλλα.] Ἐκ τοῦ Γεμίτου Πλήθωνος, ΑΤ, Τἄλλα. ΔΓ,

Τά ἄλλα : Καὶ τἄλλα. — Στ. 26, Ἦεν.] ΗΔ (παρὰ τὸ Εἶμι τὸ πορεύομαι) ΑΤ, Ἦεν. Ὁ Κασωδῶν δῶρθου, Ἦεν.

ΣΕΛΙΑ. 56, στ. 3, Καὶ Ὀμηρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ὁ Ὀμηρος. — Στ. 17, Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς δ' Ἐφύρας, ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς Ἡλείοις.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντὸς Ἡλείοις. — Στ. 24, Τραγικοὶ δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Τραγικοὶ τε. — Στ. 25, Ἐγένετο.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐλέγετο. — Στ. 27, Χαμαιεύνας.] ΔΓ, Καὶ Χαμαιεύναι. Οὐ χρεῖα δὲ τοῦ συνδέσμου παρατίθεται γάρ, καθὰ καὶ ἀνωτέρω (στ. 3), τὸ μαρτύριον ἀσυνδέτως, καθὰ κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ἰλιάδ. π', 235). — Τομοῦρους.] ΗΔ, ΑΤ, Τομόρους. Δηλώσει δὲ τὰ ἐξῆς.

ΣΕΛΙΑ. 57, στ. 3, Τομοῦροι.] Ἀποκατέγησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Τομοῦραι· ἄμεινον δ' ἂν ἔγραφα καὶ προπαροξυτόνως, Τόμουροι, ὡς φέρεται καὶ παρὰ Δυκόφρονι (Ἀλεξάνδρ. 223)

Τόμουροι, πρὸς τὰ λῶσα νημερτέσατε.

Καὶ παρὰ τῷ Εὐσαδίῳ δὲ (Ὀδυσσ. σελ. 1760 καὶ 1806) ὡσαύτως ἐτονίσθησαν οἱ Τόμουροι, ἦνίκα τοὺς προφῆτας δηλοῦσι, καίπερ ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ τοῦ Στράβωνος προελομένῳ οὐκ ὀρθῶς, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ, Τόμουραι, θηλυκῶς καὶ οὐσιαστικῶς, δηλωτικόν, ὡς οἴεται, τοῦ Προφητεῖαι, ἢ Μαντεῖαι. — Στ. 4, Κτενέω.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ παρὰ τῷ Ποιητῇ νῦν ἐκδεδομένη γραφῇ), ΑΤ, Κτανέω. — Στ. 5, Εἰ δὲ κ' ἀποτροπῶσι θεοὶ, παύσασθαι κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκδεδομένης γραφῆς τῆς παρὰ τῷ Ποιητῇ, ΑΤ, Εἰ δὲ κ' ἀποτροπήσει θεὸς, παύεσθαι. — Στ. 6, Τομοῦρους.] Ἀποκατέγησα κἀνθάδε τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Τομοῦρας. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Τομόρους. — Στ. 8, Πολιτεύματα.] Βουλευματα γράφει ὡς ὁ Εὐσαδίος (σελ. 1806), εἴτε μνήμης ἀμαρτίας, εἴθ' ἐτέροις ἐντυχῶν τοῦ Στράβωνος ἀντιγράφοις. — Στ. 9, Ἐπιτετμημένως τοὺς Τομαρούρους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπιτετμημένως Τμάρους. — Στ. 10, Τομοῦρους.] ΗΔ, ΑΤ, Τομόρους. — Παρ' Ὀμήρῳ δ' ἀπλοῦστερον δεῖ δεχέσθαι Θέμιζας ΚΑΙ καταχρηστικῶς, ὡς καὶ Βουλᾶς κ. τ. λ.] Σαφέστερον, οἶμαι, κατέγησα τὸ χωρίον τῇ δύο μορίων προσθήκῃ. Ὁ νοῦς, ἐν τῷ ῥηθέντι ἔπει Ὀμήρῳ, « Ἦν μὲν κ' αἰνήσασσι Διὸς μεγάλοια θέμιζας » τὸ Θέμιζας ὁ Ποιητὴς (κυρίως τοὺς νόμους σημαίνον) καταχρηστικῶς ἔταξεν ἐπὶ τοῦ Βουλᾶς, ὥσπερ καὶ αὐτῷ τούτῳ τῷ τῆς Βουλῆς ὀνόματι (τῷ σημαίνοντι τὰ νημιμα, τουτέστι τὰ

κατὰ νόμον τελούμενα, καθὰ δηλοῦσιν ἡ Βουλὴ καὶ τὸ Βουλευέσθαι καὶ οἱ Βουλευταὶ ἐν ταῖς ἐλευθέραις τῶν πόλεων) ἐκείνος ἐπὶ τοῦ μαντικῆ βουλήματος ἰχρήσατο ἐν τῷδε τῷ ἔπει (Ὀδυσσ. τ', 297), « Ἐκ δ' ἄρουρ ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἱπακοῦσαι », περὶ τῆς ἐν Δωδώνῃ μαντείας εἰρημένῳ καὶ τούτῳ. — Στ. 19, Ἐν τοῖς Θετταλικοῖς.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς Λατινοῖς μεταφρασαῖς) ΔΤ, Δὲ τοῖς Θετταλοῖς. ΔΓ, Ἐν τοῖς Θετταλοῖς.

ΣΕΛΙΑ. 58, στ. 4, Τριπλῆ.] Ζηνόδιος δὲ ἐν ταῖς Παροιμίαις καὶ Ἡσύχιος διπλῆν αὐτὴν λέγουσι· « Κερκυραία μάστιξ. Περιττὴν τινα τὴν » κατασκευὴν εἶχον, αἱ Κερκυραῖαι μάστιγες· οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτάς » ἔφασαν εἶναι. Εἶχον δὲ ἐλεφαντίνους κόπας, καὶ τὰ μεγέθη περιτταὶ ἦσαν. Ὑπερφηάνους δὲ εὐπραγοῦντας τοὺς Κερκυραῖους φησὶν. » Ἀριστοτέλης γενέσθαι. » — Στ. 8, Προέλθοι.] ΗΔ (καταχωρισθεῖσα καὶ ἐν Μέρ. Γ, σελ. 377), ΑΤ, Προελθεῖν. — Στ. 14, Ἐλευθέρᾳ Κόρκυρα, χέζ' ὅπου θέλεις.] Ταῦτα μὲν ἐπὶ Ῥωμαίων οἱ Κορκυραῖοι ἔτι δὲ πρότερον ὁμοίᾳ χρῆσάμενοι εὐπραγίᾳ μέγαν ὄλβον καταπέψαι οὐκ ἠδυνήθησαν, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους, οὗ τὸ μαρτύριον ἀνωτέρω παραδέμεθα. Εἶδε γοῦν νῦν τὰ τῶν προγόνων ἀμαρτήματα φυλαξάμενοι σωφρονέστερον χρῆσαιτο τῇ παρουσῇ τύχῃ! Φυλάξαιτο δ' ἂν, εἰ συνεχῶς ἐπάδοιεν ἑαυτοῖς τὸ,

Ἐλευθέρᾳ Κόρκυρα, τὴν δίκην σέβου,

ἧς ἄνευ ὀρθῆ πολιτεία οὔτε γίγνεται, οὔτε γέγονεν, οὐδ' οὖν μὴ γένηται. — Στ. 24, ἰούσιν.] ΗΔ (καταχωρισθεῖσα καὶ ἐν Μέρ. Γ, σελ. 378), ΑΤ, ἰούση.

ΣΕΛΙΑ. 59, στ. 5, Εὐρώταν.] Γραπτέον, Εὐρωτον, διὰ τὰ εἰρημένα μρι ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν Ἀναγνώσ. σελ. ἡ)· καὶ οὕτως ἔγραψα ἐν ταῖς Χρησομαθειαῖς (Μέρ. Γ, σελ. 378). Ὡσαύτως δὲ γράφειν παραινεῖ ἐνθάδε καὶ ὁ Κασωδῶν. — Στ. 7, Εὐρώτα.] Ὁρθῶς ἐνθάδε ὁ Γερμανός, Κασωδῶν πεισθεῖς, ἔγραψεν Εὐρώτου, ὡς περ καὶ ἐν ταῖς Χρησομαθειαῖς (Μέρ. Γ, σελ. 378), οὐ καὶ ἀκολούθως δὲ ἢ ἀνωτέρω εἶπεν αἰτιατικῆ, Εὐρώταν· Εὐρωτός γάρ ἢ εὐθεῖα, ὡς γοῦν ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς παρὰ τῷ Πλινίῳ (*Plin. IV*, 10) γραφῆς, *Europus*, Εὐρωπος. Καὶ ἴσως τὴν διὰ τοῦ π ταύτην γραφὴν εἶχε πάλαι καὶ τὰ τοῦ Στράβωνος ἀντίγραφα. — Στ. 13, Ἀπέχει δὲ τῆς Γυρτῶνος ραδίους ἑκατὸν ἢ πόλις Κρανῶν.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Ἀπέχει δ' ἡ Γυρτῶν τῆς Τύρρηνος πόλεως Κρανῶν.

Κροκνών.—Στ. 26, Ἡ νῦν Κίτρον καλεῖται.] Οὐ τοῦ Στράβωνος, ἀλλὰ τοῦ Χρησμοθειογράφου εἶναι τὰ ῥήματα ταῦτα ὀρθῶς ἐσημειώσαντο οἱ κριτικοί. Τὸ γὰρ Κίτρον ὄνομα (ὃ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐτι σώζει ἢ πόλις) νεώτερον ἐστὶ τοῦ Στράβωνος. Κίτιον, Citium, αὐτὸ ὀνομάζει ὁ Στράβωνι συνακμάσας Τίτος Λιούτιος.—Στ. 27, Πόλις.] Γράφε, Πόλεις, κατὰ διώρθωκα ἐν τῷ οικείῳ τόπῳ (Μέρ. Γ, σελ. 378).

ΣΕΛΙΑ. 60, στ. 21, Ἐπικίδναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς.] Εἶξ ΕΔ, ΑΤ, Κίδναται, ἀλλὰ τὸ τῆς γῆς.—Στ. 29, Ἰφιδάμαντα.] Ἐγραψα, ὡς φέρεται παρ' Ὀμήρῳ, ΑΤ, Ἄμφιδάμαντα.

ΣΕΛΙΑ. 61, στ. 29, Ἀκραθῶνους.] Εἶξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀκροθῶνους, ὃ προσιλετο εἰς ΕΔ, ΑΤ, Ἀκρεσθῶνους, ὃ Γερμανὸς ἐκδότης.

ΣΕΛΙΑ. 62, στ. 4, Πόλεως.] Πατριδος, ὄφειλεν εἰπεῖν, ἢ γούν ἄμφω συνάψας, Πόλεως, πατριδος.

ΣΕΛΙΑ. 63, στ. 2, Ἡ ὑπέρκειται.] Γράφε, Ἡς ὑπέρκειται, ὡς διώρθωκα ἐν τῷ οικείῳ τόπῳ (Μέρ. Γ, σελ. 382).—Στ. 4, Ρηγίνα... Ἐργίνους.] Εἶξ ΕΔ, ΑΤ, Ρίγινία... Ἐρίγων.—Στ. 18, Μεσσογία.] Γρ. Μεσσογία.—Στ. 19, Τεταράκοντα.] Τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, ΑΤ, Τετταράκοντα.

BIBAIION OΓΔOON.

ΣΕΛΙΑ. 65, στ. 3, Πάντα ἐν.] [Ἰσ.γρ. Πάντα τὰ ἐν.—Στ. 4, Καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας.] Οἱ μὲν μετὰ τὸ, Ἑλλάδος (ὃ συνάπτουσι τῷ Μέχρι), τὸν, Καὶ, σύνδεσμον δεῖν παρενεῖρειν φασίν, ἐν' ἣ ἡ συνάρτησις καὶ ὁ νοῦς, Περιωθεύσαμεν πάντα μέχρι τοῦ Τανάϊδος [πρὸς ἄρκτον] καὶ τῆς Ἑλλάδος [πρὸς νότον], καὶ οὐ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας· οἱ δ' αὐτὸ τοῦτο τρέπειν εἰς τὸ, τὴν Μακεδονίαν, ἐν' ἣ, Περιωθεύσαμεν πάντα μέχρι τοῦ Τανάϊδος, καὶ τὴν Μακεδονίαν, οὐ πολὺ μέρος οὔσαν τῆς Ἑλλάδος· ἢ τὴν ἀρῆσιν τρέψαντας εἰς τὸ οὐδέτερον ἄρθρον, γράφειν, Τὸ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας· ἢ καὶ κατὰ χώρων ἐῶντας τὴν ἐκδεδομένην γραφὴν, οὕτω δέχασθαι τὸ εἰρημένον, ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγε, Περιωθεύσαμεν πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, καὶ τοσοῦτον μόνον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ὅσον ὑπὸ Μακεδόνων κρατεῖται. Ἔοικε δέ πως οὕτως ἐκδέχασθαι καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς, e della Grecia, non molta parte della Macedonia. Ὁ δ' ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστὴς, φήσας

et Græciæ partem non magnam cum Macedonia, δηλός ἐστιν ἀνεγνωκώς, ἢ ἀναγνωσίον εἶναι ὑπειληφώς, Μετὰ τῆς Μακεδονίας, ἢ, καὶ τῆς Μακεδονίας.

ΣΕΛΙΑ. 66, στ. 5, Τὰ ἀρχαῖα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τ' ἀρχαῖα.— Στ. 12, Ἀντίπρωθμός ἐστιν.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸ ὑπαρκτικὸν ρῆμα.— Στ. 17, Ἰδίαι μὲν οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν.— Στ. 21, Ἐποικίσαντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐποικῆσαντες.— Στ. 24, Παρνασσόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρνασσόν. Οὕτω γὰρ πλείστα τῶν ὀρῶν διὰ διπλοῦ σ, οἶον Βριλησσός, Τευμησσός, ἢ διὰ διπλοῦ Ϝ, οἶον Λυκαεητός, Ἰμμητός.

ΣΕΛΙΑ. 67, στ. 7, Πλήθους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐθνους.— Στ. 20, Διελίχθησαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διηλέχθησαν.— Στ. 22, Σχεδὸν δέ τι.] ΗΔ, ΑΤ, Σχεδὸν δ' ἔτι.— Στ. 24, Τοσαῦτα.] ΗΔ, ΑΤ, Τοιαῦτα. Καὶ ὁ Εὐλάνδρος δ' ἐν τῇ μεταφράσει tot (ού tales) ἠρμάνευσε.

ΣΕΛΙΑ. 68, στ. 4, Κατ' αὐτὴν τήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τήν.— Γῆν τὴν ἀρχήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν ἀρχήν.— Στ. 11, Καὶ τὸ ἐκτὸς πυλῶν μέχρι τῆς.] Συγμέχεται ὅλον τὸδε τὸ χωρίον μέχρι τῶν ἐξῆς, Ἐτέρα τὴν ἑτέραν ἔχει. Τινὲς γραπτέον εἶναι ὑπελήφθαι, καὶ τὸ ἐκτὸς ἀπὸ πυλῶν μέχρι τῆς· ἕτεροι δέ, καὶ τὸ ἐκτὸς μέχρι πυλῶν καὶ τῆς.— Στ. 12, Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Θεταλικόν.] Τὸ περὶ τὸν Πηνειὸν δηλονότι, οὐχ ἅπαν τὸ ἐκτὸς ἰσθμοῦ. Ἔστι δέ, κατὰ γε τὴν ἐκδεδομένην γραφὴν, τὸ μείζον τοῦτο σύστημα ἢ Πελοπόννητος. Τούναντιον μὲντ' ἂν εἴη, εἰ τὸ ἐκτὸς ἰσθμοῦ μέχρι τῆς τοῦ Πηνειοῦ ἐκβολῆς διατείνει. Διὸ καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης Μείον εἰκασε γραπτέον εἶναι· ἀλλὰ τηνικαῦτα ἴτως καὶ τὰ ἐξῆς διορθώτεον, γράφοντας, Ἔστι δέ μείον, εἰ καὶ ἐπιφανέσερον, ΤΟ ἘΝΤΟΣ ἰσθμοῦ. Ἴσως ἐγράψεν ὁ Στράβων, Ἔστι δέ μείζον καὶ ἐπιφανέσερον ΤΟ ἘΚΤΟΣ, ἢ (ὄπερ εἰς ταῦτόν ἦκει) ΤΟΥ ἘΝΤΟΣ.— Στ. 16, Κόλποις τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κόλποις γάρ.— Στ. 17, Καὶ ταῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τοῖς.— Στ. 18, Διαπεποικιλμένη, ὦν.] Ἐξ ΕΔ τὴν πρώτην ἀποδέδεγμα λέξιν, ΑΤ, Διαπεποικιλμένην, προσθεῖς διὰ τὴν σύνταξιν, καὶ τὸ ἀναφορικόν, ὦν. ΔΓ, Διαπεποικιλμένων.

ΣΕΛΙΑ. 69, στ. 7, Ἰση σχεδὸν τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰση δέ σχεδὸν τι.— Στ. 8, Τετρακοσίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεσσαρακοσίων.— Στ. 10, Ἐπὶ τὸν ἰσθμόν.] Ἀποκατέσθη τὴν ἀρχαίαν γραφὴν,

ΑΤ, Ἐπί Μαλέαν, ὃ παρείληφεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ τοῦ Πλήθωνος. Ἴδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.—Στ. 11, Μαλεῶν.] Ἀποκατέφησα καὶ ὧδε τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ταινάρου. Λέγεται δὲ Μαλέα καὶ Μαλεαί, ὥσπερ Πλάταια καὶ Πλαταΐα.

ΣΕΛΙΔ. 70, στ. 7, Αὐτή.] ΔΓ, Αὐτη.—Στ. 16, Ἀράξου.] Ἄραξ, οὕτω καλουμένης πάλαι, τανῦν δὲ Παπᾶ. Ἰππονεῖν δὲ παρέχει ἢ κλήσις, μήποτε τὸ πάλαι οὐ μόνον κατὰ τὸν ἰσθμὸν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Ἄκαρνανίαν συνήπτο τῇ ἠπειρῷ ἢ Πελοπόννησος, ὡς λίμνην εἶναι τὸν νῦν Κορινθιακὸν κόλπον λεγόμενον· μετὰ δὲ τὸ ἀπηράχθαι τῆς ἠπειροῦ, θατέρου μέρους τὸ ἀκρωτήριον, Ἄραξος ὠνομάσθη, παρὰ τὸ Ἀράσσω.—Στ. 22, Καὶ καλεῖται Δρέπανον.] Καὶ σώζει μέχρι δεῦρο τὴν κλήσιν, ἣν ἔνιοι τῶν χυδαίζοντων εἰς τὸ Τραπάνι μεταβάλλουσι.

ΣΕΛΙΔ. 71, στ. 9, Χιλίσις.] Ἐξ ΕΔ προσφέθη ἡ λέξις.—Στ. 11, Καὶ τῆς ἀντιπόρθμου γῆς μέχρι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ γῆς ἀντιπόρθμου τῆς μέχρι.—Στ. 19, Τῶν Ἐπειῶν.] Ἐκ ΔΓ ἢ πρόσληψις τοῦ ἄρθρου.—Ἦλιν.] ΗΔ, ΑΤ, Πόλιν. Ἴσως δ' ἄμεινον τὸ Πόλιν κατὰ χώραν ἐόντας, τὰς δύο πρώτας λέξεις, ἢ εἰς, τοῦ ἐχομένου εἴχου περιελεῖν (ὥσπερ ἔδοξε καὶ τῷ Γερμανῷ ἐκδότῃ) γράφοντας οὕτω· Τὴν μὲν τῶν Ἐπειῶν ὀνομάζων πόλιν

— Ἠλιδα δῖαν, ὃ θεὸς κρατεῖουσιν Ἐπειοί.

ΣΕΛΙΔ. 72, στ. 3, Οὔτος.] Λεῖπει ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων ἡ ἀνωνομία ἐν οἷς δὲ φέρεται, ἴσως ὄφειλεν εἶναι, Οὔτως.—Στ. 4, Πυλίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἠλείας.—Στ. 17, Ἐκ τῶν περιοικίδων συνεπολίσθη ὀκτώ, μία τούτων οὔσα.] ΗΔ ἢ τοῦ ἀριθμοῦ, ὀκτώ, καὶ τῆς μετοχῆς, οὔσα, προσθήκη. Ὅτι δὲ οὕτως ἐγγράπτο πάλαι, πιθανὸν μὲν καὶ ἐκ τοῦ ἔθους τῶν ἀντιγραφῶν· γραψάντων γάρ τῶν πρώτων, συνεπολίσθη ἢ, τσυτέσι συνεπολίσθη ὀκτώ, οἱ μετ' ἐκείνους πλανηθέντες ὑπὸ τῆς ληγούσης τοῦ ῥήματος, παρέλιπον τὸ δηλωτικὸν τοῦ ἀριθμοῦ ἢ. Πιστοῦται δὲ τοῦτο μάλιστα αὐτὸς ὁ Στράβων, ἐξ ὀκτῶ δῆμων συνωκίσθαι τὴν Ἠλιν ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 100 καὶ 101) ἐμφαίνων. Προσμαρτυρεῖ δὲ πως καὶ ὁ Πανσανίας (ἐ, 16), τὴν τῶν Ἠλείων πόλιν εἰς ὀκτῶ φύλας νεμεῆσθαι λέγων, εἰς τοσαύτας δηλονότι, ὅσοι ἦσαν καὶ οἱ καθ' ἕκαστον δῆμοι, ἐξ ὧν συνεπολίσθη.—Στ. 19, Ἐπραξαν δὲ τοῦτο.] Τὸ ποῖον; ἢ ἡμάρτηται τὸ χωρίον, ἢ

πάνυ ἀσαφῶς ἐκπέφρασαι. Εἰ γὰρ πρὸς τὸ, γυμνάσιον, ἡ ἀναφορά, οὐκ ἔπραξαν, ἀλλ' ἔκτισαν, ἢ ἀκοδόμησαν, ἢ τι τοιοῦτον ἀφείλεν εἶναι. Ἴσως εἰς τὴν παρὰ τὸ γυμνασιον ῥύσιν τοῦ ποταμοῦ ἀναφέρεται, ἐν ἧ', τὸν διὰ τῆς πόλεως ῥέοντα ποταμὸν, παρατρέφαντες τὸ ρεῖθρον, ἢ καὶ διώρυχα ἀξαντες ἀπ' αὐτοῦ, παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον ῥεῖν ἐποίησαν. Μῶν ἦν, Ἐτρεψαν δὲ τοῦτον;

ΣΕΛΙΑ. 73, στ. 12, Δεῖ δὴ.] ΔΓ (ἀμείνων ἴσως) Δεῖ δέ. — Στ. 15, Προσκοπεῖν.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Προσκοπεῖν. Τοῦτο μὲν γὰρ ἐστὶ, πρὸ ἐτέρου σκοπεῖν τὸ δὲ Προσκοπεῖν, πρὸς ἐτέροις σκοπεῖν. Τοιαύτην τινὰ διαφορὰν ἐσημείωσατο καὶ ὁ Ἐτυμολόγος (σελ. 700) τοῦ Προσχεῖν καὶ Προσσεχεῖν, τοῦ Προσηναὶ καὶ Προσσηναί. — Στ. 14, Πρόσβορος.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Πρόσβορος. — Στ. 25, Ἐστὶ δὲ κώμη.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Ἐστὶ δὲ καὶ κώμη. Ὁ δ' ἀρχαῖος Λατῖνος μεταφραστὴς ἔοικεν ἀνεγνωκέναι, Ἐστὶ γὰρ κώμη. — Στ. 26, Νησίον καὶ βράχεια.] ΗΔ, ΑΤ, Νησία βραχεία. ΔΓ, Νησίον καὶ βραχεία. Τὰ δὲ βράχεια ἀρσενικῶς ἢ συνήθεια βράχους ὀνομάζει. — Στ. 27, Κοιλὴς Ἡλιδος.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Κυλλήνης καὶ Ἡλιδος.

ΣΕΛΙΑ. 74, στ. 3, Πηνειός.] Ἐτέρος οὗτος παρὰ τὸν ἐν Θέτταλῳ Πηνειόν. Καλεῖται δὲ νῦν, Ἡλιακός, παρὰ τὴν Ἡλιδα δηλονότι, ἢ τὴν Ἡλείαν παρηγμένον τοῦ ὀνόματος. — Στ. 7, Θάλατταν.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Θαλασσίωνα. — Βοινῶα.] ΗΔ, ΑΤ, Βοιωνώα. Ἄμεινον δ' ἂν ἴσως ἔγραφα καὶ διὰ τοῦ ὄ Βοινόα. Παρὰ γὰρ τὴν Οἰνόνη, Αἰολικῇ τροπῇ τοῦ τελευταίου φωνήεντος, καὶ προσλήψει τοῦ Δίγαμμα, Βοινόα γίνεται καὶ οὐ Βοιωνώα. Εὐρηται μέντοι καὶ διὰ τοῦ ὄ, Οἰνώη, ἑτέρα πόλις Ἀργείας, ὡς φησὶν ὁ Βυζάντιος Στέφανος. — Στ. 10, Γενέσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγισθαι. — Στ. 12, Τὴν ἄγετ' κ. τ. λ.] ἰλ. β', 659. — Στ. 15, Τὸν ποτε Φυλεύς.] ἰλ. ὁ, 530. — Στ. 19, Φάρμακον κ. τ. λ.] Ὀδ. α', 261. — Στ. 21, Ἡ καὶ εἰς Ἐφύρην.] Ὀδ. β', 328. — Στ. 27, Πρώτος ἐγών.] ἰλ. λ', 738.

ΣΕΛΙΑ. 75, στ. 10, Βοιωτικόν.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Βοιωτικόν. — Στ. 11, Συντιθεῖς, ἢ προσιθεῖς.] Ἀντὶ τῆς πρώτης μετοχῆς ὁ Πλήθων γράφει Προσιθεῖς· ὃθεν ὠρμημένος, ἐκείνην μὲν εἶσα κατὰ χώραν, προσέθηκα δὲ διαζεύξας τὴν δευτέραν. Ὁ γὰρ νοῦς εἶναι μοι δοκεῖ, ὅτι Ὀμηρος διασεῖλαι βουλόμενος τῆς Ἰωνικῆς Σάμου τὴν πρὸς τῇ Θράκῃ, ὅτε μὲν συνάπτων τὸ ἐπίθετον, Σάμον Θρηϊκίην καλεῖ· ὅτι δὲ διὰ προσθήκης ἄλλου τινὸς γνωρισματος αὐτὴν δηλοῖ, εἶον ὅταν λέγη, Μεσσηγύς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου· δηλον

γὰρ, ὅτι ἡ τῆ Ἰμβρῶ γειτνιαζούσα Σάμος, οὐκ ἂν εἴη ἡ Ἴωνική, ἀλλ' ἡ πρὸς τῇ Θράκη. — Στ. 12, Μισσηγύς.] ἰλ. ὦ, 78. — Στ. 15, Ποταμοῦ.] ἰλ. β', 659. — Στ. 23, Οἱ τ' ἔχον.] ἰλ. β', 730. — Στ. 25, Ἀντόμενοι.] ἰλ. β', 595.

ΣΕΛΙΑ. 76, στ. 6, Ἐτέρα τις, ἧς τῆ πρὸς τὸν Ἀλφειὸν οὐδέν ἐστι κοινὸν κῆμα, οὐδὲ τῆ πρὸς τὸν Πάμισον.] ΗΔ (διαφέρουσα μὲν τῆς σημειωθεῖσης μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, tom. III, pag. 151, not. 1, συνήδουσα δὲ τῇ ἐν ταῖς Ἐπανορθώσεσι, tom. V, pag. 147, προτθεῖσθαι μοι), ΑΤ, Ἐτέρα τις ἡ πρὸς τὸν Ἀλφειὸν ἧς οὐδέν ἐστι κοινὸν κῆμα, οὐδὲ τῆ πρὸς τὸν Πάμισον. — Στ. 11, Ἐξε Πύλος.] Ἐξ ἀθλοῦ ποικτοῦ, ἢ μᾶλλον χρῆσθαι τινός· μαντιεῖο γὰρ ὄζειν μοι φαίνεται τὸ ἔπος. — Στ. 15, Τῶν νεωτέρων.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν ἐτέρων. Παράβαλε τὰ κατωτέρω (σελ. 99-100) τῷ προκειμένῳ χωρίῳ συνάδοντα. — Συγγραφείων.] ΔΓ, Καὶ συγγραφείων. — Στ. 21, Καὶ γνωρίσματα.] Περιττός ὁ σύνδεσμος, καίπερ φερόμενος παρ' ἅπασιν. — Στ. 24, Τοῦτο δ' αὐτό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο δὲ ταυτόν. — Στ. 27, Ἰπάρχοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπάρχουσι.

ΣΕΛΙΑ. 77, στ. 3, Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 615. — Στ. 14, Ὡς ὀπότε.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ψ', 630. — Στ. 17, Ἐχουσαν.] ΔΓ (μετ' ἀρνήσεως), Οὐκ ἔχουσαν. — Καὶ νυνὶ φαίνεται.] ΗΔ, ΑΤ, Νυνὶ δὲ φαίνεται. ΔΓ, Νυνὶ φαίνεται.

ΣΕΛΙΑ. 78, στ. 1, Ἀν' Ἑλλάδα.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, α', 344. — Στ. 3, Ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, λ', 496. — Στ. 5, Κουρήτες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 525. — Στ. 7, Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 625. — Στ. 9, Ἰπώναξ μὲν.] Ἐκ ΔΓ προσεληφθῶν τὸν σύνδεσμον. — Στ. 10, Βέκος φαγοῦσι.] Τὸ μὲν Βέκος ἄρτον σημαίνει, κατὰ Φρυγῶν γλώσσαν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος (β', 2) καὶ ἔοικέ τι συγγενὲς καὶ προσόμοιον οὐ μόνον τῇ τῶν νῦν ἠπειρωτῶν (τῶν καλουμένων Ἀρβανιτῶν) φωνῇ, Βούκ, ὀνομαζόντων τὸν ἄρτον, ἀλλὰ καὶ τῷ παρὰ Ῥωμαίους *Buccea* (παρὰ τὸ *Bucca* στόμα) τὸ σημερινὸν τὸν ψωμὸν, τὴν ἔνδυσιν, ὅθεν τὸ τῶν Ἰταλῶν *Boccone*, καὶ τὸ χυδαεῖσι παρ' ἡμῖν λεγόμενον, Μπουκουῦνι. Τὸ δὲ Φαγοῦσι δοτικῆ μετοχῆς ἐστίν, ὡς ὀρθῶς ἐξέλαβεν ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστῆς, *edentibus*, οὐ ῥῆμα, καθάπερ ὁ Ξύλανδρος, *edunt*. — Στ. 14, Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.] Ἴσως οὕτως ἐγγράπτο πάλαι, οἰκισιτέρω τῷ μέτρῳ, Κύπρου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον καὶ Πάφου. — Στ. 15, Ἠλείους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπειούς. — Στ. 20, Ἀγίαν.]

ΔΓ, Αὐγείαν.—Στ. 21, Ἀχαιίδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ Ἀχαιίδα. Ἐτέρα ΔΓ (ὀρθωτέρα ἴσως), Οὐκ Ἀχαιίδα, ἀρνητικῶς.

ΣΕΛΙΑ. 79, στ. 3, Ὡν ἐν ἐσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡν ἐν τός ἐσι.—Στ. 15, Πρὸς τοῖς τριάκοντα.] Ὁ Ἰταλὸς μεταρραχῆς, Πρὸς τοῖς εἰκοσιπέντε.—Στ. 16, Καὶ ἐκ Δύμης δέ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὰς τέσσαρας ταύτας λέξεις.

ΣΕΛΙΑ. 80, στ. 4, Ὃς καλεῖται Καύκων θηλυκῶς, ζητοῦσι περὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὃς καλεῖται καὶ Καύκων θηλυκῶς, ζητοῦσι καὶ περὶ. Ἰπποτος δὲ ἡ λέξις, θηλυκῶς, ἑτέροις τ' ἔδοξε, καὶ ἡμῖν δοκεῖ.—Στ. 5, Μὴ διττοί.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιον Πλήθωνος, ΑΤ, Ὡς μὴ διττοί.—Στ. 10, Νεμιδίας.] Οὐκ ἔρρωται ὁ τύπος τοῦ ὀνόματος. Εἰ πρὸς ὁ Βυζάντιος Στέφανός (λέξ. Νεμέια), Νεμιάν φάσκων χώραν τῆς Ἠλείας-γεγονέναι, γραπτέον, Νεμεσίας, τῆς ἐν Νεμῆθι θηλονότι Ἀρτέμιδος. Ἄλλ' ὁ μὲν Στέφανος τοῦτο παρατίθεται τοῦ Στράβωνος τὸ χωρίον μαρτύριον τῆς Ἠλιακῆς Νεμέας· ὁ δὲ Στράβων, ἦν ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 131) τιθῆσιν Ἀργολικὴν Νεμιάν οἶδε μόνον· τῆς δ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ οὔτ' ἐνθάδε, οὔτ' ἀλλαχοῦ μνημονεύει, ὥσπερ οὐδὲ τῆς παρὰ τῷ αὐτῷ Στεφάνῳ καὶ παρὰ τῷ Σουίδα (λέξ. Νεμέιος) Λοκρικῆς Νεμέας. Γραπτέον τοίνυν, Νεμαίας, παρὰ τὸ Νέμος (ὅπερ ἡ συνήθεια Δόγγον καλεῖ), ὥσπερ παρὰ τὸ συνώνυμον Ἰλῆ ὁ Ἰλαῖος, καὶ παρὰ τὰς Λίμνας τὸ ἐξῆς (σελ. 108) ἰσορηθισόμενον Λιμναῖον τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῶν. Συγκέχυται δὲ τὸ Νεμαία, τῷ Νεμιδία παραπλησία σοιχειῶν ἐναλλάξει, καθάπερ τὸ γνήσιον Ἀκαριαῖος τῷ παρὰ τῷ Σουίδα νεοθευμένῳ Ἀκαρίδιος, ὁ κακῶς ὁ Στέφανος (Θησαυρ. τόμ. Β, σελ. 105) καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Λεξικογράφοι τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι συγκατέλεξαν (τοῦ Συνειδέρου ἄμεινον ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις κατατάξαντος). Ὁ γὰρ ὁ Σουίδας παρατίθεται τῆς λέξεως μαρτύριον «**ἈΚΑΡΙΔΙΟΣ Ὁ ἈΝΘΡΩΠΙΝΟΣ**» βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξετάθημεν», ἐκ τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου (ιά, 18, σελ. 116 ἐμ. ἐκδ.) εἰληπται, παρ' ᾧ νῦν ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκδόσεσι, συμφωνούντων καὶ τῶν ἀντιγράφων, φέρεται· «**ἈΚΑΡΙΑΙΟΣ Ὁ ἈΝΘΡΩΠΕΙΟΣ** βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξετάθημεν.»—Στ. 17, Ζητοῦσι, φησίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ζητοῦσί τισιν. Καὶ τὸ μὲν Ζητοῦσι ῥηματικῶς ἐκδεκτέον ἐστίν, οὐ μετοχικῶς· τὸ δὲ Φησίν εἰς τὸν ἀνωτέρω (Στράβ. σελ. 75) Ἀπολλόδωρον, ἢ Δημήτριον τὸν Σκῆψιον, ἀνενεκτέον, εἰωθότος οὕτω τοῦ Στράβωνος τὰ διὰ μακροῦ ἀπρητημένα τῶν συγγραφέων ὀνόματα ὑπονοεῖν μόνον,

ήνικα τοῖς μαρτυρίοις αὐτῶν χρῆται, δέον ἐπαναλαμβάνειν διὰ τὸ σαφέστερον. Ἐνδέχεται μέντοι καὶ ἀορίσως, Φασίν, γεγράφθαι πάλα. Ἴσως δὲ καὶ περαιορέτεον ὄλωσ τοῦ χωρίου καὶ τὸ Φησίν, καὶ τὸ Τισίν.—Μέντορι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέντη.—Στ. 19, Νῦν ἀτάρ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 366.—Στ. 20, Ὀφέλλεται.] Προειλόμην ὠδὲ τε κὰν τοῖς ἐξῆς τὴν νῦν φερομένην ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα γραφὴν, τῆς ἐκδομένης, Ὀφείλεται.—Στ. 27, Εἰ γὰρ δὴ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰ γὰρ μή. Παράβαλε τοῖσδε τὰ ἐξῆς (σελ. 84) ῥηθησόμενα.

ΣΕΛΙΑ. 81, στ. 9, Φειᾶς πάρ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ή, 155.—Στ. 12, Τῷ ἐγγυτάτῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐγγύτατον.—Ἐκ Θαλάττης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκ Θαλάττης ἐςί.—Στ. 13, Ἄλλη ἄκρα αὐθις, ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄλλη ἄκρα ἐπί. ΔΓ, Ἄλλη ἄκρα εὐθὺς ἐπί. Τοῦτο τὸ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις Εὐθὺς, τρέψαι δεῖν ἔγνω ἐἰς τὸ Αὐθις. Ἐτέρος δὲ τις τῶν κριτικῶν ἀπωτέρω μὲν τῆς ΔΓ, οὐκ ἀπιθάτως γε μὴν διῶρθου, Ἰχθὺς, ὅπερ ἐξέφρασα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. Ἐστὶ γὰρ τις ἄκρα πρὸς ταῖς τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολαῖς, Ἰχθὺς καλουμένη, ἧς καὶ Θουκυδίδης καὶ Ξενοφῶν μνημονεύουσιν, ἰαρθάνης τανῦν ὀνομαζομένη, ὡς φησὶν ὁ Ὀρτέλιος, παρὰ τὸν πλησίον παραρρέοντα δηλονότι ἰαρθάνην ποταμόν.—Προῦχουσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προέχουσα.—Στ. 15, Ἀλφειός.] Ὁ νῦν Ρουφιάς καλούμενος τοῦ ὀνόματος δηλονότι κατὰ μικρὸν μετασχιχωιδέντος, πρῶτον εἰς τὸ Ἀρφειός (κατὰ τὸ Ἀλμυρός, Ἀρμυρός), εἰτ' εἰς τὸ Ὀρφειός, Ρορφειός καὶ Ρουφιάς. Πισοῦται δὲ τὴν μεταπτώσιν καὶ ἡ ἰστορία κατὰ γὰρ τὸν Ὀρτέλιον, ἦν ὅτε, Ὀρφέας, καὶ Ροφέας ἐλέγετο.—Στ. 16, Σταδίουσ διακοσίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στάδια διακόσια.—Πεντακοσίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πεντακόσια.—Στ. 25, Καὶ ὁ Ποιητής.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.—Στ. 26, Ἀκραιῶν.] Ἐξ ΕΔ (ὠδὲ τε κὰν τοῖς ἐξῆς, σελ. 110), ΑΤ, Ἀκραίων.—Στ. 28, Φριξίης καὶ τῆς.] Πλεονάζειν ταῦτα ὑπέλαβον οἱ πρὸ ἡμῶν, διὰ τὸ ἐχόμενον ὄνομα τῆς Τριφυλίας, ἧς ἦν πόλις ἡ Φριξία, τανῦν, ὡς φασὶ τινες, Φράξιο καλουμένη.

ΣΕΛΙΑ. 82, στ. 2, Πιτάνης.] Ὑποπτον τοῦνομα. ΔΓ, Ἐπιτάνης : Πιτάνου : Ἐπιτάνου : Ἐπιτάνου. Τὴν τελευταίαν ταύτην (Ἐπιτάνου) φέρει καὶ τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον· ὃσεν ὠρμημένος ὁ Γερμανὸς ἐκδότης εἰκάσεν οὐκ ἀπιθάτως μήποτε γρηπτεῖον, Ἐπιταλίου, οὗ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 90) μνημονεύει ὁ Στράβων. Τοῦτε δὲ ὁ Βυζάντιος Στέφανος τῆς Τριφυλίας πόλιν εἶναί φησι.—Στ. 10, Κλεάνθους τε

καὶ Ἀρήγοντος.] Ὁ μὲν Ἀρήγων παρ' οὐδενὶ ἴσως ἐτέρῳ μνημονεύεται ὁ Κλεάνθης δ' ἔοικεν ὁ αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ παρὰ τῷ Πλινίῳ (XXXV, 3) εὐρετῆς γεγονέναι λεγόμενος τῆς γραμμικῆς ζωγραφίας (dessin). — Στ. 12, Εὐδοκίμοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐδοκίμου. Ἀναφέρεται γὰρ πρὸς τὸ, γραφάς. — Στ. 17, Ἀγριελαιῶν.] Οὕτως ἔγραφα (παρὰ τὴν εὐθεῖαν, Ἀγριελαιος, κατὰ γράφεται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς σελ. 96), ΑΤ, Ἀγριελαιῶν (παρὰ τὸ Ἀγριελαιά). — Στ. 18, Σάμιον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σάμιοι. — Στ. 21, Ὁ Τριφυλιακὸς Πύλος καὶ Λεπρεατικός.] Ἡ τὸν συμπλεκτικὸν τρεπτέον εἰς διαζευκτικόν, ὡσπερ ἐξέφρασα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, ἢ γραπτέον, Ὁ Τριφυλιακὸς Πύλος, ὁ καὶ Λεπρεατικός. — Στ. 23, Τῶν Ὀμήρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ Ὀμήρου.

ΣΕΛΙΔ. 83, στ. 7, Πατηθεῖσαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀπατηθεῖσαν. Ἴδε τὴν Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκην (τόμ. β', σελ. 65). Μαρτυρεῖ δὲ τῇ διορθώσει καὶ ὁ Ὀππιανὸς (Ἄλιευτ. γ', 492), τοῦτ' ἄρα μόνω διαφέρων τοῦ Στράβωνος, ὅτι φησὶν, οὐχ ὑπὸ τῆς Κόρης, τοῦτέστι τῆς Περσεφόνης, ἀλλ' ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Δήμητρος (χαριζομένης τῇ Κόρῃ) πατηθεῖσαν τὴν νύμφην Μίνθην εἰς τὴν ὁμώνυμον βοτάνην ἀλλάξει τὸ εἶδος.

Δημήτηρ ἀμάθουνεν ἐπεμβαίνουσα πεδίλοις.

— Στ. 9, Ἦν τινες ἠδύοσμον καλοῦσι.] Οὐ μοι δοκοῦσι Στράβωνος εἶναι ἄπερ ἀσερισκοὶ διείληφα ῥήματα, ἀλλ' ὑφ' ἐτέρου τινὸς προσγεγράφαι τῷ χωρίῳ ἐξηγήσασθαι βουληθέντος τὴν βοτάνην μίνθην, ἣν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὸ *Menta* μετέβαλον, παρ' ὃ τὸ τῶν Γάλλων (ἐλληνικωτέρῃ γραφῇ) *Menthe*, ὃ παρ' ἡμῶν νῦν καλούμενος ἀρσενικῶς ἠδύοσμος, οὗ Διοσκοριδῆς (γ', 41 καὶ 42) δύο τίθησιν εἶδη, τὸν μὲν ἡμερον, ὃν καὶ Μίνθην φησὶ καλεῖσθαι, τὸν δ' ἄγριον, ὃν καὶ οὐδετέρως (τὸ ἠδύοσμον) ἐκφέρει. — Στ. 12, Πρ' ἅπαν τὸ μεταξύ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τε τὸ μεταξύ. — Στ. 18, Τὸ δὲ διέμεινε.] ΗΔ, ΑΤ, Τόδε δ' ἔμεινε. ΔΓ, Τὸ δ' ἔμεινε. — Στ. 22, ὧς φησιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄς φησιν. — Στ. 25, Γίνεσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενέσθαι. — Κατὰ τοὺς τόπους.] Γραπτέον, οἶμαι, Κατὰ τούτους τοὺς τόπους, ἢ μᾶλλον, Κατὰ τοὺς αὐτοὺς τόπους.

ΣΕΛΙΔ. 84, στ. 2, Ἀνίγρου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀννίου. — Στ. 3, Ἐκατέρου.] Καὶ τοῦ Λεπρέου δηλονότι καὶ τοῦ Ἀνίγρου. ΗΔ, ΑΤ, Ἐκάτερον. — Στ. 6, Οἱ δὲ Πύλον κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 4.—

Στ. 9, Ὅταν δ' ἢ δυνατόν... τότε δ' ἀπέχεσθαι κ. τ. λ.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δ' ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Ὅταν οὖν δυνατόν... τὸ δ' ἀπέχεσθαι. ΔΓ, Ὅταν δ' ἢ δυνατόν... τὸ γ' (ἄλλ. τοῦ δ') ἀπέχεσθαι : Ὅταν δὲ μὴ : Ὅταν δ' οὖν κ. τ. λ. Ἐπίδει καὶ ἄπερ ἐσημειώσαμην ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 12, Κυκαρισσιεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κυκαρισσεῖς.—Στ. 26, Καυκωνίαν.] Ἐντιῦθεν εἰκὸς εἶναι παρῆχθαι τοῦνομα τῆς νῦν Τσακωνίας καλουμένης, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τῶν Καυκῶνων τοὺς Τσάκωνας, ἐσημειώσαμην ἀλλαχού (Πρόδρομ. Ἑλληνικ. Βιβλιοθήκ. σελ. 289, καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφρ. τοῦ Στ. 26ωνος, tom. III, pag. 100, not. 3).—Ἀντίμαχος γοῦν καὶ Ἐπειούς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀντίμαχος οὖν Ἐπειούς.

ΣΕΛΙΑΔ. 85, στ. 8, Ἄ ὑπ' ἐκείνῳ ἐσίν, ἔχουσι δ' οἱ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄ ὑπ' ἐκείνῳ τε ἐσίν. Ἐχουσι δ' οἱ.—Στ. 10, Διὰ Καυκῶνων εἶναι τὴν ὁδόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διὰ τὴν Καυκῶνων εἶναι ὁδόν.—Στ. 14, Κατὰ τὴν Ὀδύσσειαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὸν Σωτᾶδην.—Στ. 17, Νυκτερεύουσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νυκτερεύουσα.—Στ. 18, Ἀτὰρ ἠῶθεν.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 366.—Στ. 19, Πορεύεσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Πορεύεσθαι.

ΣΕΛΙΑΔ. 86, στ. 3, Ἐπελθούσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπελθούσης.—Στ. 6, Ἐλέγοντο δὲ καὶ Παρωρεάται τινὲς τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ κατέχοντες ὄρη κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ (πλὴν οὐ προσέθηκα, ἢ μᾶλλον μετέθηκα, δευτέρου συνδέσμου), ΑΤ, Καὶ Παρωρεάται δὲ τινες ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῇ ὄρεινῇ τῆς Τριφυλίας, κατέχοντες ὄρη. Ἡ συνάρτησις καὶ ὁ νοῦς, Τινὲς δὲ τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ κατοικούντων ἐκαλοῦντο καὶ Παρωρεάται, κατέχοντες ὄρη κ. τ. λ.—Στ. 7, Τὸ Μάκισον.] Οὐδετέρως ἐνθάδε, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 91), Τὸ Μάκισον, ὄνπερ ἀνωτέρω (σελ. 84) ἀρσενικῶς, Τὸν Μάκισον, εἶρηκεν, εἴτε τῶν ἀντιγραφῶν πλάνη, εἴτε καὶ αὐτοῦ Στράβωνος ἀμελεία.—Στ. 11, Ἐνδυμνιαῖον.] Ἐκ τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου διορθώσεως, ΑΤ, Ἰωναῖον.—Στ. 12, Εὐρυκίδιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐρικίδιον. Εὐρυκίδα γὰρ ἐκαλεῖτο ἢ τοῦ Ἐνδυμνίου Συγάτηρ, καθά φησι Πausanias (έ, 1).—Στ. 13, Σάμους ἐκάλουν τὰ ὕψη.] Τῆς τῶν Πελασγῶν φωνῆς ὑπέλαβόν τινες εἶναι τὸ, Σάμος, τὸ δηλοῦν τὸ ὕψος (Id. *Abelung's Mittheilidat. Th. 2, S. 371*). Τῆς Φοινίκων μᾶλλον ἴσως ἐστὶ γλώσσης, καθάπερ ἐμφαίνει καὶ τὸ, Σαμά, τὸ σημαῖνον παρ' ἐκείνοις τε, καὶ ἄπασιν, ὡς εἰπεῖν, τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσιν ἔθνεσι, τὸν οὐρανὸν (τῶν ὀρωμένων τὸ ὕψισον) ὃν ἢ τῶν Ἑβραίων καὶ Χαλδαίων φωνῇ

Ⲡⲓⲛⲱⲩⲱ (Σαμάιμ) καλεῖ. — Στ. 16, Οἱ δὲ Πύλον κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 591. — Στ. 19, Ἐκδίδωσιν οὐ μικρὸν σημεῖον.] Τὸ ἔμῶν ἀντίγραφον σὺν ἑτέροις τισὶ διόχα τῆς προθέσεως καὶ τῆς μετὰ τὸ ῥήμα ζίξεως, Δίδωσιν οὐ μικρὸν σημεῖον καὶ ἔστι ἀναμφιλέκτως αὕτη ἡ γνησία γραφή, ἣν ἐξέφρασαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι δύο μεταφρασταί, καὶ πιεσοῦται παράλληλον ἕτερον ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 136) χωρίον τότε· «Καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δὲ τιμὴ... δίδωσιν οὐ μικρὰ» σημεῖα. — Στ. 25, Βαθύς.] Γραπτέον μετὰ τῆς ἀρρήσεως εἶναι εἰκαζομένον οὐ βαθύς, ἐν ταῖς εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν σημειώσεσιν. Ἐστὶ καὶ συντομωτέρας γράφειν, Ἄβαθής, λέξει τοῦ παρακμάζοντος Ἑλληνισμοῦ, ἧ καὶ Γαληνὸς ἐχρήσατο, καὶ ἡμεῖς νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ χρώμεθα, ἐξαλλάξαντες τὴν κλίσιν εἰς τὸ ἰσοσύλλαβον, Ἄβαθος. — Στ. 26, Θρυώδης.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Θινώδης.

ΣΕΛΙΔ. 87, στ. 1, Βαρεῖαν ὁσμὴν παρέχεται.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βαρεῖαν ὄχθην παρέχει. — Στ. 9, Μιμνυτίον.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ δευτέρου μ (παρὰ τὸ Μίμνω)· ἡ γὰρ οὕτως, οἶμαι, γραπτέον, ἢ Μεμνήτιον, διὰ τοῦ τ τὴν πρώτην συλλαβὴν (παρὰ τὸ Μένω), ἢ γοῦν (ὡσπερ ἔλεγον ἐν ταῖς σημειώσεσι τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως), Μεντήριον, παρὰ τὸ αὐτὸ Μένω, ἵνα σώζηται ὁ βούλεται λέγειν ὁ Στράβων. — Στ. 11, Μινυτίον.] ΗΔ, ΑΤ, Μιντήτιον. ΔΓ, Μιντήριον : Μεντήτιον. — Στ. 13, Ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυεῖου ἐλθόντων, εἴτ' ἀπὸ τῶν Μινυῶν, κ. τ. λ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐλθόντων ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυεῖου, εἴτ' ἀπὸ Μινυῶν. — Στ. 16, Ὑπασία.] Ἡ Αἰπασία γραπτέον εἶναι εἰκασάν τινες ἐνθάδε, ἢν' εἴη ἡ αὕτη χώρα καὶ ἡ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 88) καλουμένη Πεδίον Αἰπασίον, ἢ τοῦτο τρεπτέον εἰς τὸ Ὑπασίον. — Στ. 18, Πολυνείκους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ Πολυνείκου. — Στ. 19, Κυρηναίας.] Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 74), εἴτε τῶν ἀντιγραφῶν, εἴτ' αὐτοῦ Στράβωνος ἀμάρτημα, τὸ τὴν Θήραν νῆσον μεταξὺ Κυρηναίας καὶ Κρήτης κείσθαι. Ἐπιθετὰ ἐκεί (σελ. 27) σημειωθέντα. — Καὶ Κρήτης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τῆς Κρήτης. — Στ. 23, Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ῥεῖ ὁ Ἰαρδάνης, λειμῶν δείκνυται, καὶ ἠρίον ἐπιφανές, καὶ αἱ Ἀχαιαὶ εἰσὶ δὲ πέτραι ἀπότομοι κ. τ. λ.] Οὕτω διεισεύασα τὸ χωρίον ἔκ τε τῆς ἐκθεδομένης γραφῆς, Μεταξὺ δ' Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἀφ' οὗ ὁ Ἰαρδάνης ῥεῖ, λειμῶν δείκνυται καὶ τάφος ἐπιφανής, καὶ Ἀχαιαὶ πέτραι ἀπότομοι, καὶ τῆς φερομένης ἐν τῷ ἐμῷ ἀντι-

γράφω καὶ ἑτέροις οὐκ ὀλίγοις τῆσδε· Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ῥεῖ ὁ τοῦ ἱερδάνου λειμῶν δεῖκνυται καὶ ἡρίον, καὶ Ἀχαιαί· εἰσὶ δὲ πέτραι ἀπότομοι· — Στ. 28, Τὸ μὲν γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δέ.

ΣΕΛΙΑ. 88, στ. 1, Ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ λόφος ὑψηλός, ἐπίπροσθεν ὧν τοῦ νῦν Σαμικοῦ, ἐφ' οὗ ἦν ἡ Σάμος.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, συναδόντων καὶ πολλῶν ἑτέρων (μόνον τὸ ἐν αὐτοῖς Περίπροσθεν τρέψας εἰς τὸ Ἐπίπροσθεν), ΑΤ, Τοῦτ' ἂν κορυφὴ ὑψηλὴ ἐπιπροσθεῖ τὸ Σαμικόν (οὕτω γὰρ νῦν καλεῖται), ὅπου ἡ Σάμος. — Στ. 3, Καὶ πεδίον δ' αὐτόθι καλεῖται Σαμικόν.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων, ΑΤ, Ἐνταῦθα δὲ πεδίον ἐς τὸ Σαμικόν ὀνομαζόμενον. — Στ. 4, Ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλις ἂν τις.] ΔΓ, Ἐξ οὗ πλέον ἂν τις. — Στ. 5, Ποτὲ τὴν Σάμον. Καὶ ἡ Ραδινὴ δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποτὲ Σάμον. Καὶ ἡ Ραδινὴ. Ἄμεινον δ' ἂν γράφοιτο ἔξυτόνως, Ραδίνη, ὡς φέρεται καὶ παρὰ τῷ Πausanias, διὰ τὴν κυριωνυμίαν. — Ἦν Στησιχορος ποιῆσαι δοκεῖ.] ΔΓ, Εἰς ἣν ποιῆσαι δοκεῖ Στησιχορος. — Στ. 7, Ἄγε, Μῶσα... λύρα.] Οὕτως ἐπεβάλετό τις τῶν κριτικῶν διατάξει τε καὶ διορθῶσαι τὰ Στησιχόρου ἔπη·

Ἄγε, Μῶσα λιγεία,
Ἄρξον αἰοιδᾶς, ἐρατῶς
Ἵμνως Σαμίων περὶ παιδῶν ἐρατᾶ
Φεγγομένα λύρα.

(Ἴδε Mus. Critic. or Cambridge Classic. research. n° VI, Mai, 1816). Ἐτερος δὲ πρὸ αὐτοῦ τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγε, Μῶσα λιγεί· ἄρξον αἰοιδᾶς, ἐρατῶν ὕμνουσ
Σαμίων περὶ παιδῶν ἐρατᾶ φεγγομένα λύρα.

— Στ. 11, Ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι, πνέοντος ζεφύρου, οὐ δῆπουδεν τῆς Ἴωνικῆς Σάμου.] Ἐκ μὲν γὰρ τῆς Ἴωνικῆς Σάμου, Εὐρου, ἢ Ἄπηνλιώτου χρεια τῷ πλέοντι ἐπὶ Κόρινθον· ὁ δ' ἐκ τῆς Πελοποννησιακῆς Σάμου ἀπαίρων, ἐπὶ ποσὸν μὲν ἂν τοῖς νοτίοις πνεύμασι φέροιτο, τὸ λοιπὸν δὲ, τὸ κατὰ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ζεφύρῳ διαπλεύσει. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Στράβων εἰκότως ἐκ τῶν Στησιχορείων ἑπῶν συμπεραίνει. Ἀλλὰ πῶς ἐν τῇ Ἴωνικῇ Σάμῳ μνῆμα Ραδίνης καὶ τοῦ ἐρασοῦ αὐτῆς ἐδείκνυτο; φησὶ γὰρ ὁ Πausanias (ζ', 5) « Σαμίους δὲ κατὰ

» τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸ Ἡράκλειον τὸ Ῥαδίνης καὶ Λεοντίχου μνημᾶ ἐστὶ
 » καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνωμένους εὐχεσθαι καθεσθῆναι ἰούσιν ἐπὶ
 » τὸ μνημᾶ. » Ἡ ὅτι προσεποιήσαντο οἱ ἐν Ἰωνίᾳ Σάμιοι τὸ περὶ
 Ῥαδίνης ἰσόρημα διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἢ καὶ ὁ Σησίχορος δι' ἄγνοιαν,
 ἢ ἄλλως, ἐφεύσατο. — Στ. 18, Τὸν Μεσσηνιακόν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὴν
 Μεσσηνιακὴν. Οὕτω δὲ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 86), Τοῦ Μεσση-
 νιακοῦ Πύλου, εἶρηκεν, ἀρσενικῶς τοῦνομα καὶ τὸ ἐπιθετον ἐφέ-
 ρων τῆς πόλεως. — Στ. 23, Χάαν... πλησίον Λεπρέου, ὅπου καὶ τὸ
 πεδίον τὸ Αἰπασίον.] Περὶ μὲν τοῦ Αἰπασίου, ἢ ὡς εἰκάζον ἕτεροι,
 Ἰπαισίου, ἐπιθετὰ τὰ ἀνωτέρω (σελ. 138) σημειωθέντα μοι. Τὸ δὲ Λέ-
 πρεον ταῦτον ὑπελήφασε τῇ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἑλλάδος βραβάρως
 καλουμένη Χαϊάπα ὁ Νίγρος, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παρσιληφότες Ὀστέ-
 λῖος τε καὶ ὁ ἡμέτερος Μελέτιος. Ἀλλ' ἴσως ἡ πάλαι ἐν τῷ Αἰπασίῳ
 πεδίῳ ἰδρυμένη Χάα εἰς τὴν Χαϊάπαν μετεσχηματίσθη ἴσως δὲ καὶ
 ἀπὸ τῶν πλησίον Ἀχαιῶν πετρῶν (ἴδ. ἀνωτέρ. σελ. 158) τοῦνομα
 προσεκλήσατο ἡ νέα κατοικία, ἣν οὐκ οἶδα εἰ καὶ νῦν ἐτι Χαϊάπα
 καλεῖται. — Στ. 28, Ἀκίδωνι.] Εκ ΔΓ, Ἀκίδοντι (ἦν ἔτρησα εἰς τὸ
 Ἀκίδωνι, διότι καὶ Στράβων κατωτέρω, σελ. 93, Ἀκίδωνα τὴν αἰ-
 τιατικὴν προήνεγκε), ΑΤ, Κελάδοντι. Παρὰ τῷ Πausanίᾳ (έ, 5)
 Ἀκίδας γράφεται ὁ Ἀκίδων, καὶ ὁ αὐτὸς εἶναι τῷ Ἰαρδάνῃ ὑπε-
 λαμβάνετο πρὸς τινων.

ΣΕΛΙΑ. 89, στ. 10, ΡΕΪ δὲ παρὰ Φιγαλίαν, ΚΑΘ' Ο' κ. τ. λ.]
 Γραπτέον ἴσως... ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΩΣΙ ΚΑΘ' Ο', τουτέστιν ἐμβάλλει εἰς τὴν
 θάλασσαν, καθ' ὃ μέρος οἱ Πυργίται γειννῶσι τοῖς Κυκαρισσιεῦσιν
 ἢ συντομώτερον, τὸν αὐτὸν σώζοντας νοῦν, ΕΚΡΕΪ δὲ παρὰ Φι-
 γαλίαν, καθ' ὅ. — Στ. 11, Κυκαρισσιεῦσι.] ΗΔ, ΑΤ, Κυκαρισ-
 σεῦσι. Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 137. — Στ. 19, Παραπλέοντι τὸ Κορυφά-
 σιον.] Ἰσως ἐξερόρη τοῦ χωρίου ὁ σύνδεσμος, γραφομένου πρότερον,
 Παραπλέοντι καὶ τὸ Κορυφάσιον, ἐν ᾗ, ἐπὶ τὸν Μεσσηνιακόν
 Πύλον καὶ τὸ Κορυφάσιον παρὰ τῆς γῆν πλέοντι. — Στ. 20, Ὀμω-
 νύμως τῇ Πυλιακῇ. Ἐστὶ δὲ καὶ ΠΛΑΤΑΜΩΔΗΣ, ἀφ' ἧς κ. τ. λ.]
 Οὔτε τὸ Πλαταμώδης ἔρρωται, οὐδ', ὅπερ εἰς τὴν ἐκείνου χώραν
 ὑπέλαβόν τινες θετεῖον εἶναι, τὸ Πλατανώδης. Οὐδέτερον γὰρ τού-
 των κύριον εἶναι δύναται κόμης, ἢ πόλεως, ὄνομα, καίπερ ἀπαξα-
 πάντων καὶ μεταφρασῶν καὶ Γεωγράφων (οἷσπερ καὶ γῶ ἠκολούθησα ἐν
 τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει) κυριωνυμικῶς ἐκδεχθέντων τὴν λέξιν. Ἀλλ' ὅμοια
 μᾶλλον ἐπιθετον εἶναι τῆς προσηγασμένης πόλεως Ἐράνας, γράψαντος

πάλαι τοῦ Στράβωνος, Ὀμωνύμως τῇ Πυλιακῇ (ἰσ. γρ. Τριφυλιακῇ) ἔστι δὲ πλαταμῶδης· ἀφ' ἧς. Λαίπεται δὲ τὸν νοῦν γνῶναι τοῦ, Πλαταμῶδης· ὑπερ ταύτων ἴσως ἐνθάδε σημαίνει, ὃ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ ὄνομα, Πλαταμών. « Πλαταμών, τόπος πλατῦς » καὶ μέγας ἐπιθαλάττιος (γρ. ὑποθαλάττιος)· οἱ δὲ, λεωπετρία· οἱ δὲ, « ὄλισθηρά πέτρα, » φησὶν Ἡσύχιος· κατὰ δὲ τὸν Γαληνόν, « Πλαταμών, ὕψαλος πέτρα, λεία [καὶ] ταπεινή, περὶ ἣν πλατύνεται τὰ κύματα. » Σουίδας δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τάττεσθαι λέγει τὸν Πλαταμῶνα. Εἶη ἂν οὖν, κατὰ τάδε, ἡ Ἐράνα ἀλιτενῆς οὕτως, ὡς· ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης παρεκτείνεσθαι αὐτῆς τὸν λιμένα ὑψάλους λείαις πέτραις κατάσικτον, καὶ εἰς αἰγιαλὸν μεταβάλλεσθαι ἐν τῇ τῶν κυμάτων ἀποχωρήσει.—Στ. 26, Ἄλλα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄλλο.

ΣΕΛΙΑ. 90, στ. 8, Οἱ δὲ Πύλον κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 591.

—Στ. 12, Θάμυριν... Οἰχαλιῆος.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὰς δέκα ταύτας λέξεις, τῶν προτέρων ἐκδόσεων τὸ ἄν ὀ μ ε ν αὶ μόνον τοῦ πέμπτου σίχου ἐχουσῶν.—Στ. 17, Ἐστὶ δὲ τις κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, λ', 711.

—Στ. 27, Θρυόεσσαν τὸ Ἐπιτάλιον φασιν, ὅτι πᾶσα μὲν αὕτη ἡ χώρα Θρυώδης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ...ὅτι πᾶσα μὲν ἡ αὕτη χώρα Θρυώδης.

Θρυώδης δὲ ἐστὶ, σχοίων μεσῆ· Θρύον γὰρ ὁ σχοῖνος, ἡ γοῦν εἶδος τι σχοῖνου, ὑπερ ἢ συνήθεια βροῦλον καλεῖ. Κατὰ δὲ τὸν Ἐτυμολόγον (σελ. 456), καὶ Θρύσιος, ἀρσενικῶς λέγεται. Διὸ καὶ τὸ Ἐπιτάλιον Ζούνκιο ἰδιωτικῶς ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καλεῖσθαι φησὶν ὁ Ὀρτέλιος, παρὰ τὸ Ἰταλικὸν Gioisco, τὸ δηλοῦν τὸν σχοῖνον, τῶν Ἐνετῶν ἴσως θεμένων τοῦνομα, ἠνίκα τὴν Πελοπόννησον κατεῖχον.

ΣΕΛΙΑ. 91, στ. 4, Ἐστὶ δὲ τις... ἡμαθιόντος.] Ἐκ ΔΓ ἀνεπληρώθησαν οἱ σίχοι, τῶν προτέρων ἐκδόσεων ταῦτα μόνον φερουσῶν τὰ ῥήματα, Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη.—Στ. 7, Τῆς Νέδας.] Τῆς ἐστὶ καὶ νῦν Νέδας, ἡ Νεδίνας καλουμένης· ἕτεροι τὸν νῦν ὀνομαζόμενον Σαμάρι ποταμὸν, τὴν πάλαι Νέσαν εἶναι φασί.

—Στ. 9, Ὀμωνύμως μὲν οὖν, ὁμοίως δὲ νῦν κ. τ. λ.] Οὐ πάνυ σαφῶς ἐκπέφρασαι τὸ χωρίον. Ἰσως ἐγγράπτο, Ὀμωνυμος μὲν, ὁμως δὲ νῦν, ἢ Ὀμώνυμος μὲν οὖν ἦν, ὁμως δὲ νῦν, τουτέστιν, ἢ

Μεσσηνιακῇ πόλις Ὀμώνυμος ἦν τῇ Τριφυλιακῇ, Κυπαρισσῆεις καλουμένη· ὁμως δὲ νῦν κάκεινη, ἤγον ἢ Τριφυλιακῇ, Κυπαρισσία ὀνομάζεται,

καθὰπερ ἢ Μεσσηνιακῇ. Στέφανος δ' ὁ Βυζάντιος τὴν Τριφυλιακὴν Κυπαρισσίαν τὴν αὐτὴν εἶναι βούλεται εἶναι τῇ Ἐράνα, ἀπεναντίως τῷ Στράβωνι. Καὶ Πausανίας μὲν (δ', 36) τὴν Μεσση-

νιακὴν εἶναι τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Ἐράνα, ἀπεναντίως τῷ Στράβωνι. Καὶ Πausανίας μὲν (δ', 36) τὴν Μεσση-

νιακὴν εἶναι τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Ἐράνα, ἀπεναντίως τῷ Στράβωνι. Καὶ Πausανίας μὲν (δ', 36) τὴν Μεσση-

νιακὴν εἶναι τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Ἐράνα, ἀπεναντίως τῷ Στράβωνι. Καὶ Πausανίας μὲν (δ', 36) τὴν Μεσση-

μακρὴν πόλιν, Κυπαρισσίας, ῥηλικῶς καὶ πληθυντικῶς ὀνομάζει, Πτολεμαῖος δὲ (γ', 16), Κυπαρίσσους, ἀρσενικῶς καὶ πληθυντικῶς· παρ' οὐδετέρῳ δὲ μνημονεύεται ἡ Τριφυλιακὴ Κυπαρισσία.— Στ. 14, Ἀγχιάλον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 697.—Στ. 15, Ἔστι δὲ δρυμῶδες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἔστι δὲ καὶ δρυμῶδες.—Στ. 18, Ἐλος τ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 584.—Στ. 19, Ἐλείας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡλείας. Ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 21, Πεδιον.] Ἰσ.γρ. Πόλιν. Οὕτω γὰρ ὀνομάζει καὶ Πausanias (δ', 33) τὸ Δῶριον, οὐ τὰ ἐρείπια μόνον ἐθεάσατο ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ περὶ τὸν ποταμὸν Ἠλέκτραν, καὶ ὅπου φησὶ τὰ κατὰ τὸν Θάμυριν συμβῆναι, ἀπεναντίως τῷ Στράβωνι. Οὗτος γὰρ περὶ τὸν Ἀλφειὸν τιῶσι τὸ Δῶριον. Ἔστι δ' οὖν νυνὶ ἐν τῷ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννησιακῆς γεωγραφίας πίνακι Κώμη, καλουμένη Δῶρι (Dorig), πρὸς τῷ Ἀλφειῷ, καὶ ἕτερα σχεδὸν τι ὁμώνυμος (Dsorig) ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ, οὐ μακρὰν τοῦ Παμίσου ποταμοῦ.—Στ. 26, Ἐς τὸ Δῶριον.] Οὐ πιθανόν, ἐν ὅλῃ τῇ Γεωγραφίᾳ κοινῶς σχηματίσαντα τὴν, Εἰς, πρόθεσιν τὸν Στράβωνα, ἐνθάδε μόνον τὸν Ἀττικὸν προεἰσθαι τύπον· εἴασα μέντοι κατὰ χώραν, διὰ τὸ παρ' ἅσασιν οὕτω φέρεσθαι.

ΣΕΛΙΑ. 92, στ. 8, Ἄγγελος πέμπεται.] Ἴδε Ὀδυσσ. γ', 423.—Στ. 11, Παρατρέφοντα.] Ἴδε Ὀδυσσ. ὁ, 199.—Στ. 14, Βάν δὲ παρά.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ὁ, 295.—Χαλκίδα καλλιρέεθρον.] Ταῦτό τοῦτο τὸ ἔπος παρατιθέμενος ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 234) Στράβων, Χαλκίδα πετρῆεσαν γράφει, συγχέας δηλονότι τὸν ποταμὸν, τὴν Χαλκίδα, τῇ πλησίον αὐτοῦ κειμένη ὁμώνυμῳ κατοικίᾳ Χαλκίδι, περὶ ὧν εἶρηκεν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 82).—Στ. 16, Φεάς.] Ἰσ.γρ. Φεαῖς. Ἴδ. τὰ σημειωθέντα μδι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Ἀγαλλομένη.] ΔΓ, Ἐπειγομένη, καθάπερ νῦν φέρεται ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, ὁ, 297.—Στ. 18, Μέχρι μὲν δῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέχρι μὲν γὰρ δῆ.—Στ. 22, Ἐν πορδμφ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, δ', 671.—Στ. 23, Ἐνθεν δ' αὖ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὁ, 299.—Στ. 26, Κατὰ νότου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κατὰ νότου.

ΣΕΛΙΑ. 93, στ. 3, Εἴτ' οὖν.] Ἐκ ΔΓ (ἢ συνάδει καὶ τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον), ΑΤ, Εἰ γοῦν. Τὸ δὲ ἕτερον ἀποδοτικόν, Εἴτε, ἐμφαίνεται κατωτέρω (στ. 13) διὰ τοῦ, Καὶ μὴν εἰ καὶ πάλιν.—Στ. 7, Πρῶται μὲν αἰ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 13, Εἰ καὶ πάλιν.] Ἰσ. ἐγγράπτο, Εἴτε πάλιν.—Στ. 16, Τετρακοσίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεσσαρακοσίων.—Στ. 20, Καὶ τόπους τούτων

τούς μεταξύ ὕσερον δ', εἰ ἄρα, κακείων.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Καὶ τοὺς τόπους τούτων τοὺς μεταξύ, καὶ τὰς μεταξύ χώρας ὕσερον δὴ ἄρα κακείων.

ΣΕΛΙΑ. 94, στ. 1, Τὴν Πυλίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν Πύλον.— Στ. 8, Πεντήκοντα.] Ἐκ τῆς ἱλιάδος, λ', 678.— Στ. 16, Γενομένης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γεγεννημένης.— Στ. 24, Ἔνδιοι πρὸς τὸν κ τ. λ.] Ἰδ. ἱλιάδ. λ', 726.— Στ. 29, Πέτρης τ' Ὠλενίης] Ἐκ τῆς ἱλιάδος, λ', 757.

ΣΕΛΙΑ. 95, στ. 5, Ἡλειακόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡλιακόν.— Στ. 12, Χρεῖς μέγ'.] Ἐκ τῆς ἱλιάδος, λ', 698.— Στ. 17, Ἐπῆρχε] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπῆρχε.— Στ. 21, Ἐπῆρχεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπῆρχεν.

ΣΕΛΙΑ. 96, στ. 15, Νέδωνος.] Ἐτερὸς οὗτος ποταμὸς παρὰ τὸν θηλυκῶς καλούμενον, Νέθαν, καθάπερ διασέλλει Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 105).— Στ. 16, Ἐπῆρχεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπῆρχεν.— Στ. 19, Καὶ πάνθ'.] Ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφρασῆς ἔοικεν ἀνεγνωκίαι, Καὶ πάσας.— Στ. 20, Περὶ τῆς Ὀλυμπίας.] Σῶζεται νῦν τὰ τῆς Ὀλυμπίας ἐρσιπία περὶ τὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλούμενον τέπον Μιράκαν, ὡς φασιν οἱ νεώτεροι περιηγηταί. Ἰδε τὸν κατὰ τὸ 1814 ἔτος ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Γεωγράφου, Βαρβίου τοῦ Βοκάγου, γεωγραφικὸν πίνακα τῆς Πελοποννήσου.— Στ. 21, Πισάτιδι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πεισάτιδι.— Στ. 22, Τρικλοσίους.] Ἐτεροι δὲ μακρῶ ἐλάττονας σαδίους ἀπέχειν τῆς Ἡλίδος τὸ ἱερὸν ἔφησαν. Ἰδε τὰ σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου.— Στ. 23, Ἀγριελαίων.] Οὕτως ὀρθῶς παρ' ἅπασι. Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 136.

ΣΕΛΙΑ. 97, στ. 2, Τῶν πάντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν ἀπάντων.— Στ. 11, Τὰ μέτρα τοῦ ξοάνου, καὶ Καλλίμαχος... ἐξείπε.] Ἰσως ἐγγράπτο, Τὰ μέτρα τοῦ ξοάνου, ἃ καὶ Καλλίμαχος... ἐξείπε. Τοιαυτὴν γοῦν τινα γραφὴν ὑπονοεῖν παρέχουσιν ἢ τε κακῆ ΔΓ... Καλλίμαχος δ... ἐξείπε, καὶ ἢ οὐ μᾶλλον πιστὴ ἀρχαία μετάφρασις Λατινικῆ, e quibus Callimachus, ὅπερ ἐστίν, Εξ ὧν Καλλίμαχος.— Στ. 12, Πάναινος... ἀδελφιδοῦς ὢν αὐτοῦ.] Πausanias μέντοι (ἑ, 2) καὶ Πλινιος (*lib. XXXV*, 24) ἀδελφὸν φασὶ γεγενῆσθαι τὸν Πάναινον τοῦ Φειδίου.— Στ. 13, Πρὸς τὴν τοῦ ξοάνου διὰ τῶν χρωμάτων κόσμησι.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου (πλὴν ἐνὸς συνδέσμου φέρε γάρ, Πρὸς τε τὴν τοῦ), ΑΤ, Πρὸς τε τὴν τοῦ ξοάνου κατασκευὴν διὰ τῶν χρωμάτων κόσμησιν. Συνάδει δὲ πως τῷ ἀντιγράφῳ μου καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφρασῆς. Ἀλλ' ἴσως

ἦν ἑτέρα γνησιωτέρα γραφή, Πρὸς τε τὴν τοῦ ξοάνου κατασκευὴν, καὶ τὴν τῶν χρωμάτων κόσμησιν, ἦνπερ ἐξέφρασεν ὁ Ἰταλὸς μεταφραστῆς, nel fabricare la statua, e nel adornarla con accommodati colori. — Στ. 16, Ἀπομνημονεύουσι δὲ καί.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου προσεῖληφα τὸν δεῦτερον τῶν συνδέσμων. — Στ. 18, Μέλλοι ποιεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέλλει ποιήσῃ. — Στ. 20, Ἡ, καὶ κυανέσιν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, α, 528. — Στ. 23, Καὶ τῶν ὀφρύων· ὅτι προκαλεῖται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τῶν ὀφρύων, προκαλεῖ. — Στ. 26, Καὶ ἐπὶ τῆς Ἡρας... πρέπον' φησὶ γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐπὶ Ἡρας... πρέπον' ἔφη μὲν γάρ. — Στ. 28, Σείσατο.] Τὰ πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων, Εἴσατο. Ἐστὶ δὲ τὸ ἔπος ἐκ τῆς Ἰλιάδος, 9', 199. — Στ. 29, Ἐπ' ἐκείνης συμβάν ὅλης κινήσεως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' ἐκείνη συμβάν ὅλη κινήσεισθ.

ΣΕΛΙΑ. 98, στ. 6, 27 καὶ 30, Αὐγέας... Αὐγείαν... Αὐγέα.] ΔΓ (Ὀμηρικωτέρα, ἐξ ἐνὸς μόνου ἀντιγράφου), Αὐγείας... Αὐγείαν... Αὐγεία. Ἰδε τὴν σημείωσιν τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, τόμ. 3, σελ. 53. — Στ. 7, Τροίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρώϊαν. — Τετταράκοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεσσαράκοντα· καὶ οὕτως ἔγραψα σχεδὸν τι ἀπανταχοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὀνόμασι, τὴν διὰ δύο π̄ γραφὴν προελόμενος τῆς διὰ δύο σ̄, διὰ τὸ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ἀντιγράφων οὕτω φέρεσθαι. — Στ. 14, Ὁ Ὀλυμπιακός.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 20, Δὲ πίσεως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ τῆς πίσεως.

ΣΕΛΙΑ. 99, στ. 4, Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μὲν' ὀφείλετ' ἐν Ἡλιδι δίη.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ γὰρ τὸ χρεῖος ὀφείλεται ἐν Ἡλιδι δίη· ἔστι γὰρ Ὀμήρου τὸ ἔπος (Ἰλιάδ. λ, 698), ὅπερ οἱ πρὸ ἡμῶν οὐ διέσειλαν τῶν ῥημάτων τοῦ Στράβωνος. ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου) Καὶ γὰρ τὸ χρεῖος ὀφείλετ' ἐν κ. τ. λ. — Στ. 19, Λεπρεάταις οὐ κοινωνήσασι τοῦ πολέμου.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιου Πλήθωνος, ΑΤ, Λεπρεάταις κρατήσασι πολέμῳ. — Στ. 20, Ὅσας γ' ἑώρων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσας 9' ἑώρων. ΔΓ, Ὅσας ἑώρων : (τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον) Ὅσας τ' ἑώρων. — Στ. 21, Καὶ φόρους.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΑ. 100, στ. 2, Πολλάκις νομίζουσι καὶ τάναντία λέγειν] ΔΓ, Πολλὰ καὶ νομίζουσιν, ὥς τε καὶ τάναντία λέγειν· ὅθεν ὀρμώμενος ὁ Κασσῶν διώρθου πάλαι, Πολλὰ καινίζουσιν, ὥς τε κ. τ. λ. εἶτα μεταμελόμενος ἐατέον εἶναι ἔλεγε τὴν γραφὴν κατὰ χώραν, ἐκλαμβάνοντας τὸ Νομίζουσιν ἐπὶ τοῦ εἰώθασιν. Αὐτὸς δ',
ἀποδείξάμενος

ἀποδεξάμενος τὴν διόρθωσιν, προσειπιδίωρθωκα ἐν ταῖς σημειώσεσι τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως, Πολλὰ καινίζουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 5, Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 8, Πίσραν, ὅπερ ἐστὶ ποτίσραν.] « Πίτρα, ἡ ποτιςρα » φησὶ Σουΐδας. Καὶ τὸ μὲν εὐρηται παρ' Εὐριπίδῃ, οὐδετέρως Πίτρον (Κυκλ. 29), καὶ Θηλυκῶς, Πίτρα (Κυκλ. 47), πλὴν εἰ μὴ καὶ ἐν τούτῳ τῷ εἰχῶ ἀντὶ τοῦ, Πίτραεις, γραπτέον οὐδετέρως Πίτροις)· καὶ σημαίνει τα ἐπετήδεια εἰς κτηνῶν πόσιν δοχεῖα (Γαλλ. Auges), ἢ μέρη ποταμοῦ, ἢ λίμνης (Abreuvoirs). Τὴν δὲ Ποτίσραν εὐρήσεις παρὰ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ (γ', 17), καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ Ποτίσραν γὰρ καὶ ἡμεῖς καλοῦμεν τὸ δοχεῖον, ἐν ᾧ πίνουσι τὰ βοσκήματα· Ποτισηρίον δὲ (Γαλλ. Arrosoir) ᾧ ἄρθρομεν τὰ φυτά. Ποτισην δ', ἀρσενικῶς, τὴν ἐν τοῖς κήποις ἀμάραν (Rigole), δὲ ἧς ῥέον τὸ ὕδωρ ἐκασαχοῦ φέρεται εἰς ἄρσειαν φυτῶν.—Στ. 9, Δυεῖν ὄρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Δυοῖν ὄροῖν.—Στ. 14, Ὡς ὁ Ποιητὴς τὴν Λέσθον, Μάκαρος πόλιν.] Ἐκ τῆς ἱλιάδος, ὦ, 544· ὅπου μέντοι οὐ, Μάκαρος πόλιν, ἀλλὰ Μάκαρος ἔδος ὀνομάζει τὴν Λέσθον Ὅμηρος, μαρτυροῦντος τοῦτο καὶ τοῦ Στράβωνος ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 444).—Στ. 15, Ἐν Ἰωνι.] Ἐν τῷ σωζομένῳ δράματι, τῷ καλουμένῳ Ἰωνι, στ. 294.—Στ. 17, Ἐν Ραδαμάνθῳ.] Τοῦτο δ' οὐκ ἔτι σώζεται, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἐξῆς τοῦ Σοφοκλείους, οἱ Μυσοί.—Στ. 24, Τοῦτου δ' ἐρασθῆναι.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 25, Ἡράσασατο.] Ἐκ ΔΓ ἐδίπλωσα τὸ σ, καθὰ φέρεται καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ λ', 238.—Στ. 28, Δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν κατενεχθέντα ἐκ Φαρσάλου.] Ἠμάρτηται ἰσῶς τὸ χωρίον· ὁ γὰρ Ἀπιδανὸς μᾶλλον δέχεται τὸν Ἐνισέα (ἢ Ἐνιπέα) πρὸς αὐτῇ τῇ Φαρσάλῳ, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 212) ἐρεῖ Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 101, στ. 6, Φηραΐαν.] Ἴδε τὰ σημειωθέντα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, πρὸς δὲ καὶ ἄπερ ἐσημειώσατο ὁ σοφὸς ἐκδότης (Schweighäuser) τοῦ Πολυβίου τόμ. 5', σελ. 127.—Στ. 8, Καὶ τοῦ Βουπρασίου.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα καὶ τὸν σύνδεσμον καὶ τὸ ἄρθρον.—Στ. 11, Εἴηλειψθη.] Παρὰ τὸ Εἴηλειψω, τὸ ἀφανίζω· ἀλλ' ἰσῶς γραπτέον, Εἴηλειψθη, παρὰ τὸ Ἐκλείπω, ὥσπερ ἡρμηνεύουσιν ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς, egli è abbandonato, καὶ ὁ Σύλλανδρος, deserta est.—Στ. 17, Ἐρύμανθον.] Ὁ Ἐρύμανθος Ἀττικὸς οὖν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖται, ὡς φησὶν ὁ Πουκεῦλλης (Pouqueville) ἐν τῇ τῆς Πελοποννήσου περιοδείᾳ (τόμ. I, σελ. 119).—

—Στ. 19, Τὰ χωρία ιδρύσθαι ταῦτα. § 33. Ἐφορος δὲ φησιν κ. τ. λ.] Ἀποκατέσθησά τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καὶ γίξιν, ἣν συνέχευε ὁ Γερμανὸς ἐκδότης (τυπογράφων ἴσως ἀμαρτία), μετενεγκὼν τὴν τελευταίαν τοῦ παραγράφου ἀντωνυμίαν εἰς τὸν ἑξῆς παράγραφον, οὕτω· Τὰ χωρία ιδρύσθαι. § 33. Ταῦτα Ἐφορος δὲ φησιν.

ΣΕΛΙΔ. 102, στ. 4, Δέγμενον τ' Ἐπειόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέγμενον δ' Ἐπειόν.—Στ. 23, Φεῖδωνα... δέκατον μὲν ὄντα ἀπὸ Τημίνου.] Ἐπιθετὰ περὶ τούτων σημειωθέντα διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, καὶ ἅπερ εἴρηκεν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν ἀρχαίων χρόνων τῆς Ἑλλάδος (Histoire des premiers temps de la Grèce, vol. II, pag. 181-182) Στέφανος ὁ κλαυέριος, ὃν ἐγὼ ποῶν οὐ ποῶμαι, φίλον πιστὸν, ἄνδρα σοφόν, δικαστὴν ἀδέκαστον, πολιτὴν σύνομίας πάντα δεύτερη τιθέμενον, τελευτήσαντα τῇ 18 Νοεμβρίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους 1817.

ΚΛΑΥΕΡΙΕ

ΧΡΗΣΤΕ

ΧΑΙΡΕ.

ΣΕΛΙΔ. 103, στ. 5, Διὰ τοῦτο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διὰ ταῦτα.—Στ. 12, Μὴ κατακολπίζοντι.] Ὁ Ἄγγλος ἐκδότης γραπτέον εἶναι Κατακολπίζοντι, δίχα τῆς ἀπαγορεύσεως, ὑπέκλιπεν. Ἴδε τὴν ὑποτεταγμένην σημείωσιν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.

ΣΕΛΙΔ. 104, στ. 2, Ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ἀχιλλεῖ.] Ἐκ ΔΓ προσείληρα ἄμφω τὰ ἄρθρα.—Στ. 3, Καρδαμύλην.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ἰ, 150.—Ἰρήν.] Ἀποκατέσθησά ὡδέ τε καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς (σελ. 106) τὴν γραφὴν, ΑΤ, Ἰρήν.—Στ. 8, Τὸ μὲν, συγκαταλέγων ἐν τῷ κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ μὲν καὶ συγκαταλέγων τῷ. Ὁ νοῦς, Τοῦτο μὲν, συγκαταλέγων (ὁ Ὅμηρος) τὰς Φηράς ταῖς Λακωνικαῖς πόλεσιν, ἐν οἷς φησὶν (Ἰλιάδ. β, 582), Φάριν τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην· τοῦτο δὲ, συγκαταλέγων αὐτὰς αὐτάς ταῖς ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ κειμέναις πόλεσιν, ὅποταν λέγῃ (Ἰλιάδ. ἰ, 151), Φηράς τε ζαθέας ἢ δ' Ἀνθειαν βαθύλειμον. Ἀλλ' εἴκειν ὁ Στράβων συγγέειν οὐ πιθανῶς ταῖς Φηραῖς τὴν Φᾶριν.—Στ. 14, Ἐπὶ τῷ Κορυφασίῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπὸ τῷ Κορυφασίῳ.—Στ. 16, Σοφοκλέους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Στρατοκλέους.—Στ. 18, Προκειμένη.] ΗΔ, ΑΤ, Προσκεϊμένη.—Στ. 19, Σφαγία... Σφακτηρία.] Θάτερον, τὸ πρῶτον ὄνομα διέμενε νῦν τῆς νήσου.—Στ. 21, Τὴν παραλίαν

ταύτην αὐτῶν Κυπαρισσίων πελάγαι προέκινται δύο νῆσοι.] Εἰ μὲν φυλάττοι τὸ δεύτερον ἄρξρον, ὁ νοῦς ἔξει, Πρόκεινται αὐτῶν δύο νῆσοι τῶν Κυπαρισσίων (τουτέστι τῶν οἰκητόρων τῆς Κυπαρισσίας) κατὰ τὴν παραλίαν ταύτην· εἰ δὲ διαγράφοις, ὡσπερ εἶκαζεν ὁ Κασσιανός, τὸ λεγόμενον ἔξει, Κατὰ τὴν παραλίαν τῶν Κυπαρισσίων προέκινται δύο νῆσοι.—Στ. 23, Στροφάδες.] Αἱ νῦν καλούμεναι, Στροφάδια, οὐδετέρως, ὡς φησὶν ὁ ἡμέτερος Μελέτιος.—Στ. 25, Φησὶ δὲ Θεουκυδίδης.] Ἐν τῇ τετάρτῃ βίβλῳ (κεφ. 5) τῆς συγγραφῆς.

ΣΕΛΙΔ. 105, στ. 1, Μεθώνη.] Οὕτως ὀνομάζεται καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις, πλὴν Πausaniou, ὃς Μεθώνην αὐτὴν καλεῖ, καθάπερ ἔτι καὶ νῦν καλοῦσιν αὐτὴν οἱ ἡμέτεροι.—Στ. 3, Ὁ Ἀγαμέμνων.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρξρον.—Στ. 10, Αἱ καλούμεναι Θυρίδες... Ταίναρον.] Θύραι δηλονότι τοῦ σομίου, δι' οὗπερ ἦν ἡ εἰς ἄθου κατάβασις, καθάπερ εἰδῆλωσε καὶ ὁ Ῥωμαῖος ποιητὴς (Virgil. *Georgic. libr. IV, vers 467*):

Tænarias etiam fauces, alta ostia ditis.

Τὸ δὲ Ταίναρον καλεῖται τανῦν ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων Εὐρωπαίων, Cap Matapan. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὄνομα δῆλον ὅτι Ἄκραν, ἢ Ἀκρωτήριον, σημαίνει· τὸ δὲ Matapan οὐκ ἀπιθάνως Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, τοῦ Μέτωπον, φθορὰν εἶναι ὑπέληφεν ὁ γεωγράφος Δαμβίλλης.—Στ. 11, Κιναίθιον καί.] Ἡ διαγραπτέον τὰς δύο ταύτας λέξεις, ἢ τρεπτέον εἰς τὸ, Καινήν καὶ (ἢ Καινήπολιν καί) Καινή γάρ, ἢ Καινήπολις, καλουμένη πόλις ἦν, τεσσαράκοντα σταδίους ἀπέχουσα τοῦ Ταϊνάρου. Ἴδε τὰς ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει σημειώσεις.—Στ. 12, Οἴτυλος ἐστὶ καλεῖται δ' ὑπὸ τινῶν καὶ Τύλος.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ Τύλος ἐστὶ καλεῖται δ' ὑπὸ τινῶν Οἴτυλος (ἦν γραφὴν ἠρμήμευσα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει). ΔΓ, Ὁ Οἴτυλος (ἄλλ. Ὁ Πύλος) ἐστὶ καλεῖται δ' ὑπὸ τινῶν Βαίτυλος (γρ. Βοίτυλος). Τὸ ὄνομα, Τύλος, ἐξ ἡμαρτημένης ἀναγνώσεως τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔπους ἀνεφύη ὅπερ οὐκ εἰκὸς ἀγνοῆσαι τὸν Στράβωνα, ἡμφισβητημένον ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων. Ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐν τῇ Ἰλιάδι (β', 585) ὀρθῶς γραφομένου,

Οἱ τε Δάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,

ἦσαν οἱ διετείνοντο γραπτέον εἶναι,

Οἱ τε Δάαν εἶχον, ἠδ' Οἱ Τύλον ἀμφενέμοντο.

Πισϋται δὲ τὴν παρὰ τῷ Ποιτῇ τρισύλλαβον γραφὴν, Οἰτυλον, τοῦτο μὲν ἢ μέχρι δεῦρο διαμείνασα κλησὶς τῆς πόλεως, Βοίτυλον, οὐδετέρως, τῆς Λακωνικῆς οὔσα διαλέκτου, καθ' ἣν ἢ μὲν πρώτη δίφθογγος προσείληπε τὸ δίγαμμα, ἢ δευτέρα δὲ αὐτὸ παρίσσει τὸ ὤ ροιχείον (καθάπερ ἔλεγον καὶ Θουγάτηρ, ἀντὶ τοῦ Θουγάτηρ). τοῦτο δὲ ὁ Πτολεμαῖος, Βίτυλα (γρ. Βοίτυλα) ὀνομάζων τὴν πόλιν. Καὶ αὐτὴ δὲ ἢ ἀνωτέρω σημειωθεῖσα ΔΓ, Βαίτυλος, ἡμαρτημένη προδήλως οὔσα ἀντὶ τοῦ Βοίτυλος, ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε καὶ Στράβων αὐτὸς μετὰ τοῦ δίγαμμα ἔγραψεν «Οἰτυλος ἐστὶ» καλεῖται δ' ὑπὸ τινων Βοίτυλος». — Στ. 13, Λεῦκτρον.] Ἐνικῶς καὶ οὐδετέρως, ὡς καὶ παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ, καὶ ὡσπερ ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζεται, ἀποβολὴ τοῦ ᾗ, Λεῦτρον. ἕτεροι δὲ αὐτὴν τὴν νῦν Μάιναν, ἢ Μάνην (ἧς τὸ ἐθνικὸν Μανιώτης) εἶναι φασὶ τὸ Λεῦκτρον. — Στ. 15, Καρδαμύλη.] Σέσωσαι τοῦνομα, Καρδάμυλα, καλουμένης νῦν τῆς πόλεως, ὁμωνύμως τοῖς ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ Καρδαμύλοις. — Φηραί.] Ἡ νῦν Παλαιόχωρα καθ' ἑτέρους δὲ τὸ Κεραμίδι. — Στ. 18, Τρικκαίου.] ΗΔ, ΑΤ, Τρικκαίον. Ἴδε τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν (tom. V, pag. 147). — Στ. 20, Θαλάμας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Θαλάμουσ. Λέγουσι δ' εἶναι τὴν νῦν Καλαμάταν. ἕτεροι δὲ πιθανώτερον Καλαμάταν νῦν καλεῖσθαι φασὶ τὴν πάλαι Καλάμην. — Στ. 21, Ἀγαγόμενος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀγόμενος. — Στ. 22, Νέδων... ἕτερος ὢν τῆς Νέδας.] Ἡς ἀνωτέρω (σελ. 89) ἐμνημόνευσε. Τοῦ δὲ Νέδωνος τὸ νῦν ὄνομα ἠγνόηται.

ΣΕΛΙΔ. 106, στ. 5, Τὴν Ἀνδανίαν.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 11, Πόλις μία ἦν, τοῦνομα Ρίον.] ΔΓ (παραλειμμένων τῶν μεταξὺ τριῶν λέξεων), Πόλις Ρίον. Οὐδετέρα τούτων ἔρρηται γραπτέον, οἶμαι, Πόλισμα ἦν, τοῦνομα Ρίον. — Στ. 13, Ἀσίην.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀσίνης. — Στ. 17, Πᾶσαι δ' ἐγγυς ἀλόσ.] Διέσθηα τὸ χωρίον τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. λ', 153), τῶν πρὸ ἐμοῦ ὡς ὑπὸ Στράβωνος εἰρημένον τοῖς λοιποῖς συγκαταλεξάντων. — Στ. 21, Τῆς Κορώνης.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 22, Πάμισος.] Πάνισον ὁ Πτολεμαῖος διὰ τοῦ ὤ ὀνομάζει τὸν πεταμόν. καλεῖται δὲ νῦν Πιρνάτσα, βραβάρως μὲν, πηρέχων ὅμως ὑπόνοιαν ἀρχαιοτέρου ἴσως ὀνόματος, τοῦ Τρίνασος (δωρισὶ ἀντὶ τοῦ Τρίνησος), ἢ καθ' ὁμωνυμίαν τῆς ἐν τῇ Λακωνικῇ Τρίνασου, ἐπιθαλαττίου φρουρίου, οὕτως ὀνομασμένου διὰ τὰς προκειμένας τρεῖς νησίδας (Παυσαν. γ', 22), νῦν δὲ καλουμένου Τρίνησα, ἢ καὶ συγχεάντων τινῶν τὰ

Μεσσηνιακά τοῖς Λακωνικοῖς. Προσίδει τούτοις, ὅτι καὶ ἐν τῷ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννήσου γεωγραφικῷ πίνακι, κόμη ἐπὶ τοῦ Παμίσου κεῖται δωδεκακάδιον σχεδὸν ἀπέχουσα τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, καλουμένη, Νησί, καθὰ καὶ ἀπωτέρω πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ἐτέρα, ὀνομαζομένη, Πολυνησι.—Στ. 23, Πρὸς δύσιν Πύλος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς δύσιν καὶ Πύλος.—Στ. 24, Καλεῖσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶναι.—Στ. 26, Τῶν ἐντὸς Ἰσθμοῦ ποταμῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποταμῶν τῶν ἐντὸς Ἰσθμοῦ.

ΣΕΛΙΔ. 107, στ. 1, Καὶ τῆς Μακαρίας καλουμένης.] Χώρα ἡ τόπος τῆς Μεσσηνίας ἔοικεν ἡ Μακαρία εἶναι, ἐτέρα τῆς Μακαρίας, Ἀρκαδικῆς πόλεως, ἧς οἱ οἰκῆτορες, Μακαρεῖς (Πausan. ἡ, 27 καὶ 36). Καὶ ταύτην μὲν φησὶν ὁ Πausanίας (ἡ, 3) οὕτω κληθῆναι ἀπὸ Μακαρέως, τοῦ Λυκάονος παιδός. Στέφανος δ' ὁ Βυζάντιος, ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων Βεάταν αὐτὴν ὀνομάζεσθαι λέγων, ὅπερ (Beata) αὐτὸ τοῦτο τὸ Μακαρία σημαίνει, συνέχεεν ἴσως τὴν Ἀρκαδικὴν πόλιν τῇ Μεσσηνιακῇ χώρᾳ· ταύτην γὰρ εἰκὸς μᾶλλον οὕτω καλεῖσαι τοὺς Ῥωμαίους, διὰ τὸ, εὐσηναυμένης πάσης ἀπλῶς τῆς Μεσσηνίας, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 114-115) ἐρεῖ Στράβων, κατ' ἐξαιρέτον ἴσως εὐφορεῖν τοὺς κατὰ τὴν καλουμένην Μακαρίαν ἀγρούς.—Στ. 8, Ὡς Στενύκλαρον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς τὴν Στενύκλαρον. Ἄμεινον ἴσως γράφειν, Καὶ Στενύκλαρον.—Στ. 13, Μόνον τὸν Στενύκλαρον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μόνον τὴν Στενύκλαρον.—Στ. 14, Εἰς τοῦτον.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς τοῦτο.—Στ. 18, Φάριος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φαληρεύς.

ΣΕΛΙΔ. 108, στ. 12, Καὶ Ἀρκάδας.] Προσέθηκα ταῦτα ὀρμῶμενος ἐκ τοῦ Πausanίου (δ', 15).—Στ. 15, Αὐτός.] Ὁ Τυρταῖος.—Στ. 16, Ἐλθὼν ἐξ Ἐρινεοῦ.] Ἐξ ἐτέρων εἰκασίας προσέθηκα ταῦτα. Ἐρινεὸς δὲ μία τῶν τεσσάρων ἐστὶ δωρικῶν πόλεων, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 204 καὶ 277) ἐρεῖ Στράβων.—Στ. 17, Ἐν τῇ ἐλεγείᾳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν τῇ ποιήσει ἐλεγείᾳ.

ΣΕΛΙΔ. 109, στ. 13, Αἱ Θυρίδες... ῥοώδης κρημνός.] Τρία φησὶ νησιῖδα εἶναι Πλήμιος (IV, 19) τὰς Θυρίδας· καὶ εἰκὸς αὐτὰ ταῦτα εἶναι τὰ ἐν τῷ Λακωνικῷ κόλπῳ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Εὐρώτα κείμενα, δι' ἃ καὶ τὸ ἀπέναντι ἐν τῇ παραλίᾳ ἐπίνησον Τρίνασος ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου καλεῖται, νῦν δὲ Τρίνησα ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζεται (ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 148). Ῥοώθῃ δὲ εἴρηκεν, ὡς περ, καὶ Αἰλιανός (Περὶ ζώων ιδιότητ. ἰδ', 24) Ῥοώθεις ἄκρας τινὰς λέγει, ὡς συντονώτερον καὶ ἠχωδέστερον ἀπεργαζόμενα τὸν τῆς Θαλάσσης

ρούν, διὰ τὸ κρημνώδες καὶ ὑπαντρον αὐτῶν τε καὶ τῆς παραλίας. Καὶ ἡ Λακωνικὴ δὲ εὐσεισος, διὰ τὸ πολλαχοῦ αὐτῆς ὑπαντρον ὡς γὰρ φησιν Ἀριστοτέλης (Μετεωρολογικ. β', 8) « ἰσχυρότατοι γίνονται τῶν » σεισμών, ὅπου ἡ θάλασσα ροώδης, ἢ ἡ χώρα σομφή καὶ ὑπαν- » τρος. » — Στ. 15, Ταύγετον... ὄρος ΜΙΚΡΟΝ.] Οὕτω παρ' ἅπασι, πλὴν ἐνὸς ἀντιγράφου, ἐν ᾧ φερεται ΜΑΚΡΟΝ. Τῶν δὲ μεταφρασῶν ὁ μὲν Ἰταλὸς picciolo monte εἶρηκεν ὁ δὲ πρῶτος εἰς τὴν Ῥωμαίων φωνὴν μετενεγκὼν τὸν Στράβωνα, non grandis admodum, ἐπιθετικῶς ἀμφότεροι τὸ μικρὸν ἐκδεξάμενοι. Ὁ Ξυλάνδρος δὲ ἐπιτόρηματικῶς αὐτὸ πρὸς τὸ ἐξῆς, Ἵπὲρ τῆς θαλάττης, συνῆψε, non longe a mari, καθὰ καὶ Εὐστάθιος (Ὀδυσσ. ζ', 103, σελ. 1554) ἐξεδίξατο, καὶ αὐτὸς ἠρμήνευσεν ἐν τῇ Ἰαλλικῇ μεταφράσει, montagne... peu éloignée de la mer, εἰπῶν. Ἡ γὰρ οὕτως ἐκδεκτικόν, ἢ τρεπτέον εἰς τὸ ΜΑΚΡΟΝ ὅπερ ἴσως καὶ ἀληθέστερον. Τοῖς μεγίστοις γὰρ τῶν ἑλλαδικῶν ὄρων συγκατείλεται τὸ Ταύγετον, ὡς αὐτὸς Στράβων εἶρηκε (Μέρ. Α, σελ. 277), μάρτυρα παρεχόμενος τὸν Πολύβιον· δι' ὃ καὶ Ὀμηρος (Ὀδυσσ. ζ', 103) Τηύγετον περιμήκετον ὠνόμασεν αὐτό. Ἐκαλεῖτο δ' ὡς φησιν ὁ Βυζάντιος Στέφανος, τριγενῶς, ὁ Ταύγετος, ἢ Ταύγεται, καὶ τὸ Ταύγετον ὁ δὲ Οὐέργιλιος (Georgic. II, 487) καὶ πληθυντικῶς, τὰ Ταύγετα (Taygeta) ἐκάλεσεν αὐτὸ, διὰ τὸ πολυκόρυφον δηλονότι τοῦ ὄρους· ὅθεν καὶ Πενταδάκτυλον ὀνομάζεται νῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. — Στ. 21, Χωρίω.] ΔΓ, Χῶρω.

ΣΕΛΙΑ. 110, στ. 6, Ἄκραν τῆς Κυρηναιῆς πρὸς νότον, διαρμά ἐστὶ σαδίων τρισχιλίων.] Οὕτως ἔταξα ἐκ τῶν Χρησομαθειῶν (Ἰδ. Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 387), καθὰ τάττειν παρῆνει καὶ ὁ Κασσιδών, τὸ χωρίον, ΑΤ, Ἄκραν διαρμά ἐστὶ τῆς Κυρηναιῆς πρὸς νότον σαδίων τρισχιλίων. — Στ. 12, Πρόκειται δὲ καὶ τούτου Κύθηρα.] ΗΔ, ΑΤ, Πρόκειται δὲ κατὰ τούτου Κύθηρα. Ἰσως γραπτέον, Πρόκειται δὲ τούτου Κύθηρα, ἢ ἔτι συντομώτερον, Πρόκειται δὲ τὰ Κύθηρα. — Στ. 16, Ἐγγυτάτω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐγγύτατα. — Στ. 18, Ἀμαθοῦς.] Ψαμαθοῦς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀρχαίων ὀνομάζεται γεωγράφων, οὐδὲν μὲν πλέον σημαίνουσα τῆς Ἀμαθούντος, οἰκειοτέρως δὲ τῶ νῦν ὀνόματι τῆς πόλεως, Ψαμαθία καλουμένης. Πausanias δὲ (γ', 25) τὸν λιμένα μόνον ἔοικε τῆς πόλεως Ψαμαθοῦτα καλεῖν. Ἐστὶ καὶ ἑτέρα Ἀμαθοῦς τῆς Κύπρου, περὶ ἧς ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 76) ὁ Στράβων. — Στ. 22, Ἀκρίων.] Ἰδ. ἀνωτέρ.

σελ. 135. — Στ. 23, Τετταράκοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεσσάρων. — Στ. 26, Οἱ τ' ἄρ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 584. Καὶ Ἀμύκλαι μὲν εἰσὶν ἢ νῦν καλυμμένη Βορθονία, ἢ καθ' ἑτέρους τὸ οὐ μακρὰν ἀπέχον αὐτῆς Σχλαυοχώριον. Ἔλος δέ, τὸ Τσηλι νῦν ὀνομαζόμενον ὄθεν εἰκάζει, ὅτι προσιδύντες τὸ ἰσοδυναμοῦν τῷ δίγαμμα σ̄ οἱ Λάκωνες, Σέλος ἐκάλουσιν πάσαι τὸ ἔλος.

ΣΕΛΙΔ. 111, στ. 1, ὄνου γνάθος κ. τ. λ.] Ἡ μὲν ὄνου γνάθος, Σέρβη νῦν καλεῖται, ἢ δ' Ἀσωπὸς, Αἷσαπον, ἢ δὲ Βοία (ἦν ὁ Πausanias Βοιάς, πληθυντικῶς καὶ ὀξυτόνως καλεῖ), Βάτικα, ὅπερ εἰκὸς, οὐ παρὰ τὴν Βοίαν, ἢ Βοιάς, ἀλλὰ, παρὰ τὸ κτητικὸν Βοιατικὸς, ἐσχηματίζουσα, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ Πausanίου (γ', 22, τόμ. 2, σελ. 186, ἐκδ. Κλαυερ.), «Ἐσέχει δὲ μετὰ τὴν ἄκραν Βοιατικὸς» καλούμενος κόλπος, καὶ Βοιαὶ πόλις πρὸς τῷ πέρατι ἐστὶ τοῦ κόλου. Ἐστὶ δὲ ὁ κόλπος οὗτος ὁ ἐν τῷ Γαλλικῷ γεωγραφικῷ πίνακι Baie de Vatica καλούμενος. — Στ. 6, Μέρος, ἀλλὰ τῆς Σπάρτης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέρος, τῆς Σπάρτης δέ, ὅπερ ἔγραψεν (ἐξ ΕΔ) ὁ Γερμανὸς ἐκδότης. — Στ. 8, Αὐτή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτή. — Στ. 10, Τῷ Κρι, καὶ Δῶ, καὶ Μάψ.] Ἦν τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ Κριθῆ, καθ' Ἠσύχιον, ἢ ἀληθέστερον, ἀντὶ τοῦ Κρίμμον, ὡς φησὶν Εὐστάθιος· τὸ δέ, ἀντὶ τοῦ Δῶμα· τὸ δέ, ἀντὶ τοῦ Μαψίδιον. — Στ. 11, Ἴππους.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. τ', 392. — Στ. 19, Τὸν ἥλου λέγει Ἡλ.] Ἐν δὲ ταῖς Χρησμομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 388) φέρεται, Τὸν ἥλιον λέγει Ἡλι, ὧν ὀπότερον ἀληθές οὐκ εὐχερές διορίσαι· ᾧ γοῦν Εὐστάθιος (σελ. 566) παρατίθεται μαρτυρίῳ, Δαιμόνιος ἦλ, τὸν ἥλιον πιθανώτερον ἂν τις εἰκάζειεν ἢ τὸν ἥλον σημαίνεσθαι. — Στ. 22, Τὸ ἔριον.] Τῷ προηγουμένῳ τοῦ Φιλητείου ἔπους Ἐρι, ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ προσέγραπται ἔξωθεν, Ἐριον, ὡς ἐξηγήσεις μᾶλλον, ἢ διόρθωσις· ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστὴς εἶρηκε *ferunt eri pro erion, id est lanam*, πρὸς δέ, καὶ τὰ προηγουμένα καὶ τὰ ἐπόμενα μαρτυρεῖ τὴν χρεῖαν τῆς λέξεως, προσέθηκα μηδὲν μελλήσας, προσλαβὼν καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἄρθρον. — Στ. 24, Ἀρατός φησι.] Μᾶλλον δὲ πρὸ τοῦ Ἀράτου Ὀμηρος (Ὀδυσσ. ἠ, 328) εἶρηκεν, «Ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ» τουτέστι τῇ κώπῃ ὄθεν εἰκὸς καὶ τὸν Ἄρατον Πηδᾶ ὀνομάσαι οὐ τὰ πηδάλια, ἀλλὰ τὰς κώπας. — Στ. 27, Αἱ γὰρ ἐν τῇ Λοκριδί.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐ γὰρ ἐν τῇ Λοκριδί. Ὁ νοῦς, Ἡ πόλις Αὐγειαί, ἦν Ὀμηρος (Ἰλιάδ. β', 583) ταῖς Λακωνικαῖς συγκαταλέγει πόλεσιν, Διγαιαί νῦν μετωνόμασαι· οὐδὲ χρὸ

συγγείν αὐτὴν ταῖς ὁμωνύμως καλουμέναις Αὐγειαῖς, Λοκρικῇ πόλει, ἧς μνημονεύει ἐν τῷ αὐτῷ Καταλόγῳ (Ἰλιάδ. β', 532)· ἐκείναι γὰρ οὐδὲ σώζονται ὅλως.

ΣΕΛΙΑΔ. 112, στ. 5, Ἐφορος τούς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφορος καὶ τούς.—Στ. 15, Χρησθαι δὲ λαϊμένω... Φεραία δέ.] Ταῦτα οὕτω κολοβά φερόμενα ἐν τοῖς ἀντιγράφοις οὐ Δηλίου κολυμβητοῦ, τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ μαντικοῦ τινὸς ἀνδρὸς δεῖται, τοῦ φράσσοντος ὅπως ἀπαρτιζεν χρῆ τὰ λείποντα, καὶ νοεῖν τὰ σωζόμενα.—Στ. 18, Ἀρχῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀρχείων. Μαρτυροῦσι δὲ τῇ διορθώσει ὁ τε ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστῆς καὶ ὁ Ἰταλὸς, ὁ μὲν, Magistratum, ἐρμηνεύσας, ὁ δὲ, ufficii.—Καλεῖσθαι δὲ Ἐλωτας.] Ταῦτά τις τῶν κριτικῶν μετατιθέναι παρῆνει εἰς τὸν ἐξῆς (στ. 22) μετὰ τὸ Πολέμφ τόπον.

ΣΕΛΙΑΔ. 113, στ. 11, Που Μενέλαος ἔην;] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 249 καὶ 251.—Στ. 15, Εἰς τὴν τῶν Ἰώνων, τὴν νῦν.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς τὴν τῶν Ἰώνων, τὴν καὶ νῦν. ΔΓ, Εἰς τὴν Ἰώνων καὶ νῦν.—Στ. 19, Ἰπερεβάλλοντο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπερεβάλλοντο.—Στ. 20, Ἐπῆρξαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπῆρξαν.—Στ. 22, Εὐθύς.] Ἰσ. γρ. Αὐθύς.

ΣΕΛΙΑΔ. 114, στ. 4, Ἡ ταρχή.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ ἀρχή.—Στ. 5, Τοῦ δ' υἱοῦ.] Γάιος Ἰούλιος ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Εὐρυκλέους οὗτος υἱὸς, καθὰ δηλοῖ ἢ ἐν Ταινάρῳ εὐρεθεῖσα ἐπιγραφή, ἣν ὁ Ἄγγλος ἐκδότης ἐσημειώσατο ἔκ τινος ἀντιγράφου, οὕτως ἔχουσαν ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΑΚΩΝΩΝ ΓΑΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ ΛΑΚΩΝΑ ΕΥΡΥΚΛΕΟΥΣ ΥΙΟΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ. Ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ κολακείας τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐληλύθεισαν τνηκαῦτα οἱ Ἕλληνες, ὥς καὶ τοῖς ἐκείνων ὀνόμασιν ἐγκαλλωπιζέσθαι, τῶν οἰκείων καταφρονοῦντας.—Ἄπεσερημένου ταύτην.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄπεσραμμένου τὴν τοιαύτην.—Στ. 16, Ἀποδέδοται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποδίδοται.—Οἰκισαίς Ἄγιάδας δέ, ἀπὸ Ἄγιδος τοῦ Εὐρυσθένους, τοὺς δ', Εὐρυπωντίδας, ἀπὸ Εὐρυπώντος τοῦ Προκλέους. Τοὺς μὲν γὰρ δυναστεῦσαι δικαίως, τοὺς δέ, δεξαμένους ἐπίλυδας ἀνθρώπους, δι' ἐκείνων δυναστεῦσαι. Πausανίαν τε... τῶν Εὐρυπωντιδῶν, ἐκπαισόντα τῆς οἰκείας, ἐν τῇ φυγῇ συντάξει λόγον, νόμου οὗτος τῆς ἐκβαλοῦσης...] Ἐκ ΔΓ (τὰ μὲν ὅλως συγκαχυμένα, τὰ δὲ κεκολωμένα ὑπὸ τῶν ἀντιγραφάντων, προσειληφα ταῦτα, τινὰ μὲν διορθώσας, ἔτι δ' ἅ καὶ ἀναπληρώσας, ὅπως οἶόν τ' ἦν, εἰς τὸ συνετώτερον, οὐχ ἄπαντὰ γε μὴν

εἰς τὸ τέλειον ἀποκαταστῆσαι ἐξισχύσας), ΑΤ, Οἰκισαῖς.. Καὶ αἰτίαν τούτου λέγει, ὅτι ἐπήλυδας ἀνθρώπους δεξάμενοι δι' ἐκείνων ἐδυναστεύσαν (ἄλλ. δεξάμενος δι' ἐκείνων ἐδυναστεύσε). Ταῦτα μόνον ἔγραψαν οἱ πρὸ ἐμοῦ, τρισὶ ζημαῖς, μετὰ τὸ, Οἰκισαῖς, τὸ κολοβὸν τοῦ χωρίου δηλώσαντες. Ὡρα δὲ καὶ τὴν γραφὴν παραθεῖναι τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, σὺν οἷς ὁ ἀντιγράφος κατέλιπε κενοὺς διαστήμασι, δηλῶσαι βουλόμενος τὰ λείποντα, μικρὸν ἄνωθεν ἀρξάμενον τοῦ χωρίου· «Οὐδ' ἀρχηγέτας ἌΓΙΑΑΣ, ἀπὸ Ἄγιδος τοῦ ΕΥΡΥΣΘΕ-
 » ΝΟΥΣ. τοὺς δ' πο Εὐρυπῶντος τοῦ Προκλείους ΤΟΥΣ Μ
 » δικαίως. Τοὺς δὲ δεξαμένους ΕΠΑ ΠΟΥΣ ΔΙ' ἐκείνων δυναστεύσαι.
 » Ὄθεν νομισθῆναι, ὅπερ πᾶσιν ἈΠΟΔΙΔΟΤΑΙ σανίαν τε τῶν Εὐ-
 » ρυπῶδων ἔμπεσον οἰκίας ἐν τῇ φυγῇ συντάξει λογ ΓΟΥΝΟΜΩΝ
 » ὄντος τῆς ἘΚΒΑΛΟΥΣΗΣ τοὺς χρησμούς λέγει τοὺς δοθέντας
 » ΠΛΑΕΪΣΤΩΝ. » Ἦς γραφῆς αὗται ἐξ ἐτέρων ἀντιγράφων σισημειών-
 ται ὑπὸ τῶν πρότερον διαφοραὶ. ἌΓΙΑΑΣ ΔΕ, ΕΥΡΥΣΘΕΝΟΥΣ ΝΟ-
 ΜΙΣΘῆΝΑΙ, ΤΟΥΣ ΜΕΝ, ΕΠ ἈΝΘΡΩΠΟΥΣ ΔΙ' (ἄλλ. ΕΠΑ
 ΔΙ'), ἈΠΟΔΕΔΟΤΑΙ, ἘΚΠΕΣΩΝ, ΓΟΥ ΝΟΜΩΝ (ἄλλ. ΓΟΥΜΕ-
 ΝΩΝ), ἘΚΒΑΛΟΥΣΗΣ, ΠΛΑΕΪΣΤΩΝ. Οὕτως οὖν ἐχόντων τῶν ἀντιγράφων, τὸ μὲν Ἄγιδος ἔτρεψα εἰς τὸν γνήσιον πατρωνυμικὸν τύπον, Ἀγιάδας, τὸ δὲ οὐσιαστικόν, Οἰκίας, εἰς τὸ ἐπίθετον Οἰκείας (προστυπικουμένου τοῦ γῆς, ἢ χώρας), τὸ δὲ κολοβὸν καὶ ἀδιανόητον, Σανίαν, ἔδοξε μοι τρεπτέον εἶναι εἰς τὸ Πανσανίαν, κύριον ὄνομα τοῦ προδόντος τὴν Ἑλλάδα (Θουκυδ. α', 94, 95, καὶ 128-134), ὃς ἦν βασιλεὺς τῆς Σπάρτης τεσσαρσεκαίδεκατος ἀπὸ Εὐρυπῶντος. Φυγὴν δὲ λέγειν ἔοικεν, ἢ τὴν εἰς Κελωνάς μονὴν αὐτοῦ, ὅτε τὸ δεύτερον ἐκπελευκῶς τῆς πατρίδος, ἄνευ γνώμης τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἐκ τοῦ Βυζαντίου βία ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεὶς, ἐκεῖ διέτριβεν, ἢ τὴν μετὰ τὴν οἰκαδὲ ἐπάνοδον εἰς τὸ τῆς Χαλκιοῦ ἱερὸν καταφυγὴν, ἣν ἵκα συλλαβεῖν αὐτὸν οἱ ἔφοροι ἐμέλλησαν. Ποῖος δ' ἦν ὁ λόγος ὃν ἔγραψεν, ὡς φησὶν ἔφορος, ἐν ἀθήλοις ἐς διὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων φθοράν. — Στ. 25, Πολλὴν μὲν ἀροτόν.] Ἐκ μηκέτι σωζομένου δράματος Εὐριπίδου, τοῦ Κρεσφόντου. Ἄροτόν ἔγραφα ὀξυτόνως, ΑΤ, Ἄροτον· τὸ μὲν γὰρ, Ἄροτος, ἐπιθετικῶς ἐνθάδε, τὴν ἀροῦσθαι δυναμένην γῆν σημαίνει, τὸ δὲ προπαροξυτονούμενον οὐσιαστικόν, Ἄροτος, αὐτὴν τοῦ ἀροῦν τὴν ἐνέργειαν.

ΣΕΛΙΑ. 115, στ. 6, Φαύλου χθονός.] Κακῶς, οὐκ οἶδα τι παθῶν, ἔγραφα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει pays très-malsain,

καίπερ γράφας πρὸ τῶν τύπων, mauvais pays.—Στ. 9, Οἶαν καὶ ὁ Τυρταῖος φράζει.] Ἐν οἷς λέγει περὶ τῶν Μεσσηνίων, ὅτι,

———— κατὰ πίονα ἔργα λιπόντες,
Φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων,

(Ἰδ. Στράβ. Μέρ. Α, σελ. 379) τοῦ, Πίονα ἔργα, τὴν ἀρετὴν δηλοῦντος τῆς Μεσσηνίας γῆς ὡσπερ καὶ Ὀμηρος οὐ μόνον Πίονα ἔργα (Ὀδύσσ. δ', 318), ἀλλὰ καὶ Πίειραν ἄρουραν (Ἰλιάδ. σ', 541) ὠνόμασε τὴν εὐχερῶς ἀρουμένην καὶ πολυφόρον γῆν. Ὄθεν ἐστὶ διορθοῦν καὶ τὸν Ἠσύχιον, « Πίονος, ΔΙΠΑΡΟΥ, ΑΓΓΡΙΟΥ, εὐτραφοῦς, » πλουσίου, μεγάλου» γράφοντας, ΔΙΠΑΡΟΥ ἌΓΡΟΥ. Ἡ αὐτὴ δὲ μεταφορὰ καὶ ἐν ἀπάσαις σχεδὸν τι ταῖς νεωτέραις γλώσσαις, οἷον ἐν τῇ τῶν Γερμανῶν (fetter Acker), ἐν τῇ τῶν Γάλλων (terroir gras), καὶ ἄλλαις.—Στ. 17, Κάθηται.] Μοναδικὸν ἴσως τὸ Κάθηται, ἐπὶ χώρας ἢ πόλεως, ἀντὶ τοῦ συνήθους Κεῖται.—Στ. 18, Καὶ ἐπάγει καὶ τὸν ἔλεγχον ἡμῖν οὐκ ἀναγκαῖον ὄντα.] Λείπουσε ταῦτα ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων· εὐοίκασι δὲ πως καὶ ἀλλότρια εἶναι τῆς προθέσεως τοῦ Στράβωνος.—Στ. 22, Τὴν κοίλην καλουμένην.] ΔΓ, Τὴν κοίλην Ἥλειν λέγει. Καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲν διαφέρει ὀποτέρων τῶν γραφῶν προέλοιο. Ἡ δὲ ὅλη συνάρτησις τοῦ λόγου οὐκ ἠκριβώται, διὰ Στράβωνος ἀμέλειαν, οὐ δι' ἀντιγραφίαν ἀμυρτίαν. Πολλῶ γὰρ Ἑλληνικώτερον ἦν, ἐνθάδε γε, φάναι, ἄνωθεν ἀρξαμένους, εἰ μὲν γὰρ τὴν Ἥλειαν... εἰ δὲ τὴν παλαιάν, τὴν κοίλην καλουμένην.—Στ. 24, εἰθ' ἢ τῶν Φηρῶν ἐπαρχία ἅπασα.] Ὑποπτα ταῦτα ἄλλως τε, καὶ διὰ τὸ ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων τὴν τῶν λέξεων, Φηρῶν ἐπαρχία, χώραν κενὴν εὐρίσκεσθαι. Ἐν γοῦν τῷ ἐμῷ οὕτως ἔχει ἡ γραφή· εἰθ' ἢ τῶν εὐ πῶν ἅπασα.—Στ. 25, Ἦν Τριφυλίαν.] ΔΓ, Ἦν καὶ Τριφυλίαν.—Στ. 27, Κητώεσσαν, τῶν δὲ, καιετάεσσαν.] Ἐν μὲν ταῖς Ὀμηρικαῖς ἐκδόσεσι (Ἰλιάδ. β', 581, καὶ Ὀδύσσ. δ', 1) φέρεται νῦν, Κητώεσσαν· Ζηνόδοτος δ' ἦν ὁ κριτικὸς ὁ διατεινόμενος γραπτέον εἶναι Καιετάεσσαν.

ΣΕΛΙΑ. 116, στ. 1, Ἀπὸ τῶν κητῶν.] «Κῆτη δὲ περὶ Λάκαιναν » θάλατταν ἀκόωυ γίνεσθαι μεγέθει μέγιστα· καὶ τινές γε τῶν κριτικῶν τὸν Ὀμηρον ἐντεῦθεν εἰπεῖν φασί, Λακεδαίμονα κητώεσσαν» φησὶν ὁ Αἰλιανὸς (Περὶ ζῶων ιδιότητ. ιζ', 6).—Στ. 2, Τὴν τε καιετάεσσαν οἱ μὲν καλαμινθώδη δέχονται.] Ἰσ. γρ. Τὴν δὲ κ. τ. λ. Τὸ δὲ, Καλαμινθώδη, οὐδὲν ἂν ἦττον σήμαιναιτο ὑπὸ

τοῦ Καιετάεσσαυ ἢ ὑπὸ τοῦ Κητώεσσαυ· καὶ γὰρ «Κήτα, καλα-
» μίνθη» φησὶν Ἡσύχιος, καὶ «Καιέτα, καλαμίνθη, Βοιωτοί» ὁ αὐτὸς
πάλιν. Τῷ δὲ τῆς Καλαμίνθης ὀνόματι ἐσήμαινον οἱ παλαιοὶ οὐ μόνον
τὸν παρ' ἡμῖν νῦν καλούμενον Ἄγριοσθόουσσμον, ἀλλὰ καὶ φυτὰ
τούτῳ ἐμπερῆ ἕτερα, οἷον τὴν καλουμένην παρὰ τοῖς νεωτέροις *Nepeta cataria* (Γαλλ. *Herbe aux chats*, ἢ *Cataire*), παρὰ τὸν
νῦν μὲν Κάτον, πάλαι δὲ Αἴλουρον καλούμενον δηλονότι, διὰ τὸ
προσπαθῶς ἔχειν τῇ βοτάνῃ ταύτῃ τὸ ζῶον. Καὶ σκοπητέον διὰ τὴν
συγγένειαν τῆς Κάτας (οὕτω γὰρ καλούμεν τὸν θῆλον αἴλουρον)
πρὸς τὴν παρὰ τῷ Ἡσυχίῳ Κήταν, μήποτε οὐ μᾶλλον ἡμεῖς παρὰ τῆς
Ῥωμαίων φωνῆς ἐλάβομεν τὸν Κάτον (*Catus*), ἢ μεθ' ἡμῶν ἐκεῖνοι,
παρὰ τὴν τῶν ἀρχαίων Κήταν, σημαίνουσιν ἴσως πού τῆς Ἑλλάδος
πάλαι καὶ τὸν αἴλουρον.—Στ. 3, Καὶ ὁ Καιέτας.] Ἐκ ΔΓ προσ-
εἴληφα τὸ ἄρθρον. Τὴν δὲ μέσσην τοῦ ὀνόματος διὰ τοῦ α, Καιιάτας,
ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 313) ἐξήνεγκε Στράβων. Παρ' ἑτέροις
δὲ καὶ Καιάδας, καὶ Κεάδας.—Στ. 7, Φηρσίν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος,
α, 268.—Στ. 16, Δῶρα κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, φ', 13-16.
—Στ. 18, Ἐπενέγκη.] ΗΔ, ΑΓ, Ἐπήνεγκε.—Στ. 21, Φηρῆς.]
ΔΓ (ἀμείνων), Φηράς.—Ἡ μέρος ἦν τῆς Μεσσηνίας.] Ἐκ ΔΓ (ἦν
πισυῦται καὶ ὁ Εὐζάδιος, σελ. 327, καὶ ἄπερ ἐξῆς, σελ. 117, ἐρεῖ
Στράβων), ΑΓ, Ἡς μέρος ἦν καὶ ἡ Μεσσηνία.—Στ. 26, Εἰ-
σιν ὁ τοῦ Ὀρτιλόχου οἶκος.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΓ, Εἰσιν
τῶν Ὀρτιλόχου ὁ οἶκος. Ἡ δὲ Κασωβωνικὴ ἔκδοσις φέρει, Εἰσιν
τοῦ Ὀρσιλόχου ὁ οἶκος.—Στ. 27, Ἐς Φηράς κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς
Ὀδυσσεΐας, γ', 488.

ΣΕΛΙΔ. 117, στ. 4, Δύσσετο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Δύσσετο. Ἐστὶ δὲ
ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 497.—Στ. 5, Οἱ δ' ἴξον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς,
δ', 1.—Στ. 9, Μηδ' οὔσης ἐκεῖ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Μηδ' οὕτως ἐκεῖ.
—Στ. 11, Εἶμι γάρ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, β', 359.—Στ. 12, Δοκεῖ
γάρ συμπύπτειν ΤΟΥΤΟ ΤΟΙΣ τῆς χώρας ἐπιθέτοις ἀν... κοινωνοῦσαν
τῆς κρατείας.] ΗΔ, ΑΓ, ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΤΟΙΣ. ΔΓ, Τούτῳ τὸ τοῖς.
Ὁ πρῶτος μετενεγκὼν εἰς τὴν Ῥωμαίων φωνὴν τὸν Στράβωνα ἠρμή-
νευσε, *Sic nam regionis et urbis epitheta coincidere vide-
buntur*, ὥσπερ ἀν εἰ εὖρε γεγραμμένον, Δοκεῖ γάρ συμπύπτειν
οὕτω τοῖς τῆς χώρας ἐπιθέτοις τὰ τῆς πόλεως. Καὶ εἴη
ἀν ὁ νοῦς τούτων, Εἰ τὴν ἀνωτέρω καλουμένην ὑφ' Ὀμήρου κοίλην
Λακεδαιμόνα μὴ τὴν πόλιν Σπάρτην μερικῶς δεχοίμεθα, ἀλλ' ὅλην

τὴν Λακωνικὴν χώραν, συμπεσεῖται τὰ τῆς πόλεως ἐπιθέτα τοῖς ἐπιθέτοις τῆς χώρας, τουτέστιν ὑποτεθήσεται ὁ Ποιπτής κοίλην ἐπονομάζειν τὴν χώραν, ὡσπερ καὶ τὴν πόλιν. Κατὰ τοῦτον δὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν μεταρροσέον ἐστίν, ἀνθ' ὧν ἠρμήνευσα (tom. III, pag. 219), Et cela s'accorde même avec les épithètes que le poète donne au pays, γράφοντα, Autrement, les épithètes que le poète donne à la Laconie seront les mêmes que ceux dont il qualifie la ville de Sparte. Καὶ ταῦτα μὲν ἔχει αἱ τινος πιθανότητος· τὰ δ' ἐξῆς δυσληπτότερα πέφυκε, διὰ τὴν φθορὰν τῶν ἀντιγράφων, ὧν τὰς κενὰς χώρας συγκαίς ἐσημειώσαμεν, καθάπερ καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν. Προσημειωτέον δὲ καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, πλείους ἔχοντος τὰς κενότητας, Δοκεῖ πίπτειν τούτῳ τὸ τοῖς τῆς χώρας ἐπιθέτοις αὐ εἰ μὴ νῆ Δία ποιητικὴ τις τοῦτο συγχωρήσει ἐξο τιον γὰρ τὴν Μεσσηνίην μετὰ τῆς Λακωνικῆς τῆς ὑπὸ Νέστορι. μηδὲ καθ' αὐτὴν τατ καταλόγω μηδὲ κοινωνούσαν τῆς στρα

Μετὰ δὲ Μαλέας κ. τ. λ. Περί ὧν ἐπιθε ἄπερ ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. — Στ. 18, Ἑρμιονικός.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Ἑρμιονικός. — Στ. 23, Βοιωτικῶ.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Βοιωτικῶ. — Στ. 24, Ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος.] Ἡ νῦν Παλαιὰ ἐμβασίαια καλουμένη, σύνεγγυς οὖσα τῇ Μονεμβασίαια.

ΣΕΛΙΑ. 118, στ. 1, Εὐλίμενον δὲ οὖσαν.] Δι' ὃ καὶ Δίσομος ἐπεκαλεῖτο, ὡς φησὶν Ἡσύχιος· « Δίσομος· οὕτως ἡ Ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν λιμέσιν ἐπέχρητο. » Ὄθεν ἴσως καὶ τὰ ὀνόματα τῆς Παλαιᾶς ἐμβασίαιας, καὶ τῆς Μονεμβασίαιας, τοῦ μὲν τῶν λιμένων, διὰ τὸ ἠχρεῖωσθαι, παλαιοῦ κεκλημένου, θατέρου δὲ, διὰ τὸ μόνον λελείφθαι, Μονεμβασίαιας ὀνομασμένου. — Στ. 8, Αἶ τε Πρασιαὶ καὶ τὸ Τημένιον.] Τὴν νῦν Πρασὸν καλουμένην κόμην, ἣ τὰς Πρασιάς αὐτὰς εἶναι, ἣ γοῦν ἀπ' ἐκείνων τὴν προσηγορίαν εὐληφέναι οἶσται ὁ ἡμέτερος Μελέτιος. Τὸ δὲ Τημένιον, Κάστρον τῆς Ἑλένης λέγεσθαι νῦν φησί. — Στ. 14, Ἡ Ναυπλία.] Ἡ νῦν καλουμένη Ἀνάπλι, οὐ διὰ σύνθεσιν προθέσεως, τῆς Ἀνά, ὡσπερ ἂν εἰκότως τις ὑπολάβοι, ἀλλ' ἐκθλίψει τοῦ τ και πλεονασμῶ τοῦ α, ὡσπερ καὶ Ἀνεραΐδας λέγομεν τὰς Νηρηΐδας. Οἱ δὲ ναυτιλλόμενοι Ἴταλοὶ Napoli di Romania καλοῦσι τὴν Ναυπλίαν, πρὸς ἀντιδιαβολὴν, ὡς ἔοικε, τῆς Ἰταλικῆς Νεαπόλεως, Napoli κακείνης ὑπ' αὐτῶν καλουμένης. — Στ. 20, Περί τὸν Καφηρέα.] Ἀκρωτήριον Εὐβοίας

(τῆς νῦν Εὐρίπῳ καλουμένης) ὁ Καφρηεύς, ἡ Καφαρεύς, ναυαγίῳ ἐπίσημος· ὅθεν αὐτῷ καὶ ἡ νεωτέρα προσεγένετο προσηγορία, ὁ Εὐλοφάγος, τουτέστι πλοίων φθορεύς. Ω δ' οἱ Ἴταλοὶ καλοῦσιν αὐτὸν ὀνόματι, *Caro d'oro*, οὐ χρυσοῦν ἀκρωτήριον σημεῖναι βουλόμενοι, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Καφαρεύς φθεύραντες, οἶμαι, οὕτως ὠνόμασαν. — Στ. 24, Κυκλώπεια δ' ὀνομάζουσιν.] [Ἰσ. γρ. Κυκλώπεια δὲ νομίζουσι. Πλατύτερον ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 124) ἐρεῖ περὶ τῶν Κυκλωπείων τούτων. — Στ. 25, Καὶ γὰρ τοῦτον τοῦ Ποιητοῦ τάξαντος κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, καὶ τοῦτο τοῦ τόπου τάξαντος. ΔΓ, Καὶ τοῦτον κ. τ. λ. Ἐν ἑτέροις δ' ἀντιγράφοις, ἐν οἷς καὶ τὸ ἐμὸν, μετὰ κενοῦ διαστήματος φέρεται, Καὶ νου τάξαντος· ἐν ἄλλοις δὲ, Καὶ εἰ νου τάξαντος (ὅπερ ἴσως ἦν, Καὶ εἰνου τάξαντος). Ἡ τοῖνυν γραπτέον, ὥσπερ ἔγραψα, μεταποιούντα τὸ, Τοῦ τόπου, εἰς τὸ, Τοῦ Ποιητοῦ, ἢ ἀναπληροῦντα τὸ ἐν ἑτέροις κενὸν διάστημα, Καὶ γὰρ τοῦτον ἐκείνου τάξαντος, ἀναφέροντα τὴν ἀνωκυμῖαν εἰς τὸν πρὸ μικροῦ μνημονευθέντα Ὀμηρον. Ἐπιθετὰ περὶ τῆς διορθώσεως ταύτης διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. III, pag. 141, not. 2 et pag. 224, not. 2).

ΣΕΛΙΑ. 119, στ. 2, Ἐρμιόνη καὶ Τροϊζήν.] Ἡ μὲν Κάσρι, ἡ δὲ Τροϊζήν, Δαμαλᾶς νῦν καλεῖται. — Στ. 3, Καὶ Καλαυρία.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸν σύνδεσμον. Περὶ δὲ τῆς νήσου πλατύτερον ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 126) ὁ Στράβων. — Στ. 9, Ἐπίδαυρος] Ἐτέρα τῆς ἀνωτέρω (σελ. 229) Ἐπιδύρου, τῆς ἐπονομαζομένης Λιμηρᾶς, αὕτη ἡ Ἐπίδαυρος, ἥς τὰ ἐρείπια καὶ ἡ σύνεγγυς κώμη, Ἐπίδαυρα μέχρι δεῦρο ὀνομάζεται. — Στ. 19, Ἡ Ἴππιον.] Διαγραφτέον ἴσως τὰς δύο ταύτας λέξεις (ἴδ. κατωτέρ. τὰς σημ. τῆς 120 σελίδ.). — Στ. 21, Ἄργος τε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, δ', 52. — Στ. 22, Οἱ δ' Ἄργος.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 556. — Στ. 24, Ἡμετέρω.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, α', 22.

ΣΕΛΙΑ. 120, στ. 3, Νῦν δ' αὖ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 681. — Στ. 5, Εἰ δὲ κεν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ι', 141. — Στ. 6, Ἡ οὐκ Ἄργεος.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 251. — Στ. 10, Εἰ πάντες.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, σ', 246. Λέγει δὲ τοῦτο Εὐρύμαχος, εἰς τῶν μνησῆρων, πρὸς τὴν Πηνελόπην. — Στ. 12, Ἴππόβοτον δὲ καὶ Ἴππιον ΚΟΙΝΩΣ εἶρηκε.] Οὐκ ἀπήλλακται τὸ χωρίον ὑποψίας ἄλλως τε, καὶ ὅτι ἐν τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ παρατελευταίου ἐπιρρήματος τὸ οὐδὲν μᾶλλον συντόν ΕΓΓΥΣ φέρι. Ἴππόβοτον μὲν γὰρ πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως

(Ιλιάδ. β', 287, γ', 75, 258, και ἄλλ.) ἐπωνόμασεν Ὀμηρος τὸ Ἄργος Ἴππιον δὲ, οὐκ αὐτὸς, ἀλλ' Εὐριπίδης (Ὀρέσ. 1621, και Ἴφιγ. Ταύρ. 700) ἐστὶν ὁ καλέσας. Καὶ ἔοικε μνημονικὸν ἀμάρτημα εἶναι τοῦ Στράβωνος τὸ Ἴππιον· οὐ ἐξηρημένον, ὁ νοῦς ἐστὶν, Ἀχαικὸν μὲν και Ἰάσον Ἄργος ἰδίως Ὀμηρος τὴν Πελοπόννησον εἶρκεν· Ἰππόδοτον δ' αὐτὴν ὀνομάζει ἐπιθέτω και ἄλλαις χώραις κοινῶ· και γὰρ και τὴν Θετταλικὴν Τρίκκην ὁμοίως Ἰππόδοτον (Ιλιάδ. δ', 202) ἐκάλεσε. — Στ. 15, Θουκυδίδης ... φησι.] Καταρχὰς τῆς συγγραφῆς (α', 3). Πλατύτερον δὲ ἐν τῆς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 44-46) ὁ Στράβων διακροτεῖ τὴν Θουκυδίδου δόξαν περὶ τοῦ, Βάρβαρος, ὀνόματος. — Στ. 19, Μυρμιδόνες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 684. — Στ. 23, Οἴζυς ἐς Θάσον κ. τ. λ.] Δε' ὁ και Τρισσιζυρὴν πόλιν ἐπωνόμασε που (παρὰ τῷ Εὐσταθίῳ, σελ. 725, και 1542) τὴν Θάσου Ἀρχιλόχος, οὐ και ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 24) μνημονεύει Στράβων. Ἦν δ' ἡ Θάσος Παρίων ἀποικία (κατωτέρ. σελ. 294), εἰς ἣν κατέφυγε φεύγων τὴν πατρίδα ὁ Πάριος Ἀρχιλόχος. — Ἀντιτιθέασιν.] Ἐκ ΔΓ (οὕτως ἂν γράψας και δίχα ΔΓ), ΑΤ, Ἀττιθέασιν, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἀνθυπέβαλε τῇ οὐδὲν ἕττον ἡμαρτημένη τῆς τε ἐν Ἀμσελοδάμῳ και τῆς ἐν Ὄξονίᾳ ἐκδόσεως γραφῇ, Ἀντιθέασιν (ἀνδ' ἦς τὸ ἐμὸν ἀντιγραφὸν φέρει διηρημένως, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ὀρθῶς, Ἀντιθέασιν). Ἀ, δὲ ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (*tom. III, pag. 227, nof. 2*) ἐσημειωσάμην περὶ τῆς γραφῆς, διορθούσθω τόνδε τὸν τρόπον· L'Antiθέασιν de l'édition d'Almeloveen et de celle d'Oxford est une erreur, de même que l'Ἀττιθέασιν de l'éditeur Allemand; et l'on devoit y substituer Ἀντιτιθέασιν, quand même cette dernière leçon ne seroit pas confirmée par le manuscrit de Medicis. — Στ. 26, Ἄνδρός.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, α', 344.

ΣΕΛΙΑ. 121, στ. 4, Ἰναχος... ἐκ Λυκασίου τοῦ κατὰ τὴν Κυνουρίαν ὄρους τῆς Ἀρκαδίας.] Ὁ μὲν Ἰναχος, Πλανίτσα τανῦν, ὡς φασι, καλεῖται· ὁ δ' ἡμέτερος Μελέτιος τοῦτο μὲν οὐκ οἶδε τοῦνομα, λέγει δὲ ἀμφιβᾶλλον, ὡς τινὲς μὲν τὸ νῦν Ποτάμι τοῦ Ἄργους, αὐτὸς δὲ πιδανώτερον τὸν καλούμενον Μασὸν οἰεταὶ εἶναι τὸν Ἰναχον. Ἀλλ' ἴσως οὐδὲ περίεστιν ὅπως ὁ Ἰναχος, εἴ τω πρὸς ὁ Λουκιανός· φησὶ γοῦν (Χάρ. ἢ Ἐπισκοπ. § 23) « Ἀποδυνήκουσι... και » πόλεις, ὡσπερ ἄνθρωποι· και τὸ παραδοξότερον, και ποταμοὶ ὅλοι· » Ἰνάχου οὖν οὐδὲ τάφος ἐν Ἄργει ἐτι καταλείπεται. » Καὶ ταῦτα μὲν ὅπως ἔχει ἀληθείας, ἢ πείσεως, σκοπεῖτωσαν ἕτεροι· ἐκεῖνο δὲ

μᾶλλον ἀπορίας ἄξιον, ὅτι ἐκ Λυρκείου, ὄρους Ἀρκαδικοῦ, ρίειν λέγει τὸν Ἰναχὸν ὁ Στράβων· τὸ γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ ὄρος Λύκαϊον, οὐ Λύρκειον ὀνομάζεται, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 147) ἐρεῖ. Μῆποτε οὖν ἀντὶ τοῦ Ἀρκαδίας, γραπτέον Ἀργείας, ὡσπερ εἴκασα ἐν ταῖς εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν σημειώσῃσι (*tom. III, pag. 228, not. 1*). Λύρκειον δὲ οὐ μόνον ὄρος, ἀλλὰ καὶ πόλις ἦν τῆς Ἀργείας οὕτω καλουμένη (ἴδ. κατωτέρ. σελ. 130), ἣν Λύρκειαν ὁ Πανυσανίας (β', 25) θηλυκῶς ὀνομάζει, ἴσως ἢ νῦν Λούρκα γραφομένη ἐν τῷ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννήσου Πίνακι.—Στ. 5, Περὶ δὲ τῶν μυθευομένων πηγῶν εἴρηται.] Τῶν πηγῶν τοῦ Ἰναχοῦ δηλονότι, περὶ ὧν ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 365) ἐμνημόνευσε.—Στ. 6, Πλάσματα ποιητῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλάσματα τῶν ποιητῶν.—Στ. 8, Θεοὶ δ' αὖ θέσαν Ἄργος ἄνδρον.] Ἐξ ἀδήλου ποιητοῦ τὸ ἔπος· ἡμαρτημένον δὲ, εἰδ' οὕτω γράφοιτο, εἰδ', ὡς εἴκειν ἀνεγνωκέναι ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστῆς, Θεοὶ δ' αὐτίκα θέσαν Ἄργος ἄνδρον.—Στ. 11, Αἰτιῶνται δέ.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Αἰτιῶνται δέ.—Στ. 13, Καί κεν ἐλέγχιστος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, δ', 171.—Στ. 16, Πολύφθορον.] Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους (Ἠλέκτρ. 10).—Στ. 19, Νῦν μὲν πειράται.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. β', 193.—Στ. 21, Χρόα.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, β', 376.—Στ. 23, Αἶδι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, α', 3.—Στ. 28, Πολύδ' ἴψιον Ἄργος.] Διασησαντες τὸ ἀρχικὸν ζοιχεῖον τοῦ Δίψιον, σύνδεσμον ἔπλασαν οἱ Γραμματικοὶ, ἢ μᾶλλον μόριον, τὸ Δέ, ἰσοδυναμοῦν τῇ προθέσει, Εἰς· τοῦτο δὲ τολμήσαντας, ἐπόμενον ἦν καὶ καθ' ὑπερβατὸν ἐξηγήσασθαι τὸ λεγόμενον· τὸ γὰρ σὺνηθες ὤφειλεν εἶναι Πολὺ ἴψιον Ἄργος δε.

ΣΕΛΙΑ. 122, στ. 3, Ἐρασίνοσ.] Ὁ αὐτὸς ἴσως τῷ Χάρητι ποταμῷ, οὗ μνημονεῖει Πλούταρχος (Ἄρατ. § 28). Σώζειν ἔτι τοῦνομα τὸν Ἐρασίνοιν ὁ νεώτατος τῆς Πελοποννήσου Πίναξ μαρτυρεῖ· ὁ μόντος Μελέτιος Κεφαλάρι φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι.—Στ. 5, Ὀρνεις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀρνεις.—Στ. 9, Ἀρσῖνον.] Ἰσ.γρ. Ἀρσεινον.—Στ. 15, Λέρνη κακῶν.] Λέρνην φασὶν ὀνομάζεσθαι νῦν καὶ Μύλους (LES Moulins) τὴν αὐτὴν, κωμην πλησίον κειμένην τῆς πάλαι λίμνης Λέρνης.—Στ. 19, Ἄργος ἄνδρον κ. τ. λ.] Ησιόδου τὸ ἔπος εἰναί φησιν Εὐστάθιος (σελ. 461).—Στ. 21, Διαφερόντως, ὡς ἐν ἀπορίᾳ ὑδάτων εὐπορίαν εἰσάγοντα.] ΗΔ, ΑΤ, Διαφερόντως· ἐν εὐπορίᾳ ὑδάτων ἀπορίαν εἰσάγοντες. Οὕτω δὲ πως καὶ ὁ πρῶτος ἐκλατινίσας τὸν Στράβωνα διέθηκε τὰς ἀντικειμένας λέξεις, qui in

aquarum penuria aquarum abundantiam inducunt, καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς ἐκδηλότερον, come quelli che nella carestia dell' acqua ve n'adducevano abundantemente, ἀμφοτέροι καὶ τὴν μετοχὴν συνάψαντες πρὸς τὸ Φρέατα. — Στ. 25, Πελασγῶτας κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Ἀρχελαίου, μηκέτι σωζομένου δράματός, Εὐριπίδου οἱ ζῆχοι, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 296) ἐδήλωσε Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 123, στ. 5, Καὶ Ἰασον Ἄργος.] Δεικτραπτέον ἴσως ταῦτα οὐ γὰρ ἐκ τῶν μὴ εἰρημένων Ὀμήρω εἰσί. — Στ. 9, Ἀργεῖη Ἐλένη.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 325. — Στ. 11, Ἐξί πόλις.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ζ', 152. — Στ. 13, Μέσον Ἄργος.] Ἐκ τῆς Οὐδυσσεΐας, α', 344. — Στ. 15, Πολλῆσιν κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 108. — Στ. 16, Ἄργος δὲ καὶ τὸ πεδίον.] Κατὰ ζοιχείων ἴσως μετάθεσιν, ἀντὶ τοῦ Ἄγγρος, οὕτως ὠνόμαζον Θετταλοὶ καὶ Μακεδόνες τὸ πεδίον. Ἰσως δὲ καὶ τοῦ πεδίου τὸ ἀργόν, τουτέστι τὸ μὴ εἰργασμένον, μέρος μόνον οὕτως ἔλεγον. — Στ. 22, Δειλόντο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δειλόν. Ὅτι δὲ προέχει ἐνθάδε ἡ μέση διάθεσις τῆς ἐνεργητικῆς, δηλοῖ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν νῦν φωνή, Ἐμοιράσθησαν, λέγουσα (μέσως) ἐπὶ παραπλησίῳ μερισμοῦ, οὐκ Ἐμοίρασαν. — Στ. 26, Ἀμφοῖν τὸ πρὸς ταῖς Μυκῆναις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ πρὸς ταῖς Μυκῆναις ἀμφοῖν.

ΣΕΛΙΑ. 124, στ. 6, Ἀργολικῆν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λακωνικῆν. — Στ. 19, Οἱ δ' Ἄργος κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 559-562. — Στ. 26, Τειχίσαι διὰ Κυκλώπων.] Διὰ δὲ τὰ ἐξίσινα ταῦτα τείχη, ὧν ἐξί μέχρι δεῦρο τὰ ἔχνη θεάσασθαι, καὶ Ὀμηρος ἰδίως Τειχιόεσσαν ἐκάλεσε τὴν Τίρυνθα, καὶ Τιρύνθειον πλίνθειμα, οὐκ οἶδ' ὅστις ἕτερος ποιητὴς παρ' Ἠσυχίω. Οὐ μόνον δὲ ταύτην, ἀλλὰ καὶ τὰ Μυκηνῶν καὶ Ἄργους Εὐριπίδης (Ἠλέκτρ. 1158) Κυκλώπεια οὐράνια τείχη ὠνόμασε. Πιστοῖται γὰρ ἐκ λίθων ἀργῶν τηλικούτων, ὡς « μὴδ' ἂν ἀρχὴν κινηθῆναι τὸν μικρότατον ὑπὸ ζεύγους ἡμίονων », ὡς φησι Πανυσανίας (β', 25), αὐτὸς θεασάμενος. Καὶ εἰκὸς διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ἐργασασμένους αὐτὰ Κύκλωπας κληθῆναι, οὐχ ὅτι κοινὸν ἦν αὐτοῖς τι καὶ τοῖς μυθευομένοις Κύκλωψιν, ἀλλ' ὅτι, ὡσπερ ἐκεῖνοι κορυφὰς ὄρεων ἀποβόρηγνύντες ἔβαλλον ἀντὶ λίθων (Ὀδυσσ. ι', 481) ὡσαύτως καὶ οἱ τειχίσαι τῆς Τίρυνθος μεγίστους λίθους, ἢ μᾶλλον πέτρας, μετακινεῖν οἰοί τ' ἦσαν. Κεῖσθαι δὲ τὰ μὲν τῆς Τίρυνθος τείχη ἐν τόπῳ, Παλαιὸν Ἀνάπλι, ταῦν καλουμένων, τὰ δὲ τῶν Μυκηνῶν ἐν τῷ λεγομένῳ Καρβάθι, φασὶν οἱ νεώτατοι τῶν περιουθευσάντων

δευσάντων τὴν χώραν (Ἰδ. τὴν Γαλλ. μετάφρ. τοῦ Chandler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce, tom. III, pag. 469-470*)—Γασιρόχειρας.] Τουτέστι, τοὺς ἀπὸ χειρῶν τὴν γαστέρα πληροῦντας. Τὰ μὲν ἀντίγραφα ἀπαξάπαντα ταύτην φέρει τὴν γραφήν, ἢ μαρτυροῦσιν ὅτι Ἡσύχιος καὶ ὁ Ἐτυμολόγος, οὕτως ὀνομαζόμενος τοὺς ἀπὸ χειρῶν ζῶντας. Ἀλλ' οἱ αὐτοὶ οὗτοι ἐκαλοῦντο, κατ' ἀναστροφὴν τῆς συνδέσεως, καὶ Χειρογάσσορες, καὶ προσλήψει προδέσεως, Ἐγχειρογάσσορες, μαρτυρούντων τοῖς ὀνόμασι καὶ τῶν εἰρημένων Λεξικογράφων, καὶ αὐτοῦ Εὐσαθίου (σελ. 286). Πολυδεύκης δὲ λέγει, ὅτι καὶ Ἐκαταίου ἡ λέξις, ὁ Χειρογάσσορ. Φέρεται δὲ καὶ Νικοφώντος κωμῶδια καλουμένη Χειρογάσσορες, καὶ Νικοχάρους ἑτέρα ὁμώνυμος (Ἰδ. Ἀθην. σελ. 389 καὶ 645). Ἔοικε δ' οὖν ἀναλογώτερον συντεθεῖσθαι ὁ Χειρογάσσορ καὶ ὁ Ἐγχειρογάσσορ, ἵνα σημάιη τὸν ἀπὸ χειρῶν τὴν γαστέρα πληροῦντα, καθά καὶ Ἀριστοφάνης Ἐγγλωττογάσσορας εἴρηκε (Ὀρν. 1695) τοὺς ἀπὸ γλώσσης βιῶντας συκοφάντας.—Στ. 28, Τὰ σπῆλαμα τὰ περὶ τὴν Ναυπλίαν.] Ὡν ἀνωτέρω (σελ. 118) ἐμνημόνευσε.

ΣΕΛΙΑ. 125, στ. 7, Εἰς Ἐπίδαυρον.] Τὴν ἐπονομαζομένην, Λιμηρὰν, οἶμαι, ἧς ἀνωτέρω (σελ. 117) ἐμνήσθη.—Στ. 10, Εἰς τὴν Μεσσηνίαν μετακίσθησαν, ἐν ἧ ἔστιν ὁμώνυμος τῇ Ἀργολικῇ Ἀσίῃ πολίχνη.] Ἐξ ΕΔ (ἦν ἐπιδιώρθωκα τῇ προσλήψει τῆς δευτέρας προδέσεως), ΑΤ, Ἰπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Μεσσηνίαν μετακίσθησαν· καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ Ἀργολικῇ Ἀσίῃ πολίχνη. Τὸ δὲ Ἡ (ἢ Ἐν ἧ) ἔστιν ὁμώνυμος κ. τ. λ. οὕτως ἐκδεκτέον οἶμαι, ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγεν, Ἐν ἧ Μεσσηνίᾳ ἐστὶ πολίχνη, ἦν ὀνόμασαν Ἀσίην οἱ μετοικισθέντες, ὁμώνυμος τῇ Ἀργολικῇ Ἀσίῃ, ἀφ' ἧς μετακίσθησαν. Καλεῖται δὲ νῦν ἡ μὲν Ἀργολικῇ Ἀσίῃ, Φοῦρνος, ἡ δὲ Μεσσηνιακῇ, Φανερωμένη.—Στ. 16, Ἐρμιόνη.] Κλίνεται Ἐρμιῶν, καὶ Ἐρμιόνη· καλεῖται δὲ νῦν Κασρί.—Στ. 17, Ἀλιεῖς.] Κοινὸν ὄνομα τῆς τε πόλεως καὶ τῶν κατοίκων. Ὁ Σκύλαξ μέντοι Ἀλίαν αὐτὴν ὀνομάζει, Θεουκυθίδης δὲ Πληθυντικῶς Ἀλιάς (ὡς Πλαταιάς), Πausanias δὲ, Ἀλίχην.—Στ. 19, Ναῦλον.] Τὸ καλούμενον ἰδίως Δανάχην. Ἰδ. τὰ ἐν τῇ Γαλλ. μετάφρ. σημειωθέντα μοι.—Στ. 20, Καὶ τὴν Ἀσίην.] Ἰσως ἐγγέγραπτο, Τὴν Ἐρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίην, ὥσπερ ἔοικεν ἀνεγνωκέναι ὁ Εὐσαθίος (σελ. 287). Ἄμφω γὰρ ταύτας τὰς πόλεις Ἡρόδοτος (ἡ, 43 καὶ 73) ὑπὸ Δρυόπων οἰκισθῆναι λέγει. Καὶ πόλις δὲ Δρυόπη καλουμένη ἦν περὶ τὴν

Ερμιόνην, εἰ χρή πιεῖσιν Στεφάνῳ τῷ Βυζαντίῳ.—Στ. 23, Σκύλλαιον.] Ἀκρατήριον, Σκύλλος ἔτι καὶ νῦν καλούμενον (Cap Scyllo).

ΣΕΛΙΑ. 126, στ. 1, Ηἰόνες.] Ἴσως τὸ νῦν Παλαιοχώριον καλούμενον (ἴδε τὴν Γαλλ. μετάφρ. τοῦ Chandler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce, tom. III, pag. 234 καὶ 463*).—Μυκηναῖοι.] Διανοίας ῥεμβασμῶ Messeniens ἐπέφρασαι τοῦνομα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, ἀντι τοῦ Mycéniens.—Στ. 4, Τροιζήν.] Ἡ νῦν καλουμένη Δαμαλᾶς. Ταύτης τὸν Ἐπίσκοπόν ποτὲ φασιν, οὐκ ἀγαπῶντα τοῖς λεπτοῖς τῶν ἰχθύων, ἐθελῆσαι ἐπὶ μειζόνων ἄγραν αὐτὸν ἐκπλεῦσαι· ἐν δὲ τῇ ἀλειᾷ ὑπὸ βαρβάρων πειρατῶν ἀλόντα εἰς Λιβύην ἀχθῆναι, κάκει δουλεύειν, ὅτε μὲν ἀλήθοντα, ὅτε δὲ τοῦ δεσπότου τὸ νήπιον κατακοιμίζοντα. Διὸ καὶ ᾠδὴν ἔτι καὶ νῦν ᾄδουσαι παρά τοῖς ποτὲ Τροιζηνίοις τοῦ γαστριμάργου Ἐπισκόπου τὴν τύχην ἐπισκώπτουσαν, ἣν ἀντέγραψεν ὁ Ἄγγλος περιηγητὴς (Chandler, *Voyag. dans l'Asie, etc. T. III, p. 245*) οὕτως ἔχουσαν·

Πίσκοπε τοῦ Δαμαλᾶ,
Μῆτε νοῦν, μῆτε μυαλά.
Τὰ μικρὰ δὲν ἤθελες,
Τὰ μεγάλᾳ γύρευες.
Τράβα τὸ χερόμυλο,
Κούνα τὰραπόπουλο·

καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν μετέφρασε γλώσσαν ὁ ἀξιότατος τοῦ ἐπιγράφομένου συγγράμματος *Raison, folie, etc.* πατὴρ τοῦτον τὸν τρόπον·

De Damala prélat glouton,
Pauvre d'esprit, tête légère!
Le fretin ne pouvoit tē plaire,
Et tu cherchais le gros poisson.
Vas au moulin tourner la pierre,
Et puis berce le négrillon.

—Στ. 7, Καλαυρία.] Ἦς καὶ ἀνωτέρῳ (σελ. 119) ἐμνημόνευσεν. Ἔστι δὲ ὁ νῦν καλούμενος Πόρος (Chandler, *Voyag. etc. tom. III, pag. 227*), οὐχ ἡ Ὑδρα, ὡς περ ἐνομιζέτο τέως. Ἐπίδει καὶ ἄπερ ἰσημειωσάμην ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 15, Ἐρμιόνη.] ΗΔ,

ΑΤ, Ἐρμίων' εἰ γὰρ καὶ διαφορεῖται ἡ κλίσις τοῦ ὀνόματος, ὡσπερ ἔφην (ἀνωτέρ. σελ. 161), οὐκ εἰκὸς τῇ περιττοσυλλάβῳ κλίσει χρῆσασθαι ἐνθάδε τὸν Στράβωνα, τὴν ἰσοσύλλαβον μέχρι τοῦδε προελομένου, ἄλλως τε καὶ Ὀμηρικὴν οὔσαν.—Στ. 20, Ἐφύλαττον ὅμως.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐφύλαττον πῶς. Καὶ ὁ Ἰταλὸς δὲ μεταφρασῆς τὸν ἐναντιωματικὸν ἠρμήνευσε, Servavano però, ἄμεινον ἂν ἠρμήνευσας, Servavano però.—Στ. 21, Καταφυγόντας.] Ἰσ.γρ. Καταφεύγοντας.—Στ. 23, ᾧ προσετέτακτο.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅς προσετέτακτο. ΔΓ, Ὡς προσετέτακτο : Οἷς προσετέτακτο.—Στ. 24, Ὅν ἂν εὔρη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅν εὔροι.—ὄντων παραπλησίαις.] ΗΔ, ΑΤ, ὄντων ταῖς παραπλησίαις.

ΣΕΛΙΑ. 127, στ. 7, Ἡ πόλις.] Διαγραφτέον ἴσως τὸ ἄρθρον.—Στ. 9, ἱερόν.] Καὶ ὁ τόπος δὲ ἐν ἧ δεικνύται τὰ ἴχνη τοῦ ἱεροῦ, ἱερόν, μέχρι καὶ δεῦρο καλεῖται, δισσυλλάβως προφερόμενον, ὡσπερ ἂν εἰ ἐγέγραπτο, Γερόν, ὅθεν ἀπατηθεὶς ὁ Ἄγγλος περιηγητὴς Γεραο αὐτὸ ὀνομάζει, ἄμεινον ἐν τῷ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννήσου πίνακι γραφόμενον. Ιερο.—Στ. 16, Μέθανα.] Ὡσπερ καὶ νῦν ἐτι καλεῖσθαι φασι.—Στ. 17, Ἐν τισιν ἀντιγράφοις, Μεθώνη κ. τ. λ.] Ἐν ἅσασιν μὲν οὖν τοῖς ἀντιγράφοις τοῦ Θουκυδίδου Μεθώνη (καὶ οὐ Μέθανα) ταῦν φέρεται. Καὶ αὐτὸς δὲ Στράβων Μεθώνην ἀλλαγῶ (Μέρ. Α, σελ. 76) ταύτην ἐκάλεσε.—Στ. 20, Ἐν τῇ Τροιζήνι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τῇ Τροιζήνι.—Στ. 25, Αἴγινα.] Σώζουσα καὶ νῦν τοῦνομα.

ΣΕΛΙΑ. 128, στ. 5, Οἱ τ' ἔχον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 562.—Στ. 8, Οἱ ἀπ' αὐτοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Οἱ ὑπ' αὐτόν. Πισοῦται δὲ τὴν διόρθωσιν ὁ τε πρῶτος ἐκλατινίσας τὸν Στράβωνα, ejusque posterī, καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφρασῆς, e i suoi descendentī. Εἰσὶ δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ, οὓς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 155) Αἰακίδας καλεῖ.—Στ. 9, Ἀμφισθητήσασα πρὸς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀμφισθητήσασά ποτε πρὸς.—Στ. 17, Βέλινα.] Βλένθαν αὐτὴν καλεῖσθαι λίγει ὁ Σοφιανὸς παρὰ τῷ Ὀρτελίῳ. Ὁ Δαμείλλης δὲ τὴν νῦν Λαβοῦσαν οἶεται εἶναι πικανώτερον δ' ἕτεροι τὴν καλουμένην τοῦ Ἁγίου Γεωργίου νῆσον (Saint-George d'Arbora). Αὕτη γὰρ τῶν περὶ τὴν Αἴγινα νήσων ἐστὶν ἀνατεινούσα πρὸς τὸ πέλαγος, ὡς φησι Στράβων.—Στ. 23, Ἐπιφέρειεν.] Ταύτην ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προεἰλετο ἐκ πολλῶν ἀντιγράφων τὴν γραφὴν τῆς προτοῦ φερομένης, Ἐπισπείροιεν. Ἰσως καὶ ἑτέρα γραφὴ ἦν ποτ' ἀμείνων, Ἐπιφοροῖεν.—Στ. 25,

Ὄμωνυμος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὄμωνυμος. Τοῦ δὲ ἐπιρρήματος τρισὶ σιγμαῖς διέσειλα τὸ προηγούμενον· ἕτερον ἐπιρρήμα, Πάλαι, λέπειν τι βουλόμενος ἐμφῆναι· οὐ γὰρ εἰκὸς εἰρηκῆναι τὸν Στράβων κατὰ τοὺς ἐν τῇ Ἀττικῇ δύο δήμους, τῷ ὀνόματι τῆς Οἰνός γωνοριζόμενους, ὀμωνυμῆν τῇ Οἰνώνῃ. Διὸ καὶ τινες τῶν κριτικῶν, οὕτως ἀναπληροῦν χρῆναι εἶκασαν τὸ κενὸν, Οἰνώνῃ πάλαι, καὶ Οἰνόῃ ὀμωνύμως κ. τ. λ. — Στ. 27, Οἰνός.] Οἰνώνης ἅπαντα φέρουσι τάντιγραφα· ἀνδ' οὐ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης διορθῶν ἔγραψεν, Οἰνόη, ὅπερ αὐτὸς κατὰ γενικὴν ἐξενεγκεῖν δεῖν ὑπέλαβεν· ἢ γὰρ συνάρτησις ἐστὶ, τὰ τῆς Οἰνός πεδία, τὰ σύγχορτα (τουτέστιν ὁμοροῦντα, ἢ συνάπτοντα) ταῖς Ἐλευθεραῖς. Ἐοικασί δὲ τὰ πεδία ταῦτα τὰ περὶ τὴν Οἰνόνην, ἐπ' εὐκαρπία τεθρυλλῆσθαι, ὡς ἐστὶν εἰκάσαι καὶ ἐκ τοῦ Δουκιανοῦ (Ἰκαρομηνίπ. § 18), ἐν οἷς λέγει, « τοῖς μέγα φρονούσιν » ἐπὶ τῷ... Μαραθῶνος ἔχειν τὰ περὶ τὴν Οἰνόνην. » — Στ. 28, Ταῖς Ἐλευθεραῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς.

ΣΕΛΙΑ. 129, στ. 11, Οἱ δ' Ἰρίνη.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, β', 496. — Στ. 13, Οἱ δ' Ἄργος.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 559. — Στ. 17, Σχοῖνόν τε] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 497. — Στ. 20, Οἱ ρ' Ἰθάκην.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 632. — Στ. 22, Τῇ Αἰγίνῃ τὸν Μάσσητα συνῆψεν.] Ἐν τοῖς ἀνωτέρω (σελ. 124) παρατεθεισὶν ἔπεισι.

ΣΕΛΙΑ. 130, στ. 1, Κεγχραιά.] Ἡ νῦν καλουμένη Ἀγλάκαμπος κόμη, ἢ μᾶλλον Ἀχλαδόκαμπος, καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννήσου πίνακι ἀπὸ τῆς Ἀχράδος (ἢν Ἀχλάδα καλεῖ ἢ συνήθεια), ἐπιπολάζοντος ἴσως περὶ τὴν κόμην τῶν δένδρου. Σημειούσθω δὲ, ὅτι καὶ τὸ παλαιὸν αὐτῆς ὄνομα, Κεγχραιά, ἀπὸ φυτοῦ ἐτέθη τῆς κέγχρου. — Στ. 4, Λυκούργιον.] Γραπτέον, ὡς τινες παρήνεσαν τῶν κριτικῶν, Λύρκειον. — Στ. 5, Ἡ μὲν ὀμωνυμος τῷ ὄρει τῷ...] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα καὶ τὸ τελευταῖον ἄρθρον καὶ τὴν σημειώσιν τοῦ κενοῦ διαστήματος τὴν μετὰ τὸ ἄρθρον, ὅπερ ἴσως οὕτως ἐπεπλήρωτο· Τῷ ὄρει τῷ κατὰ τὴν Κυνοῦριαν, κάκεινῳ Λυρκείῳ καλουμένῳ (Ἰδ. τὰ ἀνωτέρ. σελ. 159, σημειωθέντα). — Στ. 8, Ἄργος τε Σπάρτη τε.] Αὐτὰ εἰσὶν Ὀμήρου τὰ ἔπη (Ἰλιάδ. δ', 52). — Στ. 11, Ὑπερέβαλλοντο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπερέβαλλοντο. — Στ. 14, Ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν δεῦτερον τῶν συνδέσμων. — Στ. 23, Οἱ δὲ Μυκῆνας κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, β', 569-576.

ΣΕΛΙΑ. 131, στ. 4, Μυκῆναι... ἔκτισε δ' αὐτὰς Περσεύς.] Διὰ

Κυκλώπων καὶ αὐτός, ὡςπερ ὁ Προῖτος τὴν Τίρυνθα (ἰδ. τὰ σημειωθ. ἀνωτέρ. σελ. 160). Διὸ καὶ Εὐριπίδης (ἴφ. Αὐλ. 1500),

Πόλισμα Περσέως

Κυκλωπίων πόνον χερῶν,

καλεῖ τὰς Μυκήνας. — Στ. 9, Ἐν Τριχορῦθω.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν τῇ Κορίνθῳ. Ἐπιθετὰ τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. III, pag. 249, not. 2) περὶ ταύτης τῆς διορθώσεως. Ἰδ. καὶ τὸν Στράβωνα ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 139). — Στ. 10, Μακαρίαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀκαρίαν. — Στ. 12, Ἐκ τῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ τῆς. — Στ. 13, Τοὺς καὶ τὸ Ἄργος,] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τοὺς τὸ Ἄργος. ΔΓ, Καὶ τὸ Ἄργος. Ἐπιθετὰ τὰ ἀνωτέρω (σελ. 124) εἰρημένα τῷ Στράβωνι καὶ κατὰ ταύτην τὴν νῦν διορθῶσιν μεταρρύθμιξε καὶ τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν (tom. III, pag. 250), ἀντὶ τοῦ, des Héraclides, et de ceux qui possédoient Argos, γράφων, des Héraclides, qui possédoient aussi Argos. — Στ. 20, Κλέωναι.] Αὶ Κλένα, ἢ Κλένια (Klegna) νῦν, ἐνικῶς καὶ συγκεκομμένως, καλούμεναι. — Στ. 23, Νεμέα.] Ἦς τὸν τόπον νῦν κατέχει χωρίον καλούμενον, Ἅγιος Γεώργιος. — Στ. 26, Βέμβιναι.] Πολλὰ τῶν ἀντιγράφων φέρει, Βέλδιναι, οὔπερ οἱ κριτικοὶ τὴν Βέμβιναι γραφὴν εἰκότως προσιλόντο. Ἐνδέχεται μέντοι καὶ τὸ ἀρχαῖον διττὴν ὑπάρχει τὴν προφορὰν τοῦ ὀνόματος. Παρὰ τῷ Πλίνιῳ (IV, 6), ὃς κακῶς αὐτὴν τῇ Ἀρχαδίᾳ προσνέμει, καλεῖται Βεμβιναδίαι, Bembinadia, ὅπερ ἡμῖν ἔδοξε γραφικὸν ἀμάρτημα εἶναι, θεῶν διηρημένως γράφειν Bembina dia, τούτέστιν, Βέμβιναι ἱερά· ἢ εἰκὸς οὕτω κεκλήσθαι διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Νεμέων ἱερόν ὄντα. Ὁ γὰρ Πλίνιος τὴν αὐτὴν εἶναι βούλεται τῇ Νεμέᾳ τὴν Βέμβιναν. Ἔοικεν εἶναι τὸ νῦν Βερβάλι καλούμενον, χωμύδριον Κλεωνῶν πλησίον κείμενον, καὶ κόμης ἐτέρας καλουμένης, Ἅγιον ὄρος, διὰ τὴν αὐτὴν ἴσως αἰτίαν, δι' ἣν καὶ Πλίνιος ἱερὰν προσηγόρευσε τὴν Βέμβιναν.

ΣΕΛΙΑ. 132, στ. 10, Τὸν ἐπὶ Μαλεάς.] Γραπτέου, Τὸν περὶ Μαλεάς, καθάπερ ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. — Στ. 11, Αὐτόθι· ὄθι καὶ πεζῇ τῶν ἐκκομιζομένων.] ΗΔ (συναδόουσα τῇ ἀρχαίᾳ λατινικῇ μεταφράσει), ΑΤ, Αὐτόθι· καὶ πεζῇ δὲ τῶν ἐκκομιζομένων. ΔΓ, Αὐτόθι· καὶ πεζῇ τε τῶν ἐκκομιζομένων: Αὐτόθι· καὶ πεζῇ τῶν ἐκκομιζομένων (ἄνευ τοῦ δευτέρου συνδέσμου). — Στ. 13, Τὰ τέλη.] Τινὰ τῶν ἀντιγράφων φέρει, Τὰ

τέλη ἐκείσε (μετὰ τοῦ τοπικοῦ ἐπιρρήματος) ὅπερ εἰ γνήσιον, ἔχοις ἂν καὶ οὕτω τάττειν, ἄνωθεν ἀρξάμενος, τὴν περίοδον· « Αὐτόθι. » Καὶ περὶ δὲ τῶν ἐκκομιζομένων ἐκ τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῶν εἰσαγομένων, ἐπίπτε τὰ τέλη ἐκείσε τοῖς τὰ κλείδρα ἔχουσι. » Κλείδρα δὲ λέγει τὸν Ἰσθμὸν, ὃν κατεῖχον οἱ Κορίνθιοι. — Στ. 18, Τούτους δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Τούτους τε. — Στ. 24, Τῆς δεξαμένης αὐτὸν πόλεως.] Οἱ ἀρχαῖοι μεταφρασαὶ ἠρμήνευσαν, ὥσπερ ἂν εἰ ἐγγραπτο, Τῶν δεξαμένων αὐτὸν πόλεων. — Στ. 25, Ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ.] Ὁν Στράβων ἀλλαχού (Μέρ. Α, σελ. 293) Λουκούμωνα ὀνομάζει.

ΣΕΛΙΑΔ. 133, στ. 10, Τριῶν ἡμισυ σαδίων.] Ὡσπερ καὶ ἐν τῇ συνθηκῇ φαμέν, οὐ κλίνοντες, οὐδὲ συνδέοντες τὸ ἥμισυ, ἀντὶ τοῦ, Τριῶν σαδίων καὶ ἡμίσεος. Τῶν τις κριτικῶν εἶκαζε, μηδὲν δέον, γραπτέον εἶναι, Τριῶν ἡμισαδίων, τουτέστιν, ἐνὸς σαδίου καὶ ἡμίσεος. — Τὴν δ' ἀνάβασιν καὶ τριάκοντα σαδίων.] Συμβαίνει τὸ μέτρον τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τῶν νεωτάτων περιοδευτῶν· ὥρα γὰρ μιᾶς σχεδὸν τι διασήμετι ἀπέχει τῆς Κορίνθου τὸ ἐπὶ τοῦ Ἀκροκορίνθου ἔρυμα. Ἴδε τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ Chandler, *Voyag. dans l'Asie min., etc. tom. III, pag. 473, not. 190.* — Στ. 19, Ἐγένετο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐγένετο. — Στ. 21, Μέντοι καὶ ἐνθάδε.] ΗΔ, ΑΓ, Μὲν τὸ ἐνθάδε. — Στ. 28, Καὶ φρεάτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Καὶ τῶν φρεάτων.

ΣΕΛΙΑΔ. 134, στ. 3, Ἦκω περίκλυτον κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου, τραγωδίας Εὐριπίδου μηκέτι σωζομένης, οἶονταί τινες εἶναι τὰ ἔπη, ἃ καὶ Πλούταρχος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ (§ 21) παρατίθεται οὕτως,

Ἵδατι χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦσ'
Ἀκροκόρινθον·

ὅθεν ὀρμηθέντες οἱ κριτικοὶ, ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν καὶ διατάττειν ἐπεβίβλonton καὶ τὰ ὑπὸ Στράβωνος ἐνθάδε παρατιθέμενα, ὡς ἐστὶν ἰθεὺς ἐν ταῖς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου σημειώσεσι. — Στ. 6, Δεκτέον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Δεκτέον. — Στ. 13, Ἰπούσαν.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιου Πλήθωνος, ΑΓ, Ἰποπεσοῦσαν. — Στ. 14, Ἰερού τινος ἢ βασιλείου, ΔΕΥΚΟΛΙΘΟΥ πεποιμένου, κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, ΔΕΥΚῶ ΛΙΘῶ. Τοῦ δὲ ὄλου ΔΓ φέρεται καὶ αὕτη, Ἰερόν τινὸς ἢ βασιλείου, λευκολίθῳ πεποιημένον. Ὁ νοῦς καὶ ἡ συνάρτησίς ἐστι, Τὸ Σισύ-

φαιόν ἐστι, διασῶζον ἐρείπια οὐκ ὀλίγα ἱεροῦ τινος, ἢ βασιλείου, πιπτοιμένου ἐκ λευκολίδου.— Στ. 19, Τῆ Φωκίδι Κορινθίαις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κορινθίας τῆ Φωκίδι.— Καὶ Σικυωνίας πρὸς ἐσπέραν. Ἰπέρκειται δὲ τούτων ἀπάντων τὰ καλούμενα ὄνετα ὄρη.] ΔΓ (καὶ ζίξις), Καὶ Σικυωνίας. Πρὸς ἐσπέραν δ' ὑπέρκειται τούτων ἀπάντων τὰ καλούμενα ὄνετα ὄρη. Οὐδετέρα τούτων τῶν γραφῶν ἔρρωται. Ἐπιδι τὰς εἰκασίας τῶν κριτικῶν καὶ τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.— Στ. 22, Καὶ τῆς παρά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ τῆς παρά.— Στ. 24, Λέχαιον.] Παλάγιον (Palagio) τὸ Λέχαιον νῦν καλεῖσθαι οἴεται ὁ Δαμβίλλης· Ἐν δὲ τῷ τῆς Πελοποννήσου πίνακι γράφεται Πύργος Βαλάγα, ἢ Μπαλάγα (Tour Balaga), ὅπερ ὑπονοεῖν παρέχει Παλάτιον εἶναι τὸ γνήσιον ὄνομα, οὐ Παλάγιον.— Στ. 25, Κεγχραιά.] Σῶζουσι καὶ νῦν τοῦνομα· ὁ δὲ Καλλίμαχος Κερχνίδα κύτὰς ὀνομάζει. Ἐτραίαι δ' εἰσὶ τῶν ἀνωτέρω (σελ. 164) Κεγχραιῶν.

ΣΕΛΙΑ. 135, στ. 2, Παρὰ τό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περί τό. Ἴσως ἄμεινον γράφειν, Ἐπὶ τό· ὁ γὰρ νοῦς, Τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐπὶ τὸ Λέχαιον, ἐστίν, ὡσπερ ἠρμήνευσαν καὶ οἱ μεταφρασταί.— Στ. 7, Ὀλμιαί.] Ἄκρα ἢ νῦν καλουμένη Μαλαγγάρα (Cap Malangara).— Στ. 8, Παγαί.] Δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ Πηγαί, αἱ νῦν κατὰ μὲν τὸν Μιλέτιον, Λιβαδόσανι, καθ' ἑτέρους δὲ Λιβαδόσα· τὸ δ' οὖν ὄνομα παρὰ τὸ Λιβάς (συνώνυμον τῆς πηγῆς) καὶ τὸ Στάζω εἶοικε συντεθεῖσθαι. « Διβάδα, σαχόνα κρήνην, ἐνυδρον τόπον » φησὶν ὁ Φώτιος.— Στ. 22, Ἐποίκων.] ΔΓ (ἀμείνων), Ἀποίκων.— Στ. 26, Ἀσίας.] Τὴν μὲν γραφὴν οὐκ ἔξει μετακινεῖν· ἔξει μίνοι ὑπονοεῖν, μήποτε ἐγγράπτο Ἀσέας, Ἀρχαδικῆς πόλεως. Πιθανώτερον γὰρ τὸν χρησηριασάμενον τῶν Πελοποννησίων τινά, ἢ τῶν Ἀσιανῶν γεγονέναι. Ἡ δὲ Ἀσία καλεῖται νῦν Ἄσι, τουτέστιν Ἀσῆ συνηρημένως ἐκ τοῦ Ἀσέα, ὡσπερ ἐκ τοῦ Συκέα ἢ Συκῆ. Σημειούσθω δὲ καί, ὅτι ὁ τῶν Χρησομυθεῖων (Μέρ. Γ, σελ. 388) συγγραφεὺς οὐκ ἐξ Ἀσίας, οὐδ' ἐξ Ἀσέας, ἀλλ' ἐκ Τεγέας (ἐτέρας Ἀρχαδικῆς πόλεως) λέγει γεγονέναι τὸν χρησηριασάμενον.— Στ. 27, Λαῖον.] ΔΓ (ἀμείνων), Λαῖον.

ΣΕΛΙΑ. 136, στ. 1, Καὶ συγγενεῖα τις.] Ἐκ ΔΓ προσέειπα τὸν σύνδεσμον.— Στ. 4, Φιλίππῳ.] Τῷ Πατρὶ Περσείῳ τοῦ ὕστατα Μακεδόνων βασιλεύσαντος.— Στ. 13, Τὴν σρατιωτικὴν ὀλιγορίαν κ. τ. λ.] Ἡ μᾶλλον, Σκυδικὴν ὀλιγορίαν, ἧς καὶ ἡμεῖς ἔνοχοι γεγόναμεν, οὕτως ὀλιγορώς ἔχοντες περὶ τὰ τῆς προγονικῆς εὐτεχνίας λείψανα, ὡςθ'

ὑπομένειν τὴν λεγομένην Μυσῶν λείαν ὑπὸ τοῦ τυχόντος τοὺς Ἕλληνας γιγνομένους. Ἀλλ' ἐλπίζειν χρὴ μηκέτι τοῦ λοιποῦ περιόψεσθαι τοὺς πανερωτάτους ἡμῶν ἱεράρχας διαφορούμενα τὰ τῆς Ἑλλάδος κατὰ καὶ εἰς τοὺς ἀλλογενεῖς μετακομιζόμενα.—Στ. 17, Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.] Τοιοῦτόν τι καὶ τὸ, «Οὐδὲν πρὸς τὴν Παρμένοντος ὕν» (Πλουτάρχ. Συμποσιακ. ε, 1)· καίπερ τοῦ Παρμένωνος οὐκ ἐπὶ γραφῇ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τῆν φωνῇ τῆς ὕδς φορτικῶς εἶδέναι μιμῆσθαι θαυμάζομενου. Οὕτω πολλάκις τὸν ὀφειλόμενον τοῖς καλοῖς ἔπαινον ἐπὶ τὰ μὴ τοιαῦτα μεταφέρουσιν οἱ τῶν καλῶν ἄγευσοι.—Στ. 22, Καὶ τῶν ἄλλων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὰ τῶν ἄλλων.—Στ. 23, Ἀφίχται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀφίχθαι.

ΣΕΛΙΑ. 137, στ. 7, Συνανασκάπτοντες.] Ἰσ.γρ. Ἀνασκάπτοντες, διὰ μιᾶς προθέσεως.—Ὅσρακίνα τορευμάτα καμπλήθη.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσρακίνων τορευμάτων πλήθη. Ἐτραί ΔΓ, Ὅσρακίνων τορευμάτα καμπλήθη : Ὅσρακίνων τορευμάτα πλήθη.—Στ. 15, Κατωρθωμένων] ΗΔ, ΑΤ, Κατωρθουμένων.—Ἡ μὲν δὴ πόλις ἢ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ μὲν οὖν πόλις τῶν.—Στ. 16, Μεγάλη.] ΔΓ, Μεγίση.—Ἠπόρησεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἠπόρηκεν.—Στ. 17, Τέχνας τὰς δημιουργικὰς.] Ἄς οἱ Γάλλοι τέχνας ἐλευθερίου (Arts libérales) καλοῦσι.—Στ. 20, Σκολιάν.] Ἰσ.γρ. Σκληράν, ὡσπερ εἶκαζεν ὁ Κασωθῶν.—Στ. 23, Ὀρνεαί.] Ἐτραί παρὰ τὰς ἐν τῇ Ἀργεῖᾳ Ὀρνεάς, ὧν ἀνωτέρω (σελ. 130) ἐμνήσθη Στράβων, εἴ γε μὴ πεπλάνηται· ἢ γὰρ Πausανίας τὰς Ἀργολικὰς μόνας Ὀρνεάς οἶδε (Ἰδ. τὰ σημ. ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.).—Στ. 28, Φλιασία.] Ἡ χώρα, οὕτω καλουμένη ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ πόλεως Φλιοῦντος, ἣν ὁ μὲν Δαμβίλλης Σταφλίκαν, ὁ δὲ τὸν νεώτατον τῆς Πελοποννήσου συντάξας πίνακα Στίφλι, καλεῖ, βαρβάρως τοῦ ὀνόματος ἐκ τριῶν λέξεων, Εἰς τὸν Φλιοῦντα, συγγραζέντος εἰς μίαν, κατὰ καὶ ἐν ἄλλοις εἰώθασι προφέρειν οἱ νῦν κατέχοντες τὴν Ἑλλάδα Τούρκοι, Σταμπόλ, καὶ Στανκιὸ λέγοντες, ἀντὶ, τοῦ Εἰς τὴν πόλιν (τὸ Βυζάντιον), καὶ Εἰς τὴν Κῶ (τὴν νῆσον). Ὁ Πτολεμαῖος δὲ καὶ ἕτερον Φλιοῦντα τίθειεν ἐν τῇ Ἀργεῖᾳ· ὃν ὁ μὲν Δαμβίλλης τὸ νῦν καλουμένον Δρέπανον ἢ Δράπανον οἶσται εἶναι, τὸ ἐν τῷ Ἀργολικῷ κόλπῳ ἕτερον δὲ τὸ πρὸς τῷ Σκυλλαίῳ ἄρῳ, κατέναντι τῆς Ἰθάρας νήσου κείμενον, καὶ Θερμίσι, Θέρμις, ἢ Θέρμια ὀνομαζόμενον.

ΣΕΛΙΑ. 138, στ. 1, Κηλώσση.] Ἐκ ΔΓ (ἐνθάδε τε καὶ ἐν τοῖς εἰς διὰ τοῦ π), ΑΤ, Κοιλώσσης.—Στ. 3, Ἄσωπός.] Ὁ νῦν

Βασιλικὸς καλούμενος.—Στ. 4, Σικυωνίαν.] Γραπτεῖον, οἶμαι, Σικυῶνα, τὴν πόλιν δηλονότε, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Σικυωνία λέγεται.—Στ. 10, Τὸ τῆς Δίας ἱερὸν... Ἦβην.] Δία ἐκλήθη ἡ Ἦβη, διότι θυγάτηρ ἦν τοῦ Διός, ὡς φησιν Ὅμηρος (Ὀδύσσ. λ', 604). Πανσανίας δὲ (β', 13) καὶ Γανυμήδαν αὐτὴν ταύτην τὴν ἐν Φλιοῦντι Ἦβην ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων Φλιασίων καλεῖσθαι φησι· ὠνοχόει γὰρ τοῖς θεοῖς ἡ Ἦβη (Ἰλιάδ. δ', 2), ὥσπερ καὶ ὁ Γανυμήθης (τ', 234), εἴτε τούτου ἀπ' ἐκείνης οὕτως ὀνομασθέντος, εἴτε τοῦμπαιον.—Στ. 12, Σικυῶνα.] Βασιλικὴν, ἡ Βασιλικὸν ταύτην Καλεῖσθαι φασι νῦν, ὁμωνύμως τῷ παραρρέοντι ταύτην ποταμῷ Βασιλικῷ. Τὸ δὲ ὄνομα ἐμφαίνειν οἰοῦνται τινες τὴν ἀρχαίαν τῆς πόλεως τύχην· ἐν πρώτῃ γὰρ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων Βασιλιῶς καὶ Βασιλείας ὄνομα μνημονεύεται.—Στ. 13, Αἰγιαλούς.] Ἰσ. γρ. Αἰγιαλάς. Ἐπιθι τὰ σήμεωθίντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Ἀνώκισε δ' αὐτήν... ἐπὶ λόφον ἐρυμνὸν Δημήτριος.] Εἰξ. ΕΔ (συναδούσης τῇ ἰσορίᾳ), ΑΤ, Ἀνώκισθαι δ' αὐτήν... ἐπὶ λόφον ἐρυμνὸν Δημήτριος. Ὁ δ' ἀνοικίσας Δημήτριος ὁ ἐπονομαζόμενος Πολιορκητὴς ἦν, ὃς καὶ Δημητριάδα τὴν Σικυῶνα μετωνόμασεν, ὡς φησιν ὁ Σικελιώτης Διόδωρος (κ', 102). Συναινεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ Πανσανίας (β', 7) καὶ ὁ Πλούταρχος (Δημητρ. § 25).—Στ. 16, Ποταμὸς Νεμέα.] Λάγγια (Langia) νῦν καλούμενος, τὰς πηγὰς ἔχων ἐν τῇ ἀνωτέρῳ (σελ. 165) μνημονευθεῖσῃ ὁμωνύμῳ Νεμέᾳ.

ΣΕΛΙΑ. 139, στ. 6, Τὴν μεταξύ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν μεταξύ.

ΣΕΛΙΑ. 140, στ. 7, ὡς προειρήκαμεν.] Ἀνωτέρω, σελ. 67 καὶ 115.—Στ. 22, Συνοῦσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνοῦσαι.

ΣΕΛΙΑ. 141, στ. 1, Αὐτὰρ ὁ θυμόν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, υ', 403.—Στ. 14, Δὲ ἡ Ἑλίκη.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Δὲ Ἑλίκη.—Στ. 18, Κατ' αὐτόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθ' αὐτόν.

ΣΕΛΙΑ. 142, στ. 3, Ὀμάριον.] Εἰξ ΕΔ (ἴδ. τὰς εἰς τὸν Πολύβ. τόμ. 5, σελ. 435, σημειώσ. τοῦ Schweighauser), ΑΤ, Ἀρνάριον. Ἔστι δὲ τὸ Ὀμάριον παρὰ τὸ Ὄμου καὶ τὸ Ἄρω, τὸ ἀρμόζω, ὃθεν καὶ τὸ Ὀμηρεῖν (δαρικῶς Ὀμαρεῖν), ὃ ἐστὶ συμφωνεῖν καὶ συμφηρεῖν ἀλλήλοις περὶ τίνος· ὃθεν καὶ Ὀμηροί, οἱ ἐπὶ περῶσει τῶν συμπεφωνημένων διδόμενοι. «Ὀμηρεῖν, ὁμοῦ ἡρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν,—Ὀμηρέταις, ὁμοψήφοις, ὁμογνώμοσι,—Ὀμηρές, ὁμοῦ συμφῶνως» φησὶν Ἡσύχιος· καὶ, «Ὀμήρους, τὰ ἐνέχυρα, παρὰ τὸ Ὀμηρεῖσαι, ὃ ἐστὶ συντυχεῖν καὶ συμβαίνειν ἀλλήλοις περὶ τῶν διαφόρων»,

ὁ Φώτιος. Ἐνδέχεται δὲ φασιν οἱ κριτικοὶ καὶ συγκεκόφθαι τὸ Ὀμάριον παρὰ τὸ Ὀμαγύριον· οὕτω γὰρ καλεῖ τὸν Δία ἐπιθετικῶς ὁ Πανυακίης (ζ', 24) τὸν ἐν Αἰγίῳ, ὅπου συνήρχοντο οἱ σύμπαντες Ἀχαιοὶ περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμενοι. Ἴδε καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 171) σημειωθησόμενα. — Στ. 11, Φλιοῦς.] Ὁ ἐν τῇ Ἀργείᾳ (οὐχ ὁ περὶ τὴν Σικυωϊαν) Φλιοῦς ἔοικεν οὗτος εἶναι, ὃν ἀνωτέρω (σελ. 168) ἐκ τοῦ Πτολεμαίου παρεθέμεθα. — Στ. 18, εἶτα λέγει... γνωρίζεσθαι.] Ἐπίθε τὰ ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει σημειωθέντα μοι περὶ τοῦ ἀμφιβαλλομένου τοῦδε χωρίου. — Στ. 19, Ἐμπλατύνεσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμπλατύνεσθαι. — Στ. 23, Διηρημένοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διηρημένοι. — Μετὰ Σικυῶνα Πελλήνη... Δύμη καὶ Τριταιεῖς.] Τὴν μὲν Σικυῶνα, τὸ νῦν Βασιλικὸν ἔφαμεν εἶναι, ἀνιττομένης ἴσως τῆς νέας κλήσεως παλαιᾶν ἰσορίαν, καθ' ἣν Ὀμηρος (Ἰλιάδ. β', 572) εἶρηκε,

Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' ἄδρησος πρώτ' ἐμβασιλευεν.

Περὶ δὲ τῆς Πελλήνης ἐροῦμεν κατωτέρω (σελ. 171) Αἴγειρα δ' ἐστίν, ὡς φασι, τὸ λεγόμενον Ξυλόκαστρον· τὰς δ' Αἰγὰς οὐχ εὔρηκα τὸν διδάξοντα. Τὴν Βοῦραν, ὃ μὲν Γεμίσις (παρὰ τῷ Ὀρτελίῳ) τὴν Περνίτσαν εἶναι λέγει, ὃ δὲ Μελέτιος (πιθανώτερον ἴσως) τὸ Διξακοπτὸν, καίπερ οὐ κατακεχωρισμένου τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννήσου πίνακι. Τὴν Ἐλίκην Τρυπίαν καλεῖ ὁ Γεμίσις· ἀλλ' ἐστὶν ἴσως ἡ νῦν καλουμένη Βουλίκα, ἐφθαρμένου τοῦ ὀνόματος παρὰ τὸν μετὰ τοῦ δίγαμμα θωρικὸν τύπον Βελίκα. Αἴγιον ἐστὶν ἡ Βοσίτσα· αἱ δὲ ῥύπες ἀγνοοῦνται, ὥσπερ καὶ οἱ Φαρεῖς· οἱ δὲ Πατρεῖς μετεβάρυθμισθησαν εἰς τὴν Σηλυκῶς καὶ ἐνικῶς λεγομένην Πάτραν· ὃ δ' Ὀλενος, Καμινίτσα λέγεται, ὥσπερ καὶ ὁ παραρρέων ποταμὸς Πεῖρος, Ποταμὸς τῆς Καμινίτσας· ἡ δὲ Δύμη, Πάπας, κατὰ τὸν Μελέτιον· τοὺς Τριταιεῖς δὲ, τὴν νῦν Τρίτην εἰκασάν τινες τὴν πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ ποταμοῦ τῆς Καμινίτσας.

ΣΕΛΙΔ. 143, στ. 2, παρ' ὃν Πεῖρος ποταμὸς μέγας.] Ἐξ Ἡρόδου (α', 147) διώρδωκα τὸ χωρίον, ὥσπερ εἶκασε διορθωτέον εἶναι καὶ ὁ Κασωδών, ΑΤ, Παρ' ὃν ποταμὸς μέγας Μέλας. ΔΓ, Παρ' ὃν ποταμὸς Μέλας. Ἔστι δὲ Πεῖρος ὁ καὶ Ἀχελῷος (ὁμωνύμως τῷ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν Ἀχελῷῳ) καλούμενος, ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 80) εἶρηκε Στράβων. — Στ. 15, Αἰγιαλόν.] Ἴδε ἀνωτέρω (Στράβ. σελ. 131). — Στ. 17, Οἱ Πλευρῶν'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 639. — Στ. 19, Οἱ δὲ τρι εἰς.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 203. — Στ. 21,

Αιγᾶς.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ν', 21 καὶ 34.—Στ. 26, Ὁ Κραῖθις ῥεῖ ποταμός.] Κράτα νῦν ὀνομαζόμενος θηλυκῶς ἐν τῷ νεωτάτῳ πίνακι τῆς Πελοποννήσου· παρά δὲ τῷ Μελετίῳ μετὰ τοῦ πλεοναστικοῦ ᾠ, Ἀκράτα.

ΣΕΛΙΑ. 144, στ. 1, Ἑπτὰ ἢ ὀκτώ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἑπτὰ καὶ ὀκτώ. Εἶρηκε δὲ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 72), « Αἰγιον ἐξ ἑπτὰ ἢ ὀκτώ » δῆμων συνεπολίσθη, Πάτριαι δὲ ἐξ ἑπτὰ, Δύμη δὲ ἐξ ὀκτώ, κ. τ. λ. » —Στ. 5, Ἐν τοῖς ἀγῶσι.] Τοῖς καλούμενοις Ἑρμαίοις, διὰ τὸ εἰς τεμῆν τοῦ Ἑρμοῦ τελεῖσθαι. « Πελληνικαὶ χλαῖναι· διάφοροι, καὶ τοῖς » νικῶσι τὰ Ἑρμαῖα εἰδίδοντο » φησὶ Φώτιος. Τὴν δὲ Πελλήνην, οἱ μὲν Κερκόθαν, οἱ δὲ Ζαράχαν, οἱ δὲ Βλοκόθαν, καὶ ἄλλοι ἄλλως ὀνομάζεσθαι φασὶ νῦν (ἴδ. Ὀρτέλιον, λέξ. Pellene, καὶ Μελετίον, σελ. 361). —Στ. 6, Αἰγῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αιγίου. Ἐτέρα ΔΓ, Αιγαιου.—Στ. 15, Αἰξ ἱερή.] Ἐκ τῶν Ἀράτου φαινόμεν. στ. 163, 164.—Στ. 18, Κερύνεια.] ΔΓ, Κεραυνία. Ἐτεροι δὲ οὐδὲν μᾶλλον ὀρθῶς Κερώνεια· αὐτὴν ἐκάλεσαν, ὧν ἐστὶ καὶ ὁ Μελετίος. Λέγει δὲ οὗτος Κερνίτζαν κοινῶς καλεῖσθαι, πλησίον τῆς Βούρας κειμένην. —Στ. 20, Ὀμάριον.] Εἰς ΕΔ, ὡσπερ ἀνωτέρω (σελ. 169)· κάκει μὲν ΑΤ, Ἀρνάριον, ἐνθάδε δὲ, ΑΤ, Αἰνάριον.—Στ. 22, Σελινοῦς.] Οὗτος ἂν εἴη ὁ καλούμενος νῦν, Ποτάμι τῆς Βοσιτίας.

ΣΕΛΙΑ. 145, στ. 3, Βούραν ἱεράν τε καί.] ΗΔ, ΑΤ, Βούραν δ' ἱεράν τε καί. ΔΓ, Βοῦράν θ' ἱεράν καί.—Στ. 6, Τὸ Ρίον, κατὰ τὸ Ἀντιρρίου.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ Ρίον καὶ τὸ Ἀντιρρίου. Τὸ μὲν γὰρ Ρίον ἐστὶν ἄκρα τῆς Πελοποννησιακῆς Ἀχαΐας, ἢ καὶ πάλαι καὶ νῦν Δρέπανον καλουμένη· κεῖται δ' ἀπέναντι τοῦ ἐν μεσορείοις τῆς Αἰτωλίας καὶ τῆς Λοκίδος Ἀντιρρίου, ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 70) εἶρηκε Στράβων.—Στ. 8, Στρατιάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρατείας.—Στ. 13, Ὁ Λάρισος ποταμός.] Ὁ νῦν Ρίσος, ἀποβολὴ τῆς πρώτης συλλαβῆς, καλούμενος.—Στ. 16, Αὐτῶ.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτό. Ἀναφέρεται γὰρ πρὸς τὸ, Ἀντιμάχῳ.—Στ. 17, Καθάπερ ἐπάνω προεῖπομεν.] Ἐν τῇ τῆς Ἡλείας περιοδείᾳ (ἀνωτέρ. σελ. 80 καὶ 84). —Στ. 28, Ἄραξος.] Ἄκρα ἢ νῦν κλουμένη Πάπας ἢ Παπᾶς (ἴδ. σημ. ἀνωτέρ. σελ. 131), ἧς πρὸς νότον σημιούται ἐν τῷ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννήσου πίνακι ἕτερα ἄκρα καλουμένη Καλογραία, καὶ μεταξὺ ἀμφοτέρων τὸ λεγόμενον Μαυροβοῦνη.—Στ. 29, Στάδια χίλια.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Στάδιοι χίλιοι.

ΣΕΛΙΑ. 146, στ. 2, Κυλλήνη.] Σῶζει καὶ νῦν τοῦνομῳ ἢ Κυλλήνη

(*Id. Vrb. Seq.*, édit. Oberlin. pag. 308). Ἐν δὲ τῷ τῆς Πελοποννήσου πίνακι τῷ νεωτάτῳ, καὶ Βουνὸν τῶν Τρικάλων (Mont Tricala) ἔτι λέγεται. — Στ. 11, Μεγαλόπολις.] Οὐ τὸ νῦν Λεοντάρι, ὡς ἐπιστεύτο τέως, ἀλλὰ τὸ Σίνανο καλούμενον ἐξ ἡ πάλαι Μεγαλόπολις, ἣ γοῦν περὶ τὰ τῆς Μεγαλοπόλεως ἐρείπια κεῖται. — Στ. 19, Μαντινείαν.] Διαπεφωνήκασιν οἱ περιδευταὶ περὶ τοῦ νέου τῆς πάλαι Μαντινείας ὀνόματος. — Στ. 21, Κλείτορα.] Κλείτορας, νῦν. — Στ. 22, Φενεός.] Φονιάς, νῦν. — Μεθύθριον.] Ἴσως ἡ νῦν Μεττάγα (Mettaga), ἡ μεταξὺ δύο ποταμιδίων, ἡ ῥυάκων κειμένη, ὡσπερ δηλοῖ καὶ τοῦνομα Μεθύθριον.

ΣΕΛΙΑ. 147, στ. 1, Τεγέα.] Τὴν Ἐπισκοπὴν λεγομένην εἰναί φησιν ὁ Μελέτιος ἕτεροι δ' ἀκριβέστερον τὴν νῦν Παλαιάπολιν καλουμένην οἰοῦνται. — Στ. 5, Ρίπην τε.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, β', 606. — Στ. 7, Φολόη.] Ἡ νῦν Βουνὸν τῆς Διμετσίνας καλουμένη. — Λύκαιον.] Τὸ νῦν ὄρος Μίνθα καλούμενον, ἕτερον τῆς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 83) μνημονευθεῖστας Μίνθης, ἣν ὁ Μελέτιος τὸ νῦν λεγόμενον Ὀλωνὸν (ἣ ὡς φέρεται ἐν τῷ πίνακι τῆς Πελοποννήσου, Ὀλενόν, Mont Oleno), καὶ κατ' ἄλλους Μίττεναν, φησὶν εἶναι. — Στ. 8, Μαίναλον.] Ροῖνον νῦν ὀνομαζόμενον, ὅπερ ἐκ τῆς ἰταλῶν φωνῆς Rovina ἢ Ruina, τῆς δηλούσης τὸ ἐρείπιον, πεπλάσθαι οἰοῦνται τινες (Pouquevil. *Voyag. en Morée, tom. I, pag. 226*). — Παρθένιον.] Σῶζει καὶ νῦν τοῦνομα τὸ ὄρος, τὸ Παρθένιον. — Στ. 11, Εἴρηται, καὶ τὸ περὶ Ἐρασίον κ. τ. λ.] Ἀνωτέρω σελ. 81, καὶ 122. — Στυμφαλίδος λίμνης.] Τῆς νῦν καλουμένης Βούλσης (Lac de Voulsi). Ὁ δὲ Γεμίτος (παρὰ τῷ Ὀρτελίῳ) καὶ ὁ Μελέτιος τὴν νῦν λεγομένην Ζαρακάν (Lac de Zaraca), τὴν ἐξ σχεδόν τι λεύγας Γαλατικὰς ἀπέχουσαν πρὸς Βορρᾶν τῆς Βούλσης. — Στ. 14, Ἀπέρασιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπέκρυσιν. Ἴδε τὰ ῥηθέντα μοι ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, Προλεγομέν. σελ. πδ'). — Στ. 16, Λάδων.] Οὐ καὶ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 77) ἐμνημόνευσε. — Στ. 19, Δι' ὧν ἦν ἡ φορά.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀρχαίοις μεταφρασαῖς) ΔΤ, Δι' ὧν νῦν ἡ φορά. ΔΓ, Δι' ὧν ἡ φορά.

ΣΕΛΙΑ. 148, στ. 6, Περί Φενεὸν δ' ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον Στυγὸς ὕδωρ κ. τ. λ.] Περί οὗ φησὶν ὁ Πausanίας (ἡ, 17), « Ἐκ Φενεοῦ » ἰόντι ἐπὶ ἐσπέρας καὶ ἡλίου δυσιμῶν, ἡ μὲν ἀρισερὰ τῶν ὁδῶν ἐς » πόλιν ἄγει Κλείτορα, ἐν δεξιᾷ δὲ ἐπὶ Νώνακριν καὶ τὸ ὕδωρ τῆς » Στυγός. » Πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἡρόδοτος (ς', 74) εἶρηκεν, « Ἡ δὲ

» Νώνακρις, ἐν τῇ ἡ κηγὴ αὐτῇ [τῆς Στυγὸς] τυγχάνει, πόλις ἐστὶ
 » τῆς Ἀρχαδίας πρὸς Φενεῶ». Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Νωνάκρια τετρα-
 συλλάβως, καὶ ἔστιν ἡ νῦν καλουμένη Ναύκρια, ἡ πρὸς ταῖς πηγαῖς
 τοῦ Κράδιδος ποταμοῦ κειμένη, ἡ δὴλον καὶ ἐκ τοῦ Παισανίου (ἡ,
 18) λέγοντος, ὅτι τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ τὸ πρᾶ τὴν Νώνακριν αδιε-
 » ξελθὼν διὰ τῆς πέτρας εἰς τὸν Κράδιν ποταμὸν κάτεισι. — Στ. 11-
 17, Ἐπὶ μὲν Αἴγιον... τρισχιλίους.] Ὅλον τοῦτο τὸ χωρίον προσέθηκα
 ἐξ ἀντιγράφων, ἀναπληρώσας ἐξ εἰκασίας καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς κενὰ δια-
 σήματα· περὶ ὧν ἔπιθι τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ
 μεταφράσει (tom. III, pag. 284, not. 1). — Στ. 25; Καὶ τῶν
 περὶ τὴν Ἀκτὴν.] ΗΔ (τουτέστι, τῶν περὶ τὴν Ἀκτὴν πόλεων), ΑΓ,
 Καὶ περὶ τὴν Ἀκτὴν. Ἐν δὲ ταῖς ἀντιγράφοις διάστημα κενὸν
 εὑρηται μεταξὺ τοῦ συνδέσμου καὶ τῆς προθέσεως. Ἀκτὴν δὲ ἰδίως
 ὠνόμαζον τῆς Πελοποννήσου τὴν πρὸς ἑω χώραν, ἐν ᾗ ἦν Μεθώνη,
 Ἐπίδαυρος καὶ Τροιζήν. Ἴδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις καὶ περὶ τούτων,
 καὶ περὶ τῶν ἐξῆς ὀνομάτων.

BIBLION ENNATON.

ΣΕΛΙΑ. 149, στ. 6, Τὸν Κρομμυῶνα.] Ἀρσενικῶς ἐνθάδε, ἦν
 ἀνωτέρω (σελ. 135) δηλῶκως ἐξήνεγκε, πλὴν εἰ μὴ γραφικῶς ἡμάρ-
 τηται.

ΣΕΛΙΑ. 150, στ. 2, Καὶ συμπάσης τῆς.] Ἐκ ΑΓ, ΑΓ, Συμ-
 πάσης τε τῆς. — Στ. 5, Νομίζει.] Ἐκ ΑΓ, ΑΓ, Νομίζειν·
 φέρεται γὰρ πρὸς τὸν Εὐδοξον. Τί δ' ἐνόμιζε περὶ τῆς ἀπὸ Σουνίου
 ἡίδονος, χαλεπὸν εἰδέναι, τῶν ἀντιγράφων ἐνταῦθα, ὡσπερ καὶ ἐν
 ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις τοῦδε τοῦ βιβλίου χωρίοις, δεινῶς κικλοδομημένων.
 Τὸ δὲ Σούνιον ὀνομάζεται νῦν ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων capo Co-
 lonne, ὃ ἐστίν, Ἄκρα ζηλῶν, ἀπὸ τῶν ἔτι συμμερόντων ἐρημι-
 μένων κίωνων τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς ἐπονομασθείσης Σουριάδος. —
 Στ. 4, Εἰ μὴ προσῆν τῇ.] Ἐκ ΑΓ προσέθηκα τὸ ἄρθρον, καίπερ οὐδὲν
 πλέον συντεῖνον εἰς ἀπάρτισιν τοῦ χωρίου. — Στ. 5, Καὶ τὴν ἀκτὴν.]
 Περὶ ἧς ἔπιθι τὰ μικρὸν ἀνωτέρω ἐν τῇδε τῇ σελίδι σημειωθέντα.
 — Στ. 6, Τοιαύτην.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΓ, Τοσαύτην. —
 Στ. 14, Ἐπὶ μικρόν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Ἐπίμικτον. — Στ. 16, Πειραιεύς.]
 Porto-leone, ὃ ἐστὶ Λιμὴν λέοντος, νῦν καλούμενος. — Στ. 19,
 Παγὰς.] ΗΔ (δωρισί, ὡσπερ ἀνωτέρω, Στράβ. σελ. 68 καὶ 135),

ΑΤ, Πηγάς.—Στ. 21, Πρὸς... ἄρκτον.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου τὸ μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ ὀνόματος κενόν.

ΣΕΛΙΑ. 151, στ. 5, Τῆς τρίτης Χερρόνησου.] Περί ἧς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 68) εἴρηκε.—Στ. 12, Ἀφ' ἧσπερ ἀπελίπομεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐφ' ἧς παρεπέμπομεν. ΔΓ, Ἐφ' οἷς παραπέμπομεν. Πιστοῦται δέ μου τὴν διόρθωσιν ἑτέρα χωρία παραπλήσια, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ ἐξῆς (σελ. 471), « Ἐπάνιμεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν, ὅθεν περ ἀπελίπομεν »· πρὸς δὲ καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς, ἐρμηνεύσας, *da quella che abbiamo lasciata*. Λέγει δὲ τὴν κατὰ Κρομμυῶνα παραλίαν, ἐν ἣ ἐτελεύτα ἀνωτέρω (σελ. 135), καὶ ἀφ' ἧς νῦν ἰπαναλαμβάνει τὴν περιουσίαν.—Στ. 21, Ἀργέσιν, Σχεῖρωνα κ. τ. λ.] Γνωρίζεται νῦν ἐν Ἀθήναις τῷ Ἰταλικῷ ὀνόματι, Γραικοτραμοντάνα, (*Greco-tramontana*), ὁ σκαῖος οὗτος Ἀργέσης ἢ Σχεῖρων, ὀλίγηρως πολλάκις φυτοῖς ἄλλοις τε καὶ ταῖς ἐλαίαις (*Chandler, Voyag. dans l'Asie min. et dans la Grèce. tom. III, pag. 36.*)—Στ. 23, Νισαῖα.] Ἡς ὁ χώρος νῦν Δώδεκα Ἐκκλησίαι καλεῖται (*Chandler, ibid. pag. 190*).

ΣΕΛΙΑ. 152, στ. 5, Νομίζων.] Ἰσ.γρ. Ὀνομάζων, καθάπερ εἶκασεν ὁ Κασσῶν.—Στ. 7, Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 546.—Στ. 11, Ἐνθα δέ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ν', 685.—Στ. 21, Οἱ τε δὴ τὴν Ἀτθίδα συγγράψαντες.] Οἱοὶ ἦσαν Φιλόχορος, Ἄνδρων (οὗς μετ' ὀλίγα ὀνομάσει), Κλειθῆμος, Δημων, Φανόδημος καὶ ἕτεροι, ὧν ἕκαστος ἀρχαιολογίαν Ἀττικὴν συνέταξεν, ἐπιγράφας Ἀτθίδα τῶν δ' Ἀτθίδων τούτων οὐδεμίαν ὁ χρόνος εἰς ἡμᾶς ἀφικέσθαι συνεχώρησεν.—Στ. 24, Καὶ τετάρτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τοῦ τετάρτου.—Στ. 26, Μέχρι τοῦ Πυθίου.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον. Τὸ δὲ Πύθειον ἐν τοῖς ἀγνώστοις ἐστὶ.

ΣΕΛΙΑ. 153, στ. 1, Ἄνδρων.] Ἰσ.γρ. Ἀνδροτίων, ὥσπερ εἶκαζεν ὁ Κασσῶν.—Στ. 5, Ἐμοὶ μὲν ἀπελθεῖν... τῷ δὲ Λύκῳ.] Ἐχώρισα ταῦτα τοῦ πεζοῦ μέρους τοῦ χωρίου (συγκεχυμένα παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν), εἰς δύο σίχους τάξας, ὧν ὁ δεῦτερος κολοβός ἐστιν. Ὁ δὲ Κασσῶν ἀνεπλήρωτο καὶ τοῦτον, ἐτέρως τάττων τοὺς σίχους·

Πατὴρ δ' ἀπελθεῖν ὦρισ' εἰς ἀκτὴν ἐμοί,
Πρεσβεῖα νείμας τῆσδε γῆς· τῷ δ' αὖ Λύκῳ.

—Στ. 7, Νέμει.] ΗΔ, ΑΤ, Νέμω.—Στ. 8, Ὀμωρον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνόμαλον, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἀπεδέξαστο ἐξ ἐξ ΕΔ, ΑΤ,

Ὄμαλον. ΔΓ, Ὄμάνδον : Ὄμωδον : Ὄμωδλον : Ὄμορον. Ἄντι τῆς τελευταίας ταύτης ἔγραψα διὰ τὸ μέτρον, Ὄμωρον.—Ἐξαιρεῖ.] Ἐξ ΕΑ, ΑΤ, Ἐξάιρει.—Στ. 20, Παροξυνόντων.] ΗΔ, ΑΤ, Παροξυνάντων.

ΣΕΛΙΑ. 154, στ. 2, Μέχρι καὶ νῦν.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 9, ὄνεια ὄρη.] Τὰ νῦν καλούμενα, Μακροπλάγι (Chandler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce. tom. III, pag. 196*), ὁ μεθερμηνεύσας ἂν Γαλλεῖ, long coteau, Πλάγιον καλούντων ἡμῶν, καὶ Πλαγιαδά, τὰ γεώλοφα πλευρά τῶν ὄρων, παρ' ὃ καὶ τῶν Γάλλων ἡ plage, ἡ δηλοῦσα τῆς παραλίας ἐκείνα τὰ χωρία, ἐν οἷς εἰσὶν ὀρμίσασθαι πρὸς ὀλίγον.—Στ. 11, Κρίσαν.] Κρίουσαν (περὶ ἧς ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 172), διορθοῦν ἠθούλετο ὁ μακαρίτης Δουθεΐδης.—Στ. 14, Σαλαμίς.] Ἡ νῦν καλουμένη Κουλοῦρι, ἀπὸ τοῦ σχήματος δηλονότι τῆς Κολλύρας, ἧ εἰς τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Κολούριον, ἧ Κουλούριον, τὸ σημαῖον τὰ τροχοειδῆ πεμμάτια, τὰ παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς λεγόμενα Ciambelle.—Στ. 18, Αἴγινα.] Ὡσπερ καὶ νῦν ὀνομάζεται. Τὸ δὲ μαρτύριον ἐκ μὴ σωζομένου δράματος Αἰσχύλου.—Στ. 23, Ἐτι Σκίρα.] Ἐξ ΕΑ, ΑΤ, Ἐπισκίρωσις. ΔΓ, Ἐπισκίρω : Ἐπὶ σκίρω. Καὶ ἔστιν ὁ τύπος οὐδέτερος πληθυντικός, Τὰ Σκίρα· ἢ δὲ Σκίρα (Θηλυκῶς), γῆ εἰς λευκῇ ὥσπερ γῆφος, φησὶν ὁ Φώτιος (λέξ. Σκίρον).—Στ. 24, Ἄφ' οὗ δέ... καὶ Κυχρεΐδης.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄφ' οὗ δὴ καὶ Κυχρεΐδης. Καὶ τὸ μὲν, Ἄφ' οὗ δέ, ἀναμφιλεκτόν μοι δοκεῖ, διὰ τὸ προηγησάμενον, Ἄφ' οὗ μὲν ἔξιξα δὲ τρεῖς μετὰ τὸν σύνδεσμον, διὰ τὸν ἐπόμενον ἕτερον σύνδεσμον, ἔμφασιν τοῦ λείπειν τι παρεχόμενον. Εἰ δὲ βούλει τοῦτον διαγράφειν, διάγραφε καὶ τὰς σιγμάς, καὶ ἀναγίνωσκε πεπληρωμένως, Ἄφ' οὗ δέ, Κυχρεΐδης.

ΣΕΛΙΑ. 155, στ. 3, Ἐπάρξαντας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπάρξαντας.—Στ. 14, Αἴξς.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 557.—Στ. 22, Ἐνθ' ἔσαν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, γ', 681.—Στ. 23, Ἐπιπωλήσει.] Οὕτως ὀνομάζει τὴν Δ ῥαψωδίαν τῆς Ἰλιάδος, ἐξ ἧς εἰσὶν (στ. 317) οἱ ἐχόμενοι σίχοι, Εὐρ' ὑἱὸν, κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΑ. 156, στ. 2, Ἡλθε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, δ', 273.—Στ. 4, ἰδομενεύς.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, γ', 230.—Στ. 10, Τρίποδες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρίποδοι.—Στ. 20, Τῆς τε Μεγαρικῆς.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 21, Κέρατα.] Οὕτω καλοῦνται καὶ μέχρι δέυρο. Ἴδε τὸν νεώτατον τῆς Πελοποννήσου πίνακα.—Στ. 22, Ἐλευσίς.] Ἐκ

ΔΓ (συναδούσης τῇ κατωτέρω, σελ. 160, γραφῆ καὶ τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου κρίσει), ΑΓ, Ἐλευσίν. Καλεῖται δὲ νῦν Λευσίνα. — Στ. 23, Ἴκτινος.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, καὶ τῆς Κασωδῶνος (ἐν Ἀμσελοδάμω) ἐκδόσεως, ΑΓ, Ἰκτίνος.

ΣΕΛΙΑ. 157, στ. 5, Φαρμακοῦσαι δύο νησία.] Ἀπὸ τῆς φαρμακοῦ Κίρκης οὕτω κληθέντα· νῦν δὲ καλοῦνται τὸ μὲν, Μεγάλη Κυρά, ἑτέρον δὲ, Μικρά Κυρά, (Chandler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce, tom. III, pag. 157*), ἐξ ἀρχαίας ἴσως παραδόσεως, διὰ μὲν τῆς μεγάλης Κυρᾶς τὴν Κίρκην αἰνιξαμένων εὐφήμως, διὰ δὲ τῆς μικρᾶς, τὴν Μήδειαν ἴσως, φαρμακὸν οὔσαν καὶ ταύτην, προσέτι δὲ καὶ τῆς Κίρκης ἀνεψιᾶν μυθεομένην ὑπὸ τιῶν εἶναι. Κατὰ παρακλήσιόν τινα εὐφημισμὸν καὶ τοῖς δεισιδαιμονοῦσι τῶν ἡμετέρων αἱ Νηρηίδες οὐ μόνον Νεραϊδες, ἀλλὰ καὶ Καλαὶ Ἀρχόντισσαι καλοῦνται. — Στ. 7, Κορυθαλός.] Τῆς νῦν ὀνομαζομένης Δάφνης, ὄρους δικορύφου, μέρος ἐστὶν ὁ Κορυθαλός, ὡς ἐσημειώσατο ὁ Ἀγγλος ἐκδότης ἐκ τοῦ Οὐελήρου. — Στ. 9, Ψυτταλία.] Διψοκαταλία νῦν καλεῖται βαρβαρωτάτως, εἰ γε ὀρθῶς ἤκουσαν τῶν ἐγχαριῶν οἱ ξένοι περιουεταί. — Δήμην.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Λιμένα. — Στ. 11, Καὶ ἄλλο νησίον.] Ἴσως φησὶν ὁ Κασωδῶν τὸ ὑπὸ τοῦ Πανσανίου καλούμενον, Πατρόκλου νῆσον. — Στ. 14, Χερρόνησιάζων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Χερρόνησιζων. — Στ. 21, Ταῖς τετρακοσίαις ναυσίν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 158, στ. 17, Ἐκεῖ σημείον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Ἐχει τι σημεῖον. ΔΓ, Ἐχει σημεῖον. — Στ. 20, Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐνὸς μόνου ξοάνου τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει μέμνηται.] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου οὐκ ἀπίθανος), Οὗτος μὲν οὖν ἐμνήσθη τῶν ἐν Ἀκροπόλει σημείων. Ἴσως γραπτέον, Οὗτος μὲν οὖν μόνων ἐμνήσθη τῶν ἐν Ἀκροπόλει σημείων.

ΣΕΛΙΑ. 159, στ. 1, Τὴν ΤΗΣ Ἐλένης.. καὶ τὴν ὙΠὸ ΤῶΝ Διοσκούρων.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὰ κεφαλαίαις γράμμασι σημειούμενα. — Στ. 3, Μαραθῶνας.] Μαραθῶνας νῦν καλούμενος· τόπος ἀεμνήσης, ὅθεν καὶ ὁ οὐδὲν ἦττον ἄξιος μνήμης ὄρκος, « Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας! » ἐν χρῆ τοὺς ὀρεγομένους τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας καὶ δόξης νέους Ἕλληνας, ἑναυλον σώζειν ταῖς ἀκοαῖς, ἐπιλέγοντας καὶ χωρὶς ἕκασον, καὶ ὁμοῦ σύμπαντας, Οὐκ ἀπορησόμεθα ἢς καλῶς ποιοῦντες ἠρξάμεθα παιδείας, οὐ μὰ τοὺς ἐν ἔργοις καὶ λόγοις ἐλλάμψαντας προγόνους ἡμῶν! — Στ. 4, Ῥαμοῦς.]

Ράμνους.] Τὸ νῦν καλούμενον Ἐβραϊόκασρον, ἐν ᾧ δέικνται καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Νεμέσεως. — Στ. 8, Φυλή.] Ἡ νῦν λεγόμενη Βιγλόκασρον. — Στ. 10, Λεωκόριον.] Ἴδε Φώτιον (λίξ. Λεωκόριον).

ΣΕΛΙΔ. 160, στ. 11, Πότιμόν εἶναι, μετέβαλε δὲ ὕστερον;] ΔΓ, Ποταμόν εἶναι, μετέβαλε δὲ ὕστερον ἥτις ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε ἦν ἡ ἀρχαία γραφή, Ποταμόν εἶναι, μεταβαλὸν ὕστερον. — Στ. 15, Προσθίσιν.] ΗΔ (μετοχικῶς) ΑΤ (ἀπαρμεφάτου) Προσθίσειν. — Στ. 20, Θόρικος.] Σῶζει καὶ νῦν τοῦνομα σχεδόν τι, Θέριχο γραφόμενος ἐν τοῖς πίναξι. — Βραυρών.] Βούρβα νῦν καλούμενος· ὁ δὲ Ἄγγλος περιουτητής (Chandler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce, tom. III, pag. 119 et 445*) τὴν Βρόνναν (ἕτερον τῆς Βούρβας κωμῦδριον, πλησίον κείμενον τοῦ Μαραθῶνος) οἶσται εἶναι τὸν Βραυρῶνα. — Κύθηρος.] Ἴσως ἐστὶν ἡ νῦν Κεράτεια, ἢ Κερατία· ἦν οὐκ ὀρθῶς ὁ Ἄγγλος περιουτητής (Chandler *ibid. pag. 113 et 444*) τὸν Θόρικον εἰκασεν εἶναι τὸ δ' οὖν ὄνομα, εἴτε Κερατίαν, εἴτε διὰ διφθόγγου Κεράτειαν γράφοις, οὐκ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς Κερασίας ἐστὶν, ὡς ὑπέλαβον οἱ μετέρμηνεύσαντες Village des cerises. — Στ. 21, Κηφισία.] ΔΓ, Κηφησία : Κηφισσία. Σῶζει καὶ μέχρι δεῦρο τοῦνομα. — Φαληρός.] Ὁμώνυμος τῷ λιμένι Φαληρῶ, τῷ νῦν καλουμένῳ Λιμένι τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἢ Φανάρι (Port Saint-Nicolas, ou Fanari) καὶ εἰσὶν ἡ δευτέρα κλησις, Φανάρι, παραφθορά εἶναι τοῦ Φαληροῦ, κατὰ τροπὴν τοῦ Ἰ εἰς ὐ. — Πάλιν δ' ὕστερον.] Ἰσ.γρ. Πολὺ δ' ὕστερον.

ΣΕΛΙΔ. 161, στ. 8, Τῶν Θεοφράσου τοῦ φιλοσόφου ΓΝΩΡΙΜΩΝ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ΤΟΝ... ΓΝΩΡΙΜΟΝ. — Στ. 10, Τὰ ὑπομνήματα, ἃ συνέγραψε κ. τ. λ.] Ἦν δὲ ταῦτα τὸ Περὶ νόμων, τὸ Περὶ νομοθετῶν, τὰ Πολιτικά, ἕτερα Πολιτικά πρὸς τοὺς καιροὺς, Πολιτικά ἔθνη, τὸ Περὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας, καὶ ἄλλα, ὧν εὐρήσεις τὸν κατάλογον παρὰ Διογένηι τῷ Λαερτίῳ. — Στ. 18, Ὁ Βασιλεύς.] Ὁ Μιθριδάτης. — Στ. 27, Μακρά.] Διαγραφπτέον ἴσως τὴν λέξιν, ἄλλως τε καὶ λείπουσαν ἐν οὐκ ὀλίγοις τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 28, Ζωστήρ.] Cap Halikes, Ἄκρα Ἀλικη, ἢ μάλλον Ἀλυκὴ, νῦν ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ναυτιλομένων.

ΣΕΛΙΔ. 162, στ. 1, Φάβρα.] ΔΓ Φάυρα. Ἔστι δ' ἡ νῦν Φαλκοῦδι, ἢ Φλέγα (Ile Falcoudi ou Flega) σημειομένη ἐν τοῖς πίναξι. — Ἐλαιούσσα.] Ἡ νῦν Ἐλίσα, ἢ Νῆσος Γαλλικὴ (Elisa, ou Ile

Française) προσαγορευομένη.— Στ. 2, Πανείον.] Ἄντραν τῷ Πανί καθιερωμένον, κείμενον νῦν κατὰ μὲν τινας περὶ τὴν Βάριν (Vari) τὴν πρὸς τῇ νήσῳ Φάβρα, καὶ ἑτέροις δὲ, περὶ τὴν ἀπέναντι τῆς Ἐλαιούσσης νήσου κειμένην Ἐλιμβον (Elimbo), καὶ κατ' ἄλλους ἄλλως.— Στ. 3, Κωλιάδος... ἱερόν.] Τὸ κατὰ τὴν ὁμώνυμον ἄσραν Κωλιάδα, τὴν νῦν καλουμένην Τριπῦργι. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Chandler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce, tom. III, pag. 441*, σημειώσεις.— Στ. 7, Φρίξουσι.] Γραπτέον εἶναι τινες εἶκασαν Φρύξουσι, παρὰ τὸ Φρύγω.— Στ. 8, Πρόκειται δὲ καὶ τούτῳ τῶν τόπων Βέλβινα νῆσος.] Γραπτέον οἶμι, διαγράφοντας τὸν δεύτερον σύνδεσμον (ὃν καὶ οἱ Λατῖνοι μεταφρασαὶ παρέλιπον), καὶ τὸ, Τῶν τόπων, καὶ προσλαμβάνοντας τὸ θηλυκὸν ἄρθρον, Πρόκειται δὲ τούτων ἡ Βέλβινα νῆσος, ἢ γοῦν μετατιθέντας τὸν σύνδεσμον, Πρόκειται δὲ τούτων καὶ ἡ Βέλβινα νῆσος· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ ἀνωτέρῳ (Σημ. σελ. 163) μνημονευθεῖσα, καὶ οὐχ ἑτέρα. Καὶ ὁ Ἰταλὸς δὲ μεταφραστὴς ἐνάρθρων ἠρμήνευσε, *L'isola Belbina è medesimamente innanzi a questi luoghi*.— Στ. 9, Ὁ Πατρόκλου χάραξ.] Ἐστὶ τὸ νῦν Γαδαρονησι λεγόμενον. Ὁ δὲ Πάτροκλος ναύαρχος ἦν Πτολεμαίου, τῆς Αἰγύπτου βασιλέως, σαλῆς ἐπίκουρος Ἀθηναίος κατὰ Ἀντιγόνου, καὶ τείχος οἰκοδομησάμενος ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ (Παυσαν. ἀ, 1).— Στ. 11, Ποταμός.] Περὶ τὸ νῦν καλούμενον χωρίον Μαρκόπολι (Marpoli), ὡς φησὶν ὁ Ἄγγλος περιηγητής (Chandler, *tom. III, pag. 113*). Ἐτέροι δὲ (*ibid. pag. 444*) τὸ μὲν χωρίον Μαρκόπουλο (Marpoulo) καλοῦσιν οὐ μέντοι κείσθαι πλησίον αὐτοῦ τὸν πάλαι καλούμενον Ποτχμόν φασιν, ἀλλ' ἐωθινώτερον ἐπὶ τῇ θάλασσῃ κατὰ τὸν καλούμενον, Ράπτου λιμένα (Port Rapti).— Στ. 12, Πρασία.] Ἡ κοινῶς νῦν λεγομένη Πρασιά.— Στ. 18, Τρικόρουθος.] Calivi de Chouli ὀνομάζουσι καὶ γράφουσι τὸν δῆμον τοῦτον οἱ νεώτεροι περιηγηταί. Ἴδε τὴν Γαλλικὴν τοῦ Στράβωνος μετάφρασιν (*tom. III, pag. 390, not. 3*).— Στ. 20, Ἄμφιαρειον.] Ἐκ ΔΓ (συναδούσης τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 170, γραφῇ), ΔΓ, Ἄμφιαράειον.— Στ. 25, Ἠρωπός.] Σώζει καὶ νῦν ἔτι τοῦνομα.— Στ. 27, Νῆσος Ἐλένη.] Ἡ νῦν Μακρονησι καλουμένη, διὰ τὸ παράμυκτος τοῦ σχήματος.

ΣΕΛΙΑ. 163, στ. 3, Οὐδ' ὅτε σε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, γ', 443.— Στ. 6, Τὴν νῦν Ἐλένην.] Ἴσως ἐγγράπτο, Τὴν νῦν Ἐλένην λεγομένην.— Στ. 7, Ἡ Εὐβοία.] Ἡ νῦν Εὐριπος, ἀπὸ μέρους, τοῦ

Ευρίπου, οὕτω κληθεῖσα, περὶ οὗ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 165 καὶ 169) εἶρε ὁ Στράβων.—Στ. 10, Λευκὴν ἀκτὴν.] Cap Mantelo κλοῦσιν αὐτὴν οἱ νεώτεροι περιδευταί.—Στ. 14, Τὰ μὲν ἐν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄ ἐν.—Ἰμπτός.] Τελοβοῦνι (Telobouni) νῦν ἐν τῷ γεωγραφικῷ πίνακι γράφεται· παρὰ δὲ τῷ ἡμετέρῳ Μελετίῳ, Τηλεβοῦνι. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ Τρελοβοῦνι φασὶν αὐτὸ καλεῖσθαι.—Στ. 15, Βριλησσός.] Ὁ μὲν Ἄγγλος περιουδευτής (Chandler, *Voyag.*, etc. tom. III, pag. 46) Νοζέαν (Nozea) νῦν καλεῖσθαι φησὶ τὸν Βριλησσόν· παρὰ δὲ τῷ Μελετίῳ γράφεται, Ὄξειάς.—Πάρνης.] Ὁ Ἀγγλος περιουδευτής (tom. III, σελ. 45) Casha γράφει τὸ νῦν ὄνομα τοῦ Πάρνηθος· ὁ δὲ τοῦ Βαρβίου Βραχάγου (Barbié du Bocage) πίναξ, ὅπερ ἔφαμεν ὄνομα τοῦ Βριλησσού, τὴν Νοζέαν, τῷ Πάρνηθει προσγράφει.—Στ. 16, Πεντελικῆς.] Ἀπὸ Πεντέλης, δήμου τῆς Ἀττικῆς, καὶ τοῦ πλησίον ὄρους Πεντελικοῦ κλοῦμένου, ὃ καὶ νῦν ἔτι τῷ αὐτῷ σημειοῦται ὀνόματι (Penteli) ἐν τῷ γεωγραφικῷ πίνακι. Ὁ δὲ Μελέτιος οὐκ ὀρθῶς τὸν Πάρνηθα νῦν καλεῖσθαι Πεντέλην ὑπέλαβε.—Στ. 26, Κηφισσός.] Τὸ αὐτὸ ὄνομα σώζει ἐν τῷ γεωγραφικῷ τῶν νεωτέρων πίνακι· ὁ δὲ Μελέτιος Καλλιρρόην αὐτὸν καλεῖσθαι φησὶν, συγγέας, οἶμαι, τὸν ποταμὸν τῆ κρήνη, τῇ πρότερον μὲν Καλλιρρόῃ, εἶτα δὲ Ἐνεακροῦνῳ ὀνομασμένη (Θουκυδ. β', 15).—Τρινημιῶν.] ΔΓ, Τρινημιῶν. Πιθανῶς εἰκαστὸν ὁ Κασωδῶν γραπτέον εἶναι Τρινημιέων. Τρωεμεῖς γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς καλούμενος ἰσθόρηται.

ΣΕΛΙΑ. 164, στ. 4, Ἔτι δὲ τοιοῦτος μᾶλλον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἔς ἐ δὲ τοιοῦτος μάλις α.—Στ. 9, Βοιωτία.] Ἡ νῦν Λιθαδία κλοῦμένη, διὰ τὸ κάθυγρον ἴσως τῆς χώρας, ἢ μᾶλλον, ἀπὸ μέρους, τῆς ἐν αὐτῇ ἐπισήμου διὰ τὸ Τροφανίου μαντεῖον πόλεως Λεβηθίας, τῆς νῦν ὀνομαζομένης Λεβηθίας, κατὰ φησὶν ὁ Μελέτιος.—Στ. 11, Ἐλέγομεν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λέγωμεν.—Στ. 12, Θεσσαλονίκης.] ΔΓ (γνησιωτέρα, διὰ τὸ ἔθος τοῦ Στράβωνος) Θεσσαλονίκης.—Ἐκκλίνουσαν... ἔχουσαν τὴν θάλατταν.] Ἐκ ΔΓ (συμφωνούντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου) πλην ὧν προσέθηκα ζημιῶν, διὰ τὸ ὑποπτόν τοῦ χωρίου, ΑΤ, Ἐκκλίνουσαν τὴν ὑπερανέχουσαν θάλασσαν.—Στ. 18, Παγάς.] ΗΔ, ΑΤ, Πηγάς.—Στ. 19, Τὴν μέχρι.] Ἐκ ΔΓ, προσεβληφα τὸ ἄρθρον, οὗ σαφέστερον οἰόμενος καταστήσει τὸ χωρίον, ἀλλ' ἑτέροις ἀφορμὰς διασαφήσεως, εἰ δυνατόν, παρασχέιν βουλόμενος.—Στ. 25, Διαφέρεισα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαφέρειει.

ΣΕΛΙΑ. 165, στ. 6, Τὴν Ταναγκρικὴν.] Ἐκ ΔΓ προσείληθα τὸ ἄρθρον.—Στ. 10, Δέ, ὅτι καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέ καί, ὅτι.—Στ. 14, Ἀγωγῇ δὲ καὶ παιδείᾳ μὴ χρησαμένους ἐπιτηδεῖα τοὺς ἀεὶ κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀγωγῇ δὲ καὶ παιδείᾳ μὴ χρησαμένους, ἐπεὶ μὴ δὲ τοὺς ἀεὶ. ΔΓ, Ἀγωγῇ δ' ἐπιτηδεῖα μὴ χρησαμένους τοὺς ἀεὶ.—Στ. 16, Μικρόν.] Ἀποκατέσθη τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Μακρόν.—Ἐπαμινώνδας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπαμεινώνδας. ΔΓ, Ἐπαμινόνδας. Οὐδετέρα τῶν γραφῶν, οὐδ' ἢ διὰ διφθόγγου, οὐδ' ἢ διὰ τοῦ τ, φθὸ κλεινοῦ τούτου ὀνόματος ἐρῶσθαι μοι δοκεῖ προσιλόμην ὅμως ὧδε τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τὴν διὰ τοῦ τ, ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς ἐτέροις συγγραφεῦσι φερομένην, καὶ πολλοῖς τῶν κριτικῶν δοκιμασθεῖσαν. Παρὰ γὰρ τὰς δύο ταύτας οὐκ ἔστι ἄλλη, οὐδὲ νομισμάτων εὐποροῦμεν ἀρχαίων τοῦνομα τοῦ Θηβαίων στρατηγοῦ ὀλόκληρον φερόντων· τὸ γὰρ ὑπὸ τῶν νομισματογράφων μνημονεύμενον τούτοις μόνον σσημειώται τοῖς γράμμασιν, ΕΠΑΜ. Πάντων δ' οὖν, ὡς εἶπεν, τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων σημαντικῶν ὄντων, ὑπονοήσῃ μὲν ἂν τις οὐκ ἀπιθάνως Ἐπαμινώνδαν (παρὰ τὸ Ἐπαμύνω) ὑπάρχει τῷ γνήσιον ὄνομα· ἀπορήσῃ δ' ὅμως, διὰ τί ἐν οὐδενί πω οὐδενὸς συγγραφείως ἀντιγράφῳ εὑρηται ἢ διὰ τοῦ υ αὕτη γραφή.—Στ. 18, Θηβαίους, γευσαμένους.] ΔΓ, Θηβαίους συνέθη, γευσαμένους ἦν πλεονάζειν οὐκ ὀρθῶς τῷ ῥήματι συνέωρακε καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.—Αἴτιον δὲ εἶναι τὸ λόγων καὶ ὁμιλίας τῆς πρὸς ἀνθρώπους ὀλιγορῆσαι, μόνης δ' ἐπιμεληθῆναι τῆς κατὰ πόλεμον ἀρετῆς.] Ταῦτὸ δὲ τοῦτο αἴτιον καὶ τοῦ Λακεδαιμονίου, μόνης τῆς κατὰ πόλεμον ἀρετῆς ἐπιμεληθέντας, λόγων δὲ καὶ τῆς πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλίας ἐπὶ τοσοῦτον ὀλιγορήσαντας, ὥστε καὶ ξηνηλατεῖν, οὐ μόνον ἤτηθῆναι τὴν ἐν Δεύκτροις μάχην ὑπὸ τοῦ φιλοσοφείν ἅμα καὶ πολεμεῖν εἰδότης Ἐπαμινώνδου· ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς κατῶρθον πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀγῶσι, τῆς δόξης ἀπολελεῖσθαι τῆς τῶν τὸν Ἄρην τῆ Ἀθηναῖ σπουδαιωσάντων Ἀθηναίων. Καὶ τοῦτο βούλεται ἐμφαίνειν ὁ Κωμικός (Ἰππ. 505 καὶ 582), τοὺς μὲν Ἀθηναίους Παντοίας Μούσης πεπειῶσθαι, τὴν δ' Ἄττικὴν Ἀπασῶν χωρῶν ὑπερφέρειν πολέμῳ τε καὶ ποιηταῖς, λέγων.—Στ. 21, Ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς βαρβάρους βία λόγου κρείττων ἐστίν.] Οὐκ ἀεὶ ποτε ταυτ' οὕτως ἔχει· οἱ γὰρ Γραικορωμαῖοι Ἀυτοκράτορες ὑπεξέστησαν τῆς ἡγεμονίας τοῖς βαρβάρους, διὰ τὸ τῆς ἀληθοῦς παιδείας ὀλιγορῆσαι, καὶ τοῖς μὲν ἔτι λιπομένοις λόγοις οὕτω καταχρησασθαι, ὡς' εἰς ἀλόγους καὶ

σχολαστικὰς ἐρεσχελίας τρίβειν ἡλιθίως τὸν ὀφειλόμενον τῆ περὶ τὸν πό-
 λεμον ἀρετῆ χρόνον, φρουρίοις δὲ καὶ φρουροῖς μακρὰ χαίρειν φράσαν-
 τας, Μοναχῶν μυριάσι κατασκευάζειν οἰκήματα.—Στ. 22, Ῥωμαῖοι...
 ἀγριωτέροις ἔθνεσι πολεμοῦντες κ. τ. λ.] Ἐγὼ μὲν οἶμαι, πᾶν τούναν-
 τίον, ὅτι ἀγριώτεροι ἦσαν τεχνικαῦτα Ῥωμαῖοι ὢν ἐνίκων ἔθνων. Δύο
 γὰρ ἔθνων ἐπίσης ἀπαιδευτῶν, μαχομένων ἀλλήλοις, ἐπικρατέστερον
 εἰκὸς γίγνεσθαι τὸ μᾶλλον ἄγριον, ἢ γοῦν τὸ μᾶλλον φύσει ὀξύνοον,
 τοῦτο δ' ἐστὶ, τὸ πλείους ἔχον ἀφορμὰς εἰς κτῆσιν παιδείας.—Στ. 24,
 Πρὸς... φύλα τὴν πραγματείαν ἔχειν.] Σημειῶσαι φράσιν Ἑλληνικῆν
 φράσει Γαλλικῆ ὁμοίαν, τῆ Avoir affaire à des nations. Παραπλή-
 σιόν ἐστὶ τούτω καὶ τὸ τοῦ Ἀποστόλου (Κορινθ. Α, ς, 1), Πρᾶγμα
 ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον.

ΣΕΛΙΑ. 166, στ. 14, Κοινωνοί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κοινῆ.—Στ. 26,
 Χρηστηρισσομένουσ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρηστηρισσομένουσ.

ΣΕΛΙΑ. 167, στ. 7, Κακουργήσασαν, εἴτε μή.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ,
 Κακουργήσασαν ΠΕΡΙ ΤῶΝ ΓΥΝΑΙΚῶΝ ΔΙΚΑΣΤῶΝ, εἴτε μή.
 Τὰ γὰρ κεφαλαίους γράμμασι κεχαραγμένα νόθα καὶ παρέγγραπτα
 προδήλως εἰσὶ.—Στ. 20, Τὸ μαντεῖον... προσάττοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
 Τούναντίον... προσάττει.—Στ. 22, Καὶ δὴ ποιεῖν.] Ἐκ ΔΓ,
 ΑΤ, Καὶ δὴ καὶ ποιεῖν.—Στ. 21, Συλλέγοντας πέμπειν κατ'
 ἔτος... εἰς Δωδώνην.] Ὁ δὲ Πρόκλος (παρὰ τῷ Φωτίῳ, Κῶδ. σλθ',
 σελ. 990) φησὶ, « Βασάσαντες τῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν ἱερῶν τρι-
 » πῶδων ἓνα, καὶ κατακαλύψαντες, ὡς ἱερόστυλοι, ἀνέπεμψαν εἰς
 » Δωδώνην· εὐπραγήσαντες δὲ ἐξ ἐκείνου, τοῦ λοιποῦ τὴν πρᾶξιν
 » ἑορτὴν ἐποιοῦν. » Ἄντι τῆς μετοχῆς, Συλλέγοντας, αἱ Χρησο-
 μάθειαι τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 391) φέρουσι, Κλέπτοντας,
 ὅπερ ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ ἐγγέ-
 γραπτο, Συλοῦντας, ἢ γοῦν, Συλήσαντας (οὐ Συλήσοντας,
 καθὰ παρῆναι τις τῶν κριτικῶν). Εἰκοτολογεῖ δὲ τὴν ὑπόνοιαν καὶ τὸ
 ἀνωτέρω ἐκ τοῦ Φωτίου συνώνυμον, Βασάσαντες. « Βασαχθεῖν,
 » ἀρθεῖν, κλαπέιν » φησὶ Σουΐδας· ἐφ' ἧς ἐννοίας ἐκδέχονται πολλοὶ
 καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐαγγελιστῇ (Ἰωάν. ιβ', 6) περὶ τοῦ Ἰουδα εἰρη-
 μένον, « Ὅτι κλέπτης ἦν... καὶ τὰ βαλλόμενα ἐδάσσαζεν. »

ΣΕΛΙΑ. 168, στ. 3, Λακεδαιμονίους.] ΔΓ (ἐξ ἐνὸς μόνου ἀντι-
 γράφου τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου), Λακεδαιμονίων, κατὰ πλείονα
 χρῆσιν τῆς πρὸς τὸ Κρατῶ (ὅποτε σημαίνει τὸ νικῶ) συντάξεως.
 Εὐρηται μέντοι, ὡς ἐσημειώσατο καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ μετὰ αἰτιατικῆς

σύνταξις.—Ἐραμινώνδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐραμεινώνδα. Ἐπιθετὰ τὰ πρὸ μικροῦ (σελ. 180) σημειωθέντα μοι.—Στ. 10, Καὶ ἄλλαι.] Ἄμεινον τὸ γράφειν, Καὶ αἱ ἄλλαι, ἐνάρθως, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Πλήθωνι.—Στ. 20, Δήλιον.] Δήλις νῦν καλούμενον, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 25, Ἐκποδῶν.] Τὸ ἴμῳ ἀντίγραφον (ὀρθ. τέως) Ἐκποδῶν.

ΣΕΛΙΑ. 169, στ. 1, Λιμὴν μέγας, ὃν καλοῦσι Βαθῶν λιμένα.] Μεγάλον βαθύ, σημειοῦται νῦν ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς πίναξι.—Αὐλῆς.] Οἱ μὲν φασὶν Αὐλίδα εἶτι καὶ νῦν καλεῖσθαι, ἕτεροι δὲ, Σίφνι, ἄλλοι δὲ, Βαθύ· τοῦτο δ' ἂν εἴη μᾶλλον τῆς Αὐλίδος ἐπίκειον, ἴσως τὸ νῦν ἐν τοῖς πίναξι γραφόμενον Μικρὸν βαθύ.—Στ. 3, Τὸν ναύσαθρον.] ΔΓ (συνηθεσίρα τῷ Στράβωνι), Τὸ ναύσαθρον.—Στ. 4, Ὁ Χαλκιδικός.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ, ΑΤ, Ὁ Χαλκίδος.—Στ. 5, Στάδιοι ἑβδομήκοντα.] Ἐν ταῖς εἰς τὴν Γαλλικὴν μεταφράσειν σημειώσεσιν ὑπονοεῖται γραπτέον εἶναι, Στάδιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα.—Ἐς δ' ἐπ' αὐτῷ γέφυρα.] Ἀπὸ τῆς γεφύρας ταύτης ἴσως ὠνόμασαι τοῖς ναυτιλλομένοις τῶν Ἰταλῶν ἢ Εὐβοία Negroponte (τούτῃσι Μέλαινα γέφυρα), ἀρχαιότερον δὲ καὶ Egriponte, ὡς φησὶν Ὀρτέλιος, ὃθεν τὸ παρ' ἡμῖν χυδαῖζόμενον Ἐγριπος, πλὴν εἰ μή τις παρὰ τοῦτο μᾶλλον ἐκίνα παρῆχθαι πιθανώτερον ὑπολαμβάνοι.—Στ. 6, Ὡς εἶρηκα.] Ἀνωτέρω, σελ. 165.—Στ. 8, Εἰς αὐτόν.] ΔΓ, Εἰς αὐτούς· περὶ ἧς ἐπιθετὰς τε τῆ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει, καὶ τὰς τῆ Γαλλικῆ μεταφράσει ὑποκειμένας σημειώσεις.—Στ. 13, Τοῦ ταφέντος ἐπ' αὐτῷ.] Χρηστότερον ἂν ἦν τὸ, Ἐν αὐτῷ.—Στ. 16, Μεγαβάτου.] Μεγάβαζον Ἡρόδοτος (ζ', 97) ὀνομάζει τοῦτον.—Στ. 23, Σιγηλοῦ.] Ἑλληνικῶς ἔχει ἡ γραφή· οὗτος γὰρ ὁ τύπος σσημειῖται ἐν τοῖς Λεξικοῖς, καὶ ἕτερος ὁ διὰ τοῦ ρ (Σιγηρός). Ἄλλ' ἴσως γραπτέον διὰ τοῦ ν, Σιγηνοῦ, καθὰ προδήλως φέρεται ἐν τῷ ἑμῷ ἀντιγράφῳ μόνῳ· οὐδὲν γὰρ ἤττον ὀρθῶν τὸ παρὰ τὴν σιγὴν Σιγηνός, τοῦ παρὰ τὴν ἀκμὴν Ἀκμηνός, καὶ τοῦ παρὰ τὴν εὐδίην Εὐδιηνός. Εὐρηται δὲ παρ' Ἠσυχίου (λέξ. Σάλπιγξ) καὶ ὁ Σιγηνοσάλπιγξ· εἰ δὲ τοῦτο ἐν τοῖς τίως ἀμφιβαλλομένοις ἐς τὸ παρ' Ἠσυχίου ὀξύμωρον, ἀπόχρη εἰς τὴν τῆς διὰ τοῦ ν γραφῆς πίσωσιν ὃ ἐν τῇ παρ' ἡρῖν συναθεία Σιγανός.

ΣΕΛΙΑ. 170, στ. 3, Παρ' ὀδὸν τὴν Θηβῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Παρ' ὀδὸν τὴν Θηβαίων.—Στ. 4, Βοιωτικῶς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιωτικῶς.—Στ. 5, Ταναγρικῆς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ταναγραϊκῆς.—Στ. 8, Ταναγρικῆ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τανάγρα.—Ἐντεύθεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν-

ταῦθα.—Στ. 9, Ὅποτεν δι' Ἄρματος ἀσράφη.] ΗΔ, συναδόουσα και τῷ Εὐσαδίῳ (σελ. 266), ΑΤ, Ὅποτε κ. τ. λ. ΔΓ, Θποτε... ἀσράπη. Καὶ ἐτέρας δὲ παροιμίας μνημονεύει Πλούταρχος (Συμποσιακ. ε, 5) τῆς, Δι' Ἄρματος ἐσιᾶν, ἐπὶ τῶν σπανίως ἐσιῶντων λεγομένης. Σουίδας δὲ λέγει « Ἄρμα, τόπος τῆς Ἀττικῆς· καὶ παροιμία, Ὅταν δι' Ἄρματος ἀσράφη, ἐπὶ τῶν χρονίως γενομένων » (γρ. γενομένων).»—Στ. 11, Πυθαίρων.] Ησύχιος δὲ (λέξ. Ἀσράπτει) Πυθαίας αὐτοὺς ὀνομάζει.—Στ. 21, Καὶ διὰ τοῦτο.] Ἐκ ΔΓ προσείληπα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 24, Ἐν δὲ δεξιᾷ κεῖται ἡ Ἰρία. Καὶ ἡ Ἰρία δέ.] Ἐξ ΕΔ (συναδόουσης τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῇ) ἔγραφα οὕτως τὸ ἀμφισβητήσιμον τοῦτο χωρίον, ΑΤ, Ἐν δεξιᾷ κεῖται, καὶ ἡ Ἰρία δέ. Περὶ οὗ ὁ βουλόμενος ἐπίτω τὰς τῆ τοῦ Ἄγγλου καὶ τῆ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει ὑποτεταγμένας σημειώσεις, πρὸς δὲ καὶ τὰ διὰ μακροῦ εἰρημένα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει τοῦ Π. III, Eclaircisim. pag. 43-49.—Τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστὶ, πρότερον δὲ τῆς Θεβαίδος.] Εὐσαδίος δὲ (σελ. 264), τούναντιον « Ἰρία τῆς » Ταναγραίας πρότερον, ὕστερον δὲ Θεβαίδος » λέγει, Στράβωνα παρεχόμενος μάρτυρα.

ΣΕΛΙΑ. 171, στ. 6, Ἰωνία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἰωνίδι.—Στ. 8, Ἀνθηδών.] Ἡ νῦν Λουκίσι, κατὰ τὸν ἡμέτερον Μελέτιον.—Στ. 9, Βοιωτικῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιωτικῆς.—Στ. 12, Ἔτι προΐοντι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἔτι καὶ προΐοντι.—Στ. 13, Λάρυμνα.] Λάρνες νῦν καλουμένη, ὡς φησι Μελέτιος. Ὁ Δαμβίλλης Larym αὐτὴν καλεῖ. Ἐν δὲ τῷ κατὰ τὸ 1811 ἔτος ἐκδοθέντι πίνακι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ὑπὸ τοῦ Πάλμα, γράφεται τῷ παλαιῷ ἐγγύτερον νέον ὄνομα, Λαρύμνες, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον.—Στ. 14, Ἄλαι.] Κατὰ τὸν Μελέτιον, ἐν τῷ νῦν καλουμένῳ τόπῳ, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἀπὸ ἱεροῦ τινὸς δηλονότι ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τιμωμένου.—Στ. 16, Ἐμνήσθημεν... πρότερον.] Ἀνωτέρω, σελ. 147-148, ὅθεν δῆλον, ὅτι ἐκάτεραι Ποσειδῶνος ἱερὰ ἐκίχτηντο, αἶ τε ἐν Ἀχαΐᾳ τῇ Πελοποννησιακῇ Αἰγαί, καὶ αἶ ἐν Εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ.—Στ. 20, Μισσάπιον.] Τυποβοῦνι ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων νῦν καλεῖσθαι φασι.

ΣΕΛΙΑ. 172, στ. 9, Ὁ Ἴσος.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ἡ Ἴσος.—Στ. 10, Ἀπωκισμένη ...αἰρῶνος.] Οὕτω τινὰ τῶν ἀντιγράφων μετὰ κενοῦ διασήματος, ΑΤ, Ἀπωκισμένη δρῶνος. Ἐτέρα δὲ, ἐν οἷς καὶ τὸ ἐμὸν, Ἀπωκισμένη πρὸς ρῶνος. Ὅθεν τινὲς τῶν κριτικῶν ἀνεπλήρουν διορθοῦντες, Ἀπωκισμένη πλησίον

Κιθαιρώνας· ἕτεροι δὲ, Ἀπωκισμένη πρὸς τὴν ὑπώρειαν τοῦ
Κιθαιρώνας.—Στ. 12, Τὴν νῦν Κρέουσαν.] Τὴν κοινῶς Σαράντι
καλουμένην κατὰ τὸν Μελέτιον. Καὶ ἔοικεν ὁ ἐν τῷ νεωτάτῳ πίνακι
τῆς Πελοποννήσου Λιμὴν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα (Port
Hagioisaranta) σημειούμενος εἶναι.—Στ. 14, Φαράς.] Ἐκ ΔΓ,
ΑΤ, Φηράς.—Στ. 16, Φαρῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φηρῶν (Ἰδε
Στέφαν. Βυζάντ. λέξ. Φαραι).—Στ. 22, Κιθαιρών.] Ὁ νῦν Ἐλα-
τειάς, ἀπὸ τῶν Ἐλατῶν ἰσως, τοῦ δένδρου.—Στ. 26, Τῶν δέ.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν δὴ.

ΣΕΛΙΑ. 173, στ. 2, Τὰ δὲ ἀνέψυκται, καὶ γεωργεῖται.] Ἐκ ΔΓ,
ΑΤ, Τὰ μὲν ἀνέψυκται, τὰ δὲ καὶ γεωργεῖται. Ἰδε κατωτέρω
(σελ. 187) παραπλήσιον λόγου σύνταξιν.—Στ. 6, Συμβαίνει δὴ.]
ΔΓ (ἀμείνων) Συμβαίνει δέ.—Στ. 9, Βάθους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βά-
θος.—Στ. 15, Γίνεται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύναται.—Ἡ γάρ.] ΔΓ,
(ἀμείνων), Καὶ γάρ.—Στ. 17, Ἡ δὲ ἀνοικισμὸν.] Ἀναπλήρου τὸ
τυπογράφου ἀδελφίξ κολοβαθῆν χωρίον, γράφων, Ἡ δὲ ἀπόσασιν
καὶ διὰ ἀνοικισμὸν· ζῆξε δὲ οὕτω, μικρὸν ἄνωθεν ἀρχόμενος·
Διὰ τὸ ὕψος τῶν οἰκίσεων, ἢ διὰ ἀπόσασιν· καὶ διὰ ἀνοικ-
ισμὸν, ΑΤ (φερομένου ἐν ταῖς ἐκδόσεσι), Διὰ τὸ ὕψος τῶν
οἰκίσεων· ἢ διὰ ἀπόσασιν καὶ διὰ ἀνοικισμὸν. Ὁ γὰρ νοῦς,
Γίνεται δὲ τοῦτο (τὸ ποτὲ μὲν ἐπὶ τῇ λίμνῃ, ποτὲ δ' ἄπωθεν κίεσθαι)
διττῶς· καὶ γὰρ μένουσαι αἱ πόλεις ἀκίνητοι ἐφ' ἧς τὴν ἀρχὴν ἐκτίσθη-
σαν χώρας, πλησιάζειν φαίνονται τῇ λίμνῃ, ὅποταν αὐξῶνται μὲν αὐτῆς
τὰ ὕδατα, οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον δὲ, ὥσθ' ὑπερχεισθαι καὶ κλύζειν αὐτάς,
ὑψηλότερον κειμένης, ἢ μακρότερον διεχούσας τῆς λίμνης· καὶ διότι,
καταλιποῦσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς χώραν, διὰ τὸν τῆς ἐπικλύσεως φόβον,
εἰς ὑψηλότεραν, ἢ πλεον ἀφρηκυῖαν τῆς λίμνης χώραν ἀνωκισθησαν.
—Στ. 21, Φυλάττουσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φυλάττειν.—Στ. 22,
Μηκέτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μή.—Στ. 27, Ἀνοικισθέντων.] Ἀποκατί-
σησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ἀνοικισθέντα.

ΣΕΛΙΑ. 174, στ. 10, Ὡς εἶπομεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡς εἶπομεν. Τὸν
δὲ ταύτην προαιρούμενον τὴν γραφὴν ἀνάγκη καὶ τὴν ἐξῆς ὀνομαστικὴν
εἰς γενικὴν μεταβάλλειν, γράφοντα, Ἡς εἶπομεν ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ
Βοιωτικῆς (καθάπερ ἡρμήνευσε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς, Perc-
ciochè questa è diversa da quella di Beozia, che abbi-
am detto essere sul mare), ΑΤ, Ἡς εἶπομεν ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ,
ἢ Βοιωτικῇ. Εἶρηκε δὲ περὶ ταύτης ἀνωτέρω (σελ. 171).—Ἡ

Βοιωτικῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ Βοιωτικῆ. Ἐν ἑτέροις δ' ἀντιγράφοις λείπει τὸ ἀρᾶρον.—Στ. 11, Ἡ προσέεισαν.] Ἡ Λοκρικῆ Λαρῦμνη προσέεισαν ὄνομα Ῥωμαῖοι, τὴν ἄνω, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῆς Βοιωτικῆς Λαρῦμνης.—Στ. 16, Ὁ μεταλλευτὴς Κράτης.] Ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὸ πεντεκαίδεκατον βιβλίον τοῦ Στράβωνος, ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. V, pag. 40, not. 2).—Στ. 20, Ἐλευσίνα καὶ Ἀθήνας.] Ὁμωνύμους δηλονότι ταῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἀθήναις καὶ τῇ Ἐλευσίνῃ.—Στ. 21, Λέγεται δ' Οἰκίσαι Κέκροπα.] Τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων, ἐν οἷς καὶ τὸ ἐμὸν, φέρει τὴν πρώτην μόνην καὶ τὴν τελευταίαν λέξιν, κωχωρισμένας κενῶ διαστήματι οὕτω, Λέγεται

Κέκροπα ὅπερ οἱ ἐκδοται, ἀναπληρώσαντες ἐξ ἑτέρων ἔγραψαν, Λέγεται καὶ κατὰ Κέκροπα, πλὴν τοῦ Γερμανοῦ, παρ' ᾧ γράφεται, Λέγεται δὲ καὶ κατὰ Κέκροπα. Ἄλλ', εἴτε ἐνί, εἴτε δυοῖ γράφοις συνδέσμοις, οὐχ ἕξεις ὅπως συνάψεις τὸ λεγόμενον τοῖς ἐξῆς, πλὴν εἰ μὴ καὶ ταῦτα ἐτέρωσ γράφοις τε καὶ σίξοις· « Λέγε- » ται δὲ κατὰ Κέκροπα, ἥνικα τῆς Βοιωτίας ἐπῆρξες, καλουμένης » τότε Ἰγυγίας, ἀφανισθῆναι ταύτας ἐπικλυσθείσας. Ὑστερον δὲ γε » νέσθαι φασὶ καὶ κατὰ κ. τ. λ. » Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἤττον ἔδοξέ μοι τολμηρὸν εἶναι προσθεῖναι ἄς προσέθηκα δύο λέξεις (δ' οἰκίσαι), ἄλλως τε καὶ μηδενὶ τῆς σωζομένης ἰστορίας μέρει ἀντιφερομένης· οὐδὲν γὰρ ἀπεικὸς Κέκροπα, τὸν τῆς Ἀττικῆς ἀρξάντα, ὁμωνύμους τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ κτίσαι πόλεις ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, ἥνικα καὶ ταύτης ἤρξε.—Στ. 22, Ἐπῆρξες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπῆρξες.—Στ. 24, Μέλανα ποταμόν.] Τὸν νῦν Μαυροπόταμον καλούμενον, ὡς φησὶν ὁ Μελέτιος.

ΣΕΛΙΑ. 175, στ. 1, Προαναλισκόντων.] ΗΔ, ΑΤ, Προσαναλισκόντων.—Στ. 3, Καὶ ποτιένθ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 503.—Στ. 8, Οἱ τε Δίλαιαν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 523.—Στ. 19, Τῶν ἐλῶν, καὶ τῶν λιμνῶν. § 20. Τῶν δὲ μεταξὺ κειμένων λιμνῶν ἐστὶν ἡ τε Τρεφία, καὶ ἡ Κηφισίς.] Οὕτως ἔγραψα τὸ μὲν ἐξ ἀντιγράφων, τὸ δ' εἰκάσας αὐτὸς, ΑΤ, Τῶν ἐλῶν. § 20. Μεταξὺ κειμένων λειμῶνων, ἐστὶν ἡ τε Τριφυλία καὶ ἡ Κωπαίς. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον συμφώνως ἑτέροις τισὶ φέρει, Τῶν ἐλῶν καὶ τῶν λιμνῶν κειμένων λειμῶνων ἐστὶν ἡ τε Τρεφία καὶ ἡ Κωπαίς. Συνάδει δ' ἡ ἡμέτερα διόρθωσις καὶ τῇ τοῦ μακαρίτου Δουθεῖλου Γαλλικῇ μεταφράσει τοῦδε τοῦ χωρίου, πλὴν τοῦ, Λειμῶνων, ὅπερ ἐκεῖνος τηρᾶσαι δεῖν ἔγνω, καὶ τοῦ Τρεφία, ὅπερ ἔτρεψεν εἰς τὸ Ἀκραίφια,

ἦν ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 180) πληθυντικῶς, Ἀκραϊφίας, ὀνομάζει Στράβων. Ὁ δὲ Συναϊδὲρος, ἐν ταῖς εἰς τὰ Θηριακά τοῦ Νικάνδρου σημειώσασιν (εἰχ. 887, σελ. 168), ἐκ διαφόρου γραφῆς ὀρμηθεῖς, « Ἄς τε Τρόφεια Κῳπαί τε κ. τ. λ. » τῆς παρὰ τῷ Νικάνδρῳ, ἀντὶ τῆς, « Ἄς » τρέφει αἶα Κωπαίαι τε », οὕτω διώρθου τοῦ Στράβωνος τὸ προκειμένον χωρίον... Μεταξὺ δὲ τῶν ἐλῶν καὶ τῶν λιμνῶν κείμενη ἐστὶν ἡ τε Τρόφεια, καὶ αἱ Κῳπαι καὶ ἡ Ἰλη, τὰ τρία ταῦτα πόλειον ὀνόματα ἐκδεχόμενος ὅπου γε ἡ ἡμετέρα διόρθωσις τὴν Τρεφίαν λίμνην λέγει, καθάπερ καὶ τὴν Κηρισίδα. Καὶ πρῶτον μὲν περὶ τῆς γραφῆς, μακρῷ πιθανώτερον γεγράφθαι παρὰ τῷ Νικάνδρῳ Τρέφεια, ἢ Τρόφεια, δηλοῖ μὲν καὶ αὐτὴ ἡ ἀποδοκιμασθεῖσα γραφὴ (Ἄς τρέφει αἶα), δηλοῖ δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ Στράβωνι τῶν ἀντιγράφων Τρεφία. Ἐπειτα, οὐδὲν ἀπεικὸς τῇ πόλει Τρεφεῖα καὶ λίμνη παρακειμένη ὁμώνυμον ὑπάρχει ποτὲ ἤπερ ἦν ἴσως ἡ νῦν καλουμένη ἐν τοῖς νεωτάτοις πίναξι Λίμνη Θίγγρος (Lac Thingros)! Ἡ δ' οὖν Κηρισίς ὀνομάζεται νῦν Λίμνη τῆς Θήβας (Lac de Thebes).—Στ. 22, Ὅς ρ' ἐν Ἰλῆ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ε, 708.—Στ. 24, Οὐ γὰρ λίμνην τὴν Κωπαίδα κ. τ. λ.] Ἰπερβατῶς, ἀντὶ τοῦ, Οὐ γὰρ τὴν Κωπαίδα λίμνην. Ὁ δὲ νοῦς, Ἡ παρ' Ὀμήρῳ Κηρισίς λίμνη, οὐχ ἡ Κωπαῖς ἐστίν, ἀλλ' ἡ αὐτὴ τῇ Ἰλικῇ καλουμένη.

ΣΕΛΙΑ. 176, στ. 2, Ὡς ἔνιοι γράφουσιν.] Ζηνόδοτος ἦν ὁ διατεινόμενος, ὡς ἔδει γράφειν, Ἰθῆ, ἀντὶ τοῦ, Ἰλη.—Στ. 4, Ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐν Λυδίᾳ.] Ἡ Ἰθῆ πόλις δηλονότι.—Στ. 5, Τμῶλω ὑπο Νιφόρῳ, ἸΔΗΣ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, υ, 385. Καὶ σημειώσαι, ὅτι ἐνθάδε μὲν συνανεῖ Στράβων τοῖς ἀκολουθῶσι Ὀμήρῳ Ἰθῆν πόλιν ὑπάρχει ποτὲ ἐν τῇ Λυδίᾳ ἰσορηκόσιν ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (σελ. 504), αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔπος (μετὰ διαφόρου μέντοι γραφῆς, ἸΔΗΣ), ὡς οὐχ Ὀμηρικόν, ἀποβάλλει.—Στ. 6, Ἡ δὲ, Βοιωτικῆ.] Ἡ Ἰλη δηλονότι.—Στ. 11, Ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ μεγάλη, καὶ οὐκ ἐν τῇ Θηβαίδι] Ἀπαξάπαντες οἱ ἐξηγησάμενοι τὸ χωρίον τῇ Κωπαίδι λίμνη προσήψαν τὸ ἐπίθετον, Μεγάλη, ἀντιδιεκαμένως πρὸς τὴν ἥττονα τὴν Κηρισίδα, τῶν συνδέσμων τὸν δεῦτερον κατασκευαστικὸν εἶναι νομίσαντες τοῦ ἀνωτέρω (σελ. 175) λεχθέντος, « Οὐ γὰρ λίμνην τὴν » Κωπαίδα βούλεται λέγειν. » Ἐπιθετὰ τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ Δουδαίου εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦδε τοῦ χωρίου (Strab. tom. III, pag. 419 du texte, et pag. 90-101 des *Eclaircissemens*). Καὶ οὐκ ἀπεικὸς ἠπατηθῆσαι τοὺς κριτικούς διὰ

τὸ σκοτεινὸν τοῦ χωρίου, εἴτε τοῦ Στράβωνος παρημεληκότος τῆς σαφηνείας, εἴτε τῶν ἀντιγραφίων παραλείποντων ἑτερά τινα μεταξὺ, δι' ὧν ἦν καταφανέστερον τὸ λεγόμενον. Ὅτι γὰρ ἄτοπον τι ἂν ἔλεγεν ὁ Γεωγράφος, εἰ τὴν Κωπαΐδα λίμνην μὴ ἐν τῇ Θηβαΐδι, τουτέστι τῇ περὶ τὰς Θήβας χώρα, εἶναι ἔφασκε, καὶ τυφλῷ δῆλον. Οἶμαι δ', ὅτι οὐ ταύτην λέγει, ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Λυδία Γυγαίαν λίμνην, τὴν ὕστερον Κολόνην προσαγορευθεῖσαν, ἧς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 503) μνημονεύσει. Γενήσεται δὲ δῆλον τὸ λεγόμενον, αὐτῶν τῶν Ὀμηρικῶν παρατεθέντων ἐπὼν ὡσπερ γὰρ περὶ τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Ἰλῆς (ἦν Ἰθνην δεῖν γράφειν ἔλεγεν ὁ Ζηνόδοτος) λέγει, Ἰλιάδ. ε', 708,

Ὅς ρ' ἐν Ἰλῆι ναίεσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλῶς,
Λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι,

ὡς παρακειμένης τῇ λίμνῃ τῇ Κηφισίδι, τῇ καὶ Ἰλικῇ προσαγορευομένη, τῆς Ἰλῆς πόλεως παρακλησίως καὶ περὶ τῆς ἐν Λυδίᾳ Ἰδης ἐπὼν (Ἰλιάδ. υ', 508),

Τμῶλῳ ὑπο νιφόεντι, Ἰδης ἐν πίονι δήμῳ,
ἐπάγει μετ' ὀλίγα (σίχ. 590),

Γενεὴ δὲ τοῖ ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ,

ὡς καὶ ταύτης ὁμοίως παρακειμένης ἐτέρᾳ λίμνῃ, τῇ Γυγαίᾳ. Εἴη οὖν ἂν τοιοῦτος ὁ νοῦς τοῦ Στράβωνος, Ἀμαρτάνουσιν οἱ τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ἰλῆν συγχέοντες τῇ Λυδικῇ Ἰθῆν, πλὴν εἰ μὴ καὶ τὴν προσεχῆ τῇ Ἰλῆι λίμνην Κηφισίδα, ἢ Ἰλικὴν, τὴν αὐτὴν εἶναι βούλονται τῇ Γυγαίῃ λίμνῃ, ἣ παράκειται ἢ Ἰθῆν. Ἀλλὰ τοῦτο τελείως ἄτοπον ἢ μὲν γὰρ Γυγαίῃ λίμνη μεγάλη ἐστὶ, καὶ οὐκ ἐν τῇ Θηβαΐδι κεῖται ἢ δὲ Κηφισίς, μικρὰ κ. τ. λ.—Στ. 12, Ἐκεῖθεν δι' ὑπονόμων πληρουμένη.] Εἰ τὰ προσεχῶς τούτοις ἀνωτέρω σημειωθέντα μοι ἔχονται τινος πιθανότητος, διορθωτέον καὶ τοῦτο τὸ χωρίον γράφοντας, Ἐκεῖ τε, δι' ὑπονόμων πληρουμένη. Τὸ μὲν γὰρ Ἐκεῖθεν, τουτέστιν ἐκ τῆς Κωπαΐδος λίμνης, πληροῦσθαι τὴν Κηφισίδα, οὔτε τῶν ἀποδεδειγμένων ἐστίν, οὔτ', εἴπερ ἦν, καλῶς ἂν ἐνθάδε ἐλέγετο τῷ Στράβωνι τὸ δ' Ἐκεῖ τε προδήλως ἀντίκειται τῷ, Οὐκ ἐν τῇ Θηβαΐδι, ὡσπερ τὸ Μικρὰ τῷ Μεγάλῃ.—Στ. 15, Ἡδ' Ἰλῆν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 500.—Στ. 19, Ὁ οἱ Τυχίος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ἡ,

220. Ἔστι δὲ ΗΔ, ΑΤ, Ὁ Τυχίος, ὅπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐξ ΕΔ, ἀποχωρίσας καὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔπους. Προσέθηκα δὲ καὶ τὸ ἐξῆς τοῦ ἔπους, Κάμε τεύχων.—Στ. 24, Σαφῶς ὅτι ὁ... τοῖς ὀνόμασι τῶν τόπων, τῶν τε ἀξ... χαλεπόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σαφῶς ὅτι... τοῖς ὀνόμασι τῶν τόπων, τὸν τε... χαλεπόν. Καὶ ἔστιν ἡ ἡμετέρα γραφή πληρεστέρα μὲν, οὐ μὴν σαφesτέρα· πολλὰ γὰρ εἰσι τὰ μεταξὺ λείποντα ἐν τοῖς ἀντιγράφοις.—Στ. 25, Φασίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φησίν.—Ἐν τοσοῦτοις, καὶ ἀσήμοις·] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν τοῦτοις καὶ ἀσήμοις. Πᾶσαν δὲ τὴν γησίαν γραφὴν γεγενῆσθαι, Ἐν τοσοῦτοις, καὶ τοῦτοις ἀσήμοις.—Στ. 29, Ἐπειρώμεθα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πειρώμεθα. Ὀλον δὲ τοῦτο τὸ χωρίον μέχρι τέλους τοῦ κεφαλαίου, κεκολωμένον ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, οὕτως ἀπαρτίζειν ὁ *Κασωδῶν ἐπειρᾶτο· « Διὸ περ καὶ ἡμεῖς ἐκείθεν ἐπειρώμεθα τὴν ἀρχὴν τῆς περι-
 » νηγήσεως λαβεῖν· ἐνταῦθα δ' ἑάσαντες τοῦτο, τῷ Ποιητῇ ἀκολου-
 » θήσομεν, καὶ ἐκείνου φυλάξομεν τὴν ἀρίθμησην, προσιδέντες ὁ, τε
 » ἂν χρήσιμον ἢ παραλειφθὲν ἡμῖν, ὑπ' ἐκείνου δὲ παραληφθῆν.
 » Ἄρχεται μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Ἰρίας καὶ τῆς Αὐλίδος, περὶ ὧν εἰρή-
 » καμεν. »

ΣΕΛΙΑ. 177, στ. 1, Ἀρίθμησην.] ΔΓ (ἀμείνων), Διαρίθμησην.—Στ. 2, Παραλειφθῆν.] Ἐκ ΔΓ (συναδούσης τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει, omissum), ΑΤ, Παραληφθῆν.—Στ. 5, Ἀνθηθόνος.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν (ἄλλως τε καὶ μαρτυρουμένην ὑπὸ τοῦ ἑμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Ἀνθηθόνα.—Στ. 11, Τῶν περὶ Ὀλυθον.] Ἡς ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 63). Ἔστι δὲ Μακεδονικὴ πόλις ἡ Ὀλυθος, καλουμένη νῦν Ἄγιος Μάμας.—Στ. 12, Εἴρηται.] Ἀνωτέρω (σελ. 138) εἴρηκεν τοῦτο.—Στ. 14, Σικυωνία.] ΗΔ (συναδούσα οἷς εἴρηκεν ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 138), ΑΤ, Σικυῶνι.—Δι' ἧς ῥέει. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοί.] ΗΔ (ἦν ἀπεδέξατο καὶ ὁ μακαρίτης Δουθεύλης), ΑΤ, Δι' ἧς ῥέουσι καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοί.

ΣΕΛΙΑ. 178, στ. 2, Τάναγραν.] Ἦν μικρὸν παραγραμματίζοντες, Τάναγραν νῦν καλοῦσι.—Στ. 8, Θέσπειαν.] Ἡς τὰ ἐρείπια πλησίον κεῖται τοῦ νῦν Ἐρημοκάστρου καλουμένου.—Στ. 12, Ἐπίνειον... Κρέουσαν.] Ἦν ἀνωτέρω (σελ. 184) Σαράντι νῦν καλεῖσθαι, κατὰ τὸν Μελέτιον, ἔφαμεν· ἕτεροι μὲντοι οὐ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἐωθινώτερον τοῦτου ἐπίνειον, τὸ νῦν ὀνομαζόμενον Κάκος, εἶναι διατείνονται τὴν Κρέουσαν.—Στ. 14, Ἄσκη.] Ἡς τὰ ἐρείπια δεῖκνυνται ἐν τῷ νῦν

ὀνομαζομένων Νεοχωρίω.—Στ. 19, Νάσσατο κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν Ἡσιόδου Ἔργ. καὶ ἡμερ. στ. 639.—Στ. 21, Ἐλικῶν.] Λικῶνα νῦν καλούμενος καὶ Παλαιοβοῦνα, κατὰ τὸν Μελέτιον· ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις πίναξι Ζαγάρα (Mont Zagara) γραφόμενος.—Αὐτοῦ.] Ἐκ τοῦ Γεμίσου Πλήθωνος, ΑΤ, Αὐτῆς. Τὸ ἕμὸν ἀντίγραφον, Αὐτῆ· ἕτερα δὲ, Αὐτή.—Στ. 22, Κατὰ τὸν ὕσατον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸν ὕσατον.—Στ. 23, Μυχόν.] Τὸν νῦν λιμένα Ἰανίτσι, ἢ Γιανίτσι (Port Gianitzi) προσαγορευόμενον.

ΣΕΛΙΑ. 179, στ. 2, Ἦν... καλοῦσι.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν· τὸ δὲ λειπόμενον κενὸν διάστημα ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀντιγράφων ἀναπληροῦται. Οὐκ ἀπίθάνως οἱ κριτικοὶ, τῶν Ὀλμιῶν, ἄκρας, ἧς ὁ Στράβων ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 135) ἐμνημόνευσε, τοῦνομα ἐξερρήνηκεναι τοῦ χωρίου ὑπελήφασαι· διὸ δεῖν γράφειν φασὶν ἀπαρτιζοντας, Ἦν Ὀλμιᾶς καλοῦσι. Αἱ δ' Ὀλμιαὶ βροχάρως νῦν Μαλαγγάρα (Cap Malangara) καλοῦνται.—Στ. 3, Παγᾶς.] ΗΔ, ΑΤ, Πηγᾶς.—Στ. 17, Γλυκέρα.] Φρύνη μὲν ὄν, οὐ Γλυκέρα, ἣν ἡ λαβοῦσα δῶρον παρὰ Πραξιτέλους τὸν Ἔρωτα. Ἰδε Παυσανίαν (ἀ, 20).—Θεσπιάσιν.] ΗΔ (σημαινουσα, dans Thespies, ὡσπερ ἠρμήνευσεν ὁ Βρεκεγνῦς. Ἰδε Strab. tom. III, Éclairciss. pag. 115) ΑΤ, Θεσπειῦσιν (aux Thespiens).—Στ. 19, Θεσπειαν.] ΗΔ, ΑΤ, Θεᾶν.—Στ. 24, Καὶ περὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσετέθηκα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 25, Οἱ τ' ἀμφ' Ἄρμ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 499.

ΣΕΛΙΑ. 180, στ. 5, Φοινικίῳ ὄρει.] Τῷ νῦν, ὡς φησι, καλούμενῳ Μαζαράκι (Mazaraci). Ἰδε τὰς ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ. σημειώσεις.—Στ. 13, Ωκαλία.] ΗΔ, ΑΤ, Ωκάλεα.—Ἀλαχομεναί.] Αἱ νῦν κολοῦθως καλούμεναι Ἐμεναί, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 14, Κορώνεια.] Ἡ νῦν Καμάρι.—Στ. 18, Πίνδαρος δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ, προσετέθηκα τὸν πρῶτον τῶν συνδέσμων.

ΣΕΛΙΑ. 181, στ. 5, Καταλέγει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταλέγεται.—Στ. 14, Ἄσσ' Ἄθᾶνα κ. τ. λ.] Κεκολόβωται τὰ τοῦ Ἄλκαίου ἔπη. Τῶν κριτικῶν τις οὕτως εἶκαζε δεῖν τοὺς τελευταίους δύο σίχους ἀναπληροῦν διαιρεῖν καὶ τάττειν·

Ἄπαι Κορωνείας ἐπιθ' εὐμενῆς,
 Εἶπερ πάροιθεν ἀμφὶ βωμούς
 Κωραλίῳ ποταμῷ παρ' ὄχθαις
 Ἐθυσα.

(ἴδε Mus. Critic. or Cambridge Classic. research. vol. I, n° 4, pag. 427).—Στ. 21, Ἀλιάρτος.] Ἡ νῦν Παλαιοπαναγία, ἢ Τριδοῦνι, καλουμένη, κατὰ τὸν Μελέτιον.

ΣΕΛΙΑ. 182, στ. 1, Πλαταιαί.] Ἡ νῦν Κόπλα.—Στ. 3, Βοιωτίας.] Ἐκ τοῦ Γεμίζου Πλήθωνος, ΑΤ, Μεγαρίδος.—Στ. 4, Ἐλευθεραί.] Αἱ νῦν Πετρογεράκι, ἢ Πετροϊεράκι καλούμεναι.—Τῆς Ἀττικῆς.] Ἐκ τῆς Γαλλικῆς τοῦ Δουδεΐλου μεταφράσεως οὕτω πιθανῶς εἰκάσαντος, ΑΤ, Τῶν Πλαταιῶν.—Στ. 12, Μνάμα.] ΗΔ (συναδουσα τῇ γνώμῃ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου), ΑΤ, Μνήμα. Τὸ δ' ὅλον ἔπος, Μνασάλεως τὸ μνάμα τῷ Πλαταιάδα, παρ' ἐγγραπτον ἔοικεν εἶναι, καὶ οὐχ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος μνημονευθέν.—Στ. 15, Ἄονιον.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ Δουδεΐλου, ΑΤ, Ἴονιον. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσεις.—Στ. 18, Οἱ δ' ὑπὸ Θήβας.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, β', 505.

ΣΕΛΙΑ. 183, στ. 1, Ὅπου τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνήγето.] Ἐπερον τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Θερμοπύλαις Ἀμφικτυονικόν· συνήγето δὲ πιθανῶς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅτε συνετέλουν καὶ τὰ Παμβοιωτία, ὧν ἀνωτέρω (σελ. 181) ἐμνημόνευσεν ὁ Γεωγράφος.—Στ. 6, Κινηθεῖς κ. τ. λ.] Ἐκ μὴ σωζομένου Πινδαρικοῦ ποιήματος.—Στ. 16, Κατέσχεθε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατέσχε.—Στ. 20, Τὸ δ' Ἄκραϊφιον.] Τὸ αὐτὸ ταῖς ἀνωτέρω (σελ. 180) θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς ῥηθείσαις Ἄκραϊφίαις. Νῦν δὲ καλεῖται Προσσίνα ἢ Προσκίνα (Proscina), ὡς φασιν οἱ περιηγηταί. Ἴδε τὰς εἰς τὴν Γαλλ. μεταφρ. σημειώσεις.

ΣΕΛΙΑ. 184, στ. 4, Οὐδέ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὔτε. Ἐν τιμῇ δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδέτερον φέρεται.—Στ. 7, Ἰδομενεὺς... τέκτονος υἱόν.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, ε', 43, ὅπου μέντοι ἀντὶ τοῦ, τέκτονος, φέρεται, Μήονος. Καὶ ἔοικε τοιαύτη γεγονέναι πάλαι καὶ ἢ παρὰ τῷ Στράβωνι γραφῇ, εἶγε τὴν Τάρνην τῆς Λυδίας (τῆς καὶ Μαιονίας, ἢ Μηονίας καλουμένης) εἶναι, ἐκ τούτου Στράβων κατασκευάζειν ἠθεύλετο, ὅτι ὁ παρὰ τῷ Ποιητῇ Φαίριος, ὁ ἐκ Τάρνης, Βόρου ἦν υἱὸς τοῦ Μήονος, τουτέστι τοῦ Λυδοῦ.—Στ. 14, Ἡρη.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, δ', 8.—Στ. 16, Γεγενῆσθαι.] Ἄμμενον ἀν' ἐγράφετο, Γεγεννησθαι.—Στ. 24, Καταφυγεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Καταφεύγειν.

ΣΕΛΙΑ. 185, στ. 1, Χαιρώνεια.] Ἡ πρότερον Ἄρνη, εἶτα Χαίρωνεια, νῦν δὲ Κάπραινα καλουμένη (Ἰδ. Πλουτάρχ. βίων Μέρ. Α, Προλεγομέν. σελ. 56, σημ. 6, ἐμ. ἐκδ.).—Στ. 9, Λεβάδεια.] Ἡ νῦν Λεβαθία, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πᾶσα Βοιωτία οὕτως ὠνόμαζται.

—Στ. 13, Λευκτρα.] Κατὰ μὲν τὸν Δαμβίλλην, Λιβαδῶςρο νῦν καλούμενα, κατὰ δὲ τὸν Πατρίκιον, Ἰτέχια (Itechia) ἕτεροι δὲ ἐν τῷ νῦν καλουμένῳ Παραπόγια (Parapogia) τόπων κείσθαι τὰ παλὰ Λευκτρα φασίν. Ἴδε τὰς εἰς τὴν Γάλλ. μεταφρ. σημειώσεις.

ΣΕΛΙΑ. 186, στ. 2, Ὀρχομενόν.] Ὅν ὁ μὲν Πατρίκιος ἔτι καὶ νῦν Ὀρχομενόν, ὃ δ' ἡμέτερος Μσλέτιος Σκριποῦ φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι.—Στ. 6, Πολυχρηματήσαντας.] ΗΔ (παρὰ τὸ Πολυχρηματέω), ΑΤ, Πολυχρηματίσαντας (παρὰ τὸ βάρβαρον Πολυχρηματίζω). Συνῆκε δὲ τὴν διόρθωσιν καὶ ὁ κλεινὸς Σνεϊδέρος ἐν τῷ Ἑλληνογερμανικῷ Λεξικῷ. Παρὰ δὲ τὸ Πολυχρηματέω καὶ ὁ Πολυχρηματίας (Διογ. Λαέρτ. ζ', 28), ἐπίθετον οὕτω καταχωρισθὲν ἐν τοῖς Λεξικοῖς.—Στ. 8, Οὐδ' ὄσ' ἐς.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ἰ, 381.—Στ. 20, Οὔτε μὴ λαμβάνων πολλά, ἂν ἔχει πολλά.] Οὕτως ἔγραψα, ΑΤ, Οὔτε μὴ λαμβάνων πολλά οὐκ ἂν ἔχει πολλά, τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, ὃς τὸ ἀπαγορευτικὸν μόνον, Μή, ἐξ ΕΔ παραλαβὼν, καὶ φυλάξας τὸ προηγούμενον, Οὔτε, ὤφειλε τὸ ἐπόμενον ἀρνητικόν, Οὐκ, ἀποσχοινίσαι τοῦ χωρίου. Ἡ γὰρ ὅλη γραφὴ τοῦ διορθώσαντος (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει) οὕτως εἶχεν, Ὅ τε μὴ λαμβάνων πολλά, οὐκ ἂν ἔχει πολλά. Ὅλον δὲ σχεδὸν τι τὸ χωρίον τοῦτο μέχρι τῶν ἐπομένων (σελ. 187) λέξισιν, Ὡνιά ἐς,ι, τοσαύτης γέμει σχολαστικῆς φλυαρίας, ὥς' οὐκ ἂν ὀκνήσαμει ἀλλότριον εἶναι φάναι τοῦ Στράβωνος, ἐγγραφῆν, ἢ προσγραφῆν ἴσως τῷ χωρίῳ ὑπὸ τινος οὐ τῶν εἰδότεων χρυσοῦν ἀργύρω περιχεύεσθαι, ὡς φησὶν ὁ Ποιητής, ἀλλὰ τῶν τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ κειθληθεῖν ἐπισταμένων.—Στ. 20, Εἰ δ' ἀμφοτέρα, συνέχει τὴν ἀμοιβήν. Τὸ γὰρ κ. τ. λ.] Ἠλλοίωσα καὶ τὴν γραφὴν καὶ τὴν ζήτησιν, ΑΤ, Εἰ δ' ἀμφοτέρα συνέχει, τὴν ἀμοιβήν ἔχει. Τὸ γὰρ. Ὁ γὰρ νοῦς, ὃ ἀμφοτέρα ἐνεργῶν, τουτέστιν ὃ λαμβάνων τε καὶ διδούς ἐν μέρει, συνέχει, ὃ ἐς,ι σώζει καὶ ποιεῖ διαμένειν τὸ ἀμοιβαίως διδόναι καὶ λαμβάνειν. Πατέρου δὲ ἐκλιπόντος, οὐδ' ἢ ἀμοιβὴ σώζοιτ', ἂν ἔτι τῷ γὰρ λαμβάνοντι μόνον, διδόντι δὲ μηδὲν, παύσονται ποτε οἱ διδόντες, ὡσπερ αὐτὸ διδούς ἀνευ τοῦ λαμβάνειν, παύσεται καὶ αὐτὸς τῆς δόσεως, μηκέτι ἔχων ὅθεν δώσει.—Στ. 26, Οὐ δ' οὔτος ἐτέρως ἂν κατορθοίη.] Οὐδ' ὃ λαμβάνων μὲν, μηδὲν δὲ χαρίζομενος, κατορθοίη ἂν πατέρου, τὸ λαμβάνειν δηλονότι, ἢ τὸ χαρίζεσθαι.—Στ. 28, Τὰ χρήματ'.] Ἐξ Εὐριπίδου (Φοινισσ. 442) ἢ ῥήσις.

ΣΕΛΙΑ. 187, στ. 5, Διάγωσιν.] Γραπτέον, οἶμαι, Ἄγωσιν. — Στ. 8, Στρατιάν.] Γράφει θάρρων, Στρατιάν.

ΣΕΛΙΑ. 188, στ. 3, Ἀχαιοὺς ἀποίκους Ὀρχομενίων.] Ἐναντία ταῦτα, ἢ γούν ἐναντιοφανῆ οἷς ἐξῆς (σελ. 308) ἐρεῖ περὶ τῶν ἐν Πόντῳ Ἀχαιῶν. — Στ. 11, Ὁ γὰρ Δαφνοῦς ἦν τότε τῆς Φωκίδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐ γὰρ Ἰαφνοῦς ἦν τότε τῆς Λοκρίδος. — Στ. 15, Οὐ δοκεῖ.] Ἐκ ΔΓ (ὁμολόγου τῆς ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ), ΑΤ, Οὐδ' ἐκεῖ.

ΣΕΛΙΑ. 189, στ. 6, Κνημίδος.] Τῆς νῦν ὀνομαζομένης Χλωμὸς, ἢ τὰ βουνά τοῦ Ταλαντίου, ὡς φησι Μελέτιος. Καὶ ἐξὶ τὸ δεῦτερον τῶν ὀνομάτων παρὰ τὸ Ταλάντιον, κωμόπολις ὑπὸ τῆ Κνημίδι κειμένη, οὕτω κληθεῖσαν ἀπὸ τῆς κατασκευῆς νήσου Ἀταλάντης. — Στ. 8, Παρνασός.] Τὸ πάλαι καὶ νῦν καὶ ἑσαεὶ κλεινὸν ὄνομα τοῦ Παρνασοῦ εἰς τὸ Τερνεσὸς μεταπεποιήσθαι φησὶν Εὐστάθιος (Ὀδυσσ. τ', σελ. 1872) ἐφ' ἑαυτοῦ. Νῦν δὲ καλεῖται Λιάκουρα, ὡς φησὶν ὁ Μελέτιος ὅπερ ὄνομα ἀπὸ τῆς ὑπερκειμένης τῷ Παρνασῷ Λυκωρείας πόλεως (περὶ ἧς ἐν τοῖς ἐξῆς σελ. 191 ὁ Στράβων) αὐτῷ τεθεῖσθαι, ἔδειξα ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἡλιόδωρον (Μέρ. Β, σελ. 94) σημειώσεσι. — Στ. 14, Ἰπέρ τούτων δ' ἤδη καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπέρ τούτων δὲ καί. — Στ. 15, Ἀκαρνᾶνες, καὶ τινα τῶν Ἠπειρωτικῶν ἔθνων καὶ τῶν Μακεδονικῶν.] Τὸ μὲν πρῶτον ἔθνικόν ὄνομα Ἐκ ΔΓ, τὰ λοιπὰ δ' ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀθαμᾶνες ἐκ τῶν Ἠπειρωτικῶν ἔθνων καὶ τῶν Μακεδονικῶν. Καὶ περὶ τὴν ἡμετέραν γραφὴν χωρίον ἕτερον παράλληλον ἐν τῷ τέλει τῆς Στραβωνείου Γεωγραφίας (Μέρ. Γ, σελ. 307) τὸδε· «Καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων, καὶ » τινῶν Ἠπειρωτικῶν ἔθνων, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριζαι. » Ἄνθ' οὗ δ' ἐξῆς προσέθηκα, Δεῖ δὲ, ἀναπληρῶν τὸ κενὸν τῶν ἀντιγράφων διάστημα, ἕτεροι προσθετέον εἶναι εἰκαζον τὸ, Ὡς εἰ. — Στ. 18, Ἀνατολάς.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ Δουδεῖλου, ΑΤ, Ἄρκτους. — Στ. 27, Κατὰ μήκος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὸ μήκος. — Στ. 29, Ἡ δὲ νότιος, αἱ δὲ λοιπαί, Αἰ ἐσπέριοι κ. τ. λ.] Καὶ τοῦτο ἐκ τῆς διορθώσεως Δουδεῖλου (πλὴν οὗ προσέθηκα τελευταίου ἄρθου, Αἰ), ΑΤ, Ἡ δὲ ἐσπέριος, αἱ δὲ λοιπαί ἐσπέριοι. — Στ. 30, Οὐδὲ γὰρ ἦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ ἦ.

ΣΕΛΙΑ. 190, στ. 1, Μέχρι Ἀκτίου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέχρι τοῦ ἀρκτίου. — Στ. 2, Θεσσαλονικείας.] Οὕτως ἀνεπλήρωσα τὸ κενὸν τῶν ἀντιγράφων διάστημα, ὅπερ ἕτεροι ἀναπληροῦν ᾤοντο δεῖν διὰ τοῦ,

του, Νοτίου, ἄλλοι διὰ τοῦ, Σηπιάδος, καὶ ἐσχάτως ὁ Δου-
 θεΐλης, διὰ τοῦ, Μακεδονίας.—Τελευτὰ τὰ ἔθνη.] Ἐξ ΕΑ ἡ τοῦ
 κενοῦ ἀναπλήρωσις.—Στ. 3-7, Τῶν τοιούτων χωρίων... τὰς δὲ λοι-
 πὰς οὐκέτι.] Παραβάλλον τὰ ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ ἀναπληρώματα τοῖς
 σημειωθεῖσι διὰ μακρῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (Strab. tom. III,
 pag. 448 et Éclaircissem. pag. 134 et 141) διακρίνειν ἕξεις τὰ
 ἡμέτερα τῶν ἀλλοτρίων.—Στ. 10, Δελφοί.] Οἱ νῦν καλούμενοι
 Κασρί.—Ἐλάτεια.] Ἡ νῦν Λεῦτα, κατὰ τὸν Μελέτιον· ὁ δὲ Γάλλος
 Δαμβίλλης ἀντ' αὐτῆς εἶναι φησι τὸ καλούμενον Τουρκοχωῖρι.—
 Στ. 14, Νεικος κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, Σ', 75-80.

ΣΕΛΙΑ. 191, στ. 6, Λυκωρία.] Ἐπιτι τὰ μικρὸν ἀνωτέρω
 (σελ. 192) εἰρημένα μοι περὶ τῆς Λυκωρίας· ἧς τὸ νέον ὄνομα κακῶς
 ὁ Δαμβίλλης ἔτρεψεν εἰς τὸ Ἡλιόκορον (*Heliocoro*).—Στ. 7,
 Ἰπ' αὐτῶ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπ' αὐτῶ.—Στ. 8, Κίρρις.] Τανῦν Στίβα
 καλούμενον ἐν τοῖς Πίναξι.—Στ. 9, Ἀπολείπον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπο-
 λιπόν.—Στ. 10, Πλειζός.] Ὁ νῦν Σιζαλίσκα (*Sizalisca*) σημειού-
 μενος ἐν τοῖς Πίναξι.—Στ. 14, Κρίσσα.] Καὶ νῦν τῷ αὐτῶ ὀνόματι,
 Κρίσσα, γράφεται ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἰταλοῦ Πάλμα, καὶ οὐ Χρισσῶ,
 ὡς φέρεται παρὰ τῷ Μελετίῳ.—Στ. 15, Ἀντικίρρα.] Ἡ νῦν καλου-
 μένη, Ἄσπρα σπίτια· κατὰ δὲ τὸν Μελέτιον οὐ ταύτη, ἀλλὰ ἐν
 τῷ λεγομένῳ, Μετοχίῳ τοῦ ἀγίου Λουκά, ἡ Σιδηροκαυ-
 χίῳ, κείται ἡ πάλαι Ἀντικίρρα.—Στ. 16, Τὸν Ἐλλέβορον.] Σκάρ-
 φην, Δηλυκῶς, ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθεῖα νῦν λέγεσθαι τὸν Ἐλλέ-
 βορον φασὶν οἱ κοινοὶ Λεξικογράφοι. Παρ' ἑτέροις δὲ γράφεται Σκαρφῖν
 (ὅπερ ἐστὶν οὐδέτερον συγκεκομμένον παρὰ τὸ Σκαρφίον), καὶ Καρ-
 φῖν, καὶ Καρπίν. Καὶ εἶοιχε τὸ γνήσιον ὄνομα Καρφίον εἶναι, παρὰ
 τὸ Κάρφος, διὰ τὴν τῆς ρίζης εἰς πλείσα οἰονεῖ τριχία καὶ κάρφη ἀπο-
 τελευτήσῃ. «Ρίζαι δ' ὑπείσι λεπταί, μέλαιναί, οἰονεῖ ἀπό τινος κεφα-
 » λίου χρομμυάδους ἠρτημέναι· ὧν καὶ ἡ χρῆσις» φησὶν ὁ Διοσκο-
 ρορίδης (δ', 151). Ἐστὶ δ' ἡ ρίζα κοιλίας καθαρτικῆς τῶν ἀγαν
 σφοδρῶν, ὥς καὶ παρημελῆσθαι τὴν χρῆσιν αὐτῆς τοῖς νεωτέροις
 ἰατροῖς, ἠπιωτέρων εὐποροῦσι φαρμάκων· καὶ καταπλασσομένη δὲ
 εἰς διαφόρους ποιεῖ νόσους. Ἔχει δὲ καὶ πταρμῶν κινητικὴν δύναμιν
 τριβομένη καὶ ταῖς ρισὶ προσφερομένη· ὅθεν καὶ Niesewurz, τον-
 τέτις Πταρμικὴ ρίζα, ὠνόμασαι τοῖς Γερμανοῖς ὁ Ἐλλέβορος.

ΣΕΛΙΑ. 192, στ. 1, Ἀμφισσεῦσι.] Τοῖς κατοίκοις τῆς Ἀμφίσσης,
 ἣν νῦν Σαλώναν τινὲς καλεῖσθαι φασιν· ὁ Μελέτιος δὲ Λαμπηνεὺς

ὀνομάζει τὴν πόλιν.—Στ. 2, Γὰρ καὶ οὔτοι.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγρά-
φου, ΑΤ, Γὰρ οὔτοι.—Στ. 26, Πᾶν τὸ τοιοῦτον.] Ἐκ ΔΓ προσ-
εἴληρα τὸ ἀρᾶρον.—Στ. 27, Πλείω καὶ ἐκ πλείονων ἐπεδήμει.] ΗΔ,
ΑΤ, Πλείων καὶ ἐκ πλείονων ἐπιδήμει. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ
ἐκδόσεις φέρουσι, Πλείων, ὅπερ αὐτὸς διορθῶν ἔτρεψεν εἰς τὸ οὐ-
δέτερον ἐνικὸν Πλείων ἡμῖν δ' ἔδοξε τρεπτέον εἶναι μᾶλλον εἰς τὸ
πληθυντικὸν οὐδέτερον. Τρέπειν δ' ἐπάναγκες δεῖν ᾤθημεν καὶ τὸν
ἐνεσῶτα τοῦ ῥήματος εἰς τὸν παρατατικόν, διὰ τὸν ἕτερον παρατα-
τικόν, Ἐνομίζεται ὁ γὰρ νοῦς, Ὄσω πλείω ἔδη καὶ ἐκ πλείονων
πόλειων ἢ χωρῶν ἐπεδήμει, τοσῶδε μείζον ἐνομίζεται καὶ τὸ ὄφελος.

ΣΕΑΙΑ. 193, στ. 1, Ἐπὶ τὸ πλείον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τὸ πλεί-
ον.—Στ. 3, Προσέλαβε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσελάβετο.—Στ. 24,
Δουκαίδεκα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δώδεκα.

ΣΕΑΙΑ. 194, στ. 10, Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν χρημάτων χάριν
τῶν δ' ἀναθημάτων τὰ μὲν κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Γερμίσου Πληθωνος (ἰδ.
τὰς Γαλλ. σημ. tom. III, pag. 458, not. 2) ἡ ζιζις, καὶ ἐκ μέ-
ρους ἡ γραφή, ΑΤ, Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν χρημάτων δὲ χάριν
τῶν ἀναθημάτων τὰ μὲν ΔΓ (οὐ χείρων τῆς διορθώσεως),...
χρημάτων χάριν, καὶ τῶν ἀναθημάτων τὰ μὲν. Ὁ νοῦς,
Τὰ μὲν χρήματα πάντα ἀηρέθη τὸ ἱερὸν ὧν δ' εἶχεν ἀναθημάτων
τὰ μὲν ἔσται κ. τ. λ. Ἔτερα γὰρ τὰ χρήματα τῶν ἀναθημάτων, ἢ
θῆλον καὶ ἐκ τοῦ Πausανίου (γ, 23), τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ τὴν σύ-
λησιν ἰσοροῦντος ἐκείνου « Κατασύρας πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα,
» πάντα δὲ ἀναθήματα ». —Στ. 14, Οὐδ' ὅσα κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς
Ἰλιάδος, ι, 404. —Στ. 19, Ἐπινοοῦσιν.] ΔΓ (σχεδὸν ἐξίτηλος),
Ἰπνοοοῦσιν.—Στ. 22, Ἰπὸ τούτων.] Οὕτως ἀνεπλήρωσα τὸ ἐν
ταῖς ἐκδόσεσι καὶ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κενὸν διάστημα ἀναφέρεται δὲ
εἰς τὸν Ονόμαρχον καὶ τὸν Φαῦλλον. Τὰ ἐξῆς δὲ κενὰ κατέλειπον, ὥσπερ
καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ.—Στ. 26, Ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷς οὐ προσήκει τὰ πα-
λαιά.] Ἐξ εἰκασίας κἀναῦδα ἀπήρτισα τὰ κολοβά, οὕτως ἔχοντα
ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, Ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐ... ἤκοι τὰ παλαιά.

ΣΕΑΙΑ. 195, στ. 5, Πετέσθαι.] ΗΔ (κατὰ χρόνον ἀόριστον),
ΑΤ, Πέτεσθαι (ἐνεσῶτος). ΔΓ, Φυγεῖν ὅπερ ἔοικεν ἐξηγήσεως εἶναι
τοῦ Πετέσθαι, ὀρθῶς κατὰ μεταφορὰν λεγομένου ἐπὶ τῆς θρο-
μαίας ἐκφυγῆς, οἷαν εἰκὸς ἐστὶ φεῦγειν τοὺς ὑπὸ σεισμοῦ καταχω-
σθῆναι μέλλοντας. Λέγει δὲ καὶ ἡ συνήθεια παραπλησιῶς ἐπὶ τῶν
τοιοῦτων, Ἐπέταξεν ἔξω.—Στ. 22, Ἄγκρουσις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,

Ἀνάκρουσις. Ἀήλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔχομένου (Ἄμπειρα, ἀντὶ τοῦ Ἀνάπειρα) γνήσιον εἶναι τὸ Ἄγκρουσις.

ΣΕΛΙΑ. 196, στ. 1, Ἄγκρουσιν.] ΗΑ (ἵνα συναδῇ τῇ ἀνωτέρω γραφῇ), ΑΤ, Ἀνάκρουσιν.—Στ. 3, Ἐπιπαιωνισμόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιπαιωνισμόν. Ἐκβεβλήσθω τοίνυν τῶν Ἑλληνικῶν Λεξικῶν ὁ Ἐπιπαιωνισμός, ταύτη μόνῃ τῇ κακῇ γραφῇ τοῦ Στραβῶνος μαρτυρούμενος, καὶ εἰσήχθω εἰς τὴν αὐτοῦ χώραν ὁ Ἐπιπαιωνισμός.—Στ. 5, Ὄθεν.] Προσέδηκα τὴν λέξιν ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως unde ἦν ἀγνοήσας ὁ Κασσιῶν προστίθει τὸ, Ὡς. Τὸ δὲ ἰαμβεῖζειν Ἡσύχιος ἐξηγεῖται λοιδορεῖν, κακολογεῖν.—Σύριγγας.] ΗΑ, ΑΤ, Σύριγγες.

ΣΕΛΙΑ. 197, στ. 4, Τοὺς ἀνθρώπους ἀποτρέποντα τῶν ἀνημέρων κ. τ. λ.] ΗΑ, ΑΤ, Τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τε τῶν ἀνημέρων.—Στ. 14, Καίειν.] ΗΑ, ΑΤ. (ἀτόπου), Καὶ ἀεί.—Στ. 20, Τύπον.] Ἐξ ΕΑ, ΑΤ, Τόπον.

ΣΕΛΙΑ. 198, στ. 1, Ἐξῆς.] ΗΑ, ΑΤ, Ἐξ ἀρχῆς.—Στ. 2, Ὄπισθεν... ὁ Μάραθος.] Στιγμαῖς διείληφα τὸ χωρίον, ἐμφῆναι βουλόμενος παραβεβλήσθαι τε ὑπὸ τῶν ἀντιγραφίων. Τί γὰρ βούλεται τὸ, Ὄπισθεν, ἐνθάδε, χαλεπὸν, ἢ μᾶλλον ἀδύνατον συνιδεῖν.—Στ. 3, Μυχός.] Οὐ ἀνωτέρω (σελ. 178) ἐμνημόνευσεν.—Στ. 4, Ἄβαί.] Ἄς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 230), Ἄβαν ἐνικῶς καὶ βαρυτόνως ἐρεῖ, κατὰ τὸ Πλάτεια καὶ Πλαταιαί. Τῶν Ἄβων δὲ τὸν τόπον κατέχει νῦν κόμη, Μόδι καλουμένη, ὡς φησὶν ὁ Μελέτιος.—Στ. 5, Ἄμβρυτος.] Ἡ νῦν Δίςομο καλουμένη.—Στ. 6, Καὶ ἡ Μεδεῶν, ὁμώνυμος τῇ Βοιωτικῇ.] ΑΤ, Οὐδ' ὁ Μεδεῶν ὁμώνυμος τῇ Βοιωτικῇ.—Στ. 9, Θουκυδίδης.] Ἐν τῇ Συγγραφῇ (β', 29).—Στ. 12, Δαυλίαν.] Τὴν εἰσέτι καὶ νῦν οὕτω καλουμένην.—Στ. 13, Οἱ Κυπάρισσον ἔχον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 519. Τὴν δὲ Φωκικὴν Κυπάρισσον ταύτην ὁ Πausanias (ι, 36), τὴν αὐτὴν εἶναι αἰτᾷ τῇ Ἀντικίρρα. Ἐστὶ δ' οὖν (φησὶν) ἡ νῦν καλουμένη Ἄραχόβα. Σκοπεῖτον ὅμως, μήποτε ἡ Ἄραχόβα, οὐχ ἡ πάλαι Κυπάρισσος ἐστίν, ἀλλ' ὁ Ἐρωχός, Φωκικὴ πόλις, μία τῶν ὑπὸ Ἐσρξου καταπορησευσιῶν, ὡς φησὶν ὁ Πausanias (ι, 3).—Στ. 16, Παικοπέυς.] Οὐ τῶν ἐρεπίων πλησίον κείται νῦν ἡ κόμη Ἅγιος Βλάσιος καλουμένη, κατὰ τὸν Μελέτιον.

ΣΕΛΙΑ. 199, στ. 6, Εἰθ' Ἰάμπολις μετὰ ταῦτα ἐκλήθη... τῆς ἐν Παρνασσῷ Ἰαμπόλεως.] Συγκίχεται ταῦτα, ὡς' ἄλλους ἄλλως ἐπι-

βελίσθαι διορθοῦσθαι τε καὶ ἐξηγεῖσθαι· περὶ ὧν ὁ βουλόμενος ἐπίτη-
 τὰς ὑποτεταγμένας ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐκδόσεσι καὶ τῇ Γαλλικῇ μεταφρά-
 σει σημειώσῃς. [Ἰσ. γρ. Εἰς Ἰάμπεια, ἢ Ἰάμπολις μετὰ ταῦτα
 ἐκλήθη... τῆς ἐν Παρνασσῷ Ἰαμπείας. Σώζεται δὲ καὶ μέχρι
 δεῦρο τὸ τῆς Ἰαμπόλεως ὄνομα.—Στ. 9, Ἰαμπόλεως.] ΔΓ, Ἰαμ-
 πείας.—Στ. 19, Σταδίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σταδίων.—Στ. 22, Τῷ
 Ἡδύλιου ὄρους.] Οὕτως ἀνεπλήρωσα τὸ κολοῶς φερόμενον ἐν τινι τῶν
 ἀντιγράφων Τῷ η... ὄρους. [Ἴδε τὰς ὑποτεταγμένας τῇ Γερμανικῇ ἐκ-
 δόσει σημειώσεις.—Ἀπολείποντι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀπολείπον.—Τῶν ἀν...
 ὀρίων.] Τὸ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κολοῶς φερόμενον, οἱ μὲν οὕτως ἀπαρ-
 τίξεν ἐπεβάλλοντο, τῶν αὐτῶν ὀρῶν, οἱ δὲ, τῶν Ἀνεμωρείων
 (τούτεστι τῆς μικρῆ πρόσθεν ἐνικῶς ῥηθείσης πόλεως Ἀνεμωρείας), καὶ
 ἄλλοι ἄλλως.—Στ. 26, Οἱ τε Λίλαιαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 523.

ΣΕΛΙΔ. 200, στ. 1, Τὸ δ' Ἡδύλιον.] Ἐξ ΕΔ (ἵνα συνάδη δη-
 λουότι τοῖς μικρὸν ἀνωτέρω), ΑΤ, Τὸ δὲ Δαύλιον.—Στ. 7, Καὶ
 τε.] Ἐκ τοῦ σχολιάσαντος τὸν Ἄρατον (Φαινομ. 46), ΑΤ, Καὶ δέ.
 —Στ. 13, Ἀπολλωνία.] Τῇ νῦν καλουμένη Πολλίνα.—Ἐπιδάμω.]
 Τῇ μετονομασθεῖσῃ Δυρράχιον, ἐξ οὗ τὸ νῦν ὄνομα Δουράτσο
 (Durazzo).—Στ. 17, Ἐπὶ τό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τῷ.—Στ. 23,
 Ἐσχίζοντό ποτε ἐφ' ἑκάτερα.] ΗΔ, ΑΤ, Σχίζονται ἐφ' ἑκά-
 τερα. ΔΓ, Σχίζονται ποτε ἐφ' ἑκάτερα.

ΣΕΛΙΔ. 201, στ. 7, Βοιωτικῇ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιωτικῇ.—
 Στ. 9, Ὀπῆς.] Ἡ νῦν καλουμένη Πουντονίτζα, καθά φησι Με-
 λέτιος.—Στ. 10, Τὸ ἐπὶ τῇ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐν τῇ.—Στ. 13,
 Μητρόπολις Λοκρῶν εὐδυνόμων Ὀπῆς κεύθει.] ΗΔ, ΑΤ (ἐν ἐνὶ μόνῳ
 σχῆμα), Μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει ὁμοῦ Ὀπῆς· ὅπερ ὁ
 Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψεν (ἐξ ΕΔ), ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδό-
 σεσι φερομένου, Μητρόπολις Λοκρῶν πεύθει Ὀπουντία. ΔΓ,
 Μητρόπολιν Λοκρῶν κεύθει νόμων Ὀπῆς. Τὸ ἐμὸν ἀντί-
 γραφον κολοῶς, Μητρόπολις Λοκρῶν ΘΥΝΟΜΩΝ Ὀπίοις· ἀνθ'
 οὐ ἕτερα, ἸΘΥΝΟΜΩΝ, καὶ ἄλλα, ΕΥΘΥΝΟΜΩΝ, ἑκάτερα ὀρθῶς·
 εἰσὶ γὰρ οἱ Ἰθύνομοι, ἢ Εὐθύνομοι οἱ αὐτοὶ τοῖς συντομώτερον λε-
 γομένοις, Εὐνόμοις, τούτεστι τοῖς ὑπὸ δικαίων νόμων κυβερνωμένοις·
 ὁ καὶ Πίνδαρος δεδήλωκε (Ὀλυμπ. 9, 25), περὶ τῆς Ὀποῦντος πόλεως
 αὐτῆς ταύτης τὸν λόγον ποιούμενος, ἦν φησιν, ὅτι

Σώτειρα λῆλογχεν
 Μεγαλόδοξος εὐνομία.

Καὶ τὰυτα μὲν περὶ τῆς γραφῆς· δεῖν δ' ἔγνων φυλάξαι εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ νοήματος καὶ τὸ ῥῆμα, Κεύθει, ὅπερ ἀρχὴν τρίτου εἴχου ἐπάναγκας ἐποίει.—Στ. 15, Τῆς Θαλάττης.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 16, Κῦνος.] Ἴσως τὸ ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Γαστάνου Πάλμα σημειούμενον Ἐκίνου (Eckinu).—Στ. 19, Αἰδηψόν.] Ἦς καὶ Πλούταρχος (Περὶ φιλαδέλφ. § 17, καὶ Συμποσιακ. δ', 4) μνημονεύει. Καλεῖται δὲ νῦν Δηψό.—Τὰ Ἡρακλείους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, τοῦ Ἡρακλείους.—Στ. 21, Οἰκῆσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡκῆσθαι.—Στ. 23, Ἀταλάντη.] Ἡ νῦν Ταλάντι, κατὰ τὸν Σοφιανόν, ἢ Ταλαντονησι, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 27, Ὁ Πάτροκλος.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑΔ. 202, στ. 7, Ἐξῆς δέ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 12, Κνημίδες.] Αἱ νῦν Ἐρετία (Eretia), ὡς γέ φησιν ὁ Πατρίκιος.—Στ. 15, Εἰκοσασαδίω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰκοσεσαδίω.—Στ. 20, Θρόνιον.] Τὸ νῦν Παλαιὸ κάστρον λεγόμενον, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 21, Βοάγριος.] Κατὰ τὸν Μελέτιον, ὁ κοινῶς νῦν καλούμενος Γαβριάς, βαρβάρῳ μετατίθει καὶ συγχύσει τῶν ζοιχείων. Ἔτεροι δ' αὐτὸν καὶ νῦν, ὡς καὶ πάλαι, Βοάγριον, ἢ Βοαγρία ν καλεῖσθαι φασι.—Στ. 26, Ἐλάττοσι δὲ μικρῷ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὰς τρεῖς λέξεις, σημειώσας καὶ τὸ μετ' αὐτὰς ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κενὸν διάστημα.

ΣΕΛΙΑΔ. 203, στ. 2, Οἰκεῖται... τι πεδίον· καὶ καλοῦσιν οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τῷ τόπῳ εὐήροτος γὰρ ἔσι. Οὐδ' ἡ ἐξῆς δὲ Βῆσσα ἔσι, δρυμώδης τις τόπος· οὐδὲ αἱ Αὐγειαί, ὧν τὴν χώραν ἔχουσι Σκαρφηίς. Ταύτην κ. τ. λ.] Οὕτω διεσκευάσατο τὸ χωρίον (μετὰ μὲν τὸ Οἰκεῖται κενὸν καταλείψας διάστημα, κατὰ δεικνύται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, προσθεῖς δὲ τὸ Αὐγειαὶ ἐξ αὐτοῦ Ὀμήρου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ Βυζαντίου Στεφάνου καὶ τοῦ Εὐσταθίου) ΑΤ, Οἰκεῖται· ἐξῆς δὲ Βῆσσα τι πεδίον· καλοῦσι δ' οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τῷ τόπῳ δρυμώδης γὰρ ἔσι. Ταύτην κ. τ. λ. (Ἴδε τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ. tom. III, Éclaircissem. pag. 173-178).—Στ. 7, Νάπη... ἢν Ἑλλάνικος ἀγνοῶν Λάπην ὀνομάζει.] Οὐχ Ἑλλάνικος, ἀλλ' Ἑλλάνικου ἡμαρτημένα ἀντίγραφα, οἷς εἰκὸς ἐντυχεῖν τὸν Στράβωνα· ὁ γὰρ Βυζάντιος Στέφανος Νάπη ν γράφει, αὐτὸν τὸν Ἑλλάνικον παρεχόμενος μάρτυρα.—Στ. 11, Τάρφη... ἀπὸ τοῦ δάσους ὀνόμασαι.] Τάρφη γὰρ τὰ πυκνὰ καὶ δασία λέγεται, κατὰ τὸ (Ἰλιάδ. ε', 555), Βαθαίης τάρφρσιν

ύλης.— Στ. 12, Εὐκαρπον καὶ εὐδενδρον.] Τι διαφέρει τὸ Εὐκαρπος τοῦ Εὐδενδρος, ἐξηγησάμεθα διὰ μακρῶν ἐν ταῖς ἱπποκράτην (Περὶ ἀέρ. ὑδ. τόπ. Μέρ. Β, σελ. 204) Γαλλεῖς γεγραμμέναις σημειώσεσι.— Στ. 19, Λοκρῶν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 535.— Στ. 20, Ἀλλ' οὐδ' ὑπὸ τῶν ἄλλων τεθρύλληται ποιητῶν.] ΗΔ, ΑΤ, ἐν τοῖς ἀντιγράφοις φερομένου (οὐδεμία γὰρ τῶν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεων φέρει τὰς ἐπτὰ ταύτας λέξεις), Ἀλλ' οὐποτε ἄλλων τεθρύλληται (ἄλλ. τεθρύλληται) πολλῶν. Μαρτυρεῖ δὲ τῆ ἡμετέρας γραφῆ καὶ διορθώσει ἕτερον Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 187) χωρίον παράλληλον τούτῳ, « Οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρύλληκασι μᾶλλον [τῆς Τύρου] Ὀμηρος δὲ οὐδὲ μὲννηται τῆς Τύρου ». — Στ. 22, Νκύπακτος.] Ἡ βαρβάρως ὀνομασθεῖσα Νέπαντος πρῶτον, κατὰ τὸν Νίγρον, ἔπειτα βαρβαρωτέρας, Λέπαντος, κατὰ τὸν Σοφιανόν.

ΣΕΛΙΑ. 204, στ. 6, Μολύκρεια.] Ἡ νῦν Καυρολήμνη, κατὰ τὸν Μελέτιον.— Στ. 7, Ἀντίβριον.] Κατὰ τὸν ὀνομαζόμενον νῦν τόπον *château de Romélie*. — Στ. 8, Ἄμφισσα.] Ταύτην δ' ἔφαμεν (ἀνωτέρ. σελ. 193) κατὰ μὲν τινες εἶναι τὸν νῦν Σαλώναν, καθ' ἑτέρους δὲ, τοὺς Λαμπηνοὺς.— Στ. 9, Καὶ Οἰάνθεια δὲ καὶ Εὐκάλιον Λοκρῶν εἰσιν.] Λεῖπουσιν αἱ ἐπτὰ λέξεις αὗται ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκδόσεσι· παρελήφα δ' αὐτάς ἐξ ἀντιγράφων, πλὴν τῶν τμήμασι τετραγώνου διελημμένων [Καὶ Οἰάνθεια], ἃς προσέθηκα ἐξ ἐτέρων εἰκασίας, ἣν περὶ αὐτῆς οὗτε Παιουσανίας (i, 38), μετὰ τὴν Ἄμφισσαν καταλέγων τὴν Οἰάνθειαν, καὶ ὁ Πλίνιος (*lib. IV*, 2) πρὸ τῆς Εὐκαλίας τιθεὶς αὐτήν. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος (δι' ἀντιγραφῶν ἴσως ἀμαρτίαν) Εὐανθίαν αὐτὴν ὀνομάζει.— Στ. 16, Αἰνιᾶνες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἰνιᾶνες συνεχεῖς.— Οἱ τὴν Οἴτην ἔχοντες.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ Κασωδῶνος, ΑΤ, Οἱ ταύτην ἔχοντες.— Στ. 17, Οἰκήσαντες.] ΔΓ, Οἰκίσαντες.— Στ. 19, Βοῖον.] Ἐκ τοῦ Βυζαντίου Στεφάνου, ΑΤ, Βόϊον.

ΣΕΛΙΑ. 205, στ. 7, Ἐπικρατεία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπισκρατεία.— Στ. 13, Μετ' Ἀμυνάνδρου τοῦ Βασιλέως.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μετ' Ἀμύντου βασιλέως. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσεις.— Στ. 14, Διακατεῖχον.] Ἰσ. γρ. Ἰδία κατεῖχον.— Στ. 19, Τούτου δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούτου δῆ.

ΣΕΛΙΑ. 206, στ. 12, Ἡ διέξεισι.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιου Πλήθωνος, ΑΤ, Ἡς διέξεισι.— Στ. 13, Σπερχεῖω.] Ἐλλάδα νῦν καλεῖσθαι φησι τὸν Σπερχεῖον ὁ Μελέτιος (σελ. 337), ἢ μᾶλλον, ὡς ἀλλαχοῦ

(σελ. 584) ὀρθώτερον λέγει, Ποτάμι τῆς Ἑλλάδος. Ὁ δὲ προσίδησιν, ὅτι ὁ Σπερχεῖος, Σελαμβρία ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ Στράβωνος, διαγραφτέον ἐστὶν ἐκ τῆς Γεωγραφίας αὐτοῦ, ὡς παντάπασιν ἀλλότριον τοῦ Στράβωνος. — Στ. 19, Συμβάλλοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συμβάντα.

ΣΕΛΙΑ. 207, στ. 3, Καὶ εἶτι τὴν Δημητριάδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὴν Δημητριάδα. — Στ. 6, Ἐλεύθερα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τελευτᾶ.

ΣΕΛΙΑ. 208, στ. 20, Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι, καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν Ἀθαμᾶνες.] Ἴσως ἐγγράπτο, Ἀκαρνᾶνες, καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀθαμᾶνες (Ἰδ. τὴν Γαλλ. μετάφρασ. *tom. III, Eclaircissem. pag. 200*).

ΣΕΛΙΑ. 209, στ. 2, Πηνεῖος.] Ὁ νῦν Σαλαμβρία καλούμενος, — Στ. 7, Κατὰ τὰ νῦν... ἀποσχίσαντος.] Τοῦτο μὲν ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἀποσχίζοντος. Τὴν δὲ πρόδισιν, Κατὰ, αὐτὸς προσίδησας. Τὰ δὲ πολυδρόλλα Τέμνη, νῦν Μπαμπὰ καλεῖσθαι φησιν ὁ Μελέτιος. — Στ. 13, Ἰζιαιώτις.] Οὕτως ἔγραψα διόλου τὴν Θετταλικὴν Ἰζιαιώτιδα, ΑΤ, Ἐζιαιώτις· καὶ ἐνθάδε μὲν αὐτὸς διορθώσας, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (σελ. 219) τοῖς ἀντιγράφοις ἀκολουθήσας. Εἰ γὰρ καὶ μόνη διαλέκτῳ διαφέρει τὸ Ἴωνικὸν Ἰζία (ὄθεν ἡ Ἰζιαιώτις) τοῦ Ἐζία (ὄθεν ἡ Ἐζιαιώτις), ἐξενίκησεν ὅμως, καθά φησιν ὁ Βυζάντιος Στέφανος (λέξ. Ἰζίαια), τὴν μὲν ἐν Θετταλίᾳ διὰ τοῦ τ προφέρεσθαι, τὴν δὲ τῆς Εὐβοίας ἀδιαφόρως καὶ διὰ τοῦ τ καὶ διὰ τοῦ ζ. Προσμαρτυρήσει δὲ τοῦτοις καὶ ὁ Πανσανίας (ζ', 26), λέγων, «Ἐπεὶ κατ' ἐμὲ ἦσαν » εἶτι, οἱ Ὠρεῖον τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τῷ ὀνόματι Ἐζιαίαν ἐκάλουν τῷ » ἀρχαίῳ ».

ΣΕΛΙΑ. 210, στ. 2, Καὶ τινα.] Ἐκ ΔΓ προσειληφά τὸν σύνθετον. — Στ. 9, Ὅσσοι κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 681. — Στ. 15, Στρατιᾶς.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείας. — Στ. 16, Αὐτῶν.] ΔΓ (οὐκ ἀπίθανος), Αὐτόν. — Στ. 21, Τοῦτο δὴ.] Ἄμεινον ἂν γράφοιτο, Τοῦτο δέ. — Στ. 24, Ναίων.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 484. — Στ. 26, Ὀλίγων ἐπιστάτης καὶ ῥήτωρ ἔπεισθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀλίγων ἐστὶν ἐπιστάτης, καὶ ῥήτωρ ἔπεται. — Στ. 27, Τὰ δ' ἔπη.] Ἄμεινον ἂν λέγοιτο, Τὰ γὰρ ἔπη, καθάπερ ἠρμήνευσε καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστής. — Στ. 29, Μύθων.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 443.

ΣΕΛΙΑ. 211, στ. 2-5, Ἄργος... τὸ τῶν Θετταλῶν πεδῖον οὕτως ὀνομαστικῶς λεγόμενον.] Τούτων τὸν νοῦν οὐκ ἐστὶ θηράσασθαι, μὴ

παραβαλόντας οἷς ἀνωτέρω (σελ. 119-123) Στράβων εἶρηκε περὶ τῶν διαφόρων τῆς λέξεως Ἄργους σημασιῶν. Ἐλεγε δὲ, ὅτι Ἄργος ἐκαλεῖτο οὐ μίᾳ μόνον τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος, ἢ καὶ μετὰ τοῦ ἐπιπέτου, Ἄργος Ἴασον, ἢ Ἀχαϊκὸν ἐλέγτο· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Θετταλία Ἄργος Πελασγικὸν ὀνομάζετο· καὶ ἔτι κοινότερον ἢ σύμπασα Ἑλλάς τῷ τοῦ Ἄργους ὀνόματι ἰδηλοῦτο· προστίθει δὲ (σελ. 125) τελευταῖον, ὅτι Ἄργος καὶ τὸ πεδίον ἐκάλουν Μακεδόνες τε καὶ Θετταλοί. Ἐκ τούτων οὖν δῆλον, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν προτέρων τεσσάρων σημασιῶν τὸ Ἄργος κυριωσύμικτὸν ἦν, ταῦτόν εἰπεῖν ὀνοματικόν, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας προσηγορικόν, ὡσπερ καὶ ἡ λέξις Ἥπειρος, προσηγορικῶς μὲν τὰς ἀντιδιασελλομένας ταῖς νήσοις μερίδας τῆς γῆς ἐκφαίνει, ὀνοματικῶς δὲ ἡ κυρίως, τὴν ὀριζομένην ἐκ μέρους τῷ Ἴονῳ πελάγει χώραν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Στράβων ἐκεῖ περὶ τοῦ Ἄργους τοῦ σημερινοῦ ἀπλῶς πεδίον, κατὰ Μακεδόνας, ἢ Θετταλοὺς· ἐνταῦθα δὲ, οἷον διορθούμενος τοὺς οὕτως ἐξηγησαμένους τὸ Ἄργος, οὐ φησὶ ἅπαν πεδίον ἀπλῶς (ὃ ἐστὶ προσηγορικῶς) ἄργος λέγειν τοὺς Θετταλοὺς, ἀλλ' ὀνοματικῶς καὶ κυρίως τὸ Θετταλικὸν πεδίον, τουτέστι τὴν Θετταλίαν. — Στ. 7, Τῇ Ἑλλάδι τῇ καὶ Ἀχαΐᾳ, ταύτην.] Τὸ μὲν Ταύτην ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταύτας· προσέθηκα δ' αὐτὸς τὸ δευτέρον ἄρθρον, ἵνα μίαν ἀντὶ δύο λέγῃ χώραν, τρισὶν ὀνόμασι, κατὰ γε τὴν τιῶν δόξαν, καλουμένην, Ἑλλάδα, Φθίαν καὶ Ἀχαΐαν. Πισοῦται δὲ τοῦτο Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 213), λέγων, «Καὶ ἡ χώρα δὲ Φθιώτις καλεῖται » καὶ Ἀχαϊκὴ», καὶ αὖθις (σελ. 214), «Ἀχαιοὶ δ' ἐκκλοῦντο οἱ » Φθιώται πάντες». — Στ. 11, Οἳ τ' εἶχον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 683. — Στ. 13, Φεῦγον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ι', 478. — Στ. 16, Ἀν' Ἑλλάδα.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, λ', 496.

ΣΕΛΙΔ. 212, στ. 3, Ὁ δ' Ἐνιπεύς.] Ὦν ἀνωτέρω (σελ. 100) Ἐνισέα γράφεσθαι ἔλεγε, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Ἐνιπέως. Ησύχιος δὲ διὰ τοῦ λ' τὴν δευτέραν συλλαβὴν, «Ἐλιπεύς, » ὁ Ἐνιπεύς ποταμὸς» καὶ ὑποβάς, «Ἐνιπεύς, ποταμὸς Θεσσαλίας». Ὁ δ' Ἐτυμολόγος (σελ. 342) καὶ τοῦνομα ἐξηγεῖται γελωίως· «Ἐνι» πεύς, ὄνομα ποταμοῦ· ἀπὸ τοῦ Ἐνιπῆ, ἢ ἀπειλή· καὶ γὰρ οὗτος » ὁ τόπος (γρ. ὁ ποταμὸς) ἄγριός ἐστι, καὶ ἀπειλοῦντι ἔοικεν». — Στ. 15, Ἐνθα δέ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν', 685. — Στ. 18, Πρὸ Φθίων.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ν', 693, 699-700. — Στ. 26-29, Τὸ δὲ πλάτος... κόλπου.] Διπούσας ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι τὰς ὑπὸ καὶ εἰκοσι

ταύτας λέξεις προσέθηκα ἐξ αντιγράφων τὰς πλείους, ὀλίγας δὲ τινὰς ἐξ ΕΑ. Τὸν δ' ἐν ἀρχῇ σύνδεσμον ἀσερισκοῖς διείληφα, ὡς κακῶς πλεονάζοντα.

ΣΕΛΙΑ. 213, στ. 7, Οἱ τ' Ἄλον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 682.— Στ. 13, Τὴν Ἄλον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν Ἄλον.— Στ. 15, Θῆβαι εἰσιν αἱ Φωιώτιδες.] Αἱ ὕστερον Φιλιππόπολις κληθεῖσαι ἀπὸ τοῦ ἐξανδραποδίσαντος αὐτὰς Φιλίππου, Μάκεδόνων βασιλέως, ὡς φησὶν ὁ Πολύβιος (ἐ, 100). Καλοῦνται δὲ νῦν Ζητοῦνι.— Στ. 17, Ἡ Φυλάκη ἡ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ δεύτερον ἄρθρον.— Στ. 28, Καὶ ὁ Ποιητὴς δέ.] Ἐκ τοῦ Γεμίζου Πλήθωνος προσέθηκα τὸν δεύτερον τῶν συνδέσμων.

ΣΕΛΙΑ. 214, στ. 2, Δρυαπικῶ ὄρους, τοῦ καλουμένου... πρότερον.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΑ προσέθηκα τὰς πέντε λέξεις ταύτας, σημειώσας σιγμαῖς καὶ τὸ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κενὸν διάστημα.— Στ. 4, Αὐτῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτῆς. Ἐτέρα ΔΓ, Αὐτῶν τε.— Στ. 8, Ἐκ τε τοῦ τρέφειν.] Προὔπονοι ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνωτέρω Δηλοῖ, τουτέστι, δηλοῖ ὁ Ποιητὴς.— Στ. 13, Τῷ Πηλεῖ.] Τοῦδ' ὁ Γεμίζος πολλαῖς λέξεσιν ηὔξημένον οὕτως ἐξήνεγκε· Τῷ πατρὶ Πηλεῖ, τῶν Αἰγυνητῶν πρότερον (ἄλλ. ἔτι πρότερον) Μυρμιδόνων κεκλημένων.— Στ. 15, Ἀπὸ Μαλιέων.] Προσέθηκα τὴν πρόθεσιν ἐκ τοῦ Γεμίζου (Ἰδ. τοῦ δευτέρ. τοῦδε Μέρ. τὰ Πρὸς τὸν ἀναγνώστ. σελ. β').— Στ. 18, Λεωσθένης τε.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον.— Καὶ Λεονάτος.] Ἐξήλειψα τὴν δι' ἀντιγραφῶν ἀδελφίαν παρεισδύσαν περὶ Λεωσθένους ἀντίφασιν (ὅτι ἦν ἑταῖρος Ἀλεξάνδρου ἅμα καὶ στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον πολέμῳ), προσθεῖς τὸ Λεονάτου ὄνομα, ἐξ ὧν ἰσορήκασιν ἕτεροι. Ἴδε Διόδωρ. Σικελιώτ. ἡ, 13-15, Αἰλιαν. Ποικ. ἰς. 3, 3, καὶ Justin. *libr. XIII, cap. 6, § 12-14.*— Στ. 20, Θαυμακούς.] Σώζει νῦν τοῦνομα, Θαυμάκιο γραφομένη ἐν τοῖς Πίναξιν.— Πρόβερναν.] Πρόβερνα οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς καλεῖ αὐτὴν ὁ Βυζάντιος Στέφανος.— Στ. 21, Φάρσαλον.] Ἔσωσε τοῦνομα.— Ἐρέτριαν.] Ταύτην, ἀμφιβάλλον ὅμως, τὸν νῦν Ἄρμυρὸν καλούμενον εἶναι φησὶν ὁ Μελέτιος (σελ. 386) ὑποβάς δὲ (σελ. 387), τὸ πάλαι Ὀρμίνιον εἶναι τὸν Ἄρμυρὸν ὑπονοεῖ.— Στ. 25, Μάλισα τῆ προσεσπερίῳ καὶ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Μάλισα προσεσπερίων, καὶ ταῖς. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Μάλισα προσεσπερίων (ΔΓ, Πρὸς ἐξπερίων) καὶ τῆς.— Στ. 27, Διηρημένη.] Ἐξ ΕΑ,

ΑΤ (ὀνομαστικῆς) Διηρημένη. Τὰ δὲ ἐχόμενα ρημαῖς διήρησα, λείπειν τι εἰς ἀπάρτισιν τῆς ἐννοίας οἰόμενος.

ΣΕΛΙΑ. 215, στ. 13, Τὴν ἐπιράνειαν τε καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τε τὴν ἐπιράνειαν καί. — Στ. 16, Ἡ Μακεδόνων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ καὶ Μακεδόνων. — Στ. 19, Ὄρος ἐς μέγα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀρος μέγα. — Στ. 21, Πρὸς ἑω δὲ τὴν Ἰσθμῶτιν.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιου Πληθωνος προσείληφα ταῦτα, τρέψας μόνον (μηδὲν θεόν ἴσως) τὸ Ἐξισθμῶτιν, εἰς τὸ Ἰσθμῶτιν. Ὁ δὲ νοῦς, Αὕτη δὲ, ἡ Ἰσθμῶτις δηλονότι, ἐστὶ τῆς Θεσσαλίας πρὸς ἀντιδιαστολήν τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἰσθμῶτιδος. — Στ. 24, Εἰς οὖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς οὖς.

ΣΕΛΙΑ. 216, στ. 1, Μηδὲ τοῦ συστήματος.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸ ἄρθρον. — Στ. 9, Ἐβδομηκοντασάδιω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐβδομηκοντασάδιων. — Στ. 14, Ἡ δ' αὐτὴ καὶ Πελασγία λεγομένη Λάρισσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ δ' αὐτὴ μὲν Πελασγία λεγομένη καὶ Λάρισσα. Οὕτως ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 104) εἶρηκεν, « Ἡ δ' αὐτὴ » καὶ Σφακτηρία λεγομένη », καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 409) εἶρεῖ, « Ἡ » δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλουμένη ». — Στ. 16, Ἡν δ' αὕτη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡν δ' ἡ αὕτη. — Στ. 17-22, Τοσαῦτα... περιοδείαν τῆς χώρας.] Ἐξ ἀντιγράφων προσείληφα τὰς ἐπτά καὶ τεσσαράκοντα λέξεις ταύτας, διορθώσας ὀλίγ' ἄττα, ἢ διορθωμένα ὑφ' ἑτέρων παραλαβῶν, καθά δηλώσει τὰ ἐξῆς. — Στ. 18, Διελών καί.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου, καὶ τοῦ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κολοβού, Διε, μεταποίησις εἰς τὸ Διελών. — Στ. 19, Πόλις.] Ἀνεπλήρωσα τὸ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις ἐνθάδε κενὸν διάστημα. — Στ. 22, Καταλέγει τοίνυν ἐφεξῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταλέγει δ' ὁ Ποιετῆς ἐφεξῆς. — Στ. 24-26, Ὀριζομένη. Τῆς δ' ἐφεξῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάω... οὐ μὴν τῆς.] Ἐξ ἀντιγράφων προσείληφα καὶ τὰς εικοσιτρεῖς παύτας λέξεις, διορθώσας τινὰς, οἷον τὴν Ὀριζομένην. Τῆς δ' ἐφεξῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάω, ΑΤ, Ὀριζομένη τοίνυν ἐφεξῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάω, ἢ ὡς ἕτερα ἀντίγραφα φέρει μετὰ κενοῦ διαστήματος, Ὀριζομένη τοίνυν Πρωτεσιλάω. Τὸ δὲ Μαλιακοῦ, κεκολωμένον ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, ἀπληρῆσθη ὑφ' ἑτέρων. Μετὰ δὲ τὰς τελευταίας τρεῖς λέξεις, Οὐ μὴν τῆς, κενὸν αὐδὲς διάστημα ὁρᾶται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως ἀναπληροῦν ἐπεχείρησαν. Ἴδε τὰς Γαλλ. σημειώσεις.

ΣΕΛΙΑ. 217, στ. 8, Τῆς Ὀθρυος.] Ὀρους, τοῦ νῦν καλουμένη, Δε-

λάχα, ὡς φησιν ὁ Μελέτιος.—Στ. 10, Εἴρηται.] Ἀνωτέρω (σελ. 181). —Στ. 11, Καὶ περὶ τῆς Ἄρνης ἐν τοῖς Βοιωτιακοῖς.] ΗΑ (συλλαβόντων καὶ τῶν ἀντιγράφων) ΑΤ, Ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἄρνης Βοιωτιακῆς. —Στ. 13, Φύλλος.] Ὁ Βυζάντιος Στέφανος ὀρθωτέρα γραφὴ τοῦ χωρίου ἐντυχεῖν δῆλός ἐστι, γράφων Φυλλοῦς. —Στ. 14, Ἡ Ἰχναία.] ΗΑ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου ἦν πισυῖται καὶ ἡ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου κακὴ γραφὴ, Ἡχναία.—Καὶ Κίερος δ'... εἰς αὐτὴν συντελεῖται... τῆς Ἀθαμανίας.] Προσελήφα ἐξ ἀντιγράφων τὰς ὀκτὼ ταύτας λέξεις εἰς τὰς μετὰ τὸ Συντελεῖται, διὰ τὸ κενὸν ἐν ἐκείνοισι διάστημα' εἰς τὰς δὲ καὶ μετὰ τὸ, Καὶ Κίερος δ', δι' ὑποψίαν ἐτέρου κενοῦ διαστήματος. Τί δὲ-Βούλεται λέγειν τὰ ῥήματα, χαλεπὸν συνθεῖν. Ἐγραψα ἂν ἐξ ΕΔ (ἴδ. Strab. tom. III, *Éclaircissem.* pag. 245) ἀσμένως, Καὶ ἰερός δ' ἀγὼν εἰς αὐτὴν συντελεῖται, εἰς τιμὴν τῆς Ἰχναίας Θέμιδος θηλονότι, εἰ μὴ μ' ἐκόλυεν ὁ Βυζάντιος Στέφανος (λέξ. Ἄρνη), λέγων, ὅτι ἡ Θεσσαλικὴ Ἄρνη ἐκαλεῖτο καὶ Κιέριον. Ἐνδέχεται τοίνυν τὸν Στράβωνα τὸ Κιέριον, ἢ τὴν Κίερον, ἐτέραν εἶναι τῆς Ἄρνης ὑπιληφῶτα, γεγραφέναι Καὶ Κίερος δ' εἰς αὐτὴν συντελεῖ (οὐ συντελεῖται), τουτέστιν ἡ Κίερος ἐστὶν ὑπὸ ταῖς Ἰχναίαι πόλει. Ἴσως δὲ καὶ αὐτὰς τὰς Ἰχνας Κίερον ὠνόμαζον ἕτεροι· καὶ ἐξέσαι τηνικαῦτα διὰ μακροτέρων γράφειν· Καλεῖται δὲ καὶ Κίερος· καὶ ἀγὼν εἰς αὐτὴν συντελεῖται.—Στ. 17, Πτελέων.] Ἐστὶν ὁ νῦν καλούμενος Φθελιάς.—Στ. 22, Ἰπὸ τῷ Εὐμήλῳ καταλέγει, καί.] Τὸ μὲν ἄρθρον ἐκ ΔΓ, ὁ δὲ σύνδεσμος ἐξ ΕΔ, συναδούσης τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῆ.—Στ. 23, Ἄπερ ἐστίν.] Εἰς ΕΔ, ἥς προσέλετο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τὸ, Ἡπερ ἐστίν.—Στ. 24, Φεραί.] Οὕτω καὶ νῦν καλεῖσθαι φησιν αὐτὰς ὁ Δαμβίλλης· ἄλλοι δ' ἄλλως.—Στ. 27, Ἰωλκός.] Ὁ νῦν Βῶλος.

ΣΕΛΙΑ. 218, στ. 4, Δημητριάδος.] Τῆς νῦν Ζαγοροῦς λεγομένης· ὁ δὲ Μελέτιος τὴν περιοχὴν τῆς πάλαι Δημητριάδος Ζαγορᾶν καλεῖσθαι λέγει.—Στ. 9, Αἰ δῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἰ δέ.—Στ. 12, Ὡσπερ εἴρηται.] Ἐκ ΔΓ προσελήφα τὰς δύο ταύτας λέξεις· εἴρηται δὲ ἀνωτέρω, σελ. 207.—Στ. 14, Ἡ δὲ Βοιωθίης λίμνη.] Ἡ νῦν Ἐξερὸς καλούμενη.—Στ. 21, Πυλαϊκὴν πανήγυριν.] Ἐπιθὶ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (Strab. tom. III, *Éclaircissem.* pag. 247).—Στ. 22, Παγασητικόν.] Πολλὰ τῶν ἀντιγράφων φέρει, Παγασικόν, ἀναλογώτερον τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι Παγασαί. Ἐστὶ μέντοι καὶ Παγασητικὸν λέγειν, ὡς ἀπὸ ἐθνικοῦ τοῦ Παγασήτης, ὡσπερ

ἀπὸ τοῦ Αἰγινήτης, ὁ Αἰγνητικὸς, ἔτι δὲ καὶ ὁ ἀνωτέρω (σελ. 151) σημειωθείς Βοιατικὸς, ἀπὸ τοῦ Βοιάτης. Ὁ δὲ Πηγασητικὸς κόλπος καλεῖται νῦν Κόλπος τοῦ Βώλου (Golfe de Volo). — Στ. 24, Κικύνησον.] Ποντικὸν νῦν καλεῖσθαι τὴν Κικύνησον φησὶν ὁ Σοφριανὸς παρὰ τῷ Ὀρτελίῳ. — Στ. 27, Αὐτῆς τε καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ. Συγκατηρίθμηται δ' ἢ τε Θαυμαχία καὶ Ὀλιζῶν καὶ Μελίβοια, ἢ τῆς ἐξῆς παραλίης ἐσί.] Ἐξ ἀντιγράφων παρείληφα ταῦτα, διορθώσας τινὰ τῶν ἡμαρτημένων καὶ ἀναπληρώσας τὰ λείποντα. Ἀντὶ τούτων ἢ τοῦ Γερμανοῦ καὶ αἱ τῶν λοιπῶν ἐκδόσεις φέρουσι ταῦτα μόνα τὰ ῥήματα, Τῆς ἐν Πελοποννήσῳ.

ΣΕΛΙΔ. 219, στ. 6, Καὶ τῶν ἄλλων.] Διώρθου τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, γράφων, Καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων. — Στ. 7, Ἐαυτῷ.] Ὁ Γεμίσις Πλήθων, Ἐαυτοῦ. — Στ. 9, Μέρη Μακεδονίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέρη τὴν Μακεδονίαν. — Στ. 13, Συνισᾶσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνισῶσιν. — Στ. 15, Καρυσίας καὶ τῆς Λευκολλείου.] Τῆς τελευταίας λέξεως (ἦν ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λευκολλείας ἔγραφα) φέρονται ΔΓ, Δευκαλίας : Δευκαλλίας : Δευκολλίας : Δευκαλίου : Δευκαλλίου. Εἰσὶν οἱ γράφειν παρήνον Δοκιμαίας (περὶ ἧς ὁ Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς σελ. 430) ἕτεροι, Δευκαδίας, καὶ ἄλλοι ἄλλως. Πρῶτος ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψεν, ἐν μὲν τῷ κειμένῳ Λευκολλείας, ἐν δὲ ταῖς σημειώσεσι, Λευκολλείου ἀπὸ τοῦ ὑπάτου Λευκόλλου δῆθεν οὕτως ὀνομασθείσης τῆς λίθου (Luculleum marmor), ὃς μετεκόμιζεν αὐτὴν εἰς Ρώμην, ὡς μὲν Πλίνιος (xxvι, 7), ἐκ τινος τῶν τοῦ Νεῖλου νήσων, κατ' Ἰσίδωρον δὲ (*Origin. lib. XVI, cap. 5*) ἐκ τῆς νήσου Κῶ. Προσσημειωτέον δὲ, ὅτι Πλίνιος (v, 28, et xxvι, 19) καὶ ἑτέρας μνημονεύει λίθου ἐκ τῆς Λευκόλλας, ἄκρας οὕτω καλουμένης τῆς Παμφυλίας ἀφ' ἧς καὶ ἡ λίθος οὐδὲν ἂν ἦττον Λευκόλλειος λέγοιτο. Ἴσως δ' οὐδεμία τῶν γραφῶν ἢ διορθώσεων ἔρρωται, ἀλλ' ἐγγράφητο πάλαι, Καρυσίας, τῆς καὶ Λευκολίδου. — Στ. 21, Καὶ γὰρ τὰ παρατίθεντα τῇ Φθιώτιδι.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὰς ἐξ ταύτας λέξεις. — Στ. 23, Μέχρι τῆς κάτω Θετταλίας διέξυσιν.] Καὶ ταῦθ' ὡσαύτως ἐκ τῶν αὐτῶν. — Στ. 24, Οἱ δ' εἶχον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 729. — Στ. 25, Ἰσριαώτιδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσριαώτιδος.

ΣΕΛΙΔ. 220, στ. 1, Καλοῦσι δὲ καί... τὴν Δολοπίαν, τὴν ἄνω Θετταλίαν, ἐπ' εὐθείας αὔσαν [τῇ ἄνω] Μακεδονία, καθάπερ καὶ τὴν κάτω τῇ κάτω.] Ἐξ ἀντιγράφων ταῦτα, λείποντα ἐν ταῖς πρὸ

ἡμῶν ἐκδόσεις. Ἐπιθι τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.—Στ. 3, Τρίκκη.] Ἡ νῦν Τρίκκαλα, ἴσως ἐκ συνδύσεως δύο λέξεων καὶ συγκοπῆς, τῶν Τρίκκη καλή.—Στ. 11, Γόμφων.] Τῶν νῦν Σταγῶν λεγομένων. Καὶ εἰσὶν ἴσως οἱ Σταγοὶ, τὸ νέον ὄνομα, συνώνυμον τοῦ πάλαι Γόμποι, τοῦ σημαίνοντος Ἡλούς, τὸ πλέον μὲν ξύλου, ἔσθ' ὅτι δὲ καὶ σιδήρου πεποιημένους. Λέγει δὲ καὶ ὁ Ησύχιος, « Σταγῶν, ἐν » τοῖς μεταλλικοῖς, τὸ καθαρὸν σιδήριον κ. τ. λ. » Ἡ δὲ συνήθεια καὶ, Στακέταν ὀνομάζει τοὺς ξυλίλους ἤλους ἢ πασσαλίσκους, ἐκ τῆς τῶν Ἰταλῶν φωνῆς *Stecchetto*, ἢ μᾶλλον ἐκ τῆς τῶν Γερμανῶν, *Stefen*.—Στ. 12, Πολιχνίων.] Ἰσ.γρ. Πολιχνῶν, διὰ τὸ ἐπόμενον, Πλείους.—Στ. 16-17, Τῷ φρονεῖν πάσας.] Οὕτως ἔγραψα, ἀρχὴν τρίτου σχήου ποιήσας τὸ Πάσας, ΑΤ, Πάσας τῷ φρονεῖν, ὑπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἐν ἐνὶ σχῶ τῷ δευτέρῳ.—Στ. 22, Ταύτη δὲ μίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταύτη οὐ δεμια.—Στ. 29, Ἄτρακα.] Τὴν νῦν καλουμένην Βοῖθανάρι, κατὰ τὸν Μελέτιον· κατὰ δὲ τὸν Δαμβέλλην, Τούρναβον.—Πελασγῳτίδι.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιου Πλήθωνος, ΑΤ, Θετταλιώτιδι.

ΣΕΛΙΔ. 221, στ. 1, Καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ.] Διῶρθου τὸ ἡμαρτημένον, γράφων, Καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ.—Ἄλλοι ἄλλως, ὡς καὶ ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς εἴρηται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄλλως, ὁ καὶ εἴρηται ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. ΔΓ, Ἄλλως, καὶ ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς εἴρηται.—Στ. 7, Οἱ δ' ἔχον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 734.—Στ. 24, Οἰκίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκίας.—Στ. 25, Οἶον ὄσε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 447.

ΣΕΛΙΔ. 222, στ. 1, Μέγητος.] Μηριῶνου μὲν οὖν, ἢ δῆλον ἐκ τῆς Ἰλιάδος, κ', 260-267.—Νυκτεγρσίαν.] Οὕτως ὠνόμαζον τὴν Κράψωδιαν τῆς Ἰλιάδος, ἔτι δὲ καὶ Δολωνεῖαν.—Στ. 3, Ἐξ Ἐλεῶνος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, κ', 266.—Στ. 11 καὶ 12, Ταύτην... γίνεσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτὴν... γενέσθαι.—Στ. 14, Ἐλέγχει ἀτόπως ἂν λεγόμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλέγχοι ἀτόπως ἂν τὸ λεγόμενον.—Στ. 16, Φεῦγον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 474.—Στ. 18, Μεταλαιούση.] ΔΓ Μελαιούση. Ἴδε τὰς διαφορὰς οὐ πιθανὰς εἰκασίας τῶν κριτικῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. III, *Éclaircissem.* pag. 255), αἷς προσέθημι καὶ αὐτὸς ἄλλην (ἀπιθανωτέραν ἴσως), Ἐτι μενούση, ἢ Ἐτι συμμενούση.—Στ. 20, Καὶ... τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα μετὰ τοῦ κενοῦ διασημάτος.—Στ. 22, Συνεχεῖς δέ.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 23, Οἱ δ' Ἄργισσαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος,

β', 738.—Στ. 27, Γυρτώνος.] Ταχιβολικάτι, κατά τὸν Μελέτιον, καλεῖται νῦν ἡ Γυρτών.—Ἀπώσαντες.] ΗΔ, ΑΤ, Ταπεινώσαντες. Ὁ Γεμίσιος, Ὡσάμενοι.—Στ. 28, Λαπίσαι κατέσχον ΑΥΤΑ.] ΔΓ ἀμείνων, ΑΥΤΟΙ΄ ἀντιδιέσονται γάρ πρὸς τὸ Ἐκείνους.

ΣΕΛΙΑ. 223, στ. 3, Ἐκ Πηλίου.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 744.—Στ. 7; Ἄργουρα.] Ἡ μᾶλλον, Ἄργουσα, ὡς φέρουσι πολλὰ τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 8, Αὔτη.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Αὐτή.—Στ. 18, Νεσσωνίδι.] Τῇ νῦν λεγομένη Κάρλα.—Στ. 30, Συρία.] ΗΔ, ΑΤ (ἀδιανοήτου), Σίνα. ΔΓ, Σύνα : Σήνα. Ὅτι δ' ἐςὶ καὶ ἐν Συρία Λάρισα, ἐρεῖ Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 181), ἐπιμαρτυρούντων τοῦ τε Πτολεμαίου (εἰ, 15) καὶ τοῦ Βυζαντίου Στεφάνου (λέξ. Λάρισα).

ΣΕΛΙΑ. 224, στ. 1, Τῆς δὲ Μιτυλήνης.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου, καὶ ἡ διάκρισις τῆς ὅλης περιόδου ἀπὸ τῶν προηγουμένων. Οἱ πρὸ ἡμῶν (διὰ τὴν κακὴν γραφὴν τοῦ Σίνα, ΑΤ Συρία) ἔγραψαν, Ἐν Σίνα τῆς Μιτυλήνης.—Στ. 4, Μεσσογίδος.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ, ΑΤ, Μεσογαίας. ΔΓ, Μεσογίδος.—Στ. 9, Μεταξὺ Αὐλο...] Ἐξ ἀντιγράφων προσεῖληφα τὰ κολεβὰ ταῦτα, ἅπερ οἱ μὲν διὰ τοῦ, Μεταξὺ Ναυλόχου, οὗ Στράβων ἀνωτέρω (σελ. 43) ἐμνημόνευσεν, οἱ δὲ διὰ τοῦ, Αὐλαίου τείχους, οὗ Ἀρριανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ μνημονεύει, καὶ ἄλλοι ἄλλως ἀναπληροῦν ἐπεβάλλοντο.—Στ. 10, Ὀλοοσσών.] Ἡ νῦν Ἐλασσών.—Στ. 11, Καὶ Ἡλώνη.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Καὶ ἡ Ἡλώνη.—Γόνος.] Ἡ νῦν Γονίγα, Γόνος, Γονούσσα, ἢ Γονοκόνδειλος, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 14, Εὐρώτα.] Γράψε, Εὐρώτου, κατὰ φέρουσι τινὰ τῶν ἀντιγράφων. Ἐπιπὶ τὰ ἀνωτέρω (σελ. 128) σημειωθέντα μοι.—Ὅν ὁ Ποιητὴς Τιταρήσιον καλεῖ.] Τανῦν δὲ Σαραντάπορον αὐτὸν καλεῖσθαι φησιν ὁ Μελέτιος.—Στ. 17, Γουμέος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 748.—Στ. 26, Ὀλύμπω.] Τὸν Ὀλυμπον οἱ μὲν Λάχα (Lacha), οἱ δὲ, Ἐλβορ (Elbor), οἱ δὲ, Κιρσιςδαγι, Kirschische-Dagui (ὃ σημαίνει τῇ Τούρκων φωνῇ, Μοναχῶν ὄρος), καλεῖσθαι νῦν λέγουσι.

ΣΕΛΙΑ. 225, στ. 5, Ἀλλὰ τί μιν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 794.—Στ. 6, Διὰ δὲ τὸ ἀναμιξ... ΤΟΥΣ Πελασγιώτας κ. τ. λ.] Ἐν μόνῳ τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ λείπει τὸ πληθυντικὸν ἄρθρον. Εἰ μὲν οὖν ὀρθῶς ἔχει ἢ μετὰ τοῦ ἄρθρου γραφὴ, ὁ νοῦς ἐστίν, Τοὺς Πελασγιώτας καλεῖ ὁ Σιμωνίδης Περρραίβους καὶ Λαπίδας, διὰ τὸ ἀναμιξ οἰκεῖν αὐτούς. Εἰ

δὲ προέχει ἡ δίχα τοῦ ἄρθρου γραφή, ἔσαι τὸ σημαίνονμενον, τοὺς Περρᾶιθους καὶ Λαπίθας, διὰ τὸ ἀναμιξέ οἰκεῖν, Πελασγιώτας καλεῖ ὁ Σιμωνίδης, καθάπερ ἠρμήνευσαν ὁ τε Εὐλάνδρος (Quia vero promiscue habitabant Perrhæbi et Lapithæ, uno nomine eos Pelasgiotas vocat Simonides, etc.) καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἑκλατινίσας τὸν Στράβωνα, καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής.—Στ. 8, Ὅσσαν.] Τὴν νῦν, Κίσσαθο, κατὰ τὸν Μελέτιον, ἢ Κόσσαθο, κατὰ τὸν Σοφιανόν.—Στ. 10, Κρανῶνα.] Τὴν νῦν Κρανίαν, ἢ Τζέρες.—Στ. 12, Πω τᾶλλα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποτ' αὐτά.—Στ. 18, Τῶν ἐν.] ΔΓ, Τοῦ ἐν.—Στ. 27, Οἱ περί.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 757.

ΣΕΛΙΑ. 226, στ. 7, Παρέχειν.] ΗΔ, ΑΤ, Παρείχε.—Στ. 12, Τῶ μὲν ἄρ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν', 301.—Στ. 15 καὶ 18, Αἰνιάνων.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιου Πλήθωνος, ΑΤ, Ἀθαμάνων.—Στ. 20, Βοιθηίδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιθηίτιδος.—Στ. 23, Ἡ οἴη διδύμους κ. τ. λ.] Μνημονεύσει τῶν ἐπῶν τούτων καὶ ἐν τῆς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 23) εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν μηκέτι σωζομένων Ἡσιόδου Ἡοιδῶν.—Στ. 26, Αἰνᾶνες.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιου καὶ τούτου, ΑΤ, Ἀθαμᾶνες.

ΣΕΛΙΑ. 227, στ. 3, Κατέμειναν.] Ἐκ τοῦ Γεμίσιου Πλήθωνος, ΑΤ, Κατέμενον.—Στ. 4, Τὴν Ἀθαμανίαν.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 13, Τὴν ἀρχὴν τοῦ Πηνειοῦ διὰ τῆς τῶν.] Γράψε μεταταξείεις τὸ παρατελευταῖον ἄρθρον, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Γεμίσιῳ, Τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ Πηνειοῦ διὰ τῶν. Ἐπιθι τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ Μέρους (πρὸς τὸν ἀναγνώζ. σελ. δ') σημειωθέντα μοι.—Στ. 16, Καὶ τῆ ὑπό.] Ὁ Γεμίσιος, Καὶ τὰ ὑπό.—Στ. 19, Σηπιάς ἀκτῆ.] Ἀκραν ὠνόμασεν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 61) τὴν Σηπιάδα· ἔστι δ' ἡ νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον, καλουμένη Κάβο Μονασῆρι. Ἦν δὲ καὶ πόλις ἐπὶ ταύτῃ ὁμώνυμος, ἧς Στράβων ἐμνημόνευσεν ἄνωτέρω (σελ. 218).—Στ. 20, Τετραγώδηται μετὰ ταῦτα καὶ ἐξύμνηται.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τετραγώδηται, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξύμνηται.—Στ. 22, Κασσαναίαις.] Διὰ τοῦ θ, ὡσπερ καὶ ὁ Ἡρόδοτος· ἕτεροι δὲ ψιλῶς, Κασσαναίαν, καλοῦσι τὴν ἔτι καὶ νῦν Κασσανίαν λεγομένην κώμην· ὅθεν οἰονται τινες καὶ τὰ πολυώνυμα Κάσανα τὴν κλήσιν σχεῖν. Ἐκαλοῦντο γὰρ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ Κάρυα Σαρδιανὰ, Εὐβοϊκά, Πλαττεῖα, καὶ Διὸς βάλανοι (ὅθεν τὸ τῶν Ῥωμαίων, Juglandes, ὃ ἐστὶ Jovis glandes) καὶ ἄλλα πολλὰ ὀνόματα.—Στ. 23, Ὁ Ξέρξου.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 25, Ἰπνοῦντα τόπον τραχύν.] Ἡρόδοτος δὲ (ἡ, 188) ἰσοσυλλάβως καὶ πληθυντικῶς, Ἰπνοῦς

ἐνομάζει τὸν τόπον, τὸν νῦν καλούμενον, ὡς φησιν ὁ ἡμέτερος Μελέτιος (σελ. 387), ΠΟΝΤΡΑΧΪΝ, εἴτε τῆς χυδαίας φωνῆς οὕτως ἀλοκώτως πλασάσης τοῦνομα, παρά τὸ ΤΟΠΟΝ ΤΡΑΧΪΝ, εἴτ' αὐτοῦ Μελετίου, ῥεμβασμῶ διανοίας, συγγέαντος ἄπερ ὄφειλε διασειλαί.

ΣΕΛΙΑ. 228, στ. 2, Ἰερώνυμος.] Ὁ ἐπικληθεὶς Καρδιανὸς εἰοικεν εἶναι, ἀπὸ Καρδίας, πόλεως τῆς Θρακικῆς χερσονήσου.—Στ. 16, Δευκαλίωνα.] ΗΔ, ΑΤ, Δευκαλίωνι. Πισοῦται δὲ τὴν διορθώσιν ἢ ἐξῆς γραφή.—Στ. 17, Αἴμονα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἴμονι. Εἰ δὲ τὸ Αἴμονα, ὀρθόν, τοιοῦτον ἄρα καὶ ὅπερ ἔφθην διορθώσας Δευκαλίωνα.

BIBLION ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΑ. 229, στ. 7, Κηναίου.] Ἄκρας, τῆς νῦν καλουμένης Κάθο Λιθάρι, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Γεραισόν.] Ἐτέραν ἄκραν τὴν ἐν τοῖς νεωτάτοις πίναξι γραφομένην, Cap Mantello.

ΣΕΛΙΑ. 230, στ. 1, Ἀνώμαλος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνώμαλον.—Στ. 3, Πεταλία.] Νῆσος, ἢ νῆσοι πρὸς τῷ Γεραισῶ, καλούμεναι νῦν Πεταλιούς (ἴσ.γρ. Πεταλοῦσαι).—Στ. 14, Χαλκίδος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Αὐλίδος.—Στ. 20, Οἱ δ' Εὐβοίαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 536.—Στ. 25, Βοὸς αὐλή.] Ἴσως τὸ νῦν ἐν τοῖς πίναξι γραφόμενον *Bufalo* ῥάση γάρ ἢ ἐκπτώσις τοῖς χυδαίζουσιν ἀπὸ τοῦ Βοὸς αὐλῆς εἰς τὸ Βούφαλον.

ΣΕΛΙΑ. 231, στ. 7, Ἐς (γρ. Εἰς) τὴν Ἰζίαίαν.] Προσέθηκα τὴν πρόθεσιν, ἀκολουθήσας τοῖς ἀρχαίοις τε καὶ νέοις μεταφραzaῖς.—Στ. 21, Ἐτέδη τοῦτο.] Τὸ ὄνομα δηλονότι, Ὠρεός, ὃς νῦν Ὠριός λέγεται.

ΣΕΛΙΑ. 232, στ. 10, Τῷ ὄρει τῇ Ὄχη.] Ὄρος τοῦ ἀγίου Ἡλίου (Mont Saint-Elie) γράφεται ἢ Ὄχη ἐν τοῖς νεωτέροις πίναξι.—Στύρα.] Τὰ νῦν Σταῦρα.—Στ. 15, Ἀποκαθαίρεσθαι τὸν πῖνον τῇ πλύσει παραπλησίως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει τὸν πῖνον παραπλησίως. Ἐπιδι τὰ ἀλλαγῶ (Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώς. σελ. ἠ) σεσημειωμένα.—Στ. 18, Μαλιακῶ.] Δαμιακῶ, τινὲς γραπτέον. εἶναι ὑπετόπασαν.—Στ. 24, Ἐς δὲ Γεραισόν.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσείας, γ', 177.

ΣΕΛΙΑ. 233, στ. 5, Ἐρέτρια.] Τὸ νῦν ὄνομα τῆς Ἐρετρίας La Roche τῇ Γάλλων φωνῇ γεγραμμένον εὐρίσκω ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Πατρικίου (ἴδε καὶ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις, Strab. tom. IV, pag. 17, not. 1).

—Στ. 6,

— Στ. 6, Χαλκίς.] Τὴν δὲ Χαλκίδα καὶ αὐτὸς, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Σοφριανὸς (παρὰ τῷ Ὀρτελ.) Νεγρεπόντε (Négrepont) καλοῦσι, τῷ αὐτῷ δηλονότι ὀνόματι, ᾧ καὶ τὴν ὅλην νῆσον τῆς Εὐβοίας.

ΣΕΛΙΑ. 234, στ. 13, Χαλκίδα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 640. — Στ. 15, Βάν δέ... ΠΕΤΡΗΣΣΑΝ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ὁ, 295, ὅπου μέντοι φέρεται, ΚΑΛΔΙΡΕΘΡΟΝ. — Στ. 16, Οἰκίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκίαν. — Στ. 22, Μελανίς... ἡ Ἐρέτρια.] Ἴσως καὶ ἡ ὅλη Εὐβοία Μελανίς ἐκαλεῖτο, ὅθεν ἔπειτα τὸ νέον ὄνομα τῆς νήσου, Négrepont, ὃ ἐς Μέλαινα γέφυρα. — Στ. 25, Σαγηνεύσαντες, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, τοὺς ἀνθρώπους.] Περὶ πολλῶν ἄλλων ἰσορρηκῶς πόλεων Ἡρόδοτος τὸ Περσικὸν ἔθος τοῦτο, τὸ σαγηνεύειν λέγω τοὺς κατοίκους, περὶ Ἐρετρίας, οὐ σαγηνεύσαντες, ἀλλὰ χειρῶσάμενοι μόνον εἶρηκεν (ζ', 102). Εἰκὸς οὖν (καθὰ ἐσημείωσατο ὁ Οὐαλκενῆρος εἰς τὸν Ἡρόδοτον, γ', 149) τὸν Στράβωνα, μνήμης ἀμαρτία, τῷ Ἡροδότῳ ἀναθεῖναι, ὅπερ Πλάτων λέγει περὶ τῶν Ἑοετρίων.

ΣΕΛΙΑ. 235, στ. 1, Πρότερον.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῇ) ΑΤ, Ποτέ. — Ἀνέσσαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνέσσαν. — Στ. 20, Ὄπου καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐ γέ καί.

ΣΕΛΙΑ. 236, στ. 1, Καθεζώς.] Ὅτι ὄφειλον προσθεῖναι τὴν οὐδαμοῦ τῶν ἀντιγράφων φερομένην λέξιν ταύτην, ὁμολογήσουσιν, οἶμαι, οἱ τῆς Ἑλλήνων φωνῆς ἔμπειροι. — Στ. 2, Οἱ ἀκοντιζαί.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 6, Συσάθην, καὶ κοντοβολούντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συσάθην χρώμεθα, καὶ κοντοβολούντες. — Στ. 11, Αἰχμηταί.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 543. — Στ. 15, Οἶος.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, π', 142. — Στ. 17, Δουρί.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, θ', 229. — Στ. 22, Οὔτσε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, δ', 469. — Στ. 25, Οὐ γάρ σφιν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν', 713, καὶ 714-715 ὅπου μέντοι ὁ πρῶτος ρίχος γράφεται, Οὐ γάρ σφι σαδίη ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ.

ΣΕΛΙΑ. 237, στ. 1, Περιφέρεται.] ΗΔ, ΑΤ, Παραφέρεται. — Στ. 2, Θεσσαλικήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θεσσαλικόν. — Στ. 5, Κιρέυς.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Κηρεύς. — Νηλεύς.] ΔΓ, Νιλεύς. — Στ. 6, Ἄφ' οὐ μὲν τά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄφ' οὐ τὰ μὲν. Ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ Κιρέως. — Ἄφ' οὐ δέ.] Ἀπὸ τοῦ Νηλέως, ἢ Νιλέως ἐς γὰρ οὐ κατὰ χιασμὸν, ἀλλὰ καθάπερ συντάττει καὶ ἐν ἄλλοις (ἀνωτέρ σελ. 154), ἀποδιδοὺς τὸ πρῶτον τῷ πρώτῳ, καὶ τὸ

δευτερον τῷ δευτέρῳ. Καὶ μαρτυρεῖ μὲν τῷ λεγομένῳ ὁ συγγραφεὺς τοῦ Περί Θασμασίων ἀκουσμάτων (κεφ. 184), ἐν ᾧ φέρεται κακῶς Κέρβης, ἀντὶ τοῦ Κιρεύς. Ἀντιμαρτυροῦσι δὲ Ἀντίγονος ὁ Καρύσιος (κεφ. 84), καὶ ὁ Πλίνιος (XXXI, 2), τῷ Κιρεῖ τὸ μελαίνειν ἀνατιθῶντες.—Στ. 9, Μεταβαίνοντες.] ΗΔ (τουτέστιν, ἐξ ἰλλυρίων εἰς Εὐβοίαν τὴν πατρίδα μετέρχόμενοι), ΑΤ, Ἄβαντες, ὅπερ ὁ Εὐλανδρος εἰς τὸ Ἀναβάντες τρεπτέον εἶναι ὑπετόπαξε.—Στ. 10, Συμπολεμήσοντες.] ΗΔ, ΑΤ, Συμπολεμήσαντες· λέγει γὰρ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἔμειναν περὶ Ἔδεσσαν. Καταλαβόντες γὰρ τοὺς Ἐδεσσαίους πολεμοῦντας, ἐπεκούρησαν αὐτοῖς, καὶ πλησιόχωρον αὐτοῖς πόλιν ἔκτισαν τὴν Εὐβοίαν.—Στ. 15, Θετταλοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θετταλικοῖς.—ΤΑ πρὸς... Ἀκαρνανεῖς Εἰσι.] Διαγραφτέον τὸ ἄρθρον, ἢ τὸ ῥῆμα τρεπτέον εἰς τὸ, ἘΣΟΥΣΙ, ὅπερ ἐξέφρασε (tenent) καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής.

ΣΕΛΙΑ. 238, στ. 2, Τὸν Ἀχιλῶν ποταμόν.] Τὸν νῦν Ἀσπρικόταμον καλούμενον.—Στ. 3, Ἀγραιῶν.] Ὡν τὴν χώραν Ἀγραιίδα Θεουκυδίδης (γ', 111) καλεῖ· τῆς δὲ πόλεως αὐτῶν τὰ εἰρηπία δεικνυται νῦν, ὡς φησιν ὁ Μελέτιος, πρὸς χωρίῳ τινὶ καλουμένῳ Ἀριάδα, εἴτε τυπογράφων ἀδελφία οὕτω γεγραμμένου παρὰ τῷ Μελετίῳ τοῦ θνόματος, ἀντὶ τοῦ Ἀγριάδα, εἴτε διὰ χυδαισμόν ἀποβαλόντος τὸ γ.—Στ. 19, Ἀνακτόριον.] Ἡ νῦν Βονίτσα καλουμένη.—Στ. 20, Ἀκτίου.] Τοῦ νῦν Ἄτσιο λεγομένου.—Στ. 21, Νικοπόλεως.] Ἔστιν ἡ νῦν Παλαιοπρέβεζα, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στράτος.] Σεροβίγλι νῦν κατὰ τὸν αὐτόν.

ΣΕΛΙΑ. 239, στ. 3, Πάλαιρος.] Κατὰ τὸ νῦν καλούμενον Porto figo (ὃ εἰς Συκῆς λιμὴν), καθὰ οἶται ὁ Δαμβίλλης. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσεις.—Ἀλυζία.] Αἰλιάς, κατὰ τὸν Μελέτιον· κατ' ἄλλους δ' ἄλλως.—Λευκάς.] Ἡ νῦν Ἀγία Μαύρα.—Ἄργος Ἀμφιλοχικόν.] Τὸ ἐπάνωμον μόνον κολοβώσαντες Φιλόχια νῦν καλοῦσιν· ἕτεροι δὲ ὀρθώτερον Ἀμφιλόχαν, εἰ χρὴ πιστεύειν τῷ Πατρικίῳ· ὁ δὲ Μελέτιος τὴν νῦν Ἄρταν αὐτὸ φησιν εἶναι.—Στ. 4, Ἀμβρακία.] Ὁ Νίγρος (παρὰ τῷ Ὀρτελ.) τοῦτο βούλεται τὴν Ἄρταν εἶναι. Ὁ δ' οὖν πάλαι καλούμενος Ἀμβρακικὸς κόλπος, τανῦν Κόλπος τῆς Ἄρτης ὀνομάζεται.—Στ. 6, Ἀνακτόριον.] Ἀντιρόριον, γραπτέον εἶναι τινεὶς ὑπέλαβον, ἀντὶ τοῦ Ἀνακτόριον.—Στ. 7, Καλυδών.] Ἴσως ὁ νῦν Γαλατάς. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 13, Τριχάνιον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τραχίνιον.—Ἐχον.] Οὐκ ἀπιθάνως εἶκασεν ὁ Δουδεῖλης

γραφτίον είναι ἔχουσιν, ἐν ἀναφέρῃται πρὸς τὸ Ἀρχαίαν.— Στ. 15, Εὐπάλιον.] Οὗ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 204) ἐμνημόνευσεν.— Στ. 16, Καὶ Ἀδαμάνων.] Γράφει, Καὶ τῆς Ἀδαμάνων, κατὰ φέρεται ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκδόσεσι.— Στ. 18, Τὸν Κόρακα.] Τὸν ὀνομαζόμενον ἐν τῷ Γεωγραφικῷ τῆς Πελοποννήσου πίνακι Βεδρινίτζα (Mont Vedrinitza), κατὰ δὲ τὸν Πατρίκιον, Κοραξᾶν.— Στ. 19, Μᾶλλον τὸν Ἀράκυνθον.] Εἰς ΕΔ, ΑΤ, Μάλα ὄντων τὸν Ἀράκυνθον ἦν ἀπεδέξατο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς προτέροις ἐκδόσεσι φερομένου, Μαρλαὸν τὸν Ἀράκυνθον, ὑφ' ὧν παραχθεὶς ὁ ἡμέτερος Μελέτιος (σελ. 329) Μαρλαὸν, οὐδαμοῦ γῆς ὄν ὄρος ἔπλασε.— Στ. 23, Ταφιασσὸν καὶ Χαλκίδα.] Χαλκίς ἐστὶν ἡ νῦν Βαρσσοβα, κατὰ τὸν Μελέτιον. Ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ προσέγραπται τῷ χωρίῳ σχόλιον τόδε· « Οἶμαι τὸν μὲν Ταφιασσὸν, τὸν νῦν » λεγόμενον Ὄζον ὄρος· Χαλκίδα δὲ, τὴν ἀρτίως Βαράσαθαν » ὑφ' ἣν καὶ πολίχιόν ἐστιν Ἀντίπατραι καλούμενον, καθότι καὶ » τὰς Πάτρας ἔχει ἀπεναντίον. » — Στ. 25, Μακυνία.] Γραπτέον εἶναι Μακρύνεια, διατείνονται τινές, ἐκ τῆς παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ γραφῆς ὀρμώμενοι. Ἔτεροι δὲ, τούναντίον, τὸν Στέφανον διορθώτεον εἶναι ἐκ τοῦ Στράβωνος, οὐ τούτον ἐξ ἐκείνου, ὑπελήφασιν, διὰ τὸ καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ παρὰ Πλινίῳ σώζεσθαι τὸ τῆς Μακυνίας ὄνομα. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ λογομαχίαν ἀντικρὺς εἶναι τὴν περὶ τοῦ ὀνόματος ἀμφισβήτησιν· πιθανὸν γάρ, ὅτι ἀμφοτέρως ἔλθον καὶ Μακυνίαν, καὶ Μακρύνειαν (ἢ Μακρυνίαν), κατὰ μρτυρεῖ καὶ τὸ νέον ὄνομα τοῦ χωρίου ἢ Μακρυνοῦ (Μελέτ. σελ. 329)· τὸ μὲν παρὰ τὸ Μῆκος (δωριεῖ, Μᾶκος), τὸ δὲ παρὰ τὸ συνώνυμον Μάκος, ὅπερ μήπω καταχωρήσθαι ἐν τοῖς Λεξικοῖς, ἐν ἄλλοις (Ἡλιοδώρ. Μέρ. Β, σελ. 132) ἐδήλωσα.

ΣΕΛΙΔ. 240, στ. 3, Εὐνος.] Ὁ νῦν Φιδάρι καλούμενος, παρὰ τὸ Ὀφιδάριον, ὑποκοριστικὸν τοῦ Ὄφει, διὰ τὸ δρακοντοειδές τοῦ ρεύματος καὶ τὰς καμπάς, δηλονότι, ἅς ἐν τοῖς ἐξῆς ἐμφαίνει ὁ Στράβων, καὶ ἐκδηλότερον ὁ Σοφοκλῆς (Τραχιν. 12), Ἐλεκτὸν δράκοντα ὀνομάζων τὸν τῆς Δηϊκνεύρας μνηστῆρα ποταμὸν, καίπερ ἐκείνος οὐ τὸν Εὐθνον, ἀλλὰ τὸν πρὸς δυσμᾶς αὐτοῦ Ἀχελῶν ἀντερίσαι τῷ Ἡρακλεῖ περὶ τοῦ γάμου λέγει, ὡς ἰσορήσει παρακατιῶν (σελ. 251) καὶ ὁ Στράβων.— Στ. 21, Μολυκρίαν.] Διὰ διφθόγγου ἔγραψα ἐνθάδε τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 253), ὡς φέρεται ἀνωτέρω (204 καὶ 239), ΑΤ, Μολυκρίαν.

ΣΕΛΙΑ. 241, στ. 3, Τοῦ Ἀμβρακικοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ.—Στ. 6, Ἐκτός.] Ἰσ.γρ. Ἐντός, κατάπερ μετέφρασε Γαλλεῖσι καὶ ὁ Δουδαῖος, μηδὲν δηλώσας περὶ τῆς γραφῆς· τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἐκδοτῶν παραβληθέντα ἀντίγραφα (συμφώνως τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ καὶ τοῖς λοιποῖς μεταφρασαῖς ἅπασι) φέρουσιν, Ἐκτός.—Στ. 15, Οἶος κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ὦ, 376.—Στ. 18, Καὶ Κροκύλει'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 633.—Στ. 19, Γαργάσου.] Ἐπιθετὰ τὰ ἀνωτέρω (σελ. 125) σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΑ. 242, στ. 4-8, Τὸν ὑπέροκμον... ἀκτῆς.] Ἐξ ΕΔ διέταξα καὶ ἀνεπλήρωσα τοὺς ζίχους· ἀνδ' ὧν οἱ πρὸ ἐμοῦ τὰ ἐξῆς μόνα ἀπεδέξαντο οὕτωςι τεταγμένα,

Τὸν ὑπέροκμον θηρῶσα Φάων',
Οἰσρῶντι πόδῳ ρίψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφρυοῦς·
Ἄλλα κατ' εὐχὴν σὴν, δέσποτ' ἀναξ.

—Στ. 14, Πτερῶν.] ΔΓ, Πτερῶν. Ἰσ.γρ. Πτηνῶν.—Στ. 25, Αὐτὰρ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 631.

ΣΕΛΙΑ. 243, στ. 2, Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 625.—Στ. 4, Οἱ δ' ἄρα.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 615.—Στ. 6, Οἱ δ' εὐβοϊαν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 536-537.—Στ. 8, Τρωῆς.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 173.—Στ. 13, Μὲν οὖν τὰ ἀντίπερα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μὲν οὖν καὶ τὰ ἀντιπέραν.—Στ. 16, Δώδεκ' ἐν.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ξ, 100.—Στ. 20, Ἐν πορθμῷ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 671.—Στ. 23, Σάμος καὶ Σάμη καλουμένη.] Σῶζει νῦν τὸ πρῶτον τῶν ὀνομάτων.—Στ. 26, Ὅσσοι.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, α, 245.

ΣΕΛΙΑ. 244, στ. 4, Σάμοιό τε.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, δ', 671.—Στ. 13, Ἐκ δὲ Σάμης.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, π', 249.—Στ. 15, Τὴν μὲν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὁ, 366.—Στ. 18, Πλησίον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλησίον.—Στ. 24, Ναιετάω.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ι, 21.

ΣΕΛΙΑ. 245, στ. 9, Ἡμεῖς.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ, 81.—Στ. 10, εἰς ἕτερον.] Ἐκ ΔΡ, ΑΤ, εἴτε δ' ἕτερον.—Στ. 16, Αὐτὴ δέ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. ι, 25.—Στ. 17, Χαμηλή.] Ἐκ ΔΓ (συναδούσης τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ), ΑΤ, Χαμαλή.—Στ. 18, Κρανῶν καλῶν.] Ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, α, 247.—Στ. 20, Τρηχεῖαν.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ξ, 1.—Στ. 23, Οὐ γὰρ τις νῆσος εὐδείελος.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 607. ἐξ ἧς καὶ διορθωτέον τὸ κακῶς παρ' ἅπασι γραφόμενον χωρίον τούδε, γράφοντας, Οὐ γὰρ τις νήσων ἰππύλατος.

ΣΕΛΙΑ. 246, στ. 3, Αἰ δέ τ'.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ἰ, 26. — Στ. 8, Εἴτ' ἐπί.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, μ', 239. — Στ. 11, ᾧ φίλοι.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, κ' 190. — Στ. 15, Ἐχει δέ τινα καὶ τούτου ἔμφρασιν.] Ἀναγκαῖα μοι ἔδοξεν ἡ τοῦ δευτέρου συνδέσμου προσθήκη, ὃν καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς πῶς ἐξέφρασεν· ὁ δὲ πρῶτος ἰσοδυναμῆι τῶ Γάρ συνδέσμῳ. Ὁ νοῦς, Ἰπνονοεῖν γὰρ παρέχει καὶ τοῦδ' ὁ Ποιητῆς, τὰ τέσσαρα κλίματα βούλεσθαι λέγειν δηλονότι. — Στ. 16, Ἀντιτιθέμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀντιθέμενον. — Στ. 28, Οὐδ' εἰ ἀρχὴν ἐσιν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐδ' εἰ ἀρχὴ ἐσιν.

ΣΕΛΙΑ. 247, στ. 5, Μικραὶ, Παλεῖς τινες.] ΗΔ, ΑΤ, Μικραὶ πόλεις τινές. Ὁ Κασωθῶν ὑπενόει γραπτέον εἶναι, Μικραὶ πόλεις τινές, Πάλη. Οἱ δὲ Παλεῖς (οὗς ὁ Πολύβιος Παλαιεῖς καλεῖ) νῦν Παλίκε κληθῆνται, κατὰ τὸν Σοφριανόν, κατ' ἄλλους δὲ Παλαιόκασρον, ὅπερ ἔοικε ταῦτόν εἶναι τῶ ἐν τῶ νεωτάτῳ τῆς Πελοποννήσου πίνακι πλησίον τῆς Σάμης κειμένῳ καὶ καλούμενῳ Παλαιοχωρί. Εἰ δὲ χρῆ τῶ Μελετίῳ πιεῖσθαι, τὸ πολὺ τούτων ἀπέχον πρὸς δύσιν τε καὶ νότον Διξοῦρι ἐσίν. — Στ. 6, Πρώνητος.] Ἡς τὰ ἐρείπια δεῖκνυνται νῦν ἐπ' ἄκρας καλουμένης Βισκάρδο (Cap Viscardo). Ὁ Τίτος Λιούιος (κχχviii, 28) Νησιώτας ὀνομάζει τοὺς κατοίκους τῆς Πρωνήσου· χερρόνησίζει γὰρ τῶ ὄντι ἡ ἄκρα. — Κράνιοι.] Ἡ νῦν Κρανιά, ἡ κατ' ἄλλους, Κράνη, τριμύλιον ἀπέχουσα τῆς Θαλάσσης, περὶ τὸ νῦν Ἀργοςόλι καλούμενον κειμένη. — Στ. 14, Οἱ δὲ, τῆ Τάφῳ, καὶ Ταφίους τοὺς Κεφαλληνίους.] Οἱ τὴν αὐτὴν νομίσαντες εἶναι τῆ Τάφῳ τὴν Κεφαλληνίαν, εἴ γε ὅλως τοῦ ἀληθοῦς ἤμαρτον, ὥσπερ διατείνεται Στράβων, δι' ὁμωνυμίαν ἴσως ἤμαρτον· ἦν γὰρ καὶ ἐν τῆ Κεφαλληνίᾳ πόλις καλουμένη Τάφος, εἰ χρῆ πιεῖσθαι τῶ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ· ὁ γοῦν Σαλμάσιος (*Pliniasp. exercitall. pag. 503*), ἠπατήσθαι φησι τὸν Στέφανον. Σώζεται δ' οὖν ἐν τῆ Κεφαλληνίᾳ, κατὰ τὸν νεώτατον τῆς Πελοποννήσου πίνακα, χωρίον καλούμενον Τάφιο (Ταφιο), πρὸς τῆ λεγομένη Σιδηρᾶ ἄκρα (Cap Sidero) κείμενον. — Στ. 22, Μέντης.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, α', 180. — Στ. 24, Ταφίους ἡ Τάφος.] Ἡ νῆσος δηλονότι περὶ ἧς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 252) ἐρεῖ πλατύτερον. Ταύτην εἶναι τινες οἰοῦνται τὸ νῦν καλούμενον, Μεγαλονήσι (Ἰδ. τὰς Γαλλικ. σημαίωσ.). Ταῦτόν ἴσως καὶ τὸ ἐν τῶ τῆς Πελοποννήσου πίνακι τῶ νεωτάτῳ καλούμενον Μακροννήσι, τὸ πρὸς ἄρκτον κείμενον τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ἀχελώου.

ΣΕΛΙΑ. 248, στ. 2, Φυλείδew ἑταρον.] Ἐξ ΕΔ και ΔΓ (συμφώνως ταῖς Ὀμηρικαῖς ἐκδόσεσιν, Ἰλιάδ. ὁ, 519) ΑΤ, Φυλείως ἑταῖρον. — Στ. 4, Αὐτάρ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος β', 631. — Στ. 8, Οὐδ' οἱ Παλεῖς.] Οὕτω δῶρθου ὁ μεταφράσας τὸδε τὸ βιβλίον Δουθειλῆς, ΑΤ, Οἱ δὲ Παλεῖς. — Στ. 16, Δουλίχιον.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας α', 246, ὅπου μέντοι φέρεται κατὰ δοτικὴν, Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ, καθάπερ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 243) Στράβων ἐχρήσατο τῷ μαρτυρίῳ. — Στ. 19, Αὐτή.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτη. — Στ. 21, Αἶνος.] Ἰπελάμβανέ τις τῶν περιουτευτῶν, ἀμφιβάλλον ὁμως, τὸ ὄρος τοῦτο Γάργασον νῦν καλεῖσθαι, ἐν τῷ βορείῳ τῆς νήσου μίρει κείμενον (ἴδ. τὰς Γαλλ. σημ.). Ὁ δὲ νεώτατος τῆς Πελοποννήσου πιναξ ἐν μόνον ὄρος, καὶ τοῦτο νοτιώτατον, ἐγκεχαραγμένον ἔχει, καλούμενον Montagne noire, ὃ σημαίνει Μέλαν ὄρος. — Στ. 26, Ἄςρια.] Ἡ νῦν Δασκαλιό, ἢ Διδασκαλιό. « Πειριεῖς, νῆσος » καὶ (γρ. νῆσος, ἢ καὶ Ἄςρια », φησὶν Ἡσύχιος ἴσως δὲ γραπτέον καὶ, Πειραιεῖς, ἢ γοῦν Πειρηεῖς, ὡς πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν οὕτω κληθείσης τῆς νήσου, διὰ τὸ πέραν αὐτῆς κεῖσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Πειραιεύς, καὶ οἱ Πειραιεῖς. Ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ τόπος, πρὸς ᾧ ἔφησαν εἰπόντες Μέλαι ὄρει, γραφόμενος νῦν ἐν τῷ γεωγραφικῷ τῆς Πελοποννήσου πίνακι Pirie, ὁμωνυμῶν ἴσως πάλαι τῇ τῶν Πειριεῶν νήσῳ.

ΣΕΛΙΑ. 249, στ. 3, Λιμένες.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, δ', 846. — Στ. 6, Ἀλακομενάς.] Ἀλκομενάς ταύτας καλεῖ ὁ Βυζάντιος Στέφανος. — Στ. 8, Οἶδε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶδε. — Στ. 9, Οὐ γὰρ ἂν ἀντιδιέσειε τήν.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐκ ἀντιδιέσειε δὲ τήν. Νῦν δὲ ἀρέσκει μοι μᾶλλον γράφειν, Οὐ γὰρ ἂν διέσειε τήν, περιελόντι τήν οὐκ ἀναγκαίαν τοῦ ῥήματος πρόθεσιν. Ὁ Δουθειλῆς δῶρθου Οὐκ ἂν ἀντιδιέσειε δὲ τήν. Ἐμνημόνευσε δὲ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 75) ταύτης τῆς διασολῆς ὁ Στράβων. — Στ. 11, Ἰψοῦ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν', 12. — Στ. 14, Ἐς Σάμον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὦ, 753. — Στ. 16, Μεσσηγύς.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ν', 33. — Στ. 18, Μελάμφυλος.] Γράφε, Μελάμφυλλος. Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι ἀλλοχού (Στράβ. Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώστ. σελ. 5). — Στ. 23, Ἡ δ' Ἰωνική.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ (ἀνάρθρου τε καὶ ἀσυνδέτου) Ἰωνική. ΔΓ, Ἡ Ἰωνική. — Ἐπώκιςο.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπώκιςο. — Δῆλον ὅτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δῆλον δ' ὅτι.

ΣΕΛΙΑ. 250, στ. 1, ΣΑΜΟΥΣ καλεῖσθαι τὰ ὕψη.] ΔΓ, ΣΑΜΑΪΟΥΣ,

εικοτολογούσα ἄπερ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 138) ἐσημειωσάμην. — Εὐρέσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Εὐρήσθαι. — Στ. 3, Ἐφαίνετο.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ὕ, 13. — Στ. 10, Ἀσπίδι.] Μνημονεύσει καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς (σελ. 389) τοῦ Ἀρχιλοχείου ἔπους τούτου. — Στ. 13, Ζάκυνθος.] Ἡ ἀκέραιον σώζουσα μέχρι καὶ δεῦρο τοῦνομα, ἐπὶ τοσοῦτον δ' αὐξηθεῖσα πάλαι, ὥς καὶ εἰς Ἰσπανίαν ἀποίκους ρεῖλαι, οἵπερ ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν, τὴν ὑπὸ τοῦ Πολυβίου καλουμένην Ζάκανθαν, ὑπὸ δὲ Ῥωμαίων, οἷς ἠκολούθησε Στράβων (Μέρ. Α, σελ. 207) Saguntum, Σαγοῦντον ἢς τὴν χώραν κατέχει νῦν ἡ καλουμένη Murviedro πόλις. — Πρὸς Ἑσπερίδας.] ΗΔ, ΑΤ, Πρὸς ἑσπέραν. — Στ. 14, Καὶ τῆς Πελοποννήσου.] Ἐκ ΔΓ καὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον. — Συνάπτουσα δ' αὐτῇ. Πλείων δ' ἐστὶν ὁ κύκλος κ. τ. λ.] Τὸ μὲν ἐξ ἡμετέρας, τὸ δ' ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Συνάπτουσα δ' αὐτὴν πλείον. Ἔστιν ὁ κύκλος κ. τ. Ὡρα δὲ καὶ τὸν ἐκ τῆς διορθώσεως νοῦν δηλώσαι τοῦ πολλά τοῖς κριτικοῖς πράγματα παρασχόντος χωρίου τοῦδε, ἀνωθεν ἀρξαμένοι· τοῦτο λέγειν οἶμαι τὸν Γεωγράφον, ὅτι ἡ Ζάκυνθος κέκλειται πρὸς τὰς κατὰ Λιβύην Ἑσπερίδας μικρῶ πλείον, ἢ ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Πελοπόννησος, συνάπτει δὲ τῇ Πελοποννήσῳ· ὁ δὲ κύκλος αὐτῆς πλείων ἐστὶ τῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα ραδίων. Ὅτι δὲ εἰκότως ἔτρεψα τὸ Ἑσπέραν εἰς τὸ Ἑσπερίδας, δηλοῖ μὲν καὶ τὸ τέλος τοῦ παραγράφου, δηλοῖ δὲ καὶ παράλληλον ἕτερον τοῦ Στράβωνος χωρίον (Μέρ. Γ, σελ. 302), ἐν ᾧ καὶ αὖθις περὶ τῆς πρὸς τὰς Ἑσπερίδας γεωγραφικῆς σχέσεως τῆς Ζακύνθου ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῶ· « Ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων... καῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα » τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν· καὶ ἔτι κατὰ τὴν » Ζάκυνθον, ἐν διαρματι ραδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. » Αἱ δὲ Ἑσπερίδες εἰσὶ, κατὰ τὸν Δαμβύλλον, αἱ αὐταὶ τῇ Βερενίκη, τῇ νῦν Bernic, ἢ Bengasi λεγομένη. — Στ. 18, Στάδιοι τρισχίλιοι τριακόσιοι.] Ἐν ᾧ δ' ἔφθην παραθέμενος παραλλήλῳ χωρίῳ τρισχιλίους ἑξακοσίους φησὶ ραδίους εἶναι τὸ ἀφ' Ἑσπερίδων διάστημα· ἔστι μὲντοι φάναι, ὅτι ἐκεῖ ὀλοσχερέτερον εἶρηκε, καὶ τὸν Ἰχθύν, τὴν ἄκραν τῆς Πελοποννήσου, συμπεριλαμβάνων. — Στ. 19, Τὰς Ἐχινάδης.] Τὰς νῦν καλουμένας κατὰ τὸν Μελέτιον Σκρόφας, παρὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων Scrofa, οὗ τὸ ὑποκοριστικὸν Scrofulæ, σημαίνει τὰς Χοιράδας, νόσον τὴν ἰδιωτικῶς καλουμένην Χελώνια· παρὰ ταύτην δὲ ἐσήμαινον οἱ Ἕλληνες τῶ τῶν Χοιράδων ὀνόματι καὶ τοὺς ἐν

Θαλάσση σκοπέλους· και νῆσοι δέ τινες Χοιράδες κυριωνυμικῶς ἐκαλοῦντο, οἷον αἱ πρὸ τῆς Ἰαπυγίας (Θουκυδίδ. ζ', 33).—Στ. 20, Δουλίχιον.] Ἴσως τὸ νῦν Ἀνατολικόν, ἢ μᾶλλον Αἰτωλικόν· ἐσι γάρ ἐν τῇ κατ' Αἰτωλίαν πλησίον τοῦ Ἀχελφου λιμνοθαλάττῃ (Ἴδε Chandler, *Voyag. dans l'As. min., et en Grèce, tom. III, pag. 491*).—Στ. 21, Ὄξειαι.] Αὐταὶ δέ, ἅς Στράβων συγκαταλέγει ταῖς Ἐχινάσι, δυσμικώτεραι εἰσιν ὧν ἔφημεν Σκροφῶν· καὶ καλοῦνται τῷ αὐτῷ ὀνόματι Ὄξειαις, ὡς φησιν ὁ Μελέτιος, ἐτι δὲ καὶ Κουρτσολάραι (Curzolaïres).—Στ. 22, Οἰνάδας.] Τὰς καλουμένας Δραγαμέζην κατὰ τὸν σχολιαστὴν τοῦ Θουκυδίδου, κατὰ δὲ τὸν Μελέτιον, Τρίγαρθρον.—Στ. 24, Ἐκατόν· αἱ λοιπαὶ δ' Ἐχινάδες (πλείους δ' εἰσὶ, πᾶσαι λυπραὶ καὶ τραχεῖαι) πρὸ τῆς ἐκβολῆς κ. τ. λ.] ΗΔ (πλὴν τοῦ δευτέρου Δέ [πλείους δ' εἰσὶ] ἐξ ΕΔ παρελημμένου), ΑΤ, Ἐκατόν· ΚΑΙ αἱ λοιπαὶ δ' Ἐχινάδες πλείους εἰσὶ, πᾶσαι λυπραὶ καὶ τραχεῖαι, ΚΑΙ πρὸ τῆς ἐκβολῆς. Οὐσπερ διέγραψα δύο ΚΑΙ συνδέσμους οὐκ ἐξέφρασαν οὐδ' ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστῆς, οὐδ' ὁ Ἰταλός, Ὁ νοῦς, Αἱ λοιπαὶ δ' Ἐχινάδες, πολλαὶ τὸν ἀριθμὸν, καὶ πᾶσαι τραχεῖαι, κίενται πρὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ἀχελφου. Εἰσὶ δ' αὐταὶ, ἅς ἰδιωτικῶς Σκρόφας ἔφαμεν καλεῖσθαι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Ὄξειῶν, τῶν οὐ πρὸς τῇ ἐκβολῇ, ἀλλ' ἀπωτέρω κειμένων.

ΣΕΛΙΑ. 251, στ. 3, Ἐσὶ προσχοῦσα.] Ἐκ ΔΓ προσεληθα τὰς δύο ταύτας λέξεις, αἱ διάλυσις ἐς τοῦ ῥήματος, Προσχοῖ, ἢ Προσχώννυσι.—Στ. 4, Περιμάχτηον δ' ἐποίει.] Ἐκ ΔΓ προσέδηκα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 11, Μνηστῆρ κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν Σοφοκλέους Τραχιυῶν (στ. 9-13).—Στ. 29, Ὄν τίκτη.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. β', 628.

ΣΕΛΙΑ. 252, στ. 11, Ἄπαντας.] Ἰσ.γρ. Ἄπαντες, ὡς ὑπενόησεν ὁ Γερμανός ἐκδότης.—Στ. 14, Μυρτούντιον.] Μυρτάρι νῦν αὐτὴν καλεῖσθαι φησιν ὁ Μελέτιος.—Στ. 17, Ἐξ οὗ τοὺς Ἡρακλέους.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ, ΑΤ, Ἐξ αὐτοῦ Ἡρακλέους.—Στ. 19, Παρατόπως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τόπον. Δύναται δὲ ταῦτὸν τῷ Ἐκτόπως, τούτεστιν ἔξω τοῦ οἰκείου τόπου. Καὶ καταχωρίζεσθω τὸ ἐπὶ ῥήμα ἐν ταῖς Λεξικοῖς· ἐπικυρούσθω δὲ καὶ τὸ παρὰ τῷ Σουίδα Παράτοπον, ἐπὶ ῥήματικῶς κακεῖνο τεθειμένον.—Στ. 20, Ἀσκόξ.] Τὸ νῦν Κάσρον τῆς Μάνης; κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 21, Ἐνικῶς.] Ἰσ.γρ. Θηλυκῶς.

ΣΕΛΙΑ. 253, στ. 4, Χαλκίαν.] Οὕτως ἔγραψα μονοφθόγγως, ὡς

ἐν τοῖς ἐξῆς γράφει καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ΑΤ, Χάλκειαν.—
 Στ. 5, Λίκυρνα.] Ἰσ.γρ. Ἀλίκυρνα, κατὰ φέρεται παρὰ τῷ Βυζαν-
 τίῳ Στεφάνῳ καὶ παρὰ τῷ Πλινίῳ Halicyrna.—Στ. 8, Μολυκρία.]
 Ἐκ ΔΓ (ὡσπερ ἐγράφετο καὶ ἀνωτέρω, σελ. 240) ΑΤ, Μολυκρία.
 —Στ. 11, Χαλκείας.] Ὦπειλον κἀνταῦθα Χαλκείας γράψαι, κατὰ
 φέρει τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 12, Ἀχελῷου.] Εὐήνου,
 γραπτέον εἶναι φασιν οὐκ ἀπιθάνως τινες.—Στ. 16, Χαλκίαν.] Ὡσαύ-
 τως ἐνθάδε καὶ ὁ Γερμανός.—Στ. 17, Μολυκρία.] ΗΔ, ΑΤ, Μολυ-
 κρία. ΔΓ, Μολυκρία.—Ἔστι δὲ τις καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνῃ.]
 Τῶν κριτικῶν τις ἐξερρήκεναι τοῦ χωρίου τὸ τῆς Λίμνης ὄνομα
 ὑπέλαβεν· εἶναι δὲ ταύτην τὴν Ὀνθιν ἢ Ὀνθίδα. Σκοπητέον μέντοι.
 ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων τῷ Στράβῳ, μήποτε οὗτός ἐστιν ὁ νοῦς
 τοῦ χωρίου, ἔστι δὲ καὶ πλησίον τῆς Καλυδῶνος λίμνη ὁμώνυμος,
 τούτῃσι Χαλκίς, ἢ Χαλκία καλουμένη· ὁ γοῦν Ὀμηρος (Ἰλιάδ. β,
 640) τοὺς Αἰτωλοὺς λέγων νίμεσθαι

Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήισσαν,

θῆλός ἐστι πλησίον τῆς Καλυδῶνος τιθεὶς τὴν Χαλκίδα, ἥπερ οὐκ
 ἀπεικὸς καὶ λίμνη ὁμώνυμον παρακείσθαι, ὡσπερ καὶ τῇ Βοιθῇ τὴν
 Βοιθηίδα (Ἰλιάδ. β', 712). Ἴσορρήσει δὲ καὶ Στράβων, μικρὸν ὑποβάς,
 Λυσιμαχίαν πόλιν καὶ λίμνην.—Στ. 24, Ἡς ἐν τῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐ
 ἐν τῷ. ΔΓ, Ὡς ἐν τῷ.

ΣΕΛΙΑ. 254, στ. 2, Κωνώπα.] Ἡ νῦν Κωνωπίνζ, κατὰ τὸν
 Μελέτιον.—Στ. 6, Ἐπὶ τῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ τῆς.—Στ. 17,
 Ἀποδέδεικται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιδέδεικται.

ΣΕΛΙΑ. 255, στ. 2, Νομιζόμενον.] Τῶν τις κριτικῶν ᾤετο δεῖν
 γράφειν, Ὀνομαζόμενον.—Στ. 12, Οἱ πατρός.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας,
 β', 52.—Στ. 15, Ἢδη γάρ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὁ, 16.—Στ. 17, Οὔτε
 γάρ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 24, Ἰπομειναι,]
 ΗΔ, ΑΤ, Ἐπιμειναι.—Στ. 26, Αὐγαίου.] Διώρθου τὸ τυπογρα-
 φικὸν ἀμάρτημα, γράφων, Αὐγαίου.—Στ. 29, Οἱ τε τὴν Ἀκτὴν.]
 Ἐπιτι τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.—Στ. 31, Οἱ τ' Ἠπειρον (γρ. ἠπει-
 ρον).] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 635.

ΣΕΛΙΑ. 256, στ. 13, Περὶ αὐτόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ αὐτοῦ.
 —Στ. 26, Οὐδὲ γάρ.] Ἰσ.γρ. Οὐδέ γε.

ΣΕΛΙΑ. 257, στ. 5, Ὡς ἐκπίπτει... λεγόμενα Θουκυδίδης τε καὶ
 ἄλλοι, οἱ τὸν Ἀμφίλοχον κ. τ. λ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὡς ἐκπίπτει...

λεγόμενα. Θουκυδίδης δὲ καὶ ἄλλοι τὸν Ἀμφίλοχον. Ὁ νοῦς, εἰ ἀληθὲς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου λεγόμενον, ὅτι πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐκτίσθη τὸ Ἀμφίλοχικὸν Ἄργος, ἐκπίπτουσιν εἰς τὰ μὴ ἰσοροῦμενα ὑφ' Ὀμήρου, τουτέστιν ἀποπλανῶνται τῆς Ὀμηρικῆς ἰστορίας, ὃ τε Θουκυδίδης (β', 68) καὶ ἄλλοι, οἱ φασὶ τὸν Ἀμφίλοχον μετὰ τὴν ἀπὸ Τροίας ἐπάνοδον, καταλιπόντα τὸ ἐν Πελοποννήσῳ Ἄργος, εἰς Ἀκαρνανίαν ἀπελθεῖν, καὶ οἰκίσαι τὸ ἀπ' αὐτοῦ κληθεὶν Ἀμφίλοχικὸν Ἄργος· οὐ γὰρ ἂν παρέλειπεν Ὀμηρος ἐν τῷ Καταλόγῳ τὸ Ἀμφιλόχου ὄνομα, εἴ γε συνεστράτευσε τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν Ἀμφίλοχος. Ἐμνημόνευσε ταύτης τοῦ Θουκυδίδου τῆς δόξης καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 53) ὁ Στράβων. — Στ. 8, Φασι.] Ἐκ ΔΓ (συναδούσης τῶ ἰμῶ ἀντιγράφῳ), ΑΓ, Φησι. — Στ. 20, Ἄγριος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ξ', 117. — Στ. 23, Ἐπεὶ τῆν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐπεὶ οἱ τῆν. — Στ. 24, Καὶ κατ' αὐτόν.] Ἐκ ΔΓ, προσεληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΑ. 258, στ. 2, Κουρήτες τ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 529. — Στ. 11, Τοὺς Αἰτωλοὺς εἰπῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Εἰπῶν τοὺς Αἰτωλοὺς. — Μηδεπώποτε.] Ἰσ.γρ. Μηδέποτε. — Στ. 13, Δυσχερείας.] Ἰσ.γρ. Δυσχερείας. — Στ. 19, Πόλεων δεκάτη δ' ὕπερον γενεᾶ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Πόλεων δέκα τῆ δ' ὕπερον γενεᾶ. Αἰ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Πόλεων δέκα τῆ δ' ὕπερον δεκάτη γενεᾶ. — Στ. 21, Παρατίθησι δὲ τούτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Παρατίθησι δὲ καὶ τὰ τούτων. — Στ. 26, Θρεφθέντα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Τρεφθέντα.

ΣΕΛΙΑ. 259, στ. 4, Γενεᾶς.] Ἄμεινον γράφεται, Γενεῆς, ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 397). — Στ. 16, Ὄφειλε μὲν τοῖς.] ΗΔ, ΑΓ, Ὄφειλε μέντοι γε τοῖς. ΔΓ (δίχα τῶν συνδέσμων), Ὄφειλε τοῖς. — Στ. 19, Ἰπ' ἄλλοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐπ' ἄλλοις. — Στ. 24, ΤΟΥΤΟ δὲ καὶ τό.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸν δεῦτερον τῶν συνδέσμων. Ἰσ.γρ. ΤΟΥΤΩ.

ΣΕΛΙΑ. 260, στ. 1, Ἰσως δῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἰσως δέ. — Στ. 4, Διαμείναντος.] ΗΔ, ΑΓ, Διαμένοντος. — Στ. 5, Τὸ τῶν Ἐπειῶν ἢ Ἡλείων.] ΗΔ, ΑΓ, Τὸ τῶν Ἐπειῶν λέγων. Προηγησαμένου γὰρ προσεχῶς τοῦ Φήσας, οὐκίτε χώρα καταλείπεται τῷ Λέγων. Συνῆκε τὸν πλεονασμὸν καὶ ὁ Κασωδῶν· ἀλλὰ διώρθου οὐ πιθανῶς, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸν τῶν Ἐπειῶν λέων. — Στ. 9, Ἡ τοῦτο.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΓ, Ἡ τοῦτο. — Στ. 10, Κρατουμένους.] ΗΔ, ΑΓ, Κρατουμένοις. — Ἐπ' ἴσοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐπ'

ΐσης.—Στ. 12, Ἐπελθόντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπελθόντας.—Στ. 25, Ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, νῆ Δία, δίδως εὐθύνας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, καὶ διαδοὺς εὐθύνας.

ΣΕΛΙΑ. 261, στ. 13, Ἀρχέμαχος.] Ὅ τὰ Εὐβοϊκὰ συγγράφας (ἰδ. Ἀθήν. σελ. 264), ὅς παρὰ τοῖς ὑπὸ τοῦ Βιλλοισώως ἐκδοθεῖσιν ἱζηγηταῖς τοῦ Ὀμήρου (σελ. 76) Ἀρχέμαχος οὐκ ὀρθῶς γράφεται.—Στ. 23, Κουρίου.] Σκοπητέον μὴ τοῦτο, ἢ πλησίον τούτου ἐστὶ, τὸ νῦν καλούμενον Ἀποκοῦρι, ὡσπερ ἔμαθον ἔκ τινος τῶν ὁμογενῶν ἔμοι, τοιοῦτον ἐκεῖ σώζεσθαι τανῦν τόπου τινὸς ἰδιωτικὸν ὄνομα, φήσαντος.—Στ. 25, Ἀφραίους.] Διόρθου τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, γράφων, Ἀφραίους.—Στ. 27, Φασί.] Γραπτέον εἶναι μοι δοκεῖ, Φησί, ὁ Ὀμηρος δηλονότι, οὐ καὶ τὸ ἐξῆς ἔπος.

ΣΕΛΙΑ. 262, στ. 2, Ὠκεον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ξ, 116.—Στ. 7, Περὶ μέρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ μέρος.—Στ. 9, Κουρήτες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 529.—Στ. 16, Τοιούτους.] Ἀποκατέσθησιν τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ (τυπογραφικῶς ἴσως ἡμαρτημένον), Τούτους.—Στ. 18, Ἐμπεπλεγμένα.] Αἱ πρότεροι ἐκδόσεις, Ἐμπεπλεγμένοι. Ὁ Δουδαίλης διώρθου, Ἐμπεπλεγμένους (πρὸς τὸ Κουρήτας).—Στ. 19, Ἄλλως.] Ἀποκατέσθησιν τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἄλλαις.—Στ. 25, Κατὰ μικράς.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ μικράς.—Στ. 28, Ὡς δὲ τύφω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς ε, ὡς τύφω.

ΣΕΛΙΑ. 263, στ. 2, Διακόνων ὥς καὶ τά.] ΗΔ, ΑΤ, Διακόνων τε, καὶ τά.—Στ. 3, Καὶ τῶν Σαμοθρακῶν.] Ἰσ.γρ. Καὶ τὰ Σαμοθρακῶν.—Στ. 6, Τρόπος.] Ἰσ.γρ. Τόπος.—Στ. 8, Ἐπεὶ δὲ δι' ὁμωνυμίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπειδὴ δὲ ὁμωνυμία. ΔΓ, Ἐπεὶ δὲ ὁμωνυμία : Ἐπεὶ δ' ἡ ὁμωνυμία.—Στ. 10, Παρεκβάσει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παραβάσει.—Στ. 14, Εἶναι γὰρ καὶ τινα τοιοῦτον ζῆλον... καταφρονηθῆναι λέγουσιν ὑπὸ τῶν Περσῶν.] Τοῦτο παρατιθέμενος Στράβωνος τὸ χωρίον ὁ Βυζάντιος Στέφανος, οὕτως ἐκφέρει (κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν κριτικῶν διορθώσεις), « εἶναι δὲ καὶ τοιοῦτόν » τινα ζῆλον ἐν τοῖς Ἑλλήσιν, ὡς καὶ Ἰάονας ἐλεγεῖταινας εἰρησθαι, » **ΚΑΙ ΚΡΩΒΥΛΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΤΙΓΑ ἘΜΠΛΕΚΕΣΘΑΙ**, καὶ τοὺς περὶ » Λεωνίδαν κτενιζομένους τὴν κόμην, ὅτ' ἐξήσαν εἰς τὴν μάχην, κατε » φρονήθησαν (ἰσ.γρ. καταφρονηθῆναι φασιν) ὑπὸ Περσῶν ». Ἐστὶν οὖν ὑπονοεῖν, κατὰ τοὺς κριτικούς, ὅτι τὰ κεφαλαίους σοιχείους γεγραμμένα ἐξερρήθησαν τοῦ Στραβωνείου χωρίου, δι' ἀβλεψίαν τῶν ἀντιγραφέων. Καὶ τὸ μὲν Ἰάονας ἐλεγεῖταινας ἐξ Ὀμήρου (Ἰλιάδ' ν, 685)

εἰληπται, τὸ δὲ περὶ Κρωβύλου λεγόμενον, ἐκ τοῦ Θουκυδίδου (4, 6), τὸ δὲ περὶ Λεωνίδου, ἐκ τοῦ Ἡροδότου (ή, 208).—Στ. 20, Πλεοναχῶς τὸ ἐτυμολογεῖν.] Ἡ περιχειρετόν τὸ ἄρθρον, ἢ μεταθετόν, γράφοντας, Τὸ πλεοναχῶς ἐτυμολογεῖν.—Στ. 22, Πρώτον.] [σ.γρ. Πρώτων.—Στ. 28, Κρινάμενος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ε', 193.

ΣΕΛΙΑ. 264, στ. 4, Δῶρα.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ε', 248.—Στ. 5, Ὅτι δ' ἡ ἐνόπλιος ὄρησις στρατιωτικῆ, καὶ ἡ πυρρίχη δηλοῖ καὶ ὁ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ δὲ ἐνόπλιος (ΔΓ, ἐν ὄπλοις) ὄρησις, ἢ στρατιωτικῆ, καὶ ἡ πυρρίχη δηλοῖ δὲ καὶ ὁ (ΔΓ, δηλοῖ καὶ ὁ).—Στ. 8, Ἐπὶ τὰ στρατιωτικά.] Ἀποκατέσθησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Καὶ τὰ στρατιωτικά.—Στ. 9, Τοιαῦτα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοιαῦτα.—Στ. 12, Ποιεῖσθαι, τὰς μὲν, μετὰ μουσικῆς.] Ἀναπλήρου τὸ ἀδλεψία τυπογράφων κολοβῶδεν χωρίον, γράφων, Τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῶ, τὰς δὲ, χωρὶς, καὶ τὰς μὲν, μετὰ μουσικῆς.—Στ. 15, Ἀσχολημάτων, καὶ ὅπως οὖν τρέπει.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀσχολημάτων, τὸν δὲ ὄντως (ἄλλ. οὕτως) νοῦν τρέπει.—Στ. 24, Ἀμεινον δ' ἂν λέγοι τις, Ὅταν εὐδαιμονῶσιν.] Φιλοσοφωτάτως τοῦδ' ὁ Στράβων, εἶπερ οὐκ ἔστιν εὐδαιμονεῖν ἀρετῆς δίχα.—Στ. 27, Γέγνηται.] ΗΔ, ΑΤ, Γένηται.

ΣΕΛΙΑ. 265, στ. 3, Μουσικὴν ἐκάλεσεν ὁ Πλάτων... τὴν φιλοσοφίαν.] Ἐν τῷ Φαίδωνι (σελ. 61) τὸν Σωκράτην παράγει τοῦτο λέγοντα.—Στ. 12, Καὶ Δί.] Λεῖπουσιν ὅλως ταῦτα ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (σελ. 398). Ἐν δὲ τῷ προκείμενῳ χωρίῳ, αἱ μὲν πρότερον ἐκδόσεις ἔφερον, Νῆ Δία, ὅπερ ὄφειλον ἴσως κατὰ χώραν εἶναι, μηδὲ τῷ Γερμανῶ ἀκολουθῆσαι ἐκδότῃ γράψαντι (ἐκ ΔΓ), Καὶ Δί· ὅπερ καὶ ἕτερός τις τῶν ἐπισήμων κριτικῶν (ἴδ. Σχαιφέρ. σημ. εἰς τὸ Διόνυσ. Περί συνθ. ὄνομ. σελ. 298) ἐσημείωσατο.—Στ. 13, Ἰακχόν τε... δαίμονα.] Ἡ συνάρτησις καὶ ὁ νοῦς, Ἰακχόν τε καλοῦσι καὶ τὸν Διόνυσον, καὶ τὸν δαίμονα τὸν ἀρχηγέτην τῶν μυσηρίων τῆς Δήμητρος, καὶ οὐχ ὡς ἐξεδέξαντό τινες τῶν κριτικῶν, πρὸς τὸ Δήμητρος συνάψαντες ἀμέσως τὸ Δαίμονα (ἴδ. Sainte-Croix, *Recherch. sur les mystèr. du paganism. tom. I, pag. 203, édit. 1817*).

ΣΕΛΙΑ. 266, στ. 5, Ἐκ ποδῶν.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Ἐκ ποδῶν.—Στ. 20, Καὶ Σιπυλήνην.] Ὁ δὲ τὰς Χρησομαθείας γράψας (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 398) ἔφερε, Καὶ Σιπυλήνην καὶ ΚΥΜΗΝΗΝ, ὅπερ ἡμεῖς ἐτρέψαμεν εἰς τὸ ΚΥΒΗΒΗΝ. Καὶ Κυβήβη γὰρ

καὶ Κυβέλη ἰκαλεῖτο ἡ τῶν θεῶν μήτηρ.—Στ. 23, Ἐτέρους.] Ἰσ. γρ. Ἐτέρως.—Στ. 25, Ἰπνοϊῶν.] Τουτέστιν, ἀλληγοριῶν, ὡς περ ἐξηγηταὶ ὁ Πλούταρχος (Πῶς δεῖ τὸν νέον ποιητὴ ἀκούειν, § 4), « Ταῖς πάλαι μὲν ἰπνοϊαῖς, ἀλληγοριαῖς δὲ νῦν λεγομέναις », αἷς ἔχαιρον μάλις αἱ Στωϊκοί.

ΣΕΛΙΑ. 267, στ. 7, Ἀποδειχθέντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποδειχθέντων.—Στ. 9, Τῶν θεῶν... συνοικειῶν.] Τρισὶ ζητῆμασι διέτριψα τὰς λέξεις, ἐξερρήκναι τι τοῦ χωρίου ἰπνοϊῶν.—Στ. 11, Οὐ κατὰ τὸν Ὀμηρον.] ΗΔ ἡ προσθήκη τῆς ἀρνήσεως. Ψευδὲς γὰρ τὸ τὸν Ὀμηρον συγγέειν τοὺς Φρύγας τοῖς Λυδοῖς· ἄλλως τε καὶ πολλαχοῦ τῆς Γεωγραφίας (Μέρ. Α, σελ. 34, καὶ Μέρ. Γ, σελ. 50 καὶ 65) τοῦ Στράβωνος ἐπιτιμῶντος τοῖς Τραχηκοῖς, ὡς μὴ κατὰ πάντα συμφωνοῦσιν Ὀμήρῳ.—Στ. 12, Ἄλλ' ὧ λιποῦσαι.] Ἐκ τῶν Εὐριπίδου Βακχῶν ταυτὰ τε καὶ τὰ ἐξῆς (Βάκχ. 55, 73-87, καὶ 120-134).—Στ. 19, Κυβέλης.] Ὄφειλον εἶσαι τὸ δωρικὸν Κυβέλας κατὰ χώραν, καίπερ ἰωνικῶς, Κυβέλης, γραφόμενον ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν Εὐριπίδου.

ΣΕΛΙΑ. 268, στ. 1, Ἀνὰ δὲ Βακχεῖαν σύντονον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀνὰ δὲ βακχεῖα συντόνω.—Στ. 2, Ἀδυβοῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀδυβόα: Ἡ συνάρτησις ἀπὸ τῶν ἀνωθεν, ἀνεκίρασαν δὲ βακχεῖαν σύντονον πνεύματι αὐλῶν ἀδυβοῶν Φρυγίων, τουτέστι, συνέμιξαν τὴν βακχικὴν μαυῖαν τῷ φυσήματι τῶν ἠδεῖων φωνῆν ἰέντων Φρυγίων αὐλῶν.—Στ. 10, Καὶ ἐν Πηλαμῆθι.] Μηκέτι σωζομένῳ δράματι.—Στ. 18, Τέτταρες Ὀλυμποὶ καλούμενοι... [καὶ ὁ] τῆς κ. τ. λ.] Ἐξίξα τρις μετὰ τὸ Καλούμενοι, προσθεῖς καὶ τὸν ἐξῆς σύνδεσμον μετὰ τοῦ ἄρθρου, διὰ τὸ προφανῶς κεκολωμένον τοῦ χωρίου· λείπουσι γὰρ ἐκ τῶν τεσσάρων δύο Ὀλυμποὶ. Αἱ χρῆσομάθειαι (Μέρ. Γ, σελ. 398) φέρουσι πληρέστερον, αὐτὸν Ὀλυμπος ὄρος ἐστὶ καὶ περὶ τὴν Τρωϊκὴν Ἰδην, καὶ » ὁ Μῦσιος, καὶ ὁ Μακεδονικὸς, καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ ὑπερουράνιος. » Καὶ ὁ μὲν Μακεδονικὸς, ἢ Θεσσαλικὸς (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), οὗ καὶ Στράβων (σελ. 59, 100, καὶ 477) μνημονεύει, καλῶς ἔχει περὶ δὲ τοῦ Ἰπερουρανίου διζάζειν ἐξέστιν. Ἴσως ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἐν τῇ Ἠλείᾳ τῆς Πελοποννήσου Ὀλυμπον, τὸν ἀνωτέρω (σελ. 100) μνημονουθέντα, Ζετόν, ἢ τὸν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ (Μέρ. Γ, σελ. 76).—Στ. 19, Ἐτι δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐστὶ δέ.—Μυσός.] Ἰσ. γρ. Μῦσιος, ὡς φέρεται ἐν ταῖς Χρησομάθειαις, καὶ παρὰ τῷ Στράβωνι κατωτέρω (σελ. 410, καὶ 426).—Στ. 25, Μίμωνν που κατ'.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μίμωνν τὴν κατ'. ΔΓ, Μίμωνν του κατ'.

ΣΕΛΙΑ. 269, στ. 6, Τῆς μητρὸς τὸ παιδίον.] Ὅτι παρωθεῖ ἐνθάδε Στράβων τὴν γνωριμωτάτην παροιμίαν, Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον, τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωμοιωμένων προσώπων ἢ πραγμάτων ἐκείνοις, ὑφ' ὧν ἐγενήθησαν, ἢ ἐδιδάχθησαν, ἢ ἄλλως πως κατεσάθησαν, λεγομένην, οὐδεὶς γ' ἐνόησε πλὴν τοῦ Οὐαλεσίου (ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἀρποκρατίων. σημ. σελ. 131). Τῷ δὲ Πατρὸς ἀνθυπέβαλε καίρων τὸ Μητρὸς, διὰ τὴν Ῥέαν, μητέρα θεῶν καλουμένην. Ὁ νοῦς, Καὶ ὁ Σαβάξιος δὲ ὁ κατὰ τὴν Φρυγίαν οὕτως ἐξωμοίωται τοῖς τελομένοις τῷ Διόνυσῳ ὑπὸ τῶν Θρακῶν, ὡς φαίης ἀν' ἀπὸ τούτων ἐκείνα γενέσθαι. Ἦν δὲ Διονύσου ἐπώνυμον ὁ Σαβάξιος, καὶ ὁ Σαθός· οὕτω δ' ἐκαλοῦντο καὶ οἱ βραχέοντες περὶ αὐτὸν καὶ μαινόμενοι· ὅθεν καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια Ζαβούς ἐτι νῦν λέγει τοὺς παράφρονας.—Στ. 7, Παράδων τὰ τοῦ Διούσου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παραδεδόμενος τοῖς Διόνυσου. Ἐτέρα ΔΓ, Παραδόντα τοὺς Διόνυσου.—Στ. 15, Βόμβυκας.] Ἰσ. γρ. Βέμβικας.—Δακτυλόδικτον.] Ἐξ ΕΔ (συνασθούσης τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῆ, ἑρμηνεύσαντι, *digitis tactilem*), ΑΤ, Δακτυλόδεικτον. Ὁ δὲ Ἰταλὸς μεταφραστὴς, φήσας, *fatlo colle dita*, δηλὸς ἐστὶν ἀναγνούς, ἢ διορθοῦν βουληθεῖς, Δακτυλότευκτον, ἢ Δακτυλότευκτον.—Στ. 24, Οἱ Φρύγες Θρακῶν ἄποικοι εἰσιν.] Ἴδε ἀνωτέρω (σελ. 10) καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 73).—Στ. 26, Συνάγοντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνάπτοντες.

ΣΕΛΙΑ. 270, στ. 13, Βρεκυντίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βρεκυντίους.—Στ. 14, Νάβλας.] Ἀρσενικῶς, ὁ Νάβλας, καὶ Ἀηλυκῶς, ἡ Νάβλα, ὡσπερ ὁ Νάφθας καὶ ἡ Νάφθα, καὶ ἕτερα τῶν ξηνικῶν ὀνομάτων. Εὐρήται δὲ καὶ οὐδετέρως παρ' Ἡσυχίου τὸ Νάβλον.

ΣΕΛΙΑ. 271, στ. 4, Οὐρειαί... ἐξεγένοντο.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὀρειαι... ἐγένοντο. Τὰ δὲ ἔπη ἐκ μὴ σωζομένου ποιήματος Ἡσιόδου.—Στ. 7, Γράψας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στέψας.—Στ. 8, Οἱ δ' οὐ τοὺς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁ δ' οὐ τοὺς.—Στ. 10, Πρώτους ἐν.] Ἰσ. γρ. Πρώτους τοὺς ἐν.—Στ. 17, Κορύβαντα.] ΔΓ, Κύρβαντα, ὀρθωτέρα ἴσως, διὰ γε ἦν ἔκτισε πόλιν τὴν Ἱεράπυτταν, Κύρβαν τὸ πάλαι καλουμένην, κατὰ τὸν Βυζάντιον Στέφανον. Καὶ Καλλιμάχος δὲ (Ἰμν. εἰς Δία, 46) Κύρβαντας καλεῖ τοὺς Κορύβαντας. «Κύρβαντες, Κορύβαντες.—Κυρβάσαι, ἀποσκιρτᾶν» φησὶν Ἡσύχιος. Λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ, «Κυρβάσια, ἐπίπλεων κρούσιν»· ἀνθ' οὗ γραπτέον ἴσως, Κυρβασίαν, ἐπὶ ποδῶν κρούσιν.—Στ. 27, Ὅμως:] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὁμοίως.

ΣΕΛΙΑ. 272, στ. 20, Ἐν Λήμνω... τοὺς Καβείρους τιμᾶσθαι.] «Κάβειροι, καρκίνοι. Πάνυ δὲ τιμῶνται οὗτοι ἐν Λήμνω, ὡς θεοί· » λέγονται δὲ εἶναι Ἡφαίστου παῖδες » φησὶν Ἡσύχιος, εἴτε τοὺς Καβείρους καὶ Καρκίνους συνωνύμως λέγεσθαι, εἴτε τὸ Θαλάσσιον ζῶον, τὸν πᾶσι γινώριμον Καρκίνον, καὶ Κάβειρον ὀνομάζεσθαι ἐμφαίνων. Οἱ δ' οὖν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ τοὺς Θαλασσίους καρκί-
 νους δηλοῦντες Κάβουροι παρά τὸ Κάβειροι μᾶλλον εἰκασίαι παρεφθάρθαι, ἢ, ὡς περ ὑπενόει ὁ Εὐστάθιος (σελ. 1389), παρά τὸ Κάμμαροι, ἢ Κάμμοροι (Ρωμ. Cammarus).

ΣΕΛΙΑ. 273, στ. 6, Δεῦτ' ἄγε.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, 9, 25θ καὶ 383.—Στ. 8, Κορυβαντιᾶν.] Οὐ συνώνυμον τὸ Σαβάζειν, ὅπερ Ἡσύχιος ἐξηγεῖται διὰ τοῦ, εὐάζειν, βακχεύειν. Λέγει δὲ καὶ ὁ Φώτιος, «Παραισαβάζειν, παραμαίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ Σαβοῦ· τοὺς γὰρ » παρά τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας, καλοῦσι Σαβούς, καὶ τὸ βακχεύειν, » σαβάζειν.» Κάντεῦθεν, ὡς περ ἐσημειωσάμην μικρὸν ἀνωτέρω (σελ. 222), ὃ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ Ζαβός.—Στ. 12, Ἐσχατιαὶ (πᾶσαι τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν ἱεραὶ) ΠΕΡΙ τὴν Ἴδην δάκτυλοι. Σοφοκλῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσχατιαὶ καὶ πᾶσαι τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν ἱεραὶ περὶ τὴν Ἴδην. Σοφοκλῆς. Ἴσως δὲ γραπτέον, Αἶ ΠΕΡΙ, πρὸς μείζω σαφήνειαν, ἥς χάριν καὶ τῷ τῆς παρενθέσεως σημείῳ διέσειλα τὰ πρὸ τῆς προθέσεως.—Στ. 21, Πρώτων.] ΗΔ, ΑΤ, Πρῶτον.

ΣΕΛΙΑ. 274, στ. 2, Τεκνώσαι, καὶ τούτους ἰδαίους.] ΗΔ, ΑΤ, Τεκνώσαι τοὺς ἰδαίους.—Στ. 6, Ἄς εἶχον ἐννοίας φυσικὰς περὶ τῶν πραγμάτων.] Τοὺς Στωϊκοὺς λέγει ὁ Στωϊκὸς Στράβων, οἱ τὸ τῆς πολυθεΐας αἰσχος παραιτούμενοι, ἢ γοῦν ἐπικρύψαι σπεύδοντες, τοὺς ὑπὸ τῶν πολλῶν πιεζομένους θεοὺς, ἀλληγορικῶς ἐξηγοῦντο, Ἦσαν μὲν λέγοντες τὸν ἀέρα, Ποσειδῶνα δὲ τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν, καὶ τοὺς ἄλλους ἀνάλογον.

ΣΕΛΙΑ. 275, στ. 1, Περὶ τῆς Κρήτης.] Ἀποκατέσθησα τὴν προ-
 τέραν γραφὴν, ΑΤ, Περὶ καὶ τῆς Κρήτης.—Καὶ γὰρ αὐτὴ πρὸ τῆς.] ἘΞ ΕΔ, ΑΤ, Καὶ γὰρ αὐτῆς τῆς. Ἡ συνάρτησις, Καὶ αὐτὴ (ἰσ.γρ. αὐτη) γὰρ πρὸ τῆς Πελοποννήσου ἐσί.—Στ. 2, Εἴ τις περὶ τὴν Κρήτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴ τις τῶν πρὸς ἑὼ νῆσον τῶν περὶ Κρήτην.—Στ. 9, Ἐσπέρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσπερίας.—Στ. 12, Φαλάσαρνα.] ἘΞ ΕΔ (γραπτέον μέντοι Φαλάσαρναν διὰ τὴν ἐξῆς, σελ. 282, γενικὴν Φαλασάρνης), ΑΤ, Φάλαρνα. Εἶναι δὲ φησὶ ὁ

Ὀρτέλιος τὴν νῦν Κονταρίνη καλουμένην· καὶ ἔοικεν οὕτω κληθῆ-
 ναι (Contarini) ἀπὸ τινος Ἐνετοῦ εὐπατρίδου (ἤνικα τὴν Κρήτην κατεῖ-
 χον οἱ Ἐνετοί). Ὁ Δαμβίλλης δὲ Σφηνάριον (Sfinari) αὐτὴν ὀνομά-
 ζεσθαι βούλεται.—Στ. 14, Κριοῦ μέτωπον.] Τανῦν, Κριός.—
 Στ. 15, Κίμαρος.] Ἰσ.-γρ. Κώρυκος (ὁ ἰδιωτικῶς νῦν καλούμενος
 Κόρυκος), κατὰ φέρεται παρὰ τῷ Γεμίζῳ (Ἰδ. τὰς Γαλλικ. ση-
 μειώσ.). Τοῦ μὲν γὰρ Κωρύκου ἀκρωτηρίου Στράβων καὶ ἀνωτέρω
 (σελ. 110) ἐμνημόνευσε, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 304) μνη-
 μονεύσει· τὸν δὲ Κίμαρον, πλὴν Στράβωνος, οὐδεὶς ἰσόρηκεν. Ὁ δὲ
 Σοφιανὸς (παρὰ τῷ Ὀρτελ.) ταῦτόν οἶσται τὸν Κίμαρον εἶναι καὶ
 τὸ παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ Κύαμον ἄκρον, καὶ καλεῖσθαι νῦν φησὶ
 Σπάδην (Capo di Spada).—Σαμώνιον.] Γραπτίον Σαμώνιον,
 ὡς φέρεται κατωτέρω τε (σελ. 297) καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α,
 σελ. 136). Ἐν δὲ ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων (κζ', γ) Σαλ-
 μώνη, θηλυκῶς, γράφεται· νῦν δὲ ἰδιωτικῶς καλεῖται Σαλαμώνι.
 —Στ. 20, Πλείων.] ΗΔ, ΑΤ, Πλείον. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Πλείον.
 —Στ. 23, Ὄσων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄσον.—Κατὰ δὲ τό.] Ἐξίτη πρὸ
 τούτων, κατὰ καὶ ἕτεροις σικτίον εἶναι ἔδοξε· προσέδηκα δὲ καὶ τὸν
 Δὲ σύνδεσμον, ἐκείνων τὸν Τε προελομένων.—Στ. 24, Μήκου.]
 Λέπειν τι ἐνθάδε, καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν συνωράκασιν.—Στ. 26,
 Ἀμφιμαλλαν.] Τὴν νῦν Σούδαν.—Φοίνικα τῶν Λαμπίων.] Οὕτω
 διορθῶν ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ΑΤ (ἐν ταῖς προτέραις ἐκδό-
 σεσι) ΦΟΙΝΙΚΑ ΤὸΝ ΛΑΜΠΙΩΝ· ἀπὸ τῆς πόλεως Λάμπης, τῆς
 καὶ διὰ δύο π̄ Λάμπης καλουμένης, κατὰ τὸν Βυζάντιον Στέφανον.
 Ἄλλὰ ταύτην ὁ Πτολεμαῖος ἐν ταῖς μεσογείοις τάττει τῆς Κρήτης
 πόλεσιν· πρὸς δὲ καὶ ὁ πολίτης αὐτῆς οὐ Λαμπεύς, ἀλλὰ Λαμ-
 παῖος καλεῖται. Ὁ δὲ Φοῖνιξ ἐπιθαλάττιος, καὶ λιμένα εἶχε Φοιני-
 κοῦντα λεγόμενον, κατὰ τὸν Πτολεμαῖον. Ἴσως ἔγραψεν ὁ Στράβων,
 ΦΟΙΝΙΚΟῦΝΤΑ ΛΙΜΕΝΑ, ἢ ΦΟΙΝΙΚΑ ΚΑὶ ΦΟΙΝΙΚΟῦΝΤΑ ΛΙ-
 ΜΕΝΑ· ὡσπερ γὰρ τὴν Ἀμφιμαλλαν (ἢ ὁ Πτολεμαῖος Ἀμφιμαλλῆ
 κόλπον ὀνομάζει) ἐν τῷ βορείῳ τοῦ ἰσθμοῦ μέρει ἔταξεν, ὡσαύτως
 ἐν τῷ νοτίῳ οὐ μεσόγειον, ἀλλ' ἐπιθαλάττιον τόπον εἰκὸς αὐτὸν τε-
 ταχέναι· οὐ μνημονεύει καὶ ὁ τὰς τῶν Ἀποστόλων πράξεις (κζ', 12)
 συγγράφας, λέγων, «Εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης,
 » βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ Χῶρον.» Τὸν Φοίνικα φασὶ τινες τῶν νεωτέ-
 ρων Γεωγράφων Pénice (ἡμαρτημένον ἴσως ἀντὶ τοῦ Phénice, ὃ

ἔστι Φοινίκα) λέγασθαι σήμερον ἕτεροι δὲ Νικίετα (Niqueta), καὶ τοῦτο πιθανῶς παρὰ τὸ Φοινικίετα.

ΣΕΛΙΔ. 276, στ. 1, Εἰς ζενώτερον τοῦ προτέρου.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς τὸν ἀντίον τοῦ προτέρου ὅπερ ἐστὶ τοῦ Γερμανῶν ἐκδότου διόρθωσις, ἀνθυποβληθεῖσα τῇ τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφῇ, Εἰς τὸ νότιον τοῦ προτέρου. Ὁ δὲ ζενώτερος οὗτος ἰσθμὸς κατὰ τὴν νῦν Σετίαν ἢ Σιτίαν (Setia) ἐστὶ, τὴν σημειουμένην ἐν τῷ πίνακι τοῦ Δαμβύλλου.—Στ. 3, ΤὸΝ ἀπὸ Μινώας.] ΗΔ, ΑΤ, ΤῶΝ. Τὴν δὲ Μινώαν εἶναι φασὶ τὴν νῦν καλουμένην Castel Mirabello, ἕτεροι δὲ (παρὰ τῷ Ὄρτελ.) τὸ Παλαιόκαστρον, καὶ ἄλλοι τὴν Ἀλτεμουράν.—[Ἰεράπυτταν.] Οὕτως ἅπαντες· εἰσὶ δ' οἱ καὶ διὰ τοῦ δ', Ἰεράπυθναν, πλὴν τοῦ Πτολεμαίου, ὃς αὐτὴν Ἰεράν πέτρην καλεῖ, κατὰ καὶ νῦν ἐτι καλεῖται (Gierapetra).—Στ. 5, Σαμῶνιον.] Ὁρθοτέρως ὠδε τινὰ τῶν ἀντιγράφων φέρουσι, Σαλμώνιον.—Στ. 8, Λευκά.] Τὰ νῦν Σφακία.—Στ. 9, Κατὰ τὸ ὕψος.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 12, Τὸ ἴδιον ὄρος, ὑψηλότατον.] Τὴν Ἰδὴν ἀπλουστέρως λεγομένην, ἣν ὁ μὲν τῶν Χρησμομαθειῶν συγγραφεὺς (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 399) Χρυσόμαλλον ἐφ' ἑαυτοῦ κεκλησθῆαι φησιν, ὃ δὲ Βελλώνιος (παρὰ τῷ Ὄρτελ.) Ψιλορίτι (Psiloriti), ὅπερ ἔοικε παρεφθάρθαι ἀπὸ τοῦ, Ὑψηλὸν ὄρος.—Στ. 17, Κιμάρου ἐπὶ Μαλεάν.] Τὰς τελευταίας λέξεις δύο προσέθηκεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐξ ΕΔ. Εἰ μέντοι ἀντὶ τῆς προτέρας γράφοις Ταινάρου, κατὰ φέρουσιν εἶνα τῶν ἀντιγράφων, τηνικαῦτα οὐδεμία χρεία προσθήκης. Ἰδ. τὰς Γαλλικ. σημειῶσ.—Στ. 18, Κύθηρα.] Ἡ νῦν καλουμένη Τσερίγο, ἢ Κερίγο (Cerigo) νῆσος.—Στ. 23, Χιλίων.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκε τὴν λέξιν. Ἰδ. τὰς Γαλλικ. σημειῶσ.

ΣΕΛΙΔ. 277, στ. 1, Ἄλλη κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, τ', 175.—Στ. 6, Κατέχειν, τὸ δὲ νότιον.] Γράψε, Κατέχειν, Τὸ Δὲ ΔΥΣΜΙΚὸΝ ΚΥΔΩΝΑΣ, τὸ δὲ νότιον, προσέθεις τὰς ἐξεβρύχηκας τῶν τύπων ἐν μέσῳ λέξεις.—Στ. 12, Ἰςαιώτιδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐςισαιώτιδος.—Στ. 14, Βοῖον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βόιον.—Στ. 16, Τετράπολιν.] Περί ἧς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 204) εἶρηκεν.—Στ. 17, Θετταλῶν.] Γράψε δυοὶ λέξεις, Ἄποικον Θετταλῶν, ὡς φέρεται παρ' ἅπασιν.—Στ. 21, Κνωσσός.] Ἡ νῦν Κνωσσοῦ ἕτεροι δ' ἄλλως ὀνομάζουσιν αὐτήν.—Γόρτυνα.] Σῶζει τοῦνομα μικρὸν παρεφθαρμένον, Γουρτίνια, κατὰ τὸν Σοφικόν· ὃ δὲ Βελλώνιος Μεταρίαν αὐτὴν καλεῖ.—Κυθῶνια.] Τὰ νῦν πληθυντικῶς καὶ οὐδέτέρως λε-

γόμενα Χανιά, ἢ γοῦν τινὰ τῶν πλησιοχώρων αὐτοῖς τόπων.

ΣΕΛΙΔ. 278, στ. 3, Τῆς μὲν Γορτύνης... διέχουσα.] Εἰς ΕΔ προσέθηκα τὰς τέσσαρας ταύτας λέξεις.— Λύττου, ἦν ὁ Ποιητὴς Λύττου.] Ἴσως γρ. ὡς τινες ἐνόμισαν, Λύττου, ἦν ὁ Ποιητὴς Λύττου (ἴδ. τὰς τοῦ Γερμαν. ἐκδότ. σημειώσ.). Ὀμήρου γὰρ ἔστιν ἡ διὰ τοῦ π̄τ γραφή· ἡ δὲ διὰ δύο τ̄ μετὰ τὸν Ὀμηρον ἐπικρατῆσαι δοκεῖ, κατὰ μαρτυρεῖ καὶ τὰ νομίσματα, φέροντα ΛΥΤΤΙΩΝ. Πιθανὸν δὲ ὅτι καὶ, Ἀύσσον ἦσαν τινὲς οἱ καλοῦντες τὴν πόλιν, διὰ τὴν συνήθη τῶν ζουχίων εἰς ἄλληλα τροπὴν, εἴ γε τὸ νῦν ὄνομα αὐτῆς ἐφθαρμένως γράφεται Δασσίτι (Lassiti), ὡς φησὶν ὁ Δαμβίλλης.— Στ. 8, Ἄμισῶ.] Ἄνιμον φασὶ τινες καλεῖσθαι νῦν (ἴδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.). Ὁ δὲ Νίγρος (παρ' Ὀρτελ.) Πικόρναν αὐτὸν καλεῖ.— Στ. 9, Καίρατος... ὁμώνυμος τῷ παραρρέοντι ποταμῷ Μνημονεύει καὶ Καλλίμαχος (Ἵμν. Ἄρτ. 44) τοῦ Καίρατου ποταμοῦ· ἴσως ἐστὶν ὁ κατὰ τινὰς Καρτίρο καλούμενος (ἴδ. τὰς Γαλλ. σημ.).— Στ. 12, Τὴν μὲν Φαισὸν ἐπὶ Θαλάττης... ἐν τῷ κατανατικῷ κ. τ. λ.] Ὅτι μὲν ἔλιπέ τινα ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι καὶ τοῖς ἀντιγράφοις, συνήκαν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγησάμενοι τὸν Στράβωνα· εἰ δὲ γε ὀρθῶς ταῦτα ἀνεπλήρωσα, κρινεῖς παραθεῖς τοῖς εἰρημένοις τῷ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (ε', 78, τόμ. Α, σελ. 294), ᾧ ἐχρησάμεν ἐπικουρῶ εἰς τὴν ἀπάρτισιν τοῦ χωρίου.— Στ. 15, Αὐτῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῆ.— Στ. 17, Τῷ ἀδελφῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ ἀδελφοῦ.— Στ. 25, Ἐνθάδε.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, τ', 178, ὅπου γράφεται, Ἐνθα τε.

ΣΕΛΙΔ. 279, στ. 3, Χαλεπὸν εἰπεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χαλεπὸν ἐστὶν εἰπεῖν.— Στ. 8, Πρώτον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν', 450.— Στ. 11, Ἐν δὲ τοῖς πρώτοις.] Ἄμεινον ἂν γράφοις, Ἐν δὲ τοῖς πρώτους, ἵνα σημαῖνη, Ἐν δὲ τούτοις πρώτους.— Στ. 12, Δηλοῖ καὶ ἐν τῇ Πολιτεία, καὶ Ἐφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀναγέγραφεν.] ΗΔ, ΑΤ, Δηλοῖ, καὶ Ἐφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀναγέγραφεν. ΔΓ, Δηλοῖ, καὶ Ἐφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῇ πολιτεία ἀναγέγραφεν : Δηλοῖ, καὶ Ἐφορος ἐν τῇ πολιτεία ἀναγέγραφεν. Ἰσ. γρ. Δηλοῖ, καὶ Ἐφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀναγέγραφεν, ἢ Δηλοῖ, καὶ Ἐφορος ἐν τῇ τῆς Κρήτης πολιτεία ἀναγέγραφεν. Τῆς τοῦ Ἐφόρου Εὐρώπῃς (τουτέστι τῆς περιουσίας, ἢ ἰσορίας τῆς Εὐρώπῃς) καὶ ἀλλαγῷ μέμνηται μνημονεύσει δ' ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 284) καὶ Πολιτείας Κρήτης, τοῦ αὐτοῦ Ἐφόρου.—

Στ. 22, Τῶν συμβολαίων τῶν ὑπαρξάντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συμβολαίων καὶ τῶν ὑπαρξάντων.

ΣΕΛΙΔ. 280, στ. 1, ἰούσιν, οὐπω τήν.] Ἰσ.γρ. Συνοιοῦσιν, οὐπω μὲν τήν.—Στ. 4, Κατὰ τύχην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὴν τύχην.—Στ. 8, Καὶ παιδία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὰ παιδία.—Στ. 25, Κατασῆσαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κατασῆσεται· ὁ προειρητο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι, Κατασῆσαι.

ΣΕΛΙΔ. 281, στ. 3, Διέζησαν.] Ἰσ.γρ. Διέζασαν (παρατατικῶς)· ὁ γοῦν Εὐζάσιος (σελ. 312), τοῦτο παρεχόμενος μαρτύριον τὸ χωρίον, Διέζων γράφει, κατ' ἕτερον παρατατικῶν τύπον.—Στ. 5, Ἐν πεδίῳ.] Εἶναι φασὶ τὸ πεδίον τοῦτο, τὴν νῦν καλουμένην Μεσαρίαν ἢ Μεσαρίαν.—Στ. 8, Γόρτυνά τε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 646.—Στ. 11, Προῆλθε.] ΗΔ, ΑΤ, Παρῆλθε.—Στ. 15, Μέταλλον.] Ματάλα νῦν καλούμενον κατὰ συγκοπὴν τοῦ Ματαλίαν, ὅπερ ὁ Πτολεμαῖος αὐτὸ ὀνομάζει.—Στ. 16, Ληθαῖος.] Οἱ μὲν τὸν νῦν Ξεροπόταμον, Seropotamos (γρ. Xeropotamos), οἱ δὲ τὸν Μετροπολιάναν καλούμενον εἶναι λέγουσι.—Στ. 17, Λεθῆνος.] Ἰσοσυλλάβως παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ, Λεθῆνα (ἦ). Φασὶ δὲ τινες εἶναι τὴν νῦν καλουμένην Λιόνδαν.—Εὐξύνθετος.] Οὐκ ἀπῆλλαχται ὑποφίας τοῦνομα. Ἐκ τῶν ΔΓ, Εὐξύνθετος : Εὐξύνθετος : Εὐξιώθετος, ἔστιν εἰκάσαι, μήποτε ἦν, Εὐξίθετος.—Στ. 18, Εἶναι δὲ τῶν ἄθλων.] ΗΔ, ΑΤ (διὰ μιᾶς λέξεως), Ἄθλων. ΔΓ, Εἶναι ἄθλων.—Στ. 20, Ἐνα φησὶ τοῦτον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐνα φησὶν εἶναι τοῦτον.—Ἀναγαγεῖν.] ΔΓ, Ἀναγαγόντα. Καὶ αὕτη μὲν προδήλως νόθος· ἴσως γε μὴν ἀντὶ τῆς προτέρας γραπτέου, Ἀγαγεῖν.—Στ. 24, Δίκτη.] Λάσι (Lasti) νῦν καλεῖσθαι τὴν Δίκτην τὸ ὄρος φησὶν ὁ Βελώνιος· ὁ δὲ Σοφιστὸς Λαβύρινθον, διὰ τὸ ἐκεῖ ἴσως εἶναι, καὶ νενομίσθαι τὸν περιβόητον Λαβύρινθον. Κατὰ γὰρ τὸν Βελώνιον, ἔστι καὶ ψευδολαβύρινθος ἐν ταῖς ὑπαιρείαις τῆς Ἰδης δευκνύμενος νῦν, ὃν οἶται λατομιῶν χρεῖαν τὸ πάλαι παρέχεσθαι.—Στ. 25, Σχεδὸν ὄρος ἰδαίου.] ΔΓ, Ὄρος σχεδὸν ἰδαίου· ἢ μᾶλλον συναδεῖ τῷ Δρατείῳ (Φαινομ. 33) σίχῳ,

Δίκτῳ ἐν Εὐρώπῃ, ὄρος σχεδὸν ἰδαίου·

ἔπου τὸ Δίκτον, οὐκ ὄρος, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ ὄρει φυόμενον Δίπταμον ἐξεδέξαντό τινες. Τῶν δὲ νεωτέρων κριτικῶν, οἱ μὲν Δίκην (ἐν ᾧ

κοιτάζονται τὰ βρέφη), γραπτεῖον εἶναι φασιν· οἱ δὲ, Αὐκτω, ἢ ἤ πόλις Αὐκτος, καὶ μὴ τὸ ὄρος ἢ Δίκτη, καθάπερ ὑπέλαβε Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 282, στ. 2, Χερρόνησου.] Ταύτην οἶται ὁ Δαμβίλλης εἶναι τὴν νῦν καλουμένην Spina longa (ὃ εἰς Μακράκανθαν), καὶ οὐχ ὡς ἕτεροι, τὸν λιμένα Τηγάνι (Porto tigani).—Στ. 3, Σταδίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σταδίοις.—Στ. 14, Γορτύνης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γόρτυνος.—Στ. 16, Κίσαμος.] Καθὰ καὶ μέχρι νῦν ὀνομάζεται.—Στ. 19, Συνώκησαν.] Ἰσ.γρ. Συνώκισαν.—Στ. 23, Μετάλλου.] Ἐνθάδε τινὰ τῶν ἀντιγράφων, Μετάλου, ὀρθώτερον ἴσως, διὰ τὰ σημειωθέντα μοι ἀνωτέρω (σελ. 227).—Στ. 26, Φαιζόν.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, β', 648.

ΣΕΛΙΑ. 283, στ. 2, Ὁ Λισσὴν.] Ἐκ τοῦ ἑμοῦ ἀντιγράφου, πλήν τοῦ τόνου (φέρει γὰρ, Ὁ Λίσσην), ΑΤ, Ὁλύσσην. Ἔσχε δ' ἀφορμὴν τοῦνομα, ἐκ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ (Ὀδυσσ. γ', 203),

Ἐσι δὲ τις ΛΙΣΣΗ αἰπειά τε εἰς ἄλα πέτρη,
Ἐσχατιῇ Γόρτυνος·

περὶ οὗ φησὶν Εὐστάθιος (σελ. 1468), ὅτι Βλισσὴ σὺν τῷ Ἐ καὶ κυριωνυμικῶς ἐκαλεῖτο παρὰ Κρησί· Κράτης δὲ καὶ τὸ Ἦ προσετίθει, Βλισσὴν, κατὰ τὸ Σωλὴν, Σωλῆνος.—Στ. 5, Συγκαταλεχθεῖσαι.] Ἰφ' Ὁμήρου (ἰλιάδ. β', 647).—Στ. 10, Τῶν Ἀλθαιμένει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν τῷ Ἀλθαιμένει.—Στ. 11, Τὸν μὲν οὖν.] Ἰσ.γρ. Τὸν γοῦν.—Στ. 23, Πάντας.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 191. Λέγει δὲ ταῦτα ὁ Νέστωρ.—Στ. 27, Συμμείνας.] ΗΔ (ἴσως οὐκ ἀναγκαῖα), ΑΤ, Συμμίξας.

ΣΕΛΙΑ. 284, στ. 5, Αὐτόν.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῶν.—Στ. 13, Αἰρουμένης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἰρουμένης.

ΣΕΛΙΑ. 285, στ. 8, Τῶν πολλῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν πολεμικῶν.—Μεῖλαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Εἶναι.—Στ. 16, Δεῖν.] ΗΔ (προσπακουομένου τοῦ, Φησὶν Ἐφορος) ΑΤ, Δεῖ.—Στ. 19, Ἀποβεθηκέναι τὸ ναυτικόν.] Εἰ ἐγγράπτο, Ἀποβεθηκέναι τοῦναντίον, οὐδ' ἂν αὐτὸς ὁ μάντις ἀπόλλων ἠμφισβήτησε περὶ τῆς γραφῆς.

ΣΕΛΙΑ. 286, στ. 8, Ἀρχῶν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀρχαίων.—Στ. 12, Τεκμαίρονται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεκμαίρεται.—Στ. 15, Ἀνδρεία.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνδρείαν.—Στ. 17, Καλούμενα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καλούμενην.—Στ. 19, Θεοίνας.] Ἐκ ΔΓ (συναδούσης τῇ τοῦ Κρω-

βώνος διορθώσει), ΑΤ, Φοίναις. Ἐνδέχεται μέντοι καὶ Διολικῶς εἰρησθαι τὸ Φοίναις, καθὰ λέγουσι καὶ Φηρίον τὸ Θηρίον. — Στ. 28, Διαβάλλοιτο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαβάλλοιτο.

ΣΕΛΙΑ. 287, στ. 6, Ὡς παρὰ Διός, τοὺς νόμους ἐκφέρει εἰς ἀνθρώπους.] Ἐκ ΔΓ; ΑΤ, Ὡς παρὰ τοῦ Διός τοὺς νόμους ἐκφέρει εἰς τοὺς ἀνθρώπους. — Στ. 11, Διαθεῖναι.] Ἰσ.γρ. Θεῖναι. — Στ. 16, Ἄμα πάντες.] ΔΓ (πιθανωτέρα), Ἄπαντες. Ἐτέρα ΔΓ, Ἄπαντα πάντες (Ἰσ.γρ. Ἀπαξάπαντες). — Στ. 20, Φερνή... μερίδος.] Τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀνέθηκε τοῦτο ἀμαρτήσας ὁ Μοντεσκιεύς (*Esprit des lois*, liv. V, ch. 5) ὅπερ ἐσημειώσατο καὶ ὁ Βολταίρος (*Dictionnaire Philosophiq. au mot Loi*). — Στ. 21, Τοὺς παῖδας.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 288, στ. 3, Ἐκάσης δ' Ἀγέλης.] Ἀποκατέσθησεν τὴν πρότεραν γραφὴν, ΑΤ, Ἐκάσης δὲ τῆς ἀγέλης. — Στ. 5, Δημοσία.] Τυπογραφικῶς ἡμαρτήσθαι ἔοικε τὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, Δημοσίω. — Στ. 8, Δὲ τάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ καὶ τάς. — Στ. 9, Ἀσιθῆρων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σιθῆρων. — Στ. 20, Ἐπιδιώξεως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιθεῖξεως.

ΣΕΛΙΑ. 289, στ. 5, Ἐπιτρέψαντος, ἴν, εἴ τις.] Ἀποκατέσθησεν τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ἐπιτρέψαντος ἄν, εἴ τις. — Στ. 6, Προσενήνεκται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσήνεκται. — Παρῆ τιμωρεῖν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Παρατιμωρεῖν. — Στ. 8, Δισχρόν.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὴν λέξιν. — Στ. 10, Τοῖς θρόνοις.] Ταῖς θοῖναις γραπτέον εἶναι ἐσημειώσατο ὁ Δουθεῖλης, οὐκ οἶδ' ὅθεν λαβὼν. — Στ. 12, Τῶν ἄλλων ἐφίσται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφίσται τῶν ἄλλων.

ΣΕΛΙΑ. 290, στ. 5, Θήρη.] ΗΔ, ΑΤ, Θήρα. Ὡσαύτως γὰρ ἐσημάτισε τοῦνομα καὶ ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ (Μέρ. Α, σελ. 59). Καὶ ἡ μὲν Θήρα, Σαντορίνη νῦν καλεῖται ἢ δ' Ἀνάφη, Νάμφιο, κατὰ τὸν Σοφιανόν ὃς τῆς Σαντορίνης τοῦνομα, οὐ τῆς Θήρα, ἀλλὰ τῆς Θηρασίᾳ προσνέμει. — Στ. 8, Μακρά.] Ἰσ.γρ. Μικρά. — Στ. 9, Δίαν.] Τὴν πρὸς τῆς Κρήτης, ἢν Στανδῖαν καλοῦσι νῦν, βαρβάρως συναίρεισι τριῶν λέξεων, εἰς τὴν Δίαν, καθὰ καὶ ἀλλαχού περὶ τοιούτων ἄλλων ἐσημειώσαμην. — Στ. 11, Θηρασία.] Ἀσπρονῆσι νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον. — Στ. 12, Ἴος.] Νίο, βαρβάρως. — Στ. 13, Σίκινος.] Ἐφύλαξε τοῦνομα. — Λαγοῦσσα.] ΗΔ, ΑΤ, Λάγουσα. Ἐσι δὲ κατὰ μὲν τὴν προσγραφείσαν τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως νεωτέραν κλῆσιν, Καρδιόκισσα κατὰ δὲ τὸν Ἄγγλον τοῦ Σπράβωνος

ἐκδότην, Καρδιότισσα⁴ ὃ δὲ Νῆγρος Χριστιάναν αὐτὴν καλεῖ.—
 Στ. 14, Φολέγανδρος.] Ἡ νῦν Πολίκανδρος.—Στ. 15, Κίμων-
 λος.] Νῦν, Κίμωνλο· οἱ δὲ ναυτιλλόμενοι τῶν Γάλλων Ἀργεντιέραν
 (Argentière), ὡς ἂν εἴποις Ἀργυρίαν, ἢ διὰ τὸ ἀργύρου μέταλλα
 γεγονῆναι ποτὲ ἐν τῇ νήσῳ, ἢ διὰ τὸ ἀργιλλῶδες καὶ λευκόγεων αὐτῆς.
 —Στ. 16, Σίφνος.] Καὶ τοῦτο, καὶ Σίφανο, νῦν, κατὰ τὸν Μελέ-
 τιον.—Στ. 21, Στρατιάν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Στρατεῖαν.

ΣΕΛΙΑ. 291, στ. 1, Δῆλος.] Νῦν Δῆλι, καὶ βαρβαροτέρως,
 Σδῆλι, ἢ Σδῆλε, ἐκ δύο λέξεων εἰς μίαν συγκαταθεσῶν, τῶν Εἰς
 Δῆλον.—Στ. 12-19, Ἀλλὰ Κοίου γένος... ἐπόψατο γένναν.] Οὕτω
 διώρθου ὁ Πόρσων τὸ ἐντεῦθεν μέχρι τέλους τῆς Πενδαρείου ῥήσεως·
 Ἀλλ' ἄ Κοιογενῆς ὁπότ' ὠδίνεσσι θοαῖς ἀγχιτόκοις ἐπέβα
 νεν, δὴ τότε τέσσαρες ὄρθαι πρέμνων ἀπώρουσαν χθονί-
 ών, ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
 κίονες, ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμων' ἐπόψατο γένναν. Ἐπιθε τὰς
 εἰς τὴν Εὐριπίδου Ἐκάδην σημειώσεις τοῦ Πόρσωνος (ἐκδ. Σχεψήρ.
 σελ. 63). Ὁ νοῦς τῆς ὅλης ῥήσεως, Ἐφέρετο πρότερον ἡ Δῆλος ὑπὸ
 κυμάτων καὶ παντοδαπῶν ἀνέμων· ἀλλ' ὅτε ἡ τοῦ Κοίου θυγάτηρ
 Ἀητώ, ταῖς ἐγγῆς τοῦ τεκεῖν ὀξείαις ὠδίσι ἐπειγομένη, ἐπέθη τῆς
 νήσου, τότε δὴ τέσσαρες ὄρθαι καὶ σερήμενοι κίονες ἀνεφύσαν ἐξ ὑπο-
 χθονίων ρίζων, καὶ ἀνέσχον τοῖς αὐτῶν ἐπικράνοις τὴν πέτραν (του-
 τῆς τῆν πρότερον φερομένην νήσον), ἔνθα τεκοῦσα ἡ Ἀητώ, ἴδε
 γόνον εὐδαίμονα τὸν Ἀπόλλωνα.

ΣΕΛΙΑ. 292, στ. 2, Κέω.] Τὴν ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου Κίαν προ-
 ηγορευμένην, νῦν Τσίαν.—Στ. 3, Κύθον.] Θερμία, νῦν κατὰ
 τὸν Δαμβέλλον.—Στ. 4, Ὠλίανον.] Τὴν νῦν Ἀντίπαρον βούλου-
 ταί τινες εἶναι.—Στ. 6, Γυάρον.] Πληθυντικῶς καὶ οὐδέτερος νῦν
 Γυοῦρα. Ἐπιθε τὰ περὶ τῆς Γυάρου εἰρημένα μοι ἐν ταῖς εἰς τὸν
 Ἰσοκράτην σημειώσεις, σελ. 276-277.—Στ. 14, Ἐν τοῖς κατὰ λεπ-
 τόν.] Τὸ ἄσαφές τὸδε οὕτως ἐξηγησαντὸ τινες, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ
 ἐλέγετο, ἐν τοῖς λεπτοῖς ποιήμασιν, κατὰ καὶ Καλλιμάχου
 ἐφέρετο ποίημα, Ἀσπταὶ ῥήσεις προσαγορευόμενον.—Στ. 16, Σὺ
 μὲν εἰς γε σιθηρείην Φολέγανδρον.] ΗΔ, ΑΤ, Σὺ μένεις με (ΔΓ,
 Σὺ μένεις μὲν : Σὺ μὲν ἤμε : Σὺ μένημε : συμμένεις με :
 Σὺ μὲν οἶμαι) σιθηρείῃ Φολεγάνδρῳ. Ὁ νοῦς τῆς διορθώσεως,
 Σὺ μὲν, ὦ δειλῆ Ἀητοῖ, παρελεύση αὐτίκα εἰς τὴν σιθηραὴν Φολεγαν-

θρον, ἢ τὴν ὁμοίαν αὐτῇ Γύαρον.— Στ. 27, Καὶ ὁ ἀποσῆσας.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 293, στ. 6, Δὲ Ὄρτυγία.] ΗΔ, ΑΤ, Δὲ καὶ Ὄρτυγία.— Στ. 7, Ἡ τε Ἰουλις καὶ ἡ Καρθαίκα.] Τὴν μὲν Καρθαίαν Πόλεις (Poles) νῦν καλεῖσθαι φησὶν ὁ κατὰ τοὺς τόπους γενόμενος πολυμαθῆστος Βιλλοισὼν (Villoison)· τὴν Ἰουλίδα δὲ, ὁμωνύμως τῇ νήσῳ Τσίαν, ἢ ὡς ἐκεῖνος γράφει, Ζίαν (Zea) λέγεσθαι. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.— Στ. 18, Κωνειάζεσθαι.] Κώνειον προσφέρεσθαι τοῦ θανεῖν ἔνεκα. Ἦν δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ Κέῳ φυόμενον κώνειον τῶν ἐν ὀνόματι Θεόφραστος δὲ (Περὶ φυτ. 9, 17) καὶ τὸν τρόπον ἐξόρηκε καθ' ὃν ἐχρῶντο τῷ φαρμάκῳ οἱ κωνειαζόμενοι ἐν Κέῳ· ἐκ τούτου γὰρ τοῦ Στραβωνείου χωρίου διορθοῦν ἐστὶ τὰ παρὰ τῷ Θεοφράστῳ. Λέγει δὲ, « Καὶ Χίους (γρ. Κείους) φασὶ τῷ κωνεῖῳ πρότερον οὐχ οὕτω· ἀλλὰ » τρίβοντας, καθάπερ οἱ ἄλλοι, χρῆσθαι. Νῦν δὲ οὐδ' ἂν εἰς τρί- » ψειν, ἀλλὰ περιττήσαντες (γρ. περιπίσαντες) καὶ ἀφιλόντες τὸ » κέλυφος (τούτου γὰρ τὴν δυσχέρειαν παρέχον, δυσκατέργασον » ὄν), μετὰ ταῦτα κόπτουσιν ἐν τῷ ὄλμῳ· καὶ διακτῆσαντες (γρ. » διαττήσαντες) λεπτά, ἐπιπάττοντες Ἐφ' ὙΔΩΡ πίνουσιν, ὡς τα- » χεῖαν καὶ ἐλαφρὰν γίνεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν ». Εἶσας νῦν τὸ ἐξετά- » ζειν, εἰ γραπτέον ἐστίν, Ἐφ' ὙΔΩΡ, ἢ, ὡς ἕτεροι οὐκ ἀπιθάνως δια- » τείνονται, ἘΠ' Οἶνον, ἐπὶ τὸν Διοσκορίδην (δ', 79) τρέφομαι, » κἀκεῖνον διορθώσεως δεόμενον· « Ἐνεργέστατον δὲ ἐστὶ τὸ Κρητικὸν » [κώνειον], καὶ τὸ Μεγαρικὸν, καὶ τὸ Ἄττικόν, καὶ τὸ ἐν τῇ Χίῳ » (γρ. Κέῳ) καὶ Κιλικία γεννώμενον. » Ὅτι δ' οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ πολ- » λάκις ἐξ οὐκ ὀρθῆς γραφῆς συνεχύθησαν ἢ τε Κέως καὶ Χίος, καὶ » οἱ Κεῖοι καὶ Χίιοι, δῆλον τοῖς καὶ ὀπωσοῦν πεπειραμένοις τῶν τε » ἀντιγράφων καὶ τῶν τύποις ἐκδοδομένων βιβλίων. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς γρα- » φῆς ὀρμηθεῖς ποτε ἀγῶ, τὸ περὶ Κεῖων ἴσως ἐξορούμενον τοῖς Χίοις » ἀπένευμα (Ἰδ. *Mémoire sur l'état act. de la civilisation en Grèce*, pag. 37).— Στ. 21, Τοὺς δὲ παύσασθαι πολιορκοῦντας.] Δείσαντας, μὴ κωνειασθῶσι πολλοὶ τῶν Κεῖων. Μακρῶ τούτου διενή- » νοχεν οὐπὲρ ἀνωτέρω (σελ. 290) ἐξόρηκε περὶ τῆς ὑπ' Ἀθηναίων » σφαγῆς τῶν Μηλίων. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ Σκυδικὸν καὶ θηριώδες· τὸ δὲ » φείσασθαι τῆς ζωῆς τῶν πολιορκουμένων, τῆς θρῦλλομένης Ἄττικῆς » φιλανθρωπίας ἀναμφίλεκτόν ἐστι τεκμήριον.

ΣΕΛΙΔ. 294, στ. 5, Πάριον.] Τὸ νῦν Καμανάρι, κατὰ τὸν Δαμ- » εῖλλον· ὁ δὲ Πατριχίος τῷ παλαιῷ ὀνόματι (Pario) προσαγορεύε- »

αὐτὸ, ὡσπερ καὶ ὁ Σοφιανός.—Στ. 9, Σύρος δ' ἐστὶ, μὴ μηκύνουσι κ. τ. λ.] Τὸ πολλὰ τοῖς κριτικοῖς παρασχὼν πράγματα χωρίον τόδε, σαφηνίσαι δοκῶ μοι τῇ προσθήκῃ τῆς ἀπαγορεύσεως. Βραχύνεσθαι φησὶν ὁ Στράβων τὴν πρώτην τῆς Σύρου, καθάπερ καὶ τὴν παρὰ τῷ Ποιητῇ Συρίην, οὐχ ἑτέραν οὔσαν ἐκείνης. Ἡ δὲ νῆσος νῦν Σύρα καλεῖται, οὐ νεωστὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐπὶ τὴν πρώτην μεταβάτης κλίσειν τοῦ ὀνόματος· Σύρα γάρ καὶ παρὰ τῷ Σουίδα (λέξ. Φερεκύδης) καὶ παρὰ Διογένει τῷ Λαερτιάδῃ (ἀ, 119).—Στ. 12, Νῆσος.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσείας, ὁ, 403·

ΣΕΛΙΑ. 295, στ. 13, Λέβινθος.] Ἡ νῦν Λεβίτια, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Καὶ Λερία.] Λεῖπουσιν αἱ δύο λέξεις ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ. Ἐστὶ δ' ἡ πάλαι τε καὶ νῦν καλουμένη Λέριος· τὸ γὰρ Λερία τοῦ Στράβωνος ὑποπτον, ἄλλως τε καὶ διότι κατωτέρω Λέρον αὐτὴν ὀνομάζει, πρὸς δὲ, καὶ ὅτι κεκολωσθαι τὸ χωρίον ἐνθάδε ἔοικεν.—Στ. 15, Εἰ Προκλῆς Λέριος.] ΗΔ, ΑΤ, ΚΑΪ Προκλῆς Λέριος. ΔΓ, Καὶ γὰρ Προκλῆς Λέριος· Καὶ Προκλῆς δὲ Λέριος. Οὐδεμία τούτων ἐμφαίνει τὸ μετὰ δριμύτητος ἀσείον, οἷον ἔχειν ὀφείλουσι τὰ σκωπτικὰ ἐπιγράμματα· ἡ δὲ ἡμετέρα διόρθωσις οὕτως ἀν' ἐρμηνευθεῖν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνήν,

Κακοὶ ἄνθρωποι οἱ Λέριοι, ὅλοι των, πλὴν ὁ Προκλῆς·

Ἐὰν ὁμως, καθὼς λέγουσιν, ἦναι Λέριος ἀληθῆς.

Τὸ γὰρ ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἐν Λέρῳ τοῦ Προκλέους γεννήσεως, ἀφανίζειν ἐστὶ τὴν ἐξαιρέσειν, καὶ κακοὺς ἀποφαίνειν ἀπαξάπαντας τοὺς οἰκούντας τὴν νῆσον.—Στ. 17, Κορασσία.] Κρουσσία (Crussiæ) νῦν αὐτὰς καλεῖσθαι φησὶν ὁ Νίγρος.—Στ. 18, Ἰκαρία.] Ἡ βαρβάρως νῦν Νικαρία.—Στ. 21, Ἐν ᾧ καὶ αὐτὴ καὶ Σάμος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν ᾧ καὶ Σάμος αὐτῇ.

ΣΕΛΙΑ. 296, στ. 4, Ἄσυπαλία.] Ἄσυπαλία νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον, Σταμπαλία, κατὰ τὸν Σοφιανόν.—Στ. 5, Τῆλος.] Ἐπισκοπία, ἢ Ἐπισκοπή, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Χαλκία.] Χάλκη νῦν, κατὰ τὸν αὐτόν.—Στ. 13, Ἐπήγετο.] ΗΔ (ἦν συνῆκε καὶ ὁ Γερμανός ἐκδότης· καὶ ὁ Ξύλανδρος διὰ τοῦ adduxit ἠρμήνευσε), ΑΤ, Ἐπείγεται.—Στ. 15, Προσπεριοδεύσωμεν.] Γράφε, ὡς φέρουσί τινα τῶν ἀντιγράφων, κατὰ μέλλοντα, Προσπεριοδεύσομεν.

ΣΕΛΙΑ. 297, στ. 1, Νίσυρος.] Νίσουρο καὶ Νίσαρι τανῦν.

—Στ. 3, Λίδου· τοῖς γοῦν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λίδου εὐποροῦσα· τοῖς γοῦν. Παρὰ δὲ τοὺς εἰς χρῆσιν μύλων ἐπιτηδείους τούτους λίθους, εἶχε καὶ τοὺς κισσηρώδεις, οὓς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 116) εἰδήλωσα ἐκ τοῦ Θεοφράστου.—Στ. 13, Κάρπαθος.] Σκάρπαθος νῦν μετὰ τοῦ σ, καθὰ καὶ παρὰ τὸ Κύπτω τὸ Σκύπτω, καὶ παρὰ τὸν Κορυθαλὸν ὁ Σκορδαλός.—Στ. 14, Τετράπολις.] Ὁ δὲ Σκύλαξ Τρίπολιν αὐτὴν λέγει. Εἰκὸς μέντοι γραφικῶς ἡμαρτησθαι παρ' ἐκείνῳ τὸ Τρίπολις.—Στ. 17, Νισυρίων.] ΗΔ, ΑΤ, Νισύρων.—Στ. 18, Χελίους.] Ἰσ.γρ. Δισχιλίους. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 20, Κάσος.] Σῶζει καὶ νῦν τὸννομα.

ΣΕΛΙΑ. 298, στ. 5, Λέρον.] Ἰσως ἐτέραν τῆς ἀνωτέρω (σελ. 295) Λέρου· δύο γὰρ ὁ Πλίνιος (IV, 12, § 23, καὶ V, 31, § 36), ζοικέ πως ἰσορεῖν Λέρου.—Καλύμναν.] Καλόλυμνο νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 10, Οἱ δ' ἄρα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 676.

BIBAIION ENDEKATON.

ΣΕΛΙΑ. 299, Ἐν τῇ Περιοχῇ τῆσδε τῆς Βίβλου, σίχῳ 5, ἔγραψα ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, Τὰ τῷ Βιβλίῳ, μετὰ διπλοῦ ἄρθρου, ΑΤ, Τῷ βιβλίῳ.—σίχῳ 9, Σοάνας (τοὺς ἐξῆς, σελ. 313, τῷ Στράβωνι μνημονευθησομένους), αὐτὸς διορθώσας, ΑΤ, Χοάνους· ἔτι δὲ καὶ Ναβιανούς, (τοὺς ἐξῆς, σελ. 324 ρηθησομένους), ΑΤ, Ἀβιανούς.

ΣΕΛΙΑ. 300, στ. 1, Ἐσπέρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσπερίας.—Στ. 18, Οὔσαι.] Ἰσ.γρ. Ἰοῦσαι.

ΣΕΛΙΑ. 301, στ. 11, Ἐκβάλλουσι ποταμοὶ, ῥέοντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκδίδωσι ποταμοὺς, ῥέων.—Στ. 13, Τῇ ἀπὸ τῆς... οὔσῃ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ ἀπὸ τῆς... οὔσα.

ΣΕΛΙΑ. 302, στ. 2, Αὔθις.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐθύς. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 11, Καὶ αἰεὶ τά.] Ὡς κακῶς ἐνθάδε πλεονάζον, διέσειλα ἀσερισκοὺς τὸ ἐπίρρημα. Ἰσ.γρ. Καὶ δὴ καὶ τά.—Στ. 16, Ἐκπίπτει.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἐμπίπτει.—Στ. 24, Ἀμάξιοι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀμαξιοκοί. Ἰδε τὰ ἀνωτέρω (σελ. 114) σημειώθέντα μοι.

ΣΕΛΙΑ. 303, στ. 1, Σιρακοί.] Σίρακες ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 324) οὔτοι ὀνομάζονται τῷ Στράβωνι· ἄδηλον ὅν ὀποτέραν τῶν γραφῶν ὡς γνησίαν ἀποδέχεσθαι χρῆ.—Στ. 2, Οἱ δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ δέ,

καί.—Στ. 4, Τῆ κατά τήν.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Τά κατά τήν' φέρεται γάρ πρὸς τὸ Θαλάττη.—Στ. 5, Μακροπόγωνες.] Τοὺς αὐτοὺς οἶμαι, οὓς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 388) Μακρωνας καλεῖ οἱ αὐτοὶ δ' εἰοικασιν εἶναι καὶ τοῖς παρ' Ἴπποκράτει Μακροκεφάλους.—Στ. 18, Τοῦ δ' ὑπέρ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ δ' ὑπέρ —Στ. 21, Ἄλλως τε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄλλως δέ.—Στ. 28, Φασί.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληθα τὴν λέξιν.

ΣΕΛΙΑ. 304, στ. 19, Ρομβίτης.] Κατὰ τὸν Πάλλαν (Pallas, *Second voyage. tom. IV*, pag. 235, ἐκ τῆς Γαλλικ. μεταφρ.), ὁ μὲν μίγας Ρομβίτης εἶη ἂν ὁ καλούμενος νῦν Jei, ὁ δὲ μικρὸς, ὁ Atschujef.

ΣΕΛΙΑ. 305, στ. 17, Ἐχον.] Οὕτως ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐχων. Εἰ δὲ καλῶς ἔχει ἡ διόρθωσις, ὡς διὰ μέσου παρεντεθέντα ἐκληπτέον τὰ προηγούμενα, Ἐνταῦθα... ἢ καὶ πλειόνων, ἵνα φέρηται πρὸς τὸ, Ἀχίλλειον, ἢ μετοχή. Ἀρσενικῶς μέτοι καὶ ἀνωτέρω (σελ. 31), Ἐχων, ἔγραψεν ὁ Στράβων, πλὴν εἰ μὴ κάκει γραπτέον Ἐχον, τῷ διὰ μέσου παραμυθουμένους τὸ δοκοῦν ἀσυνάρτητον.—Στ. 19, Σατύρου.] Ἴσως οὐπερ ἀνωτέρω (σελ. 30) ἐμνημόνευσεν, ἢ καὶ ὁμωνύμου τινὸς ἐτέρου τῶν Βοσποραῶν δυνάσου.

ΣΕΛΙΑ. 306, στ. 2, Ὁ ἐπὶ τοῦ ζόματος.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου ἴσως δὲ καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς τὴν Απὸ (ἦν ἔτια τῶν ἀντιγράφων φέρει) τρέψαι ὄφειλον.—Στ. 6, Δειριγομένω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δειριγόμενον. Ἡ δὲ κατὰ δοτικὴν γραφὴν ἀπῆται πάντως καὶ ἦν ἀνωτέρω προσέθηκα ἀνωθυμῖαν, ῶ.—Στ. 11, Κοροκονδαμίτιν.] Ἐκ ΔΓ (ἃδὲ τε κἀν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Κοροκονδαμητιν.—Στ. 22, Γοργυπία ἐν τῇ Σινδικῇ, τὸ βασιλεῖον κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Γοργυπία ἐν δὲ τῇ Σινδικῇ τὸ βασιλεῖον Ἴδε τὰς Γαλλικ. σημειώσεις.—Στ. 26, Τὸ Φαναγόριον.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ Φαναγόρου ἔμφανει γάρ ὁ Στράβων Φαναγορίαν, Θηλυκῶς, καὶ Φαναγόριον, οὐδετέρως καλεῖσθαι τὴν αὐτὴν πόλιν, καθὰ καὶ ἀνωτέρω Ἀκραϊφίας (σελ. 180) Θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς, καὶ Ἀκραϊφίον (σελ. 183), οὐδετέρως εἶρηκε.

ΣΕΛΙΑ. 307, στ. 2, Ἡ Φαναγορία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ Φαναγορία (ἄπερ ὁ Βυζάντιος Στέφανος διὰ διφθόγγου γράφει, Τὰ Φαναγόρετα).—Στ. 10, Δανδάριοι.] Ἐν τι τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ρ, Δαρδάριοι, καθὰ γράφεται καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Λουκουλ. § 16).—Στ. 12, Ἄλλοι.] Γραπτέον, ὡς ἔδοξέ τιμι τῶν

κρητικῶν, Καὶ ἄλλοι.—Στ. 23, Καὶ κατακλύσαι.] Ἐκ ΔΓ προσ-
εληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 24, Κατὰ τὴν Γοργιππίαν.] ΗΔ, ΑΤ,
Καὶ τὴν Γοργιππίαν.

ΣΕΛΙΑ. 3ο8, στ. 3, Καλοῦσι δ' αὐτὰ Οἱ ἙΛΛΗΝΕΣ καμάρας.]
Ἐπὶ Στραβῶνος οὕτως· οἱ δὲ Βυζαντινοὶ συγγραφεῖς ἔπειτα, Κουμ-
πάρας, καὶ Κεραβοκουμπάρας, οὐκ ἐκ παραφθορᾶς τοῦ Κύμβη,
ὡς ἂν πιθανῶς τις οἰήσαιοτο, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ Καμάρα, ᾧ καὶ
νῦν, ὡς καὶ πάλαι, δηλοῦται ἡ ἀψίς, τουτέστιν οἰκοδομὴ τοξοειδῆς,
τῶν Σκυθῶν πειρατῶν καταστέγους χρωμένων πλοίοις, κατὰ καὶ οἱ παρ'
αὐτοῖς Νομάδες ταῖς ἀμάξαις, ταῖς καλουμέναις ὡσαύτως Καμάραις
(Ἰδ. Λεξικ. Σενιέδρ. λέξ. Καμάρα), κατὰ τὰ παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις
Ἄρματα καμαρωτὰ (Ἀθην. σελ. 139). Ἰσορεῖ δὲ Τάκιτος καὶ τὸν
τρόπον, κατ' ὃν ἐστέγαζον τὰ πλοῖα, οὐκ αἰεὶ τοῦτο ποιοῦντες, ἀλλ'
ἐν χειμῶνι καὶ τρικυμίᾳ, τοῖς ἄκροις αὐτῶν σανίδας ἐκατέρωθεν ἐπι-
συνάπτοντες καὶ εἰς ὀροφῆς ἀνεγειρόντες σχῆμα, Camaras vocant...
et tumido mari, prout fluctus attollitur, summa navium
tabulis augent, donec in modum tecti claudantur (*Tacit.
Historiar. lib. III, cap. 47*). Τὴν δὲ λέξιν, ἣν αἱ πλείους τῶν
πάλαι καὶ νῦν γλωσσῶν ἰδιάσαντο, τοὺς μὲν παρὰ τὸ Κάμειν τῷ
βάρει ἐτυμολογοῦντας (Στέφαν. Ἔθισαυρ. τόμ. Β, σελ. 51) παιζειν
φήσομεν ἀπισητέον δ' οὐχ ἦττον καὶ τοῖς ἐκ τῆς Καρῶν διαλέκτου
παράγουσιν. Ἐν γούν τοῖς ἐκδοθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ Κοκχίου Ἑλ-
λησι Χειρουργοῖς φέρεται (σελ. 106) σχόλιον τότε, « Ἀπολλώνιος
» ἐν τοῖς Καρικοῖς φησὶ, κατὰ Καρῶν διάλεκτον, ΚΑΜΑΡΑ λέγασθαι
» τὰ ἀσφαλῆ. Διὰ τοῦτο οὖν καὶ τὰς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλουμένας
» ψαλίδας, ὡς ἀσφαλεῖς οὖσας οἰκοδομάς, ΚΑΜΑΡΑΣ λέγομεν. »
Πιθανώτερον ὁ Φῆσος παρὰ τὸ Κάμπτω παρήγαγε τὴν Καμάραν
ἀπάντων δ' ἴσως πιθανώτατοι οἱ τῆς Ἀσιανῶν φωνῆς αὐτὴν εἶναι
βουλόμενοι. Κεμέρ γάρ τῇ Χαλδαίων φωνῇ λέγεται τὸ ζωννύειν,
καὶ Καμουρ ἡ ζώνη, ὡς φησιν ὁ Μαρτίνιος. Καὶ νῦν δὲ οἱ Τούρκοι
Κεμέρ καλοῦσιν οὐ μόνον τὴν Καμάραν, τουτέστι τὸ καμπύλον καὶ
τοξοειδῆς στέγασμα (παρ' ὃ καὶ τὸ τῶν Γάλλων Cambreg, τουτέστιν
εἰς τόξου σχῆμα κυρτοῦν τι), ἀλλὰ καὶ τὴν ζώνην· λέγει δὲ καὶ ὁ
Ἡσύχιος, « Καμάραι, ζῶναι στρατιωτικαί ». Διὸ καὶ ὁ Δίψιος διαγρά-
φειν ἠθούλετο τοῦ Στραβωνείου χωρίου τὰς δύο λέξεις, Οἱ ἙΛΛΗΝΕΣ,
ἐν εἴῃ ξενικόν, καὶ οὐ τῶν Ἑλλήνων, τοῦνομα. Ἡμεῖς δ' οὖν ἐπὶ τοῦ
παρόντος, ἐπὶ μὲν τοῦ τοξοειδοῦς στέγασματος τῷ Καμάρα χρώ-

μεθα, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν οἴκῳ κειρωμένων οἰκίσκων, ἀναβιδάζοντες τὸν τόνον, καὶ τῆς μέσης συλλαβῆς τὸ φωνῆεν τρίποντες, τῷ Κάμερα, κατὰ τὸ τῶν ἰταλῶν Camera (Γαλλ. Chambre). Καὶ ῥῆμα δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου τύπου σύνηδες ἡμῖν ἐστὶ τὸ Καμαρόνω, ἐνεργητικῶς μὲν, ταυτόσημον τῷ παρὰ τοῖς παλαιοῖς Καμαρόω, ἢ Καμαρέω, τούτεστιν εἰς σχῆμα καμάρας κυρτῶ, οὐδετέρως δὲ, τῷ παρ' ἐκείνοις Ἄβρύνομαι συνώνυμον, οἱ καὶ τὸ Καμαρόω ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔτασσον σημασίας, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ παρ' Ἠσυχίῳ ἐνεργητικοῦ, « Κατε- » καμάρωσεν, κατενήδρυνεν. » Ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς ἀβρυνόμενους μεταφορὰ τοῦ Καμαροῦν ἔχει τι παραπλήσιον τῷ κωμικῶς λεγομένῳ (Ἀριστοφ. Λυσιστρ. 8) Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς· οὐ γὰρ μόνον οἱ σκυθροπάζοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀβρυνόμενοι τοῦτο ποιεῖν εἰώθασι. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν παρεκβάσει, μακρῶ μὲν πλείω τοῦ δέοντος, καὶ οὐδὲν πρὸς τὸν Στράβωνα, χρήσιμα δ' ἴσως τοῖς ἡμετέροις, ὧν χάριν καὶ γράφω.

—Στ. 19, Ἐπίλυτρα ποιοῦνται.] ΔΓ, Ἐπίλυτρα ποιοῦσι. Μοναδικῆ καὶ τῷ Στράβωνι ἰδία λέξις καὶ φράσις, ἔχουσα τι παραπλήσιον τῷ, Ἐπίτιμον ἐποίησαν, ἐπὶ πολίτου λεγομένῳ, ἡνίκα ἐξ ἀτιμωθέντος, καὶ τὰ πολίτου ἀπωλέσαντος δίκαια, εἰς πολίτην αὐθις μεταποιεῖται. Ἐστὶ γὰρ τὸ Ἐπίλυτρα οὐκ οὐσιαστικόν, ἴσον τῷ Δύτρα, καθάπερ φέρεται ἐν τοῖς Λεξικαῖς, ἀλλ' ἐπίθετον· καὶ σημαίνει τὸ Ἐπίλυτρον ποιεῖσθαι, τὸν ἀλόγῃ πολέμῳ καὶ δεδεδεμένον οὕτω κατέχειν, ὡς' ἐθέλειν ἐπὶ λύτροις αὐθις ἀπολύειν.— Ἀνάπλους.] Κατάπλους ὄφειλε φάναι· ἴσως δὲ κατεχρήσατο τῇ λέξει.

ΣΕΛΙΑ. 309, στ. 2, Ζυγῶν.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῇ, Zygorum εἰπὸντι), ΑΤ, Ζυγίων.—Δυσχωρίας.] ΗΔ, ΑΤ, Δυσχερείας (ΔΓ Δυσχερίας). Καὶ οἱ μεταφρασταὶ δὲ, locorum difficultates ἠρμήνευσαν.—Στ. 9, Βατά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βάτα. Δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ἔξης γενικὴ τοῦ ὀνόματος, Βατῶν.

ΣΕΛΙΑ. 310, στ. 11, Κασπίων.] Ἐθνοὺς οὕτω καλουμένου, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 318) δηλώσει.—Στ. 17, Προσπίπτοντα.] Ἰσ. γρ. Προπίπτοντα.

ΣΕΛΙΑ. 311, στ. 7, Οἷς οὐδὲν τῶν ὄντων ΜΕΛΕΙ.] Οἱ οὐδὲν φροντίζουσι τοῦ ἀληθοῦς, καθάπερ ἀλλαχοῦ (σελ. 302) ἔφρασε· καὶ φέρεται ἀμείσως οὐ πρὸς τὸ ἔθνη, ἀλλὰ πρὸς τοὺς φήσαντας τριακόσια ἔθνη συνέρχεσθαι εἰς τὴν Διοσκουριάδα, ὡς ψευσαμένους. Οὐ τοίνυν μετακινήσειεν τὴν γραφὴν εἰς τὸ ΜΕΤΕΣΤΙ, καθὰ παρήνει τις τῶν κριτικῶν.—Στ. 13, Πλησίον.] ΗΔ, ΑΤ, Πλησίων.—Στ. 18,

Τὴν Θάλατταν.] Ἐκ ΔΓ, προσείληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 19, Τριῶν ἡμερῶν, ἢ δύο.] Ἴδε τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 20, ΚΑΙ τὰς τῶν ποταμῶν ἐκβολάς.] Γραπτίον, οἶμαι, ΚΑΤΑ τὰς τῶν κ. τ. λ. Ἔστι γὰρ ὁ νοῦς, Μαλακοὺς εἶναι τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ οὐς τόπους ἐκβάλλουσι οἱ ποταμοί. Μαλακοὺς δὲ λέγει τοὺς θινώδεις ἀποβαίνοντας, διὰ τὴν ἐκ τῶν ποταμῶν πρόσχωσιν, καὶ ἀπροσπέλασον ποιοῦντας τὴν ἡίονα, καθὰ φήσει ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 316)· ἐκ τούτου δὲ μακρὸν γίνεσθαι συνέβαινε τὸν πλοῦν, καὶ οὐ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, τῶν ἀρχαίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παρά τὴν γῆν πλεόντων, μηδὲ μακρὰν ἀφίσσασθαι τολμώντων τῆς ἡίονος.—Στ. 23, Πολλὴν ὕλην γὰρ καὶ φύει.] Τὴν μὲν δευτέραν λέξιν αὐτὸς προσέθηκα· τὰ λοιπὰ δὲ ἐκ ΔΓ ἀνελεξάμην, ΑΤ, Πολλὴν τε γὰρ καὶ φύει. Εἶρηκε δὲ καὶ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 268) «Ἐχουσι δ' ὕλην ἐνταῦθα παμπόλλην ναυπηγεῖσθαι.» Εἰ δὲ πιστὸς ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς, οὐδετέρως ἑρμηνεύσας multa, τμηκαῦτα γραπτίον, δίχα προσθήκης, Πολλὰ τε γὰρ καὶ φύει, ἀναφέροντας πρὸς τὸ προηγούμενον, Πᾶσι.—Στ. 25, Ἀπεκόμιζον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπεκόμιζον.

ΣΕΛΙΑ. 312, στ. 5, Νοσεῖ.] Ἐκ τῶν Εὐριπίδου Τρωάδων (τίχ. 27).

ΣΕΛΙΑ. 313, στ. 7, Στρατιάν.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατειάν.—Στ. 8, Οὐ συντεταγμένον.] Ἴσως πλεονάζει ἡ ἄρνησις.—Στ. 11, Ἡ δὴ καὶ κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰ μὴ καί. Ἔτεροι δὲ ἅπαν τούτο τὸ χωρίον μέχρι τοῦ Χρυσείων, οὐ γνήσιον εἶναι Στράδωνος γράμμα ὑπέλαβον. Ὁ νοῦς, Καὶ ὁ δὴ καὶ τοὺς πρὸς ἑω τούτους, παρ' οἷς ὁ χρυσὸς, ἐκάλεσαν Ἴθρηας, ὁμωνύμως τοῖς πρὸς ἑσπέραν Ἴθρησι (τουτίσι τοῖς Ἰσπανοῖς), χρυσοῦ κάκεινοις εὐποροῦσιν οὐκ ὀλίγου.—Στ. 13, Θαυμασῶς, ὡς τοὺς φαρμακοῖς τετρωμένους βέλεσι λυπεῖν καὶ τὴν ὄσμήν.] ΗΔ, ΑΤ, Θαυμασῶς, & καὶ τοὺς ἀφαρμάκτους τετρωμένους βέλεσι λυπεῖ κατὰ τὴν ὄσμήν· ἦν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ διορθώσεως τοῦ Κασσιανῶνος παρείληψε, τῶν προτέρων ἐκδόσεων φερουσῶν, Θαυμασῶς, καὶ τοὺς ἀφαρμάκτους κ. τ. λ. Παρήγει δ' ὁ διορθωτικὸς καὶ τὸ Θαυμασῶς τρέπειν εἰς τὸ Θαυμαστοῖς· ἔτεροι δὲ τὸ Ἀφαρμάκτους εἰς τὸ Φαρμάκτους (κακοτόνως), καὶ ἄλλοι εἰς τὸ Ἐνφαρμάκτους (κακοσυνθέτως), μεταποιεῖν ἠβούλοντο. Ἡ δ' οὖν λέξις, Φαρμακτὸς, οὕτω κατακεχώρισε ἐν τοῖς Λεξικοῖς.—Στ. 18, Ἐχει σφόδρα, καλῶς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχει καὶ σφόδρα καλῶς. Ἡ γὰρ οὕτω γραπτίον δίχα συνδέσμου, ὡσπερ ἔγραφα, ἢ γοῦν μετατιθέντας τὸν σύνδεσμον, Ἐχει σφόδρα, καὶ

καλῶς.—Στ. 20, Πόλεις τε καὶ ἐποίκιος.] Ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις κατέταξε τὴν λέξιν, Ἐποίκιον, ὁ Σενιθέρως· σημεῖναι μέντοι, ἀντιδιασπλόμενα πρὸς τὰς πόλεις, τὰ ἐποίκια ἐνθάδε, τὰς κώμας, ἢ μᾶλλον τὰς κωμῶν ἐλάττους οἰκήσεις, ἃς ἡ συνήθεια Χωρία (villages) καλεῖ, πρώτων ἐπὶ ταύτης τῆς σημασίας χρησαμένων τῶν ἑβδομήκοντα (Παραλειπομ. Α, κζ', 25), « Ἐν ταῖς κώμας καὶ ἐν τοῖς ἐποικίαις καὶ ἐν τοῖς πύργοις. » Ἐνθα σημεῖωσαι καὶ τοὺς Πύργους, οὕτω καλούσης μέχρι δεῦρο καὶ τῆς συνηθείας, παρὰ τοῖς Χίοις μάλιχα, τὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς κατοικίας τῶν εὐδαιμόνων.—Στ. 21, Κερματώτας εἶναι τὰς ζήσας.] Τουτίσιν ἐκ κεράμου, οὐκ ἐκ κλάμου, πεποιημένας. Προσέθηκα δὲ καὶ τὸ ἄρθρον, ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 456) παραλλήλου χωρίου ὁρμώμενος.

ΣΕΛΙΑ. 314, σι. 3, Τὴν Κολχίδα.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 6, Ἐκ τοῦ Καυκάσου.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῇ, α Caucasos), ΑΤ, Κάτω τοῦ Καυκάσου.—Στ. 18, Καὶ ἐξ ἐκιντῶν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 20, Σαραπανῶν.] Τῷ αὐτῷ, ὡς καὶ ἀνωτέρω (σελ. 311), τόνω ἄμεινον ὁμως ἀντείνοντο κατὰ τὴν δευτέραν, Σαραπάνων, ἀπ' εὐθείας οὐδετέρας, τὰ Σαράπανα.—Στ. 22, Γηγόμενος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενόμενος.

ΣΕΛΙΑ. 315, σι. 4, Εἰσβολή.] Ἀποκατέσθησα τὴν ἀρχαίαν γραφήν (ἰδ. κατωτέρ. σελ. 318), ΑΤ, Ἐμβολή.—Στ. 10, Λατομητῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λατομητή.—Στ. 23, Λοιπῶν.] ΗΔ, ΑΤ, (ἀδιανοήτου) Λαῶν.

ΣΕΛΙΑ. 316, σι. 4, Οὐκ ἄγριοι· ταύτη δὲ καὶ πολεμικοὶ μετριῶς.] Καλῶς ποιῶν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ΑΤ, ἄλλότριοι, ἔγραψεν Ἀγριοι, ἐξ ἐνὸς ἀντιγράφου μόνου, ὃ προσμαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐμὸν, ἐν ᾧ φέρεται προσγεγραμμένον ἔξωθεν, ὡς διόρθωσις τὸ ἄγριοι. Τοῦτο γὰρ ἀκαταίτη καὶ ὁ νοῦς τοῦ χωρίου· ὅσω γὰρ μᾶλλον ἡμερὰ τὰ ἔθνη, τοσοῦτω μετριώτερον πολεμοῦσιν ἀλλήλοις· καὶ τοῦμακρην, ὅσω μᾶλλον ἄγρια, τοσοῦτω πλέον εἰς πολέμους εἰσὶν εὐεπίφορα, καθὰ καὶ Ἀριστοτέλης (Πολιτικ. α, § 9) εἴρηκε περὶ τοῦ μήπω ἡμερωμένου ἀνθρώπου· « Ἄμα γὰρ φύσει τοιοῦτος καὶ πολέμου ἐπιθυμητής. » —Στ. 6, Πρὸς ἔω... πρὸς δύσει.] Ἀποκατέσθησα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Πρὸς ἔω... πρὸς δύσει.—Στ. 19, Στόματα... τὰ μὲν τυφλά, τὰ δὲ παντελῶς ἐπιγεαλόντα.] ΔΓ, Ψιπυγεαλόντα. Ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς ἠρμήνευσεν fallentia, ὡς περὶ εἰ ἐγγράπτο, Ἐπιλανθάνοντα. Τῶν τις κριτικῶν καλῶς ἔχει τὴν ἐκδομένην

γραφὴν ἰσχυρίσατο, μαρτύριον παραθέμενος τὸ τε ἐξ Δισχύλου (Προμηθ. δεσμ. 89),

Ποντίων τε κυμάτων

Ἀνήριθμον γέλασμα,

καὶ ἕτερα ἐξ ἐτέρων Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων ποιητῶν, οἱ τῶ γελᾶν μεταφορικῶς ἐχρήσαντο ἐπὶ θαλάσσης. Ἄλλος δὲ κριτικὸς τῶν ἐν ὀνόματι, ὡς ἄλλοτριαν τοῦ χωρίου τὴν λέξιν εὔσαι τρέπειν παρήγει εἰς τὸ ΕΠΙΓΕΙΑ ὄΝΤΑ, οὐ κακῶς τῶ νῶ. Ἴσως μέντοι γραπτίον, τὸν αὐτὸν φυλάσσοντας νοῦν, ΕΠΙΠΟΛΑΙΑ ὄΝΤΑ, τουτέστιν ὀλίγον καὶ ἐπιπόλαιον ἔχοντα τὸ ὕδωρ, καὶ διὰ τοῦτο μὴ συγχωροῦντα προσπελάσαι τῇ ἡϊόνι. «Ἐπιπολαιότερων, τῶν μὴ βαθέων» φησὶν Ἡσύχιος. — Στ. 20, Μηδὲν ὕφορμον.] Ἡ ἐπιθετικῶς καὶ οὐδετέρως ἐκληπτίον, προσυπακούοντας τὸ Μέρος, ἡ γραπτίον ἀρσενικῶς καὶ οὐσιαστικῶς μηδένα (ἡ μηδέν') ὕφορμον.

ΣΕΛΙΑ. 317, στ. 4, Οὐδὲν δεῖ.] Ἰσ. γρ. Οὐδὲ δεῖ. — Στ. 8, Ἄσπαρτα... Κυκλώπειόν τινα διηγούμενοι βίον.] Αἰνιττεται τὰ ἐν τῇ Ὀδυσσεῖα (i, 106-109) εἰρημένα. — Στ. 16, Ἐκείνων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκείνω. Φέρεται γὰρ πρὸς τὸ, Τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ Αἰγυπτίου. — Δ' αἱ Ἄμπελοι.] ΗΔ, ΑΤ, Δε ἄμπελοι. ΔΓ, Γὰρ αἱ ἄμπελοι.

ΣΕΛΙΑ. 318, στ. 5, Διεκινδύνευσαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκινδύνευσαν.

ΣΕΛΙΑ. 319, στ. 8, Μυρισθεῖς.] ΔΓ, Μερισθεῖς. — Στ. 11, Τούτου.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ μεταφράσει hujus), ΑΤ, Τοιούτου. — Στ. 12, Μαντείαν τινά.] ΗΔ (συνάδουσα οἷς ἀνωτέρω, σελ. 8, ἔγραψεν ὁ Στράβων), ΑΤ, Μαντεῖά τινα. — Στ. 25, Οἰκίσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκῆσαι.

ΣΕΛΙΑ. 320, στ. 17, Ἐπίκρανα.] Γράφει, Περὶ κрана, καθὰ φέρουσι τάντιγραφα, καὶ οὐκ, Ἐπίκρανα, ὃ πλανηθεῖς ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ὡς ἐν ἀντιγράφοις φερόμενον, ἀπεδέξατο, ΑΤ (ἔτι χείρονος γραφῆς τῶν προτέρων), Δορύκрана. — Στ. 18, Δύο δὲ μῆνας κ. τ. λ.] Ἐπιθὶ τὰς περὶ τούτου εἰκασίας τοῦ Πάλλα (Pallas, *Second voyage tom. II, pag. 142, édit. de 1811*), ὃς φησὶν ἔχῃ τινα τοῦ παραδόξου τούτου ἔθους τῶν Ἀμαζόνων καὶ τῶν Γαργαρέων καταλειφθῆαι νῦν παρὰ τοῖς καλουμένοις Τσερκέσις Σκύθαις. Ἰδὲ καὶ τὰ ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει σημειωθέντα.

ΣΕΛΙΔ. 321, στ. 3, Μερμόδας.] Ὀν μικρὸν ἀνωτέρω (σελ. 320) Μερμάδαλιν ὠνόμασεν. Ὁ Πάλλας οἶεται τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ νῦν καλουμένῳ ὑπὸ τῶν ἐκτὴ ἐγχωρίων Mermedik.—Στ. 22, Στρατιάν.] ΔΓ (ἀμείνων), Στρατείαν.—Στ. 25, Ταυτά γε αὐτά.] Μακρῷ ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, Ταυτά γε ταῦτα.

ΣΕΛΙΔ. 322, στ. 2, Ταφαί.] ΗΔ, ΑΤ (πόλεως ὀνόματος), Πάφου. ΔΓ, Πάφαι : Πάφας.—Στ. 9, Δυνασεύουσαν.] Ἀποκατέσθησεν τὴν τῆς Κασωδωνίου ἐκδόσεως γραφὴν, ΑΤ, Δυνασεῦσαι.—Στ. 11, Οὐκ εἰρήκασιν· οὐδ' οἱ εἰπόντες.] Γράφε, Οὐκ εἰρήκασιν· ΟΥΔ' Οἱ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΥΔΕΝΟΣ ΜΕΜΝΗΝΤΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΥ· οὐδ' οἱ εἰπόντες. Ἐξερρύθησαν γὰρ τοῦ χωρίου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκδόσει τὰ κεφαλαίως κεχαραγμένα γράμματα.—Στ. 16, Οἷ γε πλάσαντες.] ΗΔ, ΑΤ, Οἷ δὲ πλάσαντες.

ΣΕΛΙΔ. 323, στ. 5-7, Ἄλλὰ διὰ τὴν δόξαν... ὑπέλαβον.] ΗΔ, ΑΤ (ἀσυναρτήτου), Ἄλλ' ἢ δόξα... ὑπέλαβον.—Στ. 10, Τὰ πρὸς Ἀθβανίαν, καὶ Ἰθηρίαν, καὶ Κόλχους, καὶ Ἠνιόχους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ πρὸς Ἀλθβανίαν, καὶ Ἰθηρία, καὶ Κόλχοις, καὶ Ἠνιόχοις.—Στ. 17, Πλατέα.] Ἀποκατέσθησεν τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Πλατεία. Τὸ δὲ σχῆμα τῶν ὑποδημάτων τούτων ἰσόρηκεν ὁ Γάλλος Χαρδίνος (Chardin, *Voyag. de Paris à Ispahan*), αὐτὸς γενόμενος ἐν τοῖς τόποις.—Στ. 18, Καὶ σὺν τοῖς φορτίοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σὺν τοῖς φορτίοις, καί.—Στ. 21, Πέλασιν.] Ἀποκατέσθησεν τὴν γνησίαν γραφὴν, ΑΤ (τυπογραφικοῦ ἴσως ἀμαρτήματος) Τέλασιν.—Στ. 23, Τὰ κλίματα.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 26, Εὐπορία.] Ἰσ.γρ. Ἀπορία.

ΣΕΛΙΔ. 324, στ. 1, Χαιανοῖται.] ΔΓ, Χαιανίται : Χαιανοῖτες : Χαίανοί τε : Χαιανοί τε. Ἴδε τὰς Γαλλικ. σημειώσεις.—Στ. 2, Εἰσαδικῶν.] ΔΓ, Σιράκων.—Στ. 9, Ἐςελλε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐςελε.—Στ. 10, Εἴκοσιν.] Ἄπιστον ὅλως. Ἰσ.γρ. Ὀκτώ. Ἐν γὰρ τοῖς ἀντιγράφοις τὰ δηλοῦντα τὸν εἴκοσι (κ') καὶ τὸν ὀκτώ (ή) ἀριθμὸν ζοιχεῖα συγχέονται πολλάκις.—Στ. 23, Που πεντακισχιλίους.] Ἐκ τοῦ ἑμοῦ μόνου ἀντιγράφου, ΑΤ, Που καὶ πεντακισχιλίους.

ΣΕΛΙΔ. 325, στ. 5, Ἀμάρδων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μάρδων.—Στ. 14, Τῆς ἐφάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῆς πρὸς ἔω.—Στ. 16, Οἷ δὲ τὸ πρῶτον διελόντες.] ΗΔ (συνάδυσά πως τῇ ἀρχαίᾳ μεταφράσει, Qui vero eos prius distinxere), ΑΤ, Οἷ δ' ἔτι πρότερον διελόντες.

διελόντες.—Στ. 21, Καίπερ τὸν πρὸς.] Ἐξ ΕΔ προσεληφα τὸ ἄρδρα.—Στ. 22, Περὶ ΤΟΥΤΩΝ οὐδὲν ἠκριβωτο πρὸς ἀλήθειαν, οὔτε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ τούτων οὐδεὶς ἠκριβωτο πρὸς ἀλήθειαν οὐδὲν, οὔτε. Ἴσως δὲ γραπτίον καὶ, ΤΟΥΤΟΥ, τρυτίσι τοῦ πρὸς Μασσαγέτας πολέμου.—Στ. 24, Ἀφικνεῖτο.] ΔΓ (αμείνων ἴσως), Ἀφικνεῖται.

ΣΕΛΙΑ. 326, στ. 3, Οὐ παρά γε ΕΙΔΟΤΩΝ, σκοποῦντες αὐτὸ μόνον τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐ παρά γε εἰδότην σκοποῦντες· δι' αὐτὸ δὲ μόνον τοῦτο. Ἴσως δὲ γραπτίον καὶ, ΙΔΟΝΤΩΝ.—Στ. 4, Ἐχοι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχει.—Ῥᾶον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ῥάδιον.—Στ. 10, Τὸ δὲ πόρρω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δὴ πόρρω.

ΣΕΛΙΑ. 327, στ. 1, Καδούσιοι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δοκουσίνοι.—Στ. 2, Παρνασιῶν.] Οὕτως ἐτόλμησα γράψαι, ΑΤ, Παρράσιων, ἐν μόνον γράμμα μεταποιήσας. Εὐρηται μὲν γὰρ καὶ παρὰ τῷ Πολυβίῳ χῶρα καλουμένη Παρράσια· ἀλλὰ καὶ παρ' ἐκείνῳ τὴν γραφὴν, ὁμολογουμένως ἠμαρτημένην οὕσαν, ἄλλοι ἄλλως μεταποιεῖν ἐπεβάλοντο (Ἰδ. τὸν τελευτ. ἐκδότ. τοῦ Πολυβ. τόμ. 5, σελ. 200). Παρνασίους δὲ λέγω ἐνθάδε τοὺς οἰκοῦντας τὸ ὄρος τὸν Παρνασσόν, οὐ πολὺ τῆς Οὔτης ἀπέχοντα, ἧς μέρος κατεῖχον οἱ ἐξῆς Αἰνιᾶνες. Εἰ γὰρ καὶ μύθοις εἰσίκασιν αἱ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰ περὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν ἀποικίαι, οὐκ ἀπεικότα τούτοις ἐρεῖ ὁ λέγων καὶ τῶν περὶ τὸν Ἑλληνικὸν Παρνασσὸν οἰκούντων τινὰς συναπᾶραι τοῖς πλησιοχώροις Αἰνιᾶσιν ἀπαίρουσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.—Στ. 3, Παρσίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ (κάνταῦθα φερομένου), Παρράσιους. Καὶ ἔσαι οὕτω τὸ Παρσίους συγκοπὴ τοῦ ἀνωτέρω ἡμετέρου Παρνασίους· πλὴν εἰ μὴ τις προαιροῖτο μεταφέρειν ἐνθάδε, τοὺς Πάρνους, ἢ Παρίους, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 337) ὁ Στράβων ἐρεῖ.—Στ. 4, Δείκνυσθαι... ταφάς.] Τὸ μὲν Ταφάς ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταφαί· τοῦτο δὲ καὶ ἦν ἐτόλμησα τροπὴν τοῦ Δείκνυσθαι εἰς τὸ Δείκνυσθαι ἐπάναγκας ὑπηγόρευσεν.—Στ. 17, Καὶ δὴ τοῦ μὲν Εἴδοις κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ταῦτα μὲν τοῦ εἴδους. ΔΓ, Καὶ διὰ μὲν τὸ εἶδος : Διὰ μὲν τὸ εἶδος : Καὶ τοῦ εἴδους. Ἡ δ' ἡμετέρα διόρθωσις ἔχει τι παραπλήσιον τοῖς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 267) εἰρημένους τῷ Στράβωνι, « Καὶ δὴ καὶ σημεῖον τίθινται τοῦ κ. τ. λ. » Ἴσως δὲ καὶ, Ἐθνοῦς γραπτίον, κατὰ τὸ ἐξῆς (σελ. 378) σχεδὸν τι ὁμοίον χωρίον, ἐν ᾗ ἐνθάδε καδ' ὑπερβατὸν, ἀντὶ τοῦ, Καὶ τῆς μὲν εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους κ. τ. λ.—Στ. 20,

Ἐν δὲ τοῖς δένδροις σμηνουργεῖται κ. τ. λ.] Ἐμνημόνευσε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 94) Στράβων τῆς σμηνουργίας ταύτης. Γίνεται δὲ τοῦτο μέχρι καὶ δεῦρο παρά πολλοῖς τῶν Σκυθῶν, οὐκ αὐτομάτων τῶν μελισσῶν συναγειρομένων, ὡς ἂν τις ἠγήσαιοτο, ἀλλὰ τῶν ἐγχωρίων ἐγκοιλαινόντων τὰ δένδρα ὅσον τέτταρας ἢ πέντε ὑψηλότερον τῆς ρίζης ὀργυῖας, καὶ τὰς μελίσσας ἐγκατοικιζόντων, καθὰ διὰ μακρῶν ἰσόρηκεν ὁ Πάλλας (*Pallas, Premier voyag. tom. II, pag. 417, et tom. VII, pag. 19*). Ὁ δὲ προσιθῆσιν ὁ Στράβων περὶ τῆς ἀπὸ τῶν φύλλων ἀπορροῆς τοῦ μέλιτος, οὐκ ἀπεικὸς μὲν καὶ τοῦτο συμβαίνειν ἔσθ' ὅτε ἴσως μέντοι συνέχευε τῶ ἐν τοῖς κοιλάσμασι τῶν δένδρων ὑπὸ μελισσῶν ποιούμενω μέλιτι ἕτερον καταχρηστικῶς ὀνομαζόμενον μέλι, παραπλήσιον τῶ τῆς Ἰταλίας ἐν Καλαβρία ἀπὸ τῆς Μελίας τοῦ δένδρου ρέοντι ὀπῶ γλυκεῖ, ὃν καλοῦσι Μάνναν ὁποῖον ἐστὶ καὶ τὸ περὶ Καππαδοκίαν, Αὐδιαν τε καὶ Θράκην γινόμενον ἄνευ μελισσῶν μέλι (Ἀριστοτέλ. Περί θανμ. ἀκουσμ. ις' καὶ τὴ μετὰ τῶν σημειώσ. τοῦ Βεκμάννου).

ΣΕΛΙΑ. 328, στ. 2, Χρόνον.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὴν λέξιν. — Στ. 21, Ἐκ πάντων, ὅτι διείργει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅτι ἐκ πάντων διείργει. — Στ. 24, Μακεδόσι, στρατηγεῖν ἔγνωσο.] ΗΔ, ΑΤ, Μακεδόσι στρατηγεῖν δ' ἐγνώρισο. Ὁ μὲν Κασσῶν ὑποπτον ἀποφηνάμενος τὸ χωρίον, οὐδεμίαν ἐτόλμησε διορθῶσιν ἕτερος δὲ τις τῶν κριτικῶν γραπτέον εἶναι ἠγήσατο, Μακεδόνων στρατηγοῖς, οὐδ' ἐγνώρισο. Τῆς ἡμετέρας διορθώσεως ὁ νοῦς, Ἐγνωσο μηχανὴν τινα καὶ τέχνην ἐξευρεῖν, κούτεσι ψεύσασθαι ἂνδ' οὐπερ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 301) πληρέστερον ὁ Στράβων, Στρατηγεῖν τέχνας τινὰς, εἶρηκε.

ΣΕΛΙΑ. 329, στ. 4, Προφέρεται.] ΗΔ, ΑΤ, Προφέρεται. — Στ. 6, Ὅτι τε οὐχ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅτι δὲ καὶ οὐχ. Ἡ γὰρ συνάρτησις, ἄνωθεν ἀρξαμένοις, ἐστὶ Πολύκλειτος πίσεις προφέρεται περὶ τοῦ λίμνην... καὶ περὶ τοῦ ὅτι οὐχ ἕτερα τῆς Μαιώτιδος, τεμαριρόμενος κ. τ. λ. — Στ. 8, Ὁ τε Ὠχος καὶ ὁ Ὠξος καὶ ἄλλοι πλείους, φέρεται καὶ ὁ Ἰαξάρτης κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ τε Ὠχος καὶ ὁ Ὠξος φέρεται καὶ ἄλλοι πλείους, καὶ ὁ Ἰαξάρτης. — Στ. 11, Τούτω.] ΔΓ (ἀμείνων) Καὶ τοῦτο. Ἐτέρα ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), Καὶ τούτω. — Στ. 12, Ὡς εἶη.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡς' εἶη. — Στ. 14, Τοῦτο δὲ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο δὲ καί. — Στ. 18, Συγκρούειν.] Συμψάρειν καὶ συνάγειν εἰς ἓν, μηδὲν δέον. Τοῦτο γὰρ βούλεται

ἐνθάδε τὸ Συγκρούειν ὄθεν καὶ Σύγκρουμα ἐκάλουν τινές (παρ' Ἠσυχ.) τὴν σύμμικτον λοπάδα, τουτέστι τὴν ἐκ διαφόρων μηδὲν ἀλλήλοις ὁμοίων ὄψων σκευαζομένην τροφήν, ἣν οἱ Γάλλοι Pot pourri καλοῦσι.—Στ. 20, Ἐν τῶν κατά.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐκ τῶν κατά.—Στ. 24, Τοσαύτη προφέρονται βία.] ΗΔ, ΑΤ, Τοσαύτην προσφέρονται βίαν.—Στ. 25, Ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἄρραντον κ. τ. λ.] Παραπλήσιόν τι, συμβαῖνον οὐ μακρὰν τοῦ Καμβεριακοῦ, πόλεως πρωτεύουσας ἐν τῇ Σαβαυδία (Chambéry, dans la Savoie) ἰσόρηκεν ὁ Ρουσσώσ· Plus près de Chambéry j'eus un spectacle semblable en sens contraire. Le chemin passe au pied de la plus belle cascade que je vis de mes jours. La montagne est tellement escarpée que l'eau se détache net, et tombe en arcade assez bien pour qu'on puisse passer entre la cascade et la roche, quelquefois sans être mouillé (Rousseau, *Confessions*, Part. I, livr. IV, tom. VI, pag. 132, édit. de 1817.).

ΣΕΛΙΑ. 330, στ. 1, Σκεπαζομένοις.] Ἐκ τῶν Χρησομαδεῶν (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 404), ΑΤ, Σκεπαζόμενον.—Στ. 2, Θυσίας.] ΔΓ (ἀρείνων ἴσως), Θέας.—Στ. 4, Ἄλλοσε ἄλλοι τρέπονται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄλλως δ' ἄλλοι τρέπονται. Ἴσως ὀψώτερον ἂν ἔγραφα, Ἄλλοτε δ' ἄλλη τρέπονται, ἢν εἴη τρίτη χρόνου σημειώσις, πρὸς τὸ, Ποτὲ μὲν... ποτὲ δέ.—Στ. 11, Τυγχάνοντα.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τυγχάνοντα.—Στ. 14, Καὶ τὸ τῶν Ἀρίων.] Γράφε ἀναπληρῶν τὰ ἐξέφρηκῶτα τυπογράφων ἀδελφία, Καὶ τὸ τῶν Μαρτυανῶν, καὶ τῶν Ἀρίων.

ΣΕΛΙΑ. 331, στ. 9, Καὶ οἱ ὀρμηθέντες.] Ἐκ ΔΓ προσεληφκ τὸ ἄρδρον.—Στ. 14, Διατείνουσι.] ΗΔ (τυνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ μεταφράσει extenduntur), ΑΤ, Διαμίνουσι.—Ἀρία.] Αποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφήν, ΑΤ (τυπογραφικῶς, ὡς εἶοικεν, ἡμαρτημένου), Ἀσία.—Στ. 16, Ἀρίων.] Ἐν τῶν ἀντιγράφων φέρεται Ἀριανῆς. Ἴδε τὰς Γαλλ. σημειώσ.

ΣΕΛΙΑ. 332, στ. 9, Καὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸ τῶν.—Στ. 18, Φεύγει.] ΗΔ, ΑΤ, Φεύγει.—Στ. 23, ἰδρύνθη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἰδρύθη.—Στ. 24, Μεζόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεζῶν.

ΣΕΛΙΑ. 333, στ. 5, Πληκτικίωνων.] Ἰσ.γρ. Διαπληκτικιομένων.—Στ. 8, Περὶ ὧν.] Ἴσως κἀνθάδε ἐνικῶς (καθ' ἅπερ ἔφην ἀνωτέρω, σελ. 241) γραπτέον, Περὶ οὔ.—Στ. 12, Ἀράξην.] Ἐκ

ΔΓ, ΑΤ, Ἄραξον. Ὁ δ' ἀρχαῖος μεταφρασῆς, Ἄραγον (Aragum) ἠρμήνευσεν. Ἴδε τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 14, Τὴν ἄλλην.] Ἡ διαγραφτίον ταῦτα (ἄπερ οὐδ' ἢ τοῦ Εὐλάνθρου μεταφρασις ἠρμήνευσεν), ἢ τρεπτίον εἰς τὸ Τὴν μεγάλην.—Στ. 18, Τὴν φαρέτραν ἐξαρτήσας φανεράν ἐκ τῆς ἀμάξης, μίγνυται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν φαρέτραν ἐξερτήσας ἐκ τῆς ἀμάξης, φανερώς μίγνυται.—Στ. 20, Μετὰ προβατείων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μετὰ τῶν προβατείων.

ΣΕΛΙΑ. 334, στ. 14, Αὐθέκασος μὲν καὶ σκαιὸς καὶ ἄγριος.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐθέκασος μὲν, σκαιὸς δέ, καὶ ἄγριος. ΔΓ, Αὐθέκασος μὲν, σκαιὸς, καὶ ἄγριος.—Στ. 18, Ἀτάσιοι.] ΔΓ, Ἀτάσιοι. Ὁ Κασωδῶν τρέπειν παρήνει εἰς τὸ Αὐγάσιοι· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τρεπτίον εἶναι εἰς τὸ Ἀπασιάκαι. Δηλοῖ δ', οἶμαι, τοῦτο καὶ τὰ ἐπόμενα, Εἰς τοὺς Ἀπασιάκας ἐχώρησε.

ΣΕΛΙΑ. 335, στ. 11, Βάκτραν.] Ἐθλυκῶς ἐνθάδε, ἦν ἐν τοῖς ἐξῆς οὐδετέρως, Τὰ Βάκτρα, φήσει.—Στ. 17, Δράγγη.] ΗΔ, ΑΤ, Δραγγῆ.

ΣΕΛΙΑ. 336, στ. 1, Διὰ τούτων δρόμῳ διεξίασι τὴν ἑαυτῶν οἱ βασιλεῖς, ὄχλον οὐ δυναμένης τρέφειν τῆς χώρας.] ΗΔ, ΑΤ, Διὰ τοῦτο δρόμῳ διεξίασι τὸν ἑαυτῶν οἱ βασιλεῖς ὄχλον, οὐ δυναμένης τρέφειν τῆς χώρας. Ὁ νοῦς, Διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς Παρδυαίας, οἱ βασιλεῖς σπουδῆ καὶ συντόμως διέρχονται τὴν ἑαυτῶν χώραν [ὅποτε διὰ τῆς Παρδυαίας ὁδεύειν αὐτοὺς συμπίσει]· διότι οὐ δύναται τρέφειν ὄχλον.—Στ. 4, Χωρηνή.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Χωρηνή.—Σχεδὸν δέ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δ' ἔτι.—Στ. 7, Ράγας.] Ἀνεβίβασα τὸν τόνον ὧδέ τε κὰν τοῖς ἐξῆς, ἀκολουθήσας Στεφάνῳ τῷ Βυζαντίῳ, ΑΤ, Ραγὰς.—Στ. 18, Πρὸς ἄλλοις.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πρὸς ἀλλήλους.

ΣΕΛΙΑ. 337, στ. 7, Πρὸς ἡγεμονίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.—Στ. 17, Παραλείψομεν.] ΔΓ (ἴσως ἀμείνων), Παραλείψομεν.—Στ. 19, Εὐγενῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Συγγενῶν.—Τὸ δὲ σοφῶν καὶ Μάγων.] Ἰσ.γρ. Τὸ δὲ Μάγων, διαγράφοντας τὰς ἐν μέσῳ λέξεις· τὸ γὰρ Σοφῶν, ἐξηγήσας ἔοικεν εἶναι προσγεγραμμένη τῷ Μάγων. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τῇ Περσῶν διαλέκτῳ ὁ Μάγος, καθάπερ ἐπὶ συλλογισμοῖς καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Α, σελ. 29 καὶ Μέρ. Γ, σελ. 127).—Στ. 20, Καθίσασθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Καθίσησιν. Τὸ ἀπαρέμφατον δ' ἐξέφρασαν καὶ οἱ μετα-

φρασαι. Τὸ προηγούμενον, Ἐξ ὧν, ἀντὶ τοῦ Ἰφ' ὧν ἐκδεκτόν, ἐν' ἧ' ὁ νοῦς, ὅτι ὑπὸ τῶν δύο συνεδρίων, τοῦ τε τῶν εὐγενῶν καὶ τοῦ τῶν Μάγων ἐψηφίζοντο οἱ βασιλεῖς.

ΣΕΛΙΑ. 338, στ. 2, Ὅμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ἸΝΟΠΙΠΤΟΥΣΑΝ Τῷ Ὄρει Τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν.] ΗΑ (ἀμφίβολος), ΑΤ, ... ΚΑΙ ΤΗΝ ἸΠΟΣΤΑΣΑΝ Ὄρει Τῷ κ. τ. λ. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 6, Ἰποπεπτωκυῖα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιπεπτωκυῖα.—Στ. 12, Ἀρτακάνα.] Ἐκ τοῦ Ἀμμιανοῦ (κγ', 6), ΑΤ, Ἀρτάκανα.—Στ. 20, Τὸν δὲ βότρυν δίπηχυν.] Ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 94) εἶρηκε.

ΣΕΛΙΑ. 339, στ. 1, Τῆς τε Ἀριανῆς.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληθα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 2, Ἀρτεμιτηνός.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀρταμιτηνός.—Στ. 5, Τὰ μὲν.] ΗΑ, ΑΤ, Τὰ μὲν γάρ.—Στ. 7, Τὴν τε Σαραόσου.] Ἐκ ΔΓ (ἣν φέρει καὶ τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον), ΑΤ, Τὴν τε Τεσσαριόσου.—Στ. 14, Δάραψα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δάραψαν.—Στ. 17, Εὐκρατίδαν.] Ἐγγραφα θωρικῶς, κατὰ φέρεται ἀνωτέρω (σελ. 337), ΑΤ, Εὐκρατίδην.

ΣΕΛΙΑ. 340, στ. 1, Κυσὶν ἐπίτηδες πρός.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντας καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Κυσὶν, ἐπίτηδες δὲ πρός.—Στ. 9, Καὶ δὴ διαπορεῖν ἌΞΙΟΝ, ἩΝΙΚΑ Ἀλέξανδρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ δεῖ διαπορεῖν, ἡνίκα Ἀλέξανδρος. Ἐτέρα ΔΓ, ... ἄξιον ἦν, ἡνίκα Ἀλέξανδρος.—Στ. 11, Εἰπεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποιεῖν.—Στ. 12, Παρ' αὐτοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρ' αὐτοῦ. Ἴσως δὲ ἡ γραφή τοῦ ὅλου χωρίου τοιαύτη ἦν, Καὶ δὴ διαπορεῖν ἌΞΙΟΝ ἩΝ, Εἰ ΚΑΙ Ἀλέξανδρος κ. τ. λ.—Στ. 21, Ἐν αὐτῇ τῇ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖθηκα τὴν ἀνωθυμίαν.

ΣΕΛΙΑ. 341, στ. 13, Διαρρέει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαρρῆειν.—Στ. 15, Τὸν Ωχον.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληθα τὸ ἄρθρον.—Στ. 20, Ἐχον τό.] ΗΑ, ΑΤ, Ἐχοντα τό.—Στ. 21, Καὶ εἰς μὲν τὴν.] Διαγραπτέος μοι δοκεῖ εἶναι ὁ δεύτερος τῶν συνδέσμων· οὐ γὰρ ἀνταποδίδοται πρὸς τὸν ἐχόμενον Δέ. Ἴσως δὲ καὶ τὸν πρῶτον χρὴ διαγράψαι.

ΣΕΛΙΑ. 342, στ. 4, Τὰ ἘΞΩ τοῦ Ταύρου.] ἘΞΩ, γραπτέον εἶναι ἕτεροι ὑπέλαβον. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 7, Οὐδὲ ἐπὶ τούς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐδὲ περὶ τούς.]—Στ. 9, Στρατιάν.] ΗΑ, ΑΤ, Στρατσίαν.

ΣΕΛΙΑ. 343, στ. 6, Τοῦ μεγίστου τῆς δίκουμένης.] ΗΑ, ΑΤ,

Τῆς μεγίσης οἰκουμένης.—Στ. 13, Ὁ ἐκ τῆς.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου ἄρθρου.—Στ. 27, Τὸν φύντα κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Κρεσφόδου, μῆκετι σωζομένου δράματος, Εὐριπίδου τὰ ἔπη, ἅπερ οὕτω μετέφρασεν ὁ Κικέρων (*Tuscul. I, 48*).

Nam nos decebat cœtus celebrantes domum
Lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
Humanæ vitæ varia reputantes mala;
At qui labores morte finisset graves,
Hunc omnes amicos laude et lætitia exequi.

ΣΕΛΙΑ. 344, στ. 9, Ἰππάριος.] Ἴσως ἐκ τοῦ ὑποχωριστικοῦ τούτου, Ἰππάριον, τὸ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφῆσιν, ἀφαιρέσει τῶν ἀρχικῶν δύο ροιχείων, Φαρίον, καὶ κατὰ συγκοπὴν Φαριν, ἵππον ἀπλῶς σημαίνουσιν ὃν καὶ Φάραν ἀρσενικῶς ἔλεγον. Οἱ δὲ Γερμανοὶ ἀφελόντες τὸ πρῶτον γράμμα, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ ἀντίστοιχον τρεῖσαντες, Pferd καλοῦσι τὸν ἵππον. Ἔτεροι δὲ Ἀραβικοὶ εἶναι βούλονται τοῦ Φαρίου ἢ Φάρα τοῦνομα.—Στ. 14, Ταπύρων.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς γραφῇ τοῦ Στράβωνος), ΑΤ, Ταπυριῶν.

ΣΕΛΙΑ. 345, στ. 2, Τῶδε, ἢ τῶδε τῷ κλίματι.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦδε, ἢ τοῦδε τοῦ κλίματος.—Στ. 11, Χελιδονίας.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς γραφῇ τοῦ Στράβωνος, καὶ Στεφάνῳ τῷ Βυζαντίῳ), ΑΤ, Χελιδονίας.—Στ. 13, Μικρούς.] Ἰσ.γρ. Μακρούς.

ΣΕΛΙΑ. 346, στ. 5, Βασιλεισηνήν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λισηνήν.

ΣΕΛΙΑ. 347, στ. 15, Περιλαμβάνουσαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Περιλαμβάνουσαι.

ΣΕΛΙΑ. 348, στ. 9, Ἀπὸ τοῦ.] Ἰσ.γρ. Ἀπό του, ἐγκλιτικῶς.—Στ. 10, Ἠγεμόνος Ἄτροπάτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄτροπάτου ἡγεμόνος.—Στ. 11, Καὶ ταύτην.] Διαγραφτέον ἴσως τὸν σύνδεσμον, ὃν οὗθ' ὁ τὰς Χρησομαθείας (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 406) συντεταχῶς ἔγραψεν, οὗθ' οἱ Λατίνοι μεταφρασαὶ ἠρμήνευσαν.—Τῆς μεγάλης.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 20, Καὶ μυρίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ κατὰ μυρίους.

ΣΕΛΙΑ. 349, στ. 1, Καπυρωθεῖσιν.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, συνάδουσαν καὶ τοῖς ἀντιγράφοις, ΑΤ, Καταπυρωθεῖσιν. Ἐξί δὲ τὸ Καπυροῦσθαι, κάταξηραίνεσθαι (ἐφ' ἧς ἐννοίας ἀνωτέρω, Μέρ. Α, σελ. 257, Στράβων ἐχρήσατο τῇ λέξει), κατεσθίεσθαι, κκαταδιβρώσκεσθαι. Καὶ ἴσως ἐντεῦθεν ἐστὶ διορθοῦν καὶ τὸν Ἠσύχιον

« Κραμβαλίζουσι, καπυρίζουσι, ΚΑΤΑΣΕΪΟΥΣΙΝ » γράφοντας ΚΑΤ-ΕΣΘΙΟΥΣΙΝ. Δέγει δ' ὁ αὐτὸς Ἡσύχιος, « Κραμβάλεις, ξηρὸς καὶ » καπυρός. — Στ. 3, Περικόπτονται.] Κλέπτονται, συλαγωγούνται, λεηλατοῦνται. ὅθεν καὶ « Περικόπται, κλώπες » παρὰ τῷ Φωτίῳ. — Στ. 10, Οὐέρα.] ΗΔ, ΑΤ, Οὔερα. — Στ. 16, Ἄλλα εὐδαίμονα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄλλ' εὐδαίμονα. — Στ. 25, Ἄριανῶν.] Ἀρμενίων, εἵκαστε γραπτέον εἶναι ὁ Δουδειλῆς. Μῶν Ἀλθανῶν; οὐς ἀνωτέρω (σελ. 318) ἐξ μυριάδας ἀνδρῶν ὀπλίζειν εἶρηκε.

ΣΕΛΙΑ. 350, στ. 3, Ὅν ἐκείνος.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ὅν, ὡς εἰκὸς, ἐκείνος. — Στ. 8, Σταδίων ἐποίησε, πλέον.] Ὁ κακῶς ἐσίχθη ὑπὸ τῶν τυπογράφων, ζιζίσσω, Σταδίων, ἐποίησε πλέον. — Στ. 15, ἮΝ τὰ Ἐκβάτανα... χειμάδιον τοῖς Πέρσαις. Ὁμοίως ΔΕ ΚΑΙ τοῖς ἐκείνους κ. τ. λ.] Κενὸν κατέλιπον τόπον μετὰ τὸ Ἐκβάτανα, δηλώσαι βουλόμενος τὸ κολοβὸν τοῦ χωρίου. Αὐτὸς γὰρ ὁ Στράβων μικρὸν ἀνωτέρω (σελ. 348) εἶρηκε τοὺς βασιλεῖς θεριζέειν μὲν ἐν Ἐκβατάνοις, χειμάζειν δὲ ἐν Σελευκείᾳ· ταῦτ' οὖν τοῦτο ἐρεῖ καὶ μετ' ὀλίγα (ἐν τῷ τέλει τῆσδε τῆς σελίδος), καὶ τρίτον αὖθις ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 167) φήσει, ὅτι τὴν πλησίον Σελευκείας Κτησιφῶντα χειμάδιον ἐποιούντο οἱ βασιλεῖς τῶν Παρθυαίων. Ἡ τοίνυν οὕτω χρῆ πληροῦν τὸ κενόν, « Ἦν τὰ Ἐκβάτανα [θερινὸν βα- » σίλειον, ἢ δὲ Σελεύκεια] χειμάδιον τοῖς Πέρσαις. Ὁμοίως δὲ καὶ » τοῖς ἐκείνους κ. τ. λ. », ἢ μικρὰ τινα μεταποιούντας, οὕτω γρά- φειν καὶ ζιζειν, « ἮΝ τὰ Ἐκβάτανα τοῖς Πέρσαις, ὁμοίως ΚΑΙ τοῖς » ἐκείνους καταλύσασσι Μακεδόσι, τοῖς τὴν Συρίαν ἔχουσι, καὶ » νῦν ἔτι τοῖς Παρθυαίων βασιλεῦσι τὴν αὐτὴν παρέχεται χρεῖαν » τε καὶ ἀσφάλειαν. » — Στ. 19, Παρθυαία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρ- θυαίων.

ΣΕΛΙΑ. 351, στ. 3, Τούτοις τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούτοις δέ. — Στ. 8, Τῷ Ζάγρω.] Ἀρσενικῶς, καθάπερ ὠνόμασεν ἀνωτέρω (σελ. 349), Ὁ Ζάγρος· εἶρηκε δὲ (σελ. 347) καὶ τὸ Ζάγριον ὄρος. Πολύ- βιος δὲ (ἐ, 44) τὸ Ζάγρον αὐτὸ καλεῖ· οὐ καὶ τὴν λέξιν ἱφίσσω μοι παραθεῖναι μικρᾶς χρήζουσιν διορθώσεως, « Προβεβλημένη τὸ » Ζάγρον ὄρος· ὃ τὴν μὲν ἀνάβασιν ἔχει πρὸς ἑκατὸν στάδια, ΔΙΑ- » ΦΟΡΑΣ δὲ καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχον ἐν αὐτῷ, διέζευκται κ. τ. λ. »· γραπτέον γὰρ, οἶμαι, ΔΙΑΦΥΛΑΣ, ὅπερ ἐστὶ διατομάς, διασχίσεις. — Στ. 12, Ἀπάμεια ἢ πρὸς Ράγαίς, καὶ αὐτὴ Ράγα.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δ' ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀπάμεια, καὶ ἡ πρὸς Ράγαίς καὶ αὐτὴ

Ράγεια.—Στ. 15, Ἄρτεμιτηνός.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἄρταμιτηνός.

ΣΕΛΙΑ. 352, στ. 6, Οὐ πολὺ.] Ἐξ ΕΔ ἢ προσθήκη τῆς ἀρνήσεως.

ΣΕΛΙΑ. 355, στ. 1, Σεβασμὸς Θεοκρεπῆς κ. τ. λ.] Ὡς καὶ Θεὸν ἐπονομάζειν τὸν βασιλέα· διὸ καὶ Αἰσχύλος (Πέρσ. 155) χορὸν παράγει τῶν ἐν τῆς βασιλείοις προκυλινδουμένων κολάκων, λέγοντα πρὸς τὴν γυναῖκα Δαρείου, μητέρα δὲ Ξέρξου,

Θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, Θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς.

—Στ. 16, Καὶ τοῦ μὲν.] Ἐκ ΔΓ, ἢ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου.—Στ. 26, Ὀρείοις· μᾶλλον δὲ τὸ τοῖς βασιλευσι.] Ἰσ.γρ. Ὀρείοις μόνον (ἢ μόνοις)· καὶ τὸ τοῖς βασιλευσι. Τὸ γὰρ Μᾶλλον οὐδ' ὁ ἀρχαῖος Λατῖνος μεταφρασῆς ἠρμήνευσε.

ΣΕΛΙΑ. 354, στ. 2, Ἐλάττους... συμφορὰν ἠγείσθαι.] Οὐχ οὕτως ἐκδεκτικόν, ὥσπερ εἰ παρὰ τοῖς αὐτοῖς αἰὶ καὶ οἱ ἄνδρες πολλὰς εἶχον γυναῖκας, καὶ πολλοὺς αἰ γυναῖκες ἄνδρας· ἀλλὰ παρ' οἷς μὲν, πολέμοισι πρὸς τοὺς ὁμόρους, συνέβαινε πλείους πεσεῖν, τῶν περιγενομένων ἕκαστος ἐπάναγκας πολλὰς ἐλάμβανε γυναῖκας· παρ' οἷς δὲ πολέμοιοι ἐπιδραμόντες πλείους ἀπήγον αἰχμαλώτους, ἕκαστη τῶν περιλειμμένων διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην πολλοῖς ἀνδράσιν ἐμίγνυτο (ἴδε τὸν Ἄγγλον Paley, *Moral and political philosophy*, vol. I, pag. 319).—Στ. 7, Φωχθέντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φρυχθέντων.—Στ. 9, Θηρείοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θηρίοις.

ΣΕΛΙΑ. 355, στ. 18, Τοῦ Ταύρου τε καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τοῦ ΤΑΥΡΟΥ τε, καὶ τοῦ Εὐφράτου Μεσοποταμίας. Ὁ δὲ Δουδεῖλης καὶ ἈΝΤΙΤΑΥΡΟΥ δεῖν γράφειν ᾤετο.—Στ. 21, Γορδωνήνην.] ΗΔ (καταχωρισθεῖσα πάλαι ἐν ταῖς εἰς τὸν Πλουτάρχ. Ἀλέξανδρ. σημειώσ. Μέρ.-Α, σελ. 426), ΑΤ, Γοργοδυληνήν. Παράξες τούτοις τὰ ἀνωτέρω (σελ. 347), ἐν οἷς ἔλεγεν, ὅτι μέρος τι τοῦ Ταύρου Γορδουαῖα ὄρη ἐκαλεῖτο, ἐν οἷς ἦν καὶ τὸ Μάσιον ὄρος, ὅπερ ἐξαιρόμενον ἐπὶ πλείον ἐποίει τὸν Νιφάτην.—Στ. 24, Παρατείνει.] Ἰσ.γρ. Παρατείνων.

ΣΕΛΙΑ. 356, στ. 16, Κατὰ τὰς ὑπερβολὰς Τῶν ὄρων πολ- λάκις καὶ συνοδίας ὅλας ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι.] ΗΔ, ΑΤ... ὅλας κατὰ τὰ ὄρη ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, συνάδουσαι τισι τῶν ἀντιγράφων, ἔφερον... ὅλας Τῶν ὄρων ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι. ΔΓ (δίχα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης λέξεως)... ὅλας ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι.

Ἡ τοίνυν γραπτέον... ὅλας Ἐμπορίων ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι, καθάπερ διώρθωκα ἐν ταῖς Χρησομαθίαις (Μέρ. Γ, σελ. 408), ἡ ἄνωθεν ἀρξαμένους, Κατὰ τὰς ὑπερβολάς, τῶν Ἐμπορίων πολλάκις καὶ συνοδίας ὅλας ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι. Ἐμπορίων συνοδία εἰσὶ τὰ Τουρισὶ καλούμενα Κιρβάνια. — Στ. 21, Ἀνορύττεσθαι τε καί.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου. — Στ. 23, Χρησὸν ὕδωρ, ὡς ἐν ΧΙΤΩΝΙ.] Ἐγραψα ἄν, εἰ μὴ τὸ ἐξῆς Χιτώνων ἐκάλυε, ΧΙΩΝΙ, ἐν ᾗ ὁ νοῦς, Χρησὸν ὕδωρ, ὅσον ἐνδέχεται χρῆσθαι εἶναι τὸ ἐν χιόνι ὕδωρ.

ΣΕΛΙΑ. 357, στ. 12, Ἀκλισηνῆν.] Γράφε, Ἀκλισηνῆν. — Στ. 19, Τὸ τεῖχος.] ΔΓ (ἀμείνων) Τοῦ τείχους. — Στ. 22, Ἀρταουάσδου.] ΗΔ (ἵνα συμφωνῇ τῇ ἀνωτέρω, σελ. 350, γραφῇ), ΑΤ, Ἀρταβάσδου. — Στ. 24, Ἀρταγήρας.] Πληθυντικῶς, ἀπ' εὐθείας τῆς, Ἡ Ἀρτάγηρα.

ΣΕΛΙΑ. 358, στ. 7, Κυανέα μεθερμηνευθεῖσα.] ΗΔ, ΑΤ, Κυανεανὴ ἐρμηνευθεῖσα. Εἶρακε δ' ἀλλαγῶ (Μέρ. Α, σελ. 284), « Τοῦτο δὲ μεθερμηνευθὲν Νοθουμκάμουμ λέγεται. » Καὶ αὖτις (Μέρ. Γ, σελ. 159), « Καὶ τοῦνομα μεθερμηνευθὲν ἐς Καμήλου » οἶκος. — Στ. 10, Ρήττει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ρύπτει. — Στ. 13, Διὰ τὴν οὐξύτητα... Τίγριν καλούντων τὸ τόξουμα.] Τίρ οἱ Πέρσαι νῦν καλοῦσι τὸ βέλος τοῦ τόξου. Τοιοῦτον δὲ τι ἐμφαίνει καὶ ὁ Ἡσύχιος, λέγων, « Τίρη τὸ ἐξῆς Πέρσαι. » — Στ. 24, Καὶ ἐν τοῖς.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΑ. 359, στ. 3, Ἀνεώχθη.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνήχθη. Εἶρακε δὲ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 116) « Μίταλλον ἀνέωξαν. » — Στ. 9, Μιθριακοῖς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μιθρακηνοῖς. Εἰς τὸ ζῆσθαι τῷ Μίθρα, οὗ ἡ ἑορτὴ ἐκαλεῖτο, τὰ Μιθριακά. — Στ. 15, Καὶ τῆς δυνάμεως τῆς χώρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τῆς χώρας τῆς δυνάμεως. — Στ. 16, Τῷ Ἀρταουάσδου.] Ἐπανόρθου τὸ τυπογραφικὸν σφάλμα, γράφων, Τῷ πατρὶ τοῦ Ἀρταουάσδου. — Στ. 19, Ἰπάρχω δέ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπάρχω δέ. Ἴσως δὲ καὶ διαγραφτέον ὅπως ἀμφοτέρω παρὰ γὰρ τῷ Πλουτάρχῳ (Πομπ. § 33) οὐδέτερον εὑρηται, λέγοντι, « Στρατιώτῃ » μὲν ἡμίμναιον, ἑκατοντάρχη δὲ μνᾶς δέκα, χιλιάρχῳ δὲ τάλκτον. » Σκόπει δὲ καὶ, ὅτι ἀντὶ τῶν παρὰ Στράβωνι Πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν δραχμῶν, ὁ Πλουτάρχος, ἡμίμναιον εἶρακεν (ὁ δύναται δραχμᾶς πενήκοντα) ὅθεν οἶμαι καὶ παρὰ τῷ Στράβωνι γραπτέον εἶναι, Πεντήκοντα δραχμᾶς, διαγράφοντας τὸ ἐπόμενον, Καὶ ἑκατόν.

ΣΕΛΙΑ. 360, στ. 6, Κυρσίλον.] Ἴσως, Μυρσίλον, ὡς ὑπονοεῖν

παρέχει ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστῆς, παρ' ᾧ Mysilius Μυσίλιος (τυπογράφων ἴσως ἀμαρτία) γέγραπται. Εὐρηται μέντοι καὶ τὸ διὰ τοῦ $\bar{\chi}$ κύριον Κυρσίλος παρὰ τῷ Δημοσθένει (Περὶ Στεφάν. σελ. 296).—Στ. 12, Θειταλικούς.] ΗΔ (ἦν καὶ ἕτεροι ὑπενόησαν), ΑΤ, Αἰτωλικούς.—Στ. 18, Μίμησιν, τὴν τῶν ὑποκριτῶν διασκευὴν.] ΗΔ, ΑΤ, Μίμησιν' τὴν τῶν ὑποκριτῶν δὲ διασκευὴν.—Στ. 21, Κατεσκεύασαν.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει), ΑΤ, Κατέσκαψαν.

ΣΕΛΙΑ. 361, στ. 1, Καὶ τὸν ἐν Ἀρμενίᾳ δὲ, ἀπό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τοῦτον ἐν Ἀρμενίᾳ ἀπό.—Στ. 14, Οἰκῆσαι.] Ἰσ. γρ. Οἰκίσαι.—Στ. 15, Νίβαρον.] ΗΔ (συνάδουσα ᾧπερ ἀνωτέρω, σελ. 355 προσηγόρευσε αὐτὸν ὀνόματι), ΑΤ, Ἰμβαρων.—Στ. 16, Τὸν Ἀβάριδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν τῆς Ἀβάριδος. Ἐτέρα ΔΓ, Τὸν τῆς Βάριδος.—Στ. 18, Σαραπάρας.] Περσικὸν εἶναι φασὶ τοῦνομα συγκείμενον, ἐκ τοῦ Σάρα, ὃ ἐστὶ κεφαλὴ, καὶ τοῦ Πάρχ, τοῦ σημαίνοντος τὸ χωρίζειν ἢ ἀπομερίζειν.—Οἶον κεφαλοτόμους.] Διαγραπτέον ἴσως τὰς δύο ταύτας λέξεις, ἵνα μὴ δις ταῦτά λέγη.—Στ. 20, Περισκελισάς.] ΔΓ, Περισκυθισάς. Καὶ τοῦτο μὲν ἂν εἴη, ἀποδειροτόμους· οἱ δὲ Περισκελισαὶ (ἦν γνησίαν εἶναι οἶμαι γραφὴν) εἰσὶν, οὓς οἱ Γάλλοι coupe-jarrets καλοῦσι.

ΣΕΛΙΑ. 362, στ. 12, Ἀρτάνης.] Γραπτέον Ἀρσάκης· κατὰ φέρεται παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ (λίξ. Σωφηνή), τοῦτο παρατιθεμένῳ Στράβωνος τὸ χωρίον.—Στ. 23, Τῆς Ἰθρηίας.] Γραφὴ προδήλως ἡμαρτημένη, περὶ ἧς ἐπιθεὶ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.

ΣΕΛΙΑ. 363, στ. 16, Ἡρόδοτος λέγει.] Ἐπιθεὶ τὸν Ἡρόδοτον (α, 93)· Προσφυεστέρως μέντοι τὸ περὶ τῶν Βαβυλωνίων γυναικῶν ἰσορούμενον παρὰ τῷ αὐτῷ Ἡρόδωτῳ (α, 199) ἐνθάδε ἂν ὁ Στράβων παρεβαλε.

BIBLION ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΑ. 365, στ. 2, Μεταβολάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰς μεταβολάς.—Στ. 7, Ἐποικησάντων.] ΗΔ, ΑΤ, Μετοικησάντων.

ΣΕΛΙΑ. 366, στ. 22, Ἡρόδοτος... καλεῖ.] Κατ' ἀρχὰς τῆς ἰσορίας (α, 6).

ΣΕΛΙΑ. 367, στ. 4, Ἡ Ἐπίκτητος.] Ἐλλειπτικῶς τοῦ Φρυγία, ἢ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 380, 409 καὶ 414) καὶ Ἐφ' Ἑλλησπόντῳ

Φρυγίαν, καὶ Ἑλλησποντιακὴν Φρυγίαν καλεῖ.—Ἑλλησποντία.]
Ἡ περὶ Ἄστυον χώρα.

ΣΕΛΙΑ. 368, στ. 7, Σωφνήν.] Πιθανῶς ὁ Γερμανὸς ἐκδότης γραπτέν
εἶναι ὑπενόησε, Σωφνήνῳ, κατ' ἐθνικὸν τύπον, ἐν ᾗ ὁ ἠγεμὼν τῆς
Σωφνήνης καλουμένως χώρας, οὐπὲρ ἐμνημόνευσεν ἀνωτέρω (σελ. 362).

ΣΕΛΙΑ. 369, στ. 2, Μᾶς.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΗΔ, ΑΤ, Κόμανα.
Ἐπιθετὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—
Στ. 2, Μέντοι τὸ τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ πρῶτον ἄρθρον.—
Στ. 14, Κόμην... ἀφ' ἧς καὶ τοῦνομα τῇ πόλει.] Τὸ Κόμανα κα-
λεῖσθαι.—Στ. 20, Καθαρόν ἐσι.] Τῶν κριτικῶν τις γράφειν παρήντι,
Καθοροῶν ἐσι, καθάπερ ἠρμήνευσα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει καὶ
διώρθωκα ἐν ταῖς Χρησομαθειαῖς (Μέρ. Γ, σελ. 409).—Στ. 23,
Βαπτίζεσθαι αὐτό. Τῷ δὲ βάθει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βαπτίζεσθαι
ἀπλήτερον δὲ βάθει.

ΣΕΛΙΑ. 370, στ. 8, Ὄχετῶ πλατεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄχετου πλά-
τει. Τὰς δ' ἐπὶ τέλει τοῦ ζήχου τέσσαραξ λέξεις, Μῆκος περὶ χι-
λίους σαδίους, προσθεῖναι δεῖν ἔγνω ἐκ τῶν Χρησομαθειῶν
(Μέρ. Γ, σελ. 410).—Στ. 13, Κελικίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κελίκων.
—Στ. 15, Ἔσεται κ. τ. λ.] Ταῦτά ταῦτα παρίσθετο καὶ ἐν ταῖς
πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 68).—Στ. 20, Πρότερον, Οὔτω, ὡς ΝΥΝΙ,
πρόσγειον οὔσαν.] ΗΔ, ΑΤ, Πρότερον Οὔτω, ΝΥΝΙ πρόσγειον
οὔσαν. Τῶν πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεων, αἱ μὲν φέρουσι, Πρότε-
ρον, Οὔτω ΝΥΝΙ πρόσγειον οὔσαν, αἱ δὲ, Πρότερον Εἰπε,
ΝΥΝΙ πρόσγειον οὔσαν. Καὶ ἕως ἀμείνων αὕτη ἡ γραφή. Ἐσι δὲ
καὶ συντομωτέρας γράφειν, Πρότερον, Οὔτχ, ὡς ΝΥΝΙ, πρόσ-
γειον οὔσαν.—Στ. 22, Δακηνου, λειπομένη μὲν.] Ἐξ ΕΔ (πλὴν
οὐπὲρ αὐτὸς προσέθηκα συνδέσμου), ΑΤ, Δακίη, οὐ λειπομένη.

ΣΕΛΙΑ. 371, στ. 5, Οὐδ' αἰ ἄλλαι δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ αἰ
ἄλλαι.—Στ. 8, Καρμάλας.] ΗΔ, ΑΤ, Κάρμαλος. Δηλοὶ δὲ τὴν
κλίσιν ἢ τε μικρὸν ἀνωτέρω δοτικῇ, καὶ ἢ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 374)
γενικῇ.—Στ. 13, Βασιλείου καὶ πόλεως.] ΗΔ, ΑΤ, Βασιλείου καὶ
πόλεως· ἔτι δ' ἔτι γράφειν, (καθὰ φέρεται ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων),
Βασιλείου πόλεως, ἀσυνδέτως.—Στ. 14, Ὄρων τῶν Λυκαονικῶν τὰ
Γαρσάουρα, κομόπολις λέγεται δ' ὑπάρξει.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄρων τῶν
Λυκαονικῶν τὰ γὰρ Σαύηρα κομόπολις ΛΕΓΕΤΑΙ ὙΠΑΡ-
ΞΑΙ. Ἐπιθετὰ διὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 23,

Ἰποπεπτωκυῖαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰποσπεπτωκυῖα.—Στ. 25, Καλεῖται δὲ καί.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ δευτέρου συνδέσμου.

ΣΕΛΙΑ. 372, στ. 1, Τετειχισμένη.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ μόνου ἀντιγράφου, ΑΤ, Τετειχισμένῳ.—Στ. 27, Μεσὰ βόθρων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μεσὰ βάραθρα.

ΣΕΛΙΑ. 373, στ. 18, Πλαταμώνες.] Ἐπιθετὰ ἀνωτέρω (σελ. 141) σημειωθέντα μοι περὶ τῆς λέξεως.

ΣΕΛΙΑ. 374, στ. 4, Ἡρκα.] Γράφε, Ηρκαν (ἀπὸ τῆς εὐθείας, Ἡ Ἡρκα), καθὰ φέρεται ἐν τισιν ἀντιγράφοις.—Στ. 8, Χωρίον πρὸς κατοικίαν ὄν, μάλιχα.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει), ΑΤ, Χωρίον, ὃ πρὸς κατοικίαν μάλιχα. Ἐς δὲ καὶ οὕτω διορθοῦν, Χωρίον ὄν πρὸς κατοικίαν, μάλιχα.—Στ. 13, Ἀσφάλειαν ΑΥΤῶΝ τε καὶ τῶν σωμάτων ΚΑΙ ΤῶΝ ΧΡΗΜΑΤῶΝ εἶχον ἐν τοῖς φρουρίοις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀσφάλειαν ΤΗΝ ΑΥΤῶΝ τε καὶ σωμάτων ΕΚ ΤῶΝ ΕΡΥΜΑΤῶΝ εἶχον, τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις. Τῶν ἀντιγράφων ἐν μὲν τισὶ λείπει τὸ πρῶτον ἄρθρον, ΤΗΝ· ἐν ἑτέροις δὲ τὸ ΕΚ ΤῶΝ ΕΡΥΜΑΤῶΝ (ὅπερ αὐτὸς τρέπειν δεῖν ἔγνω εἰς τὸ ΚΑΙ ΤῶΝ ΧΡΗΜΑΤῶΝ)· ἄλλα δὲ φέρουσι, Καὶ σωμάτων εἶχον τὸ ἐν φρουρίοις· τινὰ δὲ καὶ τὸ πρὸ τοῦ Φρουρίοις ἄρθρον παρέλιπον.—Στ. 21, Νομωδόν.] Ἰσ.γρ. Νομωρόν, τουτέστι νομοφύλακα, καθάπερ εἶκασα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι.

ΣΕΛΙΑ. 375, στ. 8, Μόλις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ μόλις. Παράδες τούτοις ἄπερ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 95) εἶρηκε περὶ τῆς Βγαδαονίας.—Στ. 9, Γαρσαούρα.] ΗΔ, ΑΤ, Γαρσαυρίαν. ΔΓ, Γαρσαυίρα : Σάργαυσα. Ὁ δὲ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστὴς Garsauram, ὃ ἐστὶ Γαρσαούραν. Καὶ τὰ μὲν Γαρσαούρα ἢ Κωμόπολις ἐστίν, ἧς ἀνωτέρω (σελ. 371) ἐμνημόνευσε, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 47) μνημονεύσει. Ἡ δὲ Γαρσαυρία (εἴ γε προαιροῖ τὴν ἐκδεδομένην γραφὴν), ἣν ὁ Πτολεμαῖος Γαρσαουρίαν καλεῖ, εἴη ἂν ἡ χώρα, ἣ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 367) Γαρσαυρίτις ὀνομασθεῖσα τῷ Στράβωνι.—Στ. 12, Ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰθηρικῇ.] Ἄμεινον ἂν ἐπράξετο, Ἐστὶν αὐτῇ καὶ τῇ Ἰθηρικῇ.—Στ. 16, Εὐρέσθαι.] Ἰσ.γρ. Εὐρῆσθαι.—Στ. 18, Ἐμφεροῦς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐμφερῆς. Ἐτερος δὲ τις τῶν κριτικῶν, μεταποιῶν τὸ προηγούμενον, Λίθου λευκοῦ, εἰς τὸ Λίθους λευκοῦς, ἔγραψεν Ἐμφερεῖς.—Στ. 19, Ἄλλος.] Ἀποκατέθησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ἄλλως.—Δ' εἰς τὰς διόπτρας.] ΗΔ, ΑΤ, Δὲ τὰς διόπτρας. Ὁ δὲ Σαλμάσιος

ᾧτο θεῖν γράφειν, Δέ ταῖς διόπτραις ἕτερος δέ τις, Δέ εἰς διόπτρας.

ΣΕΛΙΑ. 376, στ. 1, Καί φιλίας.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 4, Αὐτῷ τε καὶ τῷ ἔθνει.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ αὐτῷ τε τῷ ἔθνει.—Στ. 12, Προιλθὸν τὸ γένος.] ΗΔ, ΑΤ, Προελθόντος τοῦ γένους.—Στ. 13, Οὐδὲν ΠΡΟΣΗΚΩΝ αὐτοῖς.] Οὐκ ὦν συγγενῆς τοῖς Καππάδοξιν. Ἐν τισι μέντοι τῶν ἀντιγράφων φέρεται, ΠΡΟΞΗΚΩΝ· ἀντί δὲ τῆς πληθυντικῆς ἀνωθυμίας ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφρασῆς εἴρηκεν illi, ὃ ἐστὶν Αὐτῷ. Καὶ οὗτος μὲν κακῶς ἐξεδέξατο ἐπὶ τοῦ, Οὐδὲν προσήκων τῷ Ἀριοβαρζάνῃ ὁ Ἀρχέλαος. Ἡ δ' οὖν ἀρχαία γραφή ἔοικεν εἶναι, Οὐδὲν προσήκων αὐτῷ, κατ' αἰτιατικὴν τὴν καλουμένην ἀπόλυτον· τουτέστι, Κατεστᾶθη βασιλεὺς Ἀρχέλαος, καίπερ οὐδὲν προσηκούσης αὐτῷ τῆς βασιλείας.—Στ. 19, Καὶ τῆς ἐντός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὴν ἐντός.—Στ. 25, Καὶ τὰ μέν.] Εἰ μὴ ἀποδέχη ὃν προσέθηκα πρῶτον σύνδεσμον, γράφε, Τὰ μέντοι, κατὰ φέρεται ἐν ἐνὶ μόνῳ ἀντιγράφῳ.

ΣΕΛΙΑ. 377, στ. 3, Μεταξὺ ΔΕ, ΤῶΝ ΠΑΦΛΑΓΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤῶΝ ΜΕΣΟΓΑΙΩΝ.] Οὕτως τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, πλὴν τοῦ πρώτου συνδέσμου (ΔΕ), ΑΤ, Μεταξὺ δὲ τῶν μεσογαίων. Ἔτεραι ΔΓ, Μεταξὺ τε τῶν Παφλαγόνων τῶν μεσογαίων· Καὶ μεταξὺ τῶν Παφλαγόνων τῶν μεσογαίων. Ὅρθως ἂν γράφοις, γράφων, Μεταξὺ δὲ, τῶν Παφλαγόνων τῶν μεσογαίων ὃ γάρ νοῦς, Μεταξὺ δὲ τῆς χώρας ταύτης, τινὰς τῶν μεσογαίων Παφλαγόνων τοῖς ἀπὸ Πυλαιμένους βασιλεῦσι παρέδωκε. Ἐπιθετὰ τὰ ἐξῆς (σελ. 382).—Στ. 5, Πυλαιμένους.] Τοῦ παρ' Ὀμήρῳ (Ἰλιάδ. β', 851) δηλονότι.—Στ. 16, Πόντου. Ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ προσεχῆ Καλκηδόνι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πόντου Θρακικά· ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ προσεχῆ, Καλχηδόνια.—Στ. 21, Ἐπήρξεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰπήρξεν.—Στ. 23, Καλκηδόνας.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς Λατίνοις μεταφρασταῖς), ΑΤ, Καλχηδόνας.—Στ. 24, Συνέμενε.] Ἰσ.γρ. Συνέμεινε.

ΣΕΛΙΑ. 378, στ. 9, Μοισῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Μυσῶν. Παράβαλε ταῦτα τοῖς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 10-12) εἰρημένοις τῷ Στράβωνι.—Στ. 13 καὶ 20, Μιλησίων... Μιλήσιοι.] Δεῖν γράφειν εἴρηκα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι, Μεγαρέων... Μεγαρεῖς.—Στ. 19, Εἴρηται.] Ἰσ.γρ. Εἴρηκε, Δηλονότι ὁ Θεόπομπος.

ΣΕΛΙΑ. 379, στ. 7, Κρῶμνάν τ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (β', 855).—

Στ. 12, Οὐς ἡμεῖς.] ΗΔ (ἐν τῷ ἐμφῶ ἀντιγράφῳ τοῦ συνδέσμου ὑπὸ τοῦ πρώτου γράψαντος ὀρθῶς παραλειφθέντος, ὁπὲρ δὲ ὑφ' ἐτέρου τινὸς προσεθέντος), ΑΤ, Οὐς καὶ ἡμεῖς.—Προσαγορεύομεν, τὸ τε τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Προσαγορεύομεν' τὸ δὲ τῶν.—Στ. 23, Δομνεκλείου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δομνεκλείου.

ΣΕΛΙΑ. 380, στ. 4, Καὶ ὁ Σαγγάριος.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 9, Ἀπέχεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀποσχεῖν.—Στ. 10, Μικροῦ... καθ' ὅ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μικρόν... καθ' οὐς.—Στ. 19, Τίειόν ἐσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τίειον ἤδη.—Στ. 20, Φιλέταιρος.] Περὶ οὗ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 500) ἐρεῖ πλατύτερον.—Στ. 26, Παφλαγόνων κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (β', 851). Τὸ δὲ Ἡμίωνων ἀγροτεράων τοῦ Ποιοῦ, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν καὶ νῦν πασι γνωρίμων ἡμίονων ἐξεδέξαντο· οἱ δὲ ἕτερόν τι εἶδος ζώου εἶναι μεταξὺ ὄνου καὶ ἵππου, ἐπιχωριάζον τῇ Δαυριά, καὶ καλούμενον, Ἡμίονος Δαυριακὸς γόνιμος (*Mulus Dauricus foecundus*) τοῖς νῦν ζωολόγοις ὁ καὶ πιθανώτερον ἐμοὶ δοκεῖ. Ἐπιθετὸν τὸν ἰσορήσαντα τὰ περὶ τοῦ γονίμου τούτου ἡμίονου Πάλλαν (*Pallas, Premier voyage. tom. V, pag. 426*).

ΣΕΛΙΑ. 381, στ. 2, αἰγιαλῶ.] Γράψε διὰ κεφαλαίου α, Αἰγιαλῶ. Κύριον γὰρ ἐνθάδε, ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 382).—Στ. 9, Τὴν τῆς Τροίας.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ δεύτερον ἄρθρον.—Στ. 15, Ποταμὸς, ὅς, ῥέων... Παφλαγόνων, ἐξίησι.] ΗΔ, ΑΤ, Ποταμὸς, ῥέων... Παφλαγόνων' καὶ ἐξίησι. Ἐπιθετὸν τὸν Ἡρόδοτον (α', 6).—Στ. 21, Τὴν χροᾶν, ΤΟΥΤΩΝ δὲ μὴ, τοιαύτην κ. τ. λ.] ΗΔ ἢ ςίξις (τρεψάντων ἐκ ΔΓ καὶ τὴν δοτικὴν εἰς γεντικὴν), ΑΤ, Τὴν χροᾶν' ΤΟΥΤΟΙΣ δὲ μὴ τοιαύτην. Ὁ γὰρ νοῦς καὶ ἡ συνάρτησις, Ἐπικεκαυμένων τὴν χροᾶν ἐκείνων (τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Σύρον δηλονότι), τούτων δὲ τῶν ἐντὸς τοῦ Ταύρου μὴ ἐπικεκαυμένων τὴν χροᾶν, συνέθη τούτους (τούς ἐντὸς τοῦ Ταύρου) Δευκοσύρους ἐπονομασθῆναι.—Στ. 24, Ἡ δὲ Θεμισκυρά ἐστιν Ἡ τῶν Ἀμισσηνῶν.] Διαγραπτίον, οἶμαι, τὸ δεύτερον ἄρθρον, γράφοντας... ἐσι τῶν Ἀμισσηνῶν.—Στ. 25, Αὕτη δέ.] Ἡ πόλις Ἀμισὸς (καθάπερ ἐκδηλότερον λέγεται ἐν τοῖς ἐξῆς σελ. 394) ὑπονοεῖται δ' ἐνθάδε ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ Ἀμισσηνῶν. Τοῦτο δὲ ἠρμήνευσα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, *Themiscyra... appartient aux Amisènes, qui sont des Leucosyri situés au-delà de l'Halys, ἀκριβέστερον ἂν ἐρμήνευσας οὕτως, The-*

miscyra... appartient aux habitans d'Amisus, qui est une ville des *Leucosyri* situés, etc.

ΣΕΛΙΑ. 382, στ. 8, Περί μὲν δὴ τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ Παφλαγῶνων.] Ἐπιθε ἄπερ ἀνωτέρω (σελ. 377) εἴρηκε, καὶ τὰ ἐκεῖ σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΑ. 385, στ. 9, Ὅς ἔργον οὐκ εἶχ'.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσις ἔργον οὐδὲν εἶχεν. Ἐν δὲ ταῖς Χρησομαθαιαῖς (Μέρ. Γ, σελ. 412) ἐγράφετο, Ὅς ἔργον οὐκ εἶχεν, διορθωσάντων ἡμῶν κατέτι τῇ ἐκθλίψει τῆς τελευταίας τοῦ ῥήματος, ἐν' εἴῃ καθαρῶς ἰαμβικὸν τὸ μέτρον. — Στ. 13, Ἐπῆρχε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπῆρχε. — Στ. 15, Οὐ διά.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδὲ διά. — Στ. 19, Ἐτράφη.] Ἴσως κἀνάθε γραπτίον, Ἐτάφη, κατὰ φέρεται ἐν ταῖς Χρησομαθαιαῖς. Ἐπιθε τὰ περὶ τοῦτου σημειωθέντα μοι (Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώστ. σελ. 4). — Στ. 23, Ναύσαθμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ναύσαθμοι. — Πηλαμυθεία.] ΗΔ (οὐδετέρως ἀπ' εὐθείας τῆς Πηλαμυθείον), ΑΤ, Πηλαμύθια. Τὸ μὲν γὰρ διὰ διφθόγγου τόπον σημαίνει ἐν ᾧ θηρεύονται πηλαμύδες· τὸ δὲ Πηλαμύθιον, μικρὰ πηλαμύς ἐστι. — Στ. 25, Καὶ κύκλω.] Διὰ γραφὴν τὸν σύνδεσμον, ἄλλως τε καὶ λείποντα ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 26, Καὶ κοιλάδας.] Καὶ τοῦτον τὸν σύνδεσμον διαγράφειν δεῖν ὑποτοπάξω, καὶ ρίξειν οὕτω τὴν ὅλην περίοδον, Κύκλω δ' ἡ χερρρόνησος προβέβληται ῥαχιώδεις ἀκτάς, ἐχούσας κοιλάδας τινὰς κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΑ. 384, στ. 1, Διὰ τὸ πᾶσαν.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Διὰ πᾶσαν. — Στ. 2, Εὐγείων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐγαίων. — Στ. 6, Μὲν ὑπὸ Φαρνάκου.] ΗΔ, ΑΤ, Μὲν τοῦ Φαρνάκου. — Στ. 13, Ἐάλωσαν δ' οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐάλωσαν οὖν. — Στ. 17, Τῶν ἰάσονι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν τῷ ἰάσονι. — Στ. 27, Πραγματευσάμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πραγματευσθέντα.

ΣΕΛΙΑ. 385, στ. 1, Οὐς παραρρεῖ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄς παραρρεῖ. — Στ. 5, Σινοπίτις.] Ἐκ ΔΓ (ὡδὲ τε καὶ κατωτέρω), ΑΤ, Σινοπητίτις. — Στ. 6, Ἡ ὑπερκειμένη.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 15, Ζόρκες.] Τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ Ζαρκάδια. Εἰσὶ μὲντοι οἱ τὸν Στράβωνα οὐ ταῦτα δηλοῦν ᾗδησαν, ἀλλὰ τὰς μαλακοτρίχους αἰγας, ἐξ ὧν ὑφαίνονται τὰ πᾶσι γνωστὰ πολυτελῆ ἱμάτια· περὶ οὗ ἐπέχω. — Στ. 18, Τραπεζουσίαν.] ΔΓ Τραπεζουντίαν. Καὶ ἔτι μὲν ἀναλογώτερον τοῦτο, παρά τὸ Τραπεζοῦντος· ἔχει γε μὴν ὀρθῶς

καὶ ἡ Τραπεζουσία, σχεδὸν τι κατὰ τὸ Φλιασία, ἀπὸ τοῦ Φλιοῦντος.

ΣΕΛΙΑ. 386, στ. 10, Τῆς πόλεως.] Τῆς Ἀμισοῦ· ἡ νῦν Ἀμιδᾷ ἢ Ἐμιδᾷ καλεῖται ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὡς φησιν ὁ Ὀρτέλιος.

ΣΕΛΙΑ. 387, στ. 4, Μήλου.] Ἰσ.γρ. Μήλων.—Στ. 9, Εὐφορίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐφορίαν.—Στ. 10, Πεδίον εὐδαιμον, οὐχ ὁμοίως δὲ καὶ κατάρρυτον.] Ὁ Ἰταλὸς μετερμηνευτὴς ἐξέφρασεν, ὡς ἂν εἰ ἐγγεγραπτο, Πεδίον οὐκ εὐδαιμον ὁμοίως, ὁμοῦ δὲ κατάρρυτον, *rianauga non così fertile, irrigata però*.—Στ. 13, Φαῦδα.] Ἰσ.γρ. Φαῦδαν, ἢ (οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς) Φαῦδα.—Στ. 16, Ἴωνι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἴκενι· Ἴδε τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 25, Κοτύωρος.] ΗΔ (καθάπερ ἔγραψε καὶ ὁ Κελλάριος ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ γεωγραφίᾳ (τόμ. Β, σελ. 275), ΑΤ, Κτύωρος. Ξενοφῶν δὲ καὶ Ἀρίστιος (πληθυντικῶς καὶ οὐδετέρως) τὰ Κοτύωρά. Κασέλλον νῦν καλεῖσθαι φησιν ὁ Νίγρος.

ΣΕΛΙΑ. 388, στ. 5, Παραλίας.] Ἰσ.γρ. Παρωρείας. Ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.—Στ. 7, Σάννοι, οὐς πρότερον ἐκάλου Μάκρωκας.] Τοὺς μὲν Σάννους ὁ Εὐστάθιος (εἰς Διονύσ. τῶν Περιηγητ. 766) Τζάνους φησιν ἰδιωτικῶς καλεῖσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, Τζανικήν. Τοὺς αὐτοὺς δὲ λέγει Στράβων τοῖς Μάκρωσιν· ἐγὼ δ' οἶμαι καὶ τοῖς Μακροπόγωνσιν, ὧν ἐμνημόνευσεν ἀνωτέρω (σελ. 303), καὶ τοῖς παρ' Ἴπποκράτει Μακροκεφάλοις. Ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι Γαλλεῖς εἰς τὸν Στράβωνα tom. IV, part. II, pag. 41, not. 1) καὶ εἰς τὸν Ἴπποκράτην (Περὶ ἀέρ. ὑδ. τόπ. tom. II, pag. 223). Τοῦτο δὲ λέγω, οὐχ ἐνί τινι τόπῳ, ἢ ἔθνῳ ἀφορίζων τοὺς τέχνη τὰς κεφαλὰς μακρὰς ἔχοντας· εἰκὸς γὰρ πολλὰ τῶν περὶ τὸν Καύκασον ἔθνων, τὰ μὲν ἐν τῇ Κολχίδι, τὰ δὲ βορειότερα, ἢ νοτιώτερα τῆς Κολχίδος ἐπιτηδεῦσαι τοῦτο· ἰδοὺ γὰρ καὶ τοὺς Σιγίννους, ἕτερον Καυκάσιον ἔθνος, μακρὰς ἔχον τὰς κεφαλὰς ἐκ τέχνης, ἐξόρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 344) ὁ Στράβων. Καὶ ἐν τῇ Ταυρικῇ δὲ χερσονήσῳ (τῇ νῦν Κρίμι καλουμένη), εἰσὶν ὄρεινοι Σκύθαι μακρὰς ἔχοντες τὰς κεφαλὰς, ὡς ἰσορεῖ Πάλλας (Pallas, *Second voyage. tom. III, pag. 181 et 193*), αὐτὸς Θεασάμενος.—Στ. 8, Ἀππαῖται.] Εἰ γε οἱ αὐτοὶ εἰσὶ τοῖς νῦν καλουμένοις Ἀβάσσαις (Abasses), τοῖς ἐπὶ τὰδε τοῦ Καυκάσου οἰκοῦσί, καὶ μέχρι Διοσκουριάδος παρατείνουσιν, εὐρηκε καὶ παρὰ τούτοις τὸ μακροκέφαλον ὁ Πάλλας (Pallas, *Second voyage. tom. II, p. 120*).

—Στ. 9,

—Στ. 9, Κερκίται.] Γράφε, Κερκίται, καθά φέρεται ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων· οἱ αὐτοὶ γάρ εἰσι τοῖς ἀνωτέρω (σελ. 303) μνημονου-
 θήσιν.—Στ. 22, Τοῦ Μαινομένου μέλιτος.] Τοῦ μαινεσθαι ποιούν-
 τος μέλιτος. Οὕτω καὶ Πλίνιος (XXI, 13) κυρίως Μαινόμενον
 ὀνομάζει, καὶ γίνεσθαι φησιν αὐτὸ παρά τοῖς Σάνοις, Gente San-
 norum, mellis, quod ab insania, quam gignit, *Mænome-*
nos vocant. Καὶ οἱ ἐγχώριοι δὲ μέχρι δεῦρο Δελιμπάλ τῇ Τούρ-
 κων φωνῇ, Μαινόμενον μέλι, καλοῦσιν αὐτό. Ἰσθόρηκε δὲ καὶ
 Ξενοφῶν (Κύρ. ἀναβάσ. δ', 8, § 20) τὴν συμβᾶσαν ἀπὸ τούτου μα-
 νίαν τοῖς Κύρῳ συναναβάσιν Ἑλλήσιν, ἠνίκα ἐπανιόντες οἴκαδε κατὰ
 τοὺς Κόλχους ἐγένοντο.

ΣΕΛΙΑ. 389, στ. 2, Πηλαμυθείας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πηλαμυθείας.
 —Στ. 5, Ὑπέρκειται δὲ αὐτῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπέρκειται γάρ
 εὐθύς.—Στ. 10, Κορδύλης τε καὶ Σύννης... πηλαμύδος.] Ἐπιθετὰ
 διὰ μακρῶν εἰρημένα μοι ἐν ταῖς εἰς τὸν Ξενοκράτην σημειώσεσιν,
 ἀναλεξάμενος ἐν τῷ Πίνακι τῶν λέξεων τὰ ὀνόματα.—Στ. 12, Τοῦ-
 τους μὲν οὖν οὗτοι κατακόπτουσι.] ΗΔ, ΑΤ, Οὓς μόνοι οὗτοι
 κατακόπτουσι. Τὸ γὰρ Μόνοι οὐ μόνον λείπει ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
 Λατινικῇ μεταφράσει, ἀλλ' οὐδ' ἀληθεῖς ἐστὶν ὅπως τὸ παρά τούτοις
 μόνους γίνεσθαι τὸ λεγόμενον, καθάπερ ἔδειξα ἐν ταῖς εἰς τὴν Γαλ-
 λικὴν μετάφρασιν σημειώσεσι.—Στ. 17, Αὐτὰρ Ἀλιζώνων.] Ἐκ τῆς
 Ἰλιάδος, β, 856.—Στ. 27, Παρὰ Θάμνω.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ
 ἀνωτέρω, σελ. 250, γραφῇ), ΑΤ, Περί Θάμνον.

ΣΕΛΙΑ. 390, στ. 10, Ποιοῦντες.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν
 γραφὴν, ΑΤ, Ποιοῦσι. Ἐτέρα, ΔΓ, Μεταποιοῦντες.—Στ. 11,
 Τοὺς μὲν, Σκύθας κ. τ. λ.] ΗΔ (καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ στίξις), ΑΤ,
 Τοὺς δὲ Σκύθας. Δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐπόμενα τὸν νοῦν τῶν λεγομένων
 εἶναι, Τοὺς μὲν Ἀλαζῶνας, Σκύθας Ἀλαζῶνας καλουμένους φάσκοντες
 εἶναι ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη, καὶ Καλλιπέδας κ. τ. λ. τοὺς δὲ Ἀμαζῶ-
 νας (εἰς τοῦτο γὰρ μεταποιοῦσι τοὺς παρ' Ὀμήρῳ Ἀλιζώνους),
 αὐτὰς ταύτας τὰς θρυλλουμένας Ἀμαζόνας κ. τ. λ.—Στ. 19, Φησι.]
 ΗΔ (συνάδουσα τῇ Ἰταλικῇ μεταφράσει), ΑΤ, Φασι.—Στ. 20, Ἢ,
 ὡς τινες.] Κακῶς διασάλη ὁ διαζευκτικὸς, ὡς ὑπ' ἐμοῦ προσεθεῖς· ἔτι
 γὰρ ἐκ ΔΓ, ἧ συνάδουσι καὶ οἱ μεταφρασταί.

ΣΕΛΙΑ. 391, στ. 3, Οὔτε.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδέ.—Στ. 6, Ὄμως
 διηπόρηκε, πῶς ἐκ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄμοιως διαπορεῖ, καὶ πῶς ἐκ.—
 Στ. 9, Ἄνδρός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄνδρῶν. Μόνος γὰρ ὁ Μενεκράτης

ἦν Ξενοκράτους γνώριμος.—Στ. 11, Μυθονίης.] ΗΔ, ΑΤ, Μυθ-
δόνης. Ἐρεῖ γάρ και ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 447) Μυθονίας πε-
δίου. Ἐνθάδε δὲ ἰωνικῶς, ὡς Ἐκαταίου τοῦ Ἴωνος ῥῆσιν.—Στ. 15,
Κατὰ τὴν ἘΦΟΡΙΑΝ τῶν Κυζικηνῶν.] ΔΓ, Ἐφορείαν. Ταῦτόν δύ-
ναται ἢ λέξει τῷ ΣΥΝΟΡΙΑΝ, ὡς ὑπέλαβόν τινες τῶν κριτικῶν· ἄλλος
δὲ τις διώρθου, Ἐμφέρειαν, δυσυχῆ διόρθωσιν. Ἐἴη ἂν (οὐκ εὐτυ-
χέστερον ἴσως) γράφειν και, Ὑπώρειαν, παραβάλλοντας τὰ ἐνθάδε
τοῖς ἐξῆς (σελ. 427-428) ῥηθροσμένοις.—Στ. 17, Τῶν περὶ τήν.]
Ἐκ τοῦ Εὐσαθίου (σελ. 363), ΑΤ, Τῶν ὑπὲρ τήν.—Στ. 19, Ἐν
τοῖς δύο Λάβδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἐν τοῖς λλ.—Στ. 20, Ἀλαζώνων.]
Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀμαζόνων. ΔΓ, Ἀλιζόνων.—Στ. 24, Ὄπου τῆς
Μυρλεάτιδος λίμνη ἐστίν.] Ταῦτα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσιν, ὡς
ὑποπτα, αἰτιῶς εἴκασα διορθωτέα εἶναι, γράφοντα, Ὄπου τῆς
Μυρλεάτιδος νῦν ἐστίν, δηλονότι τὰ ἀργυρεῖα, ἢ Οὐθ' ὅπου
τῆς Μυρλεάτιδος Ἀλύβη ἐστίν.

ΣΕΛΙΑ. 392, στ. 1, Ὅπως οὖν μᾶλλον.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅπως οὖν
μᾶλλον.—Στ. 3, Φησί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φσι. Αναφέρεται γάρ εἰς
τὸν Δημήτριον. Ἐστὶ δὲ γράφειν (ὀρθώτερον ἴσως) και, Φήσει.—
Στ. 5, Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 863.—Στ. 6, Ἀρναῖος.]
Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, σ', 5.—Στ. 9, Ἐλετο.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, φ', 6.—
Στ. 14, Ἐκίνο γε.] Ἐκ ΔΓ προσεληθα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 17,
Οὐ; Τί δ', εἰ μή.] ΗΔ, ΑΤ, Οὔτι; εἰ μή. ΔΓ (οὐ κακῆ), εἰ δὲ
μή. Μαρτυρεῖ τῇ ἡμέτερᾳ διορθώσει τὸ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 160)
παραπλησίως ἐκπεφρασμένον, α Εἰ δὲ μή νῦν, τί ἂν εἴη θαυμα-
ν εὖ ζὸν κ. τ. λ. η.—Στ. 23, Οὐδ', οἷς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔθ', οἷς.—
Στ. 24, Τοποθετῶν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Νομοθετῶν. Ἐχρήσατο και
ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 140) τῇ λέξει ὁ Στράβων.—Στ. 27, Ὁ δέ.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁ δῆ.

ΣΕΛΙΑ. 393, στ. 6, Δὲ περὶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δῆ περὶ.—Στ. 11,
Ἄλυος Ἀλιζῶνες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄλυος οἱ Ἀλιζῶνες.—Στ. 13,
Και ἐκ τῆς.] Λεῖπει ὁ σύνδεσμος ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 17
και 19, Πολεμήσοντας... συμμαχήσοντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πολεμή-
σαντας... συμμαχήσαντας.—Στ. 23, Ἡματι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος,
γ', 189.—Στ. 26, Οἱ δ' ὁμοροῦντες.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὔθ' ὁμο-
ροῦντες.—Οὔθ' οὕτως... οὔτ' ἔχθρας.] ΗΔ, Οὐδ' οὕτως... οὔτ'
ἔχθρας.

ΣΕΛΙΑ. 394, στ. 5, Τοὺς Ἐνετοὺς... ἐκείθεν δὲ μετὰ τῶν Θρακῶν

ἀπᾶραι κ. τ. λ.] Μετὰ τίνων Θρακῶν ἀπῆραν οἱ Ἐνετοί; μεθ' ὧν ἦγεν Ἀκάμας καὶ Πύροος, κατὰ τὸν Ποιητὴν (Ἰλιάδ. β', 844), ἢ οὐς εἰκὸς ἐξ αὐτῆς τῆς Θράκης συνακολουθήσαι τοῖς Ἐνετοῖς, τοῖς δευδᾶσι πρῶτον εἰς Θράκην, κακείθεν εἰς τὴν κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετικὴν, ὡσπερ εἶρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 381) ὁ Στράβων; Ἄλλ' εἰ τοῦτο βούλεται λέγειν, κεκολυθῶσθαι τὸ χωρίον εἰδὸς, τῆς ἀρχαίας γραφῆς οὕτως ἴσως ἐχούσης, «Τοὺς Ἐνετοὺς. . [εἶτα διαβῆναι εἰς » Θράκην]· ἐκείθεν δὲ κ. τ. λ. ». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Στράβων. Εἰσι δὲ οἱ καὶ αὐτοὺς τοὺς κατὰ τὴν Παφλαγονίαν Ἐνετοὺς, Θράκας γεγεμέναι διατείνονται, ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν περαιωθέντας (ἴδε Adelson, *Mithridat.* T. 2, S. 347).—Στ. 7; Τοὺς δὲ μὴ μετασχόντας... ΛΕΓΕΣΘΑΙ.] ΗΔ (περὶ ἧς νῦν δευάζω, καθάπερ καὶ περὶ οὗ ἀσερισκοῦ διειληφα ἀπαγορευτικοῦ μορίου), ΑΤ, ΓΕΝΕΣΘΑΙ. Ὁ νοὺς εἶναι μοι δοκεῖ, τῶν δ' Ἐνετῶν τοὺς μὴ συναπάραντας εἰς τὸν Ἀδρίαν, ἀλλ' οἴκοι μείνοντας, Καππάδοκας εἶναι.—Στ. 15, Αὐτὸς δέ.] ΔΓ Ὁ δέ. Ἰσ.γρ. Αὐτός τε.

ΣΕΛΙΑ. 395, στ. 3, Τῆς δὲ μεσογαίας.] Ἰσ.γρ. Τὰς δὲ μεσογαίους (ἢ μεσογειούς), προσυπακουόμενου τοῦ Πόλις.—Στ. 12, Εἰ δῆ.] Ἰσ.γρ. Εἰ ἤδη, τουτέστιν, ἐφ' Ὀμήρου.—Στ. 27, Οὐχ (γρ. οὐκ) ἐπέδραμε.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐχ ὑπέδραμε. Ἐρμηνεύσαις δ' ἂν κατὰ τὴν παρ' ἡμῖν συνήθειαν, Δέν τοῦ ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν.—Τὸ ἐπελευσικὸν εἶδος.] Ἐπιθετὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. IV, part. II, pag. 56), οἷς προσέθει, ὅτι τὸ Ἐπελευσικὸν τοῦτο Ἀρίσταρχος, Κατ' ἐπιφορὰν εἶλεγεν, ὁ παραφράζων Εὐστάθιος (σελ. 262), «Κατὰ τινα φορὰν καὶ τύχην, » καὶ κατὰ τὸ ἀπλῶς ἐπιτυχὸν » φησί. Καὶ ὁ ἀσειότατος δὲ Λουκιανὸς (Ἀληθ. Ἰστορ. Β, § 20), αὐτῷ Ὀμήρῳ ἐντυχῶν ἐν ταῖς Μάκάρων νήσοις, ἤρτο, διὰ τί ἀπὸ τῆς Μήνιδος τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο τῆς Ἰλιάδος· καὶ ὁ Ποιητὴς ἀπεκρίνατο, «Οὕτως ἐπέλθειν αὐτῷ, » μηδὲν ἐπιτηδεύσαντι.».—Στ. 28, Ἐκ πάντων δέ.] Ἰσ.γρ. Ἐκ πάντων δῆ.

ΣΕΛΙΑ. 396, στ. 2, Τὸ ἀγνοεῖσθαι.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 10, Ὀνομάζων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀνόμαζον.—Στ. 12, Οὐ μέμνηται.] Ἐκ τῶν προτέρων ἐκδόσεων, ΑΤ, Οὐ μέμνηται.—Στ. 14, Καὶ Σάμου.] Μνήμης, οἶμαι, μᾶλλον ἀμαρτία τοῦ Στράβωνος, ἢ τῶν ἀντιγραφάντων ἀδελφία, ἐνεχωρίσθησαν ταῦτα τῷ κειμένῳ· περὶ γὰρ τῆς Ἰωνικῆς Σάμου ἐνταῦθα δεῖον εἶναι τὸν λόγον,

οὐκ ἂν ὀρθῶς αὐτὴν ὠνομάσθαι ὑφ' Ὀμήρου ἔλεγεν ὁ Στράβων, ἄλλως τε καὶ τούναντίον εἰρηκῶς ἀνωτέρω (σελ. 249). Ὁ νοῦς, Οὐκ ὠνόματε τῶν Σμύρνην, οὐδὲ τὰς πλείστας τῶν ἄλλων Ἴωνικῶν καὶ Αἰολικῶν πόλεων Ὀμηρος, καίπερ ὠνομάσας Μίλητον (πόλιν Ἴωνικὴν), καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον (τὰς Αἰολικὰς νήσους).—Στ. 15, Οὐδὲ Μαρσύαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ δὴ Μαρσύαν.—Στ. 22, Ἔτι δὲ καὶ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπεὶ καὶ τῶν. ΔΓ (δυσὶ μόναις λέξεσι), Καὶ τῶν.—Στ. 24, Οὐδὲ δὲ τῶν Ἐγγύς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ δὴ τοὺς ἔγγύς.

ΣΕΛΙΑ. 397, στ. 3, Δεικνύηται.] ΗΔ, ΑΤ, Δείκνυται.—Στ. 6, Καὶ γλακτοφάγους.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 19, Ἐνεχώρισε.] ΗΔ (καίπερ οὕτω καταχωρησμένου ἐν τοῖς Λεξικοῖς τοῦ Ἐγχωρίζω ῥήματος), ΑΤ, Ἐνεχείρησε. ΔΓ, Ἐνεχείρησε.—Στ. 21, Συνωρίαν.] ΔΓ, Συνορίαν, ἣν ἐπελαθόμεν παραλίθειν, ὥσπερ ἐδήλωσα καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν τυπογραφικῶν ἀμαρτημάτων.

ΣΕΛΙΑ. 398, στ. 2, Διέτριψε τέως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διέτριψε τε τέως.—Στ. 4, Ἐν αὐτῇ τῇ μικρᾷ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν τῇ αὐτῇ μικρᾷ. ΔΓ, Ἐν τῇ μικρᾷ.—Στ. 19, Καθίσταται.] ΗΔ, ΑΤ, Καθίσταται.

ΣΕΛΙΑ. 399, στ. 12, Σταδίους δ'.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Νοτιώτερα.] Προσυπακουμένου τοῦ πόλις· ἐνδέχεται μέντοι καὶ προπαροξυτόνως, Νοτιώτερα, γεγράφθαι, οὐδέτερον ὄντος τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως, Τὰ Κάβειρα.—Στ. 14, Ὑδραλέτης.] Ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ Νερόμυλος.—Ζωγρεῖα.] ΗΔ, ΑΤ, Ζώγρια. Μεδερμήνευσα Γαλλίει διὰ τοῦ Vivier, ἐφ' ἧς ἐνοίας ἔταξε τὴν λέξιν καὶ ὁ τῷ Στράβωνι σχεδὸν συνακμάσας Ἐσνοκράτης (Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐνύδρ. τροφ. σελ. 6, § λδ', ἰμ. ἐκδ.)· ἀλλ' ἴσως ἐκδεχτέον ἐπὶ τῆς Γαλλίει λεγομένης Ménagerie.—Στ. 21, Τετείχισαι τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τετείχισαι δέ.

ΣΕΛΙΑ. 400, στ. 1, Κατασκευάσαντος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σκευάσαντος.—Στ. 4, Καὶ τὴν Ἀμερίαν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον. Ἰσ.γρ. Κατὰ τὴν Ἀμερίαν, καθάπερ εἶκασα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσειςι.—Στ. 7, Ὄρκον ΤΟΥΤΟ.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, ΤΟΥΤΟΝ. Συνάπτεται δὲ πρὸς τὸ ἰσρὸν, τουτέστι τοῦτο τὸ τῆς τύχης ἰσρὸν ὄρκον ἀπέφηναν, ἐν τούτῳ ὤμνουον.—Στ. 8, ΤΥΧΗΝ βασιλέως καὶ ΜΗΝΑ Φαρνάκου.] Τουτέστι, Μά τὴν τύχην τοῦ

βασιλείως κ. τ. λ. Ἦσαν δὲ τὰ ἱερά ταῦτα κοινά κατὰ τὴν Καππαδοκίαν καὶ τὴν Συρίαν, ἅπερ εἰσὶν αἰνίττεσθαι καὶ ὁ προφήτης Ἠσαΐας (ξί, 11), ἐν οἷς καθάπτεται τῶν Ἰουδαίων λέγων, « Ἐτοιμάζοντες τῷ » δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληροῦντες τῇ ΤΥΧῃ κέρασμα », ἐνθα τὸ Ἑβραϊκὸν κείμενον φέρει, « Ἐτοιμάζοντες τῷ Γὰδ (𐤂𐤅) τράπεζαν, » καὶ πληροῦντες τῷ MENI (𐤌𐤍) κέρασμα ». — Στ. 9, Τὸ ἱερόν.] Ὅπερ ἀσεβήσασθαι διείληθα ἄρθρον, παρέλιπε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής. — Τὸ ἐν Ἀλβανοῖς.] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἰμοῦ μόνοῦ ἀντιγράφου), Τὰ ἐν Ἀλβανοῖς. — Στ. 10, Τὰ ἐν Φρυγίᾳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐν Φρυγίᾳ. — Στ. 11, Τὸ πρὸς Ἀντιοχείᾳ τῇ πρὸς Πισιδίᾳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ πρὸς τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ πρὸς Πισιδίαν. — Στ. 13, Τὰ Κόμνα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ τε Κόμνα.

ΣΕΛΙΑ. 401, στ. 5, Ὁ πρὸς αὐτῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ πρὸς πατρός αὐτῆς. Τὸ Αὐτῆς ἀναφέρεται πρὸς τὴν μητέρα τοῦ Στράβωνος· τὸ δὲ ἄρθρον πρὸς τὸν ἐκείνης πατέρα, τὸν πάππον τοῦ Στράβωνος. Δήλη δὲ καὶ ἡ αἰτία τῆς παρισδύσεως τοῦ νόθου ὀνόματος Πατρός. Κακῶς γὰρ τινος γράψαντος δις τὴν πρόθεσιν, Ὁ πρὸς πρὸς αὐτῆς, ἕτερος ἐπελθὼν ἐξεδέξατο τὴν δευτέραν ἀντὶ τῆς συνήθους τοῖς ταχυγράφοις συντηρήσεως πρὸς, τῆς δηλοῦσης τὸ Πατρός.

ΣΕΛΙΑ. 402, στ. 3, Εὔρετο.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Εὔρατο. — Στ. 18, Ἀπάγοντας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνάγοντας. — Στ. 25, Τοὺς γε.] ΗΔ, ΑΤ, Τοὺς τε.

ΣΕΛΙΑ. 403, στ. 4, Ὁμοῦ γυναιξίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁμοῦ ταῖς γυναιξίν. — Στ. 5, Θυσίας ἐπιτελοῦντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θυσίας τε ἐπιτελοῦντες. — Στ. 7, Ἐςί πάντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐςί τὰ πάντα. — Στ. 22, Οἱ Ποντικοί.] ΗΔ, ΑΤ, Οἱ πολιτικοί. Οὐδέτερον τούτων εὔρηται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει. Ὁ Ἰταλὸς ἠρμήνευσε gl' uomini di governo. Ἡμῖν δ' ἔδουξε, διὰ τὸ μετὰ μείζονος ἀγιστείας ἐν τῷ ἱερῷ τῷδε συντελεῖσθαι τὰς ἱεροποιίας, διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ὄρκους ἐν αὐτῷ γίνεσθαι πάντων τῶν Ποντικῶν. Ἐςί δὲ γράφειν καὶ, Οἱ πολῖται, τουτέστιν οἱ τῶν Ζήλων οἰκήτορες. — Στ. 24, Ἐπὶ τῇ.] Ἰσ. γρ. Ἰπὸ τῇ. — Στ. 25, Ἐκάκωσαν δὲ ΠΟΛΥ καὶ ἐμείωσαν κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, ΠΟΛΛΟΙ. Ἐρεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 416), « Τούτων [τῶν ἱερέων] μὲν αἱ τιμαὶ πολὺ μμειώνται ». Τῷ δ' Ἐκάκωσαν, ἢ τοὺς Ῥωμαίους προσυπακουσέον, τοὺς ἐν τῷ Μιθριδικῷ πολέμῳ πολλὰ τοῦ Πόντου χωρὶα ἄλλοις ἄλλα προσνεύμαντας,

καὶ πολυτρόπως κατακερματίσαντας, ἢ τοὺς πεμφθέντας ἐπὶ τὴν Ἀμύντου κληρονομίαν, ὑφ' ὧν, ὡς εἶρε κατωτέρω (σελ. 430), καὶ ἡ τοῦ Μηνῆος Ἀρκαίου ἐρωσύνῃ κατελύθη.

ΣΕΛΙΔ. 404, στ. 7, Καὶ ἦν τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ἡ τοῦ. — Στ. 17, Ῥωμαίους.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Ῥωμαίους. — Στ. 25, Νεαπολίτην... ἀποδείξας τινὰ κατοικίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Μεγαλόπολιν... ἀποδείξας τὴν κατοικίαν. Ἐπιθετὰς Γαλλικὰς σημειώσεις. — Στ. 27, Γαζηλίτις.] ΗΔ, ΑΤ, Γαζηλωτός. ΔΓ, Ζηλήτις. Ἰσ. γρ. Γαδιλωνίτις, κατὰ φέρεται ἀνωτέρω (σελ. 385).

ΣΕΛΙΔ. 405, στ. 6, Κιζάρη.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Κιζαρι. — Κατ-εσακαμμένον.] ΗΔ, ΑΤ, Κατ:εσκευασμένον. — Στ. 22, Διένειμαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐνειμαν. ΔΓ, Διέμειναν.

ΣΕΛΙΔ. 406, στ. 7, Ἐχει.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκεῖ. — Στ. 25, Πᾶσα μὲν.] Εξ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 26, Ἡ δὲ καὶ ἰππόβοτος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡδ' ἰππόβοτος. ΔΓ, Ἡδ' ἰππόδοτος.

ΣΕΛΙΔ. 407, στ. 4, Περικεῖται.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Περιοικεῖται. — Στ. 7, Οὐκ αὐτός.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδ' αὐτός. — Στ. 17, Δημοσιῶναι.] ΗΔ, ΑΤ, Δημοσιῶς ἀεὶ. ΔΓ, Δημοσιῶν ἀεὶ. Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. IV, pag. 405). — Στ. 22, Ἐκλείπεται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκλείπεται.

ΣΕΛΙΔ. 408, στ. 6, Κιματηνή.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κινησηνή. — Στ. 12, Μορζέου.] ΗΔ, ΑΤ, Μορζέως. Αἱ πρότεροι ἐκδόσεις, Μορζέους. — Ἐχων τά.] ΔΓ, Ἐχων καὶ τά. — Στ. 16, Τὴν ὑπὸ Κίῳ.] Ἰσ. γρ. Τὴν πρὸς Κίῳ. Ἴδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.

ΣΕΛΙΔ. 409, στ. 6, Καὶ ἡ Ἐπίκτητος.] Εξ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 11, Κρήνην Ἀζαριτιάν, τρέφουσαν κροκοδείλους μικρούς.] Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. — Στ. 12, Χαλκηδονίων.] ΗΔ, ΑΤ, Χαλκηδόνων.

ΣΕΛΙΔ. 410, στ. 3, Ζήλα.] ΗΔ (κατὰ γενικήν, ὁ Ζήλας τοῦ Ζήλα) ΑΤ, Ζήλα. — Στ. 5, Προύσης.] Ἀποκατέζησα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Προουσιάδος. — Στ. 10, Ἀνάσασιν.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Ἀναςάς. Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. IV, pag. 405). — Στ. 18, Ἐτεῖ ἐορτή.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Ἐτε καὶ ἐορτή. — Στ. 22, Ἀπαμίς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπαμειίς. — Στ. 25, Ἰπὸ τῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπὶ τῷ. — Στ. 25, Τοῦ Κίον πολίσαντος.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος. Ἐπιθετὰς Γαλ-

λικὰς σημειώσεις.—Στ. 26, Καὶ Φρυγῶν, καὶ Μυσῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ Μυσῶν, καὶ Φρυγῶν.

ΣΕΛΙΑ. 411, στ. 1, Ὁμολογεῖται ἐπὶ τε τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁμολογεῖται. Καὶ ἐπὶ τε τῶν. Ἐστὶ γράφειν καὶ, Ὁμολογεῖται ἐπὶ δὲ τῶν.—Στ. 8, Τούτους.] Τούτους Θράκας.—Στ. 12, Σχεδὸν τι παντός.] ΗΔ, ΑΤ, Σχεδὸν δὲ παντός.—Στ. 19, Φόρκυς.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 862.—Στ. 23, Πάλμυν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς (ν', 792) ὃ τε πρῶτος καὶ τρίτος εἶχος· ὃ δὲ μέσος (Μυσῶν ἀγχεμάχων ἠγήτορα) οὐ κείται ἐν γε τούτῳ τοῦ Ποιητοῦ τῷ χωρίῳ.

ΣΕΛΙΑ. 412, στ. 8, Οἱ δὲ Ζελεῖαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 824.—Στ. 11, Τῆ δὲ Ζελεῖα.] Ἀποκατέθησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἰδῆ δὲ Ζελεῖα.—ὑπὲρ τοῦ Αἰσιήπου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπὶ δὲ τὸ τοῦ Αἰσιήπου. ΔΓ, ὑπὲρ δὲ τοῦ Αἰσιήπου : Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰσιήπου.—Στ. 26, Τὰ νῦν ὄντα λέγοντας.] ΗΔ (ἢ παράλληλον ἕτερον χωρίον κείται ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 426), ΑΤ, Τὰ νῦν ὡς οἶόν τε λέγοντας. Τῶν προτέρων ἐκδόσεων καὶ πλείων ἀντιγράφων ἢ γραφῆ, Τὰ νῦν οἶεται λέγοντας· ὁ Κασσωδῶν παρήγει τρέπειν εἰς τὸ Τὰ νῦν ὄντα λέγοντας.

ΣΕΛΙΑ. 413, στ. 4, Λίμνη· περιέχεται δὲ κύκλω.] Ἰσ.γρ. Λίμνη· ἢ περιέχεται κύκλω.—Στ. 19, Ὅς τὰ κατὰ... φησι.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει, qui ait), ΑΤ, Ὅτι τὰ κατὰ... φησι.

ΣΕΛΙΑ. 414, στ. 16, Παραδειξαι.] ΔΓ, Περιεπιδειξαι : Παραεπιδειξαι. Ἰσ.γρ. Προσεπεδειξαι, ἢ γοῦν (οἶόν τι καὶ ἀνωτέρω, σελ. 296), Προσπεριοδεῦσαι.

ΣΕΛΙΑ. 415, στ. 9, Τετραρχῶν.] ΔΓ (ἀμείνων ἴσως) Τετραρχιῶν.—Στ. 10, Δρυνέμετον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δρυναίμετον.—Στ. 19, Ταοῦιον.] Ἀποκατέθησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ταοῦια.—Στ. 21, Πομπήιος Μάγνος Δηϊοτάρω.] ΗΔ, ΑΤ, Πομπήιος Βογοδιατάρω.—Στ. 22, Δέ πως Δανάλα.] Τὸ ἐμὸν ἀντιγραφον, Δέ, πωδανάλα. Ἰσ.γρ. Δέ κόμη Δανάλα. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 27, Κατὰ Πεσσινοῦντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὴν Πεσσινοῦντα.

ΣΕΛΙΑ. 416, στ. 4, Μέγισον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεγίσων.—Στ. 19, Γορβειοῦς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γορβειοῦς.

ΣΕΛΙΑ. 417, στ. 6, Ἡ τε δὴ Τάττα ἐστὶ... ΠΙΤΝΙΣΙΟΝ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ΠΙΓΝΙΣΙΟΝ. Ἡ δὲ Τάττα λίμνη, ἣς μέμνηται καὶ Διοσκωρίδης

(έ, 126), καὶ Πλίνιος (xxxi, 7), καλεῖται νῦν ὑπὸ τῶν Τούρκων, *Tuzla*, ὃ ἐστὶν ἀλοπήγιον, καθάπερ ἀνωτέρω ὠνόμασεν αὐτὴν ὁ Στράβων. Ἴσως δ' ἐνθὺνδε διορθωτικός ὁ Βυζάντιος Στέφανος· «Βο-
» τειον, πόλις Φρυγίας, ἔχουσα λίμνην ἌΤΤΑΙΑΝ λεγομένην, τρέ-
» φουσαν ἄλας κ. τ. λ.» Γραπτέον γὰρ εἶναι μοι δοκεῖ ΤΑΤΤΑΝ,
ἢ γοῦν, ΤΑΤΤΑΙΑΝ.—Στ. 10, Γαρσαούρων.] ΗΔ (διὰ τὸ καὶ
ἀλλαχοῦ οὕτω γεγράφθαι), ΑΤ, Γαρσαβόρων.—Στ. 13, Μεγί-
ςους πλοῦτους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέγισον πλοῦτον.—Στ. 20,
Λυκαόνων δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Λυκαόνων τε.—Στ. 22, Γαρσαούρων.]
ΗΔ, ΑΤ, Γαρσαούρων (ἴδε Μέρ. Γ, σελ. 47).

ΣΕΛΙΑ. 418, στ. 2, Ἡ τὰ Ἴσαυρα ἔχουσα κώμας δύο ὁμωνύ-
μοις.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴτα Ἴσαυρία κώμας δύο ἔχουσα ὁμωνύ-
μοις. ΔΓ, Εἴτα Ἴσαυρία (ἄλλ. Σαυρία) ἔχουσα κώμας δύο
ὁμωνύμοις) ἴδε καὶ τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 6, Ἴδομεν.] Ἐκ ΔΓ,
ΑΤ, Εἶδομεν.—Στ. 11, Τοῦτου δ' ἦν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ δ' ἦν.
—Στ. 17, Ἐμβαλόντα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐμβάλλοντα.—Ὀμοναδίας.]
ΗΔ (συνάθουσα τῇ ἐξῆς, σελ. 419, γραφῆ), ΑΤ, Ὀμοναδεῖς.—
Στ. 25, Καὶ Κιλίκων.] Ἡ διαγραφτέον τὰς δύο ταύτας λέξεις (ἄσπερ
ἄσπεριστοιχοὶ διείληφα, ἄλλως τε καὶ διότι οὐδ' ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μετα-
φραστὴς ἠρμήνηυσεν αὐτάς), ἢ τραπεῖον εἰς τὸ, Καὶ Λυκίων.

ΣΕΛΙΑ. 419, στ. 11, Αὐτῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτόν.—Στ. 15,
Ἔστι δὲ ἐν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἔστι δὲ καί.

ΣΕΛΙΑ. 420, στ. 5, Ἀδάδα, Τιμβριάδα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀδα-
δάτην, Βριάδα.—Τιτυασσόν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πιτυασσόν.—
Στ. 6, Σίνδαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σίνδα.—Στ. 17, Ὡς εἰκον.] ΗΔ,
ΑΤ, Ὡς εἰπεῖν.

ΣΕΛΙΑ. 421, στ. 2, Περιέκινται.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπέρκεινται.—
Στ. 4, Ὀρθηλόν.] Οὐκω καταχωρίζαι ἐν τοῖς Λεξικοῖς τοῦνομα.—
Στ. 11, Ὅσον ἐπιπολῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσον τὸ μὲν ἐν ἐπιπολῆ.—
Στ. 13, Δέ ἐκ τοῦ.] ΗΔ (συνάθουσα τοῖς ἀρχαίοις, Λατίνῳ καὶ
Ἰταλῶ, μεταφρασταῖς), ΑΤ, Δέ καὶ ἐκ τοῦ.—Στ. 22, Διὰ δὲ τήν.]
Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Διὰ τήν.

ΣΕΛΙΑ. 422, στ. 2, Τὸν Μῦσιον προσαγορευόμενον, Μυσοί
τε κ. τ. λ.] ΗΔ (συνάθουσα τοῖς ἀνωτέρω, σελ. 248), ΑΤ, Τὸν
Μῦσιον, προσαγορευόμενοι Μυσοί τε.—Στ. 5, Καὶ ἡ περί.]
Διαγραφτέον, οἶμαι, τὸ ἄρθρον, ἵνα μὴ τρεῖς ἀντὶ δύο γίνωνται
Φρυγίαί (ἴδ. ἀνωτέρ. σελ. 410). Οὐδ' ὁ Εὐστάθιος δὲ (Εἰς Διονύσ. τὸν

Περιηγητ. 810) παρείληψε τὸ ἄρθρον, τοῦτο παρατιθέμενος τὸ χω-
 ριον· καίπερ τρεῖς εἶναι τὰς Φρυγίας ὑπολαβών. Λέγει δέ· «Τρεῖς
 » ἀναγράφονται Φρυγίαί... μία μὲν ἡ μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἄρξει λέ-
 » γεται... δευτέρα δὲ ἑτέρα Φρυγία ἡ μικρά, ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ,
 » καὶ περὶ Ὀλυμπον· καὶ τρίτη ἡ λεγομένη Ἐπίκτητος.» Τοῦτο δὲ
 γέγονε διὰ τὸ καὶ τὸν Στράβωνα οὐκ εὐκρινῶς ἀπανταχοῦ διορίσαι τὰ
 περὶ τῆς Φρυγίας, καθάπερ ἐσημειώσατο καὶ ὁ Κελλάριος (Geograph.
 Antiq. lib. III, cap. 4, pag. 123).—Στ. 6, Ἡ καὶ Ἐπίκτητος.]
 Ἰσως τοίνυν ἐνθάδε ἀνέγνω ὁ Εὐστάθιος, Καὶ ἡ Ἐπίκτητος· ἢ
 τρίτην ὀνομάζει Φρυγίαν. Ἰδ. τὴν πρὸ ταύτης σημειώσιν.—Στ. 15,
 Ἐχρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχοι.—Στ. 19, Μαγνησίαν, καὶ τῆς ὑπ' αὐτῷ
 χώρῃ.] ΗΔ (ἐκ ΔΓ ἱρανισθεῖσα), ΑΤ, Μαγνησίαν, τὴν ὑπ'
 αὐτῷ χώρῃ. ΔΓ, Μαγνησίαν, καὶ τῆς ὑπ' αὐτῇ χώρῃ :
 Μαγνησίαν, καὶ τὴν ὑπ' αὐτῷ χώρῃ. Τὸ δὲ ὑπ' αὐτῷ, εἰς
 ὑπὸ τῷ Σιπύλῳ τῷ ὄρει.

ΣΕΛΙΑ. 423, στ. 1 καὶ 3, Δε... πρὸς ἀλλήλους μὲν.] Ἀναγκαίως
 προσεθεῖναι ταῦτα ὑφ' ἡμῶν, ὁμολογήσουσιν εὐ οἶδ' ὅτι οἱ τοῖς ἐχομέ-
 νοις ἀκριβῶς ἐπισησαντες.—Στ. 4, Πρὸς δὲ τούτους.] ΗΔ (καὶ
 αὕτη ἀναγκασία διὰ τὰ προηγούμενα), ΑΤ, Πρὸς δὲ τούτοις. Τὸ
 δὲ τούτους ἀναφέρεται εἰς τοὺς Θράκας. Κατὰ ταύτην δὲ τὴν ὀψὲ
 ἐπινοηθεῖσάν μοι διόρθωσιν, μεταρρυθμιζέον καὶ τὴν Γαλλικὴν μετά-
 φρασιν, γράφοντα, ils se confondent avec les Thraces et entre
 eux : entre eux, puisque, selon les uns, les Méones sont
 le même peuple que les Lydiens, selon d'autres, ce sont
 deux peuples différens; avec les Thraces, puisque les uns
 regardent les Lydiens comme un peuple originaire de la
 Thrace, d'autres les confondent avec les Mysii.—Στ. 7,
 Ὄξυν.] Ὄξυν ἔτι καὶ νῦν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια λέγει. Ἴδε καὶ
 τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις, ἐν αἷς εἰκαζον μὴποτε ἡ Ὄξυν εἰς τὴν ἢ τοῖς
 Τούρκοις καλουμένη Μουσα (παρὰ τοὺς Μυσοὺς δηλονότι), ἐξ ἧς
 ποιῶσι τὰς τετρημένας ράβδους, δι' ὧν ἀναλάπτουσι τὸν καπνὸν
 καιομένης τῆς Νικοτιανῆς βοτάνης.—Στ. 13, Ἀνελόντων τε τὸν τῆς.]
 ΗΔ, ΑΤ, Εἶλοντο τὸν τε τῆς. ΔΓ, Εἶλον τὸν τε τῆς.—
 Στ. 18, Ἐγένοντο.] [ΗΔ, ΑΤ, Ἐγένοντο.

ΣΕΛΙΑ. 424, στ. 3, Οἱ δὲ διττοί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ δὲ διττοί.
 Ἰσ.γρ. Οἱ τε διττοί.—Στ. 4, Καρία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καρίαν.

—Στ. 23, Σολύμοισι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 184.—Στ. 25, Μαρνάμενον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ζ', 204.

ΣΕΛΙΑ. 425, στ. 5, Πόλεις τε παλαιαί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ πόλεις τὸ πάλαι.—Στ. 7, Ἦν ἦτοι (γρ. ἦτοι) ἄνδρες κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 813.—Στ. 13, Ταῦτ' ἔπαθον.] ΗΔ, ΑΤ, Ταῦτ' ἔπαθον.—Στ. 23, Καὶ ἄλλους ἄλλως. Οὕτω δὲ καὶ οἱ Τρῶες ἐκ μικρῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ἄλλους οὕτως. Οἱ δὲ Τρῶες οὕτως ἐκ μικρῶν. ΔΓ, Καὶ ἄλλους οὕτως. Οἱ δὲ Τρῶες ἐκ μικρῶν.

ΣΕΛΙΑ. 426, στ. 5, Τρῶες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, γ', 2.—Στ. 7, Οἱ δ' ἄρ'.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, γ', 8.—Στ. 8, Πολλαχῶς.] Ἰσ.γρ. Πολλαχού. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 9, Διαφύγη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαφύγοι.—Στ. 24, Γορδίου κόμης.] Ἐκ τοῦ Πλινίου (v, 32), Gordiucome, ΑΤ, Γόρδου κόμης.

ΣΕΛΙΑ. 427, στ. 1, Καλλυδίω.] Ὁ δ'. Εὐστάθιος (σελ. 319) γράφει, ἄμεινον ἴσως, Καλυδνίω.—Στ. 13, Ὡς ἔφαταν.] Ἄμεινον ἂν γράφοις, Ὡς ἔφασκον.—Στ. 17, Ὅλη ἡ πόλις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ ὅλη πόλις.

ΣΕΛΙΑ. 428, στ. 14, Τῷ παρακλησίῳ τύπῳ.] Τουτέστιν ἀριστοκρατικῶς.

ΣΕΛΙΑ. 429, στ. 3, Στρατιάς.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείας.—Στ. 4, Ὡς ἀπῆλθε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς ἀπῆλθε.—Στ. 15, Ἐν ταύτῃ δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν ταύτῃ δή.

ΣΕΛΙΑ. 430, στ. 2, Λειπούσα.] ΗΔ, ΑΤ, Λειπούσα.—Στ. 5, Πισιδία.] ΗΔ, ΑΤ, Πισιδίαν.—Στ. 7, Ταύταις πολισίματα ἄλλα τε, καὶ Ἀφροδισιάς.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύταις καὶ πολισίματα, Ἀφροδισιάς. ΔΓ, Ταύταις πολισίματα καὶ Ἀφροδισιάς: Ταύταις πολισίματα καὶ ἄλλα, ἦτε Ἀφροδισιάς. Ἄλλη ΔΓ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ἔχουσα μεταξὺ καινὸν διάστημα, Ταύταις πολισίματα Ἀφροδισιάς.—Στ. 16, Ἀποικίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐποικίαν.—Στ. 24, Οὕτω μὲν γάρ κ. τ. λ.] Μαρτυρεῖσθω ἡ προσθήκη τοῦ δευτέρου συνδέσμου ὑπὸ παρακλησίῳ χωρίου (σελ. 289), «Οὕτω γὰρ κλοῦσι » τοὺς ἀρπαγέντας».

ΣΕΛΙΑ. 431, στ. 10, Παλαιάς.] Ἴδε τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 18, Καὶ τὴν Καρίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Κατὰ Καρίαν.—Στ. 25, Ἐνταῦθα δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐνταῦθα δή.—Στ. 28, Ἀπολείβεσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπολείβεσθαι.

ΣΕΛΙΔ. 432, στ. 12, Μαλακότητα.] Ἰσ.γρ Μαλακότητα.—Στ. 15, Κοραξὴν χροάν... Κολοσσηνοί.] Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. IV, part. II, pag. 127, not. 1 et 2, et pag. 405).—Στ. 21, Ἄμα καὶ τό.] Ἐκ ΔΓ προσεὶληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 24, Κάρουρα.] Ἡ αὐτὴ καὶ ἡ παρ' Ἡροδότῳ (ζ', 50) καλουμένη Κύδραρα, ὡς τινες ὑπειλήφασιν. Ἰδ. τὴν τελευτ. Ἡροδότ. ἔκδοσ.

ΣΕΛΙΔ. 433, στ. 2, Ἐπιγενομένου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενομένου.—Στ. 3, Σχεδὸν δέ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δέ τοι.—Στ. 7, Καὶ τὸ ἐν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὰ ἐν.—Στ. 17, Διὰ τοιαυτά τινα.] Ἰσ.γρ. Διὰ τοιαύτην αἰτίαν.—Στ. 19, Τρόπον τινά.] ΔΓ, Σχεδόν.—Στ. 20, Ἀντιτεκνουούντες.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀρχιτεκνουούντες. Καὶ καταχωρίζεσθω ἐν τοῖς Λεξικοῖς τὸ Ἀντιτεκνουεῖν, εἴ γε δεόντως ἐτολήθη μοι.—Στ. 25, Συμβῆναι.] Τῇ Ἀπαμείᾳ. Εἰκὸς δὲ τοῦτο συμβῆναι, ἡνίκα Ἀλέξανδρος ἐσρατοπέδευτο περὶ Κελαινῶς (Ἰδ. Στέφ. Βυζάντ. λέξ. Χάραξ).—Στ. 28, Κεκλησθαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον.] Τὴν Ἀπάμειαν δηλονότι κεκλησθαι Κελαινάς· οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν ἑκατέρας τῆς πόλεως κάτοικοι, Κελαινῖται μὲν καλούμενοι, ἡνίκα τὰς Κελαινάς ᾤκουν, τηρήσαντες δ' ἴσως τὸ ἀρχαῖον ὄνομα καὶ μετὰ τὸ μετοικισθῆναι εἰς τὴν Ἀπάμειαν (Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 431) ὅπερ ὑπονοεῖν παρέχει καὶ ὁ Βυζάντιος Στέφανος (λέξ. Ἀπάμεια), τὸν Ἀπαμεία καὶ τὸν Κελαινίτην συνωνύμους ἐκφέρων, καίπερ ἡμαρτήσθαι τὴν παρὰ τῷ Στεφάνῳ γραφὴν ὑπονοησάντων τῶν κριτικῶν. Καὶ Πλίνιος δὲ (V, 28) ὡς μίαν πόλιν ἀποδέδωκε τὰς Κελαινάς καὶ τὴν Ἀπάμειαν.

ΣΕΛΙΔ. 434, στ. 1, Τὴν ἀπὸ τῶν.] ΗΔ (ἦν εἴκασε καὶ πρὸ ἡμῶν ἕτερος, καίπερ κακῶς διασκευάσας τὰ προηγούμενα), ΑΤ, Καὶ τὴν ἀπὸ τῶν.—Στ. 5, Ὁ ἡγεμῶν.] Ὁ Τιβέριος.—Στ. 7, Ὁ πατὴρ αὐτοῦ.] Ὁ τὸν Τιβέριον εἰσποιησάμενος Αὐγούσος. Ὁ δὲ νοῦς καὶ ἡ συνάρτησις ἐστίν, Ἐπηνάρθωσε τὰς ἀνατραπέσσας ὑπὸ σεισμοῦ πόλεις, ἐπιδοῦς χρήματα, ὁ Τιβέριος, καθάπερ ἐποίησε πρότερον ὁ πατὴρ αὐτοῦ Αὐγούσος, ἐπὶ τῆς γενομένης συμφορᾶς τοῖς Τραλλιανοῖς, ἐπιδοῦς χρήματα καὶ τούτοις (τοῖς Τραλλιανοῖς δηλονότι), καὶ τοῖς Λαιδικεῦσιν.—Στ. 18, Ἰπόνοσον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπόνομον. Ἐτεροι δὲ, Ἰπόθρωμον, διορθοῦν δεῖν οὐ πιθανῶς ᾔοντο. Καταχωρίζεσθω δὲ ἡ λέξις, Ἰπόνοσος, καὶ ἐν τοῖς Λεξικοῖς, εἴ γ' ἐπέτυχον τῆς

διορθώσεως.—Στ. 23, Συνέστη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνέστηκε.—Στ. 24, Ἡροφιλίων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἡροφίλιον.

ΣΕΛΙΑ. 435, στ. 2, Ἐτι συμμένει.] ΗΔ, ΑΤ, Τι συμβαίνει. Στ. 8, Ἐκεῖ μνησθεῖς τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκείνη μνησθήσεσθαι (ΔΓ, Μνησθήσεται) τῶν. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 10, Οἷς ἐν Ἰδαίῳ.] Οὐκ ὀρθῶς τοῦτο τὸ ἡμισίχιον μετὰ τοῦ ἐπομένου εἰς ἓνα συνεκρίθησαν εἶχον ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν. Ἴδε περὶ τούτου τε καὶ τῶν ἐξῆς τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΑ. 437, στ. 3, Ἀποδώσωμεν.] ΔΓ, Ἀποδώσωμεν.—Στ. 5, Ἐν ἐρημίᾳ.] Δείπει ἢ πρόθεσις ἐν ἐνὶ ἀντιγράφῳ.—Στ. 10, Ἐποικισάντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐποικισάντων.

ΣΕΛΙΑ. 438, στ. 6, Ἀπὸ δὴ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπὸ δὲ τῆς.—Στ. 10, Δὲ τούτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὴ τοῦτων.—Στ. 15, Ἡπερ.] Πρὸς τὸ Φωκαίας· οὕτω μέντοι, ὥστε τὴν μὲν Κύμην ἐν ταῖς Αἰολικαῖς τετάχθαι πόλεις, κατὰ τὰ ἐξῆς (σελ. 498) ῥηθησόμενα, τὴν δὲ Φωκαίαν ἐν ταῖς Ἴωνικαῖς (Μέρ. Γ, σελ. 5 καὶ 47). Καὶ αὕτη μὲν Παλαιαὶ Φώκαιαι νῦν καλοῦνται πληθυντικῶς, καὶ μονοφθογγουμένης τῆς δευτέρας συλλαβῆς· ἢ δὲ Κύμη, Κατινούργιαι Φώκαιαι.—Στ. 23, Αἱρίσεις.] Ὁ πρῶτος μεταφράσας εἰς τὴν Ῥωμαίων φωνὴν τὸν Στράβωνα, εἰπὼν Partitiones, τουτέστι Διαίρέσεις, ἐξ ἀμείνονος ἰσως γραφῆς ἠρμήνευσεν οὕτως.

ΣΕΛΙΑ. 439, στ. 15, Τὴν ζρατιάν.] Γραπτέον δίχα τοῦ ἄρθρου, καίπερ ἐν ἅπασι φερομένου τοῖς ἀντιγράφοις.—Στ. 22, Οἱ δ' ὕστερον.] Περιττός καὶ ἐνθάδε ὁ σύνδεσμος.—Στ. 27, Ἀπὸ Πριάπου... συσέλλων.] Ταῦθ' οὕτω μεθαρμόζειν δεῖν εἶκαζον ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσειςιν, Ἀπὸ Πριάπου, Ἀρτάκη τῷ ἐν τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ χωρίῳ ἀνταίρωντος, συσέλλων.

ΣΕΛΙΑ. 440, στ. 8, Μάλισα.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Κάλισα.—Στ. 10, Ἐπισρέφοντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπισραφέντος.—Στ. 13, Ὁ τε Ἑλλήσποντός ἐστιν, ἐν ᾧ καὶ τό.] Γραπτέον, οἶμαι, Ὁ τε Ἑλλήσποντός ἐστι, καὶ τὸ, ἢ, Ὁ Ἑλλήσποντός ἐστι, μεθ' ὃν τό.—Στ. 21, Ἰδην.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ξ', 285.—Στ. 23, Ὑπνος καὶ Ἥρα, τοῖς εὖσιν οἰκείως.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπνος καὶ ἡ Ἥρα, οἰκείως. ΔΓ, Ὑπνος καὶ ἡ Ἥρα τοῖς ἰαῦσιν οἰ-

κειώς. — Στ. 26, Ὄρθως ὡς καὶ τὸ πολυπίδακα.] Ἡ οὕτως, ὡς θιώρθωκα, τῇ προσθήκῃ τοῦ ὁμοιωματικοῦ, γραπτέον, ἢ, Ὄρθως ὀρθως δὲ καὶ τὸ πολυπίδακα, διπλῶντας τὸ ἐπίρρημα.

ΣΕΛΙΑ. 441, στ. 2, Ὅσσοι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, μ', 19. — Στ. 5, Ὄρᾶν τοὺς τε.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄρᾶν τοὺς δῆ. — Ἐφ' ἐκάτερα οὕτως, τό.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐφ' ἐκάτερα ὀρᾶ οὕτως τό. Αἱ δὲ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Ἐφ' ἐκάτερα οὕτω τό. Ἴσως ἡ γνησία γραφὴ ἦν, Ἐφ' ἐκάτερα ὄντας, τό. — Στ. 6, Οἰκειώς τούτων καί.] ΔΓ, Οἰκειώς τὰ τῶν καί. Ἡ δὲ γνησία ἴσως ἦν Οἰκειώς τε τούτων καί. — Στ. 7, Ἄκρον καὶ γὰρ νῦν Γάργαρον.] Ἄντι τῆς πρώτης λέξεως, δύο ἔγραψεν (Ἐκ ΔΓ) ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Ἄκρον ἕτερον, τῶν προτέρων ἐκδόσεων φερουσῶν, Ἄκρόντερον, ὃ τινες εἰς τὸ Ἄκρωτήριον τρέπειν παρήνουν. — Στ. 10, Πρῶτά ἐσιν.] Ἰσ.γρ. Τὰ πρῶτά ἐσιν. Ὅποτέρως δ' ἂν γράφης, προσπακουεῖον τὸ Μέρη. — Στ. 22, Τάς γε ἄκρας.] ΗΔ, ΑΤ, Τάς τε ἄκρας.

ΣΕΛΙΑ. 442, στ. 7, Δώδεκα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 328. — Στ. 13, Ἄλλ' οἶον.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσειᾶς, λ', 518. — Στ. 17, Ὅτε Λίσβον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 129. — Στ. 19, Πέρσει.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, υ', 92. — Στ. 21, Λυρνησόν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 691. — Στ. 23, Τὴν ἐκ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 690. — Στ. 26, Οὐδὲ μὲν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, τ', 295.

ΣΕΛΙΑ. 443, στ. 2, Ωιχόμεθ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, α', 366. — Στ. 3-15, Τὴν Χρυσήϊδα. Καὶ τὴν Ἀνδρομάχην δέ·

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
Ἡετίων, ὃς ἔβαιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήσση,
Θῆθη Ἰποπλακίη, Κιλίεσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσω.

Οἰκειώς δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἀνδρομάχης λεχθὲν οὕτως,

Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἰὴ ἄρα γεννόμεθ' αἴση
Ἀμφότεροι· σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θῆησιν,

οὐκ οἶονται δεῖν εἰς εὐθείας ἀκούειν, ἀλλὰ καθ' ὑπερβατόν, Ἀμφότεροι ἐν Τροίῃ, σὺ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ, αὐτὰρ ἐγὼ Θῆησιν. Δευτέρα οὖν αὕτη δυναστεία Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μυνητι. Τρίτη δ' ἐσὶν κ. τ. λ.] ΗΔ (μικρόν τι καὶ τῶν ἀντιγράφων

προσλαβόντων) ἢ μετακόσμησις ὄλου τούτου τοῦ χωρίου, ΑΤ (συγ-
κεχυμένως γεγραμμένου), « Τὴν Χρυσήϊδα. Οὐκ οἴονται δὲ δεῖν εἶξ
» εὐθείας ἀκούειν,

» — Σὺ μὲν ἐν Τροίῃ. —

» Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν (ἢ Θήβηθεν) —

» Ἄνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

» Ἡετίων, ὃς ἐναίειν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,

» Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκισσ' ἀνδρῶσσιν ἀνάσσαν.

» Δευτέρα οὖν αὕτη δυναστεία Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μύνητι. Οἰκίως .

» δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἄνδρομάχης λεχθέν οὕτως,

» Ἔκτορ, ἐγὼ δύσηνος· ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ

» Ἄμφοτεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,

» Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν.

» Ἀλλὰ καθ' ὑπερβατόν· Ἄμφοτερ' ἐν Τροίῃ, σὺ μὲν Πριάμου
» ἐνὶ οἴκῳ, Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησι. Τρίτη δ' ἐστίν. » Ἴδε τὴν Γαλ-
λικὴν μετάφρασιν (tom. IV, part. II, pag. 146) καὶ τὰς Χρῆσο-
μαθείας (Μέρ. Γ, σελ. 419).—Στ. 5, Ἄνδρομάχη.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος,
ζ', 395.—Στ. 9, Ἔκτορ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, χ', 477.—Στ. 17, Ἄλτεω.]
Ἐκ τῆς αὐτῆς, φ', 86.—Στ. 21, Τρωσί.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 816.
—Στ. 23, Δαρδανίων.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 819.—Στ. 25, Αἰνεία.]
Ἐκ τῆς αὐτῆς, υ', 83.—Στ. 27, Οἱ δὲ Ζελεῖαν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς,
β', 824.

ΣΕΛΙΑ. 444, στ. 3, Οἱ δ' ἄρα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 824.—
Στ. 8, Ἄλλ' ὑιόν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 499.—Στ. 12, Πρῶτον.] Ἐκ
τῆς αὐτῆς, ὀ, 546.—Στ. 25, Καὶ σέ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὦ, 543.—
Στ. 26, Μάκαρος ἔδος.] Ἐπιθι τὰ ἀνωτέρω (σελ. 145) σημειωθέντα
μοι.—Στ. 28, Ἡκολούθησαν.] Συνέβησαν, ἐφ' ἧς ἐννοίας χρώμεθα
πολλάκις τῷ Ἀκολούθῳ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ.

ΣΕΛΙΑ. 445, στ. 17, Οἱ δὲ Ζελεῖαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 824.
—Στ. 21, Δὲ καλεῖ.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ Ἰταλικῇ μεταφράσει,
chiamata), ΑΤ, Δ' ἐκάλει.

ΣΕΛΙΑ. 446, στ. 3, Οἱ δ' Ἀδρήσειαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 828.
—Στ. 12, Εἰς τὴν Ἡλείαν, Σκάρθων.] Ἐπειδὴ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλήν
Στράβωνος μνημονεύεται ὁ Σκάρθων, εἴκασα μήποτε ἐγγράπτο,
Εἰς τὴν Ἡλείαν εἰσβάλλων, ἢ ἐμβάλλων.—Πολλὰς.] ΗΔ (πρὸς
τὸ Διαδάσεις), ΑΤ, Πολλούς.

ΣΕΛΙΑ. 447, στ. 11, Ὀρθάνη.] « Ὀρθάνης τῶν ὑπὸ τὸν Πριάπου » ἐστὶ θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον » φησὶν Ἡσύχιος. — Κονισάλω.] Δαίμων καὶ οὗτος πριαπώδης, κατὰ φησὶν ὁ Σουίδας· κατὰ δὲ τὸν Ἡσύχιον, Κονισάλος ἐκαλεῖτο καὶ « Σκίρτησις » σατυρική τῶν ἐντεταμένων τὰ αἰδοῖα. » Καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς δὲ ἐθεῶντο τοὺς αἰσχροὺς τούτους δαίμονας· Εὐβουλος μὲν γὰρ ὁ κωμικός ἐδίδαξε τὸν Ὀρθάνην, Τιμοκλῆς δὲ τὸν Κονισάλον. — Τύχωνι.] « Τύχων, δαίμων ἐστὶ περὶ τὴν Ἀφροδίτην » κατὰ τὸν Ἐτυμολόγον. — Στ. 15, Δὲ Καλλισθένης.] ΗΔ, ΑΓ, Δὲ καὶ Καλλισθένης. Παρέλιπον δὲ τὸν δεῦτερον σύνδεσμον καὶ οἱ μεταφρασταί. — Στ. 18, Μαντεῖον ἦν Ἀρτέμιδος.] Ἀνακλήρου τὰ τυπογράφων ἀμαρτία κολοβωθέντα, γράφων, Μαντεῖον ἦν Ἀπόλλωνος Ἀκταίου καὶ Ἀρτέμιδος. — Κατὰ τὴν Πυκάτην.] Ἀσερίσκοις διείληφα ταῦτα, καὶ διὰ τὸ λίσπειν ἔν τε τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ, καὶ ἐτέρῳ ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἀντιβληθέντι, καὶ διότι οὐδεὶς ἄλλος πλὴν Στράβωνος μνημονεύει τῆς Πυκάτης· διὸ καὶ τῶν κριτικῶν οἱ μὲν παρήνουν γράφειν, Κατὰ τὴν ἀκτὴν (ὡς περ ἠρμήνευσα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει), ἢ Κατὰ τὴν ἐπακτίαν, οἱ δὲ, Κατὰ τὴν Περκώτην. Νῦν δὲ, ἐκ ΔΓ ὁρμώμενος τῆσδε, Κατὰ τὴν Τυκάτιν, ὑπολαμβάνω γραπτέον εἶναι, Κατὰ τὴν Πιτυάτιν, τουτέστι κατὰ τὴν περὶ τὴν Πιτύαν χώραν. Καὶ σημείωσαι, ὅτι ἡ κατὰ τὴν Πιθατίαν Ἀδράσεια μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου ἔκειτο, ὡς περ καὶ τὴν πόλιν Πιτύαν μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου κείσθαι φησὶ μετ' ὀλίγου (σελ. 448) ὁ Στράβων. — Στ. 24, Οὐδὲ Νεμέσεως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Οὐδὲ δὴ Νεμέσεως.

ΣΕΛΙΑ. 448, στ. 3, Λιμένα ἔχουσα μείζων τῆς Πριάπου.] Ἡ γραπτέον... μείζων τοῦ τῆς Πριάπου, καθάπερ ἠρμήνευσα Γαλλιστί, ἢ, Λιμένα ἔχουσα, μείζων τῆς Πριάπου, ἵνα δηλωθῆται, ὅτι ἡ πόλις Πάριον, καὶ λιμένα εἶχε, καὶ μείζων ἦν τῆς πόλεως Πριάπου. — Στ. 7, Ὀφιογενεὶς συγγενεῖαν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις· φασὶ δ' αὐτῶν.] Οὐκ ἀκριβῶς συνήρτηται ταῦτα ἰσ.γρ. Ὀφιογενεῖς· συγγενεῖαν δὲ τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις φασὶ, καὶ αὐτῶν. Τοὺς δὲ Ὀφιογενεῖς καὶ ἐν Παρίῳ, ὡς περ ὁ Στράβων, τίθησιν ὁ Πλίνιος (VII, 2), καὶ ἐν Κύπρῳ (XXVIII, 3). Ἴσως δὲ καὶ ὁ Αἰλιανός (Περὶ ζῴων ἰδιότ. εἶ, 39) τῶν ἐν Παρίῳ Ὀφιογενῶν μνημονεύει, ἐν οἷς φησὶν, « Ἀλίαν τῇ Συβάρειος ΠΑΡΙΟΥΣΗ εἰς ἄλσος Ἀρτέμιδος, ἣν δὲ ἐν » Φρυγίᾳ τὸ ἄλσος... δράκων ὠμίλησεν αὐτῇ· καὶ ἐντεῦθεν οἱ καλοῦ-

» μνοι Ὀφιογενεὺς κ. τ. λ. » ἔνθα γραπτέον ἴσως, Ἄλις τῇ Συβάρεως ΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ, ΠΑΡΙΟΥΣΗ (ἢ ΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ, ἸΟΥΣΗ) κ. τ. λ. Τὸ γὰρ τῆς Ἀρτέμιδος ἄσος ἢ μαντεῖον περὶ τὸ Πάριον ἦν, ὡς ἐδήλωσεν ἀνωτέρω (σελ. 447) Στράβων· καὶ ἡ Τρωὰς τῆς Φρυγίας ὑπὸ πολλῶν ἐνομιζέτο.—Στ. 23, Ἐν δὲ τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν δὲ τούτοις.—Πρῶτα.] ΗΔ, ΑΤ, Πρῶτον.

ΣΕΛΙΑ. 449, στ. 7, Τηρείς.] ΗΔ, ΑΤ, Τῆς Ῥείης.—Στ. 11, Πιτυούσσα.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 155, γραφῆ), ΑΤ, Πιτύουσα.—Στ. 21, Καὶ δῆμον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 828.—Στ. 23, Ὅς Ῥ' ἐνί.] Ἐκ τῆς αὐτῆς ε', 612.

ΣΕΛΙΑ. 450, στ. 25, Οἱ δ' ἄρα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 835.

ΣΕΛΙΑ. 451, στ. 2, Ὀν Ἀρίσθηθεν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ε', 838.—Στ. 19, Οἱ τ' ἄρα.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 522.—Στ. 21, Κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 854· ὅπου μῆντοι γράφεται, Κλυτὰ δῶματ' ἔναιον.

ΣΕΛΙΑ. 452, στ. 3, Ὅς μήτρας.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, π', 717.—Στ. 12, Ἐξευξεν ὁ Ξέρξης.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου μόνου (ἐνάριθρος), ΑΤ (δυσφωνοτάτου), Ἐξευξε Ξέρξης.—Στ. 16, Γειτοσύνη.] Καταχωρίζεσθαι ἐν τοῖς Λεξικοῖς τὸ ὄνομα Γειτοσύνη (συνώνυμον τῷ Γεινιάσις), παρὰ τὸ Γείτων, ἀναλόγως τῷ Σάφρων, Σωφροσύνη.

ΣΕΛΙΑ. 453, στ. 17, Καθ' αὐτά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθ' αὐτό.—Στ. 25, Δαρδανίων.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 819.

ΣΕΛΙΑ. 454, στ. 2, Τρῶες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ὁ, 425.—Στ. 5, Δάμθανον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, υ', 215.—Στ. 8, Πλάτων.] Ἐν τῷ Περὶ νόμων (σελ. 677).—Στ. 9, Ἄπλοῦν τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄπλοῦν τε.—Στ. 17, Καὶ καθάπερ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ τῶν ἀγρίων, ἐπὶ τὸ ἡμερον τῶν δευτέρων ὑποβεηκότων, ἐςί τις διαφορὰ καὶ παρὰ τούτοις.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δ' ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ἄπερ τῶν ἀγαθῶν τε αἰτιὰ πως καὶ τῶν ἀγρίων ἐπὶ τὸ ἡμερον τῶν δευτέρων ὑποβεηκότων. Ἐςί δὲ τις κ. τ. λ. Αἰ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεως ΚΑΘΑΠΕΡ ΤῶΝ ΑΓΑΘῶΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤῶΝ ΑΓΓΡΙῶΝ, ἘΤΙ ΠΩΣ ΕΠΙ ΤῸ ἡμερον τῶν δευτέρων ὑποβεηκότων· ἐςί δὲ τις κ. τ. λ. ΔΓ, ΚΑΙ ΑΠΕΡ ΤῶΝ ΑΓΑΘῶΝ (ἄλλ. ἀγαθῶν τε) ΑἰΤΙΑ ΠΩΣ (ἄλλ. ἐςί πως : εἴπως) ΚΑΙ ΤῶΝ ΑΓΓΡΙῶΝ (ἄλλ. καὶ ἀγρίων) ἐπὶ τὸ ἡμερον τῶν δευτέρων ὑποβεηκότων (ἄλλ. ἐπιβεηκότων)· ἐςί δὲ τις. Ἡ ἡμέτερα διασκευὴ καὶ διόρθωσις
συνάδει

συνῆδει, ἐν γε τοῖς πρώτοις, τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῇ ἑρμηνεύσαντι, Et ut [καὶ καδάπερ] boni illi et agrestes... est quædam [εἰςί τις].—Στ. 19, Παρὰ τούτους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τούτους.—Τῶν ἀγροίκων, καὶ μεσαγροίκων.] ΔΓ, Τῶν ἀγρίων καὶ μεσαγρίων.—Στ. 22, Κατὰ τήν.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου καὶ τοῦ ἀρχαίου μεταφραστοῦ), ΑΤ, Καὶ κατὰ τήν.—Στ. 28, Ἀλλὰ τὰ γ'.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, *ι*, 109.

ΣΕΛΙΑ. 455, στ. 2, Τοῖσιν.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, *ε*, 112.—Στ. 6, Τὸν ἐπὶ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸν ἐκ τοῦ.—Στ. 7, Κτίσσε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, *υ*, 216.—Στ. 15, Οἱ δὲ παρ' Ἴλου.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, *λ*, 166.—Στ. 17, Τελείως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τελείως.

ΣΕΛΙΑ. 456, στ. 7, Ἐπισολὴν καταπέμψαι.] Αἱ πρότεραι ἐκδόσεις, Ἐπισολὴν ἐπιπέμψαι. Ἰσ.γρ. Ἐπισολὴν αὐτοῖς πέμψαι.—Στ. 8, Ποιῆσαι.] Γραπτίον, Ποιήσῃσιν, διὰ τε τὸ ἐξῆς Ἀποδείξειν, καὶ τὸ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, σελ. 222) Συμπράξειν ὑπεσχνουμένων.—Στ. 23, Κεραμωτάς... ζήγας.] Ἴδε τὰ σημειωθέντα ἀνωτέρω (σελ. 238).

ΣΕΛΙΑ. 457, στ. 7, Μηχανάς (γρ. Μηχανάς τε).] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μάντει.—Στ. 8, Ἐνδεκαταίους.] Μακρῷ πιθανώτερα ἢ ἐν ταῖς Χρησομαθεΐαις (Μέρ. Γ, σελ. 421) γραφῇ, Ἐν ἡμέραις δέκα ὅθεν γραπτίον κἀνθάδε, Δεκαταίους.—Στ. 9, Τὸν χιλιόναυον ΣΤΟΛΟΝ.] Γραπτίον, ΣΤΡΑΤΟΝ, οὐ μόνον διὰ τὸ οὕτω γεγράφθαι ἐν ταῖς Χρησομαθεΐαις (Μέρ. Γ, σελ. 422), ἀλλὰ καὶ ὅτι οὕτω φέρεται παρ' Εὐριπίδῃ (Ὀρές. 352) λέγει δὲ τοῦτο παρ' ἐκείνῳ ὁ χορὸς πρὸς τὸν Μενέλαον,

ὦ χιλιόναυον στρατὸν ὀρμήσας
εἰς γῆν Ἀσίαν,

Χαῖρε

—Στ. 10, Ἐνδεκάτη.] Δεκάτη, γραπτίον καὶ ὡς ἐκ τῶν Χρησομαθεΐων.—Στ. 27, Γνωριμώτερα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Γνωριμώτατα.—Στ. 29, Τὸν Αἰνίαν... ἐπειθ' ὅτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν τ' Αἰνίαν... ἐπειτὰ τε.

ΣΕΛΙΑ. 458, στ. 1, Ἴλου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰούλου.—Στ. 16, Ῥῆσός θ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, *μ*, 20.

ΣΕΛΙΑ. 459, στ. 14, Πρωτεσίλειον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πρωτεσίλειον.—Στ. 20, Κατὰ τὸ πρὸς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τὸ κατὰ.

ΣΕΛΙΑ. 460, στ. 4, [λίου.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος ταυτά τε καὶ τὰ ἐξῆς, ε, 640-642.—Στ. 19, Τῆς Τινιδίων.] Ἀναπλήρου τὸ ἡμαρτημένως τυπωθέν, γράφων, Τῆς Τενεδίων περαίας, καὶ παράβαλε τοῖς ἐξῆς (σελ. 470) ῥηθησομένοις.

ΣΕΛΙΑ. 461, στ. 7, Κεβρίονην.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, π', 738.—Στ. 13, Κεβρηνοῦς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κεβρηνίας.—Στ. 16, Τῆς κατὰ τούτους.] ΗΑ (ἀναφερομένης τῆς ἀνωθυμίας εἰς τοὺς ἀνωτέρω Σκηψίους), ΑΤ, Τῆς κατὰ τοὺς τόπους. Αἱ πρότεροι ἐκδόσεις, Τῆς κατὰ τόπους.—Στ. 22, Καταλαμβάνεσθαι.] ΗΑ (τουτίς, περιλαμβάνεσθαι, περιέχεσθαι), ΑΤ, Μεταλαμβάνεσθαι. Συνέχων δὲ οὐκ ὀλιγάκις τὰς δύο ταύτας προθέσεις οἱ ἀντιγραφῆς· οἷόν ἐστι καὶ τὸ παρά τῷ Πολυβίῳ (εἰ, 30), « Ἄμα δὲ τῷ ΜΕΤΑΛΛΑΒΕΪΝ » τὸ τῆς νυκτός· ἔνθα γραπτέον ΚΑΤΑΛΛΑΒΕΪΝ. Διόρθου δ' ἐν παρῶν καὶ τὸ κατὰ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Πολυδιακοῦ κεφαλαίου, « Οὐ γὰρ ἐλάττω ΠΟΙΕΪΤΑΙ παιδάρια κ. τ. λ. » γράφων, ΠΟΙΕΪ ΤΑ.—Στ. 23, Ὁ Σκάμνδρος.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 462, στ. 6, Ἐκτεινόμενος.] ΗΑ, ΑΤ, Γινόμενος. Ἐς δὲ καὶ ἀπροδίτως γράφειν, Τεινόμενος.—Δ' ἕως.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἐως.—Στ. 7, Τὸ \Leftarrow γράμμα.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Τὸ Υ (ἄλλ. Υ) γράμμα. Ἐπιθετὰ τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 13, Διέχων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐχων.—Στ. 15, Ἄρτο.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, υ, 51.—Στ. 25, Πρὸς Θύμβρης.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, κ', 430.

ΣΕΛΙΑ. 463, στ. 1, Πεντήκοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ πεντήκοντα.—Στ. 4, Λαόν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 433.—Στ. 7, Ἀπίοικς.] Ἰσ.γρ. Ἀφέςηκε.—Στ. 9, Ὄφρα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 352.—Στ. 16, Τοιαύτης πόλιως.] Ἐξ ΕΔ (συναδούσης τῷ Εὐσαδίῳ), ΑΤ, Τῆς πόλιως.—Στ. 27, Πρόσχωμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρόχωμα.

ΣΕΛΙΑ. 464, στ. 5, ὡς ὄθ'.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐδος, ξ', 469.—Στ. 11, Ἡὲ πόλινδε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, κ', 210.—Στ. 14, Ἀμφὶ μάλα.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, σ', 254.—Στ. 22, Πρόσχωμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρόχωμα.—Στ. 24, Ὅς Τρώων.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, χ', 165.

ΣΕΛΙΑ. 465, στ. 18, Ἀλκαῖος σῶος Ἄρει· ἔνθα δ' αὐ καὶ τὰν ἀλέκτοριν ἐς Γλαυκοῦ κ. τ. λ.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δ' ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀλκαῖος σῶος ἄροι ἔνθα δ' οὐκ αὐτὸν τὸν ἀλέκτοριν ἐς Γλαυκοπόν. Ταῦτα ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν καὶ ἐξηγεῖσθαι ἐπεδάλοντο, καθάπερ ἐστὶν ἰδεῖν ἐν ταῖς ὑποτεταγμέναις τῇ τε τοῦ Γερμανοῦ

καὶ τῇ τοῦ Ἀγγλου ἐκδόσει σημειώσασιν· αἷς ἡμεῖς τὴν ἐκείνοις τέως ἀγνοουμένην νεωτάτην διόρθωσιν Ἀγγλου τινός (Mus. critic. of Cambridge classic. research. vol. I, n^o 4, pag. 438), προσσημειωσάμενοι ἐτέροις καταλείψομεν τὴν περὶ αὐτῶν κρίσιν. Οὗτος τοίνυν οὕτω διώρθου καὶ διεσκεύαζε τὸ χωρίον·

Ἀλκαῖος σῶος ἄρει· ἜΝΤΕΑ Δ' ΟΥΚ ΑΥΤΟΥ

Τὰν ἀλέκτοριν ἐς Γλαυκωποῦ ἱερὸν κρήμασαν Ἄττικοί·

ἢ ἜΝΤΕΑ Δ' ΑΥ ΚΑΥΤΑΝ, ὅπερ ἡμεῖς προσιλόμεθα. Καὶ Ἀλέκτορις μὲν ἢ Ἀλέκτορις, ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας ἐλέγετο, κατὰ φησιν ὁ Ἐτυμολόγος (σελ. 59)· Γλαυκωποῦ δὲ ἱερὸν τὸ ἐν Σιγείῳ Ἀθήναιον ἦν, οὗ καὶ Ἡρόδοτος (ἐ, 95) ἐμνημόνευσεν, αὐτοῦ τούτου τὴν φυγὴν Ἀλκαίου ἰσορῶν.

ΣΕΛΙΑ. 466, στ. 1, Ἐπιτειχίσαι.] ΗΔ, ΑΤ, Περιτειχίσαι.—
 Στ. 7, Κατέσκαπται δὲ ΚΑΙ ΤΟ Σίγειον.] Ἴσως ἢ τὸν δευτέμον μόνον σύνδεσμον περαιοιρέτιον (ὃν παρέλιπον καὶ οἱ ἀρχαῖοι μεταφρασαί, ὃ τε Λατίνος καὶ ὁ Ἰταλός), ἢ γραπτέον, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΤΟ, ἐν ᾧ ἢ, Κατέσκαπται καὶ τὸ Ἀχιλλεῖον καὶ τὸ Σίγειον.—Στ. 13, Πολέμῳ τῷ Παχτίῳ.] Τουτέστι, Πολέμῳ, ἐν ᾧ ἐσρατήγη ὁ Πάχης.—
 Στ. 14, Ἠφανίσθαι συνέβη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνέβαινεν ἠφανίσθαι.—
 Στ. 16, Ἐξελείφθη.] ΗΔ (παρὰ τὸ Ἐκλείπω), ΑΤ, Ἐξηλείφθη (παρὰ τὸ Ἐξαλείφω). ΔΓ, Ἐξελήφθη (παρὰ τὸ Ἐκλαμβάνω).—
 Στ. 18, Οὔτε γὰρ τῆς.] Ἰσ.γρ. Οὐδὲ γὰρ τὴν, ἢ, Οὐδὲ γὰρ τὴν τῆς.—
 Στ. 20, Πέφνε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν, 363.—
 Στ. 24, Οὐδὲ μέμνηται.] Ἰσ.γρ. Οὐ μέμνηται.—
 ἢ ἐν τῇ ναυαγίᾳ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ πρῶτον ἄρθρον.—
 Στ. 25, Τοιαύτην αἰτίαν.] Ἰσ.γρ. Τοιαύτην τιν' αἰτίαν.

ΣΕΛΙΑ. 467, στ. 5, Ἔσσεται.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 448.—
 Στ. 6, Η γὰρ καί.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 130, ἔνθα μέντοι φέρεται, Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν.—
 Στ. 7, Βουλῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴπερ βουλῆ. Εἰς γράπτο ἴσως, Εἰς φρονε βουλῆ, ἐκ τῆς αὐτῆς Ὀδυσσεΐας, γ', 128. Ἡμῖν δ' ἔδοξε γράφειν τὸν σίχον πληρέστερον, κατὰπερ ἔγραψεν ἐν τοῖς πρόσθεν ὁ Στράβων (Μέρ. Α, σελ. 21), περὶ οὗ ἐπίδει τὰ ἐκεῖ σημειωθέντα (σελ. 9).—
 Στ. 8, Πέρθετο.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, μ', 15.—
 Στ. 12, Θεΐναι.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ζ', 92.—
 Στ. 14, Μὴ ποτε... ἐφίσσεσθαι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 455, ὅθεν ἔγραψα καὶ Ἐφίσσεσθαι, ΑΤ, Ἐφέζεσθαι.—

Στ. 17, Η δ' ἤσαι.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ζ', 305.—Στ. 20, Θυάσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θυιάσιν. Λέγειν δὲ τοῦτο βούλεται, ὅτι οἱ καταβιβάζοντες τὸν τόνον τοῦ Γούνασιν (παρὰ τὸ Γόνυ), καὶ γράφοντες Γουνάσιν (παρὰ τὸ Γουνάς, Γουνάδος), ὡσπερ γράφεται τὸ Θυάσιν (παρὰ τὸ Θυάς, Θυάδος), ἀπεραντολογοῦσιν, εἴτε δέχονται τὸ Γουνάσιν, ὡς συνώνυμον τοῦ Ἰκετεΐαις (τοῦτο γὰρ νοεῖ διὰ τοῦ ἐξῆς Ἰκετεύοντες, εἶγε ὀρθῶς ἔχει ἢ μετοχή), εἴτε κ. τ. λ.—Στ. 21, Εἴθ' ἰκετεύοντες... τε φρένας.] Οὕτως ἔγραψα, ΑΤ, Εἴθ' ἰκετεύοντες τε φρένας. Τὸ δὲ χωρίον ὑποπτον, ἄλλως τε καὶ διότι παρελείφθη ὅλως ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μεταφρασῶν. Αἱ πρῶται δύο λέξεις ἴσως γνησιωτέρας ἐγράφοντο πάλαι, Εἴτ' ἐφ' ἰκετεΐαις, ἵνα εἴη κατάλληλον τῷ Ἐπί γουνάσιν, κατὰ τοὺς καταβιβάζοντας τὸν τόνον· τῶν δὲ τελευταίων δύο, ἀντὶ μὲν τῆς πρώτης πιθανῶς ἐφέρετο, Εἴτε· τὸ δὲ φρένας, οἱ μεταποιεῖν βουλόμενοι εἰς τὸ Τέφρας, ἢ Τεφρείας, οὐ πᾶν τι πιεῖα δοκοῦσί μοι λέγειν.—Στ. 24, Λυκοῦργος ὁ Ῥήτωρ.] Ἐν τῷ μόνῳ νῦν σωζομένῳ λόγῳ τῷ Κατὰ Λεωκράτους.

ΣΕΛΙΑ. 468, στ. 13, Οἷος ὁ ἐκείνου ΘΥΜΟΣ.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, ΜΥΘΟΣ· ἐσι γὰρ ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς Ἰλιάδος (ὁ, 94),

Οἷσα καὶ αὐτῆ,

Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφιάλος καὶ ἀπηνῆς,

εἰς παροιμίαν μετελημμένον· ὁ δὲ Λουκιανὸς (Περὶ ἀστρολογ. § 10) καὶ μικρόν τι παρέτεψεν· « Ὀρφεὺς ἀπηγήσατο... ἐς γοητείην καὶ ἱρολογίην, οἷῃ διανοίῃ ἐκείνου ».

ΣΕΛΙΑ. 469, στ. 4, Παρέχει δὲ λόγον, ΠΩΣ ΦΗΣΙΝ Ὁ Ποιητής, Κρουνώ δ' ἴκανον κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, ΩΣ ΦΗΣΙΝ Ὁ. Ἐσι γὰρ ὁ νοῦς, Τὸ περὶ Σκαμάνδρου παρέχει ζήτησιν, διὰ τὰ ὁ Ποιητής φησι (Ἰλιάδ. χ', 147), Κρουνώ δ' ἴκανον κ. τ. λ. Εἶχον δὲ καὶ συντομωτέρως διορθοῦν σίξων, Οἷς φησιν Ὁ, ἢ ἤ, Ὁ δὲ Ποιητής παρέχει ζήτησιν ἐν οἷς φησι κ. τ. λ. προσιλόμην δὲ τὴν προτέραν διορθώσιν, ὡς μᾶλλον συνάδουσιν τοῖς Ὀμήρου σχολιασταῖς, κάκεινους εικότως Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ ἀκολουθήσασιν. Λέγουσι δὲ (Ἰλιάδ. χ', 147 ἐκδ. Βιλλισάνας), « Ζητοῦσί τινες, ΠΩΣ τὸν Σκαμάνδρον ἀπὸ τῆς » Ἰδῆς εἰπὼν ρεῖν... ὑςερὸν ΦΗΣΙ, Κρουνώ δ' ἴκανον, κ. τ. λ.—Στ. 13, Οὐθ' ἢ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδ' ἢ τοῦ.—Στ. 18, Οὕτω γὰρ λέγονται.] Ἰσ.γρ. Οὕτω γὰρ ἂν λέγοιντο, καθάπερ ἠρμηνεύεται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Δατινικῇ μεταφράσει, nam hoc modo plures fontes

ejusdem fluminis dici possunt.—Στ. 25, Ρῆσός θ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, μ', 20.—Στ. 27, Οὗτός φησιν.] Δημήτριος ὁ Σκῆψιος.

ΣΕΛΙΑ. 470, στ. 2, Ἀσκληπίειον.] Ἀποκατίεσσα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Ἀσκληπίιον.—Στ. 7, Τὸ πᾶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τότε πᾶν.—Στ. 8, Πεντεκαίδεκα.] Δέκα, φησὶν ὁ τὰς Χρησομαθείας (Μίρ. Γ, σελ. 423) συνθεῖς.—Στ. 12, Κλεανδρίας.] Γραπτέον εἶναι φασὶ τινες Νεανδρίας, τῆς αὐτῆς δηλονότι περὶ ἧς κατωτέρω (σελ. 472) Στράβων ἐρεῖ.—Γόρδου.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ Γεργιθίου τρεπτέον ἴσως, φασὶ τινες.—Στ. 15, Ἐν ἀρισερᾷ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν τῇ ἀρισερᾷ.—Στ. 23, Ἀργυρία.] ΗΔ (θηλυκῶς καὶ ἐνικῶς, ὡς ὄνομα πόλεως, ἵνα συνάδῃ τοῖς πρότερον, σελ. 392, εἰρημένους), ΑΤ, ἀργυρία (ἄλλ. ἀργυρεῖα). Ἦν δ' ἐνθάδε Νεῖαν Κώμην λέγει, Ἐνείαν κώμην, πρότερον (σελ. 392) ὠνόμασε, καὶ Αἰνείαν, ἧ, ὡς ἐν ἄλλοις φέρεται, Αἰνείαν, ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 471) ὠνόμασε. Ἴδε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. IV, part. II, pag. 51, not. 3, et pag. 191, not. 2).—Στ. 26, Ὄθεν.] Ἐπιθε ἀπερ εἴρηκεν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 389).

ΣΕΛΙΑ. 471, στ. 3, Τά γε πλείεσσα.] ΗΔ, ΑΤ, Τά τε πλείεσσα.—Στ. 6, Φησὶ δ' οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φησὶ γοῦν.—Στ. 11, Ἐστὶ δὴ μετὰ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐστὶ δ' ἡ μετὰ.—Στ. 17, Τενειδοί τε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, α', 38.—Στ. 21, Λεύκοφρυν. Μυθεύουσι.] Ἐκ ΔΓ συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ (ἐξ λέξεσι πλεονάζοντος), Λεύκοφρυν. Εἰσὶ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτήν. Μυθεύουσι.

ΣΕΛΙΑ. 472, στ. 1, Τῆς Τενιδίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῆς Δίας. Ἐπιθε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. V, pag. 148).—Στ. 6, Νεανδρία.] Ἴδε τὰ μικρὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα.—Στ. 12, Εἶτε μῦθον... τόπῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς τὸν μῦθον... τόπῳ.—Στ. 19, Χρησηρίων.] Τουτέσι σκευῶν ἐρμηνεύει δὲ τοῦτο κατὰ λέξιν ἢ τῶν Γάλλων φωνὴ διὰ τοῦ ustensiles.

ΣΕΛΙΑ. 473, στ. 9, Ἐντὸς τοῦ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐν τοῖς τοῦ.—Στ. 20, Ἐχων κατὰ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχων τῶν κατὰ.

ΣΕΛΙΑ. 474, στ. 3, Ἄλτεω.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, φ', 86.—Στ. 10, Σάτινον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ξ', 443.—Στ. 14, Ναῖς δέ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ξ', 34.—Στ. 16, ΣΑΤΙΟΝΤΑ δ' ὕσερον εἶπον· οἱ δὲ Σαφνιόντα.] ΔΓ, ΣΑΤΝΙΟΝΤΑ. Ἰσ.γρ. Σαφνιόντα δ' οἱ ὕσερον εἶπον τὸν Σατνιόντα, καθάπερ εἶκασα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι.—Στ. 17, Μέγας.] Ἰσ.γρ. Οὐ μέγας.—Στ. 23, Μεσογαῖότεροι δέ.]

ΗΔ, ΑΤ, Μεσογαϊότεροί τε.—Στ. 28, Μέν Άντανδρος.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Μέν και Άντανδρος.

ΣΕΛΙΑ. 475, στ. 4, Και τῆ παραλία.] ΗΔ, ΑΤ, Και οί τῆ παραλία.—Στ. 5, Πολυμήδιον.] Ισ.γρ. Παλαμήδιον. Ίδε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῆ Γαλλικῆ μεταφράσει.—Στ. 22, Λιμένα.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Και λιμένα.—Στ. 23, Ἡ Κισθήνη.] ΗΔ (συνάδουσα ταῖς ἀρχαίαις μεταφράσει), ΑΤ, Ἡ τε Κισθήνη.—Στ. 27, Ἡράκλεια.] Ταύτην, ἣ τὸν σύνεγγος ταύτης τόπον, κατέχουσι νῦν αἱ Κυθωνίαι, κώμη τις οὕτω καλουμένη, ἐπιστημῶν γυμνασίῳ διαπρέπουσα.

ΣΕΛΙΑ. 476, στ. 12, Αὐτοί.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτοῖς.—Στ. 20, Η οὐ μέμνη.] Έκ τῆς Ἰλιάδος, υ, 188-189.—Στ. 22, Κεῖθεν.] Έκ τῆς αὐτῆς, υ, 191, ὅπου γράφεται, Ἐνθεν.

ΣΕΛΙΑ. 477, στ. 3, Αἰ γάρ.] Έκ τῆς Ἰλιάδ. ν, 460.—Στ. 9, Περιγενομένων.] ΗΔ (συνάδουσα τῆ ἰταλικῆ μεταφράσει και τῷ Εὐσαθίῳ), ΑΤ, Παραγενομένων.—Στ. 10, Περαιωθῆναι.] ΗΔ, ΑΤ, Περισωθῆναι.—Στ. 20, Καταφάγη.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Καταφάγοι.—Στ. 28, Ἢθη γάρ.] Έκ τῆς Ἰλιάδος, υ, 306.

ΣΕΛΙΑ. 478, στ. 5, Νῦν δὲ δῆ Αἰνεῖαιο γένος ΠΑΝΤΕΣΣΙΝ ἀνάξει, και παῖδες παίδων.] Οὐκ ἀπιθάνως οἰονται τινες (Wood, *Essai sur le gen. origin. d'Homer.*, pag. 179), Οὐίργιλιον, τὸν Ῥωμαῖον ποιητὴν, τοῖς αὐτοῦ πολίταις χαριζόμενον, μεταπλάσαι τὸν Ὀμηρικὸν σίχον· οὕτω γάρ ἐκείνος (*Aeneid. III*, 97) ἐρμηνεύει τὸ ἔπος,

Hic domus Aeneae cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum.

—Στ. 12, Ὁ γάρ Ἀριστοτέλης κ. τ. λ.] Περὶ ταύτης ὅλης τῆς περὶ τῆς Ἀριστοτέλους βιβλιοθήκης ἱστορίας, ἐπιθε ἦν ὁ σοφὸς Σνεῖδέρου ἐποιήσατο διατριβὴν ἐν τοῖς εἰς τὸ Περὶ ζῶων ἱστορίας τοῦ Ἀριστοτέλους προλεγόμενοις (*Epimetr. II*, pag. LXXVI-XCIII).—Στ. 23, Τοῦ Θεοφράστου.] Γράφει (διорδούμενος τὸ τυπογραφικῶς ἡμαρτημένον), Τὰ τοῦ Θεοφράστου.

ΣΕΛΙΑ. 479, στ. 2, Ἀνηκυθίζειν.] Ἀντιδιαλαμίνως πρὸς τὸ Πραγματικῶς φιλοσοφεῖν· και σημαίνει, τὸ σχῆμασι λόγου πέρα τοῦ δέοντος ὠραϊσμένοις περὶ τινος θέσεως διαλέγεσθαι, ὅπερ οἱ Ῥωμαῖοι διὰ τοῦ Ampullari ἠρμήνευσαν, παρὰ τὸ Ampulla, ὡσπερ και οἱ Ἕλληνες τὸ Ἀνηκυθίζειν παρὰ τὴν Ἀήκυθον, ἑκατέρας τῆς λέξεως

σημαιοῦσης ἀγγείου, ελαιηρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ καὶ μυροθήκην. Ἐντεῦθεν καὶ οἱ Γάλλοι style amroulé καλοῦσι, τὸν ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐξηρημένον χαρακτήρα τοῦ λόγου. Καὶ ὄνομα δὲ ῥηματικόν, ὁ Ληκυθιῆς, ὃν ἄλλοι ἄλλως ἐξηγοῦνται. Ὁ μὲν γὰρ Σουίδας καὶ ὁ Φώτιος, « Ληκυθιῆς, ὁ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΣ. Οὕτως Σοφοκλῆς » φασίν· Ἡσύχιος δὲ, « Ληκυθιῆς, ΚΟΙΛΟΦΩΝΟΣ. » Ὡς τὸ μὲν πρῶτον εἰσὶν οἱ εἰς τὸ ΜΑΚΡΟΦΩΝΟΣ οὐκ ἀπιθάνως τρέπουσι· θάτερον δ' ἡμεῖς τὸ ΚΕΝΟΦΩΝΟΣ (τουτέστι ματαιόφωνος) ἀνθυποβλητέον εἶναι εἰκάζομεν· καθάπερ καὶ Θεοδωρίδας (παρὰ τῷ Βρύγκ., Ἀναλέκτ. τόμ. Β, σελ. 43) « ΚΕΝΑΝ κάπιλακυθίςριαν », τὴν κενὴν καὶ διδυραμβώδη τοῦ λόγου ἰδίαν εἶρηκε.—Στ. 6, Ἡρε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴλε.—Στ. 19, Κατεπλήξατο πολλούς.] ΔΓ, Κατέπληξε πολλούς. Ἰσ.γρ. Κατέπληξε τοὺς πολλούς.—Στ. 23, Ἀναβολὴ τῆς δίκης.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βουλή τῆς δίκης. Ἰσ.γρ. Ἐκκλησις δίκης.

ΣΕΛΙΑ. 480, στ. 5, Ψευδάργυρον.] Ὅν οἱ νῦν μεταλλουργοὶ τε καὶ χημικοὶ Ζίγκον (Zinc) καλοῦσι. Περί δὲ τῆς γραφῆς καὶ ἐξηγήσεως τῶν ἐπομένων ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 14, Ἄσσον Ἰ9'.] Παρώδηται ἐξ Ὀμήρου (Ἰλιάδ. ζ', 143).—Στ. 21, ΠΡΩΤΟΝ ἐπιθεμένω.] Ἰσ.γρ. ΠΡΩΤΩ.

ΣΕΛΙΑ. 481, στ. 5, Ὡς καὶ τά.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ Ἰταλικῇ μεταφράσει), ΑΤ, Ὡς καὶ τά.—Στ. 8, Μιλητοπόλεως.] ΗΔ, ΑΤ, Μιλήτου πόλεως. Λέγει γὰρ οὐ τὴν ἐν Ἰωνίᾳ Μίλητον, ἀλλ' ἣν ἀνωτέρω (σελ. 428) Μιλητόπολιν ὠνόμασε τὴν κατὰ τὸν Ὀλυμπον. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 12, Πρὸς μὲν ἀλός.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, κ', 428.—Στ. 18, Ἡ μὲν τοίνυν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ μέντοι νῦν.

ΣΕΛΙΑ. 482, στ. 4, Ἰσχειν.] ΗΔ (ἐξ Ἡροδότου ληφθεῖσα), ΑΤ, Σχεῖν.—Τρις δέ.] Οὕτως Ἡρόδοτος (ἀ, 175) ἀλλαχοῦ δ' ὁ αὐτὸς (ἦ, 104) δις τοῦτο συμβῆναι λέγει.—Στ. 14, Ὠχόμεθ' ἐς.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ἀ, 366-369.—Στ. 24, Λυρνησόν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 691.

ΣΕΛΙΑ. 483, στ. 3, Οὐδέ μ' ἔσκαες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, τ', 295.—Στ. 8, Πρότερον.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῖς πρότερον.—Στ. 12, Ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ ἐπὶ θάτερα.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀγδοήκοντα ὀκτώ, καὶ ἐπὶ θάτερα. ΔΓ, Ὀγδοήκοντα καὶ ἡ ἐπὶ θάτερα. Αὕτη δὲ προδήλως ἐκφανεῖ τὴν ἡμετέραν διόρθωσιν, ἐάν τὸ ἄρθρον (ἦ) τρέψῃς εἰς τὸ ἀριθμητικὸν σημεῖον (ἦ).

ΣΕΛΙΑ. 484, στ. 8, Οἱ δ' ὄτε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ἀ, 432.—Στ. 11, Ἐκ δὲ Χρυσῆς.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ἀ, 439.—Στ. 18, Ὅς

Χρύσην.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, α, 37.—Στ. 21, καὶ 26, Τὸ ναύσαθμον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν ναύσαθμον.

ΣΕΛΙΑ. 485, στ. 2, Σμίνθιοι.] Γραπτίον Σμίνθοι. « Σμίνθος, » μῦς » φησὶν Ἡσύχιος, καὶ θηλυκῶς δὲ Σμίνθη, « Σμίνθα, ὁ κατοικίδιος μῦς ». — Στ. 6, Μίμαντα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μελιούντα.— Στ. 7, Παρ' ἐκείνοις μόνοις Τῶν Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γίνεσθαι.] Ἐκ ΔΓ (ἢ τῆς τελευταίας λέξεως διόρθωσις) ΑΤ, Γενέσθαι. Ἐς δ' ὑπονοεῖν, ὅτι καὶ τὸ, Τῶν Ἐρυθραίων, κακῶς εἰς τὸ χωρίον εἰσέφηρσε· σημαίνει γὰρ διηρῆσθαι τοὺς Ἐρυθραίους εἰς πλείους, ὧν μέρος εἶναι τοὺς αὐτὸ τὸ ὄρος, τὸν Μίμαντα, κατέχοντας· εἰ δὲ διαγράφοις τὰς λέξεις, ὁ νοῦς ἔσται, ὅτι τὸ θηρίον παρὰ μόνοις τοῖς Ἐρυθραίοις γίνεται, οὓς τὸν Μίμαντα οἰκεῖν ἔφη, πρὸς ἀντιδιαζολὴν τῶν ἐν Βοιωτία Ἐρυθραίων. Αἱ δὲ ἐν τῇ ἰωνία Ἐρυθραὶ αὗται, αἱ ἀπέναντι κείμεναι τῆς νήσου Χίου, καλοῦνται νῦν, ἀφαιρέσει τοῦ ἀρχαίου ζοιχείου καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ πρώτου συμφώνου, Δυθρί.—Στ. 11, Οὕτω τοὺς πάροπας καλούντων Βοιωτῶν.] Τουτέσι, Πόροπας (καθάπερ, καὶ Πόρδαλι, κατωτέρω, σελ. 493, τὴν Πάρδαλι), Διολέων ὄντων καὶ τῶν Βοιωτῶν τὸ ἀνέκαθεν.—Στ. 23, Ἰπὸ Πλάκω.] Ἐκ τῆς ἰλιάδος, ζ', 396.—Στ. 26, Τὰ ὀνόματα.] Περιαιρετέον ἴσως τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 486, στ. 12, Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν Ἀσιανοῦ χαρακτήρος, ἀγωνισῆς δὲ, κ. τ. λ.] Τὸν τελευταῖον σύνδεσμον προσέθηκεν ἐκ ΔΓ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης. Ἴσως μέντοι καὶ τοῦτον καὶ τὸν πρώτον περιαιρετέον, γράφοντας, Ξενοκλῆς, τοῦ Ἀσιανοῦ χαρακτήρος, ἀγωνισῆς.

ΣΕΛΙΑ. 487, στ. 4, Καλουμένην... νῆσον... ἔχουσαν.] Δίσειλα δις, λείπειν ἐμφῆναι βουλόμενος τινά, ΑΤ (κατὰ τὸ πλήρες γραφομένου) Καλουμένην νῆσον ἔχουσαν, ἀνδ' οὐ ὁ Γερμανὸς ἐξ ἐτέρων εἰκασίας οὐκ ὤκνησε γράφειν, Καλουμένην νῆσον Ἐλαιούσσαν.—Στ. 5, Ἐν τοῖς ὕδασι.] Περιττὴ ἢ πρόθεσις.—Στ. 6, Γῆ τις τοῦτο πέπονθε.] ΗΔ, ΑΤ, Νησις πέπονθε.—Ἐπίσου ὄγκου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπισόγκου.—Στ. 10, Ἐλαϊτικόν.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἐλαίτην.—Στ. 20, Αἶγα.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Αἶγα· περὶ οὔ, καθά καὶ περὶ τῶν ἐξῆς, Αἶγαν, Ἀκτᾶν καὶ Ἀρχᾶν, ἐπιθετὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 26,

Δὲ ἐπί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ καὶ ἐπί.—Στ. 27, Αἰγᾶ.] Ἦρσιλον κἀνθάδε ἀποκαταστῆσαι τὴν προτέραν γραφὴν, Αἶγα.

ΣΕΛΙΑ. 488, στ. 1, Καὶ Ἀταρνέως, καί.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀρχαίοις μεταφρασαῖς), ΑΤ, Καὶ Ἀταρνέως δὲ, καί.—Στ. 2, Μιᾶς ἐκάσης αὐτῶν.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Οὐδεμιᾶς αὐτῶν.—Στ. 17, Ἄλλ' οἶον.] Ἐκ τῆς Οὐδυσσεΐας, λ', 519.

ΣΕΛΙΑ. 489, στ. 17, Γέργιθα.] ΗΔ (ἵνα συνάδῃ τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 450, γραφῇ), ΑΤ, Γέργηθα.—Στ. 21, Ἐν τῷ μεταξύ.] ΗΔ (προστυπακουμένου τοῦ διασημάτι, καθὰ καὶ κατωτέρω, σελ. 490), ΑΤ, Ἐν τῇ μεταξύ.—Στ. 23, Δίσθος.] Ἡ νῦν Μιτυλήνη καλουμένη.

ΣΕΛΙΑ. 490, στ. 2, Σίγριον... ἄκρον.] Σώζει καὶ νῦν τοῦνομα, Cap Sigri.—Στ. 3, Μήθυμα.] Ἐκεῖτο κατὰ τὸν νῦν καλούμενον Porto-Petera (ὃ ἐστὶ λιμὴν Πετέρα), ὡς φησὶ Δαμβόλλης.—Στ. 6, Μαλίαν... ἄκρον.] Εἶη ἂν ὁ ἐν τῷ νεωτάτῳ τοῦ ἡμετέρου Κεφαλαῖο τοῦ Ζακυνθίου πίνακι γραφόμενος, Κ. Μαρία, τουτέστιν, Ἄκρα Μαρία.—Στ. 13, Ὅσους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅσων.—Στ. 14, Ἄργινουσσῶν.] Σώζουσι μέχρι δεῦρο τοῦνομα.—Στ. 21, Ὡν ὁ νότιος κλεισὸς τριήρεσι, καὶ ναυσὶ πεντήκοντα.] Οὐκ ἀπιθάνως γραπτέον εἶναι τις εἶκασε τῶν κριτικῶν, ἐξ ἐτέρου παραλλήλου χωρίου (Μέρ. Γ, σελ. 36) ὀρμώμενος, Ὡν ὁ νότιος κλεισὸς τριηρικὸς, καὶ ναύσαθμον ναυσὶ πεντήκοντα.

ΣΕΛΙΑ. 491, στ. 2, Κτένναντα.] Αἰολικῶς ἔγραψα, ΑΤ, Κτείναντα.—Μαχατάν.] Αἰ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Μαχαίταν.—Στ. 3, Παλαισάν.] ΔΓ (ἴσως ὀρθώτερον), Παλασάν' καθάπερ καὶ τὸν Παλαιὸν Παλαδὸν ἔλεγον Αἰολεῖς.—Στ. 4, Ἀνίαν τ' ἀχέων.] ΔΓ, Ἀνίαν παχέων. Ὅλον δὲ τοῦτο τὸ χωρίον σκοτεινόν' ὅπερ οὕτω γραπτέον καὶ ποιητικῶς τακτέον εἰκαζέ τις (Mus. Critic. or Cambridge Classic. research. vol. I, n° 4, pag. 444),

Τέλεσεν μέγαν ἄθλον,
κακὸν πόνων σφ' ἐρύσατο,
κτείνων ἄνδρα μαχαί-
ταν, βασιλῆα παλαισάν,
ἀπὸ λογιῶν τ' ἀμύνων,
ὄνιαν τ' ἀχέων ἀποπέμπων.

—Στ. 7, Εξεῖνη, οὐδὲ κατὰ μικρόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ κατὰ

μικρὸν, ἐκείνη.—Στ. 12, Μεγαλαγύρω.] Παρανοῦσιν οἱ κριτικοὶ γράφειν Μελάγχρω. Μελάγχρος γὰρ καλεῖται (Διογ. Λαερτ. α', 74) ὁ τῆς Λέσβου τύραννος, ὃν Πιττακὸς καθεῖλε.—Στ. 20, Ταύτην.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτήν.

ΣΕΛΙΑ. 492, στ. 1, Ἡ δὲ Πύρρα κατέγραπται.] Ἰπὸ τῆς θαλάσσης κατακλυσθεῖσα, κατὰ φησι Πλίνιος, Pyrrha hausta est mari (v, 31).—Στ. 3, Ἐρεσσός.] Κυθωνίαν φησὶν ὁ Νίγρος (παρὰ τῷ Ὀρτελ.) τὴν Ἐρεσσὸν (ἢ γοῦν ὃν πάλαι κατεῖχε τόπον ἢ Ἐρεσσός) καλεῖσθαι παρὰ τοῖς νεωτέροις. Ἐττοὶ δὲ σώζειν φασι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα, Ἐρεσσός, καὶ ἄλλοι Γερεμίαν αὐτὴν καλοῦσι (Ἰδε τὸν Πίνακ. τοῦ Πλινίου). Πλίνιος δὲ νῆσον πρὸ τῆς Λέσβου καιμένην Κυθωνίαν ἢ Κυθῶνεια (Cydonea) τὸ πάλαι καλεῖσθαι φησὶν ἐξ ἧς εἰσὶ καὶ τοῦνομα σχεῖν αἱ νῦν λεγόμεναι Κυθωνίαι, κώμη ἀπέναντι Λέσβου, ἐν τῇ ἠπειρῷ καιμένη κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ἡράκλειον τὴν τῶν Μιτυληναίων, ἧς ἐμνημόνευσεν ἀνωτέρω (σελ. 475) ὁ Στράβων.—Στ. 26, Ἐκατόνησοι.] Τὰ νῦν καλούμενα Μουσκοκονήσια, Μοσχοννήσια, ἢ Μοσκοκονήσια, οὔτε τῆς γραφῆς, οὔτε τῆς σημασίας εὐδήλου οὐσης. Ὅποτέρως δ' ἂν γράφης, οὐ γὰρ ταῦτόν σημανοῦσι ταῖς Μυονήσοις (îles des Souris), ὡς ἐξηγήσατο ὁ Δαμβιλλης. Περὶ δὲ τοῦ ἐτύμου τῶν Ἐκατονήσων, ὁ μὲν Στράβων παρὰ τὸν Ἐκατον αὐτάς ἐξηγεῖται· Ἡρόδοτος δὲ, καὶ ὁ Σικελιώτης Διόδωρος διαρρήθην Ἐκατὸν νήσους ὀνομάζουσιν, ὡς ἐσημείωσατο ὁ Κασωδῶν.

ΣΕΛΙΑ. 493, στ. 4, Πᾶσαν γὰρ δῆ.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸν δεῦτερον τῶν συνδέσμων.—Στ. 8, Μείζων αὐτῆς.] Μετὰ τρύτας τὰς λέξεις, ἢ πρὸ αὐτῶν (καθάπερ διέσειλα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει), εἰκὸς ἐξερρήνηκται, διὰ τὴν τῶν ἀντιγραφῶν ἀμείλιαν, τῆς μείζονος τρύτης νήσου τὸ ὄνομα· ἄλλως γὰρ οὐχ ἔξει πρὸς ὃ ἀνευχθῆσεται τὸ ἐπόμενον Ὀμώνυμος.—Στ. 16, Πορδακοῖσιν... ἸΜΑΣΙΝ.] Οὐκ ἀπίθανως ΕἶΜΑΣΙΝ γραπτέον εἶναι τινεὶς ὑπέληφασι.—Στ. 18, Πορδακὸν τὸ χωρίον.] Ἐξ Ἀριστοφάνους ἢ ῥῆσις (Εἰρ. 1148)· ἔνθα μέντοι γράφεται διὰ τοῦ α ἢ πρώτη τῆς πρώτης λέξεως συλλαβῇ, Παρδακόν.

ΣΕΛΙΑ. 494, στ. 5, Ἦτοι μὲν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 414.—Στ. 8, Οἱ δέ μοι.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ζ', 421.—Στ. 13, Κάθ δέ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 692.—Στ. 14, Πέρσεν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, τ', 296.—Στ. 17, Πρὸς μὲν ἀλός.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, κ', 428.—Στ. 20, Σάτιον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ξ', 442.—Στ. 25, Ἄλτεω.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, φ', 86.

—Στ. 27, Πήδασον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, φ', 87· ὅθεν καὶ ἔτρεψα τὴν Ἰπὸ πρόθεσιν (ἦν καὶ αὐτὸς ὁ Στράβων ἀνωτέρω, σελ. 474, ἀπειδοκίμασεν), εἰς τὴν Ἐπί.—Στ. 29, Ἡ τοῖς ὑπὸ τῶ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ καὶ ὑπὸ τῶ. ΔΓ (ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), Ἡ ὑπὸ τῶ.

ΣΕΛΙΑ. 495, στ. 3, Μινυνθάδιον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, φ', 84.—Στ. 7, Ζητεί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ζητῆ.—Στ. 15, Ἰππόθους.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 840.—Στ. 18, Δύω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύο.—Στ. 23, Ἐσί.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ῥῆμα.—Στ. 26, Τῆλ' ἀπό.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ρ', 301.

ΣΕΛΙΑ. 496, στ. 18, Ἐλόντας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐλθόντας. Φέρεται δὲ τὸ Ἐλόντας πρὸς τὴν Λάρισσαν.—Στ. 22, Τοῦτο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔτως.—Στ. 27, Λεγομένῃ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Λεγομένῃ τῶ τῶν.

ΣΕΛΙΑ. 497, στ. 2, Ἀπαναζάσεις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπαναζάσεις. « Ἀπανάζασις, ἀποικία » φησὶν Ἡσύχιος. Παραπλήσιον ἀμάρτημα τούτῳ διωρθώσαμεθα ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 112).—Στ. 5, Ἴδιον δὲ τι κ. τ. λ.] Ταῦτά περὶ τούτων ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 89) εἶρεϊ.

ΣΕΛΙΑ. 498, στ. 2, Ἐξίν' ἐγκολπίζοντι δὲ, Μυρίνα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐξίν' ἐγκολπίζοντι· Μυρίνα.—Στ. 4, Μυριναίων.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Μυριναίων.—Στ. 5, Καὶ μαντείον.] Περιαιρετός ἴσως ὁ σύνδεσμος, ὃν καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς παρέλιπε. Μνημειὸν δὲ τοῦ μαντείου τοῦδε εὖρε Κυριακὸς ὁ ἐξ Ἀγκῶνος τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν· παραθώμεθα δὲ αὐτὰ τοῦ Κυριακοῦ τὰ ῥήματα, σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου· « Κυριακὸς » δ' ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ Μυρίνης καὶ Κύμης, εἰς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ εἰρεΐκια, ἐν τῶ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης, μεγίστοις καὶ καλλίστοις γράμμασι παλαιοῖς τότε ἐπίγραμμα εὔρον·

ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩ

ΦΙΑΕΤΑΙΡΟΣ

ΑΤΤΑΛΟΥ.

—Στ. 26, Ἰπελευσέον.] Εἰς τοῦτο ἐτόλμησα τρέψαι τὸ παρ' ἅπασιν ὑπεναντίως τῇ ἀναλογίᾳ καὶ τῇ κοινῇ χρήσει φερόμενον, Ἰπελθετέον.

ΣΕΛΙΑ. 499, στ. 5, Νάσσατο.] Ἐκ τῶν Ἡσιόδου Ἔργ. καὶ Ἡμερ. 639.—Στ. 11, Τὴν ἦτοι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος β', 814.—Στ. 14, Οὐδ'

ἀμνημόνευτον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδ' ἂν ἀμνημόνευτον.—Στ. 15, Κατὰ δὲ... τὰς ἡσυχίας ἤγον.] Ἀξίως πάνυ τὸ πτωχαλαζονικὸν τοῦτο τοῦ Ἐφόρου ἐπιφθεγμα ἰσορεῖ ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 500, στ. 10, Διέμενε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διέμενεεν.

ΣΕΛΙΑ. 501, στ. 7, Δὲ καὶ οὗτος.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Δὲ οὗτος. Διορθωτέον δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ Γαλλικῇ σημειώσει (tom. IV, pag. 241, not. 4) τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, καθάπερ ἐδήλωσα ἐν τοῖς ἐξῆς (tom. V, pag. 148).—Στ. 25, Δὲ τὴν ἀρχήν.] ΗΔ, ΑΤ, Δὲ καὶ τὴν ἀρχήν.

ΣΕΛΙΑ. 502, στ. 1, Σχεδὸν δέ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δέ τοι.—Στ. 4, Καὶ τῆς Ἀδοβογιάνος.] Λεῖπει τὸ ἄρθρον (διὰ τυπογραφῶν ἴσως ἀμαρτίαν) ἐν τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει.—Στ. 7, Τοὺς ἐπιτηδείους, προσποιησαμένους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων.—Στ. 14, ἦτις.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Εἴ τις.—Στ. 15, Ἐπικρατεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπεκράτει. Ἴδε τὰς Γαλλ. σημειώσεις.

ΣΕΛΙΑ. 503, στ. 2, Ἀπολλωνίδος.] Οὐ πόλεως (ὡς ὑπέλαβον οἱ ἐξηγησάμενοι τὸν Στράβωνα), ἀλλὰ τῆς βασιλείσης ὄνομα τῆς Ἀττάλου γυναικός, ἧς ἀνωτέρω (σελ. 501) ἐμνημόνευσε Στράβων.—Στ. 21, Ἀρχεται δὲ ἀπὸ Μυσίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπτεται δὲ καὶ Μυσίας.—Στ. 23, Καὶ τὰ συνεχῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὰ συνεχῆ.—Στ. 25, Κύρου.] ΔΓ, Κόρου. Ἰσ.γρ. Καΐκου. Ἴδε τὰς Γαλλ. σημειώσεις.

ΣΕΛΙΑ. 504, στ. 6, Μήσιν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 864.—Στ. 10 καὶ 18, Ἰθης.] Ἐκ ΔΓ, καίπερ τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφὴν, Ἰθης, ἀποδεξάμενος ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. Ἐν μὲν γὰρ τῷ Ὀμηρικῷ ζίχῳ Ἰλιάδ. ὑ, 385, γράφεται ὀρῶς, « Τρώων » ὑπὸ υφόνει, ἸΔΗΣ ἐν πίονι δήμῳ.» Ἔστι γὰρ ὁ λόγος περὶ τῆς ἐν Λυδίᾳ Ἰθης, ἧς καὶ Στράβων ἐμνημόνευσε ἀνωτέρω (σελ. 176), ταῦτό τοῦτο παρατιθέμενος Ὀμήρου τὸ ἔπος. Κἀκεῖ μὲν ἐπιτιμᾷ τοῖς ταύτην τὴν Λυδιακὴν Ἰθην μεταφέρουσιν εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἐν ἣ Ἰθλ (καὶ οὐχ Ἰθῆ) ἐστὶ πόλις καὶ λίμνη· ἐνταῦθα δὲ τοῖς, τούναντιον, τὴν Βοιωτικὴν Ἰθην εἰς τὴν Λυδίαν μετατοπίζουσιν, ὅπου φησὶν οὐδεμίαν εὐρίσκεσθαι Ἰθην.—Στ. 11, Ἰθλ.] Καὶ τοῦτο ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰθῆ. Ἐναντία γὰρ ἂν ἔλεγε τῷ Ποιητῇ, εἰ οὐδεμίαν Ἰθην εὐρίσκεσθαι ἐν Λυδοῖς ἀπεφαινέτο· ἐναντία δὲ καὶ ἑαυτῷ, εἰρηκῶς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 176) ἐν Λυδίᾳ εἶναι τὴν Ἰθην.—Στ. 13, Ἰθλ.]

Καὶ τοῦτο ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰδθ. Ὁ γὰρ Τυχίος (Ἰλιάδ. ή, 221, καὶ ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 176) ἐν Ἰλθ ὄκει τῇ Βοιωτικῇ. Ἀλλὰ τοὺς Λυδὸν, καὶ οὐ Βοιωτὸν, ὑποτιθεμένους τὸν Τυχίον, εἰκὸς καὶ τὴν Λυδιακὴν Ἰδθν εἰς τὴν ἐν Βοιωτία Ἰλθν τρέπειν. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ τοῦναντίον τὴν Βοιωτικὴν Ἰλθν ἔτρεπον εἰς τὴν Ἰδθν, ὡς ἐς συλλογισασθαι ἐξ ὧν εἶρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 176).—Στ. 14, Κεραυνόβολος.] Γράφει (παθητικῶς) Κεραυνόβολος.—Στ. 15, Τούτω.] ΗΔ, ΑΤ, Οὕτως.—Στ. 16, Εἰν Ἀρίμοις.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 783. Τὰς δὲ δύο ταύτας λέξεις εἰς μίαν συγκεράσας (ἐκ φαύλης δηλονότι γραφῆς, Εἰναρίμοις), ὁ Ῥωμαῖος ποιητὴς Οὐϊργίλιος, τὴν Ἰναρίμην ἐπλάσε· τοῦτο γὰρ Ὀμήρου τὸ ἔπος ἐρμηνεύει ἐν οἷς (*Æneid. IX*, 716) λέγει,

Inarime Jovis imperiis imposta Typhæo.

Καὶ Πλίνιος δὲ (111, 6) Ἰναρίμην καλεῖ οὐκ ὀρθῶς μέντοι Ὀμήρου προσάπτων τὴν κλήσιν (Homero *Inarime dicta*), Οὐϊργιλίῳ δέον.—Στ. 18, Ἰλθς.] Ἐπιθι τὰ μικρὸν ἀνωτέρω εἰρημένῃ.—Στ. 21, Τὰς Σάρδεις ἸΔΗΝ ὀνομάζουσιν.] Ἐνταῦθα δὲ ὤκνησα τὴν ΔΓ, ἸΔΗΝ, παραλαβεῖν, διὰ τὸν Πλίνιον λέγοντα (V, 29) περὶ τῶν Σάρδεων, *A Mæoniis civitas ipsa Hyde vocitata est.*—Στ. 27, Τὸν ποτε κ. τ. λ.] Ἐκ Πινδάρου Πυθ. α', 31.

ΣΕΛΙΑ. 505, στ. 5, Κείνω.] Τοῦτο δ' ἐκ μὴ σωζομένου ποιήματος Πινδάρου, ὥσπερ καὶ τὸ ἐξῆς, Ἀλλ' οἶος κ. τ. λ.—Στ. 11, Ἀραμαίους.] Ἐξ ΕΔ ἔγραψεν οὕτως ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ΑΤ, Ἀράμους· ὅπερ ἴσως ἐνθάδε γε ὀρθώτερον, καίπερ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 53, καὶ Μέρ. Γ, σελ. 228) Ἀραμαίους αὐτοὺς ὀνομάσαντος.—Στ. 17, Τῇ Κολῷ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Τὰ μνήματα.] Τὰ μέχρι δεῦρο σωζόμενα, χῶματα ὑψηλά καὶ περιβλεπτα, ἐκ τῆς ἀνορουχθεΐσης γῆς ἐκ τῆς Κολῶς χωθέντα, καθάπερ εἰκάζουσι τινες (*Chandler, Voyag. dans l'As. min. et en Grèce, tom. II, pag. 188-189*).

ΣΕΛΙΑ. 506, στ. 8, Ἀσίω.] Γράφει ᾧδέ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 28), Ἀσίω, ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 461. Οὐ γὰρ ἐπίθετον τοῦ λεγμῶνος ἐκδέχονται οἱ πλείους τῶν κριτικῶν, ἀλλὰ γενικὴν ἀπ' εὐθείας τῆς Ἀσίας κυρίου ὀνόματος.—Στ. 22, Ἐπιφαίνοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμφαίνοντα.

ΣΕΛΙΑ. 507, στ. 15, Τῶν τόπων.] Διόρθου τὸ τυπογραφικὸν σφάλμα γράφων, Τῶν τόπων τούτων.

ΣΕΛΙΑ. 508, στ. 7, Συνήκται.] ΗΑ (συνωνύμως τῷ ἀνωτέρω, σελ. 487, Συνέσαλται, καὶ τοῖς ἀρχαίοις μεταφραzaῖς), ΑΤ, Συνήπται.—Στ. 17, Ὡς ἄρα κενὴ χωρομετροῦσιν.] Ἰσ.γρ. Ὡς ἄρα γε νῦν χωρομετροῦσιν. Ἐπιτε τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 25, Ἐχοντα πολίχνας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχον τὰς πολίχνας.

ΣΕΛΙΑ. 509, στ. 1, Ὑπερβαλοῦσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπερβάλλουσι.—Καρῶν.] Ἰσ.γρ. Καρούρων.—Στ. 2, Κατὰ τὰ τοῦ.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸ πρῶτον ἄρθρον.—Στ. 3, Τῆς Καβαλίδος.] Ἀναπλήρου τὸ διὰ τυπογραφικὴν ἀμαρτίαν κολοβωθέν, γράφων, Τῆς Κιβυράτιδος καὶ τῆς Καβαλίδος.—Στ. 8, Ἐπ' ὄφρῦ.] ΗΑ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφραzaῖ), ΑΤ, Ὑπ' ὄφρῦ.—Στ. 9, Βεβάθνται.] ΔΓ (μόνη ὀρθῆ) Βεβάθνται.—Στ. 22, Εἴτ' ἐπὶ πάντων τῶν οὕτω πεπηρωμένων τούτου, εἴτε μόνων τῶν... δυνάμεσιν, οὕτω συμβαίνοντος.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δ' ἐξ ΗΑ, ΑΤ, Εἴτε πάντων οὕτω πεπηρωμένων τοῦτο, εἴτε μόνον τῶν... δυνάμεσι τούτου συμβαίνοντος.—Στ. 27, Σύμμετρον.] Ἐπιτήθειον, ἀρμόζον.—Στ. 28, Ριζῶν.] Ἐν αἷς καὶ τὸ Ἐρυθρόθανον, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλούμενον, Ριζάριον (Γαλλ. Garance), ὃ καὶ μάλις νοεῖν ἐνθάδε μοι δοκεῖ ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 510, στ. 1, Κόκκου.] Ὅπερ ἡ συνηθεία Πρινοκόκχιον καλεῖ.—Καὶ τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ταῖς.—Στ. 7, Σίνδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σίνδη.—Στ. 12, Τρίφυλλον.] Ἰδ. τὰ Γαλλεῖ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι.—Στ. 16, Τερμησιών.] ΗΑ, ΑΤ, Τερμησιώσ. Ἰδε τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 20, Ταῦτα δὲ καὶ τοῖς ὑπό.] Ἐκ ΔΓ (μόνον τὸν δεῦτερον σύνδεσμον ἐμοῦ προσθέντος), ΑΤ, Ταῦτα δ' ἐκάστοις ὑπό.—Στ. 23, Δεύτερον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 184.

ΣΕΛΙΑ. 511, στ. 19, Τορνεύσθαι.] Ὁ δ' Εὐζάθιος ἀνέγνω, Τορνεύσθαι. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 21, Ἐπὶ Σίνδα.] Ἀμείνων ἴσως ἢ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ γραφῆ, Ἐπὶ Σίνδα, ἢ μᾶλλον, Ἐπὶ Σίνδαν, ὥσπερ ὠνόμασεν αὐτὴν ἀνωτέρω (σελ. 510). Ἰδε καὶ τὰς Γαλλ. σημειώσ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΑ. 1, στ. 9, Αὐτὸ γοῦν.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτὸ οὔν.

ΣΕΛΙΑ. 2, στ. 2, Ἐστὶ δ' οὔν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐστὶ δὴ οὔν. ΔΓ, Ἐστὶ δὲ οὔν.—Στ. 11, Γενέσθαι δέ.] Ἐκ ΔΓ προσεληθα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 13, Φασι.] Ἄμεινον ὁ Ἰταλὸς μεταφραστῆς, Φησι.—Στ. 16, Καὶ Μίλητον.] Διαγραφτέος ἴσως ὁ σύνδεσμος.—Στ. 20, Φασιν.] Ἰσ.γρ. κάνταῦθα, Φησιν.—Στ. 23, Κυθρήλος.] Ἰσ.γρ. Κοθρύλος, ἢ Κοθρίλος, παρὰ τὸν Κόθρον, καθάπερ Μυρσίλος ἐκαλεῖτο ὁ Κανθαύλης (Ἡροδότ. α, 7) ἀπὸ τοῦ πατρὸς Μύρσου.

ΣΕΛΙΑ. 3, στ. 14, Μνήσαι.] Γράφε, Μνήσαι, καθὰ φέρουσιν αὐὰ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις.—Στ. 20, Λεπρῆς.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου μόνου (ἐπιδέτως), ΑΤ, Λέπρης. Ἐστὶ δ' ὁ Λεπρὸς συνώνυμον τοῦ Τραχύς, παρ' ὃ καὶ ἡ Δέπρα (οὐσιαστικῶς) τὸ περὶ τὸ σῶμα πάθος (τὸ καλούμενον ἄλλως Ἐλεφαντίαισις), διὰ τὴν τραχύτητα καὶ σκληρίαν τοῦ δέρματος, καὶ Λεπρὸς (ἐπιθέτως πάλιν), ὃ τὸ πάθος ἔχων.—Ἀκτῆς.] Ἰσ.γρ. Ἄκρης.—Στ. 21, Λεπρή.] Καὶ τοῦτο ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Λέπρη.—Ἀκτῆ.] Ἰσ.γρ. Ἄκρη.—Πρηών.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρίων. Ἐστὶ δ' ὁ Πρηών ἐξοχὴ ὄρους, καθὰ καὶ Ὀρφεὺς (Ἄργοναυτ. 466) Ὀλύμπου πρηῶνας εἶρηκε, τοὺς αὐτοὺς ὄντας τοῖς παρ' Ὀμήρῳ (Ἰλιάδ. μ', 282) Πρώσι.

Υψηλῶν ὄρεων κορυφάς καὶ πρῶνας ἄκρους.

—Στ. 23, Πρηῶνος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρίωνος.—Στ. 24, Ἡ περὶ τόν,] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 13, γραφῇ), ΑΤ, Η ὑπὲρ τόν.—Στ. 28, Λεπρῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέπρης.

ΣΕΛΙΑ. 4, στ. 5, Ἐπαιόντες.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπιόντες.—Στ. 11, Ἐζόμεθ'.] Ὡσαντ', εἴκασα γραπτέον εἶναι ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσιν, οὐ πάνυ τι ἀποδεχόμενος τὴν διόρθωσιν, ἀλλὰ τὸ μὴ συνᾶδον τοῖς περὶ Σμυρναίων ἄλλως ἰσορημένοις παραμυθούμενος· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἦσαν ὕβριος ἡγεμόνες, ἀπωσάμενοι τοὺς Σμυρναίους καὶ εἰς Κολοφῶνα φυγεῖν ἀναγκάσαντες.—Στ. 12, Ἀσύεντος.] ΔΓ, Ἀσήεντος. Γραπτέον εἶναι, Ἀλήεντος, εἴκασεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης,

ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Πανσανίου (ζ', 5, καὶ ἡ, 28).—Στ. 13, Εἴλω-
μεν.] Ἐξ ΕΔ (ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.), ΑΤ, Εἶδομεν.—Στ. 15,
Ἐφ' ὧνπερ καὶ πρώτων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀφ' ὧνπερ καὶ πρώτων.—
Στ. 18, Τὸ Μιλησίων.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀνωτέρω, σελ. 2, γραφῇ),
ΑΤ, Τὸ Μιλήσιον.

ΣΕΛΙΑ. 5, στ. 11, Μέγιστον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικιῶν.] Πλειό-
νων ἢ ὀγδοήκοντα πόλεων γενέτησαν (Super octoginta urbium
genetrix) ὀνομάζει Πλίνιος (V, 29) τὴν Μιλητην (ἰδ. τὰς Γαλλ.
σημ.). Καὶ τοῦτο μὲν μεγίστης εὐδαιμονίας ὑπῆρχε σημεῖον, ἥς ἀπῆ-
λαυον ἑλληνικῶς εὐνομούμενοι οἱ Μιλήσιοι· ἔπειτα δὲ, οἷα πάσχειν
εἰκὸς τοὺς μὴ τοῖς καθεσῶσιν ἐμμένοντας, καὶ παροιμίας ἀφορμῆν
παρέσχον τοῖς σκώπτειν βουλομένοις, τῆς,

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

—Στ. 23, Ἄρτεμις, ἀπὸ τοῦ ἀρτεμίας ποιεῖν.] Ὄθεν Οὐλία καὶ
αὐτῇ, κατὰ τὸν Μακρόβιον (*Saturnal. I, 17*), ἐπωνομάσθη,
ὡσπερ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Οὐλίος.

ΣΕΛΙΑ. 6, στ. 4, Ἐκαταῖος... συντάξας· καθ' ἡμᾶς.] Ἴσως κεκο-
λόβωται ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν τὸ χωρίον, γεγραμμένον πάλαι, Ἐκα-
ταῖος... συντάξας, καὶ Κάδμος καθ' ἡμᾶς. Θυμαστὸν γάρ,
πῶς παρέλειπεν ἐνθάδε Στράβων τὸν Κάδμον, τὸν πρῶτον περὶ λόγῳ
γράφαντα, καίπερ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 22) μνημονεύσας αὐτοῦ τε
ἅμα καὶ τοῦ Ἐκαταίου. Λέγει δὲ καὶ ὁ Πλίνιος (V, 29) περὶ τῆς
Μιλήτου, Nec fraudanda cive Cadmo, qui primus prosam
orationem condere instituit.

ΣΕΛΙΑ. 7, στ. 13, Χαρώνειον.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀνωτέρω
Μέρ. Β, σελ. 433, γραφῇ), ΑΤ, Χαρώνιον.

ΣΕΛΙΑ. 8, στ. 26, Ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ.] Παράβαλε ταῦτα τοῖς
ἀνωτέρω (Μέρ. Β, σελ. 459) εἰρημένοις.

ΣΕΛΙΑ. 9, στ. 5, Μελάμφυλος.] Γράφει κἀνθάδε, Μελάμφυλ-
λος, διὰ τὰ σημειωθέντα ἀνωτέρω (σελ. 214).—Στ. 16, Περὶ μὲν
οἴνους.] Ἰσ. γρ. Περὶ μὲν οἴν οἴνους.—Στ. 20, Τοῦτο δὲ καὶ
τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῶν.

ΣΕΛΙΑ. 10, στ. 4, Κατασρέψοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατασρέψει.

ΣΕΛΙΑ. 11, στ. 12, Ἰκαρία.] Ἦν ἀνωτέρω (σελ. 5) Ἰκαρον ὀνό-
μασε. Ἐστὶ δὲ, καθάπερ ἔφην (σελ. 232), ἡ νῦν βαρβάρως λεγομένη
Νικαρία.—Στ. 22, Δράκανον.] Τὸ Δράκανον, καὶ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς
(σελ.

(σελ. 39), Δρέκανον, διαλέκτω μόνῃ διαφέρουσι τοῦ Δρέπανον.

ΣΕΛΙΑ. 12, στ. 11, Πυγαλίας.] Ἐξ ΕΔ (ἰδ. Σνειδέρ. Λεξικ. Ἑλληνογερμανικ. λέξ. Πυγαλίας), ΑΤ, Πυγαλίας.—Στ. 23, Τῶν ὄπλων ἐκπλήξαι τὴν Ἥραν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν Ἥραν τῶν ὄπλων ἐκπλήξαι.—Στ. 27, Σκόπα ἔργα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σκολιά ἔργα.

ΣΕΛΙΑ. 13, στ. 3, Τό τε τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Τότε δὲ καὶ τῶν ΔΓ, Τότε τῶν.—Στ. 12, Ρίνουχους.] Γαλλισί *égoûts*. Ἰδ. τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφράσ.—Στ. 15, Γερουσία καταγραφομένη.] Κατὰ τοὺς παρὰ Ῥωμαίους *Patres conscriptos*.—Στ. 21, Μαρτύριά ἐσι.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ μόνου ἀντιγράφου (οὐδετέρ. καὶ πληθ.), ΑΤ, Μαρτυρία ἐσί.

ΣΕΛΙΑ. 14, στ. 4, Ἐφ' ᾧ τήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφ' ᾧ τε τήν.—Στ. 7, Πρέπει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρέπει.—Στ. 9, Δεινοκράτους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χειροκράτους.—Στ. 10-14, Τοῦ δ' αὐτοῦ... ποταμόν.] Ἐπιθετὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ. περὶ τοῦ μὴ ἀποχρώντως σαφηνισθέντος τούτου χωρίου τοῖς πρὸ ἡμῶν.—Στ. 13, Ποίησεν τε.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ μεταφράσει *facturumque*), ΑΤ, Ποιήσαντα.—Στ. 19, Κρήνη, Πηνελόπειά τε κ. τ. λ.] Ἐπιθετὰ καὶ περὶ τούτου τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 20, Μεγαλοβύζους, ἄλλους ἀλλαχόθεν.] ΗΔ, ΑΤ, Μεγαλοβύζους, καὶ ἀλλαχόθεν. Τὸ δὲ Μεγαλοβύζους τρεπτέον ἴσως εἰς τὸ Μεγαβύζους, καθάπερ ἔφην ἐν ταῖς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 24, Καὶ νῦν, ἧ καὶ πρότερον.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ νῦν καὶ πρότερον. Ἐσι δὲ καὶ πιθανωτέρως διορθοῦν, Καὶ νῦν, καθὰ πρότερον.

ΣΕΛΙΑ. 15, στ. 15, Ἐμπορεῖον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμπόριον. Παράβαλε τὰ περὶ τῆς Ἐφέσου οἷς ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 375) εἶρηκεν.—Στ. 20, Ὀνήϊζον.] Ὑπερθετικὸν τοῦ Ὀνειος ἢ Ὀνειῶν, τούτεστιν ὠφέλιμος, χρήσιμος, καὶ ἐπομένως τίμιος· ὄθεν εἰκὸς παρῆχθαι καὶ τὸ τῶν Ῥωμαίων *Honestus*. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 24, Ἀλέξανδρος.] Ἐξερρήνηκεναι τι τοῦ χωρίου ὑπενόησα (ἐν ταῖς Γαλλ. σημειώσ.), γεγραμμένου ἴσως πάλαι, Ἄρτεμίδωρος καὶ Ἀλέξανδρος.

ΣΕΛΙΑ. 16, στ. 2, Λίμνη... Σελινουσία.] Ἴσως λίμνην ἐνθάδε ὀνομάζει, ὃν ἀλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 144) ποταμὸν Σελινοῦντα (ρέοντα παρὰ τὸ ἐν Ἐφέσῳ Ἄρτεμισίον) εἶρηκε.—Στ. 7, Τὰς τε λίμνας ἀπέλαβε... ἐξενίκησε.] Γραπτέον ἴσως καὶ φικτέον, Τὰς τε

λίμνας ἀπολαβεῖν τῇ Θεῷ καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν, ἀφισαμένην, ἐξενίκησε.

ΣΕΛΙΑ. 17, στ. 5, Λύπης, κατὰ τι.] ΗΔ, ΑΤ, Λύπης καὶ κατὰ τι.—Στ. 17, Ξενοφάνης... ὁ τοὺς σίλλους ποιήσας.] Ἠπάτησε καὶ ἐτέρους ὁ Στράβων, ἠπατημένος πρώτος αὐτὸς περὶ τῶν Ξενοφάνους σίλλων· οὐ γὰρ Ξενοφάνης, ἀλλὰ Τίμων ὁ Φλιάσιος ἐστὶν ὁ τοὺς σίλλους πεποικηκώς· τῆς δ' ἀπάτης αἴτιον, ὅτι Ξενοφάνει τοὺς Σίλλους ἀνέζηκεν ὁ Τίμων, ὡς φησὶ Σέξτος ὁ Ἐμπειρικὸς (Πυρρόων. Ἰποτυπώσ. α, 33, σελ. 58, μετὰ τῆς τοῦ Φαβρικ. σημειώσ.) ἐν οἷς Σίλλοις καὶ ἀνακρίνει τὸν Ξενοφάνην ἐν διαλόγου σχήματι, καθά φησι Διογένης ὁ Λαέρτιος (9, 111). Ἦσαν δ' οἱ Σίλλοι σατυρικὸν ποίημα, ἐν ᾧ διεύσυρε Τίμων τοὺς φιλοσόφους. « Σίλλος... μῶμος, κακολογία » καὶ χλευασμὸς » φησὶν Ἡσύχιος· καὶ ῥῆμα δέ, « Σίλλοι, μωκᾶται, » ψέγει, κακολογεῖ.—Στ. 20, Φθίγμα.] Ἐκ μὴ σωζομένου ποιήματος τοῦ Πινδάρου. Τοῦ δὲ Πολυμνήσου, μνημονεύει καὶ Πλούταρχος ἐν τῷ Περὶ μουσικῆς.—Στ. 24, Ὄρος Κοράκιον.] Κόρακας νῦν καλούμενον, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 26, Λεβέδος.] Σῶζει τοῦνομα, μικρὸν τουρκικὸν, Λεβεδιτζισάρ, ὃ ἐστὶ Λεβέδου τείχος, ἢ φρούριον.

ΣΕΛΙΑ. 18, στ. 14, Ἐνδίνδ'.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐνδεν δ'.—Στ. 26, Καθό.] Γράφε, Καθ' ὁ.

ΣΕΛΙΑ. 19, στ. 1, Ἀπόκρημνος τόπος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπόκρημνος ὁ τόπος. Ἐστὶ γὰρ κύριον ἐνταῦθα ὄνομα ὁ Ἀπόκρημνος, ἢ δῆλον ἐκ τῶν ἐξῆς (σελ. 21) ῥηθησομένων τῷ Στράβωνι, καίπερ ἀπὸ τῆς φύσεως, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ τραχύς εἶναι καὶ κρημνώδης οὕτω προσαγορευθεῖς. Καὶ οἱ Τούρκοι δὲ νῦν Σαρπάν κυρίως καλοῦσι τὸν τόπον (Chandler, *Voyag. dans l'As. min. et en Grèce*, tom. I, pag. 419, not. 49), παρὰ τὸ Σάρπ, τὸ σημαῖνον τὸ τραχύ.—Στ. 4, Ἰπὸ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπὸ τοῦ.—Στ. 7, Ἀποκρήμνου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰποκρήμνου.—Στ. 11, Μέν Ἐραι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέν γ' Ἐραί. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Μέν Γέραι.—Στ. 13, Κασύσης, καὶ ἌΛΔΟΣ Ἐρυθρᾶς λιμῆν καλούμενος.] Ἰσ. γρ. ἌΛΔΩΣ, ἐν' ἧ' ὁ αὐτὸς λιμῆν διττῷ ὀνόματι καλούμενος· ἐστὶ δ' ὁ Κασύσης, ὃν Κυσσοῦντα (Cyssus) ὀνομάζει ὁ Τίτος Λιούιος, ὁ νῦν, Τσεσμές λεγόμενος. Καὶ σημαίνει μὲν πηγὴν ὁ Τσεσμές τοῖς Τούρκοις· ἐνδέχεται μέντοι καὶ παρεφθάρθαι τοῦνομα ἀπὸ τοῦ Κασύσου, ἢ Κυσσοῦντος.—Στ. 23, Τοῦ δ' ἄρα ὁ.] ΗΔ (συνάδουσα

τῷ Εὐσαζίῳ, ἐν τοῖς εἰς Διονύσ. τὸν Περπηγητ. 855), ΑΤ, Τοῦ δ' ἄρ' ὁ.

ΣΕΛΙΔ. 20, στ. 1, Ἄργεννον.] Ἡ νῦν Λευκὴ ἄκρα (καὶ ἰδιωτικῶς Κάβος ἄσπρος Cap Blanc), καθὰ δηλοῖ καὶ τοῦνομα Ἄργεννον.—Στ. 5, Ἄκρα Μέλαινα.] Καράμπουρνα ἰδιωτικῶς, ἐκ τῆς Τούρκων φωνῆς, ὃ ταυτὸ σημαίνει καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.—Στ. 10, Ἡροφίλειος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡρόφιλος. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Ἡροφίλειος.—Στ. 15, Τὸ Ποσειδῖον, εἶτα Φάναι.] Τὸ μὲν Ποσειδῖον (οὕτω κληθέν ἀπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ναῦ τοῦ Ποσειδῶνος) νῦν Ἄκρα τῆς ἀγίας Ἑλένης καλεῖται. Αἱ δὲ Φάναι εἰσὶν ἡ νῦν Φάνα, ἡ κατὰ τὸν Μελέτιον, Κάβο μασίχι.—Στ. 16, Νότιον.] Πλησίον κεῖσθαι τῶν Φανῶν τὸ Νότιον, ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τοῦ ὀνόματος· διὸ καὶ τὴν περὶ τὰς Φάνας χώραν ἅπασαν Κάτω μερίαν νῦν ὀνομάζουσι διὰ τὸ πρὸς νότον ὑπάρχειν.—Στ. 17, Ἐλαιούς.] Οὕτως ἐτόλμησα γράψαι ΑΤ, Λαίους. ΔΓ (ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, Λαιούς. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει, Leus, τουτέστι Λεούς. Ἐστὶ δὲ νῦν ὁ καλούμενος Αἰμὴν Μέσος (Port de Mesta), ὁ σὺν τῷ λιμένι τῆς πόλεως Χίου ἀποτελῶν τὸν ἐξηκοντασάδιον ἰσθμὸν. Εἰ δὲ τὸ Λαίους κατὰ χώραν ἔᾶν βούλοιο, σκόπει μὴ ὁ νῦν Λεῖδι λιμένας ἐστὶ (παρὰ τὸ Λάας δηλονότι).—Στ. 19, Μέλαινα ἄκρα.] Ἡ νῦν, Ἄγιος Νικόλαος.—Στ. 20, Ψύρα.] Τὰ νῦν Ψαρά.—Στ. 22, Ἀριουσία χώρα.] Ἦτις ἄρχεται ἀπὸ τῶν περὶ τὴν πάλαι καὶ νῦν Βολισσὸν τόπων, κατὰ τὸν Ἀγγλον Ποκώκκιον.—Στ. 24, Πελλιαῖον ὄρος.] Σπαρτουῦντὰ νῦν καλεῖσθαι φησὶν ὁ Τουρνεφόρτιος.

ΣΕΛΙΔ. 21, στ. 1-4, Ἄνδρες δὲ Χίοι κ. τ. λ.] Οἷς ὁ Στράβων διηρῆθησεν ἰλλογίμοις Χίοις συγκαταλεκτέον Οἰνοπίδην τὸν ἀστρονόμον, Νέσσον φιλόσοφον, καὶ τὸν τούτου μαθητὴν Μητρόδωρον (οὗ φασὶ διακοῦσαι τὸν μέγαν Ἰπποκράτην), Ἀρίωνα καὶ Θεόδωρον τοὺς Στωϊκοὺς, καὶ Σκύμμον, γεωγράφον. Καὶ οὗτοι μὲν εἰσὶν οἱ περὶ λόγους σπουδάσαντες· τοὺς δ' ἐπὶ τέχναις εὐδοκιμήσαντας, οἷον μουσικοὺς, ἀγαλματοποιοὺς καὶ τοὺς τοιούτους, οὗ μοι καιρὸς ἀριθμεῖν.—Στ. 5, Καλουμένους ἀπὸ τοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καλουμένους, ἀπὸ δὲ τοῦ.—Στ. 7, Ὄθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι.] Ἐκ τῶν Πινδάρου Νεμ. β', 1.—Στ. 9, Καὶ ναυτικόν.] Ὅπερ εἰκὸς ἀξιολογώτατον γεγενῆσθαι, ὡς ἐστὶ συλλογίσασθαι ἐξ ὧν ἰζήρηκεν Ἡρόδοτος (ς', 8)· ἐν γὰρ τῷ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμῳ τῶν Ἴωνων, ἐκ τριακοσίων πεντήκοντα καὶ τριῶν τρητηῶν, ἄς ἐννέα πόλεις παρέσχοντο,

αὶ ἑκατὸν ἦσαν τῶν Χίων. — Στ. 12, Ἀποκρήμου.] Ἐνθάδε δὲ οὐδεμία διαφωνία ἐν τοῖς ἀντιγράφοις (ἴδ. τὰ σημειωθ. ἀνωτέρ. σελ. 290). — Χύτριον... Κλαζομεναί.] Κλαζομενιῶ, νῦν καλεῖσθαι φησὶν ὁ Μελέτιος τὰς Κλαζομενάς, ὑπὸ δὲ τῶν Τούρκων Κιλισημάν. Ἐτέροι δὲ τὰ καλούμενα Βουρλά λέγουσιν εἶναι. — Στ. 20, Περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηθῶν.] Διόρθου ἐνθένδε τὴν τοῦ Μελετίου Γεωγραφίαν (σελ. 464), ἐν οἷς λέγει, « Οἱ Συρναῖοι εὐρίσκοντο διεσπαρμένοι περὶ τὰς ΚΥΜΑΣ σχεδὸν » ἔτη 400 » γράφων, ΚΩΜΑΣ.

ΣΕΛΙΑ. 22, στ. 3, Ἀντιποιοῦνται.] Ἀποκατέγησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Μεταποιοῦνται. — Στ. 9, Ἀποσκευῶν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Παρασκευῶν. — Στ. 18, Ἀνίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἴων. — Στ. 20, Θυάτειρα.] Τὸ νῦν Ἀξάρι παρὰ τὸ κατὰ τὴν Τούρκων φωνὴν Ἀκισάρ. — Στ. 21, Ἀπολλωνίδα.] Περὶ ἧς εἴρηκεν ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 502). — Στ. 25, Στρατιά.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατεία.

ΣΕΛΙΑ. 23, στ. 4, Φώκαια.] Αἱ νῦν Παλαιαὶ Φώκαι. — Στ. 11, Μαγνησία.] Ἡ νῦν Γκιουζελισάρ (ὃ δύναται Καλλιπολις) τουρκικῇ καλουμένη, ἑτέρα τῆς ὑπὸ Σιπύλῳ Μαγνησίας, τῆς τηρησάσης τοῦνομα. — Στ. 16, Ἐσπερίταις.] Ἰσ.γρ. Ἐσπερίδαις· οἱ αὐτοὶ γὰρ εἰσι τοῖς ἀλλαχθῶ μνημονευθεῖσι τῷ Στράβωνι, περὶ ὧν ἐπιθετὰ ἀνωτέρω (σελ. 215) σημειωθέντα μοι. Μνημονεύσει δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 302), ὅπου καὶ Δάδωνα ὀνομάζει τὸν ἐν ἐκείνοις ρέοντα ποταμὸν, ταῦτὸν ὄντα τῷ ἐνθάδε καλουμένῳ Ληθαίῳ. — Στ. 19, Διὰ ρίχου.] Ὁρθῶς ἂν γράφοις, Διὰ ρίχων, καθὰ ἠρμήνευσε καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς, versibus. Ὁρθώτερον δ', οἶμαι, γράψαι ὁ τὰς Χρησομαθείας (Μέρ. Γ, σελ. 434) συντεταχῶς, Διὰ δις ρίχου. — Στ. 25, Ἡ οἷη Διδύμους.] Παρίθροτο ταῦτα καὶ ἀνωτέρω (Μέρ. Β, σελ. 226).

ΣΕΛΙΑ. 24, στ. 4, Ἰεράσασθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰεράσθαι. — Στ. 12, Τοῦ ἐν Διδύμοις.] Οὔπερ ἀνωτέρω (σελ. 4) ἐμνημόνευσε. — Τὸ παλαιόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸ παλαιόν. — Στ. 26, Σίμων.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Σίμος, ὅπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, διὰ τὸ μετ' ὀλίγα (σελ. 25) Σίμον τὸν αὐτὸν τοῦτον καλεῖσθαι ὑπὸ Στράβωνος, καθάπερ καὶ ὑφ' ἑτέρων. Ἔστιν ὅμως τοῦτο οὐκ ἀντιγραφίῳν παρόραμα, ἀλλὰ Στράβωνος μᾶλλον ἀμελεία, ἄλλως τε καὶ τῶν τοιούτων ὀνομάτων διπλοκαταληκτουμένων συνήθως· καὶ ἀνωτέρω γὰρ (Μέρ. Β, σελ. 424) Λύκωνα φέρουσι

τὰ ἀντίγραφα ἀντὶ τοῦ παρ' ἅπασι, Λύκων. Οὕτω λέγεται Λάκμων καὶ Λάκμος (ὄρους ὄνομα), καὶ Δρυμὸς καὶ Δρυμῶν, καὶ Διπλάσιος καὶ Διπλασίον, καὶ Ἐπίσημος παρ' Ἱπποκράτει (Ἐπίδημ. ζ', τμ. 8), ἀντὶ τοῦ Ἐπισήμων, καὶ Ἄχυρος (παρ' Ἡσυχ.), ἀντὶ τοῦ Ἄχυρῶν. Λέγει δὲ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, οἷς ἀλλαχοῦ (Πρόδρομ. Ἑλληνικ. βιβλιοθ. σελ. 378) ἐσημειωσάμην, καὶ Μάκων, τὸν Μήκωνα (δωρικ. Μάκωνα).

ΣΕΛΙΑ. 25, στ. 10, Ἰερωμένον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἰερωμένην· φέρεται γὰρ πρὸς τὸν Ἀναξήνορα, ὃν ἱερέα ἀπέδειξαν τοῦ Διός.— Στ. 21, Ἐκβάλλουσι τε τὸ ἔθνος, ὡς φυσικὴν κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΓ, Καὶ ἐκβάλλουσι γε τὸ ἔθνος φυσικὴν. Τῆς ἐκβολῆς δὲ ταύτης τεκμήριον, καὶ τὸ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ἔτι σωζομένων ἀντιγράφων μῆτε προσγράφεσθαι, μῆθ' ὑπογράφεσθαι τὸ τ ταῖς δοτικαῖς.— Στ. 23, Τράλλεις.] Χώραν αὐτὴν κυριωνυμικῶς νῦν καλεῖσθαι φησὶ ὁ Μελέτιος· ἔτι δ' ἡ αὐτὴ τῷ καλουμένῳ Σουλτάν Ἰσάρ, ἢ πλησίον αὐτοῦ.— Στ. 24, Μεσσωγίδα.] Τὸ τουρκιστὶ καλούμενον νῦν Κερεσουουσθάγ, ὃ σημαίνει Καςάνων ὄρος, ἴσως διὰ τὸ πλεονάζειν ἐν αὐτῷ τὸ δένδρον.— Στ. 27, Τρόπος τῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Τρόπος καὶ τῆς.

ΣΕΛΙΑ. 26, στ. 13, Βαρύς.] Σημειοῦ τὴν λέξιν, ὡς καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μεταφορικῆς ἐννοίας πολλάκις ἐκλαμβάνομένην. Βαρὺν γὰρ (Γαλλ. grave) ὀνομάζομεν ἄνδρα, τὸν σύννου καὶ συνετὸν, ὡσπερ Λαφρὺν καὶ Λαφρὸν (παρὰ τὸ Ἐλαφρὸν, Γαλλ. léger) τὸν ἐναντίον τούτῳ, ὃν καὶ Ἄδαρῆ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι « Ἄδαρῆς, ἀσύν- » ετος » φησὶν Ἡσύχιος.— Στ. 19, Ἀφ' ὧν τοῦνομα.] Ἀπὸ τῶν ἐν Θράκῃ Τράλλειν δηλονότι. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.— Στ. 22, Νύσα.] Σώζειν ἔτι καὶ νῦν τοῦνομα φασὶν ὃ τὸ Μελέτιος καὶ ὁ Πατρίκιος· καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ Ναζλί, Τουρκιστὶ. Φέρει δὲ τὰ περιβόητα σῦκα, τὰ καλούμενα τοῖς Τούρκοις Ναζλιεντζίρ· ὅθεν καὶ αἱ ἰσχάδες αὐ μόνον αἱ ἐκ τούτων, ἀλλ' ἀπλῶς ἅπασαι Caricæ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κλοῦνται, τούτέστι Καρικὰ σῦκα, ἀπὸ τῆς παρακσιμένης τῆ Ἀυδία Καρίας, ἀρεῖα παραπλησίως φεροῦσης σῦκα.— Στ. 26, Κρωπτήν ἔχοντι τήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Κρωπτήν ἔχον τήν.— Στ. 28, Γεροντικόν.] Οὕτως ὀνομάζετο τὸ γυμνάσιον, ἐν ᾧ ἐγυμνάζοντο οἱ γέροντες (ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.). Παρὰ δὲ τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφεῦσι Γεροντικὰ ἐλέγοντο, αἱ γνώμας καὶ ἀποφθέγματα γερόντων Μοναχῶν, ἢ Ἀσκητῶν περιέχουσαι βίβλοι.

ΣΕΛΙΑ. 27, στ. 7, Λέγουσι γάρ δὴ καὶ τοὺς.] Ἡ διαγραφτέον τὸν τρίτον σύνδεσμον, ὃν διὰ τοῦτο ἀπερίσκιος διείληφα, ἢ ἀναγνωσίῳ διχα τοῦ δευτέρου, καθὰ φέρουσί τινα τῶν ἀντιγράφων, Λέγουσι γάρ καὶ τοὺς.—Στ. 11, Οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατρειάν.] Εἴκασα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσειςι, μήποτε γραπτέον Ἐκκαλοῦντες, ἢ Ἐμπολοῦντες προσεικάζω δὲ νῦν (ἴσως πιθανώτερον) καὶ τὸ ἈΓΓΕΛΛΟΝΤΕΣ.—Στ. 19, Περὶ τῶν νοσοῦντων.] ΗΔ, ΑΤ, Περὶ τῶν τοσοῦτων (ἄλλ. τοιοῦτων).—Τότε δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τότε δὴ.—Στ. 22, Προελθών.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσελθών.—Στ. 24, Τμῶλων.] Τγμαλίτζ νῦν, Τουρκισί.

ΣΕΛΙΑ. 28, στ. 4, Ἀσίῳ.] Ἐπιθετὰ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 506) εἰρημένια, καὶ τὰ ἐκεῖ σημειωθέντα.—Στ. 8, Τρεῖς ἐπωνύμους.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰς ἐπωνύμους.—Στ. 14, Ἄρομα.] ΗΔ (καθὰ περ εἰκὸς ἀναγνῶναι καὶ τὸν Βυζάντιον Στέφανον), ΑΤ, Ἀρόματα.—Συσελλόντων.] ΗΔ, ΑΤ, Συσελλόντες.—Στ. 21, Τὸν Πομπήϊον.] Γράφει διχα τοῦ ἄρθρου, καθὰ φέρουσί τινα τῶν ἀντιγράφων.

ΣΕΛΙΑ. 29, στ. 18, Ἐπίσης κατὰ πλάτος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπίσης τε πλάτος.—Στ. 23, Δαιδάλων.] Δέδρατα (τυπογραφικῶς ἴσως ἡμαρτημένον) εὕρισκω ἐν τῷ ὑδρογραφικῷ πίνακι τοῦ Κεφαλᾶ ἐπὶ τῷ κόλπῳ Γλαύκῳ, ὃς ἐστὶ νῦν ὁ κλούμενος Κόλπος τῆς Μάκρης. Ἴδε κατωτέρ. σελ. 301.

ΣΕΛΙΑ. 30, στ. 4, Εἶτα τὸ Λητῶν ἄλσος.] Γράφει ἀναπληρῶν τὰ τυπογράφων ἀδελφία ἐξερρυνκῶτα, Εἶτα τὸ Ἀρτεμίσιον ἄκρα καὶ ἰερόν, εἶτα τὸ Λητῶν ἄλσος.—Στ. 11, Διὰ τε τὰ καύματα.] Ἐκ ΔΓ (ὡσπερ διώρθουν πάλαι ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἴπποκράτ. Περὶ ἀέρ. ὑδ. τόπ. tom. II, pag. 208, σημειώσ.) ΑΤ, Διὰ τὰ καύματα.—Στ. 13, ΕΠΙΜΕΛΑΝΩΣ χλωρούς τοὺς Καυνίους.] ΗΔ, ΑΤ, ΕΠΙΜΕΛΩΣ. Εἰσὶ δ' οἱ Ἐπιμελάνως χλωροὶ, ὡς καὶ οἱ ἐν συνθέσει Μεγάγχλωροὶ, οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ ἐν τῇ συνηθείᾳ Μαυροκίτρινοι λεγόμενοι. Σκώπτει δὲ εἰς τὴν μελανίαν τοὺς κατοίκους τῆς Καύνου (τῆς νῦν Ρόσας καλουμένης) Στρατίκος, ὡσπερ ἔσκωψε καὶ τοὺς ἀπαντικρῦ τῶν Καυνίων κειμένους Ἰσχυροὺς, Λευκοὺς Κυρηναίους ὀνομάσας (Ἄθην. σελ. 352), τούτετι τοσοῦτα μόνῳ διαφέρειν ἐμφήνας κατὰ τὴν μελανίαν τῶν Κυρηναίων, ὅσα μὴ Κυρηναίους ἀπλῶς καλεῖσθαι.—Στ. 15, Οἷη περ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 146.—

Στ. 21, Ἀφίχθαι δ' ἐκ Κρήτης.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀφίχθαι δὲ Κρήτας.

ΣΕΛΙΑ. 31, στ. 6, Ἐθλαττοκράτησε.] Τοῦτο οὐχ οὕτως ἐκληπτίον, ὡσπερ ἂν εἰ τῆς μεσογείου θαλάσσης ἀπάσης, ἢ γοῦν πολλοῦ μέρους αὐτῆς ἐκράτησαν, ἀλλ' ὡς τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος πλοιοζομένων πολὺ διαφέροντας. Ἐπίδει τὴν τοῦ Οὐαλκεννήρου σημειώσεν εἰς τὸν Ἡρόδοτον (γ', 122) ὄθεν ἀναπληρωτέον εἰς τὸ ἀκριβέστερον καὶ τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ Στράβωνος μεταφράσει (tom. IV, pag. 327, noi. 2). — Στ. 13, Ἐπτάκις δέκα.] Πληρέστερον τοῦτο ἀποδέδωκεν ὁ τῶν Χρησομαθεῖων (Μερ. Γ, σελ. 434) συλλογεύς·

Κολοσσὸν Ἡλίου ποθ' ἐπτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πηχέων, ὁ Λίνδιος.

Καὶ εἰκὸς οὕτω πάλαι γεγράφθαι καὶ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Στράβωνος. — Στ. 16, Τοῦτό τε δὴ.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτο δὲ δὴ. ΔΓ, Τοῦτο δὴ.

ΣΕΛΙΑ. 32, στ. 1, Σιταρκεῖται τε δὴ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σιταρκεῖται δὲ δὴ. Ὅμοιον δὲ τοῦθ' ᾧ μικρὸν ἀνωτέρω διάρῳακα, Τοῦτό τε δὴ, καὶ τῷ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 39), α Οὗτός τε δὴ ἔστι « τῶν ἐνδόξων ». — Στ. 2, Ὑπολαμβάνουσιν.] Σημειῶ τὴν λέξιν, ἣν διὰ τοῦ Soutiennent ἠρμήνευσα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, ὡς μὴπω κατακεχωρισμένου τοῦ Ὑπολαμβάνειν ἐν τοῖς Λεξικοῖς ἐπὶ τῆς μεταφορικῆς ταύτης σημασίας τοῦ βοηθεῖν, ἐπαρκεῖν, ἢ ὠφελεῖν. Ὑπό τι δὲ καὶ ῥωμαΐζει· ἔστι γὰρ κατὰ λέξιν αὐτὸ τὸ παρ' ἐκείνοις Suscipiunt. — Στ. 3, Ὀψωνιαζόμενοι.] ΗΔ (πρὸς τὸ Λειτουργίαι), ΑΤ, Ὀψωνιαζόμενοι. — Στ. 19, Αὐτίκα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 662. — Στ. 27, Λίνδον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 656.

ΣΕΛΙΑ. 53, στ. 1, Ἄλλ', εἰ ἄρα, Αἰολίας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄλλ' ἢ ἄρα Αἰολίας. — Στ. 5, Καὶ τῶν Κῶων δὲ, Φεῖδιππός τε.] Ἐκ ΔΓ (συνῆδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Καί, Τῶν δ' αὖ Φεῖδιππός τε. Τὸ δὲ ἔπος ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 678. — Στ. 22, Ὡν ἕνος.] Ἀποκατέσθησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ὡν ἕνοι.

ΣΕΛΙΑ. 34, στ. 7, Συνώκησαν.] ΗΔ, ΑΤ, Συνώκησαν. — Στ. 12, Τὴν Παρθενόπην.] Τὴν νῦν ἐν ταῖς Ἰταλικαῖς πόλεσι διαπρέπουσαν Νεάπολιν. — Σαλπίας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐλπίας. Εἰσὶ δ' ὄνομα πόλεως πληθυντικὸν, συγκεκριμένον παρὰ τὸ Σαλαπίαι, αἱ Σαλπίαί. — Στ. 15, Ἄφοδον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφοδον. — Στ. 16, Οὐ

τάληθῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐτ' ἀληθῆ. — Στ. 17, Λέγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγεσθαι, διὰ τὸ τὰς. ΔΓ, Λέγεσθαι, διότι τὰς. Ἔστι δὲ καὶ οὕτω διορθοῦν Λέγεσθαι· δι' ὃ καὶ τὰς. Εἰκὸς δ' ἐξερρήνηκται τι τοῦ χωρίου. Τοῦτο γὰρ, οἶμαι, βούλεται λέγειν ὁ Στράβων, ὅτι Ῥόδιοι κτίσαντες τὰς νήσους, Γυμνησίας ἐκάλεσαν, διότι γυμνήτες ἦσαν αὐτοὶ, τουτέστι φιλοὶ σρατεύεσθαι εἰώθεσαν, σφενδόνας φέροντες μόνας· καὶ ἐπεὶ τῇ Φοινίκῳ γλώσσῃ οἱ οὕτως ἰσχυρασμένοι σρατιῶται Βαλεαρίδαι (ἢ Βαλεαρεῖς) λέγονται, διὰ τοῦτο καὶ αἱ ὑπ' αὐτῶν οἰκισθεῖσαι νῆσοι τῆς αὐτῆς ἔτυχον προσηγορίας. Ὅτι δὲ σφενδονῆται ἦσαν οἱ Ῥόδιοι, μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἱστορία· ἐν γοῦν τῇ ἐπὶ Σικελίαν σρατεία ἐπτακοσίουσ σφενδονήτας Ῥόδιους Ἀθηναίοις συμμαχῆσαι φησὶν ὁ Θουκυδίδης (ς', 43). — Στ. 18, Γυμνησίας.] ΗΔ, ΑΤ, Γυμνασίας. Δύο δ' οὐσῶν τούτων, καθάπερ ἀλλαγῆ (Μέρ. Α, σελ. 218) Στράβων εἶρηκεν, ἡ μὲν μείζων, Majorque, ἡ δ' ἐλάσσων, Minorque νῦν καλεῖται.

ΣΕΛΙΑ. 35, στ. 3, Λίνδος.] Σῶζει καὶ νῦν τοῦνομα. — Στ. 13, Κάμειρος.] Καὶ αὕτη τῷ αὐτῷ εἰσέτι καλεῖται ὀνόματι. — Στ. 16, Χαλκίαν.] Νῦν δὲ Χάλκη. — Στ. 20, Φιλοσοφίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φιλοσοφίας.

ΣΕΛΙΑ. 36, στ. 11, Ἐλεούντος.] Νήσου, ἣν ἀνωτέρω (σελ. 30) Ἐλεοῦσσαν ὠνόμασε. — Καμπή.] Ἐκ ΔΓ (οὕτω γραφομένου κἀν τοῖς ἐξῆς, σελ. 68), ΑΤ, Καμπτήρ. — Στ. 16, Κυνὸς σῆμα.] Capo di Volpe οἱ πλοιοζόμενοι τῶν Ἰταλῶν καλοῦσιν αὐτὸ, τουτέστιν, Ἀλώπεκος ἄκραν. — Στ. 17, Σύμη.] Καθάπερ καὶ νῦν ἔτι καλεῖται. — Στ. 18, Κνίδος.] Σταδία νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον· καὶ σημειῶσαι, ὅτι ἐν τῶν παλαιῶν αὐτῆς ὀνομάτων ἦν καὶ τοῦτο· Κατὰ γὰρ τὸν Πλίνιον (ν, 27) ἡ Κνίδος ἐκαλεῖτο καὶ Τριοπία, καὶ Πήγουσα καὶ Σταδίχ. Κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν νῦν ὀνομαζομένην Cap Crìo. — Στ. 19, Δὲ νῆσοι.] ΗΔ, ΑΤ, Δ' ἡ νῆσοι. — Στ. 21, Χώμασι.] Ἰσ.γρ. Χώματι. — Στ. 23, Νίσυρος.] Ἡ καὶ νῦν οὕτω καλουμένη.

ΣΕΛΙΑ. 37, στ. 1, Τῶν ΜΕΓΑ δυναμένων.] ΗΔ, ΑΤ, ΜΕΓΑΛΑ. ΔΓ, ΜΕΓΑΛΩΝ. Ταῦτὸ δὲ μοι δοκεῖ ἀμάρτημα συμβῆναι καὶ τοῖς ἀντιγραφεῦσι τοῦ Πλάτωνος (Σοφιστ. σελ. 243), « Οὕτω ΜΕΓΑΛΑ » κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς ἀνδράσιν » ΜΕΓΑ γὰρ καὶ παρ' ἐκείνῳ δεῖν γράφειν ὑπολαμβάνα. — Στ. 4, Κέραμος.] Σῶζει καὶ νῦν τοῦνομα. — Στ. 6, Ἀλικαρνασσός.] Ἡς τὴν χώραν κατέχει νῦν τὸ καλούμενον

Βοδρούμ. — Στ. 8, Θεαμάτων ἐν, ἔργον... ὅπερ κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Θεαμάτων ἔργον, ὅπερ. Ἐξίξα δὲ καὶ μεταξὺ τῶν τελευταίων δύο λέξεων, διὰ τὸ δόξαν μοι κολοβὸν τοῦ χωρίου. Λεῖπειν γὰρ οἶμαι τοῦ τεχνίτου τοῦνομα, οὐπερ ἦν ἔργον ὁ Μαύσωλος, ἴσως τοῦ Σκόπα· καίπερ οὐ μόνος ἦν Σκόπας ὁ ποιήσας, τριῶν ἐτέρων συνεργασαμένων. Ἦσαν δ' οὗτοι, καθά φησι Πλίνιος (XXCVI, 5), Βρούαξι, Τιμόθεος καὶ Λεωχάρης. — Στ. 10, Πιόντας.] Ἰσ. γρ. Πίνοντας. — Στ. 14, Ἀρκόννησος.] Τῷ Κορονάτας ὀνόματι σημαίνουσι νῦν οἱ πίνακες τὴν νησίδα ταύτην. — Στ. 18, Διονύσιος ὁ συγγραφεύς.] Ὁ Ἀλικαρνασσεύς δηλονότι.

ΣΕΛΙΑ. 38, στ. 14, Ἄκρας (διττὴ δ' ἦν), ἐκείνη πολιορκεῖν κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄκρας (διττὴ δ' ἦν ἐκείνη) πολιορκεῖν. Ἰδ. τὰς Γαλλικ. σημ. tom. IV, pag. 335, not. 1, καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτῶν tom. V, pag. 148. — Στ. 17, Τερμέριον.] Ἡ νῦν Πετέρα καλουμένη ἄκρα.

ΣΕΛΙΑ. 39, στ. 2, Πρὸς δὲ τῷ Λακκητῆρι χωρίον.] ΗΔ, ΑΤ, Πρὸς δὲ τῷ Λακκητηρίῳ χωρίῳ. — Στ. 3, Δρέκανον.] Διαλέκτῳ μόνῃ διαφέρει τοῦ Δρέπανον, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 289) ἐσημειώσαμεν. — Στ. 17, Τοῦ περιπατητικοῦ.] Ἀρίωνος ὀνομαζομένου καὶ τούτου, ἐκ τῆς Νήσου Κέω, τῆς ἔπειτα Κίας, νῦν δὲ Τσίας. — Στ. 21, Μύνδος.] Ἡ νῦν Μύνδες. — Στ. 22, Βαργύλια.] Βαρέλλια νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον· κατὰ δὲ τὸν Δαμβίλλην Βαργίλι (Barghili). — Στ. 23, Καρυάδα.] Κατὰ τὸν Δαμβίλλην, Καρακοιοῦν (Karacoion)· εἶη δ' ἂν τοῦτο Τουρκισί Καρακογιούν, τουτέστι Μαυροπρόβατον. — Ὁμώνυμος ταύτην ᾧκουν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁμώνυμος ταύτη, ἦν ᾧκουν. Ἐπεὶ γὰρ εἰς τὴν χώραν τοῦ Λίμνη τὸ προηγουμένον Λιμῆν ὁ Γερμανὸς ἐξ ΕΔ ἔθηκε, δῆλον, ὅτι οὐκ ἔτι εἶχε συναρτᾶσθαι πρὸς τὸ Ταύτη. Ἐχρῆν οὖν γράφειν Ταύτην, πρὸς τὸ, Νῆσος. — Στ. 26, Περιέσθαι.] Τουτέστιν, ὕντος τοῦ θεοῦ, τὸ ὕδωρ μὴ ἀπτεσθαι τοῦ ἱεροῦ, ἀλλὰ περὶ αὐτὸ διαχεισθαι. Ἐπιστεύετο δὲ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνοήτων, καθάπερ ἰσόρηξε καὶ Πολύβιος (ισ', 12), « Τὸ τῆς Κινθιάδος Ἀρτέμιδος » ἄγαλμα, καίπερ ὄν ὑπαίθριον, οὔτε νίφεται τὸ παράπαν, οὔτε βρέχεται· παρὰ δὲ τοῖς Ἰασεῦσι, τὸ τῆς Ἐξιάδος » προσιδεῖς ὁ νουνεχέστατος συγγραφεύς, ὅτι τὸ τὰ τοιαῦτα πιστεύειν ἄπληγηνκίας » ἐστὶ ψυχῆς » ὅπερ οὕτως μοι ἔδοξε παραφράσαι, ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι, Pour croire à de pareils miracles, il faut avoir l'esprit endurci à la bêtise.

ΣΕΛΙΔ. 40, στ. 3, Ἰασός.] Ὁ νῦν Ἅγιος Πέτρος. Οἱ δὲ Τούρκοι *Assem-Kalessi* τουτέστι, Τείχος Ἀσέμ (ὅπερ ἴσως παρέφθαρται ἀπὸ τῆς Ἰασοῦ, ἰασέμ Καλεσί) ὀνομάζουσιν αὐτήν. — Στ. 3, Προσκεϊμένη.] ΗΔ, ΑΤ, (ὀνομαζτικής), Προσκεϊμένη. — Στ. 5, Διηγήματα.] Ἰσως καὶ ἐνθάδε γραπτίον Διηγημάτια ὑποκοριστικῶς, καθάπερ ἀνωτέρω (σελ. 30) ἔγραψα ἐκ ΔΓ, ὡσπερ καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης. Εἶεν δ' ἂν τὰ διηγημάτια ἐφ' ἧς σημασίας χρῶνται νῦν οἱ Γάλλοι τῷ *Anecdotes*. — Στ. 11, Ἄμα τῷ τοῦ Κώδωνος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄμα τῷ κώδωνος. — Στ. 16, Διὰ τὴν ἀδοξίαν.] Ἐπίδει τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. — Στ. 19, Μύλασα.] Σῶζει τοῦνομα κατὰ τινος. Ὁ δὲ Μελέτιος Μεσσι καλεῖ αὐτὰ, ἕτεροι δὲ, Μέλαιο. — Στρατονικεῖα.] Ἐσκιεῖρ (ὃ ἐστὶ Παλαιάπολις) ὑπὸ τῶν Τούρκων. — Στ. 20, Ἀλαβανδα.] Ἐβλεβάνδα νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον. Ἐκ δὲ ταύτης, ἅτε βαρβάρως λαλούντων τὴν Ἑλλάδα φωνῆν τῶν κατοίκων, καὶ τὸν Ἀλαβανδιακὸν σολοικισμὸν ἔπλασαν οἱ γραμματικοί· ἦν δ' οὗτος, καθά φησιν ὁ Βυζάντιος Στέφανος, τὸ χρῆσθαι τῷ ἀπαγορευτικῷ Μῆ, ἐνθα χρεῖα ἐστὶ τῆς ἀρνήσεως, Οὐ· καὶ Ἀλαβανδιακὸν δὲ σύγγραμμα ἐλέγετο τὸ πλεονάζον βαρβαρισμοῖς τε καὶ σολοικισμοῖς. Βαρβαροφώνους δὲ καὶ Ὅμηρος εἶρηκε (Ἰλιάδ. β', 867) τοὺς Κᾶρας. — Στ. 21, Ἀμυζών.] Μεζῶ νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον. — Χαλκήτωρ.] Ἀποκατέσθησα τὴν προτέραν γραφὴν, συνάδουσαν ἅπασι τοῖς ἀντιγράφοις, ΑΤ, Χαλκήτορα· ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης πληθυντικὸν οὐδέτερον (τὰ Χαλκήτορα) δῆλός ἐστιν ἐκδεχάμενος, διὰ τὸ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 6) Χαλκητόρων. Ἀλλ' ἐκεῖνο γενικὴ ἐστὶ τοῦ ἀρσενικοῦ (Οἱ Χαλκήτορες), τῆς αὐτῆς πόλεως ὀνόματος, ὅπερ ἐνθάδε ἐνικῶς ὠνόμασαι Χαλκήτωρ. Ἐστὶ δὲ νῦν τὸ χωρίον Ταρισμανλά ὑπὸ τῶν Τούρκων καλούμενον, ὡς εἰκάουσι τινες (Ἰδ. Chandler, *Voyag. etc. tom. 2, pag. 248, nof. 27*).

ΣΕΛΙΔ. 41, στ. 8, Ἄρ' οὐδ' ἠσχύνετο;] ΗΔ (ἐρωτηματικῶς), ΑΤ, Ἄρ' οὐδ' ἠσχύνετο. — Στ. 20, Περὶ τὸν Ἐκάτομον.] ΗΔ, ΑΤ, Περὶ τῷ Ἐκατόμωφ. — Στ. 21, Φύσκον.] Σῶζει καὶ νῦν τοῦνομα κατὰ τὸν Δαμβίλλην· ὁ δὲ Σοφριανὸς Φιέσκο αὐτὸν ὀνομάζει. Ὁ δὲ λιμὴν *Port de Marmara*, ὃ ἐστὶ λιμὴν Μαρμάρων, καλεῖται, πιθανῶς ἀπὸ τοῦ κατὰ Μύλασα λατομίου, ὃθεν εἰς Φύσκον κατήγοτο ἐπ' ἐξαγωγῇ οἱ λίθοι. — Στ. 22, Αὐτῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτοῖς.

Ἡ γὰρ γενική ἀναφέρεται πρὸς τὸ μικρὸν ἀνωτέρω Κώμη, ἢ ἐστὶν αὐτὰ τὰ Μύλασα.

ΣΕΛΙΑ. 42, στ. 3, Καὶ Διοτρέφους.] Τὸν μὲν σύνδεσμον προσέθηκα ἐκ ΔΓ, ἀνεβίβασα δὲ καὶ τὸν τόνον τοῦ ὀνόματος (ΑΤ, Διοτρέφους), ἐν' εἴη κύριον, καὶ οὐκ ἐπίθετον.—Στ. 10, Τῷ παρακολουθοῦντι χρησίμῳ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῷ παρακολουθεῖν τὸ χρήσιμον.—Στ. 12, Οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν, οὔτ' ἄνευ σοῦ.] Παρώδηται πως ἐκ τοῦ Ἀριστοφάνους (Λυσιστρ. 1039),

Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

ΣΕΛΙΑ. 45, στ. 7, Χρυσασορίων.] ΗΔ, ΑΤ, Χρυσασορίων. ΔΓ, Χρυσασορίων.—Στ. 9, Κεραμιῆται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κεραμιεῖται.—Στ. 19 καὶ 22, Κατεσραμμένους... κατεσραμμένους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατεσρωμμένους... κατεσρωμμένους.

ΣΕΛΙΑ. 44, στ. 11, Ἄπαντα γὰρ λέγεται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄπαντα μὲν γὰρ λέγεται. Ἐτέρα ΔΓ (κατὰ γε τὸν Γερμανὸν ἐκδότην), Ἄπαντα μὲν λέγεται. Τὴν δ' οὖν γνησίαν γραφὴν οἶμαι πάλαι γεγονέναι, Ἄ πάντα λέγεται.—Στ. 13, Καριοεργέος ὀχάνοιο.] Ἐκ τοῦ Εὐσαδίου (σελ. 707), ΑΤ, Καρικοῦ εὐεργέος ὀχάνου. Ἀλλαχοῦ δὲ (σελ. 367) ὁ αὐτὸς Εὐσαδῖος φέρει, Καριοεργέος ὀχάνου.—Στ. 14, Τιθέμενοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τιθέμεναι.—Στ. 18, Νάστας.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (β', 867), ἔγραψα οὕτως, ΑΤ, Μάσθλης.—Στ. 25, Ἄνδρός.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, α', 344.—Στ. 27, Εἴτ' ἐθέλεις.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὁ, 80.

ΣΕΛΙΑ. 45, στ. 11, Τρώες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, λ', 285.—Στ. 13, Οἶοι.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ε', 222.—Στ. 16, Τό γε βάρβαρον.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.—Στ. 21, Ὄμογενές ἢ δὴ καὶ πλεονάζουσιν ἐνταῦθα.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄμογενές ἢ δὴ καὶ πλεονάζουσι μὲν ἐνταῦθα. Τὸ δὲ Ἐνταῦθα σημαίνει, ἐν ταύταις ταῖς φωναῖς, καθ' ἃς μάλισα πλεονάζουσιν αἱ ὀνοματοποιεῖται· τὰ γὰρ ἐπόμενα, Κελαρῦζειν, Κλαγγή κ. τ. λ. φωνῶν εἰσι προφοραὶ μιμητικάι.—Στ. 22, Καὶ κλαγγή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ κλαγγή δέ.

ΣΕΛΙΑ. 46, στ. 7, Οὔτ' ἐπιπλεομένων πω.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐκ ἐπιπλεομένων πως.—Στ. 8, Οὔτ' ἐπιχειρούντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδ' ἐπιχειρούντων.—Στ. 26, Λαγίνων.] Ὡς τὰ εἰρήπια δεῖκνυσθαί φασιν ἐν κωμυδρίῳ καλουμένῳ China, ὃ ἐστὶ Χίνα, ἡμερ-

τημένον, ὡς ἔοικε, κατὰ τὸ πρῶτον ροιχεῖον, ἀντὶ τοῦ Γίνα, ἄπειρ ἐξίν αὐτὰ ταῦτα κεκολωμένα τὰ Λάγινα.

ΣΕΛΙΑ. 47, στ. 10, Κατ' αὐτὸν... ἤ.] ΗΔ (καὶ ἡ τροπὴ τοῦ γένους τῆς ἀντωνυμίας, καὶ ἡ τοῦ κενοῦ διαζήματος ὑπόνοια), ΑΤ, Κατὰ ταυτὸ, ἤ. ΔΓ, Κατ' αὐτὸ ἤ. Τὸ δὲ ἡμέτερον Κατ' αὐτὸν ἀνάγεται εἰς τὸν Ἀρτεμίδωρον. — Στ. 12, Καὶ ταύτην ἔπεισιν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ταύτη (κακῶς ἐν τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει Καὶ ταύτῃ) μὲν ἔπεισιν. Προσυπάκουε δὲ πάλιν τὸν Ἀρτεμίδωρον τῷ Ἐπεισιν, τουτέστιν, ἐπέρχεται περιοδεύει, γεωγραφεῖ. — Στ. 14, Καὶ τετταράκοντα.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 16, Χελιδονίων (γρ. Χελιδονῶν).] Κελαινῶν γράφειν δεῖν τινὲς εἶκσαν. — Στ. 26, Τομισῶν.] ΗΔ (γεν. πληθ. Σηλυκ. ὀνόματος τοῦ ἐν τοῖς πρόσθεν, Μερ. Β, σελ. 368), ΑΤ, Τομισοῦ.

ΣΕΛΙΑ. 48, στ. 3, Τόμισαν.] ΗΔ, ΑΤ, Τόμισα. — Στ. 6, Ἥλιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν ἥλιον. — Στ. 12, Τὴν νῦν Πομπηίουπολιν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῇ νῦν Πομπηίουπόλει. Ἡ γὰρ αἰτιατικὴ φέρεται πρὸς τὸ Σόλους, ὄνομα πόλεως, ἡ μετωνομάσθη, Πομπηίουπόλις. — Στ. 21, Σταδίων χιλίων.] ΗΔ, ΑΤ, Σταδίων μὲν χιλίων. ΔΓ, Σταδίων μὲν οὖν χιλίων, καὶ γνησιωτέρα ἑτέρα, Σταδίων μὲν ὧν χιλίων. — Στ. 22, Τραχὺς μὲν καί.] ΗΔ, ΑΤ, Τραχὺς δὲ καί. Ἄμεινον δὲ κατὰ χώραν ἔαν τὸν Δὲ σύνδεσμον, γράφοντας ἀνωτέρω, Σταδίων μὲν ὧν χιλίων.

ΣΕΛΙΑ. 49, στ. 4, Σίδη.] Κανδελόρο νῦν, ἡ Κανδιλάρα λέγεται ἡ Σίδη. — Στ. 17, Ἐάνθον.] Eksénidē κατὰ τὸν Δαμβίλλην ὅπερ ἐν τῷ τοῦ Ζακυνθίου Κεφαλᾶ πίνακι γράφεται Ἐσενίδε. Ὁ δὲ Μελέτιος Ἐάντο, καὶ Σίρβι αὐτὴν καλεῖσθαι λέγει. — Πάταρα.] Μικρᾷ νῦν παραλλαγῇ, Πάτερα. — Πίναρα.] Σῶζει τοῦνομα, κατὰ τὸν Μελέτιον. — Ὀλυμπον.] Τὸ νῦν κλούμενον Porto Venetico (τουτέστιν Ἐνετικὸν λιμένα) εἶναι εἰκάζει ὁ Γοσσελίνος. — Μύρα.] Στρούμιτα καλεῖσθαι ταύτην νῦν φησὶν ὁ Μελέτιος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Ὀρτέλιος· ἐν δὲ τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι Μοῖρα εὐρηται γεγραμμένον, ἣν οἶμαι τὰ πάλαι Μύρα εἶναι, συνάδοντος καὶ τοῦ Γοσσελίνου. — Στ. 18, Ἰπέρθσιν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Θέσιν. — Κίβυραν.] Iburar γράφει αὐτῆς ὁ Δαμβίλλης τὸ νῦν ὄνομα. Ἔστι δ' ἑτέρα παρὰ τὴν Φρυγιακὴν Κίβυραν (ἧς ἐμνημόνευσεν ἀλλαχοῦ, Μερ. Β, σελ. 509, ὁ Στράβων), τὴν νῦν καλουμένην Buruz, κατὰ τὸν αὐτὸν Δαμβίλλην· Καὶ σημειῶσαι, ὅτι ἑκατέρα ἔσωσεν ἴχνη τῆς παλαιᾶς κλήσεως, ἡ μὲν,

οἶον Ἰβυρα (Iburar), ἢ δὲ, οἶον Βύρα (Buruz) προσαγορευομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων.—Στ. 22, Πλὴν εἰ ἐκείνων ἐπιτρέψάντων, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν ΕΚΕΙΝΩΝ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὴν τελευταίαν ἀντωνυμίαν· ἦν οὐπω ἐγίνωσκον, ὅτε διορθοῦν ἠβουλόμην τὸ χωρίον, ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσιν. Ὁ νοῦς, Νῦν δὲ οἱ Λυκιοὶ οὐκέτι καθ' ἑαυτοὺς βουλευόνται, πλὴν εἰ οἱ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπιτρέψαιαν αὐτοῖς, ἢ εἰ αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς Ῥωμαῖοις χρήσιμα εἴη τὰ βουλευόμενα.—Στ. 25, Οὕτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς κ. τ. λ.] Ἀξία λόγου κίτριται καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις φιλοσόφοις ἢ τῶν Λυκίων εὐνομία· ὁ γοῦν Μοντεσκιεὺς (Montesquieu, *Esprit des lois*, livr. IX, chap. 3), μετὰ τὸ παραβαλεῖν τὴν Λυκίων πολιτείαν τῇ ἐφ' ἑαυτοῦ ἔτι σωζομένη Ὀλλανδικῇ πολιτείᾳ, ἐπὶ τέλους φησί, s'il falloit un modèle d'une belle république fédérative, je prendrois la république de Lycie. Ὁ δὲ Ἄγγλος Γίλλιος (Gillie's, *Aristotle's Ethics and Politics*, tom. II, pag. 64-66), ταύτην χρῆται παραδείγματι τῇ Λυκιακῇ πολιτείᾳ, δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι οὐκ ἠγνοεῖτο τοῖς ἀρχαίοις τὸ παρὰ τοῖς νεωτέροις καλούμενον Gouvernement représentatif, Πολίτευμα κοινοβουλευτικόν, καθ' ὃ δηλονότι ἅπαντες οἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπικράτειαν τελοῦντες μετέχουσι τῆς πολιτείας, διὰ τῶν ἐξ ἐκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον πεμπομένων βουλευτῶν. Τοιοῦτον δὲ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμά ἐστι τὸ τῆς Ἀγγλίας, τὸ τῶν Ἀμερικανῶν, καὶ νῦν τὸ τῶν Γάλλων. Προσγενήσονται δ' ἔτι πλείω, ἦν θεὸς διδῶ, ἵνα διὰ τῆς εὐνομίας ἀπαλλαγῶσιν ποτε τῶν κατεχόντων αὐτάς κακῶν αἰ πόλεις.

ΣΕΛΙΑ. 50, στ. 10, Μετὰ δὲ τὰ Δαίδαλα, τὸ τῶν Λυκίων ὄρος, πλησίον.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Μετὰ δ' οὖν τὰ Δαίδαλα ὁ τῶν Λυκίων ὄρος, οὐ πλησίον, καθάπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐξ ΕΔ, τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐκδόσεων φερουσῶν, Μετὰ δ' οὖν τὰ Δαίδαλα τὸ τῶν Λυκίων ὄρος, οὐ πλησίον.—Στ. 11, Τελμισσός.] Ἡ νῦν Μάκρη, ἀφ' ἧς καὶ ὁ παρακειμένος κόλπος, Κόλπος τῆς Μάκρης ἰδιωτικῶς καλεῖται.—Στ. 15, Ἀντίκρατος.] Γοράντε, κατὰ τὸν Μελέτιον· ὁ δὲ Πατρίκιος καὶ τοῦτο τὸ ὄρος καὶ τὸν Κράγον, τῷ αὐτῷ ὀνόματι Gorante καλεῖ.—Υφ' ῶ.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐφ' ῶ.—Καρμυλησός.] Hibissi (Ἰβισιν) γράφει ταύτην ὁ Δαμβίλλης.—Στ. 16, Ἐν φαραγγί φηκμένον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν φαραγγίῳ κείμενον.—Στ. 22, Ὀμίονμος τῷ Τρωακῶ.] Τῷ ὑφ' Ὀμήρου (Ἰλιαδ. β, 827) ἄρχοντι καλουμένῳ

τῶν οἰκούντων τὴν Ζέλειαν Λυκίων, ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 445) εἶρηκε Στράβων.—Στ. 23, Πανδαρίου.] Ἄλλος οὗτος Πάνδαρος, ὁ τῆς Ἀηθόνης πατὴρ λεγόμενος (Ὀδυσσ. τ', 518) ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ.

ΣΕΛΙΑ. 51, στ. 2, Σταδίους.] ΗΔ, ΑΤ, Σταδίοις.—Στ. 5, Ἰερὸν Ἀπόλλωνος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰερά πολλά.—Στ. 13, Κισθῆνη.] Κασελλόριζο, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ὑπὸ δὲ τῶν ἀλλογενῶν Castellosso. Ἐπίθι τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 16, Χελιδόνιαι.] Ἐξ ὧν, καὶ αὐτῆς τῆς ἱεράς ἄκρας τὸ νῦν ὄνομα, Cap-Chélidoni.

ΣΕΛΙΑ. 52, στ. 3, Ὀλίαν.] Τὴν νῦν Ἀττάλειαν, ἀντιλαθοῦσαν τὴν κλήσιν τῆς ἀρχαίας Ἀτταλείας, ἧς τὰ εἰρήπια δεικνύται ἐν τῇ πλησίον κειμένη καὶ καλουμένη Παλαιᾷ Ἀτταλεία.—Στ. 5, Κράμβουσα.] Ἡ νῦν μεταθέσει τῶν ζοιχειῶν λεγομένη Καμβρούσα. Ὁ δὲ Μελέτιος Γραμβουσίαν αὐτὴν καλεῖ.—Στ. 7, Φασηλῖς.] Ἡ νῦν Φιόνδα.—Στ. 11, Τὰ ρενά.] Ἐσι νῦν τόπος καλούμενος ὑπὸ τῶν ἔγχωριῶν Estenaz, οὐπὲρ εἰκότως ὑπολαμβάνει ὁ Δαμβίλλης τοῦνομα ἀπὸ τῶν Στενῶν παρεφθάρθαι.

ΣΕΛΙΑ. 53, στ. 3, Μαχῆσατο.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 184, ΑΤ, Μαχέσσατο.—Στ. 14, Ἀττάλεια.] Ἡ νῦν Παλαιὰ Ἀττάλεια, καθάπερ ἐσημειώθη μικρὸν ἀνωτέρω.—Στ. 18, Λυρνησσόν.] Τὴν νῦν Ἐρνατίαν, ἀπὸ τῆς Λιρρυτείας παραφθαρέντος τοῦ ὀνόματος, ἣν ὁ Βυζάντιος Στέφανος πόλιν Παμφυλίας καλεῖ, καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Λυρνησσῶ οὐκ ἀπεικότως ἂν τις ὑπονοήσῃ.—Στ. 21, Κίςρος.] Σῶζει τοῦνομα, κατὰ τὸν Πατρίκιον.—Στ. 22, Πέργη.] Τὴν Τουρκισί Καραϊσάρ (ὅπερ δύναται Μελάμπολις) καλουμένην οἶσται εἶναι ὁ Δαμβίλλης, κειμένην πλησίον τοῦ καλουμένου Τεκέ. Τὴν αὐτὴν δ' οἶμαι τῇ γραφομένῃ ἐν τῷ πίνακι τοῦ Κεφαλαῖ, Καρατεκές. Ὁ μέντοι Σοφιανὸς Πίργι αὐτὴν ὀνομάζεσθαι λέγει.

ΣΕΛΙΑ. 54, στ. 2, Ὑψηλή... τοῖς ἐκ Πέργης ἘΠΟΠΤΟΣ.] Ἐκ ΑΓ, ΑΤ, Ὑψηλή, ὡς τοῖς ἐκ Πέργης ἔποπτος. Κενὸν δὲ κατέλιπον διάστημα, τῆς πόλεως ταύτης τοῦνομα ἐξερρῦνχέναι τοῦ χωρίου ὑπονοήσας, καθὰ διὰ μακρῶν ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. Γραπτίον δ' οἶμαι καὶ ἌΠΟΠΤΟΣ.—Στ. 3, Καπρία.] Ἴσως ἡ νῦν Caprisoi (ὃ ἐσι Καπρίας ὕδωρ) καλουμένη Τουρκισί.—Εὐρυμέδων.] Οἱ μὲν, Ζακούτ, οἱ δὲ, Ἰερκού, ἄλλοι, Μενουγατσουῖ (ὃ ἐσιν Ἰθωρ τοῦ Μενουγάτ), καλεῖσθαι φασιν αὐτόν.—Στ. 4,

Ἄσπενδος.] Ἡ νῦν Μενουγάτ.—Στ. 24, Οἰκουμένης.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκούμενος.

ΣΕΛΙΑ. 55, στ. 2, Ἡ αὐτὴ καί.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 3, Πεδιάς δ' ἢ ἀπό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πεδιάς δὲ δὴ ἀπό.—Στ. 25, Γενέσθαι.] Γραπτέον, οἶμαι, Λέγεσθαι.

ΣΕΛΙΑ. 56, στ. 1, Ἀθρόως, αὐτοὶ καί.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου ἡ ζιζις, ΑΤ, Ἀθρόως αὐτοὶ, καί' πρὸς γὰρ τὰς ἐξῆς μετοχὰς φέρεται ἡ ἀντωνυμία.—Στ. 2, Σωματεμποροῦντες.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, συνάδουσαν καὶ τοῖς ἀντιγράφοις, ΑΤ, Σώματ' ἐμποροῦντες.—Στ. 5, Σωματεμπορεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σώματ' ἐμπορεῖν.

ΣΕΛΙΑ. 57, στ. 1, Σελινοῦς ποταμός.] Καὶ πόλις ὁμώνυμος, Σελέντι νῦν καλουμένη.—Στ. 2, Χαραδρούς.] Τὸ νῦν Χάραδρο.—Στ. 4, Πλατανισός.] Ἰσ.γρ. Πλατανισοῦς.—Στ. 5, Ἄνεμοῦριον.] Τὸ νῦν Ἄνεμοῦρι.—Στ. 6, Κρομμύου ἄκραν.] Κορμακίτις νῦν ἢ ἄκρα τῆς Κύπρου αὐτὴ λέγεται, κατὰ σοιχείων, τῶν μὲν τροπῆν, τῶν δὲ μετὰθesis.—Στ. 9, Σόλων.] Παλαῖσολοι νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον, οἱ Σόλοι.—Στ. 10, Νάγιθος.] Νιγίθια κατὰ τὸν Λεῦγκλαύτιον (παρὰ τῷ Ὄρτελ.), κατ' ἄλλους δὲ, Νίγθη.—Στ. 11, Ἀρσινόη.] Δραγάντι, κατὰ τινας, φησὶν ὁ Μελέτιος.—Στ. 12, Κελένδερικς.] Ἡ νῦν Κελνάρ.—Στ. 23, Ζεφύριον.] Ἴσως ἡ νῦν ὀνομαζομένη Ζάφρα ἄκρα. Ἰδ. κατωτέρ. σελ. 60.—Στ. 24, Σελεύκειαν.] Σῶζει τοῦνομα ὑποτουρκισθὲν, Σελευκί.

ΣΕΛΙΑ. 58, στ. 16, Καλύκαδνον.] Kelikdni γράφει τὸν ποταμὸν τοῦτον ὁ Δαμβίλλης.—Στ. 19, Κώρυκος.] Ἡ νῦν Κοῦρχο, ἢ Κοῦρκο.—Στ. 21, Πετρώδη πανταχόθεν, ἰκανῶς ὑψηλήν.] Ἡλλαξὰ τὴν ζιζιν, ΑΤ, Πετρώδη, πανταχόθεν ἰκανῶς ὑψηλήν. Πρακπλήσιον τοῦτω ἐστὶ τι ἕτερον ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 327) χωρίον.

ΣΕΛΙΑ. 59, στ. 3, Τραχειῶτιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τραχιῶτιν.—Στ. 7, Ὑποκειμένων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὑπερκειμένων.—Στ. 13, Μῆτ' αἰί.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδ' αἰί.—Στ. 15, Δάμος κ. τ. λ.] Λαμοῦτσο νῦν καὶ ἡ κόμη καὶ ὁ ποταμός.

ΣΕΛΙΑ. 60, στ. 8, Ζεφύριον.] Ὁμώνυμον μὲν λέγει τῷ πρὸς Καλυκάδνω Ζεφυρίω, οὗ ἐμνημόνευσεν ἀνωτέρω (σελ. 57) ἐν ἀσαφεῖ δ' εἰ, εἰ καὶ ἄκρα ἐστίν, ὡσπερ ἐκεῖνο. Εἰ γάρ ἐστίν ἄκρα, τοῦτ' ἂν εἴη μᾶλλον, ἢ ἐκεῖνο, ἡ νῦν ἄκρα Ζάφρα.—Στ. 15, ΠΑΪΖΕ.] Ἐπὶ ὁμιλίας ἐνθάδε

τῆς πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκλεκτίον τὸ Παῖζε' ἐφ' ἧς σημασίας ἐξέλαβόν τινες τῶν κριτικῶν τὸ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει (Ὄρν. 660),

————— Ἴνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.

Περὶ δὲ τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς, καὶ οὐπερ αὐτῆς ἀπεχώρισα μέρους, ἔπιθε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 17, Τούτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούτων.

ΣΕΛΙΔ. 61, στ. 1, Κύϊνθα.] Θηλυκῶς ὁ Σουΐδας (λέξ. Ἀνάζαρβος) Κύϊνθαν ὀνομάζει, καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι λέγει τῇ ὕστερον κληθεῖσθαι Ἀναζάρβω, τῇ Διοσκορίδου πατρίδι καὶ Ἀσκληπιάδου. Σώζει τοῦνομα (Anzarba), κατὰ τὸν Δαμβύλλην· ἕτεροι δὲ Ἀκσεράϊ Τουρκικί κλοῦσιν αὐτὴν, ὃ ἐστὶ Λευκὸν παλάτιον, ἢ Δευκὴ αὐλή.—Στ. 9, Ἰερασσάμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰερευσάμενων.—Στ. 10, Εἰς τὸν οἶκον ΤΟΥΤΩΝ.] ΗΔ, ΑΤ, ΤΟΥΤΩΝ.—Στ. 16, Κύδνου.] Τοῦ κλουμένου νῦν Καρασουί, ὃ ἐστὶ Μέλαν ὕδωρ.

ΣΕΛΙΔ. 62, στ. 9, Παρακλεπτόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρακρυπτόντων ὃ δὲ Γερμανὸς ἐκδότης, παραχθεῖς ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου μεταφρασοῦ, ἔγραψε διηρημένως, Παρὰ κλεπτόντων.—Στ. 10, Γραμμὴν μέχρι.] ΗΔ, ΑΤ, Γραμμὴν, ἣν μέχρι.—Στ. 12, Οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιοῦμενοι.] Οὐδὲν φροντίζοντες ἐνθάδε γε τῆς ἀκριθείας. Ἐχρήσατο καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 342) τῇ φράσει.—Στ. 14, Ταρσός.] Σώζει τοῦνομα.—Στ. 16, Τῶν νέων. Ἄτε ΔΕ τῆς... ἐκπίπτοντος, ψυχρὸν τε κ. τ. λ.] ΗΔ ἢ τε γραφῆ καὶ ἡ ζῆξις, ΑΤ, Τῶν νέων ἄτε ΔΗ τῆς... ἐκπίπτοντος. Ψυχρὸν τε.—Στ. 20, Ροῖζομένοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποδαγριζομένοις.—Στ. 25, Λογίων.] ΗΔ, ΑΤ, Δόγων.

ΣΕΛΙΔ. 63, στ. 11, Καὶ τᾶλλα Δ' εὐανδρεῖ.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Καὶ τᾶλλα Γ' εὐανδρεῖ.—Στ. 12, Λόγον.] Ἰσ.γρ. τόπον.—Στ. 24, Ἀπαυτοσχεδιάζειν.] Εἰ μὴ κακῶς διώρθωκα, ΑΤ, Ἀπαύτως σχεδιάζειν, καταχωρίζεσθω ἡ λέξις, Ἀπαυτοσχεδιάζειν (Γαλλ. improviser) ἐν τοῖς Δεξικοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 64, στ. 10, Συσασιώτας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συσρατιώτας.—Στ. 14 καὶ 16, Πορδαὶ δὲ γερόντων... βρονταὶ δὲ γερόντων.] Παρόδηται ἐκάτερον ἐκ τοῦ, Εὐχαὶ δὲ γερόντων.—Στ. 28, Οὐς κεν εὐ γνοίην.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, γ', 235.—Στ. 29, Τῶν περιπολιζόντων.] Τῶν τὰς πόλεις περιερχομένων οἳ ἦσαν οἱ σοφισταί, καὶ τῶν ἱατρῶν οὐκ ὀλίγοι, οὐδὲν ἤττον ἀναιδεῖς τῶν σοφιστῶν οὐς Ἴπποκράτης

Ἴπποκράτης (Περὶ εὐσχημοσύν. § 1) α Ἐν πόλεσιν ἀνακυκλέοντας ἠ λέγει.

ΣΕΛΙΑ. 65, στ. 12, Μάλλός.] Καθάπερ καὶ νῦν καλεῖται.—
 Στ. 18, Τραγικῶς.] Τουτέστιν ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς τραγικοῖς συγγένει
 τὰς χώρας καὶ τὰ ἔθνη.—Στ. 19, Λυκίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κιλικίαν.
 —Λυθίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Λυκίαν.—Φρυγίαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καὶ
 Φρυγίαν.—Στ. 26, Εἰς μονομαχίαν.] Κακῶς πλεονάζει ἡ πρό-
 δεσις, καίπερ φερομένη παρ' ἅπασιν.

ΣΕΛΙΑ. 66, στ. 1, Οὐ φασὶ γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον.] Ἀπο-
 κατέγησα τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφὴν, ΑΤ, Οὐ φησὶ γε-
 νέσθαι μαθητὴς Παναίτιος.—Στ. 11, Αἰγαῖαι.] Αἴας γράφει
 ταύτην ὁ Δαμβίλλης, ἰταλίστι Αζαζζο· ἕτεροι δὲ τῇ Ἰσσω προσέ-
 μουσι τοῦτο τοῦνομα.—Εἴτ' Ἀμανίδες.] Γραπτέον, οἴμι, Εἴθ' αἰ
 Ἀμανίδες, ἐνάρθρως. Ὑπαγορεύει δὲ τὴν ὀρθὴν γραφὴν, ἐτέρᾳ κακῇ
 γραφῇ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, Εἴθ' Ἀμανίδες.—Στ. 19, Ἐχων.]
 ΔΓ (ἢν μεταμέλει μοι παρεωρακότε), Ἐχον.—Στ. 21, Ῥωσός.]
 Σώζει καὶ νῦν τοῦνομα.—Στ. 22, Ἀλεξάνδρεια.] Ἡ νῦν Ἀλεξαν-
 δρέττα, ὑποκοριστικῶ Ἰταλικῶ τύπῳ.

ΣΕΛΙΑ. 67, στ. 11, Οἱ δ' ἔμπαλιν.] Οἱ δὲ, τὸ ἀνάπαλιν, ἀπο-
 φαίνουσιν ἀρχηγέτας τῶν ἐν Τροίᾳ Κιλικῶν τοὺς ἔξω τοῦ Ταύρου
 Κιλικίας.—Κακῆ.] Παρὰ τοῖς ἐν Τροίᾳ Κιλιξί.—Στ. 14, Ταῦτα.]
 ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀρχαίοις μεταφραzaῖς), ΑΤ, Τοιαῦτα.—Στ. 24,
 Ἀλιζώνας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀλιζώνους.

ΣΕΛΙΑ. 68, στ. 3, Τῶν μεταξὺ Ἄμισοῦ τε καὶ ἸΣΣΟΪ.] Ἡ δια-
 γραπτέον τὰς ἐξ ταύτας λέξεις, παραλειφθεῖσας καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου
 μεταφρασοῦ, ἢ τὴν τελευταίαν τρεπτέον εἰς τὸ ΤΑΡΣΟΪ. Ἐπιθετὰ
 σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 16, Κωμικῶ.]
 Τουτέστιν ἰαμβικῶ.—Στ. 17, Μένει δ' ἂν ἡ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μένει
 δ' ἡ.—Στ. 25, Ποιεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποιεῖ.—Στ. 28, Ἐκκαίδεκα
 γένη, κ. τ. λ.] Σκύμος δ' ὁ Χῖος Γεωγράφος πεντεκαίδεκα λέγει,
 τρία μὲν Ἑλληνικά, δώδεκα δὲ βάρβαρα.

ΣΕΛΙΑ. 69, στ. 9, Τρώων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρωϊκῶν.—Στ. 11,
 Λυκίων.] ΗΔ, ΑΤ, Κιλικίων.—Μήονάς τε ἀντί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
 Μηπίονας ἀντί.—Στ. 27, Τελείως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τελείως.

ΣΕΛΙΑ. 70, στ. 5, Τὸ πρὸς τῷ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῆς πρὸς τῷ.
 —Στ. 6, Θετίον μέρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θετίον μέρη.—Στ. 8,
 Αὐτός.] Ἐκ ΔΓ (πρὸς τὸ Ἀπολλόδωρος), ΑΤ, Αὐτούς.—Στ. 9,

Ἀλιζῶνας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀλιζῶνους.—Στ. 17, Οὐδέ θ' ἄλεσι.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, λ', 123, ΑΤ, Οὐδ' ἔθ' ἄλεσι.—Στ. 18, Τίνα λάβωσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τίν' ἄν λάβωσι.—Στ. 21, Οὐτ' ἀποκρύψαι... οὐθ' ὁ μή.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐκ ἀποκρύψαι... οὔτε μή.

ΣΕΛΙΑ. 71, στ. 22, Οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς δ' αὐτως τὴν Λυκαονίαν.

ΣΕΛΙΑ. 72, στ. 1, Τάνδρός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ ἀνδρός.—Στ. 10, Μέταλλα, ἐκλειμμένα.] Τὸ μὲν πρῶτον ἐξ ΗΔ, τὸ δὲ τελευταῖον ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεγάλα, ἐκλελυμένα. Παραπλήσιόν τι εἴρηκε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 299).—Στ. 21, Ἐκμεταλλευμένα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκμεταλλευόμενα.—Στ. 22, Τὰ χωρία.] Κακῶς, οἶμαι, πλεονάζει τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 73, στ. 6, Φόρκυς.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 862.—Στ. 12, Οἱ ῥα τότ'.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, γ', 187.—Στ. 24, Ἀσκανίω... ῥόω.] Ἐν δὲ τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 413), ἔνθα πρῶτως μνημονεύει τῶν δύο τούτων ποιητῶν, γράφεται, Ἀσκανίων... ῥοῶν.

ΣΕΛΙΑ. 74, στ. 21, Πάφον.] Τὴν ἔτι καὶ νῦν σώζουσαν τοῦνομα.—Ἀκάμαντα.] Οὗτος δ' ἐστὶν ἄκρα ἢ νῦν καλουμένη Ἅγιος Ἐπιφάνιος, ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντία τῇ ἐν Κύπρῳ ἀρχιερατεύσαντος Ἐπιφανίου.

ΣΕΛΙΑ. 75, στ. 3, Κλειδῆς.] Κλειδῆ, ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι.—Στ. 15, Δὴ που.] ΗΔ, ΑΤ, Δέ που.—Στ. 16, Κρομμύου ἄκραν.] Ἡ νῦν Κορμακίτις γράφεται ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι.—Στ. 18, Ἐν δεξιᾷ.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δὲ ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δεξιάν.—Στ. 20, Εὐθύπλοια.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐθύπλοια.—Λάπαθος.] Λάπειρος νῦν, καθὰ γράφεται καὶ παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ.—Στ. 22, Καθ' ἣν ἢ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καθ' ἣν ἦν.—Ἀφροδίσιον.] Ἀρτεμισία νῦν, θηλυκῶς (οὐκ οἶδ' ὅθεν τῆς Ἀφροδίτης εἰς τὴν Ἀρτεμιν μεταπλασθείσης).—Στ. 23, Σαλαμίνα.] Ἡς τὰ ἐρείπια κατέσχευεν ἡ πάλαι Κωσαντία, νῦν δὲ, Κωσαντία καλουμένη.—Στ. 26, Καρπασία.] Καρπᾶς ἐν τῷ πίνακι τοῦ Κεφαλᾶ.

ΣΕΛΙΑ. 76, στ. 2, Εἴτ' ἄκρα.] Ἐστὶν ἢ παρὰ Πλινίῳ (V, 31) ἄκρα Δινάρετον, Dinaretum, ἢ νῦν ἄκρα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καλουμένη, οὗ τὰ πλησίον νησιδία, ἢ σκόπελοι, ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι, Δενάρεις ὀνομάζονται, ὁμώνυμοι δηλονότι τῷ Πλινιανῷ ἀκρωτηρίῳ Διναρέτῳ, ὅπερ εἰκὸς ταῦτόν εἶναι τῷ καλουμένῳ Διανευτηρίῳ ἐν τῷ Βίῳ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, καθάπερ εἶκασεν ὁ Ὀρτέλιος.

—Στ. 6, Ἀρσινόη.] Ἡ κατὰ τὴν νῦν Φαμαγούσαν Famagouste, (παραπλασθέντος τοῦ ὀνόματος παρὰ τὸ τοῦ Πτολεμαίου, Ἄμμόχωςος, τὸ καὶ μέχρι δεῦρο σωζόμενον ἐν τῷ πίνακι τοῦ Κεφαλαῖ), ἢ αὐτὴ ἡ Φαμαγούσα. — Στ. 7, Λεύκολλα.] Εἶη ἂν τὰ νῦν Ἀρμίδια καλούμενα. — Πηδάλιον.] Ἡ νῦν ἄκρα Πίλα. — Στ. 8, Ἡς ὑπέρεκειται.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς ἣν ὑπέρεκειται. — Στ. 10, Παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον.] Ἰσ.γρ. Παράπλους πλείοντι εἰς Κίτιον. ΔΓ. Παράπλους ὁ πλεόν εἰς Κίτιον. Τὸ δὲ Κίτιον σώζει καὶ νῦν τοῦνομα. — Στ. 13, Βηρυτόν.] Τὸ νῦν Βεροῦτι. — Ἄμαθους.] Λεμεσσοῦς, ἐν τῷ τοῦ Κεφαλαῖ πίνακι, παρὰ δὲ τῷ Ὀρτελίῳ Λιμεσσο, Limisso. — Στ. 15 καὶ 16, Κουριάς... Κούριον.] Ἡ μὲν ἐστὶν ἡ καλουμένη νῦν ἄκρα Γάτο· τὸ δὲ Κούριον, ἡ Πισκασιά. — Στ. 23, Ὅτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διότι. — Στ. 27, Ἐν ἀρισερᾷ δέ.] Ἐξ ΕΔ παρείληψε τοῦτο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ΑΤ, Οὔτ' ἐν ἀρισερᾷ. Καὶ τοῦτο μὲν δῆλον ὅτι οὐδένα νοῦν ἔχει· τὸν γὰρ ἀπὸ τῆς ἡπείρου εἰς νῆσον τὴν ἀπέναντι κειμένην μὴ ἐπ' εὐθείας διαίροντα (τοῦτο γὰρ βούλεται τὸ Δίαιρμα δ' οὐδ' ἐν) θάτερον ἀνάγκη, ἢ ἐν δεξιᾷ, ἢ ἐν ἀρισερᾷ ἔχειν τὴν νῆσον· οὐδέτερον δέ, ἀδύνατον. Ἐστὶ μόντοι ἀμφισβητήσιμον, εἰ ὀρθῶς ὁ Στράβων ἐξεδέξατο τὸν νοῦν τοῦ τὸ ἐλεγείῳ ποιήσαντος. Τὸν γὰρ ἀπὸ τῶν περὶ Κώρυκον τόπων τῆς Κιλικίας ἀπαίροντα, εἰ μὲν πρὸς τὸν Ἀκάμαντα τῆς Κύπρου πλείοι, εἰκὸς ἐν ἀρισερᾷ ἔχειν τὴν νῆσον, καὶ εὖρω μᾶλλον ἢ ζεφύρω πλείοι· εἰ δ' ἐπὶ τὰς Κλειδας καὶ τὸ Δινάρτεον εἶη αὐτῶ ὁ πλοῦς, πλείοι ἂν ἐπὶ ποσὸν μὲν ζεφύρω, ἐπὶ ποσὸν δὲ καὶ ἐν δεξιᾷ τὴν νῆσον ἔχων. Ὅτι δὲ τοῦτο μᾶλλον ἔλεγεν Ἡδύλος, ἔστι μὲν εἰκασίαι καὶ ἐξ αὐτῆς τῶν ἐλάφων τῆς διανήξεως, ἢν εἰκὸς ἐπὶ τὰ προσεχέστερα τῆς νήσου μέρη γεγρονέαι, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς ἄκρας Διανευτηρίου (παρὰ τὸ διανέω), ἢν ἀνωτέρω (σελ. 306) τὴν αὐτὴν ἔφαμεν εἶναι νενομίσθαι τῷ Διναρέτῳ. Αἱ δὲ Κουριάδες ἀκταὶ τοῦ ἐλεγείῳ εἶεν ἂν, οὐχ αἱ ἐν τῷ νοτίῳ τῆς Κύπρου μέρει, ἀλλ' ἕτεραι ὁμώνυμοι περὶ τὴν Καρπασίην πόλιν, ἢ πρόσκεινται νῆσοι αἱ νῦν Κυρᾷ καλούμεναι, καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τὰς Κουριάδας ἐμφαίνοντος. — Στ. 29, Ἄκρα, ἀφ' ἧς ρίπτουσι κ. τ. λ.] Ἴσως ἡ τῷ Πτολεμαίῳ καλουμένη Φρούριον ἄκρον, ἢ, κατὰ τὸν Ὀρτελίον, Κάβος ἄσπρος, τουτέστι Λευκὴ ἄκρα, Capo bianco.

ΣΕΛΙΔ. 77, στ. 1, Παλιπίταρος.] Ἡ νῦν Κούκλια ἐν τῷ τοῦ Κεφαλαῖ πίνακι. — Στ. 3, Ζεφυρία.] Οὐδετέρως ὁ Πτολεμαῖος, Ζεφύριον,

τιθείς αὐτὸ μεταξὺ Πάφου καὶ Παλαιπάφου· ἔστι δὲ τὸ νῦν καλούμενον Cap de Papho, Ἄκρα Πάφου.—Στ. 4, Ἄλλη Ἀρσινόη.] Ἐτέρα ἤς ἀνωτέρω (σελ. 76) ἐμνημόνευσε.—Στ. 5, Καὶ ἱερὸν ἄλτος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἱερὸν καὶ ἄλτος.—Ἡ Ἱεροκηπίς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἡ Ἱεροκηπίς. Ἔστι δ' ἡ αὐτὴ καὶ ἡ μικρὸν κατωτέρω Ἱεροκηπία καλουμένη· καὶ ἔοικε σώζειν τοῦνομα· παρὰ γὰρ τῷ Ὀρτελίῳ γράφεται Bourg d'Hiérochipe. Ὁ δὲ Πλίνιος (V, 31) νῆσον λέγει τὴν Ἱεροκηπίαν τῇ Νεῖα Πάφῳ προσκειμένην.—Στ. 6, Πάφος.] Αὕτη δὲ σώζει τὸ ἀρχαῖον ὄνομα.—Στ. 12, Ἀρσινόην.] Τρίτην ταύτην Ἀρσινόην, ἣ νῦν καλεῖται Poli, κατὰ τὸν Δαμβῆλλον. Ἐν δὲ τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι γράφεται Πόλις. Τινὲς δὲ καὶ τετάρτην Ἀρσινόην ἐν Κύπρῳ γεγενῆσθαι λέγουσιν, ὡς φησὶν Ὀρτελίος.—Στ. 13, Σόλοι.] Σολέαν (Solea) νῦν καλεῖσθαι φασὶ (ἴδε τὰς Γαλλ. σημ.). Σόλοι δ' ἐκλήθησαν, ὡς λέγει Πλούταρχος (Σολ. § κς'), ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Ἀθηναίου νομοθέτου, ᾧ χαριζόμενος ὁ τῆς Κύπρου βασιλεὺς, τὴν πρὶν Αἴπειαν ὀνομαζομένην (ἣν ἐν φαύλοις κειμένην χωρίους βουλῆ Σόλωνος εἰς ἀσειότερα μετέστησε) Σόλους μετωνόμασε.—Στ. 15, Σόλοι.] Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν Κιλικίᾳ Σόλων, ὧν οἱ οἰκῆτορες Σολεῖς ἐκαλοῦντο.—Στ. 17, Λιμνία.] Λιμνάτ (Limnat) τὸ νέον αὐτῆς ὄνομα ἔστι παρὰ τῷ Ὀρτελίῳ. Ἐκεῖτο δ' οὐ μακρὰν τῆς ἄκρας τῆς νῦν καλουμένης Λιμνίτι ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι.

ΣΕΛΙΑ. 78, στ. 2, Μέταλλά τε χαλκοῦ ἐσὶν ἄφθονα.] Δι' ὃ καὶ τὸν χαλκὸν Cuprum (τούτεστι Κύπρον) ὠνόμασεν ὁ παρακμαζὼν λητινισμός· ἐξ οὗ καὶ τὸ τῶν Γάλλων Cuivre, καὶ τὸ τῶν Γερμανῶν Kupfer.—Στ. 3, Ταμασῶ.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 344, γραφῇ), ΑΤ, Ταμασσῶ. Ἡ δὲ πόλις σώζει τοῦνομα, κατὰ τὸν Ὀρτέλιον.—Στ. 4, Χρήσιμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρήσιμος.—Στ. 15, Πολλά.] ΗΔ, ΑΤ, Πολλάκις.

BIBAIION ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΑ. 82, στ. 3, Οἱ πολλοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Οἱ πολλοὶ πολλοῖς.

ΣΕΛΙΑ. 83, στ. 4, Στρατιάν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρατεῖάν.—Στ. 20, Ἐκείνον δὲ ἐκ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκείνον δὲ καὶ ἐκ.—Στ. 25, Ἰδρακας.] Ἰδρακας τούτους ὀνομάζει ὁ Βυζάντιος Στέφανος, μεταθέσει τῶν σοικείων· τινὲς μὲντοι ἑκατέραν τὴν γραφὴν

ὑπέλαβον ἡμαρτήσθαι, τῆς ὀρθῆς οὔσης πάλαι Ὄξυδράκας, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 85) ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 84, στ. 6, Λιπὼν δέ.] Ἐξ Εὐριπίδου (Βάκχ. 13-17).— Στ. 13, Ὄθεν κατεῖδον.] Ἐκ Σοφοκλέους δράματος μηκέτι σωζομένου.— Στ. 19, Ὃς ποτε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ζ, 132.

ΣΕΛΙΑ. 85, στ. 16, Ἐνεδείξαντο.] Ἰσ.γρ. Ἄνεδειξαντο, ἢ Ἄνεδειξαν τό.

ΣΕΛΙΑ. 86, στ. 4, Ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις.] Γράφε ἀνάρθρων, Ὡς ἐν τοιούτοις, καθάπερ φέρεται ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων.— Στ. 6, Ἡ δυνατὸν ἦν... ἐκείνοις τε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡν δυνατὸν ἦν... ἐκείνοις γε.— Στ. 8, Ὅσων... δόξη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅσον... δόξοι.— Μάλις δ' ἐκ.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.— Στ. 13, Ἐσπέρα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐσπερία.— Στ. 19, Ἀπὸ δὲ τῆς.] Ἐκ ΔΓ προσέλαβον τὸν σύνδεσμον.— Στ. 26, Ἐφ' ἐκάτερον.] Ἰσ.γρ. Ἐφ' ἐκάτερα.

ΣΕΛΙΑ. 87, στ. 8, Σχοίνοις.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς μεταφρασταῖς), ΑΤ, Σχοινίοις. Περὶ δὲ τοῦ μέτρου τοῦ Σχοίνου τῆς διαφορᾶς, ἔπιτι τὰ ἐξῆς (σελ. 255) ῥηθησόμενα τῷ Στράβωνι, προσθεῖς ἄπερ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μερ. Β, σελ. 359) εἴρηκε.— Στ. 9, Δισμυρίων.] Εἰκότως, Μυρίων (καθὰ καὶ Γαλλισὶ ἡρμηνευστα) δεῖν γράφειν φασὶν οἱ κρητικοί.— Στ. 16, Προπίπτον.] ΗΔ, ΑΤ, Προσπίπτον.— Στ. 24, Δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου.] Γραπτέον, οἶμαι, Διὰ τοῦ πεδίου (δίχα τῆς ἀντωνυμίας), ὥσπερ ἡρμηνευσσε καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστῆς, per campum.

ΣΕΛΙΑ. 88, στ. 21, Κέγχρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κέγχρον.— Ὄρυζα, βόσμορον.] ἔπιτι τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.

ΣΕΛΙΑ. 89, στ. 1, Τοῖς ἄλλοις.] Γραπτέον, οἶμαι, Τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.— Στ. 8, Εἰδοποιήσουσι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰδιοποιήσουσι.— Στ. 12, Κατεσκευασμένας.] Ἀποκατέθησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Κατεσκευασμένων.— Στ. 19, Διὰ τὸ τήν.] Ἀποκατέθησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Διὰ τήν.

ΣΕΛΙΑ. 90, στ. 14, Μετὰ δυσμάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μετὰ δὲ δυσμάς.— Στ. 15, Ἀσπασίων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰππασίων, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἀπεδέξατο ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰπ' Ἀσίων. (Ἰδ. τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.). Ἐστὶ μὲν οὖν εἰκάσαι, ὅτι Μακεδόνες τοὺς Ἀσπασίους, εἰς τὴν Ἑλλήνων φωνὴν μεθερμηνεῦσαι βουλόμενοι, Ἰππασίους εἰρήκασι, παρὰ Περσῶν, ἢ καὶ παρ' αὐτῶν

μαθόντες τῶν Ἰνδῶν τὸν νοῦν τοῦ ὀνόματος· Πέρσαι μὲν γὰρ Ἄσπ τὸν ἵππον καλοῦσι, Ἰνδοὶ δὲ (κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἀρχαιοτάτην γλῶσσαν, τὴν καλουμένην Σανσκριτὴν, ἧ ἐστὶν Εὐσύνηθετον), Ἀσβά. Προειλόμην μέντοι τὴν διόρθωσιν, διὰ τὸ καὶ τὸν Ἀρρίανόν (Ἀναβάσ. Ἀλεξάνδρ, δ', 23 καὶ 24) τῶν Ἀσπασίων μνημονεῦσαι. Ἴσως δὲ καὶ Ἀσπίων τρισυλλάβως γραπτέον, καθάπερ ἐφέρετο ἐν ταῖς ἐκδόσεσι ταῖς πρὸ τῆς τελευταίας (1798) τοῦ Ἀρρίανου. — Ἀσσακανοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Μουσικανοῦ. Κατωτέρω γὰρ (σελ. 99) ὁ Στράβων μετὰ τοὺς ἤδη λεχθέντας Ἀσπασίους, ἢ Ἰππασίους, τὴν τοῦ Ἀσσακανοῦ χώραν τίθεισιν τὴν δὲ τοῦ Μουσικανοῦ πολὺ νοτιωτέραν πρὸς αὐτὴ τῇ Πατταληνῇ φησὶ (σελ. 103) κείσθαι.

ΣΕΛΙΑ. 91, στ. 3, Ἀπογαίας.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπὸ γαίας.—Στ. 17, Ὑποβαίνοντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποβαίνοντας.—Στ. 18, Ἰπὸ τοῦ τυχόντος ὀρύκτου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπὸ τοῦ κ. τ. λ. Ὁ δ' ὀρύκτης ἐσημειώθη καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 120).—Στ. 26, Καὶ φυτείας μὴ δεῖσθαι.] Δι' ἣν αἰτίαν προσθετόν εἶναι τὴν ἀπαγόρευσιν, ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, καίπερ καταφατικῶς ἐκεῖ ἐρμηνεύσας τὴν φράσιν ὕπερ ἴσως ἄμεινον. Ἐπιθετὰ τὰ περὶ τῆς φυτείας καὶ τῆς λοιπῆς ἐργασίας τῆς ὀρύξης τὰ ἐναγχοῦς ἰσορημένα τῷ Ἄγγλῳ Μακαρτνέυφ (Macartney) ἐν τῇ περιοδικῇ τῆς Κίνας.—Στ. 27, Ἰπὸ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπὸ τῶν.—Στ. 28, Φησὶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁν φησιν.—Ὅτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διότι.

ΣΕΛΙΑ. 92, στ. 21, Ποτίζεσθαι, ταῖς ὑπερχύσεσι μετεωροτέραν.] Στιζε, Ποτίζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι, μετεωροτέραν.—Στ. 23, Ἀπογαίους.] Προσυπακουσέον τὸ Ἀνέμου.

ΣΕΛΙΑ. 93, στ. 10, Τρόπον δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Τρόπον δὴ.—Στ. 12, Χυμῶν.] Κυριώτερον ἂν ἦν τὸ Χυλῶν καὶ ἴσως οὕτως ἐγγράφητο. Ἐπιθετὰ εἰς τὸν Ξενοκράτην (σελ. 216-219) σημειωθέντα μοι περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν λέξεων.—Στ. 15, Ἐριον.] Τὸ παρ' ἡμῶν νῦν Βαμβάκιον καλούμενον, ἢ δῆλον ἐξ ὧν ἐρσι μετ' ὀλίγα (σελ. 94). Τοῦνομα δὲ τοῦ Βαμβακίου παρὰ τὸ Βόμβυξ, ὃ κυρίως μὲν τὸν μεταξοφόρον σκώληκα, ὡσπερ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις Bombyx (ὅθεν τὸ τῶν Γάλλων Bombasin, ὁδὸνη τις ἐκ μεταξῆς), ἐδήλου· κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῶν ἐριοφόρων δένδρων ἢ κερπῶν, καθάπερ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι. Ὁ γοῦν Πλίνιος (xix, 1) τὸ ἡμέτερον Βαμβάκιον ἰσορῶν λέγει, *cujus ex interiore bombyce lanugo netur* ὃ δὲ Διοσκορίδης (γ', 18) καὶ Βαμβασοειδῆ τινὰ χυσοῦν καλεῖ ἐκ τινος

ἀκανθίου συλλεγόμενον καὶ εἰς ἐσθῆτας χρήσιμον, ὃν ὁ Πλίνιος (xxiv, 12) *Bombacium* ὀνομάζει. Κατὰ δὲ τὸν παρακμάζοντα Λατινισμὸν *Bombax* ἐκαλεῖτο τὸ βαμβάκιον.—Στ. 18, Τοῖς σάγμασι.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Τῆς σάγματος. Σάγματα εἰσὶ τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενα Σαμάρια, παραλείψει τοῦ γ (ἀντὶ τοῦ Σαγμάρια)· Σάγην δὲ λέγει τὴν ὕλην ἐξ ἧς ἐπλήρουν αὐτὰ, ἥπερ ἦν αὐτὸ τὸ βαμβάκιον.—Στ. 19, Βύσσου.] Καὶ τὴν Βύσσον ἐνθάδε οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ βαμβακίου ἐξεδέξαντο· οἱ δὲ φασιν εἶναι τὴν καλουμένην Μέταξαν, καὶ οὐδετέρως νῦν παρ' ἡμῖν, Μετάξιον. Ἦν δὲ καὶ λίνου εἶδος ἢ βύσσος· καὶ τῆς πίννης δὲ τὸ ἐριώδες βύσσον ἐκάλου.—Στ. 20, Μέλι.] Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ γνωστὸν καὶ πολὺχρηστον Σάκχαρον.—Στ. 22, Πολλὰ γὰρ δὴ καὶ κ. τ. λ.] Ἡ τὸν ἀσερίσκος διαληφθέντα μοι σύνδεσμον παραλείπτον, ἢ μικρᾷ μεταθέσει γραπτέον, Πολλὰ γὰρ δὴ καὶ παράδοξα δένδρα.

ΣΕΛΙΑ. 94, στ. 1, Διχδοθέντας... ἀναδοθέντας.] Ἰσ.γρ. Διαδύντας... ἀναδύντας.—Στ. 2, Κατακαμφθέντας.] ΗΔ, ΑΤ, Κατακαμφθέντα.—Στ. 4, Γίνισθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Γενίσθαι.—Στ. 9, Ὄσθ' ἐνί.] Διόρθον τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, γράφων, Ὄσθ' ὑφ' ἐνί.—Στ. 11, Μεγάλους... δεκαδακτύλους.] Ἐξ ΕΔ (ἔξι δὲ τοῦ Κασαβῶνος ἢ διόρθωσις), ΑΤ (μετ' ἀνήσεως), Οὐ μεγάλους... δέκα δακτύλους.—Στ. 17, Πυρῆνας' ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου.] Ἰσ.γρ. Πυρῆνας' ἐξαιρεθέντων δὲ τούτων. Οὐ γὰρ ἓνα, ἀλλὰ πλείους ἔχει πυρῆνας τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλούμενον βαμβάκιον.—Στ. 21, Μῆτ' αὐλόν.] ΗΔ, ΑΤ, Μῆθ' αὐλόν.—Κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν.] Τουτέστιν, ὡσπερ ἔλεγεν Ἀνάχαρσις περὶ Σουδῶν.

ΣΕΛΙΑ. 95, στ. 6, Καὶ τὸ ὕδωρ ἢ δὴ καὶ μείζω.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὸ ὕδωρ ἢ δὴ καὶ μείζω.—Στ. 11, Πεντάδυμα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπτάδυμα.—Στ. 12, Καὶ αὐτὸς κ. τ. λ.] Ἐπιθετὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 13, Καταλείπόντων.] ΗΔ, ΑΤ, Καταλιπόντων.—Στ. 16, Τῷ ἡμίσει... ἢ τὰ ἄλλα.] Συγκριτικῶς συνέταξε τὸ Ἡμισυ.—Στ. 25, Δοκεῖ τότε τὸ ὕδωρ... ἰδιωμάτων, καὶ φέρει.] Εἰ μὴ βούλοιο διαγράψαι ἢν ἀσερίσκος διελήφα δευτέραν λέξιν, περιελὼν τὸν ἐπόμενον σύνδεσμον, γράφε καὶ ζίξε, Δοκεῖ. Τοῦ δὲ τὸ ὕδωρ... ἰδιωμάτων, φέρει.

ΣΕΛΙΑ. 96, στ. 5, Ὅς φησιν οὕτως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς φησιν οὕτως. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Ὡς φησιν οὕτως.—Στ. 9, Ἀναυξήτοισι.]

Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀναυξήτησι.—Στ. 10, Ἐχοι ἄν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχοε δ' ἄν.—Στ. 16, Καί τήν ἐξ αὐτοῦ.] Ἀποκατέγησα τήν προτέρην γραφήν, ΑΤ, Καί τήν ἑαυτοῦ.—Ἀπόληψιν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπίλειψιν. ΔΓ, Ἐπίληψιν. Ἴσως δ' ἐξήν και Ἀπόλαψιν γράφειν παρά τὸ Ἀπολάπτω.—Στ. 18, Πεπλησμένως.] ΗΔ, ΑΤ, Πεπεισμένως. Δύναται δ' ἐνθάδε τὸ Πεπλησμένως τὸ κατακόρως· καθά και ἐν τῇ συνηθεῖ χρόμεθα τῷ συγγενεῖ και συνωνύμῳ ἐπιρρήματι, Πλήσια, ἢ Πλήσα.—Στ. 27, Οὐχ ὡς Ὀνησικρίτῳ δέδοκται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐχ ὡς Ὀνήσικριτος δέδεκται.

ΣΕΛΙΑ. 97, στ. 10, Μέχρις... ὅτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέχρι... διότι.—Στ. 12, Μέσσω... ῥέεθρα, Ὀικεανὸς μὲν πρώτα.] Ἐκ τῆς Ὀδυσεείας, λ', 156, ὅθεν και διώρωθωκα ταῦτα, ΑΤ, Μέσσω... ῥέεθρα, Ὀικεανὸς μὲν πρώτον. Ἐμνημόνευσε δὲ τούτων και ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 143) ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΑ. 98, στ. 13, Αὔθις.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς Λατίνοις ἐρμηνευταῖς), ΑΤ, Εὐθύς.—Στ. 16, Πληγήριον.] ΔΓ, Πλημύριον.—Γώρουδα ἄλλην πόλιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γωρουδάλην πόλιν.—Στ. 24, Τέμνοντας.] ΔΓ, Θράουοντας : Τράνοντας. Ἴσως ἦν, Διαρρέοντας.—Στ. 26, Προΐοιεν.] ΗΔ, ΑΤ, Προῖδειν.

ΣΕΛΙΑ. 99, στ. 3, Μαντείοις.] Ἴσ.γρ. Μαντεῖαις.—Στ. 11, Ἀσπασίοι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰπάσιοι. ΔΓ, Πάσιοι : Ὑπάσιοι. Ἐπιθετὰ ἀνωτέρω (σελ. 309-310) σημειωθέντα μοι.—Ἀσσακανοῦ.] Τοῦ κατέχοντος τὴν χώραν δηλονότι ἡγεμόνος· ὁ δ' Ἀρρίανὸς πληθυντικῶς, Ἀσσακανῶν, τὸ ἔθνος οὕτως ὀνομάζων. Ἦν δ' ἴσως ἡ νῦν ὀνομαζομένη χώρα Ἀσεναγάρ (Ashenagar).—Στ. 12, Μάσσαγα.] Μάσσακα ταύτην ὀνομάζει ὁ Ἀρρίανὸς και ἕτεροι, οὐδὲν μᾶλλον πιθανῶς ὀνόματι· ὧφιλε γὰρ εἶναι Ἀσσακα, διὰ τὸν βασιλεύοντα Ἀσσακανόν, ἢ τὸ ἔθνος τοῦς Ἀσσακανοῦς.—Στ. 13, Πρὸς ἣ ζεῦγματος γεγονότος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς ἣν ζεῦγμα γενηθέν.—Στ. 21, Εὐεργετήσει.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, Εὐεργετήσετε.—Στ. 24, Οἱ παρ' αὐτοῦ.] Διόρθου τὸ παρόραμα, γράφων, Οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις.

ΣΕΛΙΑ. 100, στ. 3, Ὑπερβαλίσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπερβάλλεσθαι.—Στ. 4, Λέγει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λέγειν.—Στ. 5, Περί δ' οὔν.] Ἴσ.γρ. Περί γοῦν.—Στ. 22, Ἐσι τό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶναι τό.

ΣΕΛΙΑ. 101, στ. 4, Ἐπαλειφθῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀλειφθῆ. ΔΓ, Ἀπολειφθῆ.—Στ. 8, Καί τήν Σωπείθους.] Ἐτέραν εἶναι τὴν Σωπείθους

χώραν τῆς Καθαιας ἐδήλωσα τῇ προσθήκῃ τοῦ συνδέσμου, ἀπολύσαι βουλόμενος τὸν Στράβωνα ἧς ἠτιάσαντό τινες αὐτὸν εὐχερείας, ὡς συγχέαντα τὰς δύο χώρας εἰς μίαν. Τῶν γὰρ ἀντιγραφείων εἶναι τὸ ἀμαρτημα δηλοῦσιν ἀναμφιλέκτως τὰ ἐπόμενα, Ἐν δὲ τῇ Καθαίᾳ, καὶ μετ' οὐ πολλὰ (σελ. 101), Ἐν τῇ Σωπείδους χώρᾳ.—Στ. 19, Αὐτοῦ τούτου χάριν.] Τουτέστι, χάριν τοῦ καλοῦς φαίνεσθαι κακῶς γὰρ διέβλεπον οἱ πρὸ ἡμῶν, Αὐτοῦ, τούτου χάριν.—Στ. 20, Ἄλλους.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντος καὶ τοῦ Ἰταλοῦ μεταφραστοῦ), ΑΤ, Ἄλλως.—Στ. 21, Καὶ γὰρ δὴ... θυμασάζς.] Ἐχώρισα ταῦτα τῶν λοιπῶν, τὸ ἀσάφες τοῦ χωρίου παραμυθούμενος. τὸ γὰρ ἐπόμενον, Καὶ θριξί, καὶ ἐσθῆσι, συνήρτηται οὐ πρὸς τὸ φέρειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ποιεῖν· καὶ ἔστιν ὁ νοῦς, Ποιοῦσι τοῦτο συχοὶ τῶν Ἰνδῶν, τούτεστι βάπτονται καὶ τὰς τρίχας, καὶ τὰς ἐσθῆτας.—Στ. 26, Ἀφρίζαντο.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀφρίζαντο.

ΣΕΛΙΑ. 102, στ. 1, Ὀρυκτῶν ἀλῶν.] Τὸν Κλείταρχον ἰσορῆσαι τοῦτο εἶρηκεν ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 299).—Στ. 10, Κρατουμένων αὐτῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Κρατουμένων δ' αὐτῶν.—Στ. 16, Βραδεία.] Ὁ ἀρχαῖος Λατῖνος μεταφραστῆς δηλὸς ἐστὶν ἀνεγνωκῶς, Βαδεία.

ΣΕΛΙΑ. 103, στ. 18, Ἐθνη Μαλλοί.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐθνη καὶ Μαλλοί.

ΣΕΛΙΑ. 104, στ. 3, Ἴσση εἶναι τῶ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἴσση εἶναι τοῦ.—Στ. 9, Τῶν ποταμῶν.] Γραπτέον, οἶμαι, Τοῦ ποταμοῦ· περὶ γὰρ τοῦ Ἰνδοῦ μόνου ἐστὶν ὁ λόγος ἐνθάδε.—Στ. 11, Κατέχεσθαι τοὺς τόπους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατέχεσθαι τούτους τοὺς τόπους.—Στ. 14, Τριάκοντα ἔτη τοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Τριάκοντα ἐπὶ τοῖς.—Στ. 16, Καὶ τὸ λιτόβιον.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Κατὰ τὸ λιτόβιον.

ΣΕΛΙΑ. 105, στ. 7, Τὰ ἐν αὐτῶ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ ἐπ' αὐτῶ.—Καὶ μεγέθους, καὶ πλάτους, καὶ βάθους.] Γραπτέον, οἶμαι, Καὶ μέγεθος, καὶ πλάτος, καὶ βάθος.—Στ. 11, Περὶ αὐτοῦ.] ΗΔ (τοῦ Γάγγου δηλονότι), ΑΤ, Περὶ αὐτῶν.—Στ. 15, Καὶ τοῦ ἄλλου.] Ἴσ.γρ. Καὶ του ἄλλου, ἐγκλιτικῶς. Παραπλησίως καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 318) δεῦν ποταμῶν τὸν ἕτερον ἀνώνυμον κατέλιπε· «Λεῖριός τε καὶ ἐτέρου». Εἶη δ' ἂν γράφειν, Καὶ τοῦ Οἰδάνου, ποταμοῦ οὕτω καλουμένου, περὶ οὗ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 130) ὁ Στράβων. Ἐπιθετὸς τῶν Γαλλ. σημ.

ΣΕΛΙΑΔ. 106, στ. 5, Τους Σήρας.] Ὡν ἦδη (σελ. 104) ἐμνημόνευσε.—Στ. 13, Κερκοπιθήκους.] Ἐμνημόνευσε καὶ τούτων ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 100).

ΣΕΛΙΑΔ. 107, στ. 1, Σιλίαν.] Σίλαν, δισυλλάβως γράφει ὁ τὰς Χρησομαθείας (Μέρ. Γ, σελ. 440) συντάξας, καθάπερ καὶ ὁ Ἀρρίκνός.—Στ. 2, Οὐκ ἀπιστεῖν... πεπλανημένον· Ἀριστοτέλης.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπιστεῖν... πεπλανημένον· καὶ Ἀριστοτέλης. Ἐπιθε τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 10, Καὶ ταῦτα προσληπτέον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ προσληπτέον ταῦτα.—Στ. 14, Ἐκάσῳ τοὺς ἐναγίζοντας.] Ἀναπλήρου τὸ κολοῶδες τυπωθὲν, γράφων, Ἐκάσῳ τοὺς θύοντας, ἢ τοὺς ἐναγίζοντας.—Στ. 18, Καρπῶν τε καὶ ζῶων, καὶ περὶ πολιτείας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καρπῶν τε καὶ περὶ ζῶων, καὶ πολιτείας.—Στ. 19, Προφέρει.] ΗΔ, ΑΤ, Προσφέρει.—Στ. 23, Ἐπικιέσαστοι, ἀσρατεία.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπικιέσαστοι, οἱ ἐν ἀσρατεία. ΔΓ, Ἐπικιέσαστοι οἷα σρατεία : Ἐπικιέσαστοι, οἱ ἀσρατεία : Ἐπικιέσαστοι, ὡς ἐν ἀσρατεία.

ΣΕΛΙΑΔ. 108, στ. 3, Καὶ σκάπτουσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ σκάπτουσιν. Οὕτω καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 292), Ἀροῦντες καὶ σκάπτοντες.—Στ. 4, Ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν.] Τουτέστι τὴν τετάρτην μερίδα τῶν καρπῶν τῷ βασιλεῖ τελοῦσι.—Στ. 9, Μετροῦνται.] Μέτρῳ λαμβάνουσι.

ΣΕΛΙΑΔ. 109, στ. 24, Ὀκτωκαίδεκα.] Νῦν δὲ πιεσέεται ἐννέα μῆνας κύειν τοὺς ἐλέφαντας, ὡς φησιν ὁ Βυφῶν (Buffon).

ΣΕΛΙΑΔ. 110, στ. 1, Ποτὸν μέν.] ΔΓ, Πρῶτον μέν. Ἐπιθε τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.—Στ. 13, Ὑπὸ ζυγὸν ἀχλίλους.] ΗΔ (πλὴν τοῦ ἐκ ΔΓ ζυγὸν) ΑΤ, Ὑπὸ ζυγῶν καὶ καμήλους. Ἰδ. τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.—Στ. 17, Τῶν δὲ μυρμήκων τῶν χρυσορύχων κ. τ. λ.] Ὡν καὶ Ἡρόδοτος (γ', 102) ἐμνημόνευσε. Τὸ δὲ μυθῶδες τοῦτο ἄλλοι ἄλλως ἐξηγήσασθαι ἐπιβάλλοντο. Ἐχει δὲ τινα πιθανότητα ὁ εἰκάσας χρυσοπλύσιον κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους γεγόνει, ἐν ᾧ δοραῖς (ἰδ. Μέρ. Β, σελ. 315) ἀλοπέκων (πολλῶν ἐκεῖ γιγνομένων, καὶ γαιωρυχεῖν πεφυκυῶν, ὡσπερ οἱ μύρμηκες), ἐχρῶντο οἱ τὸν χρυσὸν ἐργαζόμενοι· κἀντεῦθεν πεπλάσθαι τὸν μῦθον, ὡς αὐταὶ ζῶσαι ἐχρυσορύχουν αἱ ἀλώπεκες. Ἰδὲ Heeren, *Ideen über di Politif*, ic. I. *Thell. B.* 392

ΣΕΛΙΑΔ. 111, στ. 1, Προτιθέασιν... περισπωμένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσιθέασιν... περισπασθέντων.—Στ. 2, Τοῦ τυχόντος τοῖς

ἐμπόροις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶ τυχόντι τῶν ἐμπόρων.—Στ. 12, Σμικρότητα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μικρότητα.—Στ. 14, Δι' ἰσχύιν.] ΔΓ, Διὰ τὴν ἰσχύιν.

ΣΕΛΙΑ. 112, στ. 7, Ὅρους.] Ἰσ.γρ. Οὐρων (ἔθνος Ἰνδικοῦ, οὕτω καλουμένου), ὡσπερ εἴκασα ἐν ταῖς Γαλλ. σημ.—Στ. 21, Ὅταν ἦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅταν εἶη.

ΣΕΛΙΑ. 113, στ. 6, Οὐτ' ἐργασίαν.] Γράφε, ἀναπληρῶν τὸ παραλειφθὲν ἐν τοῖς τύποις, Οὐτ' ἐπιτήδευμα, οὐτ' ἐργασίαν.—Στ. 8, Πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἶη.] Ἰσ.γρ. Πλὴν εἰ φιλοσόφων τις εἶη (τουτέστιν, Πλὴν εἰ τις φιλόσοφος βούλοιο γενέσθαι). Εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ἡ διόρθωσις, γραπτέον γοῦν, ὡς φέρεται ἐν ταῖς Χρησιμοθεταῖς (Μέρ. Γ, σελ. 441) Πλὴν εἰ φιλοσοφεῖν μόνον. Ὁ γὰρ νοῦς ἐστίν, οὐχ ὅτι ἐξῆν τῶ γενεῖ τῶν φιλοσόφων ἐξ ἄλλου γένους γαμεῖν, ἢ καταλιπόντας τὴν φιλοσοφίαν, ἄλλην ἐργασίαν μεταλαμβάνειν, ἀλλ' ὅτι οὐδενὶ τῶν ἐτέρων ἐξῆν καταλείπειν τὴν οἰκίαν ἐργασίαν, ἢ τὸ οἰκεῖον γένος, πλὴν εἰ βούλοιο εἰς τὸ τῶν φιλοσοφούντων μεταβαίνειν γένος. Ἦσαν γὰρ ἱερατικόν τι γένος οἱ φιλοσοφούντες· καὶ ὡσπερ παρ' ἡμῖν ἔξεσι μὲν τοῖς λεγόμενοις κοσμικοῖς ἱεραῖοι, ἀπείρηται δὲ τοῖς ἀπαξ ἱεραθεῖσιν εἰς τοὺς κοσμικοὺς μεταβαίνειν, τοιοῦτόν τι καὶ παρ' ἐκείνοις εἰκὸς νενομίσθαι. Καὶ ταῦτα μὲν εἰκότα λέγω, καὶ τῶ Ἀρρίανῳ (Ἰνδ. 12, § 9) συνωδᾶ, φήσαντι κακείνω, « Μοῦνον σφίσιν ἀνεῖται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένους γενέσθαι »· ἃ δὲ τούτοις προσέθηκα ἔπιθε ἐν ταῖς Γαλλ. σημ.

ΣΕΛΙΑ. 114, στ. 18, Καὶ κτήνεσι.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Καὶ τοῖς κτήνεσι.—Τῇ Στρατιᾷ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῆς στρατείας.—Στ. 21, Πρὸς κώδωνα.] ΗΔ (συνᾶδουσα τοῖς ἀρχαίοις μεταφραzaῖς), ΑΤ, Πρὸς κώδωνας. Κώδωνα δ' ἐνδεκτέον ἐνθάδε τὴν σάλπιγγα, ὡς ὀρθῶς ἠρμήνευσεν ὁ Ἰταλὸς μεταφραzaῖς, con la tromba.—Στ. 24, Ἴππων.] Ἰσ.γρ. Ἴππέων.

ΣΕΛΙΑ. 115, στ. 2, Παρεμπίπρασθαι.] Ταῦτό, ὅπερ ὁ Ξενοφῶν διὰ μιᾶς προδέσεως Παραπίμπρασθαι λέγει. Ἐκάλουν δὲ τὴν νόσον Ὑδατίδας οἱ παρά τοῖς Ἕλλησιν Ἴππιατροί, καθὰ καὶ οἱ παρά τοῖς Γάλλοις les eaux. Ἐπιθε τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 3, Δύο δ' εἰσίν... τοξεύοντες.] Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ. πρὸς δὲ καὶ τὰ εἰς τὸν Ἠλιόδωρον σημειωθέντα μοι (σελ. 305).—Στ. 6, Ἰνδοί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ Ἰνδοί.—Στ. 7, Στρατείας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρατιαις.—Στ. 9, Γοῦν.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Δ' οὔν.—Στ. 16,

Κριθίνου.] ΗΔ, ΑΤ, Κριθίνων· πλὴν εἰ μὴ τις βούλοιοτο μᾶλλον γράφειν, Κριθῶν. Ἐστὶ δὲ ὁ ἀπὸ κριθῶν οἶνος ὃν οἱ Γάλλοι καλοῦσι bière. Ὁ δ' ἀπ' ὀρύζης ὁ μέτριος καὶ δεῦρο ἀπ' Ἰνδῶν εἰς ἡμᾶς μετακομιζόμενος, ὁ καλούμενος arack, ἢ rack· ὅθεν ὑπονοήσειεν ἂν τις παρῆχθαι καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλούμενον Ράκιον, καίπερ ἀπὸ τοῦ ἐκ σαφυλῆς οἴνου γινόμενον, εἰ μὴ ἐκόλυεν ὁ Ἡσύχιος, λέγων, «Ράχι, τὸ ζέμφυλον». — Ὅρουζαν εἶναι ῥοφητῆν.] Πιθανῶς τὸ καλούμενον Πιλάβι, ᾧ πολλῶν χρωῶνται οἱ Ἀσιανοί. Ἰδ. τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφράσει, καὶ τὸν Ἄγγλον Ουϊκέντιον (Vincent, *The voyag. of Nearchus*, pag. 16). — Στ. 22, Τάλλ' (γρ. Τάλλα) δ' οὐκ ἂν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τάλλ' οὐ δ' ἂν. — Στ. 26, Γυμνασίον.] ΗΔ, ΑΤ, Γυμνάσιον.

ΣΕΛΙΑ. 116, στ. 4, Σινδόνας... εὐανθεῖς.] Ἡρμηνεύσα διὰ τοῦ toiles brodées de diverses couleurs, ἀπλυσέρον ἂν ἑρμηνεύσας toiles teintes de belles couleurs· εἰκὸς γὰρ περὶ ἐκείνων τῶν σινδόνων εἶναι τὸν λόγον, ἃς οἱ Ἄγγλοι καλοῦσι (ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἴσως λαβόντες φωνῆς) Chintz, ὅθεν καὶ ἡμεῖς παραλαβόντες, Τσίτια καλούμεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. — Στ. 9, Εὐπειθείας.] Μεταμέλει μοι μὴ γράψαντι ἐκ ΔΓ, Εὐπαθείας. Ὁ γὰρ νοῦς, τὰς μὲν τῶν γυναικῶν ὠνοῦνται, ἵνα θεραπεύωνται μόνον ὑπ' αὐτῶν (pour simples servantes, καθάπερ ἡρμηνεύσα Γαλλεῖς), τὰς δὲ ἐνεκα τοῦ συνευνάξεσθαι. Ἐρεῖ δὲ καὶ μετ' ὀλέγα, ὅτι ἡ τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἀνητῶν ἐγένετο. — Στ. 13, Ἄλλα πνίγουσιν.] ΔΓ (ἀμείνων), Ἄλλ' ἀποπνίγουσιν. — Στ. 23, Μεθύοντα... γέρας ἔχει.] Τοῦτο, εἰ ἀληθές, αἰτίαν εἶχε τὸν νόμον, κατ' ὃν οὐκ ἐξῆν τῷ βασιλεῖ μεθύσθηναι (Ἰδ. Ἀθήν. σελ. 434). — Στ. 27, Τῶν τε μὴ κατά.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν γε μὴν κατά.

ΣΕΛΙΑ. 117, στ. 22, Τρίπηχυν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τριπήχη.

ΣΕΛΙΑ. 118, στ. 3, Μήτ' ὠά.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδ' ὠά. — Στ. 11, Ἄτμοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄτμαῖς. — Στ. 25, Σύροίτο.] Ἐξηγησάμεθα ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 95) τί σημαίνει παρὰ τοῖς μεταλλουργοῖς τὸ Σύρεσθαι, καὶ τὰ Συρτά μέταλλα. Λέγει δὲ καὶ ὁ Ἡσύχιος, «ΣΥΡΒΗ, παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς» ὅπερ ἴσως τρεπτέον εἰς τὸ ΣΥΡΜΗ ἢ ΣΥΡΤΗ.

ΣΕΛΙΑ. 119, στ. 16, Γαρμᾶνας.] Ἰσ.γρ. Σαρμᾶνας, καθάπερ ὀνομάζει αὐτοὺς Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς (Ἰδ. Πρόδρ. Ἑλληνικ. βιβλιοθήκ. σελ. 383). Ὁ δὲ Πορφυρίος Σαμαναίους αὐτοὺς ὀνομάζει, ὀνομάτι οικειοτέρῳ τοῖς καλουμένοις νῦν Schamanen, ὃ ἐστὶ πρῶτος. Οὗτοι

δ' εἰσὶν οἱ διορθώσαντες καὶ ἀναμορφώσαντες διαφθαρείσαν τῷ χρόνῳ τὴν τῶν Βραχμάνων *Φρησκείαν* ὅθεν καὶ διωχθέντες ὑπὸ τούτων (οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ θείου δόξαις), κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, πολλαχοῦ τῆς ἄλλης Ἀσίας διεσπάρησαν, ὅπου καὶ μέχρι δεῦρο διατρίβουσιν (*Abelung, Mittheilung. Th. I, S. 128:130*)—Στ. 19, Λόγῳ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λόγον.

ΣΕΛΙΑ. 120, στ. 27, Γεννητός.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Γενῆτός.—Στ. 29, Διαπεφοίτηκεν.] Οὕτω παρ' ἅπασιν ἴσως μέντοι γραπτέον, Διαπέφυκεν, τοῖς Στωϊκοῖς οἰκειωτέρῳ ὀνόματι. Στωϊκὰ γὰρ τὰ πλείω τῆς Βραχμανικῆς φυσιολογίας ταύτης.

ΣΕΛΙΑ. 121, στ. 7, Ὑλοβίους.] Τοὺς ἐν ταῖς ὕλαις βιοῦντας. Ἀλλόθιοι κακῶς γράφονται παρὰ τῷ Ἀλεξανδρεῖ Κλήμεντι οἱ Ὑλόθιοι.—Στ. 9, Δενδρείων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δενδρίων.—Στ. 22, Ἐπιμοναῖς.] Ἐκ ΔΓ (συναδουσῶν καὶ τῶν Χρηστομαθεῶν, σελ. 442), ΑΤ, Ὑπομοναῖς.—Στ. 25, Κατὰ κόμας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ κατὰ κόμας.

ΣΕΛΙΑ. 122, στ. 9, Σησαμίνου λίπους.] Ὅπερ ἡ συνήθεια Σησαμόλαδον ὀνομάζει.—Στ. 10, Τοῦ τε μελιτος... καὶ τοῦ Σησάμου μάζας ποιουμένους.] Ἄς καὶ διὰ μιᾶς λέξεως, Σησαμιδας, Ἕλληνας ἐκάλου, καὶ Σησαμουντας. Εἰσὶ δὲ λεπτά πλακουντάρια, ἔτι καὶ νῦν παρὰ τοῖς Τούρκοις δημοσίᾳ κηρυττόμενα ἐπὶ πράσει, καὶ Σουσαμχαλθασὶ καλούμενα.—Στ. 21, Εἷ του Βούλοιοτ.] ΗΔ, ΑΤ, Εἷ του βούλεται. Οὕτω δὲ καὶ κατωτέρω (σελ. 123), Εἷ του μετασχεῖν ἐδέλοειν.—Στ. 24, Τὰ τετταράκοντα ἔτη.] Ἀνωτέρω δὲ (σελ. 120) ἐπτὰ καὶ τριάκοντα εἴρηκε.

ΣΕΛΙΑ. 123, στ. 6, Εἶτα τὰ πρόσθεν.] *Faisant montre de leurs parties matrimoniales* ἠρμήνευσε τοῦτο ὁ Μονταίγγης (*Montaigne, Essais, livr. III, chap. 3*) ἐν τῇ ἀπρηχαιωμένῃ τῶν Γάλλων φωνῇ, κακῶς μέντοι τὸ ἐν Ταξίλοις κοινὸν νόμιμον τοῦτο, ὡς ἴδιον τοῖς Βραχμᾶσιν ἱστορῶν.—Στ. 7, Δοκῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δοκεῖ.

ΣΕΛΙΑ. 124, στ. 16, Νυνὶ κόρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κόρου νυνί.—Στ. 20, Μάνθανιν.] Πλούταρχος δὲ (*Ἀλεξάνδρ. § 65*) Δάνθανιν τοῦτον ὀνομάζει, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀρρίανός.

ΣΕΛΙΑ. 125, στ. 8, Συμβουλεύσαιεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συμβουλεύσειεν.—Στ. 11, Ἐξέρσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐξέρεσθαι.—Στ. 16, Οὐ γὰρ ἄν.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ δευτέρου συνδέσμου.

ΣΕΛΙΔ. 126, στ. 9, Τῷ πυγμὴν νικήσαντι.] Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀγῶνων ὁποιοῦν τινα, ὡς φησιν Ἀρρίανός.—Στ. 10, Ἐργασαμένους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐργαζομένους.—Στ. 14, Τρίπηχυν.] ΗΔ, ΑΤ, Τριπήχη.—Στ. 15, Κημῶν... διαπεπάρθαι.] Ἐπίδει τὰ ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ. σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΔ. 127, στ. 18, Ἐμπλησθέντος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμπλησθείσης.—Στ. 19, Ἐγκλεισθέντα.] Ἰσ.γρ. Κλεισθέντα, τὸν ξύλον οἶκον δηλονότι.—Στ. 20, Μεθ' ἧς εἶχε...] Λείπουσι ταῦτα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει, ἴσως διότι οὐδὲ σημαίνουσί τι οὕτως ἔχοντα, εἰ μὴ τις ἀπαρτίζων γράφοι, Μεθ' ἧς εἶχε σολῆς. Ἐπίδει τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι περὶ ὅλου τούτου τοῦ χωρίου ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.

ΣΕΛΙΔ. 128, στ. 4, Ὅν γε ἄρχειν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅς γε ἄρχει.—Στ. 5, Μῆτε αὐτῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδὲ αὐτῷ.—Ἡ οὐδεὶς κόρος.] Τουτέστιν, Ἀλεξάνδρῳ οὐδεὶς κόρος. ΔΓ, Ἦν οὐδεὶς κόρος. Ὁ δ' Ἰταλὸς μεταφραστὴς ἠρμύνησεν poichè in me non è appetito alcuno, ὡσπερ ἂν εἰ ἐγέγραπτο, Ἡ οὐδεὶς πόθος· ἔοικέ τε συνάδειν πως οἷς Ἀρρίανός (Ἀναβ. Ἀλεξ. ζ', 2) λέγει περὶ αὐτοῦ τούτου, « οὐτ' οὖν ΠΟΘΕΪΝ τι αὐτός, ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος θεῦναι, » οὐτ' αὖ δεδιέναι κ. τ. λ. ».—Στ. 7, Ἀποθανόντι δέ, ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ὙΠὸ γήρας τετροχωμένης, μετασᾶς εἰς βελτίω κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, ἈΠὸ. Καὶ τὰ λοιπὰ δέ, ἀσυνάρτητα ὄντα, διορθώσεως ἔχρηξεν, ἢ συντομωτέρας, Ἀποθανῶν δέ κ. τ. λ., ἢ μακροτέρας ταύτης, Ἀποθανόντι δέ, ἀπάλλαξις τῆς σαρκὸς, ὑπὸ γήρωσ τετροχωμένης, καὶ μετασᾶσις εἰς βελτίω. Εἶσα μέντοι κατὰ χώραν, οὐ τῶν γραφῶν, ἀλλ' αὐτοῦ Στράβωνος ὑπολαμβάνων εἶναι τὴν ἀμαρτίαν. Ὁ δὲ Ἀρρίανός οὕτω συνῆρτησε τὴν φράσιν, « Ζῶντι μὲν γάρ οἱ πᾶν Ἰνδῶν γῆν ἐξαρκεῖν, φέρουσαν τὰ ὠραία· ὃ ἀποθανόντα δὲ ἀπαλλαγῆσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος ». —Στ. 12, Λούη τὴν τρίχα.] Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 14, Τῶν ΤΕ μυρμήκων.] Ἰσ.γρ. ΔΕ.—Στ. 15, Χρυσωρύχων.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Χρυσορύχων.—Στ. 21, Χαλκοῦ τράπεζαί τε.] ΗΔ (συνάθουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφραστῇ), ΑΤ, Χαλκοῦ καὶ τράπεζαι δέ.—Στ. 24, Ἄρκοι.] Προσέθηκα τὴν λέξιν ἐκ ΔΓ, οὕτω μοι ἐγνωσμένην, ἥνικα μετέφραζον τὸ χωρίον. Προσίδει τοίνυν καὶ τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει τὰς λέξεις des ours. Ἡ δὲ ἄρκτος, καὶ ἄρκος ἐκαλεῖτο· καὶ σημειῶσαι, ὅτι καὶ ἡ παρ'

ἡμῖν συνήθεια παρέλιπε τὸ $\bar{\tau}$, ἀρκούσαν καλοῦσα τὸ Θηρίον.—
 Στ. 27, Ἀπήρηται (γρ. Ἀπήρηται.)] ΑΤ, Ἀπειργεται, Ἀπήρηται
 διώρθου ὁ Σνεϊδέρος ἐν ταῖς εἰς τὸν Αἰλιανὸν (Περὶ ζ. ἰδιότ.
 εἶ, 22) σημειώσεσιν ἔνθα διορθωτέον καὶ τὸ μικρὸν ἀνωτέρω ὑπὸ
 τοῦ Αἰλιανοῦ λεγόμενον, « Λέγει δὲ Κλείταρχος ἐν Ἰνδοῖς ΓΕΝΕ-
 » ΣΘΑΙ ὄρνει κ. τ. λ. » γράφοντας, ΓΙΝΕΣΘΑΙ.—Γένη.] Ἐκ ΔΓ,
 ΑΤ, Γένη τε.

ΣΕΛΙΑ. 129, στ. 2, Κατρία.] Ἐπιθετὴ περὶ τούτου τε καὶ τοῦ
 ὠρίονος τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 5, Ἐριστικούς τινας καὶ ἐλεγκτικούς.]
 Κατὰ τοὺς παρ' Ἑλλήσι δηλονότι τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καλουμένους
 φιλοσόφους.—Στ. 17, Ἐνημμένους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθειμένους.
 —Στ. 18, Καρπάσις.] Ἐπιθετὴ τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μὲν
 ἐνθάδε τε τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως (tom. V, pag. 90, not. 2
 καὶ tom. III, pag. 18, not. 5) περὶ τοῦ καρπάσου.—Στ. 20,
 Φορήματα.] Τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ Φορέματα.

ΣΕΛΙΑ. 130, στ. 1, Οιδάνην.] Ἰσ.γρ. Οἰμάνην. Ὁ Οιδάνης, ἢ Οἰ-
 μάνης οὗτος ποταμὸς, ὁ αὐτὸς εἶναι ὑπείληπται καὶ ὁ παρὰ τῷ Πληνίῳ
 Ἰομάνης (Iomanes), ὁ νῦν Ἰούμνης (Jumna) καλούμενος.—Στ. 20,
 Ὡς φησι.] ΗΔ (ὁ Νικόλαος δηλονότι), ΑΤ, Ὡς φασι.—Στ. 25, Ἐπα-
 λημμένον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπαλημμένον.—Στ. 26, ΖΑΡΜΑ-
 ΝΟΣ ΧΗΓΑΝ.] Ἐκ ΔΓ (τῆς τῷ Κασωδῶνι σημειωθείσης), ΑΤ, ΖΑΡ-
 ΜΑΝΟΧΗΓΑΣ. Ἐτέρᾳ ΔΓ, ΖΑΡΜΑΝΟΧΑΝΗΣ. Καὶ ὁ μὲν Ζάρμανος
 ἐστὶν ἴσως ἀπὸ τῆς αἰρέσεως οὕτω κληθεὶς τῶν Σαρμάνων, ἢ Γάρμάνων,
 περὶ ὧν ἐπιθετὴ τὰ ἀνωτέρω (σελ. 316) σημειωθέντα. Τὸ δὲ Χήγαν, ἢ
 Χάνης, ἡγεμονίας ὄνομα γεγονέναι οὐκ ἀπικέτως οἶονται, ὅμοιον
 τῷ παρὰ τοῖς Σκύθαις ἔτι καὶ νῦν σωζομένῳ Χάν, ἢ Χάνης, ὅπερ
 τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφεῦσι Χαγάνος ἐλέγετο.

ΣΕΛΙΑ. 131, στ. 17, Χιλίων ὀκτακοσίων.] Ὁ δ' Ἀρριανὸς, Χι-
 λίων ἑξακοσίων, φησὶν, ὅπερ καὶ ἀκριβέστερον. Ἐπιθετὴ τὰς Γαλλ.
 σημ.—Στ. 19, Δισχιλίοι.] Γραπτέον, Τρισχιλίοι, ὡς παρήνεσαν οἱ
 χριτικοὶ, καὶ ὡς ἡρμήνευσαν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ
 τῶν προηγησαμένων κατὰ μέρος ἀριθμῶν, 1000, 1800, 7400, καὶ
 3700, οἱ συντιθέμενοι τοὺς μυρίους τρισχιλίους ἑννακοσίους (13900)
 ζαδίου ἀποτελοῦσι.

ΣΕΛΙΑ. 132, στ. 1, Προσβάλλει.] Προσπακουσίον τὸ, ὁ σμῆν.—
 Στ. 8, Ἀποτριβέντα.] Τὸν σίδηρον δηλονότι εἰ δὲ γράφοις, Ἀποτρι-
 βέντας (ὡσπερ εἰκάζον ἐν ταῖς Γαλλ. σημειώσ.), ἀναφέρεται ἡ μετοχὴ

πρὸς τοὺς ἐκ σιδήρου μύλους, ὅπερ οὐδὲν διοίσει τῷ νῶ τῆς ἐκδεδομένης γραφῆς. Τὸ δὲ Ἐπικόπτουσι σημαίνει τὸ ἀποξύνουσι, ἢ μᾶλλον, ἐπιχαράσσουσι, νέους ἀντὶ τῶν ἀποτριβέντων ὀδόντας ποιούντες—Στ. 12, Δέ δικτύοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέ καὶ δικτύοις.

ΣΕΛΙΑ. 133, στ. 9, Στάσεως.] Τάξεως ἔοικεν ἀνεγνωκῆναι ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστής.—Στ. 12, Καὶ δὴ καὶ φησίν.] Πλεονάζει ὁ τρίτος τῶν συνδέσμων.—Στ. 19, Ὀμοίως.] ΗΛ, ΑΤ, Ὅμως.—Στ. 23, Φησί.] ΗΑ (ἀναφέρεται γὰρ εἰς τὸν Νέαρχον), ΑΤ, Φασί.

ΣΕΛΙΑ. 134, στ. 4, Πρὸς τῷ.] ΗΑ, ΑΤ, Πρὸς τό.—Στ. 10, Ἐπινον, καὶ ἦσαν ὑποβρύχιοι.] ΗΑ, Ἐπινον, ὡς ἂν ὑποβρύχιοι.—Στ. 14, Ὡς ἂν ὑπὸ ρίγους.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, ὡς ἂν ρίγους.—Στ. 15, Καταδραθεῖν.] Γράψε, ὡς φέρεται παρ' ἅπασι, Καταδραθεῖν.—Στ. 21, Καθοδηγῶν δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθοδηγῶν τε.

ΣΕΛΙΑ. 135, στ. 2, Ἄκανθα δέ.] ΔΓ (ἢν μεταμίλει μοι μὴ παρεληφῶτι), Ἄκανθά τε.—Στ. 5, Ἐπὶ τῆς γῆς ἐσρωμένη.] Διόρθου ἐντεῦθεν τοὺς ἀντιγράφοντας τὰ τοῦ Ἀρόικου (Ἀναβ. Ἀλεξ. ζ', 22), ἐνθα περὶ τῆς αὐτῆς ταύτης ἀκάνθης ὁ λόγος, «Καὶ ἄλλον εἶναι κυλὸν ἘΚ » ΤΗΣ πεφυκότα ἀκάνθης κ. τ. λ. » γράφων, ἘΚ ΓΗΣ, ἢ (ὡσπερ εἰκαζον ἐν ταῖς Γαλλ. σημ.), ἘΚ ΤΙΝΟΣ.—Στ. 8, Ἀπέκτεινον.] ΗΑ, ΑΤ, Ἀπέκτανον. ΔΓ, Ἀπέκτενον.—Στ. 22, Πολλή.] Ἰσ.γρ. Πολύ.—Στ. 26, Γάρ φησι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μὲν γὰρ φησι.

ΣΕΛΙΑ. 136, στ. 12, Καὶ τὴν ἐκ Βάκτρων.] ΗΑ, ΑΤ, Διὰ τὴν ἐκ Βάκτρων.—Στ. 20, Αὐτό.] Ἐκ ΔΓ (ἀναφέρεται γὰρ πρὸς τὸ Μῆκος), ΑΤ, Αὐτῶν.—Στ. 21, Ἡ γὰρ σύν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ γὰρ ἂν σύν (Ἰδ. τὰς ΔΓ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδ.).

ΣΕΛΙΑ. 137, στ. 1 καὶ 9, Γεδρωσηνοί... Γεδρωσίους.] Ἐποίκιλε τὸν τύπον τοῦ ἔθνικου. Γεδρωσίους ὀνομάζειν χρῆναι φησὶν ὁ Βυζάντιος Στέφανος, μεμφόμενος οὐ δικαίως τὸν Περιηγητὴν Διονύσιον, ὅτι Γεδρωσοὺς τρισυλλάβως ὠνόμασε. Σημειῶσαι δέ, ὅτι καὶ Γεδρωσιανούς, πεντασυλλάβως, αὐτοὺς καλεῖσθαι φησὶν ὁ Εὐστάθιος (εἰς Διονύσ. τὸν Περιηγητ. 1086). Καὶ τοῦτο μὲν ὀρθῶς οὐκ ὀρθῶς δὲ τὸν Στράβωνα παρατίθεται τοῦ τοιοῦτου τύπου μάρτυρα, εἴ γε μὴ τῶν ἀντιγραφῶν μᾶλλον ἐστὶ τὸ ἀμάρτημα. Λέγει γὰρ, «Τῶν » Γεδρωσῶν... τούτων ἡ χώρα Γεδρωσία, ὡς αὐτοὺς ἀναλογώτερον » καλεῖσθαι Γεδρωσιανούς, κατὰ τὸν Γεωγράφον. Λέγονται δὲ
» καὶ

» καὶ Γεδρωσθηνοὶ » Ταῦτα εἰ οὕτω ζήσεις καὶ γράφοις, α...Γε-
 » ρωσιανούς. Κατὰ δὲ τὸν Γεωγράφον, λέγονται καὶ Γεδρωσθηνοὶ »
 συνάδοντα τῷ Στράβωνι ἀποφανεῖς τὸν Εὐσάδιον.—Στ. 14, Ἐπὶ
 τῶν Βάκτρων.] ΗΔ, ΑΓ, Ἐπὶ τὴν Βάκτρων.—Στ. 21, Ἀριανῆν.]
 Γραπτίον, οἶμαι, Ἀρίαν, καθάπερ ἠρμήνευσεν ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.
 —Στ. 26, Οἱ δὲ Δράγγαι... καττίτερος.] Τοὺς αὐτοὺς εἶναι οἰονταὶ
 τινες τοὺς Δράγγας τοῖς παρὰ τῷ Πλινίῳ (VI, 23) Ζαράγγαις,
 Zarangæ, καίπερ ἐκείνου τῶν Ζαραγγῶν (Zarangæ) ἐτέρους ὑποτι-
 θεμένου τοὺς Δράγγας (Drangæ). Πόλις δ' αὐτῶν ἦν ἡ Προφασαία,
 ἧς μικρὸν ἀνωτέρω (σελ. 136) ἐμνημόνευσεν ὁ Στράβων, Ζαράγγ
 (Zarang), τὰ νῦν καλουμένη, καὶ ὑπὸ τοῖς Πέρσαις τελευῖσα. Περὶ
 δὲ τοῦ καττίτερου διεξάξει ὁ Βεγκμάννος (Wegmann, Beitr. zur
 Gesch. der Erfind. T. IV, S. 368) οὐδαμοῦ γὰρ νῦν τῆς Περσί-
 δος καττίτερου μέταλλον εὐρίσκεισθαι.

ΣΕΛΙΑ. 138, στ. 1, Οὕτως ὠνόμασε.] Τουτέστι Περσικῶ ὀνόματι,
 ὁ μεθερμηνευόμενον ἑλληνιστὶ τοὺς Εὐεργέτας ἐδήλου.—Εἶτα.]
 ΗΔ, ΑΓ, Ἡ τοι.—Στ. 2, Δύσειν... ἔσι.] Κενὸν κατέλιπον διάστημα,
 λείπειν τι εἰς ἀπαρτισμὸν ὑπολαβῶν τοῦ λόγου. Ἐχοι δ' ἂν τις ἀπαρ-
 τίσειν, εἰ τὰ πρὸ τούτου γράφοι, Εἶτα ἐπὶ τὴν τῶν Παροπα-
 μισαδῶν κ. τ. λ.—Στ. 10, Τερμίνθου Θαμνώδους.] Τὸ τὰ πικράκια
 φέρον δένδρον λέγει, ὡς ὀρθῶς ὑπέλαβεν ὁ Ἄγγλος ἐκδότης.—Στ. 11,
 Ἀπορούμενος καὶ τροφῆς... ἀζυλίαν πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν κ. τ. λ.]
 Ἐσι ταῦτα καὶ οὕτως γράφειν, τελεία ζήζοντας (ὡσπερ ἔσικτο ἐν
 ταῖς πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεσι) πρὸ τῆς μετοχῆς « Απορούμενοις
 » δὲ τροφῆς... ἀζυλίαν, πρὸς τὴν ὠμοσιτίαν κ. τ. λ.—Στ. 15,
 Δάραψα.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, Μέρ. Β, σελ. 359,
 γραφῇ), ΑΓ, Ἄδραψα.—Στ. 25, Ταλαιπωρήσαντες διὰ τε τὴν
 ἄλλην ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν.] ΗΔ (συνάδουσα
 τῇ τοῦ Εὐλάνδρου διορθώσει καὶ μεταφράσει), ἀνθ' ὧν ἔγραψεν ὁ
 Γερμανὸς ἐξ ΕΔ καὶ ΑΓ, Ταλαιπωρήσαντες διὰ τὴν ἄλλην καὶ
 ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν, γεγραμμένων ἐν
 ταῖς πρὸ τοῦ Κασσῶδους ἐκδόσεσι, Ταλαιπωρήσαντες καὶ διὰ
 τὴν ἄλλην καὶ (ΑΓ καὶ τὴν) ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη
 τῶν κητῶν. Συνάδει δὲ τῇ ἡμετέρᾳ γραφῇ καὶ ἡ τοῦ Ἰταλοῦ μετά-
 φρασις, avendo patito assai sì per altri travagli, sì per la
 smisurata grandezza delle balene.

ΣΕΛΙΑ. 159, στ. 6, Τὰ πρὸ ποδῶν μέρη.] Προσίδεται ἴσως,

μηδὲν δεῖον, ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν τὸ Μέρη' προσυπακούεται γὰρ κατὰ πλείονα χρῆσιν. — Στ. 7, Ἐπει δ' οἱ.] ΔΓ, Ἐπειδ' εἰ, οὐ κακῆ, εἰ γε τελεία ςίζος μετὰ τὸ ἐχόμενον (στ. 9) Κρότου. — Στ. 20, Τριῶν καὶ εἴκοσιν ὀργυιῶν.] Ὁ δὲ τὰς Χρησομαθείας συντάξας (Μέρ. Γ, σελ. 443) Πηχῶν δύο καὶ ἐβδομήκοντα εἰρηκῶς, ὃ εἰσι ποδῶν 144 (Ἰδ. Ἡσυχ. λέξ. Ὀργυιά, καὶ ζουίδ. λέξ. Πήχυς), δῆλός ἐστι Τεττάρων καὶ εἴκοσιν ὀργυιῶν ἀνεγκωκῶς· τοσαύταις γὰρ ὀργυιαῖς ἴσοι εἰσὶν οἱ 72 πήχεις. Ὁ δ' οὖν Ἀρρίανος (Ἰνδικ. § 30), ἐκ τοῦ Νεάρχου κάκεινος παρεληφώς, εἴκοσι καὶ πέντε ὀργυιάς λέγει, τούτέστι πήχεις 75, ἢ πόδας 150.

ΣΕΛΙΑ. 140, στ. 14, Καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.] ΗΔ ἢ προσθήκη τῆς προδίσσεως. — Στ. 19, Ἀκαρπία κατέχει.] Ἄμεινον ἂν γράφετο, Ἀκαρπία κατέχεται, καθάπερ εἴκειν ἀνεγκωκῆναι καὶ ὁ Εὐσάδιος (Εἰς τὸν Περηνγ. Διον. 1086). — Στ. 23, Ἀρσενικοῦ.] Ἀρρῆνικὸν τοῦτε ὀνομάζει ὁ Θεόφραστος, καὶ οὕτω φησὶ δεῖν γράφεσθαι Αἰλιος Διονύσιος παρὰ τῷ Εὐσάδιῳ (σελ. 913), οὐ δὲ τῷ σ. Ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια Ἀρσενικὸν ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζει αὐτὸ, καθὰ καὶ Στράβων καὶ Διοσκοριδῆς καὶ ἕτεροι· ὁ δ' Εὐσάδιος Ἀρσενικίον λέγει καλεῖσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ ὑπὸ τῶν ιδιωτῶν τὸ Ἀρσενικόν. — Στ. 28, Πυκνὸρρώγά τε ὄντα καὶ μεγαλόρρωγα.] Διόρθου ἐντεῦθεν τὸν Εὐσάδιον, λέγοντα (εἰς τὸν Περηνγ. Διον. 1083), «Γίνεται δὲ, ΦΑΣΙΝ, αὐτόθι καὶ βότρως» πολλαῖς δῖπηχυς, ΚΥΚΛΟΡΡΩΓΟΣ ΤΕ καὶ μεγαλόρρωγος» γράφων ΦΗΣΙΝ, καὶ ΠΥΚΝΟΡΡΩΓΟΣ ΤΕ. Λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Εὐσάδιος, ὅτι καὶ τῆς χώρας τὸ ὄνομα, Καρμανία, θερμότης ἐρμηνεύεται κατὰ γλῶσσαν ἐγχώριον· πιθανώτεροι μὲντοι εἰσὶν οἱ φήσαντες (Bochart, *Géograph. Sacr. P. I*, pag. 247) διὰ τὸ εὐάμπελον οὕτω κεκλήσθαι τὴν Καρμανίαν· Καρμὰ γὰρ τῇ Χαλθαίων, καὶ Κερὲ μ τῇ Ἐβραίων φωνῇ λέγεται ἡ ἄμπελος.

ΣΕΛΙΑ. 141, στ. 2, Ὅν περ καὶ σέβονται.] ἘΞ ΕΔ, εἴληψε τοῦδ' ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, παραλιπὼν (διὰ τυπογραφῶν ἴσως ἀμαρτιῶν) τὸν δεῦτερον τῶν συνδέσμων, ΑΤ, Ὅν Πέρσαι σέβονται. — Στ. 17, Ἀμμώδης.] ἘΞ ΕΔ, ΑΤ, Ἀνεμώδης. Πιζοῦται δὲ τὴν διόρθωσιν ὁ Ἀρρίανος (Ἰνδικ. § 40) φάσκων περὶ τῆς Περσίδος, «Τὸ μὲν αὐτῆς» πρὸς τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ οἰκεύμενον ἀμμωδῆς τε εἶναι καὶ ἄκαρπον ὑπὸ καύματος· τὸ δὲ ἘΠΙΤΕΛΕΩΣ πρὸς ἄρκτον... καλῶς κεκράσθη τῶν ὠρίων.» Ἐνδὲ γραπτέον, α... τὸ δὲ ΑΠΟ ΤΟΥΔΕ ΩΣ

» πρὸς ἄρκτον κ. τ. λ.»—Καρποῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καρπού.—
Στ. 25, Ὀκτακισχιλίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀκτακισχιλίων.

ΣΕΛΙΔ. 142, στ. 1, Οὐ πλείων τῶν δισχιλίων.] Τὸ μὲν Πλείων
ἐκ ΔΓ, ἡ δὲ περιαιρέσις τοῦ διαζευκτικοῦ ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Οὐ πλείους
ἢ τῶν δισχιλίων. Περί δὲ τῶν μέτρων τοῦ τε τῶν ὀκτακισχιλίων
ἀριθμοῦ καὶ τοῦ δισχιλίων, ἐπιθι τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ἐν τῇ
Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 2, Περσέπολιν.] Οὕτως ἔγραφα ἐκ τοῦ Ἀρ-
βιανοῦ καὶ Στ. φάνου τοῦ Βυζαντίου, ΑΤ, Περσαίπολιν.—Στ. 15,
Καὶ τρίτον... τέταχθαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καὶ κρείττον... τέτακται.
—Στ. 19, Δὴ κτίσμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὴ καὶ κτίσμα.—Στ. 25,
Δηλιακῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δαλιακῶν.

ΣΕΛΙΔ. 143, στ. 1, Πολύκλειτος δέ.] ΗΔ (συναδόουσα τῇ Ἰταλικῇ
μεταφράσει, ma Policlito), ΑΤ, Πολύκλειτός τε.—Στ. 4, Περ-
σεπόλει.] Ἀποκατέσθη τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Πέρσαιπόλει.
—Στ. 9, Κατὰ τὴν Ταόκην.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κατὰ τὴν Ὀκην. Ταούγ,
ἢ Ταουάγ (Taug ou Taiag) αὐτὴν νῦν καλεῖσθαι φασὶν ὑπὸ τῶν
ἐγχωρίων.—Στ. 16, Χαάσπη.] Ἐτερος οὗτος παρὰ τὸν Ἰνδικὸν Χαά-
σπην, οὗ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 98) ἐμνημόνευσε.—Στ. 17, Ἡ κατὰ
τὸ ζεύγμα.] ΗΔ, ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.—Στ. 20, Τρισχιλίων.]
Δισχιλίων γραπτέον εἶναι φασιν. Ἴδε τὰς Γαλλ. σημ.

ΣΕΛΙΔ. 144, στ. 2, Τῶν ποταμῶν οὐ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν ποτα-
μῶν μὲν οὐ. ΔΓ, Τῶν ποταμῶν δὲ οὐ.—Στ. 5, Ὀκτακοσίους.]
Ἰσ.γρ. Χιλίους ὀκτακοσίους. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Λέγουσιν.
Ἄλλοι.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγουσιν ἄλλοι ἄλλοι.—Στ. 7, Κατὰ τὰς
μεταξῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὰς μεταξῦ.—Στ. 20, Οἰκείσθαι τὴν
Σουσιανήν.] Ἡ τὸ ἄφθρον περιαρτεῖον εἶναι ἔλεγον (ἐν ταῖς Γαλλ.
σημ.), ἢ γραπτέον, Οἰκείσθαι τινα Σουσιανήν, ἢ γοῦν, Οἰ-
κείσθαι Ἀγινιν Σουσιανήν· οὕτω γὰρ Ἀρρίανος ὀνομάζει τὴν
ἐν τῇ Σουσίδῃ κώμην ταύτην.—Στ. 23, Πλειόνων, ἢ τρισχιλίων.] Ἐν
δὲ τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 103), Τρισχιλίων εἴρηκε μόνων.

ΣΕΛΙΔ. 145, στ. 5, Γαζοφυλάκια.] Σύνθετον ἐκ τοῦ Φυλάσσω,
καὶ τοῦ ξενικοῦ ὀνόματος Γάζα. Ἐπιθι τὰ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 327)
σημειωθησόμενα.—Στ. 11, Τοῦνομα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ὄνομα.—
Ὁ βασιλεύς.] Ὁ Κύρος.—Στ. 12, Μετονομάσας Κύρον.] ΗΔ, ΑΤ,
Μετονομασθεὶς Κύρος.—Περσεπόλει.] Ἐκ ΔΓ ἐνθάδε καὶ ἐν τοῖς
ἐξῆς διὰ τοῦ ε τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἔγραφα, ΑΤ αἰ διφθόγγου.—
Στ. 14, Τῶν κειμένων.] Τῶν καὶ παρὰ τὸ Κεῖμαι ὀνομασθέντων

κειμηλίων.—Στ. 15, Παραιτακῶν.] ΗΔ (ἀπὸ τῆς εὐθείας, Παραιτά-
και), ΑΤ, Παραιτάκων.—Στ. 16, Μηθίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μηθείας.

ΣΕΛΙΑ. 146, στ. 10, Πρόβατον.] Ἀρρίανός δὲ (Ἄναθ. Ἀλέξ. ζ',
29) καὶ ἄλευρον καὶ οἶνον προσιῖθῃσι τῷ προβάτῳ.—Ἴππων.] Εἰς
θυσίαν τῷ Κύρῳ, ὡς φησιν Ἀρρίανός.—Στ. 15, ΕΙΜΙ.] Ὁ δ' Ἀρ-
ρίανός προσιῖθῃσι τὸ, Ὁ ΚΑΜΒΥΣΟΥ.—Στ. 16, ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ.]
Παρά τῷ Ἀρρίανῳ, ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΜΕΝΟΣ.—Στ. 21, ΒΑΣΙΛΕΩΝ.]
ΗΔ (συναδόουσα τῷ Ἀρρίανῳ), ΑΤ, ΒΑΣΙΛΗΩΝ.—Στ. 23, Γράμμα.]
ΔΓ, Ἐπίγραμμα.—ΦΙΛΟΣ... ΗΔΥΝΑΜΗΝ.] Κατὰ δὲ τὸν Ἀθηναῖον
(σελ. 434) Καὶ ταῦτα προσετέθειτο τῷ ἐπιγράμματι, ΗΔΥΝΑΜΗΝ
ΚΑΙ ΟΙΝΟΝ ΠΙΝΕΙΝ ΠΟΛΥΝ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΦΕΡΕΙΝ ΚΑΛΩΣ,
δεξιμενῆς μᾶλλον εὐρυχώρου, ἢ βρασιλέως ἔπαινος.—Στ. 26, Ἐν δὲ
τῇ Περσῶν διαδοχῇ ἰδρύσθαι.] Ἐπιθι τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ.
μεταφρ.

ΣΕΛΙΑ. 147, στ. 8, Ἠγείτο βασιλειον.] ΗΔ, ΑΤ, (ἐνάρθρου),
Ἠγείτο τὸ βασιλειον.—Στ. 11, Τῶν ΠΑΡΑ ταῦτα ληφθέντων.]
ΗΔ, ΑΤ, Τῶν ΠΕΡΙ ταῦτα μὴ ληφθέντων. Περιαιρετέα μοι
ἔδοξεν εἶναι ἢ ἀπαγόρευσις· ὁ γὰρ νοῦς ἐστὶ, χωρὶς τῶν παρὰ τὰ ἐν
Βαβυλῶνι χρήματα ληφθέντων ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ κειμένων, ὡς
εἰκός, ἐν τῷ στρατοπέδῳ, καθάπερ ἠρμήνευσα ἐν τῇ Γαλλικῇ μετα-
φράσει. Ἐστὶ δὲ καὶ οὕτω διορθοῦν, Τῷ περὶ ταύτην ληφθέν-
των, τουτέστι, τῶν ἐν τῷ περὶ Βαβυλῶνα στρατοπέδῳ.—Στ. 18, Τὴν
γούνην.] Ἰσ.γρ. Τὴν δ' οὔνην.—Στ. 20, ἘΚΠΥΡΟΝ... καὶ καυματη-
ρόν.] Ὁ μὲν σύνδεσμος ἐκ ΔΓ προσετέθη ἴσως δὲ γραπτέον, ἐνθάδε
γε, καὶ ἘΜΠΥΡΟΝ, παραπλησιῶς τῷ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 163), «Ἐμ-
» πυρος οὔσα ἢ χώρα καὶ καυματηρά».

ΣΕΛΙΑ. 148, στ. 1, Ἄλλεσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀλείαινεσθαι· ὅπερ
ὁ Γερμανός ἐκδότης ἐκ ΔΓ προεἶλετο τοῦ ἐν ταῖς προτέροις ἐκδό-
σεσιν, Ἀλήθεεσθαι. Ὁ τὰς Χρησομαθείας συντάξας (Μέρ. Γ, σελ.
443), εἴτε διαφόρῳ γραφῇ ἐντυχῶν, εἴτ' αὐτὸς ἐξηγούμενος, γράφει
πιθανωτέρως, Φρύγεσθαι. Ἄλλ' οὐδεμία τούτων τῶν γραφῶν ἔρ-
ρωταὶ τῇ γὰρ ἡμετέρα διορθώσει μαρτυρεῖ τὸ συνώνυμον Ἐκπη-
δᾶν, ᾧ Πλούταρχος (Ἀλεξάνδρ. § 35) ἐχρήσατο, αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐν
τῇ Σουσιδί συμβαῖνον ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι λέγων· «Καὶ γὰρ
» ἐστὶν ἢ Βαβυλωνία σφόδρα πυρώδης, ὡς τὰς μὲν χριθὰς χαμό-
» θεν ἐκπηδᾶν καὶ ἀποπάλλεσθαι πολλάκις κ. τ. λ.» Ἐνθα σημείω-
σαι, ὅτι καὶ τὸ Ἀποπάλλεσθαι, ὁρθῶς ἔχον, οὐδὲν ἂν ἦττον

ἔρθῶν ἦν, εἶπερ ἐγράφετο, Ἀφάλλειςθαι. Πρὸ δὲ τοῦ Πλουτάρχου (ὅπερ οὐπω μοι ἔγνωσο γράφοντι τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις) καὶ ὁ Θεόφραστος (Περὶ φυτ. ἡ, 11) παραπλήσια εἶρηκε· « Περὶ γε Βαθυ-
 » λῶνα τὰς κριτὰς καὶ τοὺς πυροὺς ἐπὶ τῆς ἄλω πηδᾶν, ὥσπερ τὰ
 » φρυγόμενα· ἀλλὰ δῆλον ὅτι διαφορὰ τις ἐστὶ τῆς θερμότητος, καὶ
 » οὐχ ἀπλῶς πως θερμασία γίνεται καὶ ἡ πήθησις.» Ὡν τὰ τελευ-
 ταῖα συντομωτέρως ἐστὶ διορθοῦν, ἢ ὥσπερ διωρθώκασιν ἕτεροι,
 γράφοντας, « καὶ οὐχ ἀπλῶς θερμασία γίνεται ἡ πήθησις.»—Στ. 3,
 Μακροῦς.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Μικροῦς· ὅπερ
 ἐξ ΕΔ παρείληφεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.—Στ. 4, Μὲν μακρῶν.] Ἀπο-
 κατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Μακρῶν μὲν.—Στ. 11, Τῶν
 πεδίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν τε πεδίων· ὅπερ εἰληφεν ὁ Γερμανὸς
 ἐκδότης Ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τῆς προτέρας γραφῆς, Τῶν γε πεδίων. Ἴσως
 ἐγράφετο πάλαι, Τῶν γηπέδων.—Στ. 14, Ἐκκαυμένην.] Ἐκ ΔΓ,
 ΑΤ, Ἐκκαυμένην.—Στ. 20, Παττάλους σεσιδηρωμένους.] Ἐκ
 ΔΓ, ΑΤ, Παττάλους ἄτε σεσιδηρωμένους.—Στ. 22, Τοιαύτη
 ἢ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος.] Τὰς οὕτω ταύτας λέξεις,
 μετενεγκὼν ἀπὸ τῆς ἐπομένης σελίδος (149) κατεχώρισα ὧδε, ἐνθα
 πρότερον ἐγράφετο, πρὸς οὐδένα νοῦν, ταῦτα Πολλάκις, καὶ δὴ
 καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως συνέβη. Ἐπιθι τὰ διὰ μακρῶν ση-
 μιωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.

ΣΕΛΙΑ. 149, στ. 6, Οἱ δὲ Ελυμαῖοι... καὶ οἱ Οὔξιοι.] Παράβαλε
 ταῦτα οἷς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 350) εἶρηκε.—Στ. 10, Ὅπερ
 συμβαίνει.] Γραπτίον, οἶμαι, Ὅπερ συνέβη.—Στ. 23, Ἐσεμμέ-
 νον.] Ἰσ.γρ. Ἐσεμμένοι, τουτέστιν οἱ θύοντες· ὁ γὰρ Ἡρόδοτος
 (ἀ, 132) τὸν θύοντα ἐσεφνωμένον μυρσίνῃ προσάγειν φησὶ τὸ ἱερεῖον.

ΣΕΛΙΑ. 150, στ. 9, Ὑδατος αἰμαχθεῖη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἵματος
 καθαρῶ αἰμαχθεῖη.—Στ. 11, Ἐφάπτουσαι.] ΔΓ, Ὑφάπτουσι.
 Ἰσ.γρ. Ἐφαπτόμενοι ὑφάπτουσι. Τὴν διὰ πυρὸς δὲ ταύτην ἀγι-
 ρεῖαν ἠνίκατο καὶ ὁ φήσας ποιητῆς (παρὰ τῶ Ἀθην. σελ. 530),

Οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησε,
 Ὡσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων.

Παραπλησίαν τινὰ ῥαβδομαντεῖαν ἰσόρηκε καὶ ὁ Πάλλας ἐν τοῖς νῦν
 Σκύθαις τοῖς κελουμένοις Σαγαῖκοις (Tatars Sagaïks), ἣν ποιοῦσιν
 οἱ παρ' ἐκείνοις γόητες· Assis devant le feu, lorsqu'ils vous
 disent la bonne aventure, ils prennent ce fagot (composé

de seize petits bâtons... brûlés aux deux extrémités) de la main gauche, marmotent quelques paroles, et tiennent ensuite les extrémités du fagot dans le feu, en faisant à haute voix quelques imprécations dans l'air, etc. (Pallas, *Premier voyage*. tom. VI, pag. 214). — Ἀποσπίνδοντες.] Ἀμεινον ἂν γράφοις, Ἐπισπίνδοντες. — Στ. 12, Οὐκ εἰς ὕδωρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐχ ὕδωρ. — Στ. 23, Χεῖλη, τὰς παραγναθίδας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χεῖλη, καὶ τὰς παραγναθίδας. Αἱ γὰρ παραγναθίδες οὐ ταῦτὸν δύνανται ταῖς γνάθοις, ὡς ἐξεδίξαντό τινες τῶν ἐξηγησαμένων τὸν Στράβωνα, καὶ πρὸ ἐκείνων ὁ Εὐστάθιος, ἐξ οὗ παραλαβὼν ὁ σοφὸς Ζευδέρως, τὸ Παραγναθὶς ὡς συνώνυμον τοῦ Γνάθος κατεχώρισεν ἐν τῷ Λεξικῷ· ἀλλ' εἰσὶ τῆς τιάρως τὰ ἐκατέρωθεν προήκοντα καὶ τὰς γνάθους καλύπτοντα δύο ἄκρα. Καὶ ἔστιν ἡ συνάρτησις τοῦ χωρίου, Καθευκίας ἐκατέρωθεν τὰς παραγναθίδας, μέχρι τοῦ καλύπτεται τὰ χεῖλη. — Ταῦτα δ' ἐν τοῖς.] Γραπτέον εἶναι εἰκασα ἐν τῇ Γαλλ. μεταφράσει, Ταῦτά δὲ καὶ ἐν τοῖς, les mêmes cérémonies sont aussi en usage dans les, etc. — Στ. 24, Ὠμανοῦ.] Οὗ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 332) ἐμνημόνευσεν, οὕτως ὠνομασμένου ἴσως ἀπὸ τοῦ πυρός· Ὁ μὲν γὰρ τῇ Περσῶν φωνῇ καλεῖται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἱερὸν τοῦτο πῦρ.

ΣΕΛΙΑ. 151, στ. 1, Ἐν ταῖς παλαιαῖς ἰσορῖαις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν ταῖς ἰσορῖαις· τῆς γραφῆς τῶν πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεων οὐσης, Ἐν ταῖς ἄλλαις ἰσορῖαις. — Στ. 20, Παροδιδόντες.] Μεταμίλλε μοι εἰς τοῦτο τρέψαντι τὸ Ἀναδιδόντες. ἴσως ἐχρῆν γράφειν, Ἀναδιδάσκοντες, ὡς ἐξηγοῦνται τὰ παλαιὰ Γλωσσάρια, « Ἀναδιδάξαι, » edocere, instruire » ἴσως δὲ καὶ κατὰ χώρον ἔαν τὸ Ἀναδιδόντες, ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ὑπαγορευόντες, κατὰ τὰ αὐτὰ Γλωσσάρια, « Ἀναδιδῶσι, dictat » καὶ « Dictat, ἀναδίδωσιν, ὑπαγορεύει ».

ΣΕΛΙΑ. 152, στ. 5, Τερμίνθω.] Ἐτέρα αὕτη παρὰ τὴν ἀνωτέρω Τέρμινθον, ἣν ἔφαμεν (σελ. 321) τὰ καλούμενα πιεζάκια φέρειν. Ταύτης δὲ (ἦν καὶ ἀγρίαν τέρμινθον, pistachier sauvage, οἱ φυτολόγοι καλοῦσι) καρπὸς ἐστὶ τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ ὀνομαζόμενα Τσίκουδα, οἰνοῖ Κίκουδα, παρὰ τὸ Κοκκίδια ἐφ' ὅσῳ τινος τοῦ ὀνόματος. — Στ. 23, Τριπλῆ.] Διπλῆ γραπτέον εἶναι εἰκασα ἐν ταῖς Γαλλ. σημειώσεσι. — Στ. 25, Ἰάνθινον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰάνθινόν. — Στ. 27, Μεσοκνημίου διπλοῦς· ῥάκος δὲ σινδονίου περὶ.] ΗΔ, ΑΤ, Μεσοκνημίου καὶ διπλοῦς· ῥάκος δὲ σινδονίου τι περὶ.

ΣΕΛΙΑ. 153, στ. 1, Δέ πολυτελώς.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 2, Ἐκπωμάτων τε καί.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν δεύτερον σύνδεσμον.—Στ. 3, Ἀργύρω πάντα λάμπουσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργύρω καταλάμπουσθαι.—Στ. 14, Παραθήσεις.] Τὰς ἀποθήκας, ἃς ἡ συνάθεια Μαγαζία καλεῖ, παρὰ τὸ τῶν Ἰταλῶν Magazzino, ὑπερ κακῆνοι ἐκ τῆς Ἀράβων φωνῆς παρελήφασιν, ὡς φασιν οἱ τῶν τοιούτων εἰδήμονες· καὶ ἡ τοῖς Ἑλληνοῖς δὲ συγγραφῆσαι πολιτογραφηθεῖσα Γάζα (ὄθεν καὶ τὸ Γαζοφυλάκιον), τῆς αὐτῆς σημασίας καὶ συγγενείας ὄνομά ἐστι, κατὰ δὲλοι καὶ ὁ τοῖς Τούρκοις καλούμενος Χαζενές.—Στ. 19, Μακρόχειρα, κάλλισον.] ΗΔ, ΑΤ, Μακρόχειρα καὶ κάλλισον. Ἀμαρτάνει δ' ὁ Στράβων, ἡ ὁ τὰ τοῦ Στράβωνος ἀντιγράψας, Δαρειῖον εἶναι λέγων τὸν ἱππονομασθέντα μακρόχειρα Ἀρταξέρξης γὰρ ἱππονομάζετο μακρόχειρ.—Στ. 21, Τὸν δὲ πλείζον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δὲ πλείζον.—Ἐν κατασκευαίς.] Ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγε καὶ, Ἐν σκεύσει (en vaisselle), ὡσπερ ἡρμηνεύουσα Γαλλισί. Τούτου δὲ τοῦ ἐν σκεύσει πλούτου τῶν Ἀσιανῶν βασιλείων τὴν ἀφθονίαν καταγράφει καὶ ὁ προφήτης Ναούμ (β', 9).

ΣΕΛΙΑ. 154, στ. 3, Τὸν Χαλυβῶνιον.] Τὸν ἐκ τῆς πόλεως Χαλυβῶνος, ἡ νῦν Χαλέπι καλεῖται.—Στ. 8, Οὐτ' ἐκείνοι... οὐδ' οἱ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδ' ἐκείνοι... οὐδ' οἱ.—Στ. 14, Πέρσαι Ἑλλήκων.] ΗΔ, ΑΤ, Πέρσαι καὶ Ἑλλήνων.—Στ. 16, Ἐπ' ὀλίγων χρόνον τόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' ὀλίγων χρόνων τῶν.—Στ. 21, Ἰςερὸν δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰςερὸν δὲ καί.

ΣΕΛΙΑ. 155, στ. 4, Ἰςάσπου.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἰςάσπεω.—Στ. 7, Δώδεκα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέκα. Τὸ δ' ἐστὶς, Ἡ ἔνδεκα, ὡς νόθου γραφὴν ἀσεπίστοις διείληφα. Ἦρξα γὰρ Ἀλέξανδρος, κατὰ μὲν τὸν Ἀρριανόν, ἔτη δώδεκα καὶ μῆνας ὀκτώ, κατὰ δὲ τῶν Σικελιώτην Διόφωρον, ἔτη δώδεκα καὶ μῆνας ἑπτὰ. Εἶκος οὖν καὶ τὸν Στράβωνα Δώδεκα ἔτη γράψαι, παραμελήσαντα τῶν προσγενομένων μνηῶν.

BIBLION EKKAID EK TON.

ΣΕΛΙΑ. 157, ἐν τῇ Περιοχῇ τῆσδε τῆς Βίβλου (στ. 1) ἔγραψα Νίνος, ΑΤ, Νίσιβις.—Στ. 11, Καὶ Ἰουδαίων.] Ἐκ ΔΓ προαιεθήρα τὰς δύο ταύτας λέξεις.

ΣΕΛΙΑ. 158, στ. 14, Ἡολλὰ καί.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν

γραφὴν, ΑΤ, Πολλὰ δὲ καί.—Στ. 17, Συρίγγων.] Ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων προσγέγραπται τῇ λέξει ἐξήγησις ἧδε, « Ἄς ἡ ἰδιώτης » γλῶσσα ΤΟΥΣ ΕΡΕΜΠΟΥΛΟΥΣ Θρυλλεῖ», ἐν ἣ γραπτέον ΤΖΕΡΕΜΠΟΥΛΟΥΣ· οὕτω γὰρ ἐκάλουν ἰδιωτικῶς, πρὸς δὲ καὶ Τζιρεμβόλους, καὶ Ξηρεμβόλους, καὶ μικρὸν ἑλληνικώτερον Συρεμβόλους τὰς ὑπὸ γῆν σύριγγας. Λέγει δὲ καὶ ὁ Εὐστάθιος (σελ. 1189) « Σύριγξ... κρυπτός ὑπόνομος... ὁ καὶ ἔμβολος, συνταθείς » ποιεῖ μὲν Συριγγέμβολον· συγκαοεῖς δὲ, διὰ τὸ δύσφωνον, λέγεται » τοῖς κοινολεκτούσι Συρέμβολος. » — Στ. 26, Κατ' αὐτόν.] ΗΔ (τουτέστι κατὰ τὸν Λύκον, οὐ μακρὰν τοῦ Λύκου), ΑΤ, Κατ' αὐτήν.

ΣΕΛΙΑ. 159, στ. 4, Οὐκ ἐπίσημος.] ΗΔ (καταχωρισθεῖσα πάλαι ἐν ταῖς εἰς τοὺς Πλουτάρχου Βίους, Μέρ. Δ, σελ. 426, σημειώσασιν) ἢ προσθήκη τῆς ἀρνήσεως. Μαρτυρεῖ δὲ μου τῇ διορθώσει ὁ Ἀρριανὸς (Ἀναβ. Ἀλεξ. ζ', 11) « Πόλις δὲ οὐκ ἦν τὰ Γαυγάμηλα, » ἀλλὰ κώμη μεγάλη, οὐδὲ ὀνομαστός ὁ χῶρος κ. τ. λ. ». — Μεθερμηνευθὲν ἐς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεθερμηνευθὲν γάρ ἐςι.—Στ. 5, Ὑστάτου.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, ΑΤ, Ὑστάσπεω.—Στ. 6, Συμπεπονηκία μάλιςα κατὰ τὴν ὁδόν.] Οὐκ ἐπιτυχῶς προειλόμην τὴν γραφὴν ταύτην, καίπερ ἐν οὐκ ὀλίγοις φερομένῃν ἀντιγράφοις, ΑΤ, Συνεκπεπονηκία μάλιςα τὴν ὁδόν.—Στ. 16, Ἡ τε τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Εἶθ' ἡ τοῦ. ΔΓ, Ἡ θ' ἡ τοῦ.—Στ. 24, Ὡς τε θριππα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς τε θριππα.

ΣΕΛΙΑ. 160, στ. 28, Μεγάλη ἔσιν.] Ἐξ ΕΔ (καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν Μέρ. Β, σελ. 146), ΑΤ, Μεγάλη ἐσίν.

ΣΕΛΙΑ. 161, στ. 2, Καταγράφουσι.] ΔΓ, Καταβάπτουσι. — Στ. 12, Φύλον τι τῶν.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Φύλον τι τὸ τῶν.—Στ. 18, Νέμοντες.] Τοῦθ' ὁ Γερμανὸς ἐκδοῦτος προεἰλετο (ἀμφιβάλω εἰ ὀρθῶς) ἐκ πολλῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τῆς πρότερον ἐκδομένης γραφῆς, Λέγοντες.

ΣΕΛΙΑ. 162, στ. 4, Μεσηνῶν.] Ἐξ ΕΔ (καθάπερ ἐδήλωσα ἀλλοχοῦ, Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώσ. σελ. 14), ΑΤ, Ἀλεσηνῶν.—Στ. 14, Ἐθέλοντες.] Ἐκ ΔΓ, Τ, Θέλοντες.

ΣΕΛΙΑ. 163, στ. 15, Δυσίγχεωσον.] Ἐξ ΕΔ (ἰδ. Σνειδέρ. Λεξικ. λέξ. Δυσεύχωσος), ΑΤ, Δυσεύχωσον.—Στ. 21, Τῇ λειψυδρία, τῷ δίψει, κ. τ. λ.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Τῇ λειψυδρία καὶ τῷ δίψει. Ὁ γὰρ νοῦς, διαφθείρεσθαι ὑπὸ δίψου, ἔποτε εἶη λειψυδρία.—Στ. 26, Μῆτε.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδέι.

ΣΕΛΙΑ. 164, στ. 12, Νησιζουσαν ἤδη διά.] ΔΓ, Νησιιάζουσαν
διά.—Στ. 24, Τόν τε Δία καί τόν Διόνυσον.] Ἀρρίανός δέ (ζ', 20)
τὸν Οὐρανὸν καὶ τὸν Διόνυσον λέγει Ἡρόδοτος δέ (γ', 8), τὴν Οὐ-
ρανίην καὶ τὸν Διόνυσον.

ΣΕΛΙΑ. 165, στ. 6, Ρίνοκόλουρα.] Οὕτως ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς
ἐκδότης (συμφώνως τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 192, τοῦ Στράβωνος γραφῆ),
ΔΓ, Ρίνοκόλουραν. ΔΓ, Ρίνοκόρουραν : Ρίνοκόρουρα.—
Τόπους.] ΗΔ, ΑΤ, Ποταμοῦς. Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α,
σελ. 64) εἰρημένα τῷ Στράβωνι.—Στ. 14, Οὕτω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Οὔσαν.—Στ. 19, Θυδ' ἀθρόαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐκ ἀθρόαν.—
Στ. 21, Ἐν δὲ τοῖς.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς Λατίνοις μεταφρασαῖς),
ΑΤ, Ἀεὶ δὲ τοῖς.

ΣΕΛΙΑ. 166, στ. 7, Πλημμύροι.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν
γραφὴν, ΑΤ, Πλημμύρει.—Στ. 8, Ἐδήλουν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐδήλου-
μεν.—Στ. 21, Φασί.] Ἰσ.γρ. Φησί (ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς θη-
λονότι Πολύκλειτος).

ΣΕΛΙΑ. 167, στ. 9, Φασί.] Ἰσ.γρ. Φησί (ὁ Ἐρατοσθένης).—
Στ. 11, Προσαχθεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσαφθεῖς.—Στ. 15, Καὶ
ἱξῶ.] Διαγραπτέον εἶναι ταῦτα ἐνέφηνα διὰ τῶν ἀσερισκῶν.—Πηγὴν
κατασθένυται.] ΗΔ (πρὸς τὸ Σῶμα), ΑΤ, Πηγέντα σθένυται.
—Φασίν.] Γράφε, Φησιν (ὁ Ἐρατοσθένης), καθὰ φέρεται ἐν τισι
τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 16, Περιχέαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσχέαι.—
Στ. 21, Λέγω δὴ.] Ἀμείνων ἢ προτέρα γραφὴ, Λέγω δέ.—Στ. 27,
Ταύτην δ' ἐποιοῦντο χειμάδιον κ. τ. λ.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς πρόσθεν
(σελ. 247), σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΑ. 168, στ. 22, Ἐλυμαῖτις... Ἐλυμαῖτιδι.] ΗΔ (ἐκ τῆς τῶν
πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεων γραφῆς, οὕτως ἡμαρτημένης, Ἐλυμά-
τις... Ἐλυμαῖτιδι), ΑΤ, Ἐλυμαῖς... Ἐλυμαῖδι.

ΣΕΛΙΑ. 169, στ. 18, Γάζαν.] Θησαυρόν· ἔσι δέ, ὡσπερ ἀνωτέρω
(σελ. 327) ἰσημειωσάμεθα, ταῦνομα ξενικόν, συγγενές καὶ συνώνυμον
ῶπερ ἢ συνήθεια κέχρηται τουρκικῷ ὀνόματι, Χαζενές (οἰοῦναι Γα-
ζενές).—Στ. 25, Κυρβιανή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κορβιανά.

ΣΕΛΙΑ. 170, στ. 16, Καθισάναι.] Ἰσ.γρ. Καθισάναι.

ΣΕΛΙΑ. 171, στ. 4, Καὶ τὸ τῶν γερόντων, χωρὶς τοῦ... καθι-
σαμένου.] ἔστιν ὑπονοεῖν μήποτε οὕτως ἔσικτο καὶ ἐγγεγραπτό πάλαι·
Καὶ τὸ τῶν γερόντων χωρὶς, τὸ ὑπὸ τοῦ βασιλείως κα-
θισάμενον, ἢ Καὶ τὸ τῶν γερόντων χωρὶς, τῶν ὑπὸ τοῦ

βασιλείως καδισαμένων. Εἶεν δ' ἂν οὔτοι, οὐδ' ἀνωτέρω (σελ. 170) τρεῖς ἄνδρας σώφρονας ἐν ἐκάσῃ φυλῇ ἄρχοντας ἔφη καδισασθαι.— Στ. 5, Τούτου.] Ἰσ.γρ. Τούτων (τῶν γερόντων δηλονότι) ἀλλ' ἔστι τὸ χωρίον ὅλον τοῦτο οὐ πᾶν εὐκρινές.— Στ. 7, Τοὺς δ' ἀρρώστους κ. τ. λ.] Ἐπίδει τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 64).— Στ. 12, Μακρά.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μικρά.— Στ. 21, Καὶ ὅτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ διότι.

ΣΕΛΙΑ. 172, στ. 11, Ἔοικε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐώκει.

ΣΕΛΙΑ. 173, στ. 6, Καίπερ.] Ἐκ ΔΓ εἴληφε τοῦτο ὁ Γερμανός, ΑΤ, Εἰ καίπερ. Οὐδετέρα ἴσως τῶν γραφῶν ἔρῶνται.— Στ. 14, Οἰκίσαι.] ΔΓ (ἀμείνων), Οἰκίσαι.

ΣΕΛΙΑ. 174, στ. 5, Ὑπό τινων Μαλίων κ. τ. λ.] Ἐγράφετο, Ὑπὸ τῶν Μαλίων, ὅπερ ὁ Γερμανός ἐκδότης ἔτρεψεν εἰς ἐγκλιτικὸν ἀλλότριον τῆς συνηθείας τοῦ Στράβωνος, Ὑπὸ τῶν Μαλίων, προσεπικρίνας μέντοι, ὅτι καὶ Ὑπὸ τῶν Μαλίων ἐστὶ γράφειν. Ἰσ γρ. Ἀπὸ τῶν Μαλίων, ἔν' ὧσι διάφοροι τῶν Σκηνητιῶν οἱ Μάλιοι, ἢ δ' ἑδῶς μετρήται ἀπὸ τούτων εἰς τὴν Σελεύκειαν καὶ Βαβυλώνα διὰ τῶν Σκηνητιῶν.— Στ. 8, Διάβασις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνάβασις.— Στ. 16, Εὐποροῦντες, λακκαίων.] Ἐξ ΕΔ (οὐκ ἀναγκαίως ἴσως), ΑΤ, Εὐπόρους τῶν λακκαίων.— Στ. 21, Τὸν ποταμόν.] Ἰσ.γρ. Τοῦ ποταμοῦ.— Στ. 22, Χώραν οὐκ εὐπορον ἔχοντες, ἦΤΤΟΝ ΔΕ ἌΙΟΡΟΝ ΝΕΜΟΜΕΝΟΙ.] Ἰσ.γρ. ΕΥΒΟΤΟΝ ΔΕ ΠΡΟΒΑΤΟΙΣ ΝΕΜΟΜΕΝΟΙ· καθ' ἅπερ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 201) ἐρεῖ περὶ τῶν αὐτῶν, « Γεωρ- » γούντες μὲν ἢ οὐδὲν, ἢ μικρά, νομάς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν » θρεμμάτων».— Στ. 23, Ἰδίαν.] ΗΔ, ΑΤ, ἰδίαν.— Στ. 25, Τοσοῦτοις, καὶ ταύτοις αὐθάδεσι.] ΗΔ, ΑΤ, Τοσοῦτοις καὶ τοῖς αὐθάδεσι.

ΣΕΛΙΑ. 175, στ. 19, Προσλάβη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπολάβη.

ΣΕΛΙΑ. 176, στ. 17, Καθόλου μὲν οὕτω.] Ἰσ.γρ. Καθόλου μὲν οὕτω, ἢ Καὶ καθόλου μὲν οὕτω.

ΣΕΛΙΑ. 177, στ. 2, Τῇ Κομμαγηνῇ.] Αἰ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Τῇ Κομμαγηνῇ, τουτέστι τῇ τῆς Κομμαγηνῆς-ἀρχοντι.— Στ. 14, Διήρητο.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Διηρεῖτο.

ΣΕΛΙΑ. 178, στ. 8, Παρ' αὐταῦ.] ΗΔ (παρὰ τοῦ Τριπολέμου δηλονότι), ΑΤ, Παρ' αὐτούς.

ΣΕΛΙΑ. 179, στ. 3, Ποιῆσαι τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, καταδύντα δ' εἰς γῆν, ἀναρρήξαι τὴν πηγὴν' ἐκ δὲ τούτου κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ

διώρθωκα καὶ ἀνεπλήρωσα τὸ χωρίον, ΑΤ, Ποιῆσαι τὸ ῥῆξαι τὴν πηγὴν ἐκ δὲ τούτου.—Στ. 6, Διεχούση.] ΔΓ, Διέχουσι: Διέχουσαι. Οὐδεμία τούτων ὀρθῆ· γραπτίον, Διέχουσαν (πρὸς τὸ Σελεύκειαν).—Στ. 17, Ἰερὸν.] Ἐκ ΔΓ, προσέθηκα τὴν λέξιν.—Στ. 24, Ἐν τούτῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν ταύτῳ.

ΣΕΛΙΑ. 180, στ. 5, Κρεῖττον.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ Εὐσαδίῳ ἐν τοῖς εἰς Διονύσ. τὸν Περιηγητ. 922), ΑΤ, Κρεῖττων.—Στ. 13, Χῶραν.] ΗΔ, ΑΤ, Χῶρον.—Στ. 22, Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει.] Ἰσ.γρ. Ἡ δ' Ἀπάμεια ἀκρόπολιν ἔχει.—Στ. 24, Μεγάλη, εἰς ἔλη... διαχωμένη.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Μεγάλη, καὶ ἔλη... διαχωμένους.

ΣΕΛΙΑ. 181, στ. 3, Περιπόλια.] ΗΔ, ΑΤ, Περιπολεῖ. Εἰσὶ δὲ Περιπόλια, ἃ μικρὸν κατωτέρω Περιαικίδας (προσπακ. κώμας) ὀνομάζει, τὰ περὶ τὴν πόλιν κατοικισμένα χωρία. Χρῆται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 303), « Τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια ἢ τε » Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη ».—Στ. 10, Ἴπποτρόφιον.] Ὁ δὲ τὰς Χρησομαθείας συντάξας (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 447) Ἴπποφόροβιον (γνησιώτερον ἴσως) εἶρηκε.—Στ. 20, Κοσιανῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Κασσιανῶν. ΔΓ, Κασσιανῶν.—Στ. 23, Βάσσος τε.] ΗΔ, ΑΤ, Βάσσος δέ.—Στ. 28, Πλησίον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλησίον.

ΣΕΛΙΑ. 182, στ. 3, Τὴν τῶν Ἰτουραίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσέθηκα τὸ πρῶτον ἄρθρον, ὃ διὰ τυπογράφων ἀδελψίαν παρελίπεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.—Στ. 17, Καὶ ἡ Γαμβάρου, καὶ ἡ Θέμελλα.] Οὐκ ἀπιθάνως γραπτίον εἶναι οἶεται ὁ Κασσιανῶν, Καὶ ἡ Γαμβάρου Θέμελλα.—Στ. 25, Ὀρθωσίαι... καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμός.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀρθωσίαις. Ἐρεῖ μετ' ὀλίγα (σελ. 184) « Μετὰ δὲ » Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολις ».

ΣΕΛΙΑ. 183, στ. 15, Εἴτε ἄνωμα δεῖ λέγειν, Εἴτε ἄλλο τι.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὰς τρεῖς τελευταίας λέξεις, διὰ τὸ προηγησάμενον Εἴτε· ἀλλ' ἴσως καὶ αὐταί, καὶ αἱ πρὸ τούτων τέσσαρες, οὐ τοῦ Στράβωνος εἰσιν, ἀλλ' ὑπὸ τινος μεταγενεστέρου προσεθεῖσα ἐξηγήσις.

ΣΕΛΙΑ. 184, στ. 14, Ὀρώντες τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀρώντες γε.—Στ. 15, Ἐκοινώνησαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκοινώνουν.—Στ. 22, Δύο δὲ ταῦτ' εἰσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύο δ' εἰσιν.—Στ. 25, Κατὰ τὸ τοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸ τοῦ.—Στ. 26, Ἐγγύς τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐγγύς πως τῶν.

ΣΕΛΙΑ. 185, στ. 16, Μῆκος μὲν.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΑ. 186, στ. 4, Κατέτρεχον.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ Λατινικῇ μεταφράσει), ΑΤ, Κατέτρεχε.—Στ. 10, Παλαιθύβλος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βύβλος.—Στ. 21, Ἐπὶ τὰ πρὸς Ἀράβων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων.—Στ. 25, Τοὺς ἀπὸ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ ἀπὸ τῆς.

ΣΕΛΙΑ. 187, στ. 3, Μὲν οὖν ἢ ὑπέρ.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 16, Ἐστίν, ἐνάμιλλος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐστίν, ἢ ἐνάμιλλος.—Στ. 17, Παραδεδομένην.] ΗΔ, ΑΤ, Παραδεδομένη.—Στ. 19, Εἰς τὴν Λιδύην.] Ἐκ ΔΓ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου.—Στ. 22, Εἴτη.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴποι.

ΣΕΛΙΑ. 188, στ. 5, Οἰκίας, καὶ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκίας, ὡς καὶ τῶν. Ἴσως ἢ γησιᾶ γραφὴ ἦν, Οἰκίας πειεῖσθαι καὶ τῶν. Ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ τὸ Ὄςτε, ὡς ἡμαρτημένον, ἀπέξεται οὕτως, ὡς τὸ τελευταῖον μόνον γράμμα τ̄ καθοραῖσθαι.—Στ. 6, Σεισμῶν γενομένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σεισμοὺς γενομένους.—Στ. 7, Ἀφανισθῆναι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀφανίσαι.—Στ. 9, Ἐαυτήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτήν.—Στ. 14, Εὐανδρίαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀνδρίαν.

ΣΕΛΙΑ. 189, στ. 5, Παλαιοῦ ἐστίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παλαιὸν ἐστίν.—Μώχου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μόσχου. Περὶ τοῦ Μώχου τούτου ἐπίτω ὁ βουλόμενος τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ Φαβρικίου εἰς τὸν Ἐμπειρικὸν Σέξτον (σελ. 621).—Στ. 13, Ἐξίσει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐξίσει.—Στ. 20, Εἶναι τήν.] Ἡ περὶ αὐτὴν τὸ ἄρθρον, ἢ γραπτέον, Εἶναι τινα.—Στ. 21, Χεῖσθαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κινεῖσθαι.—Στ. 23, Ἰαλίτιν γῆν... τὰς πολυχρούους καὶ πολυτελεῖς κ. τ. λ.] Ταύτην τὴν κατ' Αἴγυπτον ἰαλίτιν γῆν οἶται ὁ Βεσμάννος γῆς γένος εἶναι τῆς καλουμένης Ὠχρας· τὰ δὲ ἐκ ταύτης ἐκπάματα ἐπὶ τοσοῦτον ἐτιμῶντο, ὡς καὶ δωρηθῆναι τινα τῷ Αὐτοκράτορι Ἀδριανῷ, ἐν Αἰγύπτῳ διατρίβοντι, ὑπὸ τῶν ἱερέων ἄπερ ἐκεῖνος εἰς Ῥώμην πέμπων τῷ Σερουῖανῳ, calices Allassontes κυριωνυμικῶς καλεῖ, τουτέστι κύλικας Ἀλλασσούσας, διὰ τὸ ποικιλόχρον (Ἰδ. Salmas. not. in Vopisc. pag. 456, καὶ Wecmann, Beitr. zur Gesch. der Erfind. Th. I. S. 375).

ΣΕΛΙΑ. 190, στ. 3, Συνήψαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Συνάψαντες.—Στ. 10, Περὶ τὸ Κάσιον ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ.] Ἰσ. γρ. ΣΥΝΕΒΗ. Λέγει γὰρ ἂ καὶ ἀλλαχοῦ (Μέρο. Α, σελ. 64, 71 καὶ 75) ὡς ποτὲ συμβάντα

ἰσόρηκε.—Στ. 11, Παλμῶ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπλῶ. Συμβαίνει γὰρ τοῦτο ὑπὸ σεισμῶν, οὓς και διὰ τοῦτο Παλματικές σεισμούς ειδικῶς ὠνόμασαν, ὡς φησιν ὁ τὸ εἰς Ἀριστοτέλην ἀναφερόμενον Περὶ κόσμου (σελ. 160, τελευτ. ἐκδ.) σύνταγμα γράφας· «Οἱ δὲ ἀναπάλλοντες, » και ταῖς εἰς ἑκάτερον ἐγκλίσει και ἀναπάσει διορθοῦντες αἰεὶ » τὸ σειόμενον, ΠΑΛΜΑΤΙΙΑΙ λέγονται, τρώμω πάθος ὅμοιον ἀπερ- » γαζόμενοι». — Στ. 16, Ἀθήλοις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀθήλωσ.—Στ. 18, Διαφόρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαφόρως.

ΣΕΛΙΑ. 191, στ. 23, Ἀϊλανν.] ΗΔ (διὰ τὸ ἔθνικόν, Αἰλανίτην, και τὰς ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 206, γραφάς), ΑΤ, Ἄειλαν. ΔΓ, Ἄιλα (ἢ ὡς ἐν ταῖς Χρησομαθείαις, Μέρ. Γ, σελ. 448 Ἄιλᾶ) : Αὔλαν. Ὁ δὲ Βυζάντιος Στέφανος, Ἄιλανον γράφει οὐδετέρως Διόδωρος δ' ὁ Σικελώτης Λαίανα, ὡς ἐξὶ συλλογίσασθαι ἐκ τοῦ παρ' ἐκείνῳ ἔθνικῷ Λαιανίτης. Ἐδήλωσε δὲ και Πλίνιος (VI, 28) τὸ ποιμίλον και ἄσατον τῆς γραφῆς, et in sinu *Læana*, vel ut alii, *Ælana*. Nam et ipsum sinum nostri *Ælaniticum* scripsere, alii *Ele-naticum*, Artemidorus *Aleniticum*, Juba *Læaniticum*. Ταῦτα δὲ πάντα ἐκ μιᾶς πηγῆς, οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν τοῖς ξηνικοῖς ὀνόμασι, τῆς Ἑβραίων φωνῆς **לְחָן**, ὅπερ οἱ ἑβδομήκοντα ὅτε μὲν (Βασιλ. Γ, Σ', 26) Αἰλάθ ἔγραψαν, ὅτε δὲ (Δευτερονομ. β', 8) ἀμελήσαντες τῆς γραφῆς, Αἰλών.—Στ. 25, Ὁ μὲν εἰσέχων εἰς τὸ πρὸς.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ πρὸς.

ΣΕΛΙΑ. 192, στ. 10, Κατώκιζεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατώκισεν. — Κατελθεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνελθεῖν. ΔΓ, Ἀναιρεῖν : Κακουργεῖν. Τὸ δ' ἐμὸν ἀντίγραφον Κακ εἶν, ἐξεσμένων τῶν ἐν μέσῳ γραμμάτων, και κενοῦ καταλειφθέντος τοῦ τόπου. Τὸ ἡμέτερον Κατελθεῖν σημαίνει εἰς τὰς πατρίδας ἐπανελθεῖν· τοῦτο γὰρ εἰκὸς ἦν μᾶλλον αἰσχύνεσθαι, τῷ κακουργεῖν οὐ πάνυ τι ἐμποδὼν οὔσης τῆς ἄψεως. — Στ. 12, Αὐτή.] ΗΔ, ΑΤ, Αὔτη.—Στ. 14, Σερβωνίδα.] Οὕτως ἔγραφα διὰ τοῦ τὴν πρώτην συλλαβὴν, καθὰ γέγραπται και ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 64 και 65), και γράφεται ἐν τοῖς ἐξῆς, ΑΤ, Σερβωνίδα.—Στ. 15, Ἀπολείπουσαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπολιποῦσαν.—Στ. 21, Δὲ ἐσφάγη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ και ἐσφάγη.

ΣΕΛΙΑ. 193, στ. 4, Μελανίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μελανίων.— Τῆς πρὸς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τῶν πρὸς.—Στ. 12, Σερβωνίς.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Σερβωνίς.—Κατέχει.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀρχαίοις μεταφραzaῖς), ΑΤ, Κατέιχει.

ΣΕΛΙΔ. 194, στ. 2, Εἶη γὰρ ἂν τοῦτο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶη γὰρ ἔν τοῦτο.—Στ. 6, Τινί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τινά.—Δεῖ.] Ἰσ.γρ. Δεῖν.—Στ. 8, Ἐδους.] Ἐκ ΔΙ, ΑΤ, Εἶδους. Ἐστὶ δὲ τὸ Ἐδους, ἀγάμματος.—Στ. 9, Ἀγαθόν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὴν λέξιν.—Στ. 11, Ἄλλως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄλλους.—Στ. 21, Οὔτε.] ΗΔ, ΑΤ, Οὔδέ.—Στ. 26, Διέμεινον.] Γράφε, Διέμεινον, καθὰ φέρεται καὶ ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων, ἢ γοῖν, Διέμειναν.

ΣΕΛΙΔ. 195, στ. 14, Ἐν τι καὶ ταυτό.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν τι κατὰ ταυτό. ΔΓ, Ἐν τι κατ' αὐτὸ : Ἐν τι καὶ αὐτό.—Στ. 16, Ἄλλως πως.] Ἰσ.γρ. Ἀμωσγέπως.—Στ. 21, Ἐκ Δρυός.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας (ξ, 328), ὅθεν ἔγραφα καὶ Ἐπακούστη, ΑΤ, Ἰπακούση.—Στ. 23, Τὸν ἐκτεθέντα.] Ἐκ τοῦ Εὐριπίδου (Φοῖνισσ. 34-36), ὡς καὶ οἱ ἐξῆς εἰχοι.—Στ. 26, Τεκόντας.] Παρὰ δὲ τῆς Εὐριπίδῃ γράφεται, Φύσαντας.—Στ. 29, Ἐννίωρος.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, τ', 179.

ΣΕΛΙΔ. 196, στ. 3, Διακομίζων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρακομίζων. Στ. 5, Προσήκει.] Ἰσ.γρ. Προσήκει, ἢ Προσήκοι.—Στ. 12, Τῆ καί.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, κ', 494.—Στ. 14, Ἀμφιάρως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀμφιάρως.—Στ. 16, Βοιρεβίτσα.] Ἐμνημόνευσε τούτου καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 14, καὶ 21-22).—Στ. 19, Μάγοι... Χαλδαῖοι.] Παράβαλε ταῦτα οἷς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 29) εἶρηκε.—Στ. 21, Οἰωνοσκόποι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὠροσκόποι.—Στ. 24, Ἢδη οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἢδη δ' οὖν.

ΣΕΛΙΔ. 197, στ. 5, Ἐχον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχων.—Στ. 14, Φιλαδέλφειαν.] Ἐκ τοῦ Βυζαντίου Στεφάνου, ΑΤ, Φιλαδελφίαν.—Στ. 17, Αὐτό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτῶ.—Στ. 19, Πλεονάζων.] Ἐκ μόνου τοῦ ἑμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Πλεονάζον.—Στ. 26, Τίμιος οὖν ἐσί.] Κατὰ γὰρ τὸν Διοσκορίδην (α, 18), « Πωλεῖται ἐν τῷ » τόπῳ σαθρὸς αὐτοῦ πρὸς διπλοῦν ἀργύριαν».

ΣΕΛΙΔ. 198, στ. 5, Μικρῶ τινι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μικρῶ τι.—Στ. 7, Προβάντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προεμβάντα.—Στ. 15, Τῆς ἀσφάλτου.] Ἀποκατέγραψα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Τοῦ ἀσφάλτου.

ΣΕΛΙΔ. 199, στ. 1, Ἐκπίσαντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκπιάσαντας.—Στ. 6, Κατὰ μέσην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ μέσον.—Στ. 10, Εἶναι καὶ ἄλλα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶναι τὰ ἄλλα.—Στ. 13, Λειβομένας, δυσώδεις κάρρωθεν, καὶ ποταμούς.] ΗΔ, ΑΤ, Λειβομένας καὶ

δυσώδεις πόρρωθεν ποταμούς.—Στ. 14, Κατοικίας δέ.] *Ἰσ.γρ. Κατοικίας τε.*—Στ. 21, Ἐκλείπειν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκλείπειν.—Στ. 23, Θετταλίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Θάλασσαν. Μαρτυρεῖ δὲ τῇ διορθώσει οὐ μόνον ἡ ὁμοιότης τοῦ συμβάντος κατὰ τὴν Θετταλίαν, οὐδὲν ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 209) ἐμνημόνευσεν ὁ Στράβων, ἀλλὰ καὶ τὸ πιθανὸν τῆς συγχύσεως τῶν δύο τούτων λέξεων. Παραπλησίαν γὰρ σύγχυσιν ὑπένοισε καὶ ὁ Μαρκλάνδος (ἐν ταῖς εἰς τὸν Λυσίου Κατὰ Διογείτον. λόγ. σημειώσεις) γεγονέναι πάλαι ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων (ἱζ', 14), ἐνθα φέρεται, « Εὐθὺς δὲ τὸν Παῦλον ἐξαπίσει— » λαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν ΘΑΛΑΣΣΑΝ· εἰκὸς γὰρ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ γεγράφθαι πάλαι. Τοιοῦτον καὶ τὸ παρὰ Μαξιμῶ τῷ Τυρίῳ (Λόγ. λ') « Ἡ ΘΑΛΑΤΤΑ ἐπικλύζεται », ὃ διώρῳακεν ὁ Στέφανος, τρέψας εἰς τὸ Ἡ ΘΕΤΤΑΛΙΑ.

ΣΕΛΙΑ. 200, στ. 5, Ἀπέδειξεν Ἰρκανῶ τὴν ἱερωσύνην.] Οὕτως ἀνεπλήρωσα (ἱξ ΕΔ) τὸ σὺν δύο κενοῖς διαστήμασι γραφόμενον, Ἀπέδειξεν... Ἡρώδη... τὴν ἱερωσύνην.—Στ. 6, Γένους τις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γένους τισίν.—Στ. 15, Διετέλει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διετέλεσε.

ΣΕΛΙΑ. 201, στ. 1, Δέ καὶ περὶ τούτων.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ δευτέρου συνδέσμου.—Στ. 14, Ἀρμόζου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀρμόζοντος. ΔΓ, Ἀρμόζων : Ἀρμόζον. Μαρτυρεῖ τῇ διορθώσει ὁ Πτολεμαῖος, Ἀρμόζον ἄκρον ὀνομάζων αὐτό· ἐξ οὗ καὶ ἡ παρακειμένη νῆσος μετέτληρε τοῦνομα, μεταβληθὲν νῦν εἰς τὸ Ὀρμούζ.—Στ. 23, Φησί.] ΗΔ, ΑΤ, Φασί.—Στ. 24, Καὶ καθ' αὐτόν.] Ἀναγκαῖα μοι ἔδοξεν ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου, ἐν ᾗ ὁ νοῦς, ὅτι δις ἐπλευσεν Ἀνδρουθένης, τὸ μὲν μετὰ Νεάρχου, τὸ δὲ καθ' αὐτόν.

ΣΕΛΙΑ. 202, στ. 1, Ἰκαρον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰκάρειον. Ἰκαρον δὲ, τρισυλλάβως καὶ θηλυκῶς, καὶ ὁ Ἀρρίανδς (Ἀναβ. Ἀλεξ. ζ', 20), ὃς καὶ λέγει, « Ὅτι Ἰκαρον ἐκέλευσε καλεῖσθαι Ἀλέξανδρος ἐπὶ τιμῇ τῆς » νῆσου τῆς Ἰκάρου τῆς ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ ». Τῷ αὐτῷ δ' ὀνόματι καὶ ὁ Αἰλιανὸς (Περὶ ζ. ἰδιότ. ια', 9) καὶ Διονύσιος ὁ Περιηγητὴς (610) καλοῦσι τὴν νῆτον. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος Ἰχάραν αὐτὴν ὀνομάζει, ὥσπερ καὶ ὁ Πλίνιος Icharam.—Στ. 2, Ταυροπόλου.] Τουτέστιν Ἀρτέμιδος τῆς ἐπικαλουμένης Ταυροπόλου. Καὶ σημειῶσαι, ὅτι καὶ ἐν τῇ κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος Ἰκάρῳ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἦν Ταυροπόλου καλούμενον, ὡς ἐξόρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 11) ὁ Στράβων.—Στ. 6, Οἰκίας· ἐπὶ δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκίας, ἅς ἐπειδὴ.—Στ. 8,

Ἰδασι.] Ἰσ.γρ. Ἰδατι.—Στ. 10, Ἀρωμάτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀρωματικῶν.—Στ. 16, Φοινικίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φοινικτικοῖς.—Στ. 18, Εἶναι.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἀπαρέμφατον.—Στ. 22, Ὠγυρον.] Ἐξ ΕΔ (πλὴν ὅτι οὐκ Ὠγυριν, ἀλλ' Ὠγυρον ἔγραψα), ΑΤ, Τυρρίνην.—Στ. 24, Τοῦτον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτων.

ΣΕΛΙΑ. 203, στ. 4, Εἰς τὸν Περσικόν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 7, Ἀμπώτεσιν.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἀμπώτισιν.—Στ. 10, Ἐπιτείνεσθαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπιγιγνεσθαι.—Στ. 15, Ὀάρακτα.] Ἐξ ΕΔ (συναδούσης τῷ Ἀρρίανῳ), ΑΤ, Δοράκτα.—Στ. 16, Ἐξ Ὠγύρου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐξ Ὠγύριος. ΔΓ (μαρτυροῦσά πως τῇ διορθώσει), Ἐξωγύρου.—Στ. 23, Παγούρων τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παγούρων δέ.

ΣΕΛΙΑ. 204, στ. 4, Θάλαττα. Δυσάερος δ' οὔσα... καυματηρά, καλλίκαρπός ἐστιν ὁμως.] ΗΔ καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ ζήεις, ΑΤ, Θάλαττα, δυσάερος οὔσα... καυματηρά· καλλίκαρπος δέ ἐστιν ὁμως.—Στ. 13, Ἡτις.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἡ τίς.—Ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυθῷ τοῦ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐστὶ πρὸς τῷ Νεῖλῳ μυθὸς τοῦ. Ἐπιθι τὰ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώς. σελ. 14) σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΑ. 205, στ. 2, Δισπορεῖται.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Δις σκορεῖται.—Στ. 7, Μιναῖοι.] Ἐξ ΕΔ (ὥδε τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Μειναῖοι.—Στ. 20, Κατασθῆναι.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Κατασαθῆναι.—Στ. 22, Τὸν αὐτῆς υἱόν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὰς τρεῖς λέξεις.—Στ. 26, Αἰλανῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλανῶν.

ΣΕΛΙΑ. 206, στ. 1, Αἰλινα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλινα.—Στ. 5, Πλευρόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλευράν.—Στ. 6, Αἰλιανίτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλιανίτου.

ΣΕΛΙΑ. 207, στ. 13, Ὅν καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον.] Ἐξ ΕΔ προσεῖληφα τὴν πρώτην λέξιν.—Στ. 16, Τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον... ὄντως δὲ ἀκάθαρτον.] ΗΔ, ΑΤ, οὔτως (ΔΓ, οὔτως). Ὁ νοῦς ἐστίν, ὅτι ὁ κόλπος φερανόμενος ὠνόμασαι Ἀκάθαρτος, ὑπάρχων τῷ ὄντι ἀκάθαρτος. Ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς Ἀερίας πόλεως τὸν λόγον ποιούμενος ὁ Στράβων (Μέρ. Α, σελ. 243) εἶρηκε, «Καὶ Ἀερία, τῷ ὄντι φησὶν Ἄρτεμιδωρος ἀερία, διὰ τὸ ἐφ' ὕψους ἰδρῦσθαι μεγάλου».—Στ. 25, Ὅν μεθ' ἡμέραν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσον μεθ' ἡμέραν.

ΣΕΛΙΑ. 208, στ. 3, Σιταρχούμενον.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν,

γραφῆν, ΑΤ, Σιταρκουμένων.—Στ. 10, Συνάπτειν δὲ πως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνάπτειν τέ πως.—Καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι κ. τ. λ.] Οἶον καὶ ἔστι τὸ πρὸς τῇ ἐώᾳ παραλία τοῦ Ἀραβίου κόλπου πέλαγος πολὺ ταπεινότερον τοῦ τῆς δυτικῆς παραλίας, ὡς φασὶν οἱ κωτεροὶ περιηγηταὶ (Ἰδ. Bruce; *Voyag. aux Sources du Nil*).—Στ. 20, Περιβαλομένου.] ΗΔ, ΑΤ, Περιβαλλομένου.

ΣΕΛΙΑ. 209, στ. 1, Φρούριον τὸ Σούχου ἴδρυμα.] Ἰσ. γρ. Φρούριον, Τοσοῦχου ἴδρυμα, ἐν ᾗ Τοσοῦχος, καὶ οὐ Σούχος, τὸ κύριον ὄνομα.—Στ. 3, Αὐτῶ.] ΗΔ (συνάδουσα πως τῷ ἐμφ᾽ ἀντιγράφῳ, ἐν ᾧ ἀμυδρῶς πάνυ ἐμφαίνεται ἡ διόρθωσις), ΑΤ, Αὐτῶν. Ὁ γὰρ νοῦς ἐστὶ, Κυνήγιον Ἐλεφάντων τὸ καλούμενον Σαβά. Οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 210) Κυνήγιον Ἐλεφάντων τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον, καὶ (σελ. 213) ἕτερον τὸ Πυθαγγέλου καλούμενον.—Στ. 5, Σεμβρίται.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐξῆς, σελ. 230, γραφῆ), ΑΤ, Σεβρίται. Ὁ δὲ Πλίνιος Σεμβερίτας (*Sembrisæ*) αὐτοὺς ὀνομάζει.—Στ. 11, Ἀσασόδα.] Ἐξ ΕΔ (ἀναδούσης τῇ ἐξῆς, σελ. 281, γραφῆ), ΑΤ, Ἀσαγάδα. Ἴσως δὲ καὶ διαγραφτίον ὄλως τοῦ νομα τοῦ τρίτου τούτου ποταμοῦ, ἐπειδὴ οὐθ' ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς, οὐδ' ὁ Εὐλανδρος αὐτὸ ἠρμήνευσαν.—Στ. 20, Ἐλαίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλεαν.—Στ. 21, Σκοπαί.] ΔΓ, Σκοπιαί.—Στ. 22, Κορακίου.] Ἰσ. γρ. Κοράκιον.—Στ. 23, Ἦν δὲ τις ἐν βάθει.] Ἰσ. γρ. Ἐν δὲ τοῖς ἐν βάθει (προσπακουμένου τοῦ τόποις).—Στ. 24, Πεπυρακτωμένοις οἴσοις.] Ἰσ. γρ. Πεπυρακτωμένοις τοὺς οἴσους.

ΣΕΛΙΑ. 210, στ. 21, Οἴσοις.] Ἡ διαγραφτίον τὴν λέξιν, ἄλλως τε καὶ λείπουσαν ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων, ἢ τρεπτίον ἴσως εἰς αἰτιατικὴν ἔναρθρον, τοὺς οἴσους, ἐν ᾗ ἡ σύνταξις, Τοξεύμασι βεβημμένοις ὄφρων χολῆ τοὺς οἴσους.—Στ. 25, Ὑποκόπτουσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποκόπτουσιν.

ΣΕΛΙΑ. 211, στ. 4, Πέτεσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πετᾶσθαι.—Στ. 7, Τραχηλιμαίω.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 52) σημειωθέντα μοι.—Στ. 20, Ὑπερπετασθεισῶν, εἴτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν, συγκόψαντες αὐτάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (ἀσυνάρτητου), Ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκοτοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δ' αὐτάς. Τὴν πρώτην μόνην μετοχὴν ἧς προσιλόμην γραφῆς καλῶς ἂν εἶχεν ἴσως τρίπειν εἰς τὸ Ὑπερπεταμένων.—Στ. 24, Ἐπιπολάσαντος.] Διὰ πολλὰς εὐπροσώπους αἰτίας ταύτην ἐξ ἀντιγράφων προσιλετο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τὴν γραφὴν, ΑΤ,

Ἐπελάσαντος. Ἐχει μέντοι πολλὴν πιθανότητα καὶ τὸ Ἐπελάσαντος.

ΣΕΛΙΑ. 212, στ. 6, Ἀμπώτεσιν.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἀμπώτισιν.—Στ. 8, Κατοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον εἰτ' ἐξοπτήσαντες, τὰς ἀκάνθας μὲν σωρεύουσι κ. τ. λ.] Μετὰ τὸ Κατοπτῶσι, εἰς τί χρησίμῳ ἐστὶν εἶτι τὸ Ἐξοπτήσαντες, οὐκ ἔχω συνιδεῖν. Ἡ τοίνυν διαγραφτικὴν τὴν μετοχὴν, ἢ γοῦν τρεπτίον εἰς τὸ (μῆλω κατακεχωρισμένον ἐν τοῖς Λεξικοῖς) Ἐξοσώσαντες, ὡσπερ ἂν εἰ καὶ ἔλεγεν ἐξακανθίσαντες, τουτέστι τὰς ἀκάνθας ἐξελόντες τῶν σαρκῶν, κατὰ τὸ ἐξεντερίσαντες καὶ τὰ πρραπλήσια.—Στ. 15, Τροφὴν αὐτῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τροφῆ αὐτοῖς. Ὁ γὰρ νοῦς καὶ ἡ συνάρτησις, Παραρρίπτουντες ἰχθυῖδες τροφὴν ταῖς κόγχαις, ἔνα τρέφονται τοῖς ἰχθυοῖσι αἱ κόγχαι, αἱς ἔπειτα χρώνται οἱ καταβαλόντες, ἤνικα μὴ εὐπορῶσιν ἰχθυῶν. Αἱ δὲ τῆς θαλάσσης συσάδες αὐταὶ ἐν αἷς καταβάλλοντο αἱ κόγχαι, καὶ Κατάβολοι δι' αὐτὸ τοῦτο ἐκλούοντο, ὡς ἐδηλώσαμεν ἐν ταῖς εἰς τὸν Ξενοκράτην σημειώσεσι (σελ. 144).—Στ. 25, Ποιοῦντος.] ΗΔ, ΑΤ, Ποιοῦντες.

ΣΕΛΙΑ. 213, στ. 2, Τινὲς τρεῖς.] Καινῶς, ἀντὶ τοῦ συναρθεῖρου, Τρεῖς τινὲς.—Κεῖνται.] ΔΓ, Οἰκοῦνται.—Στ. 4, Φοινίκας.] Ἰσ.γρ. Φοινικῶνας, διὰ τὰ ἐξῆς. Φοινικῶνας (palmeta) δ' ἠρμήνευσαν καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς, καὶ ὁ Ξύλανδρος.—Στ. 11, Αἰγυπτίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Αἰγύπτιον.—Στ. 22, Ποταμῖα τῆς Ἰσίδος.] ΔΓ, Ποταμῖα τῆς Ἰσίδος.—Στ. 25, Σκοπή.] ΗΔ, ΑΤ, Κώμη. ΔΓ, Κώπη : Κόπη.—Στ. 26, Συνεχῶς.] Ἰσ.γρ. Συνεχεῖς.—Στ. 27, Ποταμοί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποταμός.

ΣΕΛΙΑ. 214, στ. 1, Πλέον ἀκμάζει μᾶλλον.] Ἡ τὴν τελευταίαν λέξιν περιαιρετικόν, ἢ γραπτίον, Πλεονάζει μᾶλλον.—Στ. 3, Ψυγμοῦ.] ΔΓ, Γυμνοῦ.—Στ. 7, Γνώριμα τὰ ἐν τῇ ἐξῆς παραλία. § 15. Εἰσὶ δὲ καὶ σῆλαι καὶ βωμοὶ κ. τ. λ.] ΗΔ ἡ γραφὴ τε καὶ τάξις τῶν κεφαλαίων, ΑΤ, Γνώριμον. § 15. Ἐν δὲ τῇ ἐξῆς (ΔΓ Ἐν τῇ δὲ ἐξῆς) παραλία εἰσὶ καὶ σῆλαι καὶ βωμοί.—Στ. 10, Χαριμότρου.] ΔΓ, Χαριμόρτου. Ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς Χαριμόντου (Charimontis). Οὐδεμία τούτων τῶν γραφῶν πιστή.—Στ. 14, Χρυσοειδῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρῦσοειδεῖς.—Στ. 17, Οὐχ, ὡσπερ Ἀρτεμίδωρός φησιν, ἐπὶ σειρὰν τῷ μήκει.] ΗΔ ἡ προσθήκη τῆς ἀρνήσεως, καὶ ἡ τοῦ κενοῦ διαστήματος ἀράνισις, ΑΤ, ὡσπερ Ἀρτεμίδωρός φασιν... ἐπὶ σειρὰν τῷ μήκει. Καὶ τὴν μὲν τῆς

ἀρνήσεως προσθήκην εικοτολογεῖ τὰ ἐπόμενα, καὶ παραπλήτιον ἕτερον χωρίον ἐκ ΔΓ διωρθωμένον ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 31). Τὸ δ' Ἐπὶ σειρὰν τῷ μήκει σαφέστερον μὲν ἂν ἦν οἶμαι, εἰ ἐγγράπτο, Ἐπ' οὐρὰν τῷ μήκει· τὸ αὐτὸ μέντοι σημαίνει καὶ, ὡσπερ ἔχει, κατὰ χώραν ἐώμενον. Ὁ γὰρ νοῦς ἐστίν, Μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων οἱ ῥινοκέρωτες τῷ ὕψει, κατὰ γε τὸν ὕψ' ἡμῶν ὄραθέντα ῥινοκίρωτα, καὶ οὐχ, ὡς ὁ Ἀρετιμίδωρος λέγει, τῷ μήκει, μετρούμενοι κατὰ σειρὰν, τουτέστι κατὰ συνέχειαν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὴν οὐρὰν· ἢ συντομώτερον, Οἱ ῥινοκέρωτες ἰσομήκεις μὲν εἰσὶ τοῖς ἐλέφασιν· ἀπολείπονται δὲ μικρὸν τοῦ καὶ ἰσοῦψεῖς εἶναι. Καὶ μαρτυρεῖ τοῦτοις τὰ ὑπὸ τοῦ Βυφῶνος (Buffon) ἰσορημένα περὶ τοῦ ῥινοκίρωτος, *il approche donc de l'éléphant pour le volume et par la masse; et s'il paroît bien plus petit (τουτέστι ταπεινότερος τοῦ ἐλεφαντος), c'est que ses jambes sont bien plus courtes à proportion que celles de l'éléphant. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι καὶ πρῶτος ἐν τοῖς Ἑλλησιν (ὧν σώζεται τὰ συγγράμματα) Στράβων ἐμνημόνευσε τοῦ ῥινοκίρωτος, ὡσπερ μικρὸν μετὰ Στράβωνα, πρῶτος ἐν Ῥωμαίοις ὁ Πλίνιος.—Στ. 19, Ἰφ' ἡμῶν.] ΕΔ, ΑΤ, Ἀφ' ἡμῶν.—Στ. 20, Ἐςὶ ταύρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐςὶ τοῦ ταύρου.—Στ. 21, Ἐγγυτάτω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐγγυτάτον.—Στ. 24, ΤΥΛΑΣ δύο... τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύϊ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ΣΤΥΛΟΥΣ. Τὰς ἐπισημοτέρας δηλονότι τύλας, ἃς οἱ νεώτεροι ζωολόγοι πτύχας (plis) ὠνόμασαν, κατέλεξεν ὁ Στράβων. Πέντε γὰρ ἔχει ὁ ῥινοκίρωτος, ἢ μᾶλλον τέσσαρας τύλας, εἴπερ αἱ τοῦ λόφου δύο ἀλλήλαις συνάπτονται. Λέγει γὰρ ὁ Βυφῶν, ἐκ τοῦ Ἄγγλου Πάρσωνος παρεληφώς, περὶ τοῦ ῥινοκίρωτος, *le cou est fort court; la peau forme sur cette partie deux gros plis qui l'environnent tout autour. Les épaules sont fort grosses et fort épaisses; la peau fait à leur jointure un autre pli qui descend sur les jambes de devant... Il y a un autre pli entre le corps et la croupe; ce pli descend au-dessous des jambes de derrière; et enfin, il y a encore un autre pli qui environne transversalement la partie inférieure de la croupe à quelque distance de la queue.**

ΣΕΛΙΑ. 215, στ. 3, Καμηλοπαρδάλις.] Καμηλοπαρδάλις ἐστίν ἡ τοῖς Γάλλοις καλουμένη Girafe· Γραικοβαρβάρως δὲ, καθά φησιν ὁ Σαλαμάσιος, ἐκάλουν αὐτὴν Ζοράφιν· ἔστι δὲ τοῦνομα ξενικόν. Μνημονεύει τῆς Καμηλοπαρδάλεως καὶ ὁ Ηλιόδωρος (Μέρ. Α, σελ. 462,

ἰμ. ἐκδ.).—Στ. 5, Νεβρίσι... κατεσιγμέναις.] Ἡ μὲν πρώτη λέξις ἐκ ΔΓ, ἡ δ' ἑτέρα ἐξ ἑτέρων διορθώσεως, ΔΤ, Νευρίσι... κατεσιγμέναι. —Στ. 23, Πόα.] ΔΓ (καταχωρισθεῖσα ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Ἄγγλου ἐκδότου), ΔΤ, Ποιά, καθάπερ καὶ ἄλλα δηλονότι τοιαῦτα διαφορούμενα καὶ τῷ φθόγγῳ καὶ τῇ τάσει, οἶον, Ροιά καὶ Ρόα, Χροιά καὶ Χρόα, Φοιά καὶ Ψόα.

ΣΕΛΙΑ. 216, στ. 1, Στεβίζονται δ' ἐπιμελῶς, ὡς αἱ γυναῖκες.] Ἀναγκαῖα μοι ἔδοξεν ἡ προσθήκη τοῦ ὁμοιωματικοῦ μορίου τὸ γὰρ σβίζεσθαι τὰς γυναῖκας, καὶ μάλιθα τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Αἰθιοπν, κοινόν ἐστι, καὶ οὐ παράδοξον, ὁποῖον ἠδούλετο λέγεσθαι ὁ Στράβων. Ἐστὶ δὲ τοῦτο, τὸ Στίβι, ἢ Στίμιμι (λέγεται γὰρ καὶ οὕτως) τοῦς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφεσθαι· περὶ οὗ ἔπιθι τὰ εἰς τὸν Ἡλιόδωρον (Μέρ. Β, σελ. 355) σημειωθέντα μοι. —Στ. 4, Διαλύουσι δ' αἱ γυναῖκες εἰς μέσους.] ΗΔ ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαλύουσι δὲ γυναῖκες μέσον. —Στ. 7, Ἐνειλουμένων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνειλουμένων. —Στ. 20, Παλιουρίαις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παλιουρίαις. —Στ. 25, Λαμπάσι δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λαμπάσι τε. —Στ. 26, Διαγρυπνοῦσι τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν.

ΣΕΛΙΑ. 217, στ. 1, Πρώτους ἔπεισι.] Πρώτους τῶν Ἀράβων περιόδουσι, γεωγραφῶν τὴν χώραν αὐτῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος. Τοῦτο δὲ πρῶτον ἦν ἀνωτέρω (σελ. 300) ἐποισάμεθα διορθώσιν, τὸ Ἐπεσιν τρέψαντες εἰς τὸ Ἐπεισιν, τὸν Ἀρτεμίδωρον κἀκεῖ τοῦ Στράβωνος ἐπαγομένου μάρτυρα. —Στ. 4, Αἰλανίτου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐλανίτου. —Στ. 14, Μειναῖοι.] Διὰ τὰ ἐπάνω (σελ. 336) σημειωθέντα, ΑΤ, Μειναῖοι. —Στ. 16, Μαρανιτῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μαρανειτῶν. —Στ. 21, Αἰλανίτης.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐλανίτης. —Οὔσα χώρα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔσα ἡ χώρα.

ΣΕΛΙΑ. 218, στ. 7, Σηλαιώδεις.] ΔΓ, Σπιλαδῶδεις.—Στ. 8, Τότες.] Ἡνῖκα πνέουσιν οἱ ἐτησιαί.—Στ. 15-19, Ἀπὸ καμήλων ἐχόντων τὸν βίον... καλοῦνται δὲ Δέβαι.] Δέβας ὀνομάζει τούτους καὶ ὁ Σιμελιώτης Διόδωρος (γ', 45)· οὗς ὁ Βοχάρτος (Geograph. Sacr. Ρ. I, liv. II, cap. 27, pag. 160) ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ἀραβικὸν Δεέβ, τὸ σημαῖνον τὸν χρυσόν, δι' ὃν ὁ Στράβων μετ' ὀλίγα λέγει φῦεσθαι παρὰ τοῖς ἀσυγγείτοσιν αὐτῶν ὄρυκτὸν χρυσόν. Καὶ τοῦτο μὲν ἔχεται τινος λόγου πιθανοῦ· ἔστι μὲντοι προσσημειώσασθαι, ὅτι Δεέβ καλοῦσι νῦν οἱ Τοῦρκοι τὴν κάμηλον, καὶ Δεβετζὶ τὸν καμηλίτην. —Στ. 23, Εὐδενδρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐὸμβρος.—Στ. 30,

Τριπλάσιον ἈΝΤΙΑΙΔΙΟΝΤΕΣ τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ ἀργύρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἈΝΤΙΑΙΟΝΤΕΣ. Ὁ δὲ πρὸ μικροῦ παρατεθείς Βοχάρτος κεκολωῶσθαι ὑπὸ τῶν ἀντιγραφίων τὸ προκειμένον χωρίον ὑπολαμβάνων, οὕτω διορθοῦν παραινεῖ Τριπλάσιον ἀντιτιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου, καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργύρου, μάρτυρα παρεχόμενος τὸν Ἀγαθαρχίδην, λέγοντα· «Τὸν » μὲν γὰρ χαλκὸν πρὸς τὸν χρυσὸν τρισαζμον ἀλλάττονται· τὸν δὲ » σιδήρον πρὸς διπλοῦν χρυσίον· ὁ δὲ ἄργυρος τοῦ χρυσοῦ δέκα » δύναται μοίρας».

ΣΕΛΙΑ. 219, στ. 8, Σπιθαμαῖοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σπιθαμαῖοι. — Στ. 26, Ἐμπορείας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Εὐπορείας. ΔΓ. Ἐμπορείας· τὸ δ' ἔμὸν ἀντίγραφον, Εὐπορείας.

ΣΕΛΙΑ. 220, στ. 3, Καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἀργύρου καὶ λιθοκολλήτου.—Στ. 9, Ἐκ τῆς ἐπικαύσεως.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκ τῆς ἀποκαύσεως. ΔΓ, Ἀπὸ τῆς ἐκκαύσεως.—Στ. 10, Εἰκάξει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰκάξειν.—Στ. 13, Πέρσου.] Ἐξ ΕΔ προσεῖληφα τὴν λέξιν.—Στ. 16, Καλῶς.] [ἰ.γρ. Καὶ ἄλλως.—Στ. 18, Στείλαι τε.] ΗΔ, ΑΤ, Στείλαί τε.—Στ. 23, Εἴτ' ἐπὶ νότον, εἴτ' ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐτ' ἐπὶ νότον, οὐτ' ἐπί·

ΣΕΛΙΑ. 221, στ. 6, Ἀποκρήμενον καὶ ἀποτόμου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κρημνοῦ ἀποτόμου.—Στ. 10, Ἰερικοῦντα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰεριχοῦντα. ΔΓ. Ἐρικοῦντα.—Στ. 14, Πετραίοις.] Ἐξ ΕΔ καὶ ΔΓ, ΑΤ, Πατρίοις.—Στ. 17, Πρὸς ἀλλήλους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τοὺς ἀλλήλους.—Στ. 25, Αἰθιοπικῶν, ὄρων τὴν τε κ. τ. λ.] ΗΔ (καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ ζίξις), ΑΤ, Αἰθιοπικῶν ὄρων, τὴν τε. Οὔτε γὰρ τὸ Ὄρων (παρὰ τὸ Ὄρος) χώραν ἔχει ὧδε, οὔτε, καθάπερ ἠρμήνευσεν ὁ Εὐλανδρος τὸ Ὄρων (παρὰ τὸ Ὄρος terminus)· ἀλλὰ χρεῖα μετοχῆς τῆς Ὄρων, διὰ τὰς ἐξῆς αἰτιτικὰς.

ΣΕΛΙΑ. 222, στ. 3, Ἦν δ' ἔτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἦν δὲ τι.—Στ. 12, Ἠγήσασθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἠγήσασθαι.—Στ. 14, Οὐθ' ὁδόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδ' ὁδόν.—Στ. 15, Παραβάλλων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παραβαλῶν.—Στ. 21, Μῆτι γε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μῆτοι γε.

ΣΕΛΙΑ. 223, στ. 6, Καὶ ἐξ ἤς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καὶ ἐξῆς.—Στ. 18, Στομακάκῃ τε καὶ σκελοτύρῃ.] Πρῶτος Στράβων μνημονεύει τοῦ νοσήματος τῆς Στομακάκῃς, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Πλίνιος· τῆς δὲ Σκελοτύρῃς καὶ οὗτοι, καὶ ὁ τοὺς εἰς τὸν Γαληνὸν ἀναφερομένους ἰατρικοὺς ὄρους συντάξας. Ἐξε δ' ἄμφω ἐνὸς πάθους

συμπτώματα (ἰδ. Δίων. Κάσσ. νγ', 29), ὅπερ οἰονταί τινες οὐκ ἀπιθάνως τὸ αὐτὸ εἶναι τῶ νῦν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Σκορβούτῳ (Scorbut), παρὰ δ' ἰπποκράτει (Περὶ τῶν ἐντ. παθ. § 34 καὶ § 49) Νόσῳ σπληνός, καὶ Εἰλεῶ ἀίματίτη, καλουμένη. Λέγει δὲ ἐκεῖνος, « Ἐκ τοῦ ζόματος κακὸν ὄξει ἀπὸ τῶν ὀδόντων, καὶ τὰ οὖλα (γρ. » ὄξει, καὶ ἀπὸ τῶν ὀδόντων τὰ οὖλα) ἀφίσταται, καὶ ἀπὸ τῶν ρινῶν » αἷμα ῥέει. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἐκ τῶν σκελέων ἔλκεα ἐκφυνθάνει... περι- » φοιτῆν δὲ καὶ τάλαιπωρέειν οὐ πρόθυμὸς ἢ ἔνθα ὄρα, καὶ τὴν ζομακάκην, τουτέστι τὴν κακὴν τοῦ ζόματος ὁσμὴν, καὶ τὴν ἀπόσασιν τῶν οὐλῶν, καὶ τὴν σκελοτύρην, τουτέστι τὸν τάρχχον τῶν σκελῶν, δι' ὃν ὁ πάσχων οὐ πρόθυμείται βαδίζειν. Τοῦτο ἴσως αἰνιττεται ὁ Ἡσύχιος, διὰ τῆς ἀπόρου ταύτης λέξεως, Σκαλαθάρβα, ἣν καὶ τύρην καὶ ἀκχιδίαν ἐξηγεῖται.—Στ. 28, Νείλου, κάκειθεν εἰς.] ΗΔ, ΑΤ, Νείλου κειμένη εἰς. Πρὸ ἡμῶν ὁ Κασωδῶν διώρθου, Νείλου, ἐκεῖθεν δ' εἰς.

ΣΕΛΙΑ. 224, στ. 8, Ὀλίγους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀλίγας.—Στ. 9, Ἐρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο ΔΕ ἈΡΑΦΗΝΗ.] Ἰσ. γρ. ΓΑΡ ΑΡΑΦΗΝΗ. Τὴν αἰτίαν γὰρ ἐμφαίνειν βούλεται δι' ἣν οὕτως ἐκαλεῖτο ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγε, καὶ ἦν ὡς ἀληθῶς ἔρημος, ὡσπερ καὶ ἐκαλεῖτο Ἀραβηνή διὰ γὰρ τοῦ Ἀράβ, εἰκὸς εἰς τοὺς διασρέφειν φιλοῦντας τὰ ξενικά ὀνόματα Ἐλλήνας ἐμφῆσαι τὸ τῶν Ἀράβων καὶ τῶν Ἑβραίων Χεράβ, τὸ σημαῖνον τὴν ἔρημον.—Στ. 12, Νεγρῶνων.] Ἐξ ΗΔ (οὐδετέρ. γενικ. ἧς ἢ εὐθεῖα κατωτέρ. τὰ Νέγρانا), ΑΤ, Ἀγρᾶνῶν. ΔΓ, Νεγρᾶνῶν.—Στ. 19, Ἀπολιφθεῖσαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Συλληφθεῖσαν.—Στ. 20, Καὶ κρατήσας.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ συνδίσμου.—Στ. 22, Μαρσναθά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μαρσναθαί.—Στ. 27, Ἐπιβουλήν καταμαθῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπιβουλήν, καὶ καταμαθῶν.—Στ. 29, Εἰς Νέγρانا.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς Ἀνάγρانا. ΔΓ, Εἰς τὰ Νάγρانا.

ΣΕΛΙΑ. 225, στ. 1, Εἰρηνικῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐρήμης. ΔΓ, Εἰρήνης.—Στ. 3, Ἐγρᾶς.] Ἐκ τοῦ βυζαντίου Στεφάνου, ΑΤ, Νεράς. ΔΓ, Ἐγρᾶς.—Στ. 7, Ἰπερθεῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπερθεσις.—Μετά τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μετά γοῦν τῶν.—Ὀνηθῆναι.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀνηθῆναι.—Στ. 13, Ὁ Συλλαῖος. Ἐτίσε δὲ δίκας.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ Συλλαῖος. Ἐτίσε δὲ καὶ δίκας. Ἄλλὰ νῦν ὀψὲ συνήμι τὴν ΔΓ, Ὁ συλλαῖος, ἔτισε δίκας, μόνην εἶναι γνησίαν.—Στ. 14, Ταύτη.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Αὐτῆ.—Στ. 15, Καὶ ἀποτμηθεῖς.] ΔΓ, Διὸ καὶ

ἀπετμήθη.—Στ. 18, Κασσίαν δὲ ἐκ Θάμνων.] ΗΔ, ΑΤ, Κασσίαν δὲ καὶ ἐκ λιμνῶν. ΔΓ (δέχα τοῦ δευτέρου συνδέσμου), Κασσίαν δὲ ἐκ λιμνῶν. Τῇ ἡμέτερά διορθώσει μαρτυρεῖ μὲν ὁ λόγος, μὴ συγχωρῶν τὴν κασσίαν ἐκ λιμνῶν φύεσθαι, μαρτυρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Θεόφραστος (Περίφυτ. 9', 5), Θάμνον εἶναι λέγων αὐτὴν, καὶ οὐ δένδρον.—Στ. 28, Τέκνων· καὶ κατὰ πρεσβυγένειαν βασιλεύουσιν κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Τέκνων κατὰ πρεσβυγένειαν· καὶ βασιλεύουσιν.

ΣΕΛΙΑ. 226, στ. 17, Παρ' αὐτῇ τις εἶη.] Τὸ μὲν ἐξ ΗΔ, τὸ δὲ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρ' αὐτῇ τις εἰσήοι. ΔΓ, Παρ' αὐτῇ τις εἶη.—Στ. 18, Ἐπαγαγόντα.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς μεταφρασαῖς), ΑΤ, Ἀπαγαγόντα.—Στ. 20, Κτήτικοί.] ΔΓ', Κτηματικοί.—Στ. 26, Ὀγκω.] Οἴκω γράφειν (οὐκ ἀπιθάνας) τινὲς παρήνεσαν.

ΣΕΛΙΑ. 227, στ. 1, Καὶ ποτ' ἀντιδιάκονον.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὸ ἀντιδιάκονον.—Στ. 7, Ἀχίτωνες.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Χιτῶνες.—Στ. 10, Ἄλλως τε καὶ τὰ ἐπιχωριάζοντα, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος.] ΗΔ (συνάδουσα ἐκ μέρους τῶ ἀρχαίῳ μεταφραστῇ), ΑΤ, Ἄλλως τε καὶ ἐπιχωριάζειν καθάπερ χρυσὸν καὶ ἄργυρον.—Στ. 12, Πορφυρᾶ.] Ἀποκατίεσσα τὴν πρότεραν γραφὴν (μόνην τὴν βαρείαν τάσιν εἰς περισπωμένην μεταποιήσας), ΑΤ, Πορφυρέα.—Κρόκος τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κρόκος δέ.—Κοσάρια.] Ἐν ταῖς ἀμφιβαλλομέναις τῶν λέξεων κατέταξεν ὁ Σνειδέρος τὸ ὑποχωριστικὸν τοῦτο ὄνομα Κοσάριον, οὐκ οἶδ' ὅθεν λαθὼν, καὶ ἐξηγησάμενος τόπον ἐν ᾧ φύεται κόσος. Ἔοικε μέντοι, εἰ μὴ ἡμάρτηται ἡ γραφὴ (φέρεται γὰρ ἔν τισιν ἀνεγράφοις καὶ Κοσάρια), ὁ Στράβων οὕτως ὀνομάσαι τὰ ριζάρια τοῦ Ἀραβικοῦ Κόσου (ἰδ. Διοσκοριδ. α', 15), ἐτέρου ὄντος τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ πάλοι καὶ νῦν ὀνομαζομένου Κόσου.—Στ. 19, Αἰθίοπας.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, δ', 84.—Στ. 20, Μὲν καὶ περὶ τῶν Σιδονίων.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μὲν.—Εἶτε.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὴν λέξιν.—Στ. 24, Περὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 228, στ. 3 καὶ 8, Ἀρεμβούς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐρεμβούς. Παράβαλε τὰ περὶ τῶν ἔθνων ἐνθάδε λεγόμενα οἷς ἀλλαχῶ (Μέρ. Α, σελ. 53, καὶ Μέρ. Β, σελ. 505) εἴρηκε.—Στ. 8, Ὡσπερ δὲ πιθανῶς ὑπολαμβάνειν ἐστίν... οὕτω καί.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους ὑπολαμβάνειν. Ἄτεροι δὲ διορθοῦν ἐπιβάλλοντο, Ὡσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους ἐνὸς ὑπολαμβάνειν ἐστίν... οὕτω καί, ὀρθώτερον ἴσως. Ἐχεὶ δὲ παρακλήσειν λόγου συνάρτησιν τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 263),

« Ὡσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐσι... καὶ ταῦθ' ὁμοίως ». — Διηρῆσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διηρεῖσθαι. — Στ. 12, Οὐδ' οἱ Ἐρεμνοὺς γράφοντες.] Κράτης ἦν ὁ γράφων Ἐρεμνοὺς καὶ ἐξηγουμένους μέλανας, ὡς φησὶν Εὐστάθιος (σελ. 1485). — Στ. 16, Ἀραμαῖοι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀριμαῖοι. — Ἀριμαίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀραμαίους. — Στ. 18, Δαριήκην.] Δαριαύην χρῆναι γράφειν φασὶ τινες οὐκ ἀπιθάνως. — Στ. 19, Ἀταργάτιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀταργατὴν. — Στ. 20, Ἀθάραν.] Ἀσθάραν γράφειν παλαινοῦσι τινες. — Στ. 24, Μία δ' οὖν καί.] ΔΓ, Μία δὲ καί. — Στ. 26, Πολεμήσοντος.] Ἀποκατέγησα τὴν πρότεραν γραφὴν, ΑΤ, Πολεμήσοντες.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 229, στ. 8, Λοιπὴ τῆς συμπάσης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λοιπὴ καὶ συμπάσης. — Στ. 10, Ἐννακοσίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐννακισχιλίου.

ΣΕΛΙΔ. 230, στ. 15, Ἀσασόβαν.] ΗΔ (ἵνα συνάδῃ τῇ ἐξῆς, σελ. 281, γραφῆ), ΑΤ, Ἀσοσάβαν. — Στ. 21, ἈΠΟ Ψαμμιτίχου.] ΗΔ, ΑΤ, ἘΠΙ. — Στ. 23, Ἐπαρχούσης καὶ τῶν ἐν Μερῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπακούουσι δὲ τῶ ἐν Μερῶν. Μαρτυρεῖ τῇ διορθώσει οὐ μόνον ἅπερ εἶρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 209), ἀλλὰ καὶ οἱ ἑτέρως διορθοῦν ἐπιχειρήσαντες, τῶ κατὰ τὸν αὐτὸν νοῦν διορθωκέναι. — Στ. 30, Ἀγκώνων.] Ἐξ ΕΔ (συναδούσης τῶ ἀρχαίῳ μεταφρασῆ), ΑΤ, Ἀγγόνων.

ΣΕΛΙΔ. 231, στ. 3, Κανωδικόν.] ΗΔ (ἵνα συνάδῃ τῇ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ γραφῆ), ΑΤ, Κανωπικόν. — Στ. 9, Αὐτῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῶ. — Ἀπολείπων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπολιπών. — Στ. 15, Ἐπ' εὐθείας.] Τὸ ἐμὸν μόνον ἀντίγραφον, ΑΤ, Ἐπὶ εὐθείας. — Στ. 17, Καὶ μὴν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ νῦν. — Στ. 23, Ἀξίως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀξιοχρέως.

ΣΕΛΙΔ. 232, στ. 18, Ἐκάσῳ νομῶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκάσῳ τῶ νομῶ. — Στ. 24, Ἐπιλιπούσης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιλειπούσης. — Στ. 30, Πήχεις τοῦ Νειλομετρίου.] Οὕτως ἔγραφα ΑΤ, Πήχεις τοῦ Νείλου μέτρον. ΔΓ (ἦν ὄφειλον ἵσως προελίσθαι τῆς ἐμῆς διορθώσεως), Πήχεις τοῦ Νείλου μέτρον.

ΣΕΛΙΔ. 233, στ. 24, Κατοικοῦσι.] ΗΔ (συναδούσα τῶ ἀρχαίῳ μεταφρασῆ, habitant), ΑΤ, Κολποῦσι.

ΣΕΛΙΔ. 234, στ. 5, Τσοῦδε.] Ἀποκατέγησα τὴν προτέραν γραφὴν,

ΑΤ, Τόσφ δῆ.—Στ. 13, Ἀναχειομένων.] Προσυπάκουε, Διωρύγων, ἢ δῆλον ἐκ τῶν ἐξῆς (σελ. 239).—Στ. 16, Ὀρών.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀρών.—Στ. 17, Κεiriά ψυχομένη (γρ. ψυχομένη).] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κυρία ψυχομένη, καθάπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι κατὰ δοτικὴν γραφομένου, Κυρία ψυχομένη. Καὶ τοῦ μὲν Κυρία ἢ εἰς τὸ Κεiriά τροπὴ τοῦ Ξυλάνδρου ἐστίν, ὅς και ἀντὶ τοῦ ψυχομένη, δῆλός ἐστι βουλόμενος γράφειν, ἢ ὡς ᾤετο ὁ Κασωδών, Τεταμένη, ἢ μάλλον Ἐκπτυσσομένη, ἢ Ἐκπεπτυγμένη. Ὁ δ' ἀρχαῖος μεταφραστὴς ἠρμήνευσε manu ex pansæ, ὡσπερ ἂν εἰ ἐτέγραπτο, Χεiri ἀνεπτυγμένη, ἢ ἀναπεπταμένη.

ΣΕΛΙΑ. 235, στ. 14., Ὑπομήματα τῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπομήματα τὰ τῆς.—Στ. 15, Δείκνυται.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δείκνυνται.

ΣΕΛΙΑ. 236, στ. 1, Θρασουάλκου.] Οὐ και ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 36) ἐμνημόνευσε.—Στ. 4, Ἀψ δ' εἰς.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσείας, δ', 581.—Στ. 8, Τά γε ἄλλα.] ΗΔ, ΑΤ, Τά τε ἄλλα.—Ταυτά ἐστίν.] ΗΔ, ΑΤ, Ταυτά ἐστίν.—Στ. 11, Ὑπεβαλόμενος.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπεβαλλόμενος.—Στ. 25, Αύάσεις.] Ὡν και ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 169) ἐμνήσθη, και ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 350) μνημονεύσει. Τῆς Ἀράβων εἶκεν εἶναι φωνῆς τοῦνομα· Ὅθ' ἀ γάρ και νῦν καλοῦσιν οἱ Τοῦρκοι τὰς πεδιάδας, οὐς κοινότερον Κάμπους ὀνομάζομεν.—Στ. 29, Ἰπ' αὐτῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπ' αὐτῆ.

ΣΕΛΙΑ. 257, στ. 1, Λέγομεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλέγομεν.—Στ. 13, Τὸ μὲν ἐφ'ον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ μὲν οὖν ἐφ'ον.—Στ. 15, Ἄκρα Λοχιάς.] ΗΔ (συνάδουσα τῆ ἐξῆς, σελ. 241, γραφῆ), ΑΤ, Ἄκρολοχιάς.—Ἀμφισομον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀρτίσομον.—Στ. 22, Ὡς φησιν ἢ ἐπιγραφῆ.] Ἦν ἀπεχώρισα τοῦ κειμένου, ὡς οὐκ ὑπ' αὐτοῦ Στραβῶνος, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως, ἢ τοῦ κεκτημένου τὸ ἀντίγραφον προσεθεῖσαν. Οὕτω δὲ εὔρηται και ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ, ὡς ἀλλοτρία Στραβῶνος, ἔξω τοῦ κειμένου προσγεγραμμένη.

ΣΕΛΙΑ. 238, στ. 4, Τοῦ Φάρου.] Ἀποκατέσῃσα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Τῆς Φάρου.—Στ. 30, Λευκῆ γῆ.] Ἐκ ΔΓ προσέληφα τὴν δευτέραν λέξιν.

ΣΕΛΙΑ. 239, στ. 1, Ἐπιόντος.] Ἰσ.γρ. Ἐπειόντος· ἴσως δὲ και Ἀπιόντος, ἢ Ἀπόντος. Ἀλέξανδρος γάρ, μετὰ τὸ ἐπισησαί τινὰς τῶν φίλων ἐπὶ κατασκευὴν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀπῆρε, κατὰ μὲν τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ιζ', 52), εἰς Συρίαν, κατὰ δὲ τὸν Ἀρριανὸν

(γ', 1-3), εἰς Ἄμμωνος.—Στ. 6, Τῷ μὲν... τῷ δ' ἀπό.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ μὲν... τὸ δ' ἀπό.—Στ. 11, Ταύτη δὲ καὶ τά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταύτη τά.—Στ. 26, Ποιῆσεν.] Ἀποκατέγραψα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ποιῆσαν.

ΣΕΛΙΔ. 240, στ. 7, Μὲν οὖν ὁδοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μὲν ὁδοῖς.—Ἰππηλάτοις καὶ ἄρματηλάτοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰππηλάταις καὶ ἄρματηλάταις.—Στ. 9, Ἄλλας.] Τυπογράφων ἀδελφία οὕτω γέγραπται, ΑΤ, Ἀλλήλας.—Στ. 10, Τεμένη τε κοινά.] ΗΔ, ΑΤ, Τεμένη, τὰ τε κοινά.—Στ. 15, Ἐξ ἐτέρων.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, ρ', 266. Ἐχρήσατο δὲ (Μέρ. Α, σελ. 315) καὶ ἐν τῇ τῆς Ῥώμης περιγραφῇ, καθ' ἕτερον μὲντοι νοῦν.—Στ. 26, Ἐκτρεπόμενον.] Ἰσ.γρ. Ἐκτραπόμενον.—Στ. 27, Διαφθαρεῖς ὑπὸ τῶν Στρατιωτῶν.] Ὁ Περδίκκας ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν. Ἰδ. Διοδώρ. Σικελ. ἠ', 36.

ΣΕΛΙΔ. 241, στ. 1, Ἀπέθανε περιπαρεῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπέθανεν ἐμπεριπαρεῖς.—Στ. 2, Σὺν ΑΥΤῷ δὲ καὶ οἱ Βασιλεῖς.] Οὕτω μὲν ἔχοντες τοῦ χωρίου, ἀναφέρεται ἡ ἀντωνυμία οὐδενὶ σὺν νῶ εἰς τὸν ἀπολωλότα Περδίκκαν· περιαιρουμένου δὲ τοῦ δευτέρου συνδέσμου, εἰς τὸν Πτολεμαῖον, ὅπερ οὐ συνάδει τοῖς ὑφ' ἐτέρων (Διοδώρ. Σικελιωτ. ἠ', 39) ἰσορημένους. Ἰσ.γρ. Οἱ σὺν αὐτῷ δὲ βασιλεῖς, τουτέστιν, ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν οἱ σὺν τῷ Περδίκκᾳ ὄντες βασιλεῖς, Ἀριδαῖός τε (ὁ Φιλίππου παῖς καὶ ἀδελφὸς Ἀλεξάνδρου), καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου, κ. τ. λ.—Στ. 4, Ἀπῆραν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπῆρην.—Στ. 16, Ὀρυκτός.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀνωτέρω, σελ. 238, λεχθεῖσι), ΑΤ, Κρυπτός.

ΣΕΛΙΔ. 242, στ. 1, Ἀποσάσει.] Ἐπιθετὰ τὰ σημειωθέντα εἰς τὸν Ἡρακλείδην τὸν Ποντικὸν (Πρόδρ. Ἑλλήν. Βιβλιοθῆκ. σελ. 361).—Στ. 15, Στοάς ἐν μέσῳ δὲ τὸ τε δικαστήριον.] ΗΔ, ΑΤ, Στοάς ἐν μέσῳ τὸ δὲ (ΔΓ, τὸ τε) δικαστήριον.—Στ. 21, Αἱ παρακείμεναι ἄλλαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἱ παρακείμεναι αἱ ἄλλαι.

ΣΕΛΙΔ. 243, στ. 17, Χοραύλην.] Ἀμείνων ἴσως ἢ ἐν ταῖς Χρησμομαθῆαις (Μέρ. Γ, σελ. 454) γραφῇ, Χοραυλεῖν.—Καὶ ἐπ' αὐτῷ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐπ' αὐτῷ τε.—Στ. 23, Κυβισσάκτην.] Παρὰ τὸ Σάττειν τὰ κύβια ἐξηγούνται τοῦνομα, καὶ συνώνυμον εἶναι τῷ Ταριχέμπορος βούλονται οἱ κριτικαί. Περί δὲ τῶν κυβίων, ἐπιθετὸν τὸν Ξενοκράτους Πίνακα (λεξ. Κύβιον).—Στ. 25, Ἀπεςβραγγάλισεν.] Ἀπίπνυξεν. Ἐπιθετὰ τὰ περὶ τῆς λέξεως σημειωθέντα μοι εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. Ε, σελ. 354).

ΣΕΛΙΑ. 244, στ. 2, Ἀρχέλαος.] Οὐ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 401) ἐμνημόνευσε.—Στ. 16, Πρεσβυτάτην δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρεσβυτάτην τε.—Στ. 17, Τῶν παιδῶν.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 20, Παλαιφάρσαλου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παλαιοφάρσαλου.

ΣΕΛΙΑ. 245, στ. 7, ἰδιολόγος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἴδιος λόγος. ΔΓ, Κύριος λόγος. Ἔστι δὲ ἰδιολόγος (οὕτω κατάχωρισθὲν ἐν τοῖς Λεξικοῖς ὄνομα) ὁ Λογιῆς τῶν ἰδιαζόντων τῷ Καίσαρι πραγμάτων, ἀντιδιασαμένως πρὸς τὸν τῶν δημοσίων ἐπιμελούμενον.—Στ. 17, Κατὰ πόλιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ πόλεις.—Στ. 20, Ἦσαν μὲν οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἦσαν δ' οὖν.

ΣΕΛΙΑ. 246, στ. 3, Καὶ γάρ, εἰ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ γὰρ οἱ.—Στ. 11, Αἰγυπτόνδ'.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, δ', 483.—Στ. 14, Ἵπποκρατήγους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπικρατήγους.

ΣΕΛΙΑ. 247, στ. 16, Παραϊτόνιον.] Ἐκ ΔΓ (ἐνθάδε τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Παραϊτώνιον. Ἔστι δὲ τὸ νῦν ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων κλλούμενον Βαρετοῦν (Baretoun).

ΣΕΛΙΑ. 248, στ. 12, Κωμάζοντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀκμάζοντας.—Στ. 19, Διαρκέισθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Διαχεῖσθαι. Ἔστι δὲ γράφειν καὶ Κεῖσθαι. Ὁ δ' ἀρχαῖος μεταφρασῆς διὰ τοῦ perduret (διαρκεῖν) ἠρμήνευσε τὴν λέξιν. Τὰ ἀρχαῖα Γλωσσάρια, « Διαρκές, durable » καὶ « Διαρκῶ perstino (γρ. persto, ἢ γοῦν pertinere) ». —Στ. 22, ἰσοῦψεις... δεκάποδες.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰσοῦψεις... δέκα πόδες.

ΣΕΛΙΑ. 249, στ. 2, Σκιαζόμενοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συσκιαζόμενοι.—Στ. 14, Αὐτοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, ὄντως. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Οὕτως.—Στ. 21, Καπυρίζειν.] Συνώνυμον τοῦ τρυφᾶν, καθάπερ καὶ οἱ ἀνωτέρω (σελ. 43) Καπυρίζαι τοῖς τρυφηταῖς.

ΣΕΛΙΑ. 250, στ. 12, Ἐσθλά.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας, δ', 228.—Στ. 18, Ἐτέρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐτέρων.—Στ. 19, Ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα ΛΟΓΙΩΝ.] ΔΓ, Ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα ἈΡΕΤΑΛΟΓΙΩΝ... : ἈΡΕΤΟΛΟΓΙΩΝ... : ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΩΝ. Ἀσαφές τὸ χωρίον. Τὸ Λογίων οἱ Λατίνοι μεταφραστικῶς ἠρμήνευσαν (οὐδετέρως) χρησῶν παραπλησια δ' ἐστὶ καὶ ἡ ἑρμηνεία τοῦ Ἰταλοῦ μεταφραστοῦ Alcuni scrivono le cure che vi si fanno, e altri le virtù degli oracoli. Ἴσως μέντοι τὸ μὲν Λογίων ἀρσενικῶς ἐκδεκτικόν, τὴν δὲ γραφὴν οὕτω μεταρροστέον, Ἀρρωστίας, ὁ τῶν ἐνταῦθα λογίων, ἐν ᾗ ὁ, τε νοῦς καὶ ἡ συνάρτησις, Τινὲς τῶν ἐνταῦθα (ἐν

Ἀλεξανδρεία) λογίων ἀνδρῶν συγγράφουσι τὰς θρακείας (τὰς ὑπὸ τοῦ Σαράπιδος θρακτουργουμενάς), ἄλλοι δὲ καὶ τὰς ἀρρώστιας ἰσοροῦσι, καταλίγοντες αὐτῶν τὰ συμπτώματα, τὰς αἰτίας καὶ τὰ λοιπὰ, ἃ τηρεῖν εἰώθασιν ἰατρῶν παῖδες.

ΣΕΛΙΑ. 251, στ. 2, Ἀπὸ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπὸ τοῦ.

ΣΕΛΙΑ. 252, στ. 2, Ἐμπορεῖω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐμπορίω.—Στ. 11, Προϊόντι.] ΗΔ, ΑΤ, Προσιόντι.—Στ. 20, Καὶ τῶν ζῶων.] Ἀποκατέζησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Καὶ ζῶον.—Στ. 22, Μένδητα.] Ἐκ μὴ σωζομένου ποτήματος Πινδάρου· μνημονύει δὲ τοῦ ἔπους καὶ Αἰλικυὸς καὶ ἔτροι.

ΣΕΛΙΑ. 253, στ. 3, Οὐ βασιλείως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ βασιλείως.—Στ. 11, Διὰ δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διὰ δὴ.

ΣΕΛΙΑ. 254, στ. 8, Ἐλαττόνων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλάττων.—Στ. 18, Οἱ δέ... παρὰ πολλοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ δέ... καὶ παρὰ πολλοῖς.

ΣΕΛΙΑ. 255, στ. 10, Τριακοντασάδιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τριάκοντά σαδίων.—Στ. 12, Τετταρακοντασάδιους.] ΗΔ, ΑΤ, Τετταράκοντα σαδίους.—Στ. 20, Πρώτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρώτον.—Στ. 27, Ταύτας τὰς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοσαύτας.

ΣΕΛΙΑ. 256, στ. 21, Διῶρυγές τε.] ΗΔ, ΑΤ, Διῶρυγες δέ.—Στ. 24, Θάλατταν.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὴν λέξιν.

ΣΕΛΙΑ. 257, στ. 1, Ἀρκεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀρκεῖ.

ΣΕΛΙΑ. 258, στ. 8, Νεῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νεῶ.—Στ. 9, Μικρῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μικρόν.—Στ. 11, Κατ' ἀπονευούσας.] ΗΔ, ΑΤ, Κατεπινευούσας. Οὐδ' οἱ Λατίνοι μεταφρασαὶ ὀρθῶς, καίπερ διηρημένως, ad inclinantes, Κατ' ἐπινευούσας. Μόνη ἡ τοῦ Ἰταλοῦ μετάφρασις, con linee che vanno declinando, μαρτυρεῖ τῇ ἡμετέρᾳ διορθώσει.—Στ. 16, Μεγάλους εἶναι, καὶ πολλοὺς, καὶ πολυσίχους τοὺς ζύλους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεγάλων εἶναι, καὶ πολλῶν, καὶ πολυσίχων τῶν ζύλων.—Στ. 17, Οὐδὲν ἔχει χάριεν, οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μᾶλλον.] Φιλόσοφος ἡ περὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν θεαμάτων κρίσις τοῦ Στράβωνος, ᾧ συνάδουσι καὶ πολλοὶ τῶν νεωτέρων, ἐν δὲ τοῖς καὶ ὁ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων Οὐολταῖρος. Καλέσας γὰρ εἰκότως ἀνδρονηπίων παίγνια, des jeux de grands enfans, τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔργα, οὕτως περαίνει, κρίνων αὐτῶν τὴν ὑμνουμένην ἐν ταῖς τέχναις σοφίαν· Quand on m'a voulu faire admirer les restes de ce fameux labyrinthe,

de ces palais, de ces temples, dont on parle avec tant d'emphase, j'ai levé les épaules de pitié; je n'ai vu que des piliers, sans proportion, qui soutenaient de grandes pierres plates; nul goût d'architecture, nulle beauté; du vaste, il est vrai, mais du grossier; et j'ai remarqué que les Egyptiens n'ont jamais eu rien de beau que de la main des Grecs. Alexandrie seule, bâtie par les Grecs, a fait la gloire véritable de l'Egypte, etc. (*Œuvres de Voltaire, tom. V, pag. 1256, de l'édit. de Desoer*). — Στ. 24, Μόνον.] Ἰσ. γρ. Μόνον. — Στ. 28, Ἐκεῖ δ' οὖν.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ μόνου ἀντιγράφου, ΑΤ, Ἐκεῖ οὖν.

ΣΕΛΙΑ. 259, στ. 14, Ἐντεῦθεν δέ... τούτου δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐντεῦθεν δὴ... τούτου δὴ. — Στ. 25, Μέχρι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ μέχρι.

ΣΕΛΙΑ. 260, στ. 1, Ἐνθένδε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐνθάδε. — Στ. 17, Ἐν τῷ δρόμῳ καὶ... ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ καὶ... ἐν τῷ δρόμῳ ταύρων. — Στ. 25, Ἐφ' ὧν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀφ' ὧν.

ΣΕΛΙΑ. 261, στ. 16, Τῶ αὐτῶ.] Ἰσ. γρ. Ἐν τῷ αὐτῶ. — Μείζονι.] ΔΓ, Μείζων. — Στ. 19, Θυσίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θυσίας. — Στ. 20, Πόρρωθεν ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὄρων, καὶ τῶ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πόρρωθεν ἀπὸ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὄρων ὅς τῶ. Ἐξε δ' ὁ νοῦς. Πολὺ μείζονος δαπάνης γέγονεν ἡ τρίτη πυραμῖς ὃ γὰρ λίθος, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπίας ὄρων κομίζεσθαι, καὶ διὰ τὸ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργατος, πλείω καὶ τὴν δαπάνην ἐποίησε. — Στ. 26, Ροδόπιν.] Ἐκ τῆς παρ' Ἡροδότῳ (β', 135) γραφῆς, ΑΤ, Ροδόπη. — Στ. 28, Ἐν ὑπαίθρῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπαίθριος.

ΣΕΛΙΑ. 262, στ. 1, Κορυφήν.] ΔΓ, Κορυφή. — Στ. 11, Ἐπιτρέχει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑποτρέχει. — Στ. 14, Πωρίας.] Ἀποκατέψησα τὴν προτέρην γραφήν, ΑΤ, Πωρίας. — Στ. 19, Ἐν ὄψει.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν ὕψει. — Ὅν πέραν ἐν τῇ.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Ὅπερ ἐν τῇ. Ἡ συνάρτησις τοῦ ὅλου χωρίου, Καλεῖται τι Τρωικὸν ὄρος, ἱκανῶς πετρώδες, ὃν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες, καὶ ἐν ὄψει ταῖς Πυραμίσειν, τουτέστιν ἀφ' οὐπερ εἰσὶν αὐτάς θεάσασθαι, ὡσπερ καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτό. Τὸ δὲ τῶν Πυραμίδων ὄνομα οὐχ ἑλληνικόν, ὡς ὑπέλαθον οἱ γραμματικοὶ, ἀλλ' αἰγυπτιακόν, ὑπ' ἄλλων

ἄλλως ἰτυμολογούμενον· περὶ οὗ ἐπιθι τὰ διὰ μακρῶν ἐκτεθειμένα παρά τῷ ἱαβλονσκιῷ (Iablonsk. *Opuscul. tom. I, pag. 219-225*). — Στ. 26, Κόμμι.] Τὸ ἐν τῇ συνήθεια Κομμίδι. Καὶ τοῦτο αἰγυπτιακὸν ὄνομα, σημαῖνον ὡς φησιν ὁ ἱαβλόνσκιος, Σταλαγμὸν, ἢ Ὀπὸν πεπηγότα. Ἔστι δ' ὅπερ οἱ Γάλλοι, *Gomme Arabique*, Ἀραβικὸν κόμμι ὀνομάζουσι. Τὸ δὲ φέρον δένδρον Ἀκακίαν καλοῦσι, καὶ ταύτην δεττήν, τὴν μὲν, Αἰγυπτιακὴν Ἀκακίαν, *Acacie d'Egypte*, ἣν ὁ Διοσκορίδης (ἀ, 153) Ἀκακίαν ἀπλῶς καλεῖ, τὴν δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ πρὸς τῷ ποταμῷ Σενεγάλῳ φυομένην, Ἀκακίαν Σενεγάλειον, *Acacie du Sénégal*.

ΣΕΛΙΑ. 263, στ. 20, Καὶ ταῦθ'.] Ἐκ ΔΓ προσίληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 28, Σφαιρούμενων περὶ τοῦτο, τὸ μὲν.] Τὸ μὲν ἐξ ΕΔ, τὸ δ' ἐκ ΔΓ, Σφαιρούμενον περὶ τοῦτο· καὶ τὸ μὲν.

ΣΕΛΙΑ. 264, στ. 4, Ποικιλτριά τις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποικιλοτέρα τις. — Στ. 25, Ἐν τῇ γῆ. Κατ' αὐτὴν τε τοσαῦται διαφοραὶ... τῶν ἄλλων. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν τῇ γῆ, καθ' αὐτὴν τοσαῦται διαφοραὶ κ. τ. λ. Ἴσως ἔδει γράφειν καὶ ζίζειν ὅλον τὸ χωρίον, « Ἐν τῇ γῆ. Καὶ καθάπερ ἐν αὐτῇ τοσαῦται διαφοραὶ (ἡ μὲν » γὰρ εὐθρυπτος, ἡ δὲ σερεὰ καὶ πετρώδης, καὶ σιδηρίτις, καὶ οὐ » τως ἐπὶ τῶν ἄλλων), ὁμοίως καὶ ἐπί ».

ΣΕΛΙΑ. 265, στ. 9, Ἀποδοῦσα... ἔχειν... καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρυξ.] Ἡ τὸ ἀπαρέμφατον τρεπτέον εἰς τὸ ὀριστικόν, ἔχει, ἢ γραπτέον, Ἀποδοῦσαν... ἔχειν... καὶ αὐτὴν καὶ τὴν διώρυγα. — Στ. 16, Ἔστι δὲ τά.] ΗΔ, ΑΤ, Ἔστι δὲ τῷ. ΔΓ, Ἔστι δὲ τό. — Στ. 17, Εἰς τὴν διώρυγα παρελθόντι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς διώρυγα παρελθόντι. Ἡ συνάρτησις, Παρελθόντι δὲ τὰ κατὰ τὸν πρῶτον εἰσπλουὶν τὸν εἰς τὴν διώρυγα, ἔστι ἐπίπεδόν τι κ. τ. λ. — Στ. 19, Βασιλείων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βασιλείων. — Στ. 22, Μακροῦ... ἔχοντος.] ΗΔ, Μικροῦ... ἔχοντες.

ΣΕΛΙΑ. 266, στ. 8, Ἐπεχούσης.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς μεταφρασταῖς), ΑΤ, Ἀπεχούσης. — Στ. 9, Ἰσμάνδης...] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς ἔξῃς, σελ. 268, γραφῇ), ΑΤ, Ἰμάνδης. Ἰπὸ δὲ τοῦ τῶν Χρησομαθεῶν συγγραφείως (Μέρ. Γ, σελ. 455) ὀνομάζεται Μαίνδης. — Στ. 11, Πάντας ἀρισίνδην.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πάντας ἀρισον δ' ἦν. — Στ. 12, Ἰερέων καὶ ἱερείων.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφραστῇ, *Sacris viris et mulieribus*), ΑΤ, Ἰερώων καὶ ἱερείων. — Καὶ θεοδοσίας.] Ἡ περιαιρετέον τοῦ χωρίου ἄς ἀσερισκόις

διεληφα δύο ταύτας λέξεις, ἡ γραπτέον, Καὶ Θεοδικίας.—Στ. 19, Σούχος.] Γραπτέον εἶναι Σούχης (αιγυπτιακώτερον δηλονότι), διατείνονται τινες. Τὸ δὲ τοῦ ὀνόματος ἔτυμον ἀγνοεῖν φησὶν ὁ Ἰαβλόνσκιος (Iablonsk., *Opicul. tom. I, pag. 326*). Ἐτεροι δὲ κολυμβητὴν ἐξηγήσαντο, καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ἔοικε δ' οὖν, εἰδὸς τι κροκοδείλου σημαίνειν ἐξαίρετον, καὶ οὐχ ἀπλῶς τοὺς κροκοδείλους, οὐς Χάμψας καλεῖσθαι παρ' Αἰγυπτίους φησὶν Ἡρόδοτος (β', 69), προστιθεὶς, ὅτι καὶ Ἴωνες ἦσαν οἱ μετονομάσαντες Κροκοδείλους, εἰκάσαντες αὐτῶν τὸ εἶδος τοῖς παρὰ σφίσι κροκοδείλοις, τούτεσι ταῖς Σαύραις, ἅς νῦν, Σαμιαμίδια καλοῦμεν.—Στ. 26, Κατήρασε.] Ὑποπτος ἔδοξε τῷ Κασσωθῶνι ἡ λέξις, ἣν ἀμαθῶς πᾶν ὁ τὰς Χρησομαθείας (Μέρ. Γ, σελ. 455) συντεταχῶς διὰ τοῦ Κατέπιεν ἐξηγήσατο. Ἔστι γὰρ μᾶλλον, Κατέχεσε, ἐπειδὴ ἀναφέρεται εἰς τὸν ἱερέα, καὶ οὐκ εἰς τὸν κροκοδείλου. Δηλοῖ δὲ καὶ ἡ σημειωθεῖσα παρὰ τῷ Ἰαβλονσιῷ (σελ. 325) ΔΓ, Ἐνέχεσε· ἥτις ἐξηγήσις μᾶλλον ἢ διάφορος γραφῆ ἐστὶ τοῦ Κατήρασε.

ΣΕΛΙΑ. 267, στ. 10, Ἐν αὐτῷ.] Ἐκ ΔΓ προσέληφα τὴν πρόθεσιν.

ΣΕΛΙΑ. 268, στ. 1, Λάτον δὲ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λάτον δὲ τόν.—Λύκον δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λύκον τε.—Στ. 19, Κατὰ κμφθεισῶν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ (συνδέτου) Κατακαμφθεισῶν.—Στ. 26, Ἰσμάνδης.] Οὐ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 266) ἐμνημόνευσε. Παρὰ δὲ τῷ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (α', 47) καλεῖται Ὀσυμανδύας. Κεὶ φησὶν οὐ τὸν Μήμονα, ἀλλὰ τὸν τοῦ Μήμονος κολοσσόν, τὸν ψοφοῦντα, περὶ οὗ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 272) ὁ Στράβων, Ἰσμάνδην κεκλησθαι. Οὐσμανδὶ γὰρ λέγεται τῇ Αἰγυπτίων γλώσσῃ ὁ φωνήεις, ἢ ἔμφωνος.

ΣΕΛΙΑ. 269, στ. 14, Διοσημίων.] ΗΔ, ΑΤ, Διοσημείων.—Στ. 18, Δέ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δ' ὅ,τι.—Στ. 19, Ἀνελεθῆν ἐπί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνελεθῆν τε ἐπί.—Στ. 21, Εμπισόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιπεσόντων.—Στ. 22, Ἀπὸ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰπὸ τοῦ.—Στ. 25, Γὰρ δὴ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γὰρ δέ.

ΣΕΛΙΑ. 270, στ. 3, Ἡ, καί.] Ἐκ τῆς ἱλιόδος, α', 528.—Στ. 4, Ὑποκριναμένου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑποκρινομένου.—Στ. 10, Κομισαίεν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κομισθίντες.—Στ. 24, Ἀνθρωπίω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνθρωπίω.

ΣΕΛΙΑ. 271, στ. 5, Ὡς τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς καὶ τοῖς.—Στ. 12, Ἐστὶν ἰσθμός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐστὶν ὁ ἰσθμός.—Στ. 23, Τὸ ναύσαθμον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν ναύσαθμον.—Στ. 28, Καί

καθάπερ.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ (ἀσυνδέτου), Καθάπερ.

ΣΕΛΙΑ. 272, στ. 5, Τῶν Ἀράβων ὀρυκτόντων βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.] Ἐκ ΔΓ ἡ τάξις, ΑΤ, Καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν, τῶν Ἀράβων ὀρυκτόντων βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους. — Στ. 9 καὶ 12, Αἰθ' ἑκατόμυλοι κ. τ. λ. Οὐδ' ὅσα Θήβας κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 381-384, ὅθεν διώρθωκα καὶ τὴν γραφὴν. — Στ. 15, Δ' ἴχνη δείκνυται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δείκνυται δ' ἴχνη. — Στ. 18, Μέρους μὲν τι... μέρος δέ τι.] ΗΔ, ΑΤ, Μέρους δέ τι... μέρος δ' ἐστὶ.

ΣΕΛΙΑ. 273, στ. 22, Ἄνδρα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄνδρας.

ΣΕΛΙΑ. 274, στ. 14, Εἰδείων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰδοίεν. — Στ. 15, Καὶ μέτρων.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τῶν ἡμερῶν. — Στ. 21, Τροπὰς διότι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τροπὰς, καὶ διότι.

ΣΕΛΙΑ. 275, στ. 18, Κάκειθεν... καὶ πρότερον.] Ὁ νοῦς, Καὶ ἐκείθεν κομισθῆναι κατ' ἀρχὰς, καὶ διατελεῖν κομιζόμενον, ἐπειδὴν ἐκλίπη.

ΣΕΛΙΑ. 276, στ. 8, Ἄγεννοῦς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄγεννοῦς. — Στ. 13, Πρὸς τῷ ἄλλῳ.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸ ἄρθρον. — Στ. 14, Οὐ πολὺ κρείττονα.] Ἡ περιαιρετέον τὴν ἄρνησιν, ἧ, ὡς ἐδοξέτισι τῶν κριτικῶν, γραπτέον, Οὐ πολὺ χεῖρονα.

ΣΕΛΙΑ. 277, στ. 14, Παρσκευασμένοι.] ΔΓ, Παρσκευασμένην (πρὸς τὸ χῶραν). — Στ. 21, Οὐτ' αὐτοὶ γὰρ εἰσιν Αἰγύπτιοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔτε γὰρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ οἱ Αἰγύπτιοι.

ΣΕΛΙΑ. 278, στ. 6, Ἐπεὶ δὲ δέ.] Γράφε, Ἐπειδὴ δὲ, καθάπερ σσημείωται ἐν τοῖς τυπογραφικοῖς ἀμαρτήμασι. — Στ. 8, Ἐπῆλθον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπελθόντες. — Στ. 11, Ἀφνίδιον.] ΔΓ, Αἰφνίδιον. — Στ. 14, Ψέλχην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ψέλχην. — Στ. 28, Τὸν ἕτερον τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸ δεύτερον ἄρθρον. — Τούτους τε δὴ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούτους δὲ δὴ.

ΣΕΛΙΑ. 279, στ. 2 καὶ 5, Ψέλχην... Ψέλχιος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ψέλχην... Ψέλχης. — Στ. 9, Αὐτή.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Αὐτη. — Στ. 18, Τούς δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸν δεύτερον σύνδεσμον. — Στ. 22, Ἐκέλευσεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δ' ἐκέλευσεν. — Στ. 27, Καὶ τοὺς φόρους, οὐς ἐπέστησε.] Ἐντεῦθεν δὴλον, ὅτι καὶ τῆς ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 269, στ. 20)

γραφεῖς,

γραφῆς, Ἐπισήσαντες φόρον, προαιρετίον ἢ ἐξ ἐτέρων ἀντιγράφων ἐσημειωσάμην (σελ. 80) γραφήν, Ἐπιστήσαντες φόρον.

ΣΕΛΙΑ. 280, στ. 8, Τραχεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τραχεῖς.—Μάχιμοι. Τάχα.] Μεταξὺ τῶν δύο τούτων λέξεων φέρουσιν αἱ ἐκδόσεις τρεῖς ἐτέρας ταύτας, ΟΙΚΟΥΝΤΕΣ μικροὶ ὄντες, λεπτούσας ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων καὶ νόθους εἶναι κριθεῖσας. Ἴσως μέντοι ἐγγραπτο πάλαι, Μάχιμοι, ΚΑΪΤΟΙ μικροὶ ὄντες. Τάχα.—Στ. 12, Ποτὸν αὐτοῖς ἐστίν.] ΗΔ, ΑΤ, Ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. ΔΓ, Ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς ἐστίν.—Στ. 13, Ἀντὶ δὲ ἐλαίου, βούτυρον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐστὶ δὲ ἐλαίον καὶ βούτυρον. ΔΓ, Ἐλαίον δὲ βούτυρον. Παραπλησίως ἀνωτέρω (σελ. 224) τὴν Ἀράβων χώραν τινῶν, βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, παρέχειν εἴρηκε, καὶ ἀλλαχθῆ (Μέρ. Α, σελ. 202), περὶ τῶν ὀρείων ἰθῆρων, ὅτι Ἀντ' ἐλαίου βουτύρω χρῶνται.—Στ. 19, Μερὸς, πόλις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μερὸς πόλις.

ΣΕΛΙΑ. 281, στ. 9, Τοίχων ἐκ πλίνθων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοίχων ἢ πλίνθων.—Στ. 25, Οἱ καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ καί.

ΣΕΛΙΑ. 282, στ. 2, Ἀπάντων σωτήρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπάντων μὲν σωτήρας.—Στ. 10, Κεραμείας.] Ἰσ.γρ. Κεραμείας.

ΣΕΛΙΑ. 283, στ. 7, Κεσρεύς ὀσρακίων, ΔΙΑΥΧΝΟΣ, φύσα, βούς, κοχλίας κ. τ. λ.] ΔΓ, ΔΙΑΥΧΝΟΣ. Τὸ Ὄσρακίων οὐκ ἔστιν ὀνομαστικὴ ἀρσενικοῦ ὀνόματος (Ἰδ. τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ἔκδοσιν τοῦ Στεφανίου Θησαυροῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, vol. I, pag. CCCXCVI), ἀλλὰ γενικὴ πληθυντικὴ οὐδετέρου ὀνόματος τοῦ, Ὀστράκιον, ὅπερ ἴσον δύνασθαι τῷ Ὀστρακόδερμον ἐσημειωσάμεθα ἀνωτέρω (σελ. 63)· καὶ μαρτυρεῖ τούτῳ καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς ἐκ testaceis ἐρμηνεύσας. Τὴ δὲ τοὺς σοφοὺς ἐκδότας ἀπατήσαν ἐστίν, οἶμαι, ἢ σύγχυσις τοῦ χωρίου· ὧν γὰρ ὁ Στράβων βούλεται καταλέγειν ὀσρακίων οἱ κοχλίας μόνον ἀληθῶς ἂν ὀσράκια λίγοιτο· τῶν λοιπῶν δὲ ἢ μὲν φύσα καὶ ὁ βούς ὁμολογουμένως τοῦ τῶν κυρίως λεγομένων ἰχθύων γένους εἰσὶ, καὶ οὐ τῶν ὀσρακίων· τοῦ αὐτοῦ δὲ γένους ἂν εἴη καὶ ὁ ὑφ' οὐδενὸς ἐτέρου μνημονεύμενος Δίλυχνος, εἰ τρέποιο εἰς τὸ Λύχνος, ἢ Δίχνος, περὶ οὗ ἐπιτιτὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὸν Ξενοκράτην (σελ. 69). Ἐστίν οὖν ἐπανορθοῦσθαι τὸ προκείμενον χωρίον τῇ μετατοπίσει τοῦ τὴν ἀπορίαν παρεχομένου ὀνόματος, γράφοντας οὕτως· «Κεσρεύς, λύχνος [ἢ

» λίχνος], φύσα, βούς ὄσρακιών δὲ, κοχλίαι κ. τ. λ. — Στ. 12, εἰς καὶ Νικάνδρος.] Ἐν τοῖς Θηριακοῖς (168),

Τῆς ἤτοι μῆκος μὲν, ὃ κύντατον ἔτρεφεν αἶα,
Ὀργυῆ μετρητόν.

— Στ. 13, Ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος.] Ἀκμπομπά (Achbobba) τοῦτόν φασι καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν νῦν Αἰγυπτίων. — Στ. 14, Ὁ αἴλουρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ αἴλουρος. — Στ. 26, Στίαρ.] ΔΓ (ἑλληνοκωτέρα) Σταίς. Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι εἰς τὸν Ἡλιόδορον (Μέρ. Β, σελ. 218). — Στ. 27, Κάκις.] Τούς αὐτοὺς ὑποπτεύουσι τινες εἶναι καὶ τοὺς παρ' Ἡροδότῃ (β', 77) Κυλλήσις καλουμένους ἄρτους ἐξ ὕλῳραν ἰσκευασμένους. Ἴσως μέντοι οὐχ ἕτεροὶ εἰσι τῶν παρὰ τῷ Θεοφράστῳ (Περὶ φυτ. β', 8) ἄρτων, οὗς ἐκεῖνος ἐκ τινος φοινίκων γένους φησὶ γίνεσθαι. « Ἄλλο δὲ τι γένος [φοινίκων] ἐστὶν, ὃ φασὶ » γενέσθαι (γρ. γίνεσθαι) πλείον περι τὴν Λιβυοσίαν, ὃ καλοῦσι » Κύκας... ποιούσι δὲ καὶ ἄρτους ἐξ αὐτῶν ». ἔνθα οἱ κρητικοὶ διατείνονται γραπτέον εἶναι Κοίκας, ἢ γοῦν Κοίκας. Ἴσως οὖν καὶ ὁ Στράβων ἔγραψε Κοίκες, ἐτέρως κλίνας τούνομα. — Στ. 28, Κίκι.] Ὁ τοῖς Ἕλλησι Κρότων καλούμενος, τοῖς δὲ νεωτέροις φυτολόγοις ricin, καὶ palma Christi. Τὸ δ' ὄνομα τῆς Αἰγυπτίων ἐστὶ φωνῆς, ταῦτο σημαῖον καὶ τὸ τοῖς Ἑβραίοις קיקי קיקי Κικαῖον καλούμενον. ὅπερ οἱ Ἑβδομήκοντα (ἰων. δ', 7-11) Κολοκύνην οὐκ ὀρθῶς ἠρμήνευσαν.

ΣΕΛΙΑ. 284, στ. 1, Ἐλαιον κ. τ. λ.] Παρ' ἡμῖν δὲ νῦν τῷ ἐλαίῳ τοῦ κρότωνος ἰατρῶν καὶθερῶν χρῶνται εἰς κωλικῶν τινων ὀδονῶν θεραπεῖαν. Ποιῆ δὲ καὶ εἰς τὴν ἐν τοῖς νηπίοις γεννωμένην ἑλμινθα, τὴν καλουμένην πλατείαν. — Στ. 3, Κόκκινα.] Κοίκινα, γράφειν δεῖν ὑπέλαβεν ὁ Κασωδῶν, ὀρμηθεὶς ἐξ Ἠσυχίου (λέξ. Κόικες ἢ Κοίκες). Ὁ δὲ Σαλμάσιος (Plin. Exercit., pag. 574) πιθανώτερον, Κούκινα, παρὰ τὸ παρὰ τῷ Θεοφράστῳ (Περὶ φυτ. δ', 2) Κοῦκι, φυτὸν αἰγύπτιον οὕτω καλούμενον. — Στ. 5, Ζύθος.] Καὶ τοῦτο τῆς Αἰγυπτίων φωνῆς. — Στ. 21, Ἀθρόων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀθρόων.

ΣΕΛΙΑ. 285, στ. 19, Ὀρθάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀρθάν. — Στ. 22, Κατὰ τήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατ' αὐτὴν τήν. — Στ. 25, Μέγισον πλάτος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέγισον ἄν πλάτος. — Στ. 30, Τοῦτ' οὖν αὐτό.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ γοῦν αὐτό.

ΣΕΛΙΑ. 286, στ. 15, Δίγγα... Δίξον.] Ἐρεῖ περὶ τούτων αὐθις μετ' ὀλίγα (σελ. 291).

ΣΕΛΙΔ. 287, στ. 2, Όφελα.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Όφρούα. Ἐστι δὲ ὁ Όφέλας, ἢ μᾶλλον Όφέλλας (καθὰ φέρουσι τὰ τοῦ Κασωδώνος ἀντίγραφα) κύριον ὄνομα. Ὁ αὐτὸς ἴσως καὶ ὁ τοῦ Κυρηναίου τὴν ἑλευθερίαν ἀφελόμενος (Διοδώρ. Σικελιώτ. σή, 21, καὶ κ', 40), ὃν ὁ Πλούταρχος (Δημητρ. § 14) Όφέλιταν ὀνομάζει.—Στ. 6, Πηροῦν.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Πληροῦν.—Στ. 10, Ἐν ΜΕΝ δὴ τε τῶν... τοῦτο.] ΔΓ, ΔΕ. ἴσως ἐγγράπτο, Ἐν τε δὴ τῶν... τοῦτο.—Στ. 25, Βραγ-
χία.] Ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 460) γράφεται Βρογχια.

ΣΕΛΙΔ. 288, στ. 1, Προσαποδιδοῦσα.] ΗΔ, ΑΤ, Πως ἀπο-
διδοῦσα.—Στ. 2, Πᾶσα καί.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Πᾶσα δὲ καί.—
Λάχανον ἄρον.] ΗΔ, ΑΤ, Λάχανον νεαρόν. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον,
Λάχαν ὃν νεαρόν.—Δρακόντιον.] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Δρακόντειον.
Καὶ περὶ μὲν τοῦ Δρακοντίου λέγει ὁ Διοσκορίδης (β', 196) «Λα-
» χανύεται δὲ ἡ ρίζα καὶ πρὸς τὴν ἐν ὑγείᾳ χρῆσιν, ἐφθῆ τε καὶ
» ὠμῇ ἐσθιομένη. Οἱ δὲ ἐν ταῖς Γυμνήτῃσι νήσοις, καλουμέναις δὲ
» Καλληρίαις (γρ. Βαλαρίαις), ἐφθῆν τὴν ρίζαν μιγνύντες μέλιτι
» πολλῶ, ἐν τοῖς συνδείπνοις ἀντὶ πλακούντων παρατιθέασιν. » Περί
» δὲ τοῦ Ἄρου (β', 197), «Ἄρον, τὸ καλούμενον παρὰ Σύροις Λούφα,
» φύλλα ἀνίησιν ὅμοια τοῖς τοῦ Δρακοντίου... ρίζα λευκὴ πρὸς τὴν
» τοῦ Δρακοντίου, ἥτις καὶ ἐσθίζεται ἐψομένη, ἥττον οὔσα θριμεία.
» Ταριχέυεται δὲ τὰ φύλλα εἰς βρώσων, καὶ ξηρανθέντα ἐψόμενα
» ἐσθίζεται. » Εἴη δ' ἂν τὸ μὲν Ἄρον τοῦτο τὸ ὑπὸ τοῦ Λιναίου
καλούμενον *Arum esculentum* (Ἄρον βρώσιμον), Γαλλισί Gouet
esculent. Τὸ δὲ Δρακόντιον οὕτως ἑμπερές ἐστὶ τῷ Ἄρῳ, ὥστε καὶ τὸ
αὐτὸ ὑπειληθῆαι ἐκείνῳ ὑπό τινων. ἴσως, φασίν, ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ
Λιναίου καλούμενον *Arum Dracunculus*.—Στ. 3, Σταφυλίων.]
Ταῦτα ὁ Ἀθήναιος (σελ. 371) περὶ τοῦ Σταφυλίνου «Τὸν δὲ Στα-
» φυλῖνον Διοκλῆς, ἐν πρώτῳ Ἔγεινῶν, Ἄσταφυλῖνον κλεῖ. Τὸ
» δὲ Καρωτὸν καλούμενον (μέγας δ' ἐστὶ καὶ εὐκυξῆς σταφυλῖνος) εὐ-
» χυλότερόν ἐστι τοῦ σταφυλίνου κ. τ. λ.» Ἡ τοίνυν αὐτὸ τὸ Καρωτὸν
(Γαλλ. Carotte) ἐστὶν ὁ παρὰ τῷ Στράβωνι Σταφυλῖνος, ὅπερ ὁ Θεό-
φραστος Δαῦκον, καθάπερ ἢ παρ' ἡμῖν συνηθεῖα Δαυκίον, ὀνομάζει,
ἢ τι τούτῳ παραπλήσιον, τὸ καλούμενον ἴσως τοῖς Γάλλοις, Panais.
Σημειῶσαι δὲ, ὅτι καὶ Δαυκίον αὐτὸ διὰ τοῦ λ̄ καλοῦσιν ἐνιαχοῦ οἱ
ἡμέτεροι, κατὰ διάλεκτον, καθάπερ καὶ Λάφνην ἐκάλοῦν τὴν Δάφνην
οἱ ἐν Πιέρῃ Ἕλληνες, ὡς φησὶν Ησύχιος.—Ἴππομαράδου.] Ἐστὶν
ἴσως τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀγριομαράδου.—Σκολύμων.] Ὁ Σκόλυμος

(Γαλλ. Cardon) καλεῖται νῦν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ἐν μὲν τῇ Κρήτῃ Ἀσκόλυμβρος, ἐν δὲ τῇ Λήμνῳ Σχομβρόβολος, ὡς φησιν ὁ κατὰ τοὺς τόπους γεγόμενος Βελόνιος (Belon, *Observat. de plusieurs singularités*, etc. pag. 43 et 59).—Δωδεκαπήχεις.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου μόνου, ΑΤ (διαλελυμένου) Δώδεκα πήχεις.—Στ. 7, Γαλάς.] ΗΔ, ΑΤ, Γάλας. Γαλῆ δὲ ἐστὶν ἢ ἐν τῇ συνήθειᾳ Γαλίτσα, ἢ Νυφίτσα.—Στ. 13, Μασόν γελᾶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μασόν καὶ γελᾶν.—Στ. 14, Τοὺς δὲ κηλήτας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ κηλήτας. Κηλήται δ' εἰσὶν οἱ κήλην ἔχοντες, οὓς ἢ συνήθεια Σπασμένους καλεῖ.—Στ. 18, Ὑψικράτης.] Οὕτως ἐτόλμησα γράψαι, ΑΤ, Ἰψικράτης. Ἰψικράτης μὲν γὰρ οὐδεὶς ἰσορικός μνημονεύεται· Ὑψικράτους δὲ ἐνὸς μὲν ἐμνημόνευσε δις ἤδη ὁ Στράβων (Μέρ. Β, σελ. 32 καὶ 320) εἴ γε εἷς, ἀλλὰ μὴ δύο μᾶλλον εἴη· ἐτέρου δὲ ὁ Τατιανὸς (παρὰ Οἰουσίῳ, *De Historic. Græc.*, pag. 379), συγγραφῆώς Φοινικικῶν.—Στ. 22, Οἷς γε.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡς. Ἕτεροι παρήνουν γράφειν, Οἷς τε.

ΣΕΔΙΑ. 289, στ. 2, Χωρεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χωροῦν.—Στ. 5, Ὑπερκείμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑποκείμενον.—Στ. 12, Καὶ τὸ ὄρος.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληθα τὸν σύνδεσμον.—Κώτεων.] ΗΔ (ὧδε τε καὶ ἐν τοῖς ἐχομένοις, συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 286, γραφῆ), ΑΤ, Κωταίων.—Στ. 13, Μῆκος δὲ ἀπό.] Γράφε, Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ, καθὰ φέρεται παρ' ἅπασι.—Στ. 18, Ἐξακισχιλίου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐξακισχιλίων.

ΣΕΑΙΑ. 290, στ. 3, Σχεδὸν δὲ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δὲ τοι.—Στ. 4, Μασσαίσυλοι.] Ἰσ.γρ. Μασσαισύλιοι.—Στ. 7, Ξύλινα.] Τὰ ἐν τῇ συνήθειᾳ βαμβάκινα, ἢ βαμβακερά· τὴν δὲ δύναμιν τοῦ ὀνόματος ἐδίδαξεν ὁ Πλίνιος (χιζ, ι) περὶ τοῦ βαμβακίου τὸν λόγον ποιούμενος, quem aliqui gossipium vocant, plures Xylon, et ideo lina inde facta Xylina.—Στ. 8, Πλατύλογχα.] Ἰσ.γρ. Πλατεῖα λόγχη.

ΣΕΑΙΑ. 291, στ. 8, Περὶ τοὺς τόπους.] Γράφε, Περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, καθὰ παρὰ πᾶσι φέρεται.—Στ. 21, Ἐπειδὴν δέ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον.—Ἰκετήριον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰκετήριον.—Στ. 25, Τρητόν.] Ἐξ ΕΔ προσεῖληθα τὴν λέξιν.—Στ. 26, Μασσαισυλίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μασσαισύλων.—Μασσυλιαίων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μασυλιβίων.

ΣΕΑΙΑ. 292, στ. 9, Σίγαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σίγα.—Στ. 11, Ἐσθ' ὄτε.] Ἰσ.γρ. Ἐσθ' ὀπη.—Στ. 12, Τὰ δ' ἐκεί.] Τὰ περὶ τὰς

Σύρτις. — Στ. 15, Ἀληθής.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀληθῆ. — Φήσας.] ΔΓ, Ἐφη. — Στ. 16, Πολλοὺς γὰρ Ἀρτεμίδωρος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Αὐτοὺς γὰρ οὐς Ἀρτεμίδωρος. — Στ. 20, Φασί.] Ἰσ.γρ. Φησί. — Στ. 20, Λοιμικά.] Προσυπακουομένου τοῦ Πάδη, ἢ Νοσήματα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ Θανατικὸν ἑλλειπτικῶς ὀνομάζομεν τῶν νοσημάτων τὸ λοιμικώτατον.

ΣΕΛΙΑ. 293, στ. 2, Οὐδ' ἔνεσι.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδ' ἐν ἐσι. — Στ. 5, Οἶα.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου μόνου, ΑΤ, Οἶα. — Στ. 10, Ξηρά λέγειν.] Ἰσ.γρ. Ξηρά τε εἶναι. — Στ. 17, Χαλκωρυχία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χαλκωρυχία. — Στ. 19, Ἐπτασπονδύλων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπτὰ σπονδύλων. — Στ. 21, Παρωρίω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρωρίω. — Φασί.] Ἰσ.γρ. Φησι. — Τοὺς Λυχνίτας καὶ Καρχηδονίους.] Γραπτέον, οἶμαι, Τοὺς Λυχνίτας, τοὺς καὶ Καρχηδονίους.] Ὁ δὲ Λυχνίτης, ἢ Καρχηδόνιος οὗτος λίθος, ἐστὶν ὃν οἱ Γάλλοι Grenat, καλοῦσι, διὰ τινὰ πρὸς τοὺς τῆς ροιᾶς (grenade) κόκκους ἐμφέρειν τῆς χροῆς. Καὶ Λυχνίτης μὲν ὠνόμαζο διὰ τὸ φαεινὸν, Καρχηδόνιος δὲ, καίπερ ἐν τῇ τῶν Γαραμάντων γῆ φυόμενος, ὡς ἐρεῖ Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 300), διότι εἰς Καρχηδόνα ἐκομίζετο, καλεῖσθαι ἐξηγετο εἰς τοὺς λοιποὺς τόπους. Θεόφραστος δὲ τῷ γενικῷ τῶν ἀνδράκων ὀνόματι καλεῖ αὐτὸν (Περὶ λίθ.), διότι πρὸς τὸν ἥλιον τιθέμενος, φησιν, ἀνδρακος καιομένου ποιεῖ χροῶν' καὶ ἄγεσθαι λέγει οὐ μόνον ἐκ Καρχηδόνας, ἀλλὰ καὶ ἐκ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ, ὅπερ οὐκ οἶδ' εἰ ὀρθῶς εἰς τὸ ΜΑΣΣΥΛΙΑΣ (Λιβυκῆς χώρας), παρήνεσαν τρέπειν. — Στ. 27, Πεντάπηχης.] ΗΔ, ΑΤ, Πενταπήχης.

ΣΕΛΙΑ. 294, στ. 5, Διφθεροῦνται.] Διφθέραις καλύπτονται. — Στ. 22, Ἐπέπλησε.] Ἰσ.γρ. Ἀνέπλησε. — Στ. 28, Ρουσπίνω.] ΗΔ (ἦν καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν παρήνεσαν), ΑΤ, Ρουσπίνω.

ΣΕΛΙΑ. 295, στ. 1, Θάψω.] ΗΔ (Θάψος γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 298, ἢ εὐθεία), ΑΤ, Θαψώ. — Στ. 14, Τῷ Τρητῷ.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀνωτέρω, σελ. 292, γραφῆ), ΑΤ, Τῇ Τρητῷ. — Στ. 18, Ἐν τῷ αὐτῷ.] Ἰσ.γρ. Ἐν αὐτῷ τῷ. — Στ. 22, Ἀπὸ Τρητοῦ.] ΔΓ, Ἀπὸ τοῦ Τρητοῦ. — Στ. 23, Οὔτε.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδέ. — Στ. 24, Ὁμολογεῖται δέ.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 25, Καρχηδῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ Καρχηδῶν.

ΣΕΛΙΑ. 296, στ. 5, Ἀσκληπιείον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀσκληπίου. ΔΓ, Ἀσκληπεῖον' τὸ δ' ἐμὸν Ἀντίγραφον, Ἀσκληπίου. — Στ. 8, Ἐχοντε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχοντι. — Στ. 15, Ὅτην.] Ἀποκατέσθηα τὴν προτέρην

γραφὴν, ΑΤ, Ὄσον — Στ. 20, Τὸν πόλεμον.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸν τρόπον. Ἴσως δὲ καὶ, Τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὁ νοῦς, Τοῦτον τὸν χρόνον, ὅτε ἤρξαντο πολεμεῖν, εἶχον πόλεις κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΑ. 297, στ. 10, Μασσανίσσην... Μασσανίσσης.] ΗΔ (ἵνα συνάδῃ τῇ ἀνωτέρω γραφῇ, σελ. 292), ΑΤ, Μασσινίσσην... Μασσινίσσης. — Στ. 13, Καὶ γὰρ δὴ οὗτος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτος. — Στ. 15, Ἴδιον γὰρ τι.] Ἀποκατέστησα τὴν προτιράν γραφὴν, ΑΤ, Ἴδιον γὰρ τοι. — Στ. 18, Ἐργάζεσθαι... ἐπ' ἀλλήλους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐργάσασθαι... ἐπ' ἀλλήλοις. — Ἐτρέποντο.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐτρέποντο. — Στ. 19, Ἀρτίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀφῆκαν. — Στ. 21, Τοῦτον.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτο. — Στ. 24, Τοῖς βίοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν βίον.

ΣΕΛΙΑ. 298, στ. 5, Φασι.] ΗΔ, ΑΤ, Φησι. Οἱ δὲ μεταφραστὰὶ οὐδέτερον τούτων ἠρμήνευσαν. — Στ. 6, Κορσούρας... Διγίμουρος.] Μικρὸν κατωτέρω ἐν τῇ προκειμένῃ σελίδι, καθὰ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 158) Κόσσουραν ὀνομάζει τὴν ἑτέραν τῶν νήσων τῶνδε. Ὁ μῆντοι Ὀρτέλιος ἑτέραν εἶναι βούλεται τὴν Κόρσουραν τῆς Κορσούρας. — Στ. 9, Πόλιν ἐρυμνήν.] ΗΔ, ΑΤ, Πόλιν δ' ἐρυμνήν. Καὶ ὁ Ἄγγλος δ' ἐκδότης παρέλιπε τὸν σύνδεσμον, μὴ δηλώσας τὴν αἰτίαν. — Στ. 10, Τύνις.] Τὸ νῦν Τούνεζι. — Στ. 12, Ἐπ' αὐτήν.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, Ἐπ' αὐτῇ. — Στ. 16, Καρχηδού.] ΗΔ, ΑΤ, Καρχηθονία. — Στ. 17, Κόσσουρα.] Ἴδε τὰ μικρὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα. — Στ. 21, Μελίτη.] Ἡ νῦν Μάλτα καλουμένη. — Στ. 24, Λοπαδοῦσσα.] ΗΔ, ΑΤ, Λοπάδουσα. ΔΓ (προπαροξυτόνως) Λοπάδουσσα. Νῦν δὲ καλεῖται Λαμπεδοῦσα (Lampedusa). — Στ. 25, Ἀρμόδιος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βαλίθωνος, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν ἐπεβάλλοντο. — Θένα.] ΗΔ (ἵνα συνάδῃ τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 295, γραφῇ), ΑΤ, Θαίνα.

ΣΕΛΙΑ. 299, στ. 2, Κερκιννίτις.] Ἴσ. ἐγγράπτο, Κερκιννίς. — Στ. 6, Ἐκατέραν δέ.] Ἐκ ΔΓ προσεληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 11, Λωτόν.] Ἴσ. γρ. Λωτόξ. — Στ. 23, Νεάπολις.] Ἡ νῦν Νάμπελ (Nabel). — Στ. 24, Δίαρμα τὸ ἐπὶ Λοκρῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Δίαρμα τὸ Λοκρῶν. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις (ὀρθώτερον) Δίαρμα ἐπὶ Λοκρῶν.

ΣΕΛΙΑ. 300, στ. 10, Οἱ Καρχηθόνιοι... λίθοι.] Ἴδε τὰ ἀνωτέρω (σελ. 357) σημειωθέντα μοι. — Στ. 23, Πεντακισχιλίων.] Ἐκ ΔΓ

(συναδούσης τῇ ἐν Μίρ. Α, σελ. 159 μετρήσει), ΔΤ, Ἐννακοσίωυ τριάκοντά που.

ΣΕΛΙΑ. 301, στ. 1, Καὶ κατὰ τὰς.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 3, Καθίζειν.] Σώζει ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια τὸ Καθίζειν, ἐπὶ τῶν τενάγσειν ἢ βράχεσι προσισχομένων πλοίων.—Στ. 7, Περιπλων.] Ἰσ.γρ. Παράπλων.—Στ. 12, Εὐφράντας.] Ἰσ.γρ. Εὐφράντα (κατὰ γενικόν).—Στ. 28, Διμίνας οὐ πολλούς, ὙΔΡΕΙΑ ΤΕ σπάνια.] ΗΔ, ΔΤ, ὙΔΡΕΙΑ ΔΕ. Ἡ γραπτόν (δύχα τῆς ἀρνήσεως), Διμίνας πολλούς, ὕδρεϊα δὲ σπάνια.—Στ. 30, Ψευδοπενίας.] ΗΔ, ΔΤ, (ὄξυτόνου), Ψευδοπενίας.

ΣΕΛΙΑ. 302, στ. 3, Αάθων.] Ὁ αὐτὸς καὶ ἐν ἀνωτέρω (σελ. 23) Ἀθηθαῖον ὠνόμασεν ἔνθα καὶ Ἐσπερίτας καλεῖ τοὺς ἐνθάδε Ἐσπερίδας.—Στ. 13, Δ' ἐκκειμένη.] ΗΔ, ΔΤ, Δε κειμένη.—Στ. 18, Ἀπολλωνίας.] Ἰσ.γρ. Ἀπολλωνία, κατὰ φέρεται ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 303 καὶ 304).—Στ. 24, Καλλίερα.] Παρέθετο καὶ ἀνωτέρω τὸν μὲν πρῶτον εἶχον, Μίρ. Β, σελ. 87, τὸν ἕτερον δὲ, σελ. 290.—Στ. 28, Λευκονότω.] Ἔστιν ὁ αὐτὸς τῷ κατὰ πλείω χρήσιν καλουμένῳ Λιβονότω.

ΣΕΛΙΑ. 303, στ. 1, Ηὕξῃθη.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Ηὕξησε.—Στ. 11, Ἡ Βρενικη.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.— Ἀνικερϊαν.] Ἰσ.γρ. Ἀνικερίειον.—Στ. 25, Ὁ δὲ καὶ ταῦτα.] Ὁ Ἐρατοσθένους.

ΣΕΛΙΑ. 304, στ. 6, Ὑδρεΐαι.] Ἰσ.γρ. Ὑδρεΐαι.—Στ. 9, Κώρυκον.] Ἀποκατέγραφα τὴν προτέραν γραφὴν, ΔΤ, Κύκλον. Ἐγραψα δὲ τὴν πρώτην συλλαβὴν διὰ τοῦ ω, κατὰ γέγραπται καὶ ἀλλαχοῦ (Μίρ. Β, σελ. 110).—Στ. 14, Ἀπολείπουσα.] ΗΔ, ΔΤ, Ἀπολιπούσα.—Στ. 17, Τετραπυργία.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Τετρακύργια· αἱ πρότεροι ἐκδόσεις, Τετραπύργιον.—Ἡδη.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὴν λέξιν.—Στ. 18, Καταβαθμός.] ΗΔ, ΔΤ, Κατάβαθμος.—Στ. 19, Ἡ καὶ εἴρηται.] ΗΔ, ΔΤ, Ἡ καὶ εἴρηται. Εἴρηται δὲ ἀνωτέρω (σελ. 247).—Στ. 26, Τοὺς κατ' αὐτόν.] ΗΔ, ΔΤ, Τοὺς κατ' αὐτό. ΔΤ, Τοὺς κατ' αὐτό. Ὑπόπτεισε καὶ ὁ Κασωθὼν τὴν διόρθωσιν, ἀλλ' οὐτ' ἐπέμεινε, οὐτ' ἀκριβῶς τὸν νοῦν ἐξηγήσατο· ὅς ἐστι, φασίν, ὅτι οἱ κατὰ τὸν μυχὸν τῆς μεγάλης Σύρτειος οἰκοῦντες, μαλκῶς (τουτίετι κατὰ σχολὴν καὶ μὴ ἐπειγόμενοι) βαδίζοντες ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς, ἐν τέσσαρσιν ἡμέραις ἀφικνοῦνται ἀπὸ τοῦ μυχοῦ. Ποῖ δ' ἀφικνοῦνται, οὐ λέγει· καὶ σιγῶν ὑπονοεῖν παρέχει κολόδωσιν τοῦ χωρίου· ὁ γοῦν ἀρχαῖος Λατίνος μεταφραστὴς παρέλιπε

τὰς λέξεις, ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς, ἀντ' αὐτῶν δ' ἴσκειν ἀνεγνωκίαι, Ἐφ' Ἐσπερίδας, ἢ Ἐφ' Ἐσπερίδων κήπους, ad Hesperidum hortos pervenire. Τὰ αὐτὰ δ' εἴρηκε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὴς, τὸ ὅλον χωρίον οὕτως ἰρμηνεύσας· Dal seno adunque della Sirte maggiore, dicono che in quattro giorni, andando adagio, si va agli orti dell' Esperidi. Πιθανώτερον ἔμοι δοκεῖ, τηρήσαντας τὰ ἐν ἅπασιν τοῖς ἀντιγράφοις φερόμενα ῥήματα, γράφειν, ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς, Εἰς Μαρμαρίδας ἀφικνεῖσθαι. Οἱ Μαρμαρίδαι γὰρ ἂν εἶναι μᾶλλον πρὸς χειμερινὰς ἀνατολάς τοῖς κατὰ τὸν μυχὸν οἰκοῦσιν, ἢ αἱ Ἐσπερίδες.—Στ. 27, Ὁ τόπος οὗτος.] Ἡ τῶν Μαρμαριδῶν χώρα, εἴ γε χρὴ ἀνωτέρω Μαρμαρίδας, κατὰπερ εἶκασα, γράφειν.—Στ. 28, Φοινικέτροφος τε.] Ἀποκατίσθησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΔΤ, Φοινικέτροφός τε.

ΣΕΛΙΑ. 305, στ. 5, Γαραμάντων.] Ἀποκατίσθησα τὴν προτέραν γραφὴν (ἀπὸ τῆς Γαράμαντες εὐθείας), ΔΤ, Γαραμαντῶν.—Στ. 12, Ἀνάσεων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνάσεων.

ΣΕΛΙΑ. 306, στ. 8, Τὴν δ' ἔχουσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡν δ' ἔχουσιν.—Στ. 19, Ἡ βάρβαρος... ἢ λυπρά.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ βάρβαρος... ἢ λυπρά.—Στ. 26, Ἡγεμόνας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἡγεμονίας.

ΣΕΛΙΑ. 307, στ. 2, Ἀρχαῖς γε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀρχαῖς τε.—Στ. 3, Λιβύην τε.] ΗΔ, ΑΤ, Λιβύην μὲν. ΔΓ, Λιβύην δέ.—Στ. 7, Στρατηγίας.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατηγίας.—Στ. 9, Βαίτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βαίτην.—Καὶ τὸν Ἄτακα καὶ τῆς Κελτικῆς κ. τ. λ.] Ὑποπτον τὸ χωρίον, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν καὶ ἐξηγεῖσθαι ἐπεβάλλοντο. Ὁ γὰρ Ἄταξ τῆς ἐν τῇ Κελτικῇ Нарβωνίτιδος, οὐ τῆς Ἰβηρίας ἐστὶ ποταμός. Ἰδ. τὰς ὑποτεταγμένας τῇ τε τοῦ Ἄγγλου καὶ τῆ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει σημειώσεις.—Στ. 14, Προσώριςαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσώριςε.

ΠΑΡΑΔΕΙΦΘΕΙΣΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ, σελ. 188, στ. 5, Ἄπῶνος... ἀφθονία.] Οὕτω διώρδωκα ἀνωτέρω (σελ. 57), ἀντὶ τοῦ, Ἄφθονος. τ. ἀφθονία. Ἔστι μῆντοι καὶ Ἄφθονος... εὐπορία, γράφειν, κατὰ τὸ (Μέρ. Β, σελ. 387) Ἄφθόνως εὐπορεῖν. — ΣΕΛΙΑ. 228, στ. 8, Εἰς βιάζος.] Τοῦτο ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει ἠρμηνεύσασα διὰ τοῦ à la distance, ἀμεινον ἂν ἠρμηνεύσας διὰ τοῦ à la hauteur, καίπερ ὄν τελέως ἄριστον τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ὑψοῦσθαι τὴν πλημμυρίδα. Εἰσὲ γὰρ οἱ τριάκοντα ζάδοι Λεύγη μία γαλακτικὴ καὶ τεταρτημόριον Λεύγης. — ΣΕΛΙΑ. 308, στ. 15, Φῆσοι.] Οὕτω δηλονότι κληθεῖς ὁ τόπος ἀπὸ τῆς ἐκεῖ τελουμένης ἑορτῆς (festi) καὶ θυσίας. — ΣΕΛΙΑ. 345, στ. 17, Ἐν ἀπόψει πᾶσαι.] Οὕτως αἱ ἐκδόσεις ἅπασαι καὶ τάντιγράφα, συναδόντων καὶ τῶν μεταφρασῶν ἔδοξε μῆντοι μοι γραπτέον εἶναι, Ἐν ἀπόψει πᾶσαι. — ΣΕΛΙΑ. 353, στ. 3, Μύσκελλον.] Τοῖς περὶ τοῦ Μυσκελλοῦ σημειωθεῖσί μοι ἀνωτέρω (σελ. 103) προσεθεῖσθω καὶ ἡ ἐκ τοῦ τὸν Ἄριστοφάνην (Νεφελ. 370) σχολιάσαντος ἰσορία ἥδε· « Μυσκελλῶ γὰρ φασὶ χρησμὸν δοθῆναι κτίζειν πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν » ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ. Ὁ δὲ ᾤετο οὐκ ἂν ποτε ὑπ' αὐτοῦ κτισθῆ- » σισθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. Πραγαγενημένου δ' » αὐτοῦ περὶ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμηχανοῦντος περὶ τὴν κτίσιν, παρα- » καδίσασαν τὴν παλλακίδα θαυρύνει ἐπ' αὐτῷ ὀδυρομένην· καὶ τέλος » εἰληφέναι τὸ χρησῆριον· δι' ὃ καὶ εὐθύς ἔκτισε τὴν πόλιν. »

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, σελ. 105, στ. 18, Τρικκαίου.] Οἷς ἀνωτέρω (σελ. 148) ἐσημειωσάμην περὶ Ἀσκληπιοῦ τοῦ ἑπωνομασμένου Τρικκαίου, προσεθεῖσθω μαρτύρια τῆς ἡμετέρας διορθώσεως, τὸ τε τοῦ Φυλλαίου Ἀπόλλωνος (Μέρ. Β, σελ. 217), καὶ τὸ τοῦ Μαρμαρίνου Ἀπόλλωνος (σελ. 232) ἱερόν. — ΣΕΛΙΑ. 179, στ. 19, Θεσπείαν.] Εἰς τοῦτο τρέψαντι (ἀνωτέρ. σελ. 189) τὸ παρ' ἅπασι Θεῖαν, ἔτι μοι καὶ τὸν Κικέρωνα παρασχίσθαι μάρτυρα λέγοντα, Idem, opinor, artifex [Praxiteles] ejusdemmodi Cupidinem fecit illum, qui est Thespiis, propter quem Thespiæ visuntur. Nam alia visendi causa nulla est (Cicér. in Verr. IV, 2). Ἦν δ', ὡς γέ φησιν ὁ αὐτὸς Κικέρων, καὶ ἕτερος Ἔρωσ Πραξιτέλους ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας. — ΣΕΛΙΑ. 333, στ. 3, Ἡ τῶν Σακκαίων ἑορτή.] Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Σακκαίων ταυθ' ἰσόρηκε Δίων ὁ Χρυσόσομος (Λόγ.

δ', σελ. 161)· « Οὐκ ἐνενόηκας τὴν τῶν Σακκῶν (γρ. Σακκαίων, ἢ » Σακκαίων) ἑορτὴν, ἣν Πέρσαι ἄγουσιν;... Λαβόντες τῶν δεσποτῶν » ἕνα τῶν ἐπὶ Θανάτῳ, καθίζουσιν εἰς τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως, καὶ » τὴν ἐσθῆτα διδούσιν αὐτῷ τὴν βασιλικήν, καὶ προσάττειν ἐῶσι, καὶ » πίνειν καὶ τρυφᾶν, καὶ ταῖς παλλακαῖς χρῆσθαι τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας » ταῖς βασιλέως, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν αὐτὸν κωλύει ποιεῖν, ὡς βούλεται. » Μετὰ δὲ ταῦτα, ἀποδύσαντες καὶ μαστιγώσαντες, ἐκρέμασαν. »— ΣΕΛΙΑ. 339, στ. 16, Τὴν τε Ἀσπίου καὶ τὴν Τουριούαν.] Γραπτίον, Τὴν τε [τῶν] Ἀσπίων καὶ τὴν [τῶν] Γουραιῶν, καθάπερ εἶπασε σφόδρα πιθανῶς ὁ Γρονουῖος ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἀρρίανον (δ', 23, σελ. 184) σημειώσειςι.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ, σελ. 211, στ. 7, Τραχηλιμαίῳ.] Ὡς βάρβαρον ἀπεδοκίμασα (ἀνοτήρ. σελ. 52) τὴν λέξιν ἴσως μέντοι οὐ τῶν ἀντιγραφίων, ὡπερ εἶκαζον, ἐξίν ἀμάρτημα, ἀλλὰ τοῦ παρακμαζόντος ἑλληνισμοῦ τύπος, ὃν ἀπεδέξατο καὶ ὁ Στράβων. Τοῦ τοιοῦτου τύπου παραδειγματὰ εἰσιν, ἐν τοῖς εἰς τὸν Ὅμηρον (Ἰλιάδ. γ', 6) σχολίοις τοῦ Διδύμου, τὸ Πυγονιμαῖος, ἀντὶ τοῦ Πυγωναῖος, ἢ Πυγωνιαῖος (παρὰ τὸ Πυγῶν), καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐραδίῳ τε (σελ. 429) καὶ ἄλλοις, Πηγιμαῖα, ἀντὶ Πηγαία (παρὰ τὸ Πηγῆ)· οἷς προσθετέον καὶ τὰ Νεκριμαῖα, ἅπερ οἱ ἑβδομήκοντα Θηνησιμαῖα καλεῖν φιλοῦσι.—ΣΕΛΙΑ. 213, στ. 25, Σκοπή.] Ἐπιλαθόμεν σημειώσασθαι, ὅτι καὶ ὁ Εὐλανθρος τὸ Σκοπή, οὐ τὸ Κώμη ἠρμήνευσε.—ΣΕΛΙΑ. 259, στ. 2, Συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν... τρισκαίδεκα ἔτη.] Ἡμαρτήσθαι τῶν ἐτῶν τὸν ἀριθμὸν, εἰκὸς, ἂ Πλάτων τε καὶ Εὐδοξος διέτριψαν ἐν Αἰγύπτῳ. Τρία γὰρ αὐτοὺς ἔτη διατρίψαι μόνον διαρρήθην φησὶν ὁ τὰς Χρησομαθείας συντάξας (σελ. 455)· ὁ μακρῶ πιθανώτερον τῆς προκειμένης γραφῆς. Οὔτε γὰρ Αἰγύπτιοι τῇ μακρᾷ παρ' αὐτοῖς διατριβῇ τῶν ξένων ἔχαιρον· οὐδ' Ἕλληνες ἄνδρες τοσοῦτον ἂν ἠνέσχοντο χρόνον ὑπ' Αἰγυπτίων καταφρονούμενοι. Προσέειπε τούτοις, ὅτι καὶ Διογένης ὁ Λαέρτιος (ἢ, 87) ἐνιαυτὸν καὶ τέτταρας μῆνας ἐν Αἰγύπτῳ τὸν Εὐδοξον διατρίψαι φησί.—ΣΕΛΙΑ. 282, στ. 16, Κατέλυσε τις τῶν βασιλείων τὸ ἔθνος... τοὺς ἱερέας ἀποσφάξας πάντας.] Ἐργαμέννης οὗτος ἐκαλεῖτο· ἤμας τε κατὰ Πτολεμαῖον τὸν δεύτερον. Ἦν δὲ, ὡς φησι Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (γ', 6), καὶ Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκῶς, καίπερ γεγυῶς Αἰθιοψ. Καὶ τὸ μὲν μὴ ἀνασχέσθαι τῆς τῶν ἱερέων ὀμότητος, Ἑλληνικὸν ἦν ἅμα καὶ βασιλικόν· ἅπαντας δ' ἀποσφάττων, ἐξὸν ἄλλως κολάσαι, οὐδὲν ἤττον ἐκείνων ὀμὸς ἀπεδείκνυτο.

ΠΙΝΑΞ.

Τῶν ἀριθμῶν, οἱ μὲν ἀπλοῖ τὰς τῆς Κασσωδωνείου ἐκδόσεως σελίδας (ἀπὸ τοῦ I μέχρι τοῦ 840) δηλοῦσιν ὧν δὲ προηγέγραπται τὸ Σ, τὰς τῶν ἐν τῷδε τῆ μέρει σημειώσεων, καὶ ὧν τὸ Χρ., τὰς ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τῶν Χρησομαθειῶν σελίδας τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως δεικνύουσι. Τὸ προσγεγραμμένον τοῖς ὀνόμασι π., πόλιν, πολίχνην, κώμην, ἢ κατοικίαν ἐμφαίνει, τὸ πτ., ποταμὸν, τὸ ὄρ., ὄρος, τὸ ν., νῆσον· οἷς δ' οὐδὲν προηγέγραπται, τὰ πλείω χωρῶν, ἰσθμῶν, θιῶν, ἀνδρῶν, ζώων, φυτῶν, καὶ ἀπλῶς τῶν ὀκωσοῦν ἀνηκόντων τῇ μυθολογίᾳ ἢ ἱστορίᾳ, εἰσὶν ὀνόματα.

ΑΑ — ΑΓ.

ΑΑΡΑΣΣΟΣ, π. 570.

Ἄβα, 672.

Ἄβα, ἢ Ἄβαι, π. 445. Τὸ ἐν Ἄβαις
μαντεῖον, 423.

Ἄβαντις, π. 445.

Ἄβαντες, 445.

Ἄβαρις, 301. Ἀβάριδος νεώς, 531.

Ἄβας, 431.

Ἀβασίτις. Ζ. Ἄγκυρα.

Ἄβδηρα Θράκης, π. 331, 531,
550, 644. — Ἰθρηρίας, 157,
158.

Ἄβδηρος, 332.

Ἀβίακος, 506.

Ἀβέλλα, π. 249.

Ἀβεντίνον, ὄρ. 180, 234.

Ἄβιοι, 295, 296, 298, 300,
311.

Ἀβισαρος, 698.

Ἀβλίται, 625.

Ἀβοράκη, π. 495.

Ἀβοριγῖνες, 228, 229, 231.

Ἀβόρρας, πτ. 748.

Ἄβος, ὄρ. 527, 531.

Ἀβρεττηνὴ Μυσία, 574, 576:

Ἀβρεττηνὸς Ζεὺς, 574.

Ἀβρότενον, π. 835,

Ἄβυδος ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, π. 813,

814 — Ἡ κατ' Ἑλλάσποντον,

581, 583 — 587, 589 —

592, 595, 600, 605, 635,

680. Τὰ κατὰ Ἄβυδον στενά,

108, 583. Τὸ κατὰ Ἄβυδον

ἑπταστάδιον, 124. Τὰ περὶ

Ἄβυδον χρυσεῖα, 680. Ἀβυδη-

νῶν χώρα 591.

Ἀβύλη, ἢ Ἀβύλυξ, ὄρ. 170, 827.

Ἀβώνου τείχος, 545.

Ἀγαθαρχίδης, 565 — 779.

Ἀγάθη, π. 180, 182.

- Ἀγαθοκλῆς Λυσιμάχου πατήρ, Ἀγνοῦ κέρας, 801.
 623.—υἶος, Δύτ. Ἀγοράκριτος, 396.
 Ἀγαθοκλῆς τύραννος Σικελιωτῶν, Ἄγρα, χωρίον Ἀττικῆς, 400.
 256, 280, 834. Ἀγραδάτης, πτ. 729.
 Ἀγαθόκλεια, 795. Ἀγραῖοι Διτωλίας, 449, 451,
 Ἀγάθουρον (τὸ) ἢ Ἀγάθουρος (ἡ), 465.—Ἀραβίας, 767.
 266. Ἀγριᾶνες, 318, 331.
 Ἀγαμέμνων, 40, 325, 348, 359, Ἀγριος, πτ. 465.
 372, 375, 377, 394, 417, Ἀγριοι, 771.
 462, 470, 582, 594, 601, Ἀγρίππας, 194, 208, 245, 359,
 639, 642, 674. Ἀγαμέμνωνος 590, 756.
 ἔδρυμα, 605.—στόλος, 10. ἄγροι, 495.
 Ἀγαμήδης, 421. ἄγυλλα, π. 220, 226. Ἀγυλλαίων
 Ἀγαπήνωρ, 683. Σησαυρός, 220.
 Ἀγδιστις, Θεῶν μήτηρ, 469, Ἀγχιᾶλη π. Πόντου, 319.—Κι-
 567. λικίας, 671, 672.
 Ἀγέλαι (αἱ παρά Κρησίν) 480, Ἀγχισης, 229, 608.
 482, 483. Ἀγών. Ζ. Δελφοί, Ἰσθμὸς, Νεμέα,
 Ἀγιάδαι. Ζ. Ἄγεις. Ὀλυμπία, καὶ Πλαταιαί. Ἀγῶνες
 Ἄγεις. Σ. 323. γυμνικοὶ παρά Λυσιτανοῖς, 155.
 Ἀγὶς ὁ Εὐρυσθένους, 365, 366. — ἐν Νεαπόλει, 246.
 Καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀγιάδαι (ἢ Ἄγιδαι), 366. Ἄδα ἢ Ἐκατόμνου, 656.—ἢ Πε-
 Ἄγκαϊος, Σάμου ἄρχων, 632. ξωθάρου, 657.
 Ἄγκος Μάρκιος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, Ἄδαι, π. 622.
 219, 232, 234. Ἄδάρβαλ [βάρβαρος ὀνομαστικὴ κυ-
 Ἄγκρουσις. Ζ. Νόμος Πυθικός. ρίου ὀνόματος], 831.
 Ἄγκυρα, εὐρημα Ἀναχάρσιδος. 303. Ἄδας, π. 570.
 Ἄγκυρα, π. 187, 567.—Ἄβασσι- Ἄδδούας, πτ. 192, 204, 209,
 τισ, 576, ἢ αὐτὴ ἴσως τῇ πρὸς 213. Σ. 77.
 Λυδίαν, 567. Ἄδειμαντος, 589.
 Ἄγκυροβόλιον (Γαλ. Ancrage) θα- Ἄδης, 147. Συγκραθίδρυται τῇ
 λάσσης τόπος, ὅποι βαλεῖν ἄγ- Ἄθηνᾶ, 411. Ἄδου ἱερά, 344.—
 κυράν ἐστι, 59, 159, 202. τέμενος, 344.—παλλακὴ Μίν-
 Ἀγκωβαρίτις, Χρ. 405. θη. αὐτ. Οἱ εἰς Ἄδου καταβάν-
 Ἄγκων, π. 211, 227, 240, 241, τες, 48. Τὰ περὶ Ἄδου θρυλ-
 285, 314. λούμενα, 373. 713, 714. Ζ.
 καὶ Πλούτων.

- Ἀδιαβνή, 503, 530, 736, 739.
 Ἀδιαβηνοί, 745.
 Ἀδιατόριξ, 543, 558.
 Ἄδμπος, 447.
 Ἀδοβογιών, 625.
 Ἀδραμυττηνή, 472, 612. Ἀδραμυττηνοί, 611, 612, 614.
 Ἀδραμυττηνὸς κόλπος, 584, 605, 606, 615, 624. Ἀδραμύττιον, π. 581, 583, 603, 606, 612, 613, 614.
 Ἀδράσεια, καὶ Ἀδρασείας πεδῖον, 565, 576, 586, 587, 588.
 — ἰερὸν; 588. — ὄρος, 575.
 Ἀδρασος βασιλεὺς Ἄργους, 462.
 Ἀδράσου ἄμμα, 404. — Ἔτερος Ἀδρασος ὁ Μέροπος, 588.
 Ἀδρία, π. Ἀδριανοί, 241.
 Ἀδρίας, Ἀδριατικὴ θάλαττα, ἢ Ἀδριατικὸς κόλπος, 21, 46, 47, 57, 61, 92, 93, 105, 108, 109, 125, 128, 195, 204, 206, 210, 211, 213, 214, 217, 219, 227, 228, 240, 251, 279, 283, 285, 289, 309, 312, 313, 314, 316, 317, 320, 322, 329, 421, 507, 543, 544, 552, 608. Ζ. καὶ Ἴόνιος κόλπος.
 Ἀδούλας, ὄρ. 192, 204, 213.
 Ἀδρύμη, π. 834.
 Ἄδωνις, πτ. 755.
 Ἄδωνις, 755.
 Ἄδῶρ, 529.
 Ἀεῖδεν (τοῦ) καὶ τοῦ Φράζειν χρήσις καὶ κατάχρησις, 18.
 Ἀερία, π. 185.
 Ἀετὸς οὐ γίνεται ἐν Σκύθαις, 312.
 — τιμᾶται ἐν Θήβαις ταῖς Αἰγυπτίαις, 812.
 Ἀζάμορα, 537.
 Ἀζανες, 336, 388.
 Ἀζανίτις, 576. Ἀζανοί, 576.
 Ἀζαριτία. Ζ. Κρήνη.
 Ἀζηνεῖς, 398.
 Ἄζωρος, π. 327.
 Ἀζώτιοι, 749.
 Ἀζωτὸς, π. 759.
 Ἄηδες (τὸ) ταράττει τὴν αἰσθησιν, 57. Ἀηδίζεσθαι, 198.
 Ἄηρ Βρετανίας, 200. — Ραουίνας καὶ Ἀλεξανδρείας, 213, 214. — Σουσιδός, 731. Δίερος σύγκρασις καὶ δυσκρασία κ. τ. λ. 96, 703, 830.
 Ἀθαμᾶνες, 321, 326, 427, 429, 430, 434, 440, 449, 450.
 Ἀθαμανία, 435. τὰ περὶ αὐτὴν ὄρη, 442.
 Ἀθαμαντίς, 633. Ἀθάμας, 433, 633.
 Ἀθαμβέες (τὸ), 61.
 Ἀθάρα. Ζ. Ἀταργάτις.
 Ἀθανμασία ὑμνεῖται ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, 61.
 Ἄθεοι. Ζ. Θεός.
 Ἀθηναίον, 634, 640. — ἀκρωτήριον, 22, 60, 242, 247.
 Ἀθηναῖς ἢ Ἐρυθραία, 645, 814.
 Ἀθηναῖος ὁ Ἀττάλου, 624. — ὁ περιπατητικὸς, 670.
 Ἀθηνᾶ, 342, 345, 346, 470, 472, 600, 615, 802, 817. — Ἰλιάς, 264, 601. — Σκυράς,

- 393.—Κυρήνης, 751.—Αιν-
 δία, 655.—Ἰτωνία, 411, 437.
 —Πολιάς, 394, 396.—Ἀλία,
 398.—Νεδουσία, 360, 487.—
 Σκιλλουντία, 344.
- Ἀθναῖς γένεσις, 655.—Ἔργα,
 41.—ἰέρεια, 394, 611.—
 ἰερόν, 149, 157, 232, 247,
 281, 284, 344, 396, 413,
 593, 655, 667, 744.
- Ἀθῆναι, π. 15, 115, 181, 221,
 226, 299, 362, 374, 383,
 401, 407, 411 422—425,
 446, 454, 456, 459, 609,
 610, 632. 633, 638, 670,
 673, 686, 719, ἢ πρότερον
 Ποσειδωνία, 397. Ἀθηνῶν ἄστρ,
 396. ἢ δι' Ἀθηνῶν γραμμῆ,
 79, 86. ἢ δι' Ἀθηνῶν παρά-
 λλος, 82, 87. Ἀθηνᾶϊοι, 65,
 246, 263, 267, 311, 333,
 359, 375, 376, 377, 383,
 391—395, 403, 411, 412,
 422, 433, 437, 445, 446,
 471, 486, 547, 563, 599,
 600, 606, 618, 622, 635,
 637, 638, 679.—Φιλολόγοι,
 103.—οἱ μετὰ Μενεσθέως,
 261.—οἱ μετὰ Φιλογένους,
 633. Κατῳραζαν τοὺς Μηλίους,
 484. Ἀθναίων πολιτεία, 397,
 398.—παρθένοι, 397.—
 πρεσβεία, 47.
- Ἀθῆναι Διάδες, 446.
- Ἀθηνόδωρος, 6, 55, 173.—ὁ
 Κορδυλιαν, 674, 675.—ὁ τοῦ
 Σάνδωνος, 674, 779.
- Ἀθηνουκλῆς, 547.[†]
- Ἀθριδίτης νομὸς, 802, Ἀθριδί-
 ται, 813.
- Ἄθρουλλα, π. 782.
- Ἄθύμβραδος, 650.
- Ἄθυμβρος, 650.
- Ἄθων, ὄρ. 6, 641. Ἄθωνος ἄκρον,
 330.—πόλις 331, 447.
- Ἄια, π. 21, 45, 46.
- Ἄιαίν, π. 46.
- Ἀιακίδαι, 324, 394.—οἱ ἐν Μο-
 λοττοῖς βασιλεύσαντες, 594.
- Ἀιακός, 375.
- Ἀιάκειον τέμενος, 425. Αἰάνης,
 425. Αἰανίς. Ζ. Κρήνη.
- Ἄιας ὁ Τελεμῶνος, 394, 408,
 595, 596, 600.—ὁ Λοκρὸς,
 425.—ὁ Τεύκρου, 672.
- Ἄιας, πτ. 271, 316.
- Ἀιγᾶ, ἀκρωτήριον, 615.
- Ἀιγᾶ, π. 387, ἢ Αἰγαί Ἀχαιαί,
 385, 386, 621.—αἱ ἐν Εὐ-
 σοῖα, 405. Αἰγαῖοι, 386.
- Ἀιγαῖαι, π. 676.
- Ἀιγαίαι, π. 364.
- Ἀιγαῖοι, Ζ. Αἰγᾶ.
- Ἀιγαῖον πέλαγος, 28, 124, 125,
 126, 129, 323, 386, 445,
 474, 583, 615. Αἰγαίου πελά-
 γους κόλπος, 330.—ἄκρα,
 αὐτ. αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει
 νῆσοι, 465.
- Ἀιγαῖος, 389.
- Ἀιγαλίον, ὄρ. 359.
- Ἀίγειρα, π. 385, 377, 386.
- Ἀίγειρος, π. 617.
- Ἀίγης. Ζ. Αἰξ.

- Αίγεςα**, π. 254, 272, 608.
Αίγεςαία ὕδατα, 275. **Αίγεςαίων ἐμπορεῖον**, 266, 272.
Αίγιέςης ὁ Τρώες, 254, 272.
Αίγεύς, 392.
Αίγιαλεια, ἢ **Αίγιαλός**, 349, 383, 386. **Z. Ἰωνία. Αίγιαλεις. Z. Ἴωνες. Αίγιαλοί. Z. Σικυών.**
Αίγιαλός, ἡίδνος ὄνομα κύριον, 543, 545. **Z. 254.**
Αίγιεις. Z. Αἴγιον.
Αίγιαλεις, δῆμος, 398.
Αίγιμουρος, ψ. 123, 277, 834.
Αἴγινα τόπος τῆς Ἐπιδαυρίας, 375.
Αἴγινα, ν. 54, 368, 369, 374, 376, 393, 433. **Αἰ** περί τὴν **Αἴγιαν νῆσοι**, 124. **Αἴγινα** ἐμπολὴ, 376. **Αἴγινηται**, διὰ τί **Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν**, 375. — **πρῶτοι ἐργύριον ἔκοψαν**, 376. — **ἠμφισβήτησαν Ἀθηναίους τῶν πρωτείων τῆς ἐν Σαλαμῖνι μάχης**, 375, 394.
Αἴγιον, π. 327,
Αἴγιον, π. 335, 337, 385, 387, 389. **Αἴγιεις**, 387, 449.
Αἴγιστος, 16.
Αἴγουα, π. 141.
Αἴγος (ἢ ἐν) ποταμοῖς ναυμαχία, 287.
Αἴγυπτιοί, 36, 39, 40, 61, 103, 130, 147, 297, 498, 555, 558, 690, 746, 757, 764, 770, 776, 786, 790, 791, 802, 804, 807, 815, 818. **Αἴγυπτίων βασιλεῖς οἱ πρότεροι**, 638, 792, 789. — **οἱ Πτολεμαῖκοί**, 288, 608, 669, 770, 796 789, 838. — **ἑοῖ**, 769. — **ιερεῖς**, 23, 102, 760, 787. **Αἴγυπτίων νῆσος**, 63, 118, 119. — **κώμη**, 799. — **γυναικῶν γονιμότης**, 695. — **ἴδια**, 155, 823, 824. — **εὐρημα ἢ γεωμετρία**, 759. **Τὰ ὑπὸ Αἴγυπτίων μνημονεύμενα**, 301. — **τὰ τιμώμενα ζῶα**, 812. **Αἴγυπτια ἄκανθαί**, 813. **Αἴγυπτιος λιμὴν**, 757. — **κύμαος** 799, 823. **Αἴγυπτιον τείχος**, 756. — **παῖδιον**, 502. — **πίλαγος**, 30, 35, 58, 121, 123, 125, 299, 474, 488, 492, 681, 682, 737, 749, 789, 792, 819. **Αἴγυπτια ἔθνη**, 760. — **ἱερά**, 806, 818. **Z. 348. Αἴγυπτος**, 6, 16, 29. — 32, 35. — 40, 42, 43, 50, 55, 57, 58, 84, 90, 95, 98, 99, 118, 125, 126, 130, 131, 133, 183, 299, 304, 321, 398, 475, 482, 536, 551, 595, 638, 681, 684, 686, 687, 691, 692, 696, 698, 706, 707, 740, 749, 756, 758, 777, 780, 781, 785, 786, 790, 794, 797, 802, 809, 813, 814, 816. — 823, δῶρον τοῦ Νεῖλου, 30, 36, 691. **Αἴγυπτον τὸ Δέλτα**, ἢ ἡ **Κάτω χώρα**, 30, 66, 85, 212, 400, 690, 701, 760, 768, 787, 788, 789, 791, 800

- 801, 803.—807, 818.—πα-
ραλία, 88, 759. — δένδρον,
175.—πρόσδος, 798. Αιγύπ-
του καὶ Αἰθιοπίας ὄροι, 787.
Αἶγυς, 446.
Αἰδηψός, π. 425, 445. Τὰ ἐν Αἰ-
δηψῷ Σερμᾶ, 60.
Αἰδοῦσι, 186, 192, 193.
Αἰήτης, 45, 46.
Αἰθάλια, ν. 123, 223, 224,
225.
Αἰθαλόεις χαιμαρρός, 473.
Αἰθικες, 326, 327, 430, 434.
Αἰθικία, 327.
Αἰθιοπες, 7, 9, 31—35, 38—
40, 61, 64, 100, 130, 131,
555, 690, 695, 759, 776,
784—787, 790, 818—820,
825, 835. Διαιρῶνται διχᾶ
ὑφ' Ὀμήρου, εἰς Ἰνδοῦς, 103, καὶ
Ἑσπερίους, 101, 120, 157, 827,
828, 829. Αἰθιοπες οἱ ἐν Λι-
βύῃ, ἢ πρὸς Αἰγύπτω, ἢ ὑπὲρ
Αἰγύπτου, 95, 103, 819,
822.—Μεγάβαροι, 776, 819.—
Σίλλοι, 772. — Ἀκριδοφάγοι,
αὐτ. Αἰθιοπῶν ἱερεῖς πῶς ἐχρῶν-
το τοῖς βασιλεῦσιν 822, 823.
Σ. 364.
Αἰθιοπία, 2, 16, 30—34, 38,
40, 42, 62, 72, 85, 99,
101, 130, 183, 299, 519,
690, 692, 695, 696, 768,
769, 778, 785, 787, 789,
790, 812, 825, 830. Αἰ-
θιοπίας ὄροι, 117, 118, 780,
787, 788, 817, 797.—ὄρη,
98, 808. Αἰθιοπικὴ ζώνη, 97.
Αἶκλος, 321, 445, 447.
Αἰκουοὶ, 228, 231, 237.
Αἰκουουμφαλίσκον, π. 226.
Αἶλανα, π. 759, 768. Σ. 333.
Αἶλα, Χρ. 448. Αἰλανίτης μυ-
χός, 759, 768, 776, 777, 809.
Αἰλητάνοι, 156.
Αἶλιος Γάλλος, 118, 780, 781,
806, 816, 819, 820.—Κά-
τος, 303.
Αἰμιλία ὄδος, 217.
Αἶμον (τὸ), καὶ Αἶμος (ὁ) ὄρ. 208,
301, 313, 318, 319, 323,
329, 440.
Αἰμονία, 443, 444.
Αἶμων, 443, 444, 463.
Αἰνεΐα, π. Τρωάδος, 603.—Μα-
κεδονίας, 330.
Αἰνεΐας, 48, 229, 565, 585,
592, 595, 607, 608, 611,
Αἰνεΐου πλάνη, 150.—ἐπι-
δημία εἰς Ἰταλίαν, 232.—τρο-
φός, 233.
Αἰνησιπάτρα, ν. 799.
Αἰνία, π. 450. Αἰνιαῖνες, 61,
442, 508, 531, οἱ τὴν Οἶτην
ἔχοντες, 427, 450. Αἰδιάνη,
π. 508.
Αἰνιάτης, 553.
Αἶνεγμα, 147.
Αἶνιος, πτ. 603.
Αἶνος, ὄρ. 456.
Αἶνος, π. 319.
Αἶξιμαῖται παρὰ Μενδησίους, 812.
Αἶγες. Ζ. Σκύρος, καὶ Τράγος.
Αἶξ, ἄκρα, 615.

Αἶξωνεῖς

- Αἰζωνεῖς, δῆμος, 398.
 Αἰολεῖς, 61, 333, 423, 447, 451, 464, 465, 534, 550, 554, 565, 586, 600, 610, 611, 612, 634, 647, 653, 655, 679. — οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ, 333. — οἱ κατὰ Σαρταλίαν, 220. — οἱ ἐν Ἀσία, 613. — οἱ ἐν Μαγνησίᾳ, 648. Αἰολῶν ἀποικία, 10, 402, 582, 621, 632. — πόλεις, 584, 604, 605, 616, 621. — παραλία, 623. Αἰολίς, 40, 129, 149, 583, 586, 600, 610, 612, 735. Αἰολίδος αἱ προκείμεναι νῆσοι, 124. — πέρας, 582. Αἰολικὸς ζόλος, 401, 582. Αἰολικὴ διάλεκτος, 333.
 Αἶολος, 20, 23, 24, 26, 57, 276, 438. Αἰόλου νῆσοι, 123, 129, 256, 267, 275. Αἶολος, Εὐριπίδου δράμα, 356.
 Αἰπάλιος, 427.
 Αἰπάσιον πεδίον, 348.
 Αἰπειά, π. 360.
 Αἶπυ, π. 349.
 Αἴτυπος ὁ Νηλεὺς, 633.
 Αἴσαρ, πτ. 222, 262.
 Αἰσερνία, π. 238, 250.
 Αἰσηκος, πτ. 552, 565, 575, 581, 582, 583, 585, 586, 591, 595, 603. Αἰσήπου πηγάι, 602. — ἐκβολαί, 564, 587. — τὰ πέραν, 576.
 Αἴσιον, π. 227.
 Αἴσις, πτ. 217, 227, 241.
 Αἰσυήτου τάφος, 597, 599.
- Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, 471. — ὁ Μιλήσιος, 635.
 Αἰσχύλος, 33, 43, 182, 221, 258, 299, 300, 341, 387, 393, 447, 470, 580, 616, 728.
 Αἴτνη, ὄρ. 20, 23, 248, 258, 267, 268, 272—275, 626. Αἰτναῖοι, 268. Αἰτναία σποδός, 269. Αἰτναῖον πῦρ, 54, 247. Αἴτνης υἱός. Ζ. Σέλουρος. Αἴτνη, π. 268, 273, 274.
 Αἰτωλία, 321, 325, 327, 336, 357, 428, 443, 448, 450, 462—466, 554. Αἰτωλίας ὄρη, 417, 429. Αἰτωλίας καὶ Λοκρίδος ὄριον, 460. Αἰτωλικαὶ ἄκραι, 59. Αἰτωλοί, 61, 255, 332, 335, 336, 354, 357, 417, 423, 427, 429, 441, 449, 451, 458, 460, 462—465. Αἰτωλῶν πολιτεία, 322. — ἱερῆμια, 388. — παραλία, 450. Αἰτωλὸς ὁ Ἐνδυμίωνος, 357, 423, 463—465.
 Αἰκαδημία, 396, 614, 838.
 Αἰκάθαρτοι (τίνες οἱ παρὰ τοῖς Νομάσιν ἄραψιν), 772.
 Αἰκάθατος κόλπος, 769. Σ. 336.
 Αἰκαήσιον, π. 299.
 Αἰκακία. Ζ. Κόμμι.
 Αἰκλανδρος, πτ. 280.
 Αἰκάμας, ἄκρα, 682, 683, 684.
 Αἰκάμας Ἀθηναῖος, 683.
 Αἰκνῶδα. Ἐξ ἀκάνθης ὑφάσματα, 175. — ὄπος δηλητήριος, 723.

- Αιγύπτει ἀκανθαί, §13. Θη-
 βαικῆς ἀκάνθης ἄλσας, 809.
 Ἀκανθος, π. Μακεδονίας, 331.—
 Αἰγύπτου, 809.
 Ἀκάπνισον μέλι τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ,
 400.
 Ἀκαρνάν, 462. Ἀκαρνανές, 325,
 332, 335, 336, 376, 417,
 427, 429, 449, 451, 452,
 458, 460—463, 465. Ἀκαρ-
 νάνων πολιτεία, 321.— ἱρη-
 μία, 388.— περαλία, 450.
 Ἀκαρνανία, 321, 325, 326,
 327, 334, 335, 342, 351,
 428, 452, 453, 456, 460,
 461—466. αἰπρὸ Ἀκαρνανίας
 νῆσαι, 459.
 Ἀκεσίτης, πτ. 692, 694, 696—
 699, 707.
 Ἄκη, π. 2. Πτολεμαίς.
 Ἀκίδων, πτ. 348, 351.
 Ἄκιλα, 769.
 Ἀκλισανή, 503, 521, 527, 528,
 530, 532, 555.
 Ἀκιρις, πτ. 264.
 Ἄκμων, 437.
 Ἀκόνιτες, 225.
 Ἀκόνιτον ποῦ φύεται, 543.
 Ἀκοντία, π. 152.
 Ἀκόντιον, ὄρ. 416,
 Ἀκούαι Στατιέλλαι, π. 217.
 Ἀκούϊνον, π. 237.
 Ἀκουσίλαος, ὁ Ἀργεῖος, 472.
 Ἄκρα, π. 494.
 Ἀκράγας, π. 272, 275. Ἀκρα-
 γαντιῶν ἐμπορεῖον, 266.
 Ἀκράθως, ἄκρον, 330.
 Ἀκράθωσι, π. 331.
 Ἀκραι, ἀφ' ὧν ῥίπτουσι τοὺς ἐν
 αἰτίας, 452, 683.
 Ἀκραίφικαι, π. 410, ἢ Ἀκραίφιον,
 413.
 Ἀκρίαι, π. 343, 363.
 Ἀκρίδες παρ' Οἰταίαις, 613.—
 παρ' Αἰθιοπί, 830.
 Ἀκριδοφάγοι, 772.
 Ἀκρίσιος, 420, 487.
 Ἀκρίτας, ἀκρωτήριον, 359.
 Ἀκροκόρινθος, ὄρ. 361, 377,
 379, 385.
 Ἀκρόλισσος, π. 316.
 Ἀκρωτηριάζει [ἀκρωτηρίου ἔμφρα-
 σιν παρέχεται], 92.
 Ἀκταίων, 397.
 Ἄκτῆ, ἢ Ἀκτικῆ, 391, 397, 461.
 οἱ τῶν περὶ τὴν Ἄκτῆν πόλεων
 οἰκισαί, 389. Σ. 173.
 Ἄκτῆν ἠπειροιο τίνα λέγει Ὀμη-
 ρος, 451, 452, 454.
 Ἄκτια (τά), ἀγών, 325. Ἀκτιακὸς
 πόλεμος, 559, 532, 543,
 547, 574, 797.—Θρίκιμος,
 485. Ἀκτιακὴ νίκη, 387, 543.
 Ἄκτιον, π. 417, 450, 451,
 459, 794.
 Ἀκυϊτανία, 165, 199, 208.
 Ἀκυϊτανίας ὄρις, 161. Ἀκυϊ-
 τανοί, 176, 177, 189—
 191.
 Ἀκυληία, π. 123, 206—208,
 214, 215, 217, 285, 292,
 312.
 Ἀκύφας, π. 427, 434.
 Ἀλάθανδα, π. 587, 658, 659,

- 660, 663. Ἀλαβανδείς, 655, 661.
- Ἀλάβης, ἰχθύς Νειλώος, 823.
- Ἀλαζία, π. 550, 551, 552, Ἀλαζώνες, 550, 551. Ἀλαζώμιος, πτ. 500, 502.
- Ἄλαι, π. 405, 425.
- Ἄλαι, δῆμος, 405. — Ἄραφηνίδες, 399, 446. — Αἰξωνίδες, 398.
- Ἄλαιεῖς [κατὰ δὲ τὸν Βυζ. Στέφ. Ἀλαεῖς] οἱ Αἰξωνικοί, 398.
- Ἄλαισα, π. 266, 272.
- Ἄλαλκομεναὶ αἱ ἐν Ἀσερία τῆ νήσω, 457. — Αἱ ἐν Βοιωτία, 410, 411, 413. Ἄλαλκομένειον, ἱερὸν Ἀθηνᾶς Ἀλαλκομενήδος, 410, 413.
- Ἄλα, π. 229, 231, 235, 238, 240.
- Ἄλβανία, 491, 497, 500 — 503, 506, 509, 528. Ἄλβανοὶ οἱ περὶ τὸν Καύκασον, 118, 129, 288, 491, 492, 499, 501, 503, 507, 508, 514, 521, 527, 530, 532, 557. Ἀλβανῶν θεοί, 503. Ἀλβανοὶ οἱ Ῥωμαίοις πρόσκοι, 230, 231. Ἄλβανόν, ὄρ. 229, 237, 239, 240. Ἀλβανὸς οἶνος, 234.
- Ἄλβια, ἢ Ἄλβιον. Ζ. Ἄλπεια.
- Ἀλβίγγαννον, π. 202.
- Ἄλβιεῖς, 203.
- Ἄλβιον Ἰντεμελιον, π. 202.
- Ἄλβιοκοί, 203.
- Ἄλβις, πτ. 14, 290, 291, 292, 294. Ἄλβις (γρ. Ἄλβια [ὄρη]) Χρ. 373, στ. 25.
- Ἄλβουλα ὕδατα, 238.
- Ἄλγιδον, π. 237, 239.
- Ἀλεπτήρια Λακωνικά, 154.
- Ἀλεξάνδριον, ληστήριον, 763.
- Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ Πάρις, 41, 183, 399, 596, 606. — ὁ Αἰτωλός, 566, 648, 681. — ὁ Λύχνος, 642. — ὁ Φιλαδέφης, 579.
- Ἀλέξανδρος ὁ Ἀντιόχου, 624. — ὁ Βάλας, 751. — ὁ βασιλεύσας Ἰουδαίας, 762. — ὁ Μελοττός, 256, 280.
- Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, 232, 331, 407, 434, 447, 505, 508, 509, 510, 513, 516 — 518, 524, 529, 530, 544, 569, 571, 579, 594, 635, 640, 641, 645, 656, 657, 666, 683, 688, 696 — 702, 714, 718, 721 — 724, 729, 731, 738, 740, 741, 743, 746, 757, 759, 768, 785, 792, 795, 814. — ἀνίθη εἰς Ἴλιον, 593. — ἐστράτευσεν ἐπὶ Θράκης, 301. — ἐπὶ Δαρείων, οὐ τὰς δυνάμεις νικᾷ ἐν Ἰσσοῖς 676. — ἐπὶ Γρανίκῳ, 587, 593. — περὶ Ἀρβηλα, 737. — κατέλυσε Δαρείων, 736. — ἔγημε Ῥωξάνην, 517 — ἐνέπρασσε τὰ ἐν Περσепόλει βασιλεία, 730. — ἔκτισε πόλεις, καὶ κατέσκευεν ἄλλας, 517. — ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοῦς, 171, 686, 702.
- Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ στρατεύματος ταλχιπωρία, 721, 722.

- Ἀλεξάνδρου γυνή καὶ παιδία, 794. — ἄλος, 644. — ταφή, 794. — διάδοχοι, 302, 593, 623. Ἀλεξάνδρου (περὶ τῆς ἐκ Διὸς γενέσεως) μαντεία, 814. ἢ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας προσγενομένη γεωγραφικὴ ἔμπειρικα, 14, 48, 66, 69, 70, 79, 90. οἱ περὶ αὐτοῦ συγγραψάντες, 568, 698, 702, 813.
- Ἀλεξάνδρεια ἢ πρὸς Αἰγύπτῳ, 7, 25, 58, 76, 86, 92, 101, 114, 118, 125, 126, 130, 133, 134, 214, 489, 532, 655, 670, 673, 683, 750, 758, 774, 781, 782, 791, 793—795, 798—801, 803, 806, 807, 809, 818, 820, 823, 825, 836, 838. ὁ ἐν Ἀλεξάνδρειά γνόμων, 133, ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας μεσημβρινός, 62. — παράλληλος 86. — Ἀλεξανδρείας κτίσις 641. — ἔμποροι, 118. — κατοίκων πλῆθος καὶ βίος, 674, 797, 799.
- Ἀλεξάνδρεια ἢ ἐν Ἀρίοις, 514, 516, 723. — ἢ πρὸς τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ, 676. — ἢ Τρωάς, 581, 593, 597, 599, 604, 607, 609.
- Ἀλεξάνδρεια, ὄρ. 606.
- Ἀλεξάνδρεια (τὰ), Ἰώνων ἀγών, 644.
- Ἀλεξανδρεῖς οἱ τῆς Αἰγύπτου, 655, 674, 675, 752, 792, 793, 796, 797, 799, 819. — οἱ τῆς Τρωάδος, 472, 473, 613.
- Ἀλιός, 615.
- Ἄλις, 49. — πορφυροὶ, 155. — ὄρυκτοὶ, 144, 561, 700, 726, 822. — λιμναῖοι, 523, 568. — εὐώδεις, 779. Ἄλμυριδες, 50. Ἄλυκίδες, 182. Ἄλοπῆγιον, 317. — Τραγασαῖον, 605.
- Ἀλσειαῖον, ἢ Ἀλείσιον, 341, 342.
- Ἀλέτρεον, π. 237.
- Ἀλήιον, πεδίον, 555, 676.
- Ἄληξ, π. 260.
- Ἀλησία, π. 191.
- Ἀλήσιον, πεδίον, 605.
- Ἀλήτης, 389.
- Ἀλητία, π. 282.
- Ἀλθαία, 466. Ζ. καὶ Μελέαγρος.
- Ἀλθαμένης, 479, 481, 653.
- Ἀλιάκμων, π. 330.
- Ἀλιάρτια, 407, 410, 412. Ἀλιάρτιος, 411. Ἀλιάρτος, π. 407, 410, 411. — ποθεῖς, καὶ Ὀμηρον, 16, 298, 407.
- Ἄλις, π. 373.
- Ἀλιζῶνες, 549—552, 603, 677, 678, 680, Ἀλιζώνιον, 603.
- Ἀλικαρνασσός, π. 611, 635, 653, 657. Ζεφύρα καλουμένη πρότερον, 656. Ἀλικαρνασσοῦ οικισαί, 374, 656. — ἄνδρες μνήμης ἄξιοι, αὐτ.
- Ἀλμοῦσιοι, δῆμος, 398.
- Ἀλινθα, π. 657.
- Ἄλιους, π. 432.

- Μίσαρνα**, χωρίον, 657.
Ἀλκαίος, 37, 411, 412, 600, 606, 618, 661. **Ἀλκαίου** τὰ ρασιωτικά ποιήματα, 617.
Ἄλκησις, 45.
Ἀλκμαίων ὁ Ἀμφιάρεω, 325, 326, 423, 462. **Ἀλκμαιωνίδα** (ὁ τὴν) γράφας, 452.
Ἀλκμάν, ποιητής, 43, 299, 341, 446, 460, 482, 580.
Ἀλκμήνη, 355.
Ἄλκομεναι, π. 327.
Ἄλκυονις θάλαττα, 336, 393, 400.
Ἀλληγορία Ὀμήρου, 18.
Ἄλλτροχάδης, 70.
Ἄλλιπαι, π. 238.
Ἄλλόβοργοι, 185, 186, 193, 203.
Ἄλλοτρυγες, 155.
Ἄλμυριδες. Ζ. Ἄλις.
Ἄλόβη. Ζ. Ἄλόπη.
Ἄλωνησος, ν. 436, 618, 644.
Ἄλόπη, π. ἢ ἐν Δοκροῖς 60, 426, 427, 432. — ἢ ἐν τῇ Φθιώτιδι, 432. **Ἄλόπη**, ἢ **Ἄλόβη**, ἢ **Ἄλύβη**, πεπλασμένη πόλις, 550, 551, 552, 603.
Ἄλοπάγιον. Ζ. Ἄλις.
Ἄλος (ὁ, ἡ), π. ὁ ἐν Δοκροῖς, 432. — ὁ φθιωτικὸς, 433, 435.
Ἄλπεια ὄρη, ἢ **Ἄλπει** (αί.), 71, 128, 176 — 179, 185 — 187, 192, 195, 203, 204, 207, 211, 213, 214, 216, 227, 290, 313, **Ἄλπει** (ἡ), Χρ. 373. **Ἄλπειον**, **Ἀλβιον**, ἢ
- Ἀλπιάνιον**, 202, 314, **Ἄλβια** (τὰ) Χρ. 369. Ζ. **Καὶ Ἄλβις**.
Ἄλπειον ἄγρα, 205. — **ἀρχαί**, 201, 202. — **ὄρεινῃ**, 206, — **ὑπερβάσεις**, ἢ **ὑπερβολαί**, 209, 292. — **ὑπώρεια**, 209, 210, 217. — **ὑψος**, 208. **οἱ ἐντὸς Ἄλπειον οἰκοῦντες**, 210.
Ἄλπιονος, 60.
Ἄλσιων (γρ. **Ἄλπειον**), Χρ. 372, στ. 7.
Ἄλαιον, **πολίχμιον**, 225, 226.
Ἄλσος **ιερόν** ὑπὸ **Μιντούρνας**, 233. — **Ἀρτέμιδος**, 343. — **Ἐνδυμωναῖον καὶ Εὐρυκύδιον**, 346. — **ἀγριελαιῖον ἐν τῇ Πισάτιδι**, 353. — **Νικηφόριον**, 624. **Ἄλση** **καλοῦνται τὰ ἱερά**, **καὶ ἢ ψιλὰ**, 307, 412.
Ἄλτης, 585, 605, 619.
Ἄλτινον, π. 214.
Ἄλματτης, 420, 735. **Ἄλματτου** **πλοῦτος**, 680. — **μνήμα**, 627.
Ἄλυβες. Ζ. **Χάλυβες**.
Ἄλύβη. Ζ. **Ἄλόπη**.
Ἄλυξεύς 452. **Ἄλυξία**, π. 450, 459.
Ἄλυκίδες. Ζ. Ἄλις.
Ἄλυς, πτ. 126, 129, 298, 541, 544, 560. **Ἄλυος** **πηγαί**, 546. — **ἐμβολαί**, 533, 546. — **τὰ ἐντὸς**, 287, 492, 534, 540, 552, 572, 697, 735. — **τα ἐκτὸς**, 552, 553, 561, 677.
Ἄλφειός, πτ. 270, 271, 275, 336, 339, 343, 344, 348, 350 — 353, 356, 357, 389.

- Ἀλφειοῦ γόμα, 267. — πόρος, 349. — ὀνόματος ἔτυμον, 347.
 Ἀλφοὶ καὶ λευκαὶ καὶ λειχηνές τέσσα ὕδασι θεραπεύονται, 346, 347.
 Ἀλχαίδαμος 753.
 Ἀλωπεκία, ν. 493.
 Ἀλώριον ἔλος, 350.
 Ἀλωρος, π. 330.
 Ἀμαζόνες, 503 — 505, 544, 547, 550 — 552, 554, 574, 625. Ἀμαζόνων πεδῖον, 52, 126.
 Ἀμαζώνες. Ζ. Ἀλαζώνες.
 Ἀμαδος, πτ. Ζ. Πάμισος.
 Ἀμαδοὺς, π. Πελοποννήσου, 363. — Κύπρου, 683. Ἀμαδοῦσιοι, 341.
 Ἀμαλθείας κέρας, 458, 459.
 Ἀμανὸν (τὸ) καὶ Ἀμανὸς (ὁ) ὄρ. 521, 535, 676, 678, 737, 749, 751. Ἀμανίδες πύλκι, 676, 751.
 Ἀμαξα, ἄστρον, 4.
 Ἀμαξία, κατοικία 669.
 Ἀμαξίτια, 473, Ἀμαξίτιος, 440, 604, 605, 606, 612, 613, 620. Ἀμαξίτις, 606.
 Ἀμαξίτικοι, 126, 294, 296, 300, — 492.
 Ἀμαρδοὶ, 507, 508, 510, 514, 523.
 Ἀμαρυνθος, π. 448.
 Ἀμάσεια, π. 547, 561. τὰ περὶ Ἀμάσειαν γένα, 556. Ἀμασεῖς, 560, 561.
 Ἀμασσία, πτ. 290, 291.
 Ἄμασρις, 544.
 Ἄμασρις, π. 309, 540, 543, 553. Ἄμασριανή, 544.
 Ἀμβαρουαλία (Ambarvalia), ἑορτὴ Ῥωμαίων ἦν εἶποις ἀν ἔτυμολογῶν Ἀμνηροσίαν, παραπλήσιόν πως οὐσαν τῇ παρ' Ἑλλήσι Προνηροσία. 230.
 Ἀμβιαναὶ, 194, 208.
 Ἄμβλαδα, π. 570. Ἀμβλαδεὺς οἶνος. αὐτ.
 Ἀμβρακία, 325, 450, 452. Ἀμβρακικὸς κόλπος, 123, 323, 324, 327, 334, 428, 450, 451, 452, 459.
 Ἄμβρυσος, π. 423. Ἀμβρυσίτις, 424.
 Ἄμβρωνες, 183.
 Ἀμενάρος, πτ. 240.
 Ἀμερία, π. Ἰταλίας 227. — Πόντου, 557.
 Ἀμισός, π. 68, 69, 71, 73, 74, 126, 498, 519, 543, 547, 548, 553, 664, 673, 678. ὁ διὰ Ἀμισοῦ μεσημβρινός, 70. Ἀμισοῦ καὶ Ἰσσοῦ τὰ μεταξὺ γένα, 677. Ἀμισσηνὴ, 548. Ἀμισσηνοὶ, 544, 547, 560.
 Ἀμιτερνίνα, 241. Ἀμίτερον, π. 228.
 Ἀμωνία, π. 799.
 Ἄμμων, 55, 790, 799, 809, 813, 830. Ἀμμωνος ἱερὸν, ἢ μαντεῖον, 49, 50, 813. — ἄγρα, 834, 835, 838.
 Ἀμνίας, πτ. 562. Ἀμνιός, Χρ. 414.

- Ἀμισός, ἐπίγειον, 476.
 Ἀμοργός, v. 487.
 Ἀμόριον, π. 576.
 Ἀμπειρα. Ζ. Νόμος Πυθικός.
 Ἀμπελέτις γῆ, 316.
 Ἀμπέλων εὐφορία, 73, 214, 317, 508, 548, 726, 826.—σπάνις, 317.—ἐκκοπή ἐν Γίταις, 304.—κατόρυξις, χειμῶνος, ἐν Βοσπόρῳ, 307. οὐκ οὐσας ἐν Βαβυλώνι καὶ Σουσίδι Μακεδόνες ἐφύτευσαν, 731. Ζ. Καὶ Οἶνος.
 Ἀμπελος, ἄκρα, 488, 637.
 Ἀρπύτις. Ζ. Πλημύραι.
 Ἀμυδών, χωρίον, 330.
 Ἀμυζών, π. 658.
 Ἀμυδιονίδα, 372.
 Ἀμύκλαι, 363, 364. Ἀμυκλαίου, 278.
 Ἀμύκτιρες ἄνθρωποι, 711. Ζ. καὶ Ἄρδιες.
 Ἀμυμώνη, 368.—κρήνη, 371.
 Ἀμύνανδρος, 427.
 Ἀμύντας, 567—569, 571, 577, 671.
 Ἀμύντωρ, 438, 459.
 Ἀμραζίτις, 330.
 Ἀμφιάλη, ἄκρα, 395.
 Ἀμφιάραος, 399, 404, 462, 762. Ἀμφιάρειον ἱερὸν, ἢ μαντεῖον, 399, 404.
 Ἀμφιγένεια, π. 349.
 Ἀμφιδολία, ἢ Ἀμφιδολίς, 341, 349.
 Ἀμφικτύονες, 419, 421, 427, 429. Ἀμφικτυονία, 374. Ἀμφικτυονικὸν σύστημα, 412, 420.
 Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος, π. 326. Ἀμφιλοχοί, 157, 271, 321, 326, 429, 450, 462. Ἀμφιλοχος δ. Ἀμφιαράου, 157, 271, 326, 462, 642, 668, 675, 676.
 Ἀμφίμαλλα, π. 475.
 Ἀμφινόμος, εἰς τῶν Πηνελόπης μνηστῆρων, 328. Ἀμφινόμος καὶ Ἀναπίας οἱ τοῦς γονέας σώσαντες, 269.
 Ἀμφίπολις, π. 134.
 Ἀμφίστιοι, 96, 133, 135.
 Ἀμφίσσα, π. 426, 427. Ἀμφισσεῖς, 419.
 Ἀμφισομοὶ λήμνη, 791.—κόλπος. Ζ. Ἀρτίσομος.
 Ἀμφίρατος, 496.
 Ἀμφιτρύων, 456, 459, 461.
 Ἀμφίαν, 360, 411.
 Ἀμφρυσσος, πτ. 433, 435.
 Ἀμφανοί, 292.
 Ἀμώλιος, 229.
 Ἀναβάσεις Νείλου. Ζ. Νείλος.
 Ἀνάβουρα, π. 570.
 Ἀναγνία, π. 238.
 Ἀναγραφὴ σταθμῶν. Ζ. Σταθμός.
 Ἀναγυράσιοι, δήμος, 398.
 [Ἀνάχαρτος] Ζ. 304.
 Ἀναΐα, 738, ἢ αὐτὴ Ἰσως καὶ ἡ Ἀναΐτις. Ἀναΐας ἱερὸν, 738.
 Ἀναΐτιδος ἱερὸν, 512, 532, 559, 733.
 Ἀνακοπαὶ Θαλάσσης, 53, 143, 174.

- Ἀνακρίων ὁ μελοποιός, 151, 633, 638, 644, 661.
 Ἀνακτόριον, π. 450, 451, 452.
 Ἀνακунδαράξης, 672.
 Ἀνανδάτου ἱερὸν, 512.
 Ἀναξαγόρας, 645.
 Ἀνάξαρχος, 594.
 Ἀναξήνωρ ὁ κισσαρῆδος, 648.
 Ἀναξικράτης, 768.
 Ἀναξίλας, 257.
 Ἀναξιμανδρὸς ὁ Μιλήσιος, 1, 7, 635.
 Ἀναξιμένης ὁ Λαμψακηνός, 589.
 ὁ Μιλήσιος, 635, 645.
 Ἀναξυρίδας φοροῦσι Κεῖλοι, 196.
 — Πέρσαι, 734.
 Ἀναπίας. Ζ. Ἀμφίνομος.
 Ἀναριάκαι, 507, 508, 514. Ἀναριάκη, π. 508.
 Ἄνας, πτ. 139—142, 148, 152, 153, 162.
 Ἄναςρολόγητος ἄνθρωπος, 76.
 Ἄναυρος, πτ. 436.
 Ἀναφλύσος, Ἀναφλύσιοι, δῆμος, 398.
 Ἄναψη, ν. 484.
 Ἀναψύσματα γῆς καὶ θαλάσσης, 49, 54, 59. Ἀναψύσμα θελώδεις, 263.
 Ἀνάχαρσις, 301, 303, 694.
 Ἀναχύσις θαλάσσης, 5, 125, 138, 140, 142, 143, 151.
 Ἀνθανία, π. 339, 350, 360, 448.
 Ἄνθεια, 610, 614. ὁ περὶ τὰ Ἄνθεια λίθος, 610. Ἀνθειρηνή Μήτηρ θεῶν, 614.
 Ἄνδιχίτιρι, 314.
 Ἄνδραϊμων πύλιος, 633.
 Ἄνδρεία (τὰ παρὰ Κρησίν), 480, 482, 483.
 Ἄνδρες ἐλλόγμοι, Ἄδθηρίται. Ζ. Ἄνδρες Τήϊοι. — Ἀδραμύττηνοι, 614. — Ἀλαβανδέις, 661. — Ἀλικαρνασσίτις, 656. — Ἀμισσηνοί, 548. — Ἄμοργίνοι, 487. — Ἄργεῖοι, 472. — Ἄντιοχεῖς, οἱ ἐπὶ Μαιάνδρῳ, 630. — Ἄπαμις, 753. — Ἀσιαλωνίται, 759. — Βαβυλώνιοι, 744. — Βαργυλιᾶται, 658. — Βιθυνοί, 566. — Γαδαρῆνοι, 759. — Γεργίτιοι, 589. — Ἐρετριεῖς, 393, 448. — Ἐρυθραῖοι, 645. — Ἐπίσιοι, 642. — Ἡλείοι. 393. — Θάσιοι, 472. — Καρυανθηνοί, 658. — Κεῖοι, 486. — Κλαζομένιοι, 645. — Κνίδιοι, 656. — Κολοφώνιοι, 643. — Κύπριοι, 682, 683. — Κυρηναῖοι, 837. — Κῶοι, 657, 658. — Λαμψακηνοί, 589. — Λέσβιοι, 617, 618. — Μάγνητες, 648. — Μαλλῶται, 676. — Μεγαρεῖς, 393. — Μιλήσιοι, 635. — Μιτυληναῖοι. Ζ. Ἄνδρες Λέσβιοι. — Μυλασίτις, 659. — Νυσαεῖς, 650. — Πάριοι, 487. — Περγαμηνοί, 625. — Πεταναῖοι, 614. — Προκεννήσιοι, 589. — Ρόδιοι, 655. — Σάμιοι, 638. — Σαρδιανοί, 627. — Σελευκίς οἱ ἐν Κιλικίᾳ, 670. οἱ ἐν Βαβυλωνίᾳ. Ζ. Βαβυλώνιοι.

- Σιδόνιοι, 757. — Σιωπηεῖς, 546. — Σκήψιοι, 608, 609. — Σμυραῖοι, 646. — Σολεῖς, 671. — Σόλιοι, 671. — Σόλιοι, 673. — Στρατονικεῖς, 660. — Σύριοι, 487. — Ταρσεῖς, 674, 675. — Ταυρομενίται, 640. — Τήσιοι, 644. — Τήμιοι, 621. — Τραλλιανοί, 649. — Τύριοι, 757. — Χῖοι, 645.
- Ἀνδῆτριον, 315.
 Ἀνδριάκη, 319.
 Ἀνδρικόλος, ὄρ. 669.
 Ἄνδριος, πτ. 602.
 Ἄνδριοι. Ζ. Ἄνδρος.
 Ἄνδροκλος ὁ Κόδρου, 632, 640.
 Ἀνδρομάχη, 585, 594, 598.
 Ἀνδρομέδα, 43, 759.
 Ἀνδρόνικος, 655.
 Ἀνδρόπομπος, 633.
 Ἄνδρος, ν. 485, 487. Ἄνδριοι, 448.
 Ἀνδρσοθένης, 766.
 Ἄνδρων, 392, 456, 475, 476.
 Ἀνεμούριον, ἄκρα, 669, 670, 682.
 Ἀνεμόλιτα, 424, ἢ Ἀνεμώρεια, 423.
 Ἀνέμων (περὶ), 28, 29, 62. — τῶν ἐν Σικελίᾳ, 276. — τῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ, 696. Ζ. καὶ Μελαμβόριον, καὶ Ἀπόγαιοι.
 Ἀνεπίπλεκτοι ἀλλήλοισι οἱ ἄγριοι, 115, 127, 137.
 Ἄνθεια, π. 360.
 Ἄνθεμις. Ζ. Ζάμος Ἰωνικῇ.
- Ἀνθεμουσία, 747, 748. Χρ. 409.
 Ἀνθηθονία, 405. Ἀνθηθῶν, π. 16, 400, 404, 405, 408, 410.
 Ἀνθήλη, φυτὸν, 226.
 Ἄνθης, 374; 656.
 Ἄνθινά, Ζ. Φιλοσοφία.
 Ἄνθρακες, λίθοι, 717.
 Ἄνθρωπος, ἀμφιβιός πῶς ἐστὶ, 9. — φιλειθῆμων, 19. — ὠφελεῖται διὰ παιδείας καὶ τῆς πρὸς τοὺς ὁμοίους ὁμιλίας, 401. — πότε μάλιστα μιμεῖται θεοὺς, 467. Ἄνθρωποι τερατώδεις μυθουμένοι, 43, 70, 299, 711: — ἄνθρωποφάγοι ἐν Ἰέρῃ, 201. — ἐν Σκύθαις, 298, 300, 302. — ἐν Ἰνδοῖς, 710. Ζ. καὶ Πολιτεῖαι.
 Ἀνθρωπονοῦσα τὰ ζῶα Ἑλέφας καὶ Πέθηκος, 699.
 Ἄνιαι, πτ. 389.
 Ἀνγριάδων νυμφῶν ἄντρον, 346.
 Ἄνγρος, πτ. 344, 346, 347.
 Ἄνίων, πτ. 235, 238.
 Ἀνίβας, 158, 159, 209, 217, 226, 249, 251, 255, 256, 285, 287, 563. Ἀνίβα στρατεία, 216, 245.
 Ἀννίκερις ὁ Κυρηνάιος, 837. Ἀννικερία αἰρασις, αὐτ.
 Ἄνουβις, 805, 812.
 Ἀνταίου μνημα, 829.
 Ἀνταίροντες ἀλλήλοισι τόποι, 77, 119.
 Ἀντακαῖοι, γένος ἰχθύων, 307.

- Ἀνταλκίδα, 287.
 Ἀντανδρία, 470, 606, 612. Ἄν-
 ταδρος, π. 606, 612. Ἀντάν-
 δριοι, 613.
 Ἀνταποστροφή, 257.
 Ἀντίμναι, π. 230.
 Ἀντίρσεις καὶ θλίψεις, 52.
 Ἀντηνορίδαι, 596, 607. Ἀντή-
 νωρ, 48, 157, 212, 543,
 607, 608. Ἀντήνωρος πλάνη,
 150.
 Ἀντιγονία, ἡ ἔπειτα Νίκαια κλη-
 θείσα, π. 565. — ἡ ἔπειτα
 Ἀλεξάνδρεια ἐν τῇ Τρωάδι, 593,
 • 597. — ἡ ἐν Συρίᾳ, 750.
 Ἀντίγονος, 385, 565, 593, 597,
 607, 646, 672. Ἀντιγόνου
 εἰκὼν, 657.
 Ἀντικείμενον, ὄρ. 751.
 Ἀντικείμενος, πτ. 494, 750.
 Ἀντιπάλωσις, 545.
 Ἀντικίβρα, π. Φωκίδος, 416,
 418, ἡ ἐν Λοκροῖς τοῖς ἑσπε-
 ρίοις, 434. — ἡ κατὰ τὸν Μα-
 λιανὸν κολπὸν, 418, 428, 434.
 Ἀντικλειδης, 221.
 Ἀντίπραγος, ὄρ. 665.
 Ἀντιλίθανος, ὄρ. 742, 754, 755,
 756.
 Ἀντιλόχου μνήμα, 596.
 Ἀντίμαχος, 345, 364, 387,
 409, 588.
 Ἀντιμενίδας, 617.
 Ἀντιμνησος, 257.
 Ἄντιον, π. 231, 232, 239.
 Ἀντιόπη, 404.
 Ἀντίοχος ὁ ἰσوريκός, 242, 252,
 254, 255, 257, 262, 264,
 265, 278. — ὁ φιλόσοφος, 759.
 Ἀντίοχος ὁ μέγας, 287, 528,
 531, 540, 563, 594, 624,
 744. — ὁ Σελεύκου, ὁ ἐπικλη-
 θείς Σωτήρ, 516, 578, 624.
 — ὁ Δημητρίου, 668. — ὁ ἐπι-
 φανής, 750. — ὁ Ἰέραξ, 754.
 Ἀντιοχικὸς πόλεμος, 665.
 Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Μακιάδρω, 630,
 647, 648, 663. — ἡ ἐν τῇ
 Μαργιανῇ, 516 — ἡ ἐν Μυγ-
 δονίᾳ, 747. — ἡ ἐν Συρίᾳ, ἡ
 καὶ ἐπὶ δάφνη καλουμένη, 275,
 719, 749, 750. — ἡ πρὸς Πι-
 σιδίᾳ, 557, 569, 577.
 Ἀντιοχεῖς οἱ πρὸς Πισιδίᾳ, 557.
 — οἱ ἐν Συρίᾳ, 750, 751. —
 οἱ ἐπὶ Μακιάδρω, 630. Ἀντιοχι-
 κὴ ἰσχάς, 630.
 Ἀντιοχίς, 751.
 Ἀντιοχίς ἡ Ἀχαιοῦ, 624.
 Ἀντίπατρος ὁ Μακεδόν, 374,
 433, 565. — ὁ ληστής, ἡ Δερ-
 βήτης, 534, 569, 679. — ὁ
 Ζισίδος, 555. — ὁ Στωϊκός, 674.
 — ὁ Τύριος, 757.
 Ἀντίπολις, 178, 180, 184, 185,
 202.
 Ἀντίρριον, ἄκρα, 335, 336, 387,
 390, 427, 460.
 Ἀντίρροδος, ν. 794.
 Ἄντισσα, π. 59, 618.
 Ἀντίταυρος, ὄρ. 521, 527, 528,
 535.
 Ἀντιφάνης, 102.
 Ἀντίφελλος, π. 666.

- Ἀντιφίλου λιμὴν, 771.
 Ἀντίφος ὁ Θετταλοῦ, 444, 653.
 Ἀντίφραι, π. 799.
 Ἄντρον ἢ σπηλαιον περὶ Μίταυρον, 275. — Κορώνιον, 417. — Ἄστρον, Καρώνειον λεγόμενον, 636. — Προμηθεύς, 688.
 Σπήλαια τὰ περὶ Ναυπλίου, 369, 373. — τὰ ἐν τῷ Καιάτῳ κόλπῳ, 233. Τίνας ἐν σπηλαίῳ οἰκοῦσι, 225, 316, 773.
 Ἀντρῶν, π. 432, 433, Ἀντρῶνος ὄνος, 435.
 Ἀντώμος, 141, 359, 524, 530, 532, 540, 543, 547, 574, 578, 595, 637, 641, 648, 669, 672, 674, 685, 748, 765, 794, 797. — στρατεύει ἐπὶ Παρθυαίους, 523. — γαμῖ Κλειπάτραν, 797. — καταναυμαχίεται ὑπὸ τοῦ Σιβαροῦ, 325. — ἱαντὸν διαχειρίζεται, 795. Ἀνωμίου καὶ Κλειπάτρας θυγάτηρ, 828.
 Ἄξινος κόντος, 298, 300.
 Ἄξιός, πτ. 6, 327, 330.
 Ἄονες, 321, 397, 401. Ἄνοιον πεδίου, 412.
 Ἄφρονος κόλπος, 26, 244, 245.
 Ἄφρονος πέτρα, 688.
 Ἄφροισι, 492, 506.
 Ἀπάμα, 578, 749.
 Ἀπάμα, π. ἐν Βυρία, 275, 749, 751, 752. — ἐν Φρυγίᾳ, ἢ Κιλικίᾳ, ἢ Ἰωνίᾳ, 569, 576. — Ἰωνίᾳ, 619, 663. ἢ πρὸς τὴν Ἀπαμείαν λιμῆν, 576. Ἀπαμεία ἢ ἐν Ράγαις, 514, 524. — ἢ ἐν Βιθυνίᾳ, ἢ πρότερον Μύρλαια, 563. Ἀπαμεία, 563, 631, 655, 750, 752, 753, 756.
 Ἀπαμνη, Χρ. 446.
 Ἀπαρνοί, 511.
 Ἀπασιάται, 513.
 Ἀπατούρου Ἀφροδίτης ἱερὸν, 495.
 Ἀπελλῆς φιλόσοφος, 15. — ζωγράφος, 642, 657.
 Ἀπελλίκων ὁ Τήτος, 609, 644.
 Ἀπελλίκωνος βεβλιόδηκη, 609.
 Ἀπέννινα ὄρη, 128, 201, 202, 211, 212, 216—219, 222, 227, 228, 231, 233, 240, 259, 283, 286.
 Ἀπεραν, τὸ ἑξερᾶν, 52. Ἀπερασις, 389.
 Ἀπηλώτης ἄνεμος, 29. Ζ. Καὶ Δύσις.
 Ἀπία ἢ Πελοπόννησος, 371.
 Ἀπίας (Ἀσίας γράφουσι τινες τῶν κριτικῶν) πεδίου, 616. Μνημονεύει δὲ καὶ Πολύβιος (ἑ, 77)
 Ἀπίας πεδίου.
 Ἀπίδανος, πτ. 356, 432.
 Ἀπίδονες, 371.
 Ἀπίολα, π. 231.
 Ἄπις, π. 799.
 Ἄπις, Αἰγυπτίων θεός, 803, 805.
 Ἄπιδος ἱερὸν, 807.
 Ἀποβάθρα, τόπος πρὸς τὴν Σηθῶ, 591.
 Ἀπόγαιοι [ἄνεμοι], 701. Ἀπόγαια πνοή, 692. Ἀπόγαια πνεύματα, 53.
 Ἀποιδήσεις. Ζ. Γῆ, καὶ Ἴζημα.

Αποικος, οίκις ἡς Τέω, 633.

Ἀποκοπή τινῶν ὀνομάτων παρά ποιηταίς. Ζ. Ὄνόματα.

Ἀπόκρημος, 644, 645.

Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικός, 31, 43—45, 61, 254, 298, 303, 328, 338, 368, 370, 405, 453, 457, 460, 464, 474, 552, 553, 555, 661, 677—680.—ὁ Ἀρτεμιτῆς, 118, 509, 514, 516, 519, 525, 685.—ὁ ῥήτωρ. 626. Ἀπολλοδώρειος αἵρεσις, 625.

Ἀπολλοκράτης, 259.

Ἀπολλώνησοι. Ζ. Ἑκατόνησοι.

Ἀπόλλων, 257, 320, 374, 398, 412, 413, 422, 447, 472, 551, 578, 675, 676, 739, 817.—Μουσηγέτης, 468.—Κάλλιος, 612, 618.—Πορνοπίων, 613.—Σμινθεύς, 605, 613, 618.—Γρυνεύς, 618.—Οὔλιος, 635.—Κλάριος, 642. Ἀπόλλωνος ἄλση, 642, 813.—βωμός, 683.—πρόπολοι, 468.—Κολοσσός, 319.—ὁ πρὸς τὸν δράκοντα ἄγων, 421.—ναός, ἱερὸν, ἢ μαντεῖον, 319, 363, 368, 619.—Αἰγλήτου, 484.—Ἄκταιου, 588.—Ἄκτιου, 325, 450, 451.—Δελφίνιου, 179, 275.—Δινδυμείως τὸ ἐν Βραγχίδαϊς, 634, 814.—Ἐρυθίδιου, 613.—Θυμβραίου, 598.—Κατάονος, 537.—Κύλλαιου, 612, 613.—Λαρισσαίου, 620.—Λα-

φραίου, 459.—Λευιάτα, 452.—Μαρμαρίνου, 446.—Πυθίου, 417.—Σελιουντίου, 445.—Σμινθεύς, 604, 611, 612.—Σμινθίου, 486.—Τεναέτου, 380.—Τίλφωσιου, 411.—Φυλλαίου, 435. 403, 485, 488, 619, 622, 645, 666, 750, 766.

Ἀπόλλωνος πόλις, 815, 817.—ποταμία, 774.

Ἀπολλωνία, π. ἢ ἐν Πόντῳ, 319, 541.—ἢ ἐν Θράκῃ ἢ Μακεδονία, 331.—ἢ ἐν Ἠπείρῳ, πρὸς Ἐπιδάμῳ, 134, 271, 316, 322, 323, 326, 327, 357, 424, 764.—ἢ ἐπὶ Ῥυνδάκῳ, 575.—ἢ ἐν Συρίᾳ, 752. Ἀπολλωνιάται Πόντου, 319.—Ἠπείρου, 316.—Περσίδος, 732.

Ἀπολλωνιάς ἢ πρὸς Ἀπαμείζ τῇ Κεωτῶ, 569.—ἢ Κυρηναίων, 837. Σ. 359.

Ἀπολλωνιάτις, 576.—ἢ ἐν Περσίδι, 524, 732, 736. Ἀπολλωνιάται Περσίδος, Ζ. Ἀπολλωνία Περσίδος.

Ἀπολλωνιάτις λίμνη, 575.

Ἀπολλωνίς, 624.

Ἀπολλωνίς, π. 625, 646.

Ἀπολλώνιος ὁ μῦς, 645.—ὁ Σταυρὸς φιλόσοφος, 650.—ὁ μαλακός, 655, 660, 661.—ὁ ποιητής, 655.—ὁ Κρόνος, 658, 838.—ὁ ἱατρός, 683.—ὁ τὸν Πίνακα τῶν φιλοσόφων ἐκθετής, 757.

- Ἀπολλώνιον, ἀκρωτήριο, 832.
 Ἀπολλώνησοι, Ζ. Ἐκατόνησοι.
 Ἀπορρώγες πέτραι ὑπὸ σεισμῶν
 ἐκτινασσόμεναι, 59.
 Ἀποστάσεις αἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 794.
 Ἀποστλεγγίσματα Ἀργοναυτῶν,
 224.
 Ἀπουλία, 277, 283. Ἄπουλοι,
 242, 277, 283, 285. Ἄπου-
 λον Τείνον, π. 285. Ζ. καὶ
 Τείνον.
 Ἀππαῖται, 548.
 Ἀππία ὁδός, 233, 234, 237,
 239, 249, 283.
 Ἀπτέρα, π. 479.
 Ἄραβες, 39, 41, 130, 288,
 736, 741, 748, 755, 756,
 776, 779, 780, 784, 815,
 820. — Τρωγλοδύξαι, 2, 42.
 Μισσηνοὶ, 739. — Σκηνίται,
 739, 747, 765, 767. — Να-
 θαταῖοι, 803. — οἱ ἐντὸς Εὐ-
 φράτου, 749. — Φύλαρχοι, 753.
 — οἱ σὺν τῷ Κάδμῳ, 447.
 Ἀράβων ἔθνη, 760, 767. —
 βασιλεῖς, 781. — εὐδαιμονίας
 μαρτύριον, 785. — ἔρημος,
 767. — παραλία, 729. Ἀραβία,
 299, 695, 696, 729, 741,
 749, 765—770, 774, 781,
 785, 803, 804, 806, 809,
 816, 821, 822. — εὐδαιμων,
 39, 42, 84, 85, 118, 130,
 726, 748, 756, 765, 767,
 779, 782, 819. — ἔρημος,
 767. — Πετραία. Ζ. Πέτρα. —
 Ἀραβίας ἀρχή, 767. — ὄρη,
 755, 819. Ἀράβιος κόλπος,
 30, 35, 38, 42, 47, 85,
 100, 118, 121, 130, 133,
 492, 686, 696, 765, 768,
 776, 779, 780, 785, 789,
 790, 798, 803, 815, 836,
 Ἀράβιον κόλπου μυχός, 98,
 759, 767, 804.
 Ἄραγος, πτ. 500. τὰ ἐπὶ Ἀράγω
 ζενά, αὐτ.
 Ἄραδος, κ. 753, 754, 757,
 766. Ἀράδιοι, 753, 754,
 755, 784. Ἀραδίων παραλία,
 753.
 Ἀραιθυρία, 382.
 Ἀράκυνθος, ὄρ. 450, 460.
 Ἀραμαῖοι, 42, 627, 785.
 Ἀράξης, πτ. 61, 336, 343,
 501, 512, 523, 527, 528,
 531, 729. Ἀράξην ἐκβολαί,
 335, 491, 529. Ἀραξηνή χώρα,
 73, 509. Ἀραξηνὸν πεδῖον,
 527, 528, 529, 531.
 Ἄραξος, ἄκρα, 335, 337, 388,
 458.
 Ἄραρ, πτ. 189, 193. Σ. 76. Ἄρα-
 ρος καὶ Ροδανοῦ συμβολαί, 186,
 192.
 Ἀραρηνή, 781.
 Ἄρατος ὁ ποιητής, 103, 364,
 387, 478, 484, 486. — ὁ
 Ἀχαιῶν στρατηγός, 382, 385.
 Ἀραυσίων, π. 185.
 Ἀραχθος, πτ. 325.
 Ἀραχωσία, 516. Ἀραχωτοί, 513,
 514, 721, 723, 724, 725.
 Ἀράξις, 737.

- Ἄρθρα, π. 79, 532, 738.— ἡ
περὶ τὰ Ἄρθρα μάχη καὶ νίκη,
737, 814.
- Ἄρβις, 720. Ἄρβις, πτ. 720.
- Ἀργαῖον ὄρ. 73, 538.
- Ἀργανθώνιος, 151.
- Ἀργανθώνιον, ὄρ. 564.
- Ἀργεία, 124, 275, 335, 369,
371, 382, 389, 404, 426.
- Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς μετο-
ρία, 376. Ἀργεῖαι, 35, 65,
337, 362, 368, 369, 371
— 377, 382, 404, 426,
440, 462, 463, 649. 667,
683, 750.— οἱ μετὰ Τριπτο-
λίμου, 673.
- Ἀργενον, ἄκρα, 644.
- Ἀργέτης, ἄνεμος, 28, 29, ὁ
καὶ Σκείρων καλούμενος, 28,
391.
- Ἀργεῖλαι, οἰκήσεις ὑπόγαιοι, 244.
- Ἀργίλος, π. 331.
- Ἀργινούσαι, ν. 615, 617.
- Ἀργισσα, ἡ ὑπερον Ἄργουσα, ν.
440.
- Ἀργολικὸς κόλπος, 335, 368.
- Ἀργολικὴ ἡπειρος, 372, 376.
- Ἀργολικὸν γένος ἵππων, 388.
- Ἄργος, φρούριον, 537.
- Ἄργος τὸ σημαίνειν τὸ πεδῖον,
372. Σ. 200.
- Ἄργος, 23, 316, 368, 372,
374, 376, 377, 385, 404,
413, 481, 653, 661, 676.
— Ἀμφιλοχικὸν, 271, 325,
326, 450, 462.— Πελασγι-
κὸν, 221, 369, 431.— Ὀρε-
τικὸν, 326.— Ἀχαϊκὸν, 365,
369.— Ἴασον, 369, 371. Σ.
160.— Ἴπκιον, 215, 283 (Ζ.
καὶ Ἀργυρίπκα), 369, 370.
— ἱππόβοτον, 369, 370.—
Ἰνάχειον, 387. Ἄργους οἰκι-
σαι, 389, 481.
- Ἀργοναῦται, 224, 346, 414,
436, 443, 575, 655. Ἀρ-
γοναυτῶν πλάνη, 21, 45.
- Ἄργουρα (γρ. Ἄργουσα). Ζ. Ἄρ-
γυσσα.
- Ἄργουσα. Ζ. Ἄργισσα.
- Ἀργυρεῦεν. Ζ. Ἄργυρος.
- Ἀργυρία, π. 552, 603.
- Ἀργυρίπκα, π. ἡ πρότερον, Ἄργος
Ἴπκιον, εἶτα, Ἄρποι, 283.
- Ἀργυρικίων ἐπίκειον, αὐτ.
- Ἀργυρομήγης χρυσός, 147.
- Ἄργυρος (τάποι ἐν εἴς) γεννᾶται,
142, 146—148, 191, 326,
399, 551, 603, 625, 726.
Ζ. καὶ Μίταλλα. Οἱ ἀργυρεῦον-
τες, 147.
- Ἀργυρεῶν ἄρος, 148.
- Ἀργυροῦσχοι, 231.
- Ἀργῶ, 45, 46, 224, 436, 564.
- Ἀργῶος λιμὴν, 224.
- Ἀρδανάξις, ἄκρα, 838.
- Ἀρδανία, 40.
- Ἀρδία, κατοικία, 228, 232,
249.
- Ἀρδιάται, 232. Ἀρδεατῶν χωρία,
231.
- Ἀρδία, 313. Ἀρδιαῖοι, 314, 315,
317, 318. Ἀρδιαίων παραλία,
316. Ἀρδιον, ὄρ. 315.

- Ἀρδουέννα ὕλη, 194.
 Ἀρέθουσα, 753.
 Ἀρέθουσα, κρήνη, 58, 270, 449.
 Ἀρεθούσης ὕδωρ, 271.
 Ἄρειος, 670.
 Ἀρείων, 404.
 Ἀρελάται, π. 182.
 Ἀρεμβοί, 784.
 Ἀροπαγιτικά νόμιμα, 260.
 Ἀρονακοί, 162.
 Ἀρείτας, 781.
 Ἀρετὴ τίς ἐστὶν ἢ φυσικὴ, κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς, 110.
 Ἀρήγων, ζωγράφος, 343.
 Ἀρήνος, 766.
 Ἀρηκομικοί. Ζ. Οὐάλκαι.
 Ἀρήνη, π. 346 — 349, 352, 361.
 Ἄρης, 155, 229, 240, 573, 597, 598, 600, 727. Ἄρειος ναὸς, 185.—παῖδες, 250.
 Ἀρήτη, 837.
 Ἄρια, 72, 73, 74, 511, 515, 516, 522, 723, 724.
 Ἄρια, Χρ. 437, 442. Ζ. καὶ Ἄριοι.
 Ἀριαμάζου πίτρα, 517.
 Ἀριαπὴ, 78, 81, 83, 84, 492, 516, 688, 689, 696, 720, 721, 723 — 725. Δοιανοί, 66, 130, 523, 697, 724. Ζ. καὶ Ἄρια.
 Ἀριαράθης, 534, 538, 624.
 Ἀριδαίος, 794.
 Ἀριδητικὴ. Ζ. Ἀστρονομία.
 Ἀρικία, π. 231, 239. Ἀοικίνης Ἀρτέμιδος ἱερὸν, 239.
 Ἀριμασκοί, 21, 507. Ἀριμάσπεια ἔπη, 21, 589.
 Ἄριμα (τὰ) δρ. 627. Ζ. καὶ Ἄριμοι.
 Ἀριμαῖοι. Ζ. Ἀραμαῖοι.
 Ἀρίμινον, π. 210, 211, 216, 217, 219, 226, 227, 240.
 Ἄριμοι, 555, 579, 627, 750, 784, 785. Ἄριμοι οἱ πύθιοι παρὰ Τυρρῆνοισι καλοῦνται, 626. Ἄριμοῦς, 628.
 Ἀριοβαρζάνης, 540.
 Ἄριοι, 510, 511, 514, 518, 723, 724. Ζ. Ἄρια, καὶ Ἀριανοί.
 Ἄριος, πτ. 516, 518.
 Ἀριουσία, 645. Ἀριουσίας οἶνος. Ζ. Οἶνος Χίος.
 Ἀρίσθα, π. ἐν Δίοσφω, 590.—ἐν Τροίᾳ, 585, 590, 635. Ἀριστος, πτ. 590.
 Ἀριστάρχην, 179. Ζ. 71.
 Ἀριστάρχος, 30, 31, 33, 103, 609, 650.
 Ἀριστίας ὁ Προκοννήσιος, * 21, 589, 639.
 Ἀρισείδης, ζωγράφος, 381.
 Ἀριστεππος ὁ Σωκρατικὸς, 837.—ὁ μητροδίδακτος, αὐτ.
 Ἀριστιών, 398.
 Ἀριστόβουλος, 509, 518, 672, 691, 692, 694, 695, 701, 706, 707, 714, 730, 741, 766, 824.—ὁ Ἀλεξάνδρου, 762.
 Ἀριστόδημος, 650.—ἑτερος, ἀνεπίδός τοῦ προτέρου, αὐτ.

- Ἀριστοκλής, 655.
 Ἀριστοκράτης, 562.
 Ἀριστόνοικος, 38.—ἴτερος, 646.
 Ἀριστοπάτρα, 702.
 Ἀριστόνομος, 16.
 Ἀριστεός, 682, 730.
 Ἀριστοτέλης, 29, 94, 153, 299, 345, 373, 374, 380, 445, 447, 598, 609, 618, 695, 703, 790.—τί φησὶ περὶ τοῦ λιθώδους πεδίου, 182. Ἀριστοτέλους πολιτεῖαι, 321.—ἐν Χαλκίδι διατριβὴ καὶ βίου κατάλυσις, 448.—βεβλιωθήκη, 608.—ἢ ἐν Ἄσσω διατριβὴ, 610.
 Ἀρίων ὁ Στωϊκός, 15.—ὁ Περιπατητικὸς, 486, 658, 790.—ὁ μαθητὴς τοῦ Περιπατητικοῦ, 658.—ὁ κισσαρῶδης, 260.
 Ἀρίων ὁ ἐπὶ τῷ δελφίνι σωθεὶς εἰς Ταύραρον, 618.
 Ἀρκάδες, 221, 283, 333, 337, 348, 350, 355, 362, 389.
 Ἀρκάδων πόλεμος πρὸς τοὺς Πυλῖους, 348. Ἀρκάδια, 60, 221, 335, 336, 337, 355, 357, 388, 438, 446, 572, 582, 608. Ἀρκαδίας ἔθνη, 388.—ἵπποι, 388.—ὄρος, 337, 341.—ποταμοί, 344.—ἀποικία, 230. Ἀρκαδικαὶ ὑπάρχειαι, 363.
 Ἀρκάσιος (Μῆν), 557. Ζ. καὶ Μῆν.
 Ἀρκεσίλαος ὁ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας, 15, 614.
 Ἄρκυδος, πτ. 751.
 Ἀρκόνησος, ν. 643, 656.
 Ἄρκτος, ἢ Ἀρκτικὸς κύκλος, 3, 76, 77, 95, 136. Ἄρκτου μεγάλης ἑπτὰ ἀστέρες, 13. Ζ. καὶ 133.
 Ἀρκτούργου ἐπιτολή, 133, 691.
 Ἄρκτων ὄρος, 575.
 Ἄρμα, π. Ταναγρακὴ, 404, 405, —τὸ κατὰ τὴν Ἀττικὴν, αὐτ. ὅπου ταν δι' ἄρματος ἀσφραγή. παροιμ. αὐτ.
 Ἀρμεναῖοι (ἰσ. γρ. Ἀρμένιοι), Χρ. 412.
 Ἄρματούς, ἄκρα. 622.
 Ἀρμένη, π. 545.
 Ἀρμένιος, 291, 292.
 Ἀρμενία, 45, 48, 61, 73, 79, 80, 117, 129, 492, 498, 500, 501, 503, 506, 509, 511, 520—523, 525, 533, 539, 556, 559, 712, 740, 745, 821. Ἀρμενίας καὶ Ἀλβανίας μεθάρια, 491. Ἀρμενία ἢ μεγάλη, 521, 555, 742.—ἢ μικρά, 521, 527, 528, 541, 547, 548, 555, 560, 678. Ἀρμενίας πόλεις, 528.—ἔρη, 74, 77, 82, 83, 497, 508, 527, 530.—ποταμοί, 529.—λίμναι, αὐτ.—ἵπποι, 525.—πλοῦτος καὶ δυνάμις, 530.
 Ἀρμένιοι, 288, 399, 501, 502, 506, 508, 523, 524, 527, 530, 531, 532, 540, 555, 559, 669, 739, 745—748, 784. Ἀρμενίων βασιλεῖς, 523, 556.—ἔθνη, 41, 42, 49, 130.—ἀρχαιολογία. Ἀρμένια

- ἀρχαιολογία, 530. Ἀρμένιαι Ἀρήχοι, 495.
 πύλαι, 80. Ἀρμένιον χρώμα. Ἀρριανός. Χρ. 403.
 Ζ. Σάνδνξ. Ἀρμενιакή ἐσθῆς, Ἀρρίνες ἄνθρωποι, 70.
 530. Ἀρσάκαι καλοῦνται πάντες οἱ Παρ-
 Ἀρμενος, π. 503, 530. θουαίων βασιλεῖς, 702. Ἀρσά-
 Ἀρμενος ὁ Θετταλός, 503, 530, κιον γένος, 749.
 551. Ἀρσάκης, 513, 515. Ἀρσάκου
 Ἀρμοζον, ἀκρωτήριον, 765. Οὐ ἄλωσις καὶ διαφθορά, 560.
 μόνον ὁ Πτολεμαῖος, ὡσπερ Ἀρσακία, π. Ζ. Ράγα.
 ἔφη (σημ. σελ. 335), ἀλλὰ καὶ Ἀρσενικόν, 726, Σ. 322.
 αἱ Χρ. 450, οὕτως ὀνομάζουσι Ἀρσης, 736.
 τὸ ἀκρωτήριον. Ἀρσινή, λίμνη, 529.
 Ἀρμονία, 326. Ἀρσινόη, π. Αἰταλίας, ἡ πρότερον
 Ἀρναῖοι, 401. Κωνόπα, 460.—Ἰωνίας, 640.
 Ἀρναῖος, 551. — Δυκίας, 666.—Κιλικίας,
 Ἀρνη, π. Βοιωτίας, 59, 413.— 670.—Κύπρου, 682, 685.—
 Θετταλίας, 411, 435, 439. Ἀραβίας, 769, 773.— Αἰγύ-
 Ἄρνος, πτ. 222. πτου, ἡ καὶ Κλεοπτρίς, 804,
 Ἄρξατα, π. 529. 811. Ἀρσινοῖται, 812. Ἀρσι-
 Ἄρομα, π. 650. Ἀρομεύς οἶνος, νοίτης νομὸς, αὐτ. 789, 809.
 αὐτ. Ἀρσινόη, π. Καρχηδονίας, 837.
 Ἄρον, φυτὸν, 826. Σ. 355. — πόλις καὶ λιμὴν Κύπρου,
 Ἀροτρέβαι. Ζ. Ἄρταβροι, 682.— ἄκρα, 683.
 Ἀρότρια, π. Ζ. Ἐρέτρια. Ἀρσινόη, γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Πτολε-
 Ἀρουέρνοι, 189, 190, 193, 195, μαίου, 460.— γυνὴ Λυσιμά-
 196. Ἀρουέρνων πόλεμοι πρὸς χου, 623.— ἀδελφὴ Κλεοπά-
 Ρωμαίους, 191. τρας, 685.
 Ἀρούπεινον, π. 207, 314. Ἀρσίνος. Ζ. Ἐραστίνος.
 Ἀρπαγεία (τά), 587. Ἀρτάβαζος, 578.
 Ἀρπαγός, 252. Ἀρταβροι, 120, 137, 147, 153,
 Ἀρπαλος, 837. 154, 175.
 Ἀρπινα, π. 356. Ἀρταγῆραι, 529.
 Ἄρποι, π. Ζ. Ἀργυρίππα. Ἀρτακάνα, π. 516.
 Ἄρπυιαι, 302. Ἀρτάκη, ὄρ. 576, 582.— πόλις,
 Ἀρράβαῖος, 326. 635.
 Ἀρρήτιον, π. 222, 226. Ἀρτακηνή, 738.

- Ἀρτάνης ὁ Σωφηνός, 532.
 Ἀρτάξατα, καὶ Ἀρταξιάσατα, π.
 527, 528, 529.
 Ἀρταξέρξης, 49, 656.
 Ἀρταξίας, 528, 531, 532.
 Ἀρταξιάσατα, π. Ζ. Ἀρτάξατα.
 Ἀρταουάσθης, 524, 532. Ἀρ-
 ταουάσθου γαζοφυλάκια, 529.
 — ἱππεία, 530.
 Ἄρτεμις, 257, 387, 485, 635,
 739. — Ἐφεσία, 160, 179. —
 Ἀμκρυνησία, 448. — Ταυροπό-
 λος, 239, 535, 537. Ἀρτίμι-
 δος ἱερὸν, 639, 744. — Ἐφεσίας,
 159, 179, 180, 184, 387,
 639, 647. — Νεμιδίας (γρ. Νε-
 μαιας), 342. Σ. 134. — Ἐλσίας,
 350. — τὸ ἐν Λίμναις, 362. —
 Διμναῖον τὸ ἐν Σπάρτῃ, 362.
 — Βραυρωνίας, 399. — Περ-
 σίας, 537. — Ἀσυρηνῆς, 613.
 — Μουνυχίας, 639. — Ἀσυκο-
 φρυήνης, 647. — Κινδυάδος,
 658. — Περγαιας, 667. — Σαρ-
 πηθονίας, 676. — Κολονης,
 626. Ἀρτίμιδος ἄσος Αἰτω-
 λίδος, 215. — Ἀλφειονίας, ἢ
 Ἀλφειούσης, 343. — Δαφνίας,
 αὐτ. — Ἐλαφίας, αὐτ. — Ἀσυ-
 ρηνῆς, 606. Ἀρτίμιδος ξόανον,
 180. — μαντεῖον, 588. — νη-
 σίον ἱερὸν, 645. — ναός, 750.
 Ἀρτεμισιον, 159, 239, 240,
 343, 651.
 Ἀρτεμίδωρος, Γεωγράφος, Ἐφέ-
 σιος, 137, 138, 148, 157,
 159, 164, 167, 170, 172,
 185, 185, 198, 224, 245,
 261, 267, 284, 285, 335,
 368, 389, 433, 436, 459,
 460, 465, 475, 485, 496,
 570, 571, 622, 640, 656,
 663, 665, 670, 675, 677,
 719, 760, 769, 774, 775,
 801, 804, 825, 829, 830.
 Ἀρτεμίδωρου πρεσβεία, 642.
 Ἀρτεμίδωρος Κνίδιος, 656. —
 Ταρσεύς, 675.
 Ἀρτεμισία, 656.
 Ἀρτεμίτα, ν. 59. — π. 519,
 744.
 Ἄρτημα (ἕκαστον σῶμα ἐπὶ τὸ αὐ-
 τοῦ) νεύει, 11.
 Ἄρτις, 633.
 Ἀρτίσμος (γρ. Ἀμφίσμος) κάλ-
 πος, 244.
 Ἀρχαϊάναξ, Μιτυληναῖος, 599.
 Ἀρχέδημος, Στωϊκός, 674.
 Ἀρχέλαος, ὁ βασιλεὺς, 534, 535,
 537, 540, 555, 556, 671.
 — ὁ ἱερεὺς, 558, 796. — ὁ Πεν-
 θίλου, 582. — ὁ φυσικὸς, 645.
 Ἀρχέλαος, Εὐρπιδίου δρᾶμα,
 221.
 Ἀρχέμαχος, 465.
 Ἀρχίς ὁ Ἀντικατρου στρατηγός,
 374. — ὁ τὰς Συρακούσας οἰ-
 κίας, 262, 269, 270, 380.
 Ἀρχίδαμος, 280.
 Ἀρχιδικαχῆς πρ' Ἀλεξανδρεῦσι,
 797.
 Ἀρχιλοχος, 370, 457, 487,
 549, 647.
 Ἀρχιμήδης, 54, 55.

- Ἀρχύτας**, 280.
Ἀρώματα ποῦ γῆς φύεται, 39, 695. **Ἀρωματοφόρος**, 782.
Ἄσκανδρος, 311, 495, 625.
Ἀστρούβας, 158. **Ἀστρούβα** γυνή ἢ ἐαυτὴν ἐμπρήσασα, 832.
Ἀσία, π. 275, 343. **Ζ.** καὶ **Ἀσία**.
Ἀσία. 14, 32, 35, 57, 65, 66, 68, 103, 107, 118, 121, 126, 130, 131, 141, 282, 286, 287, 288, 310, 319, 378, 401, 440, 446, 471, 486, 488, 490, 505, 508, 509, 519, 524, 525, 534, 562, 566, 574, 575, 577, 582, 589, 594, 618, 621, 627, 628, 631, 635, 642, 647, 649, 659, 660, 662, 664, 677, 685, 687, 689, 703, 721, 729, 730, 735, 736, 737, 739, 748, 769, 797, 824. — ἢ ἄνω, 510. — ἢ ἐπαρχία ῥωμαίων, 624. **Ἀσίας** καὶ εὐρώπης ὄριον, 491, 492, 554, 591. **Ἀσίας** εἰς δύο μέρη διαίσεις, 491. — **παρχλία**, 584. — **ἀκρωτήριο**, 124. **Τινὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας** (Ἰσ. γρ. **Ἀσίας**), 380, **Σ.** 167. **Ἀσιανὴ** ἡϊών, 320. **Ἀσιατικοὶ σταθμοὶ**, 723. **Ἀσιανὸς ζῆλος**, 648. — **χαρακτήρ**, 614. **Ἀσιᾶτις Κιθάρα**, 471. **Ἀσιᾶτις ἄπασα ἢ Μουσική**, αὐτ.
Ἀσίας πεδίων. **Ζ.** **Ἀπίας**.
Ἀσίας, ἤρως, 650. **Ἀσίω** λιμῶν, αὐτ. καὶ **Σ.** 285. — ἡρῶν, 650.
Ἀσίνη Ἀργολικὴ, π. 369, 373. — **Μεσσηνιακὴ**, 359, 360, 363, 373. **Ἀσιναῖος κόλπος**, 359.
Ἀσιονεῖς. **Ζ.** **Ἡσιονεῖς**.
Ἄσιος Ὑρτακίδης, 585, 586, 590.
Ἄσιος, ποιητῆς, 265.
Ἄσιοι, 511.
Ἀσκᾶ, π. 782.
Ἀσκάλων, π. 759. **Ἀσκαλωνῖται**, αὐτ.
Ἀσκανία Φρυγιακὴ, 551, 564, 565, 680, 681. — **Μυσιακὴ**, 564, 565. — **λίμνη**, 563 — 566. — **κώμη**, 681.
Ἀσκάνιος ὁ Διείου, 229, 607, 608. — **Φρυγῶν ἡγεμῶν**, 565. — **Μυσῶν ἡγεμῶν**, 565. — **ποταμὸς**, 681.
Ἀσκληπιάδης ὁ Ἴατρος, 566. — ὁ **Μυρλεανὸς**, 157, 166.
Ἀσκληπιάδαι, 438. **Ἀσκληπιαδῶν χώρα**, 434.
Ἀσκληπιὸς, 374. **Ἀσκληπιοῦ γέννησις**, 647. — **ξόανον**, 337. — **ἄλσος**, 756. — **ιερόν**, 386. — **τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ**, 374, 567. — **τοῦ ἐν Τρίκῃ**, 437, ἢ **Τρικκαίου**, 360. **Σ.** 361. **Ἀσκληπιεῖον ἐν Παντικαπαίῳ**, 74. — **ἐν Κελαιναῖς**, 603. — **ἐν Κῶ**, 657. — **ἐν Καρχηδόνι**, 832.
Ἄσκλον Πικηνόν, π. 241.
Ἄσκηρ, π. 409, 413, 423, 622.

- Ἀτπανεύς, ὑλοτόμιον Ἰθης, 606.
 Ἀσπάσιοι, 691, 698.
 Ἀσπενδος, π. 570, 667.
 Ἀσπίας, πτ. 285.
 Ἀσπιοι. Ζ. Ἀσπιώνης.
 Ἀσπίς Αἰγυπτία, 812, 823.
 Ἀσπίς, λιμνή, 836.—χώρα, 834,
 836.—πόλις, ἢ καὶ Κλυπία
 καλουμένη, 277.—λόφος, 834.
 — νῆσος. Ζ. Ἀρκόνθησος.
 Ἀσπιώνης. Τὴν τε Ἀσπιώνου καὶ
 τὴν Τουριούαν (γρ. Τὴν τε τῶν
 Ἀσπιῶν καὶ τὴν τῶν Γουραίων),
 517. Σ. 461-462.
 Ἀσπληδῶν, ἢ μετονομασθεῖσα Εὐ-
 δεῖλος, 415.
 Ἀσπόρθηνον, ἢ Ἀσπόρηνον, ὄρ.
 619.
 Ἀσπουργιανοὶ, 495, 556.
 Ἀσσακανοῦ γῆ, 691, 698.
 Ἄσσοι, π. 581, 606, 610, 614,
 616, 735. Ἄσσιοι, 606, 610.
 Ἀσσυρία, 743. Ἀσσύριοι, 42,
 736, 762, Ἀσσυρίων ἔθνη,
 745.
 Ἄσα, π. 140, 141, 143.
 Ἀσαθόρας, πτ. 770, 786, 821.
 Ἀσαθόρα καὶ Ἀσάποδος συμ-
 βολή, 771, 821.
 Ἀσακός, π. Ἀκαρνανίας, 459.—
 Βιθυνίας, 459, 563. Ἀσακη-
 νοὶ, 698. Ἀσακηνὸς κόλπος,
 459, 563.
 Ἀσάπουι, πτ. 771, 786, 821.
 Ἀσασόβας, πτ. 771, 786, 822.
 Ἀσέρες, 2, 110, 119, 134.
 Ἀσροιδῆς περίοδος, 173, Ἀσρο-
 ζετεῖν, 3. Ζ. καὶ Ἀρκτός.
 Ἀσερία, καὶ Ἀσερίς, ν. 59,
 456.
 Ἀσέριον, 439.
 Ἀσεροπαῖος, 331.
 Ἀσίγα, π. 141.
 Ἀσοὶ, ἔθνος Θράκιον, 319,
 320.
 Ἀσομοὶ ἄνθρωποι, 70, 711.
 Ἀσούριοι. Ζ. Ἄσυρες.
 Ἀστρονομία, 11, 109, 110, 112,
 131, 719.—καὶ Ἀριθμητικὴ
 Φοινίκων εὐρημα, 757. Ἀστρο-
 νομίαν Αἰγύπτιοι Ἐρμῆ ἀνατι-
 θέασι, 816, τῷ Τρισμεγίστῳ,
 Χρ. 457.
 Ἀσυνάγης, 524.—νικᾶται ὑπὸ τοῦ
 Κύρου, 730.
 Ἀσυνάλαια, ἄκρα ἐν Ἀττικῇ, 398.
 — ἐν Καρίᾳ, 658.—νῆσος,
 488. Ἀσυνάλαια ἐκαλεῖτο τὸ
 πάλαι καὶ ἡ τῶν Κῶων πόλις,
 657.
 Ἄσυρα, π. 591, 606, 613, 614.
 τὰ ἐν Ἀσύροις περὶ Ἀβυδοῦ χρυ-
 σεία, 680.
 Ἄσυρες ἢ Ἀσούριοι, 152, 155,
 160, 162, 167.
 Ἄσφαλτος, 764—ἐν Βαβυλωνίᾳ,
 743.—Ἰλλυρίδι, 316.—Λι-
 βύη, 830.
 Ἀσωπία, 382, 408. Ἀσωπίδες
 Θῆβαι, 387. Ἀσωπὸς ὁ ἐν Σι-
 κυῶνι, πτ. 271, 382, 383,
 408.—ὁ ἐν Ηρακλείᾳ τῇ Τρα-
 χινίᾳ, 382, 408, 428.—ὁ
 παρά Θήβας καὶ Πλαταιάς,

- 408, 409, 412.—πόλις ἐν τῇ Ἀσκωνικῇ, 364.
 Ἀτάβυρις, ὄρ. 454, 655.
 Ἀταγίς, πτ. 207.
 Ἀταλάντη ἢ πρὸ τῆς Ἀττικῆς νῆ-
 σος, 395, 425.—ἢ πρὸς Εὐ-
 βόια, 61, 395.—ἢ περὶ Λο-
 κρούς, 395, 425.
 Ἀταξί, πτ. 181, 189, 840. Σ.
 360.
 Ἀταργάτις, ἢ καὶ Ἀθάρα, Συρία
 2εὸς, 748, 785.
 Ἀταρνεύς, π. 581, 607, 614,
 615.—τὰ περὶ Ἀταρνεά χωρίζ,
 610, 622. Ἀταρνεώς καὶ Περ-
 γάμου ἢ μεταξὺ πολίχνη, 680.
 Ἀταρνεΐται, 611.
 Ἀτέας, 307.
 Ἀτέλλα, π. 249.
 Ἀτεπόριξ, 560.
 Ἀτερνον, π. 241, 242.
 Ἀτέτουα, π. 141.
 Ἀτησινὸς, πτ. 207.
 Ἀτθίς. Οἱ τὴν Ἀτθίδα συγγράψαν-
 τες, 221, 392. Ἀτθίδος καὶ
 Μεγαρικῆς ὄρια, 395. Ἀτθίς ἢ
 Κραναοῦ, 397. Ἀτθίς διάλεκ-
 τος, 333. Ζ. καὶ Ἀττικῆ.
 Ἀτιντᾶνες, 326.
 Ἀτλαντικὸν πέλαγος, 5, 26, 32,
 51, 64, 113, 127, 130,
 139, 157, 294, 684, 767.
 ὃ διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους
 κύκλος, 65.
 Ἄτλας. Ἄτλαντος θυγάτηρ, 26.
 Ἀτλαντίδες, 346.
 Ἀτλαντίς, ν. 102.
 Ἄτλας, ὄρ. 825.
 Ἄτμονοι, 306.
 Ἄτουρία, 736. Ἄτουρίας πεδιά,
 737.
 Ἄτραξ, π. 438, 440, 441.
 Ἄτρεβάτιοι, 194.
 Ἄτρεύς, 23, 372. Ἄτρεΐδαι, 39,
 372.
 Ἄτρία, π. 214.
 Ἄτροπατηνῆ, ἢ Ἄτροπατία, 523,
 524, 527, 529, 532. Ἄτρο-
 πάτιοι, 529.
 Ἄτροπάτης, 523.
 Ἄττάλια, π. 667. Σ. 302.
 Ἄτταλικοὶ βασιλεῖς, οἱ ἀπὸ Ἄτ-
 τάλου, 288, 543, 563, 566,
 567, 588, 603, 609, 616,
 622, 643, 646. Ἄτταλικῶν
 βασιλείων ἀρχὴ καὶ γενεαλογία,
 623, 624.
 Ἄττάσιοι, 513.
 Ἄττα, π. 607.
 Ἄττικῆ, 26, 28, 67, 124, 171,
 304, 321, 333, 371, 374,
 375, 380, 390—393, 395,
 403, 404, 426, 444, 446,
 505, 554, 604, 735.—τε-
 τράπολις, 383, 397.—2εὼν
 κτίσμα, 396. Ἀττικῆς ὀνόματα
 διάφορα, 397, 443.—θῆμοι,
 398.—ὄρη, 399, 405.—πο-
 ταμοὶ, 400. Ἀττικῆς καὶ Βοιω-
 τίας μεθόριον, 399, 412. Ἄτ-
 τικὰ ἀργυρεῖα, 147, 399.
 Ἄττικὸν μέλι, 399, 489. Ζ.

- καὶ Ἄτθις. Ἄττικοί, 147, 221, 304, 333, 397, 405, 600, 604.
- Ἄττος, 219, 221.
- Αὔασσις, 130, 791, 813, 839. Σ. 345.
- Αὐγαῖος. Ζ. Αὐγαῖος, καὶ Πολυκάστη.
- Αὐγείας, 341, 352, 355, 356, 459. Αὐγείου κατάλυσις, 354. — *Συγάτηρ*, 338.
- Αὐγείαι, π. 364, 426.
- Αὔγη, 615.
- Αὐγούσα, π. 206. — *Ἡμερίτα*, 151, 166.
- Αὐενῶν, π. 185.
- Αὐλῖς, π. 400, 401, 403, 404, 408, 444. — *πετρήεσσα καὶ Ὀμηρον*, 298.
- Αὐλῶν Μεσσηνίας, 350. — *Βασιλικός*, 756.
- Αὐλωνία, π. Ζ. *Καυλωνία*.
- Αὔξουμον, π. 241.
- Αὔσκιος, 190, 191.
- Αὔσωνες, 232, 233, 242, 255. Αὔσόνιον πέλαιος, 123, 128, 233, 324. Αὔσόνιοι, Χρ. 343.
- Αὐταριᾶται, 313, 315—318.
- Αὐτεσίων, 347.
- Αὐτόλυκος, 439. — *Σθένιδος ἔργον*, 546.
- Αὐτόμαλα, φρούριον, 123, 836.
- Αὔφιδος, πτ. 233, 283.
- Ἄφαιμῶται, 701.
- Ἄφεται, 436.
- Ἄφιδνα, καὶ Ἄφιδναί, π. 362, 396, 397.
- Ἄφιδρυμα, 172, 179, 272, 360.
- Ἄφιδρυσις, 385, Ἄφιδρυμένον, 403.
- Ἄφνειοί, 587. Ἄφνης, 657. Ἄφνιτις λίμνη, 59, 587.
- Ἄφραῖοι (γρ. Αγραῖοι), 465.
- Ἄφράνιος, 161.
- Ἄφροδισιάς, π. 576, 630.
- Ἄφροδίσιον. Ζ. Ἄφροδίτη.
- Ἄφροδίτη. 438, 559, 682, 732, 745, 803, 815. — *ἀναδουμένη*, 657. Ἄφροδίτης ἱερὸν, ἢ ναὸς, 232, 272, 378, 379, 495, 683, 807, 815, 836. — *τῆς Παφίας*, 683. — *τῆς Κωλιάδος*, 398. — *τῆς Ἀπατούρου*, 495. — *τῆς Ἀκραίας*, 682. — *Ἄρσινόης*, 800. Ἄφροδίσιον, 178, 181, 182, 232, 343, 606, 682. Ἄφροδίτης ὄρμος, 769. — *πόλις*, 802, 813, 817. Ἄφροδιτοπολίτης νομὸς, 809.
- Ἄφυτις, π. 330.
- Ἀχαῖα, 329, 365, 384, 431.
- Ἀχαῖς Φθιώτις, 45. Ἀχαῖας οἰκιστής, 389. Ἀχαῖα, π. ἢ ἐν Βοσπόρῳ, 495. — ἢ ἐν Ἀρίοις, 516.
- Ἀχαιαὶ πέτραι, 347.
- Ἀχαιῆκαρος, 762.
- Ἀχαιῶν στρατόπεδον, 595. Ζ. καὶ Ἄργος.
- Ἀχαιῶν, περὰ Τενεδίων, 596, 603, 604.
- Ἀχαιοί, 35, 61, 262, 264, 265, 280, 333, 335, 341, 357, 364, 369, 372, 376,

- 382, 383, 385—387, 433, 479, 574, 600, 671.—οί ἐν Βοσπόρῳ, 129, 492, 496, 497, ἢ ἐν Πόντῳ, 416. Ἀχαιῶν παραλία, 495—497. Ἀχαιοὶ Φθιώται, 365, 383, 429, 495.—πλανηθέντες τοῦ Ἰλιακοῦ εὐόλου, 262, 416. Ἀχαιῶν τεύχος, 102.—πόλις, 262, 341, 387.—λίμνη, 595, 596, 598, 622.—ἀκτὴ, 682.
- Ἀχαιμενίδαι, 727.
- Ἀχάρακα, π. 579, 649, 650.
- Ἀχαρθεός, π. 506.
- Ἀχελῷος, πτ. ὁ κατὰ Δύμην, 342, 450.—ὁ περὶ Λαμίαν, 434, 450.—ὁ κατὰ τὴν Ἀχαρνανάαν, 28, 271, 327, 336, 349, 458—461, 465, ὅς ἐκαλεῖτο πρότερον Θόας, 450. Ἀχελῷου ἐκβολαί, 335, 351, 458. αἱ περὶ τὸν Ἀχελῷον νησίδες, 59.
- Ἀχέραι, π. 216, 247, 249.
- Ἀχερουσία λίμνη Ἰταλίας, 26, 243—245.—Ἠπείρου, 324.
- Ἀχέρων, πτ. 256, 324, 344.
- Ἀχιλλεύς, 45, 46, 348, 359, 360, 425, 430—433, 435, 436, 584, 586, 598, 607, 611, 612, 674. Ἀχιλλέως ἀδελφή, 433.—ἀσπίς, 4. Ζ. καὶ Ζώνη.—μελέη, 449.—Λευκὴ νῆσος, 306.—ἱερὸν, 494, 596.—μνήμα, 595, 596, 600. Ἀχιλλεῖον τὰ ἐν τῇ Τρωάδι, 600, 604. Ἀχιλλεὺς χάραξ, 613.—δρόμος, 307.—κώμη, 310, 494. τὰ κατὰ τὸ Ἀχιλλεῖον εἰνά, αὐτ.
- Ἀχόλλα, π. 831.
- Ἀχράς, καρπὸς ἄγριος, 734.
- Ἄψος, πτ. 316.
- Ἄψυρτος, 315. Ἄψυρτιδες νῆσοι, 124, 315.
- Ἄωος, πτ. Ζ. Αἴας, πτ.

Β.

- Βαβάνομος, π. 561.
- Βαβυλῶν, π. 7, 77, 78, 81—84, 86—91, 134, 522, 525, 527, 529, 638, 729, 731, 735, 737, 738, 739, 741—744, 746, 748, 766, 767, 794.—ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, 807. Βαβυλῶνος τεῖχη καὶ κήπος κρεμαστός, 738. ὁ διὰ Βαβυλῶνος παράλληλος, 86, 88. ὁ ἀπὸ Βαβυλῶνος μεσημερινός, 89. Βαβυλωνία, 80, 82, 519, 521, 522, 524, 692, 727. 732, 736, 737, 739, 741—743, 745, 747, 748, 765—767. Βαβυλωνίας ὄρια, 84, 748. Βαβυλώνιον πεδῖον, 502. Βαβυλώνιοι, 103, 109, 130, 524, 526, 617, 743—745, 765, 807.—οἱ κατὰ Μέμφιν, 812. Βαβυλωνίων παραλία, 766.—ἴδια, 745. τὰ ὑπὸ Βαβυλωνίων μνημονευόμενα, 301. Βαβυλωνίος φόρτος, 506.
- Βάβυρσα, φρούριον, 529.
- Βάβυς, πατὴρ Φερεκύδους, 487.
- Βάγας, 553.

- Βαγράδας, πτ. 832.
 Βάγωα ὄρη, Χρ. 443.
 Βαγῶος ὁ εὐνούχος, 736.
 Βαδᾶς, πτ. 728.
 Βαδὺς λιμὴν, 403.
 Βαῖνις, πτ. 153.
 Βαῖαι, π. 244, 245, 246. Βαίαις
 χωρία, 248. τὰ ἐν Βαίαις θερμὰ
 ὑδατα, 227. Βαία, Βαίουλος,
 Χρ. 344.
 Βαίος, 26, 245.
 Βαιτική, 139, 160, 162, 166.
 Βαίτις, π. 141, 148.—ποτα-
 μὸς, 139, 141, 151, 152,
 162, 174. Βαίτιος ἐκβολαί,
 140, 168.
 Βαιτόριξ, 292.
 Βαιτουρία, 142.
 Βάκτρα, π. 68, 71, 74, 75,
 134, 514, 516, 517, 724,
 725, 730. ἢ ἐκ Βάκτρων τριό-
 δος, 516. Βακτρία, 516. Βάκ-
 τριοι, 68, 69, 72, 75, 94,
 129, 513, 514, 517, 725,
 816.—οἱ πρὸς Ἄρκτον, 724.
 Βακτριανή, 14, 35, 72—75,
 118, 472, 511, 515—518,
 686, 692, 697, 723—725.
 Βακτριανοί, 513, 514, 517,
 531. Βακτριανῶν ἥδη καὶ βίοι,
 517.
 Βάκχαι, 466, 468.—Εὐριπίδου
 δράμα, 27, 469, 687.
 Βάκχος, 470. Ζ. καὶ Διόνυσος.
 Βακχιάδαι, 326, 378.
 Βακχίδης, 546.
 Βακχυλίδης, 486, 616.
 Βαλαναία, 753.
 Βάλαροι, 225.
 Βάλδος, 169.
 Βάλβουρα, π. 631.
 Βαλεαρίδες, νῆσοι. Ζ. Γυμνησίαι.
 Βαλλιακή. Ζ. Βυλλιακή.
 Βάλσαμον, 755, 763, 778, 800.
 Ευλοβάσαμον, 763.
 Βαμβύκη, π. 748, 751.
 Βαμωνίτις, 553.
 Βανδοβηνή, 697.
 Βάραθρα. Ζ. Βέρεθρα, καὶ Φε-
 νεός.
 Βαρβαρίζου (τί ἐστι τὸ), 663.
 Βαρβάριον, ἄκρα, 151.
 Βάρβαροι, 66, 164, 401, 519,
 572, 806. Βάρβαρος (ἔτυμο-
 λογία τοῦ), 662. Βαρβαρόφα-
 νοι, 661.
 Βάρβιτος, γένος ὀργάνου, 471.
 Βάργασα, π. 656.
 Βάργασα, π. 720.
 Βαργύλια, π. 658.
 Βάρδοι, 197.
 Βαρδύαλοι, ἢ Βαρδυῆται, 155,
 162.
 Βάρις, π. Ζ. Ουέρητον.
 Βάριον, 283. Ζ. καὶ Ουέρητον.
 Βάρκας, 151, 158.
 Βάρκη, π. 837.
 Βαρνίχιος, πτ. Ζ. Ἐνιπεύς.
 Βαρνοῦς, π. 323.
 Βασγοιδάριζα, φρούριον, 555.
 Βασίλειοι, 306.
 Βασίλειος, πτ. 747.
 Βασιλεῖς παρὰ Γέταις, 298.—
 Μήδοις, 526.—Ἰνδοῖς, 710,

- 717, 718. — Πέρσαις, 733. — Ἄραψι, 768, 783, 784. — Αἰγυπτίοις, 792, 808, 816. — Αἰθίοψι, 821-823. Βασιλεῖς ἀπεδείκνυντο πάλαι οἱ σοφία διαφέροντες, 23.
- Βασιλεισηνῆ, 521.
- Βασκανίων (ἀντί) κογχίων περι-
αφίς, 775.
- Βασοροπέδα, 528.
- Βάσσοις Καικίλιος, 752, 753.
- Βαστάρναι, 93, 118, 129, 289,
294, 305, 306. Βασαρνικά
ἔθνη, 296.
- Βασητανία, 155, 156. Βασητα-
νοὶ, 139, 141, 156, 162,
163.
- Βάσουλοι. Ζ. Βασητανοί.
- Βατά, π. 496, 497.
- Βατίαι, π. 324.
- Βατίαια, 573, 597, 623.
- Βάτται, 292.
- Βατταρίζειν (τί ἐστὶ τὸ), 662.
- Βάττος, 837.
- Βάτων, 314. — συγγραφέντος τῶν
Περσικῶν, 546.
- Βδέλλα ἑπταπῆχεις, 826.
- Βέβια ὄρη, Χρ. 369, 373.
- Βέβρυκες, 295, 541, 542, 554,
586, 678.
- Βέβρινα, ν. 375, 398.
- Βέλγαι, 176, 177, 191, 196.
— παρωκεανίται, 194.
- Βελῶν, πτ. 153.
- Βελλεροφόντης, 379, 537, 574,
667. Βελλεροφάντου χάραξ,
630.
- Βελλόαχοι, 194, 196. ἢ πρὸς Βελ-
λοάχοις ὄδος, 208.
- Βελῶν, π. καὶ πτ. 153.
- Βέμβρινα, π. 377.
- Βενδίδεια ἱερά, 470, 471.
- Βενουέντον, π. 249, 250, 282,
283.
- Βεργαῖος, ὁ ἐκ Βέργης πόλεως Θρα-
κικῆς, ἐξ ἧς ἦν Ἀντιφάνης ὁ
ψευδολόγος, 47, 104. Ὁθεν
καὶ Βεργαῖον διήγημα, 100,
τὸ ψευδές, καὶ Βεργαίξειν το
ψεύδεσθαι.
- Βερέθρα καὶ Ζερέθρα [τὰ Βάρα-
θρα], 389.
- Βερεκυντία, 472. Βερέκυντες, 469,
580, 680, 681. Βερεκύντιοι
αὔλοι, 471.
- Βερενίκη θυγάτηρ Σαλώμης, 765.
— πόλις ἐν τῷ Ἀράβιῳ κόλπῳ,
133, 770. — ἢ κατὰ Σαβάς,
771, 815. — ἢ ἐν τῇ μεγάλῃ
Σύρτει, 836, 837.
- Βερενίκης πλόκαμος, 3.
- Βέρμιον, ὄρ. 330. τὰ περὶ Βέρ-
μιον χρυσεῖα, 680.
- Βέροια, π. 330, 751.
- Βερτίσκος, ὄρ. 329.
- Βέσθικος, ν. 576.
- Βεσούβιος, ὄρ. 26.
- Βέσσοι, 318.
- Βέττεροι, 160.
- Βήλου τάφος, 730. — ἱερόν, 744.
- Βήνακος, λίμνη, 209.
- Βήρυλλος, λίθος, 718, 779.
- Βηρυτός, π. 683, 755, 756.
- Βήρωνες, 158, 162.

- Βησαιεῖς, 426.
 Βῆσσα, 426.
 Βῆσσοι, 513, 518, 724.
 Βητάρμονες (τίνες οἱ), 473.
 Βηττίρα (γρ. Βητήρρα), π. 182.
 Ζ. 72.
 Βίας, 656.
 Βιάσας, 553.
 Βίβακτρα, φρούριον, 192.
 Βιβλιοθήκη Ἀλεξανδρείας, 69,
 608, 609. — Ῥώμης, ἐκ τῶν
 Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου Βί-
 βλων, 608, 609. — Περγάμου,
 609, 624. — Σμύρνης, 646.
 Βίβλος Αἰγυπτιακή, 799, 800,
 823.
 Βιζώνη, π. 54, 319.
 Βιθυνία, 541, 543, 544, 546,
 562 — 564, 594, 625. — ἡ
 πρὸς ἴω, 566. Βιθυνίας ἡ με-
 σογαία, 565. Βιθυνοὶ, 129,
 295, 534, 541 — 544, 554,
 567, 571, 574, 575, 678.
 Βιθυνῶν βασιλεῖς, 563. — ὄροι,
 564. — ἄνδρες ἀξιόλογοι, 566.
 Βιθύσιον, π. 565.
 Βίβλις, π. 162.
 Βίλλαρως. Ζ. Σφαῖρα.
 Βίσα, κρήνη, 356.
 Βίσουργος, πτ. 291.
 Βεζωνίς λίμνη, 59, 332.
 Βιτίτος, 191.
 Βιτούργες, 190, 191. — οἱ Κοῦ-
 ροι καλούμενοι, αὐτ.
 Βίαν, ὁ Βορυσθενίτης, 15, 486.
 — ὁ ἀσρολόγος, 29.
 Βλαπνὴ, 562.
- Βλάσκων, γ. 181.
 Βλαῦθος, π. 567.
 Βλεμινᾶτις, 343.
 Βλέμμυες, 786, 819. Χρ. 321.
 Βλήρα, π. 226.
 Βλησίνων, π. 224.
 Βλούκιον, φρούριον, 567.
 Βοάγριος, πτ. 60, 426.
 Βόγος, 101, 102, 359, 827,
 828. Βόγου βασιλεία, 100.
 Βοηθὸς ποιητῆς, 674. — φιλοσο-
 φος Σιδόνιος, 757.
 Βοία, π. 364.
 Βοϊανον, π. 250.
 Βοίβη, π. 436, 438, 530. Βοι-
 θίς λίμνη, 430, 436, 438,
 441 — 443, 503.
 Βοινῶα, π. Ζ. Οἰνῶα.
 Βοῖοι, 195, 206, 212, 213,
 216, 293, 296, 304, 313,
 315. Βοίων ἐρημία, 292.
 Βοῖον, π. 427, 476.
 Βοιρεβίσας, 298, 303, 304,
 762.
 Βοιωτία, 321, 322, 334, 336,
 360, 379, 380, 390, 391,
 393, 399 — 401, 403, 405,
 407, 410, 412, 416, 418,
 424, 444, 445, 447, 464,
 471. Βοιωτικὴ παραλία, 404.
 — ἡ πρὸς Εὐβοίαν, 425. Βοιωτοί,
 10, 65, 332, 336, 360,
 397, 401, 402, 407, 410,
 411, 413, 414, 416, 463,
 464, 613, 622, 633, 653.
 Βοιωτὸς, 265.
 Βόκχος Βασιλεὺς, 828.

- Βολβίτινον ζόμα Νεΐλου, 801. (πρότερον Μύσιος καλούμενος), 566—Κιμμερικὸς, 6, 309, 494, 496. Βοσπορανοὶ, 762. Διαιροῦνται εἰς Ἀσιανούς καὶ Εὐρωπαϊούς, 495.
- Βοδῶς, 779.
- Βοδὸς αὐλή, 445. Σ. 208.
- Βοόσουρα, π. 683.
- Βορέας, ἢ βορρᾶς, 20, 29, 33, 62, 295. Ζ. καὶ Δύσις. Βόρειον μέρος Οἰκουμένης καὶ νότιον, 5.
- Βόρειον ἀρκωτήριο τῆς Σύρτεως, 836.
- Βόρραμα, τεῖχος, 755.
- Βορρᾶς. Ζ. Βορέας.
- Βόρσιπκα, π. 739. Βορσιπκηνοὶ, αὐτ.
- Βορυσθένης, πτ. 73, 74, 75, 107, 114, 116, 135, 298, 306, 309, 311, 494, 550.
- Βορυσθένου ἐκβολαὶ, 125, 126, 289, 307. ὁ διὰ Βορυσθένου μεσημβρινὸς, 62, 71. ὁ διὰ Βορυσθένου παράλληλος, 72. ὁ ἀπὸ Βορυσθένου κύκλος, 63, 115. τὰ κατὰ Βορυσθένην χωρία, 294. Νῆσος πρὸ τοῦ ζόματος Βορυσθένου, 306, καλουμένη Βορυσθενίς, Χρ. 365, 366.
- Βόσμορον (τὸ), γένος σίτου, 690, 692. Βόσμορος (ὁ), Χρ. 437.
- Βόσπορος, 73, 74, 149, 288, 307, 491, 493, 506, 547, 553, 555, 625. Βοσπόρου Βασιλεῖς, 301, 310, 312, 494, 495, 625.—τύραννοι, 311.—θάλασσα ἢ κατὰ τὴν Ἀσίαν, 492. Βόσπορος Θράκιος
- Βοτάνη σελίνῳ προσομοία, 165. —Μηδική, 525.—ἢ ἐν Γαδείροις, 169.
- Βότρυς, τεῖχος, 755.
- Βοττιαία, 282, 330. Βοττιαῖοι, 279.
- Βούβαλοι ἐν τῇ Μαυρουσίᾳ, 827.
- Βουβασὸς, π. 805. Βουβασίτης νομὸς, αὐτ.
- Βουδῶν, π. 631.
- Βούδορος, πτ. 446.—ἄρ. αὐτ.
- Βουδρωτόν, π. 324.
- Βούτιμον, π. 290.
- Βοῦκα, ἐπίνειον, 242, 285.
- Βουκεφάλας ἵππος, 698. Βουκεφαλία, π. 698.
- Βουκόλοι, 792. Βουκόλων πόλις, 758.
- Βουπράσιον, π. 340, 341, 349, 352, 357, 387, 453. Βουπρασιεῖς, ἢ Βουπράσιοι, 340, 341, 352. Βουπρασις, 345.
- Βοῦρα, π. 54, 59, 385, 386. Βούρας αἰγιαλὸς, 371.
- Βουρδίγαλα, π. 190.
- Βουρχανίς, ν. 291.
- Βούσιρις, 802.—πόλις, αὐτ. Βουσιρίτης νομὸς, αὐτ.
- Βουτικὴ λίμνη, 802.
- Βοῦτος, π. 802.
- Βούτριον, π. 214.
- Βούτωνες, 290.

- Βουχάιτιον, π. 324.
 Βραγχίται, 634, 814. Βραγχιδῶν ἄξυ, 518.
 Βράγχος, 421, 634.
 Βράσαι (σεισμοὶ καλούμενοι), 182.
 Βραυρών, π. 371, 397, 399.
 Βραχμᾶνες, 712, 714, 716, 718, 719.
 Βρέννος, 187.
 Βρεντέσιον, π. 233, 249, 277, 281—283, 285, 324. Βρεντεσίνοι, 282.
 Βρέντιον, τί σημαίνει τῇ Μεσσαπίων γλώσση, 282.
 Βρετανική, 63, 72, 75, 104, 114, 115, 128, 130, 176, 189, 190, 193, 194, 198.
 Βρετανικῆς σχῆμα, 199. Βρετανικαὶ νῆσοι, 93, 114, 129, 147, 201. Βρετανικὸς πορθμὸς, 128. Βρετανικὸν κλίμα, 120. Βρετανοὶ, 75, 118, 200, ἀνδρωποράγοι, 201.
 Βρεττία, 254, 255.—πίττα, 261.
 Βρέττιοι, 211, 228, 251, 253—256, 260, 283. Βρεττιῶν μητρόπολις, 256.
 Βρεῦνοι, 314.
 Βρεῦνοι, 206.
 Βρία, π. 319.
 Βρίγες. Ζ. Φρύγες.
 Βριγάντιοι, 206.
 Βριγάντιον, π. 179, 206.
 Βρίγοι. Ζ. Φρύγες.
 Βριλησσός, ὄρ. 399.
 Βοϊζία, π. 213.
 Βρισπῆς, 584, 612.
 Βριτόμαρτις, 479. Βρετομάρτεως ἱερὸν, αὐτ.
 Βρούκτεροι, 290, 291, 292.—οἱ ἐλάττονες, 291.
 Βρούτος ὁ Καλλιαῖκος, 152, 153, 155. Ζ. καὶ Δέκιμος.
 Βρυάνιον, π. 327.
 Βρύγοι, 326, 327.
 Βύβλος, π. 755.
 Βυζάκιοι, 131.
 Βυζάντιον, π. 51, 74, 114, 125, 134, 135, 320, 332, 541, 584, 656, 677. ὁ διὰ Βυζαντίου παράλληλος, 63, 106, 115. ὁ διὰ Βυζαντίου μεσημβρινός, 70, 71. τὰ κατὰ Βυζάντιον ρενα, 566. Βυζάντιοι, 545, 576. Βυζαντίων ἱερὸν, 319.—κίρας, 319, 320.—τείχος, 320. Βυζαντιακὸν εἶμα, 21, 49, 71, 125, 318, 563. Βυζαντιακὸς πορθμὸς, 55.
 Βύζηρες, 549.
 Βυλλιακή, 316. Βαλλιακή, Χρ. 371.
 Βυλλίονες, 326.
 Βύρσα, ἀκρόπολις, 832, 833.
 Βύσσοι, 693.
 Βωκαλίας, ἢ Βώκαρος, πτ. 394.
 Βωμισίς, 451.
 Γ.
 Γάβαι, π. 728. Γαβιανή, 745.
 Γαβαῖοι (ἰσ. γρ. Γερράῖοι). 768.
 Γάβαλα, π. 753.
 Γαβάλες, 191.
 Γαβιανή. Ζ. Γάβαι.

- Γαθίνιος, 558, 796, 829.
 Γάβιοι, π. 238.
 Γάβρητα, ὕλη, 292.
 Γαγγάμη, ἀλιευτικὸν ὄργανον, 307.
 Γάγγη, π. 719. Γάγγης, πτ. 686—690, 698, 702, 718, 719. Γάγγου πηγαι καὶ ἐκβολαι, 690.
 Γάγγρα, π. 562:
 Γάδαρα, π. 759. Γαδαρηνοὶ, αὐτὸ Γαδαρίς, 759, 764.
 Γάδειρα, π. 38, 99, 100, 101, 104, 107, 108, 119, 129, 138, 140, 141, 148, 150, 156, 160, 168, 174, 199, 825, 827, ἢ Γαδίτανα, Χρ. 325. Γαδείρων κτίσις, 169. τὸ ἐν Γαδείροις ἰσορούμενον δένδρον, 175. Γαδειρανοὶ, 99, 157, 174, ἢ Γαδειτανοὶ, ἢ Γαδιτανοὶ, 141, 169. Σ. 69. Γαδερίδες πύλαι, 170, 172.
 Γαδιλωνίτις, 546.
 Γάζα, Γαζοφυλάκιον. Ζ. Θησαυροί.
 Γάζα, π. ἢ ἐν τῇ Μηδίᾳ, 523.— ἢ ἐν τῇ Συρίᾳ, 756, 759, 768.
 Γαζαῖοι, 749. Γαζαίων λιμὴν, 759.
 Γαζακηνή, 553.
 Γαζαλουῖτις, 553.
 Γαζηλίτις, 560.
 Γαζιουρα, π. 547.
 Γαῖος Σκηπίων, 213.—Φλαμίνιος, 217.—Ἀντώνιος, 455.
 Γαισάται, 212, 216.
 Γαιτούλοι, 131, 826, 829, 838. Γαιτούλων ὄρεινῃ, 835.—παράλια, αὐτ.
 Γαλάβριοι, 316.
 Γαλαὶ ἄγριαι Διδυκαί, 144.
 Γαλακτοπόροι, 296, 298, 300, 311, 553.
 Γαλάται, 61, 107, 176, 181, 192, 210, 290, 315.—οἱ ἐλόντες τὴν Ῥώμην, 220.—οἱ περὶ τὸν Πάδον, 385.—οἱ τὴν Φρυγίαν ἐποικίσαντες, 533, 539, 540, 541, 544, 546, 547, 560, 566, 567, 571, 574, 594, 624, 678, 679.—Ἀλλόβριγες, 765. Γαλατῶν ἔθνη, 189, 190, 289.—ἔθνη, 195, 196. Χρ. 332.—γένος τετραρχικόν, 625.—μέταλλα, 146. Γαλατικόν, ἢ Γαλλικόν φύλον ὁποῖον, 195. Γαλατικὸς κόλπος, 106, 115, 122, 128, 137, 166, 181, 190. Γαλατία, 130, 568. Γάλλοι, Γαλλογραϊκοὶ, 130. Γαλλογραϊκία, 566.
 Γαλεῶται, ἰχθύες, οἱ καὶ Ξιφίαι λεγόμενοι, 24. Σ. 13.
 Γαλήψος, π. 331.
 Γαλιλαία, 760, 763.
 Γαλλήσιον, ὄρ. 642.
 Γαλλεναρία ὕλη, 243.
 Γαλλογραϊκία, Γαλλογραϊκοί. Ζ. Γαλάται.
 Γαλλικὸν φύλον. Ζ. Γαλάται.
 Γάλλοι ἀπόκοποι, 630.
 Γάλλος, πτ. 543.
 Γαμαβριουῖοι, 291.

- Γάμβαρρος, 753.
- Γάμοι. τὰ περιγάμους ἔθιμα, 155, 165, 297, 181, 515, 520, 699, 709, 714, 727, 733, 745, 816, 482, 712, 835, 513, 526.
- Γανδαρίς, 699. Γανδαρίτις, 697.
- Γανυμήδης, 587. Σ. 169. Γανυμήδα, Σ. 169.
- Γαράμαντις, 131, 838. Γαράμαντων χώρα, 835.
- Γάργανον, ἀκρωτήριο, 284, 285.
- Γάργαρα, π. 583, 606, 610, 612. Γάργαρον ἄκρον, 583.
- Γαργαρίς, 610. Γαργαρεῖς οἱ ἐν τῇ Τρωάδι, 606.—οἱ Ἀμαζόσιν ὄμοροι, 504.
- Γάργασος, 452.
- Γαργηττός, 377.
- Γαρινδαῖοι, 776.
- Γαρμᾶνες, 712, 713. Γερμᾶνες, Χρ. 441.
- Γάρον ἄριζον ποῦ σκευάζεται, 159.
- Γαρούνας, πτ. 177, 189, 190, 193, 199.
- Γαρσαούρα π. 537, 539, 568, 663. Γαρσαουρίτις, ἢ Γαρσανρίτις, 534.
- Γασερόχειρες, 373. Σ. 161.
- Γάσος, 553.
- Γαυγάμηλα, π. 79, 737. Σ. 328.
- Γαῦδος, ν. 44, 277, 299.
- Γαυσάπαι, ἐρεᾶ ὑφάσματα, 218. Σ. 84.
- Γεδρωσία, 130, 131, 133, 686, 721, 723, 726, 746, 767.
- ἡ ἄνω, 134. Γεδρωσηνοὶ, ἢ Γεδρώσιοι, 723, 724. Σ. 328.
- Γεζατόριξ, 567.
- Γέλα, π. 272.
- Γέλων, 98, 449.
- Γέναννοι, 206.
- Γενήτης, ἄκρα, 548.
- Γεννησαρίτις λίμνη, 755.
- Γένουα, π. 201—203, 210, 216, 217.
- Γεραϊσός, π. 444, 445, 446.
- Γεράνων πρὸς πυγμαίους πόλεμος, 34, 711. Ζ. καὶ Πυγμαῖοι.
- Γέρανος, 340.
- Γέργιθα, π. ἐν τῇ Τρωάδι, 589.—περὶ τὸν Κάϊκον, 616. Γέργιθες, 589. Γεργιδιον, αὐτ.
- Γεργοουίξ, π. 191.
- Γέρηνα, π. 299, 340, 353, 360. Γερηνίξ, 353.
- Γερήνιος, πτ. 339.
- Γέρης, 633.
- Γερμᾶνες. Ζ. Γαρμᾶνες.
- Γερμανία, 14, 128, 196, 206, 287, 290, 291, 304, 306, 313. Γερμανίας τὰ πέραν, 294.—ὄρη, 71.—ἄκρα ἐσπίρια, 289. Γερμανοὶ, 10, 118, 192, 195, 196, 206, 287, 290, 305, 306, 313.—ἑῶι, 294. Γερμανικὰ ἔθνη, 193, 194, 289, 291. Γερμανικὸς πόλεμος, 194.
- Γερμανικὸς, 288. Γερμανικοῦ νεωτέρου θρίαμβος, 291.
- Γέρρξ. ἐκ γέρρων καὶ στανίδων οἰκοί, 197.

- Γέρρα, π. 50, 55, 760, 766.
Γεράσιοι, 766, 776, 778. Ζ.
καὶ Γαβαῖοι.
- Γέρων. Ζ. Γήρας.
- Γέρων, πτ. 340.
- Γέται, 93, 118, 290, 295 —
298, 300, 301, 303, 313,
762.—οἱ πρὸς τὸν Πόντον κε-
κλιμένοι, 304. Γετῶν ἐρημία,
305, 306.
- Γέφυρα, 400. Γεφυραῖοι, 404.
Γεφυρισμοί, 400.
- Γεωγραφίας χρεια, καὶ τίνες οἱ
πρῶτον αὐτῆς ἀψάμενοι, 1.—
ᾠφέλεια, 2, 10, 11.—ἀγνοίας
βλάβη, 10. τίσι τῶν ἐπιστημῶν
ἡ γεωγραφία συνῆπται, 8, 11.
Ζ. καὶ 7, 9, 68, 71, 109,
110, 112, 118, 122, 132,
299.
- Γεωμετρία Αἰγυπτίων εὔρημα,
757.
- Γεωργοὶ Σκύθαι ἰδίως τίνες, 311.
- Γῆ. Γῆς μήκος καὶ πλάτος, 67,
85, 105—117, 132, 519.
—σχῆμα, 48, 62, 112.—
κέντρον, 110.—ἀναμέτρησης,
11, 95, 110, 112, 113, 116.
—μεταβολαί, 50, 102, 758,
810.—σεισμοί. Ζ. Σεισμοί. Γῆ
πεντάζωνος. Ζ. Ζώνη. Ἀποιδῆ-
σεις καὶ συνιζήσεις, 54.
- Γῆ τιμᾶται παρὰ Δέρβιξι, 520.
- Γῆλαι, 508, 510. Γηλοί, Χρ.
406.
- Γήναβον, ἐμπορεῖον, 191.
- Γῆρας τιμᾶται παρ' Ἀλθανοῖς,
503. γέροντας βιβρώσκουσι
Ἴρκανοί, 513.—καθὰ καὶ οἱ ἐν
Ἰέρνῃ, 201.—λιμοκτονοῦσι
Κάσπιοι, 517.—κυαὶ παρα-
βάλλουσι Βακτριανοί, αὐτ.—
κτείνουσι Δέρβικες, 520. γέ-
ρουσι πῶς χρῶνται Ἴνδοι, 709.
- Γηρυόνης, 22, 169, 245. Γη-
ρυόνου βουκόλιον, 148, 150,
169, 230.
- Γίγαντες, 243, 495.—Λευτέρ-
νιοι, 281. Γίγας ὁ ὑπὸ τῆ Νι-
σύρῃ κείμενος, 489.
- Γίγαρτον, τείχος, 755.
- Γηγγούνον, ὄρ. 227.
- Γίνδαρος, π. 751.
- Γίνοι. Ζ. Ἴπποι.
- Γλαυκίας, τύραννος, 601:
- Γλαῦκος Ἀνθηδόσιος, 405.—Ποτ-
νιεύς, 409.—πόντιος, Αἰσχύ-
λου δρᾶμα, 447.
- Γλαῦκος, πτ. 498, 500.—κόλπος,
651.
- Γλαυκωποῦ (τῆς) ἰερόν, 600. Σ.
275. Γλαυκώπιον, 299.
- Γλίσας, π. 411, 412.
- Γλυκέρα, 410.
- Γλυκὺς λιμὴν, 324.
- Γναῖος Πείσων, 130.—Κάρβων,
214.—Δινόβαρθος, 185.—ὁ
Πομπηίου παῖς, 141.
- Γοήτων καὶ γοησιῶν (περὶ), 474,
654, 764.
- Γόμφοι, φρούριον, 437.
- Γονεῖς λιμοκτονούμενοι ὑπὸ τέ-
κνων, 517. Ζ. Γῆρας καὶ Πα-
τέρεις.

- Γόννος, π. 440.
 Γορβεοῦς, π. 568.
 Γοργιππία, π. 495.
 Γοργόνες, 19, 22. Γοργόνος κε-
 φαλή, 379, 487. Γοργόνων
 κατοικία, 299.
 Γόργος ὁ Κυψέλου, 325.—ὁ με-
 ταλλευτής, 700.
 Γοργώ. Ζ. Γοργόνες.
 Γόρδιος, 568.
 Γόρδιον, π. 568, 574.
 Γόρδος, 603.
 Γορδυαία, 739, 746, 750. Γορ-
 δυαῖοι, 529, 532, 736. Γορ-
 δυαίων χωρία, 747.—ὄρη, 80,
 522. Γορδυηνή, 527, 747.
 Γόρδος ὁ Τριποτόλεμος, 747, 750.
 Γόρτυνα, π. 476, 478, 479,
 647. Γορτύνοι, 477, 479,
 481.
 Γουραῖοι. Ζ. Ἀσπιώνης.
 Γουράνιοι, 531.
 Γραῖα, π. 404, 410.
 Γραϊκοὶ, 216.
 Γραμματικὴ ἰβήρων, 139.
 Γράνικος, πτ. 581, 582, 587.
 Γρανίκου πηγαί, 602. ἢ ἐπὶ
 Γρανίφ μάχη Ἀλεξάνδρου,
 593.
 Γραουῖσκιον, ἢ Γραουῖσκοι, π.
 225, 226.
 Γρᾶς ὁ Ἀρχελάου, 582.
 Γρίον, ὄρ. 635.
 Γρόσφος, ὄπλον, 196.
 Γρούμεντον, π. 254.
 Γρυγέυς. Ζ. Ἀπόλλων. Γρύμιον, π.
 622.
 Γύαρος, ν. 485.
 Γυγαία λίμνη, 626.
 Γύγας, ἀκρωτήριο, 591.
 Γύγης, 421, 590. Γύγου πλοῦ-
 τος, 680.
 Γύδιον, ἐπίπνιον, 343, 363.
 Γυμνησαίαι Νῆσοι αἱ καὶ Βασιερρί-
 δες, 123, 129, 144, 159,
 167, 654.
 Γυναῖκες ὅποιαί παρ' Ἰβήρσι, 165.
 —παρὰ Κελτοῖς, 178, 197,
 198.—παρ' Ἰνδοῖς, 710, 714.
 —παρὰ Βαβυλωνίους, 745.—
 αἱ τοὺς Παρθενίας τέξασαι παρὰ
 Λακεδαιμονίους, 279. Γυναῖκες
 δευσδαμονέσθαι τῶν ἀνδρῶν,
 297.—Ἰουδαϊκῶς ἐκτετμημέναι,
 771.—συγκατακαίόμεναι τοῖς
 ἀνδράσι, 699, 714.—συμφι-
 λοσοφῆσαι τοῖς Βραχμάσιν,
 αὐτ.
 Γυναικῶν πόλις, 803. Γυναικο-
 πολίτης νομὸς, αὐτ.
 Γυρτῶν, π. 329, 439, 441, 442,
 ἢ Γυρτῶνη, 443. Γυρτῶνιοι,
 330, 442.
 Γωγαρηνή, 528.
 Γώρυς, π. 697.
 Δ.
 Δάαι, 304, 508, 511, 515.—
 οἱ ὑπὲρ τῆς Μαυώτιδος, 515.
 Δάης, 612.
 Δαιδαλα, π. 651, 664.—ἄρος,
 664, 665.
 Δαισιτιάται, 314.
 Δάκοι, 207, 213, 304, 305, 313.
 Δάκτυλοι

- Δάκτυλοι ἰθαῖοι, 473.
 Δάκτυλοι. Ζ. Νόμος Πυθικός.
 Δαλιών, πτ. 344.
 Δαλματῆς, 317. Δαλματιῶν παρ-
 λία, 315. — ἴδιον, αὐτ. Δαλ-
 ματία. 314, 315. Δάλμιον, π.
 315.
 Δαμασκηνή, 755, 756. Δαμα-
 σκηνοί, 756. Δαμασκός, π.
 755, 756.
 Δαμασία, π. 206.
 Δάμασος Ἀθηναῖος, 633. — ὁ Σκόμ-
 βρος, 649.
 Δαμάσῃς, 47, 583, 684.
 Δαμασίω (τὰ ἐν) ἀργυρεία, 326.
 Δαμναμενεύς, εἰς τῶν ἰθαίων Δα-
 κτύλων, 473.
 Δανάη, 487.
 Δαναΐδες. Ζ. Δαναός.
 Δανάα, φρούριον, 567.
 Δαναοί, 369, 371, 574.
 Δαναός, 23, 321, 371. Δαναοῦ
 ἀπόγονοι, 372. Δαναΐδες, 371,
 579, 654, 655. — Δισχύλου
 δῖαμα, 221.
 Δανδάριοι, 495.
 Δανθηλῆται, 318.
 Δανούδιος, πτ. 304, 314.
 Δαξιμωνίτις, 547.
 Δάοι, 304.
 Δαόριζοι, 315.
 Δαραβά, π. 771.
 Δάραφα, π. 516, 725.
 Δαρδανία, π. 565, 592, 593,
 596, 602, 606. ἢ Δάρδανος,
 587, 590, 595, 600. Δαρ-
 δάνοι, 585, 592, 606, ἢ
- Δάρδανοι, 592, 661, 662.
 Δαρδανίς, ἢ Δαρδάνιος ἄκρα,
 587, 595. Δάρδανος, ἀδελφὸς
 Ἰασιώνος. 332. Δαρδάνου γέ-
 νεσις, 346.
 Δαρδανική, 313, 316. Δαρδάνιοι,
 316, 318, 389.
 Δαρρεῖος ὁ Ὑγιάσπου, 98, 100,
 301, 303, 305, 635, 638,
 735-738, 804. — ὁ ὑπ' Ἀλε-
 ξάνδρου καταλυθεῖς, 79, 544,
 591, 676, 697, 731, 736,
 737, 766, 814. Δαρρεῖου τοῦ
 Ὑγιάσπου τάφος, 730.
 Δασκύλειον, π. 575, 582. Δασκυ-
 λιτις λίμνη, 550, 575, 576,
 587.
 Δασμίνδα, φρούριον, 540.
 Δασσαρήτιοι, 316, 318.
 Δάσπαρον, φρούριον, 537.
 Δάσειρα, ἔρ. 555.
 Δάτις, 399.
 Δάτον, π. 331.
 Δαυλῖς, καὶ Δαυλία, π. 321,
 416, 423. Δαυλιεῖς, 424.
 Δαύλιος, 265.
 Δαυνία, 279, 284.
 Δαύνοιοι, 215, 242, 277, 281-
 283, 285, 654.
 Δαφίτας, 647.
 Δάφνη, κατοικία, 719, 749,
 750.
 Δαφνία, 343.
 Δαφνοῦς, π. 416, 424, 425,
 426. — λίμνη, 774.
 Δίβαι, 777. Σ. 340.
 Δίγμενος, 357.

Δεινοκράτης, 641.

Δειρῆ, π. 769.— ἄκρα, 769, 773, 774. τὰ κατὰ Δειρῆν γενά, 769.

Δεισιδαιμονίας ἔσθ' ὅπου δεῖ, 19.
Δεισιδαιμονίας ἀρχηγοὶ αἱ γυναῖκες, 297. Δεισιδαιμόνων θυμιάματα, 571.

Δεκαίνεος, 298, 304, 762.

Δεκατευθέντες (οἱ) τῷ Ἀπόλλωνι, 257. Οἱ δεκατευθέντες Μῦσοι, 572.

Δεκείλια, π. 396, 397. Δεκελικὸς πόλεμος, 396.

Δεκίηται, 202.

Δέκιμος Βροῦτος, 205.

Δέλλιος, συγγραφεύς, 523.

Δέλτα τοῦ Ἰνδοῦ καταμοῦ, 701.
— τοῦ Νείλου, 701, 768, 788, 801, 803, 805-807, 818.— κώμη, 788.

Δελφίνιον, λιμὴν, 403.

Δελφοὶ, 187, 214, 257, 260, 265, 269, 275, 328, 347, 404, 422, 647, 762, 814.
Δελφῶν καὶ Φωκίων ὄριον, 423.
τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, 464.
ὃ ἐν Δελφοῖς θεός, 482. τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν, 188, 418, 420.
τὸ ἀνατεθέν χρυσοῦν θῆρος, 264. οἱ ἐν Δελφοῖς ἀγῶνες, 421. ἢ ἐπὶ Δελφοὺς στρατεία, 188. οἱ περὶ Δελφοῦς τόποι, 416.

Δέρας (τὸ χρυσόμαλλον), 46, 499.

Δέρβη, π. 535, 569.

Δέρβικες, 514, 515, 520.

Δέρβαι, 706.

Δέρβων, π. 217.

Δέρις, λιμὴν, 799.

Δερκετώ. Ζ. Ἀπποργάτις.

Δέρρις ἄκρα, 330.

Δερτώσσα, π. 159, 160.

Δενδύριξ, 292.

Δευκαλίων, 383, 425, 432, 443, 444.— νησίδιον, 435.

Δευριόπος χώρα, 326. Δευριόπες, 327. Δευριόπων πόλεις, αὐτ.

Δηϊάνειρα, 381, 451, 458.

Δηίμαχος, 68, 70, 72—77, 690.

Δηϊονεύς, 452, 456, 459.

Δηϊόταρος, 547, 562, 567, 568.

Δηϊφόντης, 389.

Δήλιον, ἱερὸν, 368, 403. Δήλιοι, 486, 635. Δήλος, ν. 271, 374, 403, 485, 486, 668.

Δημάρτος, 219, 378.

Δημήτηρ, 198, 332, 393, 420.

Δήμητρος ἱερὸν, ἢ τίμενος, 272, 344, 429, 435.— τῆς Ἐλευσινίας, 395, 633.— ἄλσος, 344, 435.— πρόπολοι, 468.

Δημήτριον, 435.— τὸ ἐν Εὐρώμῃ, 381.

Δημητριάς, π. Θετταλίας, 428, 436, 438, 441, 443.— ἢ περὶ τὰ Ἄρβηλα, 738.

Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, 54, 232, 382, 436.— ὁ Καλλιτιανός, 60.— ὁ Φάριος, 315, 361.— ὁ Φαληρεὺς, 147, 398.

- ὁ Αἰτωλικός, 451. — ὁ Εὐ-
 θυδήμου, 516. — ὁ τοῦ Ῥαθη-
 νοῦ, 548. — ὁ Σελεύκου, 624.
 — ὁ Λάκων, 658. — ὁ Σκήψιος,
 45, 46, 58, 339, 344, 375,
 438, 439; 456, 472, 473,
 489, 550-552, 594, 596,
 599, 600, 602, 606, 607,
 609, 611, 626, 627, 680.
- Δημητρίου σκοπαί, 771.
 Δημοκλῆς, 58.
 Δημοκόων, 585.
 Δημόκριτος, 1, 61, 65, 703.
 Δῆμος ἐν Ἰθάκῃ, 299.
 Δημοσθένης, 121, 374, 424,
 445, 471.
 Δία, ν. 484, 777.
 Δία. Δίας ἱερὸν, 382.
 Διαγησθεῖς, 225.
 Διάδες. Ζ. Ἀθῆναι Διάδες.
 Διακοπηνή, 561.
 Διάκοσμος Τρωϊκός, 609.
 Διάνιον, ἱερὸν, 159.
 Διδύμη, ν. 169, 276, 277.
 Δίδυμα (τά), ὄρ. 647. τὸ ἐν Δι-
 δύμοις ἱερὸν, 421, 647.
 Διδῶ, 832.
 Διήγυλις, 624.
 Δίκαια, π. 332.
 Δικταρχία, π. 26, 99, 145,
 245, 246, 248, 793. οἱ περὶ
 Δικταρχίαν τόποι, 285.
 Δικταρχος, 1, 104, 105, 170.
 Δικαιοσύνη ἐγγυτάτῃ τῇ σωφρο-
 σύνη, 296.
 Δικταῖον, ἱερὸν, 479. Ζ. καὶ Δι-
 κτύνναιον.
- Δίκτη, ὄρ. 472, 478, 479. —
 τόπος, 472.
 Δίκτηνα. Ζ. Βριτόμαρτις.
 Δικτύνναιον ἱερὸν, 479. — ἀκρω-
 τήριον, 484.
 Δίκτης, 487.
 Δίλυχνος (ἴσ. γρ. Λύχνος, ἢ Λί-
 χνος), ἰχθύς τοῦ Νεῖλου, 823.
 Ζ. 353.
 Δινδυμήνη, ἡ Σεῶν μήτηρ, 469,
 470, 567. Δινδυμήνης ἱερὸν,
 575, 647. — ὄρος, 626.
 Δινδυμον, ὄρ. 567, 575.
 Διογένης ὁ κυνικός, 546, 716.
 — ὁ Ταρσεύς, 675. — ὁ Βαθυ-
 λώνιος, 744.
 Διόδοτος ὁ Σιδόνιος, 757. — ὁ
 Τρύφων, 515, 668, 752. —
 ὁ ἀνθριαντοποιός, 396.
 Διόδωρος ὁ Κρόνος, 658, 838.
 — ὁ γραμματικὸς, 675. — ὁ
 ῥήτωρ, 614, 627. — ἕτερος
 ῥήτωρ, 627.
 Διολκος, 369, 380.
 Διομήδης, 17, 215, 284, 325,
 326, 423, 462. Διομήδους
 πλάνη, 150. — ἱερὸν, 214. —
 δυναστεία, 215, 284. — Διομή-
 δειοὶ νῆσοι, 124, 215, 284.
 Διομήδης ὁ Θραξ, 332.
 Δίον, π. Μακεδονίας, 330. —
 Θράκης, 331. — Εὐθόβιας, 446.
 Διονυσίδης, ποιητής, 675.
 Διονύσιος τύραννος Σικελίας, 212,
 226, 241, 255, 258, 259,
 261. — Ἡρακλείας, 544. — ὁ
 τὰς κτίσεις συγγραφέας, 566.

- ὁ διαλεκτικός, αὐτ.—ὁ ἐπι-
κληθεὶς Ἀττικὸς, 625.—ὁ
Θραξ, 655.—ὁ συγγραφεὺς,
656.—ὁ Ἡρακλείων, 751.
- Διόνυσος, 27, 48, 171, 198,
468—471, 587, 687, 688,
701, 711, 741.—πυριγενὴς,
628. Διονύσου πόλις, 299.—
ἱερὸν τὸ ἐν λίμναις, 363.—
στρατεία ἐπὶ Ἰνδοῦς, 505, 686.
—γραφὴ, 381.—πρόπολοι,
468. Σύνοδος τεχνιτῶν τῶν περὶ
τὸν Διόνυσον, 643. Διονυσιακά
ἔργα, 470. Διονυσιακαὶ τέ-
χναι, 474. Διονύσιον, 652.
οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, πα-
ροιμ. 381.
- Διονυσόδωρος ὁ μαθηματικὸς,
548.—ὁ γεωμέτρης, αὐτ.
- Διονυσοκλῆς ὁ ῥήτωρ, 649.
- Διόνυσος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ
Αὐλοῦ, Χρ. 454.
- Δίος, 265.—πατὴρ Ἡσιόδου,
622.
- Διόσπολις ἢ Δίος πόλις, 557,
802, 805, 815.—ἡ μικρὰ,
814.
- Διοσκουριάς, π. 47, 91, 125,
126, 497, 498, 499, 506.
- Διόσκουροι, 48, προσαγορευθέν-
τες Λαπέρσαι, 364.—Σωτήρες,
232. Διοσκούρων ἱερὸν, 232.
—βωμοὶ, 261.—ἡνίοχοι,
496.
- Διότιμος ὁ Στρομβίχου, 47.
- Διοτρέφης σοφιστῆς, 630, 659.
- Διοφάνης ὁ ῥήτωρ, 617.
- Διόφαντος, Μιθριδάτου στρατηγός,
306, 312.
- Διοχάρου πύλαι, 397.
- Δικαίαι Θῆβαι, 387.
- Δίρκη, Θηβαϊκὴ κρήνη, 388, 408.
—Φαρξική, 388.
- Διτίωνες, 314.
- Διττανοὶ, 162.
- Δίφιλος ὁ κωμικός, 546.
- Διφθέρινα πλοῖα, 155.
- Δίων, 255.—ὁ Ἀκαδημαϊκός,
796.
- Διώνη, σύναος τῆ Διί, 329.
- Δοιδαλὸς, 563.
- Δοκιμία, π. 577. Δοκιμίτης ἢ
Δοκιμαῖος λίθος, αὐτ.
- Δοκοὶ ἐκ φοινίκων, 731, 739.—
ἐξ ὄσων κητῶν, 773.
- Δολιῶνες, 575, 678.—οἱ περὶ
Κύζικον, 564. Δολιῶνις, 576,
681.
- Δολίχα. Ζ. Δουλίχιον.
- Δολοβέλλας ἀνατρεῖ Τρεβώνιον,
646.—πολιορκεῖται ὑπὸ Κασ-
σίου μέχρι θανάτου, 752.
- Δολομνή, 736.
- Δόλοπες, 28, 433, 434, 437,
440, 450. Δολοπία, 430,
432, 437.
- Δουμανίτες, 562.
- Δομενέλειος, 543.
- Δομήτιος Ἀηνόβαρδος, 191, 649.
- Δορκάδες, ἢ Ζόρκες ἐν Ἰβηρίᾳ,
163.—ἐν τῆ Πόντῳ, 546.
- Δόρυ. Δόρατος, κοντοῦ, σαρίσσης
καὶ ὑσσοῦ χρήσις, 448.
- Δορύλαιον, π. 576.

- Δαρύλαος, τακτικός, 477, 478, 288, 290, 291. — υἱός, 557. — ὁ τοῦ Φιλεταίρου, 478, 206.
- Δάσκοι, 495.
- Δαῦβις, πτ. 186, 189, 192.
- Δουλίχιον, κ. 335, 340, 453, 456, 458, 459.
- Δούναξ, ὄρ. 208.
- Δούρας, πτ. 207.
- Δουρίας, πτ. 152, 153, 154, 162, 166, 203, 205, 217.
- Δουρικέρτορα, π. 194.
- Δούρις, 60.
- Δραβήσκος, π. 331.
- Δράβος, πτ. 314.
- Δράγγαι, 721, 723, 724. Ἴσως οἱ παρά τῷ Πλινίῳ Ζαράγγαι. Σ. 321. Δράγγη, 514. Δραγ-γιάνη, 516, 723.
- Δράκανον, πολισματίον, 639.
- Δράκοντες ἐξαισιοὶ τὸ μέγεθος, 775, 827.
- Δρακόντιον, φυτὸν, 826. Σ. 355.
- Δράκων, πτ. 751. — ὁ καταπο-λεμηθεὶς ὑπ' Ἀπόλλωνος, 421, 422. — ὁ Ὀδυσσεύς ἑταῖρος, 253. Δράκοντος ἠρώων, αὐτ. Ζ. καὶ Δράκοντες.
- Δρέικανον, 657.
- Δρέπανον. Ζ. Ρίονο — ἄκρα, 799. — Ἰκαρίας, 637.
- Δρίλων, πτ. 316.
- Δρίον, λόφος, 284.
- Δρομικαίτης, 302, 305.
- Δρουεντίας, πτ. 179, 185, 203, 217.
- Δρούσος, Τιβερίου ἀδελφός, 206, 288, 290, 291. — υἱός, 206.
- Δρυΐδαι, 197, 198.
- Δρύμας, 445.
- Δρυμὸς, π. 445.
- Δρυμὸς. Ζ. Ἐρκύνιος.
- Δρυνέμετος, 567.
- Δρυοβάλανοι, 145, 155, 734.
- Δρύοπες, 321, 373, 586. — οἱ ἐν Πελοποννήσῳ, 434. Δρυο-πίς, 434. Δρύοψ, Ἀρκάς, 373.
- Δυμαία, 342, 357, 388. Δυ-μαῖοι, 388. Δύμη, π. 337, 340, 341 — 345, 346, 383, 384, 386 — 388, 440, 665. — Καυκωνίς, 342, 387.
- Δυνάσαι διὰ τί οἱ βασιλεῖς καλοῦν-ται, 415.
- Δύρας, πτ. 428.
- Δύρις, ὄρ. 825.
- Δυρράχιον, π. 316, 329.
- Δύσις. Τὰ πρὸς δύσιν μέρη τῆς Οἰκουμένης. Κελτοὶ κατέχουσι τὰ πρὸς Ἀπηνιώτην. Ἰνδοὶ τὰ πρὸς Βορρᾶν Σκύθαι τὰ πρὸς νότον Αἰθίοπες. 34.
- Δυσπόντιον, π. 357.
- Δύσφημα ὀνόματα. Ζ. Ὀνόματα.
- Δύτεντος ἡ Ἀδιατόριγος, 558-560.
- Δωδώνη, 28, 402, 441, 762.
- Δωδώνης χρῆσμος, 256. — μαν-τείου, 324, 327. ὁ περὶ Δω-δώνην τόπος, 328. τὰ ἐν Δω-δώνη χαλκείον, παροιμ. 329. Ζ. καὶ Πέλιος.
- Δωριεῖς, 61, 267, 270, 361, 363

- 365, 375, 392, 393, 417, 427, 442, 475, 476, 479, 653, 661, 663, 679. — οἱ περὶ Παρνασσόν, 333, 383, 429, 475. — οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες, 653. Δωρικὴ τετράπολις, 417, 425, 427, 476. Δωρίς, 434, 437, 475. — ἡ περὶ τὸν Παρνασσόν, 373. — διάλεκτος, 333.
- Δωριον, ὄρος ἢ πεδῖον, 350.
- Δωρίχα, 808.
- Δῶρος, 383, 582.
- Δῶτιον, πεδῖον, 61, 442.
- Ε.
- Ἐβενος, δένδρον, 822.
- Ἐβούρα, π. 140.
- Ἐβούρωνες, 194.
- Ἐβρόδουνος, π. 179.
- Ἐβρος, πτ. 322, 590. Ἐβρου ἐκβολαί, 329.
- Ἐβυσσος, ν. 123, 159, 167.
- Ἐγλάσα, π. 160.
- Ἐγέρτιος Κίου κτίστης, 633.
- Ἐγκάθισις ἐν ὑδάσιν ὑμεινοῖς, 228, 238.
- Ἐγκύκλιος καὶ συνάθης τοῖς ἐλευθέροις ἀγωγὴ, 13. τὰ ἐγκύκλια, 15.
- Ἐγνατία, π. 282, 283. — ὄδος. Ζ. Ὄδος.
- Ἐγρα, π. 782.
- Ἐγγίλιοι. Ζ. Περιβάσεις.
- Ἐδεσσα, π. Μακεδονίας, 323, 449. — Συρίας. Ζ. Βαμβύκη.
- Ἐλέτιον, 406.
- Ἐλευθίας πόλις, 817. — ἱερὸν, 226, 476, 817.
- Ἐλωτες, 278, 280, 365, 366, 701.
- Εἰρσιώνη Ἀττικὴ, 16.
- Εἰσαδικῶν κῶμαι, 506.
- Εἰσπελλον, π. 227.
- Ἐκάθη, 457. Ἐκάθης τάφος, 595.
- Ἐκαταῖος, 471.
- Ἐκαταῖος Τήιος, ἢ Ἀβδηρίτης, 644. — ὁ Μιλήσιος, 1, 7, 18, 271, 299, 316, 321, 341, 550, 552, 553, 635.
- Ἐκάτη, 468, 472. Ἐκάτης ἱερὸν, 660. Ἐκατήσιον, 641.
- Ἐκατόμβαι παρ' Ἴθρησι, 155.
- Ἐκατόμβεια Λακώνων, 362.
- Ἐκατόμομος, 656, 657, 659.
- Ἐκατόμυλος, π. 514.
- Ἐκατόνησοι ἢ Ἀπολλώνησοι, 618.
- Ἐκατος. Ζ. Ἀπόλλων.
- Ἐκβάτανά, π. 79, 522, 524, 525, 531, 724, 731, 735, 742, 743.
- Ἐκρηγμα τὸ κατὰ τὰς Στάλας, 38, 57. — τὸ κατὰ Σερβωνίδα λίμνην, 65, 760.
- Ἐκτωρ, 585, 594, 596, 599, 607, 619, 620. Ἐκτορος ἄλσος, 595.
- Ἐλαία, π. 607, 615, 622. — λίμνην, 770, 771.
- Ἐλαῖαι Αἰθιοπικαί, 777.
- Ἐλαιον κάλλιπον, 238. — σπῆσμινον, 742. — κίκκινον, 824.
- Ἐλαιοῦς [ἀντὶ τοῦ Λαίτου], αἰγιαλὸς, 645.

- Ἐλαιούσσα, ν. ἡ πρὸς τῇ Ἀττικῇ, 398.—Κιλικία, 535, 537, 671.—Θράκη, 595.—ἡ πρὸ τῆς Ρόδου, 651, 652.
- Ἐλαίτις, 571, 615, 616. Ἐλαίτικος κόλπος, 582, 606, 607, 615, 622, 624.
- Ἐλάρα Τιτυοῦ μῆτηρ, 423, Ἐλάριον, σπῆλαιον, αὐτ.
- Ἐλάτεια, π. 60, 407, 417, 418, 424, 426.
- Ἐλάτη ἐν τίσιν τόποις φύεται, 510.
- Ἐλατρία, π. 324.
- Ἐλαύνηρ, πτ. Σ. 76.
- Ἐλέα. Ζ. Ἐλη.
- Ἐλεᾶτις, 252.
- Ἐλέης, πτ. 252.
- Ἐλείοι, 365.
- Ἐλείοι. Ε. 771.
- Ἐλένη, ν. 399, 485.
- Ἐλένης ἀρπαγή ὑπὸ Θησέως, 396.—ὑπ' Ἀλεξάνδρου, 41, 183, 396, 399, 596. Ἐλένης φάρμακα, 800.
- Ἐλεοῦς (ἰσ. Ἐλαιοῦς), π. 332, 655.
- Ἐλεοῦσσα (γρ. Ἐλαιοῦσσα), ν. 398.
- Ἐλευθεραί, π. 375, 412.
- Ἐλευθέρια (τά), ἀγών, 412.
- Ἐλευθερολάκωνες, 366.
- Ἐλευθερος, πτ. 753.
- Ἐλευσίς, π. 392, 394—397, 407.—κατοικία, 800. Ἐλευσιτικὸς κόλπος, 380.
- Ἐλέφας, ὄρ. 774, 827.
- Ἐλέφαντες Ἰνδοίκοι, 703, 704, 705.—Λεβυκοί, 770. Ἐλεφάντων θῆρα ἢ κυνήγιον, 133, 703, 770, 771, 773. εὐτε-δάσσειτοι οἱ ἔλεφαντες, 705.
- Ἐλεφαντίνη, 787, 803, 813, 817, 818, 820. αἱ πρὸς τῇ Ἐλεφαντίνῃ νῆσοι, 819.
- Ἐλεφαντοφάγοι, 772.
- Ἐλεών, π. 404, 405, 406, 439.
- Ἐλίκη, π. 59, 384, 385, 387.
- Ἐλικεῖς, 385.
- Ἐλικών, ὄρ. 26, 379, 405, 407, 409—412, 414, 423, 471, 622.
- Ἐλίμεια, π. 326. Ἐλιμῶται, 434.
- Ἐλιξος, πτ. 487.
- Ἐλιος ὁ Περσέως, 363.
- Ἐλίσσα ἢ Ἐλίσσων, πτ. 338.
- Ἐλλάνικος, συγγραφεύς, 43, 366, 426, 451, 456, 508, 550, 602, 610, 618.
- Ἐλλάς, 10, 16, 26, 35, 48, 57, 60, 65, 108, 129, 220, 232, 282, 283, 286, 289, 300, 312, 313, 321, 323, 327, 332, 369, 370, 390, 414, 419, 431, 444, 449, 450, 465, 474, 477, 486, 577, 594, 611, 612, 661, 662, 735. Ἐλλάδος ἀρχή, 334.—ἔθνη, 333.—συσηματα, 334.—ὄρη μέγιστα, 208.—πέδαι, ἢ ἐπίδεςμοι, 428.—ἀγῶνες, 246.—αἱ προκειμένοι νῆσοι, 124. Μεγάλῃ Ἐλλάδι (τίς ἡ), 253. Ἐλλαδικοὶ ἱπποὶ, 388, 449, 525.

- Ἐλλίδωρος, 418.
 Ἐλλην, 383, 444. Ἐλληνοσ τά-
 φος, 432.
 Ἐλληνες, 9, 15, 18, 28, 31, 33, 36, 42, 48, 65, 66, 127, 150, 155, 160, 166, 189, 202, 203, 212, 213, 219—222, 232, 235, 240, 250, 261, 263, 270, 277, 287, 293, 295, 301, 305, 311, 321, 323, 357, 365, 370, 371, 374, 401—403, 412, 414, 431, 432, 449, 460, 462, 466—469, 477, 480, 490, 494, 495, 505, 507, 510, 511, 516, 530, 534, 545, 553, 572, 581, 601, 612, 635, 647, 661, 662, 687, 688, 713, 716, 730, 757, 760, 761, 785, 792, 797, 806, 816, 825, 832. — οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, 253. — οἱ ἐν Βοσπόρῳ, 493. — οἱ τὴν Βακτριανὴν ἀποστήσαντες, 686. — οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν, 678, 735. — Ἑλλήνων πλάνη ἢ εἰς τὰ βάρβαρα ἔθνη, 158. — ἀποικίαι, 574, 582. — κοινὴ πανήγυρις, 280. — Ἑλλῆσι πῶς ἐχρῶντο Ῥωμαῖοι, 385. Ἑλλη-
 νίδες πόλεις, 214, 238, 241, 267, 282. — ἐν Ἰβηρία, 157. — ἐν Μηδία, 524, 532. Ἑλλη-
 νίδες διάλεκτοι, 333. Ἑλλη-
 νικὰ ἔθνη, 61, 334, 388. —
 τὰ τὴν χερσόνησον οἰκοῦντα, 678, 679. Ἑλληνικὴ θυσία, 230. — ἀγωγή, 246.
 Ἑλληνες, π. 157.
 Ἑλλησποντία, 534. Ἑλλησπόντιοι, 566. Ἑλλήσποντος, 46, 49, 63, 68, 69, 124, 135, 295, 313, 323, 332, 571, 383, 643. Ἑλλησπόντου ζῶμα, 591. ἢ κατὰ Ἑλλησποντον θάλαττα, 400, 589.
 Ἑλλμείγια (τά), ἀγῶν, 60.
 Ἑλλοί, 328.
 Ἑλλοπία, 328, 445, 446. — χωρίον Ἰσριαιώτιδος, 445. Ἑλλοπιεῖς, 445, 446.
 Ἑλος, π. 343, 349, 350, 363, 365, 406.
 Ἑλουάτιοι, 192, 193, 196, 206, 292, 293, 313. Σ. 77. Ἑλουη-
 τίων πεδία, 208. — πόλεμος πρὸς Καίσαρα, 193.
 Ἑλουοί, 190.
 Ἑλυμαία, 524, 745. Ἑλυμαῖοι, 524, 732, 736, 739, 744. Ἑλυμαίων ὄρετιν, 522. Ἑλυμαῖτις, 744, 745.
 Ἑλυμος, καρπὸς, 243.
 Ἑλυμος Τρῶς, 608.
 Ἑμεσηνοί, 753.
 Ἐμπεδοκλῆς, 274, 276, 364.
 Ἐμπορεῖον, π. 159, 160. — τὸ πρὸς Ἀλεξάνδρεια, 794. Ἐμπορικὸς κόλπος, 826. Ἐμπορεον, ἐπίνειον, 256. Ἐμπορεῖται, 160.
 Ἐνδέρχ, κατοικία, 771.

- Ἐνδυμίων**, 463. **Ἐνδυμίωνος τάφος**, 636. **Ἐνδυμωναῖον ἄλσος**, 346.
Ἐνέα, π. 552.
Ἐνετή, π. 543, 553.
Ἐνετοί, 48, 61, 210, 215, 216, 284, 608. — οἱ ἐκ τῆς **Παφλαγονίας**, 212, 542, 543, 544, 552. **Ἐνετῶν πλάνη**, 150. — **παραλία**, 211. **Ζ. καὶ Οὐνετοί**. **Ἐνετική**, 314, 543. — ἡ **κατὰ τὸν Ἀδρίαν**, 608. **Ἐνετική πωλεία**, 212. **Ἐνετικά ὄρη**, 214.
Ἐνἑαυτὸς ἠγνοεῖτο πρότερον τοῖς Ἕλλησι, 806.
Ἐνικονίαι, πόλισμα, 224.
Ἐνεπεύς, πτ. 356, 431, 432.
Ἐνισεύς, πτ. 356.
Ἐννα, π. 272, 273.
Ἐννιος ὁ ποιητής, 282.
Ἐνόπη, π. 360.
Ἐνυδρα, π. 753.
Ἐνυοὺς ἰσρὸν, 535.
Ἐνωτοκοῖται, 70, 711.
Ἐξαλλάξεις οἰκήσεων, ἢ μεταλλάξεις, 8. — **ζῶων**, κ. τ. λ. 96, 102. — **πολιτειῶν**, 442.
Ἐξαρμα πόλων, 12. — **ἡλίου**, 75.
Ἐξιτανῶν πόλις, 156, 170.
Ἐξωκεανισμὸν (πῶς νοητέον τὸν παρ' Ὀμήρῳ) τοῦ Ὀδυσσεύς, 21, 25, 26, 42, 44, 46, 224, **περὶ οὗ ἐπιθι καὶ τὸν Αὐλον Γάλλιον (Noct. Attic. XIV, 6)**.
Ἐορδοί, 323, 326.
Ἐόρτα, π. 318.
Ἐορταί τίνος ἔνεκα ἐνομίσθησαν, 419, 467. — **πλείσται παρὰ Ταραντῖνοις**, 280.
Ἐπακρία, π. 397.
Ἐπαμεινώνδας, 388, 401, 402. — **νικᾷ Λακεδαιμονίους**, 414.
Ἐπαφος, 445.
Ἐπεῖς, 341. **Ἐπειοί**, 336, 337, 340, 341, 342, 345, 351, 352, 354, 357, 459, 463, 464. — οἱ **ἐξ Ἠλίδος**, 423, 456.
Ἐπειὸς, 423.
Ἐπεγόνων στρατεία, 325, 401, 412, 413, 462.
Ἐπίδαμνος, π. 93, 106, 283, 316, 322, 323, 326, 327, 357, 375.
Ἐπίδαυρία, 368. **Ἐπίδαυριοί**, 375. **Ἐπίδαυριοί ἵπποι**, 388. **Ἐπίδαυρος**, π. 368, 369, 373, 567. — ἡ **πρότερον Ἐπίχαρος**, 374.
Ἐπίχαρος. **Ζ. Ἐπίδαυρος**.
Ἐπικνημίδιοι. **Ζ. Λοκροί**.
Ἐπίκουρος, 589, 638.
Ἐπίκτητοι, 563, 575. **Ἐπίκτητος Αἰτωλία**, 450, 460. — **Φρυγία**, 130, 563, 564, 576.
Ἐπιμενίδης, 479.
Ἐπίστροφος, 551, 584, 612.
Ἐπιτάλιον, π. 349.
Ἐπιτίμαιος, 640.
Ἐπίχαρμος, 364.
Ἐποραυδία, π. 205.
Ἐπτακωμῆται, 548, 549.
Ἐπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, 827.

- Ἑπτὰ θεάματα, 652, 656, 738. Ἑπτὰ φρέατα, 782.
- Ἑπταστάδιον χώμα, 792, 794.
- Ἐπωπεύς, λόφος, 248.
- Ἐραι, π. 644.
- Ἐρανα, π. 348, 361.
- Ἐρασίνοσ, καὶ Ἀρσίνοσ, πτ. 275, 371, 389.
- Ἐρασίκρατοσ ὁ ἱατρόσ, 486. Ἐρασίκρατείων ἱατρῶν διδασκαλείων. 580.
- Ἐραζοσ ὁ Σαήφιοσ, 608.
- Ἐρατοσθένησ, 2, 7, 14, 15, 16, 18, 22—26, 28, 38, 44, 47, 50, 55, 56, 57, 61, 69, 70, 71, 74, 76, 77, 78, 80—83, 85, 87—95, 97, 104, 106, 107, 108, 113, 123, 125, 126, 132, 134, 135, 148, 159, 170, 224, 298, 299, 317, 389, 475, 490, 497, 507, 509, 510, 513, 522, 529, 663, 684, 687—690, 693, 723, 727, 741, 743, 746, 764, 765, 767, 769, 778, 785, 802, 825, 829, 838.
- Ἐράτυρα, π. 326.
- Ἐργα Ἀθηνᾶσ, Ἡφαίστου, Χαρίτων τίνα λέγονται, 40.
- Ἐργαμίνησ, Βασιλεὺσ Διδύποων Σ. 362.
- Ἐργίνοσ, πτ. 332, 414.
- Ἐρδωνία, π. 282.
- Ἐρέα μακρόμαλλοσ, 196. — μαλακή, 284. Ζ. καὶ 218.
- Ἐρεμβόι, 2, 30, 38, 41, 42, 784.
- Ἐρεμνοί, 784.
- Ἐρεσσόσ, π. 618.
- Ἐρέτρια, π. Εὐβοίασ, ἡ νῦν, 403, 445, 446, 447, 448. — ἡ παλαιά, 403, ἡ ἱκαλεῖτο καὶ Μελανήσ καὶ Ἀρότρια, 448. — ἡ ἐν Ἀθήναισ, 447. — ἡ Θετταλική, 434, Ἐρετριεύσ οἰκίησ αὐτήσ, 447. Ἐρετριεὺσ, 247, 445, 446, 447. — οἱ ἀναποασθέντεσ ὑπὸ Περσῶν, 747. Ἐρετριέων δύναμισ, 448. Ἐρετριακοί φιλόσοφοι, 393. Ἐρετρικῆ (γρ. Ἐρετριακῆ), 447. Ἐρετρικῶν (γρ. Ἐρετριακῶν), φιλοσόφων σχολή, 448.
- Ἐρεχθεὺσ, 383.
- Ἐρεγῶν, πτ. 327, 330.
- Ἐρικουσσα, ν. 276, 277.
- Ἐρινόσ, π. 362, 427, 434, 476.
- Ἐρινόσ, 597, 598.
- Ἐριχθόνιοσ, 604.
- Ἐρύτινοσ δρυμόσ, 207, 290, 292, 293, 295.
- Ἐρμαγόρασ, 621.
- Ἐρμαῖα (τά), σωροί λίθων, 818.
- Ἐρμαῖα, π. 834. — ἀκρωτήριον, 832, 834.
- Ἐρμάσ, 719.
- Ἐρμείασ ὁ τύραννοσ, 610, 614.
- Ἐρμεία, 343.
- Ἐρμῆσ, 104, 816. Ζ. καὶ Ἀστρονομία.
- Ἐρμιόνη, π. 369, 373, 374, 385. Ἐρμιονεὺσ, 373. Ἐρμιονική, 360, 369. Ἐρμιονικᾶσ

- κόλπος, 59, 335, 368, 369, 380, 390. Ἐρμιονικὸν ἀκρω-
τᾶριον, 484.
Ἐρμόδωρος Ἐφέσιος, 642.
Ἐρμοκρέων, 588.
Ἐρμόνδοροι, 290.
Ἐρμόπολις, 802. Ἐρμού πόλις,
802. Ἐρμούπολις, 803. Ἐρμο-
πολίται, 812. Ἐρμπολιτικὴ
φυλακὴ, 813.
Ἐρμος, πτ. 554, 582, 586,
621, 622, 632. Ἐρμου ἐκ-
βολαί, 584.—πεδίον, 625,
626, 691.
Ἐρμώνακτος κόμη, 306.
Ἐρμώνασσα, π. 495, 548.
Ἐρμωνίδης, π. 817.
Ἐρπετῶν πλῆθος ἐν τῇ Ἰνδικῇ,
706.—ἐν Λιβύῃ, 759, 770,
831. Ἐρπετὰ φεύγει τὴν γα-
γῆτιν λίθον, 747.—οὐ δηλεῖται
τοὺς Ψύλλους, 814.
Ἐρούθεια, π. 148, 169, 269.
Ἐρυθῖνοι, καὶ Ἐρυθρίνοι, σκό-
πελοι, 545.
Ἐρυθρὰ θάλαττα, 32, 38, 42,
56, 58, 63, 80, 299, 491,
492, 529, 765, 766, 768,
779, 786, 790, 804, 805,
809, 815. Ἐρυθρᾶς κόλπος,
50, 56.—λίμνη, 644.—
παραλία, 766.
Ἐρυθραὶ, π. 404, 409.—αἱ ἐν
ἰωνία, 404, 644, 645. Ἐρυ-
θρῶν κτίσις, 633. Ἐρυθραία,
589, 644. Ἐρυθραῖοι, 588,
613, 644.
Ἐρύθρας Πέρσης, 779. Ἐρύθρα
τάφος, 766.
Ἐρύμανθος, πτ. 343, 357.
Ἐρύμναι, 443.
Ἐρυξ, 254, 272, 273, 608.
Ἐρυσιχαῖοι, 460.
Ἐρωχός, π. Σ. 195.
Ἐσθῆς, ζολή, ἢ ἔνδυσις ἰβήρων,
155, 175.—Κελτῶν, 196,
197.—Κρητῶν, 481.—Μασ-
σαγετῶν, 513.—Μήδων καὶ
Περσῶν, 525, 526, 734.—
Ἀρμενίων, 530.—τῶν παρ' Ἰν-
δοῖς σοφιστῶν, 713.—Βαθυλω-
νίων, 746.—Μαυρουσίων,
828.
Ἐσκυλῖνος λόφος, 234. Ἐσκυλῖνον
πεδίον, 237. Ἐσκυλῖνη κύλη,
234, 237.
Ἐσπερίδες, 123, 183, 458 (οἱ
καὶ Ἐσπερίται Αἰθίως καλοῦν-
ται, 647). Σ. 359, 360. Ἐσπε-
ρίδων μῆλα, 150.—κατοικία,
299.—λίμνη, 836.
Ἐσπέριοι. Ζ. Αἰθίοπες.
Ἐσπερίται. Σ. 292. Ζ. καὶ Ἐσ-
περίδες.
Ἐσπερος ἀστὴρ ἐπὶ τῇ σφραγίδι
τῶν Ἐσπερίων Λοκρῶν, 416.
Ἐστίας ἰέρειαι, 220, 229.
Ἐστιαί, Ἀλεξανδρινή, 599.
Ἐστιαῖωτις. Ζ. Ἰστιαῖωτις.
Ἐστῶνες, 206.
Ἐσῶπις, 259.
Ἐτεοκλῆς, 414.
Ἐτεόκρητες, 221, 475, 478.
Ἐτερόσκιοι, 133, 135.

- Ἐτεινός, π. 298, 408, 409.
 Ἐτπσίαι ἄνεμοι, 97, 144, 690
 — 692.
 Ἐτροῦσκοι. Ζ. Τυρρῆνοι.
 Εὐαίμων, 438.
 Εὐάνδρος, 230.
 Εὐάνθης, 259.
 Εὐβοία, ν. 58, 60, 61, 124,
 267, 272, 328, 386, 399,
 400, 404, 405, 423, 426,
 429, 437, 438, 446, 447,
 453, 462, 472, 656. ὠνομά-
 ζετο τὸ παλαιὸν Μάκρις, 444,
 καὶ Ἀθανίς, 445. ἢ πρὸς Εὐ-
 βoιαν παραλία, 403, 417. ἢ
 πρὸς Εὐβοία θάλαττα, 416,
 424. ὁ πρὸς Εὐβοία πόρος,
 435. Ἦν δὲ καὶ πόλις Εὐβοία
 περὶ Ἐδεσσαν, καὶ ἐν Σικελίᾳ,
 449, καὶ τόπος Εὐβοία ἐν Κερ-
 κύρα καὶ Ἀθήνῃ, αὐτ. καὶ λόφος
 Εὐβοία ἐν τῇ Ἀργείᾳ, αὐτ. Εὐ-
 βοοῖς, 445, 448, 449, 504.
 Εὐβοϊκὸν τάλαντον, 147. Εὐ-
 βοῖται ποταμοί, 449.
 Εὐδαιέλος. Ζ. Ἀσπληδῶν.
 Εὐδημος, 655.
 Εὐδοξος ὁ Κυζικηνός, 98-101.
 Εὐδόξειος μῦθος, 103. Εὐδο-
 ξος ὁ μαθηματικὸς, 1, 379,
 390, 413, 465, 474, 510,
 550, 562, 582, 656, 806.
 Εὐδόξου σκοπή, 119, 806.
 Εὐδωρος, 790.
 Εὐεργέτης. Ζ. Πτολεμαῖος.
 Εὐεργέται. 724.
 Εὐερκής, π. 568.
 Εὐήμερος ὁ Μεσσήνιος, 47, 102,
 104, 299.
 Εὐηνος, πτ. 327, 336, 451,
 459, 460, 614. Εὐήνου ἐκ-
 βολαί, 335.
 Εὐθύδημος, Βακτρῶν βασιλεῖς,
 515, 516.—ὁ Μυλασεύς, 659.
 Εὐθύμοσ, 255.
 Εὐκαρπία, πόλισμα, 576.
 Εὐκλείδης Μεγαρεύς, 393.
 Εὐκρατίδας, 515, 517, 686.
 Εὐκρατιδία, π. 516.
 Εὐλαιοσ, πτ. 728, 735.
 Εὐμαιος, 599.
 Εὐμένεια, π. 576.
 Εὐμένης ὁ Ἀττάλου, 537, 577,
 624, 665, 672.—ὁ Εὐμένους,
 αὐτ. Εὐμένους ἄλσος, 771.
 Εὐμήθης, 770.
 Εὐμπλος, 45, 436, 442, 443.
 Εὐμολπος, 321, 383.
 Εὐνηος, 41, 45, 46.
 Εὐνομία, ἐλεγεία, 362.
 Εὐνομος κισσαρῶδης, 260.
 Εὐνόσου λιμὴν, 792, 795.
 Εὐνούσ, 272, 273.
 Εὐξείνος πόντος, 61, 48, 49,
 51, 73, 108, 117, 121,
 124, 128, 129, 288, 298,
 309, 329, 507, 509, 511,
 532, 533, 534, 544, 545,
 635, 678, 737. Εὐξείνου
 εἶμα, 677.—τὰ εὐνώτατον,
 319.—παραλία, 491, 497-
 — μυχός, 497, 505.—τὰ
 δεξιὰ, 541. ἢ κατὰ Εὐξείνου
 θάλαττα, 766.

- Εὐξίνθετος (ἰσ.γρ. Εὐξίνθεος), 478. Σ. 227.
 Εὐπάλιον, π. 427, 450.
 Εὐπατορία, π. 556.
 Εὐπατόριον, φρούριον, 312.
 Εὐρήεις, πτ. 473.
 Εὐρεπίδης, 33, 183, 221, 356, 366, 371, 377, 379, 469, 472, 498, 519, 615, 616, 645, 670, 687.
 Εὐριπιοί, 54. Εὐριπος, 590. Εὐριπος Χαλκιδικός, 10, 36, 400, 429, 443, 445, 446, 447. — Πυρρόαιος, 617. — ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, 804. — Καρχηδόσιος, 832. Εὐρίπου καλίσροια, 403.
 Εὐρος, ἄνεμος, 29, 102, 456. — ἰτησίας, 144.
 Εὐρυδίχη, 326.
 Εὐρυκίδιον ἄλσος, 346.
 Εὐρυκλῆς, 363, 366.
 Εὐρύκλεια, 641.
 Εὐρύλοχος, 393, 418, 421.
 Εὐρυμέδων, 359.
 Εὐρυμέδων, πτ. 571, 667.
 Εὐρύπυλος, 432, 434, 435, 438, 439, 620, 584, 586, 616.
 Εὐρυπῶν, 366. Εὐρυπωντίδαι, αὐτ.
 Εὐρυσθένης, 364, 366, 389. Εὐρυσθενίδαι, 366.
 Εὐρυσθένης, 377. Εὐρυσθέως κεφαλή, αὐτ.
 Εὐρυτᾶνες, 448, 451, 465.
 Εὐρυτος Οἰχάλειος, 339, 350, 438.
 Εὐρωμος, π. 636, 658.
 Εὐρώπη, 14, 34, 49, 57, 64, 65, 66, 92, 105—109, 126, 128, 136, 288, 295, 302, 310, 312, 319, 444, 488, 490, 491, 492, 509, 510, 554, 572, 591, 594, 680, 687, 824, 832.—πολυσημονεςάτη, 121.—παρωκεανίτις, 104.—προσάρκτιος, αὐτ. Εὐρώπης νῆσοι, 129.—ποταμοί, 204.—ἐσπέρια μέρη, 332.—ἀκρωτήριον, 124, Εὐρωπαῖοι, 507.
 Εὐρωπός, π. Ζ. Ράγα.
 Εὐρωπος, π. 327.
 Εὐρωπος, πτ. 329.
 Εὐρώτας, πτ. 275, 343, 363, 389, 341.
 Εὐσέβεια ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ, π. 537. — ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ, 538.
 Εὐσεβῶν χῶρος περὶ τὰ ἔσχατα τῆς Ἰθρηρίας, 150.—κατὰ τὴν Αἰτνην, 269.
 *Εὐτιθάσσευτος. Ζ. Ἐλέφαντες.
 Εὐτρησις, π. 411.
 Εὐτυχίας ἱερὸν, 381.
 Εὐφορίων, 364, 566, 681.
 Εὐφράντα πύργος, 836. Σ. 359.
 Εὐφράτης, πτ. 47, 64, 79, 80, 82, 83, 88, 89, 91, 288, 526, 533, 535, 538, 539, 555, 663, 678, 738, 739.

- 742, 746 — 749, 751, 766. Εὐφράτου πηγαί, 521, 527, 743. — ἑκβολαί, 84, 527, 529, 729, 765. — τὰ ἐντὸς, 130, 515, 587, 753. — διαβάσεις, 748. — ποταμία, 765. — τὰ πέραν, 669, 711, 712, 736, 765. — τὰ πέραν ὄρη, 521, 522. αἱ πρὸ τοῦ Εὐφράτου νῆσοι, 767. τὸ κατὰ τὸν Εὐφράτην ζεῦγμα, 524, 532, 664, 736, 746, 747, 749. ἢ ἐπὶ Εὐφράτην γραμμῆ, 81.
- Εὐφρόνιος, ὃ τὰ Πριάπεια ποιήσας, 382.
- Εὐώνυμος, *v.* 276, 277.
- Ἐφέσος, 179, 505, 550, 551, 577, 620, 632, 634, 639, 642, 643, 647, 663. Ἐφέσου κτίσης, 633. — Γερουσία καὶ Ἐπίκλητοι, 640. Ἐφέσιοι, 540, 620, 633, 634, 639—642, 646, 647. Ἐφεσίων πικραλία, 639. — ἄνδρες ἀξιόλογοι, 642. Ἐφέσιος οἶνος, 637. Ἐφέσιον, 179.
- Ἐφιάτης, 10, 19.
- Ἐφοροι Σπαρτιατῶν, 482.
- Ἐφορος, 1, 33, 34, 138, 199, 221, 244, 259, 260, 262, 265, 266, 267, 270, 279, 293, 302, 303, 305, 325, 327, 332, 334, 357, 361, 364, 366, 374, 376, 389, 400, 401, 422, 427, 452, 462, 463, 465, 476, 477, 479, 480, 545, 550, 583, 600, 622, 623, 634, 678, 679, 680.
- Ἐφουρα π. ἢ ἐν Ἡλείοις, 328, 338, 339. — ἢ ἐν Θεσπρωτοῖς, ἡ πρότερον Κίχυρος, 324, 328, 338, 339, 444. — ἢ Θετταλική. — ἢ Πεβραϊδική. — ἢ Κραννῶν (ἢ αὐτὴ ἴσως ἐν τρισὶν ὀνόμασι), 338, 442. — ἢ Κόρινθος (ἢ αὐτὴ ἴσως τῇ περὶ Συκυνάνα), 338. — ἢ Αἰτωλική, 338. Ἐφουροι, 330, 338.
- Ἐχειαί, π. 360.
- Ἐχιδναὶ ὑπερμεγέθεις, 706, 719.
- Ἐχινάδες νῆσοι, 59, 124, 335, 340, 351, 453, 456, 458, 459.
- Ἐχίνοι καὶ πάγουροι ὑπερμεγέθεις, 767.
- Ἐχίνος, π. 60, 433, 435, 442.
- Ζ.
- Ζαχλαῖοι, 257, 272. — οἱ ἐν Ἰβλή, 268.
- Ζάγκλη, π. 268, Ζάγκλιον, 268.
- Ζάγκριον, ἢ Ζάγκρος, ὄρ. 522, 523, 524, 525, 736, 739, 744.
- Ζάκυνθος, *v.* 124, 335, 358, 836. Ζακύνθιοι, 159.
- Ζάλευκος, 260.
- Ζάμα, βασιλεῖον, 829, 831.
- Ζάμολξις, 297, 298, 304, 762.
- Ζάρα, π. 527.
- Ζαράγγαι. Ζ. Δράγγαι.
- Ζαρδώνης, 553.
- Ζαριάσπα, 514, 516.

- Ζαρίαδρις, 528, 531, 532.
 Ζάρμανος, 720.
 Ζειά, καρπός, 228, 242.
 Ζέλεια, π. 551, 552, 565, 576, 587, 588, 589, 596, 602.
 Ζελείας πεδιάς, 603. τὸ περὶ Ζέλειαν ἀκρωτήριον, 583.
 Ζέλις, π. 140.
 Ζέλλα, π. 831.
 Ζέρεθρα, τὰ βάραθρα, 389.
 Ζεύγμα. Ζ. Εὐφράτης.
 Ζεῦξις, 579.
 Ζεύς, 183, 229, 328, 348, 354, 355, 419, 469, 472, 483, 503, 693, 715, 732, 741, 814, 816, 817.—Ὀλύμπιος, 333.—Δωδωναῖος, 221.—Πελασγικὸς, 221, 329.—Λαρίσσιος, 440, 649.—χρυσοῦς σφυρήλατος, 353.—ὑπ' αἰγὸς τραφεῖς, 387.—Ἄβρεττηνός, 574.—Σωσίπολις, 648.—ὄμβριος, 718. Διὸς γένεσις, 468.—παιδοτροφία, 466.—ιερόν τὸ ἐν τῇ κατ' Ἄργος Λαρίσση, 370.—τὸ ἐν Ὀλβῃ, 672.—τὸ τοῦ Λυκαίου, 388.—τοῦ Σωτήρος, 396.—τοῦ Ἐλευθερίου, 412.—τοῦ Διωνησίου, 456.—τοῦ Δικταίου, 475, 478.—τοῦ ἐν Οὐηνάσοις, 537.—τοῦ Ἀταβυρίου, 655.—τοῦ Ὠσογῶ, 659.—τοῦ Λαβρανθηνοῦ, αὐτ.—τοῦ Καρίου, αὐτ.—τοῦ Στρατίου, αὐτ.—τοῦ Χρυσασορέως, 660.—τοῦ Κασίου, 760. Διὸς ἄλλος, 382, 683.—ἄντρον, 476, 482, 762. Διὸς μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου, 353.—τοῦ Τροφωνίου, 414.—κλοσσός, 278, 567, 637.—ξόανον ἐλεφάντινον, 353.—Ἄσραπαίου ἐσχάρα, 404.—Δακινηνοῦ ἱερωσύνη, 536. Ζ. καὶ Διόσπολις.
 Ζεφύρα. Ζ. Ἀλικαρνασσοίς.
 Ζεφυρία, ἄκρα, 683.
 Ζεφύριον, ἄκρα Λοκρίδος, 259, 270.—τὸ κατὰ τὴν Μυυδιαν, 658.—τὸ παρά τῷ Καλυκάδων, 670, 671.—τὸ πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, 800.—τόπος, 799, 838.
 Ζέφυρος, 2, 28, 29, 39, 150.
 Ζῆθος, 411.
 Ζῆλα, π. 512, 559, 560.
 Ζήλκις, Προυσίου πατήρ, 563.
 Ζῆλις, π. 827.
 Ζηλίτις, 557, 559, 561.
 Ζηλικέτης, πειρατής, 671.
 Ζηνόδοτος, 413, 543, 553.
 Ζηνόδωρος, 756.
 Ζηνοφάνης, 672.
 Ζήνων ὁ Κιτιεύς, 15, 41, 299, 610, 614, 682, 757, 784.—ὁ Ἐλεάτης, 252.—ὁ ῥήτωρ, 578, 660.
 Ζίγχα, π. 831.
 Ζόρκες. Ζ. Δορκάδες.
 Ζοῦμοι, 290.
 Ζοῦχις, λίμνη, 835.
 Ζυγοί, 129, 492, 496, 497. Ζύγοι, Χρ. 401. Ζυγῶν παραλία, 495.

Ζυγόπολις, 548.
 Ζύθος (τὸ), πόμα ἐκ κριθῆς, 155,
 824. Σ. 354. ὁ ζύθος ἢ τὸ ζύ-
 θον, 799.
 Ζωδιακὸς κύκλος, 31, 110. Ζω-
 διακοῦ θέσις, 13.
 Ζωῖλος ὁ ῥήτωρ, 271.
 Ζώναι πόσαι, 94-97, 111.—Ζώνη
 εὐκρατος, 65, 72, 111.—δια-
 κευαμμένη, 31, 72, 111,
 119, 825. τὰς πέντε ζώνας
 αἰνίττονται αἰ παρ' Ὀμήρῳ πέντε
 πύχες τῆς Ἀχιλλέως ἀσπίδος.
 Χρ. 319.
 Ζωνᾶς, 628.
 Ζώπυρα Ἀναχάρσιδος εὐρημα,
 303.
 Ζωστήρ, ἄκρα, 398.

Η.

Ἡβη, 382.
 Ἡγερία, λιμνη, 240.
 Ἡγησιάνναξ, 594.
 Ἡγησάϊς ὁ ῥήτωρ, 396, 648.
 Ἡδύλιον, ὄρ. 424.
 Ἡδύλος ὁ ποιητής, 683.
 Ἡδύσομος. Ζ. Μίνθη.
 Ἡδυφῶν, πτ. 744.
 Ἡδωνοί, 740.
 Ἡετίων, 585, 611, 612, 619.
 Ἡόνες, π. 373.
 Ἡλεία, 335, 336, 337, 339,
 340, 341, 345, 346, 351,
 352, 355, 356, 357, 367,
 383, 387. 425, 440, 459,
 587. Διὸς ἱερά, 358. Ἡλείοι,
 333, 335, 338, 340, 341,

351—355, 358, 362, 458,
 464. Ἡλείων παραλίχ, 357.
 Ἡλικκοὶ φιλόσοφοι, 393. τὸ ἐν
 τῇ τῶν Ἡλείων ἀγορᾷ ἐπιγράμα-
 μα, 463.

Ἡλεκτρίδες νῆσοι, 215.

Ἡλεκτρον μίγμα ἀργύρου καὶ χρου-
 σοῦ. 146.

Ἡλεκτρον λιγγούριον, 202.

Ἡλεκτρον ἀχύρου ἐπισπασικόν,
 703.

Ἡλιάδαι, 654.

Ἡλιάδες, 215.

Ἡλιοπολίται, 646. Ἡλιούπολις ἢ
 Ἡλίου πόλις, 753, 803, 805-
 807. Ἡλιοπολίτις (γρ. Ἡλιού-
 πολις), 806. Ἡλιοπολίτης νο-
 μός, 805.

Ἡλιος παρὰ τίσιν ὡς θεὸς τιμᾶται,
 503, 513, 732, 784.—ὡς
 πολέμιος, κακῶς λέγεται, 822.
 Ἡλίου ἀνατολὴ καὶ δύσις, 2.
 —περιφορὰ, 23, 110.—μετεω-
 ρισμὸς, 75, 135.—μεγέθους
 ἔμφασις, 138.—ἀπόστασις ἀπὸ
 γῆς, 695, 696. πόσας ὥρας
 ὁράται ἐν Βρεττανίᾳ, 200. ἐν
 τίσι τόποις οὐ καθαρὸς, 201.
 Ἡλίου βόες, 22.—παῖδες, 472.
 —Κολοσσός, 652.—ἱερόν,
 805. τίνες κατ' Ἡλιον ἀγούσι
 τὰς ἡμέρας, 816. Ἡλιος καὶ
 Σελήνη κράστωσ ἀέρων αἰτίοι,
 635.

Ἡλις, π. 341, 344, 353, 357,
 358, 366, 367, 423, 448,
 453, 456, 463, 464.—Κοῶν,
 336,

- 336, 337, 338, 340, 345, 349, 350, 354, 355. Ἡλιος οἰκισῆς, 389.
- Ἡλύσιον πεδῖον, 3, 150.
- Ἡλῶνη, π. 440.
- Ἡμερίτα. Ζ. Αὐγούσα.
- Ἡμεροσκοπεῖον, 159, 161.
- Ἡμερῶν καὶ νυκτῶν μήκη διάφορα, 71, 119, 133-135.
- Ἡμίκνυες ἄνθρωποι, 43, 299.
- Ἡμίονοι Γίννοι, 202.—Ρεατίνοι, 228.—οἱ ἐξ Ἐνετῶν, 212, 553.
- Ἡμισφαίριον. Ζ. Σφαῖρα.
- Ἡμτελής διὰ τί λέγεται ὁ Πρωτεσίλαου οἶκος, 296.
- Ἡμωδᾶ, ὄρ. 511, 689, 698, 719.
- Ἡνιοχία, χώρα, 496. Ἡνιόχοι, 129, 492, 496, 497, 506.
- Ἡνιόχων παραλία, 495, 496.
- Ἡπειρος, 123, 134, 281, 283, 324, 327, 329, 453, 461.
- Ἡπειρώται, 325, 326, 427, 430, 434. Ἡπειρωτῶν πόλεις ἀνασκαφεῖσαι, 322. Ἡπειρωτικά ἔθνη, 221, 312, 321, 323, 332, 354, 417, 429.
- Ἡπειρωτίς, 124, 129, 453.
- Ἡρα, 354, 413, 583, 640. καλεῖται Κύπρα ὑπὸ Τυβέρηνων, 241. Ἡρας ἱερὸν, 261, 373.—τῆς Ἀργωνίας, 252.—τῆς Φαρυγίας, 426.—νήσος, 168, 170.—Ἀργίας ἄλσος, 215.—Ἀκραιας μαντεῖον, 380.
- Ἡραία, π. 337, 388.
- Ἡρακλῆς, 9, 48, 157, 171, 183, 230, 245, 281, 330, 341, 351—355, 358, 363, 371, 373, 414, 427, 438, 444, 448, 451, 473, 487, 495, 563, 596, 615, 653, 687, 688, 712, 757, 814, 822, 828.—Ἰποκτόνος, 613.—Κοροπιών, αὐτ.—Μαχίσιος, 348.—ἔργον Μύρωνος, 637.—Λυσίππου, 278.—γραφὴ Ἀριστείδου, 381. Ἡρακλέους στρατεῖαι, 338.—ἄθλοι, 19, 26, 459. καταπολεμεῖ Ἀχελῶν.—458. στρατεύει ἐπὶ Ἰθέρρας, 2, 149, 169, 170.—ἐπὶ Ἰνδούς, 505, 686. Ἡρακλέους ἀπόγονοι, 219 (Ζ. καὶ Ἡρακλεῖδαι).—παῖδες, 225, 377.—εταῖροι, 564.—ἱερὸν, 138, 202, 801.—νήσος, 159, 170.—λιμὴν, 225, 256.—ἱερὸς λιμὴν καὶ τέμενος, 459.—ναὸς, 185.—βωμὸς, 826.—θερμά, 425, 428.—πόλις, 812.
- Ἡράκλεια, π. 264, 280, 281 323, 356, 389, 442.—ἡ περὶ Ράγας, 514.—Θετταλική, 434.—ἡ ἐν Πόντῳ, 541—544, 546, 553.—Μιτυληναίων, 607.—ἡ ὑπὸ Λάτμῳ, 635, 636.—ἡ ἐν τῇ Καρία, 658.—ἡ πρὸς τῇ Ἀντιοχείᾳ, 751.—ἡ Τραχίῳ, 60, 408,

- 428, 429. *Ἡράκλεια*, ποίημα Πισάνδρου τοῦ Ροδίου, 655, 688. Ζ. καὶ Κάλπη.
- Ἡρακλεῖται οἱ ἐν Πόντῳ*, 308, 543. *Ἡρακλεωτῶν ἱππικόν*, 264. *Ἡρακλεώτης*, 642.
- Ἡρακλεῖσαι*, 269, 333, 364, 366, 374, 377, 384, 393, 427. — *οἱ περὶ Τήμενον*, 357. *Ἡρακλειδῶν κάθοδος*, 354, 359, 365, 372, 383, 389, 392, 451, 582, 653.
- Ἡρακλειδῆς ὁ Ποντικός*, 98, 100, 384, 604, ὁ καὶ Πλατωνικός, 541. — *Ἡροφιλιος ἰατρός*, 645.
- Ἡράκλειον τὸ ἐν Ἰταλία*, π. 238, 246, 259. — *τὸ ἐν Σικελία*, 266. — *τὸ ἐν Γαθειροῖς*, 169, 170, 172, 174, 175. — *τὸ παρὰ τῷ Ταυαῖδι*, 494. — *τὸ ἐν Συρία*, 751, 753. — *τὸ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ*, 838. — *τὸ ἐν Κρήτῃ*, 476, 484. *Ἡράκλειος ἄκρα*, 548.
- Ἡράκλειον ἢ Ἡρακλεωτικὸν ζόμα Νείλου*, 85, 788, 801. *Ἡρακλεωτικός ἢ Ἡρακλεώτης νομός*, 789, 809, 812.
- Ἡράκλειτος ὁ φιλόσοφος*, 3, 642, 784. — *ὁ ποιητής*, 656.
- Ἡρητον*, π. 228. *οἱ περὶ Ἡρητον τόποι*, 238.
- Ἡρία, μνήματα, σήματα, ἢ τάφοι ἐπιφανεῖς*, 121, 347. — *περὶ Θερμοπύλας*, 425. — *Κενταύρων*, 427. — *Ἀμαζόνων*, 505, 573, 623. — *Λελέγων*, 611. — *Βασιλέων Λυδίας*, 627. — *Μαυσώλου*, 656. — *Μέμνονος*, 587. — *Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου*, 676. — *Ζαρμάνου*, 720. — *Κύρου*, 730. — *Ἐρύθρα*, 766. — *Βήλου*, 758. — *Τρωγλοδυτῶν*, 776. — *Αἰγύπτου βασιλέων, καὶ Ἀλεξάνδρου*, 794. Ζ. καὶ 808. — *Ἰσμάνδου*, 811. — *τὰ ἐν Πλαταιαῖς*, 412. — *Χαιρωνέα*, 414.
- Ἡριδανός*, πτ. 215.
- Ἡρόδοτος*, 30, 36, 43, 59, 61, 98, 100, 151, 282, 301, 428, 448, 473, 508, 531, 533, 534, 536, 544, 550, 573, 611, 618, 626, 627, 668, 691, 818, 823, Ἀλικαρνασσεύς, καὶ ὕστερον Θούριος τὴν πατρίδα, 656.
- Ἡρόστρατος*, 640.
- Ἡρούς πύργος*, 591.
- Ἡροφιλείων ἰατρῶν διδασκαλεῖον*, 579.
- Ἡρπα*, π. 537, 539. καὶ πληθυντικῶς *Ἡρφα* (τουτέστιν *Ἡρπαι*), 663.
- Ἡρώδης*, 760, 765.
- Ἡρώων πόλις*, 85, 759, 768, 769, 803, 804, 809, 819, 836. ὁ διὰ τῆς Ἡρώων πόλεως παραλληλός, 86.
- Ἡσιόδος*, 23, 29, 42, 43, 221, 299, 300, 302, 322, 327, 328, 342, 364, 370, 385, 393, 409, 413, 424, 442,

- 471, 507, 588, 622, 642, 647, 676.
- Ἡσιόνεις, ἡ Ἀσιόνεις, 627.
- Ἡσιόνη, 596.
- Ἡφαίσιος, 472. Ἡφαίσιον ἔργα, 41. — ἀγορὰ, 246. — ἱερά, 473. Ἡφαίσειον τὸ ἐν Μέμφει, 807.
- Θ.
- Θάλα, π. 831.
- Θαλάμαι, π. 360.
- Θαλαμηγὰ πλοῖα, 799, 800.
- Θάλασσα ἡ Ὠκεανός, 2-6, 12, 299, 696. Ἔστι σύρρους καὶ ταυτοκλήνης, 12, 49-56, 57, 98. Ὠκεανοῦ πάθη, πλημμυρίδες καὶ ἀμπώσεις, 43, 142, 143, 148, 153, 173, 174. — κόλποι τέσσαρες, 121. ὧν εἰς εἰς τὸ Κάσπιον πέλαγος, 519. Τῆς κατ' ἡμᾶς ἡ ἐντὸς θαλάσσης περιγραφὴ, 122-126, 681, 682. — μεταβολαὶ παντοῖαι, 58-61, 277, 579, 810. Ἡ Πόντικὴ θαλάσσα διὰ τί Πόντος κατ' ἐξοχὴν ὠνομάσθη, 21. Διὰ τί πονηροδιόσκαλον ἔλεγε Πλάτων τὴν θαλάσσαν, 302. Ζ. καὶ Ὠκεανός.
- Θαληστρία, 505.
- Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, 7, 635.
- Θάλῆς ὁ μελοποιός, 480, 482.
- Θάμυρις ὁ Θράξ, 339, 350, 471.
- Θάσος, ν. 28, 124, 370, 487.
- Θάσιος κέραμος, 317.
- Θαυμακία, π. 436. Θαυμακοί, 434.
- Θαυμαστὴ δι' ἀνδραμίας γυμνοῖς ποσὶ διεξέλευσις, 226, 537.
- Θάψακος, π. 77. — 82, 85, 88 — 92, 741, 742, 746, 747, 766. ὁ διὰ Θάψακον παράλληλος, 88, 89. ἡ ἐπὶ Θάψακον γραμμὴ, 83. τὸ κατὰ Θάψακον ζεύγμα, 747.
- Θάψος, π. 831, 834.
- Θεῖον συρτόν, 245, 246.
- Θέμελλα, 753.
- Θέμις, 422, 423. — ἰχναία, 435.
- Θεμισκυρα, πεδίον, 52, 126, 497, 504, 505, 544, 547, 556..
- Θέμιστες, 328, 329.
- Θεμισοκλῆς, 587, 636. Θεμισοκλέους γυνὴ, ἡ θυγάτηρ, 647.
- Θεμισώνιον, π. 576.
- Θείνα, π. 831, 834.
- Θεοδέκτης, 695.
- Θεοδοσία, π. 309, 311.
- Θεοδόσιος ὁ μαθηματικὸς, 566.
- Θεόδωρος ὁ ῥήτωρ, 759. Θεοδώρειος αἵρεσις, 625.
- Θεοκλῆς Ἀθηναῖος, 267.
- Θεόκριτος ὁ σοφιστὴς, 645.
- Θεολογία. Ζ. Θεός.
- Θεόμνηστος ὁ ψάλτης, 658.
- Θεόπομπος ὁ Χίος, 43, 299, 317, 323, 373, 375, 424, 440, 445, 542, 547, 591, 629, 645. — ὁ Κνίδιος, 656.
- Θεῖς. Περὶ θεῶν ἀρχαίαι θεῶν,

- 19, 24, 467-474, 810. Περὶ
 Σπορορήτων καὶ ἐνθουσιαστικῶν,
 466-474, 535. Τίς ὁ παρὰ
 τοῖς Γέταις θεός, 298, 304.
 Πῶς παρὰ θεῶν κομίζειν τὰ
 προσάγματα ἔφασκον οἱ νομο-
 δέται, 298, 482. Θεῶν κατοικία
 ὁ οὐρανός, 810. Περὶ θεοῦ
 δόξα Αἰθιοπῶν, 822. — Περ-
 σῶν, 732, 733. — Ἀράβων,
 741. — Μωσείως, 760, 761.
 Βωμοὶ δώδεκα θεῶν, 622. Τίνες
 ἄθεοι, 164.
- Θεοῦ πρόσωπον, π. 754, 755.
- Θεοφάνης ὁ Μιτυληναῖος, 493,
 503, 528, 530, 555, 617.
- Θεοφάνιος, πτ. Χρ. 401.
- Θεόφιλος, 557.
- Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος, 398, 478,
 609, 618. Θεοφράστου βιβλιοθή-
 κη, 608.
- Θεράπναι, π. 409.
- Θερμά ὕδατα Αἰγυπτία, 275. —
 τὰ ἐν Αἰθιοπῶν, 60. — τὰ ἐν
 Βαίαις, 227, 244. — τὰ ἐν
 Θερμοπύλαις, 60, 428. — τὰ
 ἐν Ἱεραπόλει, 629. — τὰ κατὰ
 Ἰμέραν, 275. — τὰ Καιρετανά,
 220. — τὰ ἐν τῷ Ἀηλάντῳ πε-
 δίῳ, 447. — τὰ ἐν ταῖς Λι-
 παραίων νήσοις, 275. — τὰ ἐν
 Νεαπόλει, 246. — τὰ τῶν Ὀνη-
 σιῶν, 190. — τὰ ἐν Πιθηκούσ-
 σαις, 248. — τὰ Σελινούντια,
 275. — τὰ Σέξτια, 178, 180.
 — τὰ Σινουίσεως πλησίον, 234.
 — τὰ κατὰ τὴν Τυρρηνίαν,
227. — τὰ περὶ Τύνιν, 834.
 — τὰ τῶν Φασημωνιτῶν, 560.
 Ζ. καὶ Ψυχρὰ ὕδατα
 Θερμαῖος κόλπος, 93, 124, 323,
 330. — μυχός, 334.
- Θέρμυσσα, ν. 275, 276. Ἱερά
 Ἠφαίστου, 275.
- Θέρμη. Ζ. Θεσσαλονίκη.
- Θερμόπυλαι, 10, 36, 221, 334,
 420, 425, 426, 429, 433,
 435, 444, 621. τὰ ἐν Θερ-
 μοπύλαις Θερμά, 60, 428.
- Θέρμοι, π. 463.
- Θερμῶδων, πτ. 52, 298, 505,
 529, 547. τὰ περὶ τὸν Θερ-
 μῶδοντα πεδία, 505.
- Θεσπιαί, ἢ Θέσπεια, π. 403,
 405, 409, 410, 414. Σ.
 362.
- Θεσπικίς, 411.
- Θεσπρωτία, 256, 328.
- Θεσπρωτοὶ, 6, 28, 321, 324,
 328, 339.
- Θεσσαλονίκη, π. 106, 323,
 329, 389, 417, ἢ Θεσσαλο-
 νίκη, 400. Θεσσαλονίκης κτί-
 σης, 330.
- Θεσιάδαι, 466.
- Θέσιος, 461, 466.
- Θετίδιον, 431.
- Θετταλία, 220, 221, 321, 327,
 329, 356, 369, 370, 388,
 401, 418, 424, 428, 429,
 431, 432, 434, 435, 437,
 441-444, 464, 475, 589,
 621, 636, 647. Λιμναζομένη
 πρότερον, ὑπὸ σεισμῶν, ἀν-

- εψύχθη, 430, 764. Σ. 335.
 Ἐκαλείτο πάλαι Πυρραία, καὶ
 Αἰμονία, 443. Θετταλία ἡ ἄνω,
 437. Θετταλίας τὰ μέσα, 430.
 Θετταλικά ὄρη, 28. Θετταλικὴ
 ἐσθῆς, 530. Θετταλικὸς ζῆλος
 ἱππικῆς, 531. Θετταλοὶ, 45,
 220, 326, 333, 334, 394,
 429, 434, 449, 476, 530,
 531, 542.—οἱ ὑπὸ τῆ Πίνδῳ,
 327.
 Θετταλὸς ὁ Αἴμονος, 443, 444,
 653.
 Θεῶν λιμὴν, 829.
 Θῆβαι, π. 382, 387, 401, 404,
 408, 409, 411, 412, 633.
 —Φθιώτιδες, 431, 433, 435.
 —Αἰγύπτιαί, 8, 29, 35, 40,
 551, 735, 805, 813, 815.
 Θηβαῖοι, 103, 361, 365, 384,
 401, 402, 409, 412, 413,
 414, 463.—Αἰγύπτιοι, 812.
 Θηβαίων πόλεμος πρὸς Λακε-
 δαιμονίους, 402.—πρὸς Φω-
 κεῖς, αὐτ.—πρὸς τοὺς Ἐπιγύ-
 νους, 462. Θηβαίων τῶν κατ'
 Αἴγυπτον πλοῦτος, 551.
 Θηβαϊκὴ, 408, 412, Θηβαία,
 405, 408, 410, 412. Θηβαίς,
 404, 408.—Αἰγύπτου, 42,
 693, 769, 781, 787, 790,
 804, 813, 819, 820. Θη-
 βαῖδος φοίνιξ ἄριστος, 818. Θη-
 βαῖται, 812.
 Θῆβη, π. 584, 585, 588, 611—
 614.—ἡ ἐν Παμφυλίᾳ, 667,
 676. Θῆβης πεδῖον, 586, 588,
 605, 612, 613, 616, 667,
 678, 680.
 Θῆρα, ν. ἡ πρότερον Καλλίστη,
 347, 484, 837. αἱ περὶ Θῆραν
 νῆσοι, 57. Θῆραῖοι, 837.
 Θῆρας ὁ Αὐτεσιώνος, 347.
 Θηρασία, ν. 484. αἱ περὶ Θηρα-
 σίαν νῆσοι, 57.
 Θησαυροὶ χρημάτων ἐν τῇ Κελτε-
 κῇ, 188.—Τυγράνου καὶ Ἀρ-
 τασουάσθου, 529.—Μεθριδά-
 του, 555.—Σισίνου, 537.—
 Περσῶν, 731, 735.—ληρῶν,
 763.—Μακεδόνων, 672.
 Θησεύς, 282, 391, 396. εἰς
 μίαν πόλιν συνήγαγε τὰς δώ-
 δεκα, 397. Θησεύς ἄθλοισι, 19,
 26, 48, 380, 399.—συμ-
 βάντα τὰ ἐν Κρήτῃ, 477. Θη-
 σεῖον, 396.
 Θίμβρων, 837.
 Θῖναι, π. ὁ διὰ Θινῶν παράλλη-
 λος, 65, 68, 69.
 Θίσβη, ἢ Θίσβαι, π. 16, 298,
 411.
 Θλίψις. Ζ. Ἀντέρεισις.
 Θοαὶ νῆσοι, 351, 458.
 Θοάντιον, ἀκτὴ, 655.
 Θόας, 255.—Ζ. Ἀχελῶος.
 Θορεῖς, δῆμος, 398.
 Θόριμος, δῆμος, 397, 398, 399,
 485.
 Θουκυδίδης, 326, 333, 359,
 370, 374, 376, 423, 462,
 600, 661.
 Θούλη, ν. 64, 104, 114, 201.
 ὁ διὰ Θούλης κύκλος, 63.

Θουμειλικός, 292.

Θουνάται, 316.

Θουρία π. 280, 360, 361. Θου-
ριάτης κόλπος, 360.

Θούριαι, π. 254, 255, 260,
264, 656. Μετωνομάσθησαν
Κοπιαί, 263. Θουρίνος εἶνος,
264.

Θουσιέλιδα, 292.

Θούρες, 28, 108, 287, 295,
296, 300, 303, 304, 305,
311, 315, 316, 318, 401,
410, 445, 457, 504, 531,
541, 542, 549, 552, 553,
566, 572, 586, 591, 649.

— ὄρεινοί, 323. — οἱ μετὰ Εὐ-
μέλπου, 321, 383. — οἱ ὑπὲρ
τοῦ Αἵμου, 301. — Κεβρήνιοι,
590. Θρακῶν ἱερά, 470, 471.

— πόλεις, 59. Θράκη, 28,
108, 124, 129, 295, 303,
304, 305, 313, 329-332,
437, 477, 541, 543, 572,
582, 590, 591, 608, 624,
687. τὰ ἐν τῇ Θράκῃ μέγιστα
ὄρη, 208. τὰ περὶ τὴν Θράκην

μέταλλα, 680. Θράκια ἔθνη,
165, 289, 313, 564. — ὄρη,
71, 313, 317, 318, 320,
471. Θρακία θάλασσα, 28.

Θρακία πᾶσα ἢ μουσική, 471.

Θρακία παρεύρεσις, παροιμ.
402. Θράκιος Βόσπορος, 125,
566.

Θρασυάλκης ὁ Θάσιος, 29, 790.

Θρασύβουλος, 396.

Θράσων, ἀνδριαντοποιός, 641.

Θρήκη. Ζ. Θράκη.

Θρήξ, ληστήριον, 763.

Θρίαμβοι. Ζ. Ψαμαίοι.

Θριάσιον πεδῖον, 392, 395.

Θρίσσα, ἰχθύς, 707.

Θρόνιοι, 60.

Θρόνιον, π. 60, 426.

Θρόνοι, π. 683.

Θρούεσσα ἢ Θρούον, π. 349, 352,
353.

Θύαμις, πτ. 324.

Θυγατέρες κληρονόμοι ἀποδείκνυ-
ται παρὰ Καντάβροις, 165.

Πῶς ἐκδίδονται παρὰ Σαυνί-
ταις, 250. — ἐν Ταξίλοις, 714.

Θυῖαι αἱ περὶ Διόνυσον, 468.

Θύμβρα, πεδῖον. Θυμβραῖος ἀπόλ-
λων. Θύμβριος, πτ. 598.

Θυμβρία, π. 636.

Θυνία, ν. 543.

Θυνιάς, 319, 541. Θύνιοι, 295,
541, 554.

Θυνοσκοπεῖον, 223, 225, 834.

Θυρέαι, π. 65, 66, 376.

Θυρίδες, κρημνός, 335, 360,
362.

Θυρσόλογχα ὄπλα, 19.

Θυσίαι ἰδῆρων, 503. — Ἰνδῶν,
710. — Καρμανίων, 727. —

Περσῶν, 732, 733.

Θύσσιος, π. 331.

Θύματα, 127.

Θῶνις, π. 800.

Θωνίτις, λίμνη, 529, 746.

Θώραξ, ὄρ. 647.

Θώραξ ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος, 40. —

ὁ τοῦ Μέγηντος, 338. Θώρακις

λινοί, 154.—αλυσιδωτοί, αὐτ.
—δερμάτινοι, 225, 306.
Θωσπίτις, Χρ. 405.

I.

I. περί τοῦ προσγραφομένου ταῖς
δοτικαῖς ᾤ, 648.

ιάζυγες, 294.—Σαρμάτι, 306.

ιακκητανία, 161. ιακκητανοί,
αὐτ.

Ίακχος. Ζ. Διόνυσος.

ιάλμενος, 416.

ιάλυσος, γραφή Πρωτογένους, 652.

ιάλυσός καὶ ἰηλυσός, π. 653,
654, 655. ιαλύσται, 655.

ιάμβλιχος, 753.

Ίαμβοί. Ζ. Νόμος Πυθικός.

ιαμίτης, 361.

Ίάμνεια, π. 759.

ιαξάρτης, πτ. 507, 510, 511,
514, 517. ιαξάρτου ἐκβολαί,
518.

Ίάονες ἐλκεχίτωνες, 467.

Ίάποδες, 202, 207, 313, 314,
315.

Ίάπυγες, 254, 262, 279. Ίαπύ-
γων ἄραι τρεῖς, 261.

Ίαπυγία, 105, 265, 277, 281,
282, 285, 405.—ἄρα ρισθ,
123, 124, 210, 211, 259,
261, 277, 281. Ίαπυγίας καὶ
Ἰταλίας ὄμιον, 265.

Ίάπυξ, 279, 282.

Ίαρδάνης, πτ. 347. Ίαρδάνου τά-
φος, 348.

Ίάς, 392.—διαλεκτός, 335.

Ίασίδαί, 371.

Ίασίων, 332.

Ίασον. Ζ. Ἀργος.

Ίασόνια, ἠρῶα, 45, 526, 531.

Ίασόνιος ἄκρα, 548. Ίασόνιον,
ὄρος, 526.

Ίασός, π. 658.

Ίάσων, 11, 20, 21, 224, 436,
503, 505, 526, 530, 546.

Ίάωκιος, 45. Ίάσωνες στρατεία,
6, 495, 498, 531.—ἀποδημία,
46, 48, 57, 149.—ναὸς ὁ
ἐν Ἀδδῆροις, 531.

Ίατροί, Ζ. Σχολή.

Ίβηρ, πτ. Ζ. Ίβηρες.

Ίβηρες ἐσπέριοι, 5, 7, 61, 64,

118, 119, 129, 137, 139,

141, 151, 152, 158, 163,

164, 165, 170, 176, 180,

189, 196, 211, 270, 287,

288, 499.—ὑπερπόντιοι,

491, 492, 499, 500, 501,

502, 521, 527, 528, 532,

Ίβηρων ἐσπερίων σοφία, 139.

Χρ. 325.—πόλις, 163.—

χώρα μετ' ἡ μεταλλείων, 146.

—ἴδια, 163—165. Ίβηρία ἐσπί-
ριος, 3, 6, 22, 28, 35, 45,

64, 65, 93, 100, 104, 107,

108, 109, 119, 127, 136,

137, 139, 143—145, 148

—150, 153, 155—157,

159, 163—168, 170, 180,

187, 199, 203, 208, 218,

287, 289, ἡ καὶ Ἰσπανία, 166.

—ἡ ἔξω, 160, 166.—ἡ ἐντός,

166. Ίβηρίας σχῆμα, 84, 137.

—ἄκρα, 106, 116, 161.—καὶ

- Κελτικῆς ἕρια, 178. Ἰβηρικὰ ἔθνη, 152, 164. Ἰβηρικὴ παραλία, 122, 164.—μῆλτος, 540. Ἰβηρικὸν πέλαγος, 122. Ἰβηρικὸς ἰσθμὸς, 137.—πλούτος, 2, 151. Ἰβηρ, πτ. 158, 161, 167. Ἰβηρος πηγαί, 156, 159.—πόρος, 160, 162.—καινὸν καὶ ἴδιον, 175. Ἰβηρία ὑπερπόντιος, 491, 497, 499, 500, 502, 503, 506, 528, 532, 614, 654, 687, 711, 756, 825, 830, 832.
- Ἰβίς Αἰγυπτία, 823.
- Ἰβουκος, 59, 271.
- Ἰγγαννοί. Ζ. Αἰγυες.
- Ἰγλῆται, 166.
- Ἰδαία μήτηρ, 469. Ἰδαίαις μητρὸς ἰερά, 45. Ἰδαῖοι δάκτυλοι, 355, 466, 473. Ἰδαῖος κόλπος, 584, 605.
- Ἰδάνθυρος ὁ Σκύθης, 687.
- Ἰδεύνου γῆ, 204.
- Ἰδὴ, ὄρος Κρητικόν, 47, 604, ἢ Ἰδαῖον ὄρος, 475. Χρυσόμαλλος ὑπὸ τῶν νεωτέρων κληθὲν, Χρ. 399.—Τρωικόν, 22, 60, 466, 469, 470, 472, 478, 574, 576, 581, 583, 587, 592, 593, 596, 597, 602, 604—607, 612, 614, 616. Ἰδης ὑπώρεια, 332, 473. οἱ περὶ τὴν Ἰδὴν τόποι, 321. Ζ. καὶ Ἰδαία.
- Ἰδέσσα, π. 499.
- Ἰδομενεὺς, 479, 480.—ὁ Λαμψακηνός, 590.
- Ἰδούβηδα, ὄρ. 161, 162.
- Ἰδομαῖοι, 749, 760.
- Ἰδριεῖς, 678.
- Ἰδριεὺς ὁ Ἐκατόμνου, 656.
- Ἰδρυμα. Ζ. Κυνοκέφαλοι, καὶ Σούχος.
- Ἰερά ἄκρα, 666.—Ἡφαίστου. Ζ. Θέρμισσα.
- Ἰερά πόλις. Ζ. Βαμβύκη.
- Ἰεράκων νῆσος, 773.—πόλις, 817.
- Ἰεραξ Αἰγύπτιος, 818, 823. Σ. 354.
- Ἰεράπολις, 579. Ἰεραπδλωε θερμά ὕδατα, 629, 630. Ἰεραπολιτικὴ ποικίλη λιθός, 437.
- Ἰεράποτνα, π. 440, 472, 475.
- Ἰεραπύτνιοι, 479.
- Ἰερεῖς, ἡγεμόνες, 535—537, 557, 559. Ἰερεῖς Αἰγύπτου, 23, 787, 806.—Αἰθιοπίας, 822, 823. Σ. 363.
- Ἰερικοῦς, π. 760, 763, 779.
- Ἰέρνη, ν. 63, 72, 74, 115, 118. Ἰέρνης κάτοικοι ἀνθρωποφάγοι καὶ πολυφάγοι, 201 (οὐ ποηφάγοι, ὡς φέρεται ἐν ταῖς Χρ. 334).
- Ἰερόσυλοι αἱ ἐν Ἐβρυκί τῆς Σικελίας, 272.—αἱ ἐν Κορίνθῳ, 378.—αἱ ἐν Ἀρμενίᾳ, 532.—αἱ ἐν Καππαδοκίᾳ, 512, 535, 537, 558.
- Ἰεροκηπία, π. 684. Ἰεροκηπίς, 683.
- Ἰεροκλῆς ὁ ῥήτωρ, 661.
- Ἰερόν ἀκρωτήριον, 106, 108,

- 119, 137-140, 142, 143, 148, 151.—στόμα Ἴςρου, 305, 312, 319. Ἴερὸν Βυζαντιῶν.—Χαλκηδονίων, 319, 546, 548.
- Ἴέρνη, ν. 63, 64, 72, 74, 75, 115, 119, 201. ὁ διὰ Ἰέρνης παράλληλος, 118, 132.
- Ἴερὸς, ἢ Φωκικὸς πόλεμος, 188, 420.
- Ἰεροσόλυμα, π. 759—762. τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερὸν, 760.
- Ἰέρων ὁ τύραννος, 247, 268.—ὁ Λαοθίκις, 578.
- Ἰερώννυμος, 378, 443, 475.—ὁ Ρόδιος, 655.
- Ἰξημα, 58, 102. Ζ. καὶ Ἀποιδῆσις.
- Ἰηλυσός. Ζ. Ἰαλυσός.
- Ἰθάκη, ν. 22, 34, 59, 106, 122, 299, 335, 350, 351, 451, 454, 455, 456, 637.
- Ἰθακήσιοι, 22, 461.
- Ἰθώμη Μεσσηνιακὴ, 358, 361, 437.—Θετταλική, 437.
- Ἰκαρία, ν. 488, 636, 639. Ἰκαρίας θρέπανον, 637. Ἰκάριον πέλαγος, 124, 488, 639. Ζ. καὶ Ἰκαρος.
- Ἰκάριος, 452, 461.
- Ἰκαρος ὁ Δαιδάλου, 639.—ἢ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πέλαγῳ νῆσος, 635.—ἢ ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, 766, ἢν Ἰχάραν ἕτεροι καλοῦσι. Σ. 335. Ζ. καὶ Ἰκαρία.
- Ἰκέσιος, 580.
- Ἰκετάων, 586.
- Ἰκέτιδες, Αἰσχύλου δράμα, 221.
- Ἰκόνιοι, 185, 203.
- Ἰκόνιον, π. 568.
- Ἰκος, ν. 436.
- Ἰκτινος, 395, 396.
- Ἰκτούμουλοι, π. 218.
- Ἰλάσαρος, 782.
- Ἰλεόσκα, π. 161.
- Ἰλεργέται, 160.
- Ἰλέρδα, π. 161.
- Ἰλιακὸς πόλεμος, 20, 24, 39, 584.—εὐόλος, 262. Ἰλιακὸν ἢ Τρωϊκὸν πεδίον, 596-598.
- Ἰλιάς Ὀμήρου, 149.
- Ἰλιεῖς, 584, 593, 594, 596, 597, 600, 601, 602.
- Ἰλιοκολώνη, 589.
- Ἰλιον, π. 17, 22, 35, 48, 222, 264, 431, 461, 462, 551, 565, 581, 589, 591—598, 600, 601, 602, 605, 606, 620, 622.—παλαιὸν, 595, 597. Ἰλίου πύργος, 593.—ἄλωσις, 608.
- Ἰλιππ, π. 141, 142, 174, 175.
- Ἰλισσός, πτ. 400.
- Ἰλλιβέρρις, ποταμὸς, 182.—πόλις, αὐτ.
- Ἰλλυριοὶ, 206, 207, 287, 304, 305, 315, 318, 321, 449.
- Ἰλλυρικὰ ἔθνη, 283, 289, 313, 326, 332.—ἄρη, 71, 313, 318, 320, 323, 326, 327. Ἰλλυρικὴ παραλία, 105, 285, 314, 317, 318. Ἰλλυρίς, 108, 123, 129, 207, 213, 304, 317, 325, 327.

- Ἴλος, 593, 595. Ἴλου σῆμα, 597.
 Ἴμαον, ὄρ. 129, 511, 519, 689.
 Ἴμβρασος, πτ. 457, 637.
 Ἴμβρος, ν. 28, 124, 221, 457, 473.—φραύριον, 651.
 Ἰμέρα, π. 272.—ποταμός, 266.
 τὰ κατὰ Ἰμέραν ὕδατα, 275.
 Ἰναρος, 801.
 Ἰναχος ὁ ἐν Ἀμφιλόχοις, πτ. 271, 326, 327.—ὁ Ἀργολικός, 271, 316, 326, 371. Ἰνάχου πηγαι, 370.
 Ἰνδική, 38, 39, 64, 65, 67—
 —72, 74, 76, 77, 80, 98, 99, 103, 109, 118, 119, 130, 134, 171, 471, 492, 506, 509, 513, 518, 663, 673, 685-691, 695, 718, 720, 721, 725, 732, 768, 781, 798, 830. Ἰνδικῆς σχῆμα, 78, 84, 87.—θάλαττα, 507, 514, 519.—ἄκρα, 116, 133, 490.—ὄρη, 505, 510.—ὄρια, 514, 717, 723.—ἐπιθινὰ μέρη, 697.—ποταμοί, 690, 693, 696, 700, 739.
 Ἰνδικαὶ ζῆλαι, 172. Ἰνδικῆς φόρτος, 118, 506, 509.—χαλκός, 718. Ἰνδικοὶ ἀνδρακες, αὐτ.—κάλαμοι, 827. Ἰνδικὰ δένδρα παράδοξα, 694.
 Ἰνδικὴ ἐμπορία, 798. Ἰνδικοῦ πλῆθους διαίρεσις, 703. Ἰνδικοὶ φιλόσοφοι, 712.
 Ἰνδικῆται, 156, 160. Ἰνδοί, 34, 66, 71, 72, 73, 98, 100—103, 118, 119, 505, 514, 516, 519, 686—689, 695, 696, 701, 710, 718—720, 722, 724, 725, 730, 762, 782, 785, 816, 823, 828.—ἑῶν, 7, 129, 171, 706.—μεισημερινοὶ, 71.—πρόσθοροι, 72.—οἱ κατὰ Καύκασον, 134, 710. Ἰνδοὶ γράμματα οὐκ ἴσασι, κατὰ Μεγαροβίτην, 709.—ἴσασι, κατ' ἄλλους, 717. Ζ. καὶ 719.
 Ἰνδῶν γυναῖκες συγκατακίονται τοῖς ἀνδράσι τεθνεώσι, 699, 714. Ἰνδῶν φιλοτεχνία, 717.—ταφαὶ λιταί, 709.—πρέσβεις, 719. τὰ ὑπὸ Ἰνδῶν μνημονευόμενα, 301. οἱ ἐν Ἰνδοῖς ἄλεις, 224. Ἰνδὸς ὁ καταχθεὶς εἰς τὸν Ἀραβίον κόλπον, 98, 100.—Σοφιστὰς ὁ κατακάυσας ἑαυτὸν, 686. Ἰνδὸς, πτ. 64, 87, 514, 516, 688, 689, 693, 697, 698, 701, 702, 707, 723, 724.
 Ἰνδοῦ πηγαι, 690.—ἐπιβολαι, 690, 700, 720, 726.
 Ἰννησα, π. 268.
 Ἰνσουεροι, 212, 213, 216, 218, 293.
 Ἰντεμέλιον. Ζ. Ἄλιον Ἰντεμέλιον. Ἰντεμέλιαι, 202.
 Ἰντεράμνα, π. 227.
 Ἰντεράμιον, π. 237.
 Ἰντερκατία, π. 162.
 Ἰντεροκρία, π. 228.

- Ἴνωπος, πτ. 271, 485.
 Ἴξια, χωρίον, 655.
 Ἴξίων, 330, 439, 442.
 Ἴοζα, π. 140.
 Ἴολαίς, 225.
 Ἴόλαος, 225, 377.
 Ἴόνιος κάλπος, 259, 281, 316.
 Διαφέρει τοῦ Ἀδρίου, 317, οὗ μέρος ἐστὶ, 123. Ζ. καὶ Ἀδρίας.
 Ἴόπη, π. 43, 759. Ἴόππας ἐπί-
 νιον, 760.
 Ἴόρας, ὄρ. 208, ὃ καὶ Ἰουράσιος,
 193. Σ. 77.
 Ἰορδάνης, πτ. 755.
 Ἴος, ν. 484.
 Ἰούβας, 288, 828, 829. — ὁ
 Πτολεμαίου πατήρ, 831.
 Ἰουγκάριον [Jugarium] πε-
 διον, 160.
 Ἰουγούρδας, 831.
 Ἰουδαία, 749, 756, 760, 762,
 765, 779, 803, 818. Ἰου-
 δαῖοι, 737, 749, 759, 760,
 763, 765, 767, 780, 824.
 Ἰουδαϊκὴ ἐκπύριμα, 800.
 Ἰουλέα, π. 141.
 Ἰουλιόπολις, 574.
 Ἰούλιος, 595.
 Ἰουλίς, π. 486.
 Ἰούλος, 595.
 Ἰουράσιος, ὄρ. Ζ. Ἰόρας.
 Ἴπες ἀμακρογάροι, 613.
 Ἴπνός, 443.
 Ἴππῶνα, τὸ μέρος ἐξ ἵππειου γάλα-
 κτος, 309, 311.
 Ἴππαρχος, 2, 5, 7, 14, 15,
 16, 27, 55, 56, 62, 63,
 68, 69, 71, 72, 74, 76,
 77, 79, 80, 83, 86, 88—
 94, 106, 113, 115, 131,
 132, 135, 332, 529, 566.
 Ἴππεῖς (οἱ παρὰ Κρησὶ καὶ Σπαρ-
 τιάταις), 481, 482.
 Ἴππημολογοί, 296, 298, 300.
 Ἴππικὰ ὄρη, Χρ. 401.
 Ἴππικοὶ ἄνδρες Πατακουῖνοι καὶ Γα-
 δευρανοί, 169.
 Ἴππιον. Ζ. Ἄργος.
 Ἴππόδοτον. Ζ. Ἄργος. Ἴπποδοτῶν
 πολιτεία, 447. Ἴππόδοτος λι-
 μῶν, 525.
 Ἴππόδρομος, 795.
 Ἴππόζωος, 620.
 Ἴπποι ἰδίων καὶ Κελτεθίων,
 163. Ἴπποι Γίννοι καὶ ἡμίονοι,
 202. Σ. 80. — Ἐνετοί, 212.
 — Συρίαι, 752. — μονοκέρα-
 τες, 710. — Νησαῖοι, 525,
 530. — Παρθικοί, 163, 525.
 — Σαρματικοὶ καὶ Σκυθικοί,
 312. — Ἑλλαδαῖοι, 388, 449,
 525. — Λιβυκοί, 835. — ἔγριοι
 Ἰταίων, 207. — Ἰβηρίας, 163.
 — Διομήδους, 332. — πτερωτοὶ
 ἐν ὕδατι, 263. Ἴππάρια Σε-
 γίμων, 520. Σ. καὶ Λυκαγό-
 ροι, καὶ Ποτυνάδες.
 Ἴπποι, ν. 644.
 Ἴπποκλῆς ὁ Κυμαῖος, 243.
 Ἴπποκόρωνα, π. 472. Ἴπποκο-
 ρώνιον, αὐτὸ.
 Ἴπποκόων, 461.
 Ἴπποκράτης, 657.

- Ἰκκοπόταμος, 690, 707.
 Ἴπκος, πτ. 498, 500.
 Ἴππου κρήνη, 397, 410.
 Ἰπκῶνας ὁ ποιητής, 340, 633, 636, 642.
 Ἰπκῶνες οἱ δύο, βασιλεια, 832.
 Ἰπκωνιάτης κόλπος, 255, 261.
 Ἰπκῶνιον, π. 256.
 Ἰρή, π. 360.
 Ἰρις Σελγηκή, 571.
 Ἰρις, πτ. 52, 547, 556, 561.
 Ἰρπίνοι, 250. Ἰρπος, παρά τοῖς Χαννίταις ὁ λύκος, αὐτ.
 Ἰρρά, 326.
 Ἰσαμος, πτ. 516.
 Ἰσάνδρος ὁ Βελλεροφόντου, 573, 631. Ἰσάνδρου τάφος, 630.
 Ἰσαρ, πτ. 207. Ἰσαρος συμβολαί πρὸς τὸν Ῥοδανόν, 185, 191, 204.
 Ἰσαυρα, π. 568, 569, 665, 668.
 Ἰσαυρία παλαιά, Ζ. Ἰσαυρα. Ἰσαυρική, 568, 569.
 Ἰσημερινός, 62, 95-98, 108, 111, 113, 135, 136.
 Ἰσθμικός ἀγών, 378, 380.
 Ἰσινδα, π. 631.
 Ἴσις, 803, 822. Ἴσιδος ποταμία, 774.—ἱερὸν, 683, 770, 815.
 Ἰσμάνθης, 811, 813, ἢ Μαίνδης, Χρ. 465, ἢ Ὀσμανθύας, Σ. 351.
 Ἰσμηνός, πτ. 408.
 Ἰσθρόμης Μητρός ἱερὸν, 440.
 Ἰσπαλις, π. 141, 142.
 Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ, 622.
 Ἴσος, π. 405.
 Ἰσπανία, Ζ. Ἰβηρία.
 Ἴσσα, ν. 60, 124, 315, 317.
 Ἰσοικὸν πῆλαγος, 121, 125, 492, 538, 632. Ἴσοικός κόλπος, 47, 67, 68, 106, 118, 125, 126, 519, 534, 535, 664, 673, 676, 678, 681, 737, 749. Ἴσός, π. 125, 519, 668, 671, 673, 676, 677, 681, 749, 751. ἢ ἀπὸ Ἰσοῦ γραμμὴ, 678.—ὁδός, 664.
 Ἰςαία, Ζ. Ἄρεός. Ἰςαίαις, Ζ. Ἄρειται. Ἰςαίοι, 437. Ἰςαιωτίς, ἢ Ἐςαιωτίς, 430, 434, 437, 438, 441, 446, 475.—Εὐβοίας, 437, 445. Σ. 199.
 Ἴσοι, ἄκρα, 639.
 Ἰσορίας ὠφέλεια, 8.—τέλος, 25, 504. Πῶς δεῖ ἰσορίας ἀκούειν, 22, 356.
 Ἰσορικοί, μυθογράφοι, 20, 47, 507, 508, καὶ μάλις αἱ τὰ κατ' Ἀλέξανδρον ἰσορήσαντες, 508. Ἰστορικῶν ἀνομολογία, 573, 717. Ῥωμαίων ἰστορικῶν καὶ Ἑλλήνων σύγκρισις, 166.
 Ἰςρία, 209. Ἰστρίων περραλία, 215. Ἴστροι, 57, 314.
 Ἴστρος, πτ. 6, 14, 46, 50, 52, 57, 107, 118, 128, 204, 213, 293, 295, 298, 302, 303, 305, 306, 311, 313, 317, 320, 389, 493, 507.

- 553, 702.— ἰλλυρικὸς, 214.
 — πολίχνιον, 319. Ἴζρου πη-
 γαί, 207, 289, 292, 304.
 — ἰκβολαί, 289.— τὰ ἰκτός,
 287, 312, 318.— τὰ ἰκτός,
 289, 296, 312.— οἱ πέραν
 οἰκοῦντες, 288, 571.— ἰερὸν
 εἶμα, 312, 318, 319.
 Ἰσχύοποις, 548.
 Ἰταλία, 22, 23, 24, 26, 35,
 46, 54, 93, 108, 109, 123,
 124, 128, 143, 149, 157,
 160, 178, 179, 180, 187,
 192, 195, 201, 202, 204,
 205, 206, 208, 210, 211,
 215, 217, 218, 221, 228,
 232, 249, 250, 253, 254,
 255, 266, 267, 273, 285,
 286, 287, 288, 292, 294,
 313, 314, 378, 380, 384,
 400, 419, 447, 486, 562,
 577, 608, 638, 664, 827.
 — ἀρχαία, 277. Ἰταλίας ἀρχή,
 209.— ὄριον, 265.— μέρη,
 184, 197.— ἄκρα, 6, 203,
 256.— τῆς πρότερον ὄρια,
 227.— παραλία, 122. αἰ
 πρὸ τῆς Ἰταλίας νῆσοι, 129,
 265.
 Ἰταλικά, π. 141.
 Ἰταλική, π. 241. Ἰταλικὴ ἄκρα,
 92. Ἰταλικοὶ οἶνοι, 206, 268.
 Ἰταλοί, ἢ ἰταλιῶται, 203, 206,
 208, 210, 218, 241, 253,
 254, 384, 420.— ἰππικοί,
 169. Ἰταλιωτῶν ἐπανάστασις,
 249.— ράσις πρὸς τοὺς Πυθα-
 γορείους, 384. Ἰταλιώτιδες πό-
 λεις, 243.
 Ἴτιον, λιμὴν, 199.
 Ἴτουραῖοι, 755, 756. Ἴτουραίων
 ὄρεινή, 753.
 Ἴτουρον, π. 227.
 Ἰτύχη, π. 831, 832.
 Ἴτυμονεύς, 352.
 Ἴτωνος, π. 433, 435. Ἰτωνίας
 ἰερὸν, 435.— τὸ ἐν Βοιωτίᾳ,
 αὐτ.
 Ἰφργένεια, 535.— Εὐριπίδου δρά-
 μα, 377.
 Ἰφιδάμας, 330.
 Ἰφικράτης, 389.
 Ἰφίτος, 358.
 Ἰχάρα. Ζ. Ἰκαρος.
 Ἰχθύες Νεΐλου, 823.— ὄρυκτοί,
 182, 307, 562. Ἰχθύσι τροφή
 ριπτόμενοι νεκροί, 773.
 Ἰχθυοφάγοι, 131, 133, 720,
 721, 726, 769, 770, 773.
 Ἰχθύς, ἄκρα, 836.
 Ἰχθυαί, π. 435.
 Ἰχθύων τιμᾶται παρ' Αἰγυ-
 πτίους, 812, 823.
 Ἰώ, 445, 673, 750.
 Ἰώλ, π. 831.
 Ἰωλκός, π. 414, 436, 438.—
 αἰγιαλός, 436. Ἰώλκιος, Ζ.
 Ἰάσων.
 Ἰών, ὁ Σούθου, 383, 397, 445.
 Ἰών, Εὐριπίδου δράμα, 356.
 — ποιητής, 60, 364, 645.
 — ποταμός, 327.
 Ἰωνες. 60, 65, 149, 179, 264,
 267, 272, 299, 321, 341,

- 372, 374, 386, 392, 393, 534, 550, 552, 554, 565, 577, 629, 639, 643, 648, 655, 661, 663, 679. — κατέσχον Ἀττικὴν καὶ Μεγαρίδα, 171. Ἴωνες οἱ τὴν Ἀσίαν ἐποικίσαντες, 333. — οἱ ἐκπεσόντες τῆς Ἐλίδος, 385. Ἴωνων περὶ τὰς ἀποικίας πταίσματα, 10. — ἀποικία εἰς Πελοπόννησον, 383, 384. — εἰς Ἀσίαν, 357, 383, 582, 621, 632, 633. Ἴωνων καὶ Αἰολέων ὄροι, 647. Ἴωνία, 6, 58, 61, 114, 126, 129, 149, 321, 364, 365, 383, 392, 397, 404, 494, 505, 632, 643, 663, 816. Ἴωνίας ἀρχὴ, 584. — ὄροι, 663. — αἱ προκείμεναι νῆσοι, 124. Ἴωνικὴ παραλία, 621, 647. Ἴωνικῆς παραλίας πέρας, 632. Ἴωνικαὶ πόλεις δώδεκα, 633.
- Κ.
- Καβαλεῖς, 630. Καβαλις, π. 629, 630, 631.
 Καβαλλίων, π. 179, 185.
 Καβάτανον, π. 768.
 Κάβειρα, π. 556, 557.
 Κάβειρη, 472. Καβειρίδες νόμφοι, αὐτ. Κάβειροι, 466, 470, 472, 473. Καβειρων ἱερά, 473.
 Κάβειρος, ὄρ. 472.
 Κάβλιον, ἀκρατήριον, 64.
 Καβυλλίων, π. 192.
- Κάδνηα, π. 537.
 Καδμεία, 321, 401, 412. — νίκη, 150.
 Καδμεία λίθος, 163.
 Κάδμη, ἡ Πρῆνη, 636.
 Κάδμος, ὄρ. 578.
 Κάδμος, 321, 326, 401, 447. Κάδμου πλοῦτος, 680.
 Κάδοι, π. 576.
 Καδοῦρκοι, 190, 191.
 Καδύσσιοι, 507, 508, 510, 514. — ὄρεινοί, 523. — οἱ ὑπὲρ τῆς Ὑρκανίας θαλάσσης, 524.
 Καδουσία, Χρ. 406.
 Κάθαια, π. 699. Καθαίων ἴδιον, αὐτ.
 Κάθυλκοι, 292.
 Καιάτας, ἡ Καιέτας, ἡ Καιετούς, τίνα καλοῦσι Λάκωνες, 233, 367. Σ. 90. Καιάτης κόλπος, 233.
 Καικίας, ἀνεμος, 29.
 Καικίλιος, 230.
 Καικίλιον, ὄρ. 234.
 Κάϊμος, πτ. 571, 581, 582, 616, 620, 622. Κάϊμου πηγαι, 572, 616. — ἐκβολαί, 607, 611, 615. — πεδίον, 576, 615, 624, 691.
 Κάϊκουβον, π. 231, 233. Κάϊκουβος οἶνος, 234.
 Καινοί, Θράκιον ἔθνος, 624.
 Καινὸν χωρίον, 557.
 Καῖνυς, ἀκρα, 257, 266.
 Καιπίων, στρατηγὸς Ῥωμαίων, 188.
 Καιπίωνος θάνατος, αὐτ. — πύργος, 140.

Καίρατος, Ζ. Κνωσσός.

Καιρέα, Ζ. Ἄγυλλα.

Καιρετανοί, 220. Καιρετανά Ξερμά, αὐτ. Καιρετανῶν ἐπίγειον, 226.

Καῖσαρ ὁ Θεός, 141, 160, 181, 191, 193, 194, 199, 206, 213, 236, 287, 298, 381, 547, 594, 625, 646, 649, 656, 657, 674, 792, 796, 819, 820, 821, 833. Τετραχῆ διείλε τὴν Κελτικὴν, 177. Κατεπολέμησε τοὺς Πομπηίου στρατηγούς, 161.—Βρετανούς, 200.—Σκιπίωνα, 831. Ἐγραψεν ἵπομνήματα, 177. Καῖσαρ ὁ Σεβαστός, 166, 167, 192, 200, 204, 205, 235, 236, 248, 259, 268, 270, 272, 287, 288, 291, 293, 304, 314, 315, 325, 366, 485, 523, 532, 534, 547, 558, 559, 578, 595, 618, 625, 637, 641, 657, 670, 675, 686, 719, 748, 765, 780, 794, 795, 828. Κατέλυσε τοὺς Καντάβρους, 156.—τὸν Ἀντώνιον, 797.—τοὺς Ἰάποδας, 207. Σεβαστοῦ καθηγητής, 674.—στρατηγοί, 529, 574.—ναύσαζμον, 184.

Καيسάρεια, π. 831.

Καيسάριον, 794.

Καيسαραγούσα, π. 151, 161, 162.

Καισήνα, π. 217.

Καίτιουλον, π. 152.

Κάκκεις, ἄρτου γένος, 824.

Καλαβρία, 282. Καλαβροί, 277.

Καλάχουρις, π. 161.

Κάλαθοι χορεύοντες, 626.

Καλάμη σίτου πεντάπηχυς, 831.

Κάλαμις, ἀνδριαντοποιός, 319.

Κάλαμος εἰς αὐλοὺς ἐπιτηδῆσις, 407, 578.—ἀρωματιστής, 755, 778.

Κάλαμοι ὑπερβάλλοντες μεγέθει, 710, 771, 827. Κάλαμοι μέλι φέροντες, 694.

Κάλανος, 686, 715—718.

Κάλαις, π. 225.

Καλασάρνα, π. 254.

Καλατίς, π. 283.

Καλαυρία, ν. 124, 369, 373, 374.

Καλαχνηή, 503, 530, 736.

Κάλεις, πτ. 651.

Καλέτοι, 189, 194.

Κάλη, π. 249. Καληνοί, 237.

Καληνός οἶνος, 243.

Καλή πεύκη, δένδρον ἐξείσιον, 603.

Καλλαῖκοι, 152, 155, 157, 162, 164, 167.

Κάλλας, πτ. 446.

Καλλατερία, π. 249, ἢ αὐτὴ τῆ

Καλατία, 283.

Κάλλατις, π. 318, 319, 542.

Καλλίαιρος, π. 426.

Καλλίας, 618.

Καλλίδρομος, 428.

Καλλικολώνη, λόφος, 597, 598.

Καλλιμάχος, ὁ ποιητής, 44, 46, 216, 299, 347, 354, 397, 437, 479, 484, 638, 650, 805, 837, 838.

- Κάλλιπκος**, Ζ. Σίλευκος.
Καλλίνος, ποιητής, 604, 627, 633, 647, 648, 668.
Καλλιόπη, 472.
Καλλιπίδαί, 550.
Καλλίπολις, π. Σικελίας, 272.— Τρωάδος, 589.
Καλλισθένης, 362, 531, 542, 588, 594, 611, 627, 635, 667, 680, 790, 814. Συλλαμβάνεται και φυλακῆ παραδίδεται ὑπ' Ἀλεξάνδρου, 517.
Καλλίστη, ν. Ζ. Θήρα.
Κάλλος παρὰ τίσι τιμᾶται, 699, 709.
Καλλύδιον, 574.
Καλὸς λιμὴν, 308.
Κάλπας, πτ. 543.
Κάλπη, π. 141, 148, ἡ καὶ Ἡράκλεια, 140.— ὄρ. 51, 108, 139, 156, 168, 170. ὁ κατὰ Κάλπην πορθμὸς, 169.
Καλύδη, π. 320.
Καλύθνα, Ζ. Τένεδος.
Καλύθναι, ν. 488, 489, 604.
Καλυθῶν, π. 427, 450, 451, 459, 460, 463, 465. Καλυθῶνιος κάπρος, 380, 466.
Καλύκαθνος, πτ. 627, 671. Καλυκάθνου ἐκβολή, 670.
Καλύμνα, ἢ Καλύμνατ, ν. 489. Καλύμνιον μέλι, αὐτ.
Κάλυνδα, π. 651.
Καλυψοὺς νῆσος, 299.
Κάλχας ὁ μάντις, 570, 643, 668.— Κάλχαντος ἠρώων, 284.— Σάγκτος, 642, 675.
Καμάραι τίνες καλοῦνται παρὰ τοῖς Ἕλλησι, 495.
Καμαρίνα, π. 266, 272.
Καμαρίνον, π. 227.
Κάμβαλα, π. 529.
Καμβύσις, πτ. Χρ. 407.
Καμβύσις, 473, 736, 790; 805, 816. Καμβύσου στρατὸς, 820.
Καμβυσηνῆ, 501, 502, 528.
Κάμειρος, π. 653, 654, 655. Καμειρεῖς, 655.
Καμέρτη, π. 227.
Καμηλίται, Καμηλίμποροι, ἢ Καμηλοβοσκοί, 748, 768, 815.
Κάμηλοι δρομάδες, 724.
Καμηλοπάρδαλις, 775, 827. 339.
Καμήλου οἶκος, 737.— μετὸν ἐσθίουσιν οἱ γαμοῦντες, 733.
Καμικοί, π. 273, 279.
Καμινώδεις ἀναπνοαί, 246.
Κάμιλλος, 472.
Κάμισα, φρούριον, 560. Καμνησινῆ, 546, 560.
Καμοῦνοι, 206.
Καμπανία, 231—233, 237, 242, 243, 249, 254, 281, 283.— ἡ ἄνω, 248.— ἡ ἀρχαία, 251. Καμπανοί, 237, 240, 243, 246, 247, 250, 253. Καμπανῶν πόλεις, 248, 249.— φρουρά, 258.
Καμπόδουνον, π. 206.
Καμψιανοί, 291.
Κάναι, π. 446, 581, 584, 606, 607, 615—617. Κἄνη ἀπρωτήριον

- τήριον καὶ ὄρος, 615, καὶ Καπνοδάται, 296, 297. Σ.
 Κανατα, ἄκρα, αὐτ. 114.
 Κάναςρον, ἄκρον, 330. Καππάδοκες, 491, 527, 533, 539, 542, 543, 544, 547, 552, 554, 568, 663, 668, 678, 680. — οἱ πρὸς Εὐξείνῳ, 511, 541, 737. — οἱ ἄνω, 521. — οἱ πρὸς τῷ Ταύρῳ, 737. Καππαδόκων βασιλεῖς, 288, 534, 535, 540, 646, 796. — ὄρια, 521. Καππαδοκία, 73, 129, 187, 492, 521, 522, 527, 532-535, 537—540, 560, 561, 563, 566—569, 663, 671, 678, 679, 680, 733, 742. — ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ, ἡ καὶ Μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, 534, 546, 557. — ἡ πρὸς τῷ Πόντῳ, 534, ἡ καὶ μικρὰ, καὶ Ποντοκαππαδοκία, Χρ. 409. Ζ. καὶ Πόντος. — ἡ πλησίον Ἄλως, 553. Καππαδοκίας ὄρη, 664. — ὄρια, 540. — ἀκάνθινα ὑφάσματα, 175. — φόροι διδόμενοι τοῖς Πέρσαις, 525.
 Καπρέαι ἢ Καπρίαί, ν. 60, 123, 247, 248, 258. ὁ κατὰ Καπρίας ποταμὸς, 22.
 Καπρία, λίμνη, 667.
 Κάπρος, λίμνη, 331. — ποταμὸς, 578, 737. Κάπρου διάβασις, 738.
 Καπύαι, π. 608.
 Καπύη, π. 237, 242, 248, 283.
 Κάπυς, 608.
- Κάνη. Ζ. Κάναι.
 Κάνηδος, 447.
 Κανθάριος ἄκρα, 639.
 Κανθαρώλεθρον, 330.
 Κανίδιος, 501.
 Κάνναι. Ὁ περὶ Κάννας Ῥωμαίων ὄλεθρος, 285.
 Κανταβρία, 157, 165. Κανταβρικαὶ πέριαι, 162. Καντάβριος ὠκεανὸς, Χρ. 326. Κανταβροί, 153, 155, 156, 159, 161, 164, 165, 167, 287, 821. — οἱ Κοινάκοι, 162.
 Κάντιον, 63, 193, 199.
 Κανύσιον, π. 282, 283. Κανυσσιτῶν ἐμπορεῖον, 283.
 Κανωβος, ἀγὴρ, 3, 119. — πόλις, 3, 85, 119, 666, 788, 800, 801. Κανωβικὸν ζῆμα, 64, 85, 786, 788, 791, 800, 801. ὁ διὰ Κανωβικοῦ ζῆματος μεσημβρινὸς, 91. Κανωβικὴ πύλη, 795, 800. — διώρυξ, 795, 800, 801. Κανωβισμὸς, ἢ Κανωβικὴ λαμυρία, 800.
 Καούπροι, 185, 186.
 Καούλοι, 291.
 Καπέδουον, π. 318.
 Καπίτουλον, π. 238.
 Καπιτόλιον, 200, 230, 234, 236, 278, 319, 557, 637.

- Κάραμβις, ἀκρωτήριον, 124, 309, 496, 545, 546.
- Κάρανα, π. 560. Καρανίτις, αὐτ.
- Κάρδα παρὰ Πέρσαις σημαίνει τὸ ἀνδρῶδες· ὅθεν οἱ Κάρδακες, 734.
- Καρδαμύλη, π. 360, 361.
- Καρδία, π. 332.
- Καρδοῦχια, Χρ. 406.
- Καρδοῦχοι, 747.
- Καρνηίτις, 528.
- Καρνησηνὴ, 602, 603. Κάρησος, πτ. 554, 602, 603.—πόλις, 603.
- Καρθαία, π. 486.
- Καριάται, ἢ μᾶλλον Καριάται (τά), π. 517.
- Καρίδες ἀναπλίουσαι εἰς τὸν Ἰνδόν, 707.
- Καρμαδιόκερτα, π. 527.
- Καρχόρας, πτ. 314.
- Κᾶρες, 6, 61, 65, 321, 370, 374, 397, 534, 570, 572, 574, 576, 611, 628, 629, 632, 637, 640, 647, 648, 651, 652, 656, 659—662, 665, 678. Καρία, 65, 93, 114, 126, 129, 134, 321, 520, 550, 562, 570, 572, 574, 577, 578, 584, 611, 630, 636, 656, 675. Καρίας ὄροι, 663.—παραλία, 383, 655.—ὄρη, 632.—αἱ προκείμεναι νῆσοι, 124. ὃ διὰ Καρίας παράλληλος, 87. Καρικῆ, 65. Καρικὸς αὐτοκράτωρ, 660. Καρικὰ ὄπλα, 661. Καρίζειν, τὸ Καριεῖ λαλεῖν, 663.
- Καρινεῖτης κόλπος, 307, 308, 311.
- Καρμάλας, πτ. 537, 539.
- Καρμανία, 84, 86, 130, 134, 516, 712, 720, 721, 723—727, 729, 739, 744, 766 (Σ. 322). Καρμανίας ὄροι, 78—81, 86, 727.—παραλία, 724, 765.—ἔρημος, 724. ἢ ἐπὶ τοὺς Καρμανίας ὄρους εὐθεΐα. 87, 89 Σ. 322. Καρμανιοὶ ἢ Καρμανῖται, 720. Καρμανιτῶν διάλεκτος καὶ ἔθνη, 727.
- Καρμέντη, 230.
- Κάρμηλος, ὄρ. 758, 759.
- Καρμυλησσός, π. 665.
- Κάρμων, π. 141.
- Κάρνα, π. 768.
- Καρνεάδης ὁ Ἀκαδημαϊκός, 838.
- Καρνεάτης, ὄρ. 382.
- Κάρνοι, 206, 207, 216, 292, 314.
- Κάρνος, ἐπίνειον, 753.
- Καρνοῦτοι, 191, 193.
- Καρούαγκα ὄρη, Χρ. 369, 373.
- Κάρουρα, π. 578, 579, 630, 663. ἢ αὐτὴ ἴσως τῆ παρ' Ἡροδότῳ Κύδραρα, Σ. 267.
- Κάρος. Ζ. Μήν.
- Καρπάδιον πέλαγος, 124, 488, 681. Κάρπαδος ἢ Κράπαδος, π. 488, 489.
- Καρπασία, π. 682. Καρπασία νῆσοι, αὐτ.

- Καρπητανία, 142. Καρπητανοί, 139, 141, 152, 162.
- Κάρραι, π. 747.
- Καρσέολοι, π. 238.
- Κάρσουλοι, π. 227.
- Κάρτα, π. 508.
- Καρταλίαι, π. 159.
- Καρτηνία, π. 141, 145, 151.
- Καρυάνδα, λιμὴν, 658.—νήσος, αὐτ. Καρυανδεῖς, αὐτ.
- Καρυσία ποικιλῆ λίθος, 437, 446. Καρύσιοι κίονες, 446. Καρύσιος οἶνος, αὐτ. Κάρυσος, π. 416, 446.—τόπος τῆς Λακωνικῆς, 446.
- Καρχηδῶν, 64, 97, 120, 122, 131, 133, 134, 225, 267, 287, 833, 834, 835, 836. Πολεμεῖ τρίς πρὸς Ῥωμαίους, 832. Καρχηδόνος κτίστης, 832.—Κατασκαφή, 668, 832. Καρχηδῶν ἡ νῆα, 147, 156, 158, 159, 161, 163, 167, 827. Καρχηδόμος ἀκάνθινον ὑφάσμα-τα, 175. Καρχηδονία, 267, 272, 831. Καρχηδονίας γῆς καὶ Κυρηναίας ὄριον, 836. Καρχηδονιακὸς κόλπος, 832, 834. Καρχηδόνιοι, 66, 159, 253, 268, 270, 278, 287, 288, 385, 387, 575, 802, 825, 832—836. Καρχηδονίων στρα-τεία κατὰ τῶν Ἰβήρων, 151, 158. Καρχηδόμος λίθος. 830, 835. Ζ. καὶ Λυχνίτης.
- Κασάνδρας βιασμός, 264, 600.
- Κασθανία, π. 443.
- Κασιλῖνον, π. 237, 238, 249, 283.
- Κασῖνον, π. 237.
- Κάσιον, ὄρ. τὸ πρὸς Αἰγύπτω, 38, 50, 55, 58, 758, 759, 760, 796.—τὸ ἐν Συρίᾳ, 741, 742, 750, 751.
- Κασίων νῆσοι, 489. Κάσος, ν. 488, 489.
- Κασπία θάλαττα, 35, 65, 71, 74, 91, 92, 121, 129, 306, 492, 498, 500, 501, 503, 506—511, 514, 519, 521, 528, 529, 531. Ζ. καὶ Ἰρκα-νία. Κασπίας θαλάττης τὰ ὑπερ-κειμένα ὄρη, 527.—ζόμα, 294, 491, 497. Κάσπια πύλαι, 60, 64, 78-80, 85-87, 90-92, 134, 492, 505, 508, 514, 520, 522, 524, 526, 723, 724, 727, 744.—ἡ ὑπὸ Κασπίας πύλαις χώρα, 525. τὰ περὶ Κασπίας πύλας ὄρη, αὐτ. ἡ ἀπὸ Κασπίων πυ-λῶν γραμμὴ, 81, 83, 89, 720. Κασπιανή, 502, 508. Κάσπιοι, 497, 502, 514, 517. Χρ. 407. Κασπίων νό-μιμα, 520.—παραλία, 506. Κάσιον, ὄρ. 91.—πέλαγος, αὐτ.
- Κασσάνδρεια, π. 330.
- Κάσσανδρος, 330, 398.
- Κασσιίπεια, ἀστὴρ, 134, 135.
- Κασσία, δένδρον θαμνώδες, 782, 783. Σ. 343.
- Κάσσιος, 752.

- Κασσίτερος. Ζ. Καττιτερίδες.
 Κασσωπαῖοι, 321, 324, 325.
 Κασσώπη, λιμὴν, 324.
 Κασάβαλα, π. 534, 537.
 Κασαλία, κρήνη, 418.
 Κασαλὼν, π. 142, 148, 160,
 166. Σ. 56.
 Κασίλλον [Castellum], ἑπίγειον,
 241.
 Κάστρον [Castrum], ἢ Καστρομ-
 νόβουμ [Castrum novum],
 π. 241.
 Κάστωρ, ζῶον, 163. Κασόριον
 Ποντικὸν κρεῖττον τοῦ Ἰθηρι-
 κοῦ, αὐτ.
 Κάστωρ, 562.—ὁ Σαωκονδαρίου,
 568.
 Κασύτης λιμὴν, 644.
 Καταβαθμὸς, 791, 798, 825,
 838.
 Κατακεκαυμένη, 576, 579, 626,
 628. Κατακεκαυμένης οἶνος,
 628, 637.
 Κατακλεισμός. Ζ. Νόμος Πυθι-
 κός.
 Κατακλισμῶν (περὶ) Θαλάσσης,
 56-61, 277, 592, 810.
 Καταναία, 269, 272, 274,
 628. Καταναῖοι, 268, 272.
 Καταναίων χωρία, 269. Κατά-
 νη, π. 240, 247, 266, 267,
 268, 272.
 Κατάονες, 528, 533, 535, 678.
 Κατάωνων πεδῖον, 537. Κα-
 ταονία, 53, 134, 521, 533
 —536, 675, 680.
 Καταρράκτης, πτ. 667. Καταρ-
 ράκτης ποταμοῦ Ἀνίωνος, 238.
 —Καταρράχται Νεῖλου, 786,
 787, 817.—Εὐφράτου χει-
 ροπόοιτοι, 740.
 Κατασπένδειν (τί τὸ) παρ' Ἰθηρσι,
 165.
 Κατάφρακτοι ἵπποι, 530.
 Κατενεῖς, 570.
 Κατοπήριος χῶρος, 423.
 Κατόριγες, 204.
 Καταβανεῖς, 768. Καταβανία,
 αὐτ.
 Καττιτερίδες νῆσοι, 120, 129,
 147, 175. Καττίτερος ἐν Ἰθη-
 ρία καὶ νήσοις Βρετανικαῖς,
 147.—ἐν Δράγγαις, 724. Σ.
 321.
 Κατρεὺς, ὄρνειον, 718.
 Κάτων, 515.
 Καύδιον, π. 249, 283.
 Καυκάσια ὄρη, 68, 492, 493,
 499, 501, 504, 528, 689.
 Καυκάσιοι, 498. Καύκασος,
 ὄρ. 75, 107, 118, 129, 134,
 183, 495, 499, 500, 505,
 506, 510, 527, 688, 689,
 690, 724.—Κάσπιος, 497-
 τῶν περὶ τὸν Καύκασον βαρ-
 βάρων παράδοξα, 519. ἢ διὰ
 Καυκάσου γραμμὴ, 85, 86.
 Καῦκοι, 291.
 Καύκων, πτ. 342, 387. Καύκω-
 νος μνῆμα, 345. Καύκωνες,
 321, 322, 337, 342, 346,
 353, 355, 387, 541, 542,
 544, 572, 678, 680.—οἱ
 ἐν τῇ Τριφυλλίᾳ, 345. Καυ-

- κωνία, 345. Καυκωνιάται, αὐτ. Καυκωνίς, Ζ. Δύμη.
- Καυλωνία, π. 621.
- Καῦνοι, 651, 652. Καῦνος, π. 651.
- Καῦσρέιου ἠρώων, 650. Καῦσρεανοί, 621. Κάψρος, πτ. 621, 641, 650. Καῦσρου ἐκβολαί, 642. — πεδίων, 440, 620, 625—627, 629, 691.
- Καφρηὺς, ἄκρα, 368.
- Καφρεῖς, π. 388.
- Κάψα, π. 831.
- Κεβρήν, π. 607, ἡ Κεβρήνη, 596, 604. Κεβρηνία, 596, 597, 606. Κεβρηνοί, 597, 606.
- Κεβριόνης, 596.
- Κεγχραιί, Κορινθίων ναύσαθρον, 54, 56, 369, 380. — πόλις ἐν τῇ Ἀργολικῇ, 376.
- Κέγχριος, πτ. 639.
- Κεῖοι, 448. Κωνιᾶζονται γηράσκοντες, 486. Ζ. καὶ Κέως.
- Κεκροπία, π. 397. Κέκροψ, 321, 392, 407, εἰς δυωκαίδεκα πόλεις συνοικίξει Ἀθηναίους, 397.
- Κελάδων, πτ. 343, 348.
- Κελαιναί, π. 603, 616, 629. — λόφος, 577.
- Κελαινώ, 579.
- Κελένδερεις, π. 670, 760.
- Κελία, π. 282.
- Κέλμις, 473.
- Κέλσα, π. 161.
- Κέλται, 176, 177, 185, 189, 287. Ζ. καὶ Κελτοί.
- Κελτιβήρες, 33, 142, 148, 151, 152, 153, 158, 162, 163, 164, 167. Κελτιβήρων ἔκπτωσις, 161. — ἴπποι, 163. Κελτιβηρία, 148, 162. Κελτιβηρικός πόλεμος πρὸς Ρωμαίους, 162.
- Κελτική, 7, 63, 74, 75, 97, 115, 127, 137, 148, 159, 186—188, 192, 193, 199, 200, 217, 218, 226, 287, 290, 292. — παρωικανῆτις, 72, 73. — ἡ ὑπὲρ τῶν Ἄλπεων, ἡ Ὑπεράλπειος, ἡ ἡ ἔξω, 176, 178, 201, 203, 208, 218. — ἡ ἐντὸς τῶν Ἄλπεων, ἡ οἱ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Κελτοί, 195, 203, 211, 217. — Κελτικῆς τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων ὄρια, 227, 240. — τῆς ἐντὸς, 176. — παραλία, 122. — ἔθνη, 128, 165, 212, 289, 296, 313. — δένδρον, 198. Κελτικός στόλος, 162. Κελτικοὶ κόλποι, 137. Κελτοί, 10, 34, 75, 155, 158, 189, 199, 200, 201, 207, 212, 287, 290, 293, 304. — ἔσχατοι, 74. — οἱ περὶ τὸν Ἀδρίαν, 301. Κελτῶν γλῶσσα, 176. Χρ. 330. — καὶ ἰβήρων μεθορία, 161. — πεδία, 128. — ἴδια, 199. Ζ. καὶ Γαλάται, καὶ Κέλται.
- Κελτοί. Ζ. Κελτικῆ.
- Κελτολίγυες, 203. Κελτοσκύθαι, 33, 507.
- Κέμμενον ἄρ. 128, 146, 176;

- 177, 178, 182, 185, 187, 190, 191, 208. Κεμμένων ὀρῶν ἄκρα, 189.
- Κενήριον, π. 348.
- Κενομάνοι, 216.
- Κίνταυροι, 346, 427, 434, 439.
- Κεντόριπα, π. 272, 273.
- Κέντρωνες, 204, 205, 208.
- Κεραμῆται, 660. Κέραμος, π. 656.
- Κερασσοῦς, π. 548.
- Κέρατα, ὄρ. 395.
- Κερατία, δένδρον, 822.
- Κεραῦνια ὄρη, 21, 105, 281, 283, 285, 316—318, 324, 326, 390, 501, 504.
- Κέρβερος ἀνχλθεὶς ὑφ' Ἡρακλείους, 363.
- Κερβήσιος βόθρυος, 580. Κερβήσιον μέλος, αὐτ.
- Κερεάται, π. 238.
- Κέρκαφος, 438, 654.
- Κερκίσουρα, π. 806.
- Κερκίται 492, 497, ἢ Κερκίται, 548. Κερκετῶν παραλία, 496. Κερκετεὺς, ὄρ. 488.
- Κέρκιννα, ν. 123, 831, 834. Κερκιννίτις, ν. 834. Σ. 358.
- Κερκίται. Ζ. Κερκίται.
- Κερκοπίθιοι, 699, 703, 710.
- Κέρκυρα. Ζ. Κόρκυρα.
- Κέρνη, ν. 47.
- Κεῖρηταινοὶ, 162.
- Κεῖρυνεια, π. 387.
- Κέσρος, πτ. 571, 667.
- Κεφαλαί, ἄκρα, 835, 836.
- Κεφαλλήνες ἢ Κεφαλλήνιοι, 452, 456, 461. Κεφαλληνία, ν. 124, 335, 338, 451, 452, 454—458, 637. Κεφαλληνιακὸς περὶ θμὸς, 351.
- Κεφαλοίδιον, π. 266, 272.
- Κέφαλος ὁ Δηϊονέως, 452, 456, 459, 461.
- Κεφάλων Γεργίτιος, 589.
- Κέως, ν. 485, 486. Ζ. καὶ Κίιοι.
- Κηλώσσα, ὄρ. 382.
- Κήναιον, ἄκρα, 60, 426, 429, 435, 444, 446.
- Κῆποι, π. 495.
- Κῆπος κρημαστός Σεμιράμιδος, 738.
- Κῆπος, ζῶων, 775, τιμώμενον ἐν Αἰγύπτῳ, 812.
- Κήριλλοι, π. 255.
- Κήρινθος, π. 445, 446.
- Κήτη, 691, 695.—ἐξάσια τὸ μέγεθος, 145, 726, 767.
- Κητεῖαι (αἱ περὶ Κύμην), 243.
- Κήτησιον, π. 616.
- Κήτησιοι, 616, 620, 678, 680.
- Κηφισία, π. 397.
- Κηφισοὶς λίμνη, 407, 411. Κηφισοὺς, πτ. 400—Φωκικὸς, 405—407, 424, 427.—Ἄττικὸς, 400, 424.—ὁ ἐν Σαλαμῖνι, 424.—ὁ ἐν Σικυῶνι, αὐτ.—ὁ ἐν Ἄργεϊ, αὐτ.—ὁ ἐν Σκύρῳ, αὐτ. πηγὴ Κηφισοῦ Φωκικοῦ, 407.
- Κίβυρα ἡ μεγάλη, π. 630, 665. Κιβύρας ἴδιον, 631. Κιβυράται, 631, 651. Κιβυρατῶν παραλία

- τῶν μικρῶν, 667. Κιβυράτις, 629.
- Κιβώριον, τὸ ἐκ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ κυάμου, 799, 823.
- Κιβωτός, λιμὴν, 795.
- Κιθῆνας, ἀστρονόμος, 739.
- Κίερος, π. 435.
- Κιζάρη, φρούριον, 560.
- Κιζαιρῶν, ἄρ. 26, 380, 393, 404, 405, 408, 409, 411.
- Κικέρων ὁ ῥήτωρ, 455, 660, 798.
- Κικί, φυτὸν, 824.
- Κικύνας, ν. 436.
- Κιλδικιὸν πεδίον, 629.
- Κίλικες, 221, 477, 491, 533, 539, 569, 570, 572, 606, 612, 615, 616, 619, 620, 632, 669, 679, 684, 736, 754. — οἱ ἔξω τοῦ Ταύρου, 676. — οἱ περὶ τὸν Ἰστικὸν κόλπον, 664. — οἱ Τραχειῶται, 568, 664, 668. — οἱ ἐν Τροίᾳ, 627, 667, 676. — οἱ ἐκ Θήβης πεδίου, 678, 680. — Κιλικίων εἰς δῶν θυνασείας διαίσεις, 586, 605, 611. — ἔθνη, 130. — πεδία, 535, 536. — αὐλώνες, 521. — ὄροι, 670, 673. Κιλικία, 47, 48, 52, 53, 61, 68, 69, 71, 126, 510, 613, 626, 627, 643, 651, 675, 676, 677, 679, 685, 749, 750, 784, ἡ μὲν Θηβαϊκὴ, ἡ δὲ Λυρνησικὴ, 586 (Ζ. καὶ 572, 605). — ἡ Τραχεῖα ἡ ἔξω τοῦ Ταύρου, 533, 534, 535, 537, 540, 668, 672, 681, 682. — ἡ πρὸς Κελένδριν, 760. Κιλικίας ἀρχὴ, 670, 671. — τῆς Τραχείας, 667. — τῆς Πεδιάδος, 668. — παραλία, 84, 125. — καὶ Συρίας μεθόρια, 760. — ἡ διὰ Κιλικίας μεσημερινός, 70. Κιλικίαι πύλαι, 537, 539, 670. Κιλικίος θάλασσα, 84, 492. Κιλισσα γῆν, 683.
- Κίλλα, π. 612, 613. — τόπος, 612.
- Κίλλαιον, ἄρ. 612. — τὸ ἐν Λέσβῳ, αὐτ.
- Κιλλαῖος, Ζ. Ἀπόλλων.
- Κιλλάνιον πεδίον, 629.
- Κίλλος, πτ. 612. Κίλλου μνημα, 613.
- Κίμαρος, ἀκρωτήριον, 474, 475.
- Κίμβροι, 102, 193, 196, 214, 291 — 294.
- Κιμίατα, φρούριον, 562. Κιμιατηνὴ, 562.
- Κιμινία, λιμνη, 226.
- Κιμμερικὴ, ἡ Κιμμερικὸν, π. 494. Κιμμερικὸς βόσπορος, 6, 108, 125, 293, 310, 494. — κόλπος, 309. Κιμμέριος, 6, 20, 61, 149, 244, 245, 293, 309, 494, 511, 543, 552, 553, 574, 627, 647, 648. Κιμμέριον, ἄρ. 309.
- Κιμμερίς, π. 299. Ζ. καὶ Κιμμερικὴ.

- Κίμωνος, ν. 484, 485. Κιμωνία
 γῆ, 484.
 Κιναίδων διάλεκτος, ἡ Κιναϊδο-
 λογία, 648.
 Κιναΐδιον, π. 360.
 Κινδύη, χωρίον, 658.
 Κινέας, 329.
 Κιννάμωμον, 695, 769, 774,
 778.
 Κιναμωμοφόρος, 63, 72, 74,
 119, 133, 774, 785, 789,
 790. ὁ διὰ Κιναμωμοφόρου
 παράλληλος, 114, 118, 132.
 ἡ διὰ Κιναμωμοφόρου γραμμὴ,
 120.
 Κινύρου βασιλείον, 755.
 Κίνυφος, πτ. 835.
 Κινωλις, 545.
 Κίος, π. 563, 564.
 Κίος, 564.
 Κιρέυς, πτ. 449.
 Κιρκάκιον, ὄρ. 23, 231, 232:
 Κίρκη, 21, 43, 44, 46, 224.
 Κίρκης ἱερὸν, 232.—τάφος,
 395.
 Κίρρα, π. 416, 418.
 Κίρτα, π. 828, 832.
 Κίρφις, π. 416, 418.
 Κίσαμος, ἐπίγειον, 479.
 Κισθῆνη, π. 606, 666.
 Κισσεύς, 330.
 Κισσίοι, οἱ Σούσιοι. Κισσίαν Αἰ-
 σχύλος ὀνομάζει τὴν Μίμνονος
 μητέρα, 728.
 Κισσός, π. 330.
 Κίσσοι, ἄργους κτίστεις, 481.
 Κίτιον, π. 682.
 Κίτρον, π. 330.
 Κίχυρος, Ζ. Ἐφυρα ἢ ἐν Θεσπρω-
 τοῖς.
 Κλαζομεναί, π. 58, 633, 645.
 Κλαζομένιοι, 644, 645. Κλα-
 ζομενίων σκοπαί, 494.
 Κλάνις, πτ. 207.—ἕτερος Ἰταλίας,
 233, 235.
 Κλάρος, π. 642, 668.
 Κλασιδίον, π. 217.
 Κλαυτινάτιοι, 206.
 Κλεανακτίδαι, 617.
 Κλεανδρία (γρ. Νεανδρία), 603,
 Σ. 277. Ζ. Νεανδρίξ.
 Κλεανδρίδας, 264.
 Κλεάνδης ὁ Σταϊκός, 610.—ὁ ζω-
 γράφος, 343.
 Κλειδεις, ν. 682, 684.
 Κλειθρα (τὰ), Σ. 166.
 Κλείταρχος, 224, 293, 491,
 505, 718.
 Κλεινός (τίς ὁ παρὰ Κρησί) καὶ
 ὁ Φιλήτωρ, 484.
 Κλείτωρ, π. 388.
 Κλεόβουλος, 655.
 Κλεόμαχος, 648.
 Κλεόμβροτος, 337.
 Κλεοπάτρα, 99, 288, 325,
 558, 595, 669, 671, 672,
 684, 685, 796, 797, 828.
 —ἡ Σελήνη, 749. Κλεοπάτρας
 θάνατος, 795.
 Κλεοπατρίς, π. 780, ἡ καὶ Ἀρσι-
 νόη, 804.
 Κλεοφάνης ὁ ῥήτωρ, 566.
 Κλεόςης ὁ Δώρου, 582.
 Κλέων, 574.

- Κλεωναί, π. 331, 377, 382. Κλεωναῖοι, 377.
 Κλεώνυμος, 280, 337.
 Κλίμαξ, ὄρ. 666, 755.
 Κλίματα τῆς οἰκουμένης, 131.
 Ροδιακὸν κλίμα, 119.
 Κλίτερνα, π. 216.
 Κλουσίη, 235. Κλουσίνοι, 220.
 Κλούσιον, π. 226.
 Κλυμένη, 33.
 Κλυπία [*Clypeum*], π. 2.
 Ἀσπίς.
 Κνημίδες, 426. Κνημῖς, ὄρ. 416, 425.
 Κνιδία, 488. Κνιδιοί, 653. Κνιδίος οἶνος, 637. Κνιδίαν ἀποσκία, 275.—ἄνδρες ἀξιόλογοι, 656. Κνίδος, π. 119, 653, 656, 807.
 Κνούριδος ἱερὸν, 817.
 Κνωπία Θηβαϊκὴ, 404.
 Κνώπος ὁ Κόδρου, 633.
 Κνωσσιοί, 478, 479, 481. Κνωσσιῶν πόλεμος πρὸς Γορτυνίους, 477. Κνωσσός, ἡ πρότερον Κέρρατος, π. 476, 477, 478, 479.
 Κοδρίδαι, 383. Κόδρος, 321, 393, 632, 633, 653.
 Κόδος, 321, 445, 447.
 Κοδη Συρία, 756. Ζ. καὶ Συρία.
 Κοιλόσυροι, 741, 749, 767.
 Κόιντος Φάβιος Μάξιμος Αἰμιλιανός, 185.
 Κοκκήϊος, 245.
 Κόκκης, Ζ. Πτολεμαῖος.
 Κόλαπις, πτ. 207, 314.
 Κολδοῦων ἔθνη, 299.
 Κολλατία, π. 230.
 Κολλίη πύλη, 228, 234, 272.
 Κολοβοί, 773. Κολοβῶν ἄλσος, 771.
 Κολόν, λίμνη, 626, 627.
 Κόλος ζῶον ἴδιον ἐν Σκύθαις, 312.
 Κολοσσαί, π. 576. Κολοσσηνά ἔρια, 578.
 Κολοσσός. Ζ. Ῥόδος.
 Κολοφῶν, π. 634, 642, 643.
 Κολοφῶνος χτίστης, 633. Κολοφῶνιοι, 643.—ἄνδρες μνήμης ἄξιοι, αὐτ. Κολοφωνίων ἱππικόν, αὐτ.
 Κόλπος Ἰσσηκός, 47, 67, 106, 126, 519, 534, 664, 673.—Γαλατικός, 128, 137, 181, 190.—Ἀμβρακικός, 123, 323, 324.—Κορινθιακός, αὐτ.—Ἰδαῖος ἢ Ἀδραμυττηνός, 584.—Μαλιακός, Παγασητικός, Θερμαῖος, Τορωναῖος, Σηγυτικὸς, Ἰτρυμονικός, 330.—Ἀράβιος, 759, 768.—Αἰλιαντικός, αὐτ. καὶ 777.—Ἐμπορικὸς, 826.—Ἀκάθαρτος, 769.—Σμυρναίων, 645.
 Κολυττός, 65, 66.
 Κολχικὰ ἔθνη, 527. Κολχικὴ παραλία, 52, 497.—θάλασσα, 492. Κολχίς, 6, 45, 61, 68, 71, 91, 94, 129, 288, 309, 491, 492, 497, 500, 505, 528, 532, 533, 541, 547, 548, 555. Κολχίδος μεθόρια,

499. Κόλχοι, 14, 20, 46, 48, 57, 61, 69, 472, 497 — 499, 503, 506, 564.
- Κολωναι αἱ ἐν τῇ Θετταλίᾳ, π. 589. — αἱ ἐν τῇ Φωκίδι, αὐτ. — αἱ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ, αὐτ. — αἱ ὑπὲρ Λαμφάκου, αὐτ. — Τενεδίας, 604, 612.
- Κολώτης, Ἀγαματοποιός, 337.
- Κόμανα, π. 521, 535, 537, 557. — τὰ Ποντικά, 547, 557 — 560, 574, 796.
- Κόμαρος, λιμὴν, 324.
- Κομμαγηνή, 521, 522, 527, 533, 535, 664, 678, 749, 751. τὸ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγμα, 746, 747. Κομμαγηνοὶ, 527. Κομμαγηνῶν ὄρια, 521.
- Κόμμι τὸ ἐκ τῆς Θεβαϊκῆς Ἀκάνθης, 809, ἣν ἕτεροι Ἀκακίαν καλοῦσι. Σ. 350.
- Κονίσταλος, 588.
- Κονίστικοι, Ζ. Κάνταβροι.
- Κονίσορσις, π. 141.
- Κουονέναι [Convenæ], π. 190, 191.
- Κουτός, Ζ. Δόρυ.
- Κόνωνος βωμὸς, 771.
- Κοπίαι, Ζ. Θούριοι.
- Κοπράτας, πτ. 729.
- Κοπρία, ἠῶν Ταυρομενίας, 268.
- Κοπρίων ἐκβλητότεροι νέκυες, καὶ Ἡράκλειτον, 784.
- Κοπτὸς, π. Θεβαϊδός, 781, 782, 815.
- Κόρα, π. 237.
- Κορακῆσιον, φρούριον, 667, 668, 670.
- Κορακίνοσ, ἐχθρὸς Νειλώσ, 823.
- Κοράκιον, ὄρ. 643.
- Κορακίου (ισ. γρ. Κοράκιον), 771.
- Κοράκων (δύω) λιμὴν, 198.
- Κόραλλοι, 318.
- Κόραξ, ὄρ. 417, 450.
- Κοραξῶν ἔρια, 144.
- Κορασσίαι, ν. 488, 636.
- Κορβιλῶν, ἐμπορεῖον, 190.
- Κορδύβα, π. 141, 142, 160.
- Κόρη, 198, 256, 344. Κόρησ ἱερὸν, 344. — ναὸς, 649.
- Κορησσία, π. 486, 487.
- Κορησσοί, π. 634, 640.
- Κοριαία ἢ ἐν Ἀρμενίᾳ, Χρ. 405.
- Κορινθία, 379, 381, 382. Κορινθιακὸς ἰσθμὸς, 171. — κόλπος, 54, 123, 124, 323, 324, 332, 334 — 336, 351, 380, 390, 400, 409, 474. Κορινθιακοῦ κόλπου ἀρχή, 450. Κορινθιοὶ, 59, 380, 381, 414, 452. Κορινθίων ἀγῶν, 98. Κορινθιουργῆ χαλκώματα, 382. Κόρινθος, π. 219, 269, 335, 347, 372, 376 — 378, 380, 393, 428, 435, 487, 559, 833. — ὄφρυά τε καὶ κοιλαίνεται, παροιμ. 382. Κορινθοῦ οἰκιστὴς, 389. — κατασκευῆ, 361, 381, 486, 668. — ἀνάληψις, 381. Κορίσκος, 608.

- Κόρυρα ἢ Κέρκυρα, ν. 44, 105, 106, 124, 269, 299, 326, 329. Σ. 47. — Μέλαινα, 124, 315. Κορυραίας ἄκρα, 324. Κορυραίων μάσιξ, παροιμ. 329.
- Κορνήλιος Γάλλος, 819.
- Κόροιδος, 355.
- Κοροκονδάμη, π. 494, 496. Κοροκονδαμίτις λίμνη, 494.
- Κοροπασσός, π. 568, 663.
- Κόρος πτ. Ζ. Κύρος.
- Κόρσικα. Ζ. Κύρνος.
- Κόρσιον, τράχημα, 823.
- Κόρσουρα, ν. 834. Ζ. καὶ Κόσσουρα.
- Κορύβαντες, 466, 469, 470, 472, 473, ἢ Κύρβαντες, Σ. 222. Κορυβάντιον, 473. Κορύβας, 472. Κορύβισσα, 473.
- Κορυθαλεῖς, δῆμος, 395. Κορυθαλός, ὄρ. 395, 399.
- Κορυφαντίς, π. 607.
- Κορυφάσιον, φρούριον, 339, 348, 351, 353, 359.
- Κορφίνιον, π. 238, 241, 242.
- Κορῶναι μὴ μέλαινα, 163.
- Κορώνεια Βοιωτίας, π. 410, 411, 414. — Θετταλίας, 434. Κορωνειακή, 411, ἢ Κορωνιακή, 407. Κορώνειοι ἢ Κορωνεῖς, 411.
- Κορώνη, π. 360, 361.
- Κορώνος, ὄρ. Χρ. 406.
- Κόσας, πτ. 237.
- Κοσιανὴ ἢ Κοσιανὰ, φρούριον, 752.
- Κοσινία, π. 650. ὃ ἐν Κοσινίαν (γρ. Κοσινιῶν) ῥέων ποταμὸς, 587.
- Κόσμοι οἱ ἐν Κρήτῃ, 482, 484.
- Κόσμος (σφαιροειδῆς ὁ) 94, 110, 713. — ἄφθαρτος κατὰ τοὺς Δρυΐδας, 197. — φθαρτός, κατὰ τοὺς Βραχμᾶνας, 713.
- Κόσσα ἢ Κόσσαι, π. 222, 225.
- Κοσσαία, 744. Κοσσαία ὄρη, 524, 742. Κοσσαῖοι, 524, 741, 744. Κοσσαίων ὄρεινή, 522.
- Κόσσουρα, ν. 123, 277, 834. Σ. 358.
- Κόστος Ἀραβικὸς ἕτερος τοῦ παρ' Ἑλλήσι, Σ. 343.
- Κοτιάειον, π. 576.
- Κοτουάντιοι, 206.
- Κοττίου γῆ, 178, 179, 204, 217.
- Κότυλος, λόφος, 602.
- Κότυς ἢ ἐν Ἠθωνοῖς, 470. Κοτύττια, ἱερά, αὐτ.
- Κότυς ὁ Σαπαιός, 556.
- Κοτύωρος, π. 548.
- Κουάριος, πτ. 411, 412, 435.
- Κεῦδοι. Ζ. Βιτούργες.
- Κουῖρινος λόφος, 234.
- Κούκουλον, π. 238.
- Κουλουπηνή, 560.
- Κούνεον (Cuneus) ἄκρα, 137, Σ. 54.
- Κουράλιος, πτ. 438.
- Κουρῆς, 480. Κουρῆτες, 321, 429, 451, 462—469, 473, 640. — πόθεν ἐκλήθησαν, 465. — Διὸς τροφεῖς καὶ φύλακες,

- 472.—οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, 467.—οἱ ἐν Αἰτωλίᾳ, αὐτ.—οἱ ἐν Ἀχαρνανίᾳ, αὐτ. Κουρήτις καὶ Κουρητική. Ζ. Πλευρωνία.
- Κουριάς, καὶ Κουριάδες ἀχταί, 683.
- Κούριον, π. 451, 465.—Κύπρου, 683.
- Κράγος, π. 665.—ἄρ. αὐτ.—πίτρα, 669.
- Κράζις, πτ. 263, 386, 449.—ὁ ἐν Ἰταλίᾳ, 386.
- Κράμβουσα, π. 666.—ν. 670.
- Κραναή, ν. 399.
- Κραναοὶ, οἱ Ἀθηναῖοι, 397.
- Κραναὸς, 397.
- Κράνιοι, π. 455, 456.
- Κρανῶν, π. 330, 441, 442.
- Κρανῶνιοι, 330, 442.
- Κράσσοι, 747, 748.
- Κρατερὸς, 702, 721, 725.
- Κρατῆρ, κόλπος, 242, 247.
- Κράτης ὁ μεταλλευτής, 407.—ὁ Μαλλώτης 3, 4, 30, 31, 38, 103, 157, 439, 609, 676. Κρατήτειος γραφή, 103.—σφαῖρα, 116.
- Κράτιπος, 649.
- Κρεμῶνη, π. 216, 247.
- Κρεοντιάδης, 252.
- Κρεοπῶλης, ἄρ. 376.
- Κρέουσα ἢ Κρεουαία, ἐπίνειον, 400, 405, 409.
- Κρεσφόντης, 361, 389.
- Κρεωφάγοι, 771, 773.
- Κρήμνα, π. 569, 570.
- Κρήνη Λιανίς, 425.—Ἀζαριτία, 563.—Ἀμυμώνη, 371.—Ἄρεθουσα, 58, 270, 271, 449.—Ἀσφάλτου, 316.—Βίσα, ἢ Πίσα, 356.—Ἰππου, 379, 410.—Καζαλέα, 418.—Κρουνοὶ, 343.—Λοκρία, 259.—Μακαρία, 377.—Μεσσηνίς, 431.—Πειρήνη, 379.—Σαλμακίς, 656.—Σαλμώνη, 356.—Σύβαρις, 386.—Τελφῶσσα, 411, 413.—Υπέλαιος, 634.—Υπέρεια, 431, 439. Ζ. καὶ Πηγῆ.
- Κρηνίδες, π. Ζ. Φίλιπποι.
- Κρηῆτες, 279, 282, 375, 472, 481, 482, 542, 573, 636, 762. Κρητῶν πολιτεία καὶ νόμιμα, 480—484, 701. Κρήτη, ν. 26, 46, 106, 123, 124, 347, 462, 466, 468, 472—474, 477, 481, 482, 488, 489, 573, 604, 639, 652—654, 667, 837, 838.—ἐκατόμφοις, 479. Κρητῆς ἑποικοὶ, 221.—πόρος, 57, 265.—ὄρη, 475.—πόλις, 476. αἱ περὶ Κρήτην νῆσοι, 484, 485. Κρητικὰ ὄργανα, 469.—νόμιμα, 260, 481, 482. Κρητικοὶ ῥυθμοὶ, 480. Κρητικὸν πέλαγος, 50, 124, 323, 335, 369, 375, 474, 485, 488.
- Κριθωτή, ἄκρα, 459.—πολίχνη, αὐτ.
- Κρίμισσα, π. 254.—ἄκρα, αὐτ.
- Κριναγόρας, 617.

- Κρίνακος, 321.
 Κριοῦ μέτωπον, ἀρωτήριον, 106, 124, 309, 474, 475, 496, 545, 837.
 Κρίσσα, π. 393, 416, 418, 419. Κρίσης τύραννος, 265. Κρυσσαῖον Πεδιον, 418, 427. Κρυσσαία θάλασσα, 405, Κρυσσαῖος κόλπος, 259, 323, 334, 336, 379, 390, 400, 405, 409, 410, 416, 418. Κρυσσαίου παραλία, 417. Κρυσσαῖος πόλεμος, 418, 421. Κρυσσαῖοι, 418, 419.
 Κριτάσιρος, 304, 313.
 Κρόβυζοι, 318.
 Κροῖσος, 420, 421, 534, 601, 626, 627, 640, 735. Κροίσου πλούτος, 680.
 Κρόκιον πεδῖον, 433, 435.
 Κροκόδειλοι, 696, 707, 811, 812, 814, 820, 824, 826. Κροκοδείλων πόλις, 758, 811, 817.
 Κρόκος ἀρίστη ποῦ φύεται, 670.
 Κροκούττας ζῶον, 775.
 Κροκύλεια, π. 376, 452.
 Κρόμμυα (Ἀσκάλωνος), 759.
 Κρομμύου ἄκρα, 669, 682, 683.
 Κρομμυῶν, π. 380, 390, 391. Κρομμυωνία χώρα, 380, 392. — ὅς, 380.
 Κρόνιον, 169. Κρόνος, 468, 472, 654.
 Κρόνος. Ζ. Ἀπολλώνιος, καὶ Διόδωρος.
 Κρότων, π. 262, 269. Κρότωνος κτίσις, 259. ὁ μεταξὺ Κρότωνος καὶ Τάραντος Κόλπος. Χρ. 319. Κροτωνιάται, 261, 263, 269. — Ὀλυμπιονίκαι, 262. Κροτωνιατῶν ὁ ἴσχατος, πρῶτος τῶν ἄλλων ἐλλήνων, παροιμ. 262. Κρότωνος ὑγιέστερος, παροιμ. αὐτ. Κροτωνιάτις, 254, 261, 272.
 Κρουνοὶ, π. 319, 351. — κρήνη, 343.
 Κρυπταὶ [ἐλλειπτικ. τοῦ Διῶργος], αἱ ἐν Αἰγύπτῳ, 811. Ζ. καὶ 246.
 Κρύσαλλος, 98, 540, 717.
 Κρώμνη, π. 544.
 Κτενοῦς, λιμὴν, 308, 309, 312.
 Κτησίας ὁ Κνίδιος, 43, 508, 656, 689, 779, 785.
 Κτησιφῶν, π. 743. Χρ. 405.
 Κτιμένη, 453.
 Κτίσαι, 296.
 Κύαμος Αἰγύπτιος, 799, 823.
 Κυανέα, λίμνη, 529.
 Κυάνειαι πέτραι, 21, 92, 149, 319, 320. Κυανέων ἢ ἐντὸς θάλαττα, 545. ὁ διὰ Κυανέων μεσημβρινός, 91.
 Κυαξάρης, 801.
 Κύβελα, ὄρ. 567.
 Κυβέλη, 469, 470, 567.
 Κυβελία π. 645.
 Κυβήθη, Χρ. 398. Ζ. καὶ Ῥέα.
 Κυδιοσάκτης, 796. Σ. 346.
 Κύβιστρα, π. 534, 537, 539.
 Κυδίππη, 654.

- Κύδνος, πτ. 47, 675. Κύδνου πηγαί, 672. — ἐκβολαί, 672, 673.
- Κύδραι, π. 327.
- Κύδραρα. Ζ. Κάρουρα.
- Κυδρῆλος ὁ Κόδρου, 633.
- Κύδωνες, 475, ἢ Κυδωνιάται, 479. Κυδωνία, π. 376, 476, 478, 479.
- Κυζικηνή, 581, 583. — ἢ πρὸς Πριάπῳ, 565. — ἢ περὶ τὸ Δασκύλιον, 582. Κυζικηνῆς καὶ Πριαπηνῆς μεθόρια, 587. Κυζικηνοί, 551, 576, 583, 587, 589, 635. Κύζικος, ν. 45, 125, 564, 575, 576, 582, 586—589, 635, 653, 656, 681. — πόλις, 575.
- Κύθηρα, ν. 124, 363, 368, 475.
- Κυθήριος, πτ. 356.
- Κύθηρος, π. 397.
- Κύθνος, ν. 485.
- Κύνθα φρούριον, 672.
- Κυκήσιον, π. 356, 357.
- Κυκλάδες νῆσοι, 58, 124, 368, 474, 485, 488, 538, 636.
- Κυκλώπεια ἔργα, 369, 373. Σ. 160. Κύκλωπες, 20, 21, 22, 40, 373. Κυκλώπων βίος, 502, 592. Κύκλωπες γαστροχειρες, 373.
- Κύνος, 589, 604.
- Κυλλήνη, π. 337, 338, 341, 388.
- Κυμαία, 589, 621, 626, 646, 245. — Κύμη, π. Αἰολίδος, 409, 440, 505, 550, 583, 589, 600, 620, 621, 622, ἢ καὶ Φρικωνίς κληθεῖσα, 582, 621. Κυμαῖοι, 623, 667. Ψέγονται εἰς ἀναισθησίαν, 622. Σ. 284. Κύμη ἢ ἐν Ἰταλία, 26, 243—246. Κύμης χτίσις, 243. Κυμαῖοι, 242, 243, 246. Κυμαίων ἐπίνοιον, 245. Κυμαία, 245, 248, 274.
- Κύναιδα, π. 388.
- Κυναμολογοί, 771.
- Κύνες θαλάσσιοι, 24, 770. — χερσαῖοι Βρετανίας, 199. — Ἀραβίας, 771. — Ἰνδίας, 700, 703. — οἱ ἐνταφιασχαὶ καλούμενοι, 517. Κύνες τιμώμενοι παρ' Αἰγυπτίοις, 812. ὁ ἐν Πραισῶ κύων, 478. Ἐν Δήλῳ κύνα τρέφειν οὐκ ἔξεσι, 486.
- Κυνίδια Μελιταία, 277.
- Κύνθος, ἔρ. 485.
- Κυνία, λίμνη, 459.
- Κυνοκέφαλοι, 43, 299. Κυνοκεφάλων ἴδρυμα (γρ. ὑδρευμα, κατὰ φέρουσαν ἕνα τῶν ἀντιγράφων), 774.
- Κυνοκέφαλος τιμᾶται παρ' Ἑρμοπολίταις, 812.
- Κυνὸς κεφαλαί, 441. — πόλις, 802. — σῆμα, 595, 656. — τὸ ἐν Αἰγύπτῳ, 799. Κυνῶν πόλις, 812. Κυνοπολίτης νομὸς, αὐτ.
- Κύνος, π. 60, 425, 426, 446, 615.
- Κυνουρία, 370, 376.
- Κυπαρισσῆις, πτ. 348, 349.

- Κυπαρισσία, π. 348, 349, 359, 361, 363.—Μεσσηνιακή, 349, 359. Κυπαριστιείς, 345, 348.
- Κυπαρισσών, 738.
- Κύπρα. Ζ. Ήρα.
- Κυπρία, 669. Κύπριοι, 341, 682, 684. Κύπριος χαλκός, 163, 684. Κύπρος, ν. 6, 40, 53, 124, 125, 255, 400, 488, 654, 681, 684, 685, 741, 791. Κύπρου κύκλος, 682.—βασιλείς, 669.
- Κύρα, π. 517.
- Κυρακτική, ν. 124, 315.
- Κύρβαντες. Ζ. Κορύβαντες.
- Κυρδιανή, 745.
- Κυρηναία, 347, 474, 475, 791, 798, 814, 837.—ή υπό Πτολεμαίω, 836. Κυρηναίας μεθόριον, 123.—πόρος, 57.—παράλια, 131, 838. τὸ πρὸ τῆς Κυρηναίας πέλαγος, 123. Κυρηναῖοι, 484, 791. Κυρηναίων ἄνδρες γνῶριμοι, 837.—θεωροί, 49, 56.—ἐπίσκοπον, 837. Κυρηναικὴ φιλοσοφία, 837. Κυρηναικὸς ὄπος, 525, 837. Κυρήνη, π. 56, 133, 347, 836. Κυρήνης κτίστης, 837. οἱ ὑπὲρ Κυρήνης τόποι, 157, 829.
- Κυρίνος, 569.
- Κύρινον στρατόπεδον, 539.
- Κύρις, π. 228.
- Κυρίται πόθεν ἐκλήθησαν οἱ ῥωμαῖοι, 228. Ζ. καὶ 230, 231.
- Κύρνος, ἢ Κόρσικα, ν. 123, 223, 224, 226, 252, 654.
- Κῦρος, 252, 517, 627, 686, 722, 724, 727, 736. Κύρου πόλεμος πρὸς Μασσαγέτας, 507, 512, 687.—στρατήγημα κατὰ Σακῶν, 512.—τάφος, 730.
- Κῦρος, πτ. 61, 498, 501, 509, 514, 528, 729. Κύρου πηγαί, 500.—ἐκβολαί, 491, 529.—πεδῖον, 626, 629. τὰ ἐπὶ Κύρῳ στενά, 500.
- Κυρῶνσις, 751, Χρ. 405, 409.
- Κυρσίλος ὁ Φαρσάλιος, 530.
- Κύρτιοι, 523, 727.
- Κυτίνιον, π. 427, 476.
- Κυσσοῦς (Cyssus), λιμὴν. Σ. 290.
- Κύτωρον, κατοικία, 542, 544, 545.
- Κύτωρος ὁ Φρέξου, 544.
- Κύφος, ὄρ. 442.—χωρίον, 441.
- Κυχρεία, Ζ. Σαλαμίς. Κυχρειδῆς ὄρις, 393. Κυχρεῦς, 393.
- Κύψελα, π. 329.
- Κύψελος 353, 452. Κυψέλου ἀνάθημα, 378.
- Κύψελος, πτ. 322.
- Κῶα. Ζ. Κῶς.
- Κωδιάλος, π. 545.
- Κῶδος, 61.
- Κωγαίανον, ὄρ. 298. Κωγαίανος, πτ. αὐτ.
- Κῶθων, ν. 832. Κῶθωνος εἶδος, 833.
- Κωκάλου βασιλείον, 273, 279.
- Κωμσηνή, 514, 528.

Κώμεν, π. 192, 204, 206, 213.
 Κωνειάζεσθαι. Ζ. Κεῖοι.
 Κωνιακοί, 156, 689, 690.
 Κωνκορδία [Concordia], π. 214.
 Κωνσταντία, π. 256.
 Κωνώπα. Ζ. Ἀρσινόη, π.
 Κῆροι. Ζ. Κῶς. Κῆροι, τὰ κοιλώ-
 ματα, 367.
 Κῶπαι, π. 406, 410, 411.
 Κωπαῖς λίμνη, 59, 406, 407,
 410—413, 415, 424.
 Κωράλιος, πτ. 411.
 Κώραλις, λίμνη, 568.
 Κωρυκαῖοι, 664. Κωρυκαῖος, 644.
 Τοῦ δ' ὁ Κωρυκαῖος ἠεροάζετο,
 παροιμ. αὐτ. Κωρυκίη θειράς,
 683. Κωρύκιον, ἄντρον, 417.
 —Κιλικίας, 417, 627, 670.
 Κώρυκος, ὄρ. 644, 671. —
 ἄκρα Κρήτης, 363, 838. —
 Κιλικίας, 670, 683. — αἰγυα-
 λὸς, 666.
 Κῶς, ν. 124, 374, 488, 489,
 574, 653, ἡ κληθεῖσα Μιρο-
 πῆς, 686, 701. — πόλις, 657.
 Κῶσι, 653, 654, 657, 658. —
 ἐνδοξοί, 657. Κῶς οἶνος, 637,
 657. Κῶας ἄκρα, 657.
 Κώτις, 825, 826, 827.
 Κωτιλίαι, λίμνη, 228.
 Κωτῖναι, 142.
 Κώφης, πτ. 697, 698.
 Κωφὸς λιμὴν, 330.

Λ.

Λάβανά (ἰσ. γρ. Λαβικανὰ) ὕδατα,
 238.

Λαβιῆνος, 574, 660.
 Λαβικανὴ ὁδὸς, 237. Ζ. καὶ Λα-
 βανὰ. Λαβικὸν, π. 230. — πα-
 λαῖον, 237.
 Λαβότας, πτ. 751.
 Λάβρανδα, π. 659.
 Λαβύρινθος Κρήτης, 477. — Δι-
 γύπτου, 811, 813. Λαβύριν-
 θοὶ οἱ περὶ Ναυπλίου, 369.
 Λαγαρία, φρούριον, 263. Λαγα-
 ριτανὸς οἶνος, αὐτ.
 Λαγίτας, 477, 478.
 Λαγιθεῖς γαιωρύχοι, οἱ καλούμε-
 νοὶ Λιθορίδες, 144. ἡ Λιθορί-
 δες, Χρ. 326.
 Λαγιθῶν βασιλείων ἀρχή, 795.
 Λάγνα, π. 660, 663.
 Λαγκόσαργοι, 290.
 Λαγοῦσσα, ν. 484.
 Λάδη, ν. 635.
 Λάδων, πτ. 60, 389.
 Λαίρτης, ὁ πατὴρ Ὀδυσσεύς, 59,
 452, 456, 461. — φρούριον,
 669.
 Λάδων, πτ. 836. Ζ. Ληθαῖος.
 Λαιςρυγόνες, 20, 22, 40.
 Λαισδαίμονοι, 65, 103, 257,
 278—280, 282, 325, 355,
 358, 359, 361, 362, 365,
 367, 373, 374, 376, 385,
 388, 396, 397, 399, 402,
 424, 429, 477, 481, 484,
 570, 654, 762. Ζ. καὶ Λά-
 κωνες. Λαισδαίμων, 264, 345
 — 347, 368, 383, 446,
 454, 461, 650, 814. Κη-
 τώεσσα καὶ καιτιάεσσα, 367.
 Λαισδαίμονος

- Λακεδαιμόνος οίκιστής, 389. Ζ.
καὶ Λακωνική.
- Λάκεια, π. 151.
- Λακητήρ, ἄκρα, 657.
- Λακίμιον, Ἡρας ἱερὸν, 261, 262,
281.
- Λάκμος, ὄρ. 271, 316.
- Λάκωνες, 157, 233, 250, 368,
479, 496, 682, 701. Λακώ-
νων πολιτεία, 365. Ζ. καὶ Λα-
κεδαιμόνιοι.
- Λακωνική, 92, 124, 264, 335,
343, 345, 353, 358, 359,
362—368, 372, 474, 479.
— ἡ κατὰ Κιναΐδιον καὶ Ταίνα-
ρον, 360. Λακωνικῆς μεθόρια,
362. Λακωνικὸς κόλπος, 335,
362. Λακωνικῶν τόπων φύσις,
366. Λακωνικὰ νόμιμα, 260.
— συσσίτια, 701. Ζ. καὶ Λακε-
δαίμων.
- Λαμία (ἡ μυθευομένη), 19. Λα-
μία, π. 433, 434, 450. Λα-
μιακὸς πόλεμος, 433 (Ζ. καὶ
Μαλιακὸς). Λαμιῖς, 60.
- Λάμος, πτ. 671, π. αὐτ.
- Λάμπεια, ὄρ. 341.
- Λαμπῆς, π. 475.
- Λαμπρεῖς, δῆμος, 398.
- Λαμπωνία, π. 610.
- Λαμψακηνή, 587, 589. Λαμψα-
κηνοὶ, 589. Λάμψακος, π. ἡ
πρότερον Πεγνουύσσα, 588—
591.
- Λανδοὶ, 292.
- Λαοδικεῖα, π. ἡ Κατακεκαυμένη,
663.— ἡ πρὸς Διδάνω, 755.
- ἡ ἐν Συρίᾳ, 749, 750.—
ἡ ἐν Μηδίᾳ, 524.— ἡ ἐν Φρυ-
γίᾳ, 576, 578, 579, 629,
630. Λαοδικεῖας ἔρις, 578.—
ποταμίων ὑδάτων ἀπολίθωσις,
630. Λαοδικεῖς, 579.
- Λᾶος, πτ. 253—255.— πόλις,
253.— κόλπος, αὐτ.
- Λαουινία, θυγάτηρ Λατίνου, 229.
- Λαουινιασσηνὴ, 534, 540, 560.
- Λαουίνιον, π. 230, 231, 232,
239, 264, 608.
- Λάπαθος, π. 682.
- Λαπέρσαι. Ζ. Διόσκουροι.
- Λάπη, π. 426.
- Λαπίθαι, 8, 329, 439—443.
- Λαπίθης, 443.
- Λάρανδα, π. 569.
- Λάριος λίμνη, 192, 204, 209,
213.
- Λάρισος, πτ. 387, 440.
- Λάρισσα, θυγάτηρ Πιάσου, 621.
— πόλις Θητταλίας, 389, 430,
431, 438, 441, 443, 503,
530.— Κρήτης, 440.— ἡ ἐν
μεθωρίοις Ἠλείας, αὐτ.— Ἐφε-
σία, 440, 620.— ἡ ἐν Συρίᾳ,
440, 752.— ἡ κρημασῆ, ἡ καὶ
Πελασγία, 435, 440.— Τρω-
άδος, 440, 604, 620.— Ἀτ-
τικῆς, 440.— Πόντου, αὐτ.
— ἡ ἐν τῇ Κυμαιᾷ, 589, 620,
622, ἡ καὶ Φρικωνίς καλου-
μένη, 440, 621.— ἄκρα, 370,
440.— χωρίον ἐν Ὀσση, αὐτ.
Λαρισσαία Τρωάδος, 605. Λα-
ρισσαῖαι πίτραι, 440. Λαρι-

- σαῖον πεδίον, αὐτ. Λαρισσαῖοι, 60, 440, 621. Λαρισσαίοις καὶ Καύσριανοῖς καὶ Φρικωνέυσι καὶ Θετταλοῖς συμβαῖνον ἴδιον, 621.
- Λάρολον, π. 227.
- Λαρτελαῖται, 159.
- Λάρυμνα Βοιωτίας, π. 405, 406.
— Δοκρίδος, 406.
- Λᾶς, π. 364.
- Λατίνη, 145, 219, 228, 231, 235—237, 240, 242, 608.
- Λατίνη ὁδός, 237, 238, 249.
- Λατίνοι, 231—233, 287.— οἱ πρὸς τῇ Ρώμῃ, 218, 229.
- Λατίνων πόλεις, 231, 237, 238, 240.
- Λατίνας. Ζ. Λαουινία.
- Λάτιον, 186, 191. Σ. 75, 76.
- Λατμικὸς κόλπος, 635. Λάτμος, ὄρ. 635, 636.— κολίχνη, 635.
- Λατομία περὶ Μασσαλίαν, 181.
— Λούναν, 222.— ἐν τῇ Λακωνικῇ, 367.— Ἄττικῇ, 395.
— Καππαδοκία, 538.— Μυλάσοις, 658.— τοῦ Συναδικοῦ λίθου, 577.— τοῦ Χίου, 645.
— περὶ Καρχηδόνα, 834.— περὶ Πραίνεσον, 238. Ζ. καὶ Λίθοι.
- Λατομῖαι νῆσοι, 770.
- Λατόπολις, 817. Λατοπολίται, 812.
- Λάτος, ἰχθύς τις τῶν ἐν τῷ Νεῖλῳ, 812, 817, 823.
- Λατύπη (περὶ τῆς ἐκ τῶν Πυραμίδων), 808.
- Λαυρεντὸν, π. 229, 232.
- Λεβάδεια, π. 413, 414, 423.
- Λεβίδιοι, 643. Λεβίδος, π. 643.
Λεβίδου κτίστης, αὐτ.
- Λεβὴν, ἔμπορειον, 478.
- Λεβῆς ἱερὸς Κίμβρων, 293.
- Λεβενθός, ν. 487.
- Λεβορίδες. Ζ. Λαγωδεῖς.
- Λεπτανοὶ, 159.
- Λειθηθριάδες ἢ Λειθηθρίδες νύμφαι. Ζ. Νύμφαι. Λειθηθρον, π. 410, 471.
- Λεῖγρη, πτ. 177, 189—191, 193, 195, 196, 198. Σ. 76.
- Λειμών, 650. Λειμώνη. Ζ. Ἡλώνη.
- Λεῖρις, πτ. 233, 237, 238.
- Λειχῆνες. Ζ. Ἄλφοι.
- Λεκανομάντις, 762.
- Λεκτὸν, ἀρωγήριον, 581, 583, 584, 586, 592, 604, 615, 616. ἢ ἀπὸ Λεκτοῦ ράχης, 605.— παραλία, 606.
- Λελέγες, 322, 401, 570, 572, 584, 586, 605, 610, 611, 619, 632, 634, 635, 640, 661, 678, 680. Λελέγων πόλεις, 606.— τάφοι, 611. Λελέγια ἐρύματα, 321.
- Λελέξ, 322.
- Λεμάνια, λίμνη, 186, 204, 208.
- Λεμόβεκες, 190.
- Λεονάτος, 433.
- Λεονόριος, 566, ἢ Λέων, Χρ. 416.
- Λεοντεύς ὁ Λαμψακηνός, 590.
- Λεοντίνοι, 272.
- Λεοντόπολις, 802. Λεοντοπολίται, 812. Λεοντοπελίτης νομὸς, 802.

- Λέοντος σκοπή, 774.—βωμοί, 254. Λευκανῶν χωρία, 253.
 αὐτ. — μεθόρια, 283.
- Λέοντων πόλις, 756.
- Λέπιδον. Ζ. Ρήγιον.
- Λεπρεᾶτις, 345. Λεπρεάται, 345,
 355. Λέπρεον, π. 342, 344,
 346, 348, 355.
- Λέπτεις, π. 835.
- Λερία, ν. 487.
- Λέρνη, πτ. 368.—λίμνη, 371.
 Λέρνη κακῶν, παροιμ. αὐτ.
- Λέρος, ν. 488, 489, 635.
- Λέσβιοι. Ζ. Λέσβος.
- Λεσβοκλῆς, 617.
- Λέσβος, ν. 45, 60, 124, 356,
 488, 554, 582—584, 590,
 612, 615—619, 622, 645,
 654. Λέσβου ἄνδρες ἑνδοξοί,
 617. Λέσβιος οἶνος, 637, 657.
 Λέσβιοι, 599, 616, 621.
- Λεύγη, μέτρον Γαλατικόν. Σ.
 361.
- Λευκά, π. 281.—δρ. 475.
- Λευκάδιοι, 322. Λευκαδίαις (τὸ
 γινόμενον) ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ
 Ἀπόλλωνος, 452. Λευκάς, ν.
 58, 105, 322, 450—453,
 459, 461. Λευκάτας, πέτρα,
 452, 456, 461.
- Λευκάδιος, Πηνελόπης ἀδελφός,
 452.
- Λεύκαι. Ζ. Ἄλφοι.
- Λεύκαι, π. 646.
- Λευκανία, 252, 253, 255. Λευ-
 κανίδες πόλεις, 253. Λευκανοί,
 211, 228, 251—255, 261,
 263, 280.—μεσόγαιοι, 250,
- Λευκάς, ν. Ζ. Λευκάδιοι.
 Λεύκασπις, λιμὴν, 799.
 Λευκάτας. Ζ. Λευκάδιοι.
 Λευκὴ νῆσος, 125, 306.—κώμη,
 780, 781.—ἀκτὴ, 399, 489.
 —ἡ ἐν Αἰγύπτῳ, 799.
 Λεύκη, πεδίον, 363.
 Λευκίμη, 324.
 Λεύκιος Ταρκύνιος Πρίσκο, 220.
 —Μόμμιος, 381.
 Λεύκιππος, 265.
 Λευκοδίας ἱερὸν, 498.
 Λεῦκοι, 193.
 Λευκοκόμας, 478.
 Λεύκολλα, λιμὴν, 682.
 Λευκόλλειος λίθος, 437. Σ. 204.
 Λεύκολλος, Ῥωμαίων στρατηγός,
 381, 576, ὁ πρὸς Μιθριδάτην
 πολεμήσας, 532, 535, 546,
 547, 557, 558, 567.
 Λευκόνοτος, ἄνεμος, 29, 837.
 Σ. 359.
 Λευκόπετρα, ἄκρα, 211, 259.
 Λευκοπολίται, 812.
 Λευκόσυροι, 542, 544, 546,
 552—554, 737.
 Λεύκοφρυς. Ζ. Τένεδος.
 Λεύκτρα, π. 360, 413, 414. ἡ
 ἐν Λεύκτροις μάχη, 384.
 Λεύκτρον Λακωνικόν, π. 360,
 361.—Ἀχαϊκόν, 387.
 Λεύκων, 301, 310, 311.
 Λευκωσία, ν. 123, 252, 258.
 Λευτερνία, παραλία, 281. Λευ-
 τέρνιοι. Ζ. Γίγαντες.

- Λέγασιον, 56, 380.
 Λεωκόριον, 396.
 Λέων. Ζ. Λεονόριος.
 Λέων. Λέοντες οἱ καλούμενοι μύρ-
 μηκες, 774.
 Λέων (ὁ ἐν Νεμαίᾳ). 377.
 Λεωνίδας, 10, 429, 467.
 Λεωνίδης ὁ ζωϊκός, 655.
 Λεωσθένης, 433.
 Λῆγαι. Ζ. Σκύθαι.
 Λήδα, 461.
 Ληθαῖος ὁ ἐν Γορτύνη, πτ. 478,
 647. — ὁ παρά τὴν Μαγνησίαν
 ρίαν, 554, 647. — ὁ περὶ Τρίκ-
 κην, 647. — ὁ ἐν τοῖς Ἐσπερί-
 ταις Λίβυσι, αὐτ. ὃς καὶ Λάθων
 καλεῖται, 836. Σ. 359.
 Λήθης ποταμός, 153.
 Λήλαντον, πεδίον, 58, 447, 448,
 465, ἢ Ληλάντιον. Χρ. 316.
 Λῆμος, ν. 28, 45, 46, 124,
 221, 330, 331, 347, 466,
 473, 619. αἱ περὶ Λῆμον
 νῆσοι, 550.
 Λῆναι, 468.
 Ληξόβιοι, 189, οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ
 Ληξοοῦιοι, 194.
 Ληπόντιοι, 204, 206.
 Λήρων, ν. 185. Λήρωνος ἠρώων,
 αὐτ.
 Λησαι, 318. Λησαι Κίλικες, 569,
 664, 665. — οἱ κατὰ τὰς Ἐρυ-
 θρὰς, 644. — οἱ περὶ τὰς Ἄλπεις,
 316. Ζ. καὶ 388, 524, 568,
 635, 672, 751, 759, 763.
 Λητοπολίτης νομός, 807.
 Λητώ, 374, 485, 639, 640.
 Λητούς ἱερὸν, 349, 485. —
 μαντεῖον, 802. Λητῶν τὸ ἐν
 Λυκίᾳ, 665. Λητῶν ἄσος,
 651, 652.
 Λιβανος, ὄρ. 742, 754, 755,
 756, 778, 782.
 Λιβανος, 774, 778. Λιβανωτο-
 φόρος, 774, 782. Λιβάνου
 πνέοντα δένδρα, 767. Λιβα-
 νέχροοι λιθοί, 703.
 Λίβης, 292.
 Λιβία. Λιβίας περίπατος, 236.
 Λιβοφοίνικες, 835.
 Λίβυες, 10, 170, 737, 760,
 822, 828, 838. — Ἐσπερίται,
 647. Λιβύη, 2, 6, 16, 32,
 33, 35, 40, 48, 49, 57,
 65, 66, 98, 102, 103, 105
 — 107, 109, 115, 119,
 121—124, 126, 130, 131,
 133, 137, 144, 150, 157,
 170, 225, 265, 275, 277,
 288, 299, 400, 458, 489,
 491, 554, 685, 756, 785,
 786, 791, 806, 809, 821,
 824, 832, 833. Λιβύης σχῆμα,
 825, Χρ. 459—460. — πο-
 ταμοί, 830. — ὄρη, 819. —
 παραλία, 122, 826, 827,
 837. — περίπλους, 98—101.
 Λιβυκὸν πέλαγος, 122, 123,
 267, 323, 335, 358, 359,
 474—476, 478, 488, 681.
 Λιβυρνή πόλις, 315. Λιβυρνίδες
 νῆσοι, 124, 315, 317. Λιβυρ-
 νοί, 270, 317.
 Λίγγονες, 186, 193, 208.

- Λίγξ, π. 825, 826, 827, 829.
 Λίγυες, 128, 178, 183, 203, 204, 216, 217, 223.—Ίγ-
 γαυνοι, 202.—οί τὰς Ἄλπεις
 εἰκοῦντες, 180.—οί πρὸς τὴν
 Ἰταλίαν συνάπτοντες, 184. Λι-
 γύων νησίδα, 129.—ἐμπορεῖον,
 201, 211. ἡ διὰ Λιγύων ὑπέρ-
 βασις τῶν Ἄλπεων, 209. Λιγυ-
 ρικὴ, 128, 165, 177, 203,
 207, 209, 212, 218, 219,
 222, 287.—ἄκρα, 92.—παρα-
 λία, 122, 187, 211. Λιγυ-
 ρικὰ ἔθνη, 204, 212, 216.
 Λιγυρικὸν πέλαγος, 106, 122,
 123, 128.
 Λίθια πολυτελής, 717, 770.
 Λίθοι ἐξ ἄμμου, 299.—οί ἐκ
 τῆς Αἴτνης μυλῖαι, 269.—Τι-
 βουρτίνοι, 238.—ἐτέρων τινῶν
 χωρῶν, 437, 487, 488, 540,
 588, 610, Λίθοι λιθανόχροι,
 703.—ἄνθρακες, 717.—ἱεροί,
 ὡσπερ Ἐρμαῖα συγκείμενοι,
 138, 818. Λιθῶδες πεδῖον,
 182. Ὑδάτων τινῶν ἀπολίθωσις,
 629, 630. Λογαῖοι λίθοι, 59.
 Ζ. καὶ Λατομίαι. Λίθος Γαγ-
 γίτις, 747.—Ξαινομένη, 446.
 —* πωρεία, 808. Λίθος ὁ περὶ
 τὰ Ἄνδριρα, 610. Λίθοι πολυ-
 τελεῖς, 127.—τοπάξια, 770.
 Λίθρος, ὄρ. 556.
 Λιθῶδες πεδῖον. Ζ. Λίθοι.
 Λικάτιοι, 206.
 Λικύμνα, ἀκράπολις, 373.
 Λικύμνιοι, 373, 653.
- Λίκυρνα, π. 459.
 Λίλαια, π. 16, 407, 424, 427.
 Λιλύβαιον, ἄκρα, 265 — 267,
 272, 275, 608, 834.
 Λιμαῖας, πτ. 153.
 Λιμενία, π. 683.
 Λίμναι, 362, 363, 635. ἡ ἐν
 Λίμναις τῶν παρθένων φθορὰ,
 257, 362. Λιμναῖον, ἱερὸν,
 364.
 Λίμνη Ἀγχόνη, 406.—ἡ περὶ τὰς
 Ἄλπεις, 203.—ἡ περὶ Ἀπά-
 μειαν, 578, 580.—Ἄρσηνῃ,
 589.—Ἀφνίτις, 59.—Ἀχερου-
 σία, 243, 324.—Βήνακος,
 209.—Βεζωνίς, 59, 332.—
 Βοιθῆς, 430.—Βουτικὴ, 802.
 —Γεννησαρίτις, 755.—Γυ-
 γαία, ἡ Κολόνη, 626, 627.—
 Ζοῦχης, 835.—Ἠγερία, 240.
 —Θωνίτις, 529.—ἡ πρὸς Κα-
 λυδῶνι, 460.—Καπρία, 667.
 —Κηφισίς, 407.—Κιμνία,
 226.—ἡ περὶ Κλούσιον, αὐτ.
 —Κολόνη. Ζ. Λίμνη Γυγαία.—
 Κοροκονδαμίτις, 494.—Κυα-
 νέα, 529.—Κυνία, 459.—
 Κωπαῖς, 59, 406, 410-413.
 —Κώραλις, 568.—Κωτιλίαι,
 228.—Δάριος, 204, 209,
 213.—Λεμάνα, 204.—Λυσι-
 μαχία, 460.—ἡ περὶ Μάζακα,
 538.—Μαιῶτις. Ζ. Μαιῶται.
 —Μαντιανὴ, 49, 529.—Μα-
 ρεῶτις, 793.—Μελίτη, 459.
 —ἡ Μοίριδος, 809.—Ναρβω-
 νίτις, 181.—Νεσσωνίς, 430.

— Οὐερβανός, 209. — ἡ κατὰ τοὺς Οὐίνδελικούς κ. τ. λ. 292, 313. — Οὐολσινίους, 226. — Οὐρία, 459. — Πτελεῶς, 595. — Σαβάτα, 226. — Σαπρά, ἡ κατὰ τὴν Ταυρικὴν Χερρόνησον, 308, ἡ ἐν Αἰολίῳ, 614. — Σελιουσία, 642. — Σερβωνίς, 50, 760, 763, 809. — Σπαῦτα, 523. — Στιφάνη, 560. — Στυμφαλίς, 371, 389. — Τάττα, 568. — Τρασυμένα, 226. — Τρεπία, 407. — Τριτωνίς, 836. — Τρωγίτις, 568. — Ὑθρα, 460. — Ὑλική, 407. — Φουκίνα, 240. — Ψεβῶα, 822. Λίμναι ἀλμυραὶ, 275, 523, 774.

Λίμνηθάλατται (αἱ καλούμεναι), ἡ Στομαλίμναι, 49. Ἡ περὶ τὸ ἕρον τοῦ Ἄμμωνος, αὐτ. — ἡ ἐν Ἰθρία, 159. — ἡ περὶ τὸν Κτενούντα, 312. — ἡ περὶ Ποπλώνιον, 225. — ἡ περὶ τὸν Ῥοδανόν, 184. — ἡ περὶ Σαλάκιαν, 284. — ἡ περὶ τὸ Σίγειον, 595, 597.

Λίμυρα, κ. 666.

Λίμυρος, πτ. 666.

Λίνδος, π. 605, 653, 654, 655.

Λίνδιοι, 655.

Λίνον, 588. Λινοῦσιτοι κοχλίας, 588.

Λινοურγεία ἐν Ἰθρία, 160. — παρὰ Καθούρκοις, 191. — ἐν Κολχίδι, 498. — ἐν Βορσίπκοις, 739.

Λίξος, π. 825, 829. — πτ. 99.

Λιπάρα, ν. 20, 258, 276, 277,

ἡ πρότερον Μελιγουνίς, 275. τὰ περὶ Λιπάραν πάλιν, αὐτ. Λιπαραίων νῆσοι, 54, 123, 248, 256, 274, 275, 276.

Λισσὴν, ἄκρα, 479.

Λισσός, π. 316.

Λίτερνον, π. 243.

Λίχας. Ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων, 773. οἱ Λίχα βωμοὶ, 774.

Λίχας, 426. Λιχάδες νῆσοι, 60, 426.

Λιψ, ἄνεμος, 29, 246, 259, 375, 554.

Λογαῖος λίθος. Ζ. Λίθοι.

Λόγιον, ἡ χρῆσιμος δοχεὶς Τυρίοις, 169. — Φωκαεῦσιν, 179. — Ἰταλίωταις, 253. — Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μολοτῷ, 256. — Μυσικίλῳ, 262, 269. — Βυζαντίοις, 320. — τινὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας (ἰσ. γρ. Ἀσίας), 380. — Εἰνοφῶντι, 387. — Βοιωτοῖς καὶ Πελασγοῖς, 402. — Αἰγιεῦσι, 449. — Αἰνεία, 608. — Κάλχαντι, 643. — Δαφίτα, 647. Πῶς δίδονται οἱ χησμοὶ ἐν Δελφοῖς, 419. — ἐν Ἄμμωνος, 814.

Λοκρία κρήνη. Λοκρῖνος κόλπος. Ζ. Λοκρῖς ἡ κατὰ τὴν Ἰταλίαν.

Λοκρῖς, 336, 364, 406, 416, 417, 425, 429, 430, 444, 460, 582. Λοκροὶ, 322, 336, 416, 427, 428, 432, 449, 450. — Ὀπούντιοι, 259, 416, 425. — Ὀζόλαι, 332, 416 —

- 419, 425, 427, 450. — Ἐπι-
κνημίδιοι, 334, 390, 416,
424—427, 430. — Ἐσπέριοι,
416, 425, 426, 434. — οἱ
πρὸς Εὐβοίαν, 425. — οἱ ἐκ
Κύνου, 615. Δοκρῶν ὄρη, 418.
— παραλία, 432. — τῶν Ἐπι-
κνημίδιων, 416. Δοκρίδες παρ-
θέντοι, 600, 601.
Δοκρὶς ἢ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, 260.
Δοκρίδος ἄκρα, 259. Δοκροί,
123, 259 — 261, οἱ καὶ Ἐπι-
ζεφύριοι, 255, 259, 427, 835.
Νικῶσι Κροτωνιάτας, 261. Δο-
κρία, κρήνη 259. Δοκρίνος κάλ-
πος 244, 245. Δοκρῶν νόμοι,
260.
Δοπαδοῦσσα, ν. 834.
Δούγδουγὸν, π. 177, 186, 190
— 193, 208. Δουγδουγκαία,
Χρ. 330.
Δούγεον, ἔλος, 314.
Δουδίας, πτ. 330.
Δουέριος, 191.
Δουίιοι, 290.
Δοῦκα, π. 217.
Δουκεμδουδία, *Lucem dubiam*,
αιτιατικὴ ἀπ' εὐθείας τῆς Δουφ-
δουδία, *Luc dubia*, ὁ σημαί-
νει, φῶς ἐνδοξάσιμον, τὸ στυγο-
μωτέρας Δυκέρως, ὁ Ψιέρως
καλούμενον, 140.
Δουκέρω, π. 264, 284.
Δουκερογία, π. 194.
Δουκερογία, 219.
Δουκία, π. 217, 222.
Δουκίαι, π. 282.
- Δουκίας, πτ. 291.
Δούσωνες, 162.
Δουχίας, ἄκρα, 791, 794.
Δουγαίως, 461, ὅπου κακῶς ἐτυ-
κώθη Δουγαίου, ἀντι τοῦ Δου-
γαίου.
Δούδαμεις, 61.
Δουγκησαί, 323, 326, 327.
Δουδαί παρθένοι, 533. — παιδι-
σσαι πορνευόμεναι, 627.
Δουδία, 58, 61, 219, 407, 408,
550, 567, 577, 631, 675.
Δουδίας παραλία, 383. — χρυ-
σεῖα, 680. Δούδια ἱερά, 469.
Δούδιαι πύλαι, 613. Δουδοί,
130, 220, 413, 534, 565,
570, 572, 574, 576, 579,
586, 589 590, 601, 612,
613, 620, 625, 626, 628,
629, 631, 645, 647, 648,
650, 659, 665, 678, 679,
680, 735. Δουδῶν ἀρχή,
264.
Δουδος, 219, 295, 304.
Δουκαθηττός, ὄρ. 399, 454.
Δούκαιον, ὄρ. 208, 348, 388.
Δούκασος, π. 479.
Δουκάων, 41. — ὁ Πριάμου, 585,
620.
Δουκάωνες. 130, 533, 534, 554,
568, 678, 680. Δουκαονία,
134, 539, 540, 566, 568,
569, 576, 663, 680. Δουκαο-
νίας ὄραι, 537.
Δουκίον, 396, 397, 400.
Δουκία ἢ πρὸς Καρία, 21, 25,
125, 129, 134, 373, 520,

- 562, 573, 574, 630, 631, 651, 664—667, 671, 675, 685. *Αυκίας παραλία*, 677. *Αυκία Τρωάδος*, 565. *Αύκιοι*, οἱ πρὸς *Καρία*, 6, 534, 572, 573, 627, 631, 632, 664, 665, 667, 678. *Αυκιακὸν σύστημα*, 664. *Αυκιάρχης*, 665. *Αύκιοι Τρωάδος*, οἱ κατὰ *Ζέλιαν*, 572, 585, 587, 596, 598, 662.
- Αυκομήδης*, βασιλεὺς *Σκύρου*, 436. — ἕτερος, ἱερεὺς *Κομάνων*, 558. — ἄλλος *Αυκομήδης* (ἴσ. *Νικομήδης*), βασιλεὺς, 560.
- Αυκόρμας*, πτ. Ζ. *Εὐννος*.
- Αύκος*. *Ξαννίται Ἴρπον* καλοῦσι τὸν *λύκον*, 250. *Περὶ λύκου μῦθος*, 215. *Αύκος τιμᾶται παρ' Αἰγυπτίους*, 812. *Αύκου πόλις*, 802, 813.
- Αύκος*, πτ. 79, 529, 547, 556, 578, 737, 755.
- Αύκος ὁ Πανδιωνος*, 392, 573, 667.
- Αυκοῦργος ὁ νομοθέτης*, 365, 366, 481, 482, 762. — ὁ *Ἡδωνός*, 471, 687. — ὁ *ρήτωρ*, 601.
- Αυκοῦργιον* (γρ. *Αύρκειον*), π. 376.
- Αυκοφόροι Ἴπποι*, 215.
- Αύκτος ἢ Δύκτος*, π. 476, 479. *Αύκτιοι*, 475, 479, 481.
- Αυκώρεια*, π. 418, 423.
- Αύρκειον*, ἔρ. 370, 424. Ζ. καὶ *Αυκοῦργιον*.
- Αυρησσίς*. Ζ. *Κιλικία*. *Αυρησσός*, π. 584, 585, 607, 612, 676. — ἡ ἐν *Παμφυλίᾳ*, 667.
- Αυσίας* (γρ. *Αυσιάς*), *ληγήριον*, 763. — *πόλισμα Φρυγίας*, 577. — *Συρίας*, 753.
- Αυσιμαχία*, π. 134, 332, 460. — *λίμνη*, 460.
- Αυσιμαχος ὁ Ἀγαθοκλέους*, 319, 563, 565, 593, 597, 603, 607, 640, 646. *ἀναιρεῖ τὸν υἱὸν Ἀγαθοκλῆα*, 623. *Αυσιμάχου ζωγρία καὶ ἄφρσις*, 302, 305.
- Αύσιππος*, *ἀνδριαντοποιός*, 278, 459, 590.
- Αύσις*, *κιναιδολόγος*, 648.
- Αυσιτανία*, 120, 147, 152, 153. *Αυσιτανοί*, 139, 152, 154, 163, 166, 167. οἱ ὑπὲρ τοὺς *Αυσιτανούς βάρβαροι*, 147.
- Αυσιωδοί*, 648.
- Αύττος*. Ζ. *Δύκτος*.
- Αυχινδός*, π. 323. αἱ περὶ *Αυχινδὸν λίμναι*, 327. *Αυχινδίων*, ἢ *Αυχινδίδιος*, Χρ. 374.
- Αυχνίτης λίθος ὁ καὶ Καρχηδόνιος* (*Γαλλί Grenat*), 830. Ζ. 357.
- Αύχνης ἀσθετος ἐν Ἀθηνᾶς Πολιάδος*, 396.
- Αώρυμα*, *παραλία καὶ ἕρος*, 652, 655, 656.
- Αωτὸν ἢ Αωτός*, *φυτὸν*, 834. Ζ. 358. *Αωτοφάγοι*, 25, 157, 829, 834.

- Μ.**
- Μάγαρα**, π. 676.
- Μαγάς**, γένος ὀργάνου μουσικοῦ, 471.
- Μαγνησία**, χώρα Θετταλίας, 432, 436. — πόλις πρὸς Μαιάνδρῳ, 551, 554, 636, 647, 648, 663. — ὑπὸ Σιπύλῳ, 571, 579, 621. **Μάγνητες Θετταλίας**, 28, 429, 441, 442, 636. — οἱ πρὸς **Μαιάνδρῳ**, 577, 647. **Μαγνήτων Θετταλῶν νῆσοι**, 436, 437. **Μαγνητικὴ παραλία**, 430, 437. — **θάλαττα**, 432. **Μαγνητῶν τῶν πρὸς Μαιάνδρῳ ἄνδρες ἐλλόγμοι**, 648. **Μαγνήτις**, 329, 437, 441, 443.
- Μάγνος**. Ζ. Πομπήιος.
- Μαγνόπολις**, 556.
- Μάγοι**, 23, 717, 727, 733, 736, 762.
- Μάγος ὁ περιπλέυσας Διέβην**, 98, 100.
- Μαγφοδοί**, 648.
- Μάδυς ὁ Σκυθικός**, 61.
- Μαζαῖοι**, 314.
- Μάζακα πόλις**, ἣ καλεῖται καὶ **Εὐσέβεια** ἢ πρὸς τῷ **Αργαίῳ**, 537, 539, 663, καὶ **Καισάρεια**, Χρ. 411. **Μαζακηνοί**, 538, 539.
- Μαζήνης**, 767.
- Μαιάνδριος**, 552.
- Μαιάνδρος**, πτ. 554, 577, 578, 647, 651, 663. **Μαιάνδρου πηγαί**, 577, 578. — **ἐκβολαί**, 577, 636. — **πεδίον**, 577, 648, 691. — **τὰ πέραν**, 629, 630.
- Μαιδοβιδυνοί**, 295.
- Μαῖδοι**, 316, 318.
- Μαινάκη**, π. 156.
- Μαίναλον**, ὄρ. 389.
- Μαίναλος**, π. 388.
- Μαίνδης**. Ζ. **Ἰσμάνδης**.
- Μαινοβα**, π. 143.
- Μαινόμενον μέλι**. Ζ. **Μέλι**.
- Μαίονες**, 550, 572, 576, 625. **Μαιονία**, 576. Ζ. καὶ **Μήονες** κ. τ. λ.
- Μαιώται**, 14, 129, 492-495. **Μαιώτις**, λίμνη. 52, 126, 129, 135, 293, 311, 312, 491, 494, 495, 529, 553. **Μαιώτιδος πάγοι**, 73, 74. — **ζόμα**, 73, 107, 108, 289, 307, 309, 310, 493, 494. **περίμετρος**, 125, 310 — **ἰχθύς**, ἡ **πηλαμύς**, 320. — **τὰ νότια**, 135. **τὰ περὶ Μαιώτιν ἔλη**, 307, 308. οἱ ὑπὲρ τῆς **Μαιώτιδος οἰκοῦντες**, 114, 515. — οἱ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς **Κασπίας**, 506. **Τίνες οἱ συγγέναι αὐτῆν τῇ Κασπίᾳ θάλασσῃ**, 509, 510.
- Μάκαι**, ἀκρωτήριον, 765, 766.
- Μακαρία**, χώρα, 361. — **κρήνη**, 377.
- Μακάρων νῆσοι**, 3, 150.
- Μακεδόνες**, 127, 171, 287, 325, 334, 374, 375, 384, 398, 410, 429, 434, 436,

- 442, 443, 460, 509, 511, 514, 518, 523, 534, 542, 565, 574, 660, 672, 689, 693, 698, 699, 717, 728, 731, 736—738, 747, 752, 754, 767.—εἶλον τὰς Θήβας, 365, 403.—τὴν Συρίαν, 524, 531, 744.—τὴν Αἴγυπτον, 837. πολεμοῦσι πρὸς Ἀθηναίους, 433. Μακεδόνων ἐπικράτεια, 427.—ἄρη, 317.—ἔθνη, 283, 312, 316, 323, 332, 417.—κατάλυσαι, 322, 327.—στρατεία ἐπὶ Ἰνδοῦς, 686. ἢ κατὰ Μακεδόνας θάλατταν, 400. Μακεδόνες οἱ περὶ Τρωῶν, 625. Μακεδονία, 28, 124, 129, 279, 304, 323, 332, 333, 381, 428, 434, 445, 447, 449, 471, 794.—ἡ ἄνω καὶ ἑλευθέρια, 326, 437.—ἡ κάτω, 439.—Τίνων ἐθνῶν ἤρξε, 326, 365. κατέχεται ὑπὸ Θρακῶν, 321.—ὑπὸ Ῥωμαίων, 322, 327, 330. Μακεδονίας ὄροι, 329, 331.—σχῆμα, 329. Μακεδονικοὶ κόλποι, 92, 124.
- Μάκιστος, πτ. 576.
- Μακρὴ, 767.
- Μακισία, 343, 349.
- Μακισιοί, 343, 344.
- Μάκισον, ἢ Μάκιστος, π. 257, 345, 346, 349, 447. Σ. 137.
- Μάκρας καὶ Μάκρα, πεδῖον, 755.
- Μάκρας, χωρίον, 222.
- Μάκρης. Ζ. Εὐβοία.
- Μακροὶ κάμποι, π. 216.
- Μακροκέφαλοι, 43, 520.
- Μακροπόγωνες, 492.
- Μακροσκελεῖς, 70.
- Μακρύνεια. Ζ. Μακυνία.
- Μάκρωνες, 548.
- Μακυνία, π. 451, 460, ἢ Μακρύνεια, Σ. 211.
- Μάλακα, π. 156, 158, 161, 163.
- Μαλαί, 10, 25, 92, 108, 335, 362, 363, 364, 368, 369, 389, 475. Μαλαῖς διέ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἰκάδε, παροιμ. 378. Μαλαία (ἡ), Χρ. 375. Μαλία, Χρ. 388.
- Μαλιώτης Πελασγός, 226. Σ. 87.
- Μαλαός, 582. Σ. 87.
- Μαλία, 616, 617.
- Μαλιακὸς κόλπος, 330, 334, 403, 418, 426, 429, 430, 432, 433, 435. Μαλιακὸς (ἢ γρ. Λαμιακὸς) πόλεμος, 446.
- Μαλιεῖς, 28, 333, 416, 429, 433, 442, 444.
- Μάλιοι, 748.
- Μαλλοί, 701.
- Μαλλός, π. 539, 675, 676. Μαλλῶτις, 676.
- Μαλόθα, π. 782.
- Μαλοῦς, 603.
- Μάματος, πτ. ὁ πρότερον Ἄμαθος, 344.
- Μαμαρτίον, π. 261. Μαμαρτίνοι, 268. Μαμαρτίνοσ οἶκος, αὐτ.
- Μάνθανος, 715, 718.

- Μανδούβιοι, 191.
 Μάνης, 304, 553.—πτ. Ζ. Βο-
 αργως.
 Μάνιος Ακύλλης, 646.
 Μαντίσιον, ἡ χρηστήριον ἄμμωνος,
 56, 813, 814.—Μενεσθέως,
 140.—Τύχης, 238.—περι
 τὸν Ἄαρων κόλπον, 244.—
 Κάλχαντος, 284.—Διὸς Ὀλυμ-
 πίου, 353.—τὸ κατὰ τὸ Πτώων
 ὄρος, 413.—Τροφονίου, 414.
 —τὸ ἐν Δελφοῖς, 417—422,
 814.—τὸ ἐν Ἀναρικήν, 508.
 —τὸ ἐν Βραγχιδαις, 518,
 634, 814.—τὸ περὶ Γρύμιον,
 622.—Σαράπιδος, 801.—
 Λητούς, 802.—Μάντις, Μά-
 γοι, Προφῆται, Ἱεροσκόποι,
 Οἰωνοσκόποι κ. ο. λ. ἐν Λυ-
 σσιτανοῖς, 154.—Βέλγαις, 197.—
 Κίμβροις, 294. Μάντις Πύραι-
 οί, 733.—Κελδαῖοι 739,
 762.—παρ' ἄλλοις ἄλλοι, 762.
 Μαντιανή (ἰσ. γρ. Ματιανή), λέ-
 μνης, 529. Ζ. Ματιανή.
 Μαντινεία, π. 337, 388, 608.
 ἡ περὶ Μαντινείαν ἥττα Λακε-
 δαιμονίων, 414.
 Μάντσα, π. 213.
 Μαντώ ἡ Τσιρεστών, 443, 642,
 675.
 Μάξιμος Αἰμιλιανός, 191.
 Μαραθήστων, π. 639.
 Μάρδος, π. Φωκίδος, 423.—
 Φιδόκται, 753.
 Μαραθῶν, Ἰσθμικὸν πεδῖον, 160.
 —Ἄττατις, 375, 377, 396,
 399, 446. Μαραθῶνιός ταυ-
 ρος, 399.
 Μαρανίται, 776.
 Μαργάλα ἢ Μαργάλαι, π. 349.
 Μαργαριτῶν λιθία, 717, 767.
 Μαργικνή, 72, 73, 515, 516.
 Μαργιανοί, 510.
 Μάρκος ἢ Μάρτος, πτ. 318,
 516.
 Μάρδοι οἱ ἐν τῇ Περσίδι, 523,
 524, 727.—οἱ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ,
 523.
 Μαρδόνιος, 412.
 Μαρσῶτις ἢ Μαρσία, λίμνη, 789,
 793, 795, 799, 803, 806.
 Μαρσιώτης οἶνος, 799.
 Μαρσιόβα, π. 768, 778.
 Μαρκανδουνοί, 295, 345, 541,
 542, 544, 563.
 Μαρκανδυνός, 542, 554, 678.
 Μαρτίου πόλεμος πρὸς Ἄμβρωνας,
 183.—θάνατος, 239.
 Μάρσιος, πτ. 304, 313.
 Μάρκελλος, ὁ Κορδύθης κτίσης,
 141.—ὁ τῆς Οὐκαονίας υἱός,
 675.
 Μαρκία, 515.
 Μάρκινα, π. 251.
 Μαρκίου ὕδατος πηγαί, 248.
 Μάρκος Μάρκελλος, 162.—Ἄν-
 τώνιος, 455.—Δέπιδος, 217.
 —Ἀγρίππας, 235.—Περσικός,
 618.—Ασύκελλος, 319.—Περ-
 πένας, 646.—Κάτων, 674,
 684, 685, 836.
 Μαρκομάνοι, 299.
 Μαρμαριδαί, 131, 798, 825, 838.

- Μαρμάριον, π. 446.
 Μάρμαρος Ὑμηττία καὶ Πεντελική,
 399. Ζ. Λατομιαί, Λίθοι καὶ
 Μέταλλα.
 Μαρμωλίτις, 562.
 Μαρροῦδου βασιλεῖον, 290.
 Μαρρῶνιδιον, π. 241.
 Μαρρῶνικὴ, 241. Μαρρῶνικῆνοι,
 241, 242.
 Μαρσοί, 219, 235, 237, 238,
 240, 241, 290. Μαρσικὸς πό-
 λεμος, 238, 241, 258.
 Μαρσυσθῆ, π. 782.
 Μαρσύας πτ. 554, 577, 616.
 Μαρσύου πηγὴ, 578. — ἐκβο-
 λαί, 577.
 Μαρσύας, αὐλητῆς, 470. Μαρ-
 σύου πρὸς Ἀπόλλωνα ἔρις, 578.
 Μαρσύας, χώρα, 753, 755,
 756.
 Μάρτιος κάμπος, 236, 249.
 Μάρτος. Ζ. Μάργος.
 Μαρώνεια, π. 332.
 Μάσης, π. 376.
 Μασιανή, 698.
 Μάσιον, ὄρ. 506, 522, 527,
 747.
 Μασσαβατικὴ, 744, 745.
 Μάσσαγα, π. 698.
 Μασσαλία, π. 74, 75, 99, 106,
 122, 128, 134, 144, 147,
 160, 178. Βαρβάρων καὶ Ῥω-
 μαίων παιδευτήριον, 181. Μασ-
 σαλίας κτίσται, 179, 252,
 647. — Ζέσις, 179, 828. —
 ἱερά, 179, 601. — νεώσοικοι,
 ἠπλοθήκη, κ. τ. λ. 160, 653.
 — μεταξὺ καὶ τοῦ Ῥοδαφοῦ πε-
 δῖον λιθῶδες, 182. ὁ διὰ Μασ-
 σαλίας παράλληλος, 63, 71,
 106, 115. ἢ κατὰ Μασσαλίαν
 θάλαττα, 177. Μασσαλιῶται,
 178, 183, 189, 190, 575,
 654. Μασσαλιωτῶν νῆσοι, 129,
 184, 185. — λιμὴν, 185. —
 ἐποικίαι καὶ πολίγνια, 159,
 180, 182, 184. — χώρα, 179,
 180, 203. — πολιτεία, 179.
 — εὐδαιμονία, 180. — λιτότης
 βίων καὶ σφροσύνη, 181. Μασ-
 σαλιώτιδος ὄροι, 191. Μασ-
 σαλιωτικὴ παραλία, 187, 208.
 Μασσαλιωτικὸς κόλπος, 181.
 Μασσαισύλιοι, 131, 833. Μασ-
 σαισυλίων ὄροι, 827. — χώρα,
 828, 835. — μεσόγαια, 836.
 Μασσαισυλίων καὶ Μασσυλιῶν
 ὄριον, 829.
 Μασσανίσσης, 829, 833. Μασ-
 σανίσσου βασιλεῖον, 832.
 Μασσυλιεῖς, 131. Ζ. 53. Μασσυ-
 λιῶν χώρα, 829, 831, 832.
 Μάζαυρα, π. 650.
 Μάταρις, ὄπλον, 196.
 Ματιανή, 73, 509, 523, 525.
 Ματιανοί, 514, 523, 531, ἢ
 Ματιηνοί, 49.
 Ματρῖνος, πτ. 241.
 Μαῦροι. Ζ. Μαυρουσία.
 Μαυρουσία, 99, 100, 133, 140,
 143, 150, 153, 157, 288,
 825, 826, 830, 831. — ἰσχύνη,
 2, 139. Μαυρουσίαις ἄκρα,
 829. Μαυρούσιοι, οἱ καὶ Μαῦ-

- ροι, 5, 130, 137, 825, 826
 — 828. Μαυρουσιών μεσόγαια,
 836. Μαυρουσιών και Μασσαι-
 συλίων ὄροι, 827.
- Μαύσωλος, 611, 656. Μασώλου
 τάφος, 656. Μασσωλεῖον τὸ ἐν
 ῥώμη, 236.
- Μαχαίρειος ὁ Δεελφός, 421.
- Μαχαίρους, λησῆριον, 763.
- Μεγάβαροι, 786, 819.
- Μεγαδάτης, 403.
- Μεγαλόβουζοι, 641. Σ. 289.
- Μεγαλοκέφαλοι, 299.
- Μεγαλόπολις, π. Ἀρκαδίας, 360,
 385, 388. — ἡ ἐν τῷ Πόντῳ,
 560. Μεγαλοπολίτις Ἀρκαδίας,
 335, 343, 386. — Πόντου,
 557, 559.
- Μίγαρα τὰ πρὸς τῇ Ἀττικῇ, π.
 333, 391—393, 395, 412,
 423, 653. — Συκελίας, 267,
 269, 270. — Συρίας, 752.
- Μεγαρεῖς Συκελίας, 267, 272.
 — οἱ πρὸς τῇ Ἀττικῇ, 333,
 385, 390, 392, 563. Μεγα-
 ρέων πολιτεία, 322. — ἀγορά,
 394. — χωρία, αὐτ. — ὄρη,
 405. — φιλόσοφοι, 393. Μεγα-
 ρικῆς και Ἀττικῆς ὄρια, 395.
- Μεγαρίς, 171, 336, 375,
 379, 380, 390—393, 400,
 405.
- Μεγασθένης, 68—70, 76, 77,
 686, 687, 689, 690, 693,
 702, 705, 706, 707, 709,
 711, 718. — ὁ Χαλκιδεύς,
 243.
- Μίγης, 338, 439, 456, 459.
 Μέγυλλος, 692.
- Μεγίστη, π. 666. — νῆσος, αὐτ.
 Μεδάμα, ἄκρα, 256, 257.
- Μεδεῶν φωκικῆς, π. 410, 423.
 — Βοιωτικῆς, αὐτ.
- Μεδιολάνιον, π. Γαλλίας, 190. —
 Ἰταλίας, 213.
- Μεδιοματρικοὶ, 193, 194.
- Μεδόακοι, 216.
- Μεδόακος, λιμὴν, 213.
- Μέδουσα, 379.
- Μέδουλλοι, 185, 203, 204.
- Μέδων, 432.
- Μέθανα, χωρίον, και χειρρόνησος,
 374.
- Μεδύδριον, π. 388.
- Μεδώνη, π. Μεσσηνιακῆ, 330,
 359, 360. — Μακεδονικῆ, 374.
 — Θετταλικῆ, 436. — Θρακία,
 αὐτ. — ἡ ἐν τῷ Ἐρμιονικῷ κόλ-
 πῳ, 59, 374, ἡ ἐν Τροιζῆνι,
 375.
- Μελάγυρος, 617.
- Μελαγκράϊνον (ἴσ. γρ. Μελαγκρά-
 νινον) ἄμμα, 168.
- Μέλαιναι, ἢ Μελανία, π. 670, 760.
- Μελαμβόριον, πνεῦμα βίαιον,
 182. Ζ. και Ἄνεμος.
- Μελάμπους, 346.
- Μελάμφυλλος. Ζ. Σάμος.
- Μέλανες, 737.
- Μελανίης. Ζ. Ἐρέτρια.
- Μελανθός, 359, 633. Μελάνθου
 παῖς, 393.
- Μελανία. Ζ. Μέλαιναι.
- Μελανίπη, 265.

- Μέλανος, ἀκρωτήριο, 576.
 Μελάντιοι σκόπελοι, 636.
 Μέλαις κόλπος, 28, 92, 124, 323, 332.—ποταμὸς Θράκης, 332.—Βοιωτίας, 407, 415. ὁ περὶ Τραχίνα, 428.—Παμφυλίας, 667.—Καππαδοκίας, 538.
 Μέλδοι, 194.
 Μελαγρίδες ὄρνεις, 215, 269.
 Μελέαγρος, φιλόσοφος, 759.
 Μελέαγρος, 466. Ἄνευτε τοὺς τῆς Ἀλφειᾶς ἀδελφοὺς, Χρ. 397.
 Μελεάγρου χάραξ, 751.
 Μέλις, πτ. 554, 646.
 Μέλι δένδρων ἀπορρέειν, 73, 509. — Ἄττικὸν Ὑμηττοῦ, 399, 489, τὸ ἀκάκυσον, 400.—Καλύμνιον, 489.—πιερὸν, 498.—Μαινόμενον, 549.—Ἰβλαῖον, 267.—ἐκ καλάμων, 694.—ἐξ ἄνθους τινὸς, 776.—ἐκ τοῦ φοίνικος, 742.
 Μελία, Τηνέρου μήτηρ, 413.
 Μελίβοια, π. 254, 436, 443.
 Μελιγουνίς, Ζ. Λιπάρα.
 Μελίωτον, δένδρον, 831.
 Μελίτη, δῆμος, 65, 66.—νήσος, 277, 834. Μελιταῖα κυνήδια, 277. Μελίτη, λίμνη, 459.—ἡ Σαμαθράκη, 472.
 Μελίταια, π. 434. Μελιταῖς, 431.
 Μελιτηνῆ, 521, 533—535, 537, Μελιτηνοὶ, 527.
 Μελλαρία, π. 140.
 Μέλις, πτ. 237.
 Μέλιος, πτ. 167.
 Μέλων, 291, 292.
 Μεμνόνεια ἔργα, 813. Μεμνόνειον, 816.—βασιλεῖον 813.—ἀκρόπολις, 728.
 Μέμνων ὁ Ρόδιος, 610.—ὁ Τεθωνοῦ, 728, 813. Μίμνονος κόμη, 587.—τάφος, 587.—μήτηρ, 728.
 Μέμφις, π. 473, 803—808, 812—814, 817.
 Μένανδρος, Βακτρῶν Βασιλεὺς, 516.—ὁ ποιητῆς, 296, 452, 486, 637, 638.
 Μενάτιοι, 194, 199, 200.
 Μενάπολις, 319.
 Μέναις, 319.
 Μένδη, π. 330.
 Μένδης, π. 802. Μενδήσιοι, 813. Μενδήσιον εἶδος, 801, 802. Μενδήσιος νομὸς, 802.
 Μενέδημος, 393, 448.
 Μενεκλῆς ὁ ῥήτωρ, 655, 661.
 Μενεκράτης ὁ Ἐλαίτης, 550, 551, 552, 572, 621.—ὁ Νυσαεὺς, 650.
 Μενέλαος, 3, 8, 11, 39—42, 45, 48, 353, 358, 359, 368, 372, 461, 470, 608, 800, Μενελάου πλάνη, 30, 37, 38, 40, 150, 224.—κυβερνήτης Κάνωβος, 801. Μενελάος, λιμὴν, 838.—πόλις, 803. Μενελαίτης νομὸς, 801.
 Μενεσθεὺς, 261, 394, 622. Μενεσθεὺς πλάνη, 150.—μαντεῖον, 140.—λιμὴν, αὐτ.

- Μενέσθιος**, 433.
Μένεππος ὁ σπουδογέλοιος, 759.
 — ὁ ῥήτωρ, 660.
Μενναῖος, 753.
Μενότιος, 425.
Μέντης, 456, 459.
Μέντωρ, 342.
Μένων, 529.
Μερμάδαλις, πτ. 503.
Μερμύδας, πτ. 504.
Μερόη, ἀδελφὴ Καμθύσου, 790.
Μερόη, ν. 32, 63, 68, 69, 71, 72, 76, 95, 114, 115, 135, 693, 771, 790, 819, 821, 822, 825.—πόλις, 786.
 ὁ διὰ Μερόης μεσημβρινός, 62, 132.—παράλληλος, 133. τὸ κατὰ Μερόην κλίμα, 77. οἱ κατὰ Μερόην τόποι, 786.
Μέρονες. Ζ. Μυσοί.
Μεροπίδαι. Ζ. Μίροψ.
Μεροπίς γῆ, 299.—Κῶς, 686.
Μίροψ, 33.—Περκώσιος, 586.
 Μεροπίδαι, αὐτ.
Μεσαβατικὴ, 524.
Μεσημβρία, π. 319.
Μεσημβρινός ὁ διὰ Ῥόδου καὶ Βυζαντίου, 70, 106.—διὰ Κιλίκιας καὶ Ἀμισοῦ, αὐτ.—διὰ Ἀλεξανδρείας, Μερόης καὶ Βορυσθένου, 62.—διὰ Βυζαντίου καὶ Βορυσθένου, 71.—διὰ Βορυσθένου καὶ τῆς Κελτικῆς παραλίας, αὐτ.—διὰ Θαψάκου, καὶ Βαβυλῶνος, 82, 88, 89.—διὰ τοῦ Κανωδικοῦ ζώματος καὶ Κνανίων, 91.—διὰ Χαλύβων, 678.—διὰ Βυζαντίου καὶ Μασσαλίας, 63.—Ῥώμης, 93.
Μεσσην, 84. Χρ. 405. **Μεσσηνοί**, 739.
Μεσσαίων ἑπαρχία, 367.
Μεσσάλας, 205.
Μεσσαπία, 277, 282, 405. **Μεσσαπιοί**, 280, 281. **Μεσσαπίον**, ὄρ. 405. **Μέσσαπος** ὁ τὴν Ἰαπυγίαν **Μεσσαπίαν μετονομάσας**, αὐτ.
Μέσση, π. 364.
Μεσσηίς, κρήνη, 431.
Μεσσηνὴ ἡ ἐν Πελοποννήσῳ, π. 157, 279, 352, 355, 358, 359, 361, 364, 366, 368, 393.—ἡ ἐν Σικελίᾳ, 253, 266, 267, Ζάγκλη πρότερον καλουμένη, 268. **Μεσσηνῆς Πελοποννησιακῆς οἰκιστῆς**, 389.—τῆς ἐν Σικελίᾳ, 268. **Μεσσηνία**, 123, 280, 335, 342, 344, 345, 348, 350, 353, 358, 359, 360, 363, 366, 367, 373. **Μεσσηνίας μεθόρια**, 362.
Μεσσηνιακὸς πόλεμος, 278, 362.—κόλπος, 335, 359, 362. **Μεσσηνιακὸν πεδῖον**, 361. **Μεσσηνιακῶν τόπων φύσις**, 366.
Μεσσηνιοὶ Πελοποννήσου, 257, 268, 279, 335, 340, 342, 348, 355, 361, 362. **Μεσσηνίων φυγάδες**, 257.—ἕβρις περὶ τὰς παρθένους, 362.—κατάλυσις, 355, 362.
Μεσοποταμία, 79, 80, 82, 88, 91, 130, 275, 521, 522,

- 527, 529, 532, 539, 712, 742, 745—750, 753, 765, 778.—*ἐκ τίνων συνέστηκε*, 41. *Μεσοποταμίας ἀρχή*, 747.—*ἔθνη*, 736.
- Μεσσία*, μέρος Σπάρτης, 364.
- Μισσόλα*, π. 360.
- Μισσωγίς*, 440, 629, 636, 648 — 650. *Μισσωγίτης οἶνος*, ὁ καὶ *Ἀρομεύς*, 637, 650.
- Μίταβον*, π. Ζ. *Μεταποντίνη*.
- Μίταβος*. *Μετάβου ἥρωον*, 265.
- Μεταγώνιον*, ἄκρα, 170, 827, 828, 829.
- Μέταλλα*, 235, 556, 680.—*ἀργύρου*, 142, 147, 148, 191, 326, 331, 399, 549, 551, 603, 700. Ζ. καὶ 680.—*Ἀσφάλτου*, 316, 743, 764, 830.—*Καττιτέρου*, 147, 175.—*Μαρμάρου*, 224, 399, 367, 437, 645.—*Μολύβδου*, 175.—*Σιδήρου*, 214, 223, 447.—*Σμαράγδου*, 718, 779, 815.—*Στυπτηρίας*, 275.—*Χαλκοῦ*, 142, 146, 147, 163, 256, 513, 551, 711, 726, 840.—*Χρυσοῦ*, 142, 146, 187, 188, 190, 205, 208, 214, 218, 331, 499, 513, 529, 591, 680, 700, 705, 777, 778. Ζ. καὶ *Λίθοι*.
- Μέταλλον*, ἐπίνοιον, 478, 479.
- Μεταναστάσεις ἐθνῶν ἄλλων εἰς ἄλλα*, 61, 621.
- Μεταποντίνη*, 255. *Μεταπόντιον*, π. 222, 254, 255, 264, 277, 278, τὸ πρότερον *Μίταβον*, 265. *Μετᾶπόντος*, ἥρωος, αὐτ. *Μίταυρος*, πτ. 227, 256. τὸ περὶ *Μίταυρον σπήλαιον*, 275.
- Μετέλλος ὁ Βαλαρικὸς*, 167, 168. *Μετέλλου καὶ Σερτωρίου πόλεμος*, 162.
- Μέτουλον*, π. 207, 314.
- Μήδεια*, 21, 45, 46, 215, 224, 315, 526, 531.
- Μηθία*, 45, 48, 60, 73, 80, 134, 491, 492, 498, 503, 509, 514, 520, 522—527, 530—532, 712, 723, 727, 729, 731, 744, 745, 747.—*Ἀτροπατία*, 506, 522, 523. *Μηθίας βασιλεῖς*, 515. *Μηδικὴ πύλη*, 525.—*βοτάνη*, αὐτ. *Μηδικὸς ὄπος*, αὐτ. *Μηδικὰ ὄρη*, 74, 508.—*ἔθνη*, 130. Ζ. καὶ *Μηδοί*.
- Μήδιος*, 530.
- Μηδοί*, 506, 509, 514, 522, 524, 528, 529—532, 724, 727, 735, 737, 739, 745, 801. *Μηδῶν ἔθνη*, 525, 526, 732.—*φόροι κατ' ἐνιαυτὸν διδόμενοι τοῖς Πέρσαις*, 525. Ζ. καὶ *Μηθία*.
- Μηδος*, υἱὸς *Μηδείας*, 526.—πτ. 729.
- Μηθύμανα*, 617. *Μηθύμαναῖοι*, 590, 610. *Μηθύμνα*, π. 616, 617, 618. *Μηθύμνης πεδίων*, 426.
- Μῆκος καὶ πλάτος ὅπως χρῆ λέγειν ἐπὶ τῶν διασημάτων*, 85, 108. *Μηκύδερνα*,

- Μηκύνερα, ἐπίνειον, 330.
 Μηκώνη, Ζ. Σικυών.
 Μήλιος λιμνή, 771.
 Μήλος, ν. 484, 485.
 Μήλου ἰδωδὴ ὑπὸ τῶν γαμούντων, 733.
 Μῆν Φαρνάκου, 557. ἱερὸν Μηνὸς Φαρνάκου, αὐτ.—Κάρου, 579.—Ἀρχαίου, 557, 577.
 Μῆνεγξ, ν. 25, 123, 157, 834.
 Μηνόδοτος, 625.
 Μηνόδωρος, 649.
 Μῆρονες, 550, 572, 586, 620, 625, 678, 679, 680. Μηρο-
 νία, 627, 628. Ζ. καὶ Μαίονες καὶ Μαιονία.
 Μηουανία, π. 227.
 Μηρός, ὄρ. 687.
 Μητήρ Θεῶν, 469, 473. Μητρὸς Θεῶν ὄργανισμοί, 466, 471, 473.—ἱερὸν, 567.—τῆς ἰσοδρόμης, 440.—τῆς Ἀσπορεινῆς, 619.—τῆς Τηρείης, 589.—τῆς Ἀνδειρηνῆς, 614. Μητρῶον τὸ ἐν Σμύρνῃ, 646.
 Μητρόδωρος ὁ Σκῆψιος, 504, 609, 775.—ὁ Λαμφακηνὸς, 589.
 Μητρόπολις, π. 437, 438, 576, 632, 663. Μητροπολίται, 437. Μητροπολίτης οἶνος, 637.
 Μητρῶον. Ζ. Μητήρ Θεῶν.
 Μίγχιος, πτ. 209.
 Μιδάειον, π. 576.
 Μίδας, 61, 304, 568, 571. Μίδου πλοῦτος, 680.
 Μίδεια, π. 373. Μιδέα, π. αὐτ.
- Μίδεια, π. 59, 413.
 Μίθρης, 732.
 Μίθροιακά (τά), 550.
 Μιθριδάτης ὁ Κτιζης, 562.—ὁ Εὐεργέτης, 477.—ὁ Εὐπάτωρ, 14, 73, 288, 306, 308, 310, 311, 414, 477, 492, 496, 499, 512, 532, 535, 544, 547, 578, 579, 594, 609, 625, 628, 641, 796. Πιὺ ἐγεννήθη, 545. Τίνων καὶ πόσων ἤρξε, 540, 541. Ἀφανίζει τὰς Νικομήδου δυνάμεις, 562. Διελύεται πρὸς Σύλλαν, 595. Καταλύεται ὑπὸ Πομπηίου, 555, 557, 558, 610. Κτίζει πόλιν, Εὐπατορίαν, 556. Μιθριδάτου κειμήλια, 557.—στρατηγοί, 312, 486. Μιθριδατικὸς πόλεμος, 398, 561, 575, 594, 614, 649. Μιθριδάτιον, φρούριον, 567. Οἱ τὰ Μιθριδατικά συγγράφαντες, 497.
 Μιθριδάτης ὁ Περγαμηνὸς, 498, 625.
 Μιθροκάκης, 766, 767.
 Μικίφας, 829, 832, 833.
 Μίκυδος, 253.
 Μιλησία, 321, 636. Μιλήσιοι, 542, 545, 546, 547, 587—591, 607, 632, 634—636, 647, 648, 651, 801. Μιλησίων πρίσβεις, 814.—τείχος, 801, 802.—ἐρίων ἀρεταί, 578.
 Μιλητόπολις, π. 575, 611, 681. Μιλητοπολίτης λιμνή, 575.

- Μόλιτος, π. 141, 554, 573, 577, 611, 632, 633, 636.
— ἡ παλαιά, 634. Μόλιτου ἄνδρες ἑνδοξοί, 635. Μόλιτος Κρήτης, 479, 573, 634.
- Μίλιον πόσεις ραδίους ἴσον, 322. μιλιασμός, 266. μιμιλιᾶσθαι, 285.
- Μιλτιάδης, 399.
- Μίλτος Ἰβηρικὴ, 144.—Σινωπικὴ, ἡ ἐν Καππαδοκίᾳ φουμένη, 144, 540.—Καρμάνιος, 726. Μιλτώδες ὕγρον ῥίζης τινὸς ἀπορρέον, 175. Μιλτώδες ὕδωρ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, 779. Μιλτώδες ἔρος, 769.
- Μιλύα, ἡ Μιλιάς, 570, 631, 666. Μιλύαι, 554, 573, 667, 678.
- Μίλων ὁ Κροτωνιάτης, 263.
- Μιμαλλόνες, 468.
- Μίμας, ὄρ. 613, 645.
- Μίμνερος, 46, 633, 634, 643.
- Μιμνυήτις, καὶ Μινυήτις, Ζ. Μινυέτις.
- Μιναία, 768. Μιναῖοι, 768, 776.
- Μίνθη. Ζ. Ἄδης.
- Μίνθη κηφαία, ἡ ἠθύοσμος, 344.
- Μίνιος, πτ. 153.
- Μιντούρνη, π. 233, ἡ Μιντούρναι, 237, 238.
- Μινύαι, 337, 347, 401, 414.
- Μινυέτις, πτ. 346, 347, 352.
- Μινυήτις. Ζ. Μινυέτις.
- Μινώα, φρούριον, 368.—ἄκρα, 391.—ἐπέγειον Μεγαρίων, 392.—Λυκτίων, 475.
- Μίνως, 150, 279, 373, 476, 477, 479, 482, 573, 661, 762. Μίνω θαλαττοκρατία, 48.—ζόλος, 282.
- Μινώταυρος, 477.
- Μισηνόν, ἀκρωτήριον, 60, 242, 243, 244, 245, 247.
- Μισηνός, 26, 245.
- Μιτυληναῖοι, 600, 618. Μιτυληναίων αἰγιαλός, 605.—κῶμαι, 607. Μιτυλήνη, π. 440, 617, 618.
- Μινασάλης, 412.
- Μινασύριον, 655.
- Μινεῦις, θεὸς Αἰγυπτίων, 803, 805.
- Μινῶα σκύδος, 542.
- Μοαγέτης, 631.
- Μοασάς, 764.
- Μοαφέρνης, 499, 557.
- Μόδρα, 543.
- Μοίριδος λίμνη, 50, 789, 809, 810, 812, 813.
- Μοισοί, οἱ πρότερον Μυσοὶ καλούμενοι, 295, 296, 303, 542. Ζ. καὶ Μυσοί.
- Μολοττοί, 321, 323, 324, 326, 328, 430, 594. Μολοττῶν πόλεις, 322.
- Μολοχάθ, πτ. 827, 829.
- Μόλυβδος. Ζ. Μέταλλα.
- Μολύχρεια, π. 427, 451, 460.
- Μολύχριον ῥίον. Ζ. Ἀντίρριον.
- Μόλων, 652, 655, 661.
- Μοναρίτης οἶνος, 535.

- Μονήτιον, π. 207, 314.
 Μονοίκος. Μονοίκου Ηρακλείους, *ισέρων*, 202. Μονοίκου λεμίν, 201, 202.
 Μονομαχίας ἔθος, 357, 449.
 Μονόμματοι, 43, 299, 711.
 Μονόξυλα. Ζ. Πλοῖα.
 Μονόφθαλμοι, 70.
 Μοργάντιον, π. 257, 270. Μόργητες, 257, 258, 270.
 Μορζέου βασιλείον, 562.
 Μοριμηνή, 534, 537, 540. Μοριμηνοὶ, 568.
 Μορινοὶ, 194, 199, 200.
 Μορμούλια. Ὡς μορμούλιας τινὰς πρὸς τοὺς νηπιόφρονας ἀπεδείξαντο οἱ πολιτικοὶ τὰ περὶ θεῶν μυθεύμενα, 19. Ζ. καὶ Μῦθοι.
 Μόρων, π. 152.
 Μόσυνοι καλοῦνται οἱ πύργοι, 549. ἔθεν οἱ Μοσύνοικοι, 528, 549.
 Μοσχική, 498; 499. Μοσχικά ἄρη, 61, 492, 497, 521, 548. Μόσχοι, 497.
 Μουγλωνες, 290.
 Μούνδα, π. 141, 153. ὁ περὶ τὴν Μούνδαν πόλεμος, 160.
 Μουνοχία, λόφος, 395.
 Μουρηῶς, 631, 670.
 Μούσμινες, κριῶν γένος, 225.
 Μουσικανοῦ χώρα, 694, 701.
 Μούσαι, 339, 350, 410, 471. Μουσῶν ἔργα, 41.—*ισέρων*, 410.—*πρόπολοι*, 468.
 Μουσαῖος, 471, 762.
 Μουσαῖον Ἀλεξανδρείας, 794.
 Μουσική, ἡ φιλοσοφία κατὰ Πλάτων, 468.
 Μουσικῆς τινες ἐπεμελήθησαν, 316, 330, 783.
 Μουτίνη, π. 205, 216. οἱ περὶ Μουτίνην τόποι, 218.
 Μόψιον, 441, 443.
 Μοψοπία, τὸ πάλαι ἡ Ἄττικὴ, 397, 443.
 Μόψοπος 397, 443.
 Μόψος ὁ Μαντούς, 443, 642, 668, 675, 676. Μόψου ἐξία, 676.
 Μυγαλῆ παρὰ τισὶ τιμᾶται, 813.
 Μύγδονες, 295, 575, 747.— οἱ περὶ Νίσιβιν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, 527, 736. Μυγδόνων ἄροι, 564. Μυγδονίη καὶ Μυγδονίας πεδίον, 550, 588, 747. Μυγδονίς, 576.
 Μύθους τινες καὶ τίνος χάριτι ἀπεδείξαντο, 18. Μῦθοι τινες ἀπομνημονεύμενοι, 243, 244, 260, 261, 264, 271, 346, 466, 504, 618.
 Μυκάλη, ἄρ. 6, 621, 629, 632, 636, 637, 639.
 Μυκαλησσὸς καὶ Μυκαληττὸς, π. 404, 405, 410.
 Μυκῆναι, π. 221, 368, 372, 377. Μυκηναῖα, 371, 372. Μυκηναῖοι, 372, 373.
 Μύκονος, ν. 485, 487. Πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον, παροιμ. 487. Μυκόνιοι, οἱ φαλακροί, 487.
 Μύλαι, 266, 272.

- Μύλασα**, π. 658, 659, 660. **Μυλασεῖς**, 659, 660. **Μυλασεῶν ἄνδρες ἀξιόλογοι**, 659. **Μυνδία**, 658. **Μύνδιαι**, 657. **Μύνδος**, π. 611, 658. **Μύνης**, 584, 585, 611, 612, 619. **Μυόννησος**, 435, 618, 643. **Μυοῦς**, π. 579, 632, 636. **Μυοῦντος κτίστης**, 633. **Μυοῦσιοι**, 648, 651. **Μυὸς ἕρμος**, λιμὴν, 118, 769, 781, 782. — **πάλις**, 815. **Μύρα**, π. 665, 666. **Μυριάνδρος**, π. 676. **Μύρινα**, π. 505, 550, 574, 622, 623. **Μύρκιος**, π. 331. **Μυρλεανοὶ**, 575. **Μυρλεάτις**, 551. **Μύρλεια**, π. 551, 563. **Μυρμήκιον**, π. 310, 494. **Μύρμηκες χρυσαυροί**, 70, 702, 705, 706, 718. **Μύρμηκες εἰς ἀνθρώπους μεταβληθέντες**, 375. **Μυρμηκολέοντες**. **Ζ. Λέων**. **Μυρμιδόνες**, 375, 433, 616. **Μυρρένοῦς**, π. 399. **Μυρσίλος**, συγγραφεὺς, 60, 610. — **τύραννος**, 617. **Μύρσιος**, π. ἢ πρότερον **Μυρτούντιον**, 341. **Μυρτούντιον**, **Ζ. Μύρσιος**. — **λιμνοθάλαττα**, 459. **Μυρτώον πέλαγος**, 124, 323, 335, 369, 375. **Μύρων ἀνδριαντοποιὸς**, 637. **Μυσὴ**, ἡ ὀξεία, 572 (ἴδ. **Στίγ. Ευζάντ.**), ἢ **Μυσὸς**, **Χρ. 416**. **Μυσία**, 10, 134, 541, 550, 551, 563, 564, 565, 574, 613, 625, 628, 681. — **ἡ περὶ τὸν Κάϊκον καὶ τὴν Περγαμηνὴν**, 571, 576, 624. — **Ὀλυμπιήν**, 571, 576. **Μυσίαι**, π. 613. **Μύσιος**, πτ. 616. — **Βόσσκορος**, 566. **Μύσκελος**, 262, 269, 387. **Σ. 361**. **Μυσοὶ**, 6, 129, 296, 298, 300, 305, 541, 542, 550, 553, 554, 572, 579, 586, 612, 615, 625, 628, 629, 659, 665, 678, 681. — **οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ**, **οἱ ἐν τῇ Θράκῃ**, **οἱ πέραν Ἰστροῦ**, 295, 303, 571. — **οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν**, 295, 303, 534. — **οἱ περὶ Ὀλυμπον**, 566, 575. **Μυσῶν χώρα**, 318. — **ἔροι**, 564, 565. **Ζ. καὶ Μοισοί**. **Μυσοὶ**, **δρᾶμα Σοφοκλέους**, 356. **Μυχὸς**, λιμὴν, 409, 423. **Μώμεφισ**, π. 803. **Μώμεφίται**, 803. **Μώμεφίτης νομὸς**, αὐτ. **Μωρηνή**, 574. **Μωσῆς**, **Ἰουδαίων νομοθέτης**, 760, 762. **Μῶχος ὁ Σιδόνιος**, 757. **Σ. 332**.

N.

Ν **ζοιχείον ἐν τίστι πλεονάζει**, 618. **τῷ Γ κειμένῳ ἀνάπαλις παραπλήσιος ἢ Νείλος**, 786.

- Ναβαταία**, 777. **Ναβαταίοι**, 760, 767, 776, 779, 780, 783, 803.
Ναβιανοί, 509.
Νάβλα, γένος ὀργάνου, 471.
Ναβοκοδρόσορος, 687.
Ναβουριανός, 739.
Νάβρισσα, π. 140, 143. Σ. 56.
Νάγδος, π. 670, 682.
Ναίδες, 468.
Νακός, π. 576.
Ναμνητάς, 190. **Ναμνητῶν** (κα-
 κώς, Σαμνητῶν, Χρ. 333) γυ-
 ναῖκες, 198.
Νανῶ Μιμνέρμου ποίημα, 633, 634.
Ναντουᾶται, 204.
Νάξιοι, 268, 272, 273. **Νάξος**,
 ν. 267, 269, 485, 487.
Νάπατα, π. 820.
Νάπη, π. 426.
Ναπιτήτος κόλπος, 255.
Νάρ, πτ. 227, 235.
Ναρβών, π. 105, 106, 122, 128, 178, 181, 182, 187, 189—192. ἢ κατὰ Ναρβῶνα
θάλαττα, 177, 188. **Ναρβω-
 νίτις ἐπικρατεία**, ἢ ἐπαρχία,
 177, 178, 189, 191, 203,
 208.—**λίμνη**, 181.—**παρα-
 λία**, 190. **Ναρβωνίτιδες μέρη**,
 184.
Νάρδος, 695, 783.
Ναρθηκίς, ν. 637.
Ναρχίσσου μνήμα, 404.
Νάρνα, π. 227.
Νάρυκος, π. 425.
Νάρων, πτ. 315, 317.
Νασαμώνες, 131, 836, 838.
Νασικᾶς, 315.
Νατίσων, πτ. 214.
Ναῦκλος, 633.
Ναύκρατις, π. 801, 803, 808.
Ναυκρατίται, 808.
Ναύλοχος, π. 319.
Ναύπακτος, π. 426, 427, 450.
Ναυπλία, π. 368, 369. τὰ περὶ
Ναυπλίαν σπύλαια, 373. **Ναυ-
 κλιεῖς**, 374.
Ναύπλιος, 368.
Ναύπορτον, 207, 314.
Ναύσαθμον ἰλιῶν, 598.—**Κυρη-
 ναίων**, 838.
Νάφθα (ὸ), 738, 743, **Νάφθα**
 (ἡ), καὶ **Νάφθα** (τὸ), Χρ.
 445.
Νέα κώμη, 603. (ἢ αὐτὴ ἴσως τῆ
Ἐνία. Σ. **Ἐνία**)—**πόλις**, 169.
Νεαίδος, πτ. 262.
Νεανδρία, π. 603, 604. **Νεαν-
 δρεῖς**, 606. **Νεανδρίς**, 472.
Νεάνθης, 45.
Νεάπολις, φρούριον, 312, 330,
Νεάπολις, π. **Σαμίων**, 639.
 —**Καρχηδόνας**, 834, 835.—
 ἢ **Ποντικὴ**, 560.—**Ἰταλίας**,
 23, 134, 245, 246, 248,
 253. **Νεαπολίται Ἰταλίας**, 26,
 248. **Νεαπόλεως θερμὰ ὕδατα**,
 246.—**ἀγῶν**, κῦτ. **Νεαπολί-
 τες**, αὐτ.
Νεάρχος, 70, 77, 524, 686,
 689, 691—693 696, 701,
 705, 706, 716, 720, 721,
 ζ ζ 3

- 725—727, 729, 732, 766. Νεβρώδη ὄρη, 274.
 Νέγρωνα, π. 781, 782.
 Νέδα, πτ. 344, 348, 349, 351, 360.
 Νέδων, πτ. 353, 360:—τόπος, 360.
 Νεῖλος, 24, 29, 30, 32, 35, 38, 52, 64, 65, 90, 97, 107, 108, 114, 118, 130, 271, 275, 299, 492, 518, 536, 685, 686, 691, 692, 695, 702, 707, 740, 757, 758, 760, 767, 770, 771, 780, 781, 785, 786—790, 793, 803, 807, 812, 822—825. ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα, 806. Νεῖλου πηγαί, 696, 819, 826.—προχοαί, 126.—ἀναβάσεις, 36, 37, 817.—νῆσοι, 819.—τόματα, 85, 788.—ἐκβολαί, αὐτ. οἱ ἐν τῷ Νεῖλῳ ἰχθύες, 823. Νεῖλομέτριον, 788, 817. Νεῖλος, ποταμία, 774.
 Νεκροί. Τὰ περὶ νεκρῶν καὶ τάφῳ ἔθιμα ἄλλα παρ' ἄλλοις, 155, 486, 503, 520, 709, 714, 746, 773, 822.
 Νεκροκαρῖνδια (τίνα τὰ καλούμενα), 381.
 Νεκρῶπολις, 795, 799.
 Νεκύα Ὀμηρικῆ, 244. Τὸ περὶ τὸν Ἄορνον Νεκυιομαντεῖον, αὐτ. Νεκυιομάντις, 762.
 Νέμανσος, π. 178, 179, 186, 187, 203.
 Νεμέα, 377. τὰ Νέμεα, ἀγῶν, 377.
 Νεμέα, πτ. 382.
 Νεμεαῖος λέων, 377.
 Νεμέστωρ ξόανον, 396.—ἱερὸν, 399, 588.
 Νεμιδία. Ζ. Ἄρτεμις Νεμαία.
 Νέμος, ἱερὸν, 239.
 Νεμοσσός, π. 191.
 Νεοκλῆς, 638.
 Νεοκωμῖται, 213. Ζ. Νεοκωμῶν.
 Νεόν τεῖχος, 621.
 Νεοπτόλεμος ὁ Ἀχιλλέως, 436, 584. Νεοπτόλεμου τάφος, 421.
 Νεοπτόλεμος ὁ Μιθριδάτου στρατηγός, 307. Νεοπτόλεμον πύργος, 306. Νεοπτόλεμος ὁ γλωσσογράφος, 589.
 Νέπιτα, π. 226.
 Νέριον, ἄκρα, 137, 153.
 Νερούϊοι, 194.
 Νέσσος, 451. Νέσσου μνήμα, 427.
 Νέσσω, 444. Νεσσωνίς λίμνη, 430, 440, 441, 444.
 Νέσος, πτ. 323. Νέστου τόμα, 331.
 Νέσωρ, 8, 38, 222, 264, 336—339, 342, 344—346, 348, 350—354, 368, 431, 447, 487, 633. Γερήνιος, 340, 360. Μεσσήνιος, 339, 633, Νέσωρος ἀπάγονοι, 355.
 Νέσωρ ὁ Σταϊκός, 674.—ὁ Ἀλαθημαϊκός, 675.
 Νέφρις, π. 834.

- Νεών, π. 439.
 Νήϊον, 454.
 Νηλεύς, 351, 352, 449, 633, 635. Νηλέως βωμός, 633. Νηλεΐδαι, 359. Νηληϊδῶν ἐναγισμός, 264.
 Νηλεύς ὁ τοῦ Κορίσκου, 608, 609.
 Νηλία, π. 436.
 Νήρικος, π. 452.
 Νήρετον, ὄρ. 453, 454.
 Νηροασσός, φρούριον, 537.
 Νησαία, 509, 511. Νησαῖοι ἔπποι, 525, 530.
 Νησίφυρα, ἄκρα, 799.
 Νίβαρος, ὄρ. 527, 531.
 Νίγηρες, 131, 826, 828.
 Νίκαια, π. Μασσαλιωτῶν, 134, 180, 184. — Βιθυνίας (ἢ καὶ Ἀντιγονία), 564, 565, 587. — Λοκρίδος, 426, 428. — ἢ ἐν Ἰνδοῖς, 699.
 Νίκαια ἢ Ἀντιπάτρου θυγάτηρ, καὶ Λυσιμάχου γυνή, 565.
 Νικάνδρος ὁ τὰ Σηριακὰ γράψας, 823.
 Νικητόριον, ὄρ. 737.
 Νικάτωρ, 524.
 Νικηφόριον ἄλσος, 624. — χωρίον, 747.
 Νικίας, 658.
 Νικίου κόμη, 799.
 Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός, 719.
 Νικομήδεια, π. 459, 543, 563, 587. Νικομήδης ὁ Βιθυνός, 562, 646. — ὁ Ἀττάλου, 624.
 Νικόπολις, π. ἢ ἐν Ἠπείρῳ, 324, 325, 450. — ἢ ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, 555. — ἢ πρὸς τῷ Ἰστικῷ κόλπῳ, 676. — ἢ πρὸς Ἀλεξανδρείᾳ, 795, 800.
 Νικοςράτη, ἡ μήτηρ Εὐάνδρου, 230.
 Νικωνία, π. 306.
 Νινία, π. 315.
 Νίνος, βασιλεὺς, 84, 737. — πόλις, 84, 532, 735—737.
 Νιδόη, 360, 571. — Δισχυλοῦ δράμα, 580.
 Νισα, π. 405.
 Νισαία, ἐπινειον, 334, 373, 391—393.
 Νισίβις, π. 522, 527, 736, 747.
 Νίσος, 373, 392.
 Νευυρίων νησιδία, 489. Νίσυρος, ν. καὶ π. 488, 489, 656, 657.
 Νητιόβριγες, 190.
 Νηφάτης, ὄρ. 522, 523, 527, 529.
 Νόαρος, πτ. 207, 314, 318.
 Νόβουμκόμουμ [Novumcomum, ὃ ἐστὶ Νέα κόμη], 213.
 Νοίγα, π. 167.
 Νομάδες, 4, 33, 131, 288, 291, 300, 301, 303, 311, 494, 506—509, 511, 515, 517, 553, 591, 748, 770, 772, 773, 777, 781, 819, 821, 833, 837. — Σκύθαι, 302, 492. — Ἀσιανοὶ, 493. — Εὐρωπαῖοι, αὐτ. — οἱ πρὸς ἄρκτον, οἱ βορειότατοι, οἱ

- ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη, 500, 518, 550.—οἱ ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, 753.—Ἄραβες, 835. Νομάδων σκηναί, 307.
- Νομαντία, π. 162.
- Νομαντινοὶ, 162, 287.
- Νόμιμα. Ζ. Νόμοι.
- Νομίσματι τίνες οἱ μὴ χρώμενοι, 315, 502, 735.
- Νόμοι πολιτεῶν ἄλλοι παρ' ἄλλοις, 11.—Ἀρμενίων, 532.—Θουρίων, 260.—Ἰνδῶν, 716.—Καρμαντιῶν, 727.—Κεῖων, 486.—Κρητῶν, 480-484. Δοκρῶν, 259, 260.—Μαζακηνῶν, 539.—Μασσαλιωτῶν, 179-181.—Πάρθων, 515.—Ροδίων, 652.—Ρωμαίων (οἱ ὑφ' Ἐρμοδώρου), 642.—Σαυμιτῶν, 250.—Ταπύρων, 515, 520.
- Νομοὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον, 801, 803, 809, 811.
- Νόμος Πυθικός· οὐ μέρη, ἄγκρουσις, ἄμπειρα, Κατακελευσμός, Ἰαμβοὶ (οἱ καὶ Δάκτυλοι), Σύριγγες, 421.
- Νομφός, 539.
- Νότιον, αἰγυλός, 645.
- Νότος, 29, 62, 72. Ζ. καὶ Δύσις, καὶ Βόρειον. Νέτου κέρας, 774.
- Νοῦβαι, 786, 819. Χρ. 321.
- Νουκερία, π. 227, 247, 249, 251.
- Νουμαντία, π. 153.
- Νουμᾶς Πομπήλιος, 228, 230.
- Νουμήτωρ, 229. Νομίτωρ, Χρ. 340.
- Νούσιποι, 292.
- Νυκτερίδες μέγισται, ταριχευόμεναι εἰς βρώσιν, 739.
- Νυκτεῦς, 404.
- Νυκτικὸραξ Αἰγύπτιος, 823.
- Νύμφαι, 468, 587.—Ἰωνιάδες, 356.—Καβειρίδες, 472, 473.—Λειδηθριάδες, 410, 471.
- Νυμφαῖα (ἄντρα ἢ σπήλαια), 59, 343, 356, 410, 471-473. Νυμφαῖον Ἰθάκης, 59.—τὸ περὶ τὸν ποταμὸν Ὀρόντην, 751.
- Νυμφαῖον, π. 309.—πίτρα, 316.—ἄκρα, 330.
- Νύσα, π. 648—650, 663. Νυσιεῖς, 649.—ἄνδρες ἐνδοξοὶ, 650. Νυσαῖς, 579, 629, 649.
- Νύσα, π. Ἰνδίας, ἢ ὄρ. 687. Νυσαῖοι, αὐτ.
- Νῶλα, π. 247, 249.
- Νωμεντανή, 228, 238. Νωμέντον, π. 228.
- Νῶρα. Ζ. Νηραασός.
- Νωρηία, π. 214.
- Νωρικεῖ, 206, 208, 292.

Ξ.

- Ξάνθιοι Λυκίας, 666.—Θράκης, 590.—οἱ ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος, 511, 515. Ξάνθος, π. 134, 665, 666.—ποταμὸς Τρωάδος, 590.
- Ξάνθος ὁ Λυθός, 29, 50, 572,

- 579, 628, 680, 681. — Βασιλεύς Βοιωτῶν, 393.
- Ξυναρχός ὁ περιπατητικός, 670.
- Ξηλασία κοινὸν ἔθος βαρβάρους, 802.
- Ξηνοκλῆς ὁ γαζοφύλαξ, 69. — ῥήτωρ Ἀδραμυττηνός, 614, 660.
- Ξηνοκράτης, 550, 566, 610.
- Ξηνοφάνης ὁ φυσικός, 643.
- Ξηνοφῶν, 387, 403.
- Ξερξηνή, 528.
- Ξέρξης, 61, 395, 518, 587, — 591, 634, 636, 738, 814. Ξέρξου κρατεία, 10. — διώρυξ, 331. — καταναυμαχεῖται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, 394. ζῆλος αὐτοῦ διαλύεται, 443.
- Ξιμνὴ, 561.
- Ξιφίαι. Ζ. Γαλιῶται.
- Ξιφονίας (τὸ τῆς) ἀκρωτήριον, 267.
- Ξόις, ν. καὶ π. 802.
- Ξοῦθος, 383.
- Ξυλοβάλαμον. Ζ. Βάλσαμον.
- Ξυπετειῶν, δῆμος, 604.
- Ο.
- Ὀάρακτα, ν. 767.
- Ὀβιδιακῆνοι, 495.
- Ὀβόδας, 781, 782.
- Ὀβούλων, π. 141, 160.
- Ὀβρις, πτ. 182.
- Ὀγχησμος, λιμὴν, 324.
- Ὀγχησός, π. 410, 412.
- Ὀδησαός, π. 319.
- Ὀδῖος, 550, 551.
- Ὀδομαντις, 528.
- Ὀδός. Ὀδοὶ Σεμιράμιδος ἐν Ἀσίᾳ, 737. Ὀδῶν εἰσόδους προῦνόνησαν μάλιχα Ῥωμαῖοι, 235, οἶον, ἄς Ἀγρίππας ἔτρεμεν ἐν τῇ Κελτικῇ, 208. Ὀδοὶ αἱ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, 235. οἶον Ὀδὸς Αἰμιλία, 217. — Ἄππια, 233, 234, 237, 239, 249, 283. — Ἐγκατία, 322, 323, 327, 329. — Λαβικανή, 237. — Λατινή, 237, 238, 249. — Νωμεντανή, 228. — Οὐαλερία, 237, 266. — Πρανεστίνη, 237, 238. — Σαλαρία, 228. — Φλαμινία, 217, 227.
- Ὀδρύσης, πτ. 550, 551.
- Ὀδύσσεια, Ὀμήρου ποίημα, 149, 256, 328, 345, 461, 480. — πόλις, 149, 157. Ὀδυσσεύς, 17, 18, 20—27, 38—40, 43, 45, 48, 157, 221, 224, 232, 244, 247, 338, 439, 452, 456, 457, 479, 480, 599, 613, 674. Ὀδυσσεύς κρατεία, 149. — ἑταῖροι, 26, 245, 253, 255. — πλάνη, 11, 299. — βωμὸς, 834.
- Ὀθρυάδας, 376.
- Ὀθρυς, ὄρ. 356, 432, 433, 435.
- Οἰάνθεια, π. 427.
- Οἰασῶν, π. 161.
- Οἰδάνης, πτ. 719.
- Οἰδίπους, 380.
- Οἰκουμένη, νῆσος, 5, 65. Οἰκου-

- μένης σχῆμα, 118.—διαίσεις, 34, 66, 554. Ζ. και Δύσε.
 Οινειάδαι, π. 434, 458. Οινειαδῶν λίμνη, 459.
 Οινεύς, 458, 459, 462, 465, 466.
 Οινεῶν, λιμὴν. Σ. 30.
 Οινόανδα, π. 631.
 Οινόη, π. Ἀττικῆς, 375, 383.—Πελοποννήσου, 338, 380, 409.—Ἰκαρίας, 639.
 Οινόμαος, 356.
 Οينوπάρας, πτ. 751.
 Οίνος. Τόποι εὐνοιοι και εὐάμπελοι, 73, 202, 516, 628, 637, 712, 750, 751, 752.
 Οίνου σπανίζοντες, 724, 799.—ἀπεχόμενοι, 706, 713. Οίνος Ἄδωνος, 234.—Ἀμβλαδεύς, 570. Ἀρομεύς, 637.—Ἐφέσιος, 637.—Θουρήνος, 264.—Κατίκουβος, 234.—Καληνός, 243.—Καρύσιος, 446.—Κατακεκαυμένης, 628, 637.—Κνίδιος, 637.—Κῶος, 637, 657.—Λαγαρικανός, 263.—Λέσβιος, 637, 657, 808.—Λιθυκός, 799.—Μαμερτινός, 268.—Μαρσώτης, 799.—Μελιτώτιος, 831.—Μεσσαγίτης, 637, 650.—Μητροπολίτης, 637.—Μοναρίτης, 535.—ἐξ ὀρύξης, 709.—Πιττίτης, Χρ. 335.—Ραιτικός, 206.—Σάμιος, 637.—Σητίος, 234.—Σίγιος, 237.—Σμυρναῖος, 637.—Στατανός, 234, 243.—Τυρρηντινός, 243.—Τρώλου ὄρους, 637.—Φαλερινός, 234, 243.—ἐκ Φοινίκων, 742, 783.—Φουδανός, 234.—Καλυβώνιος, 735.—Χίος, 637, 645, 657. Ζ. και Ἀμπέλων εὐφορία, και Τρυγένεια.
 Οινόωνη, γυνὴ Ἀλεξάνδρου, 596.—ἡ Αἴγινα, ν. 375.
 Οινωτρία, 209, 254, 265. Οινωτρίδες, ν. 252, 258. Οινωτριχοὶ βασιλεῖς, 256. Οινωτροὶ, 253—255, 257, 265.
 Οἰσ... Ἐλικεύς, 263.
 Οἰταία, 430, 432, 434, 450. Οἰταῖοι, 416, 449, 450, 613. Οἰταῖος ἐλλέθωρος, 418. Οἶτη, ὄρ. 334, 417, 418, 427—430, 442, 450.
 Οἶτυλος, π. 360.
 Οἰχαλία Θετταλική, π. 339, 438, 350, 448.—Εὐβοϊκὴ, αὐτ.—Ἀρκαδική, αὐτ. 360.—Τραχηνία, 448.—ἡ ἐν Αἰτωλῖα, αὐτ. Οἰχαλίας ἀλωσις, ποίημα, 438, 638.
 Οἰωνοσκόποι Τυρρηνῶν, 762.
 Ὄκρα, ὄρ. 202, 207, 211, 314.
 Ὀκρίκοι, π. 226, 227.
 Ὀκταουῖα, 675.
 Ὀλανή, φρούριον, 529.
 Ὄλβη, π. 672.
 Ὄλβια, π. Μασσαλιωτῶν, 180, 184.—Παμφυλίας, 666, 667.—Σ. 302.—ἡ κατὰ Βορυσθένην, 306.
 Ὀλγασσος, ὄρ. 562.

- Ὀλέασρον, π. 159.
 Ὀλίγασυς, 553.
 Ὀλιζών, π. 436.
 Ὀλισίπων, π. 151. Σ. 62.
 Ὀλμειδε, πτ. 407, 411.
 Ὀλμιαί, ἄκρωτήριον, 380.
 Ὀλμοι, π. 663, 670.
 Ὀλοοσσών, π. 440.
 Ὀλουρις καὶ Ὀλουρον, π. 350.
 Ὀλόφυξος, π. 331.
 Ὀλυμπηνή, 576. Ὀλυμπηνοὶ, 566, 574.
 Ὀλυμπία, π. 270, 335, 337, 341, 343, 344, 367, 378, 389. Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν 261, 262, 353—355, 358, 654. τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἱερὸν, 354, 356, 357. Ὀλυμπιονίκαι, 262.
 Ὀλύμπιον (τὸ Ἀθήνησιν), 396, 404.
 Ὀλυμπος, εὐρετὴς αὐλῶν, 470, 578.
 Ὀλυμπος, π. 665, 666. Ὀλυμπος φρούριον, 671.
 Ὀλυμπος, ὄρ. Θετταλικὸς ἢ Μακεδονικὸς, 60, 208, 329, 356, 430, 440—442, 471, 531, 608. — Κιλικίας, 671. — Κύπρου, 682, 683. — Λυκίας, ὃ καὶ Φοινικῶς καλούμενος, 666. — Μύσσιος, 470, 564, 565, 571, 572, 574, 575. — ὃ τῆς Πισατίας, 356. — Ὑπερουράνιος, Χρ. 398.
 Ὀλυνθος, π. 121, 330, 408, 447.
 Ὀμάριον, 385, 387.
 Ὀμβρική, 217, 218, 226—228, 235. Ὀμβρεκοὶ, 214, 216, 217, 219, 250, 376, Ὀμβρικῶν πόλεις, 240.
 • Ὀμήρειον. Ὀμπριάται. Ὀμηρικὴ γερανομαχία κ. τ. λ. Ζ. Ὀμηρος. Ὀμηρος, 1, 6, 20, 22—37, 39—46, 48, 59, 65, 102, 103, 150, 152, 212, 221, 244, 276, 295, 296, 298, 300—303, 311, 327—330, 332, 336, 340, 341, 343—346, 350, 359, 360, 363, 365, 367—370, 372, 375, 376, 383, 384, 386, 388, 392, 394, 399, 401, 404, 406—408, 410—414, 417, 420, 423—427, 429—432, 433, 434, 435, 437, 441, 442, 445, 446, 448, 449, 451, 452, 454, 456, 458, 459—462, 466, 467, 469, 473, 475—480, 482, 484, 487—489, 508, 536, 543—545, 549, 564, 565, 572, 573, 574, 581—584, 586, 587, 589, 590, 592—597, 599, 600—602, 604—606, 608, 611—615, 619—621, 625—627, 630, 635, 650, 651, 653, 654, 661, 674, 676—681, 687, 711, 735, 756, 757, 784, 790, 793, 798, 800, 814, 815, Ἀρχηγέτης Γεωγραφίας, 2, 7, 27. κατ' ἐξοχὴν ποιητῆς, 21. πολυλίτωρ, πολυπίτερος καὶ πολυ-

- μαθής, 16, 17 18, 36, 149, 157, 299, 337, 348, 553, 554, καὶ ροχαρικός τοῦ πρέποντος, 354. φυλάττει τὴν τάξιν, 27. οὐ πάντα πλάττει, 20, 21, 27, 43, 224. ὡς παρά τινων ψέγεται, 271. τίνα ποτὲ προσέθαιεν ἀκύρως τῇ ποιήσει, 551. Χρ. 414. Ξενίζεται παρά Κρεφφύλω, 638. Ὀμήρου πατρὶς, 623, 643, 645, 646. — διδάσκαλος, 639. — τιῶν χωρίων ἐξέτασις καὶ ἐξηγήσις, 20, 21, 255, 256, 338, 339, 351, 352, 355, 357 364, 405, 463, 551, 552 599, 834. — ποιήσεως διόρθωσις, ἢ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη, 639. — ναὸς, ἢ Ὀμήρειον, 646. Ὀμηρικὴ γερανομαχία, 70. — νεκυία, 646. Τίνες ἐκλήθησαν Ὀμηρίδαι, 645.
- Ὀμίριον, 438.
- Ὀμόλη καὶ Ὀμόλιον, 443.
- Ὀμοναθεῖς, 569, 570, 668, 679.
- Ὀμφάλη, 219. — Σατυρικὴ, Ἴωνος δράμα, 60.
- Ὀμφαλίων, 362.
- Ὀναγροὶ. Ζ. ὄνος.
- Ὄνει ὄρη, 380, 393.
- Ὄνειρων (δι') θεραπεῖαι, 650, 723, 761, 801.
- Ὄνησίκριτος, 70, 517, 689 — 696, 698, 699, 701, 703, 707, 715, 721, 726, 729, 730.
- Ὄνησιῶν θερμά, 190.
- Ὄνοβα, π. 143, 170.
- Ὄνομαρχος, 421.
- Ὄνόματα ἀμφοτέρως λεγόμενα, * 409. — κοινὰ Θραξὶ καὶ Τρωσὶ, 590. — Βάρβαρα, 155, 321, 471, 607—785. — διττὰ ἐφ' ἐνὶ χωρίῳ, 588. Ὄνομάτων σύγχυσις, 442, 470, 665. — μεταπτώσεις, 785. Ὄνόματα ἔθνικὰ ἀπὸ χώρας, οὐκ ἀπὸ πόλεως, 743. — δύσφημα, 619. — ἀποκεκομμένα, 364, Χρ. 388. Ὄνοματοποιεῖται, 662.
- Ὄνος ζῶον δύσριγον, 307. — δύεται τῷ Ἄρει ἐν Καρμανίᾳ, 727.
- Ὄνοι ἰπποδάται, 388. Ὄναγροὶ, 312, 568.
- Ὄνουχίτης λίθος, 540.
- Ὄνος Ἀντρώωνος, ἔρμα ὑψαλον, 435.
- Ὄνου γνάθος, χερρόνησος, 363, 364.
- Ὄξειαι νῆσοι, 458, 459.
- Ὄξος, πτ. 73.
- Ὄξυα, δένδρον. Ζ. Μυσή.
- Ὄξυάρτης, 544.
- Ὄξυάρτης, 517.
- Ὄξύβιοι λίγυες, 185, 202. Ὄξύβιος λιμὴν, 185.
- Ὄξυδράκαι, 687, 701.
- Ὄξύλος ὁ Αἰμόνος, 333, 354, 357, 389, 463.
- Ὄξύνεια, π. 327.
- Ὄξύρυγχος, ἰχθύς, 812. — πόλις, αὐτ.
- Ὄπικοι, 242, 250, 654.

- Ὀπισθοδάκτυλοι (ἄνθρωποι), 70.
 Ὀπισθολεπρία, 634.
 Ὀπιτέργιον, πολισματίον, 214.
 Ὀπός Μηδικός, 525.—Κυρηναι-
 κός, 525, 837.
 Ὀπούντιοι. Ζ. Λοκροί.—οἱ ἐν
 Ἠλείᾳ, 425. Ὀπουντίων πολι-
 τεία, 322. Ὀπούντιος κόλπος,
 416, 425, 426. Ὀπούς, π.
 60, 416, 425.
 Ὀρεθλος, ὄρ. 329.
 Ὀργᾶς, πτ. 577.
 Ὀργυιά. Ζ. 322.
 Ὀρειβάσια (τά), ἑορτή, 564.
 Ὀρειχάλκον, 610.
 Ὀρέσαι, 326, 434.
 Ὀρέσης, 326, 535, 537, 582.
 —Εὐριπίδου δράμα, 377. Ὀρέ-
 ςου παῖδες, 401.
 Ὀρεσίας, 326.
 Ὀρθαγόρας, 766.
 Ὀρθάνης Ἀττικὸς, 588.
 Ὀρθη, ἀρόπολις, 440.
 Ὀρθωσία, π. 650, 670, 753,
 756, 760.
 Ὀρκαορτικοί, 567, 568, 576.
 Ὀρμένιον ἢ Ὀρμίνιον, π. 432, 436,
 438, 442.
 Ὀρμενος, 438.
 Ὀρμίαι, π. Ζ. Φορμίαι.
 Ὀρμινά. Ζ. Ὑρμίνη.
 Ὀρμίνιον. Ζ. Ὀρμένιον.
 Ὀρμεῖαι, π. 376, 382, 587. Ὀρ-
 νεάτης. Ζ. Πρίαπος.
 Ὀρνίθων πόλις, 758.
 Ὀρόατις, πτ. 727, 729.
 Ὀρόβηται, π. 405, 445.
 Ὀροκάρουον Σινωπικόν, 546.
 Ὀρόντης, 531. Ἐτερος Ὀρόντης,
 750.—ποταμὸς, 275, 531,
 670, 676, 752, 760. Ὀρόν-
 του πηγαί, 750, 756.—ἐκβο-
 λαί, 750, 751.
 Ὀρόσπεδα, ὄρ. 161, 162, 163.
 Ὀρτήσιος, 515.
 Ὀρτίλοχος, 367.
 Ὀρτόσπανα, π. 514, 723.
 Ὀρτυγία, 639, 640.—ἄλλος,
 639.—νῆσος πρὸς ταῖς Συρα-
 κούσαις, 23, 270.—ἐν τῷ Αἰ-
 γαίῳ πελάγει, ἡ Δῆλος, 486.
 Ὄρτων, ἐπίνειον, 242. Ὄρτώνιον,
 πέτρα, 242.
 Ὄρυγες θαλάσσιοι, 145.—χερ-
 σαῖοι, 772.
 Ὄρυζα, 692, 713.—ρόφητή,
 709. ἐξ ὀρύξης οἶνος, 709.
 Ὄρφεύς, 330, 471, 762. Ὄρφικὰ
 ἱερά, 470. Ὄρφικαί τέχναι,
 474.
 Ὄρχηνοί, 739.
 Ὄρχηνη, 528.
 Ὄρχομενία, 401, 407, 416.
 Ὄρχομένιοι, 414, 415, 416.
 Ὄρχομενὸς Μινύειος, π. 338,
 347, 374, 414.—Βοιωτικὸς,
 338, 407, 411, 414, 415,
 416, 424.—Ἀρκαδικός, 338,
 388.—ὁ περὶ Κάρυσον, 416.
 Ὄρώδης, 702.
 Ὄστιρις, 803, 814. Ὄστριδος ἄστυ-
 λον, 803.—ἱερὸν, 807, 814.
 Ὄστισμοι, 195.
 Ὄσκα, π. 161.

- ὄσχοι, 232, 257, 247. ὄσκων ὄρη, 242. — διαλεκτος, 233.
 ὄσσα, ὄρ. 60, 61, 208, 329, 356, 429, 430, 436, 440, 441—443, 531.
 ὄσμανδύας. Ζ. ἰσμάνδης.
 ὄστρεύς, 566. ὄτροϊα, π. 566.
 ὄυακκαῖοι, 152, 153, 162.
 ὄυάκουα, πτ. 153.
 ὄυαλερία ὄδης, 237, 238, 266. — πόλις, 238.
 ὄυαλέριος φλάκκος, 594.
 ὄυάπανες, π. 224.
 ὄυάραγροι, 204.
 ὄυαρδαῖοι, 315.
 ὄυαρδάνης, πτ. Χρ. 401.
 ὄυαρία, π. 162.
 ὄυαροι, 185.
 ὄυαρς, πτ. 178, 184, 203, 209.
 ὄυαρς Κουέντιλιος, 291.
 ὄυάσκωνες, 155, 161.
 ὄυατα, π. 831.
 ὄυάτις [Vates, ὃ ἐστὶ μάντις ἢ προφηταί], 197.
 ὄυδίοι, 194.
 ὄυγερρον, π. 178.
 ὄυελίτραι, π. 237.
 ὄυέλλαοι, 190.
 ὄυέναφρον, π. 243, 250, ἔθεν τὸ κάλλιπον ἔλαιον, 238.
 ὄυένδων, π. 207, 314.
 ὄυένετοι οἱ ναυμαχῆσαντες πρὸς Καίσαρα, 194. — οἱ κατὰ τὸν Ἀδριαν, 195. Ζ. καὶ Ἐνετοί.
 ὄυένουσία, π. 250, 254, 283.
 ὄυένωννες, 204, 206.
 ὄυεντίδιος, 751.
 ὄυέρα, φρούριον, 523.
 ὄυαρβανός, λίμνη, 209.
 ὄυάρεσις, πτ. 239.
 ὄυέρητον, π. 281, 282. ἢ καὶ Βάρις, 281, ἴσως δὲ ἡ αὐτὴ καὶ τὸ Βάριον, 283.
 ὄυέριμελλοι, π. 218.
 ὄυερκιγγετόριξ, 191.
 ὄυερτίνοι, π. 254.
 ὄυεσουῖον [Vesuvius], ὄρ. 247.
 ὄυέττωνες, 139, 152, 162, 164.
 ὄυζίτα, π. 831.
 ὄυήιοι, π. 226.
 ὄυήνασοι, 537.
 ὄυήρων, π. 206, 213.
 ὄυησίγη, 233, 241. ὄυησίνοι, 219, 228, 241, 242.
 ὄυιδίσκοι. Ζ. Βιττούργες.
 ὄυιδῶνα οὐαλεντία, π. 256.
 ὄυιένα, π. 185, 186.
 ὄυίκετία, π. 214.
 ὄυίμιναλία πύλη, 234. ὄυίμινάλιος λόφος, αὐτ.
 ὄυίνδαλος, π. 185.
 ὄυίνδελικοὶ, 193, 206, 207, 292, 313.
 ὄυίτια, 508, 531. ὄυίτιοι, 508, 514.
 ὄυκρόμιρος, 292.
 ὄυξία, 729, 744.
 ὄυξιοὶ, 524, 728, 732. τὰ ἐν ὄυξίοις ζεναί, 729.
 ὄυξισάμη, ν. 64.
 ὄυοκόντιοι, 178, 185, 187, 203. ὄυοκοντίων ἄροι, 179.

Ουολατέρραι, π. 222. Ουολατερ-
 ρανοί, 222.
 Ουολσίνιοι, π. 226. ἢ περὶ Ουολσι-
 νίους λίμνη, αὐτ.
 Ουόλακκι, 228, 231, 237.
 Ουούλτουρνες, π. 238, 243, 249.
 Ουύργοι, 306.
 Ουύρειον, π. 284.
 Ουύρια, π. 282, 283.—λίμνη,
 459.
 Ουύριαθος, ὄν. 158, 287.
 Ουύρσαν, π. 141.
 Ουώλκκι Ἀρηκόμοιοι, 186, 187,
 203.
 Ὀφέλας, 826. Σ. 355.
 Ὀφεις ἢ δράκοντες ἐξαισι τοῦ μέ-
 γεθος, 70, 755.—ἐλεφαντο-
 μάχοι, 822.—σπιθαμιαῖοι,
 778.—διπήχεις, 703.—δε-
 καπήχεις, 719. Ὀφει Κυχρεί-
 δης, 393.
 Ὀφειεῖς, 451, 465.
 Ὀφιογενεῖς, 588.
 Ὀφιοῦσσα, ν. 167.—πόλις, 306.
 Ζ. καὶ Ρόδος.
 Ὀφιώδης νῆσος, 770.
 Ὄφλιμος, 556.
 Ὄφρύνιον, π. 595.
 Ὄχη, ὄρ. 445, 446. Ζ. καὶ Εὐ-
 βοια.
 Ὄχυρωμα, ἀκρόπολις, 655.

Π.

Παγαί, φρούριον, 334, 380, 391,
 400, 409.
 Παγασαί, π. 436, Παγασητικὸς
 κόλπος, 330, 436, 438.

Παγγαῖον, ὄρ. 331. τὰ περὶ Παγ-
 γαῖον μέταλλα, 680.
 Πάγουροι. Ζ. Ἐχῖνοι.
 Παγξανοί, 506.
 Πάγραι, 751.
 Παγχαία χώρα, 104, 299. Σ. 47.
 Πάδος, πτ. 192, 209, 215, 217,
 242, 287. Πάδου πηγαί, 203.
 —ἐκβολαί, 204.—τὰ ἐντὸς,
 212, 216.—τὰ πέραν, 213.
 Παιδουόμος (ὁ παρὰ Κρησί), 483.
 Παιονία, 313, 318.—ἢ ἐν Μα-
 κεδονία, 331, 429. Παιονικὰ
 ὄρη, 28, 313, 318.—ἔθνη,
 316, 323. Παιόνες, 6, 28,
 318, 323, 330.—Πελαγονές,
 331.
 Παιρισάδης, 309, 310.
 Παισηνοί, 589. Παισός, π. 589,
 635.—πτ. 589.
 Παισανὸς κόλπος, Ζ. Ποσειδωνιά-
 τος κόλπος. Παῖσος, π. 251.
 Πάκορος, 748, 751.
 Πακτύη, π. 332.
 Πακτύης, ὄρ. 636, 647.
 Πακτωλὸς, πτ. 591. Πακτωλοῦ
 πηγαί, 554, 625.—ἐκβολαί,
 626.
 Πάκτων, εἶδος σκαφίου, 818.
 Παλκιά, π. Αἰολίδος, 614.—Κύ-
 πρου, 683
 Παλαίαπολις, ν. 160.
 Παλαίθυβλος, π. 755.
 Παλαίταφος, π. 683.
 Παλκιπερκώτη, π. 590.
 Πάλαιρος, π. 450, 459.
 Παλαίσκηψις, π. 603, 606, 607.

- Παλαιστή, 776.
 Παλαίτινος, π. 758.
 Παλαιφάσσαλος, π. 796.
 Παλαιφάτος, 550, 551, 552.
 Παλάκιον φρούριον, 306, 309, 312.
 Παλαμήδης, 368. — Εὐρεπίδου δράμα, 470.
 Παλάτιον, 234, 236.
 Παλείς, π. 455, 456.
 Παλίβοθρα, π. 70, 689, 690, 698, 702, 719.
 Παλίβοθρος, 702.
 Παλίκοι, π. 275.
 Πάλινθος, τάφος Δαναοῦ, 371.
 Παλίνορος, ἀκρωτήριο, 252, 253.
 Παλιούρος, π. 838.
 Παλλάδες (τίνες αἱ καλούμεναι), 816.
 Παλλαντία, π. 162.
 Πάλλας, 392.
 Παλλήνη χερρόνησος, 330, 550. αἱ περὶ Παλλήνην πόλεις, 447.
 Πάλλα, π. 167.
 Παλμυρηνή, Χρ. 405, 409.
 Πάλτος, 728. παλαιὰ Πάλτος, 753.
 Παμβοιώτια (τά), 411.
 Πάμισος, πτ. 267, 339, 344, 353, 366, 367. ὁ καὶ Ἄμαθος, 336, 361. — μικρὸς, 361.
 Παμίσου πηγαὶ καὶ ἐκβολαὶ, αὐτ.
 Παμφυλία, 125, 126, 129, 510, 570, 571, 612, 664, 666, 668, 671, 675, 676, 681, 682, 685. Παμφυλίας ἀρχή, 667. — ὄροι, 667, 669. — καὶ Δυκίης μεθόριον, 651. Παμφύλιοι, 130, 520, 554, 570, 632, 664, 668, 670. Παμφύλιον πέλαγος, 121, 125, 571, 666, 681.
 Πάν, 802, 822. Παντεῖον [ἱερὸν Πανός], 398, 795. Πάνες, 470. — σφηνοκέφαλοι, 70. Πανῶν πόλεις, 813.
 Πάναινος, ζωγράφος, 354.
 Παναίτιος, φιλόσοφος, 650, 655, 676.
 Πάνδαρος, 565, 585, 665.
 Πανδαταρία, ν. 123, 233.
 Πανδίων. 573, 667. Πανδιονίδαι, 392.
 Πανδίων, βασιλεὺς Ἰνδός, 686.
 Πανδοσία, π. 256, 324.
 Πανδώρα, 443.
 Παντεῖον. Ζ. Πάν.
 Πανελλήνης, 370.
 Πάνες. Ζ. Πάν.
 Πάνθηρ, ζῶον, 775.
 Πανιώνια (τά), 384, 639. Πανιωνική θυσία, 384. Πανιώνιον, 639.
 Πάννα, π. 250.
 Παννόνιοι, 207, 292, 313, 314, 317.
 Πανοπεῖς, 422, 424. Πανοπεῖς, π. 423.
 Πάνορμος πόλις Σικελίας, 266, 272. — λιμὴν Ἠπείρου, 316, 324. — Ἴωνίας, 639.
 Πανταλέων ὁ Ὀμφαλίωτος, 362.
 Παντικαπαιεῖς

- Παντικαπαιῖς, 74. Παντικαπαίων
 (γρ. Παντικαπαίων), 494.
 Παντικάπαιον, π. 307, 309
 — 311, 494, 495. Παντι-
 κάπαια καὶ Παντικάπη. Χρ.
 367.
 Πανῶν πόλις. Ζ. Πάν.
 Παξανγούσα, π. 151.
 Πάπυρος, φυτὸν, 226.
 Παράδεισος, ἐν ᾧ τέθραπται Κύ-
 ρος, 730. — ὁ τοῦ βαλσάμου,
 763. — π. 756.
 Παρατάκται, 736. Παρατακηνή,
 80, 723, 726, 744. Παι-
 τακηνοὶ, 522, 524, 729,
 732, 739, 744.
 Παιραιτόνιον, πόλις καὶ λιμὴν,
 40, 798, 799, 809, 814,
 838.
 Παραλλήλων (περὶ κύκλων), 77,
 86-88, 114, 118, 132,
 134.
 Πάραλος, 633.
 Παραποταμία, ἢ Παραποτάμοι,
 π. 407, 416, 424. Παρα-
 ποταμία τῶν φυλάρχων Ἀρά-
 βων, 753.
 Παρασάγγης, μέτρον Περσικόν,
 518.
 Παρασαδέντες (τίνες οἱ καλού-
 μενοι) ἐν Κρήτῃ, 484.
 Παρασωπία, 404, 408. Παρα-
 σώπιοι, 408, 409. Παρασώ-
 πιοι, π. 382. Παρασωπίας,
 π. 434.
 Πάρατοι, 225.
 Παραχελωῖται Θετταλικοὶ, 434.
- Διτωλικοὶ, αὐτ. Παραχε-
 λωῖται, 458, 459.
 Παραχοάθρας, ὄρ. 511, 514,
 522, 527.
 Παρδάεις, 774, 777, 828.
 Παρήλιοι, 307.
 Παρδενία. Ζ. Σάμος Ἰωνική.
 Παρδενιαί, 278, 279, 280. Σ.
 109.
 Παρδενίας, πτ., 357.
 Παρδένιον [Παρθένου ἱερόν],
 308, 310, 494. — ἄκρα, 308.
 — ὄρ. 376, 389.
 Παρδέσιος, πτ. 457, 542, 543.
 Παρδενόπη, π. 654. — ἡ Σειρήν,
 26, 246. Παρδενόπης μνήμα,
 23, 246.
 Παρθένου ἱερόν. Ζ. Παρθέσιον.
 Παρθενῶν, 395, 396.
 Παρθικά νόμιμα. Παρθικοὶ ἵπποι.
 Παρθικός πόλεμος. Ζ. Πάρδοι.
 Παρθινοὶ, 326.
 Πάρδοι. Ζ. Παρθυσία.
- Παρθυσία, 491, 514, 515, 524,
 723, 726, ἢ Παρθυσινή, 514,
 723, 724. Πάρδοι, 524,
 532, ἢ Παρθυσιοὶ, 10, 288,
 509, 510, 511, 517, 518,
 522, 523, 532, 660, 669,
 702, 724, 725, 728, 732,
 736, 745, 747, 748, 749,
 751, 796. Παρθυσίων ἐπιγρά-
 ρεια, 14, 129, 508, 745.
 — ὄριον, 748. — βασιλεῖς,
 524, 743, 744. — ἔθνη, 130.
 — πεδία, 511. — νόμιμα, 515.
 Παρθικοὶ ἵπποι, 525. Παρθικός

- πόλεμος, 558, Ζ. και 10, 523, 748. Παρθικών συγγραφεῖς, 685.
- Παριανοί, 587-590, 605. Πάριον, π. 487, 583, 588-590.
- Πάριοι οἱ ἐν τῇ Μαργιανῇ, 515.
Πάριοι οἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. Ζ. Πάρος.
- Παρίσιοι, π. 194.
- Πάρμα.** Ζ. Παρμηταί.
- Παρμενίδης ὁ Ελεάτης, 252, ἀρχηγὸς τῆς εἰς πέντε ζώνας διαρίσεως, 94.
- Παρμενίων, 531, 724.
- Παρμηταί, 217. Πάρμα, π. 216.
- Παρνασσός, ὄρ. 26, 208, 373, 379, 383, 401, 409, 416-418, 422-425, 428, 429, 439, 475. Παρνασίοι, 422, 450, 508.
- Πάρνης, ὄρ. 399.
- Πάρνοι, 508, 515.
- Παροιμίαι :** Λαγὼ Φρυγὸς δευλότερος· Κουφότερος φελλοῦ σκιᾶς. Ἐπιστολῆς Λακωνικῆς ἐλάττων ἀγρὸς, 36. Οὐδ' ἂν Ἑρμῆ πιεῖσαι τις λέγοντι, 104. Καθμία νίκη, 150. Μηθεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ, 255. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγα, 261. Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος, πρῶτος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, 262. Ὑγιέστερος Κρότωνος, αὐτ. Οὐκ ἂν ἐγγένοιτο αὐτοῖς ἢ Συρακουσίων δεκάτη, 269, ἢ Οὐδὲ τὴν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω, Χρ. 354. Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκίειον, 329. Ἡ Κορυραίων μάστιξ, αὐτ. Δάτον ἀγαθῶν, 331. Ἄγαθῶν ἀγαθίδες, αὐτ. Λίρνη κακῶν, 371. Οἰνὸν τὴν χαράδραν, 375. Αἰγιναία ἐμπολὴ, 376. Μαλεᾶς κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἰκαδῆ, 378. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς, αὐτ. καὶ 559. Εὐδαιμων ὁ Κόρινθος· ἐγὼ δ' εἶην Τενεάτης. 380. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, 381. Κόρινθος ὄφρουξ τε καὶ κοιλαίνεται, 382. Θρακία παρεύρεσις, 402. Ὅπταν δὲ ἄρματος ἀσράψῃ, 404. Εἰς Σκῶλον μῆτ' αὐτὸς ἴμεν, μῆτ' ἄλλω ἐπεσθαι, 408. Ὁ Κρῆς ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν, 481. Σίφνιος ἀσράγαλος, 484. Πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον, 487. Εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος, 497. Ὅς ἔργον οὐκ εἶχ', Ἀρμείνην ἐτείχισεν, 545. Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα, 564, 572. Φέρει καὶ ὀρνιθῶν γάλα, 637. Ἐκπτι Συλοσῶντος εὐρυχωρίῃ, 638. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέσθηκεν, 643. Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο, 644. Ἐμπορε, κατάπλευσον, ἐξελοῦ, πάντα πέπραται, 668.
- Παροπαμισός, ὄρ. 511, 514, 689, 697, 723-725. Παροπαμισάδαι, 130, 688, 691, 723-725.

- Πάρος, ν. 485, 487. Ζ. καὶ Φάρος. Πανσανίας, 366.
 Ἡ ἐν Πάρῳ πέτρα μάρμαρος, Παφλαγόνες, 129, 187, 195,
 224, 487. Πάριοι, 487. 298, 304, 345, 533, 534,
 Παρράσιοι, 336, 388. 541, 543, 546, 549, 554,
 Παρράσιος ὁ ζωγράφος, 642. 560, 562, 563, 566, 678.
 Πάρσιοι, 508. — οἱ ἐν τῇ Μεσογαίᾳ, 544,
 Πάρσυντα ὄρη, Χρ. 443. 553.— βασιλεῖς, 288. Παφλα-
 Παρυάδρης, ὄρ. 497, 521, 527, γονία, 61, 134 212, 309,
 528, 548, 555, 556. 345, 541—544, 553, 563,
 Παρύσατις, 785. 566, 574. — ἡ Μεσογαία,
 Παρωραία, 325. Παρωραῖοι, 326. 562.
 Παρωρεάται οἱ ἐν Τριφυλίᾳ, 346. Πάφος, π. 682, 683, 684.
 Παταργάδαι, βασιλεῖον, 717, Παχῆτιος πόλεμος, 600, Σ. 275.
 728—730. Πάχυνος, ἀκρωτήριον, 106, 123.
 Πασιανοὶ, 511. 124, 265—267, 272, 277,
 Πασίτιγρις, πτ. 729. 363.
 Παταοῦνοι ἵππικοὶ, 169. Πα Πεδνηλισσός, π. 570, 667.
 ταοῦνον, π. 213, 218. Πεζοῦ λόγου (περὶ) καὶ ποιήσεως,
 Πάταρα, π. 665, 666. 18.
 Πάταρος, 666. Πειραιεὺς, λιμὴν, 59, 391, 396,
 Παιτισχορεῖς, 727. 400, 654. Πειραιῶς λήμη, 395.
 Πατέρες ἐσθιόμενοι ὑπὸ τέκνων, Πειραιεὺς ἡ Ἀμισός, π. 547.
 201. Ζ. καὶ Γονεῖς. Πειρήνη, κρήνη, 379.
 Πάτμος, ν. 488. Περιθους, 48, 330, 434, 439.
 Πατραεὺς, π. 494. Πείρος, πτ. 342, 386.
 Πάτραι, π. 335, 337, 384, Πειροῦσται, 314.
 386—388, 460, ἡ Πατρεῖς, Πειρωσὰς, 589.
 385. Μεῖσα, ἡ Πεῖσαι, τ. 217, 222,
 Πατροκλῆς, 68—70, 74, 508, 225. Πεισάται, 225. Ζ. ἡ
 518, 689. Πισάται. Πεισάτις, 211, 222.
 Πάτροκλος, 351, 425, 433, Πείσανδρος, ποιητής, 655, 688.
 584, 620. Πατρόκλου μνήμα, Πεισίφρατες, 350, 367, 394,
 596. ἕτερος Πάτροκλος, 398. 397.
 Πάτταλα, π. 701. Πατταληνῆ, Ησίων. Ζ. Γναῖος.
 516, 690, 692, 693, 700, Πελαγόνες, 327, 331, 434. Ζ.
 701, 720. καὶ Παῖονες. Πελαγονία, 326,
 Παῦλος Αἰμίδιος, 322. 327. — Τριπολίτις, αὐτ.

- Πέλινα, 360. Πέλλινα τῆς Λακωνικῆς (ἢ αὐτὴ ἴσως, π.) 386.
- Πελαργοί, 221, 397.
- Πελασγία, 221. Πελασγικά ἔθνη, 221. — πεδία, 436, 443. Πελασγικὸν ἱερόν, 402. Πελασγιῶται, 371, 430, 441. Πελασγιῶτις Θετταλίας, 329, 430. Πελασγοί, 226, 247, 321, 327, 328, 397, 401, 402, 410, 436, 438, 443, 542, 572, 620, 661. — οἱ ἐκ Θετταλίας, 220, 621.
- Πελεθρόνιον, π. 299.
- Πελειάδες (αἱ ἐν Δωδώνῃ τρεῖς). Ζ. Πέλιος.
- Πεליάδες, αἱ Πελίου θυγατέρες, 45. Πελίας, 45, 46, 436, 438.
- Πελεγνοί, 219, 231, 241, 242. Πελεγνῶν μητρόπολις, 238, 241.
- Πελιναῖον, ὄρ. 645.
- Πελιναῖον, φρούριον, 437, 438.
- Πέλιος, ὁ γέρον, κατὰ Θεσπρωτῶν γλώσσαν, καὶ Πελία, ἡ γραῖα ὅθεν καὶ αἱ ἐν Δωδώνῃ Πελειάδες, τρεῖς γραῖαι, Χρ. 377.
- Πέλλα π. Μακεδονίας, 323, 330. 752. — Συρίας, 752.
- Πέλλινα, Ζ. Πέλινα.
- Πελλήνη, π. 386. — φρούριον, 385, 386. Πελληνικαὶ χλαῖναι, 386.
- Πελοπίδαι, 372, 377. Πελοπεδῶν πλοῦτος, 680.
- Πελοποννησιακὸς πόλεμος, 600, 654. Πελοποννήσιοι, 358, 369, 392, 393, 396, 463. Πελοποννησίων ἰσθμὸς, 54. Πελοπόννησος, 27, 67, 92, 105, 123, 134, 171, 221, 222, 257, 265, 268, 270, 310, 321, 323, 332, 333, 334, 337, 338, 357, 361, 365, 369, 370, 371, 372, 375, 378, 383, 384, 385, 388, 390, 391, 427, 436, 440, 458, 474, 475, 476, 582. Πελοποννήσου σχῆμα, 84, 335. — θείσις, 336. — ἄκρα, 836. — οἰκισαί, 389. — πόλεις, 376.
- Πέλοψ, 321, 356, 360, 365, 571, 613.
- Πέλται, πόλισμα, 576. Πελτινὸν, πεδῖον, 629.
- Πελωριάς, ἄκρα, 22, 23, 257, 265—267.
- Πελώρου μνήμα, 10. — Πύργος, 171.
- Πενέσαι, 542.
- Πενθεύς, 408.
- Πενθίλος, 402. Πενθίλου στρατιά, 447. — εὐλος, 582.
- Πεντελικὴ μάρμαρος, 399.
- Πεντετηρικὸς ἀγὼν, ἡ πανήγυρις ἐν Νεαπόλει, 246. — ἐν Ὀλυμπία, 353-358. — παρ' Ἄραφι τοῖς Μαρανίταις, 777. — παρ' Ἀλεξανδρεῦσι, 795.
- Πεπάρηθος, ν. 124, 436.
- Περασία, Ζ. Ἄρτεμις.
- Περγαμηνή, 571, 576. Περγαμνοί, 615. — ἐλλόγμοι, 625.

- Πέργαμον, π. 615, 619, 623 — 625, 680. ἢ ἐν Περγάμῳ βι-
βλιοθήκη, 609.
- Πέργη, π. 667.
- Πέρδικες χηνομεγίδεις, 711. —
μείζους γυπῶν, 719.
- Περδίκκας, 619. Περδίκκα θάνα-
τος, 794.
- Περίανδρος, 600.
- Περίας, π. 445.
- Περικλῆς, 395, 445, 638.
- Περισάδιες, 326.
- Περίσκοιοι, 96, 135, 136.
- Περκώτη, π. 585, 586, 590.
- Περμησσοῦς, πτ. 407, 411.
- Πέρναι. Ζ. Κανταβρία.
- Περουσία, π. 226.
- Περπερήνα, π. 607.
- Περπέρινας. Ζ. Μάρκος.
- Πεῤῥαίβια, 440 — 442. Πεῤῥαί-
βικαὶ πόλεις, 440. Πεῤῥαίβοι,
61, 329, 434, 437, 439 —
442, 446, 450.
- Πέρσαι, 10, 42, 61, 395, 403,
412, 428, 448, 467, 509,
512, 513, 518, 524 — 525,
526, 531, 534, 565, 573,
589, 593, 601, 610, 625,
629, 635, 638, 644, 687,
689, 697, 717, 720, 724, 727
— 730, 733 — 738, 740, 747,
754, 758, 762, 802. — ἐν
κινδύνῳ δι' ἀγνοίαν γεωγρα-
φίας, 10. — οἱ ἑπτὰ, 736. Περ-
σῶν βασιλεῖς, 530 — ὄροι, 81,
517. — ἱερά, 532. — ἔθνη, 732.
— παραλία, 765, ἢ κατὰ Πέρ-
σας θάλαττα, 130, 492, 519,
521, 739, 741, 765, 767.
Ζ. καὶ Περσικὴ, Περσέπολις καὶ
Περσίς.
- Περσέα, δένδρον, 822, 823.
- Περσέπολις, π. 79, 80, 727,
729. τὰ ἐν Περσέπολει βασι-
λεια, 728, 730. Ζ. καὶ Πέρσαι.
- Περσέυς, 801. Περσέως σκοπή,
αὐτ. Περσέυς, Μυκηθῶν κτίστης,
377, 487, 779, 814. — Μα-
κεδόνων βασιλεὺς, 287, 563,
624. ὁ πρὸς Περσέα πόλεμος
Ῥωμαίων, 411. Περσέως κατὰ-
λυσις, 322, 330.
- Περσέυς, ἀστὴρ, 134.
- Περσικὴ, 80. — εὐολή, 525. —
γάζα, 594. — ὠδὴ, 742. —
θάλασσα, Χρ. 450. Περσικαὶ
πύλαι, 729. — παρακαταθήκαι,
640. — ἐπιστολαί, 301. Περ-
σικὰ Βασιλεια, 223. Περσικοὶ
δαίμονες, 512. Περσικὸς ἀγών,
396, 402. — Παρασάγγης,
518. — κόλπος, 78, 80, 84,
121, 130, 521, 527, 529,
696, 720, 723, 725, 726,
729, 739, 765 — 767, 784,
785. Περσικοῦ κόλπου εὐρύμα,
727. Περσικοῦ εὐρύου ἀφανι-
σμός, 442. Περσικῶν θεῶν
ἱερά, 559, 733. Περσικῆς παρα-
λίας ὄροι, 728. Περσίς, 134,
523, 525, 712, 715, 720,
723, 726, 727 — 732, 736,
739, 744, 745, 779, 782.
— ἡ κοίτη, 729. Περσίδος

- ὄροι, 79, 80, 86, 87.
 Περσίς. Ζ. Περρική.
 Πεσσινουντίς. Ζ. Ρίζ. Πεσσινούς, π. 543, 567, 576.
 Πεταλία, π. 444.
 Πετῶν, π. 410.
 Πετηλία, π. 254, ἢ Πετιλία, Χρ. 347.
 Πέτρα Ναβαταίων, π. 767, 776, 779, 781. Πετραῖοι, 779.
 Πετρήιος, 161.
 Πέτροκόριοι, π. 190, 191.
 Πετρώνιος, 788, 819, 821. Πετρωίου μάχη πρὸς Αἰθίοπας, 820.
 Πευκίτιοι, 211, 277, 281 — 283, 285.
 Πεύκη. Ζ. Καλὴ πεύκη.
 Πύκη, ν. 301, 305, 306. Ἐστὶ τρίγωνος, Χρ. 365. Πευκτινοὶ, 305, 306, 430.
 Πευκολαῖτις, π. 698.
 Πήγανον ξυλίνῃ σποδῷ τρέφεται, 269.
 Πήγασος, 379.
 Πηγή Στύξ, 244.—ὑδατος δυσώδους, 281. Πηγή ἐν τῇ Ἠλείᾳ, 348.—ἐν τῇ Ἄττικῇ, 400.
 Πηγή καλουμένη Κηφιστὸς, 424.—ποτίμου ὑδατος ἐκ τῆς θαλάττης ἀναβληομένη, 754.
 Ζ. καὶ Κρήνη.
 Πηδάλειον, ἄκρα, 682.
 Πήδασα, π. 611. Πηδασεῖς, 611.
 Πηδασίς, 611. Πήδασος, π. Τρωάδος, 321, 584, 611.—Μεσσηνίας, 359, 360.—Πή-
 δασον, πολίχνηιον Στρατονικείων, 611.
 Πήιον, φρούριον, 567.
 Πηλαμύς, ἰχθύς, 320, 549.
 Πηλαμυδεῖον, 545. Σ. 255.
 Πηλαμηδεία, 549.
 Πηλεγῶν, 331.
 Πηλεὺς, 425, 432, 433, 434.
 Πήλιον, ὄρ. 22, 26, 208, 299, 329, 428, 429, 436, 438, 439, 441—443.
 Πηλούσιον, π. 35, 38, 50, 58, 85, 88, 89, 491, 756, 759, 760, 796, 802—804.
 Πηλουσίου περαλία; 791. ἢ κατὰ Πηλούσιον θάλαττα, 788.
 Πηλουσιακὸν εἶμα, 670, 786, 788, 801, 802.
 Πηλώδης λιμὴν, 324.
 Πημολίτις (ἱσ. γρ. Πιμολίτις), 553.
 Πηνεῖος, πτ. ἐν Πελοποννήσῳ, 329, 337, 338.—ἐν Θετταλία, 6, 383, 429, 430, 432, 433, 438, 439, 441, 442, 443, 531, 621. Πηνεῖου πηγαί, 327.—ἐκβολαί, 221, 334, 389, 429, 441.
 Πηνελόπεια, 641, ἢ Πηνελόπη, 221, 369, 452, 461, 551.
 Πήχης. Σ. 322.
 Πιάσος, 621.
 Πίερες, 410. Πιερίς, αὐτ. Πιερία παραλία Θράκης, 330. Ὄρος Θράκης, 471.—Συρίας, 316, 676, 751. Πιερώται, 443.
 Πίθηκοι, 827. Ζ. Ἄρμιοι, καὶ Κερκοπίθηκοι.

- Πιθηκούσσα, ἢ Πιθηκοῦσαι, ν.
54, 57, 123, 247, 248,
258, 626. Πιθηκουσσαῖοι,
246.
- Πικεντες, 251. Πικεντία, π. 251.
Πικεντίνη, 227, 240—242.
Πικεντῖνοι, 228, 240, 251.
- Πίκος [Picus], καλεῖται Ῥωμαῖοις
ὁ ὄρουκολάπτης, Ἄρεος ἱερός,
240.
- Πικρὸν ὕδωρ, 671.
- Πικταί, πανδοχεῖα, 237.
- Πίκτονες, 190.
- Πίμπλα, 471, ἢ Πίμπλεια, π. 330,
410.
- Πιμώλισα, φρούριον, 562. Πιμωλι-
σηνή, 561, 562. Ζ. Πημολίτις.
- Πινάκα, π. 747.
- Πίνακες Θεραπείας νόσων ἀνα-
γεγραμμέναις ἔχοντες, 374,
657.
- Πίναρα, π. 665. Πίναρος, πτ.
676.
- Πίνδαρος ὁ ποιητής, 155, 170,
172, 248, 268, 271, 321,
328, 404, 411, 412, 419,
431, 469, 485, 544, 626,
643, 645, 655, 711, 802.
- Πίνδος, ὄρ. 327, 329, 428,
430, 434, 438, 442, 449,
450.— πόλις, 427. ἢ κατὰ
Πίνδον ὄρεινή, 221, 440. οἱ
περὶ Πίνδου τόποι, 437.
- Πιζώδαρος, 656, 657.
- Πιονία, 610.
- Πίσα, π. 356.— κρήνη, αὐτ. Πι-
σάται, 338, 342, 353, 355,
362, ἢ Πεισόφαι, 222. Πισά-
τις, 337, 339, 341—343,
353—358, 367, 372, 374,
377.
- Πισίδαί, 130, 491, 554, 569,
570, 631, 678, 679. Πισι-
δία, 21, 34, 557, 569, 576,
577, 611, 631, 666, 668,
671. Πισιδικά ὄρη, 666. Πισι-
δικαὶ πόλεις, 570, 631. Πι-
σιδικοί, 34.
- Πίσιλις, π. 651.
- Πίσσουροι, 511.
- Πιτανάται, 250.
- Πιτάνη, π. Πελοποννησιακὴ, 343.
— Διολεκτὴ, 607, 614, 622.
Πιταναῖοι, 611.
- Πιτθεύς, 374.
- Πιτυσός, π. 568.
- Πιττακὸς ὁ Μεγυλιναῖος, 600,
617.
- Πιτύα, π. 565, 588, ἢ Πιτύεια,
587, 602. Πιτυάτις. Ζ. Πυ-
κάτη.
- Πιτυοκάμπητις, 391.
- Πιτυοῦς, π. Βοσπόρου, 497.—
Τρωάδος, 588.
- Πιτυοῦσσα. Ζ. Λάμψακος, Σαλαμίς
καὶ Χίος.
- Πιτυοῦσαι, ν. 167.
- Πλαγκταί, 21, 149, 170.
- Πλακεντίξ, π. 216, 217, 218.
- Πλάκος, ἢ Πλάξ, π. 614.
- Πλανασία, ν. 123, 184.
- Πλανησία, ν. 159.
- Πλαταιαί, π. 382, 402, 406,
409, 411, 414.— δῆμος, 412.

- ὁ ἐν Πλαταιαῖς ἀγών, αὐτ. Πλαταιεῖς, 406, 409.
- Πλαταμώδης, π. 348. Σ. 140.
- Πλατανιῶδες, παράπλους, 669.
- Πλατανισοῦς, π. 345.
- Πλάτος. Ζ. Μῆκος.
- Πλάτων, 102, 260, 302, 400, 468, 471, 477, 592, 610, 656, 713, 762, 788. — καὶ Εὐδοξος συνδιέτριψαν τοῖς ἐν Διγύπτῳ ἰσρεύουσιν ἑπτὰ τρισκαίδεκα, 806, ἢ τρία, Χρ. 455, Σ. 362.
- Πλειάς. Ζ. Πληιάδων κ. τ. λ.
- Πλειάς (ἢ καλουμένη) ποιητῶν, 675.
- Πλεισῶς, πτ. 418.
- Πλεκτὰ ἐκ φοίνικος κ. τ. λ. 742, 824.
- Πλευρῶν, π. 450, 459, 460, 463. — ἢ παλαιά, 451. — ἢ νεωτέρα, αὐτ. Πλευρῶνος παλαιᾶς πεδία, αὐτ. τὰ περὶ Πλευρῶνα χωρία, 465. Πλευρωνία, 451, 465, 466. Πλευρώνιοι, 451, 461, 463.
- Πλεύταυροι, 155.
- Πληγήριον, π. 697.
- Πληιάδων δυσμαί, 691, 824.
- Πλημμύραι καὶ ἀμπώτες, 4, 43, 51, 54, 55, 142-145, 148, 153, 173, 212, 293, 307.
- Πλημμυρίς ἐπὶ τριάκοντα σταδίους εἰς βάθος, 175, Σ. 361.
- Πληραῖοι, 315. Πληραίων παραλία, 316.
- Πλινθίνη, π. 799.
- Πλοῖα δερμάτινα ἢ διφθέρινα, 155, 778. — μονόξυλα, 155. — ἐκ χελωνείων ὀστέων, 773. — Σαλαμηγὰ, 800.
- Πλουμβαρία, ν. 159.
- Πλουτιάδης, 675.
- Πλούτων, 147. Πλούτωνος ναὸς, 649. Ζ. καὶ Ἄθης. Πλουτώνια χωρία, 244. Πλουτώνιον, 629, 649. Ζ. καὶ Χαρώνειον.
- Πλύνοσ, λιμὴν, 838.
- Πνευστία, π. 241.
- Πνιγεὺς, π. 799.
- Ποδαλειρίου ἡρώον, 284.
- Ποδάρακας, 432.
- Ποιδικλοῖ, 277, 282.
- Ποιήσασα, π. 360. — ἢ ἐν Κέφ, 486, 487.
- Ποίησις. Ζ. Πεζὸς λόγος. Ποιητικὴν Ἐρατοσθένης ἐκάκιζε 16.
- Ποικίλη σοά, 396. — πέτρα, 670.
- Ποιμανδρίς. Ζ. Ταναγρακίη.
- Ποίνιον ὄρος, 207. ἢ διὰ Ποιίνιου ὁδὸς, 205, 208.
- Ποῖον, ὄρ. 327.
- Πόλα, π. 209, 215, 216, 314.
- Πολεμικῶν ὄπλων χρῆσις ἄλλοις ἄλλῃ, 448.
- Πόλεμος ἰλιακός, 20, 24, 39, 572, 584. — Ἰερὸς ἢ Φωκεὶς, 188, 420. — Παρθικός, 118. — Μωριδατικός, 398. — Δαμακός, 433, 446. Σ. 208.
- Πολέμων ὁ φιλόσοφος, 614. — ὁ περιηγητής, 15, 396. — ὁ βασιλεὺς, 493, 495, 499, 556, 560, 568, 578.
- Πολίειον, π. 264.

- Πόλισμα, τὸ πρότερον Πόλιον, π. 601.
- Πολιτειῶν εἶδη, 10, 11, 179, 480, 592. Ζ. καὶ Ἐξαλλάξεις, καὶ Νόμοι.
- Πολιτικὸς (τίς ὁ) ἀνὴρ, 13.
- Πολίτης, 255, 599.
- Πολίχνα, 603, 607.
- Πολλεντία, π. 167.
- Πολτυοθρία, π. 319. τούτεσι, Πόλτυος θρία, Χρ. 372.
- Πολύανον, ἢ Πολύανος, ᾗρ. 327.
- Πολυάρρην (ἰσ.γρ. Παρυάδρης), Χρ. 405.
- Πολύβιος, 2, 14, 20, 23, 96, 97, 104, 105, 139, 145, 147, 148, 151, 162, 170, 172, 173, 183, 202, 207, 208, 211, 214, 222, 242, 261, 276, 285, 287, 313, 322, 323, 332, 335, 389, 515, ἀνὴρ ἀξιόλογος, 422. Ἐν τισιν ἀμαρτάνει, 465. Τί λέγει περὶ τῶν ἄλλων Ἱστορικῶν καὶ Γεωγράφων, 163, 190, 317, 663. Τί ἰσορεῖ περὶ τῆς Κορίνθου κατασκαφῆς, 381.—περὶ Ἀλεξανδρέων, 797, 798.
- Πόλυβος, 380.
- Πολυβώτης, 489.
- Πολυδάμας, 599.
- Πολυδέκτης, 482, 487.
- Πολύδωρος, 585.
- Πολυκάστη ἢ Δύγαίου (γρ. Λυγαίου), 461.
- Πολύκλειτος, συγγραφεὺς, 509, 510, 728, 742.—ζωγράφος, 372.
- Πολυκράτης τύραννος, 637. Πολυκράτους εὐτυχίας σημεῖον, 638.
- Πολύκριτος, 735.
- Πολυμήδιον, χωρίον, 606, 616.
- Πολύμνασος, μουσικὸς, 643.
- Πολυνείκης, 347.
- Πολυξένη, 470.
- Πολυποίτης, 439, 441.
- Πολύπορος, πτ. 603.
- Πολυρρήνιοι, 479.
- Πολυσέφανος. Ζ. Πραίνεσίνη.
- Πολυτίμητος, πτ. 518.
- Πολυφάγοι, 201.—ἔθνος, 506.
- Πομπέδιος, 241.
- Πομπέλων, π. Ζ. Πομπήϊος.
- Πομπηία, π. 247.
- Πομπηϊὸς Μέγας, ἢ Μάγνος, 236, 388, 491, 501, 502, 503, 512, 530, 541, 547, 549, 555—560, 567, 617, 635, 649, 650, 665, 671, 747, 749, 751, 755, 762, 764, 796. Πομπηίου παῖδες, Γναῖος καὶ Σίξτος, 141.—στρατηγοί, 161.—ἀναθήματα, 156, 159, 160.—τρόπαια, 178.—πόλις, ἃς ἔκτισεν ἐπονομάσας Πομπηίουπόλις, ἐν Ἰβηρίᾳ, τὴν καὶ Πομπέλωνα καλουμένην, 161.—ἐν Κιλικίᾳ, 664, 665, 671.—ἐν Πόντῳ, 562. Πομπηίου ζῆσις πρὸς Καίσαρα, 180.—κατάλυσις, 272.—στρατοῦς, 760, 796. Πομπηϊὸς

- Σέξτος, ὁ τοῦ Μάγνου παῖς, 259, 268, 270. Σέξτου ναύαρχοι, 243. Πομπήιος Στράβων ὁ τοῦ Μάγνου πατήρ, 213.
- Ποντία, ν 123, 235.
- Πόντος (Εὐξεινος), Ποντική θάλασσα, ἡ Ποντικὸν πέλαγος, 21, 34, 43, 47, 49, 50, 53, 55, 57, 65, 68, 73, 92, 93, 107, 121, 125, 126, 129, 134, 289, 298, 304, 305, 312, 313, 416, 492, 498, 500, 508, 529, 534, 538—541, 544, 545, 547, 632, 678, 687, 688.
- Πόντου εἶμα, 319, 323, 563.—τὰ δεξιὰ μέρη, 61, 494, 497.—τὰ ἀριστερά, 320, 440, 540, 680.—τὰ ἑωθινά, 548.—τὰ πρὸς βορρᾶν, 294.
- Ποντική παραλία, 318, 553.—ταριχεία, 144, 545.
- Πόντος, Ποντικὴ ἐπαρχία, Ποντικὴ βασιλεία, ἡ ἢ πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκία, 534, 539, 540, 541, 543, 544, 546, 547, 553, 555, 556, 557, 560—563, 566, 574, 609, 614, 649, 678, 687, 688.
- Ποντικοὶ, 511, 558, 559.
- Πόπλιος Κράσσοι, 646. Ποπλίου Κράσσου διάδοχοι ἐπὶ τὰς Κατατιτεριδας νήσους, 176.
- Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχερ, 684.
- Ποπλώνιον, π. 222, 223, 225.
- Πορδοσελήνη, π. 618.
- Πορθαονίδαι, 463, 465.
- Πορθμὸς Σικελικὸς, 25, 26, 43, 54, 55, 105, 106, 109, 115.—ὁ κατὰ τὰς Ἡρακλείους εἰσῆλας, 58, 93.—ὁ Χαλκιδικὸς, 55.—ὁ κατὰ Βυζάντιον, 55, 125, 319.—ὁ περὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην, 310.—ὁ κατὰ Σησὸν καὶ Ἄβυδον, 124. Χρ. 323. Οἱ πορθμοὶ ῥευματίζονται, 52.
- Πορνοπίων. Ζ. Ἀπόλλων.—μεις, 613.
- Ποροσελήνη, π. 619. Ζ. Πορδοσελήνη.
- Πορσίνας, 220.
- Πορτικανὸς, 701.
- Πορφύρα Τυρία, 757. Πορφυροβαφεία, αὐτ. καὶ 835.
- Ποσειδία πλείερα ἐν τῇ Ἠλείᾳ, 343, 346, 347, 351. Ποσειδίων Ἡπείρου, 324.—Μαλιακοῦ κόλπου, 330.—Χίων, 645.—Μιλησίων, 632—634, 637, 651, 658.—Ἀραβίας, 776.—τὸ πρὸς Ἀλεξανδρεία, 794.—τὸ ἐν Συρίᾳ, 751, 753. Ποσειδώνιον τὸ ἐν τῇ Ῥηγίῳ, 257.
- Ποσειδῶν, 385, 386, 489, 579, 601. Ἐλικωνίος, 639. Ποσειδῶνος ἱερόν, 230, 336, 363, 373, 385, 412, 446, 487, 488, 494.—Ἐλικωνίου 384.—Ἰσθμίου, 369, 380.—Ἀσφαλίου, 57.—Σαμίου, 343, 344, 345.—Διγαίου, 405. Ποσειδῶνος βρέτας, 385.—ναὸς, 637. Τὰ Ποσειδῶνια, ἑορτὴ, 487.

- Ποσειδωνία, π. 251, 252, 373. Ζ. καὶ Ἀθῆναι. Ποσειδωνιάται, 252, 254. Ποσειδωνιάτης κόλπος, 21, 22, 209, 211, 252, ὁ καὶ Παιξανός, 251.
- Ποσειδώνιος Στωϊκός, 2, 4, 6, 14, 29, 41, 54, 55, 58, 94, 95, 97, 100, 103, 104, 119, 135, 138, 144, 147, 153, 157, 162, 163, 165, 170, 172, 173, 182, 183, 188, 198, 215, 218, 266, 269, 273, 276, 293, 295 — 297, 300, 309, 316, 332, 465, 491, 492, 514, 515, 614, 655, 743, 750, 755, 757, 764, 779, 784, 790, 803, 827, 830. φιλόσοφος πολυμαθήςατος, 753.
- Ποσειδώνιον [ἱερὸν Ποσειδῶνος]. Ζ. Ποσειδῖον.
- Ποταμία, 562. — τῆς Ἰσίδος, 774, Ζ. 338.
- Ποτάμιοι, 399. Ζ. καὶ Ποταμός.
- Ποταμοὶ Κελτικῆς, 177. — Ἰνδίας, 700. — οἱ εἰς τὸν Πόντον ῥέοντες, 298. — οἱ εἰς τὸν Ἴονιον κόλπον, 324. Ποταμοὶ ἁλμυροὶ, 144. — χρυσορροῖαι, 146. Ποτάμιον πάνκιες πρὸς νόσους θρεμμάτων, 284.
- Ποταμός, δῆμος, 398.
- Ποτάμων, 617.
- Ποτεντία, π. 241.
- Ποτίδαια, π. 330.
- Ποτίολοι, π. 245.
- Ποτνιαδες ἵπποι, 409. Ποτνιαί, π. 409, 412.
- Πούβλιος Σεργίλιος ὁ Ἰσαυρικὸς, 568.
- Πραίνεςῖνη ὁδός, 237, 238. Πραίνεςῖνοι, 238. — πολιορκούμενοι, 249. Πραίνεςος π. ἡ πρότερον Πολυξέφανος, 238.
- Πραῖσιοι, 478. Πραῖσος, π. 475, 478, 479.
- Πράκτιος, πτ. 583, 585, 586, 590.
- Πράμναι, Ἰνδοὶ φιλόσοφοι, 718.
- Πράξανδρος, 682.
- Πραξιτέλης, ἀνδριαντοποιός, 410, 641. Ζ. 562.
- Πραξιφάνης ὁ ῥόδιος, 655.
- Πραξια, δῆμος, 399.
- Πραξιαί, π. 368. Πραξιαῖς, π. 374.
- Πράξιαι Κρήτης, 472. — Ἰνδικῆς, 702, 703.
- Πραῦσοι, 188. Πραῦσος, 187.
- Πραπέσινθος, ν. 485.
- Πρημνις, π. 820.
- Πρηών, ὄρος, 633, 634.
- Πριαμίται, 608. Πρίαμος, 552, 573, 584 — 586, 596, 607, 681. Πριάμον πλοῦτος, 680.
- Πριάμων, π. 315.
- Πριάπεια. Ζ. Εὐφρόνιος.
- Πριαπτηνή, 587, 588. Πριαπτηνοί, 587.
- Πρίαπος π. 565, 576, 582, 587, 588.
- Πρίαπος, 587, 588. Ὀρνεάτης,

382. Πριάπου ἱερὸν, 382, 587. καίμενα ὄρη, 574. ἢ κατὰ Πρωποντίδα θάλαττα, 400.
- Πριβέρνοι, 231. Πρόσυμνα, π. 373.
- Πριβερνον, π. 237. Πρόσχιον, π. 451.
- Πριηνεῖς, 384, 639. Πριήνη, π. 551, 577, 579. Πριήνης κτίσως, 633. Ζ. καὶ Κάδμη. Προσωπίτης νομὸς, 802.
- Προβάλευθος, π. 383, 399. Προῦσα, π. 563, 564. Προυσιαίς, π. 563, 564. Προυσιεῖς, 564.
- Πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασι τρεφόμενα, 835.—ιχθύσι, 720. Προυσίας, 563, 564, 624.
- πιότατα, 169, 269.—λευκά ἢ μέλανα δι' ὕδατα, 449. Προφθασία, π. 514, 723.
- τρίχας καὶ ὄπλας ἀποβάλλοντα, 764. Πρόβατον παρά τισι τῶν Αἰγυπτίων τιμᾶται, 812.—θύεται, 803. Προχύτη, ν. 60, 123, 247, 258.
- Προίρνα, π. 434. Πρώνησος, π. 455.
- [Προηροσία]. Ζ. Ἀμδαρουαλία. Πρωτάρχος ὁ Ἐπικούρειος, 658.
- Προικὸς ἢ φερνῆς νόμος παρά Μασσαλιώταις, 181.—Κρησί, 482. Πρωπεσίλαος, 394, 432—435.
- Προειτίδες, 370. Προειτίδων καρμὸς, 346. Προῖτος, 372. Πρωτεσιλάου οἶκος ἡμιτελής, 296. Πρωτεσιλειον, 595.
- Προκλιῖται, 366. Προκλῆς, 364, 366, 389, 481, 633. Πρωτεύς, 37, 39, 150, 472.
- Πρόκνη, 423. Πρωτογένης, ζωγράφος, 652.
- Προκόννησος ἢ νῦν, π. 587, 588, 618.—ἢ παλαιά, 588. Πτελεάσιμον, χωρίον, 350. Πτελεὸν, π. 349.—Θετταλικὸν, 349, 433, 435.
- Προμηθεύς, 183, 505. Προμηθεῖως δεσμωτήριον, 688. Πτελεῶς, λίμνη, 595.
- Προποντίς, 6, 46, 49, 51, 52, 55, 68, 69, 124, 125, 126, 129, 289, 313, 319, 323, 332, 487, 541, 563, 575, 576, 582—584, 602, 635, 655, 677. Προποντίδος τόμα, 591.—παράλια, 581.—ὑπερ- Πτερέλας, 452.
- Πτολεμαεῖς, 758. Πτολεμαῖς ἢ ἐν Φοινίκῃ, π. 134, 758. ἢ πρότερον Ἄκη, 758.—ἢ ἐν Παμφυλίᾳ, 667.—ἢ ἐν τῇ Τρωγλοδυτικῇ, 133, 768, 770.—ἢ ἐν Καρχηδόνι, 837.—ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, 813.
- Πτολεμαϊκὴ πόλις, 813. Ζ. Πτολεμαεῖς.
- Πτολεμαϊκῆ βασιλεῖς, 118, 684; 804. Διὰ τί ὠνομάσθησαν Πτολεμαῖοι, 563. Διαδοχὴ τῶν Πτολεμαίων, 795, 796. Πτο-

- λεμῖος πρῶτος, ὁ Λάγου, 301, 723, 791, 794, 795, 801, 836.—δεύτερος, ὁ Φιλάδελφος, 421, 460, 666, 769, 770, 789, 795, 815.—τρίτος, ὁ Εὐεργέτης, 795.—τέταρτος, ὁ Φιλοπάτωρ, 478, 759, 795.—πέμπτος, ὁ Ἐπιφανής, 795.—ἕκτος, ὁ Φιλομήτωρ, 751, 795.—ἑβδομος, ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ἡ Φύσκων, 98, 99, 101, 103, 795, 797, 798.—ὄγδοος, Λάθουρος, 795.—ἐννατος, ὁ Αὐλητής, ὁ τῆς Κλεοπάτρας πατήρ, 558, 795, 796, 798.—δέκατος, ὁ τοῦ Αὐλητοῦ υἱός, 796. Πτολεμαῖος, ὁ ἐν Κύπρῳ ἄρξας, 684.—Κόκκης, ὁ καὶ Παρεΐσακτος, 794.
- Πτολεμαῖος ὁ Κερκυνησ, ὁ Σέλευκον τὸν Νικάτορα δολοφονήσας, 623.—ὁ Μενναίου (ἢ Μινναίου), 753.—ὁ τοῦ Ἰούδα, 828, 831.
- Πτολεμαῖος ὁ Γεωγράφος, Χρ. 322, 374, 460.
- Πτώων, ὄρ. 413.
- Πυγαλγίς, 639. Σ. 289.
- Πύγεια, π., 551, 639.
- Πυγμαῖοι, 35, 37, 42, 43, 70, 299, 821.
- Πύδνα, π. 330.
- Πυθαγῆλου λιμὴν, 774.—βωμοί, αὐτ.—τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον, 773.
- Πυθαγόρας, 263, 297, 638, 716. Πυθαγόρειοι, 16, 252, 263, 384, 468. Πυθαγόρειος φιλοσοφία, 280, 290.
- Πυθαῖσαι. Ζ. Πύθιον.
- Πυθίας, 63, 64, 71, 75, 102, 104, 114, 136, 148, 158, 190, 201, 295.
- Πυθία, 419, 762. Πύθια (τὰ), 260, ἢ Πυθικός ἀγών, 419.—νόμος, 421. Πυθιάς. Ζ. Πύθιον.
- Πύθιον, τόπος Ἀθήνησι, 392, 404. Πυθαῖσαι, οἱ πέμποντες τὴν θύσιαν εἰς Δελφοὺς, 404. Πυθιάς, ἡ πεμπομένη θύσια, 422.
- Πυθωδωρίς, 499, 555, 557, 559, 560, 649. Πυθωδωρίδος υἱοί, 556.—πατήρ Πυθωδωρος ὁ Τραλλιανός, 555, τὸ ἐξαρχῆς Νυσαεύς, 649.
- Πυθολάου ἀκρωτήριον, 774.—βωμοί, αὐτ.
- Πυθῶ, π. 220, 374.
- Πύθων, ὁ κατατοξευθείς ὑπ' Ἀπόλλωνος, 422, 423.
- Πυκάτη. Κατὰ τὴν Πυκάτην (ἴσ. γρ. Πιτυάτιν), 588. Σ. 271.
- Πύλαι Ἀμανίδες, 676, 751.—Ἀρμένιαί, 80.—Γαδειρίδες, 170.—Κάσπιαί, 60, 64, 79, 80, 83, 90, 514, 522, 525, 526.—Κιλίκιαί, 537, 539.—Λύδιαί, 613.—Περσικαί, 729. Πύλη Μηδική, 525.—Κανωδική, 795, 800.—Οὐμίναλία, 234.
- Πύλαι, αἱ καὶ Θερμοπύλαι, 420,

- 428, 429, 435. Πυλαγόραι, 420. Πυλαία σύνοδος, 420, 429. Πυλαϊκή πανήγυρις, 436. Πυλαϊκὸς κόλπος, 430.
- Πυλαμίνης, 541, 543.
- Πύλαιον, ὄρ. 621.
- Πύλαιος, 621.
- Πυλήνη, π. 451, 460.
- Πυλία θάλαττα, 348. Πυλιακὸν πεδῖον, 344. Πύλιοι, 222, 344, 350—354, 633. Πυλίων, πόλεμος πρὸς Ἡλείους, 351. Πύλος, π. 336, 340, 348, 349, 361, 368, 633. Πύλοι τρεῖς, 339, 350. ὁ Ἡλειακὸς, 351, 352.—ὁ Τριφυλιακὸς, Λεπρεατικὸς, ἢ Ἀρκαδικὸς, 337, 339, 344, 345, 350, 351, 355.—ὁ Μεσσηνιακὸς, 339, 346, 348, 351—353, 359.
- Πύλος, π. Ζ. Πυλία θάλαττα.
- Πυλὼν, 323.
- Πύξος ἀρίστη ποῦ φύεται, 545.
- Πυξοῦς, ἄκρα καὶ λιμὴν καὶ ποταμὸς, 253.
- Πύρ ἄσβεστον, 733. Πυρὶ εὐχονται Πέρσαι, 733, 734.
- Πυραιτεία, 733. Πυραιθοὶ, μάγοι, 733.
- Πυραιχιμς, 357.
- Πυραμίδες Αἰγύπτου, 807, 808, 809, 811. Σ. 349.
- Πύραμος, πτ. 52, 536, 675, 676, 682.
- Πύρασος, π. 435.
- Πυργίται, 348.
- Πύργοι; π. 225, 226, 348.
- Πύργος Καϊπίωνος, 140.—Πελώρου, 171.—Νεοπτολέμου, 306.—Σπράτωνος, 758.—Φάρου, 791.—Εὐφράντα, 836. Ζ. καὶ 151, 184. Πύργων Βαβυλῶνος μέγεθος, 738. Καλοῦνται Μόσσοι οἱ πύργοι, 549.
- Πυρναῖα ὄρη, 71, 159, 161, 176, 196, ἢ Πυρήνη, 106, 107, 127, 128, 137, 146, 155, 156, 159, 166, 167, 178, 184, 186, 187, 189—191. Πυρήνης ἄκρα, 120, 129, 160, 181.—Ἰβηρικὸν πλευρὸν, 161.—Κελτικὸν πλευρὸν, 162.—Βόρεια ἄκρα, 177, 199. οἱ πρὸς τῇ Πυρήνῃ Κέλται καὶ Ἀκυϊτανοὶ, 176.
- Πυριφλεγέθων, 26, 244.
- Πύρρα ἢ Δευκαλίωνος γυνή, 432, 443. Πύρρας σῆμα, 425. Πύρρα, πόλις Θετταλίας, 431.—Ἰωνίας, 636.—Δέσθου, 617, 618.—νησίδιον, 435.—ἄκρα Θετταλίας, αὐτ.—Τρωάδος (ἔνθα γρ. Πύρρας, ΑΤ, Πυρρᾶς), 606. Πυρραῖα. Ζ. Θετταλία.
- Πυρρίχη, ἐνόπλιος ἄρχησις, 467, 480.
- Πύρριχος, 467.
- Πύρρος, ἢ Νεοπτόλεμος, ὁ Ἀχιλλεύς, 326.—ὁ Βασιλεὺς Ἠπείρου, 258, 280, 287, 325. Πύρρου στρατεία εἰς Ἰταλίαν, 384.—εἰς Ἄργος, 376.—θάνατος, αὐτ.

Πύρρων, 393.
 Πύτνα, λόφος, 472.
 Πώγων, λιμνή, 373.
 Πωμεντινοί, 237. Πωμεντινον πε-
 διον, 231, 232.
 Πῶρος, βασιλεύς ἐν τῇ Ἰνδικῇ,
 686.—Πῶρου χώρα, 691,
 698. Πῶρος ἕτερος, ἀνεψιὸς τοῦ
 πρώτου, 686, 699, 719.

Ρ.

Ρ (τῷ) γράμματι πολλῶ χρῶνται
 οἱ Ἑρετριεῖς, 448.
 Ραβδομαντεία. Σ. 325.
 Ράγξ, ἢ Ράγξι π. Μηδίας, 60,
 514, 515. ἢ καὶ Εὐρωπὸς καὶ
 Ἀρακία, 524.
 Ραδάμανθυς, 150, 423, 476,
 482, 573.—Εὐριπίδου δράμα,
 356.
 Ραδινῆ, 347.
 Ραικοί, 231.
 Ραιτική, 314. Ραιτικὸς οἶνος, 206.
 Ραιτοί, 193, 204, 206, 213,
 292, 313. ἢ διὰ Ραιτῶν ὑπέρ-
 βασίς τῶν Ἄλπεων, 209.
 Ρακῶτις, κατοικία, 792.
 Ραμανῖται, 782.
 Ραμβαῖοι, 753.
 Ράμις, 292.
 Ραμνοῦς, π. 396, 399.
 Ραουένια, π. 210, 213, 214, 216,
 217, 219, 227.
 Ρατώως, πτ. 327.
 Ρατώτης, 553.
 Ραύραρις, πτ. 182.
 Ραφία, π. 759.

Ρέα, 348, 468, 469, 470, 472.
 —Σιλβία, 229.—Μήτηρ Θεῶν,
 469.—Ἄγδιστις, αὐτ.—Φρυ-
 γία Θεὸς μεγάλη, αὐτ.—Ἰθαία,
 αὐτ.—Διουδμήνη, 469, 470.
 —Σιφυλήνη, 469.—Πεσι-
 νουντις, αὐτ.—Κυβέλη, αὐτ.
 καὶ 470. Κυθήνη, 470. Ρέας,
 ἢ Ρείης ὄρος, 589.
 Ρεατίων ἡμίονοι, 228. Ρεάτων,
 π. 228.
 Ρεῖη. Ζ. Ρέα.
 Ρέκας, 496.
 Ρηγίνα, πτ. 332.
 Ρηγίνη, ἢ περὶ τὸ Ρήγιον χώρα, 60.
 123, 211. Ρηγίνης ἴδιον τὸ
 περὶ τοὺς τέττιγας, 260. Ρη-
 γίνοι, 171, 261, 265. Ρηγί-
 νων πόλις, 258.—ἡγεμόνες,
 257. Ρήγιον (ἡμαρτημένης ἰσως
 τῆς γραφῆς), π. πέραν τοῦ Πά-
 δου, 213.—Λέπιδον ἐντὸς τοῦ
 Πάδου, 216.—Βρεττίων, 253,
 257—259, 268, 283.
 Ρηγισουίλλα [Regis villa], 225.
 Ρήγμα, 672.
 Ρῆμοι, 194.
 Ρήνεια, ν. 486.
 Ρήνος, πτ. 128, 191—196, 206
 —208, 291, 312. Ρήνου
 πηγαί, 177, 204, 213, 292.
 —ἐκβολαί, 63, 177, 181,
 199, 294.—ἢ ἐντὸς, 194.—
 τὰ πέραν, 289, 290. Ρήνου
 καὶ Ἄλβιος τὰ μεταξὺ ἔδνη,
 290.
 Ρῆσος, πτ. 554, 583, 590,

602. Ρῆσος βασιλεὺς Θρακῶν, 590.
 Ρίζαι Ἰνδικαί, 707. — Ἰβηρικαί, 163.
 Ριζαῖοι, Ζ. Ριζονικός.
 Ρίζις, ζῶον ταυροειδές, 827.
 Ριζονικός κόλπος, 314, 316. Ριζαίων (ἴσ. γρ. Ριζωναίων) κόλπος, 316. Ρίζων, π. αὐτ.
 Ριζοῦς, π. 436, 443.
 Ριζοφάγοι, 771.
 Ρίζων. Ζ. Ριζονικός κόλπος.
 Ρινοκέρωτες, 774, 775. Σ. 339.
 Ρινοκλόουρα, π. 741, 759, 781.
 Ρίον, ἄκρα, 335, 360, 361, 387, 390.
 Ριπαῖα ὄρη, 295, 299.
 Ροδανός, πτ. 177, 178, 181, 185, 187, 190, 208, 271.
 Ροδαγοῦ πηγαί, 204. — ἐκβολαί, 182, 184, 193. — εἰματα, 183, 184. — ποταμία, 189. — πεδιάς, 203. — ἡ ἔξω πᾶσα ἐκαλεῖτο Ἰβηρία, 166.
 Ροδανοῦ καὶ Ἄραρος συμβολαί, 186, 191, 192. Ροδανοῦ καὶ Σούλγα συμβολαί, 191. οἱ περὶ τὸν Ροδανὸν βάρβαροι, 180.
 Ρόδη. Ζ. Ροδία.
 Ροδία, 67, 106, 115, 116, 118, 119, 125, 134, 681.
 Ροδίας ἀρχὴ καὶ πέρας, 651.
 Ροδιακὸν κλίμα, 119. Ρόδιοι, 57, 472, 575, 613, 669.
 ἔκτισαν Σόλους τοὺς ἐν Κιλικίᾳ, 671. — τὴν ἐν Ἰβηρίᾳ Ρόδον ἢ Ρόδην, 160, 654. — καὶ

ἄλλας ἄλλη, 654. — ἰθαλακτοκράτησαν, 652. Ροδίων νῆσοι, 475. — ναυτικόν, 624. — κολοσσός, 278, 652. Χρ. 434. Σ. 295. — περαία, 490, 631, 651, 663, 664, 666, 673, 677. — εὐδαιμονία, 654, 655. — παραλία, 681. — ἄνδρες μνήμης ἄξιοι, 655. Ρόδος, ν. καὶ π. 25, 93, 114, 122, 124, 125, 316, 395, 454, 472, 488, 492, 572, 605, 650 — 652, 654, 655, 660, 661, 673, 681, 683, 794. ἡ πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταθία, καὶ Τέλχινις, 653. ὁ διὰ Ρόδου μεσημβρινός, 70. — παράλληλος 86, 87, 134. οἱ περὶ Ρόδον τόποι, 115. οἱ ἐν Ρόδῳ Πλαταμῶνες, 224. Ρόδος π. Ἰβηρίας, 160.
 Ροδίος, πτ. 554, 595, 603.
 Ροδόπη, ὄρ. 208, 313, 318, 329.
 Ρόδος, ν. καὶ π. Ζ. Ροδία.
 Ρόδος ἡ ἐν Ἰβηρίᾳ. Ζ. Ροδία.
 Ροδουντία, χωρίον, 428.
 Ροδῶπις, 808.
 Ροίτις, πτ. 602.
 Ρόη, π. 180.
 Ροιτάκης, πτ. 500.
 Ροιτειίς, 595. Ράιτιον, π. 595, 597, 601, 602.
 Ρομβίτης, πτ. ὁ μέγας, 493. — ὁ ἐλάσσων, 493, 494.
 Ρουδίκων, πτ. 217, 227.
 Ρουκάντιοι, 206.

Ρουσκίων,

Ρουσίνων, πτ. 182.—π. αὐτ.
 Ρουσίνον, π. 831.
 Ρουτήνοι, 191.
 Ρούτουλοι, 228, 229, 231, 232.
 Ρυθμοὶ Κρητικοί, 480.
 Ρύνδακος, πτ. 550, 575, 576.
 Ρύπες, π. 385, 387. Ρυπίς,
 387.
 Ρυτία, μήτηρ Κορυθάντων, 472.
 Ρύτιον, π. 479.
 Ρωδαίαι, π. 281, 282.
 Ρωδάσπης, 748.
 Ρωμαῖοι, 14, 131, 144, 148,
 164, 180, 194, 218—220,
 229, 233, 237, 240, 243,
 249, 258, 320, 460, 462,
 524, 539, 543, 568, 594,
 621, 654, 660, 676, 765,
 779, 780, 796, 817, 825,
 826, 828, 829, 834. Διὰ τί
 Κυρίται λέγονται, 228. Παρά
 τίνων ἔλαβον τὰ περὶ τοῦς Θριάμ-
 βους; κ. τ. λ. 220. Χρῶνται
 Τυρρῆνοῖς οἰωνοσκοποῖς, 762,
 813, καὶ τοῖς Σιδύλλης χρησ-
 μοῖς, 813. Τρέφουσι πολλοὺς
 οἰκέτας, 668. Σπουδάζουσι περὶ
 τὰς Θηριομαχίας, 131. Ρωμαίων
 πολιτεία, 66, 127.—ἔθος πα-
 λαιὸν περὶ τὰς γαμετάς, 515.
 —οἱ ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμοι, 231,
 232, 241, 272, 280.—οἱ κατ'
 Ἰβήρων, 2, 152, 154, 156,
 159, 162, 178, 287.—Γερ-
 μανῶν, 10, 290, 291, 294.
 —Κελτῶν ἢ Γαλατῶν, 10,
 186-188, 191, 195-198,

203, 212, 385.—Γετῶν, 304,
 305.—Τριβαλλῶν, 316, 318.
 —Δαλματιῶν, 315.—Σαλασσῶν,
 καὶ ἄλλων, 205, 208.—Ερρε-
 τανῶν; 200 (Ζ. καὶ 115,
 175, 176).—Μεθριδάτου, 309,
 310, 312, 378, 414, 477,
 488, 486, 496, 532, 544,
 545, 546, 555-558, 562,
 565, 567, 576.—Παρθυαίων,
 10, 669.—Ἀράβων, 118,
 780-782, 819.—Μακεδόνων,
 πρὸς Φίλιππον καὶ Περσεία,
 327, 330, 365, 411, 441,
 624. Αἰρουῖσιν Ἀθήνας, 396. Κα-
 τέχουσι τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν,
 385. Ἐκβάλλουσι Καρχηδονίους
 ἐκ τῆς Σαρδόνος, 225.—ἐκ τῆς
 Σικελίας, 268, 270, 385, καὶ
 καταλύουσιν αὐτοὺς, 832-834.
 Καθίστανται κύριοι Λιβύης,
 150, 287.—Ἑλλάδος, 385.
 Πῶς διοικοῦσι τὰς πόλεις καὶ
 ἐπαρχίας, 101, 166, 167,
 541, 560, 629, 642, 643,
 646, 671, 754, 757, 791,
 798, 831. Ρωμαίων αὐξήσις
 καὶ ἐπικράτεια, 100, 192,
 200, 210, 234, 235, 242,
 251, 253-255, 273, 278,
 322, 325, 365, 366, 377,
 379-381, 398, 401, 414, 427,
 484, 508, 523, 530-532,
 534, 540, 542, 569, 571,
 577, 608, 652, 684, 685,
 747, 748, 837.—πόλεις ἢ
 ἀποικίαι, 139-141, 151, 168,

- 205, 206, 212-214, 216,
217, 226, 245, 246, 256,
263, 272, 281, 387, 406,
477, 546, 564, 593, 665,
756, 797.—ἀρχηγείται ἡ πρό-
γονοι, 595.—βασιλείς, 219,
220, 228, 378.—κρατηγῆι,
224, 225.—στάσεις, 23.—
συγγραφῆς, 166, 193, 230.
—ἦττα ἡ περὶ τὰς Κάννας,
285. Διὰ τί ἐπὶ τοσοῦτον ἐξ-
ῆρθησαν, 285-288.
- Ῥώμη, 134, 143, 145, 160,
168, 169, 187, 192, 197,
200, 213, 217, 218, 220,
222—224, 226, 227, 231,
—233, 236—241, 246,
248, 249, 264, 272, 273,
282, 286, 288, 382, 437,
459, 601, 609, 642, 646,
650, 657, 670, 749, 757,
758, 782, 796, 805, 814,
832.—Ῥώμης ἀρχὴ καὶ κτίσις,
219, 229, 230.—περιγραφὴ,
234, 757. Τίσι τῶν πόλεων
παραβάλλεται, Χρ. 417. Τὰ ἐν
Ῥώμῃ ἀναθήματα πόθεν, 381.
Μετὰ Ταρσέων καὶ Ἀλεξανδρέων
φιλολόγων, 675. Ῥώμης με-
σημβρινός, 93. ἡ εἰς Ῥώμην
ὁδός, 216. Ζ. καὶ Ῥωμαῖοι.
- Ῥώμος, 229—231. Ῥωμύλος,
αὐτ.
- Ῥωξάνη ἡ Ὄξυάρτου, 517; γυνὴ
Ἀλεξάνδρου, 794.
- Ῥωξολάνοι, 114, 294, 306.
- Ῥωσός, π. 676, 751.
- Σ.
Σαβὰ, λιμὴν, 770.
Σαβάσιος, 470. Σαβάζια ἰερά, 471.
Σαβαί, π. 771. Σαβαῖοι, 768,
778, 779. Σαβαίτικόν εἶμα,
770.
Σαβάτα λιμνη, 226.
Σάβατα, π. 216, 217. Σαβάτων
οὐαδα, 201.
Σαβέλλοι, 250.
Σαβίνη, 219, 228, 237, 240. Σα.
εἶνοι, 218—220, 228, 230,
250, 287.
Σάβος, βασιλεὺς, 781. Σάβου χώρα,
701.
Σαγαλασσῆς, 570. Σαγαλασσός,
π. 569, 570, 631.
Σαγαπηνοὶ, 745.
Σαγγάριος, πτ. 543, 567. Σαγ-
γαρίοι ἰεβολαί, 563. Σαγγία,
π. 543.
Σαγούντον, π. 159, 160, 167. Σ.
215.
Σάγρα καὶ Σάγρας, π. 261, 262.
Σάγρος, πτ. 242.
Σαγύλιον, φρούριον, 560.
Σαδάκορα, π. 663,
Σαδράκαι, π. 738.
Σαῖοι θραῖκες, 457, 549.
Σαῖς, π. 802, 803. Σαῖται, 812.
Σαῖτικόν εἶμα τοῦ Νεῖλου, 802.
Σαῖτικὸς νομὸς, 801.
Σάκαι, 507, 511—514. Σάκαια
(τῆ), ἑορτὴ, 512. Σ. 461.
Σακάραυλοι, 511.
Σακασσηνὴ, 73, 509, 511, 528.

- Σακκόποδες, 745.
 Σαλαμίς Κύπρου, π. 682.
 Σαλαμίς, ν. 124, 395, 446, ἡ πρότερον Κυχηρία, καὶ Σιυρᾶς, 393, καὶ Πιτυοῦσσα, 394. ἡ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχία, 375, 377, 398. Σαλαμινιακὸς κόλπος, 335. Σαλαμίνοι, 394. Σαλαμίσιος τυρὸς, 395.
 Σαλαπία, π. 283, 284.
 Σαλαρία ὁδὸς, 228.
 Σάλας, πτ. 291.
 Σαλασσοὶ, 203—205, 208, 211. ἡ διὰ Σαλασσοῶν ὑπέρβασις τῶν Ἄλπεων, 209.
 Σαλγανεύς ὁ Βοιώτιος, 403. Σαλγανείως τάφος, 10.
 Σαλγανεύς, χωρίον, 400, 403.
 Σάλδα, λιμὴν, 831.
 Σαλεντινή, 282. Σαλεντινὴς ἄκρα, 281. Σαλεντιναί, 277, 281.
 Σάλερνον, π. 251.
 Σαλμακίς, κρήνη, 656.
 Σαλμυθησοῦς, αἰγιαλὸς, 50, 52, 319, 541.
 Σαλμωνεύς, 356, 357.
 Σαλμώνη, π. 356.—κρήνη, αὐτ.
 Σαλμώνιον, ἡ Σαμώνιον, ἄκρον Κρήτης, 106, 474, 475, 489.
 Σαλπία, π. 654.
 Σαλιτήται, 144.
 Σάλυες, 178, 180, 184—186, 203. Σαλύων ὄρεινή, 181.
 Σαλώμη, 765.
 Σάλων, π. 315, 565. Σαλωνίτης τυρὸς, 565.
 Σαμαῖοι, 455.
 Σαμαναῖοι, Σ. 316.
 Σαμάβεια, π. 760.
 Σαμαριανή, π. 508.
 Σαμβύκη, γένος ὄργανου, 471.
 Σάμη, π. 453, 455, 456.
 Σαμία, 636.
 Σαμικόν, φρούριον, 343, 344, 346, 347, 351.—πεδῖον, 347. Σάμιος ἐπιχειρία, 343.
 Σάμιοι, 457, 488, 637—639.
 Σαμία, 636. Σάμιος πορθμὸς ὁ πρὸς Μυκάλη, 639.
 Σαννίται. Ζ. Σαννίται.
 Σαμοθράκαι, 466.
 Σαμοθράκη, ν. 28, 124, 198, 457, ἡ πρὶν Σάμος, 332. Ζ. καὶ Μελίτη, καὶ Σάμος. Τὰ ἐν Σαμοθράκῃ ἱερά, 472, ἡ μυσηρία, 332. Σάμος Ὀθητική, 338, 457.
 Σάμοι, τὰ ὕψη, 346, 457. Σ. 137, 214.
 Σάμος, ν. 124, 339, 347, 488, 554, 632, 636, 821. ἡ πρότερον Μελάμφυλλος, Ἀνθεῖς, καὶ Παρθενία, 457, 637.—πόλις, 346, 347. Σάμου κτιστης, 633.
 Σάμος καὶ Σάμη, ἡ Κεφαλληνία, ν. 453, 457.—πόλις Κεφαλληνίας, 453, 455.
 Σαμόσατα, π. 664, 749.
 Σαμψικέραμος, 753.
 Σαμώνιον, πεδῖον ἐν τῇ Νεανδρίδι, 472.—ἄκρον Κρήτης. Ζ. Σαλμώνιον.
 Σαναὸς, π. 576.
 Σανδάλιον, π. 569.

- Σανδαρακούργιον, ὄρ. 562.
 Σανδοβάνης, πτ. 500.
 Σανδρόκοτος, 70, 702, 711, 724. Σανδροκόττου στρατόπεδον, 709.
 Σάνδυξ, ἡ Ἀρμένιον χρώμα, 529.
 Σάνδων, 674.
 Σάνη, π. 330.
 Σανισσηνή, 562.
 Σάννοι, 548.
 Σάντονιοι, 190, 208.
 Σάος, πτ. 207, 314.
 Σάπαι, 550, ἡ Σαπαίοι, 457.
 Σαπέρης, ἰχθύς, 619.
 Σάπις, πτ. 217.
 Σαπρά λιμνη Χερρόνησου, 308.— Διολίδος, 614.
 Σαπφώ, 40, 452, 615, 617, 618, 808.
 Σαραμηνή, 546.
 Σαραόσου βασιλεία, 516.
 Σαραουσηνή, 534.
 Σαραπανοί, (ἴσ. Σαράπανα, τὰ), φρούριον, 498, 500.
 Σαραπάραι, 531.
 Σαράπιον, τέμενος, 795, 801. Ζ. καὶ Σεράπειον. Σάραπις, 803.
 Σαργαραουσηνή, 534, 537.
 Σαρδανάπαλος, 671, 737. Σαρδαναπάλου μνήμα, 672.
 Σάρδεις, 61, 579, 624—628, 648. Σαρδιανή, 626. Σαρδιανὸν πεδῖον, αὐτ.
 Σαρδῶ, ν. 123, 145, 225, 654, 802. ἡ Σαρδῶν, 106, 117, 144, 222—224. Σαρδῶν πελάγος, 50, 218. ἡ Σαρδόνιον, 53, 105, 106, 122. Σαρδῶος κόλπος, 144.
 Σάρισσα, Ζ. Δόρυ.
 Σάρισσα, π. 747.
 Σάριφα ὄρη, Χρ. 406.
 Σαρμάται, 296, 492, 498, 500, 507, 553. Σαρματῶν πεδία, 497. Σαρματικῶ ἔθνους ἴδιον, 312.
 Σάρνιος, πτ. 510.
 Σάρνος, πτ. 247.
 Σάρος, πτ. 535.
 Σαρπηδῶν, 573, 634, 667.— στρατηγός, 758.— ἄκρα, 627, 670, 682.
 Σάρσινα, π. 227.
 Σαρωνικὸν πῆλαγος, 124, 369. Σαρωνικὸς κόλπος, 335, 369, 374, 380.— πόρος, 335.
 Σάσων, ν. 281, ἡ Σασῶ, Χρ. 371.
 Σάταλκα, π. 747.
 Σατιόσις, Σατινίοσις καὶ Σαφνιόσις, χεΐμαρρος, 321, 605, 606.
 Σατόρμιος (Saturnus), Χρ. 343.
 Σάτυροι, 466 — 470. Σατύρω ἰοικὸς ζῶον ὃ Κῆπος, 812. Σάτυρος Πρωτογένους γραφή, 652.
 Σάτυρος, Βοσπόρου βασιλεὺς, 301, 310. Σατύρου μνήμα, 494. ἕτερος Σάτυρος, 769.
 Σαυνίται, 228, 231, 232, 240, 241, 247, 251, 253, 255, 258, 264, 282, 287. ἡ Σαυνίται, 250. Σ. 88. Σαυνιτῶν μεθόρις, 283.— ὄρη, 219, 242.— πόλις, 238, 249, 254. Σαυνίτις, 242, 251, 283.

- Σαῦραι, 731. — διπήχεις, 830.
 Σαυρομάται, 114, 119, 294.
 302, 305, 507, 553.
 Σαφνίους, Ζ. Σατιόεις.
 Σεβαστή, π. 557. — ἡ Σαμάρεια,
 760.
 Σεβεννυτικὴ πάλις, 802. Σεβεννυ-
 τικὸν ζόμα, 801, 802. Σεβεν-
 νυτικὸς νομὸς, 802.
 Σεγέσάμα, π. 162.
 Σεγέτης, 291.
 Σεγεσικὴ, π. 207, 313, 318.
 Σέγιδα, π. 162.
 Σεγόβριγα, π. 162.
 Σεγοσιανοὶ, 186, 192.
 Σεθρωίτης νομὸς, 804.
 Σειληνοὶ, 466, 468. Σειληνὸς,
 470.
 Σειρήνες, 23, 146, 252. Σειρή-
 των ἱερὸν, 22. Σειρηνοῦσαι,
 ν. 22, 23, 26, 251, 252,
 258. Σειρηνοῦσῶν ἀκρωτήριον,
 247.
 Σεῖρος, πτ. 264. Σερίτις, 255,
 264, 265.
 Σεισμοὶ γῆς, 58—60, 514, 578,
 579, 621, 630, 757, 758. —
 Βράσαι, 182. — Παλματία, Σ.
 333.
 Σελγησσός, Ζ. Σαγαλασσός.
 Σελγείς, 569—571. Σέλγη, π.
 570. Σελγικὰ ὄρη, 571. Σελγικὴ
 ἴρις, αὐτ.
 Σελεύχεια, π. ἡ πρὸς τῷ Ἡδουφῶντι
 ποταμῷ, ἡ πρότερον Σολόκη,
 744. — ἡ ἐν Πιερίᾳ, 516, 672,
 749—751. — ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει,
- 521, 522, 529, 738, 739,
 743, 746, 748, 749, 750.
 Σελεύχεια, φρουριον, 749. Σε-
 λευκεῖς, 670, 743, 751. Σε-
 λευκίς, 749, 750, 756. Σελευ-
 κίδος ἡ μεσογαία, 753.
 Σελευκος ὁ Βαβυλωνίος, 6, 174,
 739. — βασιλεὺς Συρίας, ὁ Καλ-
 λίνικος, 513, 750, 754. — ὁ
 Νικάτωρ, 578, 623, 669,
 686, 724, 738, 749, 750.
 ἔτρεφε πεντακοσίους ἐλέφαντας,
 724, 752.
 Σελήνη. Ζ. Κλεοπάτρα.
 Σελήνη, 503, 635, 732. Σελήνης
 ἱερὸν, 557, 807.
 Σελήνης λιμὴν, 222.
 Σελιουόντια ὕδατα, 275.
 Σελινοῦς, π. 272. — πτ. Ἐφέσου,
 387. — Ἠλείας, αὐτ. — Κιλι-
 κίας, 669, 682. — Σικελίας,
 834.
 Σελιουσίαι λίμνη, 642.
 Σελλήεις, πτ. Ἠλείας, 328, 338,
 339. Τρωάδος, 590.
 Σελλοὶ, 28, 328.
 Σέλουρος, ὁ κληθεὶς Αἴτνης υἱός,
 273, ἡ Σέρουλος. Χρ. 354.
 Σεμβρίται, 770. 786. Σ. 337.
 Σεμιγοῦντος, 291.
 Σεμίραμις, 84, 686, 687, 722.
 Σεμιράμιδος ἔργα, 80, 529,
 537, 559, 737.
 Σέμνωες, 290.
 Σένωνες, 194, 195, 212, 316.
 Σεντίνου, ὄρ. 227.
 Σέξτια θερμά ὕδατα, 178, 180.

- Σέξτος ὁ καταλύσας τοὺς Σάλυας, 180. — Πομπήιος, ἀδελφὸς Γναίου, 141, 258. Σέξτου υἱοῦ Πομπηίου πόλεμος πρὸς τοὺς Καίταρος στρατηγούς, 161.
- Σεπτέμπεδα, π. 241.
- Σεράπειον, π. 807. Ζ. καὶ Σαράπιον.
- Σερσπαδάνης, 748.
- Σερβωνίς λίμνη, 50, 760, 763, 809. Σερβωνίς, Χρ. 455.
- Σεργου τία, π. 162.
- Σέριφος, ν. 485, 487. Σεριφίων ἀπολίθωσις, 487.
- Σερούλιος ὁ Ἰσαυρικὸς, 665, 671.
- Σερούτιος, 234.
- Σέρουλος Ζ. Σέλουρος.
- Σερτώριος, 158, 159, 162, 287, 829. Σερτωρίου πόλεμος πρὸς Πομπηίον, 161.
- Σεσαράσιοι, 326.
- Σισίδακος, 292.
- Σέσωσφις ὁ Αἰγύπτιος, 38, 61, 686, 770, 790, 804. Σεσώσφις ἐτήλη, 769. — χάρακες, αὐτ.
- Σέταβις, π. 160.
- Σευσάμορα, π. 501.
- Σηκουάνας, πτ. 189, 193, 195, 199. Σηκουάνα πηγάϊ, 192. — ἐκβολαί, 194.
- Σηκουανοί, 186, 192, 193, 195, 206, 208.
- Σηλυβρία [τουτέστι Σήλυος πόλις], 319.
- Σῆμα, περιβολος, 794.
- Σηνογαλλία, π. 227.
- Σῆνα, π. 227.
- Σηπιάς, π. 330, 436. — ἀκτὴ, 443.
- Σηπιούς, Ζ. Σιπούς.
- Σῆρες, 516. Σῆρων μακρὸς βίος, 701, 702. Σηρικὰ ὑφάσματα, 693.
- Σήσαμος, π. 544.
- Σησός, π. 581, 584, 590, 591. τὸ κατὰ Σησὸν ἑπτασάδιον, 124. τὰ κατὰ Σησὸν σεναί, 108.
- Σητία, π. 237. Σητήνη, 231. Σητίνος οἶνος, 234. — κόλπος, αὐτ.
- Σήτιον, ὄρ. 181.
- Σθίνελος, 377.
- Σθένις, ἀνδριαντοποῖος, 546.
- Σίβαι, 688, 701.
- Σιβηνοί, 290.
- Σιδύλλα ἡ Ἐρυθραία, 645, 814. Σιδύλλης χρῆσιμοι, 567, 813.
- Σίγα, π. 829.
- Σιγγιτικὸς κόλπος, 330, 331.
- Σιγιάς ἄκρα, 595, 604. Σίγειον, π. 595 — 602. Σιγία, τόπος, 604.
- Σιγέρτις, βασιλεὺς, 516.
- Σιγγλὸς (Νάρκισσος ὁ), 404.
- Σιγία Ζ. Σιγιάς.
- Σιγμῆρος, 292.
- Σίγεινοι, 520.
- Σιγνία, π. 237. Σίγειος οἶνος, αὐτ.
- Σιγρικανή, 525.
- Σίγριον, 616 — 618.
- Σιδηρίτις λίθος, 703.
- Σιδηριανοί, 163.
- Σιδικίνοι, 237. Σιδικίον. Ζ. Τέα-
νον Σιδικίον.

- Σίδη, 548, 570, 664, 667, 682.
- Σιδηνή, 52, 126, 547, 548, 556, 601.—πόλις, 587.
- Σίδηρος. Σιδηρουργεία, 214. Ζ. και Μέταλλα.
- Σιδόνες, 306.
- Σιδονία, ν. 799.
- Σιδόνιοι, 2, 30, 38, 40—42, 757, 758, 784. Σιδών, π. 40, 58, 134, 753—756, 758. Σιδόνος ἑνδοξοὶ φιλόσοφοι, 757.
- Σικανοὶ, 270.
- Σικελία, 21—26, 54, 57, 60, 108, 129 141, 149, 225, 248, 257—259, 261, 266, 269, 271, 272, 275—277, 279, 282, 286, 287, 299, 359, 378, 385, 400, 419, 447, 449, 608, 626, 654, 834. ἡ κληθεῖσα Τρινακίς και Τρινάκρια, 265. Ταμίσιον Ῥώμης, 273. Σικελίας σχῆμα, 83, 265.—ἄχρη, 265, 363.—πρῶτοι οἰκισαί, 270.—πρῶται πόλεις, 267.—τύρανοι, 212, 226, 253, 256. Σικελικαὶ πόλεις, 243. Σικελικὴ παραλία, 255. Σικελικὸν πέλαγος, 50, 55, 123, 124, 211, 233, 254, 257, 265, 267, 323, 334, 335, 345. Σικελικὸς πορθμὸς, 43, 54, 55, 67, 118, 119, 122, 128, 149, 209, 210, 211, 242, 254.—πόλεμος Ἰωμαίων ὁ πρὸς Καρχηδονίους, 268. Σικελοὶ, 6, 257, 270, 420.
- Σίκινος, ν. 484.
- Σικυῶν, π. 271, 335, 338, 372, 376, 385, 411, 418. Ἐκαλεῖτο παλαι, Μηκῶνη, καὶ Αἰγυαλοὶ, 382. Σικυῶνας οἰκιστῆς, 389, Σικυωνία, 335, 379, 382, 408, 412, Σικυῶνιοι, 381. Σικυωνίων πεδῖον, 382.
- Σιλακηνοὶ, 745.
- Σιλανὸς ὁ συγγραφεὺς, 171.
- Σίλαρις, πτ. 255. Σιλάριδος ἑόμα, 252.—ὑδάτας ἴδιον, 251.
- Σίλκις, δρυμὸς, 261, 285.
- Σιλίας, πτ. 703.
- Σίλλους (ὁ τοῦς) ποιάσας, 643.
- Σιλοῦτιον, 283.
- Σιλουρος, ἰχθῦς, 823.
- Σιλφιον, 131, 525, 837, 839. Σιλφιοφόρος, 133.
- Σιμμίας ὁ γραμματικὸς, 364, 655.
- Σιμοίσις, πτ. Τρωάδος, 595, 597, 598, 601.—ὁ περὶ Αἴγεςαν, 608. Σιμοίστιον πεδῖον, 597.
- Σίμος, ὁ ἰατρός, 657.—ὁ μελοποιὸς, 648, Σιμωδία, αὐτ.
- Σιμουνητις. Ζ. Τροία.
- Σίμυρα, 753.
- Σιμωδία. Ζ. Σίμος.
- Σίμων ἡ Σίμος ὁ μελοποιὸς, Ζ. Σίμος.
- Σιμωνίδης, ὁ μελοποιὸς, 441, 486, 619, 728.—ὁ τῶν Ἰάμβων ποιητῆς, 487. 711.
- Σίνδα, π. 570. 630.
- Σινδική, 311, 495, 556.—Ἰαλασσά, 492. Σινδικὸς λιμὴν,

496. Σινδοὶ 495. Σινδῶν βασι-
λειον, αὐτ.
Σινδονάλια, π. 701.
Σινδόνες εὐήτριον, 693, 717. Σιν-
δονῖται ἢ Σινδονοφοροῦντες,
712, 719.
Σίννακα, π. 747.
Σιννάς, τείχος, 755.
Σινορία φρούριον, ἢ παρονομα-
σθεῖσα Σινωρία, 555.
Σινούεσσα, π. 219, 231, 233,
234, 257, 242, 243, 285,
ἢ Σινύεσσα, Χρ. 338.
Σίνται οἱ ἐν Λιβύῃ, 131.
Σίντιες οἱ ἐν Θράκῃ, 331, 457,
549, ἢ Σιντοὶ, 331. Χρ. 381.
Σινωπεῖς, 544, 545, 560. Σινώ-
πη, π. 46, 68, 73, 74, 134,
320, 477, 496, 498 534,
545, 547, 553, 664, 678.
ὁ κατὰ Σινώπην μυχός, 677.
Σινώπης καὶ Ἰσσοῦ τὰ μεταξὺ
γενά, αὐτ. Σινωπικὴ γῆ, 144,
546, 562.—μῖλτος, 540.
Σινώτιον, π. 315.
Σιπούς, π. 284.
Σιτυλήνη. Ζ. Ρέα. Σίτυλος, πόλις,
58, 571.—ὄρος, 579, 621, 680.
Σίσαρ, πτ. Χρ. 323.
Σίρακες, 506, ἢ Σιρακοὶ, 492. Σι-
ρακηνή, 504.
Σίρβης, πτ. 665.
Σιρβωνίς. Ζ. Σερβωνίς.
Σίρμιον, φρούριον, 314.
Σισάπων, π. 142.
Σισιμίθρης, 517.
Σισίνου χρηματοφυλάκιον, 537.
Σισκία, φρούριον, 314.
Σισύρβη. Σισυρβῆται, 633.
Σισύφειον, 379.
Σιτακηνή, 524, 732, 739, 744.
Σιτακνηοὶ, 495.
Σίτου πυρίνου χρηστότης, 242,
735.—ἀφθονία, 73, 509.
Σίφνος, ν. 484, 485. Σίφνιος
ἀσράγαλος, 484.
Σκαιαὶ πύλαι, 590. Σκαιοὶ, Θρα-
κες, αὐτ. Σκαιὸν τείχος, αὐτ.
Σκαιός, πτ. αὐτ.
Σκαμάνδριος ὁ ἔκτορος, 607,
680. Σκαμανδρίου διαδοχή,
608. Σκαμάνδριον πεδίον, 597,
598. Σκάμανδρος, πτ. Τρωάδος,
597, 598.—Σικελίας, 608.
Σκαμάνδρου πηγαι, 602.—
ἐκβολαὶ, 595.
Σκανδαρία ἄρα, 657. Σκανδά-
ριον, αὐτ.
Σκάρδοι, 315. Σκάρδος, ὄρ. 329,
Σκάρδων, πτ. 587.
Σκάρφεια, π. 60, 426, ἢ Σκάρ-
φη, 60, 408. Σκαρφεῖς, 426.
Σκαῦρος, 217.
Σκεῖρων. Ζ. Ἀργένης.
Σκεῖρων, 391. Σκεῖρωνίδες πέτραι,
28, 380, 391, 393.
Σκελοτύρβη, 781.
Σκηναὶ, π. 748. Σκηνῖται, 130,
288, 492, 515, 748, 753,
765, 776.
Σκηπτουχίαι, 498. Σκηπτουχίαι,
496.
Σκηψίς, π. 552, 607-609, 635.
Σκηψία, 472, 473, 597, 606.

- Σκιά. Σκιάς πρὸς τὸν γνῶμονα λόγος 71, 76, 77. αἱ σκικαὶ ἀντιπίπτουσιν 76. — μεταπίπτουσιν ἐφ' ἑκάτερα, 133. Σκιοθηρικοὶ γνῶμονες, 126.
- Σκιάθος, ν. 436.
- Σκιγγόμαγον, π. 179.
- Σκιλλοῦς, π. 344.
- Σκίλουρος, 306. Σκιλλοῦρου καϊδες, 309, 312.
- Σκιοθηρικὸς. Ζ. Σκιά.
- Σκιπίων ἢ Σκηπίων, ὁ Αἰμιλιανὸς, 669, 832. — ὁ Ἀφρικανὸς, 190, 243. — ὁ πρὸς Καίσαρα πολέμησας, 831.
- Σκίρα, 393. — ἱεροποιία τις, αὐτ.
- Σκίρας. Ζ. Σαλαμίς.
- Σκιροφοριῶν, μῆν, 393.
- Σκιώνη, π. 330.
- Σκλάβοι. Ζ. Σκύθαι.
- Σκόλις, ὄρ. 339, 341, 387.
- Σκόλυμος, 826. Σ. 355.
- Σκομβραρία, ν. 159.
- Σκόπας, 604, 640.
- Σκοπὴ Εὐδόξου, 119, 806. — Λέοντος, 774. — Περσείως, 801. — Περσῶν, 625, Σκοπαὶ Κλαζομενίων, 494. — Δημητρίου, 771.
- Σκορδίσκαι ἢ Σκορδίσκοι, 314, 317, 318. — Γαλάται, 293, 296, 313, 315.
- Σκορδίσκος, ὄρ. Χρ. 405, 409.
- Σκορπίοι, 503, 660, 703, 706, 772, 830 Σκορπίων ἀλεξιφάρμακον, 831.
- Σκοτούσσα, π. 441. ἢ περὶ Σκοτούσσαν Πελασγία, 329.
- Σκουτάνας, πτ. 218.
- Σκυδίστης, ὄρ. 497, 527, 548.
- Σκύθαι, 14, 33, 34, 63, 68, 74, 296, 298, 300, 302, 305, 309, 312, 494, 500, 510, 511, 514, 515, 531, 542, 550, 553, 591, 816. — ἔθιοι, οἱ κατὰ Ἰνδοὺς, 114, 118, 129, 492, 507. — ὕσατοι, 114. — Ἀῆγαι, 503. — Σκλάβοι, Χρ. 373. Σκύθαι νέμονται τὰ Πισατῶν καὶ Καυκῶνων καὶ Πυλίων χωρία, Χρ. 386. Σκυθῶν ἐρημία, 50, 52. — βασιλεὺς, ἐφ' ὃν Δαρεῖος ἐσράτευσε, 301. — ἀνθρωποφαγία, 201. Σκυθίζ, 7, 34. — ἡ μικρὰ, 311, 318, ἢ καὶ Ταυρικὴ Σκυθία λεγομένη, 535, καὶ Ταυροσκυθία, Χρ. 365. — ὕσατη, 119 — ἔρημος, 737. Σκυθίας ἄκρα, 490 Σκυθικὴ ζώνη, 97. Σκ. θικά ἔθνη, 165, 313, 511, 518. Σκυθικοῦ ἔθνους ἴδιον, 312.
- Σκυθόπολις, π. 763.
- Σκυλάκιον, π. τὸ πρότερον Σκυλήτιον, 261.
- Σκύλαξ ὁ Καρυανθεὺς, 566, 583, 658. — ποταμὸς, 547.
- Σκύλλα, 21, 22, 24 — 26. Σκύλλαιον Ἰταλίας, 20, 23 — 25, 256. — Ἀργείας, 368, 373, 484.
- Σκύλλη, 373.
- Σκυλλητικὸς κόλπος, 255, 261. Σκυλλήτιον, Ζ. Σκυλάκιον.

- Σκύρος, ν. 124, 436, 437. Σκυρία ποικίλη λίθος, 437. Σκυρίων αἰγῶν ἀρεταί, αἷτ.
 Σκύριος, π. 408, 409. — ἡ περὶ τὴν Ὀλυμπον, 408. εἰς Σκύριον μήτ' αὐτὸς ἔμεν, μήτ' ἄλλω ἔπεσθαι, παροιμ. αὐτ.
 Σμάραγδος, 718, 779, 815.
 Σμηνοουργία ἐν δένδροισι, 73, 509.
 Σμινθεύς. Ζ. Ἀπέλλων. Σμίνθειον, ἱερὸν, 473, 605.
 Σμίνθειοι (ἰσ. γρ. Σμίνθοι) οἱ μύες, 613.
 Σμύρνα, π. 505, 550, 554, 580, 632, 633, 663. — παλαιά, 634, 646. — τόπος, 633. — Ἀμαζῶν, μῦτ. Σμυρναῖοι, 621, 653, 634. — ἄνδρες ἔνδοξοι, 646. Σμυρναῖος οἶνος, 637. Σμυρναῖον κόλπος, 645.
 Σμύρνα, 768, 774, 778, 783. Σμυρνοφόρος [χώρα], 769, 782.
 Σόανδος, π. 663.
 Σοάνες, 497, 499.
 Σόατρα, π. 568.
 Σογδιανή, 73, 511, 518. ἡ ἐν Σογδιανῇ πέτρα, 517. Σογδιανοί, 72, 129, 511, 513, 514, 517, 724, ἢ Σόγδιοι, 517. Σογδιανῶν ἤδη καὶ βίοι, αὐτ.
 Σόδομα, π. 764.
 Σόηθοι, 194, 207, 290, 292, 294.
 Σολμισσός, ὄρ. 639.
 Σόλοι, π. Κιλικίας, 388, 587, 663, 664, 665, 668, 669, 672, 675, 676. — Κύπρου, 683. Σόλων ἄνδρες ὀνομαστοί, 671. Σόλοι, 683.
 Σολοικίζεον (τί τὸ), 663.
 Σολόκη, π. 744.
 Σόλυμα, ὄρ. 666. Σόλυμοι, 6, 21, 34, 554, 573, 630, 631, 667, 678, 680. Σόλυμος, λόφος, 630.
 Σόλων ὁ νομοθέτης 102, 394.
 Σόνοβα, π. 143.
 Σουάγελα, π. 611.
 Σουβάτιοι, 292.
 Σούγαμβροι Γερμανοί, 194, 290 — 292, 294.
 Σουδίνο, 739.
 Σούεσσα, π. Ουόλστων, 231. — Πωμεντινῶν, 237.
 Σουεσσινῶνες, 194, 196.
 Σουέσσουλα, π. 249.
 Σουΐδας, 329.
 Σούκρων, πτ. 158, 159, 163, 167.
 Σούλγας, πτ. 185. Σούλγα καὶ Ἰρθανοῦ συμβολαί, 191.
 Σούλμσον, π. 241.
 Σούλχοι, π. 225.
 Σούνιον, ἀκρωτήριον, 92, 108, 124, 323, 390, 391, 399, 401, 403, 444, 446, 474, 485, 636. — δῆμος, 398. ἡ ἀπὸ Σουνίου παραλία, 400.
 Σούρα, π. Χρ. 405.
 Σουρήνας, 747.
 Σούσα, π. 47, 78, 80, 86, 87, 727, 729 — 731, 735, 739, 744. τὰ ἐν Σούσοις βασίλεια,

728. Σουσιανή, 732, 736. —
 κόμη, 729. Σούσοι, 130, 524,
 526, 728, 732, 739, 744.
 Σουσιαν παραλία, 765. Σου-
 σίς, 692, 727, 728, 729,
 731, 732, 743, 744, ἡ Σου-
 σιάς, 134, Σ. 54.
- Σούτριον, π. 226.
- Σούχος. Σούχου ἴδρυμα (ἰσ. γρ.
 ὕδρευμα), 770.
- Σούχος, ὁ κροκόδειλος, 811. ἡ
 Σούχης. Σ. 351. ἡ Κάμψα, αὐτ.
- Σοφισαί, οἱ παρ' Ἰνδοῖς, 686,
 714. Σοφισάς ἐκ Μασσαλίας
 μισθοῦνται οἱ Γαλάται, 181.
- Σοφοκλῆς ὁ ποιητής, 27, 271,
 295, 356, 364, 370, 392,
 399, 433, 458, 470, 473,
 608, 643, 675, 687, στρατη-
 γεῖ μετὰ Περικλείους, 638. Ἐτε-
 ρος Σοφοκλῆς, ὁ ἐπὶ Σικελίαν
 πλεύσας, 359.
- Σπαδίνης, 506.
- Σπάρτος σχοινοπλοικῆ, 160.
 Σπαρτοφόρος, αὐτ. Σπαρτάριον
 πεδῖον, 160, 161.
- Σπάρτη, 183, 343, 350, 359,
 362 — 366, 368, 376, 377,
 446. Χρ. 417. Σπάρτης οἰκιστής,
 481. Σπαρτιάται, 257, 365,
 482. Σπαρτιατῶν νομοθέτης,
 481.
- Σπαῦτα, λίμνη, 523.
- Σπερματοφάγοι, 771.
- Σπερχιδίς, πτ. 60, 373, 428,
 429, 433, 435.
- Σπήλαιον. Ζ. Ἄντρον.
- Σπίνα, π. 214. Σπινίται οἱ περὶ
 Ἀδρίαν, 421. Σπινιτῶν Θησαυ-
 ρός, 214.
- Σπιταμένης, 513, 518.
- Σπόδιον, 163.
- Σπολήτιον, π. 227.
- Σποράδες νῆσοι, 124, 474, 485,
 487, 488, 655. Σποράδων
 μέλι, 489.
- Στάγειρος π. 331.
- Σταδία. Ζ. Ρόδος.
- Στάδιον. Ζ. Μίλιον.
- Σταθμῶν ἀναγραφή, 69, 70, 79.
- Στασάνωρ, 683.
- Στατανὸς οἶνος, 234, 243.
- Στατωία, π. 226.
- Στάφυλος, 475.
- Σταφυλῖνος, φυτὸν, 826, Σ. 355.
- Στεγανόποδες, 43, 299.
- Στεῖρια, π. 399.
- Στενά Φωκίδος, 418, 428, 429.
 — τὰ κατὰ Ἄβυδον, Ζ. Ἄβυ-
 δος, καὶ Σηστός. — τὰ Φθειροφά-
 γων, 492. — τὰ ἐπὶ Ἀράγῳ, πτ.
 500. — τὰ κατὰ Τερμησιῶν,
 631. — τὰ κατὰ Χαλκηδῶνα καὶ
 Βυζάντιον, 566. — τὰ περὶ Ἀμά-
 σσιαν, 556. — τὰ τοῦ ἔθρους
 Ταύρου, 53. — τὰ μετὰ Ἰμι-
 σοῦ καὶ Ἰσσοῦ, 677. — Ἰσσοῦ
 καὶ Σινώπης, αὐτ. — τὰ κατὰ
 τὸ Ἀχιλλεῖον κ. τ. λ. 494. — τὰ
 ἐν Οὐξίοις, 729. — τὰ κατὰ
 Δειρὸν, 769. — τὰ ἐπὶ τῷ Κύρῳ,
 πτ. 500.
- Στενύκλαρος, π. 361.
- Στερνόφαλμοι, 43, 299.

- Στερόπη, 477.
 Στήθη τὰ περί τὸν Ἴσρον, 50, 52.
 Στήλαι Ἡράκλειοι, 21, 32, 47—
 49, 51, 52, 56, 58, 64, 67,
 68, 71, 78, 84, 86, 89, 90,
 93, 101, 105—108, 123,
 127, 129, 130, 131, 137,
 142, 143, 157, 168—170,
 172; 687. παραλία ἢ ἀπὸ
 Στηλῶν, 156, 159.—ἢ ἐντὸς
 Στηλῶν, 145, 152.—ἢ ἐκτὸς
 Στηλῶν, 144, 145. ὁ κατὰ
 Στήλας πορθμὸς, 121, 122,
 126, 139, 149, 825, 827.
 Γραμμὴ ἢ διὰ Στηλῶν, 79, 85,
 118, 119.—ἢ ἀπὸ Στηλῶν,
 115, 122.
 Στηλὶς Φηγιῶν, 257, 265, 268,
 ἢ Στυλὶς, Χρ. 353.
 Στησίμβροτος Θάσιος, 472.
 Στησίχορος, 42, 148, 347, 356.
 Στιφάνη, λίμνη, 560.
 Στόβοι, π. 389.
 Στοιχάδες νῆσοι, 184.
 Στολάτοι, 151. Σ. 62. Ζ. καὶ Το-
 γάτοι.
 Στομακάκη, 781.
 Στομαλίμνη. Ζ. Λιμνοθάλατται.
 Στομαλίμνη, π. 657.
 Στόνοι, 204.
 Στόρας, π. 232.
 Στράβων. Ζ. Πομπήσιος.
 Στράβων ὁ συγγραφεὺς τῆςδε τῆς
 Γεωγραφίας. Πατὴρ αὐτοῦ,
 547, 561.—γένος, 477, 557.
 —διδάσκαλοι, 650, 670,
 757.—φίλοι, 118, 130, 779,
 816.—περιοδεῖα καὶ αὐτοψία.
 τόπων, 58, 117, 377, 379,
 535, 706.—χρόνος, κατ' ὄν
 ἤκμασε, 288. Χρ. 335, 361.
 Συνέγραψε καὶ ἱστορίαν, 13,
 70, 515.
 Στρατάρχας, 477.
 Στρατηγὸς νυκτερινός, 797.
 Στρατῆν, π. 388.
 Στράτιος, ἱερεὺς, 70.
 Στράτιος Ζεὺς, 659.
 Στρατονίχεια, π. 658, 660. Στρα-
 τονιεῖς, 661.
 Στρατονίκη, 624.
 Στρατόνικος ὁ κισαρικῆς, 610,
 651.
 Στράτος, π. Ἀκαρνανίας, 450.—
 Ἀχαΐας, 387.
 Στρατοφύλαξ, 567, 707. Ὑπο-
 στρατοφύλαξ, 567.
 Στράτων, τύραννος, 547.—φυσι-
 κός, 49, 50, 52. Στράτωνος
 πύργος, 758.—νῆσος, 770.
 Στρογγύλη, ν. 276, 277.
 Στρουθοκάμηλοι, 772.
 Στρουθοφάγοι, 772.
 Στροφάδες νῆσοι, 359.
 Στρυμονικὸς κόλπος, 330, 331.
 Στρυμών, π. 323. Στρυμόνος
 πηγαί, 331.—ἐκβολαί, αὐτ.
 Στυγὸς ὕδωρ, 244, 389.
 Στυλὶς. Ζ. Στηλὶς.
 Στύμβαρα, π. 327.
 Στυμφαλίδες ὄρνεις, 371. Στυμ-
 φαλὶς, λίμνη, 371, 389. Στυμ-
 φαλοὶ, 389. Στύμφαλος, π.
 371, 382, 388, 389. τὸ

- περὶ Στύφαλον ὕδωρ, 275. Σύμαιοτος, πτ. 272.
- Στυπτηρίας μέταλλον, 275. Στυ- Συμβάκη, π. 523.
- πτηριώδης γῆ, 146. Συμβόλων λιμὴν, 308, 309.
- Στύρα, π. 446. Στυριεῖς, αὐτ. Σύμη, ν. 656.
- Στύραξ, 570, 773. Συμπληγάδες πέτραι, 21, 149, 170.
- Σύβαρις, π. 262, 263, 264, 654.—ποταμὸς, 263, 386. Συνεζήσεις. Ζ. Ἀποιδήσεις.
- κρήνη, 386. Συβαρίται, Ζύνναδα, π. 576, 577. Σუნνα- 251, 253, 265, 421. δική λίθος, 437, 577.
- Σύβοτα, ν. 124, 324. Συνορία, ἢ Συναρία. Ζ. Σινορία.
- Συγγραφεῖς. Ζ. Ἴσορικοί. Συρακοῦσαι, π. 23, 58, 123, 262, 266, 267, 269, 270, 273. Συρακουσῶν κτίτις, 259.
- Σύδρα, π. 669. Συρακούσιοι, 134, 241, 259, 270, 273. Συρακουσίων τύ- 95, 114, 132. ὁ διὰ Σύννης παράλληλος, 114, 133. αἱ πρὸς Σύννη νῆ- ραννοὶ, 247, 268.—ἄποικια, 272. Συρακουσίων δεκάτη, 819. οἱ περὶ Σύννην τόποι, 789, 790. τὸ ἐν Σύννη φρέαρ τὸ σημαῖνον τὰς Σερινὰς τρο- παίς, 817.
- Συκάμιнос Αἰγυπτιακὴ, ἢ φέρουσα τὸ συγκόμορον, 823.
- Συκαμίνων πόλις, 758.
- Συκῆ (ὁ ὑπὸ τῆ) λιμὴν, 319.
- Συκόμορον. Ζ. Συκάμιнос.
- Συλλαῖος, 780, 781, ὁ προδοῦς Ῥωμαῖους, 782, 819.
- Σύλλας, 223, 398, 447, 558, 594, 595, 654, 796. Ἀπο- σφάττει Σαυνίτας, 249. Αἰρεῖ τὰς Ἀθήνας, 396.—τὴν Ἀπελ- λικωντος βιβλιοθήκην, 609.
- Συλοσῶν, τύραννος Σαμίων, 637, 638.
- Σύροι, 36, 41, 42, 84, 130, 523, 524, 528, 544, 554,

- 627, 669, 676, 735, 736, 749, 752, 753, 767, 779. Σύρων ἀρχή, 737. Σύροι ἐκαλοῦντο οἱ ἐκ Συρίας οἰκίται, 304.
- Σύριγγες. Ζ. Νόμος Πυθικός.
- Σύρμος, 301.
- Σύρος, ν. 485, 487. Ζ. καὶ Συρία.
- Συρρέντον, π. 22, 247. Συρρέντινος οἶνος, 243.
- Σύρτει, 130, 131, 171, 267, 825, 826, 829, 832.—ή μικρά, 157, 834, 835.—ή μεγάλη, 123, 126, 838. Σύρτειως ζῶμα, 836.—ἀρχή, 835. τὸ πρὸ τῶν Σύρτειων πέλαγος, 123. Ζ. καὶ Βόρειον.
- Συς. Ζ. Ἰς.
- Συσπιρίτις, 563, 530.
- Συσσίτια Κρητικά καὶ Λακωνικά, 480, 482.—Ἰνδικά, 701.
- Σύφαξ, 829. Σύφακος βασιλεῖον, αὐτ.
- Σφαγία, ἡ Σφακτηρία, ν. 348, 359.
- Σφαῖρα Βιλλάρου, 546.
- Σφαίρας (τῆς) τμήσεις εἰς δύο ἡμισφαίρια, 96, 111, 112.
- Σφένδαμνος Σινωπικὴ, 546.
- Σφενδόνης χρήσεις ἐν ταῖς Γυμναστικαῖς νήσοις, 168.—ἐν Αἰτωλοῖς, 357.—ἐν Ἰθῆρσι, 163. Σφενδονῆται ἄριστοι, 167.
- Σφηνοκέφαλοι, 70.
- Σφηττός, π. 397.
- Σφίγγες, 775.—λίθιναι, 805, 807.
- Σφραγίς Ὀξολῶν Λοκρῶν, 416. Σφραγίδι οὐ χρώνται Ἰνδοὶ, 709. Σφραγίδα φοροῦσιν Ἀσύριοι, 746. Τίνας καλεῖ σφραγίδας Ἐρατοσθένης, 78, 84, 85.
- Σχεδία, π. 800, 801, 803.
- Σχεδεῖον, τάφος Σχεδίου, 425. Σχεδίος, αὐτ.
- Σχερία, ἡ Κόρκυρα, ν. 299.
- Σχοῖνος, χώρα Βοιωτίας, 408.
- Σχοῖνος, μέτρον, 518, 530, 804, 813.
- Σχοινοῦς, πτ. 408.—λιμὴν, 369, 380, 391.—πεδίον, 160.
- Σχολὴ φιλοσόφων. Ζ. Φιλόσοφοι.—ιατρῶν, 580.
- Σωκράτης, 295, 716.—σώζει Ξενοφῶντα ἐν φυγῇ πολέμου, 403. Σωκρατικοὶ φιλόσοφοι, 608.
- Σωπαίδης. Σωπαίδους χώρα, 699, 700.
- Σώρα, π. 238.
- Σώρακτον, ὄρ. 226.
- Σωσικράτης, 474.
- Σωσινάτοι, 225.
- Σώκρατος, ἀρχιτέκτων, 791.—Γραμματικὸς, 650.
- Σωτάδης, ἀρχηγὸς κιναιθολογίας, 648.
- Σωτήρας (τῆς) λιμὴν, 770.
- Σωτήρες. Ζ. Διδάσκουροι.
- Σωφηνή, 521, 522, 527, 528, 555, 555, 663. Σωφηνοὶ, 530.
- Σωφῆνης, 535.

Τ.

- Τάβρι**, π. 570, 576. **Ταβηρόν πεδίον**, 629.
Τάγος, πτ. 142, 153, 154. **Τάγου πηγαί**, 107, 152, 162.—**έκβολαί**, 139, 151.
Ταϊνάριος λίθος, 367. **Ταϊναρον**, **Λακωνικῆς ἀκτῆ**, 124, 267, 335, 360, 362, 363, 367, 374, 618, 837.
Ταλαβρόκη, π. 508.
Τάλαρες Μολοττῶν, 434.—**Θετ-
τκλῶν**, αὐτ.
Τάμαρος (ἕως ἄρ.), 519.
Ταμάση. **Ταμασός**. **Ζ. Τεμέση**.
Τάμμα, π. 768.
Ταμύναι, π. 447.
Ταμυράκη, **ἀκρα**, 308. **Ταμυρά-
κης κόλπος**, 307, 308.
Ταμύρας, πτ. 756.
Ταμωνίτις, 528.
Τάναγρα, π. 403, 404, 409, 410. ἡ **περὶ Τάναγραν τετρα-
κωμία**, 405. **Ταναγραία καὶ
Ταναγρικῆ**, 400. ἡ **καὶ Ποιμαν-
δρίς κληθεῖσα**, 404. **Τανα-
γραῖοι**, 403, 404.
Τάναϊς, π. 493. **Τάναις**, πτ. 65, 104, 107, 108, 126, 129, 289, 298, 306, 310, 312, 332, 490—492, 494, 495, 506, 507, 509, 510, 553. **Τα-
νάϊδος πηγαί καὶ έκβολαί**, 493.
Τάνις, π. 802, 813. **Τανίτης νο-
μός**, 802. **Τανιτικὸν σῶμα τοῦ
Νεῖλου**, 801, 802.
- Τάνταλος**, 58, 571, 580. **Ταν-
τάλου πλοῦτος**, 680.
Τάξιλα, π. 691, 698. **τὰ ἐν Τα-
ξίλοις νόμιμα**, 714.
Ταξιλης, **βασιλεὺς Ἰνδός**, 698, 699, 716.
Τάοκη, π. 728. **Σ. 323**.
Ταούϊον, **φρούριον**, 567.
Τάπη, π. 508.
Τάπτες πολυτελεῖς Ἰταλίαις, 218.
Ταπόσειρις, π. 799.—**ἡ μικρά**, 800.
Ταπροβάνη, ν. 63, 72, 74, 119, 130, 133, 690, 691.
Τάπυροι, 514, 523. **Ταπύρων νόμιμα**, 515, 520.
Ταράκων, π. 159, 160, 161, 167.
Ταραντίνῃ, 254, 280. **Ταραντι-
νοι**, 250, 259, 262—265, 280, 287. **Ταραντίνος κόλπος**, 209, 211, 253, 278, 282.
Ταραντίνου κόλπου σῶμα, 261, 281. **Τάρας**, π. 233, 253, 264, 265, 277—283, 324. **Ζ. καὶ Κρότων**.
Ταράσκων, π. 178, 179, 187.
Ταρβασσός, π. 570.
Τάρβειλλοι, 190.
Ταριχίαί, 764.
Ταριχίαι, ν. 834.
Ταρκονδίμοτος, 676.
Ταρκυνία, π. 219. **Ταρκυνίται**, 219. **Βασιλεῖς Ταρκύνιοι**, 220.—**ὁ Σούπερβος** [Superbus], αὐτ.—**ὁ Πρίσκος** [Priscus], 231.—**ὁ ἔσχατος**, 286.

- Τάρκων, Ταρκυνίας κτίσης, 219.
 Τάρνη. Ζ. Ἄρνη.
 Τάρπητες, 495.
 Τάρρακίνα, π. 231, 233, ἡ πρό-
 τερον Τραχινη, 233.
 Ταρσεῖς, 675. — ἄνδρες μνήμης
 ἄξιαι, αὐτ. Ταρσειῶν φιλομά-
 θεια, 673. — εὐχέρεια τοῦ ἀπαυ-
 τοσχεδιαζειν, 674. Ταρσὸς,
 π. 126, 664, 668, 672,
 673, 750.
 Τάρσιος, πτ. 587.
 Ταρτάρου (ἡ περὶ) μυθοποιῶτα, 149.
 Ταρτήσσιοι, 33. Ταρτησσις, 148.
 Ταρτησσός, π. 148, 151. —
 ποταμὸς, 148, 149.
 Τάρφη, π. ἡ ὕψερον κληθεῖσα Φα-
 ρύγαι, 426.
 Τάσιος, 306.
 Τάττα, λιμνη, 568.
 Ταύγετον, ὄρ. 208, 360, 363,
 367, 454, 475.
 Ταυλάντιοι, 326.
 Ταυριανή, 254.
 Ταυρικὴ χερρόνησος, 308. — παρα-
 λία, 309.
 Ταυρίνοι, 204, 209.
 Ταυρίσκοι, 206 — 208, 213,
 293, 296, 304, 313, ἡ Ταυ-
 ρίσαι, 293, 296.
 Ταυροέντιον, π. 180, 184.
 Ταῦροι, Σκυδικὸν ἔθνος, 308,
 311. — ὄρη δύο, 770.
 Ταῦροι σαρκοφάγοι, 775.
 Ταυρομενιά, 268. Ταυρομένιον,
 π. 266 — 268. Ταυρομενίται,
 272.
 Ταυροπόλιον, ἱερὸν, 639. Ταυ-
 ροπόλος ἡ Ἄρτεμις, 239, 399,
 537. Ταυροπόλου μαντεῖον,
 639, 766. Σ. 335.
 Ταῦρος Μαραθῶνιος, ὁ ἀναιρεθεῖς
 ὑπὸ Θησείως, 399.
 Ταῦρος, λησῆριον, 763.
 Ταῦρος ὄρ. 68, 73, 78, 82,
 84, 86, 90, 92, 118, 122,
 497, 510, 519 — 522, 526,
 531, 534 — 537, 539, 540,
 563, 568 — 570, 574, 623,
 628, 630, 660, 671 — 673,
 742, 746. — Πεσιδικός, 566.
 — Κιλίμιος, 533, 535, 566.
 Ταύρου ἀρχαί, 520, 527,
 651, 666. — ἄκρα, 21, 651,
 689. — ρεῖνά, 53. — ἡ ἔξω
 παράλια, 632 — βόρειαι πλευ-
 ραί, 527. — τὰ ἐντὸς, 129,
 130, 287, 490, 492, 520,
 522, 534, 544, 571, 577,
 587, 594, 624, 631, 642,
 668. — τὰ ἐκτὸς, 129, 130,
 490, 492, 515, 518, 522,
 544, 664, 668, 669, 676,
 685, 720, 737.
 Ταυροσκυδία. Ζ. Σκύθαι, καὶ Ταῦ-
 ροί.
 Ταῦχειρα, π. 836, 837.
 Ταφαί. Ζ. Νεκροί.
 Ταφιασσός, ὄρ. 427, 451, 460.
 Τάφιοι, 456, 459, 461. Ταφίων
 νῆσοι, 459, 461. Τάφος, π.
 456, 459.
 Ταφιοῦς. Ζ. Τάφος.
 Ταφίτις, ἄκρα, 834.

Τάφοι.

- Τάφοι.** Ζ. *Ήρια, και Νεκροί.*
Τάφριοι, 308.
Τέανον Σιδιζίνον, π. 237, 248, 249. — *Άπουλον,* 242.
Τεαρκώς ὁ *Αιδιόψ,* 61, 687.
Τεάτον, π. 241.
Τεγέα, π. 337, 373, 376, 388.
Τεγεάται, 377, 380. α *Εγώ θ' εἶην Τεγεάτης,* 380 » ἡ *Τηγεάτης,* αὐτ. και Χρ. 388. *Τεγεάτις,* 389.
Τειρεσίας, 443, 642, 762. *Τειρεσίου μνημα,* 411, 413.
Τειχιούς, φρούριον, 428.
Τεκτόσαγες, 187, 188, 190, 566, 567.
Τελαμών, 682.
Τελέθρον, ὄρ. 445.
Τελεσία, π. 250.
Τελλῆναι, π. 231.
Τελμισσίς, ἄκρα, 665.
Τελμισσός, π. 665.
Τελχίνες, 466, 472, 653, 654.
Τελχινίς, Ζ. *Ρόδος.*
Τεμβρίων, 457, 633.
Τεμέση, π. *Ιταλίας,* ἡ και *Τέμψα,* 6, 255, 551. *Τέμεσα και Ταμάση,* Χρ. 347-348 — ἡ ἐν *Κύπρῳ Ταμσός,* 255, 684.
Τέμμικες, 321, 401.
Τέμπη, 329, 428, 430, 436, 438, 440, 441, 443, 531.
Τέμψα. Ζ. *Τεμέση.*
Τενάγη. Ζ. *Σαβάτων Οὔαδα.*
Τενέα, π. 380. *Τενεάτης,* 380. Ζ. και *Τεγέα.*
Τενέας, πτ. 227, 235.
- Τενέδιοι,** 380, 596, 603, 604.
Τενεδίων ἐγκώμιον, 271. *Τενεδίων περαιά,* 596. *Τένεδος,* ν. 124, 271, 488, 554, 581, 583, 604, 618, 619, ἡ και *Καλύδνα,* και *Λεύκοφορος,* 604.
Τέννης ὁ *Κύνου,* 380, 604.
Τέντυρα, π. 814. *Τεντυριτῶν ἀντιπάθεια* πρὸς τοὺς *κροκοδείλους,* 814, 815.
Τεργέσαι, π. 215, 314.
Τερέντιος Ουάρρων, 206.
Τερηδών, π. 80, 765.
Τερίνα, π. 256.
Τερμέριον, ἄκρα, 657. *Τέρμερον,* αὐτ.
Τερμίλαι, 573, 667, 678.
Τερμησσεῖς, 630. *Τερμησσός,* π. 570, 666. τὰ κατὰ *Τερμησσὸν ζενά,* 631.
Τέρμινθος, φυτὸν, 734. Σ. 321, 326.
Τέρπανδρος, 618.
Τετράγλυδα. Ζ. *Φαλάγγια.*
Τετράπολις τῆς *Ἀττικῆς,* 383, 446. — ἡ *Σελευκίς,* 749.
Τετραπυργία, 838.
Τετράρχαι και *Τετραρχία* *Γαλατῶν,* 541, 560, 567.
Τέπτιγες. Ζ. *Ρηγίγη.*
Τευδέας, πτ. 342.
Τευθρανία, π. 551, 571, 615. *Τεύθρας,* 571, 572, 586, 615.
Τεύκροι, 61, 613. — οἱ ἐκ *Κρήτης,* 604. — *ιεραῖς,* 672. *Τεύκρος* 604, 672, 682. οἱ μετὰ *Τεύκρου* *στρατεύσαντες,* 157.

- Τευμησσός, π. 409, 412.
 Τεύτονες, 196.
 Τέως [ἢ Τῆος], π. 638, 643, 644. Τέω κτίσται, 633. Τῆιοι, 645, 644.
 Τηλεβίαι, 321, 322, 456, 461.
 Τηλεβοῶν νῆσοι, 459. Τηλεβόας, 322.
 Τηλεκλος, 279, 360.
 Τηλέμαχος, 37, 39, 41, 328, 338, 344—346, 350, 367, 368, 447, 461.
 Τηλεφός, 571, 572, 584, 586, 615.
 Τηλος, ν. 488.
 Τημένιον, π. 368. Τήμενος, 357, 358, 368, 389.
 Τῆμνον, ὄρ. 616. Τῆμος, π. 621.
 Τηνερικὸν πεδίων, 412, 413.
 Τήνερος, 413.
 Τηνεσίς, 770.
 Τῆνος, ν. 485, 487.
 Τῆραια, π. 565. — ὄρος, 589. — ἱερὸν Τηραίας, αὐτ.
 Τηρεὺς, 321, 423.
 Τεβαρηνία, 309. Τεβαρηνικά ἔθνη, 129, 527. Τεβαρηνοὶ, 540, 548, 555. Τεβαρηνῶν παραλία, 534.
 Τεβέριος; 156, 206, 288, 292, 618, 627, 821. — Γράγχος, 163.
 Τίβερις, πτ. 216, 218, 219, 222, 226—229, 231, 234, 235.
 Τίβηρος, 553.
 Τίβιος, 304, 557.
 Τιβούρα, π. 238. Τιβουρτίνος λίθος, 238.
 Τίγα, π. 827.
 Τίγγις, π. 140.
 Τίγξ, π. 825, 829.
 Τιγράνης, 532, 539, 610, 745, 747, 749, 751. — ὁ πατήρ Ἀρταουάσθου, 530. Τιγράνου γαζοφυλάκις, 529. Τιγράνοκερτα, π. 522, 532, 539, 747.
 Τίγρις, 47, 79, 80, 82, 88, 90, 91, 275, 738, 739, 742, 743, 747. Τίγριος πηγαί, 521, 522. — ἐκβολαί, 527, 529, 728, 729. — διάδατις, 746.
 Τιγυρηνοὶ, 293.
 Τίτιον, π. 542, 543, 544, 565.
 Τιθωνός, 587, 728.
 Τίτινον, π. 217.
 Τίτινος, πτ. 209.
 Τιφώσσσα, κρήνη, 411, 413.
 Τιφώσσιον, π. 410, 411, 413.
 Τιμαγένης, 188, 711.
 Τιμαίος ὁ Ταυρομενίτης, 183, 248, 260, 271, 600, 640, 654.
 Τιμακον, ἱερὸν, 214, 215. Τιμακνος, πτ. 215, 275.
 Τιμβριάς, π. 570.
 Τιμιοί, 195.
 Τιμόθεος ὁ Πατρίων, 546.
 Τιμοσθένης, 29, 92—94, 140, 421, 618, 827.
 Τιμώνιον, 794.
 Τιμωνίτις, 562.

- Τίριζις, ἄκρα, 319.
 Τίρυνς, π. 372, 653. Τιρύνδιον
 πλίνθισμα, Σ. 160.
 Τισαμενῶς ὁ Ὀρέσου, 383, 384,
 389.
 Τισιαοὺς, π. 831.
 Τιτᾶνες, 472.
 Τίτανος, χωρίον, 439.
 Τιταρήσιος, πτ. 329, 441. Τίτα-
 ρος, ὄρ. 441.
 Τίτιος, 748.
 Τίτος Τάτιος, 228, 230, 234. —
 Κοίτιος, 441. — Φλαμινίος,
 277.
 Τιτυασσῶς, π. 570.
 Τιτύος, 422. Τιτυοῦ ἡρῶν, 423.
 Τίτυροι, 466, 468, 470.
 Τίτυρος, ὄρ. 479.
 Τληπόλεμος ὁ Ἡρακλείους, 338,
 653, 654.
 Τλώς, π. 665.
 Τμάρος. Ζ. Τόμαρος.
 Τρώλος, ὄρ. 554, 591, 610,
 620, 625, 627, 629, 650.
 Τρώλου οἶνος, 637.
 Τογάτοι, 151, 167. Ζ. καὶ Στο-
 λάτοι.
 Τολιεσόγιοι, 187, 547, 566,
 567.
 Τολῶσσα, π. 188.
 Τόμαρος, ἢ Τμάρος, ὄρ. 327, 328,
 434. Τομαροῦροι, τουτέστι Το-
 μαροφυλακῆς, 329. Ζ. καὶ Το-
 μοῦροι.
 Τόμις, π. 318, 319.
 Τόμισσα, φρούριον, 535, 664. ἢ
 Τόμισαι, 663.
 Τομοῦροι, 328, 329. Σ. 127.
 Τ ξκὴν φάρμακον, 165.
 Τοπάξια (τά), 770.
 Τορεάται, 495.
 Τορωναῖος κόλπος, 330.
 Τοῦδερ, π. 227.
 Τουῖσοι, 156.
 Τοῦκκις, π. 141.
 Τοῦλλον, ὄρ. 207.
 Τουρδητανία, 139—142, 144
 —146, 149, 151, 157. Τουρ-
 δητανοὶ Ζ. Τουροδούλοι.
 Τουροδούλοι, 139, 141, 148,
 151, 153.
 Τουριοῦα. Ζ. Ἀσπιώνης.
 Τουσκλίον (Tusculanum), ὄρ.
 237. Σ. 92.
 Τοῦσκλον (Tusculum), π. 237
 —239.
 Τοῦσκοι. Ζ. Τυρρήνοί.
 Τόχχροι, 511.
 Τραγαίαι, ν. 635.
 Τραγαταῖον ἀλοπήγιον, 605.
 Τράγιον, π. 360.
 Τράγος τιμᾶται παρὰ Μενδησίσις,
 812. — Θύεται Ἄρει ὑπὸ ἰβή-
 ρων, 155.
 Τραγούριον, ν. 124, 315.
 Τραγωδίας καὶ Κωμωδίας γένεσις,
 18.
 Τράεις, πτ. 264.
 Τράλλεις, π. 440, 648, 649,
 663. Τραλλιανοί, 579, 648.
 Τραπεζοῦς, π. 320, 332, 497,
 499, 548, 555. — ὄρος, 309.
 Τραπεζουσία, 547.
 Τραπεζῶν, λόφος, 751.

- Τράριον, π. 607.
 Τρασυμένα, λίμνη, 226.
 Τραυλίζειν πόθεν εἴρηται, 662.
 Τραχεῖα, ὄρ. 634.
 Τραχειῶται, 130. Ζ. καὶ Κίλικες.
 Τραχίν, Φωικὴ π. 423, 428.
 — Οἰταία, 423, 432, 433.
 Τραχινή. Ζ. Ταβρῆκίνα.
 Τραχινία, 334, 432, 433, 448.
 Τραχίνοι, 423.
 Τράχωνες, ὄρ. 755, 756.
 Τρεβίας, πτ. 217.
 Τρεβώνιος, 646.
 Τρεφία, λίμνη, 407.
 Τρηβούλα, π. 218.
 Τρηούροι, 194.
 Τρήρες, 59, 61, 511, 552, 573, 586, 627, 647.
 Τρήρος, πτ. 237.
 Τρήτα, π. 683.
 Τρητὸν, ἄγρα, 829, 831, 832.
 Τριβαλλοί, 301, 305, 316, 318.
 Τριβόχοι, 193, 194.
 Τριγένειαν (εἰς) παραμένων οἶνος, 73, 516.
 Τριδεντινοί, 204.
 Τρήρης, 754.
 Τρίκκη, π. 327, 360, 374, 437, 438, 448, 647.
 Τρικόριοι, 185, 203.
 Τρικόρυθος, π. 377, 383, 399.
 Τρινακίς ἢ Τρινακρία, Ζ. Σικελία.
 Τρινημίαι, 400.
 Τρίποδες εἰς Δωδώνην πεμπόμενοι, 402. Περὶ τρίποδος ἀγών, 355.
 Τρίπωνς ὁ Πυθικός, 419.
 Τρίποδες ἢ Τριποδίσκιον, π. 394.
 Τρίπολις, π. 754, 755.
 Τριπολίτις. Ζ. Πελαγονία.
 Τριπτόλεμος, 27, 673, 747. — Σοφοκλεοῦς δράμα, 27. Τριπτολήμου ἀπόγονοι, 750.
 Τρισπίθαμοι ἄνθρωποι καὶ Πεντασπίθαμοι, 711.
 Τριταία, π. 341, 342. Τριταίης, 341, 386.
 Τρίτων, πτ. 407.
 Τριτωνίς, λίμνη, 836.
 Τριφυλία, 337, 339, 340, 342 — 347, 357 — 359, 367, 372, 447. Τριφυλίας ὄριον, 348. Τριφυλικὴ θάλαττα, 348, 353. Τριφυλιοί, 337, 343, 353, 355.
 Τριχάκιες, 476.
 Τριχώνιον, π. 450.
 Τροία, 58, 149, 321, 326, 330, 354, 449, 470, 473, 487, 564, 572, 574, 582 — 586, 590, 600, 608, 627, 642, 655, 668. Σιμουντίς, 387. Τροία, παλαιὰ κατοικία, 809. Τροίας ἄλωσις, 416, 543, 565, 654, 675, 676. Ζ. καὶ Τρωάς.
 Τροίην ὁ Πέλοπος, 374.
 Τροίην, π. 369, 373 — 375. Τροίηνοι, 565.
 Τρόκμι, 187, 561, 566, 567.
 Τροπικῶν (περὶ) κύκλων, 76, 95, 96, 114, 133, 135.
 Τρουεντινος, πτ. 241.
 Τροφώνιος, 421, 762.

Τροχὸς κεραμικὸς, Ἀναχάρσιδος
εὐρημα, 303.

Τρύφων. Ζ. Διόδοτος.

Τρώας, 10, 58, 114, 124, 125,

129, 134, 221, 295, 472,

473, 534, 551, 565, 576,

581, 582, 590, 591, 599,

616. Τρωάδος ἀρχή, 586. —

μεσογαία, 635. — ἠϊών, 6.

Τρώες, 40, 262, 264, 295,

332, 345, 453, 550, 552,

572, 573, 574, 582, 584,

585, 586, 590, 604, 619,

665, 678, 809. — οἱ περὶ τὴν

Ἰθην, 469. — δῆμος, 604. Τρώων

ἄροι, 564. — ἐπίκουροι οἱ ἐκ

τῆς Ἀσίας, 677. Τρωάδων γυ-

ναϊκῶν τόλμημα, 264. Τρωῖ

κά, (τά), 38, 48, 267, 354,

355, 358, 368, 411, 439,

446, 457, 459, 462, 479,

572, 573, 582, 590, 591,

620, 680, 681, 757, 804.

— ἔθνη, 679. Τρωϊκὴ χώρα,

582. — πόλις, 264. — παραλία,

623. Τρωϊκὸν πεδῖον, 592,

596, 597, 599, 623. — ὄρος,

809. Τρωϊκὸς πόλεμος, 149,

212, 253, 325, 355, 386,

412, 552, 621. — διάκοσμος,

609. Ζ. καὶ Τροία.

Τρωγίλιος ἄκρα, 636.

Τρωγίτις λίμνη, 568.

Τρωγλοδύται, 2, 42, 318, 506,

776, 780, 784—786, 819.

οὗς Τρωγλοδύτας ἄνευ τοῦ λ,

λέγεσθαι ὑπὸ Στραβῶνος κακῶς

οἰεται ὁ Χρ. 452. Τρωγλοδυτῶν

βίος, 775. Τρωγλοδυτικὴ, 131,

133, 696, 768, 769, 780.

— ἐμποριζ, 798.

Τρώες. Ζ. Τρώας.

Τρωάδες. Ζ. Τρώας.

Τύανα, π. 537, 539, 587. Τυα-

νεὺς, 623. Τιανὸς (γρ. Τυανὸς,

ἢ Τυκνεὺς), Χρ. 429. Τυανίτις,

534, 537.

Τύλος. Ζ. Οἰτύλος.

Τυμφαῖοι, 326, 327. Τύμφα, ὄρ.

325.

Τυμφρησὸς, ὄρ. 433.

Τυνδάρεως, 461.

Τυνδάριοι σκόπελοι, 799.

Τυνδάρις, πόλισμα, 266, 272.

Τύκις, π. 834.

Τυπανεαί, π. 344.

Τυράβης, πτ. 494.

Τυρανίων ὁ γραμματικὸς, 548,

609.

Τύρως, πτ. 14, 107, 365, 308,

311. Τύρα ἐκβολαί, 289,

306.

Τυριαῖον, π. 663.

Τυργέται, 118, 128, 289, 295,

306.

Τύριοι, 169, 784. Κατεςρέ-

ψαντο τοὺς Ἰβηρας, 158. Τύ-

ριοι φιλόσοφοι, 757. Τυρίων

καλαίαι κατοικίαι, 826. Τυρία

πορφύρα. 757. Τύρος, π. 58,

134, 750, 754, 756, 757,

758, 766, 832. τοῦ μεταξὺ

Τύρου καὶ Πτολεμαίδος αἰγια-

λου πάθος σπάνιον, 758.

Τυρίσται, 296.
 Τυρός Ἀττικὸς, καὶ Σαλαμίσιος,
 395. — Σαλωνίτης, 565. Τυρὸν
 ποιεῖν οὐκ ἴσασι Βοστανοί, 200.
 Τύρος, π. Ζ. Τύριοι.
 Τυρρηνία, 21, 23, 117, 202,
 211, 217, 219, 220, 222,
 226—228, 235, 378, 614.
 Τυρρηνίας θερμά ὕδατα, 227.
 Τυρρηνικά ὄρια, 209. Τυρρην-
 ικὴ παραλία, 253, 255, 274.
 Τυρρηνικὸς κόλπος, 92. Τυρ-
 ρηνικὸν πέλαγος, 55, 105,
 122, 128, 209—211, 218,
 240, 251, 253, 254, 267,
 274. Τυρρηνικοὶ οἰωνοσκόποι,
 762, 813. Τυρρηνίδες πόλεις,
 220, 223. Τυρρηνοί, 23,
 214, 216—218, 220, 223,
 225, 226, 232, 241, 242,
 247, 251, 257, 267, 275,
 287, 477, 626, 806. Ἐτρού-
 σκοι καὶ Τοῦσκοι καλούμενοι,
 219.
 Τυρρηνὸς ὁ ἄτυος, 219, 221.
 Τυρταῖος ὁ ποιητής, 279, 362,
 366.
 Τύρταμος, 618.
 Τυρῶ, 356.
 Τύφη, φυτὸν, 226.
 Τυφῶν, 248, 579, 626, 628,
 750, 803. Τυφῶνεια, 815.
 Τύχαι δύο, 249.
 Τύχη βασιλείας, 557. Τύχης ἱερὸν,
 227, 238.
 Τυχίος, 626.
 Τύχων ὁ Ἀττικὸς, 588.

Τωυγενοί, 293. ὁ πρὸς Τωυγενοῖς
 πόλεμος Μαρίου, 183.

Υ.

Ὑακίνθια (τά), ἰορτή παρὰ Λακε-
 δαιμονίους, 278.
 Ὑαλίτικὴ γῆ, 758. Σ. 332.
 Ὑάμπιλις, π. 401, 416, 424.
 Ὑάντες, 321, 401, 424, 464.
 Ὑβλα, π. 267, 268. Ὑβλαῖοι,
 387. Ὑβλαῖον μέλι, 267.
 Ὑβρέας ὁ ῥήτωρ, 630, 659, 660.
 Ὑβριᾶνες, 318.
 Ὑδρα, φρούριον, 555.
 Ὑδάρνης, 531.
 Ὑδατα. Ζ. Θερμά, καὶ Ψυχρά.
 Ὑδη Βοιωτίας, 407. — Δυδίας,
 407, 408, 626.
 Ὑδρα, 368, 371. — λίμνη, 460.
 — ἄερα, 622.
 Ὑδρευμα. Ζ. Κυνοκέφαλοι, καὶ
 Σούχος.
 Ὑδρηλος, 650.
 Ὑδρομάντις, 762.
 Ὑδροῦς, π. 281.
 Ὑδροῦσσα, ν. 398.
 Ὑέλη. Ζ. Ἐλη.
 Ὑλαι, π. 407.
 Ὑλας, 564.
 Ὑλη, π. 626.
 Ὑλική, λίμνη, 407.
 Ὑλλος, 427. — ποταμὸς, 554, 626.
 Ὑμηττός, ὄρ. 399, 401. Ὑμηττοῦ
 μέλι, 399. — μάρμαρος, αὐτ.
 Ὑπαιπα, π. 627.
 Ὑπαισία, 347.
 Ὑπανα, π. 344.

- Ἰπανις, πτ. ὁ εἰς τὸν Πόντον
 ῥέων, 107, 298, 306, 494,
 495, 516.—ὁ τῆς Ἰνδικῆς,
 686, 691, 697, 698, 700.
 Ἰπατον, ὄρ. 412.
 Ἰπέλαιος, κρήνη, 634, 640.
 Ἰπερβόρειοι, 61, 62, 295, 507,
 711.
 Ἰπίρεια, κρήνη, 431, 439.
 Ἰπερησίη, π. 383.
 Ἰπερνότιοι, 61, 62.
 Ἰπνος, 583.
 Ἰποδίσδεροι ποιῖμαι, 196.
 Ἰποθῆβαι, π. 412.
 Ἰπομνηματογράφος παρ' Ἀλεξαν-
 δρεῦσι, 797.
 Ἰποστρατοφύλαξ. Ζ. Στρατοφύλαξ.
 Ἰποχαλκίς, π. 451.
 Ἰρίς, π. 282, 404, 408. Ἰριεῖς,
 404. Ἰριεὺς, πατὴρ Ὀρίωνος,
 404.
 Ἰρκανία, 14, 68, 69, 72-74,
 94, 118, 121, 134, 304,
 505, 508-511, 516, 518,
 519, 743.—θάλαττα ἢ καὶ
 Κασπία, 94, 119, 129, 492,
 507, 509-511, 519, 524.
 Ζ. καὶ Κασπία. Ἰρκανίας θα-
 λάττης μυχός, 523. Ἰρκάνιον
 πεδῖον, 629. Ἰρκάνιος κόλπος,
 513. Ἰρκανοί, 129, 507,
 509, 510, 514, 515, 520.
 Ἰρνανός, 762, 765. Ἰρκάνιον,
 λησῆριον, 763.
 Ἰρμῖνη, π. 341. Ἰρμῖνα, ἢ Ὀρ-
 μῖνα, ἀκρωτήριον, αὐτ.
 Ἰς. τὸ περὶ τῆς ὑὸς πρόβλημα,
 643. Ἰς τίσι θεῶν δεκταὶ καὶ
 τίσι μὴ, 438, 575. Ἰς Κρομ-
 μωνία, 380. Ἰὼν πληθὸς ἐν
 Βέλγαις, 197.—ἐν Ἰταλία,
 218.
 Ἰστιαί, π. 404.—αἱ ἐν τῇ Ἀργείᾳ,
 376, 404. Ἰσιάται, 404.
 Ἰσπιράτις, 529.
 Ἰσός. Ζ. Δόρυ.
 Ἰσάσπης, 305, 638, 736, 737.
 Ἰφάντειον, 424.
 Ἰφάσματα λεπτὰ ἰθνηρίας, 144.
 Ἰψικράτης, 311, 504, 827. Σ.
 356.
 Ἰψόεις, π. 349.
 Φ.
 Φάβιος μάξιμος, 278.—ὁ συγ-
 γραφεὺς, 228.
 Φάβρα, ν. 398.
 Φαβρατερία, π. 237.
 Φάγρης, π. 331.
 Φάγρος, ἢ Φαγρώριος, ἰχθὺς,
 823. Φαγρωρίοπολις, π. 805.
 Φαγρωριοπολίτης νομὸς, αὐτ.
 Φαέθων, 33, 215.
 Φαζημών, π. 560. Φαζημωνίτις,
 560, 561. Φαζημωνιτῶν θερ-
 μὰ ὕδατα, 560.
 Φαίαιες, 26, ἢ Φαίηκες, 423.
 Φαῖδρος Ἀθηναῖου στρατηγός, 446.
 — Πλάτωνος διάλογος, 295,
 400.
 Φαιδῶν Ἠλείος, 393.
 Φαίηκες. Ζ. Φαίαιες.
 Φαιζός, π. 476, 479.
 Φακκοῦσα (γρ. Φκκοῦσα), π. 805.

- Φαλάγγια τετράγωνα, 773. — Φαρνάκης, 495, 498, 506, 545, 546, 547, 625. Φαρνάκου παῖδες, 560. Φαρνακία, π. 126, 320, 499, 547, 548, 549, 555, 556, 677.
- Φάλαινα, κήτη, 145.
- Φαλακρόν, ἀρωγήριον, 324.
- Φάλκνθος, 278, 279, 282.
- Φάλασσα, π. 440. Φαλασσαῖοι, αὐτ.
- Φάλαρα, π. 60, 435.
- Φαλάσαρνα, π. 474, 479.
- Φαλερός οἶος, 234, 242.
- Φαληρεῖς, 395. Φαληρός, π. 397.
- Φαληρός, κτίστος τῶν ἐν Κύπρῳ Σόλων, 683.
- Φαλίσκον, π. 226.
- Φάλικος, 389.
- Φαναγορία ἢ Φαναγόριον, π. 307, 310, 494, 495.
- Φάνας, λιμνὴ, 645.
- Φανάροια, π. 73, 547, 556, 557, 559, 560.
- Φανίας ὁ περιπατητικός, 618.
- Φανοτεῖς, 407, 424. Φανοτεύς, π. 423.
- Φαουεντία, π. 217.
- Φάρα, π. 388. — Μεσσηνιακὴ, αὐτ. Φαράται, αὐτ.
- Φαρά, π. 831.
- Φαράι, π. 405.
- Φαρβητίτης νομός, 802.
- Φαρεῖς, π. 386—388. Ζ. καὶ Φάρα.
- Φαρσεμάνης. Χρ. 403.
- Φάρξινος, 785.
- Φαρία νήσος. Ζ. Φάρος.
- Φάρις, π. 363.
- Φαρκαδῶν, π. 438.
- Φαρμακοῦσαι, ν. 395.
- Φαρνακίης, 751.
- Φάρος, νήσος Ἰλλυρίδος, 124, ἢ πρότερον Πάρος, 315. — Διγύπτου, ἢ καὶ Φαρία, 30, 37, 57, 58, 140, 536, 800, 802. Φάρου πύργος, 792, 794.
- Φαρούσιοι, 131, 826, 828.
- Φαρσαλία, 430. Φαρσάλιοι, 431, 433. Φάρσαλος, π. 356, 431 — 434, 447 — ἢ Πάλαι, 431.
- Φαρύγαι, π. Δοκίμος, 426. — Αργείας, αὐτ. Φαρυγαία Ἡρα, αὐτ. Φαρύγιον, ἄκρα, 423.
- Φασηλῖς, π. 666, 667, 671.
- Φασις πόλις, 498, 500. — ποταμὸς, 45, 52, 91, 92, 288, 298, 496, 548. Φάσιδος πηγαι, 498, 500. — ἑκβολαί, 500, 529.
- Φατικὸν γόμα Νεῖλου, 801, 802.
- Φαῦδα [ἴσ. Φαῦδαν (τήν), ἢ Φαῦδα (τά)], π. 548.
- Φαῦλος, 421.
- Φαυνηνὴ, 528. Φαυνίτις, αὐτ.
- Φαυσύλος, 229.
- Φεαί, π. 351.
- Φειά, ἄκρα, 342, 343, 348.
- Φειδίας ἀνδριαντοποιός, 372. Φειδίου Ζεῦς, 353, 354. — Ἄθηνᾶ, 396.
- Φειδιππος ὁ Θετταλοῦ, 444, 653.

- Φεΐδων ὁ Ἀργεῖος, 358, 376. Φεΐδωνία μέτρα, 358.
- Φελλός, π. 666.
- Φέλλων, πόλις [Φελλός καὶ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Ὀρτελίου καλουμένη], 344.
- Φενεός, π. 388. τὰ περὶ Φενεὸν βάραθρα, 389.
- Φεραί, π. 436, 439, 443, 503, 530. Φεραία, 364. Φεραῖοι, 439.
- Φερεκύδης, 18, 169, 456, 472, 487, 643.
- Φερεντῖνον, π. 226, 237.
- Φερνή Ζ. Προικός, κ. τ. λ.
- Φερωνία, π. 226.
- Φημονόη, 419.
- Φηραί, π. 359, 360, 361, 367. Φηραία, π. 357.
- Φῆσοι, [Festi], 230. Σ. 362.
- Φθειροφάγοι, 497, 499. Φθειροφάγων σενά, 492.
- Φθία, 383, 431, 432, 434, 438. Φθίοι, 432. Φθιώται, 383, 433, 434. Φθιώτις, 435, 437.— Ἀχαΐς, 45.— Θετταλία, 430, 432, 433.
- Φθιωτῶν ὄρος, 635.
- Φιγαλία, π. 348.
- Φιδῆναι, π. 226, 230.
- Φιλαδέλφεια, π. Λυδίας, 579, 628.— Συρίας, 760, 763.
- Φίλαι, π. 40, 803, 818, 820.
- Φιλαίνων βωμοί, 171, 836.
- Φιλέταρος, 478, 557.— Τυανεύς, ἀρχηγέτης τοῦ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλείων γένους, 543, 623.— ὁ Ἀττάλου, 624.
- Φιλήμων ὁ Κωμικός, 671.
- Φιλητᾶς ὁ ποιητής, 168, 364, 657.
- Φίλιπποι, π. 331. ἢ ἐν Φιλίπποις νίκη Ἀντωνίου, 674, 797.
- Φίλιππος ὁ Ἀμύντου, 287, 307, 320, 323, 326, 331, 381, 420, 427, 428, 433, 436, 437, 440, 445, 447, 624, 644. ἐκκόπτεται τὸν ὀφθαλμὸν, 330, 374.— καθίσταται κύριος Ἑλλάδος, 414. Πατὴρ αὐτοῦ, 752. Φίλιππος ὁ Δημητρίου, 361, 441, 563.— τὰ Καρικὰ γράψας, 662.
- Φιλίππου, νῆσος, 773.
- Φιλισειδῆς τύραννος, 445.
- Φιλογένης Ἀθηναῖος, Φωκαΐς κτίσης, 633.
- Φιλόδημος ὁ ἐπικούρειος, 759.
- Φιλοκτήτης, 254, 272, 432, 436, 443.
- Φιλομήλα, 423.
- Φιλομήλιον, π. 577, 663.
- Φιλόνομος, 365.
- Φιλοποίμην, 385.
- Φιλοσοφίαν (τίς πρῶτος) ἀντινά περιέβαλε, 15. Φιλόσοφοι Ἡλεκκοί, 393.— Μεγαρικοί, αὐτ.— Ἐρετριακοί, 393, 448.— Σωκρατικοί, 608.— οἱ παρ' Ἰνδοῖς, οἱ καὶ Σοφισταί, 703, 711, 712, 716-718, 739.
- Φιλόχορος, συγγραφεὺς, 328, 362, 392, 397, 404.
- Φίλων, συγγραφεὺς, 77.— ἀρχιτέκτων, 395.

- Φιλωνος κώμη, 805.
 Φιλωτας, 633, 636, 676. Φιλώτα
 ἀναίρεσις, 724.
 Φιλωτέρα, π. 769.
 Φιμβρίας, 594.
 Φινεύς, 302.
 Φινόπολις, 442.
 Φίρμον πικηνόν, π. 241.
 Φλαμινία ὁδός, 217, 226, 227.
 Φλαμίνεις, 227.
 Φλέγρα, 245, 281, 330. Φλε-
 γραιον πεδίον, 243.
 Φλεγύαι 330, 442. Φλεγύας,
 ἀδελφὸς Ἰξίωνος, 442.
 Φλιασία, π. 382. Φλιοῦς, π. 377,
 382, 385.
 Φλοῦς, 774.
 Φλυγαδία, ὄρ. 207.
 Φοιδία, π. 258.
 Φοίνικες, 3, 40, 42, 150, 157,
 168, 172, 173, 175, 554,
 654, 737, 749, 753, 754,
 756, 757, 787, 832. — οἱ
 ἐκ Καρχηδόνας, 225. — οἱ με-
 τὰ Κάδμου, 321, 401. Φοι-
 νίκων στρατεία ἐπὶ Ἰβηρας, 2,
 149. — νησιδία, 129, 766.
 — ἔθνη, 760. — ναυτιλία, 48. —
 ἐμπορικὰ κατοικίαι, 826,
 829. Φοινίκη, 6, 38, 40, 43,
 58, 125, 134, 532, 668,
 669, 673, 681, 735, 741,
 749, 753, 756, 760, 761,
 803. — ἡ πρὸς Αἰγύπτω, 781.
 Φοινικικὸν ψεῦσμα, 170.
 Φοινίκη, πόλις Ἰπείρου, 324.
 Φοινικὴ δοκός. Ζ. Φοίνιξ.
- Φοινίκιον, ὄρ. 410.
 Φοινικίς, π. 410.
 Φοινικοῦς, ὄρ. 666. — λιμὴν, 799.
 Φοινικοῦσσα, ν. 276, 277.
 Φοίνιξ, 739, 773, 812. — εὐ-
 ώδης, 778. — καρπωτὸς, 763,
 800, 812. — Θεβαϊκός, 818.
 Φοίνικος ὠφέλειαι πλείεσαι, 742.
 Φοινίκιναι δοκοί, 731. — σχί-
 ζαι, 822. ἐκ φοινίκων οἶνος,
 783. Φοινικῶν, ἡ ἄλσος φοι-
 νίκων, 645, 763, 776, 779.
 Φοίνιξ, Δολόπων ἄρχων, 431,
 434, 438, 439.
 Φοινίξ ὄρος, 651, 652. — πόλις,
 475. — ποταμὸς, 428. — φρού-
 ριον, 652.
 Φολέγκυδρος, ν. 484.
 Φολόη, ὄρ. 336, 338, 357,
 388, 587.
 Φορμίαι, π. 233.
 Φόρον ἰούλιον, 184. — Κορνήλιον,
 216. — Φλαμίνιον, 227. — Σεμ-
 πρώνιον, αὐτ.
 Φόρουλοι, πέτραι, 228.
 Φορωνεύς, 471. Φορωνίδα (ὁ τὴν)
 γράψας, 472.
 Φουκίνα, λίμνη, 240.
 Φούνδοι, π. 233. Φουθανός οἶ-
 νος, 234.
 Φρακτῆς, 288, 702, 748.
 Φράζειν. Ζ. Αἰδεῖν.
 Φρατρίαι ἀπόρων, 746.
 Φρέατα (Ἐπτά), τόπος, 782.
 Φρέατι (τὸ πρὸς τῶ) κνήγιον ἐλε-
 φάντων, 771.
 Φρεγέλλαι, π. 233, 237, 238.

- Φρεγγίνα, π. 225, 226.
 Φρεντανοί, 241, 242, 251, 283, 285.
 Φρίκιον, ὄρ. 582, 621.
 Φρικωνεῖς, 621. Φρικωνίς π. Ζ. Κύμη καὶ Λάρισσα.
 Φρίξειον. Ζ. Φρίξος.
 Φρίξα, π. 343.
 Φρίξος, 45, 46, 498, 499, 544. Φρίξιον, 45.
 Φρουσίνων, π. 237.
 Φρύγες, 61, 469, 471—473, 534, 544, 554, 565, 569—573, 586, 628, 629, 665, 678, 681. Φρυγῶν ὄροι, 564. —παλαιὰ οἰκητήρια, 568. Φρύγες καὶ Βρίγες καὶ Βρίγοι, οἱ αὐτοί, 295, 550. Φρυγία ἡ μεγάλη, 130, 187, 271, 321, 466, 472, 473, 533, 539, 557, 566—568, 571, 576, 577, 630, 663 675, 766. —ἡ μικρὰ, 563, 571. ἡ καὶ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, 129, 543, 566, 571 (Σ. 264, 265), καὶ Ἑλλησποντιακὴ, 563, καὶ Ἐπίκτητος, 130, 534, 543, 563, 564, 567, 571, 576, 625. ἡς μέρος, ἡ παρῳρετος, ἡ πρὸς Πισιδίαν, 576, ἡ αὐτὴ ἴσως τῇ Κάτω λεγομένη Φρυγία, 49. Φρυγίαν ἔλεγον καὶ τὴν Τρωάδα, 473, καὶ τὴν περὶ Σίπυλον χώραν, 571. Φρυγίας καὶ Καρίας ὄριον, 578. τὰ περὶ Φρυγίαν μέταλλα, 680. Φρυγία θεός. Ζ. Ρέα. Φρύγιοι αὐλοὶ, 471. Φρύγια ἱερά, 469, 470, 471. Φρύγιον πεδίου, 629. Φρύγιος, πτ. 626. Φρύναι, ἡ Φρυνοί, 516. Φρύνιχος ὁ τραγικός, 635. Φρύνων, 599, 600. Φυκοῦς, ἄκρα, 363, 837. Φυλάκη, π. 433, 435. Φύλαρχοι, 130. Φυλεὺς, 459. Φυλὴ, θῆμος, 396, 404. Φύλλος, π. 435. Φύσα, ἰχθύς, 823. Φύσαι (βόθροι καλούμενοι), 628. Φυτητῆρες, κήτη, 145, 725. Φυσικὴ, 110, ἡ Φυσιολογία, 703, 719. Ζ. Ἀρετὴ. Φύσκος, π. 652, 659, 663, 677. Φύσκων. Ζ. Πτολεμαῖος. Φῶκαι, 513, 776. Φωκῶν νῆσοι, 773, 776. Φῶκαια, π. 252, 582, 601, 621. 632, 647, 663. Φωκαίας κτίστης, 633. ἡ κατὰ Φῶκαιαν θάλαττα, 626. Φωκαεῖς, 179, 252, ἡ Φωκαεῖς, 621. Φωκαῖκαὶ πόλεις, 156. Φωκεῖς, 188, 332, 336, 405, 407, 416, 417, 420, 423, 424, Φωκικὸς Δαφνοῦς, 60. Φωκικὸς ἡ ἱερός πόλεμος, 420, 427. Φωκικὰ ὄρη, 407, 418. Φωκίς, 321, 334, 379, 390, 401, 409, 416—418, 424, 425, 589. Φῶρων λιμὴν, 395. Φωσφόρου ἱερόν. Ζ. Λουκεμθουβία.

Χ.

- Χάα**, π. 348.
Χάαλλα, π. 782.
Χάβακα, π. 548.
Χαβρίου χάραξ, 760. — *κώμη*, 803.
Χαζηνή, 736.
Χαιανοίται, 506.
Χαιρήμων, 806.
Χαιρώνεια, π. 407, 413, 414.
Χαιρωνείς, 424.
Χαλάστρα, π. 330.
Χαλδαίοι, 23, 548, 549, 551, 555, 687, 739, 762, 765 — 767, 806.
Χαλκανδείς, 163, 684.
Χαλκηδονική ακτή, 320 *Χαλκηδόνοι*, αὐτ. *Χαλκηδονίων ἱερὸν*, 319, 543, 563. *Χαλκηδῶν*, π. 541, 543, 565, 609. *Χαλκηδόνος κτίσις*, 320. *Χαλκηδόνος καὶ Ἡρακλείδος οἱ μετὰ ζῦ ποταμοὶ*, 543. *τὰ κατὰ Χαλκηδόνα σενά*, 566.
Χαλκήτωρ, π. 636, 658.
Χαλκία, ν. 488, 655. — ὄρος. *Z.* *Χαλκίς*.
Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Σικελίᾳ, 449. — *οἱ ἐν Εὐβοίᾳ*, 243, 246, 247, 257, 267, 447, 449 *πύθεν ἐκλήθησαν*, 472. — *Ἰωνίας*, 644. *Χαλκιδικὴ γῆ*, 575. *Χαλκιδικὴ χώρα Συρίας*, 753, ἢ *Χαλκίτις*, Χρ. 409. *Χαλκιδικός πορθυρός*, 55. *Χαλκίς*, πόλις *Εὐβοίας*, 403, 445-448, 451, 465. — *Αἰτωλίας*, 404, 427, 428, 451. — *Ἠλείας*, 343, 447. — *Συρίας*, 753, 755. *Χαλκίς*, πτ. 343, 351.
Χαλκίς ἢ Χαλκία, ὄρος, 451, 459, 460.
Χαλκοῦ μέταλλα ἐν Ἰβηρίᾳ, 142, 146, 147, 163. — ἐν *Τεμέση*, 551. — ἐν *Κυπρῷ*, 163, 684. — ἐν *Λιβύῃ*, 840. — ἐν *Καρμανίᾳ*, 726. — ἐν *Μασσαγέτας*, 513. *Χαλκὸς ὑόμενος*, 711.
Χάλυες, 528, 549-551. ὁ *δία Χαλύδων μισημβρινὸς*, 678. *Χαλύβη*, 549, 551.
Χαλυθῶνιος οἶνος, 735.
Χαλωμίτις, 529, 736.
Χαμαννή, 534, 540.
Χάνης, πτ. 500.
Χάονες, 323, 324.
Χαράδρα, π. 360.
Χαραδρούς, ἔρμα, 669.
Χάραξ ἐν Κύρῳ, 224. — *κατὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν*, 836. — *Πατρόκλου*, 398. — *Μελέαγρου*, 751. — *Χάρακας Σισώστριος*, 769.
Χάραξος, 808.
Χάρας, 652.
Χαριλαός, 484.
Χαριμότρου βωμός, 774.
Χάρις, πτ. 499.
Χαρίτων ἔργα, 41. — *ἱερὸν*, 414.
Χαρμίδης, 353.
Χαρμίδας, λιμὴν, 777.
Χαρμόλεως, 165.

- Χάρυβδις, 20, 21, 23, 25, 26, 43, 268—ἡ ἐν τῇ Συρίᾳ, 275.
- Χάρων ὁ Λαμψακηνός, 583, 589.
- Χαρώνδας, νομοθέτης, 539.
- Χαρώνειον τὸ ἐν Ἱεραπόλει, 579.
— τὸ ἐν Ἀχαράκοις τῆς Νυσαίδος, 579, 649 — τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυούντα, 579, 636. Ζ. καὶ Πλουτώνιον.
- Χατραμωτίται, 768. Χατραμωτίτις, αὐτ.
- Χάττοι, 291, 292.
- Χαττούριοι, 291, 292.
- Χαῦβοι, 291.
- Χαυλοταῖοι, 767.
- Χαῦον, φρούριον, 312.
- Χειμέριον, ἄρχ, 324.
- Χειρόμακτρα ἐκ λίθου, 446.
- Χελιδόναι νῆσοι, 520, 651, 663, 666, 677, 682.
- Χελῶναι τριπήχεις, 719. ἐν χελῶνων ὀσράκοις πλοῦς, 773.
- Χελωνῶν νῆσος, αὐτ. Χελωνοφάγοι, αὐτ.
- Χελωνάτας, ἀκρωτήριο, 335, 337, 342, 343, 348, 456.
- Χερραῖοι, λιμὴν, 644.
- Χερρόνησιτων πόλις, 308.—τεῖχος, 312. Χερρόνησος Ταυρικὴ ἢ Σκυθικὴ, 308-310, 311, 312, 545.—μικρὰ, μέρος τῆς Ταυρικῆς, 308.—μεγάλη, 307. Ἰσθμὸς τῆς Ταυρικῆς, αὐτ.—πόλις δύο, παλαιὰ καὶ νέα, αὐτ. καὶ 542.—πόλις Ἰθρηρίας, 159.—ἡ προσεσπέριος τοῖς Καππάδοξιν, ἡ ἢ ἐντὸς Ἄλως ἢ τοῦ Ταύρου, ἡ [μικρὰ] Ἀσία, 534, 535, 664, 676. Ἰσθμὸς αὐτῆς, 534, 673.—ἔθνη τὰ κατοικοῦντα, 678. Χερρόνησος ἢ Θρακία, 92, 108, 124, 129, 459, 589, 591, 595, 596.—ἡ ἐφ' ἧς ἡ Σινώπη, 545.—ἡ περὶ τὸν Ἄθω, 331.—ἡ ἐν Συρίᾳ Ἀπάμεια, 752.—Λύκτου ἐν Κρήτῃ ἐπίγειον, 479.—ἡ ἐφ' ἧ ἡ Τέως, 644.—φρούριον ἐν Αἰγύπτῳ, 799.—ἡ ἐφ' ἧ Καρχηδῶν, 832.
- Χερσικράτης, 269.
- Χερσίφρων, 640.
- Χηραμίδες, 49, 830.
- Χηρούσκοι, 291, 292.
- Χιλιόκωμον, πεδίον, 561.
- Χίμαιρα, 665.—Φάραγξ, 665, 666.
- Χίοι, 621. Χίων ἄνδρες ἐλλόγμοι, 645. Χίος οἶνος, 637, 657.—κέραμος, 317. Χίος, ν. ἡ πρότερον Πιτυούσσα, 124, 482, 488, 589, 601, 619, 632, 645. Χίου οἰκιστῆς, 633.
- Χιτῶνες ποδήρεις, 175.—πλατύσημοι, 168.—Λιγυστινοὶ, 202.—Αἰτωλικοὶ, 530.
- Χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τῆς Ἀλεξανδρείας, 793.—τῆς οἰκουμένης γῆς, 118.
- Χλωρις, 347.

Χόαθρα ὄρη, Χρ. 406.
 Χοάσπης, πτ. Περσίδος, 47, 728.
 729. — Ἰνδικῆς, 697.
 Χοινικίδες, ἀκται, 545.
 Χοιρίλος, 303, 672.
 Χοῖρος. Ζ. Ὑς. — ἰχθὺς Νειλῶος,
 823.
 Χορδίραζα, π. 747.
 Χορζηνή, 528.
 Χρητμός. Ζ. Λόγιον.
 Χρητήριον Ζ. Μαντεῖον.
 Χρύσα, π. 604, 605, 611 —
 613.
 Χρυσάορειον σύστημα, 660.
 Χρυσήϊς, 585, 611 — 613.
 Χρύσιππος, 301, 610, 671.
 Χρυσοκόλλα, 764.
 Χρυσόπολις, π. 563.
 Χρυσορρύας, πτ. 755.
 Χρυσοῦ μέταλλα 142, 146, 188,
 190, 205, 208, 218, 331,
 509, 513, 519, 591, 625,
 680, 701, 705, 711, 718,
 726, 735, 777, 778.
 Χρυσοπλύσια, 214. Ζ. καὶ Μέ-
 ταλλα.
 Χύτριον, 645.
 Χωαργνή, 514, 725.
 Χώνη, π. 254, 255, 654. Χῶνες,
 253, 254, 255, 264.
 Χωράσμιοι, 513.

Ψ.

Ψαρμίτιχος, 61, 770, 786, 801.
 Ψαρμίτιχου θήκη, 802. —
 παῖς, 804.
 Ψαφίς, π. 399.

Ψεβῶα, λίμνη, 822.
 Ψελχίς, π. 820.
 Ψευδάργυρος, 610.
 Ψευδοκασσία, 774.
 Ψευδοπενίας ἄκρα, 836.
 Ψευδοφιλιππος, 624.
 Ψίλις, πτ. 543.
 Ψυγμοῦ λιμὴν, 774.
 Ψύλλοι, 131, 588, 838. Ψύλ-
 λων ἀντιπάθεια πρὸς τὰ ἐρπε-
 τὰ, 814.
 Ψύρα, ν. 645.
 Ψυτταλία, ν. 395.
 Ψυχρά ὕδατα τὰ ἐν Κωτειλαίς,
 228. — τὰ Ἄλβουλα, 238.

Ω.

Ὠγύγης, 384. Ὠγυγία, 407. Ὠγύ-
 γιον, ὄρ. 299.
 Ὠγυρος, ν. 766, 767.
 Ὠδεῖον, 396.
 Ὠκαλία, π. 410.
 Ὠκεανός, 21, 22, 31 — 35, 39,
 42, 45, 46, 66, 72, 94,
 111, 120, 121, 129, 137,
 138, 148, 149, 158, 161,
 167, 177, 188 — 193, 195,
 196, 198, 199, 208, 212,
 224, 289 — 291, 293, 294,
 491, 492, 507, 519, 825.
 Ζ. καὶ Θάλασσα.
 Ὠκέλλας 157.
 Ὠκελον, π. 179, 217.
 Ὠλενίη πέτρα, 341, 382, 387.
 Ὠλένιοι, 386. Ὠλενος, π. Ἀχαΐας,
 384, 386 — 388. — Διτωλίας,
 386, 451, 460.

- Ωλίαρος, ν. 485.
 Ωμανοῦ ἱερὸν, 512, 733. — ξά-
 νον, 733.
 Ωξος, πτ. 509, 513, 514, 516.
 Ωξου πηγαί, 510. — ἐκβολαί,
 507, 518. — πέτρα, 517.
 Ωπες, π. 80, 529, 739, 740.
 Ωρειθῦλια, 295.
 Ωρεός, π. 60, 445, 446. Ωρεϊ-
 ται, αὐτ.
 Ωρητάνια, 139, 152, 162. Ωρη-
 τανοί, 139, 141, 152, 156,
 162, 163.
 Ωρία, π. Ἰθρίας, 152. — Ἰγιατώ-
 τιδος, 445.
 Ωρικὸν, π. 316.
 Ωρίται, 720, 723.
 Ωρίων, 4, 446. Ωρίωνος, γένεσις,
 404.
 Ωρίων, ὄρνειον, 718.
 Ωροσκοπεῖα (τά), 119.
 Ωρωπια, 391. Ωρώπιοι, 399.
 Ωρωπός, π. 65, 66, 391, 399,
 400, 403, 404.
 Ωσια, π. 145, 222, 225, 226,
 232, 234. Ωσιῶν παραλία,
 219, 229, 231.
 Ωσιαῖοι, 63.
 Ωσιδάμιοι, 64.
 Ωτις, ὄρνις, 163.
 Ωτος ὁ Κυλλήνιος, 456.
 Ωχος, πτ. 509, 511, 515. Ωχου
 πηγαί, 510. — ἐκβολαί, 518.
 Ωψικέλλα, π. 157

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ.

- ἌΒΑΘΗΣ**, 138.
 *Ἄβαρής, ὁ ἀσύνητος, 293.
 Ἄγκυροβόλιον, 29.
 Ἄγριέλαιος, 136.
 Ἄγριμαῖα ἢ Νεχρομαῖα.
 Δινόβαρβος, 74, 76.
 Ἀκάκητα, 21.
 Ἀκαμαῖος καὶ Ἀκαρίδιος (συγχ.
 τοῦ), 134.
 Ἀκοινώνητον, 111.
 Ἀκολουθεῖν, 270.
 Ἀλαβανδικὸς σολοικισμὸς, καὶ
 Ἀλαβανδικὸν σύγγραμμα, 298.
 Ἀλειπτῆρια (ξηρά), 63.
 Ἀλεκτορίς, 275.
 Ἄλλεσθαι λέγονται αἱ κριταὶ ὑπὸ
 πυρώσεως, 324.
 Ἀλύσει (ἐν) διηγεκῆ γίνεται,
 45.
 Ἀμάξοικοι, 52, 114, 233.
 Ἀμωσγέπως, 108.
 Ἀναβολαί, 107.
 Ἀναδιδάσκειν, ἢ Ἀναδιδόναι, 320.
 Ἀνάπλους, 236.
 Ἀνέσθην, 111.
 Ἀνοίγειν. ἢ Μετάλλων.
 *Ἄντακρωτήριον, 98.
 Ἄνταποςροφή, 100.
 Ἀντιπέρας, 61.
 *Ἄντιτεκτονεῖν, 267.
 Ἀπανασάσεις, 283.
 Ἀπάταις. ἢ Δαπάναις.
 *Ἄπαυτοσχεδιάζειν, 304.
 Ἀπέρασις, 172.
 Ἀπλοσχήμων, Χρ. 322.
 Ἀπογαίς (συγχ. τοῦ) καὶ Ἀπό
 γαίας, 310. Ἀπόγαιοι [ἐλ-
 λειπτ. τοῦ ἄνεμοι], αὐτ.
 Ἀπολείπειν. ἢ Ἐπερ ἀπελίπομεν
 (συγχ. τοῦ) καὶ Ἐς παρεπέμ-
 πομεν, 174.
 Ἄρονος ἀρθρονία, 361.
 Ἄποςάσεις, 346.
 Ἄποσραγαλιζειν, 346.
 Ἄποσχαζειν, 69.
 Ἄραιή ἰξυς, 69.
 Ἄρκος καὶ Ἄρτος, 318.
 Ἄρματος (ὁπόταν δι') ἀσράφη,
 183.
 Ἄροτος καὶ Ἄροτος, 153.
 *Ἄρχμενος [ἀντὶ τοῦ Ἀρχόμενος],
 23.
 Ἄσιδηρος, 229.
 Ἄσκιωμα, 331.
 Ἄτθίδα (οἱ τήν) συγγράψαντες,
 174.
 Αὐξομειώσεις, Χρ. 329.
 Ἄφνιδιον, 352.
 *Ἄχυρός, ὃ κατὰ τὴν πλείστην
 χρῆσιν Ἄχυρῶν, 293.
Βασάζειν,

- Βαζάζειν, 181.
 Βέκος, 133.
 Βέμβιξ (συγχ. τοῦ) καὶ Βόμβυξ, 222.
 Βεργαίζειν, 45. Βεργαῖον διήγημα, 44.
 Βίον (ἢ περὶ τὸν) τέχνη, 1.
 Βόμβυξ. Ζ. Βέμβιξ.
 Βραγχία, 355. Βρόγχια, Χρ. 460.
 Βύσσοι, 311.
 Γαγγάμη, 118.
 Γάζα, 327. Γαζοφυλάκιον, 323, 327.
 Γαλιῶται, οἱ καὶ Ξεφία καλούμενοι ἰχθύες, 13.
 Γαλῆ, 356.
 Γανυμήδα, 169.
 Γαστροχειρες, 161.
 Γαυσάπης [Gausapa], 84.
 *Γειτοσύνη, 272.
 Γελᾶν, μεταφορικῶς ἐπὶ θαλάσσης, 239.
 Γεροντικόν, 293.
 Γίνοι (ἵπποι), 80.
 Γλαυκοποῦ ἱερὸν, 275.
 Γογγύλος, 73.
 Γραικοί, οἱ Ἕλληνες, 83.
 Γυναικοκρασία, ἡ Γυναικοκρατία, 68.
 Δακρύματα. Ζ. Κλάματα.
 Δαπάναις (συγχ. τοῦ) καὶ τοῦ ἀπάταις, 115.
 Δημιουργικαὶ τέχναι, 168.
 Δημοσιῶναι (συγχ. τοῦ) καὶ Δημοσιῶν ἀεὶ, 262.
 Διαβόρειοι [νότον ὄνομα], 40.
 Διαγωγῆ, 8.
 Διακατεῖχον [ἰσ. γρ. ἰδίᾳ κατεῖχον], 198.
 Διακροτεῖν [Γαλλ. discuter], 3.
 Διανοίη (οἴη) ἐκείνου, 276.
 Διάπειρα καλεῖται ἡ Β ῥαφωδία τῆς Ἰλιάδος, 9.
 Διαπεφοίτηκεν [ἰσ. γρ. Διαπέφυκεν], 317.
 Διάπυρος πηλός [Γαλλ. la lave], 28.
 Διαρίθμησις, 188.
 Διατᾶσθαι (συγχ. τοῦ) καὶ Διαρᾶσθαι, 60.
 Διανγῶν (συγχ. τοῦ) καὶ Δι' αἰλῶν, 55.
 Διδόναι σημεῖον, 138.
 Διηγημάτια [Γαλλ. des historiettes], 298.
 Διοιδεῖν, 70.
 Δισπορεῖσθαι, 336.
 Διψθεροῦσθαι, 357.
 Δολωνία. Ζ. Νυκτεγερσία.
 *Δράκανον, καὶ *Δρέκανον, τὸ δρέπανον, 288, 297.
 Δρακόντιον, 355.
 Δουλάρια, αἱ δοῦλαι, 44.
 *Δυσέγχωσος, 328.
 Δῶ, κατ' ἀποκοπὴν τοῦ Δῶμα, 151.
 Ἐγκησις, 60, 114.
 Ἐγχειρογάσορες, 161.
 Ἐγχορηγοί, 28.
 *Ἐγχωρίζειν, 260.
 Ἐδους (σύγχ. τοῦ) καὶ Εἶδους, 334.
 Εἰδσποεῖν, 309.
 Εἰρεσιῶν Ἄττικῆ, 9.

- ἔϊτε [διὰ μακρῶν κειχωρισμένον
 τοῦ ἀναποδοτικοῦ ἑτέρου ἔϊ-
 τε], 100.
 Ἐκπυρος ἢ Ἐμπυρος, 324.
 Ἐκτοτε, 97.
 Ἐκφαίνειν, τί διαφέρει τοῦ Ἐμ-
 φαίνειν, 20.
 Ἐλεγχτικοὶ ἢ Ἐριστικοὶ φιλόσοφοι,
 319.
 Ἐλλμμένα (τά), 30.
 Ἐμβαδομετρεῖν, 47.
 Ἐμβαδόν, 47.
 Ἐμβατεύειν, 49.
 Ἐμπόρων συνοδίαί, 249.
 Ἐμπυρος. Ζ. Ἐκπυρος.
 Ἐμφαίνειν. Ζ. Ἐκφαίνειν.
 Ἐνιαυσιαία, 70.
 Ἐξηλλαγμέναι, 79.
 Ἐξοδία, 97.
 Ἐπαρινώνδας, ἢ Ἐπαμεινώνδας,
 180.
 Ἐπαρχία, 71, 72.
 Ἐπελευτικόν εἶδος, 259.
 Ἐξοχετία, 80.
 Ἐπί πρόθεσις, καταχρηστικῶς ἀντι-
 τῆς Ἐν, 16, 83, 182.
 Ἐπιδραμεῖν, 259.
 Ἐπιάναι, τὸ περιδεύειν, 300, 340.
 Ἐπιδικτικός, 65.
 Ἐπίλυτρα ποιῆσθαι, 236.
 *Ἐπιμελάνως, 294.
 *Ἐπιπαιανισμός. Ζ. Παιανίζειν.
 Ἐπιπώλησις καλεῖται ἢ Δ ράψω-
 διά τῆς ἱλιάδος, 175.
 Ἐπισος, 280.
 *Ἐπίσημος, ἀντί τοῦ Ἐπισήμων,
 293.
- *Ἐπισῆσαι φόρον, 80, 352.
 Ἐπιτευχίζειν, 99.
 *Ἐποίκιον, 238.
 Ἐργάζεσθαι ἐπὶ τετάρταις, 314.
 — ἀπὸ παιδείας, 95.
 Ἐρι, κατ' ἀποκοπὴν τοῦ Ἐριον,
 151.
 Ἐριδαντίες, 32, 33.
 Ἐριον, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ βραμ-
 βάκιον, 310.
 Ἐρις. Ἐριν διαίτην, 32.
 Ἐριστικοί. Ζ. Ἐλεγχτικοί.
 Ἐρμαῖα (τά), 171.
 Ἐρυθρόδανον, 286.
 Ἐσπερίται, 292.
 Εὐδένδρος. Ζ. Εὐκαρπος.
 Εὐερνέζερος, 46.
 Εὐερος, 46.
 Εὐθύνομοι. Ζ. Ἰθύνομοι.
 Εὐθύπλοα, 110. Εὐθύπλοια, 62.
 Εὐκαρπος τίνι διαφέρει τοῦ Εὐ-
 δένδρος, 198.
 Εὐκατατρόχαστος, 7.
 Εὐξίδιος, ὄν. κύρ. 227.
 Εὐοργέζερος, 46.
 Εὐπάθεια, 316.
 Εὐπαροδώτερα, 61.
 Εὐπερίγραφον καὶ σημειῶδες,
 124.
 Εὐφύια, 125.
 Ἐφορία, 258.
 Ἐχειν πραγματείαν. Ζ. Πραγμα-
 τείαν.
 Ζοφεροῖς (συγχ. τοῦ) καὶ Ζεφύ-
 ροις, 61, καὶ ἄλλ.
 Ζῆλος. Ζ. Παλαιός.
 Ζύθος, 63.

Ἡδύσμος (ὁ), 136. Ἡδύσμων
 (τὸ), Χρ. 384.
 Ἡ δὴ (σύγχ. τοῦ) καὶ Ἡδῆ,
 63, 311.
 Ἡδητήριον, 60.
 Ἡλ [κατ' ἀποκοπὴν τοῦ Ἡλιος] ἢ
 Ἡλι[κατ' ἀποκοπὴν τοῦ Ἡλιος],
 151.
 Ἡμίονοι ἀγρότεροι, 254.
 Ἡμισυ, συγκριτικῶς συντεταγ-
 μένον μετὰ τοῦ διαζευκτικοῦ
 Ἡ, 311. Ἀκλίτως καὶ ἀσυν-
 δέτως προσιδέμενον τοῖς ἀριθ-
 μητικοῖς ὀνόμασι, 166.
 Θαλαττοκρατεῖν, 27, 295.
 Θέμιδες, 127.
 Θεοὶ ἐπονομάζονται οἱ βασιλεῖς,
 248.
 Θνησιμαῖα, 362.
 Θολῶδες (σύγχ. τοῦ) καὶ τοῦ
 Θολοειδῆς, 107.
 Θρόνον, 141.
 Θυμὸς (οἷος ὁ ἐκείνου), 276.
 Θυσίας (αἱ περὶ τὰς) δαπάναι,
 115.
 Ἰαμβίζειν, 195.
 *Ἰδιολόγος, 347.
 Ἰθύνομοι ἢ Εὐθύνομοι, 196.
 Ἰμαντελικτεῖς, 33.
 Ἰππάριον, 246.
 Ἰπποσάσεις, 17.
 Ἰπποτρόφιον, ἢ Ἰπποφόρβιον,
 331.
 Ἰξία σκύτινα, 78.
 Ἴξριοι, ἢ Ἴξροι, ἔθν. ὄν. 122.
 Ἴτυς ἢ ἄντυξ, 2.
 Κάβειροι, 223.

Καδεσῶς ἔθος, 209.
 Κάθηται [ἐπὶ τοῦ Κεῖται· πλὴν εἰ
 μὴ γραπτέον, Καθεῖται], 154.
 Καθίζειν τὸ πλοῖον λέγεται,
 καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ, 44,
 359.
 Καιάτας, Καιέτας, Καιάδας, ἢ
 Κεάδας, 155.
 *Καιέτα, ἢ Κήτα, 155.
 Καιτάεσσα, ἢ Κητώεσσα, 154.
 Κάκεις, γένος ἄρτου, 354.
 Καμάραι, 235.
 Καπνοβάται, 114.
 Καπνοῦ σκιά. Ζ. Σκιά.
 Καπυρίζειν, Καπυριζῆς, 347.
 Καπυροῦσθαι, 246.
 Καριοεργεῖς ὄχανον, 299.
 Κάρπασος, 319.
 Καρωτὸν [Carotte], 355.
 Κατάβολοι, 338.
 Καταινίσαι, 34.
 Καταπορνένεσθαι, 75.
 Καταράσσειν, 80, 93.
 Κατασκευὴ ποιητικῆ, 10. Κη-
 τεσκευασμένος λόγος, αὐτ.
 Κατασκευὴ [τὰ σκέυη], 327.
 Κατασρέφειν εἰς πραγματικὸν,
 32.
 Κατερῆν, τὸ ἐγγεῖν, 351.
 Καννάκαι, 84.
 Κεάδας. Ζ. Καιιάδας.
 Κέγχρω τρέφειν, 76.
 Κειρία, 345.
 Κεραυνόβολος, 285.
 Κεραμωταὶ ζῆγαι, 238.
 Κηλήτης, 356.
 *Κήτα. Ζ. Καιέτα.

- Κητώεσσα. Ζ. Καιετάεσσα.
 Κίσι, 354.
 *Κλαύματα [ἐπὶ τοῦ, δυσυχίαι,
 καθάπερ καὶ τὸ Δακρύματα],
 103.
 Κλειθρα (τά), 166.
 Κινάμων, 31.
 Κόγχη καὶ Κόγχος, 24.
 Κόκκινα, 354.
 Κολοσσικός, 109.
 Κολοσσὸ ἐπίγραμμα, 295.
 Κονίσταλος, 271.
 Κοραξή χρῶα, 267.
 Κορυβαντιῶν, 223.
 Κορύβας ἢ Κύρβας, 222.
 Κούκι, 354.
 Κρί, τὸ Κρίμων, 151.
 Κροκόδειλοι, 351.
 Κτητικός ἢ Κτηματικός, 343.
 Κτύποι ἄωροι, 10.
 Κυβέλη ἢ Κυθήνη, 221.
 Κύκας, 354.
 Κυκλωπειῶν χειρῶν πόνος,
 165.
 Κυλλήσις, γένος ἄρτου, 354.
 Κυματώγη, ἢ Κυμάτωσις, 25.
 Κύνες, 13.
 Κύρβας. Ζ. Κορύβας.
 Κωμικὸν μέτρον, 305.
 Κώδων, 315.
 Κωνειάζεσθαι, 231.
 Λαῖναι [Ῥώμ. Læna], 78.
 Λαοδογματικός, 123.
 Λέβης ἰσρός, 112.
 Λεβορίδες, 57.
 *Λειρὸς, 57.
 Λεπρὸς, 287.
 Λεπταὶ ῥήσεις, 230. Ἐν τοῖς
 κατὰ λεπτόν, αὐτ.
 Λευκή νεφελή, 55.
 Λευκόλιθος, 167.
 Ληκυθίζειν, 278.
 Λιμνασία (συγχ. τοῦ) καὶ τοῦ
 Γυμνασία, 58.
 Λιμνόςρεα, 58.
 Λιουρργεία, 76.
 Λιπαῖνον (τὸ), 96. Λιπάδης,
 58.
 Λιταὶ καλεῖται ἢ Ἰραψώδια τῆς
 Ἰλιάδος, 9.
 Λογαῖοι λίθοι, 28.
 Λοιμικὸν [ἔλλειπτ. τοῦ πάθος,
 ἢ νόσημα], 357.
 Λοξοῦσθαι, 105.
 Λούειν τὴν τρίχα, 318.
 Λυχνίται λίθοι, 357.
 Μάγος, 244.
 Μαινόμενον μέλι, 257.
 Μακροκέφαλοι, Μακροπόγωνες,
 ἢ Μάκρωνες, 234.
 Μακρόμαλλος, 78.
 *Μάκρος, 211.
 Μαλακοὶ αἰγιαλοὶ, 237.
 Μάψ, ἀντὶ τοῦ Μαψίδιον, 151.
 Μέγα δυνάμενοι, 296.
 Μεγάβυζοι, ἢ Μεγαλόβυζοι, 289.
 Μελαγκράνη, ἢ Μελάγκρανις, 69.
 Μέλι. Ζ. Μαινόμενον.
 Μελάμφυλλος, ἢ Σάμος, 214,
 288.
 Μέν (ὁ) γε, ἢ Ὁ μέντοι γε, 5.
 *Μεσεμβολεῖν, Χρ. 314.
 Μεταλαμβάνειν τόπους, 118.
 Μεταλλάξις, 43.

- Μεταλλευτής, 185.
 Μέταλλον ἀνοίγειν, 249.
 Μετρεῖσθαι, 314.
 Μητρός (τῆς) τὸ παιδίον, 222.
 Μιθριακά (τά), ἑορτὴ ἀγομένη
 τῷ Μίθρα, 249.
 Μονόξυλα. Ζ. Πηκτά.
 Μουσικὴ, 220.
 Μοχλέυσθαι, 100.
 Μύρμηκες οἱ χρυσωρύχοι, 314.
 Νάβλας (ὀ), Νάβλα (ῆ), καὶ Νά-
 βλον (τό), 222.
 *Νάβλον. Ζ. Νάβλας.
 Ναύσαθμον (τό), 74.
 Νάφθας (ὀ), καὶ Νάφθα (ῆ), 222,
 καὶ Νάφθα (τό), Χρ. 445.
 Νεκριμαῖα, 362, ἐνθα προσίθει,
 ὅτι τούτῳ τε καὶ τοῖς τοιού-
 τοις παραπλήσιον τὸ παρά τῷ
 Ἀθηναίῳ (σελ. 549) Ἀγρι-
 μαῖα, ὅθεν τὸ ἐν τῇ συνη-
 θείᾳ Ἀγρίμια.
 Νεμαῖα [οὐ Νεμιδιά] Ἄρτεμις,
 134.
 Νίμεισθαι τὰς ἀρχάς, 99.
 Νησιάξεν [παρὰ τὸ Νησίον],
 καὶ Νησίξεν [παρὰ τὸ Νῆ-
 σος], 29.
 Νομῶδός, 252.
 Νυκτεγεργασία, ἡ Δολωνεία, ἡ Κ
 Ράψωδια τῆς Ἰλιάδος, 205.
 Εἰφία. Ζ. Γαλεῶται.
 Εὐλίνα, 356.
 *Ευλοτρόφα ὄρη, Χρ. 335.
 Οἰκετία, 84.
 Οἰκία (τά), 112.
 Οἰζύς, 158.
 Ὀλυμποι τέσσαρες, 221.
 Ὀμάριον, 169, 170, 171.
 Ὀμωρος, 174.
 Ὄναρ. Ζ. Σκιά.
 Ὀνήσιος [honestus], 289.
 Ὄνόματα δικατάληκτα, εἰς ὅς καὶ
 ὦν, 293.—εἰς μαίος, 362.
 *Ὄνοματικῶς, 200.
 Ὄντα (τά). Οἷς οὐδὲν τῶν ὄντων
 μέλει, 236.
 Ὀπλοποιία, ἡ Σ Ράψωδια τῆς
 Ἰλιάδος, 2.
 Ὄρβάνης, 271.
 *Ὄρθηλόν, 264.
 Ὀροπέδια, 107.
 Ὄρυζα ῥοφητή, 316.
 Ὄρύκτης, 120, 310.
 Ὄρυκτοὶ ἄλεις, 313.
 Ὄσράκια, 63, 353.
 Οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι
 [καινῶς εἰρημένον ἀντι τοῦ,
 Παρ' οὐδὲν τοῦτο ποιούμε-
 νοι], 304. Οὐδὲν πρὸς κ. τ. λ.
 168.
 Οὐλία, ἡ Ἄρτεμις, 288.
 Οὔρος, 2.
 Ὄφιογενεῖς, 271.
 Ὄψημα, 121.
 Παιανίζεν [οὐ Παιωνίζεν], 68.
 ὅθεν καὶ *Ἐπιπαιανισμός [οὐκ
 Ἐπιπαιωνισμός], 195.
 Παιδεία. Ζ. Ἐργάζεσθαι.
 Παιδιά, 8.
 Παιδίσκκιον ἡ δοῦλη, 44.
 *Παίξεν [ἐπι γυναικὸς ὁμιλίας],
 303.
 Παλαιός ζῆλος, 72.

- Παμπόλλη, 3.
 Παλίνσκιον, 102.
 Παλιέρροα, 22.
 Πάνορμος, 19.
 Παντοτρόφος, 16.
 *Παραγιαθίδες, 326.
 Παραθαλάττιον (συγχ. τοῦ) καὶ τοῦ Παρὰ τᾶλλα πῖον, 58.
 Παραθέσεις, 327.
 Παρακλέπτειν, 304.
 Παρακούσματα λαοδογματικά.
 Ζ. Λαοδογματικός.
 Παραμυθεῖσθαι, 18.
 *Παρατόπως, 216.
 Παρδαλή, 53.
 Παρδακόν, ἢ Πορδακόν, 282.
 Παρεμπίπρασθαι, 315.
 Παρενεχθεῖς, 57.
 Παρέχειν λόγον, 276.
 Πάρουπος, 280.
 Παρωθεῖσθαι ἐπὶ τὸν κυνισμόν, 115.
 Παχῆτιος πόλεμος, 275.
 Πεδικὴ μέτρησις, 47.
 Πεισιέον. Ζ. Προσιτέον.
 Πέλληνικαὶ χλαῖναι, 171.
 Πέλματα, 240.
 Πεντηκόντορος, 44.
 *Πεπλησμένως [συνώνυμον τῷ κατακόρωος, ἄδην], 312.
 Περικόπτειν, 247. Περικόπτης, αὐτ.
 Περίκρανα, 239.
 Περιοδεία, 52.
 Πέριοικίδες, 100.
 Περιπολίξειν, 304.
 Περιπόλια, 126, 331.
 Περσκειλεῖται [coupe-jarrets], 250.
 Περίεσθαι, 297.
 Περσις, 84.
 Πηγμιαία, 362.
 Πηδὰ τὰ πηδάλια, ἢ μάλλον αἰ κῶπαι, 151.
 Πηκτὰ σκάφη, τὰ μὴ μονόξυλα, 64.
 Πηλός. Ζ. Διάπυρος.
 Πινακίδιον κεκρωμένον, 100.
 Πίονα ἔργα, 154.
 Πίσρα, καὶ Πίσρον, 145.
 Πλαταμώνες, 141, 252.
 Πλείσον (τοῦ φόρτου τὸν), 75.
 Πληκτιζομένων (ἴσ. γρ. Διαπληκτιζομένων), 243.
 Ποιά, ἢ Πόα, 340.
 Ποιεῖν [ἐπὶ τοῦ πλάττειν], 12.
 Ζ. καὶ Οὐδέν.
 Πολιτικός, 4, 6, 48.
 *Πολυχρηματίας (ὁ), 191.
 Πορδακόν. Ζ. Παρδακόν.
 Ποτάμιοι λίθοι, 116.
 Πότερον, 116.
 Πραγματεῖαν ἢ πρᾶγμα ἔχειν, πρὸς [Γαλλ. avoir affaire à], 181.
 Πρεσβεία, ἢ Γράψωθια, 9.
 Πρηών, 287.
 Προβραχῆ, ἢ Προσβραχῆ, 94, 110, 119.
 Προεκπίπτειν, 9.
 Προεχῆς, 79, 90, 94.
 Προΐσχεσθαι. Ζ. Προσίσχεσθαι.
 Προμήκης, 79.
 Προπίπτειν, 14.
 Πρόπολοι (συγχ. τοῦ) καὶ Πρόγονοι, 89.

- Προσαντιλαμβάνεσθαι, 64.
 Προσβάλλειν, 319.
 Πρόσβορρόι, 21.
 Προσβραχῆ. Ζ. Προβραχῆ.
 Προσεξεργάζεσθαι, 8.
 Προσίσχεσθαι διαφέρει τοῦ Προί-
 σχεσθαι, 21.
 Προσιτέον (σύγχ. τοῦ) καὶ τοῦ
 Παισιτέον, 7.
 Προσπατταλεύειν τὴν θείαν, 79.
 Προσπεριεργάζεσθαι, 9.
 Προσπίπτειν, 11, 17.
 Προσσκοπεῖν, 132.
 Προφέρειν, 25.
 Πυγαλγείς, 289.
 Πυθαίαι, 183.
 Πυγουμεῖος, 362.
 Πυρακτούν. 69.
 Πύργος, 238.
 Πυροφόρος, 94.
 *Πωρεία (λίθος), 349.
 Ῥήσεις. Ζ. Δεπταί.
 Ῥηχία, Χρ. 329.
 Ῥινοῦχος, 289.
 Ῥοῖζεσθαι, 304.
 Ῥοφητός. Ζ. Ὀρυζα.
 Ῥώδης ἄκρα, 149.—κρημνός, αὐτ.
 Ῥυμουλκεῖν [Γαλλ. Remor-
 quer], 90.
 Σαβάζειν, 223. Σαβάξιος, Σαβός.
 222.
 Σάγη, 311. Σάγματα, αὐτ.
 Σάκχαρον, 311.
 Σάμοι, τὰ ὕψη, 137, 214.
 Σαραπάραι, 250.
 Σεβασμός Θεοπροπέης, 248.
 Σειράν (ἐπί), 339.
 Σημειώδεις περιγραφαί, 124.
 Σησαμῖς καὶ Σησαμοῦς, 317.
 Σησάμινον λίπος, αὐτ.
 *Σιγνός, 182.
 Σίλλος, 290. Σίλλοῦν, αὐτ.
 Σινδόνες εὐανθεῖς, 316.
 Σιταρκείσθαι, 336.
 Σίφωνες, 91.
 Σκελοτύρβη, 341.
 Σκιά καπνοῦ, 18. Σκιάς ὄναρ, αὐτ.
 Σκίρα (ή), 175.
 Σμηνουργία, 242.
 Σμίνθος, 280.
 Σολοικισμός. Ζ. Ἀλαβανδικός.
 Σοῦχis, ὁ κροκόδειλος, 351.
 Σπιθαμαῖος. Σπιθαμαῖος, 341.
 Σπονδοποιεῖσθαι, 55.
 Στέαρ, τὸ Σταῖς, 354.
 Στερεομετρεῖν, 47.
 Στιβίζεσθαι, 340.
 Στολάτοι, ἢ Τογάτοι, 62.
 Στομακάκκη, 341.
 Στρατιωτικὸν [ἔλλειπτ. τοῦ πλη-
 θος], 64.
 Συγκρούειν, 243. Σύγκρουμα
 [Pot-Pourri], αὐτ.
 Συλλυπαίνεσθαι, 59.
 Σύμμετρος, 95.
 Σύμπασι (συγχ. τοῦ) καὶ Σαί-
 μασι, 65.
 Συνανασκάπτειν, 168.
 Σύνδυο, 68.
 Συνενδιδόναι, 27.
 Συνῆχται (συγχ. τοῦ) καὶ τοῦ
 Συνῆπται, 286.
 Συνήλυδες, 76, 89.
 Συννοδίαι ἐμπόρων, 249.

- Σύρεσθαι, Συρτά μέταλλα, Σύρ-
 βη, ἢ *Σύρμη, 316. Συρτὸν
 Ζεῖον, 95.
 Σχοῖνος, μετρον, 309.
 Σωματεμπορεῖν, 303.
 Ταμείον, 107.
 Τάρπη (τά), 197.
 Ταύγετος (ὅ), Ταυγέτη (ἡ),
 Ταυγετον (τὸ), καὶ πληθ. τά
 Ταυγετα, 150.
 Τέχλαι. Ζ. Δημιουργικαί.
 Τίμιος, ὁ πολῦτιμος, 334.
 Τογάτοι. Ζ. Στολάτοι.
 Τόμουροι, 127.
 Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, 236.
 Τοποθετεῖν, 258.
 Τόπος (συγχ. τοῦ) καὶ τοῦ Πο-
 ταμὸς, 200.
 Τορνεῖν διαφέρει τοῦ Τορνεῖν,
 286.
 Τρανώτερα, 54.
 Τραχηλιαῖος ἢ τραχηλιμαῖος, 52,
 337, 362.
 Τρικορύθφω (σύγχ. τοῦ) καὶ τοῦ,
 Τῆ Κορίνθω, 165.
 Τρισσιζυρὸς, 158.
 Τυπωδῶς ἀποδιδόναι, 38.
 Τύχων, 271.
 Ἰακίνθια (τά), 109.
 Ἰδατίδες, 315.
 Ἰδραλέτης, 260.
 Ἰλόβιοι, 317.
 Ἰπελευσέον [ἀνθ' οὗ ἐγράφετο,
 Ἰπελθετέον], 283. Παρα-
 πλησίως τῆ συγχύσει τοῦ
 Προσιτέον καὶ τοῦ Πει-
 σέον. Ζ. Προσιτέον.
- Ἰπερβεβλημένοι τῶν παρ' ἡμῖν,
 58.
 *Ἰπηρεσίον, ὑπηρετικὸν πλοῖον,
 38.
 Ἰποδίφθεροι ποιῖμαι, 78.
 *Ἰπολαμβάνειν [Γαλλ. Soutenir],
 295.
 Ἰπόνοιαι, αἱ ἀλληγορίαι, 221.
 *Ἰπόνοσος, 267.
 Ἰπόσχεσις, 7.
 Ἰψίπρυμα καὶ Ἰψίπρωρα, 78.
 *Φαρμακτὸς, 237.
 Φαῦλος χθῶν, 153.
 Φελλὸς, 26.
 Φιάλαι, 62.
 Φιλαίτιος [Γαλλ. Chicanier],
 38.
 Φιλότιμος, 38.
 *Φοῖνιν ἴσως ἔλεγον τὴν Θοῖνιν
 Αἰολεῖς, 229.
 Φορήματα, 319.
 Φωχθεῖς [Φρυχθεῖς], 248.
 Χαλεπηρές (τὸ), 24.
 Χαμηλή, 212.
 Χειρογάστρος, 161.
 Χελώνιον, 35.
 Χήγαν, ὁ ὕστερον Χάγανος [ὁ
 νῦν Χάνης], 319.
 Χιλιόναυς φρατὸς, ἢ εὐόλος,
 273.
 Χοιράδες, 215.
 Χοραύλης, 346.
 Χοῦς (ἡ), Θηλυκῶς [καθὰ καὶ
 Νίκανδρος. Ἰδ. Σενιδέρ. Λεξικ.
 Ἑλληνογεορμ], 26.
 Χρησῆρια [Γαλλ. Ustensiles],
 277.

Χρυσωρύχοι. Ζ. Μύρμηκες. Ψευδάργυρος [Zinc], 279.
 Χυλός διαφέρει τοῦ Χυμός. 310. Ὠξος, ἢ Ὄξος, ποταμός, 36.
 Ψυχαγωγία, 8.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΣΙ
 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ.

ΑΒ — ΒΑ.

ΑΒΑΣΣΑΙ [Abasses] ἔθνος Ἀντίπαρος, 230.
 Σκυθικόν, 256. Ἀντίπατραι, 211.
 Ἅγια Μαῦρα, 210. Ἀξάρι, 292.
 Ἅγιον ὄρος, 165. Ἀποκοῦρι, 219.
 Ἅγιος Βλάσιος, 195.—Γεώργιος, Ἀραχόδα, 195.
 165.—Ἐπιφάνιος, 306.— Ἀργοςόλι, 213.
 Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, 183.— Ἀριάδα, 210.
 Μάμας, 188.—Νικόλαος, Ἀρμιδία, 307.
 291.—Πέτρος, 298. Ἅγιου Ἀρμυρὸς, 201.
 Γεωργίου νῆσος, 163. Ἄρτα. Ζ. Κόλπος.
 Ἀγλάκαμπος, ἢ Ἀχλαδόκαμπος, 164. Ἀρτεμισία, 306.
 Αἶα-Bourun, 120. Ἀσenaγάρ [Ashenagar], 312.
 Αἶας, 305. Ἄσι, 167.
 Ἀϊλιάς, 210. Ἄσπρα σπίτια, 193.
 Αἶσαπον, 151. Ἄσπρονῆσι, 229.
 Ἄκρα. Ζ. Κάβος. Ἄσπροπόταμον, 210.
 Ἀκράτα, 171. Ἀστα (Mesa de), 56.
 Ἀκσεραΐ, 304. Ἄστυπαλία, 232.
 Ἄλικαι, 120. Ἀτζικόλος, 145.
 Ἀλίκη, 177. Ἄτζιο, 210.
 Ἄλτεμούρα, 225. Αὐλίδα, 182.
 Ἄμφιλόχα, 210. Βαθῦ (Μεγάλον), καὶ Μικρὸν
 Ἄνάπλι, 156. βαθῦ. Ζ. Σίφι.
 Ἀνατολικόν, ἢ Αἰτωλικόν, 216. Βαλάγα. Ζ. Πύργος.
 Ἄνεμοῦρι, 303. Βαράσαβα, ἢ Βαρασσόδα, 211.
 Anzarba, ἢ Ἀνάζαρβος, 304. Βαρέλλια, ἢ Βαργίλι [Barghili],
 Ἄνιμον, 226. 297.

- Βαρετουήν [Baretoun], 347. Γουρτίνα, 225.
 Βάρις, 178. Γραμβουσία, 302.
 Βασιλική, 169. Βασιλικός, 169, Γυουρα (τά), 230.
 170. Δαμαλάς, 157, 162.
 Βάτικα, 151. Δασκαλιό, ἡ Διδασκαλιό, 214.
 Βεδρινίτζα, 211. Δαυλία, 195.
 Beziens, 73. Δέδατα (ἴσ. ἐγρ. Δέδαλα), 294.
 Βερβάλι, 165. Δελάχα, 202, 203.
 Βεροῦτι, 307. Δενάρεις, 306.
 Βιγλόκακρον, 177. Δῆλι, Σδῆλι, ἡ Σδῆλε, 230.
 Βισκάρδο [Cap-Viscardo], 213. Δῆλις, 182.
 Βλοκόβα, 171. Δηψό, 197.
 Βοδρούμ, 297. Διακοπτό, 170.
 Βοϊθανάρι, 205. Δίςμο, 195.
 Βοϊτουλον, 148. Δουράτσο, 196.
 Βονίτσα, 210. Δραγαμέση, 216.
 Βορδονία, 151. Δραγάντι, 303.
 Βοσίτσα, 170. Δράπανον, ἡ Δρέπανον, 168.
 Βουλία, 170. Δρέπανον, 171.
 Βούλη [Lac de Voulsi], 172. Δώδεκα Ἐκκλησίαι, 174.
 Βουνόν τῶν Τρικάλων, 172. — Ἐβλεβάνδα, 298.
 τῆς Διμιτσάνας, αὐτ. Ἐβραιόκακρον, 177.
 Βούρβα, 177. Ἐγρικος, 182.
 Βουρλά (τά), 292. Ἐζερός, 203.
 Βούφαλον [Bufalo], 208. Ἐκίνου [Echinu], 197.
 Βρόννα, 177. Ἐλασσών, 206.
 Βῶλος, 203. Ἐλατειάς, 184.
 Γαβριάς, 197. Ἐλβορ (Elbor), 206.
 Γαδαρονῆσι, 178. Ἐλμβος, 178.
 Γαλατᾶς, 210. Ἐλίσα, 177.
 Γάργασον, 214. Ἐλλάδα, 198.
 Γάτο, 307. Ἐμεναι, 189.
 Γερμεία, 282. Ἐπίδαυρα, 157.
 Γκιουζελισάρ, 292. Ἐπισκοπή ἡ Ἐπισκοπία, 232.
 Γονίγα, Γόνος, Γουούσσα, ἡ Γο- Ἐρασίνοσ, 159.
 νοκόνδειλοσ, 206. Ἐρετία, 197.
 Γοράντε, 301. Ἐρυατία, 302.

- Ἐσενίδε, 300.
 Eski-bourun, 120.
 Εὔρηπος, 178, 182, 209.
 Ζαγορά, 203.
 Ζάκυνθος, 215.
 Ζαρακάς, 172.
 Ζαράχα, 171.
 Ζάφρα, 303.
 Ζαγάρα, 189.
 Ζητούνη, 201.
 Ζούνκιο, 141.
 Ηλιακός, 132.
 Θαυμάχο, 201.
 Θέρικο, 177.
 Θερμιά, 230.
 Θερμίσι ἢ Θέρμια, 168.
 Ἰανίτσι ἢ Γιανίτσι, 189.
 Ἰαρδάνης, 135.
 Ἰβίσσις [Hibissi], 301.
 Ἰερά πέτρα, 225.
 Ἰερόν ἢ Ἰερό, 163.
 Ἰτεχία [Itechia], 191.
 Κάθος ἢ Κάπος Ἀλυκὴ [Cap Halikes] 177.— ἄσπρος Cap Blanc], 291, 307.— Δόρο [Capo d'Oro], 157.— Κολῶναι [Capo Colonne], 173.— Λιθάρι, 208.— Μαλαγγάρα [Cap Malangara], 167.— Mantello, 179, 208.— Μα-
 στίχι, 291.— Μοναζήρι, 207.— Πάφο [Cap de Papho], 308.— Σιδερό [Cap Sidéro], 213.— Σπάδα [Cap di Spada], 224.
 Κατινούργαι Φῶκαι, 268.
 Κάκος, 188.
 Καλαμάτα, 148.
 Καλίαρη [Cagliari], 86.
 Καλογραία, 171.
 Καλόλυμνον (ἰσ. Καλόλιμνον), 233.
 Καμανάρ, 231.
 Καμάρι, 189.
 Καμβρούσα, 302.
 Κάμειρος, 296.
 Καμνίτσα, 170.
 Κανδελόρο ἢ Κανδιλάρα, 300.
 Κάπρανα, 190.
 Καρακοιόν [Karacoion], ἢ Καρακογιούν, 297.
 Καραμπουρνα, 291.
 Καρασουϊ, 304.
 Καρατεκίς, 302.
 Καρθάδι, 160.
 Καρδάμυλα, 148.
 Καρδιόκισσα, 229, ἢ Καρδιό-
 τισσα, 230.
 Κάρλα, 206.
 Καρκάς, 306.
 Καρτέρο, 226.
 Κάσος, 233.
 Κασανία, 207.
 Κασέλλον, 256.
 Κασελλόριζον [Castel-rosso], 302.
 Κάσρι, 157, 161.
 Κασρι, 193.
 Κάσρον τῆς Ἑλένης, 156.— τῆς Μάνης, 216.
 Κάτω μεριά, 291.
 Καυρολήμνη (ἰσ. Καβουρολήμνη), 198.
 Κελνάρ, 303.
 Κεραμίδι, 148.

- Κέραμος**, 296.
Κέρατα, 175.
Κερατία, 177.
Κερίγο, ἢ **Τσερίγο**, 225.
Κερνίτσα, 171.
Κερκόβα, 171.
Κεσενουσάγ [τουτίσι **Καζάνων**
 ὄρος], 293.
Κίςρος, 302.
Κεφαλάρι, 159.
Κισισδαγι [τουτίσι, **Μοναχῶν**
 ὄρος], 206.
Κιλισμάν, 292.
Κίμωλο, 230.
Κίσαμος, 228.
Κίσαβο, ἢ **Κόσσαβο**, 207.
Κίτιον, 307.
Κλαζομενιό, 292.
Κλειδι, 306.
Κλείτορας, 172.
Κλένα, ἢ **Κλένια**, 165.
Κνωσσοῦ, 225.
Κόκλα, 190.
Κόλπος τῆς Ἄρτης, 210. — τῆς
Μάκρης, 294, 301.
Κονταρίνι, 224.
Κόρακας, 290.
Κοραξᾶς, 211.
Κορμακίτις, 303, 306.
Κόρνικο, 224.
Κορονάτα, 297.
Κούκλια, 307.
Κουλοῦρι ἢ **Κολοῦρι**, 175.
Κουρτσελάραι, 216.
Κοῦρχο, 303.
Κρανία ἢ **Κράνη**, 213.
Κρανία ἢ **Τζέρες**, 207.
Κράτα, 171.
Κριός, 224.
Κρίμι, 256.
Κρίσσα ἢ **Χρισσό**, 193.
Κρουσσίαι, 232.
Κυθωνίαι, 278. **Πάδεν** ὠνόμα-
 σθησαν οὕτως, 282.
Κυλλήνη, 171.
Κυραί, 307.
Κωνωπίνα, 217.
Κωνσάντσα, 306.
Λαδύρινδος, 227.
Λάγγια, 169.
Lago di Perugia, 87.
Lac de Constance, 122. —
Thingros, 186. — de Thèbes,
 αὐτ.
Λαμοῦτζο, 303.
Λαμπεδούσα, 358.
Λαμπηνοί, 193, 198.
Λάπιδος, 306.
Λάρνες, 183.
Λαρούμνες, 183.
Λασσίτι, 226.
Λάσι, 227.
Λάχα, 206.
Λεβεδιτζισάρ, 290.
Λεβίτα, 232.
Λεμυσσός ἢ **Λεμίσσο**, 207.
Λεοντάρι, 172.
Λέοντος (λεμὴν), 173.
Λέπαντος, 198.
Λέρνη, 159.
Λέρος, 232.
Λευσίνα, 176.
Λεῦτα, 193.
Λεῦτρον, 148.

- Λιάκουρα, 192.
 Λιβαδία, ἡ Λιβαδεία, 179, 190.
 Λιβαδόσανι, 167.
 Λιβαδόστρο, 191.
 Λιθί λιμένας, 291.
 Λικῶνα ἡ Παλαιιοβοῦνα, 189.
 Λιμνὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου, 177.
 Λιμνάτ [Limnat], 308.
 Λίμνη τῆς Θήβας, 186. — Θίγ-
 γρος, αὐτ.
 Λιμνίτι, 308.
 Λίνδος, 296.
 Λιξοῦρι, 213.
 Λιόνδα, 227.
 Λισθόνα, 62.
 Λιψοκαταλία, 176.
 Λουκίσι, 183.
 Λούρκα, 159.
 Λυθρί, 280.
 Μαγγάλια. Ζ. Παγκάλλια.
 Μαγνησία, 292.
 Magra, 86.
 Μαζαράκι, 189.
 Μάϊνα. Ζ. Μάνη.
 Μάκρη. Ζ. Κόλπος.
 Μακρονῆσι, 178, 213.
 Μακροπλάγι, 175.
 Μακρυνουῦ, 211.
 Μαλαγγάρα, 167, 189.
 Μαλλός, 305.
 Μάλτα, 358.
 Μάνη, 148.
 Mantello (Cap), 179, 208.
 Μαρία (Κάτω), 281.
 Μαραθῶνας, 176.
 Μαρκόπολι ἡ Μαρκόπουλο, 178.
 Μαζός, 158.
 Ματάλα, 227.
 Matapan (Cap), 147.
 Μαυροβοῦνη, 171.
 Μαυροπόταμο, 185.
 Μεγάλη καὶ μικρὰ Κυρά, 176.
 Μεγάλον καὶ μικρὸν βαθῦ, 182.
 Μεγαλονῆσι, 213.
 Μεζῶ, 298.
 Μείθανα, 163.
 Μέλασο, 298.
 Μενουγάτ, 303.
 Mermedik, 240.
 Μεσαρέα ἡ Μεσαρία, 227.
 Μεσσί, 298.
 Μέσος, ἡ Μίσα [Port de Mes-
 ta], 291.
 Μετάγα, 172.
 Μεταρία, 225.
 Μετόχιον τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, 193.
 Μετροπολιάνα, 227.
 Μέτσοβον, 123.
 Μιράκας, 143.
 Μίττενα, 172.
 Μόδι, 195.
 Μοθῶνη, 147.
 Μοῖρα, 300.
 Μονομβασία, 156.
 Monte-Leone, 88.
 Monte di S. Maria maggiore,
 91.
 Μουσκονήσια, 282.
 Μπαμπά, 199.
 Μύλοι, 159.
 Μύνδες, 297.
 Μυρτάρι, 216.
 Ναζλί, 293.
 Νάμπει, 358.

- Νάμφιο, 229.
 Νάυκρια, 173.
 Νεάπολις, 295.
 Νεγρεπόντες [Négrepont], 182, 209.
 Νεοχώριον, 189.
 Νέπαντος, 198.
 Νησι, 149.
 Νίγηρ ἢ Νιγηδία, 303.
 Νικαρία, 232, 288.
 Νικέτα, 225.
 Νιό, 229.
 Νίσουρο ἢ Νίσαρ, 232, ἢ Νίσυρος, 296.
 Νοζία, 179.
 Νύσα, 293.
 Νώνα, 122.
 Ξάντο, 300.
 Ξεροπόταμος, 227.
 Ξυλόκαστρον, 170.
 Ξυλοφάγος, 157.
 Ξυδοδοιξέρο, 124.
 Ξυζιάς, 179.
 Ξζον, 211.
 Ξλενόν, ἢ Ξλωνόν, 172.
 Ξυζιαις, 216.
 Ξρμούς, 335.
 Ξρος τοῦ ἁγίου Ἡλιοῦ, 208.
 Otranto, 105.
 Παγκάλλια, 124.
 Παλάγιον, 167.
 Παλαιὰ Ἀττάλεια, 302. — Ἐμβασία, 156.
 Παλαιαὶ Φώκαι, 268, 292.
 Παλαιάπολις, 172.
 Παλαιοθούνα. Ζ. Λικῶνα.
 Παλαιόκαστρον τῆς Δοκρίδος, 197.
 — τῆς Κεφαλληνίας, 213. — τῆς Κρήτης, 225.
 Παλαιὸν Ἀνάπλι, 160.
 Παλαιοπαναγία, 190.
 Παλαιόχωρα, 148.
 Παλαιοχώρι, 162, 213.
 Παλαιοπρέβεζα, 210.
 Παλαίσσοι, 303.
 Παλίκι, ἢ Παλαιόκαστρον, 213.
 Παλουκλαβᾶς, 118.
 Παπᾶς, ἢ Πάπας, 131, 170, 171.
 Παραπόγια, 191.
 Παρθένιον, 172.
 Πάτερα, 300.
 Πάτρα, 170.
 Πάφος, 306.
 Πενταδάκτυλον, 150.
 Περνίτσα, 170.
 Πεντέλι, 179.
 Πεταλιούς, 208.
 Πετέρα ἄκρα, 297. — λιμνῆ, 281.
 Πετρογεράκι ἢ Πετροϊεράκι, 190.
 Πικόρνα, 226.
 Πίλα, 307.
 Πίναρα, 300.
 Πίργι ἢ Πήργη, 302.
 Ριρίε, 214.
 Ρισκοπιά, 307.
 Ριρνάτσα, 148.
 Ριανίτσα, 158.
 Ρόδες, 231.
 Ρολίκανδρο, 230.
 Ρόλις, 308.
 Ρολλίνα, 196.
 Ρολυννήσι, 149.

- Ποντικὸς, 204.
 Ποντραχὺς, 208.
 Πόρος, 162.
 Ποτάμι τοῦ Ἄργου, 158. — τῆς Βοσΐτσας, 171. — τῆς Ἑλλάδος, 199. Ποταμὸς τῆς Καμνίτσας, 170.
 Πουντονίτζα, 196.
 Port d'Achtiar, 120. — De Balclawa, αὐτ. — Gianitzi, 189. — Koslevé, 120. — Saint Nicolas, 177. — Raphthi, 178. — Porto Figo, 210.
 Πρασά, 178.
 Πραγὸς, 156.
 Προσίνα ἢ Προσκίνα, 190.
 Πύργος Βαλάγα, 167.
 Ράπτου λιμὴν, 178.
 Ρίσιος, 171.
 Ρόϊνον, 172.
 Ρόσα, 294.
 Ρουφιὰς, 135.
 Ρωσὸς, 305.
 Σαγαΐκοι [Sagaiks], 325.
 Σαλαμβρία, 199.
 Σαλαμῶνι, 224.
 Σαλώνας, 193, 198.
 Σαμάρι, 141.
 Σάμος, 212.
 Σαντορίνη, 229.
 Σαραντόπορον, 206.
 Σαράντι, 184, 188.
 Σαρπάν, 290.
 Σθῆλι. Ζ. Δῆλι.
 Σελέντι, 303.
 Σελευκί, 303.
 Σεροβίγλι, 210.
 Σετία, ἢ Σίτια, 225.
 Σιδηροκαυχίον, 193.
 Σιζλίσκα, 193.
 Σίκινος, 229.
 Σίνανο, 172.
 Σίρβι, 300.
 Σίτια. Ζ. Σετία.
 Σίφανο, 230.
 Σίφνι, Βαθὺ, ἢ Μικρὸν βαθὺ, 182.
 Σκάρπαθος, 233.
 Σκλαβοχώριον, 151.
 Σκριποῦ, 191.
 Σκρόφαι, 215.
 Σκύλλος, 162.
 Σολέα, 308.
 Σούδα, 224.
 Σουλτάν ισάρ, 293.
 Σπαρτοῦς, 291.
 Σπίνα λόγγα [Spina longa], 228.
 Σπολίτο [Spoleto], 88.
 Σταδία, 296.
 Σταμπαλία, 232.
 Στανδία, 229.
 Σταφλικά. Ζ. Στίφλι.
 Στίβα, 193.
 Στίφλι, 168.
 Στοῦρα, 208.
 Στρούμιτα, 300.
 Στροφάδια, 147.
 Σύβουλα, 120.
 Σύμη, 296.
 Σύρα, 232.
 Σφαγία, 146.
 Σφακία, 225.

- Σφηνάριον, 224.
 Τακισολικάτι, 206.
 Ταλάντι, ἢ Ταλαντοῦσι, 197.
 Ταλάντιον, 192. Τά Βουνά τοῦ
 Ταλαντίου. Ζ. Χλωμός.
 Ταμάν, 120.
 Ταμπσός, 308.
 Ταουάγ ἢ Ταούγ, 323.
 Ταρισμανλά, 298.
 Ταρσός, 304.
 Τάφιο, 213.
 Τεκέ, 302.
 Τελοβοῦνι, Τηλοβοῦνι καὶ Τρελο-
 βοῦνι, 179.
 Τέναγρα, 188.
 Τερνεσός, 192.
 Τζακωνία, 137.
 Τζανικῆ, 256. Τζάνοι, αὐτ.
 Τζέρες. Ζ. Κρανία.
 Τζερίγιο. Ζ. Κερίγιο.
 Τζερκέζιοι (Σκύθαι), 239.
 Τηγάνι, 228.
 Todi, 88.
 Τομαλίτζ, 294.
 Τομισδάρ, 124.
 Τούνεζι, 358.
 Τουρκοχωῶρι, 193.
 Τούρναβον, 205.
 Τραπάνι, 131.
 Τρίγαρθον, 216.
 Τριδοῦνι, 190.
 Τρίκκαλα, 205.
 Τρίνησα, 148, 149.
 Τριπύργι, 178.
 Τρίτη, 170.
 Τρυπία, 170.
 Τσεσμές, 290.
 Τσῆλι, 151.
 Τσία, 230, 231, 297.
 Τσουρούκ δενιζ, 119.
 Τυποβοῦνι, 183.
 Υάμπολις, 196.
 Φαλκοῦδι ἢ Φλέγα, 177.
 Φαμαγούσα, 307.
 Φάνα, 291.
 Φανάρι, 177.
 Φανερωμένη, 161.
 Φάρσαλος, 201.
 Φεραί, 203.
 Φερνάκη, 124.
 Φθελιάς, 203.
 Φιέσκο, 298.
 Φιδάρι, 211.
 Φιλόκια, 210.
 Φιόνδα, 302.
 Φλέγα. Ζ. Φαλκοῦδι.
 Φονιάς, 172.
 Φοῦρνος, 161.
 Φράξιο, 135.
 Φύσκος, 298.
 Φώκαι. Ζ. Καινοῦργαι, καὶ Πα-
 λαικί.
 Χαϊάπα, 140.
 Χαλέπι, 327.
 Χάλη, 232, 296.
 Χανιά, 226.
 Χάραθρο, 303.
 Χερσών, 120.
 Χίνα, 299.
 Χλωμός, ἢ τὰ Βουνά τοῦ Ταλαν-
 τίου, 192.
 Χρισσό. Ζ. Κρίσσα.

Χριστιάνα,

Χριστιάνα, 230.	Ψαρά, 291.
Χρυσόμαλλος, 225.	Ψιλορίτι, 225.
Χώρα, 293.	Ωριός, 208.
Ψαμαδία, 150.	

ΠΙΝΑΞ ΛΕΞΕΩΝ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

ΑΒ — ΟΜ.

Α ΒΑΘΟΣ, 138.	Θανατικόν, 357.
Άγρίμιον. Ϊδ. ΠΙΝΑΚΑ ΤΩΝ ΣΗ-	Κάβουρος, 223.
ΜΕΙΩΣΕΩΝ, λέξ. Νεκριμαΐα.	Καθίζει, 44, 359.
Άγριοηδύσσομος, 155.	Καλαί άρχόντισσαι, ή Νεραΐδες,
Άγριομάραθον, 355.	176.
Άκμπομπά [Τουρκιστί], 354.	Καμάρα. Καμαρώνω. Κάμερα, 236.
Άκολουθώ, 270.	Καρπίν ή Καρφίν, 193.
Άξινορύγιον, 120.	Κάτα και Κάτος, 155.
Άρκούδα, 319.	Κιρβάνι [Τουρκιστί], συνοδία έμ-
Άρσενίκιον ή Άρσενικόν, 322.	πόρων, 249.
Άσκόλυμβρος, ή Σκομβρόβολος,	Κομμίδι, 350.
356.	Κουμπάρα, και Καραβοκουμπάρα,
Βαμβάκιον, 310, 356.	235.
Βαρύς, 293.	Λαυκί. Ζ. Δαυκί.
Βράχοι, 132.	Λαφρός και Λαφρύς, 293.
Βρούλον, 141.	Λόγγος, 134.
Γαλίτσα ή Νυφίτσα, 356.	Μαγαζί [Magasin], 327.
Γεροντικόν, 293.	Μάκος, 293.
Γραικοτραμοντάνα, 174.	Μάνα, 242.
Δαυκί ή Λαυκί, 355.	Μαυροκίτρινος, 294.
Έρχομαι. Δέν του ήλθεν εις τον	Μοιράζομαι, μίσον ρήμα, 160.
νούν, 259.	Μπουκουύνι [Bocccone], 133.
Ζαβός, 222, 223.	Νεραΐδες. Ζ. Καλαί.
Ζαρκάδι, 255.	Νερόμυλος, 260.
Ζοράφι, 339.	Νυφίτσα. Ζ. Γαλίτσα.
Ϊλθεν. Ζ. Έρχομαι.	Όβάς [Τουρκιστί], ό κάμπος, 345.
Ϊμισυ (του) σύνταξις, 166.	Όμάν [Περσιςτί] τό ιερών πύρ, 326.

- Ὄξυα, 265.
 Ὄξυνόγαλον, 120.
 Πλαγιαδά, ἢ Πλάγι, 175.
 Πιλάδι, 316.
 Πλήσα, ἢ Πλήσια, 312.
 Ποτισήριον. Ποτισής. Ποτίστρα, 145.
 Πρενοκόκκιον, 286.
 Πύργος, 238.
 Ρακίον, 316.
 Ριζάρι, 286.
 Σαμάριον, 311.
 Σαμιαμίθε, 351.
 Σανσκριτή γλώσσα, 310.
 Σησαμόλαδον, 317.
 Σιγχνός, 182.
 Σκάρφη (ἡ), ἢ Σκαρφίν (τὸ), 193.
 Σκομβρόβολος. Ζ. Ἀσκόλυμβρος.
 Σκορβοῦτον [Scorbut], 342.
 Σουσαμχαλβά [Τουρκισί] ἢ Σησαμίς, 317.
 Σπασμένος, 356.
 *Σταγοί, ἴσως οἱ ξύλινοι ἤλοι, 205.
 Στακέτα [Stecchetto], 205.
 Τζερέμπουλος, 328.
 Τζίκουδα, 326.
 Τζίτια, 316.
 Τρανά, 54.
 Φαρίν ἢ Φαρίον, 246.
 Φορέματα, 319.
 Καζενές [Τουρκισί] ἢ Γάζα, ἢ Γαζοφυλάκιον, 327, 329.
 Χάνης ἢ Χάν, 319.
 Χελώνια, 215.

ΟΙ ΔΙΟΡΘΩΘΕΝΤΕΣ, ΕΞΗΓΗΘΕΝΤΕΣ Η ΟΠΩΣΟΥΝ
 ΚΡΙΘΕΝΤΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ.

ΑΘ — ΣΧ.

- ΑΘΗΝΑΙΟΣ, 44.
 Αϊλιανίς, 272.
 Ἀρίμανός, 320, 322.
 Γλωσσάρια (ἀρχαία), 347.
 Διοσκοριδής, 231, 355.
 Δίων ὁ Χρυσόσομος, 361-362.
 Ἐτυμολόγος, 200.
 Εὐστάθιος, 320-321, 322. Ζ. καὶ Σχολιασταὶ Ὁμήρου.
 Ἡσύχιος, 141, 154, 222-246, 279, 316, 342.
 Θεόφραστος, 116, 231, 325, 354, 357.
 Ἰπποκράτης, 342.
 Μελέτιος, 211, 292.
 Πλάτων, 296.
 Πλούταρχος, 121.
 Πολύδιος, 247, 274.
 Σουίδας, 134, 279.
 Στέφανος ὁ Βυζάντιος, 219, 264.
 Στέφανος (Ἐρρίκος), 44, 134.
 Σχολιασταὶ Ὁμήρου, 219. Ζ. καὶ Εὐστάθιος.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

ΣΕΛΙΔΙ 7, Στίχῳ 26, Γράφε, Οἶν. — ΣΕΛ. 23, στ. 11, Γρ. οἰκισθείσης. — ΣΕΛ. 26, στ. 5, Γρ. γραφῆν. — ΣΕΛ. 59, στ. 30, Γρ. ἔνια. — ΣΕΛ. 83, στ. 35, Γρ. Ὁ Γραικός. — ΣΕΛ. 94, στ. 27, Γρ. ἄτοπον. — ΣΕΛ. 114, στ. 23, Γρ. ἀποδεξάμενος. — ΣΕΛ. 122, στ. 16, Γρ. χωρίον. — ΣΕΛ. 132, στ. 3, Γρ. γυμνάσιον. — ΣΕΛ. 168, στ. 32, Γρ. καλούμενον. — ΣΕΛ. 177, στ. 20, Γρ. δεῦρο. — ΣΕΛ. 204, στ. 1, Γρ. Αἰγινητικός. — ΣΕΛ. 206, στ. 30, Γρ. Κισσιδαγί, Kieschisch-Dagui. — ΣΕΛ. 248, στ. 11, Γρ. ἀρχαῖος. — ΣΕΛ. 260, στ. 26, Γρ. Μεθηρμένηεσσα. — ΣΕΛ. 264, στ. 31, Γρ. μεταφρασαῖς καὶ τισι τῶν ἀντιγράφων (*). — ΣΕΛ. 275, στ. 8, Γρ. ἘΝΤΕΑ Δ' ΑΥ. στ. 14, Γρ. δεύτερον. — ΣΕΛ. 298, στ. 8, Γρ. νῦν οἱ Γάλλοι τῷ Historiettes. — ΣΕΛ. 314, στ. 34, Γρ. Ἀλώπεκες. — ΣΕΛ. 317, στ. 21, Γρ. Σουσαμχαλδὰ καλούμενα.

(*) Τὸ δὲ κείμενον εἶχεν οὕτως· «Ποιοῦσι δὲ ΚΑΙ ἘΚ ΤΟΥ ΜΗ » καθαροῦ μίγμα ξυλομιγές τι κ. τ. λ. » οὗ τὸν ΚΑΙ σύνδεσμον ἐξεῖλον, τοῖς μεταφρασαῖς καὶ τισι τῶν ἀντιγράφων ἀκολουθήσας. Νῦν δὲ μοι δοκᾷ, τὸ ἀπαγορευτικὸν μᾶλλον μόριον ἐξαιρούντα, δεῖν γράφειν, ἐν τῷ κειμένῳ (Μέρ. Β, σελ. 421) τοῦ Στράβωνος· «Ποιοῦσι » δὲ ΚΑΙ ἘΚ ΤΟΥ καθαροῦ μίγμα ξυλομιγές τι ».

AVIS AU RELIEUR.

Les cartons qui suivent cette page doivent remplacer les pages 109-110, 321-324 et 345-346 du Tom. I; les 33-34, 219-222, 263-264, 277-278, 321-322, 329-330, 359-360, 447-448, 459-460, 477-478 et 507-510 du Tom. II; les 29-30, 93-94, 99-100, 107-108 et 291-292 du Tom. III.





